

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جامع الأحادیث

أَسْمَاءُ اللَّهِ

نام ۱۱۷۲۸

برگرفته از ۳۹۵ آیه و ۲۳۰۷ حدیث

علیرضا برازش

مؤسسه انتشارات امیرکبیر

تهران، ۱۳۹۴

فَإِنَّ النَّاسَ لَوْ عَلِمُوا مَحَاسِينَ كَلَامِنَا لَاتَّبَعُونَا^۱

اگر مردم با زیبایی‌های کلام ما آشنا می‌شدند، از ما پیروی می‌کردند.

علی بن موسی الرضا علیه السلام

محتوای کتاب دقیقاً همان است که از نام کتاب بر می‌آید «جامع‌الاحادیث»؛ یعنی مؤلف در پی آن بوده است همه‌ی روایات پیرامون یک موضوع را از میان احادیث نقل شده در کتب محدثین و مؤلفین شیعی استخراج و به نحوی که مشاهده می‌کنید تدوین و تا جزئی‌ترین لایه‌ها، تبویب و فصل‌بندی نموده، به تشنگان معارف اهل بیت عصمت علیهم السلام ارائه کند. هدف از تألیف این مجموعه، شناساندن معارف ناب اسلامی با برداشت مستقیم از آیات و روایات است.

شک نیست که با الهام از «وَالْمَعْرُوفُ مَا أَمَرْتُمْ بِهِ^۲»، «فَالْحَقُّ مَا رَضِيتُمُوهُ^۳» و «مَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا^۴» و «أَمَّا إِنَّهُ شَرُّ عَلَيْكُمْ أَنْ تَقُولُوا بِشَيْءٍ مَا لَمْ تَسْمَعُوهُ مِنَّا^۵» و ده‌ها آیه و حدیث و دلایل عقلی، برای دستیابی به معارف الهی، راهی جز مراجعه به بیانات مخاطبان وحی نیست.

و البته پرواضح است هرچقدر دامنه‌ی مأخذ وسیع‌تر و نیز هرچه محقق عمیق‌تر باشد، امکان دستیابی به نظر شارع و انطباق نظریه‌ی حاصله با آن بیشتر خواهد بود.

ضرورت تألیف

شیخ کلینی در قرن سوم و چهارم با امکانات و محدودیت‌های زمانه‌ی خود، کتاب شریف «کافی» را تدوین و تبویب نمود. پس از گذشت هشت قرن، علّامه مجلسی به ده‌ها بلکه صدها اثر حدیثی دیگر دست یافت و بر آن شد ضمن پذیرفتن کلیات نقشه‌ی جامع ابواب معارف که

۱. وسائل الشیعة، ج ۲۷، ص ۹۲

۲. بحار الأنوار، ج ۵۳، ص ۱۷۱

۳. همان

۴. سوره‌ی حشر، آیه‌ی ۷

۵. وسائل الشیعة، ج ۲۷، ص ۷۰

﴿مقدمه﴾

شیخ کلینی گسترده و حدود شانزده هزار حدیث خود را در آن تنظیم کرده بود، با توجه به در اختیار داشتن چندین برابر بیشتر از احادیثی که کلینی در اختیار داشت، همان نقشه را گسترش دهد و از بعضی فصول، بخش‌ها و ابواب جدید منشعب کند.

نگاهی به فهرست کتاب‌های «کافی» هشت جلدی و «بحارالانوار» یکصد و ده جلدی بیانگر حقیقت فوق‌الذکر است.

هر چند قائلیم نایافته‌های مجلسی در مقابل یافته‌های او بسیار اندکند، ولی سخت معتقدیم حتی در محدوده‌ی خود کتاب عظیم بحارالانوار، می‌توان احادیث بسیاری یافت که در غنای محتوای ابواب دیگر همان کتاب - جز آن بابی که هم اکنون حدیث را دربر گرفته است - بتواند نقش مؤثری ایفا کند.

مزیت نسبی زمانه‌ی مجلسی به زمانه‌ی کلینی، امکان گردآوری و ادغام صدها جلد کتاب حدیثی را فراهم آورد.

لکن مزیت نسبی زمان حال به زمان تألیف بحارالانوار نیز این فرصت را در اختیار من و سایر مؤلفین قرار داده است که حتی بدون در نظر گرفتن کتب و احادیث تازه‌یافته، یعنی حتی در همان محدوده‌ی احادیث یافت‌شده و مورد قبول مؤلفان و محدثانی چون مجلسی، حرّ عاملی، فیض کاشانی و محدث نوری، دست به تألیفاتی بزنند که هرچند در همان نقشه‌ی مهندسی ابواب دین که آن بزرگان طراحی کرده‌اند می‌گنجد، ولی به دلیل دستیابی به ده‌ها برابر حدیث در هر فصل و بخش و باب، این امکان در اختیار مؤلف قرار می‌گیرد تا به فصل‌بندی و تبویبی بسیار جزئی‌تر دست زند.

اگر باب شکر در کتاب شریف «کافی» دارای ۳۰ حدیث و باب شکر در دایرةالمعارف بحارالانوار حاوی حدود ۸۰ حدیث - بدون فصل‌بندی داخلی - است، دستیابی به بیش از دو هزار حدیث از همان مأخذ مورد قبول مجلسی و دیگر محدثین، یقیناً امکانی چند برابر برای تبویبی ده‌ها برابر جزئی‌شده در اختیار مؤلف قرار داده است.

مقایسه‌ی هر اثر با آثار مشابه هم‌عصر یا آثار گذشتگان ما را بر وجود یا فقدان نوآوری در اثر مورد نظر آگاه می‌کند.

توان و حوصله‌ی مؤلف برای گردآوری بیش از سی برابر احادیث یافت‌شده در فصل و باب مشابه در دایرةالمعارف بحارالانوار و وجود فهرست چند ده صفحه‌ای و چند هزار سطری برای موضوعی که در کتاب‌های شریف کلینی و مجلسی، تقریباً هیچ زیرفصلی را به خود اختصاص

﴿مقدمه﴾

نداده‌اند، بیانگر آن است که طالب دریافت معارف از سرچشمه‌ی آیات و روایات، با بهره‌گیری مناسب از این مجموعه، با وسعت و جزئیات بسیار بیشتری به گنجینه‌ی معارف دست خواهد یافت، هدفی که در تقدّسش هیچ شبهه‌ای روا نیست.

تفاوت بارز این اثر با کارهای مشابه، در گستره‌ی روایات مورد استناد و استخراج زیرموضوع و تبویب بسیار جزئی احادیث است. مقایسه‌ی فهرست تفصیلی اثر حاضر که برای یک صفت اخلاقی تا بیش از هزار شاخه و زیرشاخه ترسیم و احادیث را در آن نظم داده است، با فهرست باب الشکر در کافی، بحارالأنوار، میزان الحکمة و یا کتب مستقل پیرامون این موضوع، بهترین بیانگر این تفاوت‌هاست.

مخاطب این مجموعه کسی است که می‌خواهد و می‌تواند مستقیماً احادیث اهل بیت (علیهم‌السلام) را مطالعه کند. استخراج بیشترین حدیث پیرامون یک موضوع و تبویب جزئی، به نحوی است که حتی مطالعه‌ی فهرست تفصیلی هر جلد از این مجموعه، خواننده را تا حدود زیادی بیش از آنچه تاکنون درباره‌ی آن موضوع می‌دانست، با آن آشنا می‌کند. کنار هم قرار گرفتن احادیث قریب‌المعنی، در نزدیک کردن معانی احادیث به فهم خواننده، بی‌تأثیر نیست. در هر صورت این مجموعه جز حدیث نیست و از آنجا که مطالعه‌ی احادیث اخلاقی نسبت به احادیث کلامی، فقهی و حتی تاریخی، برای اقشار غیر متخصص، سهل‌تر می‌باشد، در مرحله‌ی اول به موضوعات اخلاقی پرداختیم.

مجموعه‌ی حاضر جز از منابع معتبر حدیث شیعی استفاده نکرده است، لذا اعتبار آن به اعتبار مأخذی است که در پایان کتاب در بخش فهرست مأخذ ذکر کرده‌ایم.

هر قدر به کافی، من لایحضره الفقیه، تهذیب، استبصار، بحارالأنوار، وسائل الشیعه و مستدرک‌الوسائل و وافی اعتماد می‌کنید به این مجموعه اتکا کنید.

هر قدر به راحتی از شیخ کلینی، شیخ صدوق، شیخ طوسی، علّامه مجلسی، شیخ حرّ عاملی، فیض کاشانی و سید بن طاووس حدیث نقل می‌کنید و به امام معصوم (علیه‌السلام) نسبت می‌دهید از این مجموعه نیز نقل کنید؛ و اگر در جایگاهی هستید که برای افتاء و اظهار نظر دقیق دینی، به بررسی تک‌تک زوایای احادیث می‌پردازید و با به‌کار بستن معیارهای علم رجال و درایه و فقه‌الحديث، روایات را ردّ و قبول می‌کنید، با این مجموعه نیز همان کنید که با سایر کتب حدیث.

﴿مقدمه﴾

بزرگان ما به راحتی در سخنرانی و نوشته‌ها و درس و بحث خود از کافی، نهج البلاغه، وسائل الشیعه، وافى، بحار الأنوار، غرر الحکم و... نقل حدیث می‌کنند و با بردن نام نهج البلاغه، به اعتبار سید رضی رحمه الله و با بردن نام کافی به اعتبار کلینی رحمه الله، این باور را در شنونده و خواننده پدید می‌آورند که آنچه می‌گوییم و می‌نویسم، نقل قول از معصوم علیه السلام است. این مجموعه نیز حرفی و کلمه‌ای خارج از آنچه کلینی‌ها و صدوق‌ها نقل کرده‌اند در خود ننگ‌جاده است.

ولی آنچه در اختیار کلینی و صدوق و مجلسی و... نبوده و مزیت زمان حاضر است، اعم از کتاب‌های خوش چاپ و کم غلط، نرم‌افزارهای جدید، امکانات جستجوی ترکیبی با سرعت بسیار، امکان مقایسه و جستجو در صدها هزار صفحه، همه و همه این امکان را به ما داده است تا بدون خدشه به وثاقت و استحکام مطالب، با در اختیار گرفتن صدها برابر حدیث نسبت به محدثان متقدم، تبویبی بسیار جزئی و غیر قابل مقایسه با دیگر آثار ارائه دهیم و البته ویژگی این مجموعه و جلوه‌ی اثر وجودی مؤلف نیز همین بخش است - تبویب و دسته‌بندی -؛ فلذا اگر دانش مؤلف در فهم موضوع حدیث و قدرت استخراج زیرموضوع از دل روایات، مورد خدشه‌ی جدی نباشد، مجموعه‌ی حاضر، ابواب جدیدی را پیش روی طالب علم می‌گشاید و به دانش‌پژوه فرصت می‌دهد تا نقشه‌ی وسیع‌تر و جزئی‌تری از هر یک از موضوعات اخلاقی را دریافت و مطالعه کند. نقطه‌ی آغازین ایده‌ی «جامع‌الاحادیث» در اواخر دهه‌ی ۶۰ و بعد از انتخاب «معجم فهرس اصول کافی» به عنوان کتاب سال جمهوری اسلامی در سال ۶۸ بود. مؤسسه‌ی انتشارات امیرکبیر در دوره‌ی مدیریت آقای حسین انواری و ریاست حضرت آیت‌الله جنتی بر سازمان تبلیغات اسلامی، طرح «جامع‌الاحادیث» را به مؤلف پیشنهاد و مرحله‌ی اول آن از آغاز سال ۱۳۶۹ شروع شد.

مجموعه‌ی معاجم کتب روایی در ۷۰ مجلد و بالغ بر پنجاه هزار صفحه از ثمرات جانبی مرحله‌ی اول این طرح بود؛ چراکه برای تألیف کتابی که جامع همه‌ی احادیث باشد وجود معاجم حدیثی ضروری می‌نمود و در آن تاریخ جز بر اصول کافی و نهج البلاغه معجم حدیثی قابل ذکر دیگری نبود. هرچند ترشحات و تولیدات جنبی طرح «جامع‌الاحادیث» با استقبال جامعه‌ی علمی و حوزوی مواجه شد و رهبر معظم انقلاب و آیه‌الله مکارم شیرازی و آیه‌الله هاشمی رفسنجانی و آیه‌الله جنتی هریک بر یکی از آثار تقریظ نگاشتند و دو دوره‌ی دیگر نیز بخش‌هایی از این مجموعه به عنوان کتاب سال جمهوری اسلامی برگزیده شد. لکن به دلیل تغییر مدیریت در سازمان تبلیغات اسلامی و مؤسسه‌ی انتشارات امیرکبیر و نیز محول شدن برخی مسؤولیت‌های اجرایی از جمله معاونت فرهنگی وزارت ارشاد، مدیریت کتابخانه و مرکز اسناد آستان قدس

﴿مقدمه﴾

رضوی و مدیریت شبکه‌ی یک سیما به مؤلف، اجرای مراحل پایانی این پروژه‌ی بزرگ به تأخیر افتاد. شروع دوباره‌ی این طرح مدیون مدیرعامل وقت موسسه‌ی انتشارات امیرکبیر برادر گرامی جناب آقای احمد نثاری است که تحت ارشادات ریاست سازمان تبلیغات اسلامی، حجة الاسلام والمسلمین دکتر سیدمهدی خاموشی طرح به فراموشی سپرده شده‌ی «جامع‌الاحادیث» را احیا کردند و توفیق سروکارداشتن با احادیث اهل بیت (علیهم‌السلام) را بعد از وقفه‌ای نسبتاً طولانی دگربار به من بخشیدند. البته در طول این سال‌ها با ورود کامپیوتر به عرصه‌ی تحقیقات مذهبی و تأسیس و توسعه‌ی موسسات پر تعداد و در رأس آنان «مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی»، روش دستیابی به احادیث، نسبت به سال‌های شروع طرح در دهه‌ی شصت، به کلی دگرگون شده است. البته علی‌رغم جمع‌شدن مجموعه‌ی منابع روایی در یک لوح فشرده باز هم نیاز به «جامع‌الاحادیث» احساس می‌شد و با شکل‌گرفتن اولین مجلدات آن و امکان مقایسه‌ی آن با کتاب‌ها و نرم‌افزارهای موجود، این فرضیه بیشتر و بیشتر تقویت شد.

این مجموعه که از موضوعات اخلاقی، عقیدتی آغاز کرده است و راه طولانی‌ای در پیش دارد، با ارائه‌ی اولین مجلدات و اولین موضوعات، خود را در معرض نقد و پیشنهاد اساتید فن و کلیه‌ی علاقمندان به گسترش کلام معصومین (علیهم‌السلام) قرار می‌دهد. چه در انتخاب و ترتیب موضوعات و چه در نحوه‌ی دسته‌بندی و ارائه‌ی آن.

دست‌اندرکاران تهیه‌ی این اثر، خود را از راهنمایی علاقمندان به نشر روایات معصومین (علیهم‌السلام) بی‌نیاز نمی‌دانند و این مجموعه را به مثابه برگ سبزی به سلسله‌ی نورانی اهل بیت عصمت (علیهم‌السلام) تقدیم می‌کنند؛ به امید آنکه در بهره‌برداری نسل حاضر و نسل‌های آینده از بیانات ارزشمند ایشان و تطبیق هرچه بیشتر زندگی با راهنمایی‌های آن پیشوایان راستین گامی هرچند ناچیز برداشته باشند.

مقدمه را با فقراتی برگزیده از کلام فقیه و محدث معاصر و مؤسس مرکز پژوهشی دارالحدیث، آیه‌الله محمدی ری‌شهری مؤلف موسوعه‌ی حدیثی «میزان‌الحکمة»، در شأن حدیث، جایگاه آن و اهمیت تنظیم موضوعی احادیث به پایان می‌برم.

❁ حدیث، بهترین وسیله برای تبلیغ دین و آشناکردن مردم با اسلام ناب است.

❁ قرآن کریم، به مثابه قانون اساسی اسلام، بیشتر کلیات را بیان کرده و تبیین

تفصیل و جزئیات را به روایات واگذار کرده است. از این رو، روایات، پس از

قرآن، مهم‌ترین منبع شناخت دین به‌شمار می‌آید.

﴿مقدمه﴾

❁ حدیث، به دلیل انتساب آن به معصوم علیه السلام و وحیانی بودن محتوای آن، حجت است.

❁ احادیث اسلامی نه تنها در میان عموم مردم، بلکه در میان خواص حوزه‌های علمیه، جایگاه شایسته‌ی خود را ندارند.

❁ اگر برآیند صحیح قرآن و حدیث به زبان روز برای مردم جهان بیان شود، در عصر حاضر، اسلام بیش از هر وقت دیگر هوادار خواهد داشت.

❁ احادیث اسلامی، مانند آیات قرآن مفسّر یکدیگرند و تنظیم احادیث به صورت موضوعی، به خصوص در کنار ارائه‌ی موضوعی آیات قرآن، علاوه بر آنکه می‌تواند در تشخیص میزان صحت و یا سقم احادیث مؤثر باشد، موجب فهم دقیق رهنمودهای خداوند متعال و پیشوایان بزرگ اسلام نیز می‌شود و افزون بر این، دسترسی پژوهشگران و عموم علاقمندان به اسلام راستین را آسان می‌سازد.

در پایان لازم می‌دانم از همه‌ی همکاران محترم بخش‌های مختلف که در روند آماده‌سازی این مجموعه‌ی گرانسنگ تلاش کرده‌اند و به‌ویژه همکاران اصلی بخش ترجمه: حجت الاسلام والمسلمین سید رسول بهشتی‌نژاد، حجت الاسلام والمسلمین هاییل جوانی و حجت الاسلام والمسلمین حسین خداپرست و آقای مصطفی خلّاش؛ سرویراستار؛ سرکار خانم زینب فرهادی و صفحه‌آرا؛ سرکار خانم محبوبه فیضی و سایر همکاران در بخش‌های استخراج، مصدربابی، ویرایش خانم‌ها: سمیه الله‌دادی، رویا حائری، اقدس السّادات حسینی، محبوبه روشنی، فائزه سیبویه، محبوبه شمشیرگرها، سهیلا عباسی، منصوره علیمردانی، مریم ناصرالملکی و آقای مجید قاسمی اقدم کمال تقدیر و سپاس را داشته و از خداوند قادر و متعال ادامه‌ی توفیقات آنان را خواستارم.

ایرادها، کاستی‌ها و اشکالات این اثر اندک نیست ولی امیدوارم عزیزان فرهیخته و نکته‌سنج، نظرات اصلاحی خویش را از ما دریغ نکنند.

و من الله التوفیق

علیرضا برازش

أَسْمَاءُ اللَّهِ

الفهرسُ المُوجز

الفصل الأول: الله ذو الأسماءِ وَ الصِّفَاتِ	١٠٠
١-١- اسم، صفة، نعت، مثل، وجه	١٠٠
١-٢- اسم جامع	١٠٢
١-٣- أسماء الله التي أسماء السُّور والآيات	١٠٤
١-٤- أسماء الله غير العربيّة	١٠٦
الفصل الثاني: الأَزَلِيَّةُ وَالْأَبَدِيَّةُ	١٠٨
٢-١- أزليّة، قديمة، قِيوميّة، قبل، سبقة، أوليّة، بدء	١٠٨
٢-٢- أساس، بنيان، منبع، مبدأ	١٣٠
٢-٣- أبديّة، دوام، بقاء، ثبات، إستواء، حياة، خلود، آخريّة، بعد، إفناء الأبد، إبادة الأمد، لا مدّة له، حدّ الذي لا يوصف، لا زوال له، سرمدية	١٣٠
٢-٤- حيثيّة، أينيّة، كيفيّة، شيئيّة	١٦٦
٢-٥- وجود، جدّة، حقّ، يقين، صدق	١٦٨
٢-٦- ظهور، وضوح، تبين، تجلّي، تعرّف، علن، شهرة، فشوّ، بدوّ، إهلال، ذو الآية	١٧٨
الفصل الثالث: الكَمَالُ	١٨٨
٣-١- تمام، كمال، بلاغ، إطلاق، شمول، بساطة، جامعيّة، عموميّة	١٨٨
٣-٢- فوق، أكبر، أعظم، أكرم، أعلى، أمنع، خارج، غير، حادّة، قَصْر، تحيّر، اعجاب	١٩٤
٣-٣- إكتنان، بينونة، غيبة، بطن، إختفاء، إحتجاب، إحتفاظ، مصونيّة، بعد، نأى	٢٠٢
٣-٤- صمدية، غناء، كفاية	٢١٢
٣-٥- كثرة، إمتلاء، إسباغ	٢٢٨
٣-٦- مال، كنز، غدّة، إقتناء، دُخر، دنيا، دهر، نعيم، قُوت، جَنّة	٢٣٢
٣-٧- أهل، صاحب، ربّ، ذو، مالك، واجد، خازن، مُتوكّل، مُستوجب، أولى، أخرى، أجدر، معدن، محلّ، أحقّ، مُختصّ، مخصوص، مُستأثر، لايس، مُتسرّب، مُتأزّر، مُتردّي	٢٣٦

فهرست مختصر

فصل ۱: خداوند دارای نام‌ها و صفات است	۱۰۱
۱-۱- نام، صفت، مثل، صورت.....	۱۰۱
۱-۲- نام فراگیر.....	۱۰۳
۱-۳- اطلاق نام‌های سوره‌ها و آیات قرآنی به خداوند.....	۱۰۵
۱-۴- نام‌های غیر عربی خدا.....	۱۰۷
فصل ۲: بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی	۱۰۹
۲-۱- بی‌ابتدایی، دارای پیشینگی، قائم به ذات‌بودن، پیش، پیشی‌گرفتن، اوّل‌بودن، آغاز.....	۱۰۹
۲-۲- اساس، پایه، سرچشمه، سرآغاز.....	۱۰۹
۲-۳- ابدیت، دوام، پایداری، ثبات، برقراری، زنده‌بودن، جاودانگی، آخربودن، بعد، فانی‌کردن ابد، نابودکردن بی‌انتهایی، آن‌که زمان ندارد، مرز توصیف‌ناپذیر، آن‌که نابودی نمی‌پذیرد، بی‌آغازی و بی‌پایانی.....	۱۰۹
۲-۴- اعتبار، کجایی، چگونگی، چیزی بودن.....	۱۰۹
۲-۵- وجود، جدیدبودن، حقانیت، ثابت و آشکار بودن، راستین بودن.....	۱۰۹
۲-۶- آشکاربودن، روشن‌بودن، شناخته‌شده بودن، مشهوربودن، نشانه‌داشتن.....	۱۰۹
فصل ۳: کامل‌بودن	۱۰۹
۳-۱- تمامیت، کامل‌بودن، رسابودن، فراگیربودن، جامع‌بودن.....	۱۸۹
۳-۲- فراتر، بزرگ‌تر، عظیم‌تر، بزرگوارتر، عالی‌تر، بازدارنده‌تر، خارج، غیر، محدودکننده، کوتاه‌کننده، حیرت، شگفتی.....	۱۹۵
۳-۳- پنهان‌بودن، جذاببودن، غیبت، درپرده بودن، درپناه‌بودن، مصون‌بودن، دوربودن.....	۲۰۳
۳-۴- بی‌نیازی، توانگری، بی‌نیازکردن از غیر.....	۲۱۳
۳-۵- فراوانی، پُری، فراوان‌بودن.....	۲۲۹
۳-۶- مال، گنج، ساز و برگ، ثروت، ذخیره، دنیا، روزگار، نعمت، مایه‌ی حیات، بهشت.....	۲۳۳
۳-۷- اهل، صاحب، مالک، دارا، گنجینه، متولّی، شایسته، معدن، جایگاه اختصاصی، انتخاب‌کرده برای خود، بر تن کرده.....	۲۳۷

«الفهرسُ المَوْجَزُ»

٣-٨	محمود، ممدوح، مشكور، أهل الثناء، معبود.....	٣٠٤
٣-٩	عماد، ركن، سند، بنیان، عول، وثوق.....	٣١٨
٣-١٠	مدعو، مُستدعى، من تُصرِّع إليه، من أناب إليه، مذكور، مسئول، مُشتكى، مُنتجع، مُنادى.....	٣٢٦
٣-١١	مآب، مُجتدى، مرَد، مرغوب، مطلوب، مطمَّع، عُقبى، معاد، مَهْرَب، مَوْضِع، مَوْعد، نَيْل.....	٣٣٢
٣-١٢	مأتى، موفود، منزل، مزور.....	٣٤٠
٣-١٣	غاية، مقصود، فاقة، مُقصى، مألوه، مرجو، أمل، منى، بُغية، مصير، مُنتهى.....	٣٤٠
	الفصل الرابع: الوَحْدَانِيَّةُ.....	٣٧٦
٤-١	وحدة، تهليل، فرد، وتر.....	٣٧٦
	الفصل الخامس: التَّكْوِينُ، الخَلْقُ، تَجْدِيدُ الْحَيَاةِ.....	٤٠٦
٥-١	تكوين، خلق، ايجاد، فطر، جَبَل، اِحْيَاء، بَرء، ذَرء، اِنْشاء، نفخ، خرع، بدع، حدوث، بناء، صَنع، عمران، تصوير، تجسيم.....	٤٠٦
٥-٢	بعث، اِحْيَاء، تجديد، بَعَثَرَة، حشر، نشر، جمع، اِزْرَاع، اِسْفَاء، اِعَادَة، رَد.....	٤٥٠
	الفصل السادس: الْقَدَاسَةُ وَالتَّوَرُّ وَالسُّرُورُ وَالجَمَالُ وَالحَلَاوَةُ.....	٤٦٠
٦-١	طهارة، قداسة، نزاهة، نقاوة، وقاية، براءة، زكاء، سَنج، طيب، بَرَكَة.....	٤٦٠
٦-٢	نور، ضياء، تشعشع، اِصْبَاح، اِشْرَاق، اِزْهَار، تَبَهُّر.....	٥٦٨
٦-٣	سرور، رضاية، بَهْجَة، نَضْرَة.....	٥٧٨
٦-٤	جمال، زينة، تحلية، بهاء.....	٥٨٠
٦-٥	حلاوة، لَذَّة، تعذيب، تهنؤ.....	٥٨٦
	الفصل السابع: الْعِلْمُ وَالمَعْرِفَةُ.....	٥٨٨
٧-١	علم، حكمة، معرفة، خبر، نبأ، اِطْلَاع.....	٥٨٨
٧-٢	يقظة، اِِرْصَاد، مُراقبة، نظارة، رؤية، بصيرة، سمع، شهود.....	٦٢٨
٧-٣	اِيداء، تبيين، اِظهار، اِستِحصَال، اِعلان.....	٦٥٢
٧-٤	حساب، اِحْصَاء، كتابة.....	٦٥٤
	الفصل الثامن: الْعِظَمَةُ وَالرَّفْعَةُ وَالعِزَّةُ.....	٦٦٠
٨-١	كبرياء، عظمة، خطر، شَأْن، مكانة، جزالة، جسامَة، اِجْمَام، وسعة.....	٦٦٠
٨-٢	رَفْعَة، غُلُو، مثل، اِنَافَة، شُمُوخ، بَدَخ، اِفتِخَار، سَمَق، سُمُو، سَنَاء، شَرَف، نِجَابَة، تَنَبُّل، عُرُوج.....	٦٩٨
٨-٣	عِزَّة، جلالَة، جبروت، مجد، هِيبة، سَطْوَة.....	٧٢٨
	الفصل التاسع: السُّلْطَانُ وَالمُلْكُ.....	٧٧٨

﴿فهرست مختصر﴾

۳-۸	ستوده، سپاسگزاری شده، قدردانی شده، شایسته‌ی ستایش، پرستیده شده.....	۳۰۵
۳-۹	ستون، پایه، تکیه‌گاه، ریشه، محلّ اعتماد.....	۳۱۹
۳-۱۰	خوانده شده، درخواست شده، آن که به‌سویش زاری کنند و به او شکایت برند.....	۳۲۷
۳-۱۱	محلّ بازگشت، درخواست شده، آنچه مورد طمع و رغبت است، پایان کار، آنچه به سویش بگریزند، جایگاه، وعده‌گاه، جایی که بدان رسند.....	۳۳۳
۳-۱۲	آن که به دیدارش روند، آن که بر او وارد شوند، آن که به زیارتش روند.....	۳۴۱
۳-۱۳	هدف، خواسته‌ی نهایی، آنچه به دنبال آن هستند، دورترین خواسته، قصدشده، مورد امید، مورد آرزو، آنچه به‌سویش روند، نهایی‌ترین خواسته.....	۳۴۱
۳۷۷	فصل ۴: یگانگی	
۴-۱	یگانگی، یکی دانستن، یکتایی، تک‌بودن.....	۳۷۷
۴۰۷	فصل ۵: اعطای وجود، آفرینش، اعطای زندگی دوباره	
۵-۱	آفرینش، ایجاد، از نو پدیدآوردن، آفرینش بی‌سابقه، زنده کردن، دمیدن حیات، ساختن، آبادکردن، صورت و جسم بخشیدن.....	۴۰۷
۵-۲	برانگیختن، زنده کردن، دوباره زنده کردن، جمع کردن، از گور بیرون آوردن، دوباره آوردن، برگرداندن.....	۴۵۱
۴۶۱	فصل ۶: پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی	
۶-۱	پاکی، پاکیزگی، دوربودن از پلیدی‌ها، برکت.....	۴۶۱
۶-۲	نور، روشنایی، نوربخشی، نوردادن، درخشش، روشنی.....	۵۶۹
۶-۳	شادمانی، خشنودی، شکوفایی، شادابی.....	۵۷۹
۶-۴	زیبایی، آراستگی.....	۵۸۱
۶-۵	شیرینی، لذت، گوارایی.....	۵۸۷
۵۸۹	فصل ۷: دانش و آگاهی	
۷-۱	دانش، حکمت، شناخت، آگاهی.....	۵۸۹
۷-۲	بیداری، دیدبانی، مراقبت، نظارت، دیدن، بصیرت، شنیدن، شاهدبودن.....	۶۲۹
۷-۳	آشکارکردن، ظاهرکردن، بیرون کشیدن، علنی کردن.....	۶۵۳
۷-۴	محاسبه کردن، شمارش کردن، نگاشتن.....	۶۵۵
۶۶۱	فصل ۸: بزرگی و بلندمرتبتگی و شکست‌ناپذیری	
۸-۱	بزرگی، مقام، شأن، جایگاه، بزرگی، گستردگی.....	۶۶۱
۸-۲	بلندمرتبتگی، برجستگی، شرافت، نجابت، بلندی مرتبه.....	۶۹۹
۸-۳	عزت، شکوه، جبروت، عظمت، هیبت.....	۷۲۹
۷۷۹	فصل ۹: فرمانروایی و پادشاهی	

﴿الفهرسُ المُوجز﴾

- ٧٧٨-٩-١ سلطة، تسخير، هيمنة، إستطالة، إستيلاء، قيام، إحاطة، إطلال، إظلال.....
- ٧٨٨-٩-٢ ملك، حُكومة، سيادة، ذو الأمر، ذو الطاعة.....
- ٨٠٦-الفصل العاشر: القُدرةُ وَ نُفوذُ الإرادة.....
- ٨٠١-١-١ قدرة، قوة، حَوْل، إستطاعة، إطاقعة، ذو الأيد، ذو الأمر، إتقان، ذو البُنيان، ذو البسط، تمكّن، جدّ، قهر، غلبة.....
- ٨٣٢-١-٢ إتقان، إحكام، إدماج، ربط، سدّ، شدّ، متانة، تمكّن، إصابة.....
- ٨٣٣-١-٣ إرادة، مشيئة، قصد، رغبة، تقدير، قضاء، إمضاء، تعجيل، تعقيب، نفوذ الأمر، مفعولُ أمره، إصابة الفعل، درك، بلوغ، فوز، نُجح.....
- ٨٤٨-١-٤ تقدير، تدبير، تقييض، توقيت، تعديل، تسوية، تدهير، إدارة، إدالة.....
- ٨٥٨-١-٥ تعجيل، تسريع، سبقة.....
- ٨٦٨-الفصل الحادي عشر: أَسْماءُ الرَّحْمَةِ.....
- ٨٦٨-١-١ توبة، أوبة، عود، إقبال، قرب، مجاورة.....
- ٨٧٠-١-٢ قرب، دنوّ، حضور.....
- ٨٨٠-١-٣ مُجاورة، مُصاحبة، مُجالسة، مُلازمة، إثناء، إستخلاف.....
- ٨٨٤-١-٤ رحمة، رأفة، تحنن، عطف، حفاية، حبّ، وُدّ، ألفة، رفيق، خُلّة، لينة، حياء، تبجيل.....
- ٩١٦-١-٥ إِرْزاق، إعاشة، قَسْمُ الرِّزْق، ترخيص، إخصاب، رَيْش، تغذية، إطعام، بثّ القوت، إشباع، إرواء، إسقاء، إنزال الغيث، إنزال المطر، إصباغ الماء، تعذيب الماء.....
- ٩٢٨-١-٦ بَرَكَة، تضاعف، إزدياد، إرباء، إدراج، ترجيح، تبديل.....
- ٩٢٨-١-٧ جود، بذل، سخاوت، طَوْل، حياء، كرم، إنعام، إحسان، إمتنان، إفضال، إعطاء، بسطُ اليَد، نشر، توسعة، إيتاء، إضفاء، تأدية، ردّ هبة، إرفاد، إمتاع، مِنحة، سماحة، إنالة، إفاضة، وِراثَة، ميّادة.....
- ٩٣٢-١-٨ فتح، فتق، توسعة، فرج، كشف، مُجاورة، جلاء، ردّ الغُصص، إجازة الغُصص، رفع، قضاء الحاجات، ردّ الغائب، تنفيس، تخفيف، تسهيل.....
- ١٠١٢-١-٩ طبابة، مُداواة، إشفاء، إصباح، إبراء.....
- ١٠٢٨-١-١٠ نَجاة، إنقاذ، إعتاق، إخراجُ من الضيق، تبريد، إطفاء النار، إطلاق، فكّ، إفتداء.....
- ١٠٣٢-١-١١ سرور، إثلاج القلب، قرورة العين، تبييض الوجه.....
- ١٠٣٨-١-١٢ خير، نِعَم، حُسْن، لطف.....
- ١٠٤٠-١-١٣ إفادة، إنفاع، إرباح، إغنام، إجمال، إشرَاءُ النَّفس، إسداء، مَبَرَّة.....
- ١٠٦٦-١-١٤ حلم، صبر، إمهال، إملاء، تَأَنّي، تأجيل، تأخير.....
- ١٠٧٢-١-١٥ حفظ، عصمة، كلاءة، حراسة، وقاية، حبس، إمساك، كفّ، جَنّ، فطام.....

﴿فهرست مختصر﴾

۹-۱- فرمانروایی، دراختیارداشتن، تسلط، قدرت غالب، تسلط، اشراف، دربرداشتن، فراگیری، سایه افکندن.....	۷۷۹
۹-۲- پادشاهی، حکمروایی، سروری، صاحب امر و فرمانبری بودن.....	۷۸۹
فصل ۱۰: توان و عملی شدن اراده	۸۰۷
۱۰-۱- توان، نیرو، چیرگی، توانایی، قدرتمندی، محکم کاری، صاحب فرمان و پایه و گشاده دستی، توانایی، چیرگی، غلبه.....	۸۰۷
۱۰-۲- محکم کاری، استوارکردن، محکم کردن، سخت کردن، رساندن به هدف.....	۸۳۳
۱۰-۳- اراده، خواست، نیت، میل، تعیین اندازه، قطعی شدن، شتاب کردن، تعقیب، اجرایی شدن فرمان، رسیدن فعل به هدف، رسیدن، پیروزی، کامیابی.....	۸۴۹
۱۰-۴- تقدیر، تدبیر، معین کردن زمان، تعدیل، تنظیم، اداره.....	۸۵۱
۱۰-۵- شتاب، سرعت گرفتن، سبقت گرفتن.....	۸۵۹
فصل ۱۱: نام‌های مهر و رحمت	۸۶۹
۱۱-۱- بازگشت، روکردن، نزدیک شدن، همسایگی.....	۸۶۹
۱۱-۲- نزدیکی، حضور.....	۸۷۱
۱۱-۳- همسایگی، همنشینی، نزدیکی، جفت بودن، جانشینی.....	۸۸۱
۱۱-۴- مهر، مهربانی، دل رحمی، توجه، دلسوزی، محبت، همدمی، رفاقت، دوستی، نرمش، شرم، بزرگداشت.....	۸۸۵
۱۱-۵- روزی دادن و تقسیم روزی، ارزان کردن، سرسبزکردن، فراوانی نعمت، غذادادن، سیرکردن، سیراب کردن، فرستادن باران، گوارا کردن آب.....	۹۱۷
۱۱-۶- برکت، چندبرابر کردن، زیادکردن، رشد دادن، بالا بردن، سنگین کردن، تبدیل کردن.....	۹۲۹
۱۱-۷- بخشندگی، لطف، احسان، زیاده دادن، گشاده دستی، به ارث گذاشتن.....	۹۳۳
۱۱-۸- گشایش، گستردن، گذراندن، زدایش، برطرف کردن گرفتاری، برگرداندن غایب، راحت کردن، سبک کردن، آسان کردن.....	۱۰۱۳
۱۱-۹- درمان، شفا بخشی، عافیت بخشی، پاک کردن از پلیدی ها.....	۱۰۲۹
۱۱-۱۰- نجات، خلاص کردن، آزاد کردن از گرفتاری، خنک کردن، خاموش کردن آتش، آزاد کردن، فدیة دادن.....	۱۰۳۳
۱۱-۱۱- شادمان کردن، خنک کردن قلب، روشنی بخشیدن به چشم، سپید کردن روی.....	۱۰۳۹
۱۱-۱۲- خیر، بهترین، نیکی، لطف.....	۱۰۴۱
۱۱-۱۳- فایده رساندن، سود رساندن، غنیمت رساندن، خیر رساندن، خریدن جان، نیکی کردن.....	۱۰۶۷
۱۱-۱۴- بردباری، شکیبایی، مهلت دادن، درنگ، به تأخیر انداختن.....	۱۰۷۳
۱۱-۱۵- حفظ، نگه داری، نگهبانی، پوشش.....	۱۰۸۱

﴿الفهرسُ المُوجز﴾

- ١١-١٦- طرد، دفع، تحشَى، ردّ، ردع، زجر، منع، سدّ، تجنّب، صرف، صدر، إمّاطة ١٠٩٠
- ١١-١٧- فزع، صرخة، غوث ١٠٩٦
- ١١-١٨- عياذ، لؤاذ، كهف، كَنَف، مَعْقِل، إلباء، إلتحاد، خَفَر، حرز، حَصْن، نَهْل، إجارّة، إيواء،
إيئال، أمان و.راجع: صفات الكمال ١١٠٤
- ١١-١٩- ستر، غمر، غمد ١١١٨
- ١١-٢٠- صفح، إقالة، تجاوز، عفو، غفران، محو، إذهاب، حطّ، وضعُ الإصرار، تكفير ١١٢٢
- ١١-٢١- جُبران، شعب، إصلاَح ١١٣٨
- ١١-٢٢- وحي، بعث الرُّسل، إنزال الكتب، إظهار الآيات، إيضاح البيّنات ١١٤٠
- ١١-٢٣- إلهام، إيزاع، توفيق، تثبيت القلب، بعث، حثّ، تذكّر ١١٤٤
- ١١-٢٤- دلالة، قيادة، تربية، إرشاد، هداية، ردّ الضّلالة، إخراج من الظلمات ١١٤٦
- ١١-٢٥- تمهيد، تهَيّؤ، إعداد، إعتداد، إبطاء، تسهيل، تهوين، تيسير ١١٥٤
- ١١-٢٦- شفاعّة، غُروّة، حبل، سبب، وسيلة، سبيل، مُنْهَج، ذريعة ١١٥٨
- ١١-٢٧- عين، رَصَد، مُراقبة، رعاية، إشراف ١١٦٠
- ١١-٢٨- مُظَاهَرَة، مُعاضّدة، شاذّ، تطويق، إذادة ١١٦٤
- ١١-٢٩- نصر، عون، مدّ، إنعاش، كَنَف ١١٦٦
- ١١-٣٠- إنزال الملائكة، إرسال الملائكة، إرداف الملائكة، إهباط الملائكة، تصفيف الملائكة ١١٧٦
- ١١-٣١- ضمانّة، وكالة، كفالة، وثوق ١١٧٦
- ١١-٣٢- إزلاف، إيصال، إبلاغ، تصديقُ الآمال ١١٨٢
- ١١-٣٣- نجاح، فوز، ظفر، سعادة، الختمُ بالخير، خيرُ الثّواب، الجنّة ١١٨٤
- ١١-٣٤- أنس، راحة، نفحة، سَكينة، إطمينان، وقار، خير منزل، تسليّة، سلامة، رضاية ١١٨٦
- ١١-٣٥- إجابة، قبول التوبة، قبول، إصعاد الأصوات، تصديق الآمال، تحقّق الآمال، إيتاء السّؤالات ١١٩٦
- ١١-٣٦- إنتخاب، إصطفاء، إرتضاء، إختيار، إجتباء، إنتجاب، إستخلاف، إختصاص، إستخلاص،
تمحيص، إيرات ١٢٠٦
- الفصل الثّاني عَشَر: أَسْمَاءُ الْقَهَرِ وَالْغَضَبِ ١٢١٢
- ١٢-١- تهديد، إرعاب، إرهاب، إخافة، تخشية، إتّقاء، توعّد، إهابة، إنذار، تحذير ١٢١٢
- ١٢-٢- رَصَد، عداوة، مكر، كيد، خدعة، إستدراج ١٢١٦
- ١٢-٣- إضلال، إشقَاء ١٢١٨
- ١٢-٤- إضرار، إفقار، إمراض، إجداب، إبتلاء ١٢٢٠
- ١٢-٥- إخساء، تبعيد، بطش، غضب، سخط، مقت ١٢٢٠

﴿فهرست مختصر﴾

۱۱-۱۶	رد کردن، به حاشیه راندن، مانع شدن، کنارزدن، راندن، برطرف کردن.....	۱۰۹۱
۱۱-۱۷	فریادرسی.....	۱۰۹۷
۱۱-۱۸	پناه، غار، پناه‌گاه، پناه‌دادن و. ر. به: صفات کمال.....	۱۱۰۵
۱۱-۱۹	پوشش.....	۱۱۱۹
۱۱-۲۰	گذشت، عفو، آمرزش، از بین بردن، ریختن، فرو ریختن گناهان، پوشاندن.....	۱۱۲۳
۱۱-۲۱	جبران کردن، اصلاح کردن.....	۱۱۳۹
۱۱-۲۲	وحی، برانگیختن پیامبران، فرو فرستادن کتاب‌ها، آشکار کردن نشانه‌ها.....	۱۱۴۱
۱۱-۲۳	الهام، توفیق، ثابت کردن قلب، انگیزش، یادآوری.....	۱۱۴۵
۱۱-۲۴	راهنمایی، پیشوایی، تربیت، هدایت، برگرداندن گمراه، بیرون آوردن از تاریکی‌ها.....	۱۱۴۷
۱۱-۲۵	آماده‌سازی، زمینه‌سازی، آسان‌سازی.....	۱۱۵۵
۱۱-۲۶	وساطت، دستگیره، ریسمان، وسیله، رام.....	۱۱۵۹
۱۱-۲۷	نگهبانی، دیدبانی، مراقبت، رعایت، اشراف.....	۱۱۶۱
۱۱-۲۸	پشتیبانی، یاری، دفاع.....	۱۱۶۵
۱۱-۲۹	یاری، کمک.....	۱۱۶۷
۱۱-۳۰	فرو فرستنده و پی‌درپی ارسال‌کننده‌ی فرشتگان.....	۱۱۷۷
۱۱-۳۱	ضمانت، وکالت، برعهده گرفتن، اعتماد.....	۱۱۷۷
۱۱-۳۲	نزدیک کردن، وصل کردن، رساندن، محقق کردن آرزوها.....	۱۱۸۳
۱۱-۳۳	کامیابی، پیروزی، سعادت، پایان خوش، بهترین پاداش، بهشت.....	۱۱۸۵
۱۱-۳۴	انس، راحتی، آرامش، اطمینان، وقار، بهترین محل ورود، تسلی دادن، سلامت، خشنودی.....	۱۱۸۷
۱۱-۳۵	پاسخ‌گویی، پذیرش توبه، پذیرش، بالابردن صداها، محقق کردن آرزوها، دادن درخواست‌ها.....	۱۱۹۷
۱۱-۳۶	انتخاب، تعیین جانشین، اختصاص دادن، خالص کردن، ارث گذاشتن.....	۱۲۰۷
فصل ۱۲: نام‌های قهر و غضب.....		
۱۲-۱	تهدید کردن، ترساندن، بر حذر داشتن.....	۱۲۱۳
۱۲-۲	در کمین بودن، دشمنی، مکر، نیرنگ، خدعه، به تدریج فرو بردن در گناهان.....	۱۲۱۷
۱۲-۳	گمراه کردن، بدبخت کردن.....	۱۲۱۹
۱۲-۴	زیان رساندن، فقیر کردن، بیمار کردن، ایجاد خشک‌سالی، گرفتار کردن.....	۱۲۲۱
۱۲-۵	راندن، دور کردن، برخورد قهرآمیز، خشم.....	۱۲۲۱

﴿الفهرسُ المَوْجِزُ﴾

- ١٢٢٤-١٢-٦- بتر، تقليل، سلب، إنتزاع..... ١٢٢٤
- ١٢٢٤-١٢-٧- تزلزل، تشتت، تبدد، إخراس، طمس، إفلال، إكلال، إيهان، هشم، إبطال، إدحاض..... ١٢٢٤
- ١٢٢٤-١٢-٨- خذلان، إخزاء، تدويخ، إذلال، إهانة، خفض، إخمال، تصغير، وضع، إرغام، سيب، إلجام، تسويد..... ١٢٢٤
- ١٢٢٤-١٢-٩- عذاب، عقاب، نقمة، أخذ، نكال، إيباق، محال، ذو البأس، إرسال طير أباييل، الرمي بالسَّجِيل، سفع، ألم، وجع، إيصاد النار، إصلاء النار، تسعير النار، إغلاق النار، إنتصار، إنتصاف، إنتقام..... ١٢٣٠
- ١٢٢٤-١٢-١٠- إنهدام، تدمير، دمدمة، دمع، إبادة، إبارة، تباب، تتيير، إخترام، فض، تمزيق، كسر، هد، قمع، قصم، إستيصال، إبتات، إصطلام، إجتثاث، جذ، هتك..... ١٢٣٨
- ١٢٢٤-١٢-١١- هلاكت، قتل، إماتة، غرق، إقبار، تنخير، إزالة، فقْد، إفناء..... ١٢٤٤
- ١٢٢٤-١٢-١٢- الفصل الثالث عشر: أَسْمَاءُ اللَّهِ فِي الْمَوَاجَهَةِ بِالْعِبَادِ..... ١٢٥٠
- ١٢٢٤-١٢-١٣- ذكر، دعوة، إنباء، إخبار، نقل الْقِصَّة، ضربُ المثل، قول، كلام، نداء، نَجْوَى، بيان، نطق، تلاوة..... ١٢٥٠
- ١٢٢٤-١٢-١٣-٢- إختبار، إبتلاء، إمتحان..... ١٢٥٤
- ١٢٢٤-١٢-١٣-٣- صدق، صواب..... ١٢٥٦
- ١٢٢٤-١٢-١٣-٤- عدل، إنصاف، قسط، حكم، قضاء..... ١٢٥٨
- ١٢٢٤-١٢-١٣-٥- تشريع، إلزامُ الدِّين، تحليل، تحریم، تكليف، فرض، وجوب، امر، نهى، الوعد و الوعيد، بشارت، إندار، إعدار، تحذير..... ١٢٧٢
- ١٢٢٤-١٢-١٣-٦- برهان، ذو الدلائل، حُجَّة، إفحام، إعدار..... ١٢٧٦
- ١٢٢٤-١٢-١٣-٧- جزاء، مُكَافَاة، ثواب، تعويض، تعريض، إلزام العمل، دين، شكر..... ١٢٨٠
- ١٢٢٤-١٢-١٣-٨- وفاء، صدقُ الْوَعْد، إِنْجَاز، إْستِبدَاع، تَأْدِيَةُ الْأَمَانَةِ..... ١٢٨٦
- ١٢٢٤-١٢-١٣-٩- الفصل الرابع عشر: كُلُّ الْأَفْعَالِ مَنْسُوبٌ إِلَى اللَّهِ..... ١٢٩٢
- ١٢٢٤-١٢-١٤-١- فعل، عمل، دأب، جعل، استقرار، تَبَوُّة، ثَوَاء..... ١٢٩٢
- ١٢٢٤-١٢-١٤-٢- وضع، بسط، فرش، توسعة، دحو، سطح، طحو، مد، سَمَك، إثبات، سد، إرساء، نصب، رفع، إرتفاع، إقامة، نضد، توطيد، إرزام، إيماض، إسرائ، فلق، فْتَق، شَقَّ، سَجَر، فجر، إنباع، صَبَغ..... ١٢٩٨
- ١٢٢٤-١٢-١٤-٣- تحريك، سير، إِسَالَة، إخراج، سلوك، ادارة، تَمَوَّر، إْجْراء، نشر، إْهْباب..... ١٣٠٨
- ١٢٢٤-١٢-١٤-٤- حِفْظ، حَرَاة، دِعَامَة، حمل، حبس، حصر، إِمْسَاك، إْخْتِزَان، كَبْس، تخلية..... ١٣١٠
- ١٢٢٤-١٢-١٤-٥- إرسال، إلقاء، إنزال، إهباط، إيراد، إيلاج، إخراج، تخلص، سَلْخ..... ١٣١٤
- ١٢٢٤-١٢-١٤-٦- تغيير، تبديل، إْجَالَة، تحويل، خلوفة، نصريف، تصيير، تغليب، تكوير..... ١٣١٨
- ١٢٢٤-١٢-١٤-٧- رَجَّ، بَسَّ، إْطَوَاء، نَثَر، نَسَف..... ١٣٢٢
- ١٢٢٤-١٢-١٤-٨- إبلا، إِمْحَاء، إطفاء الأنوار، إدْجَاء، تَكْدِير، إْغْطَاش، إْظْلَام..... ١٣٢٢

﴿فهرست مختصر﴾

- ۱۲۶- کوتاه کردن، کاستن، پس گرفتن..... ۱۲۲۵
- ۱۲۷- لرزاندن، پراکنده کردن، لال کردن، کور کردن، گُند کردن، سست کردن، بی حاصل کردن،
باطل کردن..... ۱۲۲۵
- ۱۲۸- خوار کردن، رسوا کردن، پایین آوردن، کوچک کردن، به خاک مالیدن، لگام زدن، سیاه کردن
..... ۱۲۲۷
- ۱۲۹- عذاب، مجازات، هلاکت، مجازات دردناک، وارد کردن در آتش و برافروختن و بستن درهای
آن، انتقام، بازپس گرفتن حق..... ۱۲۳۱
- ۱۲۱۰- ویران کردن، نابود کردن، درهم کوبیدن، درهم شکستن، ریشه کن کردن، قطع کردن،
پاره کردن..... ۱۲۳۹
- ۱۲۱۱- هلاک کردن، میراندن، غرق کردن، متلاشی کردن، نابود کردن، از بین بردن، فانی کردن ۱۲۴۵
- فصل ۱۳: اسماء خداوند در ارتباط با بندگان..... ۱۲۵۱**
- ۱۳-۱ یادآوری، دعوت، خبر دادن، داستان گوئی، نقل ضرب المثل، گفتار، صدازدن، تلاوت کردن
..... ۱۲۵۱
- ۱۳-۲ آزمایش..... ۱۲۵۵
- ۱۳-۳ راستی، درستی..... ۱۲۵۷
- ۱۳-۴ دادگری، انصاف، قضاوت..... ۱۲۵۹
- ۱۳-۵ قانونگذاری، حلال کردن، حرام کردن، تکلیف کردن، واجب کردن، فرمان دادن، بازداشتن،
نویسدادن، تهدید کردن، بشارت دادن، بیم دادن، برحذر داشتن..... ۱۲۷۳
- ۱۳-۶ دلیل، صاحب دلایل، خاموش کردن با دلیل، دلیل آوردن..... ۱۲۷۷
- ۱۳-۷ پاداش، جزا، عوض دادن، همراه کردن عمل، آویختن عمل، قدردانی..... ۱۲۸۱
- ۱۳-۸ وفا، صداقت در وعده، عمل کردن به وعده، باز پس دادن امانت..... ۱۲۸۷
- فصل ۱۴: همه ی فعل ها به خداوند نسبت داده می شود..... ۱۲۹۳**
- ۱۴-۱ انجام دادن، عمل کردن، تکرار عمل، قرار دادن..... ۱۲۹۳
- ۱۴-۲ قرار دادن، گستردن، پهن کردن، هموار کردن، ثابت کردن، محکم کردن، بلند کردن، برپاداشتن،
برجا گذاشتن، درخشان کردن، شکافتن، جوشاندن، رنگ دادن..... ۱۲۹۹
- ۱۴-۳ حرکت دادن، جاری کردن، بیرون آوردن، به گردش درآوردن، گسترش دادن، و زانیدن..... ۱۳۰۹
- ۱۴-۴ حفاظت، نگهداری، نگهداری..... ۱۳۱۱
- ۱۴-۵ فرستادن، انداختن، فرود آوردن، وارد کردن، فرو بردن، بیرون آوردن، برکندن..... ۱۳۱۵
- ۱۴-۶ دگرگون کردن، تبدیل کردن، تغییر دادن، گرداندن..... ۱۳۱۹
- ۱۴-۷ لرزاندن، درهم کوبیدن، درهم پیچیدن، پراکنده کردن..... ۱۳۲۳
- ۱۴-۸ کهنه کردن، محو کردن، خاموش کردن، تاریک کردن..... ۱۳۲۳

﴿الفهرسُ المُوجز﴾

١٤-٩- إنبات، إحياء الأرض، إثمار، ، تخليص الشجر، زرع، إطلاع، إيقاق، إغشاب، إتياء الطعم	١٣٢٤
١٤-١٠- بسط، قبض	١٣٢٤
١٤-١١- إغلاق، حبس	١٣٣٠
١٤-١٢- رفع، وضع	١٣٣٠
١٤-١٣- تقديم و تأخير	١٣٣٢
١٤-١٤- رتق، فتق، تأليف، تركيب، جمع، فصل، تفريق	١٣٣٢
١٤-١٥- إعطاء و منع، تمليك و إنتزاع	١٣٣٤
١٤-١٦- نفع و ضرر	١٣٣٤
١٤-١٧- إحياء و إماتة	١٣٣٤
١٤-١٨- شفاء، ، إبرا، إعلال، إمراض	١٣٤٢
١٤-١٩- إرقاد و إيقاظ	١٣٤٤
١٤-٢٠- إضحاك، إبكاء	١٣٤٤

﴿فهرست مختصر﴾

- ۱۴-۹- رویاندن، زنده کردن، خارج کردن، بیرون کردن، طعم دادن..... ۱۳۲۵
- ۱۴-۱۰- گستردن، تنگ گرفتن..... ۱۳۲۷
- ۱۴-۱۱- بستن، حبس کردن..... ۱۳۳۱
- ۱۴-۱۲- بالا بردن، پایین آوردن..... ۱۳۳۱
- ۱۴-۱۳- پیش آوردن و به تأخیر انداختن..... ۱۳۳۳
- ۱۴-۱۴- پیوند دادن، گشودن، گرد آوردن، ترکیب کردن، جدا کردن..... ۱۳۳۳
- ۱۴-۱۵- عطا کردن و مانع شدن، مالک کردن و پس گرفتن..... ۱۳۳۵
- ۱۴-۱۶- سود و زیان..... ۱۳۳۷
- ۱۴-۱۷- زندگی بخشیدن و میراندن..... ۱۳۳۷
- ۱۴-۱۸- بیماری و شفا..... ۱۳۴۳
- ۱۴-۱۹- به خواب بردن و بیدار کردن..... ۱۳۴۵
- ۱۴-۲۰- گریاندن، خنداندن..... ۱۳۴۷

الفهرس

- الفصل الأول: الله ذو الأسماء وَ الصِّفَاتِ ١٠٠
- ١-١-١ اسم، صفة، نعت، مَثَل، وجه ١٠٠
- ١-١-١ اسم: (ذو الاسم، ذو الأسامي، ذو الأسماء، المتسمّى بالإلهية) ١٠٠
- ١-١-٢ صفة: (ذو الصِّفَاتِ، أَحَقُّ بِأَكْمَلِ صِفَاتِ، موصوف، أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يُوصَفَ) ١٠٠
- ١-١-٣ نعت: (منعوت، أَكْمَلُ مَنْعُوتٍ) ١٠٢
- ١-١-٤ مثل: (ذو المثل، ذو الأمثال، ذو الصِّفَاتِ المثلَى) ١٠٢
- ١-١-٥ وجه: (ذو الوجه) ١٠٢
- ١-٢ اسم جامع ١٠٢
- ١-٢-١ الله ١٠٢
- ١-٢-٢ هو ١٠٤
- ١-٣ أسماء الله الَّتِي أَسْمَاءُ السُّورِ وَ الْآيَاتِ ١٠٤
- ١-٣-١ بسم الله الرحمن الرحيم ١٠٤
- ١-٣-٢ قل هو الله أحد ١٠٤
- ١-٣-٣ ص، صافات، حم عسق، كهيعص ١٠٦
- ١-٤ أسماء الله غير العربية ١٠٦
- ١-٤-١ ئيل ١٠٦
- ١-٤-٢ اشراهيًا ١٠٦
- ١-٤-٣ آهيًا ١٠٦
- ١-٤-٤ ماري ١٠٦
- ١-٤-٥ ماوي ١٠٦
- الفصل الثاني: الْأَزَلِيَّةُ وَ الْأَبَدِيَّةُ ١٠٨
- ٢-١ أزلية، قِدْمة، قِيَوْمِيَّة، قبل، سبقة، أوليّة، بدء ١٠٨
- ٢-١-١ أزلية: (أزلى، قادم الأزل) ١٠٨

فهرست

- فصل ۱: خداوند دارای نام‌ها و صفات است ۱۰۱
- ۱-۱- نام، صفت، مثل، صورت ۱۰۱
- ۱-۱-۱- دارای نام، دارای نام‌ها، نامیده‌شده به خداوندگاری ۱۰۱
- ۱-۱-۲- دارای صفات، سزاوار به دارابودن کامل‌ترین صفات، وصف‌شده، بالاتر از آنکه وصف شود ۱۰۱
- ۱-۱-۳- صفت: (وصف‌شده، کامل‌ترین وصف‌شده) ۱۰۳
- ۱-۱-۴- مثل: (دارای مثل، دارای مثل‌ها، دارای صفات برتر) ۱۰۳
- ۱-۱-۵- دارای وجه و صورت ۱۰۳
- ۱-۲- نام فراگیر ۱۰۳
- ۱-۲-۱- الله ۱۰۳
- ۱-۲-۲- او ۱۰۵
- ۱-۳- اطلاق نام‌های سوره‌ها و آیات قرآنی به خداوند ۱۰۵
- ۱-۳-۱- بسم الله الرحمن الرحيم ۱۰۵
- ۱-۳-۲- قل هو الله أحد ۱۰۵
- ۱-۳-۳- ص و یس و الصافات و حم عسق و کهیعص ۱۰۷
- ۱-۴- نام‌های غیر عربی خدا ۱۰۷
- ۱-۴-۱- ئیل ۱۰۷
- ۱-۴-۲- اشراهیا، شراهیا ۱۰۷
- ۱-۴-۳- آهیا، باهیا، یاهیا ۱۰۷
- ۱-۴-۴- ماری ۱۰۷
- ۱-۴-۵- ماوی ۱۰۷
- فصل ۲: بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی ۱۰۹
- ۲-۱- بی‌ابتدایی، دارای پیشینگی، قائم به ذات‌بودن، پیش، پیشی‌گرفتن، اول‌بودن، آغاز ۱۰۹
- ۲-۱-۱- بی‌ابتدایی: (بی‌ابتدا، پیشی‌گرفته بر ازل) ۱۰۹

﴿الفهرس﴾

- ٢-١-٢- قدمة: (أقدم، ذو السلطان القديم، ذو القدم، ذو الملك القديم، ذو المن القديم، ذو المن القديم، ذو من قديم، قادم، قديم)..... ١١٠
- ٢-١-٣- قِيَوْمِيَّة: (أَقَوْم، قائم، قِيَوْم)..... ١١٤
- ٢-١-٤- قَبْل: (قَبْل)..... ١٢٠
- ٢-١-٥- سَبَقَة: (سابق، ذو المنّة السابقة)..... ١٢٢
- ٢-١-٦- أَوَّلِيَّة: (أَوَّل، أَوَّلُ الْأَوَّلِينَ، أَوَّلُ بَلَا أَوَّلِيَّة، أَوَّلُ بَلَا مِثَال، مَنْ لَا يُوصَفُ أَوَّلُهُ)..... ١٢٤
- ٢-١-٧- إِبْتِدَاء: (بادئ لا بدىء له، بدىء، مُبتدأ) وراجع: خالقيّة..... ١٢٨
- ٢-٢-٢- أساس، بنيان، منبج، مبدأ..... ١٣٠
- ٢-٢-١- أساس: (مُؤَسَّس)..... ١٣٠
- ٢-٢-٢- بنيان: (ذُو الْبُنْيَانِ)..... ١٣٠
- ٢-١-٣- نِج: (ينبوع)..... ١٣٠
- ٢-٢-٤- مبدأ: (مبدأ) وراجع: اول و إبتداء..... ١٣٠
- ٢-٣- أبديّة، دوام، بقاء، ثبات، إستواء، حياة، خلود، آخريّة، بعد، إفناء الأبد، إبادة الأمد، لا مدّة له، حَدُّ الَّذِي لَا يُوصَفُ، لا زوال له، سرمدية..... ١٣٠
- ٢-٣-١- أبديّة: (أبد، أبدي، الْمُتَابِدُ بِالْخُلُودِ، مُؤَبَّدُ الْأَبَد)..... ١٣٠
- ٢-٣-٢- دوام: (أَدْوَمَ، دائم، ديموم، دِيَوْم، ذو العزّة الدائمة، ذو المنّ الدائم، ذو مغفرة دائمة، مُديم)..... ١٣٢
- ٢-٣-٣- بقاء: (أَبْقَى، باقى، ذو البقاء، ذو الكلمة الباقية، ذو الملك الباقي، مُبْقَى، مُستبقى)..... ١٤٢
- ٢-٣-٤- ثبات: (ثابت، مُثَبَّت)..... ١٤٦
- ٢-٣-٥- إستواء: (مُسْتَوًى)..... ١٤٨
- ٢-٣-٦- حياة: (حَيٌّ، حياة، مُحْيَى، مُخْرِجُ الْحَيِّ مِنَ الْمَيِّتِ)..... ١٤٨
- ٢-٣-٧- خلود: (خالِدُ الْمُلْكِ، ذُو الْمُلْكِ الْمُتَابِدِ بِالْخُلُودِ)..... ١٥٦
- ٢-٣-٨- آخريّة: (آخِر، آخِرَة)..... ١٥٦
- ٢-٣-٩- بعد: (بَعْدَ، بَعْدَ الْبَعْدِ بَلَا بَعْدَ، خَالِقُ الْبَعْدِ)..... ١٦٢
- ٢-٣-١٠- إفناء: (فانى الأبد، مُفْنَى)..... ١٦٤
- ٢-٣-١١- إبادة الأمد: (المُيَبَّدُ لِلْأَمَدِ)..... ١٦٤
- ٢-٣-١٢- المدّة: (لا مدّة له، الْقَائِمُ بَلَا مَدَّة)..... ١٦٤
- ٢-٣-١٣- الحدّ: (الْحَدُّ الَّذِي لَا يُوصَفُ، حَدٌّ كُلِّ مَحْدُود)..... ١٦٤

﴿فهرست﴾

- ۲-۱-۲- پیشینگی: (پیشین تر، دارای فرمانروایی و پادشاهی و نعمت پیشین، پیشین)..... ۱۰۹
- ۲-۱-۳- قائم به ذات بودن: (برپا، برپا، قائم به ذات)..... ۱۰۹
- ۲-۱-۴- پیش ۱۰۹
- ۲-۱-۵- دارای پیشینگی ۱۰۹
- ۲-۱-۶- اول، اول ترین اول ها، آغاز بی آغاز، آغاز بدون شبیه، آنکه اول بودنش قابل وصف نیست ۱۰۹
- ۲-۱-۷- شروع: (شروع کننده ای که بر او شروعی نیست، شروع کننده، آغاز) و. ر. به: آفرینندگی ۱۰۹
- ۲-۲- اساس، پایه، سرچشمه، سرآغاز..... ۱۰۹
- ۲-۲-۱- اساس: (تأسیس کننده) ۱۰۹
- ۲-۲-۲- صاحب پایه ۱۰۹
- ۲-۲-۳- سرچشمه ۱۰۹
- ۲-۲-۴- سرآغاز و. ر. به: آغاز و شروع ۱۰۹
- ۲-۳- ابدیت، دوام، پایداری، ثبات، برقراری، زنده بودن، جاودانگی، آخربودن، بعد، فانی کردن ابد، نابود کردن بی انتهای، آن که زمان ندارد، مرز توصیف ناپذیر، آن که نابودی نمی پذیرد، بی آغازی و بی پایانی ۱۰۹
- ۲-۳-۱- جاودانگی: (جاودانه، جاودانه در بی انتهای، آن که در جاودانگی خود نیز جاودانه است) ۱۰۹
- ۲-۳-۲- پابندگی: (پابنده تر، پابنده، دارای عزت و نعمت و آمرزش پایدار، عطاکننده ی پایداری) ۱۰۹
- ۲-۳-۳- مانایی: (مانا، ماندار، دارای مانایی، دارای کلمه و عزت و پادشاهی ماندگار، نگاهدارنده، آن که از او طلب ماندگاری شود) ۱۰۹
- ۲-۳-۴- ثابت، تثبیت کننده ۱۰۹
- ۲-۳-۵- تکیه زده و استوار ۱۰۹
- ۲-۳-۶- زنده، زندگی، زنده کننده ۱۰۹
- ۲-۳-۷- جاودانه، صاحب پادشاهی جاودانه ۱۰۹
- ۲-۳-۸- آخر بودن: (آخر، آخرت) ۱۰۹
- ۲-۳-۹- بعد، بعد از بعدی که بعد از آن بعدی نیست، آفریدگار بعد ۱۰۹
- ۲-۳-۱۰- فانی کننده ی ابدیت، فانی کننده ۱۰۹
- ۲-۳-۱۱- نابود کننده ی زمان ۱۰۹
- ۲-۳-۱۲- زمان ۱۰۹
- ۲-۳-۱۳- مرز ۱۰۹

﴿الفهرس﴾

- ١٦٤.....٢-٣-١٤- لا زوال له: (غير زائل، زابل الأشياء و لا يزول).
- ١٦٦.....٢-٣-١٥- سَرْمَدِيَّة: (سَرْمَد، سَرْمَدِي).
- ١٦٦.....٢-٤- حَيْثِيَّة، أَيْنِيَّة، كَيْفِيَّة، شَيْئِيَّة.
- ١٦٦.....٢-٤-١- حَيْثِيَّة و كَيْفِيَّة و أَيْنِيَّة: (مُحِثُ الْحَيْثِ وَ مُكَيِّفُ الْكَيْفِ وَ مُؤَيِّنُ الْأَيْنِ).
- ١٦٦.....٢-٤-٢- كَيْفِيَّة: (لَا يَعْلَمُ أَحَدٌ كَيْفَ هُوَ).
- ١٦٨.....٢-٤-٣- شَيْئِيَّة: (شَيْءٌ بِخِلَافِ الْأَشْيَاءِ، شَيْءٌ لَا كَالْأَشْيَاءِ).
- ١٦٨.....٢-٥- وجود، جدّة، حقّ، يقين، صدق.
- ١٦٨.....٢-٥-١- وجود: (الدَّالُّ عَلَى وُجُودِهِ، ثابت الموجود، أَقْدَمُ مَوْجُودٍ طُلِبَ، أَقْرَبُ مَوْجُودٍ، مَوْجُود).
- ١٦٨.....٢-٥-٢- جدّة: (جديد).
- ١٦٨.....٢-٥-٣- حقّ: (أَحَقُّ، الْبَاسِطُ بِالْحَقِّ يَذُكُّ، أَوْلَى بِالْحَقِّ، حَقٌّ، حَقِيقٌ، ذُو الْحَقِّ، قَازِفٌ بِالْحَقِّ، ذُو الْقَوْلِ الْحَقِّ، مُحَقِّقٌ، مُسْتَحَقٌّ، مُنْزَلُ الْحَقِّ).
- ١٧٠.....٢-٥-٤- يقين: (يقين).
- ١٧٨.....٢-٥-٥- صدق: (صدق).
- ١٧٨.....٢-٥-٦- ظهور، وضوح، تبين، تجلّى، تعرّف، علن، شهرة، فشوّ، بدوّ، إهلال، ذو الآية.
- ١٧٨.....٢-٥-١- ظهور: (أَظْهَرَ، ذُو الْكَرَامَةِ الظَّاهِرَةِ، ظَاهِرٌ، مُظْهِرٌ).
- ١٨٢.....٢-٥-٢- وضوح: (واضح البرهان).
- ١٨٢.....٢-٥-٣- تبين: (مُبِينٌ، مُبِينٌ بُرْهَانُهُ).
- ١٨٢.....٢-٥-٤- تعرّف: (مُتَعَرِّفٌ، مَعْرُوفٌ).
- ١٨٤.....٢-٥-٥- تجلّى: (جَلَى، مُتَجَلِّى، مُنْجَلَى).
- ١٨٤.....٢-٥-٦- شهرة: (مُشْتَهَرٌ، مَشْهُورٌ).
- ١٨٤.....٢-٥-٧- فشوّ: (فَاشَى أَمْرَهُ، فَاشَى حَمْدَهُ، فَاشَى رَفْدَهُ).
- ١٨٦.....٢-٥-٨- بدوّ: (أَبْدَى).
- ١٨٦.....٢-٥-٩- إهلال: (أَفْضَلُ مَنْ أَهَلَ).
- ١٨٦.....٢-٥-١٠- ذو الآية: (ذُو الْآيَاتِ).
- ١٨٨.....الفصل الثالث: الْكَمَالُ
- ١٨٨.....٣-١- تمام، كمال، بلاغ، إطلاق، شمول، بساطة، جامعية، عمومية.
- ١٨٨.....٣-١-١- تمام: (أَتَمُّ، أَوْلَى بِإِتْمَامٍ، تَامٌ، تَامَّةٌ كَلِمَتُهُ، ذُو الْكَلِمَاتِ التَّامَّاتِ، مُتَمِّمٌ، مُتَمِّمٌ).

﴿فهرست﴾

- ۱۴-۲۳- نابودناشدنی، نابودکننده‌ی همه‌چیز که خود نابود نمی‌شود..... ۱۰۹
- ۱۵-۲۳- بی‌آغاز و بی‌پایان..... ۱۰۹
- ۴-۲- اعتبار، کجایی، چگونگی، چیزی بودن..... ۱۰۹
- ۱-۴-۲ اعتباردهنده به اعتبار، اعطاکننده‌ی چگونگی به چگونگی، اعطاکننده‌ی مکانیت به مکان..... ۱۰۹
- ۲-۴-۲ چگونگی: (هیچ‌کس نمی‌داند او چگونه است و چیست)..... ۱۰۹
- ۳-۴-۲ چیزی بودن و وجودداشتن: (چیزی است غیر از دیگر چیزها، چیزی است اما نه مثل دیگر چیزها)..... ۱۰۹
- ۵-۲- وجود، جدیدبودن، حقانیت، ثابت و آشکار بودن، راستین بودن..... ۱۰۹
- ۱-۵-۲ وجود: (خود دلالت‌کننده بر وجود خویش است، وجودش تثبیت شده است، قدیمی‌ترین و نزدیک‌ترین موجود)..... ۱۰۹
- ۲-۵-۲ جدید..... ۱۰۹
- ۳-۵-۲ حقانیت: (شایسته‌ترین، آن‌که دست به حق گشوده است، سزاوارترین به حق، حق، ارائه‌دهنده‌ی حق، دارای گفتار حق، دارای حقانیت، فروفرستنده‌ی حق)..... ۱۰۹
- ۴-۵-۲ ثابت و آشکار..... ۱۰۹
- ۵-۵-۲ راستین..... ۱۰۹
- ۶-۲- آشکاربودن، روشن‌بودن، شناخته‌شده بودن، مشهوربودن، نشانه‌داشتن..... ۱۰۹
- ۱-۶-۲ آشکارترین، دارای بزرگواری آشکار، آشکار، محلّ ظهور..... ۱۰۹
- ۲-۶-۲ آن‌که دلایل روشن است..... ۱۰۹
- ۳-۶-۲ روشن، آن‌که دلایل روشن است..... ۱۰۹
- ۴-۶-۲ شناخته‌شده..... ۱۰۹
- ۵-۶-۲ جلوه‌کرده، روشن و آشکار..... ۱۰۹
- ۶-۶-۲ دارای شهرت، مشهور..... ۱۰۹
- ۷-۶-۲ آن‌که فرمان و ستایش و عطایش آشکار است..... ۱۰۹
- ۸-۶-۲ آشکارترین..... ۱۰۹
- ۹-۶-۲ بهترین آشکارشده..... ۱۰۹
- ۱۰-۶-۲ صاحب نشانه‌ها..... ۱۰۹
- فصل ۳: کامل‌بودن**..... ۱۰۹
- ۱-۳- تمامیت، کامل‌بودن، رسابودن، فراگیربودن، جامع‌بودن..... ۱۸۹
- ۱-۳-۱ تمام‌بودن: (تمام‌ترین، سزاوارترین به تمام بودن، تمام، آن‌که سخنش تمام است، دارای سخنان تمام، تمام‌کننده)..... ۱۸۹

﴿الفهرس﴾

- ٣-١-٢- كمال: (أَكْمَل، ذو القدرة الكاملة، ذو الكمال، ذو المجد الكامل، كامل، مُكْمَل)
 ١٩٠.....
- ٣-١-٣- بلاغ: (بالغ، بالغ الحجة، بالغ الحكمة، مُبْلَغ)..... ١٩٢
- ٣-١-٤- إطلاق: (ذو الكمال المطلق)..... ١٩٢
- ٣-١-٥- شمول: (شامل، شامل اللطف، شاملاً همهُ)..... ١٩٢
- ٣-١-٦- بساطة: (البسيط ظله، البسيط مُلكُهُ، ذو البسط) وراجع: قبض و بسط..... ١٩٢
- ٣-١-٧- جامعية: (جامع، ذو الاسم الجامع، ذو القدرة الجامعة، الجامع المجموع)..... ١٩٢
- ٣-١-٨- عمومية: (عام، ذو الفضل العميم، عامُ المَعْرُوفِ)..... ١٩٤
- ٣-٢-١- فوق: (فائق، فائق الصفات، فوق، فَوْقَ الْقَوَى)..... ١٩٤
- ٣-٢-٢- أكبر: (راجع: كبرياء، أكبر)..... ١٩٦
- ٣-٢-٣- أعظم: (راجع: عظمة، أعظم)..... ١٩٦
- ٣-٢-٤- أكرم: (راجع: كرامة، أكرم)..... ١٩٦
- ٣-٢-٥- أعلى: (راجع: علو، أعلى)..... ١٩٦
- ٣-٢-٦- أَمْنَع: (راجع: منعة: أَمْنَع)..... ١٩٦
- ٣-٢-٧- منعة: (مانع، أَمْنَع، ذو السلطان المُمْنَع، ذو السلطان المنيع، ذو العظمة المنيع، ذو القدرة المنيع، ذو المنعة، مُمْنَع، منيع)..... ١٩٦
- ٣-٢-٨- خارج: (خارجٌ مِنْ جَمِيعِ تَصَرُّفِ الْحَالَاتِ)..... ١٩٨
- ٣-٢-٩- غير: (غائر، غَيْرُ الْغَافِلِ، غَيْرُ ضَعِيفٍ، غَيْرُ ظَالِمٍ، غَيْرُ عَاجِزٍ، غير متصرف الحالات، غير متكلف، غير محدود، غير منصور، غير موصوف)..... ٢٠٠
- ٣-٢-١٠- حاد: (الحدُّ الَّذِي لَا يُوصَفُ، حَدٌّ كُلُّ مَحْدُودٍ)..... ٢٠٠
- ٣-٢-١١- قصر: (قاصر، مُقَصِّر)..... ٢٠٠
- ٣-٢-١٢- تحير: (مُحِير)..... ٢٠٢
- ٣-٢-١٣- إعجاب: (أعجب، عجب)..... ٢٠٢
- ٣-٣-١- إكتنان، بينونة، غيبة، بطن، إخفاء، إحتجاب، إحتفاظ، مصونية، بُعد، نأى..... ٢٠٢
- ٣-٣-٢- إكتنان: (مكنون)..... ٢٠٢
- ٣-٣-٣- بينونة: (بائن، مُبَاين)..... ٢٠٢
- ٣-٣-٤- غيبة: (غائب، غيب)..... ٢٠٤
- ٣-٣-٥- بطن: (باطن)..... ٢٠٤

﴿فهرست﴾

۳-۱-۲	کامل بودن: (کامل ترین، دارای توان کامل، دارای کمال، دارای شکوه کامل، کامل، کامل کننده).....	۱۹۱
۳-۱-۳	رسا بودن: (رسا، دارای دلایل و حکمت رسا، رساکننده).....	۱۹۳
۳-۱-۴	دارای کمال فراگیر.....	۱۹۳
۳-۱-۵	فراگیر، دارای لطف و همّت فراگیر.....	۱۹۳
۳-۱-۶	گسترده‌گی: (دارای سایه و فرمانروایی گسترده، صاحب گسترده‌گی و. ر. به: گسترش دادن و تنگ گرفتن).....	۱۹۳
۳-۱-۷	فراگیری: (فراگیر، دارای نام و توان فراگیر، دربرگیرنده‌ی همه).....	۱۹۳
۳-۱-۸	فراگیری: (فراگیر، دارای لطف فراگیر).....	۱۹۵
۳-۲	فراتر، بزرگ‌تر، عظیم‌تر، بزرگوarter، عالی‌تر، بازدارنده‌تر، خارج، غیر، محدودکننده، کوتاه‌کننده، حیرت، شگفتی.....	۱۹۵
۳-۲-۱	فراتر: (برفراز، آنکه صفاتش فراتر است، فراتر از آنچه بر فراز است).....	۱۹۵
۳-۲-۲	بزرگ‌تر: (ر. به: بزرگی، بزرگ‌تر).....	۱۹۷
۳-۲-۳	باعظمت‌تر: (ر. به: عظمت، باعظمت‌تر).....	۱۹۷
۳-۲-۴	بزرگوarter: (ر. به: بزرگواری، بزرگوarter).....	۱۹۷
۳-۲-۵	والا‌تر: (ر. به: والایی، والا‌تر).....	۱۹۷
۳-۲-۶	بازدارنده‌تر: (ر. به: بازدارندگی، بازدارنده‌تر).....	۱۹۷
۳-۲-۷	بازدارندگی: (بازدارنده، بازدارنده‌تر، دارای فرمانروایی و عظمت و توان بازدارنده، بازدارنده‌ی غیر، بزرگ و بازدارنده).....	۱۹۷
۳-۲-۸	بیرون از همه‌ی دگرگونی‌ها.....	۱۹۹
۳-۲-۹	غیر: (جدا، آن‌که بی‌خبر، ناتوان، ستمگر، دگرگون‌شونده، به‌سختی انجام‌دهنده، محدود، یاری‌شده و وصف‌شده نیست).....	۲۰۱
۳-۲-۱۰	دارای مرز توصیف‌ناپذیری، محدودکننده‌ی همه‌ی محدودها.....	۲۰۱
۳-۲-۱۱	کوتاه‌کننده.....	۲۰۱
۳-۲-۱۲	به حیرت‌آورنده.....	۲۰۳
۳-۲-۱۳	شگفت‌ترین، شگفت.....	۲۰۳
۳-۳	پنهان بودن، جدا بودن، غیبت، درپرده بودن، درپناه بودن، مصون بودن، دور بودن.....	۲۰۳
۳-۳-۱	پنهان.....	۲۰۳
۳-۳-۲	جدا، جداکننده.....	۲۰۳
۳-۳-۳	پنهان.....	۲۰۵
۳-۳-۴	نهان.....	۲۰۵

﴿الفهرس﴾

- ٢٠٨.....٣-٣-٥ إختفاء: (أخفى، خفى، ذو لطف خفى، مُحفى).....
- ٢٠٨.....٣-٣-٦ إحتجاب: (مُحتجب، مُحجب، محجوب).....
- ٢١٠.....٣-٣-٧ إحتفاظ: (محفوظ، محفوظ الحفظ).....
- ٢١٠.....٣-٣-٨ مصونية: (مصون).....
- ٢١٠.....٣-٣-٩ بُعد: (أبعد، بعيد).....
- ٢١٠.....٣-٣-١٠ نأى: (نأى).....
- ٢١٢.....٣-٤ صمدية، غناء، كفاية.....
- ٢١٢.....٣-٤-١ صمدية: (أصمد، صمد، صمدى الذات).....
- ٢١٦.....٣-٤-٢ غناء: (أغنى، حال فى الغنى، ذو الغناء، غناء، غنى، مُستغنى، مُغنى).....
- ٢٢٤.....٣-٤-٣ كفاية: (أخرى بكفاية، ذو الكفاية، كافى، مُستكفى، مُكفى).....
- ٢٢٨.....٣-٥ كثرة، إمتلاء، إسباغ.....
- ٢٢٨.....٣-٥-١ كثرة: (كثير الإفضال، كثير الخير، كثير المعونة، كثير النوال، كثير الوفاء، مُكثر).....
- ٢٣٠.....٣-٥-٢ إمتلاء: (أملا، مالى، ملئ، ملئ).....
- ٢٣٠.....٣-٥-٣ إسباغ: (أسبغ، ذو الفضل السابغ، ذو المنن السابعة، ذو النعم السابعة، ذو النعماء السابعة، ذو النعمة السابعة، سابغ، مُسبغ).....
- ٢٣٢.....٣-٥-٤ مال، كنز، غدة، إقتناء، دُخر، دنيا، دهر، نعيم، قوت، جنة.....
- ٢٣٢.....٣-٥-١ مال: (مال).....
- ٢٣٢.....٣-٥-٢ كنز: (كنز، محلُّ الكنز).....
- ٢٣٢.....٣-٥-٣ غدة: (غدة).....
- ٢٣٤.....٣-٥-٤ إقتناء: (مقنى).....
- ٢٣٤.....٣-٥-٥ دُخر: (دُخر، ذخيرة، مُدخر).....
- ٢٣٤.....٣-٥-٦ دنيا: (دنيا).....
- ٢٣٤.....٣-٥-٧ دهر: (دهر).....
- ٢٣٤.....٣-٥-٨ نعمة: (نعيم).....
- ٢٣٤.....٣-٥-٩ قوت: (قوت).....
- ٢٣٤.....٣-٥-١٠ جنة: (جنة).....
- ٢٣٧.....٣-٧ أهل، صاحب، ربّ، ذو، مالك، واجد، خازن، مُتوكّل، مُستوجب، أولى، أخرى، أجدر، معدن، محلّ، أحقّ، مُختصّ، مخصوص، مُستأثر، لابس، مُتسرّب، مُتأزّر، مُتردّى.....
- ٢٣٦.....٣-٧-١ أهل: (أهل).....
- ٢٤٠.....٣-٧-٢ صاحب: (صاحب).....
- ٢٤٤.....٣-٧-٣ ربّ: (ربّ، نِعَمَ الربّ).....

﴿فهرست﴾

۳-۳-۵	پنهان، دارای لطف پنهان، پنهان کننده	۲۰۹
۳-۳-۶	در پرده	۲۰۹
۳-۳-۷	نگهداری شده	۲۱۱
۳-۳-۸	نگهداری شده	۲۱۱
۳-۳-۹	دور	۲۱۱
۳-۳-۱۰	دور	۲۱۱
۳-۴	بی نیازی، توانگری، بی نیاز کردن از غیر	۲۱۳
۳-۴-۱	بی نیاز، بی نیاز در ذات خود	۲۱۳
۳-۴-۲	بی نیاز، حل شده در بی نیازی، صاحب بی نیازی، آن که از او طلب بی نیازی کنند	۲۱۷
۳-۴-۳	سزاوارترین به بی نیاز کردن، صاحب بی نیازی، آن که از او بی نیازی طلب کنند، بی نیاز	۲۲۵
۳-۵	فراوانی، پُری، فراوان بودن	۲۲۹
۳-۵-۱	فراوانی: (دارای لطف، خیر، یاری، عطا و وفای فراوان؛ فراوان کننده)	۲۲۹
۳-۵-۲	پر، پرکننده	۲۳۱
۳-۵-۳	فراوان تر، دارای فضل و نعمت فراوان، فراوان، فراوان کننده	۲۳۱
۳-۶	مال، گنج، ساز و برگ، ثروت، ذخیره، دنیا، روزگار، نعمت، مایه‌ی حیات، بهشت	۲۳۳
۳-۶-۱	مال	۲۳۳
۳-۶-۲	گنج، محل گنج	۲۳۳
۳-۶-۳	ساز و برگ	۲۳۳
۳-۶-۴	ثروتمند کننده	۲۳۵
۳-۶-۵	ذخیره، ذخیره کننده	۲۳۵
۳-۶-۶	دنیا	۲۳۷
۳-۶-۷	روزگار	۲۳۷
۳-۶-۸	نعمت	۲۳۷
۳-۶-۹	مایه‌ی زندگی	۲۳۷
۳-۶-۱۰	بهشت	۲۳۷
۳-۷	اهل، صاحب، مالک، دارا، گنجینه، متولی، شایسته، معدن، جایگاه اختصاصی، انتخاب کرده برای خود، بر تن کرده	۲۳۷
۳-۷-۱	اهل	۲۳۷
۳-۷-۲	صاحب	۲۴۱
۳-۷-۳	صاحب، پروردگار	۲۴۵

﴿الفهرس﴾

٣-٧-٤	ذو: (ذو الأوتاد، ذو العالم، ذو العرش، ذو الفلك، ذو القمر، ذو المعارج، ذو المُلْكِ وَ
٢٨٤	الملكوت).....
٣-٧-٥	مالك: (أَرَأَيْتَ مَنْ مَلِك، أملك، مالك، مُتَمَلِّك، مُمَلِّك).....
٢٨٦	٢٨٦.....
٣-٧-٦	واجد: (واجد).....
٢٩٢	٢٩٢.....
٣-٧-٧	خازن: (خازن).....
٢٩٤	٢٩٤.....
٣-٧-٨	مُتَوَلَّى: (مُتَوَلَّى).....
٢٩٤	٢٩٤.....
٣-٧-٩	مُسْتَوْجِب: (مُسْتَوْجِب).....
٢٩٤	٢٩٤.....
٣-٧-١٠	أولى: (أولى).....
٢٩٤	٢٩٤.....
٣-٧-١١	أخرى: (أخرى).....
٢٩٤	٢٩٤.....
٣-٧-١٢	أجدر: (أجدر).....
٢٩٤	٢٩٤.....
٣-٧-١٣	معدن: (معدن).....
٢٩٤	٢٩٤.....
٣-٧-١٤	محل: (محل).....
٢٩٨	٢٩٨.....
٣-٧-١٥	أحق: (أحق).....
٢٩٨	٢٩٨.....
٣-٧-١٦	مُخْتَصَّ: (مُخْتَصَّ).....
٣٠٢	٣٠٢.....
٣-٧-١٧	مخصوص: (مخصوص).....
٣٠٢	٣٠٢.....
٣-٧-١٨	مستأثر: (مستأثر).....
٣٠٢	٣٠٢.....
٣-٧-١٩	لبس: (لبس البهاء، لبس البهجة و الجمال، لبس العزّ و الجمال، لبس العزّ و
٣٠٢	الوقار، لبس الكبرياء).....
٣-٧-٢٠	تَسْرِبُل: (مُتَسْرِبِلٌ بَجَلَالِهِ).....
٣٠٤	٣٠٤.....
٣-٧-٢١	تَأَزَّر: (مُتَأَزِّرٌ بِعَظَمَتِهِ).....
٣٠٤	٣٠٤.....
٣-٧-٢٢	إرتداء: (مُتَرَدِّى، مُرْتَدِى).....
٣٠٤	٣٠٤.....
٣-٨	محمود، ممدوح، مشكور، أهل الثناء، معبود.....
٣٠٤	٣٠٤.....
٣-٨-١	محمود: (أحقّ بحمدي، أحقّ محمود، أحقّ من حمّد، أحمد، أشكر من حمّد، أغلّي
٣٠٤	محمود، أولى المحمودين، حميد، ذو التّحميد، ذو الحمد، ذو المحامد، محمود، مُستَحمّد،
٣٠٤	مُستَخلص الحمد، مُشترى الحمد، من يسبّح الرّعد بحمده).....
٣٠٤	٣٠٤.....
٣-٨-٢	ممدوح: (أولى الممدوحين، ذو المدحة، مُمتدح، ممدوح).....
٣١٢	٣١٢.....
٣-٨-٣	مشكور: (أجلّ مشكور، مشكور).....
٣١٤	٣١٤.....
٣-٨-٤	أهل الثناء: (أهل الثناء، جليل الثناء، ذو الثناء).....
٣١٤	٣١٤.....
٣-٨-٥	معبود: (أحقّ من عبّد، أشكر من عبّد، أَفْضَلُ مَعْبُودٍ، أَفْضَلُ مَنْ عُبِدَ، أولى من عبّد، ذو
٣١٤	العبادة، مُستَعْبَد، معبود).....
٣١٤	٣١٤.....
٣-٩	عماد، ركن، سَنَد، بِنَان، عَوَل، وثوق.....
٣١٨	٣١٨.....
٣-٩-١	عماد: (أحقّ من اعتمد، أعزّ من اعتمدَ عَلَيْهِ، أَكْبَرُ عِمَادِي، أولى من اعتمد، عماد،
٣١٨	مُعْتَمِد).....

﴿فهرست﴾

۳-۷-۴	صاحب کوه‌ها، عالم، عرش، فلک، ماه، درجات، این جهان و جهان ماوراء.....	۲۸۵
۳-۷-۵	صاحب: (مهربان‌ترین و صاحب‌ترین صاحب، صاحب، دارایی‌بخش).....	۲۸۷
۳-۷-۶	دارنده.....	۲۹۳
۳-۷-۷	خزانه‌دار.....	۲۹۵
۳-۷-۸	برعهده‌گیرنده.....	۲۹۵
۳-۷-۹	سزاوار.....	۲۹۵
۳-۷-۱۰	شایسته.....	۲۹۵
۳-۷-۱۱	شایسته.....	۲۹۷
۳-۷-۱۲	شایسته.....	۲۹۷
۳-۷-۱۳	معدن و جایگاه اصلی.....	۲۹۷
۳-۷-۱۴	جایگاه.....	۲۹۹
۳-۷-۱۵	سزاوار.....	۲۹۹
۳-۷-۱۶	اختصاص داده‌شده.....	۳۰۳
۳-۷-۱۷	مخصوص.....	۳۰۳
۳-۷-۱۸	برگزیده برای خود.....	۳۰۳
۳-۷-۱۹	برتن‌کردن: (آن که جامه‌ی نور، درخشش، زیبایی، عزّت، وقار و بزرگی بر تن کرده.....	۳۰۳
۳-۷-۲۰	بر تن کردن لباس شکوه.....	۳۰۵
۳-۷-۲۱	برتن‌کردن لباس عظمت.....	۳۰۵
۳-۷-۲۲	برتن‌کننده.....	۳۰۵
۳-۸	ستوده، سپاسگزاری شده، قدردانی شده، شایسته‌ی ستایش، پرستیده شده.....	۳۰۵
۳-۸-۱	سزاوار ستایش، ستوده‌ترین و قدردان‌ترین و بالاترین و شایسته‌ترین ستوده، صاحب و خریدار ستایش، آن که ستایش را بر خود برگزیده.....	۳۰۷
۳-۸-۲	شایسته‌ترین ستایش‌شدگان، صاحب ستایش، ستایش‌شده.....	۳۱۳
۳-۸-۳	برترین سپاسگزاری شده، سپاسگزاری شده.....	۳۱۵
۳-۸-۴	اهل ستایش، صاحب ستایش شکوهمند.....	۳۱۵
۳-۸-۵	سزاوارترین و قدردان‌ترین و برترین پرستیده شده، صاحب پرستش، پرستیده شده.....	۳۱۷
۳-۹	ستون، پایه، تکیه‌گاه، ریشه، محلّ اعتماد.....	۳۱۹
۳-۹-۱	سزاوارترین و عزیزترین و بزرگ‌ترین کسی که به او تکیه می‌شود، ستون، تکیه‌گاه.....	۳۱۹

﴿الفهرس﴾

٣٢٢.....	٣-٩-٢ ركن: (ركن).....
٣٢٢.....	٣-٩-٣ سند: (سند، مُسْتَدْعِي).....
٣٢٢.....	٣-٩-٤ بنیان: (ذو البنیان).....
٣٢٢.....	٣-٩-٥ عول: (مُعول).....
٣٢٤.....	٣-٩-٦ وثوق: (أولى من وثق به، ثقة، ذو الثقة، وثيق العهد، وثيق عقده).....
٣-١٠.....	٣-١٠-١ مدعو، مُسْتَدْعِي، من تُضَرَّع إليه، من أناب إليه، مذكور، مسئول، مُشْتَكِي، مُنْتَجِع، مُنَادِي
٣٢٦.....	٣-١٠-١ مدعو: (أَسْمَعُ مَدْعُو، أَسْمَعُ مِنْ دُعَى، أَقْرَبُ مِنْ دُعَى، أَكْرَمُ مَدْعُو، أَكْرَمُ مِنْ دُعَى، مدعو).....
٣٢٨.....	٣-١٠-٢ مُسْتَدْعِي: (مُسْتَدْعِي).....
٣٢٨.....	٣-١٠-٣ من تُضَرَّع إليه: (أولى من تُضَرَّع إليه).....
٣٢٨.....	٣-١٠-٤ من أناب إليه: (مُنِيب).....
٣٢٨.....	٣-١٠-٥ مذكور: (أحق من ذكر، أعز مذكور، مذكور).....
٣٢٨.....	٣-١٠-٦ مسئول: (أَجُودُ الْمَسْئُولِينَ، أَجُودُ مَسْئُول، أَجُودُ مَنْ سُئِلَ، أَحْسَنَ مَنْ سُئِلَ، أَحَقَّ مَنْ سُئِلَ، أَسْمَعُ مَنْ سُئِلَ، أَعْطَى مَنْ سُئِلَ، أَفْضَلَ مَنْ سُئِلَ، أَكْرَمُ الْمَسْئُولِينَ، أَكْرَمَ مَنْ سُئِلَ، أَوْسَعَ مَنْ سُئِلَ، سُوِّلَ، مَسْئُول).....
٣٣٢.....	٣-١٠-٧ مُشْتَكِي: (أحق من شكوت إليه، مُشْتَكِي).....
٣٣٢.....	٣-١٠-٨ مُنْتَجِع: (مُنْتَجِع، خَيْرُ مُنْتَجِع).....
٣٣٢.....	٣-١٠-٩ مُنَادِي: (أَسْمَعُ مَنْ نُودِيَ، مُنَادِي).....
٣٣٢.....	٣-١٠-١٠ مُنَاجِي: (مُنَاجِي، أَقْرَبُ مَنْ نُوْجِي، نَجِي).....
٣-١١.....	٣-١١-١ مآب، مُجْتَدِي، مَرَدَّ، مَرْغُوب، مَطْلُوب، مَطْمَع، عُقْبَى، مَعَاد، مَهْرَب، مَوْضِع، مَوْعِد، نَيْل
٣٣٢.....	٣-١١-١ مآب: (كَرِيمُ الْمآب).....
٣٣٤.....	٣-١١-٢ مُجْتَدِي: (مُجْتَدِي).....
٣٣٤.....	٣-١١-٣ مرد: (مرد).....
٣٣٤.....	٣-١١-٤ مرغوب: (أَعْطَى مَنْ رَغِبَ إِلَيْهِ، أَكْرَمَ مَنْ رَغِبَ إِلَيْهِ، أَهْدَى مَنْ رَغِبَ إِلَيْهِ، رَغْبَةٌ، رَغْبَةُ الرَّاعِيَيْنِ، مرغوب، معدن الراغبين).....
٣٣٤.....	٣-١١-٥ مطلوب: (أَعَزَّ مَطْلُوب، أَقْدَمُ مَوْجُودٍ طُلِبَ، أَقْصَى طَلِبَةِ الطَّالِبِينَ، مَطْلَب، مطلوب).....
٣٣٤.....	٣-١١-٦ مَطْمَع: (مَطْمَع).....
٣٣٦.....	٣-١١-٧ عُقْبَى: (عُقْبَى).....
٣٣٦.....	٣-١١-٨ مَعَاد: (مَعَادُ كُلِّ شَيْءٍ).....
٣٣٦.....	٣-١١-٩ مَهْرَب: (مَهْرَب).....

﴿فهرست﴾

۳۲۳.....	۳-۹-۲ پایه.....
۳۲۳.....	۳-۹-۳ تکیه‌گاه.....
۳۲۳.....	۳-۹-۴ صاحب پایه و اساس.....
۳۲۳.....	۳-۹-۵ تکیه‌گاه.....
۳۲۵.....	۳-۹-۶ سزاوارترین کسی که به او اعتماد شود، اعتماد، صاحب اعتماد، آن که عهد و وعده‌اش قابل اعتماد است.....
۳۲۷.....	۳-۱۰ خوانده شده، درخواست شده، آن که به‌سوی زاری کنند و به او شکایت برند.....
۳۲۷.....	۳-۱۰-۱ شنواترین و نزدیک‌ترین و گرامی‌ترین خوانده شده.....
۳۲۹.....	۳-۱۰-۲ درخواست شده.....
۳۲۹.....	۳-۱۰-۳ سزاوارترین کس که به‌سوی او زاری کنند.....
۳۲۹.....	۳-۱۰-۴ آن که به‌سوی زاری کنند.....
۳۲۹.....	۳-۱۰-۵ سزاوارترین و عزیزترین یاد شده.....
۳۲۹.....	۳-۱۰-۶ سخاوتمندترین و بهترین و شنواترین و با فضیلت‌ترین و گرامی‌ترین و گشاده‌دست‌ترین کسی که مورد درخواست قرار گرفته است.....
۳۳۳.....	۳-۱۰-۷ سزاوارترین کسی که به او شکایت برند.....
۳۳۳.....	۳-۱۰-۸ بهترین کس که از او درخواست بخشش کنند.....
۳۳۳.....	۳-۱۰-۹ شنواترین کسی که صدایش زنند.....
۳۳۳.....	۳-۱۰-۱۰ نزدیک‌ترین کسی که با او راز گویند.....
۳۳۳.....	۳-۱۱ محلّ بازگشت، درخواست شده، آنچه مورد طمع و رغبت است، پایان کار، آنچه به‌سوی برگیزند، جایگاه، وعده‌گاه، جایی که بدان رسند.....
۳۳۵.....	۳-۱۱-۱ محلّ بازگشت بزرگوارانه.....
۳۳۵.....	۳-۱۱-۲ درخواست شده.....
۳۳۵.....	۳-۱۱-۳ محلّ بازگشت.....
۳۳۵.....	۳-۱۱-۴ آنچه مورد رغبت است: (بخشنده‌ترین و گرامی‌ترین و ره‌یافته‌ترین کسی که می‌تواند مورد رحمت باشد، آنچه مورد رغبت خوانندگان است، معدن جویندگان).....
۳۳۵.....	۳-۱۱-۵ عزیزترین و قدیمی‌ترین کسی که مورد درخواست است، دورترین خواسته‌ی افراد خواهان، خواسته‌ی خواهندگان، آنچه مطلوب است و مورد خواست.....
۳۳۷.....	۳-۱۱-۶ مورد طمع و خواست.....
۳۳۷.....	۳-۱۱-۷ عاقبت.....
۳۳۷.....	۳-۱۱-۸ محلّ بازگشت همه‌چیز.....
۳۳۷.....	۳-۱۱-۹ آنچه به‌سوی آن فرار کنند.....

﴿الفهرس﴾

٣٣٦	٣-١١-١٠- موضع: (موضع).....
٣٣٨	٣-١١-١١- موعد: (موعد).....
٣٣٨	٣-١١-١٢- نيل: (نيل الطالين).....
٣٤٠	٣-١٢- مأتى، موفود، منزل، مزور.....
٣٤٠	٣-١٢-١- مأتى: (أكرم مأتى، خير مأتى).....
٣٤٠	٣-١٢-٢- موفود: (موفود).....
٣٤٠	٣-١٢-٣- منزل: (منزل، أجود منزل، خير منزل به، منزل به).....
٣٤٠	٣-١٢-٤- مزور: (أكرم مزور، خير مزور).....
٣٤٠	٣-١٣- غاية، مقصود، فاقة، مقصى، مألوه، مرجو، أمل، منى، بعية، مصير، منتهى.....
٣٤٠	٣-١٣-١- غاية: (ذو غاية، غاية).....
٣٤٠	٣-١٣-٢- مقصود: (أفضل مقصود، أفضل من قصد إليه، أكبر مقصود، أكرم مقصود، أكرم من قصد، مقصود، مقصود).....
٣٤٤	٣-١٣-٣- فاقة: (فاقة كل مفقود).....
٣٤٤	٣-١٣-٤- مقصى: (أقصى، مقصى).....
٣٤٤	٣-١٣-٥- مألوه: (إله، من لا إله غيرُهُ، ذو الإلهية).....
٣٤٤	٣-١٣-٦- مرجو: (أفضل مرجو، أحق من رجاء، أحق من رضى، أرحى، أفضل مرتجى، أفضل من رجاء، أفضل من رضى، أقرب من رجاء، أكرم مرجو، أولى من رجاء، ذو الرجاء، رجاء، مرتجى، مرجو، مرجى).....
٣٤٤	٣-١٣-٧- أمل: (أعز مأمول، أكرم مأمول، أمل، أنجح مأمول، مأمول، مؤمل).....
٣٤٨	٣-١٣-٨- منى: (منى).....
٣٤٨	٣-١٣-٩- بعية: (بعية).....
٣٤٨	٣-١٣-١٠- مصير: (مصير).....
٣٤٨	٣-١٣-١١- منتهى: (منتهى، نهاية).....
٣٧٦	الفصل الرابع: الوحدانية.....
٣٧٦	٤-١- وحدة، تهليل، فرد، وتر.....
٣٧٦	٤-١-١- وحدة: (أحد، أحدى، المُوَحَّد بالكبرياء، أوحده، المُوَحَّد بالتوحيد، ذو التوحيد، الوحدانية، مُوَحَّد، مُوَحَّد، واحد، وحدانى، وحيد، وحد).....
٣٩٦	٤-١-٢- تهليل: (ذو التهليل، مهلل).....
٣٩٦	٤-١-٣- فرد: (أفرد، فرد، فردانى، مفرد، مفرد).....
٤٠٤	٤-١-٤- وتر: (وتر).....
٤٠٦	الفصل الخامس: التكوين، الخلق، تجديد الحياة.....
٤٠٦	٥-١- تكوين، خلق، ايجاد، فطر، جبل، إحياء، برء، ذرء، إنشاء، نفخ، خرع، بدع، حدوث، بناء، صنع، عمران، تصوير، تجسيم.....

﴿فهرست﴾

۳۳۷.....	۳-۱۱-۱۰ جایگاه
۳۳۹.....	۳-۱۱-۱۱ وعده گاه
۳۳۹.....	۳-۱۱-۱۲ آنچه خواهندگان بدان رسند
۳۴۱.....	۳-۱۲ آن که به دیدارش روند، آن که بر او وارد شوند، آن که به زیارتش روند
۳۴۱.....	۳-۱۲-۱ گرامی ترین و بهترین کسی که به دیدارش روند
۳۴۱.....	۳-۱۲-۲ آن که بر او وارد شوند
۳۴۱.....	۳-۱۲-۳ سخاوتمندترین و بهترین کسی که بر او وارد شوند
۳۴۱.....	۳-۱۲-۴ گرامی ترین و بهترین کسی که به زیارتش روند
۳۴۱.....	۳-۱۳ هدف، خواسته ی نهایی، آنچه به دنبال آن هستند، دورترین خواسته، قصدشده، مورد امید، مورد آرزو، آنچه به سویش روند، نهایی ترین خواسته
۳۴۱.....	۳-۱۳-۱ صاحب هدف، هدف
۳۴۵.....	۳-۱۳-۲ خواسته ی نهایی: (بهترین و بزرگ ترین و گرامی ترین کسی که می توان او را طلب کرد، مقصد و هدف نهایی)
۳۴۷.....	۳-۱۳-۳ نیاز هر گم شده
۳۴۷.....	۳-۱۳-۴ دورترین خواسته
۳۴۷.....	۳-۱۳-۵ معبود و مقصود: (معبود و مقصود، آن که معبود و مقصودی جز او نیست، لایق معبود بودن)
۳۴۷.....	۳-۱۳-۶ مورد امید: (برترین و سزاوارترین و نزدیک ترین و گرامی ترین کسی که می توان به او امید داشت، صاحب امید، آن که به او امید برند)
۳۶۷.....	۳-۱۳-۷ آرزو: (عزیزترین و گرامی ترین و کامیاب ترین مورد آرزو، آرزو
۳۶۹.....	۳-۱۳-۸ آرزو
۳۶۹.....	۳-۱۳-۹ آرزو
۳۶۹.....	۳-۱۳-۱۰ هدف نهایی و آنچه به سویش روند
۳۶۹.....	۳-۱۳-۱۱ هدف نهایی
۳۷۷.....	فصل ۴: یگانگی
۳۷۷.....	۴-۱ یگانگی، یکی دانستن، یکتایی، تک بودن
۳۷۷.....	۴-۱-۱ یگانگی: (یک، یگانه، یگانه در بزرگی، یگانه ترین، اختصاص داده شده به یگانگی، صاحب یگانگی، یگانه دانسته شده)
۳۹۷.....	۴-۱-۲ شایسته ی لا اله الا الله گفته شدن، یگانه دانسته شده
۳۹۷.....	۴-۱-۳ یکتاترین، یکتا، یکتایی
۴۰۵.....	۴-۱-۴ تک
۴۰۷.....	فصل ۵: اعطای وجود، آفرینش، اعطای زندگی دوباره
۴۰۷.....	۵-۱ آفرینش، ایجاد، از نو پدید آوردن، آفرینش بی سابقه، زنده کردن، دمیدن حیات، ساختن، آباد کردن، صورت و جسم بخشیدن

﴿الفہرس﴾

﴿ ۴ ﴾

﴿ فهرست ﴾

۴۰۷.....	۱-۱-۵ به وجود آورنده.....
۴۰۷.....	۱-۲-۵ آفریننده، صاحب آفرینندگی.....
۴۲۵.....	۱-۳-۵ به وجود آورنده.....
۴۲۵.....	۱-۴-۵ آفریدگار.....
۴۲۷.....	۱-۵-۵ سازنده و استوارکننده بر مبنای سرشت.....
۴۲۹.....	۱-۶-۵ بیرون آورنده‌ی موجودات از نیستی، بیرون آورنده‌ی زنده از بی جان.....
۴۲۹.....	۱-۷-۵ پدیدآورنده.....
۴۳۳.....	۱-۸-۵ پدیدآورنده.....
۴۳۳.....	۱-۹-۵ به وجود آورنده، صاحب قدرت آفرینش.....
۴۳۷.....	۱-۱۰-۵ دمنده‌ی حیات.....
۴۳۷.....	۱-۱۱-۵ به وجود آورنده‌ی بی سابقه.....
۴۳۷.....	۱-۱۲-۵ به وجود آورنده‌ی بی سابقه.....
۴۴۳.....	۱-۱۳-۵ شروع کننده، آغازگر.....
۴۴۷.....	۱-۱۴-۵ به وجود آورنده‌ی بی سابقه.....
۴۴۷.....	۱-۱۵-۵ سازنده.....
۴۴۷.....	۱-۱۶-۵ سازنده، دارای توان سازندگی.....
۴۴۹.....	۱-۱۷-۵ آبادکننده.....
۴۴۹.....	۱-۱۸-۵ صورت بخش.....
۴۵۱.....	۱-۱۹-۵ جسم بخش.....
۴۵۱.....	۲-۵ برانگیختن، زنده کردن، دوباره زنده کردن، جمع کردن، از گور بیرون آوردن، دوباره آوردن، برگرداندن.....
۴۵۱.....	۲-۱-۵ برانگیزاننده.....
۴۵۳.....	۲-۲-۵ زنده کننده‌ی مردگان.....
۴۵۵.....	۲-۳-۵ نوکننده.....
۴۵۵.....	۲-۴-۵ برانگیزاننده.....
۴۵۵.....	۲-۵-۵ جمع کننده.....
۴۵۵.....	۲-۶-۵ برپادارنده، زنده کننده‌ی مردگان.....
۴۵۵.....	۲-۷-۵ جمع کننده.....
۴۵۷.....	۲-۸-۵ رویاننده.....
۴۵۷.....	۲-۹-۵ برانگیزنده.....
۴۵۷.....	۲-۱۰-۵ بازگرداننده.....
۴۵۹.....	۲-۱۱-۵ بازگرداننده‌ی هر سرشت به معدن خود.....
۴۶۱.....	۶-۱ فصل: پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی.....
۴۶۱.....	۶-۱-۱ پاکی، پاکیزگی، دوربودن از پلیدی‌ها، برکت.....

﴿الفهرس﴾

- ١-١-٤ طهارة: (أطهر، طاهر، طهر، طهور، مُنْطَهَر، مُطَهَّر)..... ٤٦٠
- ١-١-٢ قداسة: (أقدس، ذو القدس، ذو الملوك القدوس، قدس، قدوس، مُتَقَدِّس، مُقَدَّس)..... ٤٦٢
- ١-١-٣ نزاهة: (منزه)..... ٤٦٦
- ١-١-٤ نقاوة: (نقى)..... ٤٦٦
- ١-١-٥ وقاية: (تقى، أهل التقوى، ذو التقوى)..... ٤٦٨
- ١-١-٦ براءة: (برى، برىء)..... ٤٦٨
- ١-١-٧ زكاء: (أزكى، زاكى، زكى، مُزَكَّى)..... ٤٦٨
- ١-١-٨ سبج: (ذو السبحان، سبحان، سبوح، مُسَبِّح)..... ٤٦٨
- ١-١-٩ طيب: (طيب، مُطَيَّب)..... ٥٦٤
- ١-١-١٠ بركة: (تبارك، جاعل البركات، ذو البركة، مُبارك، مُخْرِجُ البركات، مُرْسِلُ البركات، مُنْزِلُ البركات، مُنْشِئُ البركات، نَاشِرُ البركات)..... ٥٦٦
- ٢-١-٤ نور، ضياء، تشعشع، إصباح، إشراق، إزهار، تبهر..... ٥٦٨
- ٢-١-١ نور: (أنور، بَاسِطُ الأَيْدِيْنَ بالنور، ذو النور، مُسْتَنِير، مُنَوَّر، مُنِير، نُور، نورى، نِير)..... ٥٦٨
- ٢-٢-٢ ضياء: (ذو الضوء، ذو الضياء، ضائى، ضوء، ضياء، مُضِئ)..... ٥٧٦
- ٢-٢-٣ تشعشع: (مُشْعِش)..... ٥٧٦
- ٢-٢-٤ إصباح: (مِصْبَاح)..... ٥٧٨
- ٢-٢-٥ إشراق: (مُشْرِق، مُنِير فى إشراقه)..... ٥٧٨
- ٢-٢-٦ إزهار: (ذو البهاء الزاهر، مُزْهِر)..... ٥٧٨
- ٢-٢-٧ تبهر: (باهر، ذو القدرة الباهرة)..... ٥٧٨
- ٣-١-٤ سرور، رضاية، بهجة، نُصْرَة..... ٥٧٨
- ٣-١-١ سرور: (سرور، سار)..... ٥٧٨
- ٣-٢-٢ رضاية: (مُرْضِئ)..... ٥٧٨
- ٣-٣-٣ بهجة: (بهجة الجمال، ذو البهجة)..... ٥٨٠
- ٣-٣-٤ نصرة: (مُنْصِر)..... ٥٨٠
- ٤-١-٤ جمال، زينة، تحلية، بهاء..... ٥٨٠
- ٤-١-١ جمال: (أَجْمَل، جمال، جميل، ذو الجمال، ذو الصِّفَحِ الجميل، ذو الفضل الجميل، ضافى الجمال، لابسُ الجمال، مُجَمِّل، مَنِ الْبَهْجَةِ جماله)..... ٥٨٠
- ٤-٢-٢ زينة: (زين، مُتَزَيِّن، مُزَيِّن)..... ٥٨٤
- ٤-٣-٣ تحلية: (مُحَلِّئ)..... ٥٨٤
- ٤-٤-٤ بهاء: (أَبْهَى، بهى، ذو البهاء، لابس البهاء، مَنِ الصِّبَاءِ بهاؤه)..... ٥٨٤

﴿ فهرست ﴾

۴۶۱.....	۱-۱- عر پاک‌ترین، پاک، پاکیزه.....
۴۶۳.....	۱-۲- عر پاک‌ترین، دارای پاکی، دارای فرمانروایی پاک، پاک، پاکیزه.....
۴۶۷.....	۱-۳- عر پاکیزه.....
۴۶۷.....	۱-۴- عر پاک.....
۴۶۹.....	۱-۵- عر دوربودن از بدی‌ها، پرهیزکننده، اهل و صاحب پرهیز و دوری از پلیدی‌ها.....
۴۶۹.....	۱-۶- عر دوری: (دور).....
۴۶۹.....	۱-۷- عر پاکی: (پاک).....
۴۶۹.....	۱-۸- عر منزّه‌بودن: (دارای پاکیزگی، پاک، مُنزّه).....
۵۶۵.....	۱-۹- عر پاکی: (پاک).....
۵۶۷.....	۱-۱۰- عر برکت: (مُنزّه و مبارک، صاحب برکت، قراردهنده و خارج کننده و ارسال کننده و نازل کننده و ایجادکننده و پخش کننده ی برکت).....
۵۶۹.....	۲- عر نور، روشنایی، نوربخشی، نوردادن، درخشش، روشنی.....
۵۶۹.....	۲-۱- عر نور: (نورانی‌تر، دست‌گشاده برای بخشیدن نور، صاحب نور، نورانی، نورانی کننده).....
۵۷۷.....	۲-۲- عر نور: (صاحب نور، روشن کننده، روشن).....
۵۷۷.....	۲-۳- عر نوربخش.....
۵۷۹.....	۲-۴- عر روشن کننده.....
۵۷۹.....	۲-۵- عر روشنگر، نوردهنده در روشنگری.....
۵۷۹.....	۲-۶- عر درخشش: (صاحب زیبایی درخشان، روشن کننده).....
۵۷۹.....	۲-۷- عر روشن، صاحب قدرت روشن.....
۵۷۹.....	۳- عر شادمانی، خوشودی، شکوفایی، شادابی.....
۵۷۹.....	۳-۱- عر شادی، شادمان کننده.....
۵۷۹.....	۳-۲- عر خشنودکننده.....
۵۸۱.....	۳-۳- عر دارای زیبایی شکوفا، صاحب شکوفایی.....
۵۸۱.....	۳-۴- عر شاداب کننده.....
۵۸۱.....	۴- عر زیبایی، آراستگی.....
۵۸۱.....	۴-۱- عر زیبایی: (زیباترین، زیبا، صاحب زیبایی، دارای بخشش و فضیلت زیبا، اهداکننده ی زیبایی، برتن کننده ی زیبایی، زیباکننده، آن که درخشش او زیباست).....
۵۸۵.....	۴-۲- عر زینت، زینت‌بخش.....
۵۸۵.....	۴-۳- عر آراستگی: (آراینده).....
۵۸۵.....	۴-۴- عر زیبایی: (زیباترین، زیبا، صاحب زیبایی، برتن کننده ی زیبایی، آن که زیبایی او نورانی‌ست).....

﴿الفهرس﴾

٥٨٦	٥-٦- حلاوة، لذة، تعذيب، تهنؤ.....
٥٨٦	٥-٥-١- حلاوة: (حُلُو).....
٥٨٦	٥-٥-٢- لذة: (لذيد).....
٥٨٦	٥-٥-٣- تعذيب: (مُعَذِّب).....
٥٨٦	٥-٥-٤- تهنؤ: (مُهْنئ، هنئ العطاء).....
٥٨٨	الفصل السابع: العلم والمعرفة.....
٥٨٨	٧-١- علم، حكمة، معرفة، خبر، نبأ، إطلاع.....
٥٨٨	٧-١-١- علم: (أعلم، خازن كل علم، ذو العلم، عالم، علام، عليم، معلّم).....
٦١٤	٧-١-٢- حكمة: (حكيم، ذو الحكمة، مثقن بحكمته، مؤتي لقمان الحكمة، أحكم).....
٦٢٢	٧-١-٣- معرفة: (أحق بمعرفة ذنوبي، أعرف، عارف، معرف).....
٦٢٢	٧-١-٤- خبر: (أخبر، خير، مخبر).....
٦٢٦	٧-١-٥- نبأ: (منبي).....
٦٢٦	٧-١-٦- إطلاع: (مطلع، مطلع).....
٦٢٨	٧-٢- يقظة، إرصاد، مراقبة، نظارة، رؤية، بصيرة، سمع، شهود.....
٦٢٨	٧-٢-١- يقظة: (ذو العرش الذي لا ينام، يقظان).....
٦٢٨	٧-٢-٢- إرصاد: (راصد، رصد، مرصد، بالمرصاد).....
٦٢٨	٧-٢-٣- مراقبة: (رقيب).....
٦٣٠	٧-٢-٤- نظارة: (أبصر الناظرين، أكرم الناظرين، أنظر، ناظر).....
٦٣٢	٧-٢-٥- رؤية: (رائي، مري).....
٦٣٢	٧-٢-٦- بصيرة: (أبصر، بصير، مبصر).....
٦٤٠	٧-٢-٧- سمع: (أحق من سمع، أسمع، ذو الدعاء السميع، سامع، سميع، مُستمع، مُسمع).....
٦٤٨	٧-٢-٨- شهود: (أشهد، أقرب الشاهدين، أقرب شهيد، أكبر الشاهدين، شاهد، شهيد، أدنى شهيد، مُستشهد، مُشاهد).....
٦٥٢	٧-٣- إبداء، تبين، إظهار، إستحصال، إعلان.....
٦٥٢	٧-٣-١- إبداء: (مبدئ الأسرار، مبدئ الخفيات، مبدئ نهاية الغايات).....
٦٥٤	٧-٣-٢- تبين: (مبين الكتمان).....
٦٥٤	٧-٣-٣- إظهار: (مظهر).....
٦٥٤	٧-٣-٤- إستحصال: (مُحصل).....
٦٥٤	٧-٣-٥- إعلان: (معلن).....
٦٥٤	٧-٤- حساب، إحصاء، كتابة.....
٦٥٤	٧-٤-١- حساب: (أسرع الحاسين، حسيب، ذو الحساب، سريع الحساب، محاسب).....
٦٥٤	٧-٤-٢- إحصاء: (مُحصي).....

﴿فهرست﴾

۵۸۷.....	۵-۶ شیرینی، لذت، گوارایی.....
۵۸۷.....	۵-۱-۶ شیرین.....
۵۸۷.....	۵-۲-۶ لذت بخش.....
۵۸۷.....	۵-۳-۶ گواراکننده.....
۵۸۷.....	۵-۴-۶ گواراکننده، صاحب احسان گوارا.....
۵۸۹.....	فصل ۷: دانش و آگاهی.....
۵۸۹.....	۷-۱-۶ دانش، حکمت، شناخت، آگاهی.....
۵۸۹.....	۷-۱-۱-۶ دانش: (داناترین، نگهبان دانش، صاحب دانش، دانا، آموزگار دانایی).....
۶۱۵.....	۷-۱-۲-۶ حکمت: (حکیم، صاحب حکمت، استحکام بخش با حکمت خویش، عطاکننده حکمت به لقمان، حکیم ترین).....
۶۲۳.....	۷-۱-۳-۶ شناخت: (سزاوارترین به شناخت گناهانم، شناساترین، شناسا، شناساننده).....
۶۲۳.....	۷-۱-۴-۶ آگاهی: (آگاه ترین، آگاه، آگاهی بخش).....
۶۲۷.....	۷-۱-۵-۶ خبردهنده.....
۶۲۷.....	۷-۱-۶-۶ آگاه.....
۶۲۹.....	۷-۲-۶ بیداری، دیدبانی، مراقبت، نظارت، دیدن، بصیرت، شنیدن، شاهدهودن.....
۶۲۹.....	۷-۲-۱-۶ بیداری، صاحب عرشی که نمی خوابد.....
۶۲۹.....	۷-۲-۲-۶ دیدبانی: (دیدبان، دیدبانی، در جایگاه دیدبانی).....
۶۲۹.....	۷-۲-۳-۶ مراقب.....
۶۳۱.....	۷-۲-۴-۶ نظارت: (بیناترین و گرامی ترین ناظر، بینا تر، بینا).....
۶۳۳.....	۷-۲-۵-۶ دیدن: (بیننده، بیناکننده).....
۶۳۳.....	۷-۲-۶-۶ بینایی و بصیرت: (بیناترین، بینا، بینایی بخش).....
۶۴۱.....	۷-۲-۷-۶ شنوایی: (سزاوارترین بر شنوای بودن، شنواترین، شنیدار دعا، شنوا، شنوایی بخش).....
۶۴۹.....	۷-۲-۸-۶ شاهدهودن: (شاهدترین، نزدیک ترین و بزرگ ترین شاهد، گواه، مشاهده کننده).....
۶۵۳.....	۷-۳-۶ آشکار کردن، ظاهر کردن، بیرون کشیدن، علنی کردن.....
۶۵۳.....	۷-۳-۱-۶ آشکارکننده ی رازها، نهانی ها و پایان اهداف.....
۶۵۵.....	۷-۳-۲-۶ روشنگر نهانی ها.....
۶۵۵.....	۷-۳-۳-۶ آشکارکننده.....
۶۵۵.....	۷-۳-۴-۶ بیرون آورنده.....
۶۵۵.....	۷-۳-۵-۶ آشکارکننده.....
۶۵۵.....	۷-۴-۶ محاسبه کردن، شمارش کردن، نگاشتن.....
۶۵۵.....	۷-۴-۱-۶ سریع ترین شمارش گر، شمارش گر، صاحب شمارش، حسابگر.....
۶۵۷.....	۷-۴-۲-۶ شمارشگر.....

﴿الفهرس﴾

٦٥٨.....	٧-٤-٣- كتابة: (كاتب).
٦٦٠.....	الفصل الثامن: العظمة والرقة والعزة.
٦٦٠.....	٨-١- كبرياء، عظمة، خطر، شأن، مكانة، جزالة، جسامة، إجمام، وسعة.
٦٦٠.....	٨-١-١- كبرياء: (أكبر، المتوحد بالكبرياء، أهل الكبرياء، ذو العز الأكبر، ذو الكبرياء، كبير، متعزز بالكبرياء، متكبر، مستكبر، مكبر).
٦٦٠.....	٨-١-٢- عظمة: (أعظم، أهل التعظيم، أولى من عظم، ذو الأسماء العظام، ذو الأيادي العظام، ذو التجاوز العظيم، ذو الجلال العظيم، ذو الخطر العظيم، ذو السلطان العظيم، ذو الشرف العظيم، ذو العالم العظيم، ذو العرش العظيم، ذو العظمة، ذو العلم العظيم، ذو الفضل العظيم، ذو الفواضل العظام، ذو الملك العظيم، ذو المن العظيم، ذو المين العظام، ذو المواهب العظيمة، ذو النعم العظام، ذو صفح عظيم، عظمة، عظيم، متعظم، معظم).
٦٩٤.....	٨-١-٣- خطر: (ذو الخطر).
٦٩٤.....	٨-١-٤- شأن: (ذو الشأن).
٦٩٤.....	٨-١-٥- مكانة: (ماكن، متمكن، مكين، ممكن، ممكن).
٦٩٤.....	٨-١-٦- جزالة: (جزيل العطاء، ذو العطاء الجزيل، ذو العطايا الجزيلة، ذو المواهب الجزيلة، مجزل).
٦٩٤.....	٨-١-٧- جسامة: (جسيم النعم، جسيم النعمة، ذو الأيادي الجسام، ذو الفضل الجسيم، ذو المن الجسام، ذو النعم الجسام، ذو النعم الجسيمة، ذو من جسيم).
٦٩٤.....	٨-١-٨- إجمام: (جم).
٦٩٤.....	٨-١-٩- وسعة: (واسع).
٦٩٨.....	٨-٢- رفعة، علو، مثل، إنافة، شموخ، بدخ، إفتخار، سفق، سمو، سناء، شرف، نجابة، تنبل، عروج.
٦٩٨.....	٨-٢-١- رفعة: (أرفع، ذو البنيان الرفيع، ذو الرفعة، ذو الشأن الرفيع، ذو العرش الرفيع، ذو العفو الرفيع، ذو القوة الرفيعة، رفعة، رفيع، عالى فى الرفعة).
٦٩٨.....	٨-٢-٢- علو: (أعلى، تعالى، دان فى علوه، ذو الأسماء المتعاليات، ذو الأمثال العالية، ذو العلاء، ذو العلو، ذو العلى، ذو المثل الأعلى، ذو المعالى، عالى، على، متعال، متعالى، متعالى الشأن، متعالى المكان، من تعالى جدّه، مستعلى، معلّى).
٧٢٠.....	٨-٢-٣- مثل: (ذو الصفات المثلى).
٧٢٠.....	٨-٢-٤- إنافة: (منيف، ذو العرش المنيف، ذو العز المنيف).
٧٢٠.....	٨-٢-٥- شموخ: (شامخ، ذو السلطان الشامخ، ذو العرش الشامخ، ذو العز الشامخ، شامخ الأركان، شامخ العز).
٧٢٠.....	٨-٢-٦- بدخ: (باذخ، ذو الجلال الباذخ، ذو السلطان الباذخ، ذو العز الباذخ، ذو الملك الباذخ).
٧٢٢.....	٨-٢-٧- إفتخار: (أفخر، الفاخر، ذو الثناء الفاخر، ذو الجلال الفاخر، ذو السلطان الفاخر، ذو الضياء الفاخر، ذو الفخر، ذو الملك الفاخر، فخر، فخر الأولياء، فخر، فخر بلا اضمحلال، مرتدى الفخر، مفتخر).

﴿فهرست﴾

۶۵۹.....	۷-۴-۳- نگارنده.....
۶۶۱.....	فصل ۸: بزرگی و بلندمرتبتگی و شکست‌ناپذیری.....
۶۶۱.....	۸-۱ بزرگی، مقام، شأن، جایگاه، بزرگی، گستردگی.....
۶۶۱.....	۸-۱-۱ بزرگی: (بزرگ‌ترین، یگانه در بزرگی، اهل بزرگی، صاحب شکست‌ناپذیری بزرگ، صاحب بزرگی، بزرگ، شکست‌ناپذیر با بزرگی، بزرگ، بزرگ‌دارنده).....
۶۶۱.....	۸-۱-۲ عظمت و بزرگی: (بزرگ‌ترین، سزاوار بزرگی، صاحب نام‌ها و بخشش‌ها و گذشت و شکوه و مقام و فرمانروایی و شرافت و عالم و عرش و دانش فضل و فرمانروایی و نعمت بزرگ، بزرگی، بزرگ، بزرگ‌داشته شده، بزرگ‌دارنده).....
۶۹۵.....	۸-۱-۳ صاحب مقام بزرگ.....
۶۹۵.....	۸-۱-۴ صاحب جایگاه.....
۶۹۵.....	۸-۱-۵ استوار، توانا، صاحب جایگاه، ثابت، استوارکننده.....
۶۹۵.....	۸-۱-۶ بزرگی: (صاحب بخشش‌های بزرگ، بزرگ‌بخشنده).....
۶۹۷.....	۸-۱-۷ بزرگی (صاحب نعمت و بخشش و فضل بزرگ).....
۶۹۷.....	۸-۱-۸ بسیار.....
۶۹۷.....	۸-۱-۹ گستردگی: (گسترده).....
۶۹۹.....	۸-۲ بلندمرتبتگی، برجستگی، شرافت، نجابت، بلندی مرتبه.....
۶۹۹.....	۸-۲-۱ بلندمرتبتگی، بلندمرتبه‌ترین، صاحب پایه و مقام و عرش و گذشت و توان بلند، صاحب بلندمرتبتگی، بلندمرتبه، برتر در بلندمرتبتگی.....
۶۹۹.....	۸-۲-۲ بلندمرتبتگی: (بلندمرتبه‌تر، نزدیک در بلندی مرتبه، صاحب نام‌ها و مثال‌ها و برتری‌ها و جایگاه بلندمرتبه، صاحب بلندی مرتبه، برتر).....
۷۲۱.....	۸-۲-۳ صاحب صفات ممتاز.....
۷۲۱.....	۸-۲-۴ بلندمرتبتگی: (بلندمرتبه، صاحب عرش و شکست‌ناپذیری بلند).....
۷۲۱.....	۸-۲-۵ والایی: (والا، صاحب فرمانروایی و عرش و شکست‌ناپذیری و پایه‌های والا).....
۷۲۳.....	۸-۲-۶ والایی: (والا، صاحب شکوه و فرمانروایی و شکست‌ناپذیری و پادشاهی والا).....
۷۲۳.....	۸-۲-۷ برجستگی: (برجسته‌ترین، برجسته، صاحب ستایش و شکوه و فرمانروایی و روشنایی و پادشاهی برجسته، برجستگی نابودناشدنی، برتن‌کننده‌ی جامه‌ی برجستگی، افتخارکننده).....

﴿الفهرس﴾

٧٢٤.....	٨-٢-٨- سَمَق: (سَامِق).
٧٢٤.....	٨-٢-٩- سَمَو: (سَامِي الْقَدَر).
٧٢٤.....	٨-٢-١٠- سَنَاء: (أَسْنَى، النَّور سَنَاوَه، ذُو السَّنَاء، سَنَى، سَنَى الْغُلْيَاء).
٧٢٤.....	٨-٢-١١- شَرَف: (أَشْرَف، ذُو الشَّرَف، شَرَف، شَرِيف، مُتَشَرَّف، مُشْرِف).
٧٢٤.....	٨-٢-١٢- نَجَابَة: (مِنْجَاب).
٧٢٨.....	٨-٢-١٣- تَنْبَل: (نَبِيل، نَبِيل الْعِظْمَة وَ الْجَلَال).
٧٢٨.....	٨-٢-١٤- غُرُوج: (ذُو الْمَعَارِج).
٧٢٨.....	٨-٣- عَزَة، جَلَالَة، جَبْرُوت، مَجْد، هَيْبَة، سَطَوَة.
٧٢٨.....	٨-٣-١- عَزَة: (أَعَزَّ، الْمُتَعَطَّف بِالْعَزِّ، مُرْتَدَى الْعَزِّ، أَهْل الْعَزِّ، أَهْل الْعَزَّة، ذُو الْعَزِّ، ذُو الْعِزَّة، ذُو الْعِزِّ الْبَاذِخ، ذُو الْعِزِّ الشَّامِخ، ذُو الْعِزِّ الْمُنْبِيعُ، رَبَّ الْعِزَّة، عَزَّ، عَزَّة، عَزِيز، لَابَسَ الْعِزِّ، مُتَعَزِّز، مُعْتَزِّ، مُعَزَّ، مِّنَ الْجَلَالِ عِزَّة).
٧٢٨.....	٨-٣-٢- جَلَالَة: (أَجَلَّ، جَلال، جَلِيل، ذُو الْجَلال، ذُو الطَّوَلِ الْجَلِيل، مُتَجَلَّل، مُجَلَّل، مَعْدَن الْجَلال، مِّنَ الْجَلالِ عِزَه).
٧٤٨.....	٨-٣-٣- جَبْرُوت: (أَجْبَر، أَعْظَمُ الْمُتَجَبِّرِينَ، بَاسِطُ الْبَجَرُوت، جَبَّار، ذُو الْجَبْرُوت، مُتَجَبِّر).
٧٤٢.....	٨-٣-٤- مَجْد: (أَمَجْد، أَوْلَى مِنْ مُجْد، ذُو التَّمْجِيد، ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيد، ذُو الْمَجْد، ذُو مَجْد، مَاجِد، مَجِيد، مُمَجَّد).
٧٤٨.....	٨-٣-٥- هَيْبَة: (أَهْيَب، ذُو الْمَهَابَة، مُهَاب، مُهَوَّب، مُهَيْب، مُهَيْب، مَوْقِعُ الْمَهَابَة).
٧٧٤.....	٨-٣-٦- سَطَوَة: (سَطَوَة).
٧٧٨.....	الفصل التاسع: السُّلْطَانُ وَ الْمَلِكُ.
٧٧٨.....	٩-١- سَلْطَة، تَسْخِير، هَيْمَنَة، إِسْطَالَة، إِسْتِيلَاء، قِيَام، إِحَاطَة، إِطْلَال، إِظْلَال.
٧٧٨.....	٩-١-١- سَلْطَة: (أَقْوَى سَلْطَانًا، أَكْبَرُ سُلْطَانًا، ذُو السَّلْطَان، سَلْطَان، مُتَسَلِّط، مُسَلِّط).
٧٨٢.....	٩-١-٢- تَسْخِير: (مُسَخَّر).
٧٨٤.....	٩-١-٣- هَيْمَنَة: (مُهَيْمَن).
٧٨٤.....	٩-١-٤- إِسْطَالَة: (مُسْتَطِيل الْقُدْرَة).
٧٨٤.....	٩-١-٥- إِسْتِيلَاء: (مُسْتَوْلَى).
٧٨٤.....	٩-١-٦- قِيَام: (الْقَائِمُ عَلَى عَرْشِكَ، الْقَائِمُ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ، قَائِمٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ).
٧٨٤.....	٩-١-٧- إِحَاطَة: (مُحِيط).
٧٨٨.....	٩-١-٨- إِطْلَال: (مُطْل).

﴿ فهرست ﴾

۸-۲-۸	بلندمرتبه.....	۷۲۵
۸-۲-۹	بلندمنزلت.....	۷۲۵
۸-۲-۱۰	والایی: (والا ترین، نور بلندمرتبه، والا، دارای بلندمرتگی والا).....	۷۲۵
۸-۲-۱۱	شرافت: (شریف ترین، صاحب شرافت، شرافت، شریف، دارای شرافت).....	۷۲۷
۸-۲-۱۲	نجابت: (نجیب).....	۷۲۷
۸-۲-۱۳	شرافت: (شریف، صاحب عظمت و شکوه باشرافت).....	۷۲۹
۸-۲-۱۴	صاحب درجات.....	۷۲۹
۸-۳	عزت، شکوه، جبروت، عظمت، هیبت.....	۷۲۹
۸-۳-۱	شکست ناپذیری: (شکست ناپذیرتر، توجه کننده با شکست ناپذیری، برتن کننده لباس عزت، اهل و صاحب عزت، صاحب عزت بلندمرتبه و بازدارنده، صاحب شکست ناپذیری، شکست ناپذیر، عزت بخش، دارای شکوه شکست ناپذیر).....	۷۲۹
۸-۳-۲	شکوه: (شکوه مندترین، شکوه، شکوه مند، صاحب شکوه، صاحب بخشش شکوه مند، شکوه مند، معدن شکوه، آن که شکوه، عزت اوست).....	۷۴۹
۸-۳-۳	شکوه: (باشکوه ترین، بزرگ ترین شکوه مند، گشاده با شکوه مندی، شکوه مند، صاحب شکوه، باشکوه).....	۷۶۳
۸-۳-۴	والایی و شکوه: (والا ترین، سزاوارترین برای والایی، صاحب والایی، صاحب عرش والا، والا، والایی بخش).....	۷۶۹
۸-۳-۵	هیبت و شکوه: (با هیبت ترین، صاحب هیبت، با هیبت، هیبت انگیز، هیبت بخش، قرار دهنده هیبت).....	۷۷۵
۸-۳-۶	عظمت و اقتدار.....	۷۷۷
فصل ۹:	فرمانروایی و پادشاهی.....	۷۷۹
۹-۱	فرمانروایی، در اختیار داشتن، تسلط، قدرت غالب، تسلط، اشراف، در برداشتن، فراگیری، سایه افکندن.....	۷۷۹
۹-۱-۱	فرمانروایی: (پرتوان ترین و بزرگ ترین در فرمانروایی، صاحب فرمانروایی، فرمانروا، چیره و مسلط).....	۷۷۹
۹-۱-۲	در اختیار گرفتن و رام کردن: (در اختیار گیرنده).....	۷۸۳
۹-۱-۳	مسلط.....	۷۸۵
۹-۱-۴	صاحب قدرت غالب.....	۷۸۵
۹-۱-۵	مسلط.....	۷۸۵
۹-۱-۶	ایستاده و مشرف بر عرش و بر هر کس و بر هر چیز.....	۷۸۵
۹-۱-۷	دربیر گیرنده.....	۷۸۷
۹-۱-۸	فراگیرنده.....	۷۸۹

﴿الفهرس﴾

٧٨٨.....	٩-١-٩-إِظْلَالٌ: (ظليل، مُظْلٍ، مُظْلَلٌ).....
٧٨٨.....	٩-٢-٩-مُلْكٌ، حُكُومَةٌ، سِيَادَةٌ، ذُو الْأَمْرِ، ذُو الطَّاعَةِ.....
٧٨٨.....	٩-٢-١-مُلْكٌ: (أَمْلِكُ، بَسِيطُ الْمَلِكِ، ذُو الْمَلِكِ، مَلِكٌ، مُلْكُهُ دَائِمٌ، مُلْكُهُ لَا يَزُولُ، مَلِكٌ).....
٧٨٨.....	٩-٢-٣-حُكُومَةٌ: (حَاكِمٌ، ذُو الْحَكْمِ).....
٨٠٠.....	٩-٢-٤-سِيَادَةٌ: (أَسَيْدٌ، سَيْدٌ).....
٨٠٤.....	٩-٢-٥-ذُو الْأَمْرِ: (ذُو الْأَمْرِ، أَمِيرٌ).....
٨٠٤.....	٩-٢-٦-ذُو الطَّاعَةِ: (مُطَاعٌ).....
٨٠٦.....	الفصل العاشر: الْقُدْرَةُ وَنُفُوذُ الْإِرَادَةِ.....
٨٠٦.....	١٠-١-١-قُدْرَةٌ، قُوَّةٌ، حَوْلٌ، إِسْتَطَاعَةٌ، إِطَاقَةٌ، ذُو الْأَيْدِ، ذُو الْأَمْرِ، إِتْقَانٌ، ذُو الْبُنْيَانِ، ذُو الْبَسِيطِ، تَمَكَّنٌ، جَدٌّ، قَهْرٌ، غَلَبَةٌ.....
٨٠٦.....	١٠-١-١-قُدْرَةٌ: (أَرْحَمُ مَنْ قَدَرَ، أَقْدَرُ الْقَادِرِينَ، أَكْرَمُ الْقَادِرِينَ، أَكْرَمُ مَنْ قَدَرَ، بَاسِطُ الْأَيْدِيْنَ بِالْقُدْرَةِ، ذُو الْجَلَالِ الْقَادِرِ، ذُو الْقُدْرَةِ، ذُو الْقُدْرَةِ، عَجِيبُ الْقُدْرَةِ، عَزِيزُ بَقْدَرَتِهِ، قَادِرٌ، قَدِيرٌ، مُقْتَدِرٌ، مُبْتَدِئُ الْخَلْقِ بِقُدْرَتِهِ، مَنْ الْعَزَّةُ قُدْرَتُهُ، وَاسِعَةُ قُدْرَتِهِ).....
٨٠٦.....	١٠-١-٢-قُوَّةٌ: (أَقْوَى، أَقْوَى سُلْطَانًا، أَشَدُّ قُوَّةً، ذُو الْقُوَّةِ، ذُو الْقُوَّةِ، ذُو بَطْشٍ قَوِيٍّ، قُوَّةٌ، قَوِيٌّ، مُسْتَنْبِرٌ بِالْقُوَّةِ، مُقْوَى).....
٨٢٤.....	١٠-١-٣-حَوْلٌ: (أَشَدُّ حَوْلاً، ذُو الْحَوْلِ، مُحِيلٌ، مُسْتَنْبِرٌ بِالْحَوْلِ).....
٨٣٠.....	١٠-١-٤-إِسْتَطَاعَةٌ: (مُسْتَطِيعٌ).....
٨٣٠.....	١٠-١-٥-إِطَاقَةٌ: (مُطِيقٌ).....
٨٣٠.....	١٠-١-٦-الْمُلَاءَةُ: (أَمْلَى).....
٨٣٠.....	١٠-١-٧-ذُو الْأَيْدِ: (يَدُ الْوَائِقِينَ).....
٨٣٠.....	١٠-١-٨-ذُو الْأَمْرِ: (ذُو الْأَمْرِ).....
٨٣٢.....	١٠-٢-١-إِتْقَانٌ، إِحْكَامٌ، إِدْمَاجٌ، رِبْطٌ، سَدٌّ، شَدٌّ، مِتَانَةٌ، تَمَكَّنٌ، إِصَابَةٌ.....
٨٣٢.....	١٠-٢-١-إِتْقَانٌ: (مُتَقِنٌ، أَتَقَنَ).....
٨٣٢.....	١٠-٢-٢-إِحْكَامٌ: (مُحْكَمٌ، أَحْكَمُ).....
٨٣٢.....	١٠-٢-٣-إِدْمَاجٌ: (مُدْمِجٌ).....
٨٣٢.....	١٠-٢-٤-رِبْطٌ: (رَابِطٌ).....
٨٣٢.....	١٠-٢-٥-سَدٌّ: (سَدِيدٌ، ذُو الْقَوْلِ السَّيِّدِ، مُسَدِّدٌ).....
٨٣٤.....	١٠-٢-٦-شَدٌّ: (شَدِيدٌ، ذُو الْبَطْشِ الشَّدِيدِ، ذُو الْمِحَالِ الشَّدِيدِ، أَشَدُّ، شَادٌّ).....
٨٣٦.....	١٠-٢-٧-مِتَانَةٌ: (مَتِينٌ، ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينَةِ، ذُو الْكِيدِ الْمَتِينِ).....
٨٣٨.....	١٠-٢-٨-تَمَكَّنٌ: (مَآكِنٌ، مُتَمَكَّنٌ، مَكِينٌ، مُمَكِّنٌ، مُمَكَّنٌ).....
٨٣٨.....	١٠-٢-٩-إِصَابَةٌ: (مُصِيبٌ).....

﴿فهرست﴾

۷۸۹.....	۹-۱-۹- سایه افکننده.....
۷۸۹.....	۹-۲- پادشاهی، حکمروایی، سروری، صاحب امر و فرمانبری بودن.....
۷۸۹.....	۹-۲-۱- پادشاهی: (صاحب وسیع ترین فرمانروایی، پادشاه، دارای پادشاهی دائم و نابودناشدنی، فرمانروا).....
۸۰۱.....	۹-۲-۳- حکومت: (حاکم و صاحب فرمان).....
۸۰۱.....	۹-۲-۴- سروری: (آقاترین، سرور).....
۸۰۵.....	۹-۲-۵- صاحب فرمان.....
۸۰۵.....	۹-۲-۶- فرمان برده شده.....
۸۰۷.....	فصل ۱۰: توان و عملی شدن اراده.....
۸۰۷.....	۱۰-۱- توان، نیرو، چیرگی، توانایی، قدرتمندی، محکم کاری، صاحب فرمان و پایه و گشاده دستی، توانایی، چیرگی، غلبه.....
۸۰۷.....	۱۰-۱-۱- توان: (مهربان ترین توانا، تواناترین، تواناترین و گرامی ترین و گشاده دست ترین توانا، صاحب توانایی شکوهمند، دارای توان شگفت، شکست ناپذیر با قدرت خویش، توانا، آغاز کننده ی آفرینش با توانایی خویش، آن که توانایی اش شکست ناپذیر و گسترده است).....
۸۲۵.....	۱۰-۱-۲- توان: (نیرومندترین در فرمانروایی، دارای توان شدید، توانمند، دارای قهر قدرتمندانه، توانا، نورگیرنده از توان خویش، توانبخش).....
۸۳۱.....	۱۰-۱-۳- چاره اندیشی: (شدیدترین در چاره اندیشی، صاحب چاره، نوگیرنده از چاره اندیشی).....
۸۳۱.....	۱۰-۱-۴- توانا.....
۸۳۱.....	۱۰-۱-۵- توانا.....
۸۳۱.....	۱۰-۱-۶- توانگری.....
۸۳۱.....	۱۰-۱-۷- توان.....
۸۳۱.....	۱۰-۱-۸- صاحب فرمان.....
۸۳۳.....	۱۰-۲- محکم کاری، استوار کردن، محکم کردن، سخت کردن، رساندن به هدف.....
۸۳۳.....	۱۰-۲-۱- محکم کار.....
۸۳۳.....	۱۰-۲-۲- استوار کننده.....
۸۳۳.....	۱۰-۲-۳- استوار کننده.....
۸۳۳.....	۱۰-۲-۴- محکم کننده.....
۸۳۳.....	۱۰-۲-۵- استوار، صاحب کلام استوار، استوار کننده.....
۸۳۵.....	۱۰-۲-۶- سخت، صاحب برخورد قهرآمیز سخت، صاحب مجازات سخت، سخت ترین.....
۸۳۷.....	۱۰-۲-۷- استواری: (استوار، صاحب نیرو و مکر استوار.....)
۸۳۹.....	۱۰-۲-۸- ثابت، دارای مکان، استوار، استوار سازنده.....
۸۳۹.....	۱۰-۲-۹- اصابت کننده به هدف.....

﴿الفهرس﴾

- ٨٣٨.....١٠-٢-١٠- ذو النبيان: (ذو النبيان).....
- ٨٣٨.....١٠-٢-١١- ذو البسط: (ذو البسط).....
- ٨٣٨.....١٠-٢-١٢- جدّ: (جدّ، ذو الجدّ، مُتعالَى الجدّ).....
- ٨٣٨.....١٠-٢-١٣- قهر: (أَحْلَمُ مَنْ قَهَرَ، أَقْهَرُ، ذو العزّ القاهر، ذو القدرة القاهرة، ذو القوة القاهرة، ذو الكبرياء القاهر، قاهر، قَهَّار).....
- ٨٤٠.....١٠-٢-١٤- غلبة: (أَغْلَبَ، جَاعِلُ قَضَائِهِ غَالِبًا، ذو الغلبة، ذو المشيئة الغالبة، غالب).....
- ٨٤٤.....١٠-٣- إرادة، مشيئة، قصد، رغبة، تقدير، قضاء، إمضاء، تعجيل، تعقيب، نفوذ الأمر، مفعول أمره، إصابة الفعل، درك، بلوغ، فوز، نُجَح.....
- ٨٤٨.....١٠-٣-١- إرادة: (عاملٌ بإرادته، مُريد).....
- ٨٤٨.....١٠-٣-٢- مشيئة: (بَاسِطُ الْيَدَيْنِ بِالْمَشْيَةِ، ذو المشيئة، شاء).....
- ٨٤٨.....١٠-٣-٣- قصد: (قاصد).....
- ٨٤٨.....١٠-٣-٤- رغبة: (ذو الرغائب، ذو الرغبة، مُرَغَّب).....
- ٨٥٠.....١٠-٤- تقدير، تدبير، تقييض، توقيت، تعديل، تسوية، تدهير، إدارة، إدالة.....
- ٨٥٠.....١٠-٤-١- تقدير: (جَارِي الْقَدْرِ، ذو التقدير، مُجْرَى الْأَقْدَارِ، مُقَدِّر).....
- ٨٥٢.....١٠-٤-٢- تدبير: (مُدَبِّر).....
- ٨٥٦.....١٠-٤-٣- تقييض: (مُقَيِّض).....
- ٨٥٦.....١٠-٤-٤- توقيت: (مُوقِت).....
- ٨٥٦.....١٠-٤-٥- تعديل: (مُعَدِّل).....
- ٨٥٦.....١٠-٤-٦- تسوية: (مُسَوِّ).....
- ٨٥٦.....١٠-٤-٧- تدهير: (مُدْهِر).....
- ٨٥٦.....١٠-٤-٨- إدارة: (مُدِير).....
- ٨٥٦.....١٠-٤-٩- إدالة: (مُدِيل).....
- ٨٥٦.....١٠-٤-١٠- قضاء: (قَاضِي، قَاضِي الْأَجَالِ، قَاضِي الْأُمُورِ، قَاضِي الْبُرْهَانِ، قَاضِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، قَاضِي مَا يُرْضِيكَ، مَنْ قَدَّرَ وَقَضَى، الَّذِي لَا يُرَدُّ مَا قَضَى، مُسْقِطُ الْقَضَاءِ، مَقْضَى) وراجع: عدل و قسط.....
- ٨٥٦.....١٠-٤-١١- إمضاء: (أَمْضَى، مَاضِي، مُمَضًى).....
- ٨٥٨.....١٠-٥- تعجيل، تسريع، سبقة.....
- ٨٦٠.....١٠-٥-١- تعجيل: (عَاجِل).....
- ٨٦٠.....١٠-٥-٢- تسريع: (ذو السرعة، سريع، أسرع).....
- ٨٦٠.....١٠-٥-٣- سبقة: (سَاقِي، ذو المِنة السَّابِقَة).....
- ٨٦٢.....١٠-٥-٤- تعقيب: (مُعَقِّب).....
- ٨٦٢.....١٠-٥-٥- نفوذ الأمر: (أَنْفَذَ، مُنْفَذٌ، نَافِذٌ، نَافِذُ الْإِرَادَةِ، نَافِذُ الْأَمْرِ، نَافِذُ الْعِدَّةِ، نَافِذُ الْعِلْمِ، نَافِذُ الْمَشِيئَةِ، ذو الأسماء النَّافِذَات).....

﴿فهرست﴾

۱۰-۲-۱۰- صاحب پایه و اساس	۸۳۹
۱۰-۲-۱۱- صاحب گستردگی	۸۳۹
۱۰-۲-۱۲- توانگر، دارای توان، دارای توان برتر	۸۳۹
۱۰-۲-۱۳- چیرگی: (بردبارترین چیره، چیره‌ترین، دارای شکست‌ناپذیری و توان و بزرگی چیره، چیره، بسیار چیره)	۸۴۱
۱۰-۲-۱۴- چیرگی: (چیره‌ترین، صاحب چیرگی، دارای اراده‌ی غالب، چیره)	۸۴۵
۱۰-۳- اراده، خواست، نیت، میل، تعیین اندازه، قطعی شدن، شتاب کردن، تعقیب، اجرایی شدن فرمان، رسیدن فعل به هدف، رسیدن، پیروزی، کامیابی	۸۴۹
۱۰-۳-۱- اراده: (عمل بر مبنای اراده، اراده‌کننده)	۸۴۹
۱۰-۳-۲- خواست: (گشاده‌دست در اجرای خواسته، صاحب خواسته، خواست)	۸۴۹
۱۰-۳-۳- خواستن: (خواهان)	۸۴۹
۱۰-۳-۴- میل: (صاحب میل، ایجادکننده‌ی رغبت و میل)	۸۵۱
۱۰-۴- تقدیر، تدبیر، معین کردن زمان، تعدیل، تنظیم، اداره	۸۵۱
۱۰-۴-۱- جاری‌کننده‌ی تقدیر، صاحب تقدیر	۸۵۱
۱۰-۴-۲- تدبیرکننده	۸۵۳
۱۰-۴-۳- تقدیرکننده	۸۵۷
۱۰-۴-۴- معین‌کننده‌ی زمان	۸۵۷
۱۰-۴-۵- تعدیل‌کننده	۸۵۷
۱۰-۴-۶- منظم‌کننده	۸۵۷
۱۰-۴-۷- گرداننده	۸۵۷
۱۰-۴-۸- گرداننده	۸۵۷
۱۰-۴-۹- گرداننده	۸۵۷
۱۰-۴-۱۰- حکم: (حکم‌کننده، تعیین‌کننده‌ی عمر، حکم‌کننده بر مبنای دلیل، حکم‌کننده در آسمان و زمین، حکم‌کننده بر آنچه خشنودش کند، آن که مقدر می‌کند و حکم می‌کند، آن که حکمش رد نمی‌شود، ساقط‌کننده‌ی احکام دیگران، حکم‌کننده) و. ر. به: دادگری	۸۵۷
۱۰-۴-۱۱- اجرایی شدن خواسته: (جاری‌کننده‌ی خواسته)	۸۵۹
۱۰-۵- شتاب، سرعت گرفتن، سبقت گرفتن	۸۵۹
۱۰-۵-۱- شتاب‌کننده	۸۶۱
۱۰-۵-۲- شتاب‌کننده	۸۶۱
۱۰-۵-۳- سبقت‌گیرنده، صاحب نعمت پیشین	۸۶۱
۱۰-۵-۴- تعقیب‌کننده	۸۶۳
۱۰-۵-۵- اجرایی شدن خواسته: (نافذترین، نفوذدهنده، صاحب اراده و خواسته و وعده و دانش و خواست و نام‌های نافذ)	۸۶۳

﴿الفہرس﴾

- ﴿ ۵۴ ﴾

﴿فهرست﴾

۸۶۵.....	۵-۱۰- اجرای شدن خواسته: (آن که فرمانش اجرا می شود)
۸۶۵.....	۵-۱۰- آن که افعالش به هدف اصابت می کند
۸۶۵.....	۵-۱۰- رسیدن به خواسته: (دریابنده)
۸۶۷.....	۵-۱۰- رسیدن به خواسته: (آن که به خواسته ی خود می رسد)
۸۶۷.....	۵-۱۰- پیروز، پیروزی
۸۶۷.....	۵-۱۰- کامیابی: (سریع در کامیابی، کامیاب)
۸۶۹.....	فصل ۱۱: نام های مهر و رحمت
۸۶۹.....	۱-۱۱- بازگشت، روکردن، نزدیک شدن، همسایگی
۸۶۹.....	۱-۱۱-۱- روکردن و بازگشت: (سزاوارترین کسی که به من رو می کند، بازگشت کننده، بسیار بازگشت کننده) و . ر. به: پذیرش توبه
۸۶۹.....	۲-۱۱-۱- بازگشت کننده
۸۶۹.....	۳-۱۱-۱- بازگشت کننده، گرامی ترین کسی که با فضل و کرمش بازمی گردد
۸۷۱.....	۴-۱۱-۱- روکننده
۸۷۱.....	۲-۱۱-۱- نزدیکی، حضور
۸۷۱.....	۱-۱۱-۲- نزدیک ترین، نهایت نزدیکی، نزدیک، نزدیک کننده
۸۷۹.....	۲-۱۱-۲- نزدیک ترین، نزدیک، نزدیک کننده
۸۸۱.....	۳-۱۱-۲- حاضر ترین، حاضر، صاحب حضور
۸۸۱.....	۳-۱۱-۱- همسایگی، همشینی، نزدیکی، جفت بودن، جانشینی
۸۸۱.....	۱-۱۱-۳- همسایه
۸۸۳.....	۲-۱۱-۳- همشین
۸۸۵.....	۳-۱۱-۳- همشین
۸۸۵.....	۴-۱۱-۳- همراهی: (همراه جماعت)
۸۸۵.....	۵-۱۱-۳- جفت بودن، همشینی: (همشین هر تنها)
۸۸۵.....	۶-۱۱-۳- جانشین
۸۸۵.....	۴-۱۱-۱- مهر، مهربانی، دل رحمی، توجه، دلسوزی، محبت، همدمی، رفاقت، دوستی، نرمش، شرم، بزرگداشت
۸۸۵.....	۱-۱۱-۴- مهر: (سزاوارترین کس بر مهرورزی، مهربان ترین، سزاوار بر مهرورزی، دست گشاده بر مهر، قرار دهنده ی مهر، سخاوتمند در مهر، صاحب مهر، مهرورز، مهربان ترین و گرامی ترین مهربان، مهربان، نگارنده و تقسیم کننده و شروع کننده ی مهر، مهرورز، گشاده رحمت، ارسال کننده ی مهر، آن که از او مهر طلبند، پوشیده در رحمت، عطاکننده با رحمت، نازل کننده و نشر دهنده و گسترش دهنده ی مهر، دارای مهر گسترده)
۹۰۳.....	۲-۱۱-۴- مهربانی: (مهربان ترین، صاحب مهر، مهربان، گسترده مهر)

﴿الفهرس﴾

- ١١-٤-٣- تحنن: (حنان، عائدٌ يتحنن رافتك، مُتَحَنِّن)..... ٩٠٦
- ١١-٤-٤- عطف: (أَحْسَنُ الْعَطْفِ، أَعْطَفَ، عَاطَفَ، عَطَافَ، عَطُوفَ، مُتَعَطِّفٌ، مُعْطِفٌ)..... ٩٠٨
- ١١-٤-٥- حفاية: (حَفَى)..... ٩١٠
- ١١-٤-٦- حبّ: (أَحَبُّ، أَشْرَفُ مُحِبٍّ، حَبِيبٌ، مُتَحَبِّبٌ، مُحَبٌّ، مُحَبَّبٌ، مُحِبٌّ، مُحِبٌّ)..... ٩١٢
- ١١-٤-٧- ودّ: (مُتَوَدِّدٌ، وَادٌّ، وَدُودٌ)..... ٩١٤
- ١١-٤-٨- ألفة: (مَأْلُوفٌ، مُؤَلَّفٌ)..... ٩١٤
- ١١-٤-٩- رفيق: (رَفِيقٌ)..... ٩١٦
- ١١-٤-١٠- خلّة: (خَلِيلٌ)..... ٩١٦
- ١١-٤-١١- لينة: (لَيِّنٌ)..... ٩١٦
- ١١-٤-١٢- حياء: (حَيٌّ)..... ٩١٦
- ١١-٤-١٣- تبجيل: (مُبَجَّلٌ)..... ٩١٦
- ١١-٥- إرزاق، إعاشة، قَسْمُ الرِّزْقِ، ترخيص، إخصاب، رَيْشٌ، تغذية، إطعام، بثُّ القوت، إشباع، إرواء، إسقاء، إنزال الغيث، إنزال المطر، إصباغ الماء، تعذيب الماء..... ٩١٦
- ١١-٥-١- إرزاق: (أَرْزَقَ، أَنْعَمَ الرَّازِقِينَ، أَوْسَعَ الرَّازِقِينَ، بَاسِطُ الرِّزْقِ، رَازِقٌ، رَزَاقٌ، مُدْرَرُ الْأَرْزَاقِ، مُسْتَرْزَقٌ، واسع الرزق)..... ٩١٦
- ١١-٥-٢- إعاشة: (مُسْتَعَاشٌ، مُعَاشٌ، مُنْزَلُ الْمَعَاشِ)..... ٩٢٤
- ١١-٥-٣- قَسْمُ الرزق: (قَاسَمَ، قَاسِمُ الْأَرْزَاقِ، قَاسَمُ الْحِظُوظِ، قَاسِمُ الرِّزْقِ، مُقَسِّمٌ)..... ٩٢٤
- ١١-٥-٤- ترخيص: (مُرْخِصٌ)..... ٩٢٤
- ١١-٥-٥- إخصاب: (مُخَصَّبٌ)..... ٩٢٤
- ١١-٥-٦- ريش: (رَائِشٌ، مُسْتَرِاشٌ)..... ٩٢٤
- ١١-٥-٧- تغذية: (غَازَى، مُغَذَّى)..... ٩٢٦
- ١١-٥-٨- إطعام: (مُطْعَمٌ)..... ٩٢٦
- ١١-٥-٩- بثُّ القوت: (بَاثُ الْأَقْوَاتِ، مُجَرِّى الْقُوَّةِ)..... ٩٢٦
- ١١-٥-١٠- إشباع: (مُشْبِعٌ)..... ٩٢٦
- ١١-٥-١١- إرواء: (مُرْوِىٌ)..... ٩٢٦
- ١١-٥-١٢- إسقاء: (سَاقِىٌ)..... ٩٢٦
- ١١-٥-١٣- إنزال المطر: (مُنْزِلُ الْقَطْرِ، مُنْزِلُ الْمَاءِ، مُنْزِلُ الْغَيْثِ، مُنْزِلُ الْغَيْثِ)..... ٩٢٨
- ١١-٥-١٤- إصباغ الماء: (صَابَ مَاءَ الْمَطَرِ)..... ٩٢٨
- ١١-٥-١٥- إعذاب الماء: (مُعَذِّبُ الْأَنْهَارِ)..... ٩٢٨
- ١١-٥-١٦- بركة، تضاعف، إزدياد، إرباء، إدراج، ترجيح، تبديل..... ٩٢٨

﴿ فهرست ﴾

- ۱۱-۴-۳- مهربانی: (بسیار مهربان، بازگشت کننده با مهر)..... ۹۰۷
- ۱۱-۴-۴- مهربانی: (بهترین در مهربانی، مهربان ترین، بسیار مهربان)..... ۹۰۹
- ۱۱-۴-۵- مهربان ۹۱۱
- ۱۱-۴-۶- محبت: (دوست داشتنی ترین، برترین دوست داشتنی، دوستدار، دوست داشته شده).... ۹۱۳
- ۱۱-۴-۷- دوستی: (اظهار کننده ی دوستی، بسیار مهربان) ۹۱۵
- ۱۱-۴-۸- همدم، برقرار کننده ی الفت..... ۹۱۵
- ۱۱-۴-۹- رفیق و همراه ۹۱۷
- ۱۱-۴-۱۰- دوست ۹۱۷
- ۱۱-۴-۱۱- نرم و مهربان ۹۱۷
- ۱۱-۴-۱۲- باحیا ۹۱۷
- ۱۱-۴-۱۳- بزرگ دارنده ۹۱۷
- ۱۱-۵- روزی دادن و تقسیم روزی، ارزان کردن، سرسبز کردن، فراوانی نعمت، غذادادن، سیر کردن، سیراب کردن، فرستادن باران، گوارا کردن آب..... ۹۱۷
- ۱۱-۵-۱- روزی دادن: (روزی دهنده ترین، بخشنده ترین و گشاده دست ترین روزی دهنده، بسیار روزی دهنده، پیوسته ارسال کننده ی روزی، آن که از او روزی خواهند، گسترده روزی)..... ۹۱۷
- ۱۱-۵-۲- زندگی بخشی: (آن که از او زندگی خواهند، زندگی دهنده، ارسال کننده ی ابزار زندگی)..... ۹۲۵
- ۱۱-۵-۳- تقسیم روزی: (تقسیم کننده ی روزی و بهره)..... ۹۲۵
- ۱۱-۵-۴- ارزان کننده ۹۲۵
- ۱۱-۵-۵- سرسبز کننده..... ۹۲۵
- ۱۱-۵-۶- بی نیاز کننده و آن که از او درخواست بی نیازی شود..... ۹۲۵
- ۱۱-۵-۷- تغذیه کننده..... ۹۲۷
- ۱۱-۵-۸- طعام دهنده ۹۲۷
- ۱۱-۵-۹- پخش کننده ی روزی ۹۲۷
- ۱۱-۵-۱۰- سیر کننده ۹۲۷
- ۱۱-۵-۱۱- سیراب کننده ۹۲۷
- ۱۱-۵-۱۲- آب دهنده ۹۲۷
- ۱۱-۵-۱۳- فرو فرستنده ی باران ۹۲۹
- ۱۱-۵-۱۴- فرو ریزنده ی آب باران ۹۲۹
- ۱۱-۵-۱۵- گوارا کننده ی رودها..... ۹۲۹
- ۱۱-۶- برکت، چند برابر کردن، زیاد کردن، رشد دادن، بالا بردن، سنگین کردن، تبدیل کردن ۹۲۹

﴿الفهرس﴾

- ١١-٦-١- بركة: (جَاعِلُ الْبَرَكَاتِ، مُجْرِي الْبَرَكَاتِ، مُخْرِجُ الْبَرَكَاتِ، مُرْسِلُ الْبَرَكَاتِ، مُنْزِلُ الْبَرَكَاتِ، مُنْشِئُ الْبَرَكَاتِ، نَاشِرُ الْبَرَكَاتِ، وَاسِعُ الْبَرَكَاتِ، ذُو الْبَرَكَاتِ، مُبَارِكٌ)..... ٩٢٨
- ١١-٦-٢- تضاعف: (مُضَاعَفٌ، مُضَعَّفٌ)..... ٩٣٠
- ١١-٦-٣- إزدیاد: (أُولَى بِالزِّيَادَةِ، زَائِدٌ، مُزِيدٌ)..... ٩٣٠
- ١١-٦-٤- إرباء: (مُرْبِيٌّ)..... ٩٣٠
- ١١-٦-٥- إدراج: (مُدْرَجٌ، جَاعِلُ الْحَسَنَاتِ دَرَجاتٍ)..... ٩٣٠
- ١١-٦-٦- ترجیح: (مُرْجَحٌ)..... ٩٣٠
- ١١-٦-٧- تبديل: (مُبَدِّلُ السَّيِّئَاتِ حَسَنَاتٍ، مُصَيِّرُ الدُّعَاءِ عَمَلًا، جَاعِلُ الْحَسَنَاتِ دَرَجاتٍ)..... ٩٣٠
- ١١-٧- جود، بذل، سخاوت، طَوْلٌ، حباء، كرم، إنعام، إحسان، إمتنان، إفضال، إعطاء، بسطُ الْيَدِ، نشر، توسعة، إيتاء، إضفاء، تأدية، ردُّ هِبَةٍ، إرفاد، إمتناع، مَنَحَةٌ، سماحة، إنالة، إفاضة، وراثة، مياداة..... ٩٣٢
- ١١-٧-١- جود: (أَجُودٌ، أَحَقُّ بِالْجُودِ، أَحَقُّ مِنْ جَادٍ بِالْمَغْفِرَةِ، أَكْرَمُ مَنْ جَادَ، الْبَاسِطُ بِالْجُودِ، أَوْسَعُ مَنْ جَادَ، أُولَى مِنْ جَادٍ بِالْمَغْفِرَةِ، جَوَادٌ، ذُو الْجُودِ، عَائِدٌ بِالْجُودِ، مُبْتَدِئُ بِالْجُودِ، مَعْدَنُ الْجُودِ، مَنْ أَكْرَمَ بِجُودِهِ)..... ٩٣٢
- ١١-٧-٢- بذل: (بَاذِلُ النَّوَائِلِ، بَاذِلُ الرِّغَائِبِ)..... ٩٤٠
- ١١-٧-٣- سخاوت: (أَسْخَى، ذُو السَّخَاءِ، سَخِيٌّ)..... ٩٤٠
- ١١-٧-٤- طول: (ذُو الطَّوْلِ، مُبْتَدِئُ بِالطَّوْلِ، مُتَطَوِّلٌ)..... ٩٤٠
- ١١-٧-٥- حباء: (وَاسِعُ الْحَبَاءِ)..... ٩٤٢
- ١١-٧-٦- كرم: (أَحَقُّ بِالكَرَمِ، أَكْرَمٌ، أُولَى الْأَكْرَمِينَ، ذُو الْإِكْرَامِ، ذُو الْآلَاءِ الْكَرِيمَةِ، ذُو الْعَرْشِ الْكَرِيمِ، ذُو الْعَفْوِ الْكَرِيمِ، ذُو الْكَرَامَاتِ، ذُو الْكَرَامَةِ، ذُو الْكَرَمِ، ذُو الْمَنِّ الْكَرِيمِ، ذُو الْوَجْهِ الْكَرِيمِ، ذُو تَجَاوُزِ كَرِيمٍ، ذُو فَضْلِ كَرِيمٍ، عَوَادٌ بِالكَرَمِ، كَرِيمٌ، مُتَّكِرٌ، مُجَسِّأً بِكَرَامَتِهِ، مُسْتَكْرَمٌ، مَعْدَنُ الْكَرَمِ، مُكْرَمٌ)..... ٩٤٢
- ١١-٧-٧- إنعام: (أَنْعَمَ، الْبَادِي بِالنِّعَمِ، ذُو الْإِنْعَامِ، ذُو النِّعَمِ، ذُو النِّعْمَاءِ، ذُو النِّعْمَةِ، ذُو الْآلَاءِ، مُتَّصِلُ الْآلَاءِ، ذُو الْمَعْرُوفِ، مَعْدَنُ الْعَوَارِفِ، عَائِدٌ بِالنِّعَمِ، مُبْتَدِئُ النِّعَمِ، مُبْتَدِئُ كُلِّ نِعْمَةٍ، مُنْزِلُ النِّعْمَةِ، مَنْعَامٌ، أَجُودُ الْمُنْعِمِينَ، أَحَقُّ الْمُنْعِمِينَ، أَسْبَغُ الْمُنْعِمِينَ، أَفْضَلُ الْمُنْعِمِينَ، أَكْرَمُ الْمُنْعِمِينَ، خَيْرُ الْمُنْعِمِينَ، مُنْعَمٌ، وَاسِعُ النِّعْمَاءِ، مُتَابِعُ الْإِنْعَامِ، مُوَاتِرُ الْإِنْعَامِ، وَاصِلُ النِّعَمِ، مُرَادِفُ النِّعْمَاءِ)..... ٩٤٣
- ١١-٧-٨- إحسان: (أَفْضَلُ الْمُحْسِنِينَ، أَقْرَبُ الْمُحْسِنِينَ، آخِذٌ بِالْإِحْسَانِ، بَادِي بِالْإِحْسَانِ، ذُو الْإِحْسَانِ، عَائِدٌ بِالْإِحْسَانِ، عَوَادٌ بِالْإِحْسَانِ، مُبْتَدِئُ لِلْإِحْسَانِ، مُتَّابِعُ الْإِحْسَانِ، مُحْسِنٌ، مُوَاتِرُ الْإِحْسَانِ)..... ٩٧٠
- ١١-٧-٩- إمتنان: (ذُو الْإِمْتِنَانِ، ذُو الْمَنِّ، ذُو الْمِنَّةِ، ذُو الْمِنَّةِ، ذُو الْمَنِّ، آخِذٌ بِالْمِنَّةِ، مُبْتَدِئُ بِالْإِمْتِنَانِ، مُتَعَرِّفٌ بِإِمْتِنَانِهِ، مُمْتَنِّنٌ، مَنَّانٌ)..... ٩٧٤

﴿فهرست﴾

- ۱-۱۱۶- قراردهنده و جاری کننده و بیرون آورنده و ارسال کننده و نازل کننده و سازنده و
پخش کننده و گسترش دهنده و صاحب برکت، مبارک ۹۳۹
- ۲-۱۱۶- چندبرابر کننده ۹۳۱
- ۳-۱۱۶- سزاوار به زیاد کردن، فراوان کننده ۹۳۱
- ۴-۱۱۶- رشددهنده ۹۳۱
- ۵-۱۱۶- بالا برنده، تبدیل کننده ی حسنات به درجات ۹۳۱
- ۶-۱۱۶- سنگین کننده ۹۳۱
- ۷-۱۱۶- تبدیل کننده ی بدی ها به خوبی ها، تبدیل کننده ی دعا به عمل، تبدیل کننده ی حسنه به
درجه ۹۳۱
- ۷-۱۱- بخشندگی، لطف، احسان، زیاده دادن، گشاده دستی، به ارث گذاشتن ۹۳۳
- ۱-۷-۱۱- بخشندگی: (بخشنده ترین، سزاوار به بخشندگی، گرمی ترین بخشنده، گشاده دست در
بخشندگی، بخشنده، بازگشت کننده به بخشش، شروع کننده به بخشش، معدن بخشش، آن که با
بخشش خود، گرمی می دارد) ۹۳۳
- ۲-۷-۱۱- بخشنده ی جوایز، بخشنده ی خواسته ها ۹۴۱
- ۳-۷-۱۱- سخاوت: (سخاوتمندترین، صاحب سخاوت، سخاوتمند) ۹۴۱
- ۴-۷-۱۱- صاحب بخشش، شروع کننده به بخشش، بخشنده ۹۴۱
- ۵-۷-۱۱- گسترده در بخشش ۹۴۳
- ۶-۷-۱۱- لطف و کرم: (سزاوار به لطف، بخشنده ترین، صاحب کرامت، صاحب نعمت ها و عرش
و بخشش و روی و گذشت بزرگوارانه، صاحب کرامات و بخشش ها، بازگشت کننده به بخشش،
صاحب لطف و کرم، لمس کننده با کرامت خویش، آن که از او درخواست کرامت کنند، معدن کرم،
کرامت بخش) ۹۴۳
- ۷-۷-۱۱- نعمت بخشیدن: (نعمت بخش ترین، صاحب نعمت، صاحب نعمت های پیوسته،
بازگشت کننده با نعمت، شروع کننده به نعمت، نازل کننده ی نعمت، نعمت دهنده، سخاوتمندترین و
سزاوارترین و گشاده دست ترین و بهترین و گرمی ترین نعمت دهنده، پی در پی ارسال کننده ی
نعمت ها) ۹۶۵
- ۸-۷-۱۱- نیکی کردن: (بهترین و نزدیک ترین و شروع کننده ترین نیکی کننده، صاحب نیکی،
بازگشت کننده به نیکی، شروع کننده به نیکی، پی در پی ارسال کننده ی نیکی، نیکی کننده) ۹۷۱
- ۹-۷-۱۱- نعمت دادن: (صاحب نعمت، برخوردار کننده با نعمت، شروع کننده با نعمت، نعمت دهنده،
بسیار نعمت دهنده) ۹۷۵

﴿الفهرس﴾

- ١٠-١١-٧-١١-إفضال: (أَجُودُ الْمُفْضِلِينَ، أَحْسَنُ التَّفَضُّلِ، أَغْدَلُ الْفَاضِلِينَ، أَعْطَى الْفَاضِلِينَ، أَفْضَلُ، أَنْعَمُ الْمُفْضِلِينَ، أَوْسَعُ الْمُفْضِلِينَ، أَوْسَعُ فَضْلاً، أَوْلَى بِالْفَضْلِ، ذُو الْإِفْضَالِ، ذُو التَّفْضِيلِ، ذُو الْحَمْدِ الْفَاضِلِ، ذُو الْعَطَاءِ الْفَاضِلِ، ذُو الْفَضْلِ، ذُو الْفَضِيلَةِ، ذُو الْفَوَاضِلِ، ذُو الْمَجْدِ الْفَاضِلِ، ذُو الْفَضْلِ، عَائِدٌ بِالْفَضْلِ، عَوَادٌ بِالْفَضْلِ، فَاضِلٌ، الْمُبْدِئُ لِلْفَضْلِ مُتَعَمِّدٌ بِالْفَضْلِ، مُتَفَضِّلٌ، مَعْدِنُ الْفَضْلِ، مِفْضَالٌ، مَفْضَلٌ، مُفْضَلٌ، نَاشِرُ الْفَضْلِ)..... ٩٨٠
- ١١-٧-١١-إعطاء: (أَجُودُ الْمُعْطِينَ، أَجُودٌ مَنْ أَعْطَى، أَسْرَعُ إِعْطَاءً، أَسْرَعُ عَطَاءً، أَسْمَحُ الْمُعْطِينَ، أَعْطَى الْفَاضِلِينَ، أَعْطَى، أَفْضَلُ الْمُعْطِينَ، أَفْضَلُ مَنْ أَعْطَى، أَكْرَمُ مَنْ أَعْطَى، أَوْسَعُ الْمُعْطِينَ، أَوْسَعُ مُعْطٍ، أَوْسَعُ مَنْ أَعْطَى، بَاسِطُ الْيَدَيْنِ بِالْعَطِيَّةِ، ذُو الْعَطَاءِ، ذُو الْعَطَايَا، ذُو الْعَطِيَّاتِ، مُتَوَسِّعُ الْعَطَاءِ، مُوسِّعُ الْعَطَاءِ، مُعْطِي، مُفِضُ الْعَطِيَّةِ، وَاسِعُ الْعَطَاءِ، وَاسِعُ الْعَطِيَّاتِ)..... ٩٩٠
- ١١-٧-١٢-بَسْطُ الْيَدِ (أَبْسَطُ يَدًا، بَاسِطُ الْيَدِ)..... ٩٩٦
- ١١-٧-١٣-نشر: (مُنْشِرُ الرَّحْمَةِ)..... ٩٩٨
- ١١-٧-١٤-توسعة: (أَوْسَعُ، ذُو السَّعَةِ، مُتَّسِعٌ، مُتَوَسِّعٌ، مُوسِّعٌ، مُوسِّعَةٌ رَحْمَتُهُ، وَاسِعٌ، وَاسِعَةٌ رَحْمَتُهُ، وَاسِعَةٌ قُدْرَتُهُ، وَسِيعٌ رَحْمَتُهُ)..... ٩٩٨
- ١١-٧-١٥-إيتاء: (مُؤْتَى)..... ١٠٠٤
- ١١-٧-١٦-إضافة: (ضَافِي)..... ١٠٠٤
- ١١-٧-١٧-تأدية: (مُؤَدِّي)..... ١٠٠٤
- ١١-٧-١٨-رد: (رَادٌّ مَا قَدْ فَاتَ)..... ١٠٠٤
- ١١-٧-١٩-هبة: (أَسْمَحُ الْوَاهِبِينَ، أَوْسَعُ الْوَاهِبِينَ، أَوْهَبُ، ذُو الْمَوَاهِبِ، مَوْهَبٌ، وَاهِبٌ، وَهَابٌ)..... ١٠٠٦
- ١١-٧-٢٠-إرفاد: (رَافِدٌ، مُرْفَدٌ)..... ١٠٠٨
- ١١-٧-٢١-إمتاع: (مُمْتَعٌ)..... ١٠٠٨
- ١١-٧-٢٢-منحة: (مَانِحٌ، مُمْنِحٌ، مَنَاحٌ، مَنِّحٌ)..... ١٠٠٨
- ١١-٧-٢٣-سماحة: (أَجُودٌ مَنْ سَمَحَ، أَسْمَحُ، ذُو السَّمَاحِ، ذُو السَّمَاحَةِ، سَمَحٌ، سَمَوْحٌ، سَمِّيحٌ)..... ١٠٠٨
- ١١-٧-٢٤-إنالة: (مُنِيلٌ)..... ١٠١٠
- ١١-٧-٢٥-فيض: (فَائِضٌ، مُفِضٌ)..... ١٠١٠
- ١١-٧-٢٦-وراثة: (مُورَثٌ)..... ١٠١٠
- ١١-٧-٢٧-ميادة: (ذُو الْإِيَادِي)..... ١٠١٠
- ١١-٨-فتح، فتق، توسعة، فرج، كشف، مجاوزة، جلاء، رد الغُصص، إجازة الغُصص، رفع، قضاء الحاجات، رد الغائب، تنفيس، تخفيف، تسهيل..... ١٠١٢
- ١١-٨-١-فتح: (فَاتِحٌ، فَتَاحٌ، مُفْتَحٌ)..... ١٠١٢
- ١١-٨-٢-فتق: (فَاتِقٌ)..... ١٠١٤
- ١١-٨-٣-توسعة: (مُوسِّعُ الضِّيقِ)..... ١٠١٤

﴿فهرست﴾

۱۰-۱۱-۷- بخشندگی: (سخاوتمندترین و نیکوترین و دادگرتین و بخشنده‌ترین و نعمت بخش‌ترین و گشاده‌دست‌ترین و سزاوارترین بخشنده، صاحب بخشندگی، صاحب ستایش و بخشندگی برجسته، صاحب بخشش، بازگشت‌کننده به بخشش، شروع‌کننده به بخشش، بخشنده، معدن بخشش، پخش‌کننده‌ی بخشش).....	۹۸۱
۱۱-۷-۱۱- بخشش: (سخاوتمندترین و صریح‌ترین و بهترین و گرامی‌ترین و گشاده‌دست‌ترین بخشنده، صاحب بخشش، گشاده دست در بخشش، دارای بخشش گسترده، بخشنده، بسیار بخشنده، گسترده بخشش).....	۹۹۱
۱۱-۷-۱۲- گشاده‌دست.....	۹۹۷
۱۱-۷-۱۳- منتشرکننده‌ی مهر.....	۹۹۹
۱۱-۷-۱۴- گسترش: (گسترده‌ترین، صاحب گستردگی، گسترش‌دهنده، گسترده، دارای رحمت و قدرت گسترده).....	۹۹۹
۱۱-۷-۱۵- عطاکننده.....	۱۰۰۵
۱۱-۷-۱۶- اهداکننده.....	۱۰۰۵
۱۱-۷-۱۷- پرداخت‌کننده.....	۱۰۰۵
۱۱-۷-۱۸- بازگرداننده‌ی آنچه از دست رفته.....	۱۰۰۵
۱۱-۷-۱۹- بخشش: (بخشنده‌ترین و گشاده‌دست‌ترین بخشنده، بسیار بخشنده).....	۱۰۰۷
۱۱-۷-۲۰- عطاکننده.....	۱۰۰۹
۱۱-۷-۲۱- بهره‌مندکننده.....	۱۰۰۹
۱۱-۷-۲۲- بخشنده، بسیار بخشنده.....	۱۰۰۹
۱۱-۷-۲۳- بخشندگی: (سخاوتمندترین بخشنده، بخشنده‌ترین، صاحب بخشندگی، بخشنده، بسیار بخشنده).....	۱۰۰۹
۱۱-۷-۲۴- عطا بخش.....	۱۰۱۱
۱۱-۷-۲۵- فروریزنده‌ی بخشش.....	۱۰۱۱
۱۱-۷-۲۶- به ارث گذارنده.....	۱۰۱۱
۱۱-۷-۲۷- صاحب نعمت‌ها.....	۱۰۱۱
۸-۱۱- گشایش، گستردن، گذراندن، زدایش، برطرف کردن گرفتاری، برگرداندن غایب، راحت کردن، سبک کردن، آسان کردن.....	۱۰۱۳
۸-۱۱-۱- گشایش (گشاینده، بسیار گشاینده).....	۱۰۱۳
۸-۱۱-۲- گشایش‌گر.....	۱۰۱۵
۸-۱۱-۳- گشاینده‌ی تنگی‌ها.....	۱۰۱۵

﴿الفهرس﴾

- ١٠١٤..... ١١-٨-٤ فرج: (فارح، فَرَح، مُفَرِّج).
- ١٠١٨..... ١١-٨-٥ كشف: (كاشف، كَشَّاف، مَنْ يَكْشِفُ الضُّرَّ).
- ١٠٢٤..... ١١-٨-٦ جلاء: (جالي، جلى، مُجَلِّى).
- ١٠٢٤..... ١١-٨-٧ ردَّ الغُصص: (مُجَرِّى الغُصص).
- ١٠٢٤..... ١١-٨-٨ مُجاوِزَة: (مُجاوِز).
- ١٠٢٤..... ١١-٨-٩ إجازة الغصص: (مُجيزُ الغُصص).
- ١٠٢٤..... ١١-٨-١٠ رفع: (رافع).
- ١٠٢٤..... ١١-٨-١١ قضاء الحاجات: (قاضى).
- ١٠٢٤..... ١١-٨-١٢ ردُّ الغائب: (رَادُّ كُلِّ غَائِب).
- ١٠٢٤..... ١١-٨-١٣ تنفيس: (مُنْفِس).
- ١٠٢٨..... ١١-٨-١٤ تخفيف: (مُخَفِّف).
- ١٠٢٨..... ١١-٨-١٥ تسهيل: (مُسَهِّل، مُلَيِّنُ الْحَدِيد).
- ١٠٢٨..... ١١-٩-١ طبابة، مُداواة، إشفاء، إصباح، إبراء.
- ١٠٢٨..... ١١-٩-٢ (أَرْجَى طَبِيب، طَبِيب).
- ١٠٣٠..... ١١-٩-٣ (دواء، مُتداوى، مُداوى).
- ١٠٣٠..... ١١-٩-٤ إشفاء: (أشفى، شافى، شفاء، مُشْفى، مُنْزِلُ الشِّفَاء).
- ١٠٣٢..... ١١-٩-٥ إصباح: (مُصَحِّح).
- ١٠٣٢..... ١١-٩-٦ إبراء: (مُبرئ).
- ١٠٣٢..... ١١-١٠-١ نجاة، إنقاذ، إعتاق، إخراجُ من الضيق، تبريد، إطفاء النار، إطلاق، فك، إفتداء.
- ١٠٣٢..... ١١-١٠-٢ (أنجى، مُنجى، مُنجى، نجاة، أحقَّ من نجى).
- ١٠٣٦..... ١١-١٠-٣ إخراجُ من الضيق: (مُخْرِجٌ مِنْ حَلَقِ الْمَضِيق).
- ١٠٣٦..... ١١-١٠-٤ إخراجُ من الضيق: (مُخْرِجٌ مِنْ حَلَقِ الْمَضِيق).
- ١٠٣٦..... ١١-١٠-٥ إخراجُ من الضيق: (مُخْرِجٌ مِنْ حَلَقِ الْمَضِيق).
- ١٠٣٦..... ١١-١٠-٦ تبريد: (مُبَرِّدُ النَّار).
- ١٠٣٨..... ١١-١٠-٧ إطفاء النار: (مُطْفِئ).
- ١٠٣٨..... ١١-١٠-٨ إطلاق: (مُطْلَق).
- ١٠٣٨..... ١١-١٠-٩ فك: (فاك، فَكَّاك).
- ١٠٣٨..... ١١-١٠-١٠ إفتداء: (فادى).
- ١٠٣٨..... ١١-١١-١ سرور، إثلاج القلب، قرورة العين، تبييض الوجه.
- ١٠٣٨..... ١١-١١-٢ سرور: (سار، سرور).

﴿ فهرست ﴾

۱۱-۸۴	گشایش گر، گشایش	۱۰۱۵
۱۱-۸۵	برطرف کننده، بسیار برطرف کننده، آن که گرفتاری را برطرف می کند	۱۰۱۹
۱۱-۸۶	زداینده	۱۰۲۵
۱۱-۸۷	برطرف کننده ی غصّه ها	۱۰۲۵
۱۱-۸۸	عبوردهنده	۱۰۲۵
۱۱-۸۹	برطرف کننده ی غصّه ها	۱۰۲۵
۱۱-۹۰	برطرف کننده	۱۰۲۵
۱۱-۹۱	برآورنده ی حاجات و نیازها	۱۰۲۷
۱۱-۹۲	بازگرداننده ی غایب	۱۰۲۷
۱۱-۹۳	راحت کننده	۱۰۲۷
۱۱-۹۴	آسان کننده	۱۰۲۹
۱۱-۹۵	آسان کننده، نرم کننده ی آهن	۱۰۲۹
۱۱-۹۶	درمان، شفا بخشی، عافیت بخشی، پاک کردن از پلیدی ها	۱۰۲۹
۱۱-۹۷	امیدانگیزترین درمان کننده	۱۰۲۹
۱۱-۹۸	درمانگر	۱۰۳۱
۱۱-۹۹	شفا بخش، درمان، نازل کننده ی درمان	۱۰۳۱
۱۱-۱۰۰	صحت بخش	۱۰۳۳
۱۱-۱۰۱	پاک کننده	۱۰۳۳
۱۱-۱۰۲	نجات، خلاص کردن، آزاد کردن از گرفتاری، خنک کردن، خاموش کردن آتش، آزاد کردن، فدیّه دادن	۱۰۳۳
۱۱-۱۰۳	نجات دهنده ترین، نجات، سزاوارترین به نجات دادن	۱۰۳۳
۱۱-۱۰۴	خلاص کننده، سزاوارترین به آزاد کردن	۱۰۳۷
۱۱-۱۰۵	آزاد کننده	۱۰۳۷
۱۱-۱۰۶	آزاد کننده	۱۰۳۷
۱۱-۱۰۷	بیرون آورنده از تنگنا	۱۰۳۷
۱۱-۱۰۸	خنک کننده ی آتش	۱۰۳۷
۱۱-۱۰۹	خاموش کننده	۱۰۳۹
۱۱-۱۱۰	آزاد کننده	۱۰۳۹
۱۱-۱۱۱	آزاد کننده	۱۰۳۹
۱۱-۱۱۲	آزاد کننده	۱۰۳۹
۱۱-۱۱۳	فدیّه دهنده	۱۰۳۹
۱۱-۱۱۴	شادمان کردن، خنک کردن قلب، روشنی بخشیدن به چشم، سپید کردن روی	۱۰۳۹
۱۱-۱۱۵	شادمان کننده، شادمانی	۱۰۳۹

﴿الفهرس﴾

- ١١-١١-٢- إثلاج القلوب: (تأليج قلوب المؤمنين)..... ١٠٤٠
- ١١-١١-٣- قُرورة العين: (قُرَّةُ الْعَيْنِ)..... ١٠٤٠
- ١١-١١-٤- تبييض الوجه: (مُبَيِّضُ الْوَجْهِ)..... ١٠٤٠
- ١١-١٢- خير، نِعَم، حُسْن، لطف..... ١٠٤٠
- ١١-١٢-١- خير: (أَجُودُ بِالْخَيْرِ، أَخَيْرُ، بِاسِطُ الْخَيْرَاتِ، بِاسِطُ بِالْخَيْرِ، خير، ذو الخيرات، كثير الخير، منزل الخير، نَفَاحُ الْخَيْرَاتِ)..... ١٠٤٠
- ١١-١٢-٢- نِعَم: (نِعْمٌ)..... ١٠٥٤
- ١١-١٢-٣- حُسْن: (أَحْسَنُ، ذُو الْفَضْلِ الْحَسَنِ، ذُو الْوَجْهِ الْحَسَنِ، حَسَنٌ، ذُو الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى، ذُو الْبَلَاءِ الْحَسَنِ، ذُو الثَّنَاءِ الْحَسَنِ، ذُو الْحُسْنِ، ذُو الْفَضْلِ الْحَسَنِ، مَنْ اخْتَارَ لِنَفْسِهِ أَحْسَنُ الْأَسْمَاءِ)..... ١٠٥٨
- ١١-١٢-٤- لطف: (الْأَلْفُ، ذُو اللَّطْفِ، ذُو لُطْفٍ، لَطِيفٌ، مُتَلَطِّفٌ)..... ١٠٦٠
- ١١-١٣- إفادة، إنفاع، إرباح، إغنم، إجمال، إشرَاءُ النَّفْسِ، إِسْدَاءٌ، مَبْرَةٌ..... ١٠٦٦
- ١١-١٣-١- إفادة: (مُفِيدٌ، بَادٍ بِالْفَوَائِدِ)..... ١٠٦٦
- ١١-١٣-٢- إنفاع: (ذُو النَّفْعِ، نَافِعٌ، نَفَاعٌ، ذُو الصَّلَاةِ النَّافِعَةِ، ذُو الْمَغْفِرَةِ النَّافِعَةِ)..... ١٠٦٦
- ١١-١٣-٣- إرباح: (مُرْبِحٌ)..... ١٠٦٨
- ١١-١٣-٤- غنيمَة: (مَغْنَمٌ)..... ١٠٦٨
- ١١-١٣-٥- إجمال: (أَجْمَلٌ، مُجْمَلٌ)..... ١٠٦٨
- ١١-١٣-٦- إشرَاءُ النَّفْسِ: (مُشْتَرَى)..... ١٠٦٨
- ١١-١٣-٧- إِسْدَاءٌ: (مُسْدَى)..... ١٠٦٨
- ١١-١٣-٨- مَبْرَةٌ: (ابْرٌ، بَارٌّ، بَرٌّ، فَائِضُ الْبِرِّ)..... ١٠٦٨
- ١١-١٤- حلم، صبر، إمهال، إملاء، تَأَنَّى، تَأْجِيلٌ، تَأْخِيرٌ..... ١٠٧٢
- ١١-١٤-١- حلم: (أَحْلَمُ، أَعْظَمُ حِلْمًا، حَلِيمٌ، ذُو الْحِلْمِ، مُتَعَطِّفٌ بِالْحِلْمِ، مُتَقَلِّى الْعَصَا يَحْلِمُهُ، وَاسِعُ الْحِلْمِ)..... ١٠٧٢
- ١١-١٤-٢- صبر: (أَصْبَرُ، صَابِرٌ، صَبَّارٌ، صَبُورٌ، مُصْبِرٌ)..... ١٠٧٨
- ١١-١٤-٣- إمهال: (مُمَهِّلٌ)..... ١٠٧٨
- ١١-١٤-٤- إملاء: (مُمْلَى)..... ١٠٨٠
- ١١-١٤-٥- تَأَنَّى: (ذُو الْأَنَاءِ، ذُو أَنَاءَةٍ)..... ١٠٨٠
- ١١-١٤-٦- تَأْجِيلٌ: (مُؤَجَّلٌ)..... ١٠٨٠
- ١١-١٤-٧- تَأْخِيرٌ: (مُؤَخَّرٌ)..... ١٠٨٠
- ١١-١٥- حفظ، عصمة، كلاءة، حراسة، وقاية، حبس، إمساك، كف، جَنْ، فِطَامٌ..... ١٠٨٠
- ١١-١٥-١- حفظ: (أَحْفَظُ، أَذْنَى حَفِيزٍ، حَافِظٌ، حَفِيزٌ، ذُو الْحِفْظِ، مُحْفُوظٌ، مُسْتَحْفَظٌ)..... ١٠٨٠
- ١١-١٥-٢- عصمة: (عَاصِمٌ، عَصْمَةٌ، مُسْتَعَصِمٌ، مُعْتَصِمٌ، مُعْطَى الْعَصْمَةِ)..... ١٠٨٦
- ١١-١٥-٣- كِلاَءة: (كَالِيٌّ، كَالِيٌّ)..... ١٠٨٨

﴿فهرست﴾

- ۱۱-۱۱-۲- خنک کننده‌ی دل‌های مؤمنان ۱۰۴۱
- ۱۱-۱۱-۳- روشنایی بخش چشم ۱۰۴۱
- ۱۱-۱۱-۴- سپید کننده‌ی روی ۱۰۴۱
- ۱۱-۱۲- خیر، بهترین، نیکی، لطف ۱۰۴۱
- ۱۱-۱۲-۱- سخاوتمندترین در خیر، بهترین، گشاده دست به خیر، صاحب خیر، دارای خیر فراوان، نازل کننده‌ی خیر، دمنده‌ی خیر ۱۰۴۱
- ۱۱-۱۲-۲- بهترین ۱۰۵۵
- ۱۱-۱۲-۳- نیکویی: (نیکوترین، صاحب فضیلت و روی و آزمایش و ستایش نیکو، صاحب نیکویی، آن که نیکوترین نام‌ها را برای خود برگزیده است) ۱۰۵۹
- ۱۱-۱۲-۴- لطف: (لطیف‌ترین، صاحب لطف، لطیف) ۱۰۶۱
- ۱۱-۱۳- فایده‌رساندن، سودرساندن، غنیمت‌رساندن، خیررساندن، خریدن جان، نیکی کردن ۱۰۶۷
- ۱۱-۱۳-۱- فایده‌رساننده، شروع کننده به سودرساندن ۱۰۶۷
- ۱۱-۱۳-۲- صاحب سود، سودرسان، بسیار سودرسان، صاحب درود و آمرزش پرفایده ۱۰۶۷
- ۱۱-۱۳-۳- سودرسان ۱۰۶۹
- ۱۱-۱۳-۴- سود ۱۰۶۹
- ۱۱-۱۳-۵- نیکوکار ۱۰۶۹
- ۱۱-۱۳-۶- خریدار جان‌ها ۱۰۶۹
- ۱۱-۱۳-۷- نیکوکار ۱۰۶۹
- ۱۱-۱۳-۸- نیکوکارترین، نیکوکار، صاحب نیکی فراوان ۱۰۶۹
- ۱۱-۱۴- بردباری، شکیبایی، مهلت‌دادن، درنگ، به تأخیر انداختن ۱۰۷۳
- ۱۱-۱۴-۱- بردباری: (بردبارترین، ملاقات کننده با نافرمانان با بردباری، گشاده‌دست در بردباری) ۱۰۷۳
- ۱۱-۱۴-۲- شکیبایی: (شکیباترین، شکیبا، بسیار شکیبا، امرکننده به شکیبایی) ۱۰۷۹
- ۱۱-۱۴-۳- مهلت‌دهنده ۱۰۷۹
- ۱۱-۱۴-۴- فرصت‌دهنده ۱۰۸۱
- ۱۱-۱۴-۵- درنگ کننده ۱۰۸۱
- ۱۱-۱۴-۶- تأخیراندازنده ۱۰۸۱
- ۱۱-۱۴-۷- تأخیراندازنده ۱۰۸۱
- ۱۱-۱۵- حفظ، نگهداری، نگهداری، پوشش ۱۰۸۱
- ۱۱-۱۵-۱- حفظ: (نگه‌دارنده‌ترین، نگهدارنده، صاحب نگهداری، حفظ‌شده) ۱۰۸۱
- ۱۱-۱۵-۲- نگه‌داری: (نگه‌دارنده، آن که از او درخواست حفاظت کنند، بخشنده‌ی عصمت) ۱۰۸۷
- ۱۱-۱۵-۳- نگهدارنده و نگهدارنده ۱۰۸۹

﴿الفهرس﴾

- ١٠٨٨.....١١-١٥-٤ حَرَّاسَة: (حارس).
- ١٠٨٨.....١١-١٥-٥ وَقَايَة: (واقى).
- ١٠٩٠.....١١-١٥-٦ حَبَسَ: (حابس).
- ١٠٩٠.....١١-١٥-٧ إِمْسَاك: (مُمْسِك).
- ١٠٩٠.....١١-١٥-٨ كَفَّ: (كاف).
- ١٠٩٠.....١١-١٥-٩ إِجْتَنَان: (جُنَّة).
- ١٠٩٠.....١١-١٥-١٠ فِطَام: (فاطم).
- ١٠٩٠.....١١-١٦-١ طَرَد، دَفَعَ، تَحَشَّى، رَدَّ، رَدَعَ، زَجَرَ، مَنَعَ، سَدَّ، تَجَنَّبَ، صَرَفَ، صَدَرَ، إِمَاطَة.....
- ١٠٩٠.....١١-١٦-٢ دَفَعَ: (دافع).
- ١٠٩٢.....١١-١٦-٣ تَحَشَّى: (حاشى).
- ١٠٩٤.....١١-١٦-٤ رَدَّ: (راد).
- ١٠٩٤.....١١-١٦-٥ رَدَعَ: (رادع).
- ١٠٩٤.....١١-١٦-٦ زَجَرَ: (زاجر).
- ١٠٩٤.....١١-١٦-٧ مَنَعَ: (مانع، أَمْنَع).
- ١٠٩٦.....١١-١٦-٨ سَدَّ: (ساد).
- ١٠٩٦.....١١-١٦-٩ تَجَنَّبَ: (مُجَنَّب).
- ١٠٩٦.....١١-١٦-١٠ صَرَفَ: (صارف).
- ١٠٩٦.....١١-١٦-١١ صَدَرَ: (مُصْدِر).
- ١٠٩٦.....١١-١٦-١٢ إِمَاطَة: (مُمِيط).
- ١٠٩٦.....١١-١٧-١ فَرَعَ، صَرَخَة، غَوَث.....
- ١٠٩٦.....١١-١٧-٢ صَرَخَة: (صَرِخ، مُسْتَصْرِخ، مُصْرَخ).
- ١٠٩٨.....١١-١٧-٣ غَوَث: (أَحَقَّ مَنَ اسْتَعَثَّ بِكَرْمِهِ، أَحَقَّ مَنَ أَغَاث، أَقْرَبُ مُسْتَعَاث، غَوَث، غِيَاث، مُسْتَعَاث، مُعِيْث).
- ١٠٩٨.....١١-١٧-٤ إِعْتَذَار إِلَيْهِ: (أَكْرَمُ مَنَ اعْتَذَرَ إِلَيْهِ).
- ١١٠٤.....١١-١٨-١ عِيَاذ، لَوَاذ، كَهْف، كَنَف، مَعْقِل، إِلْجَاء، إِلْتِحَاد، خَفَر، حَرْز، نَهْل، إِجَارَة، إِيوَاء، إِيْثَال، أَمَان وَرَاجِع: صِفَات الْكَمَال.....
- ١١٠٤.....١١-١٨-٢ عِيَاذ: (أَحَقَّ مَنَ أَعَاذ، عَائِذ، عِيَاذ، مُسْتَعَاذ، مَعَاذ، مُعِيْذ).
- ١١٠٦.....١١-١٨-٣ كَهْف: (كهف).
- ١١٠٨.....١١-١٨-٤ كَنَف: (كَانَف، كَنَف).
- ١١٠٨.....١١-١٨-٥ مَعْقِل: (مَعْقِل).

﴿ فهرست ﴾

۱۰۸۹	۱۱-۱۵-۴ نگهبان
۱۰۸۹	۱۱-۱۵-۵ نگه دارنده
۱۰۹۱	۱۱-۱۵-۶ نگه دارنده
۱۰۹۱	۱۱-۱۵-۷ نگه دارنده
۱۰۹۱	۱۱-۱۵-۸ نگه دارنده
۱۰۹۱	۱۱-۱۵-۹ پناه دهنده
۱۰۹۱	۱۱-۱۵-۱۰ بازدارنده
۱۰۹۱	۱۱-۱۶ رد کردن، به حاشیه راندن، مانع شدن، کنارزدن، راندن، برطرف کردن
۱۰۹۱	۱۱-۱۶-۱ دورکننده
۱۰۹۳	۱۱-۱۶-۲ ردکننده
۱۰۹۵	۱۱-۱۶-۳ کنارزننده
۱۰۹۵	۱۱-۱۶-۴ ردکننده
۱۰۹۵	۱۱-۱۶-۵ بازدارنده
۱۰۹۵	۱۱-۱۶-۶ بازدارنده
۱۰۹۵	۱۱-۱۶-۷ بازدارنده، بازدارنده ترین
۱۰۹۷	۱۱-۱۶-۸ برطرف کننده
۱۰۹۷	۱۱-۱۶-۹ دورکننده
۱۰۹۷	۱۱-۱۶-۱۰ برگرداننده
۱۰۹۷	۱۱-۱۶-۱۱ برگرداننده
۱۰۹۷	۱۱-۱۶-۱۲ دورکننده
۱۰۹۷	۱۱-۱۷ فریادری
۱۰۹۷	۱۱-۱۷-۱ فریادرس
۱۰۹۹	۱۱-۱۷-۲ فریادرس
۱۰۹۹	۱۱-۱۷-۳ سزاوارترین و نزدیک ترین کس به فریادری، فریادرس، آن که از او فریادری خواهند
۱۱۰۵	۱۱-۱۷-۴ گرمی ترین کسی که به درگاهش عذر برند
۱۱۰۵	۱۱-۱۸ پناه، غار، پناهگاه، پناه دادن و. ر. به: صفات کمال
۱۱۰۵	۱۱-۱۸-۱ پناه دادن: (سزاوارترین کس به پناه دادن، پناه دهنده، آن که از او پناه خواهند)
۱۱۰۷	۱۱-۱۸-۲ پناه
۱۱۰۷	۱۱-۱۸-۳ غار
۱۱۰۹	۱۱-۱۸-۴ پناه
۱۱۰۹	۱۱-۱۸-۵ پناهگاه

﴿الفهرس﴾

- ١١٠٨.....١١-١٨-٦ (أَرَأَفُ مَنْ لَجَأَ إِلَيْهِ، أَقْرَبُ مَنْ لَجَأَ إِلَيْهِ، لَجَأٌ، مُلْتَجِي، مُلْجَأٌ).....
- ١١١٢.....١١-١٨-٧ (الْتِجَادُ: (مُلْتَجِدٌ).....
- ١١١٢.....١١-١٨-٨ خَفَرٌ: (خَفِيرٌ).....
- ١١١٢.....١١-١٨-٩ حَرْزٌ: (حَرْزٌ).....
- ١١١٢.....١١-١٨-١٠ حَصْنٌ: (حَصْنٌ، مُحَصَّنٌ).....
- ١١١٤.....١١-١٨-١١ نَهْلٌ: (مُنْهَلٌ).....
- ١١١٤.....١١-١٨-١٢ إِجَارَةٌ: (أَعَزُّ مَنْ أَجَارَ، أَكْرَمُ مَنْ اسْتَجَارَ بِهِ، جَارٌ، مُجِيرٌ، مُسْتَجَارٌ).....
- ١١١٦.....١١-١٨-١٣ إِيَواءٌ: (أَغْطَفَ مَنْ أَوَى إِلَيْهِ، مَأْوَى، مُوَوًى).....
- ١١١٦.....١١-١٨-١٤ إِيْثَالٌ: (مَوْتَلٌ، نِعْمَ الْمَوْتَلُ).....
- ١١١٦.....١١-١٨-١٥ أَمَانٌ: (أَمَانٌ، أَمِنَ، آمِنٌ، أَمِينٌ، ذُو الْأَمْنِ، مَأْمَنٌ، مُؤْمَنٌ، مُؤْمِنٌ).....
- ١١١٨.....١١-١٩-١ سَتْرٌ، غَمَرٌ، غَمَدٌ.....
- ١١٢٠.....١١-١٩-١ سَتْرٌ: (أَحَقُّ بِالسَّتْرِ، سَاتِرٌ، سَتَّارٌ، مُسْبِلُ السَّتْرِ، مُسْتَتِرٌ، نَاشِرُ السَّتْرِ).....
- ١١٢٢.....١١-١٩-٢ غَمَدٌ: (أَحَقُّ مَنْ تَغَمَّدَ، مُتَغَمَّدٌ).....
- ١١٢٢.....١١-١٩-٣ غَمَرٌ: (غَامِرٌ).....
- ١١٢٢.....١١-٢٠-١ صَفْحٌ، إِقَالَةٌ، تَجَاوُزٌ، عَفْوٌ، غَفْرَانٌ، مَحْوٌ، إِذْهَابٌ، حَطٌّ، وَضْعُ الْإِصَارِ، تَكْفِيرٌ.....
- ١١٢٢.....١١-٢٠-١ صَفْحٌ: (أَكْرَمُ الصَّافِحِينَ، ذُو الصَّفْحِ، ذُو صَفْحٍ، صَافِحٌ، صَفُوحٌ، مُتَطَوَّلٌ بِالصَّفْحِ).....
- ١١٢٢.....١١-٢٠-٢ إِقَالَةٌ: (مُقِيلٌ).....
- ١١٢٢.....١١-٢٠-٣ تَجَاوُزٌ: (أَحَقُّ مَنْ تَجَاوَزَ، ذُو التَّجَاوُزِ، ذُو تَجَاوُزٍ، سَمِحٌ فِي تَجَاوُزِهِ، مُتَجَاوِزٌ).....
- ١١٢٢.....١١-٢٠-٤ عَفْوٌ: (أَحَقُّ مَنْ عَفَا، أَحْلَمُ مَنْ أَنْ يَعُودَ فِي عَفْوِهِ، أَرَأَفُ مَنْ عَفَا، أَعْفَى، أَكْرَمُ مَنْ عَفَا، أَوَّلَى مَنْ عَفَا، ذُو الْعَفْوِ، ذُو عَفْوٍ، عَافَى، عَفُوٌّ، مُتَطَوَّلٌ بِالْعَفْوِ، مُعَافَى، مَعْدَنُ الْعَفْوِ، مُعْفَى).....
- ١١٢٤.....
- ١١٢٤.....١١-٢٠-٥ غَفْرَانٌ: (أَحَقُّ مَنْ جَادَ بِالْمَغْفِرَةِ، أَحَقُّ مَنْ غَفَرَ، أَغْفَرَ، أَكْرَمُ مَنْ اسْتَغْفَرَ، أَكْرَمُ مَنْ غَفَرَ، أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ، أَوَّلَى بِالْمَغْفِرَةِ، بَاسِطُ يَدِهِ لِلْمَغْفِرَةِ، ذُو الْغَفْرَانِ، ذُو الْمَغْفِرَةِ، ذُو مَغْفِرَةٍ، عَوَادٌ بِالْمَغْفِرَةِ، غَافِرٌ، غَفَّارٌ، غَفْرَانٌ، غَفُورٌ، الْمُدْرَجُ فِي غُفْرَانِهِ، مُسْتَغْفَرٌ، وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ).....
- ١١٣٨.....١١-٢٠-٦ مَحْوٌ: (مَاحٍ).....
- ١١٣٨.....١١-٢٠-٧ إِذْهَابٌ: (مُذْهِبٌ).....
- ١١٣٨.....١١-٢٠-٨ حَطٌّ: (أَوَّلَى مَنْ حَطَّ الْأَوْزَارَ، حَاطٌ).....
- ١١٣٨.....١١-٢٠-٩ وَضْعُ الْإِصَارِ: (وَاضِعٌ).....
- ١١٣٨.....١١-٢٠-١٠ تَكْفِيرٌ: (مُكْفِّرٌ).....
- ١١٣٨.....١١-٢١-١ جُبْرَانٌ، شَعْبٌ، إِصْلَاحٌ.....
- ١١٣٨.....١١-٢١-١ جُبْرَانٌ: (جَابِرٌ).....

﴿ فهرست ﴾

۱۱-۱۸-۶	پناه دادن: (مهربان ترین و نزدیک ترین کس که به او پناه برند، پناه، پناه دهنده،
۱۱۰۹	پناه گاه).....
۱۱۱۳	۱۱-۱۸-۷ پناه گاه.....
۱۱۱۳	۱۱-۱۸-۸ پناه دهنده.....
۱۱۱۳	۱۱-۱۸-۹ پناه گاه.....
۱۱۱۳	۱۱-۱۸-۱۰ پناه گاه.....
۱۱۱۵	۱۱-۱۸-۱۱ پناهگاه.....
۱۱۱۵	۱۱-۱۸-۱۲ پناه دادن: (عزیزترین و گرمی ترین کس که به او پناه برند، پناه دهنده، آن که از او
۱۱۱۵	پناه خواهند.....
۱۱۱۷	۱۱-۱۸-۱۳ پناه دادن: (مهربان ترین کس که به او پناه برند، پناهگاه، پناه دهنده).....
۱۱۱۷	۱۱-۱۸-۱۴ پناه دادن: (پناه گاه، بهترین پناه گاه).....
۱۱۱۷	۱۱-۱۸-۱۵ امان دادن: (امان، امنیت بخشی، امنیت بخش، صاحب امنیت، محل امن).....
۱۱۱۹	۱۱-۱۹ پوشش.....
۱۱۲۱	۱۱-۱۹-۱ سزاوارترین به پوشاندن، پوشاننده، بسیار پوشاننده، گسترش دهنده ی پوشش....
۱۱۲۳	۱۱-۱۹-۲ سزاوارترین به پوشاندن.....
۱۱۲۳	۱۱-۱۹-۳ پوشاننده.....
۱۱۲۳	۱۱-۲۰ گذشت، عفو، آمرزش، ازبین بردن، ریختن، فرو ریختن گناهان، پوشاندن.....
۱۱۲۳	۱۱-۲۰-۱ گرمی ترین گذشت کننده، صاحب گذشت، گذشت کننده، بسیار گذشت کننده،
۱۱۲۳	بخشنده با گذشت).....
۱۱۲۳	۱۱-۲۰-۲ درگذرنده.....
۱۱۲۵	۱۱-۲۰-۳ گذشت: (سزاوارترین کس به گذشت، صاحب گذشت، سخاوتمند در گذشت)...
۱۱۲۵	۱۱-۲۰-۴ گذشت: (سزاوارترین و بردبارترین و مهربان ترین و گرمی ترین گذشت کننده، صاحب
۱۱۲۵	گذشت، گذشت کننده، معدن گذشت).....
۱۱۲۵	۱۱-۲۰-۵ آمرزش: (سزاوارترین و گرمی ترین و شایسته ترین آمرزنده، گشاده دست به آمرزش،
۱۱۲۹	صاحب آمرزش، بازگشت کننده به آمرزش، آمرزنده، بسیار آمرزنده، بالابرنده در آمرزش، آن که از او
۱۱۲۹	آمرزش خواهند، دارای آمرزش گسترده).....
۱۱۳۹	۱۱-۲۰-۶ ناپدید کننده.....
۱۱۳۹	۱۱-۲۰-۷ ازبین برنده.....
۱۱۳۹	۱۱-۲۰-۸ سزاوارترین کس به فرو ریختن گناهان.....
۱۱۳۹	۱۱-۲۰-۹ فرونهنده.....
۱۱۳۹	۱۱-۲۰-۱۰ پوشاننده.....
۱۱۳۹	۱۱-۲۱ جبران کردن، اصلاح کردن.....
۱۱۳۹	۱۱-۲۱-۱ جبران کننده.....

﴿الفهرس﴾

- ١١٤٠ ١١-٢١-٢ شَعَب: (شاعِب).
- ١١٤٠ ١١-٢١-٣ إِصْلَاح: (أَحَقَّ مِنْ أَصْلَح، صَالِح، مُسْتَصْلَح، مُصْلَح).
- ١١٤٠ ١١-٢٢-١ وَحْي، بَعَثَ الرُّسُلَ، إِنْزَالُ الْكُتُبِ، إِظْهَارُ الْآيَاتِ، إِضْاحُ الْبَيِّنَاتِ.
- ١١٤٢ ١١-٢٢-١ وَحْي: (مُوحًى).
- ١١٤٢ ١١-٢٢-٢ بَعَثَ الرُّسُلَ: (بَاعَثَ الرُّسُلَ، بَاعَثَ إِبْرَاهِيمَ، بَاعَثَ نَبِيًّا).
- ١١٤٢ ١١-٢٢-٣ إِنْزَالُ الْكُتُبِ: (مُنْزِلُ الْآيَاتِ، مُنْزِلُ الرُّبُورِ وَ الْفَرْقَانِ الْعَظِيمِ، مُنْزِلُ الْقُرْآنِ، مُنْزِلُ الْكِتَابِ).
- ١١٤٢ ١١-٢٢-٤ إِظْهَارُ الْآيَاتِ: (مُظْهِرُ الْآيَاتِ).
- ١١٤٤ ١١-٢٢-٥ إِضْاحُ (مُوضِّحُ الْأَدَلَّةِ وَ الْبَيِّنَاتِ، مُوضِّحُ الْإِيمَانِ).
- ١١٤٤ ١١-٢٣-١ إِيْزَاعٌ، تَوْفِيقٌ، تَثْبِيتُ الْقَلْبِ، بَعَثَ، حَثٌ، تَذَكَّرَ.
- ١١٤٤ ١١-٢٣-١ إِيْهَامٌ: (مُلْهِمٌ).
- ١١٤٤ ١١-٢٣-٢ إِيْزَاعٌ: (مُوزِعُ الشُّكْرِ).
- ١١٤٤ ١١-٢٣-٣ تَوْفِيقٌ: (مُوفِّقٌ).
- ١١٤٤ ١١-٢٣-٤ تَثْبِيتُ الْقَلْبِ: (مُثَبِّتُ الْقُلُوبِ).
- ١١٤٤ ١١-٢٣-٥ بَعَثَ: (بَاعَثَ).
- ١١٤٤ ١١-٢٣-٦ حَثٌ: (حَاثٌ).
- ١١٤٤ ١١-٢٣-٧ تَذَكَّرَ: (مُذَكِّرٌ).
- ١١٤٤ ١١-٢٤-١ دَلَالَةٌ، قِيَادَةٌ، تَرْبِيَّةٌ، إِرْشَادٌ، هِدَايَةٌ، رَدُّ الضَّالَّةِ، إِخْرَاجُ مِنَ الظُّلُمَاتِ.
- ١١٤٤ ١١-٢٤-١ دَلَالَةٌ: (دَالٌ، دَلِيلٌ، مُنْهَجُ الدَّلَالَةِ، ذُو الدَّلَائِلِ).
- ١١٤٨ ١١-٢٤-٢ قِيَادَةٌ: (قَائِدٌ).
- ١١٤٨ ١١-٢٤-٣ تَرْبِيَّةٌ: (مُرَبِّيٌّ).
- ١١٤٨ ١١-٢٤-٤ إِرْشَادٌ: (أَرَشَدَ، ذُو الْأَمْرِ الرَّشِيدِ، ذُو الْفَعْلِ الرَّشِيدِ، رَاشِدٌ، رَشِيدٌ، مُرْشِدٌ).
- ١١٥٠ ١١-٢٤-٥ هِدَايَةٌ: (أَهْدَى، مُسْتَهْدِيٌّ، مَهْدِيٌّ، هَادِيٌّ، هُدًى).
- ١١٥٤ ١١-٢٤-٦ رَدُّ الضَّالَّةِ: (رَادُّ الضَّالَّةِ).
- ١١٥٤ ١١-٢٤-٧ إِخْرَاجٌ مِنَ الظُّلُمَاتِ: (الْمُخْرِجُ مِنَ الظُّلُمَاتِ).
- ١١٥٤ ١١-٢٥-١ تَمْهِيدٌ، تَهْيِؤٌ، إِعْدَادٌ، إِعْتِدَادٌ، إِطَاءٌ، تَسْهِيلٌ، تَهْوِينٌ، تَيْسِيرٌ.
- ١١٥٤ ١١-٢٥-١ تَمْهِيدٌ: (مُمَهِّدٌ).
- ١١٥٤ ١١-٢٥-٢ تَهْيِؤٌ: (مُهَيِّئٌ).
- ١١٥٤ ١١-٢٥-٣ إِعْدَادٌ: (عُدَّةٌ).
- ١١٥٤ ١١-٢٥-٤ إِعْتِدَادٌ: (ذُو النَّصْرِ الْعَتِيدِ، عَتِيدُ الْإِمْكَانِ).
- ١١٥٤ ١١-٢٥-٥ إِطَاءٌ: (مُوطِئٌ).
- ١١٥٤ ١١-٢٥-٦ تَسْهِيلٌ: (مُسَهِّلٌ).

﴿ فهرست ﴾

۱۱۴۱	۱۱-۲۱-۲ اصلاح کننده
۱۱۴۱	۱۱-۲۱-۳ شایسته ترین کس به اصلاح کردن، آن که از او طلب اصلاح کنند، اصلاح کننده
۱۱۴۱	۱۱-۲۲-۱ وحی، برانگیختن پیامبران، فروفرستادن کتابها، آشکار کردن نشانهها
۱۱۴۳	۱۱-۲۲-۱ وحی کننده
۱۱۴۳	۱۱-۲۲-۲ برانگیختن پیامبران: (برانگیزاننده ی پیامبران، برانگیزاننده ی ابراهیم)
۱۱۴۳	۱۱-۲۲-۳ فروفرستادن کتابها: (فروفرستنده ی آیات و زبور و فرقان عظیم و قرآن و کتاب)
۱۱۴۳	۱۱-۲۲-۴ آشکار کننده ی نشانهها
۱۱۴۵	۱۱-۲۲-۵ روشن کننده ی دلایل و براهین و ایمان
۱۱۴۵	۱۱-۲۳-۱ الهام، توفیق، ثابت کردن قلب، انگیزش، یادآوری
۱۱۴۵	۱۱-۲۳-۱ الهام کننده
۱۱۴۵	۱۱-۲۳-۲ الهام کننده ی سپاسگزاری
۱۱۴۵	۱۱-۲۳-۳ توفیق دهنده
۱۱۴۷	۱۱-۲۳-۴ پایدار کننده ی قلبها
۱۱۴۷	۱۱-۲۳-۵ برانگیزنده
۱۱۴۷	۱۱-۲۳-۶ تشویق کننده
۱۱۴۷	۱۱-۲۳-۷ یادآور
۱۱۴۷	۱۱-۲۴-۱ راهنمایی، پیشوایی، تربیت، هدایت، برگرداندن گمراه، بیرون آوردن از تاریکیها
۱۱۴۷	۱۱-۲۴-۱ راهبر، راهنما، آشکار کننده ی راه، صاحب راهنماییها
۱۱۴۹	۱۱-۲۴-۲ پیشوا
۱۱۴۹	۱۱-۲۴-۳ تربیت کننده
۱۱۴۹	۱۱-۲۴-۴ هدایت کننده ترین، صاحب ریسمان و فعل هدایت یافته، هدایت کننده
۱۱۵۱	۱۱-۲۴-۵ هدایت کننده ترین، آنکه از او درخواست هدایت شده، هدایت گر، هدایت
۱۱۵۵	۱۱-۲۴-۶ بازگرداننده ی گم شده
۱۱۵۵	۱۱-۲۴-۷ بیرون آورنده از تاریکیها
۱۱۵۵	۱۱-۲۵-۱ آماده سازی، زمینه سازی، آسان سازی
۱۱۵۵	۱۱-۲۵-۱ هموار کننده
۱۱۵۵	۱۱-۲۵-۲ فراهم آورنده
۱۱۵۵	۱۱-۲۵-۳ سازوبرگ
۱۱۵۷	۱۱-۲۵-۴ صاحب یاری آماده، صاحب توانایی آماده
۱۱۵۷	۱۱-۲۵-۵ هموار کننده
۱۱۵۷	۱۱-۲۵-۶ آسان کننده

﴿الفهرس﴾

- ١١٥٦ (مُهَوِّن): ١١-٢٥-٧
- ١١٥٦ (مُيسِّر، أَقْدَرُ الْمُوسِرِينَ): ١١-٢٥-٨
- ١١٥٨ ١١-٢٦-١ شفاعَة، عُرْوَة، حبل، سبب، وسيلة، سيل، مُنْهَج، ذريعة
- ١١٥٨ ١١-٢٦-٢ شفاعَة: (أَشْفَعُ الشَّافِعِينَ، شافع، شَفِيع، مُشْفِع).
- ١١٥٨ ١١-٢٦-٣ عرو ة: (عرو ة).
- ١١٥٨ ١١-٢٦-٤ حبل: (ذُو الْحَبْلِ الشَّدِيدِ).
- ١١٥٨ ١١-٢٦-٥ سبب: (سبب، مُسَبِّب).
- ١١٥٨ ١١-٢٦-٦ وسيلة: (وسيلة).
- ١١٥٨ ١١-٢٦-٧ سيل: (سيل).
- ١١٦٠ ١١-٢٦-٨ من هج: (مُنْهَجُ الدَّلَالَةِ).
- ١١٦٠ ١١-٢٦-٩ ذريعة: (ذريعة).
- ١١٦٠ ١١-٢٧-١ عین، رَصَد، مُراقَبة، رعا یة، إشراف
- ١١٦٠ ١١-٢٧-٢ عین: (عین).
- ١١٦٠ ١١-٢٧-٣ رصد: (بالمرصاد، راصد، رصد، مُراصد).
- ١١٦٠ ١١-٢٧-٤ مُراقَبة: (رَقِيب، نَعَمَ الرَّقِيبِ).
- ١١٦٢ ١١-٢٧-٥ رعا یة: (أَرعى، أَحَقَّ بِرعا یة، راعى، مُسْتَرعى).
- ١١٦٢ ١١-٢٧-٦ إشراف: (أَلْقَائُمُ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ).
- ١١٦٤ ١١-٢٨-١ مَظَاهِرَة، مُعَاظِدَة، شاد، تطوِيق، إِذَادَة
- ١١٦٤ ١١-٢٨-٢ مَظَاهِرَة: (ظَهِر، ظَهِير).
- ١١٦٤ ١١-٢٨-٣ مُعَاظِدَة: (عاضد، عضد).
- ١١٦٤ ١١-٢٨-٤ شدة: (شاد).
- ١١٦٤ ١١-٢٨-٥ تطوِيق: (مَطْطُوق).
- ١١٦٤ ١١-٢٨-٦ إِذَادَة: (ذائد).
- ١١٦٦ ١١-٢٩-١ نصر، عون، مدّ، إنعاش، كَنَف
- ١١٦٦ ١١-٢٩-٢ نصر: (أَقْوَى النَّاصِرِينَ، أَنْصَرَ، أَوَّلَى بِنَصْرِ الْوَائِقِ، ذُو النَّصْرِ، ناصر، نصير).
- ١١٦٦ ١١-٢٩-٣ عون: (أَحَقَّ مِنْ اسْتَعْنَتْ بِهِ، أَعُوْن، أَقْوَى مُعِين، أَكْفَى مُعِين، ذُو الْمُسْتَعَانِ، عون، كثير المعونة، مُسْتَعَان، مُعِين).
- ١١٧٠ ١١-٢٩-٤ مدّ: (مادّة).
- ١١٧٤ ١١-٢٩-٥ إنعاش: (مُنْعَش).
- ١١٧٤ ١١-٢٩-٦ كنف: (كانف).
- ١١٧٤ ١١-٣٠-١ إِنْزالِ الْمَلَائِكَةِ، إِرْسَالِ الْمَلَائِكَةِ، إِرْدَافِ الْمَلَائِكَةِ، إِهْبَاطِ الْمَلَائِكَةِ، تَصْفِيفِ الْمَلَائِكَةِ
- ١١٧٦ ١١-٣٠-٢ إِنْزالِ الْمَلَائِكَةِ: (مُنْزِلِ الْمَلَائِكَةِ).

﴿فہرست﴾

۱۱۵۷.....	۱۱-۲۵-۷۔ آسان کنندہ.....
۱۱۵۷.....	۱۱-۲۵-۸۔ توانا ترین آسان کنندہ.....
۱۱۵۹.....	۱۱-۲۶۔ وساطت، دستگیرہ، ریسمان، وسیلہ، راہ.....
۱۱۵۹.....	۱۱-۲۶-۱۔ برترین شفاعت کنندگان، شفاعت کنندہ.....
۱۱۵۹.....	۱۱-۲۶-۲۔ دستگیرہ.....
۱۱۵۹.....	۱۱-۲۶-۳۔ صاحب ریسمان محکم.....
۱۱۵۹.....	۱۱-۲۶-۴۔ سبب، سبب ساز.....
۱۱۵۹.....	۱۱-۲۶-۵۔ وسیلہ.....
۱۱۵۹.....	۱۱-۲۶-۶۔ راہ.....
۱۱۶۱.....	۱۱-۲۶-۷۔ راہ ہدایت.....
۱۱۶۱.....	۱۱-۲۶-۸۔ راہ.....
۱۱۶۱.....	۱۱-۲۷۔ نگہبانی، دیدبانی، مراقبت، رعایت، اشراف.....
۱۱۶۱.....	۱۱-۲۷-۱۔ نگہبانی.....
۱۱۶۱.....	۱۱-۲۷-۲۔ دیدبان.....
۱۱۶۱.....	۱۱-۲۷-۳۔ بہترین مراقب.....
۱۱۶۳.....	۱۱-۲۷-۴۔ رعایت کنندہ ترین، شایستہ ترین بہ رعایت، آن کہ از او درخواست رعایت کنند.....
۱۱۶۳.....	۱۱-۲۷-۵۔ مشرف بر ہمہ.....
۱۱۶۵.....	۱۱-۲۸۔ پشتیبانی، یاری، دفاع.....
۱۱۶۵.....	۱۱-۲۸-۱۔ پشتیبان.....
۱۱۶۵.....	۱۱-۲۸-۲۔ مددکار.....
۱۱۶۵.....	۱۱-۲۸-۳۔ یاری کنندہ.....
۱۱۶۵.....	۱۱-۲۸-۴۔ نیرومند کنندہ.....
۱۱۶۵.....	۱۱-۲۸-۵۔ حمایت کنندہ.....
۱۱۶۷.....	۱۱-۲۹۔ یاری، کمک.....
۱۱۶۷.....	۱۱-۲۹-۱۔ توانا ترین یاری کنندگان، سزاوارترین بہ یاری اعتماد کنندہ، یار، یاور.....
۱۱۶۷.....	۱۱-۲۹-۲۔ یاری: (سزاوارترین کس کہ از او یاری خواهند، یاری کنندہ ترین، بی نیاز کنندہ ترین یاور، قوی ترین یاری کنندہ، یاری، دارای یاری بسیار، آن کہ از او یاری خواهند، یاور).....
۱۱۷۵.....	۱۱-۲۹-۳۔ یاور.....
۱۱۷۵.....	۱۱-۲۹-۴۔ برپادارندہ.....
۱۱۷۵.....	۱۱-۲۹-۵۔ یاری کنندہ.....
۱۱۷۷.....	۱۱-۳۰۔ فروفرستندہ و پی در پی ارسال کنندہ ی فرشتگان.....
۱۱۷۷.....	۱۱-۳۰-۱۔ فروفرستندہ ی فرشتگان.....

﴿الفهرس﴾

- ١١٧٦-١١-٣٠-٢- إرسال الملائكة: (مُرسل الفارقات، مُرسل المُلقيات ذكرا، مُرسل الناشرات) ١١٧٦
- ١١٧٦-١١-٣٠-٣- إرداف الملائكة: (مُرْدِفُ جُنْدُهُ بملائكته)..... ١١٧٦
- ١١٧٦-١١-٣٠-٤- إهباط الملائكة: (مُهبط)..... ١١٧٦
- ١١٧٦-١١-٣٠-٥- تصفيف الملائكة: (صَافُ الملائكة)..... ١١٧٦
- ١١٧٦-١١-٣١- ضمانة، وكالة، كفالة، وثوق..... ١١٧٦
- ١١٧٦-١١-٣١-١- ضمانة: (أَوْفَى الضَّامِنِينَ، أَوْفَى ضَامِنٍ، ضامن، ضمين)..... ١١٧٦
- ١١٧٨-١١-٣١-٢- وكالة: (وَكِيل، نِعْمُ الْوَكِيلُ)..... ١١٧٨
- ١١٨٠-١١-٣١-٣- كفالة: (أَكْفَل، كافل، كفيل، متكفل)..... ١١٨٠
- ١١٨٠-١١-٣١-٤- وثوق: (أَوَّلَى مِنْ وَثِقَ بِهِ، ثَقَّة، ذُو الثَّقَةِ، وثيق)..... ١١٨٠
- ١١٨٢-١١-٣٢- إزلاف، إيصال، إبلاغ، تصديقُ الآمال..... ١١٨٢
- ١١٨٢-١١-٣٢-١- إزلاف: (مُزْلَفٌ)..... ١١٨٢
- ١١٨٤-١١-٣٢-٢- إيصال: (مُتَّصِل، مُوَصِّل، واصل، وَصُول)..... ١١٨٤
- ١١٨٤-١١-٣٢-٣- إبلاغ: (بِلاغُ العاجزين، بلاغ، مُبْلَغٌ)..... ١١٨٤
- ١١٨٤-١١-٣٢-٤- تصديقُ الآمال: (مُصَدِّقُ الْآمَالِ)..... ١١٨٤
- ١١٨٤-١١-٣٣- نجاح، فوز، ظفر، سعادة، الختمُ بالخير، خيرُ الثَّواب، الجنة..... ١١٨٤
- ١١٨٤-١١-٣٣-١- نجاح: (أَسْرَعُ نَجَاحًا، أَنْجَحَ، مُنْجِحٌ، نَجَاحٌ)..... ١١٨٤
- ١١٨٤-١١-٣٣-٢- فوز: (فائز، فوز)..... ١١٨٤
- ١١٨٤-١١-٣٣-٣- ظفر: (ظافر، مُظْفَرٌ)..... ١١٨٤
- ١١٨٤-١١-٣٣-٤- سعادة: (مُسْعِدٌ)..... ١١٨٤
- ١١٨٤-١١-٣٣-٥- الختم بالخير: (خاتم بالخير)..... ١١٨٤
- ١١٨٤-١١-٣٣-٦- خَيْرُ ثَوَابًا: (خَيْرُ ثَوَابًا)..... ١١٨٤
- ١١٨٤-١١-٣٣-٧- الجنة: (واعدُ بالجنة، مُلَبَّسٌ أولياءه جنته، مُزَوَّجُ الحور العين، غارس أشجار الجنان، جَاعِلُ أَهْلِ الْجَنَّةِ إِخْوَانًا)..... ١١٨٤
- ١١٨٤-١١-٣٤- أنس، راحة، نفحة، سَكينة، إطمينان، وقار، خير منزل، تسليية، سلامة، رضاية..... ١١٨٤
- ١١٨٤-١١-٣٤-١- أنس: (أَخْضَرُ الْآتِسِينَ، أنس، أنيس، مُسْتَأْنَسٌ، مُونِسٌ)..... ١١٨٤
- ١١٩٠-١١-٣٤-٢- راحة: (راحة، الروح، مُرتاح، مُرَوِّحٌ، مُريح)..... ١١٩٠
- ١١٩٢-١١-٣٤-٣- نفحة: (نَفَّاحٌ)..... ١١٩٢
- ١١٩٢-١١-٣٤-٤- سَكينة: (ذُو السَّكِينَةِ، مُسَكِّنٌ، مُنْزِلُ السَّكِينَةِ)..... ١١٩٢
- ١١٩٢-١١-٣٤-٥- إطمينان: (مُطْمِئِنٌّ)..... ١١٩٢
- ١١٩٢-١١-٣٤-٦- وقار: (ذُو الْوَقَارِ، مَنْ لَيْسَ أَلِيزَ وَالْوَقَارَ، مُتَرَدِّى بِالْوَقَارِ، مُتَعَطِّفٌ بِالْوَقَارِ، مُوقِّرٌ)..... ١١٩٢

﴿فهرست﴾

- ۱۱۳۰-۲- فرستنده‌ی جداکنندگان، فرستنده‌ی یادآوران، فرستنده‌ی منتشرکنندگان..... ۱۱۷۷
- ۱۱۳۰-۳- پی‌درپی آورنده‌ی فرشتگان در پی لشکر خویش..... ۱۱۷۷
- ۱۱۳۰-۴- فرودآورنده..... ۱۱۷۷
- ۱۱۳۰-۵- به صف‌کننده‌ی فرشتگان..... ۱۱۷۷
- ۱۱-۳۱- ضمانت، وکالت، برعهده‌گرفتن، اعتماد..... ۱۱۷۷
- ۱۱-۳۱-۱- باوفا‌ترین ضامن، ضمانت‌کننده، پشتیبان..... ۱۱۷۷
- ۱۱-۳۱-۲- وکیل، بهترین وکیل..... ۱۱۷۹
- ۱۱-۳۱-۳- برعهده‌گرفتن: (برعهده‌گیرنده‌ترین، سرپرست، برعهده‌گیرنده)..... ۱۱۸۱
- ۱۱-۳۱-۴- سزاوارترین کسی که به او اعتماد شود، مایه‌ی اطمینان، صاحب اطمینان، مورد اعتماد..... ۱۱۸۱
- ۱۱-۳۲- نزدیک‌کردن، وصل‌کردن، رساندن، محقق‌کردن آرزوها..... ۱۱۸۳
- ۱۱-۳۲-۱- نزدیک‌کننده..... ۱۱۸۳
- ۱۱-۳۲-۲- پیوند زننده، رساننده، بسیار رساننده..... ۱۱۸۵
- ۱۱-۳۲-۳- رساننده‌ی ناتوانان، رساننده..... ۱۱۸۵
- ۱۱-۳۲-۴- محقق‌کننده‌ی آرزوها..... ۱۱۸۵
- ۱۱-۳۳- کامیابی، پیروزی، سعادت، پایان خوش، بهترین پاداش، بهشت..... ۱۱۸۵
- ۱۱-۳۳-۱- سریع‌ترین در کامیابی، کامیاب‌ترین، کامیاب، کامیابی..... ۱۱۸۵
- ۱۱-۳۳-۲- پیروز، پیروزی..... ۱۱۸۵
- ۱۱-۳۳-۳- پیروزکننده..... ۱۱۸۷
- ۱۱-۳۳-۴- سعادتبخش..... ۱۱۸۷
- ۱۱-۳۳-۵- پایان‌بخش با خوبی..... ۱۱۸۷
- ۱۱-۳۳-۶- برترین پاداش..... ۱۱۸۷
- ۱۱-۳۳-۷- بهشت: (وعده‌دهنده به بهشت، پوشاننده بهشت، به همسری درآورنده‌ی حور العین، کشت‌کننده‌ی درختان بهشت، برادرقراردهنده‌ی اهل بهشت)..... ۱۱۸۷
- ۱۱-۳۴- انس، راحتی، آرامش، اطمینان، وقار، بهترین محل ورود، تسلّی‌دادن، سلامت، خشنودی..... ۱۱۸۷
- ۱۱-۳۴-۱- حاضرترین انس‌گیرندگان، انس، انس‌گیرنده..... ۱۱۸۷
- ۱۱-۳۴-۲- آرامش‌بخش، فرح‌بخش، زداينده..... ۱۱۹۱
- ۱۱-۳۴-۳- راحتی‌بخش..... ۱۱۹۳
- ۱۱-۳۴-۴- صاحب آرامش، آرامش‌بخش، نازل‌کننده‌ی آرامش..... ۱۱۹۳
- ۱۱-۳۴-۵- آرامش‌دهنده..... ۱۱۹۳
- ۱۱-۳۴-۶- صاحب وقار، آن‌که جامه‌ی وقار به تن کرده، توجّه‌کننده با آرامش، دارای وقار..... ۱۱۹۳

﴿الفهرس﴾

- ١١٩٢-١١-٣٤-٧- منزل به: (أجودُ منزل، مُنزلُ بك كُلِّ حَاجَةٍ، خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ)..... ١١٩٢
- ١١٩٤-١١-٣٤-٨- تسليّة: (مُسْلَى)..... ١١٩٤
- ١١٩٤-١١-٣٤-٩- سلامة: (أَسْلَم، سالم، سلام، سليم، مُسلم)..... ١١٩٤
- ١١٩٤-١١-٣٤-١٠- رضى: (ذو الرِّضَا، ذو الرِّضْوَانِ راضى، رضوان، رضى، مُرضى)..... ١١٩٤
- ١١٣٥-١١-٣٥- إجابة، قبول التوبة، قبول، إصعاد الأصوات، تصديق الآمال، تحقق الآمال، إيتاء السُّؤلات ١١٩٦.....
- ١١٣٥-١- إجابة: (أحقُّ من استجاب، أسرع إجابةً، أسرع من أجاب، أقرب المُجيبين، أقرب مُجيب، ذو الدَّعوات المستجابات، مُجيب، مُستجيب، وَحْيُ الإِجَابَةِ، أَسْمَعُ مَدْعُوًّا، أَسْمَعُ مَنْ دُعِيَ، أَقْرَبُ مَنْ دُعِيَ، أَكْرَمُ مَدْعُوًّا، أَكْرَمُ مَنْ دُعِيَ، ذو الدَّعَاءِ السَّمِيعِ، مَدْعُوًّا، مُسْتَدْعَى)..... ١١٩٦
- ١١٣٥-٢- قبول: (أحقُّ من قَبْلِ العُذْرِ وَ الْمَلَقِ، أَقْبَل، قَابِل، قَبِيل، مُتَقَبِّل)..... ١٢٠٢
- ١١٣٥-٣- قبول التوبة: (قَابِلُ التَّوْبِ، قَابِلُ التَّوْبَاتِ، قَابِلُ التَّوْبَةِ، قَابِلُ تَوْبَةِ التَّوَابِينَ، تَوَاب، أَتَوَّبُ مِنْ كُلِّ تَوَابٍ)..... ١٢٠٤
- ١١٣٥-٤- إصعاد الأصوات: (مُصْعِد)..... ١٢٠٦
- ١١٣٥-٥- تصديق الآمال: (مُصَدِّقُ الْآمَالِ)..... ١٢٠٦
- ١١٣٥-٦- تحقق الآمال: (مُحَقِّقُ الْآمَالِ)..... ١٢٠٦
- ١١٣٥-٧- إيتاء السُّؤلات: (مُوْتَى السُّؤْلَاتِ)..... ١٢٠٦
- ١١٣٦-١- إِنْتَخَاب، إِصْطِفَاء، إِرْتِضَاء، إِخْتِيَار، إِجْتِبَاء، إِنْتِجَاب، إِسْتِخْلَاف، إِخْتِصَاص، إِسْتِخْلَاص، تَمْحِيص، إِيْرَاث..... ١٢٠٦
- ١١٣٦-١- إِنْتَخَاب: (مُتَنْخِب)..... ١٢٠٦
- ١١٣٦-٢- إِصْطِفَاء: (صَفِيٌّ، مُصْطَفَى)..... ١٢٠٨
- ١١٣٦-٣- إِرْتِضَاء: (مُرْتَضَى)..... ١٢٠٨
- ١١٣٦-٤- إِخْتِيَار: (مُخْتَار)..... ١٢٠٨
- ١١٣٦-٥- إِجْتِبَاء: (مُجْتَبَى)..... ١٢٠٨
- ١١٣٦-٦- إِنْتِجَاب: (مُتَنْجِب)..... ١٢٠٨
- ١١٣٦-٧- إِسْتِخْلَاف: (مُسْتَخْلَف)..... ١٢٠٨
- ١١٣٦-٨- إِخْتِصَاص: (خَاصٌّ، مُخَصَّصٌ، مُسْتَخَصٌّ)..... ١٢٠٨
- ١١٣٦-٩- إِسْتِخْلَاص: (مُسْتَخْلَص)..... ١٢١٠
- ١١٣٦-١٠- تَمْحِيص: (مُحْصٍ)..... ١٢١٠
- ١١٣٦-١١- إِيْرَاث: (مُورَث)..... ١٢١٠
- ١٢١٢- الفصل الثَّانِي عَشَرَ: أَسْمَاءُ الْقَهْرِ وَالْغَضَبِ..... ١٢١٢
- ١٢١٢-١- تهديد، إِرْعَاب، إِرْهَاب، إِخَافَةٌ، تَخْشِيعٌ، إِتْقَاءٌ، تَوْعُدٌ، إِهَابَةٌ، إِنْذَارٌ، تَحْذِيرٌ..... ١٢١٢
- ١٢١٢-١-١- تهديد: (مُهْدِدٌ)..... ١٢١٢
- ١٢١٢-١-٢- إِرْعَاب: (مُرْعِب)..... ١٢١٢

﴿فهرست﴾

۱۱-۳۴-۷	بخشنده‌ترین کسی که بر او وارد می‌شوند، آن که هر نیازی نزد او آورده می‌شود، بهترین کسی که به درگاه او فرومی‌آیند.....	۱۱۹۳
۱۱-۳۴-۸	تسلّی‌دهنده.....	۱۱۹۵
۱۱-۳۴-۹	آشتی‌جوترین، آشتی‌جو.....	۱۱۹۵
۱۱-۳۴-۱۰	خشنودی: (صاحب خشنودی، خشنود، خشنودکننده).....	۱۱۹۵
۱۱-۳۵	پاسخ‌گویی، پذیرش توبه، پذیرش، بالا بردن صداها، محقق کردن آرزوها، دادن درخواست‌ها.....	۱۱۹۷
۱۱-۳۵-۱	پاسخ‌گویی: (سزاوارترین و سریع‌ترین و نزدیک‌ترین کس برای پاسخ‌گویی، پاسخ‌گو، آن که از او پاسخ طلبند، سریع اجابت‌کننده، شنواترین و نزدیک‌ترین و گرامی‌ترین کسی که او را بخوانند، شنوای دعاها، خواننده شده).....	۱۱۹۷
۱۱-۳۵-۲	پذیرش، سزاوارترین کسی که عذر و التماس را پذیرفت، پذیراترین، پذیرا.....	۱۲۰۳
۱۱-۳۵-۳	پذیرش توبه: (پذیرنده‌ی توبه، بسیار توبه‌پذیر توبه‌پذیرتر از هر توبه‌پذیر).....	۱۲۰۵
۱۱-۳۵-۴	بالا برنده‌ی صداها.....	۱۲۰۷
۱۱-۳۵-۵	محقّق‌کننده‌ی آرزوها.....	۱۲۰۷
۱۱-۳۵-۶	محقّق‌کننده‌ی آرزوها.....	۱۲۰۷
۱۱-۳۵-۷	عطاکننده‌ی درخواست‌ها.....	۱۲۰۷
۱۱-۳۶	انتخاب، تعیین جانشین، اختصاص دادن، خالص کردن، ارث گذاشتن.....	۱۲۰۷
۱۱-۳۶-۱	انتخاب‌کننده.....	۱۲۰۷
۱۱-۳۶-۲	برگزیننده.....	۱۲۰۹
۱۱-۳۶-۳	برگزیننده.....	۱۲۰۹
۱۱-۳۶-۴	برگزیننده.....	۱۲۰۹
۱۱-۳۶-۵	برگزیننده.....	۱۲۰۹
۱۱-۳۶-۶	برگزیننده.....	۱۲۰۹
۱۱-۳۶-۷	جانشین‌قراردهنده.....	۱۲۰۹
۱۱-۳۶-۸	اختصاص‌دهنده.....	۱۲۰۹
۱۱-۳۶-۹	خالص گرداننده.....	۱۲۱۱
۱۱-۳۶-۱۰	خالص گرداننده.....	۱۲۱۱
۱۱-۳۶-۱۱	میراث‌گذارنده.....	۱۲۱۱
فصل ۱۲: نام‌های قهر و غضب.....		۱۲۱۳
۱۲-۱	تهدید کردن، ترساندن، بر حذر داشتن.....	۱۲۱۳
۱۲-۱-۱	تهدیدکننده.....	۱۲۱۳
۱۲-۱-۲	ترساننده.....	۱۲۱۳

﴿الفهرس﴾

- ١٢-١-٣- إرهاب: (مُرْهَب، ذو الرّهبة، مرهوبٌ منه)..... ١٢١٢
- ١٢-١-٤- إخافة: (موقع المخافة، أحقّ أن تخاف، ذو الخيفة، مَخُوفٌ، مَخُوفٌ الْأَحْكَام)..... ١٢١٤
- ١٢-١-٥- تخشية: (أحقّ من خُشى، مَخْشَى الْإِتِّقَام)..... ١٢١٤
- ١٢-١-٦- إِتِّقَاء: (أحقّ من اتَّقاه)..... ١٢١٤
- ١٢-١-٧- توعّد: (مُتَوَاعِد، مُتَوَعَّد، ذو الوعيد، مُتَقَدِّمٌ بوعيده)..... ١٢١٤
- ١٢-١-٨- إهابة: (مُهَيَّب، أَهْيَب، موقع المهابة، مُهَاب، مُهَوَّب، ذو المهابة)..... ١٢١٦
- ١٢-١-٩- إنذار: (مُنْذِر)..... ١٢١٦
- ١٢-١-١٠- تحذير: (مُحْذِر)..... ١٢١٦
- ١٢-٢-١- رَصَد، عداوة، مكر، كيد، خدعة، إستدراج..... ١٢١٦
- ١٢-٢-١- رَصَد: (راصيد)..... ١٢١٨
- ١٢-٢-١٢- عداوة: (عدو)..... ١٢١٨
- ١٢-٢-٣- مكر: (ماكر، مكار، أسرع مكرًا)..... ١٢١٨
- ١٢-٢-٤- كيد: (كائد، مكيد، ذو الكيد)..... ١٢١٨
- ١٢-٢-٥- خدعة: (خادع)..... ١٢١٨
- ١٢-٢-٦- إستدراج: (مُستدرج)..... ١٢١٨
- ١٢-٣-١- إضلال، إشقَاء: ١٢١٨
- ١٢-٣-١- إضلال: (مُضِلّ، مُخْرِجٌ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ)..... ١٢١٨
- ١٢-٣-٢- إشقَاء: (مُشَقِّق)..... ١٢٢٠
- ١٢-٣-٤- إضرار، إفقار، إمراض، إجداب، إبتلاء..... ١٢٢٠
- ١٢-٣-٤-١- إضرار: (ضار)..... ١٢٢٠
- ١٢-٣-٤-٢- إفقار: (مُفقِر)..... ١٢٢٠
- ١٢-٣-٤-٣- إمراض: (مُمرِض)..... ١٢٢٠
- ١٢-٣-٤-٤- إجداب: (مُجْدِب)..... ١٢٢٠
- ١٢-٣-٤-٥- إبتلاء: (مُصَيِّرٌ إِلَى الْبَلَى)..... ١٢٢٠
- ١٢-٥-١- إخساء، تبعيد، بطش، غضب، سخط، مقت..... ١٢٢٠
- ١٢-٥-١- إخساء: (مُخْصِئ)..... ١٢٢٠
- ١٢-٥-٢- تبعيد: (مُبْعِد)..... ١٢٢٠
- ١٢-٥-٣- بطش: (أَبْطَش، بَاطَش، بَطَّاش، ذو البطش، ذو بطش)..... ١٢٢٠
- ١٢-٥-٤- غضب: (شديد الغضب، ذو الغضب)..... ١٢٢٢
- ١٢-٥-٥- سخط: (ساخط)..... ١٢٢٢
- ١٢-٥-٦- مقت: (ماقت)..... ١٢٢٢

﴿فهرست﴾

۱۲۱۳.....	۱۲-۱-۳- ترساننده، مورد هراس.....
۱۲۱۴.....	۱۲-۱-۴- ایجادکنندهی هراس، سزاوارترین کس بر هراس، صاحب ترس، ترساننده، آن که
۱۲۱۵.....	احکامش ترساننده است.....
۱۲۱۵.....	۱۲-۱-۵- شایسته‌ترین کس بر هراس، دارای انتقام هراسناک.....
۱۲۱۵.....	۱۲-۱-۶- سزاوارترین کس که باید از او بپرهیزند.....
۱۲۱۵.....	۱۲-۱-۷- تهدیدکننده، هشداردهنده، آنکه از پیش هشدار داده است.....
۱۲۱۷.....	۱۲-۱-۸- هراس‌انگیز، هراس‌انگیزترین، ایجادکنندهی ترس، صاحب ترس.....
۱۲۱۷.....	۱۲-۱-۹- بیم‌دهنده.....
۱۲۱۷.....	۱۲-۱-۱۰- هشداردهنده.....
۱۲۱۷.....	۱۲-۲- در کمین‌بودن، دشمنی، مکر، نیرنگ، خدعه، به‌تدریج فروبردن در گناهان.....
۱۲۱۹.....	۱۲-۲-۱- در کمین.....
۱۲۱۹.....	۱۲-۲-۲- دشمن.....
۱۲۱۹.....	۱۲-۲-۳- مکرکننده، بسیارمکرکننده، سریع مکرکننده.....
۱۲۱۹.....	۱۲-۲-۴- نیرنگ‌زننده، صاحب نیرنگ.....
۱۲۱۹.....	۱۲-۲-۵- فریب‌دهنده.....
۱۲۱۹.....	۱۲-۲-۶- به‌تدریج فروبرنده در گناهان.....
۱۲۱۹.....	۱۲-۳- گمراه کردن، بدبخت کردن.....
۱۲۱۹.....	۱۲-۳-۱- گمراه‌کننده، بیرون‌کننده از نور به تاریکی.....
۱۲۲۱.....	۱۲-۳-۲- بدبخت کننده.....
۱۲۲۱.....	۱۲-۴- زیان‌رساندن، فقیر کردن، بیمار کردن، ایجاد خشک‌سالی، گرفتار کردن.....
۱۲۲۱.....	۱۲-۴-۱- زیان‌رساننده.....
۱۲۲۱.....	۱۲-۴-۲- فقیرکننده.....
۱۲۲۱.....	۱۲-۴-۳- بیمارکننده.....
۱۲۲۱.....	۱۲-۴-۴- آورندهی خشک‌سالی.....
۱۲۲۱.....	۱۲-۴-۵- گرفتارکننده.....
۱۲۲۱.....	۱۲-۵- راندن، دور کردن، برخورد قهرآمیز، خشم.....
۱۲۲۱.....	۱۲-۵-۱- دورکننده.....
۱۲۲۱.....	۱۲-۵-۲- دورکننده.....
۱۲۲۱.....	۱۲-۵-۳- دارای برخورد قهرآمیز.....
۱۲۲۳.....	۱۲-۵-۴- خشم: (دارای خشم شدید، صاحب خشم).....
۱۲۲۳.....	۱۲-۵-۵- خشم: (خشمگین).....
۱۲۲۳.....	۱۲-۵-۶- خشم: (خشمگین).....

﴿الفہرس﴾

١٢٢٤-١٢-٦-١ بتّر، تَقْلِيل، سَلْب، اِنتِزَاع
١٢٢٤-١٢-٦-٢ (بَاتِر): (بَاتِر)
١٢٢٤-١٢-٦-٣ (مُقَلِّل): (مُقَلِّل)
١٢٢٤-١٢-٦-٤ (مُتَنَزِع المُلْك): (مُتَنَزِع المُلْك)
١٢٢٤-١٢-٧-١ تَزَلُّز، تَشَتَّت، تَبَدَّد، اِخْرَاس، طَمَس، اِفْلَال، اِكْلَال، اِيْهَان، هَشَم، اِبْطَال، اِدْحَاض
١٢٢٤-١٢-٧-٢ (مُزَلِّز): (مُزَلِّز)
١٢٢٤-١٢-٧-٣ (مُشَتَّت): (مُشَتَّت)
١٢٢٤-١٢-٧-٤ (مُبَدَّد): (مُبَدَّد)
١٢٢٤-١٢-٧-٥ (مُخْرَس): (مُخْرَس)
١٢٢٤-١٢-٧-٦ (طَامَس): (طَامَس)
١٢٢٤-١٢-٧-٧ (مُفَلِّ): (مُفَلِّ)
١٢٢٤-١٢-٧-٨ (مُكَلِّل): (مُكَلِّل)
١٢٢٤-١٢-٧-٩ (مُوهِن): (مُوهِن)
١٢٢٤-١٢-٧-١٠ (هَشَم): (هَاشِم)
١٢٢٤-١٢-٧-١١ (مُطَل): (مُطَل)
١٢٢٤-١٢-٧-١٢ (مُدْحَاض): (مُدْحَاض)
١٢٢٤-١٢-٨-١ خَذْلَان، اِخْزَاء، تَدْوِيخ، اِذْلَال، اِهَانَة، خَفْض، اِخْمَال، تَصْغِير، وَضْع، اِرْغَام، سِيْب، اِلْجَام
١٢٢٤-١٢-٨-٢ خَذْلَان، اِخْزَاء، تَدْوِيخ، اِذْلَال، اِهَانَة، خَفْض، اِخْمَال، تَصْغِير، وَضْع، اِرْغَام، سِيْب، اِلْجَام
١٢٢٤-١٢-٨-٣ خَذْلَان، اِخْزَاء، تَدْوِيخ، اِذْلَال، اِهَانَة، خَفْض، اِخْمَال، تَصْغِير، وَضْع، اِرْغَام، سِيْب، اِلْجَام
١٢٢٤-١٢-٨-٤ خَذْلَان، اِخْزَاء، تَدْوِيخ، اِذْلَال، اِهَانَة، خَفْض، اِخْمَال، تَصْغِير، وَضْع، اِرْغَام، سِيْب، اِلْجَام
١٢٢٨-١٢-٨-٥ خَذْلَان، اِخْزَاء، تَدْوِيخ، اِذْلَال، اِهَانَة، خَفْض، اِخْمَال، تَصْغِير، وَضْع، اِرْغَام، سِيْب، اِلْجَام
١٢٢٨-١٢-٨-٦ خَذْلَان، اِخْزَاء، تَدْوِيخ، اِذْلَال، اِهَانَة، خَفْض، اِخْمَال، تَصْغِير، وَضْع، اِرْغَام، سِيْب، اِلْجَام
١٢٢٨-١٢-٨-٧ خَذْلَان، اِخْزَاء، تَدْوِيخ، اِذْلَال، اِهَانَة، خَفْض، اِخْمَال، تَصْغِير، وَضْع، اِرْغَام، سِيْب، اِلْجَام
١٢٢٨-١٢-٨-٨ خَذْلَان، اِخْزَاء، تَدْوِيخ، اِذْلَال، اِهَانَة، خَفْض، اِخْمَال، تَصْغِير، وَضْع، اِرْغَام، سِيْب، اِلْجَام
١٢٢٨-١٢-٨-٩ خَذْلَان، اِخْزَاء، تَدْوِيخ، اِذْلَال، اِهَانَة، خَفْض، اِخْمَال، تَصْغِير، وَضْع، اِرْغَام، سِيْب، اِلْجَام
١٢٢٨-١٢-٨-١٠ خَذْلَان، اِخْزَاء، تَدْوِيخ، اِذْلَال، اِهَانَة، خَفْض، اِخْمَال، تَصْغِير، وَضْع، اِرْغَام، سِيْب، اِلْجَام
١٢٢٨-١٢-٨-١١ خَذْلَان، اِخْزَاء، تَدْوِيخ، اِذْلَال، اِهَانَة، خَفْض، اِخْمَال، تَصْغِير، وَضْع، اِرْغَام، سِيْب، اِلْجَام
١٢٣٠-١٢-٨-١٢ خَذْلَان، اِخْزَاء، تَدْوِيخ، اِذْلَال، اِهَانَة، خَفْض، اِخْمَال، تَصْغِير، وَضْع، اِرْغَام، سِيْب، اِلْجَام

﴿فهرست﴾

۱۲۲۵.....	۱۲-۶- کوتاه کردن، کاستن، پسگرفتن.....
۱۲۲۵.....	۱۲-۶-۱- کوتاه کننده.....
۱۲۲۵.....	۱۲-۶-۲- کاهنده.....
۱۲۲۵.....	۱۲-۶-۳- بازستاننده.....
۱۲۲۵.....	۱۲-۶-۴- بازستاننده‌ی فرمانروایی.....
۱۲۲۵.....	۱۲-۷- لرزاندن، پراکنده کردن، لال کردن، کور کردن، کُند کردن، سست کردن، بی حاصل کردن، باطل کردن.....
۱۲۲۵.....	۱۲-۷-۱- لرزاندن.....
۱۲۲۵.....	۱۲-۷-۲- پراکنده کننده.....
۱۲۲۵.....	۱۲-۷-۳- پراکنده کننده.....
۱۲۲۵.....	۱۲-۷-۴- لال کننده.....
۱۲۲۵.....	۱۲-۷-۵- نابینا کننده.....
۱۲۲۵.....	۱۲-۷-۶- کند کننده.....
۱۲۲۵.....	۱۲-۷-۷- کند کننده.....
۱۲۲۵.....	۱۲-۷-۸- سست کننده.....
۱۲۲۷.....	۱۲-۷-۹- بی حاصل کننده.....
۱۲۲۷.....	۱۲-۷-۱۰- نابود کننده.....
۱۲۲۷.....	۱۲-۷-۱۱- باطل کننده.....
۱۲۲۷.....	۱۲-۸- خوار کردن، رسوا کردن، پایین آوردن، کوچک کردن، به خاک مالیدن، لگام زدن، سیاه کردن.....
۱۲۲۷.....	۱۲-۸-۱- خوار کننده.....
۱۲۲۷.....	۱۲-۸-۲- رسوا کننده.....
۱۲۲۷.....	۱۲-۸-۳- خوار کننده.....
۱۲۲۷.....	۱۲-۸-۴- خوار کننده.....
۱۲۲۹.....	۱۲-۸-۵- خوار کننده.....
۱۲۲۹.....	۱۲-۸-۶- پایین آورنده.....
۱۲۲۹.....	۱۲-۸-۷- پایین آورنده.....
۱۲۲۹.....	۱۲-۸-۸- کوچک کننده.....
۱۲۲۹.....	۱۲-۸-۹- فروآورنده.....
۱۲۲۹.....	۱۲-۸-۱۰- به خاک مالنده.....
۱۲۲۹.....	۱۲-۸-۱۱- گیرنده‌ی موی سر آفریدگان.....
۱۲۳۱.....	۱۲-۸-۱۲- لگام زننده.....

﴿الفهرس﴾

- ١٢٣٠ ١٢-٨-١٣- تسويد: (مُسَوَّد).
- ١٢-٩- عذاب، عقاب، نقمة، أخذ، نكال، إيباق، محال، ذو البأس، إرسال طير أبابيل، الرمي بالسَّجِيل، سفع، ألم، وجع، إيصاد النار، إيلاء النار، تسعير النار، إغلاق النار، إنتصار، إنتصاف، إنتقام ١٢٣٠
- ١٢-٩-١- عذاب: (مُعَذَّب). ١٢٣٠
- ١٢-٩-٢- عقاب: (مُعَاقِب، أَشَدُّ الْمُعَاقِبِينَ، ذو العقاب، ذو عقوبة، سريع العقاب، مُعَدُّ الْعِقَاب) ١٢٣٠
- ١٢-٩-٣- نقمة: (ذو النِّقَم، ذو نقمة، مُنْزِلُ النِّقْمَةِ). ١٢٣٢
- ١٢-٩-٤- أخذ: (أَخَذَ، أَخَذَ بِنَاصِيَةٍ). ١٢٣٢
- ١٢-٩-٥- نكال: (نَكَال). ١٢٣٢
- ١٢-٩-٦- إيباق: (مُوبِق). ١٢٣٢
- ١٢-٩-٧- محال: (شديد المحال، ذو المحال) وراجع: سخط ١٢٣٤
- ١٢-٩-٨- يأس: (ذو اليأس، مُنْزِلُ الْيَأْس). ١٢٣٤
- ١٢-٩-٩- إرسال طير أبابيل: (مُرْسِلُ الْأَبَابِيل). ١٢٣٤
- ١٢-٩-١٠- الرمي بالسَّجِيل: (رامى أصحاب الفيل بالسجيل). ١٢٣٤
- ١٢-٩-١١- سفع: (سَافِع، أَسْفَع). ١٢٣٤
- ١٢-٩-١٢- ألم: (أَلِيمُ الْأَخْذِ، أَلِيمُ الْعَذَابِ، ذو العقاب الأليم). ١٢٣٦
- ١٢-٩-١٣- وجع: (ذو عقوبة موجهة). ١٢٣٦
- ١٢-٩-١٤- إيصاد النار: (مُؤْصِدُ النَّارِ). ١٢٣٦
- ١٢-٩-١٥- إيلاء النار: (مُصْلِي النَّارِ). ١٢٣٦
- ١٢-٩-١٦- تسعير: (مُسَعِّرُ النَّارِ). ١٢٣٦
- ١٢-٩-١٧- إغلاق: (غالق أبواب النار، مُغْلِق). ١٢٣٦
- ١٢-٩-١٨- إنتصار: (مُنْتَصِر). ١٢٣٨
- ١٢-٩-١٩- إنتصاف: (مُنْصِف). ١٢٣٨
- ١٢-٩-٢٠- إنتقام: (ذو الانتقام، مُنْتَقِم). ١٢٣٨
- ١٢-١٠- إنهدام، تدمير، دمدمة، دمع، إبادة، تباب، تتيير، إخترام، فض، تمزيق، كسر، هد، قمع، قضم، إستيصال، إبتات، إصطلام، إجتثاث، جد، هتك ١٢٣٨
- ١٢-١٠-١- إنهدام: (هَادِم). ١٢٣٨
- ١٢-١٠-٢- تدمير: (مُدْمِر). ١٢٤٠
- ١٢-١٠-٣- دمدمة: (مُدْمِدِم). ١٢٤٠
- ١٢-١٠-٤- دمع: (دَامِع). ١٢٤٠
- ١٢-١٠-٥- إبادة: (مُبِيد). ١٢٤٠
- ١٢-١٠-٦- إبارة: (مُبِير). ١٢٤٠

﴿فهرست﴾

- ۱۲۳۱-۱۳ سیاه‌کننده ۱۲۳۱
- ۱۲-۹ عذاب، مجازات، هلاکت، مجازات دردناک، وارد کردن در آتش و برافروختن و بستن درهای آن، انتقام، بازپس گرفتن حق ۱۲۳۱
- ۱۲-۹-۱ عذاب‌کننده ۱۲۳۱
- ۱۲-۹-۲ مجازات‌کننده، شدیدترین مجازات‌کننده، سریع مجازات‌کننده، آماده‌کننده‌ی مجازات ۱۲۳۱
- ۱۲-۹-۳ صاحب عذاب و انتقام، نازل‌کننده‌ی عذاب ۱۲۳۳
- ۱۲-۹-۴ گرفتارکننده، گیرنده‌ی موی جلوی سر ۱۲۳۳
- ۱۲-۹-۵ عذاب ۱۲۳۳
- ۱۲-۹-۶ عذاب‌کننده، هلاک‌کننده ۱۲۳۳
- ۱۲-۹-۷ دارای مجازات سخت و ر. به: خشم ۱۲۳۵
- ۱۲-۹-۸ صاحب عذاب، نازل‌کننده‌ی عذاب ۱۲۳۵
- ۱۲-۹-۹ فرستنده‌ی پرنده‌گان ابابیل ۱۲۳۵
- ۱۲-۹-۱۰ پرتاب‌کننده سنگریزه به فیل‌سواران ۱۲۳۵
- ۱۲-۹-۱۱ در اختیارگیرنده، مجازات‌کننده ۱۲۳۵
- ۱۲-۹-۱۲ مجازات دردناک، صاحب مجازات دردناک ۱۲۳۷
- ۱۲-۹-۱۳ صاحب کیفر دردناک ۱۲۳۷
- ۱۲-۹-۱۴ پوشاننده‌ی آتش ۱۲۳۷
- ۱۲-۹-۱۵ داخل‌کننده در آتش ۱۲۳۷
- ۱۲-۹-۱۶ شعله‌ورکننده‌ی آتش ۱۲۳۷
- ۱۲-۹-۱۷ قفل‌کننده‌ی درهای آتش ۱۲۳۷
- ۱۲-۹-۱۸ انتقام‌گیرنده ۱۲۳۹
- ۱۲-۹-۱۹ ستاننده‌ی حق ۱۲۳۹
- ۱۲-۹-۲۰ صاحب انتقام، انتقام‌گیرنده ۱۲۳۹
- ۱۲-۱۰-۱ ویران کردن، نابود کردن، درهم کوبیدن، درهم شکستن، ریشه‌کن کردن، قطع کردن، پاره کردن ۱۲۳۹
- ۱۲-۱۰-۱-۱ ویران‌کننده ۱۲۳۹
- ۱۲-۱۰-۲ نابودکننده ۱۲۴۱
- ۱۲-۱۰-۳ در هم کوبنده ۱۲۴۱
- ۱۲-۱۰-۴ درهم‌شکننده ۱۲۴۱
- ۱۲-۱۰-۵ از بین برنده ۱۲۴۱
- ۱۲-۱۰-۶ نابودکننده ۱۲۴۱

﴿الفهرس﴾

- ١٢٤٠ ١٢-١٠-٧- تباب: (مُتَبَّ).
- ١٢٤٠ ١٢-١٠-٨- تنبير: (مُتَبَّر).
- ١٢٤٢ ١٢-١٠-٩- إخترام: (مُخْتَرَم).
- ١٢٤٢ ١٢-١٠-١٠- فض: (فَاض).
- ١٢٤٢ ١٢-١٠-١١- تمزيق: (مُمَزَّق).
- ١٢٤٢ ١٢-١٠-١٢- كسر: (كَاسِر).
- ١٢٤٢ ١٢-١٠-١٣- هذ: (هَاد).
- ١٢٤٢ ١٢-١٠-١٤- قمع: (قَامِع).
- ١٢٤٢ ١٢-١٠-١٥- قصم: (قَاصِم).
- ١٢٤٤ ١٢-١٠-١٦- إستيصال: (مُسْتَأْصِل).
- ١٢٤٤ ١٢-١٠-١٧- إبتات: (مُبْت).
- ١٢٤٤ ١٢-١٠-١٨- إصطلام: (مُصْطَلِم).
- ١٢٤٤ ١٢-١٠-١٩- إجتثاث: (مُجْتَث).
- ١٢٤٤ ١٢-١٠-٢٠- جذ: (جَاذ).
- ١٢٤٤ ١٢-١٠-٢١- هتك: (هَاتِك).
- ١٢٤٤ ١٢-١١-١- هلاكت، قتل، إماتة، غرق، إقبار، تنخير، إزالة، فقْد، إفناء.
- ١٢٤٤ ١٢-١١-١- هلاكت: (مُهْلِك).
- ١٢٤٦ ١٢-١١-٢- قتل: (قَاتِل).
- ١٢٤٦ ١٢-١١-٣- إماتة: (مُمِيت).
- ١٢٤٨ ١٢-١١-٤- غرق: (مُغْرَق).
- ١٢٤٨ ١٢-١١-٥- إقبار: (مُقْبِر).
- ١٢٤٨ ١٢-١١-٦- تنخير: (مُنْخِر).
- ١٢٤٨ ١٢-١١-٧- إزالة: (مُزِيل).
- ١٢٤٨ ١٢-١١-٨- فقْد: (فَاقِد).
- ١٢٤٨ ١٢-١١-٩- إفناء: (مُفْنِي).
- ١٢٥٠ الفصل الثالث عشر: أَسْمَاءُ اللَّهِ فِي الْمُوَاجَهَةِ بِالْعِبَادِ.
- ١٢٥٠ ١٣-١-١- ذكر، دعوة، إنباء، إخبار، نقل القصة، ضرب المثل، قول، كلام، نداء، نجوى، بيان، نطق، تلاوة.
- ١٢٥٠ ١٣-١-١- ذكر: (الذَّاكِرُ قَبْلَ الذَّاكِرِينَ، أَذْكَرُ، ذَكُور).
- ١٢٥٠ ١٣-١-٢- دعوة: (دَاعِي، ذُو الدَّعَاءِ، مُجَاب).
- ١٢٥٠ ١٣-١-٣- إنباء: (مُنْبِئ).
- ١٢٥٠ ١٣-١-٤- إخبار: (مُخْبِر).

﴿ فهرست ﴾

۱۲۴۱	 نابودکننده ۱۲-۱۰-۷
۱۲۴۱	 نابودکننده ۱۲-۱۰-۸
۱۲۴۳	 نابودکننده ۱۲-۱۰-۹
۱۲۴۳	 درهم شکننده ۱۲-۱۰-۱۰
۱۲۴۳	 متلاشی کننده ۱۲-۱۰-۱۱
۱۲۴۳	 درهم شکننده ۱۲-۱۰-۱۲
۱۲۴۳	 ویران کننده ۱۲-۱۰-۱۳
۱۲۴۳	 کوبنده ۱۲-۱۰-۱۴
۱۲۴۳	 درهم کوبنده ۱۲-۱۰-۱۵
۱۲۴۵	 ریشه کن کننده ۱۲-۱۰-۱۶
۱۲۴۵	 ریشه کن کننده ۱۲-۱۰-۱۷
۱۲۴۵	 ریشه کن کننده ۱۲-۱۰-۱۸
۱۲۴۵	 ریشه کن کننده ۱۲-۱۰-۱۹
۱۲۴۵	 قطع کننده ۱۲-۱۰-۲۰
۱۲۴۵	 پاره کننده ۱۲-۱۰-۲۱
۱۲۴۵	 هلاک کردن، میراندن، غرق کردن، متلاشی کردن، نابودکردن، ازبین بردن، فانی کردن ۱۲-۱۱-۱
۱۲۴۵	 هلاک کننده ۱۲-۱۱-۱
۱۲۴۷	 میراننده ۱۲-۱۱-۲
۱۲۴۷	 میراننده ۱۲-۱۱-۳
۱۲۴۹	 غرق کننده ۱۲-۱۱-۴
۱۲۴۹	 واردکننده در قبر ۱۲-۱۱-۵
۱۲۴۹	 متلاشی کننده ۱۲-۱۱-۶
۱۲۴۹	 نابودکننده ۱۲-۱۱-۷
۱۲۴۹	 ازبین برنده ۱۲-۱۱-۸
۱۲۴۹	 فانی کننده ۱۲-۱۱-۹
۱۲۵۱	 فصل ۱۳: اسماء خداوند در ارتباط با بندگان
۱۲۵۱	 ۱۳-۱- یادآوری، دعوت، خبردادن، داستان گوئی، نقل ضرب المثل، گفتار، صدازدن، تلاوت کردن
۱۲۵۱	 ۱۳-۱-۱- یادآور قبل از یادکنندگان، یادآورترین، بسیار یادآور
۱۲۵۱	 ۱۳-۱-۲- دعوت کننده، پاسخ داده شده
۱۲۵۱	 ۱۳-۱-۳- خبردهنده
۱۲۵۱	 ۱۳-۱-۴- خبردهنده

﴿الفهرس﴾

- ١٢٥٠.....١٣-١-٥- نقل القصّة: (قاصّ).
- ١٢٥٢.....١٣-١-٦- ضربُ الأمثال: (ضاربُ الأمثال).
- ١٢٥٢.....١٣-١-٧- قول: (أجلُ قائل، أصدقُ القائلين، خيرُ القائلين، ذو القول، رضى القول، قائل)...
- ١٢٥٨.....١٣-١-٨- كلام: (مكلم، كلم، متكلم، ولّى الكلمات، ذو الكلمة، ذو الكلمات التّامات، مُدجم الجنّ بكلمات).
- ١٢٥٢.....١٣-١-٩- نداء: (مُنادى).
- ١٢٥٤.....١٣-١-١٠- نجوى: (نجى).
- ١٢٥٤.....١٣-١-١١- بيان: (ذو البيان).
- ١٢٥٤.....١٣-١-١٢- نطق: (ناطق).
- ١٢٥٤.....١٣-١-١٣- تلاوة: (تالى).
- ١٢٥٤.....١٣-٢- إختبار، إبتلاء، إمتحان.
- ١٢٥٤.....١٣-٢-١- إختبار: (مُختبر).
- ١٢٥٤.....١٣-٢-٢- إبتلاء: (ذو البلاء، المُبتلى).
- ١٢٥٦.....١٣-٢-٣- إمتحان: (مُمتحن).
- ١٢٥٦.....١٣-٣- صدق، صواب.
- ١٢٥٦.....١٣-٣-١- صدق: (صادق، أغلّى الصّادقين، صدوق، أصدق، صدق، قائلُ الصّدق، الجّاعلُ لِخَلْقِ لِسَانِ صِدْقِي).
- ١٢٥٨.....١٣-٣-٢- صواب: (قائلُ بالصّواب، مُصيب).
- ١٢٥٨.....١٣-٤- عدل، إنصاف، قسط، حكم، قضاء.
- ١٢٥٨.....١٣-٤-١- عدل: (عادِل، عدل، ذو العدل، أعدل).
- ١٢٦٦.....١٣-٤-٢- إنصاف: (مُنصف).
- ١٢٦٦.....١٣-٤-٣- قسط: (قسط، مُقسط، القائمُ بالقسط).
- ١٢٦٦.....١٣-٤-٤- حُكم: (حاكم، أَحكمُ الحاكمين، خيرُ الحاكمين، أعدلُ الحاكِمين، أعدلُ فى الحُكم، حُكم، مُبتدئُ بالحُكم، من إلى حُكمه أسكن).
- ١٢٧٠.....١٣-٤-٥- قضا: (أقضى، أعدلُ قاض، ذو القضاء، قاضى).
- ١٢٧٢.....١٣-٥- تشريع، إلزامُ الدّين، تحليل، تحریم، تكليف، فرض، وجوب، امر، نهى، الوعد و الوعيد، بشارت، إنذار، إعدار، تحذير.
- ١٢٧٢.....١٣-٥-١- تشريع: (شارع، مُشرّع).
- ١٢٧٢.....١٣-٥-٢- إلزامُ الدّين: (مُلزمُ الدّين).
- ١٢٧٢.....١٣-٥-٣- تحليل: (مُحلّل).
- ١٢٧٢.....١٣-٥-٤- تحریم: (مُحرّم).

﴿فهرست﴾

۱۲۵۱	۱۳-۱-۵ - قصه گو.....
۱۲۵۳	۱۳-۱-۶ - ضرب المثل زننده
۱۲۵۳	۱۳-۱-۷ - برترین و راست گوترین و بهترین گوینده، صاحب کلام، صاحب کلام پسندیده، گوینده
۱۲۵۳	۱۳-۱-۸ - سخن گو، هم کلام، گوینده، صاحب سخن، صاحب کلمات کامل، لگام زننده به جَنیان با کلمات خویش
۱۲۵۵	۱۳-۱-۹ - صداکننده.....
۱۲۵۵	۱۳-۱-۱۰ - نجواکننده
۱۲۵۵	۱۳-۱-۱۱ - صاحب سخن
۱۲۵۵	۱۳-۱-۱۲ - سخنگو.....
۱۲۵۵	۱۳-۱-۱۳ - تلاوت کننده.....
۱۲۵۵	۱۳-۲ - آزمایش
۱۲۵۵	۱۳-۲-۱ - آزمایش کننده
۱۲۵۵	۱۳-۲-۲ - صاحب آزمون، آزمون گیرنده.....
۱۲۵۷	۱۳-۲-۳ - آزمایش کننده
۱۲۵۷	۱۳-۳ - راستی، درستی.....
۱۲۵۷	۱۳-۳-۱ - راستی: (راستگو، بالاترین راست گویان، راست گوترین، گوینده ی راستی، قراردهنده ی زبان راستین در آفریدگان).....
۱۲۵۹	۱۳-۳-۲ - درستی: (درست گو، درست انجام دهنده).....
۱۲۵۹	۱۳-۴ - دادگری، انصاف، قضاوت.....
۱۲۵۹	۱۳-۴-۱ - دادگر.....
۱۲۶۷	۱۳-۴-۲ - باانصاف
۱۲۶۷	۱۳-۴-۳ - دادگری، دادگر، ایستاده بر دادگری
۱۲۶۷	۱۳-۴-۴ - قضاوت: (حکم کننده، بهترین و دادگرتترین حکم کننده، داور، شروع کننده به قضاوت، آن که به قضاوتش آرام می گیرم).....
۱۲۷۱	۱۳-۴-۵ - قضاوت: (قضاوت کننده ترین، دادگرتترین قاضی).....
۱۲۷۳	۱۳-۵ - قانونگذاری، حلال کردن، حرام کردن، تکلیف کردن، واجب کردن، فرمان دادن، بازداشتن، نویددادن، تهدید کردن، بشارت دادن، بیم دادن، برحذر داشتن.....
۱۲۷۳	۱۳-۵-۱ - قانونگذار
۱۲۷۳	۱۳-۵-۲ - استوارکننده ی دین
۱۲۷۳	۱۳-۵-۳ - حلال کننده
۱۲۷۳	۱۳-۵-۴ - حرام کننده

﴿الفهرس﴾

١٢٧٤	١٣-٥-٥- تكليف: (مُكَلَّف).
١٢٧٤	١٣-٥-٦- فرض: (فَارِض).
١٢٧٤	١٣-٥-٧- وجوب: (مُوجِب).
١٢٧٤	١٣-٥-٨- امر: (أَمْر).
١٢٧٤	١٣-٥-٩- نهى: (نَاهِي).
١٢٧٤	١٣-٥-١٠- الوعد و الوعيد: (ذُو الْوَعْدِ وَ الْوَعِيدِ، واعد، مُتَوَاعِد، مُتَوَعَّد، مُتَقَدِّمُ الْوَعِيدِ، مُقَدِّمُ الْوَعِيد).
١٢٧٤	١٣-٥-١١- بشارت: (بُشْرَى، مُبَشِّر).
١٢٧٤	١٣-٥-١٢- إنذار: (مُنْذِر).
١٢٧٤	١٣-٥-١٣- إعداز: (مُعْذِر).
١٢٧٤	١٣-٥-١٤- تحذير: (مُحْذِر).
١٢٧٤	١٣-٥-١٥- برهان، ذو الدلائل، حُجَّة، إفحام، إعداز.
١٢٧٤	١٣-٥-١٦- برهان: (برهان، ذو البرهان، أَكْبَرُ بُرْهَانًا).
١٢٧٨	١٣-٥-١٧- ذو الدلائل: (ذُو الدَّلَائِل).
١٢٧٨	١٣-٥-١٨- حُجَّة: (ذُو الحُجَّة، ذو الحُجَج، مُحْتَج).
١٢٧٨	١٣-٥-١٩- إفحام: (مُفْهِم بِحُجَّتِهِ).
١٢٧٨	١٣-٥-٢٠- إعداز: (مُعْذِر، مُعْذَر).
١٢٨٠	١٣-٥-٢١- جزاء، مُكَافَاة، ثواب، تعويض، تعريض، إلزام العمل، دين، شكر.
١٢٨٠	١٣-٥-٢٢- جزاء: (جَازِي، مُجَازِي، مُجْزِي).
١٢٨٠	١٣-٥-٢٣- مُكَافَاة: (مُكَافِي).
١٢٨٠	١٣-٥-٢٤- ثواب: (مُثِيب، خَيْرُ ثَوَابًا).
١٢٨٠	١٣-٥-٢٥- تعويض: (مُعَوِّض).
١٢٨٢	١٣-٥-٢٦- تعريض: (مُعَرِّض لِلْأَجْرِ).
١٢٨٢	١٣-٥-٢٧- إلزام العمل: (مُلْزِمُ الْعَمَل).
١٢٨٢	١٣-٥-٢٨- تقليد العمل: (مُقَلِّدُ الْعَمَل).
١٢٨٢	١٣-٥-٢٩- دين: (دِيَّان).
١٢٨٤	١٣-٥-٣٠- شكر: (شَاكِر، شَكُور، أَشْكُر).
١٢٨٤	١٣-٥-٣١- وفاء، صدقُ الْوَعْدِ، إنجاز، إستيداع، تأدية الأمانة.
١٢٨٤	١٣-٥-٣٢- وفاء: (أَوْفَى، أَحَقُّ مِنْ وَفَى، أَوْلى بِالْوَفَاءِ، ذُو الْوَفَاءِ، مُوفِي، وَافِي، وَفَى).
١٢٩٠	١٣-٥-٣٣- صدق الوعد: (صَادِقُ الْوَعْدِ، صَادِقٌ لَا يَخْلَفُ، مَوْعِدُ صَدَق).
١٢٩٠	١٣-٥-٣٤- إنجاز: (مُنْجِز).
١٢٩٠	١٣-٥-٣٥- إستيداع: (مُسْتَوْدِع).

﴿فهرست﴾

۱۳۵-۵	تکلیف کننده	۱۳۷۵
۱۳۵-۶	واجب کننده	۱۳۷۵
۱۳۵-۷	واجب کننده	۱۳۷۵
۱۳۵-۸	فرماندهنده	۱۳۷۵
۱۳۵-۹	بازدارنده	۱۳۷۵
۱۳۵-۱۰	نوید و و تهدید: (صاحب نوید و و تهدید، نویددهنده، تهدیدکننده، تهدیدکننده از پیش)	۱۳۷۵
۱۳۵-۱۱	بشارت دهنده	۱۳۷۷
۱۳۵-۱۲	بیم دهنده	۱۳۷۷
۱۳۵-۱۳	اقامه کننده ی دلیل	۱۳۷۷
۱۳۵-۱۴	برحذر دارنده	۱۳۷۷
۱۳۶-۱	دلیل، صاحب دلایل، خاموش کردن با دلیل، دلیل آوردن	۱۳۷۷
۱۳۶-۲	صاحب دلایل	۱۳۷۹
۱۳۶-۳	صاحب دلیل، دلیل آورنده	۱۳۷۹
۱۳۶-۴	خاموش کننده با دلیل خویش	۱۳۷۹
۱۳۶-۵	دلیل آورنده	۱۳۷۹
۱۳۷-۱	پاداش، جزا، عوض دادن، همراه کردن عمل، آویختن عمل، قدردانی	۱۳۸۱
۱۳۷-۲	پاداش دهنده	۱۳۸۱
۱۳۷-۳	جزا دهنده	۱۳۸۱
۱۳۷-۴	عوض دهنده	۱۳۸۱
۱۳۷-۵	در معرض پاداش قرار دهنده	۱۳۸۳
۱۳۷-۶	همراه کننده ی عمل	۱۳۸۳
۱۳۷-۷	آویزان کننده ی عمل	۱۳۸۳
۱۳۷-۸	جزا دهنده	۱۳۸۳
۱۳۷-۹	قدردان	۱۳۸۵
۱۳۸-۱	وفا، صداقت در وعده، عمل کردن به وعده، باز پس دادن امانت	۱۳۸۷
۱۳۸-۲	وفا: (با وفاترین، سزاوارترین به وفا کردن، صاحب وفا، وفا کننده)	۱۳۸۷
۱۳۸-۳	راستی در وعده: (راست وعده، راست گویی که در وعده خلاف نمی کند)	۱۳۹۱
۱۳۸-۴	وفا کننده به وعده	۱۳۹۱
۱۳۸-۴	امانتدار	۱۳۹۱

﴿الفهرس﴾

- ١٢٩٠ تأدية الأمانة: (مؤدي الأمانات، أمين، مؤتمن). ١٣-٨-٥
- ١٢٩٢ الفصل الرابع عشر: كَلُّ الأفعال منسوبٌ إلى الله. ١٣-٨-٦
- ١٢٩٢ ١٤-١-١ فعل، عمل، دأب، جعل، استقرار، تَبَوُّثٌ، ثَوَاءٌ.
- ١٢٩٢ ١٤-١-١ فعل: (فاعل، فعَّال، ذو الفِعال، ذو الفعل).
- ١٢٩٤ ١٤-١-٢ عمل: (عاملٌ بإرادته).
- ١٢٩٤ ١٤-١-٣ دأب: (دائب).
- ١٢٩٤ ١٤-١-٤ جعل: (جاعل).
- ١٢٩٨ ١٤-١-٥ إقرار: (مقرر السماوات).
- ١٢٩٨ ١٤-١-٦ تَبَوُّثٌ: (مَبَوُّثٌ).
- ١٢٩٨ ١٤-١-٧ ثَوَاءٌ: (مَثْوًى).
- ١٢٩٨ ١٤-٢-٢ وضع، بسط، فرش، توسعة، دحو، سطح، طحو، مدّ، سَمَك، إثبات، سدّ، إرساء، نصب، رفع، إرتفاع، إقامة، نضد، توطيد، إرزام، إيماض، إسراج، فلق، فتق، شقّ، سَجَر، فجر، إنباع، صَنَع
- ١٢٩٨ ١٤-٢-١ وضع: (واضع).
- ١٣٠٠ ١٤-٢-٢ بسط: (باسط) وراجع: قبض و بسط.
- ١٣٠٠ ١٤-٢-٣ فرش: (فارش).
- ١٣٠٠ ١٤-٢-٤ توسعة: (موسع البلد).
- ١٣٠٠ ١٤-٢-٥ دَحْو: (داحي).
- ١٣٠٠ ١٤-٢-٦ سَطَح: (ساطح).
- ١٣٠٠ ١٤-٢-٧ طَحْو: (طاحي).
- ١٣٠٠ ١٤-٢-٨ مدّ: (ممدّ).
- ١٣٠٢ ١٤-٢-٩ رفع: (رافع).
- ١٣٠٢ ١٤-٢-١٠ إرتفاع: (مرتفع).
- ١٣٠٢ ١٤-٢-١١ سَمَك: (سامك).
- ١٣٠٢ ١٤-٢-١٢ إثبات: (مُثَبِّتُ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، مُثَبِّتُ الْأَرْضِ).
- ١٣٠٢ ١٤-٢-١٣ سدّ: (ساذ).
- ١٣٠٢ ١٤-٢-١٤ إرساء: (مُرسِي).
- ١٣٠٤ ١٤-٢-١٥ نصب: (ناصب).
- ١٣٠٤ ١٤-٢-١٦ إقامة: (مقيم).
- ١٣٠٤ ١٤-٢-١٧ نضد: (ناضد).
- ١٣٠٤ ١٤-٢-١٨ توطيد: (مُوطِد).
- ١٣٠٤ ١٤-٢-١٩ إرزام: (مُرزَم).
- ١٣٠٤ ١٤-٢-٢٠ إيماض: (مُومَض).

﴿فهرست﴾

۱۳۸۵- بازگرداننده‌ی امانت‌ها، امانت‌دار به امانت‌دهنده	۱۳۹۱
فصل ۱۴: همه‌ی فعل‌ها به خداوند نسبت داده می‌شود.....	۱۳۹۳
۱۴-۱- انجام‌دادن، عمل کردن، تکرار عمل، قراردادن.....	۱۳۹۳
۱۴-۱-۱- انجام‌دادن: (انجام‌دهنده، بسیار انجام‌دهنده، صاحب فعل).....	۱۳۹۳
۱۴-۱-۲- عمل کننده به اراده‌ی خویش.....	۱۳۹۵
۱۴-۱-۳- انجام‌دهنده	۱۳۹۵
۱۴-۱-۴- قراردادنده.....	۱۳۹۷
۱۴-۱-۵- ثابت‌گرداننده‌ی آسمان‌ها.....	۱۳۹۹
۱۴-۱-۶- جای‌دهنده	۱۳۹۹
۱۴-۱-۷- اقامت‌دهنده	۱۳۹۹
۱۴-۲- قراردادن، گستردن، پهن کردن، هموار کردن، ثابت کردن، محکم کردن، بلند کردن، برپاداشتن، برجا گذاشتن، درخشان کردن، شکافتن، جوشاندن، رنگ‌دادن.....	۱۳۹۹
۱۴-۲-۱- قراردادنده.....	۱۳۹۹
۱۴-۲-۲- گسترش‌دهنده و . ر. به: تنگ گرفتن و گسترش‌دادن	۱۳۰۱
۱۴-۲-۳- پهن کننده.....	۱۳۰۱
۱۴-۲-۴- گسترش‌دهنده	۱۳۰۱
۱۴-۲-۵- گستراننده.....	۱۳۰۱
۱۴-۲-۶- هموار کننده	۱۳۰۱
۱۴-۲-۷- گستراننده.....	۱۳۰۱
۱۴-۲-۸- گستراننده.....	۱۳۰۱
۱۴-۲-۹- برافرازنده	۱۳۰۳
۱۴-۲-۱۰- برافرازنده	۱۳۰۳
۱۴-۲-۱۱- برافرازنده	۱۳۰۳
۱۴-۲-۱۲- ثابت‌دارنده‌ی اهل آسمان‌ها و زمین.....	۱۳۰۳
۱۴-۲-۱۳- ثابت و مسدودکننده	۱۳۰۳
۱۴-۲-۱۴- محکم کننده.....	۱۳۰۳
۱۴-۲-۱۵- نصب کننده	۱۳۰۵
۱۴-۲-۱۶- برپادارنده	۱۳۰۵
۱۴-۲-۱۷- برجای گذارنده	۱۳۰۵
۱۴-۲-۱۸- استوار گرداننده	۱۳۰۵
۱۴-۲-۱۹- رسا قراردهنده	۱۳۰۵
۱۴-۲-۲۰- درخشان کننده.....	۱۳۰۵

﴿الفهرس﴾

١٣٠٤	١٤-٢-٢١- إسرّاج: (مُسْرَج).
١٣٠٤	١٤-٢-٢٢- فُلُق: (فالق).
١٣٠٦	١٤-٢-٢٣- فُتَق: (فاتق).
١٣٠٨	١٤-٢-٢٤- شَق: (شاق).
١٣٠٨	١٤-٢-٢٥- سَجَر: (ساجر).
١٣٠٨	١٤-٢-٢٦- فَجَر: (مُفَجَّر).
١٣٠٨	١٤-٢-٢٧- إنباع: (مُنْبِع العيون).
١٣٠٨	١٤-٢-٢٨- صَبِغ: (صاِغ).
١٣٠٨	١٤-٣- تحريك، سير، إسالة، إخراج، سلوك، ادارة، تمور، إجراء، نشر، إهباب.
١٣٠٨	١٤-٣-١- تحريك: (مُحَرِّك).
١٣٠٨	١٤-٣-٢- سير: (مُسِير).
١٣٠٨	١٤-٣-٣- إسالة: (مُسِيل).
١٣٠٨	١٤-٣-٤- إخراج: (مُخْرِجُ يَنابِيع).
١٣١٠	١٤-٣-٥- سلوك: (سَالِكُ الْفَلَك).
١٣١٠	١٤-٣-٦- إدارة: (مُدِيرُ الْأَدْوَار).
١٣١٠	١٤-٣-٧- تمور: (مُمُورُ السَّمَاء).
١٣١٠	١٤-٣-٨- إجراء: (مُجْرَى).
١٣١٠	١٤-٣-٩- نشر: (مُنْشَر).
١٣١٠	١٤-٣-١٠- إهباب: (مُهَب).
١٣١٠	١٤-٤- حَفْظ، حِرَاسَة، دِعَامَة، حَمَل، حَبْس، حَصْر، إِمْسَاك، إِخْتِزَان، كَبْس، تَخْلِيَة.
١٣١٠	١٤-٤-١- حَفْظ: (حَافِظ، حَفِيط، أَذْنَى حَفِيط).
١٣١٢	١٤-٤-٢- حِرَاسَة: (حَارِس).
١٣١٢	١٤-٤-٣- دِعَامَة: (دَاعِم).
١٣١٢	١٤-٤-٤- حَمَل: (حَامِل).
١٣١٢	١٤-٤-٥- حَبْس: (حَابِس).
١٣١٤	١٤-٤-٦- حَصْر: (حَاصِر).
١٣١٤	١٤-٤-٧- إِمْسَاك: (مَاسِك، مُمَسِّك).
١٣١٤	١٤-٤-٨- إِخْتِزَان: (خَازِن).
١٣١٤	١٤-٤-٩- كَبْس: (كَابِس).
١٣١٤	١٤-٤-١٠- تَخْلِيَة: (مُخْلَى).
١٣١٤	١٤-٥- إِرْسَال، إِلْقَاء، إِنْزَال، إِهْبَاط، إِيرَاد، إِيلَاج، إِخْرَاج، تَخْلِيص، سَلْخ.
١٣١٤	١٤-٥-١- إِرْسَال: (مُرْسِل).

﴿فهرست﴾

۱۳۰۵	۱۴-۲-۲۱- روشن کننده
۱۳۰۵	۱۴-۲-۲۲- شکافنده
۱۳۰۷	۱۴-۲-۲۳- شکافنده
۱۳۰۹	۱۴-۲-۲۴- شکافنده
۱۳۰۹	۱۴-۲-۲۵- برافروزنده
۱۳۰۹	۱۴-۲-۲۶- شکافنده
۱۳۰۹	۱۴-۲-۲۷- جوشاننده
۱۳۰۹	۱۴-۲-۲۸- رنگ دهنده
۱۳۰۹	۱۴-۳- حرکت دادن، جاری کردن، بیرون آوردن، به گردش درآوردن، گسترش دادن، وزاندن
۱۳۰۹	۱۴-۳-۱- حرکت دهنده
۱۳۰۹	۱۴-۳-۲- حرکت دهنده
۱۳۰۹	۱۴-۳-۳- جاری کننده
۱۳۰۹	۱۴-۳-۴- بیرون آورنده
۱۳۱۱	۱۴-۳-۵- روان کننده
۱۳۱۱	۱۴-۳-۶- گرداننده
۱۳۱۱	۱۴-۳-۷- حرکت دهنده
۱۳۱۱	۱۴-۳-۸- جاری کننده
۱۳۱۱	۱۴-۳-۹- گستراننده
۱۳۱۱	۱۴-۳-۱۰- به ورزش درآورنده
۱۳۱۱	۱۴-۴- حفاظت، نگهداری، نگهداری
۱۳۱۱	۱۴-۴-۱- نگهدارنده، نزدیک ترین نگهدارنده
۱۳۱۳	۱۴-۴-۲- نگهبان
۱۳۱۳	۱۴-۴-۳- نگهدارنده
۱۳۱۳	۱۴-۴-۴- حمل کننده
۱۳۱۳	۱۴-۴-۵- نگهدارنده
۱۳۱۵	۱۴-۴-۶- محصور کننده
۱۳۱۵	۱۴-۴-۷- نگهدارنده
۱۳۱۵	۱۴-۴-۸- ذخیره کننده
۱۳۱۵	۱۴-۴-۹- نگاه دارنده
۱۳۱۵	۱۴-۴-۱۰- دورنگاه دارنده
۱۳۱۵	۱۴-۵- فرستادن، انداختن، فرودآوردن، وارد کردن، فروبردن، بیرون آوردن، برکندن
۱۳۱۵	۱۴-۵-۱- فرستنده

﴿الفهرس﴾

- ١٣١٦ ١٤-٥-٢ إلقاء: (مُلقي).
- ١٣١٦ ١٤-٥-٣ إنزال: (مُنزل، مُنزل).
- ١٣١٦ ١٤-٥-٤ إهباط: (مُهبط).
- ١٣١٦ ١٤-٥-٥ إيراد: (مُورد).
- ١٣١٦ ١٤-٥-٦ إيلاج: (مُولج).
- ١٣١٦ ١٤-٥-٧ إخراج: (مُخرج).
- ١٣١٨ ١٤-٥-٨ تخليص: (مُخلصُ النار، مُخلصُ اللبن).
- ١٣١٨ ١٤-٥-٩ سَلَخ: (سَالخ).
- ١٣١٨ ١٤-٥-١٠ تغيير، تبديل، إجالة، تحويل، خلوفة، تصريف، تصيير، تغليب، تكوير.
- ١٣١٨ ١٤-٥-١١ تغيير: (مُغير).
- ١٣١٨ ١٤-٥-١٢ تبديل: (مُبَدِّل).
- ١٣١٨ ١٤-٥-١٣ إجالة: (مُجِيل).
- ١٣٢٠ ١٤-٥-١٤ تحويل: (مُحوِّل).
- ١٣٢٠ ١٤-٥-١٥ خلوفة: (مُخالف).
- ١٣٢٠ ١٤-٥-١٦ تصريف: (مُصرف).
- ١٣٢٠ ١٤-٥-١٧ تصيير: (مُصَيِّر).
- ١٣٢٠ ١٤-٥-١٨ تغليب: (مُغْلِب).
- ١٣٢٠ ١٤-٥-١٩ تكوير: (مُكوِّر).
- ١٣٢٢ ١٤-٥-٢٠ رَجَّ، بَسَّ، إطواء، نَثَر، نَسَف.
- ١٣٢٢ ١٤-٥-٢١ رَجَّ: (رَاج).
- ١٣٢٢ ١٤-٥-٢٢ بَسَّ: (بَاس).
- ١٣٢٢ ١٤-٥-٢٣ طواء: (طَاوَى).
- ١٣٢٢ ١٤-٥-٢٤ نثر: (نَاثر).
- ١٣٢٢ ١٤-٥-٢٥ نسف: (نَاسَف).
- ١٣٢٢ ١٤-٥-٢٦ إبلاء، إمحاء، إطفاء الأنوار، إدجاء، تكدير، إغطاش، إظلام.
- ١٣٢٢ ١٤-٥-٢٧ إبلاء: (مُبْلَى).
- ١٣٢٢ ١٤-٥-٢٨ إمحاء: (مُحْيَى).
- ١٣٢٢ ١٤-٥-٢٩ إطفاء: (مُطْفِئ).
- ١٣٢٢ ١٤-٥-٣٠ إدجاء: (مُدْجَى).
- ١٣٢٢ ١٤-٥-٣١ تكدير: (كَادِر).
- ١٣٢٢ ١٤-٥-٣٢ إغطاش: (مُغْطِش).
- ١٣٢٤ ١٤-٥-٣٣ إظلام: (مُظْلِم، مُخْرِجُ إِلَى الظُّلُمَاتِ، بَاسِطُ الظُّلُمَاتِ).

﴿فهرست﴾

- ۱۴-۵-۲ - بر زمین افکننده ۱۳۱۷
- ۱۴-۵-۳ - فرودآورنده ۱۳۱۷
- ۱۴-۵-۴ - فرودآورنده ۱۳۱۷
- ۱۴-۵-۵ - واردکننده ۱۳۱۷
- ۱۴-۵-۶ - فروبرنده ۱۳۱۷
- ۱۴-۵-۷ - بیرون آورنده ۱۳۱۷
- ۱۴-۵-۸ - بیرون آورنده ۱۳۱۹
- ۱۴-۵-۹ - برکننده ۱۳۱۹
- ۱۴-۶ - دگرگون کردن، تبدیل کردن، تغییر دادن، گرداندن ۱۳۱۹
- ۱۴-۶-۱ - دگرگون کننده ۱۳۱۹
- ۱۴-۶-۲ - تبدیل کننده ۱۳۱۹
- ۱۴-۶-۳ - دگرگون کننده ۱۳۱۹
- ۱۴-۶-۴ - دگرگون کننده ۱۳۲۱
- ۱۴-۶-۵ - تغییردهنده ۱۳۲۱
- ۱۴-۶-۶ - گرداننده ۱۳۲۱
- ۱۴-۶-۷ - تبدیل کننده ۱۳۲۱
- ۱۴-۶-۸ - دگرگون کننده ۱۳۲۱
- ۱۴-۶-۹ - گرداننده ۱۳۲۱
- ۱۴-۷ - لرزاندن، درهم کوبیدن، درهم پیچیدن، پراکنده کردن ۱۳۲۳
- ۱۴-۷-۱ - به لرزه درآورنده ۱۳۲۳
- ۱۴-۷-۲ - درهم کوبنده ۱۳۲۳
- ۱۴-۷-۳ - درهم پیچنده ۱۳۲۳
- ۱۴-۷-۴ - پراکنده کننده ۱۳۲۳
- ۱۴-۷-۵ - پراکنده کننده ۱۳۲۳
- ۱۴-۸ - کهنه کردن، محو کردن، خاموش کردن، تاریک کردن ۱۳۲۳
- ۱۴-۸-۱ - کهنه کننده ۱۳۲۳
- ۱۴-۸-۲ - محو کننده ۱۳۲۳
- ۱۴-۸-۳ - خاموش کننده ۱۳۲۳
- ۱۴-۸-۴ - تاریک کننده ۱۳۲۳
- ۱۴-۸-۵ - تیره کننده ۱۳۲۳
- ۱۴-۸-۶ - تاریک کننده ۱۳۲۳
- ۱۴-۸-۷ - تاریک کننده، بیرون کننده به سمت تاریکی، گسترش دهنده ی تاریکی ۱۳۲۵

﴿الفهرس﴾

١٤-٩- إنبات، إحياء الأرض، إثمار، ، تخليص الشجر، زرع، إطلاع، إيقاق، إغشاب، إتياء الطعم	١٣٢٤
١٤-٩-١- إنبات: (مُنبت، مُخرجُ النَّبات، مُجرى الماء في النَّبات)	١٣٢٤
١٤-٩-٢- إحياء: (مُحيي الأرض، مُحيي البلاد)	١٣٢٤
١٤-٩-٣- إثمار: (مُخرجُ الثَّمار)	١٣٢٤
١٤-٩-٤- تخليص: (تخليص الشَّجر)	١٣٢٤
١٤-٩-٥- زرع: (زَارِع، مُخرجُ الزَّرْع)	١٣٢٤
١٤-٩-٦- طلع: (مُطْلِع)	١٣٢٤
١٤-٩-٧- ورق: (مُورِق)	١٣٢٤
١٤-٩-٨- عشب: (مُعْشِب)	١٣٢٤
١٤-٩-٩- طعم: (مُطْعِم)	١٣٢٤
١٤-١٠- بسط، قبض	١٣٢٤
١٤-١٠-١- بسط: (أَبْسَط، باسط، ذو البسط)	١٣٢٤
١٤-١٠-٢- قبض: (قَابِض، ذو القَبْض، أَقْبِض)	١٣٢٨
١٤-١١- إغلاق، حبس	١٣٣٠
١٤-١١-١- إغلاق: (مُغْلِق)	١٣٣٠
١٤-١١-٢- حبس: (حَابِسُ قَطْرِ المَطَر)	١٣٣٠
١٤-١٢- رفع، وضع	١٣٣٠
١٤-١٢-١- رفع: (رافع، رافع المُرتَفِع)	١٣٣٠
١٤-١٢-٢- وضع: (واضع)	١٣٣٠
١٤-١٣- تقديم و تأخير	١٣٣٢
١٤-١٣-١- تقديم: (مُقَدِّم)	١٣٣٢
١٤-١٣-٢- تأخير: (مُؤَخِّر)	١٣٣٢
١٤-١٤- رتق، فتق، تأليف، تركيب، جمع، فصل، تفريق	١٣٣٢
١٤-١٤-١- رتق: (رَاتِق)	١٣٣٢
١٤-١٤-٢- فتق: (فَاتِق)	١٣٣٢
١٤-١٤-٣- الف: (مُؤَلَّف)	١٣٣٢
١٤-١٤-٤- تركيب: (مُرْكَب)	١٣٣٢
١٤-١٤-٥- جمع: (جامع)	١٣٣٢
١٤-١٤-٦- فصل: (فَاصِل، أَغْدَلُ الْفَاصِلِينَ، ذو الفصل)	١٣٣٤
١٤-١٤-٧- تفريق: (فَارِق، مُفَرِّق)	١٣٣٤
١٤-١٥- إعطاء و منع، تمليك و إنتزاع	١٣٣٤
١٤-١٥-١- إعطاء: (مُعْطَى) و راجع: أَسْمَاءُ اللَّهِ فِي الْمُؤَاجَهَةِ بِالْعِبَادِ / إعطاء	١٣٣٤

﴿فهرست﴾

- ۱۴-۹- رویاندن، زنده کردن، خارج کردن، بیرون کردن، طعم دادن..... ۱۳۲۵
- ۱۴-۹-۱- رویاننده، بیرون آورنده ی گیاه، جاری کننده ی آب در گیاهان..... ۱۳۲۵
- ۱۴-۹-۲- زنده کننده ی زمین، زنده کننده ی سرزمین ها..... ۱۳۲۵
- ۱۴-۹-۳- خارج کننده ی میوه..... ۱۳۲۷
- ۱۴-۹-۴- بیرون آورنده ی درخت..... ۱۳۲۷
- ۱۴-۹-۵- رویاننده..... ۱۳۲۷
- ۱۴-۹-۶- رویاننده..... ۱۳۲۷
- ۱۴-۹-۷- برآورنده ی برگ..... ۱۳۲۷
- ۱۴-۹-۸- رویاننده..... ۱۳۲۷
- ۱۴-۹-۹- تغییردهنده ی مزه..... ۱۳۲۷
- ۱۴-۱۰- گستردن، تنگ گرفتن..... ۱۳۲۷
- ۱۴-۱۰-۱- گستراننده، صاحب گسترش..... ۱۳۲۷
- ۱۴-۱۰-۲- تنگ گیرنده..... ۱۳۲۹
- ۱۴-۱۱- بستن، حبس کردن..... ۱۳۳۱
- ۱۴-۱۱-۱- قفل زننده..... ۱۳۳۱
- ۱۴-۱۱-۲- حبس کننده..... ۱۳۳۱
- ۱۴-۱۲- بالا بردن، پایین آوردن..... ۱۳۳۱
- ۱۴-۱۲-۱- بالا برنده..... ۱۳۳۱
- ۱۴-۱۲-۲- فروآورنده..... ۱۳۳۱
- ۱۴-۱۳- پیش آوردن و به تأخیر انداختن..... ۱۳۳۳
- ۱۴-۱۳-۱- پیش آورنده..... ۱۳۳۳
- ۱۴-۱۳-۲- به تأخیر اندازنده..... ۱۳۳۳
- ۱۴-۱۴- پیوند دادن، گشودن، گرد آوردن، ترکیب کردن، جدا کردن..... ۱۳۳۳
- ۱۴-۱۴-۱- پیونددهنده..... ۱۳۳۳
- ۱۴-۱۴-۲- گشاینده..... ۱۳۳۳
- ۱۴-۱۴-۳- گردآورنده..... ۱۳۳۳
- ۱۴-۱۴-۴- ترکیب کننده..... ۱۳۳۳
- ۱۴-۱۴-۵- گردآورنده..... ۱۳۳۳
- ۱۴-۱۴-۶- جداکننده، دادگرتترین جداکننده..... ۱۳۳۵
- ۱۴-۱۴-۷- جداکننده..... ۱۳۳۵
- ۱۴-۱۵- عطا کردن و مانع شدن، مالک کردن و پس گرفتن..... ۱۳۳۵
- ۱۴-۱۵-۱- عطاکننده و. ر. به: رفتار خدا با آفریدگان / بخشش..... ۱۳۳۵

﴿الفهرس﴾

١٣٣٦	١٤-١٥-٢- منع: (مانع، سالب النعم) وراجع: أسماء القهر و الغضب / السلب
١٣٣٦	١٤-١٥-٣- تمليك: (مملك)
١٣٣٦	١٤-١٥-٤- انتزاع: (منتزع الملك)
١٣٣٦	١٤-١٦- نفع و ضرر
١٣٣٦	١٤-١٦-١- نفع: (ذو النفع، منزل المنافع، نافع، نفاع)
١٣٣٦	١٤-١٦-٢- ضرر: (ضار)
١٣٣٦	١٤-١٧- إحياء و إماتة
١٣٣٦	١٤-١٧-١- إحياء: (حياة، محيي، مخرج النفس من النفس، مخلص النفس من النفس، مخرج الولد من الرحم) وراجع: تجديد الحياة
١٣٣٨	١٤-١٧-٢- إماتة: (مخرج الميت من الحي، مميت)
١٣٤٠	١٤-١٧-٣- قضاء الموت: (من قضى بالموت)
١٣٤٠	١٤-١٧-٤- توفي: (متوفى)
١٣٤٠	١٤-١٧-٥- قبض: قابض الروح
١٣٤٠	١٤-١٧-٦- قتل: (قاتل)
١٣٤٠	١٤-١٧-٧- إقبار: (مقبر)
١٣٤٢	١٤-١٨- شفاء، إبراء، إعلال، إمراض
١٣٤٢	١٤-١٨-١- شفاء: (أشفى، الشافي، شفاء، مشفى، منزل الشفاء)
١٣٤٤	١٤-١٨-٢- برء: (مبرئ)
١٣٤٤	١٤-١٨-٣- علة: (معل)
١٣٤٤	١٤-١٨-٤- مرض: (ممرض)
١٣٤٤	١٤-١٩- إرقاد و إيقاظ
١٣٤٤	١٤-١٩-١- إرقاد: (مرقد)
١٣٤٤	١٤-١٩-٢- تنويم: (منوم)
١٣٤٤	١٤-١٩-٣- إيقاظ: (موقظ)
١٣٤٦	١٤-٢٠- إضحاك، إبكاء
١٣٤٦	١٤-٢٠-١- إبكاء: (مبكي)
١٣٤٦	١٤-٢٠-٢- إضحاك: (مضحك)
١٣٤٨	فهرست منابع

﴿فهرست﴾

۱۳۳۷	۱۴-۱۵-۲- مانع شونده، پس گیرنده ی نعمت و . ر. به: نام های قهر و خشم / بازپس گرفتن ...
۱۳۳۷	۱۴-۱۵-۳- مالک کننده
۱۳۳۷	۱۴-۱۵-۴- بازستاننده ی حکومت
۱۳۳۷	۱۴-۱۶- سود و زیان
۱۳۳۷	۱۴-۱۶-۱- صاحب سود، نازل کننده ی سود، سودرسان
۱۳۳۷	۱۴-۱۶-۲- زیان رساننده
۱۳۳۷	۱۴-۱۷- زندگی بخشیدن و میراندن
۱۳۳۷	۱۴-۱۷-۱- زندگی بخش و . ر. به: حیات دوباره
۱۳۳۹	۱۴-۱۷-۲- میراندن: (خارج کننده ی مرده از زنده، میراننده)
۱۳۴۱	۱۴-۱۷-۳- مقرر کننده ی مرگ
۱۳۴۱	۱۴-۱۷-۴- گیرنده ی جان ها
۱۳۴۱	۱۴-۱۷-۵- جان ستان
۱۳۴۱	۱۴-۱۷-۶- میراننده
۱۳۴۱	۱۴-۱۷-۷- وارد کننده در قبر
۱۳۴۳	۱۴-۱۸- بیماری و شفا
۱۳۴۳	۱۴-۱۸-۱- شفا دهنده
۱۳۴۵	۱۴-۱۸-۲- شفا دهنده
۱۳۴۵	۱۴-۱۸-۳- بیمار کننده
۱۳۴۵	۱۴-۱۸-۴- بیمار کننده
۱۳۴۵	۱۴-۱۹- به خواب بردن و بیدار کردن
۱۳۴۵	۱۴-۱۹-۱- به خواب برنده
۱۳۴۵	۱۴-۱۹-۲- به خواب برنده
۱۳۴۵	۱۴-۱۹-۳- بیدار کننده
۱۳۴۷	۱۴-۲۰- گریاندن، خنداندن
۱۳۴۷	۱۴-۲۰-۱- گریاننده
۱۳۴۷	۱۴-۲۰-۲- خنداننده
۱۳۴۹	فهرست منابع
۱۳۹۳	فهرست الفبایی أسماء الله

الفصل الأول: الله ذو الأسماء والصفات

١-١-١ اسم، صفة، نعت، مثل، وجه

١-١-١-١ اسم: (ذو لإسم، ذو الأسامي، ذو الأسماء، المتسمى بالإلهية)

- ﴿١﴾ ذو الاسم ✪ يَا ذَا الْإِسْمِ الْجَامِعِ الَّذِي فِيهِ عَظِيمُ الشُّونِ كُلِّهَا؛ {٠٠٥٩}
- ﴿٢﴾ ذو الأسامي ✪ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْأَسَامِي الْعِظَامِ؛ {١٠٤٢}
- ﴿٣﴾ ذو الأسماء الحُسنى ✪ هُوَ... ذُو الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى؛ {٠٠٨٢}
- ﴿٤﴾ ذو الأسماء العِظَام ✪ ذُو... الْأَسْمَاءِ الْعِظَامِ؛ {٠٠٢٠}
- ﴿٥﴾ ذو الأسماء الْمُتَعَالِيَات ✪ أَعُوذُ بِذِي الْقُدْرَةِ الْمَنِيعَةِ وَالْقُوَّةِ الرَّفِيعَةِ وَالْآيَاتِ الْبَيِّنَاتِ الْمُحْكَمَاتِ وَالْأَسْمَاءِ الْمُتَعَالِيَاتِ؛ {٢٢٥٥}
- ﴿٦﴾ ذو الأسماء النَّافِذَات ✪ يَا ذَا أَمْنٍ عَظِيمٍ وَالْجُودِ الْكَرِيمِ وَلِيَّ الدَّعَوَاتِ الْمُسْتَجَابَاتِ وَالْكَلِمَاتِ النَّامَاتِ وَالْأَسْمَاءِ النَّافِذَاتِ؛ {٠٣٠٦}

﴿٧﴾ الْمُتَسَمَّى بِالْإِلَهِيَّة ✪ يَا اللَّهُ أَنْتَ الْمُتَسَمَّى بِالْإِلَهِيَّةِ؛ {٠٣٢٢}

١-١-٢ صفة: (ذو الصفات، أَحَقُّ بِأَكْمَلِ صِفَات، موصوف، أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يُوصَفَ)

- ﴿٨﴾ ذو الصفات ✪ ذُو الْكِبَرِيَاءِ فِي كَمَالِ الذَّاتِ وَالصِّفَاتِ؛ {٢١٨٦}
- ﴿٩﴾ ذو الصفات الْمُثَلَّى ✪ يَا ذَا الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى وَالصِّفَاتِ الْمُثَلَّى؛ {٠١٨٥}
- ﴿١٠﴾ أَحَقُّ بِأَكْمَلِ صِفَاتِ ✪ يَا رَبِّ أَحَقُّ بِأَكْمَلِ صِفَاتِ الْمُوصُوفِينَ؛ {٠١٩٣}
- المُوصُوفِينَ

﴿١١﴾ الْمُوصُوفُ بِغَيْرِ غَايَةٍ ✪ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمُوصُوفُ بِغَيْرِ غَايَةٍ؛ {٠٩٤٥}

﴿١٢﴾ الْمُوصُوفُ بِغَيْرِ مُنْتَهَى ✪ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمُوصُوفُ بِغَيْرِ مُنْتَهَى؛ {٠٠٢٧}

فصل ۱: خداوند دارای نام‌ها و صفات است

۱-۱- نام، صفت، مثل، صورت

۱-۱-۱- دارای نام، دارای نام‌ها، نامیده‌شده به خداوندگاری

﴿۱﴾ ای صاحب نام جامعی که همه‌چیز در آن است.

﴿۲﴾ ای صاحب شکوه و بزرگواری و نام‌های بزرگ!

﴿۳﴾ او دارای نام‌های نیکوست.

﴿۴﴾ دارای نام‌های بزرگ است.

﴿۵﴾ پناه می‌برم به صاحب نیروی بازدارنده و صاحب توان بلندمرتبه و آیات روشن و محکم و نام‌های والا.

﴿۶﴾ ای صاحب نعمت‌های فراوان و بخشش بزرگوارانه و ای آن‌که اجابت دعاها در دست اوست و ای صاحب کلمات کامل و نام‌های کارساز.

﴿۷﴾ ای خدایی که به معبودبودن نامیده می‌شوی.

۱-۱-۲- دارای صفات، سزاوار به دارا بودن کامل‌ترین صفات، وصف‌شده، بالاتر از آنکه

وصف شود

﴿۸﴾ صاحب بزرگی در کامل‌بودن ذات و صفات.

﴿۹﴾ ای دارنده نام‌های زیبا، و صفات‌های ممتاز.

﴿۱۰﴾ پروردگارا! تو به کامل‌ترین صفات توصیف‌شدگان سزاوارتری.

﴿۱۱﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... وصف می‌شود ولی به نهایتش دست یافته

نمی‌شود.

﴿۱۲﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... وصف می‌شود ولی به نهایتش دست یافته

نمی‌شود.

﴿اللهُ ذُو الْأَسْمَاءِ وَالصِّفَاتِ﴾

- ﴿١٣﴾ مَوْصُوفٌ بِلَا شَبِيهِ ☉ يَا مَنْ هُوَ مَوْصُوفٌ بِلَا شَبِيهِ؛ {٠٠٧٦}
- ﴿١٤﴾ مَوْصُوفٌ مِنْ وَحْدَةٍ ☉ يَا مَوْصُوفَ مَنْ وَحْدَةٍ؛ {١٠٢٢}
- ﴿١٥﴾ مَوْصُوفٌ بِالْأَمْتِنَانِ ☉ يَا مَوْصُوفًا بِالْأَمْتِنَانِ؛ {٠٠٥٧}
- ﴿١٦﴾ مَوْصُوفٌ بِغَيْرِ شَبِيهِ ☉ يَا مَوْصُوفًا بِغَيْرِ شَبِيهِ؛ {٢٠٦٦}
- ﴿١٧﴾ مَوْصُوفٌ بِغَيْرِ كُنْهِ ☉ يَا مَوْصُوفًا بِغَيْرِ كُنْهِ؛ {٠٨٣٩}
- ﴿١٨﴾ مَوْصُوفٌ لَا يَبْلُغُ ☉ يَا مَوْصُوفًا لَا يَبْلُغُ بِكَيْفُونِيَّتِهِ مَوْصُوفٌ وَلَا حَدٌّ مَحْدُودٌ؛
بِكَيْفُونِيَّتِهِ مَوْصُوفٌ {٠٦٢٧}
- ﴿١٩﴾ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يُوصَفَ ☉ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يُوصَفَ؛ {٠٣٣٣}
- ١-١-٣ نعت: (منعوت، أَكْمَلُ مَنْعُوت)

- ﴿٢٠﴾ أَكْمَلُ مَنْعُوت ☉ يَا أَكْمَلَ مَنْعُوت؛ {٠٣٣٣}
- ﴿٢١﴾ الْمَنْعُوتُ ☉ أَنْتَ الْمَنْعُوتُ الْفَرْدُ؛ {٠٩٣٩}

١-١-٤ مثل: (ذو المثل، ذو الأمثال، ذو الصفات المثلى)

- ﴿٢٢﴾ ذُو الْمَثَلِ ☉ يَا ذَا الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى وَالصِّفَاتِ الْمُثَلَّى وَالْمَثَلِ الْأَعْلَى؛ {٢٢٦٨}
- ﴿٢٣﴾ ذُو الْمَثَلِ الْأَعْلَى ☉ يَا ذَا... الْمَثَلِ الْأَعْلَى؛ {٠١٨٥}
- ﴿٢٤﴾ ذُو الْأَمْثَالِ ☉ يَا ذَا الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالِ؛ {٠٠٦٤}
- ﴿٢٥﴾ ذُو الْأَمْثَالِ الْعَالِيَةِ ☉ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ وَالنِّعَمَةِ السَّابِغَةِ وَالْحُجَّةِ
الْبَالِغَةِ وَالْأَمْثَالِ الْعَالِيَةِ؛ {٠٦٠٧}
- ﴿٢٦﴾ ذُو الْأَمْثَالِ الْعُلْيَا ☉ يَا ذَا الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالِ الْعُلْيَا؛ {٠٠٦٤}
- ﴿٢٧﴾ ذُو الصِّفَاتِ الْمُثَلَّى ☉ يَا ذَا الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى وَالصِّفَاتِ الْمُثَلَّى؛ {٠١٨٥}
- ١-١-٥ وجه: (ذو الوجه)

- ﴿٢٨﴾ ذُو الْوَجْهِ ☉ اللَّهُمَّ يَا ذَا السُّلْطَانِ الْعَظِيمِ وَالْمَنْ الْقَدِيمِ وَالْوَجْهِ الْكَرِيمِ؛ {٢٢٦٧}
- ١-٢ إسم جامع

١-٢-١ الله

- ﴿٢٩﴾ اللَّهُ ☉ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ؛ {الإخلاص: ١}

«خداوند دارای نام‌ها و صفات است»

- ﴿۱۳﴾ ای آن که اوصافش بی‌مانند است.
﴿۱۴﴾ ای قابل وصف برای آن که او را به یگانگی بستاید.
﴿۱۵﴾ ای وصف‌شده به نعمت‌بخشی.
﴿۱۶﴾ ای توصیف‌شده به غیر مانند و نظیر!
﴿۱۷﴾ ای توصیف‌شده ولی نه به کنه و حقیقت.
﴿۱۸﴾ ای صاحب صفاتی که هستی او را نمی‌توان وصف کرد و نمی‌توان برای آن حدّی قائل شد.

﴿۱۹﴾ خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند، بزرگ‌تر است از اینکه توصیف شود.

۳-۱-۱- صفت: (وصف‌شده، کامل‌ترین وصف‌شده)

﴿۲۰﴾ ای کامل‌ترین توصیف‌شدگان!

﴿۲۱﴾ تویی وصف‌شده به یگانگی.

۴-۱-۱- مثل: (دارای مثل، دارای مثل‌ها، دارای صفات برتر)

﴿۲۲﴾ ای دارنده نام‌های زیبا، و صفات‌های ممتاز، و مثل والا.

﴿۲۳﴾ ای صاحب... صفات عالی!

﴿۲۴﴾ ای صاحب نام‌ها و مثل‌های نیکو.

﴿۲۵﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که صاحب رحمت گسترده و نعمات فراوان و دلایل

رسا و نمونه‌های والا است.

﴿۲۶﴾ ای صاحب نام‌های نیکو و مثل‌های والا.

﴿۲۷﴾ ای دارنده نام‌های زیبا، و صفات‌های ممتاز.

۵-۱-۱- دارای وجه و صورت

﴿۲۸﴾ خدایا! ای صاحب قدرت عظیم و نعمت دیرین و روی گرامی.

۲-۱- نام فراگیر

۱-۲-۱- الله

﴿۲۹﴾ بگو: خداوند، یکتا و یگانه است.

﴿اللَّهُ ذُو الْأَسْمَاءِ وَالصِّفَاتِ﴾

﴿ ۲۰ ﴾ اللّٰهُ

﴿إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا
إِنَّهُ... اللَّهُ؛ {٠٠٤}﴾

﴿ ۳۱ ﴾ اللّٰهُ

سُبْحَانَكَ يَا اللَّهُ تَعَالَيْتَ يَا رَحْمَانُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيبُ: {٠٠٤٦}

﴿٣٢﴾ اللَّهُ أَجَلٌ مِنْ أَنْ يُدْرِكَ الْوَاصِفُونَ قَدْرَ صِفَتِهِ الَّذِي هُوَ مَوْصُوفٌ بِهِ وَإِنَّمَا يَصِفُهُ الْوَاصِفُونَ عَلَى قَدْرِهِمْ لَا عَلَى قَدْرِ عَظَمَتِهِ وَجَلَالِهِ تَعَالَى اللَّهُ عَنْ أَنْ يُدْرِكَ الْوَاصِفُونَ صِفَتَهُ غُلُوًّا كَبِيرًا؛ {٠١٠١}

﴿٣٣﴾ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ۖ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ؛ {٠١٧}

﴿٣٤﴾ اللَّهُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ﴿٣٥﴾ يَا لَطِيفُ يَا اللَّهُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ؛ {٠٠٣٣}

﴿٣٥﴾ اللَّهُ الْعَظِيمُ ﴿٠٠١٥﴾ أَنْتَ اللَّهُ الْعَظِيمُ

﴿٣٦﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُوًا شَيْءٌ
لَا تَدْرِي مَا يُنَادُونَ بِالَّذِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُوًا شَيْءٌ

﴿٣٧﴾ اللَّهُ مُشْتَقٌّ مِنْ إِلَهٍ وَ اللَّهُ مُشْتَقٌّ مِنْ إِلَهٍ وَالْإِلَٰهُ يَقْتَضِي مَالُهَا؛ {٠٤٦٧}

إِلَٰهٌ يَقْتَضِي مَالُهَا

﴿٣٨﴾ اللَّهُ وَاحِدٌ وَاحِدٌ ۖ اللَّهُ وَاحِدٌ وَاحِدٌ ۖ وَالْإِنْسَانُ وَاحِدٌ ثَنَوِيُّ الْمَعْنَى؛
 {٠٤٦٨} الْمَعْنَى

٢-٢-١- هو

﴿٣٩﴾ هُوَ ﴿٣٩﴾ يَا هُوَ؛ {٠٠٢٩}

٣-١- أسماء الله التي أسماء السُّور والآيات

١-٣-١- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿٤٠﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ {٢٠٠٠}

٢-٣-١- قل هو الله أحد

﴿٤١﴾ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١٧٥٣﴾ يَا قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

﴿ ١٠٢ ﴾

«خداوند دارای نام‌ها و صفات است»

﴿۳۰﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها الله است.

﴿۳۱﴾ خدایا! تو پاک و منزّه‌ای! ای رحمان تو بلندمرتبه‌ای! ای پناه‌دهنده، ما را از آتش رهایی بخش!

﴿۳۲﴾ خداوند باشکوه‌تر از آن است که وصف‌کنندگان، اندازه‌ی صفتی را که او بدان متصفّ است دریابند، و وصف‌کنندگان او را فقط به اندازه‌ی توان خودشان وصف می‌کنند، نه به اندازه‌ی عظمت و شکوه او، او برتر از آن است که به خاطر علو و بزرگی‌اش، صفت او را درک کنند.

﴿۳۳﴾ گواهی می‌دهم که تو خدایی هستی که هیچ خدایی جز تو نیست.

﴿۳۴﴾ ای لطیف، ای خدایی که مانندی نداری.

﴿۳۵﴾ تو خدای بزرگی.

﴿۳۶﴾ تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ همیشه بوده و خواهی بود.

﴿۳۷﴾ «الله» از «اله» مشتق است یعنی پرستیدن؛ و لازمه‌ی پرستش آن است که قابل پرستشی باشد.

﴿۳۸﴾ خدا یگانه است و از نظر معنا نیز یگانه است؛ ولی هرچند انسان هم در لفظ یگانه است ولی از نظر معنا دارای معانی چندگانه است.

۲-۲-۱- او

﴿۳۹﴾ ای او.

۳-۱- اطلاق نام‌های سوره‌ها و آیات قرآنی به خداوند

۱-۳-۱- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۴۰﴾ خدایا به نام تو، «بسم الله الرحمن الرحيم» از تو درخواست می‌کنم.

۲-۳-۱- قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

﴿۴۱﴾ ای قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ.

﴿اللهُ ذُو الْأَسْمَاءِ وَالصِّفَاتِ﴾

١-٣-٣- ص، صافات، حم عسق، كهيعص

﴿٤٢﴾ ص وَيَس وَالصَّافَّاتِ وَ ۞ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ ص وَيَس وَالصَّافَّاتِ وَ حَمِ عَسَقِ وَ

حم عسق وَ كهيعص
كهيعص يَا اللَّه؛ {٠١٣٥}

١-٤- أسماء الله غير العربية

١-٤-١- ثيل

﴿٤٣﴾ ثِيلُ هُوَ اللَّهُ ۞ أَنْ إِسْرًا هُوَ الْقُوَّةُ وَ ثِيلَ هُوَ اللَّهُ يَعْنِي قُوَّةَ اللَّهِ؛ {٠٩٤٥}

١-٤-٢- اشراھيا

۞ يَا اللَّهَ آهِيَا هُوَ اللَّهُ اشراھيا؛ {٠١٣٥}

﴿٤٤﴾ أَشْرَاهِيَا

۞ يَاهِيَا شَرَاهِيَا اسْمَانِ مِنْ أَسْمَاءِ اللَّهِ تَعَالَى بِالْعِبْرَانِيَّةِ؛

﴿٤٥﴾ شَرَاهِيَا

{١٤٧٣}

۞ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي نَجَّيْتَ بِهِ مُوسَى حِينَ

﴿٤٦﴾ شراھيا

قُلْتَ بَاهِيَا شراھيا فِي الدَّهْرِ الْبَاقِي وَ الدَّهْرِ الْخَالِي؛ {٠٥٥١}

﴿٤٧﴾ شَرَاهِيَا حَيًّا قِيَوْمًا ۞ يَا هِيَا شَرَاهِيَا حَيًّا قِيَوْمًا؛ {١٥٠١}

١-٤-٣- آھيا

۞ يَا اللَّهَ آهِيَا؛ {٠٥٦٥}

﴿٤٨﴾ آهِيَا

۞ أُعِيدُهُ بِيَا آهِيَا شَرَاهِيَا؛ {٠٥٦٦}

﴿٤٩﴾ آهِيَا شَرَاهِيَا

۞ تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ بَاهِيَا شراھيا حَيًّا قِيَوْمًا؛ {٠٦٦١}

﴿٥٠﴾ بَاهِيَا

۞ يَاهِيَا شَرَاهِيَا اسْمَانِ مِنْ أَسْمَاءِ اللَّهِ تَعَالَى بِالْعِبْرَانِيَّةِ؛

﴿٥١﴾ يَاهِيَا

{١٤٧٣}

١-٤-٤- ماري

۞ يَا مَارِي أَتَقِنُ وَ هُوَ بِالسُّرْيَانِيَّةِ رَبِّ أَصْلَحِ؛ {٢٢٥٩}

﴿٥٢﴾ مَارِي

١-٤-٥- ماوي

۞ يَا مَاوِي أَتَقِنُ وَ هُوَ بِالسُّرْيَانِيَّةِ رَبِّ أَصْلَحِ؛ {١٨٣٠}

﴿٥٣﴾ مَاوِي

﴿خداوند دارای نام‌ها و صفات است﴾

۳-۱-۳ ص و یس و الصّافات و حم عسق و کهیعص

﴿۴۲﴾ تو را به نامت که «ص» و «یس» و «صافات» و «حم‌عسق» و «کهیعص» است می‌خوانم.

۴-۱-۴ نام‌های غیر عربی خدا

۱-۴-۱-۱ ثیل

﴿۴۳﴾ لفظ «إسرا» به معنای قدرت و لفظ «ثیل» به معنای خداست و جمعاً به معنای قدرت خدا می‌باشد.

۲-۴-۱-۲ اشراهیا، شراهیا

﴿۴۴﴾ ای خدا آهیا، اوست خدا، اشراهیا.

﴿۴۵﴾ «يَاهِيَا شَرَاهِيَا» دو نام از نام‌های خداوند بلندمرتبه در زبان عبری است.

﴿۴۶﴾ خدایا، از تو به حقّ آن نام بزرگت که حضرت موسی عليه السلام را با آن نجات دادی، درخواست می‌کنم؛ آن‌گاه که گفتی: به حقّ آهیا و شراهیا، در روزگاران آینده و گذشته.

﴿۴۷﴾ ای «هِيَا شَرَاهِيَا حَيَّا قَيُومًا».

۳-۴-۱-۳ آهینا، باهینا، یاهینا

﴿۴۸﴾ ای خدای ازلی.

﴿۴۹﴾ او را در پناه می‌دارم با نام «آهینا شَرَاهِيَا».

﴿۵۰﴾ پربرکت است خداوندی که پروردگار عالمیان است مباحثات‌کننده حریص به بندگان زنده و پاینده.

﴿۵۱﴾ «يَاهِيَا شَرَاهِيَا» دو نام از نام‌های خداوند بلندمرتبه در زبان عبری است.

۴-۴-۱-۴ ماری

﴿۵۲﴾ «يَا مَارِي أَتَقِنُ» به زبان سریانی یعنی خدایا کار را درست کن!

۵-۴-۱-۴ ماوی

﴿۵۳﴾ «يَا مَآوِي أَتَقِنُ» به زبان سریانی یعنی خدایا کار را درست کن!

الفصل الثاني: الأزلية والابدئية

٢-١- أزلية، قدمة، قيومية، قبل، سابقة، اولية، بدء

٢-١-١- أزلية: (أزلي، قادم الأزل)

- ﴿٥٤﴾ أَزْلَى ❖ يَا أَزْلَى؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٥٥﴾ أَزْلَى صَمْدِي ❖ وَاحِدٌ صَمَدٌ أَزْلَى صَمْدِي؛ {٢١٤٢}
- ﴿٥٦﴾ أَزْلَى لَا يَنْسَى ❖ حَامِلُ الْأَشْيَاءِ بِقُدْرَتِهِ دَيْمُومِي أَزْلَى لَا يَنْسَى وَلَا يَلْهُو؛ {٠١٧٨}
- ﴿٥٧﴾ أَزْلَى لَمْ تَزَلْ وَلَا تَزَالْ ❖ أَنْتَ أَزْلَى لَمْ تَزَلْ وَلَا تَزَالْ؛ {٠٠٣٠}
- ﴿٥٨﴾ أَزْلَى أَبَدِي سَرْمَدِي ❖ أَنْتَ اللَّهُ الْمَلِكُ الْجَبَّارُ الْقُدُّوسُ الَّذِي لَمْ تَزَلْ أَزْلَى أَبَدِيًّا
- دَائِمٌ فِي الْغُيُوبِ سَرْمَدِيًّا دَائِمًا فِي الْغُيُوبِ؛ {٠٠١٧}
- ﴿٥٩﴾ أَزْلَى دَائِمٌ فِي الْغُيُوبِ ❖ أَنْتَ الْجَبَّارُ الْقُدُّوسُ الَّذِي لَمْ تَزَلْ أَزْلَى دَائِمًا فِي الْغُيُوبِ؛ {٠٢٧٨}
- ﴿٦٠﴾ أَزْلَى قَبْلَ بَدْءِ الدُّهُورِ وَ ❖ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الْمُبِيدُ لِلْأَبَدِ وَالْوَارِثُ لِلْأَمَدِ الَّذِي لَمْ
- بَعْدَ صُرُوفِ الْأُمُورِ يَزَلْ وَلَا يَزَالُ وَحْدَانِيًّا أَزْلَى قَبْلَ بَدْءِ الدُّهُورِ وَبَعْدَ صُرُوفِ
- الْأُمُورِ؛ {٠١٤٩}
- ﴿٦١﴾ أَزْلَى قَدِيمٌ ❖ سُبْحَانَكَ لَمْ تَزَلْ عَالِمًا كَامِلًا أَوَّلًا آخِرًا بَاطِنًا ظَاهِرًا مَلِكًا
- عَظِيمًا أَزْلَى قَدِيمًا؛ {٠٢٧٩}
- ﴿٦٢﴾ الْأَزْلَى ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الدَّائِمُ الدَّيْمُومُ الْقَدِيمُ الْأَزْلَى
- الْأَبَدِي؛ {٠٠٢٠}
- ﴿٦٣﴾ الْأَزْلَى ❖ هُوَ النُّورُ الْأَزْلَى الْقَدِيمُ؛ {٠٢٧٧}
- ﴿٦٤﴾ الْأَزْلَى الْأَبَدِي ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الدَّائِمُ الدَّيْمُومُ الْقَدِيمُ الْأَزْلَى الْأَبَدِي؛ {٠٠٢٠}

فصل ۲: بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی

۲-۱- بی‌ابتدایی، دارای پیشینگی، قائم به ذات بودن، پیش، پیشی گرفتن، اول بودن، آغاز

۱-۲-۱- بی‌ابتدایی: (بی‌ابتدا، پیشی گرفته بر ازل)

﴿۵۴﴾ ای که از ازل بوده‌ای!

﴿۵۵﴾ یگانه‌ی بی‌نیاز و ازلی بی‌نیاز.

﴿۵۶﴾ به قدرت خود دربردارنده‌ی اشیاء است. پاینده‌ی ازلی. نه فراموشی دارد و نه لهو و بیهوده‌کاری.

﴿۵۷﴾ تو ازلی و دائمی هستی.

﴿۵۸﴾ تویی پادشاه صاحب اراده‌ی نافذ، منزّه از همه‌ی عیب‌ها که همیشه بودی، همیشه هستی، بی‌آغاز و بی‌پایانی، و دائماً در نهان.

﴿۵۹﴾ تویی صاحب اراده‌ی نافذ، پاک و مقدّس که پیوسته از ازل بوده و در غیب پاینده‌ای.

﴿۶۰﴾ یگانه و یکتا و بی‌نیاز است، نابودکننده‌ی ابدیّت و وارث بی‌نهایت است. آن‌که همیشه بوده و همیشه هست، یگانه است و ازلی؛ پیش از آغاز روزگار بوده و پس از گذشت امور نیز خواهد بود.

﴿۶۱﴾ منزّه‌ی تو، پیوسته آگاه و کامل، اول و آخر، آشکار و پنهان، فرمانروا و بزرگ، ازلی و دیرینی.

﴿۶۲﴾ معبودی جز او نیست؛ زنده، پاینده، جاودان، پایدار، دیرین، بی‌آغاز و بی‌پایان.

﴿۶۳﴾ همان نور ازلی دیرین است.

﴿۶۴﴾ معبودی جز او نیست؛ زنده، پاینده، جاودان، پایدار، دیرین، بی‌آغاز و بی‌پایان.

«الأزلية والأبدية»

- ﴿٤٥﴾ ذُو الْقَدَمِ الْأَزَلِيَّةِ ❖ سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْقَوِيَّةِ وَالْقَدَمِ الْأَزَلِيَّةِ؛ {٠٩٢٩}
- ﴿٤٦﴾ قَادِمُ الْأَزَلِ ❖ فَأَنْتَ... قَادِمُ الْأَزَلِ؛ {٠٠٠٨}
- ٢-١-٢- قدمة: (أقدم، ذو السلطان القديم، ذو القدم، ذو الملك القديم، ذو المن القديم، ذو المنن القديم، ذو من قديم، قادم، قديم)
- ﴿٤٧﴾ أَقْدَمُ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ كَبِيرِ مَا أَقْدَمَهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٤٨﴾ أَقْدَمُ ❖ يَا أَعَزَّ مَذْكُورٍ وَأَقْدَمُهُ قِدَمًا فِي الْعِزِّ وَالْجَبَرُوتِ؛ {٠٢٨٢}
- ﴿٤٩﴾ أَقْدَمُ قَدِيمٍ ❖ يَا أَقْدَمَ قَدِيمٍ فِي الْعِزِّ وَالْجَبَرُوتِ؛ {٠٣٨٣}
- ﴿٥٠﴾ أَقْدَمُ مِنْ كُلِّ قَدِيمٍ ❖ يَا أَقْدَمَ مِنْ كُلِّ قَدِيمٍ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٥١﴾ أَقْدَمُ مَوْجُودٍ طَلِبَ ❖ يَا أَقْدَمَ مَوْجُودٍ طَلِبَ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٥٢﴾ ذُو السُّلْطَانِ الْقَدِيمِ ❖ اللَّهُمَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ذُو السُّلْطَانِ الْقَدِيمِ؛ {١٠٦٠}
- ﴿٥٣﴾ ذُو الْقَدَمِ الْأَزَلِيَّةِ ❖ سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْقَوِيَّةِ وَالْقَدَمِ الْأَزَلِيَّةِ؛ {٠٩٢٩}
- ﴿٥٤﴾ ذُو الْمُلْكِ الْقَدِيمِ ❖ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ؛ {٠٣٧٠}
- ﴿٥٥﴾ ذُو الْمُلْكِ الْقَدِيمِ ❖ يَا ذَا الْعِلْمِ الْعَلِيمِ وَالْمُلْكِ الْقَدِيمِ؛ {٠٢٠٢}
- ﴿٥٦﴾ ذُو الْمَنْنِ الْقَدِيمِ ❖ يَا ذَا الْمَنْنِ الْقَدِيمِ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿٥٧﴾ ذُو الْمَنْنِ الْقَدِيمِ ❖ يَا ذَا الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْمَنْنِ الْقَدِيمِ؛ {٠٢١٥}
- ﴿٥٨﴾ ذُو مَنْ قَدِيمٍ ❖ إِنَّكَ ذُو مَنْ قَدِيمٍ؛ {١٠٩٧}
- ﴿٥٩﴾ قَادِمُ الْأَزَلِ ❖ فَأَنْتَ قَادِمُ الْأَزَلِ؛ {٠٠٠٨}
- ﴿٦٠﴾ الْقَدِيمِ ❖ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا
إِنَّهُ... الْقَدِيمِ؛ {٠٠٠٤}
- ﴿٨١﴾ الْقَدِيمُ الْأَبَدِيُّ ❖ الْأَوَّلَ الْقَدِيمَ الْأَبَدِيَّ الَّذِي لَا يَزُولُ وَلَا يَحُولُ؛ {٠٠١٥}
- ﴿٨٢﴾ الْقَدِيمُ الْأَزَلِيُّ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الدَّائِمُ الدِّيَمُومُ الْقَدِيمُ الْأَزَلِيُّ
الْأَبَدِيُّ؛ {٠٠٢٠}
- ﴿٨٣﴾ الْقَدِيمُ الْأَوَّلُ ❖ أَنْتَ الْقَدِيمُ الْأَوَّلُ الَّذِي لَمْ تَزَلْ وَلَا تَزَالُ؛ {٠٥٧٣}
- ﴿٨٤﴾ الْقَدِيمُ الْخَبِيرُ ❖ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، السَّمِيعُ الْبَصِيرُ، الْقَدِيمُ الْخَبِيرُ؛ {٠١٦٢}
- ﴿٨٥﴾ الْقَدِيمُ الَّذِي لَا ابْتِدَاءَ لَهُ ❖ سُبْحَانَ الْقَدِيمِ الَّذِي لَا ابْتِدَاءَ لَهُ؛ {١٦٦٥}

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

«۶۵» تو منزّهی ای صاحب توانایی برتر و ای صاحب دیرینگی ازلی.

«۶۶» تو جلودار ازلی.

۲-۱-۲- پیشینگی: (پیشین‌تر، دارای فرمانروایی و پادشاهی و نعمت پیشین، پیشین)

«۶۷» منزّه است خدای بزرگی که چه دیرین است.

«۶۸» ای شکست‌ناپذیرترین کسی که یاد شده، و دیرین‌ترین در شکست‌ناپذیری و

شکوه.

«۶۹» ای دیرین‌ترین دیرین در شکست‌ناپذیری و شکوه.

«۷۰» ای دیرینه‌تر از هر دیرینه.

«۷۱» ای دیرینه‌ترین موجودی که خواسته شده.

«۷۲» خدایا، خدایی جز تو که بلندمرتبه و بزرگی وجود ندارد، تو که صاحب قدرت دیرینی.

«۷۳» تو منزّهی ای صاحب توانایی برتر و ای صاحب دیرینگی ازلی.

«۷۴» منزّه است آن صاحب فرمانروایی برجسته‌ی دیرینه.

«۷۵» ای صاحب دانش آگاهانه و فرمانروایی دیرین.

«۷۶» ای صاحب نعمت دیرین!

«۷۷» ای صاحب عرش عظیم و نعمت دیرین!

«۷۸» همانا تو دارای نعمت دیرینی.

«۷۹» تو جلودار ازلی.

«۸۰» برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن

نام‌ها دیرین است.

«۸۱» ای اوّل دیرین جاودانی که هرگز از بین نمی‌روی و دگرگون نمی‌شوی.

«۸۲» معبودی جز او نیست؛ زنده، پاینده، جاودان، پایدار، دیرین، بی‌آغاز و بی‌پایان.

«۸۳» تو دیرین و اوّل هستی که از بین نمی‌رود و جاودان است.

«۸۴» تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ شنوای بینا؛ دیرین و آگاه.

«۸۵» منزّه است دیرینی که برایش آغازی نیست.

«الأزلية والأبدية»

- ﴿٨٦﴾ الْقَدِيمُ الَّذِي لَا بَدْءَ لَهُ ❖ سُبْحَانَ الْقَدِيمِ الَّذِي لَا بَدْءَ لَهُ؛ {٠٠٦٤}
- ﴿٨٧﴾ الْقَدِيمُ الَّذِي لَا يَزُولُ ❖ بِسْمِ اللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ الْكَرِيمِ الْقَدِيمِ الَّذِي لَا يَزُولُ؛ {١٧٤٧}
- ﴿٨٨﴾ الْقَدِيمُ الَّذِي لَمْ يَزَلْ ❖ هُوَ اللَّهُ الْقَدِيمُ الَّذِي لَمْ يَزَلْ؛ {٠٧٠٤}
- ﴿٨٩﴾ الْقَدِيمُ الْغَائِبُ ❖ أَمَّا إِبْتِاثُ التَّوْحِيدِ مَعْرِفَةُ اللَّهِ الْقَدِيمِ الْغَائِبِ الَّذِي لَا تُذَرِّكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُذَرِّكُ الْأَبْصَارَ؛ {١٧٤٨}
- ﴿٩٠﴾ الْقَدِيمُ الْفَرْدَانِي ❖ يَا اللَّهَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَحْدَانِيُّ الْقَدِيمُ الْفَرْدَانِيُّ؛ {٠٦٠١}
- ﴿٩١﴾ الْقَدِيمُ الْفَعَّالُ ❖ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْقَدِيمُ الْفَعَّالُ؛ {٠٦٩١}
- ﴿٩٢﴾ الْقَدِيمُ الْكَامِلُ ❖ اِخْتَجَبَتْ بُنُورُ وَجْهِهِ اللَّهُ الْقَدِيمُ الْكَامِلُ؛ {٠٩٢٦}
- ﴿٩٣﴾ الْقَدِيمُ الْمُبْدِئُ الَّذِي لَا بَدْءَ لَهُ ❖ سُبْحَانَ الْوَاحِدِ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ الْقَدِيمُ الْمُبْدِئُ الَّذِي لَا بَدْءَ لَهُ؛ {١٠١٩}
- ﴿٩٤﴾ الْقَدِيمُ فِي الْأَزَلِ ❖ هُوَ الْقَدِيمُ فِي الْأَزَلِ؛ {١٧٥٠}
- ﴿٩٥﴾ الْقَدِيمُ قَبْلَ كُلِّ قَدِيمٍ ❖ أَنْتَ اللَّهُ الْحَيُّ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَالْقَدِيمُ قَبْلَ كُلِّ قَدِيمٍ؛ {٠٩٢٧}
- ﴿٩٦﴾ الْقَدِيمُ مِنْ غَيْرِ تَقَادُرٍ ❖ بِسْمِ اللَّهِ بِسْمِ... الْقَدِيمِ مِنْ غَيْرِ تَقَادُرٍ؛ {٠٠٦٤}
- ﴿٩٧﴾ الْقَدِيمُ وَمَا سِوَاهُ مَخْلُوقٌ مُحْدَثٌ ❖ هُوَ الْقَدِيمُ وَمَا سِوَاهُ مَخْلُوقٌ مُحْدَثٌ؛ {٠٢٢٨}
- ﴿٩٨﴾ قَدِيمٌ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ قَدِيمٍ مَا أَعْلَاهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٩٩﴾ قَدِيمٌ ❖ يَا قَدِيمُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠٠﴾ قَدِيمُ الْإِحْسَانِ بِأَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ❖ يَا اللَّهَ يَا قَدِيمَ الْإِحْسَانِ بِأَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠٠٥٠}
- ﴿١٠١﴾ قَدِيمُ الْحَمْدِ ❖ لَكَ الْحَمْدُ قَدِيمَ الْحَمْدِ؛ {٠٠٤٣}
- ﴿١٠٢﴾ قَدِيمُ السَّنَاءِ ❖ يَا قَدِيمَ السَّنَاءِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠٣﴾ قَدِيمُ الْعَفْوِ ❖ يَا قَدِيمَ الْعَفْوِ؛ {٠٧٥١}
- ﴿١٠٤﴾ قَدِيمُ الْعَفْوِ عَنِّي ❖ يَا قَدِيمَ الْعَفْوِ عَنِّي؛ {٠٥٠٢}
- ﴿١٠٥﴾ قَدِيمُ الْفَضْلِ ❖ يَا قَدِيمَ الْفَضْلِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠٦﴾ قَدِيمُ الْمَجْدِ ❖ أَنْتَ قَدِيمُ الْمَجْدِ؛ {٠٠٢٢}

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

- «۸۶» منزّه است خدای دیرینی که آغازی ندارد.
- «۸۷» به نام خداوند بلندمرتبه بزرگ بردبار بزرگوار، دیرینی که از بین نمی‌رود.
- «۸۸» او همان خداوند دیرین است که همیشه بوده است.
- «۸۹» اما اثبات توحید عبارت است از شناختن خدای دیرین و پنهان از دیده‌ها که دیده‌ها او را در نیابد، اما او دیده‌ها را در می‌یابد.
- «۹۰» ای خداوند! معبودی جز تو نیست و یگانه، دیرین و تنها هستی.
- «۹۱» خدایا! تو پاک و منزّه‌ی؛ تو خدای دیرین و انجام‌دهنده‌ای بانفوذی.
- «۹۲» خود را در پوشش نور وجه خداوند که دیرین و کامل است قرار دادم.
- «۹۳» منزّه است خدای یگانه‌ای که غیر از او خدایی نیست. دیرین آغازکننده‌ای که او را آغازی نیست.
- «۹۴» او دیرین است در ازلیّت.
- «۹۵» تو خدایی هستی زنده قبل از هر چیز، دیرین قبل از هر دیرین.
- «۹۶» به نام خدا... به نام آن که بدون درخواست یاری از دیگران دیرین است.
- «۹۷» اوست که دیرین است و جز او همه آفریده و پدیدآمده‌اند.
- «۹۸» منزّه است خدای دیرینی که چه بلندمرتبه است.
- «۹۹» ای دیرین.
- «۱۰۰» ای خدا، ای آن که احسانش بر اهل آسمان‌ها و زمین دیرین است.
- «۱۰۱» ستایش مخصوص توست، ای کسی که از دیرباز ستایش شده‌ای.
- «۱۰۲» ای که بلندمرتبه‌ات دیرین است.
- «۱۰۳» ای آن که عفو او دیرین است.
- «۱۰۴» ای آن که گذشت او از من دیرین است.
- «۱۰۵» ای که لطف دیرین است.
- «۱۰۶» بزرگواری‌ات دیرین است.

«الأزلية والأبدية»

- ﴿١٠٧﴾ قَدِيمٌ أَوَّلُ ❖ الْأَوَّلُ لَا عَنْ أَوَّلٍ قَبْلَهُ وَلَا عَنْ بَدْءٍ سَبَقَهُ وَالْآخِرُ لَا عَنْ نِهَآيَةٍ كَمَا يُعْقَلُ مِنْ صِفَةِ الْمَخْلُوقِينَ وَلَكِنْ قَدِيمٌ أَوَّلُ آخِرٌ لَمْ يَزَلْ وَلَا يَزُولُ بَلَا بَدْءَ وَلَا نِهَآيَةَ؛ {١٧٤٩}
- ﴿١٠٨﴾ قَدِيمٌ سَبَقَ قَدَمَهُ كُلَّ قَدِيمٍ ❖ يَا قَدِيمُ سَبَقَ قَدَمَهُ كُلَّ قَدِيمٍ؛ {٠٧١١}
- ﴿١٠٩﴾ قَدِيمٌ وَمَا سِوَاهُ مُحَدَّثٌ ❖ أَنَّهُ قَدِيمٌ وَمَا سِوَاهُ مُحَدَّثٌ؛ {٠٩٧٧}
- ﴿١١٠﴾ قَدِيمٌ دَائِمٌ فِي الْغُيُوبِ ❖ أَنْتَ اللَّهُ الْمَلِكُ الْجَبَّارُ الْقُدُّوسُ الَّذِي لَمْ تَزَلْ وَلَا تَزَالُ أَوَّلِيًّا أَزَلِيًّا أَبَدِيًّا سَرْمَدِيًّا قَدِيمًا دَائِمًا فِي الْغُيُوبِ؛ {٠٠١٨}
- ﴿١١١﴾ قَدِيمٌ فِي الْقِدَمِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... قَدِيمًا فِي الْقِدَمِ؛ {٠٩٦٥}
- ﴿١١٢﴾ الْأَبَدِيُّ الْقَدِيمُ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَبَدِيُّ الْقَدِيمُ؛ {٠٠١٦}
- ٣-٢- قِيَوْمِيَّة: (أَقُومُ، قَائِمٌ، قِيَوْمٌ)
- ﴿١١٣﴾ أَقُومُ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ بَاطِشٍ مَا أَقُومَهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿١١٤﴾ أَقُومُ مِنْ كُلِّ قِيَوْمٍ ❖ يَا أَقُومَ مِنْ كُلِّ قِيَوْمٍ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١١٥﴾ الْقَائِمُ الْأَحَدُ الدَّائِمُ ❖ أَنْتَ الْفَرْدُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْأَوَّلُ الْآخِرُ الْقَائِمُ الْأَحَدُ الدَّائِمُ؛ {٠١٠٤}
- ﴿١١٦﴾ الْقَائِمُ الدَّائِمُ ❖ سُبْحَانَ الْقَائِمِ الدَّائِمِ؛ {٠٠٤٣}
- ﴿١١٧﴾ الْقَائِمُ الدَّائِمُ الْبَاقِي ❖ أَنْتَ اللَّهُ الْقَائِمُ الدَّائِمُ الْبَاقِي بَعْدَ فَنَاءِ كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٦٥٣}
- ﴿١١٨﴾ الْقَائِمُ الدَّائِمُ الْقَدِيمُ ❖ سُبْحَانَ الْقَائِمِ الدَّائِمِ الْقَدِيمِ؛ {٠٦٧٥}
- ﴿١١٩﴾ الْقَائِمُ الَّذِي لَا يَتَغَيَّرُ ❖ هُوَ... الْقَائِمُ الَّذِي لَا يَتَغَيَّرُ؛ {٠٠٢٧}
- ﴿١٢٠﴾ الْقَائِمُ الَّذِي لَا يَزُولُ ❖ سُبْحَانَ الدَّائِمِ الْقَائِمِ الَّذِي لَا يَزُولُ؛ {٠٠٢٧}
- ﴿١٢١﴾ الْقَائِمُ الَّذِي لَا يَغْيَا ❖ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْقَائِمُ الَّذِي لَا يَغْيَا؛ {٠٦٤٦}
- ﴿١٢٢﴾ الْقَائِمُ الَّذِي لَا يُلْحَكَ ❖ أَنْتَ الْقَائِمُ الَّذِي لَا يُلْحَكَ إِلَّا الْحَاحُ الْمُلْحِصِينَ عَلَيْكَ؛ {٠١٠٤}
- ﴿١٢٣﴾ الْقَائِمُ الَّذِي لَا يَمُوتُ ❖ أَنْتَ الدَّائِمُ الْقَائِمُ الَّذِي لَا يَمُوتُ؛ {١٠٢٠}
- ﴿١٢٤﴾ الْقَائِمُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ❖ أَنْتَ الْفَرْدُ الْوَاحِدُ الدَّائِمُ الْأَوَّلُ الْآخِرُ الْعَالِمُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الْقَائِمُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ؛ {٠٠٣٠}

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

«۱۰۷» اوّل یعنی آغازی که پیش از او آغازی نبوده و نخستی بر او پیشی نجسته و آخری است نه همراه نهایتی، چنانچه از این کلمه در وصف آفریدگان فهم شود. ولی او دیرین است و اوّل است و آخر، همیشه بوده و همیشه خواهد بود، او را نه آغازی است و نه انجامی.

«۱۰۸» ای دیرین که از هر دیرینی دیرین‌تری.

«۱۰۹» او دیرین است و هر چه غیر اوست پدید آمده است.

«۱۱۰» تویی پادشاه صاحب اراده‌ی نافذ، منزّه از همه‌ی عیب‌ها که همیشه بودی، همیشه هستی، بی‌آغاز و بی‌پایانی، دیرینی و دائماً در نهان.

«۱۱۱» ستایش خدای را که... در میان آنچه دارای قدمت و دیرینگی است نیز دیرین است.

«۱۱۲» خدایا! تو ابدی و دیرین هستی.

۳-۱-۲- قائم به ذات‌بودن: (برپا، قائم به ذات)

«۱۱۳» منزّه است صاحب قهری که چه استوار است.

«۱۱۴» ای پایدارتر از هر پاینده!

«۱۱۵» تویی بی‌همتای یگانه‌ی یکتای آغاز و پایان، پایدار، یکتا، جاوید.

«۱۱۶» منزّه است پایدار جاودان.

«۱۱۷» تو خدای برپا، جاودان و جاوید بعد از فنای همه‌چیز هستی.

«۱۱۸» منزّه است خدای قائم به ذات و جاودانه و دیرین.

«۱۱۹» اوست پاینده‌ای که دگرگونی نمی‌پذیرد.

«۱۲۰» منزّه است جاودان پایداری که زوال نمی‌پذیرد.

«۱۲۱» منزّه‌ی تو، معبودی جز تو نیست. استواری که خسته نمی‌شود.

«۱۲۲» تویی پایداری که اصرار اصرارکنندگان بر تو سخت نخواهد بود.

«۱۲۳» تو جاودان و قائم به ذاتی و از بین نخواهی رفت.

«۱۲۴» تویی بی‌همتای یگانه‌ی یکتای آغاز و پایان، پایدار، یکتا، جاوید بی‌نیازی که نه زاده و نه زاییده‌شده و هیچ کس همتای او نیست.

﴿الأزلية والأبدية﴾

﴿١٢٥﴾ قائمٌ بالقِسْطِ	⊗ دائِمٌ قائِمٌ بالقِسْطِ؛ {٠٠٤٠}
﴿١٢٦﴾ القائِمُ بغيرِ كُفَّةٍ	⊗ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْقَائِمُ بغيرِ كُفَّةٍ؛ {٠٩٦٥}
﴿١٢٧﴾ القائِمُ بِلَا مَدَّةٍ	⊗ أَنْتَ الصَّمَدُ الَّذِي لَا تَطْعَمُ الْفَرْدُ الْوَاحِدُ بغيرِ شَيْبَةٍ وَالْقَائِمُ بِلَا مَدَّةٍ؛ {١٥٣٥}
﴿١٢٨﴾ القائِمُ عَلَى الْعَرْشِ	⊗ أَنْتَ اللَّهُ الْقَائِمُ عَلَى عَرْشِكَ أَبَدًا أَحَاطَ بِصَرْكِ بِجَمِيعِ الْخَلْقِ؛ {٠٦٧٨}
﴿١٢٩﴾ الْقَائِمُ غَيْرُ الْغَافِلِ	⊗ أَنْتَ... الْقَائِمُ غَيْرُ الْغَافِلِ؛ {١١٦٥}
﴿١٣٠﴾ الْقَائِمُ فَلَيْسَ عَلَى مَعْنَى انْتِصَابٍ	⊗ هُوَ اللَّهُ تَعَالَى قَائِمٌ وَأَمَّا الْقَائِمُ فَلَيْسَ عَلَى مَعْنَى انْتِصَابٍ وَ قِيَامٌ عَلَى سَاقٍ فِي كَيْدٍ كَمَا قَامَتِ الْأَشْيَاءُ؛ {١٧٣٩}
﴿١٣١﴾ الْقَائِمُ فِي عِزِّهِ	⊗ يَا اللَّهُ الدَّائِمُ فِي مُلْكِهِ الْقَائِمُ فِي عِزِّهِ؛ {١٠٢٢}
﴿١٣٢﴾ الْقَائِمُ لَا يَنَامُ	⊗ أَنْتَ... الْقَائِمُ لَا يَنَامُ؛ {٠٦٤٨}
﴿١٣٣﴾ قَائِمٌ	⊗ يَا قَائِمُ؛ {٠٠٣٩}
﴿١٣٤﴾ قَائِمُ الْمَجْدِ	⊗ لَكَ الْحَمْدُ صَادِقَ الْوَعْدِ وَفِي الْعَهْدِ عَزِيزَ الْجُنْدِ قَائِمُ الْمَجْدِ؛ {٠٠٤٣}
﴿١٣٥﴾ قَائِمٌ بَاقٍ وَمَا دُونَهُ حَدَثٌ حَائِلٌ زَائِلٌ	⊗ أَنْ اللَّهَ قَائِمٌ بَاقٍ وَمَا دُونَهُ حَدَثٌ حَائِلٌ زَائِلٌ؛ {١٧٣٨}
﴿١٣٦﴾ قَائِمٌ بِالْقِسْطِ عَادِلٌ فِي الْحُكْمِ	⊗ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، قَائِمٌ بِالْقِسْطِ، عَدْلٌ فِي الْحُكْمِ؛ {١٥٨٤}
﴿١٣٧﴾ قَائِمٌ بغيرِ تَقْدِيرٍ وَلَا تَحْدِيدٍ	⊗ هُوَ قَائِمٌ بغيرِ تَقْدِيرٍ وَلَا تَحْدِيدٍ؛ {٠٧٤١}
﴿١٣٨﴾ قَائِمٌ بِقِسْطِكَ	⊗ أَنْتَ... قَائِمٌ بِقِسْطِكَ؛ {٠٩٦٦}
﴿١٣٩﴾ قَائِمٌ لَا بَعْدَ	⊗ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي قَائِمٌ لَا بَعْدَ؛ {٠٠١٢}
﴿١٤٠﴾ قَائِمٌ لَا تَزُولُ	⊗ أَنْتَ... قَائِمٌ لَا تَزُولُ؛ {٠٠٥١}
﴿١٤١﴾ قَائِمٌ لَا يَسْهُوُ	⊗ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ قَائِمٌ لَا يَسْهُوُ؛ {٠٩٠٩}
﴿١٤٢﴾ قَائِمٌ لَا يَغْفُلُ	⊗ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ قَائِمٌ لَا يَغْفُلُ؛ {٠٠٢٧}
﴿١٤٣﴾ قَائِمٌ لَا يُلْهُوُ	⊗ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ قَائِمٌ لَا يُلْهُوُ؛ {٠٨٤٨}

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

- «۱۲۵» او جاودان است و برپا به دادگری.
- «۱۲۶» ستایش خداوندی را که به همه امور مشرف است بی آنکه برای او سختی به همراه داشته باشد.
- «۱۲۷» تویی همیشه بی‌نیاز که خورانیده نمی‌شوی و یگانه‌ی یکتای بی‌مانند و قائم به ذات بی‌انتهای.
- «۱۲۸» تو خداوندی هستی که تا ابد بر عرش استاده‌ای و چشمانت بر تمامی آفریدگان احاطه دارد.
- «۱۲۹» تو قائم به ذاتی و هرگز غفلت نمی‌کنی.
- «۱۳۰» خداوند بلندمرتبه برپاست؛ نه به معنی ایستادن بر روی پا و با تحمل سختی، آنچنان که اشیاء ایستاده‌اند.
- «۱۳۱» ای خدایی که فرمانروایی‌اش پاینده، و شکست‌ناپذیری‌اش پایدار.
- «۱۳۲» تو قائم به ذاتی هستی که خواب نمی‌رود.
- «۱۳۳» ای پایدار.
- «۱۳۴» ستایش مخصوص توست ای کسی که وعده‌ات راست است، و به عهدت وفا می‌کنی. لشکرت شکست‌ناپذیر و بزرگواری‌ات برپاست.
- «۱۳۵» خداوند قائم به ذات و پاینده است و هر چه غیر اوست حادث و متغیر و زوال‌پذیر است.
- «۱۳۶» شهادت می‌دهم که تو خداوندی هستی که جز تو پروردگاری نیست. قیام‌کننده به عدل و عادل در حکم.
- «۱۳۷» او برپاست، بدون اندازه‌گیری و محدودیت.
- «۱۳۸» تو برپاکننده‌ی عدالتی.
- «۱۳۹» ستایش مخصوص خداوندی است که... برپاست ولی چیزی نگهدارنده‌ی او نیست.
- «۱۴۰» تو... قائم به ذاتی هستی که از بین نمی‌روی.
- «۱۴۱» منزّه است آن برپایی که اشتباه نمی‌کند.
- «۱۴۲» منزّه است پایداری که غفلت نمی‌کند.
- «۱۴۳» منزّه است برپایی که کار بیهوده انجام نمی‌دهد.

«الأزلية والابدية»

- ﴿١٤٤﴾ قائمٌ ليسَ على معنى انتصاب ❖ هو قائمٌ ليسَ على معنى انتصاب؛ {٠٦٩٨}
- ﴿١٤٥﴾ قائمٌ بغير انتصاب ❖ يا قائماً بغير انتصاب؛ {٠٠٥٧}
- ﴿١٤٦﴾ قائمٌ فوق خلقه ❖ يا قائماً فوق خلقه؛ {٠٩٢٦}
- ﴿١٤٧﴾ قِوَامُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ❖ يا قِوَامَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١٤٨﴾ قِيَامُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ ❖ أَنْتَ قِيَامُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ؛ {١٧٥٨}
- ﴿١٤٩﴾ الْقِيُومُ لَا يَنَامُ ❖ أَنْتَ... الْقِيُومُ لَا يَنَامُ؛ {٠٦٤٨}
- ﴿١٥٠﴾ قِيُومٌ بَلَا مُنْتَهَى لِقَدَمِهِ ❖ يَا قِيُومًا بَلَا مُنْتَهَى لِقَدَمِهِ؛ {٠٨٠١}
- ﴿١٥١﴾ الْقِيُومُ ❖ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ؛ {البقرة: ٢٥٥}
- ﴿١٥٢﴾ الْقِيُومُ ❖ وَعَنْتَ الْوُجُوهَ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا؛ {طه: ١١١}
- ﴿١٥٣﴾ الْقِيُومُ ❖ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا إِنَّهُ... الْقَيُّومُ؛ {٠٠٠٤}
- ﴿١٥٤﴾ الْقِيُومُ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَلَا تَأْخُذُكَ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ؛ {٠٠٦٥}
- ﴿١٥٥﴾ الْقِيُومُ الْوَاحِدُ ❖ أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ؛ {١٠٦٩}
- ﴿١٥٦﴾ الْقِيُومُ الْأَوَّلُ الْقَدِيمُ ❖ أَنْتَ اللَّهُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْأَوَّلُ الْقَدِيمُ؛ {٠٢٢٢}
- ﴿١٥٧﴾ الْقِيُومُ الدَّائِمُ الدِّيَمُومُ ❖ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الدَّائِمُ الدِّيَمُومُ؛ {٠٠٢٠}
- ﴿١٥٨﴾ الْقِيُومُ الَّذِي لَا زَوَالَ لَهُ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ... الْقَيُّومُ الَّذِي لَا زَوَالَ لَكَ؛ {٠٠٢٧}
- ﴿١٥٩﴾ الْقِيُومُ الَّذِي لَا يَفُوتُ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْقَيُّومُ الَّذِي لَا يَفُوتُ شَيْئًا عِلْمُهُ وَلَا يَفُوتُهُ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿١٦٠﴾ الْقِيُومُ الَّذِي لَا يَهْنُ ❖ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ الْقَيُّومُ الَّذِي لَا يَهْنُ؛ {١٠٢٤}
- ﴿١٦١﴾ الْقِيُومُ الْقَائِمُ ❖ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْقَيُّومُ الْقَائِمُ؛ {٠٠٦٥}
- ﴿١٦٢﴾ الْقِيُومُ لَا تَنَامُ ❖ أَنْتَ... الْقَيُّومُ لَا تَنَامُ؛ {٠٠٥٦}

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

- «۱۴۴» او برپاست اما نه به معنی ایستادن روی پا.
- «۱۴۵» ای برپایی که کسی تو را برپا نداشته است.
- «۱۴۶» ای آن که بر آفریدگانش اشراف دارد.
- «۱۴۷» ای به‌پادارنده‌ی آسمان‌ها و زمین!
- «۱۴۸» تو برپادارنده‌ی آسمان‌ها و زمین و هر چه در آن هست، می‌باشی.
- «۱۴۹» تو جاودانی هستی که نمی‌خوابد.
- «۱۵۰» ای پاینده‌ای که برای دیرینگی او نهایی نیست!
- «۱۵۱» هیچ معبودی نیست جز خداوند یگانه زنده، که قائم به ذات خویش است، و موجودات دیگر، قائم به او هستند.
- «۱۵۲» و (در آن روز) همه‌ی چهره‌ها در برابر خداوند حیّ قیوم، خاضع می‌شود و مأیوس (و زیانکار) است آن که بار ستمی بر دوش دارد!
- «۱۵۳» برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد ... و یکی از آن نام‌ها قائم به ذات و پاینده است.
- «۱۵۴» معبودی جز تو نیست، زنده و پاینده‌ای؛ نه خوابی سبک تو را گیرد و نه خوابی گران.
- «۱۵۵» تویی زنده و پاینده، خدای یکتا و بی‌نیاز، نه کس را زاده، نه زائیده از کس، و او را هیچ همتایی نیست.
- «۱۵۶» تو خدای زنده، جاودان، اوّل و دیرینی.
- «۱۵۷» خداوندی که هیچ خدایی جز او نیست، زنده، قائم به ذات، جاودان و پاینده است.
- «۱۵۸» معبودی جز تو نیست... پاینده‌ای که زوالی نداری.
- «۱۵۹» معبودی جز خدای یگانه نیست، پاینده‌ای که چیزی از محدوده‌ی دانشش فراتر نرود و بر او گران نیاید.
- «۱۶۰» منزّه‌ی تو، معبودی جز تو نیست، زنده‌ای که نمی‌میرد و پاینده‌ای که سستی ندارد.
- «۱۶۱» منزّه‌ی تو خدای پاینده‌ی قائم به ذات.
- «۱۶۲» تو جاودانی هستی که نمی‌خوابی.

﴿الْأَزَلِيَّةُ وَالْأَبَدِيَّةُ﴾

﴿١٦٣﴾ قِيَوْمٌ	﴿١٣٥﴾ أَنْتَ حَتَّى قِيَوْمٍ؛
﴿١٦٤﴾ قِيَوْمٌ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ قِيَوْمٍ مَا أَحْمَدُهُ؛
﴿١٦٥﴾ قِيَوْمٌ	﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ قِيَوْمٍ مَا أَدْوَمَهُ؛
﴿١٦٦﴾ قِيَوْمٌ	﴿٠٠٢٢﴾ يَا حَتَّى يَا قِيَوْمٍ؛
﴿١٦٧﴾ قِيَوْمٌ	﴿٠٠٠٢﴾ يَا قِيَوْمٍ؛
﴿١٦٨﴾ قِيَوْمُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ	﴿٠٠٥٢﴾ يَا قِيَوْمَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ؛
﴿١٦٩﴾ قِيَوْمُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	﴿٠٠٥٠﴾ يَا قِيَوْمَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛
﴿١٧٠﴾ قِيَوْمُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَيْنِ	﴿٠٣٨٤﴾ يَا قِيَوْمَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَيْنِ؛
﴿١٧١﴾ قِيَوْمٌ فَلَا شَيْءَ يَفُوتُ عِلْمَهُ	﴿٠٦٠٠﴾ يَا قِيَوْمٌ فَلَا شَيْءَ يَفُوتُ عِلْمَهُ وَلَا يَتُودُهُ؛
﴿١٧٢﴾ قِيَوْمٌ فَلَا يَفُوتُ شَيْئاً	﴿٠٥٩٢﴾ يَا قِيَوْمٌ فَلَا يَفُوتُ شَيْئاً مِنْ عِلْمِهِ وَلَا يَتُودُهُ؛
﴿١٧٣﴾ قِيَوْمٌ فَلَا يَفُوتُهُ شَيْءٌ	﴿٠٥٨٩﴾ يَا قِيَوْمٌ فَلَا يَفُوتُهُ شَيْءٌ وَلَا يَتُودُهُ؛
﴿١٧٤﴾ قِيَوْمٌ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا قِيَوْمٌ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ؛
﴿١٧٥﴾ قِيَوْمٌ لَا تَنَامُ	﴿٠٠٥١﴾ أَنْتَ... قِيَوْمٌ لَا تَنَامُ؛
﴿١٧٦﴾ قِيَوْمٌ لَا يَفُوتُ شَيْءٌ عَلَيْهِ	﴿٠٢٧١﴾ يَفُوتُ شَيْءٌ عَلَيْهِ وَلَا يَتُودُهُ؛
﴿١٧٧﴾ قِيَوْمٌ لَا يَفُوتُهُ شَيْءٌ	﴿٠٤٨٥﴾ يَا قِيَوْمٌ لَا يَفُوتُهُ شَيْءٌ مِنْ خَلْقِهِ؛
﴿١٧٨﴾ قِيَوْمٌ لَا يَنَامُ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا قِيَوْمًا لَا يَنَامُ؛
﴿١٧٩﴾ قِيَوْمٌ لَا يَنَامُ	﴿٠٠٧٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ قِيَوْمٌ لَا يَنَامُ؛
﴿١٨٠﴾ قِيَوْمٌ لَمْ تَنَمْ	﴿١٧٥٩﴾ يَا قِيَوْمٌ لَمْ تَنَمْ؛
﴿١٨١﴾ قِيَوْمٌ بَلَا مُنْتَهَى	﴿٠٢٤٣﴾ يَا قِيَوْمًا بَلَا مُنْتَهَى؛
﴿١٨٢﴾ قِيَوْمٌ عَظِيمٌ	﴿٠٠٦٤﴾ تَوَحَّدْتَ رَبًّا إِلَهًا حَيًّا قِيَوْمًا عَظِيمًا؛
٢-١-٤- قَبْلُ: (قَبْلُ)	
﴿١٨٣﴾ الْقَبْلُ	﴿١٧٤١﴾ هُوَ الْقَبْلُ هُوَ بَلَا قَبْلُ؛
﴿١٨٤﴾ قَبْلَ الْعَايَةِ	﴿١٧٤٢﴾ هُوَ قَبْلَ الْقَبْلِ وَقَبْلَ الْعَايَةِ؛
﴿١٨٥﴾ قَبْلَ الْقَبْلِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا قَبْلَ الْقَبْلِ؛

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

- ﴿۱۶۳﴾ تو زنده و پاینده‌ای.
- ﴿۱۶۴﴾ منزّه است قائم به ذاتی که چه بسیار ستوده است!
- ﴿۱۶۵﴾ منزّه است آن قائم به ذاتی که چه بسیار پایدار است!
- ﴿۱۶۶﴾ ای زنده! ای به خود پاینده.
- ﴿۱۶۷﴾ ای پاینده.
- ﴿۱۶۸﴾ ای برپادارنده‌ی دنیا و آخرت.
- ﴿۱۶۹﴾ ای پاینده‌ی آسمان‌ها و زمین.
- ﴿۱۷۰﴾ ای پاینده‌ی آسمان‌ها و زمین.
- ﴿۱۷۱﴾ ای پاینده‌ای که دانشش همه‌چیز را در بر می‌گیرد و حفظ آن بر او سخت نیست.
- ﴿۱۷۲﴾ ای پاینده‌ای که هیچ‌چیز از دانش تو فوت نمی‌شود و حفظ آن برای تو سخت نیست.
- ﴿۱۷۳﴾ ای خدا، ای پاینده‌ای که نه چیزی از دست او رود و نه چیزی بر او دشوار آید.
- ﴿۱۷۴﴾ ای به خود پاینده‌ای که او را چرت و خواب درنگیرد.
- ﴿۱۷۵﴾ تو پاینده‌ای هستی که به خواب نمی‌روی.
- ﴿۱۷۶﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست که در جاودانگی بقای او، زنده‌ای با او نیست، پاینده‌ای که چیزی از دستش نرود و بر او گران نیاید.
- ﴿۱۷۷﴾ ای پاینده‌ای که چیزی از آفریده‌اش از اختیار او بیرون نیست.
- ﴿۱۷۸﴾ ای پایداری که خواب او را درنیابد.
- ﴿۱۷۹﴾ منزّه است خدایی که پاینده‌ای است که به خواب نمی‌رود.
- ﴿۱۸۰﴾ چشم تو ای پاینده به خواب نرفت.
- ﴿۱۸۱﴾ ای پاینده‌ای که برای دیرینگی‌اش نهایی نیست.
- ﴿۱۸۲﴾ درحالی که پروردگاری و معبودی زنده و پاینده و باعظمتی یگانه‌ای.

۴-۱-۲- پیش

- ﴿۱۸۳﴾ او قبل است، بدون قبل.
- ﴿۱۸۴﴾ او پیش از پیش است و پیش از نهایت است.
- ﴿۱۸۵﴾ ای قبل از قبل!

﴿الأزلية والأبدية﴾

- ﴿١٨٦﴾ قَبْلَ الْقَبْلِ بَلَا قَبْلَ ❖ هُوَ قَبْلَ الْقَبْلِ بَلَا قَبْلَ وَلَا غَايَةَ وَلَا مُنْتَهَى؛ {١٧٤٣}
- ﴿١٨٧﴾ قَبْلَ الْقَبْلِ وَخَالِقُ الْقَبْلِ ❖ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ قَبْلَ الْقَبْلِ وَخَالِقُ الْقَبْلِ؛ {٠٧٠٧}
- ﴿١٨٨﴾ قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ ❖ يَا حَيُّ قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ وَقَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَقَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ؛ {٠١٤٤}
- ﴿١٨٩﴾ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ ❖ يَا ذَا الَّذِي كَانَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ ثُمَّ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ثُمَّ يَبْقَى وَ يَفْنَى كُلُّ شَيْءٍ؛ {١٠٣٣}
- ﴿١٩٠﴾ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَ آخِرَهُ ❖ يَا اللَّهُ الْوَاحِدَ الْأَحَدَ أَنْتَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَ آخِرَهُ؛ {٠٥٨٩}
- ﴿١٩١﴾ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَ أَوَّلُهُ ❖ أَنْتَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَ أَوَّلُهُ؛ {٠٦٧٥}

٥-٢- سبقة: (سابق، ذو المنة السابقة)

- ﴿١٩٢﴾ السَّابِق ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ... السَّابِقُ؛ {٠٠٧٥}
- ﴿١٩٣﴾ السَّابِقُ الْأَزَلِيَّةُ بِالْقَدَمِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ أَمْشَاجِ النَّسَمِ وَ مُوَلِّجِ الْأَنْوَارِ فِي الظُّلَمِ وَ مُخْرِجِ الْمَوْجُودِ مِنَ الْعَدَمِ وَ السَّابِقِ الْأَزَلِيَّةُ بِالْقَدَمِ؛ {٠٠٧٥}
- ﴿١٩٤﴾ السَّابِقُ الْقَدِيمُ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ... السَّابِقُ الْقَدِيمُ؛ {٠٠٧٥}
- ﴿١٩٥﴾ السَّابِقُ إِلَى قُدْرَتِهِ ❖ يَا آخِذًا بِنَوَاصِي خَلْقِهِ وَ السَّابِقُ بِهَا إِلَى قُدْرَتِهِ؛ {١٠٦٥}
- ﴿١٩٦﴾ خَيْرُ السَّابِقِينَ ❖ أَنَا خَيْرُ السَّابِقِينَ؛ {٠٩٩٢}
- ﴿١٩٧﴾ سَابِق ❖ يَا سَابِقُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٩٨﴾ سَابِقُ الْأَسْبَاقِ ❖ سُبْحَانَ اللَّهِ سَابِقِ الْأَسْبَاقِ؛ {٠٩٠٣}
- ﴿١٩٩﴾ سَابِقُ الْأَشْيَاءِ بِنَفْسِهِ ❖ يَا سَابِقُ الْأَشْيَاءِ بِنَفْسِهِ؛ {٠٠٥٧}
- ﴿٢٠٠﴾ سَابِقُ الرَّحْمَةِ ❖ سُبْحَانَ الَّذِي سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ؛ {٠٠٩١}
- ﴿٢٠١﴾ سَابِقُ الْفَوْتِ ❖ يَا سَابِقُ الْفَوْتِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٢٠٢﴾ سَابِقُ النِّعْمَةِ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ السَّابِقُ النِّعْمَةِ؛ {٠٥٤٥}
- ﴿٢٠٣﴾ سَابِقُ كُلِّ غَنِيمَةٍ ❖ سَابِقُ كُلِّ غَنِيمَةٍ؛ {٠٨١٥}
- ﴿٢٠٤﴾ سَابِقُ كُلِّ فَوْتٍ ❖ يَا سَابِقُ كُلِّ فَوْتٍ؛ {٠٠٠٢}
- ﴿٢٠٥﴾ ذُو الْمِنَّةِ السَّابِقَةِ ❖ يَا ذَا الْمِنَّةِ السَّابِقَةِ؛ {٠٠٣٩}

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

«۱۸۶» او قبل از قبل است، بدون قبل و بدون پایان و نهایت.
«۱۸۷» تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ قبل از قبل بوده‌ای و آفریدگار قبل نیز هستی.
«۱۸۸» ای زنده پیش از هر زنده‌ای و پیش از هر چیز و پیش از هر کس.
«۱۸۹» ای آن که پیش از هر چیز بوده سپس هر چیز را آفرید و او باقی است و هر چیز فانی شود.

«۱۹۰» ای خدای یگانه‌ی یکتا، تو پیش از هر چیز و پایان هر چیزی.
«۱۹۱» تو پیش از هر چیز و و اول آنی.

۵-۲- دارای پیشینگی

«۱۹۲» خدایا! تو... قبل از همه‌ی آفریدگان وجود داشتی.
«۱۹۳» ستایش از آن خداوندی است که آفریننده‌ی گونه‌های انسان است، همان که نور را به تاریکی وارد می‌سازد و موجودات را از عدم به وجود می‌آورد و خودش در وجود بر همگان سبقت گرفته و دیرین است.
«۱۹۴» خدایا! تو... قبل از همه‌ی آفریدگان وجود داشتی و وجودت همیشه بوده است.
«۱۹۵» ای آن که سر رشته‌ی امور آفریدگان خود را به دست گرفته و آنان را به دایره‌ی قدرت خویش پیش‌رانده‌ای.

«۱۹۶» از بهترین سبقت‌گیرندگان هستم.
«۱۹۷» ای پیشی‌گیرنده.
«۱۹۸» منزّه است خداوند، پیشی‌گیرنده بر سبقت‌گیرندگان.
«۱۹۹» ای پیشی‌گرفته از اشیاء.
«۲۰۰» منزّه است خدایی که رحمتش بر غضبش پیشی گرفت.
«۲۰۱» ای که بر ازدست‌دادن پیشی گرفته‌ای.
«۲۰۲» معبودی جز خدای یگانه نیست، خدایی که نعمت‌هایش پی‌درپی جاری است.
«۲۰۳» پیشی‌گیرنده از هر بهره و سودی است.
«۲۰۴» ای پیشی‌گیرنده بر هر نایاب.
«۲۰۵» ای صاحب بخشش‌آغازین.

«الأزلية و الأبدية»

٢-١-٤- أولية: (أَوَّلُ، أَوَّلُ الْأَوَّلِينَ، أَوَّلُ بِلَا أَوَّلِيَّةٍ، أَوَّلُ بِلَا مِثَالٍ، مَنْ لَا يُوصَفُ أَوَّلُهُ)

- ﴿٢٠٦﴾ الأولُ ◉ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ؛ {الحديد: ٣}
- ﴿٢٠٧﴾ الأولُ ◉ لَمْ تَكُنْ مُسْتَحْدَثًا فَتَوَجَدَ مُتَنَقِّلًا عَنْ حَالَةٍ إِلَى حَالَةٍ بَلْ أَنْتَ الْفَرْدُ الْأَوَّلُ؛ {٠٠١٢}
- ﴿٢٠٨﴾ الأولُ ◉ أَسْأَلُ اللَّهَ الْأَوَّلَ الَّذِي لَمْ يَكُنْ قَبْلَهُ شَيْءٌ؛ {٠٥٧٤}
- ﴿٢٠٩﴾ الأولُ الْآخِرُ ◉ أَنْتَ الْفَرْدُ الْوَاحِدُ الدَّائِمُ الْأَوَّلُ الْآخِرُ؛ {٠٠٣٠}
- ﴿٢١٠﴾ الأولُ الَّذِي لَا شَيْءَ قَبْلَهُ ◉ هُوَ الْأَوَّلُ الَّذِي لَا شَيْءَ قَبْلَهُ؛ {٠٢٢٨}
- ﴿٢١١﴾ الأولُ الَّذِي لَا يُدْرِكُ ◉ هُوَ... الْأَوَّلُ الَّذِي لَا يُدْرِكُ؛ {٠٠٢٧}
- ﴿٢١٢﴾ الأولُ الَّذِي لَا يَسْبِقُ ◉ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ... الْأَوَّلُ الَّذِي لَا يَسْبِقُ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿٢١٣﴾ الأولُ الَّذِي لَمْ تَزَلْ ◉ أَنْتَ الْقَدِيمُ الْأَوَّلُ الَّذِي لَمْ تَزَلْ وَلَا تَزَالْ؛ {٠٥٧٣}
- ﴿٢١٤﴾ الأولُ الْقَدِيمُ ◉ الْأَوَّلُ الْقَدِيمُ الْأَبَدِيُّ الَّذِي لَا يَزُولُ وَلَا يَحُولُ؛ {٠٠١٥}
- ﴿٢١٥﴾ الأولُ النَّصِيرُ ◉ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْأَوَّلُ النَّصِيرُ؛ {٠٠٦٥}
- ﴿٢١٦﴾ الأولُ بَغِيرِ تَكْوِينٍ ◉ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَوَّلُ بَغِيرِ تَكْوِينٍ يَا اللَّهَ؛ {٠١٣٥}
- ﴿٢١٧﴾ الأولُ بِلَا انْتِدَاءٍ ◉ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْعَالَمِ بِمَا كَانَ وَيَكُونُ الْأَوَّلُ بِلَا انْتِدَاءٍ وَالْآخِرُ بِلَا انْتِهَاءٍ؛ {٠٠٦٤}
- ﴿٢١٨﴾ الأولُ بِلَا أَوَّلٍ ◉ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْأَوَّلُ بِلَا أَوَّلٍ كَانَ قَبْلَهُ، وَالْآخِرُ بِلَا آخِرٍ يَكُونُ بَعْدَهُ؛ {٠٢٣٤}
- ﴿٢١٩﴾ الأولُ بِلَا أَوَّلِيَّةٍ ◉ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ بِلَا أَوَّلِيَّةٍ مَعْدُودَةٍ وَالْآخِرُ بِلَا آخِرِيَّةٍ مَحْدُودَةٍ؛ {٠٢٣٥}
- ﴿٢٢٠﴾ الأولُ بِلَا نَفَادٍ ◉ أَنْتَ الْأَوَّلُ بِلَا نَفَادٍ وَالْآخِرُ بِلَا أَعْوَادٍ؛ {٠١٠٤}
- ﴿٢٢١﴾ الأولُ غَيْرُ مَوْصُوفٍ ◉ الْأَوَّلُ غَيْرُ مَوْصُوفٍ؛ {٠٠٤٥}
- ﴿٢٢٢﴾ الأولُ فَلَا شَيْءَ قَبْلَكَ ◉ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَا شَيْءَ قَبْلَكَ؛ {٠٠٥٦}
- ﴿٢٢٣﴾ الأولُ فَلَا يَكُونُ كَائِنٌ قَبْلَهُ ◉ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْأَوَّلِ فَلَا يَكُونُ كَائِنٌ قَبْلَهُ وَالْآخِرِ فَلَا شَيْءَ قَبْلَهُ ◉ بَعْدَهُ؛ {٠٠٢٨}

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

۶-۱-۲- اول، اول‌ترین اول‌ها، آغاز بی‌آغاز، آغاز بدون شبیه، آن‌که اول‌بودنش قابل وصف نیست

﴿۲۰۶﴾ اول و آخر و پیدا و پنهان اوست.

﴿۲۰۷﴾ پدید نیامده‌ای که از حالی به حال دیگر دگرگون شوی، بلکه تو یگانه، اول و آخری.

﴿۲۰۸﴾ از خداوندی درخواست می‌کنم که اول است و قبل از همه‌ی اشیاء بوده و هیچ چیز پیش از او نبوده است.

﴿۲۰۹﴾ تویی بی‌همتای یگانه‌ی یکتای آغاز و پایان.

﴿۲۱۰﴾ اولی است که پیش از او چیزی نیست.

﴿۲۱۱﴾ آغازی که درک نشود.

﴿۲۱۲﴾ ستایش خدا را که پروردگار جهانیان است... آغازی که چیزی بدان پیشی نگیرد.

﴿۲۱۳﴾ تو دیرین و اولی هستی که از بین نمی‌رود و جاودان است.

﴿۲۱۴﴾ ای اول دیرین جاودانی که هرگز از بین نمی‌روی و دگرگون نمی‌شوی.

﴿۲۱۵﴾ منزهی تو خدای آغاز و یاور.

﴿۲۱۶﴾ ای خدایی که هیچ معبودی جز تو نیست، تو را به نامت که اول بی‌ایجاد است می‌خوانم.

﴿۲۱۷﴾ ستایش خدایی راست که... دانای به گذشته و حال، اول بی‌آغاز و آخر بی‌پایان است.

﴿۲۱۸﴾ ستایش خدایی را که اول است و پیش از او اولی نبوده و آخر است و پس از او آخری نخواهد بود.

﴿۲۱۹﴾ خدایا، تو اول هستی، بی‌آنکه اول‌بودنت از جهت عدد باشد و آخر هستی، بی‌آنکه آخر‌بودنت را حدّ و مرزی باشد.

﴿۲۲۰﴾ تویی آغاز بی‌پایان و پایان بی‌بازگشت.

﴿۲۲۱﴾ آغازی که به وصف در نیاید.

﴿۲۲۲﴾ تو اولی و هیچ چیز پیش از تو نبوده است.

﴿۲۲۳﴾ ستایش خدا را که اول است، و چیزی پیش از او وجود نداشت، و آخر است و پس از او موجودی نخواهد بود.

﴿الأزلية والأبدية﴾

- ﴿٢٢٤﴾ الْأَوَّلُ فَلَا يَكُونُ كَائِنًا قَبْلَهُ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْأَوَّلُ فَلَا يَكُونُ كَائِنًا قَبْلَهُ؛ {٠٠٣٧}
- ﴿٢٢٥﴾ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ أَحَدٌ ❖ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ أَحَدٌ؛ {٠٥٧٦}
- ﴿٢٢٦﴾ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ؛ {٠٠٢٢}
- ﴿٢٢٧﴾ الْأَوَّلُ فِي أَوْلَيْتِكَ ❖ أَنْتَ اللَّهُ الْأَوَّلُ فِي أَوْلَيْتِكَ، وَعَلَى ذَلِكَ أَنْتَ دَائِمٌ لَا تَزُولُ؛ {٠٠٢١}
- ﴿٢٢٨﴾ الْأَوَّلُ قَبْلَ الْأَشْيَاءِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْأَوَّلِ قَبْلَ الْأَشْيَاءِ وَالْأَحْيَاءِ؛ {٠٢٣١}
- ﴿٢٢٩﴾ الْأَوَّلُ قَبْلَ أَوْلِيَّةِ الْأَوَّلِينَ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْأَوَّلِ قَبْلَ أَوْلِيَّةِ الْأَوَّلِينَ؛ {٠٥٧٧}
- ﴿٢٣٠﴾ الْأَوَّلُ قَبْلَ خَلْقِكَ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَوَّلُ قَبْلَ خَلْقِكَ؛ {٠٠٢٧}
- ﴿٢٣١﴾ الْأَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ ❖ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْأَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ، وَالْآخِرُ بَعْدَ كُلِّ عَدَدٍ؛ {٠١٦٢}
- ﴿٢٣٢﴾ الْأَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ أَوَّلٍ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْأَوَّلِ قَبْلَ كُلِّ أَوَّلٍ؛ {٠٢٣٢}
- ﴿٢٣٣﴾ الْأَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَالْخَالِقُ لَهُ؛ {٠٠٣٢}
- ﴿٢٣٤﴾ الْأَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ ❖ هُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ الْأَوَّلُ كَانَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٠٧٠}
- ﴿٢٣٥﴾ الْأَوَّلُ لَا بِأَوْلِيَّةٍ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْأَوَّلُ لَا بِأَوْلِيَّةٍ؛ {٠٠٦٤}
- ﴿٢٣٦﴾ الْأَوَّلُ لَا نِهَآيَةَ لَهُ ❖ اللَّهُ فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ بِاسْمِ الْأَوَّلِ لَا نِهَآيَةَ لَهُ؛ {٠٥٧٨}
- ﴿٢٣٧﴾ أَوَّلٌ ❖ يَا أَوَّلُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٢٣٨﴾ أَوَّلٌ لَا كُفُوَ لَهُ ❖ أَنَّهُ وَاحِدٌ أَحَدٌ ظَاهِرٌ بَاطِنٌ أَوَّلٌ آخِرٌ لَا كُفُوَ لَهُ وَلَا نَظِيرَ؛ {٠١٧٠}
- ﴿٢٣٩﴾ أَوَّلُ الْأَوَّلِينَ ❖ يَا أَوَّلَ الْأَوَّلِينَ؛ {٠٠٤١}
- ﴿٢٤٠﴾ أَوَّلٌ بِلَا أَوْلِيَّةٍ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ بِلَا أَوْلِيَّةٍ مَعْدُودَةٍ وَالْآخِرُ بِلَا آخِرِيَّةٍ مَحْدُودَةٍ؛ {٠٢٣٥}
- ﴿٢٤١﴾ أَوَّلٌ بِلَا مِثَالٍ ❖ يَا أَوَّلُ بِلَا مِثَالٍ؛ {٠٥٧٥}
- ﴿٢٤٢﴾ أَوَّلٌ كُلِّ شَيْءٍ ❖ يَا أَوَّلَ كُلِّ شَيْءٍ وَآخِرُهُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٢٤٣﴾ أَوَّلٌ مَحْمُودٍ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ أَوَّلٌ مَحْمُودٍ؛ {٠٢٤١}
- ﴿٢٤٤﴾ أَوَّلٌ قَبْلَ أَنْ يَكُونَ آخِرًا ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَسْبِقْ لَهُ حَالٌ حَالًا فَيَكُونُ أَوَّلًا قَبْلَ أَنْ يَكُونَ آخِرًا؛ {٠٥٧٩}

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

- «۲۲۴» ستایش مخصوص خداوندی است که اوّل است و هیچ موجودی قبل از او نیست.
- «۲۲۵» تو نخستینی و کسی قبل از تو نیست.
- «۲۲۶» خدایا، تو اوّلی هستی که چیزی پیش از تو نیست.
- «۲۲۷» تویی خدایی که در اوّل بودن خویش یگانه‌ای و بنابراین تو پایدار و زوال‌ناپذیری.
- «۲۲۸» ستایش مخصوص خدایی است که آغاز هستی است پیش از پیش از بی‌جان و جاندار.

- «۲۲۹» ستایش مخصوص خداوندی است که اوّل است پیش از همه‌ی اوّل‌ها.
- «۲۳۰» معبودی جز تو نیست، اوّلی که پیش از آفریدگان خود موجود بوده است.
- «۲۳۱» تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ اوّل و قبل از هرچیز؛ آخر و بعد هر عدد.
- «۲۳۲» ستایش مخصوص خداوندی است که اوّل است پیش از هر اوّلی.
- «۲۳۳» خدایا، تو اوّلی هستی که قبل از هر چیزی بودی و آفریننده‌ی قبل بودی.
- «۲۳۴» او لطیفِ آگاه است. اوّلی پیش از هر چیز.
- «۲۳۵» معبودی جز خدای یگانه نیست؛ اوّلی که آغازی ندارد.
- «۲۳۶» خداوند هر آنچه اراده فرماید، انجام می‌دهد؛ به نام آن اوّلی که پایان ندارد.
- «۲۳۷» ای اوّل.
- «۲۳۸» او یکی است و یگانه و آشکار و نهان و اوّل و آخر که نه هم‌تا دارد و نه نظیر.
- «۲۳۹» ای اوّل اوّل‌ها.
- «۲۴۰» خدایا، تو اوّل هستی، بی‌آنکه اوّل‌بودنت از جهت عدد باشد و آخر هستی، بی‌آنکه آخر‌بودنت را حدّ و مرزی باشد.
- «۲۴۱» ای اوّلی که هیچ مثل و مانندی نداری.
- «۲۴۲» ای آغاز و انجام هرچیز.
- «۲۴۳» ستایش مخصوص خداوندی است که نخستین ستوده است.
- «۲۴۴» ستایش مخصوص خداوندی است که حالی از او بر حال دیگرش پیشی نجسته، تا اوّل باشد پیش از آنکه آخر باشد.

﴿الأزلية والأبدية﴾

﴿٢٤٥﴾ مَنْ أَوَّلَهُ حِلْمٌ لَا ❁ سُبْحَانَ مَنْ أَوَّلَهُ حِلْمٌ لَا يُوصَفُ وَآخِرُهُ عِلْمٌ لَا يَبِيدُ؛
يُوصَفُ {٠٠٢٨}

﴿٢٤٦﴾ مَنْ أَوَّلَهُ عِلْمٌ لَا ❁ سُبْحَانَ مَنْ أَوَّلَهُ عِلْمٌ لَا يُوصَفُ وَآخِرُهُ عِلْمٌ لَا يَبِيدُ؛
يُوصَفُ {١٢٥٢}

﴿٢٤٧﴾ مَنْ لَا يُوصَفُ أَوَّلُهُ ❁ سُبْحَانَ مَنْ لَا يُوصَفُ أَوَّلُهُ وَلَا يَنْفَدُ آخِرُهُ؛ {٠٠٢٧}

٧-١-٢- ابتداء: (بادئ لا بدىء له، بدىء، مبتدأ) وراجع: خالقية

﴿٢٤٨﴾ بَادِئٌ لَا بَدِىَّ لَهُ ❁ يَا بَادِئُ لَا بَدِىَّ لَهُ؛ {٠٥٨٨}

﴿٢٤٩﴾ الْبَدِىُّ ❁ اللَّهُمَّ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ وَالْبَدِىُّ لَيْسَ
قَبْلَكَ شَيْءٌ؛ {٠٠٢٨}

﴿٢٥٠﴾ الْبَدِىُّ ❁ هُوَ الْبَدِىُّ الَّذِي لَمْ يَكُنْ شَيْءٌ قَبْلَهُ؛ {٠٠٩٠}

﴿٢٥١﴾ الْبَدِىُّ الْبَدِيعُ ❁ يَا إِلَهَ الْبَدِىِّ الْبَدِيعِ الْمُنْشِئِ الْخَالِقِ لِكُلِّ شَيْءٍ عَلَى غَيْرِ
مِثَالٍ امْتَثَلْتَهُ؛ {٠٥٨٩}

﴿٢٥٢﴾ الْبَدِىُّ الَّذِي لَا يَنْفَدُ ❁ أَنْتَ الْقَاهِرُ الَّذِي لَا يُغْلَبُ الْبَدِىُّ الَّذِي لَا يَنْفَدُ؛ {٠٦٦٨}

﴿٢٥٣﴾ الْبَدِىُّ بِلَا مَعْلُومٍ ❁ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْبَدِىُّ بِلَا مَعْلُومٍ لِأَزَلِّيَّتِهِ وَلَا آخِرٍ لِأَوْكَلِيَّتِهِ؛
{٠٢٤١}

﴿٢٥٤﴾ الْبَدِىُّ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ ❁ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْبَدِىُّ
قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٦٧٢٠}

﴿٢٥٥﴾ الْبَدِىُّ لَا يَنْفَدُ ❁ أَنْتَ الصَّادِقُ الَّذِي لَا يَكْذِبُ الْقَاهِرُ الَّذِي لَا يُغْلَبُ الْبَدِىُّ لَا
يَنْفَدُ؛ {٠٦٥٨}

﴿٢٥٦﴾ الْبَدِىُّ لَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ ❁ اللَّهُمَّ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ وَالْبَدِىُّ لَيْسَ
قَبْلَكَ شَيْءٌ؛ {٠٠٢٨}

﴿٢٥٧﴾ بَدِىٌّ لَا بَدَاءَ لَكَ ❁ يَا بَدِىُّ لَا بَدَاءَ لَكَ؛ {٠٥١٤}

﴿٢٥٨﴾ بَدِىٌّ لَا بَدِىَّ لَكَ ❁ يَا بَدِىُّ لَا بَدِىَّ لَكَ؛ {٠٢٠١}

﴿٢٥٩﴾ بَدِىٌّ لَا تَتَغَيَّرُ ❁ اللَّهُمَّ إِنَّكَ حَيٌّ لَا تَمُوتُ وَخَالِقٌ لَا تُغْلَبُ وَبَصِيرٌ لَا تَرْتَابُ وَسَمِيعٌ
لَا تَشْكُ وَصَادِقٌ لَا تَكْذِبُ وَقَاهِرٌ لَا تُقْهَرُ وَبَدِىٌّ لَا تَتَغَيَّرُ؛ {٠٦٦٧}

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

﴿۲۴۵﴾ منزّه است خدایی که آغازش بردباری وصف‌ناپذیر و پایانش دانشی فناپذیر است.

﴿۲۴۶﴾ منزّه است خدایی که آغاز او دانش وصف‌ناپذیر و نهایتش دانشی بی‌پایان است.

﴿۲۴۷﴾ منزّه است خدایی که آغازش وصف‌ناپذیر و پایانش بی‌انتهاست.

۷-۱-۲- شروع: (شروع‌کننده‌ای که بر او شروعی نیست، شروع‌کننده، آغاز) و. ر. به: آفرینندگی

﴿۲۴۸﴾ ای اوّل همه چیز که پیش از او کسی نیست!

﴿۲۴۹﴾ خدايا! تو مهربان‌ترین مهربانانی، معبودی جز تو نیست و تو آغازگری هستی که پیش از تو چیزی نیست.

﴿۲۵۰﴾ اوست نخستینی که چیزی پیش از او نبوده است.

﴿۲۵۱﴾ ای خدای آغازگر نوآفرین ایجادکننده و آفریننده‌ی همه‌چیز بدون نمونه‌ای که در ساخت موجودات از آن الهام گرفته باشی.

﴿۲۵۲﴾ تو چیره‌ای هستی که کسی بر تو غلبه نمی‌کند؛ شروع‌کننده‌ای هستی پایان‌ناپذیر.

﴿۲۵۳﴾ ستایش مخصوص خداوند است؛ آن پدیدآورنده‌ای که ازلیّت او در علم کسی نبوده است و برای اوّلیتش پایانی نیست.

﴿۲۵۴﴾ خدايا! از تو درخواست می‌کنم به خاطر اینکه حمد و ستایش مخصوص توست؛ هیچ معبودی جز تو نیست، آغازگر پیش از همه چیز.

﴿۲۵۵﴾ تو راستگویی که دروغ نمی‌گویی، غلبه‌کننده‌ای که مغلوب نمی‌شود، آغازگری که پایان نمی‌پذیرد.

﴿۲۵۶﴾ خدايا! تو مهربان‌ترین مهربانانی، معبودی جز تو نیست و تو آغازگری هستی که پیش از تو چیزی نیست.

﴿۲۵۷﴾ ای آغازگری که آغازی نداری.

﴿۲۵۸﴾ ای آغازگری که آغازی نداری.

﴿۲۵۹﴾ خدايا تو زنده‌ای هستی که نمی‌میری، آفریننده‌ای هستی که مغلوب نمی‌شوی، بینایی هستی که در کارها تردید نمی‌کنی، شنوایی هستی که شک نمی‌کنی، راستگویی هستی که دروغ نمی‌گویی، چیره‌ای هستی که شکست نمی‌خوری و شروعی هستی که تغییر پیدا نمی‌کنی.

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

﴿۲۶۰﴾ خدایا! تو... پدیدآورنده‌ای هستی که تغییر نمی‌کنی.

﴿۲۶۱﴾ تو... پدیدآورنده‌ای هستی که نابود نمی‌شوی.

﴿۲۶۲﴾ ای آغازگری که شریکی نداری.

﴿۲۶۳﴾ خدایا! همانا تو زنده‌ای که نمی‌میری و راست‌گویی که دروغ نمی‌گویی و غلبه‌کننده‌ای

که مغلوب نمی‌شوی و شروعی پایان‌ناپذیر.

﴿۲۶۴﴾ آغازکننده و از نو پدیدآورنده بود. آغاز کرد آنچه را اختراع فرمود و اختراع فرمود آنچه

را آغاز کرد.

﴿۲۶۵﴾ منزّه است آن که کسی پیش از او نبوده که اوّل باشد.

۲-۲-۲-۱ اساس، پایه، سرچشمه، سرآغاز

۲-۲-۱-۱ اساس: (تأسیس‌کننده)

﴿۲۶۶﴾ ای بنیانگذار کارها!

۲-۲-۲ صاحب پایه

﴿۲۶۷﴾ خداوند بزرگ‌ترین است، صاحب فرمانروایی دست‌نیافتنی و پایه‌های برافراشته است.

۲-۲-۳ سرچشمه

﴿۲۶۸﴾ چشمه‌ی عظمت و شکوه.

۲-۲-۴ سرآغاز و. ر. به: آغاز و شروع

﴿۲۶۹﴾ تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ شروع‌کننده‌ی و بازگرداننده‌ی هرچیز.

﴿۲۷۰﴾ منزّه است آن که... مبدأ هر چیزی است.

۲-۳-۱ ابدیت، دوام، پایداری، ثبات، برقراری، زنده‌بودن، جاودانگی، آخربودن، بعد،

فانی‌کردن ابد، نابودکردن بی‌انتهایی، آن که زمان ندارد، مرز توصیف‌ناپذیر، آن که

نابودی نمی‌پذیرد، بی‌آغازی و بی‌پایانی

۲-۳-۱-۱ جاودانگی: (جاودانه، جاودانه در بی‌انتهایی، آن که در جاودانگی خود نیز

جاودانه است

﴿۲۷۱﴾ ای جاویدان!

﴿۲۷۲﴾ تو ابدی هستی بنابراین برای پایانی نیست.

﴿الأزلية والأبدية﴾

﴿٢٧٣﴾ الأَبَدُ	✽ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةً وَتِسْعِينَ إِسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا إِنَّهُ... الأَبَدُ؛ {٠٠٠٤}
﴿٢٧٤﴾ الأَبَدُ الأَبَدُ	✽ بِسْمِ اللَّهِ الأَبَدِ الأَبَدِ؛ {٠٠٠٥}
﴿٢٧٥﴾ الأَبَدُ الَّذِي لَا يَنْفَدُ	✽ أَنْتَ الأَبَدُ الَّذِي لَا يَنْفَدُ؛ {٠٠٠٦}
﴿٢٧٦﴾ الأَبَدُ بِلَا أَمَدٍ	✽ اللَّهُمَّ فَأَنْتَ الأَبَدُ بِلَا أَمَدٍ؛ {٠٠٠٧}
﴿٢٧٧﴾ أَبَدِي سَرْمَدِي	✽ وَاحِدًا أَبَدِيًّا سَرْمَدِيًّا؛ {٠٠١٩}
﴿٢٧٨﴾ أَبَدِي سَرْمَدِي دَائِمٌ فِي الْغُيُوبِ	✽ أَنْتَ اللَّهُ الْمَلِكُ الْجَبَّارُ الْقُدُّوسُ الَّذِي لَمْ تَزَلْ أَرْلِيًّا أَبَدِيًّا سَرْمَدِيًّا دَائِمًا فِي الْغُيُوبِ؛ {٠٠١٧}
﴿٢٧٩﴾ أَبَدِي سَرْمَدِي قَدِيمٌ دَائِمٌ فِي الْغُيُوبِ	✽ أَنْتَ اللَّهُ الْمَلِكُ الْجَبَّارُ الْقُدُّوسُ الَّذِي لَمْ تَزَلْ وَلَا تَزَالْ أَرْلِيًّا أَرْلِيًّا أَبَدِيًّا سَرْمَدِيًّا قَدِيمًا دَائِمًا فِي الْغُيُوبِ؛ {٠٠١٨}
﴿٢٨٠﴾ الأَبَدِي	✽ الأَبَدِي هُوَ الْمُسْتَمِرُّ فِي جَمِيعِ الْأَزْمَنَةِ؛ {٠٠١٤}
﴿٢٨١﴾ الأَبَدِي	✽ مَعْنَى الْأَزَلِيِّ مَا لَمْ يَزَلْ وَالْأَبَدِي مَا لَا يَزَالُ؛ {٠٠١٣}
﴿٢٨٢﴾ الأَبَدِي الَّذِي لَا يَزُولُ وَلَا يَحُولُ	✽ أَسْأَلُكَ يَا مَلِكَ الْمُلُوكِ الْأَوَّلَ الْقَدِيمَ الْأَبَدِيَّ الَّذِي لَا يَزُولُ وَلَا يَحُولُ؛ {٠٠١٥}
﴿٢٨٣﴾ الأَبَدِي الْقَدِيمُ	✽ اللَّهُمَّ أَنْتَ الأَبَدِي الْقَدِيمُ؛ {٠٠١٦}
﴿٢٨٤﴾ الْمُتَابَعُ بِالْخُلُودِ	✽ اللَّهُمَّ يَا ذَا الْمُلْكِ الْمُتَابَعُ بِالْخُلُودِ؛ {٠٠٢١}
﴿٢٨٥﴾ مُتَابَعٌ بِخُلُودِهِ	✽ يَا مُتَابَعًا بِخُلُودِهِ؛ {٠٠١٣}
﴿٢٨٦﴾ مُؤَبَّدُ الأَبَدِ	✽ وَلَا مُلْتَجَأَ غَيْرَ الْقَادِرِ عَلَى حَلِّ الْعَقْدِ وَمُؤَبَّدُ الأَبَدِ؛ {٠٠١١}

٢-٣-٢- دوام: (أَدْوَمُ، دَائِمٌ، دِيمُومٌ، دَيُومٌ، ذُو الْعِزَّةِ الدَّائِمَةِ، ذُو الْمَنِّ الدَّائِمِ، ذُو مَغْفِرَةٍ دَائِمَةٍ،

مُدِيمٌ)

﴿٢٨٧﴾ أَدْوَمُ	✽ سُبْحَانَهُ مِنْ قِيُومٍ مَا أَدْوَمَهُ؛ {٠٠٤٨}
﴿٢٨٨﴾ أَدْوَمُ	✽ سُبْحَانَهُ مِنْ حَمِيدٍ مَا أَدْوَمَهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٢٨٩﴾ أَدْوَمٌ مِنْ كُلِّ دَائِمٍ	✽ يَا أَدْوَمَ مِنْ كُلِّ دَائِمٍ؛ {٠٠٢٩}
﴿٢٩٠﴾ الأَدْوَمُ	✽ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْكَرِيمُ الْأَكْرَمُ، الدَّائِمُ الْأَدْوَمُ؛ {٠١٦٢}

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

﴿۲۷۳﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها ابد و همیشه‌باقی است.

﴿۲۷۴﴾ به نام خداوند جاویدان ابدی.

﴿۲۷۵﴾ تو ابدی هستی که هرگز نابود نمی‌شود.

﴿۲۷۶﴾ خدایا! تو جاویدان بی‌پایانی.

﴿۲۷۷﴾ یگانه و جاویدان است. همیشه بوده و خواهد بود.

﴿۲۷۸﴾ تویی پادشاه، صاحب اراده‌ی نافذ، منزّه از همه‌ی عیب‌ها که همیشه بودی، همیشه هستی، بی‌آغاز و بی‌پایانی، و دائماً در نهان.

﴿۲۷۹﴾ تویی پادشاه صاحب اراده‌ی نافذ، منزّه از همه‌ی عیب‌ها که همیشه بودی، همیشه هستی، بی‌آغاز و بی‌پایانی، و دائماً در نهان.

﴿۲۸۰﴾ ابدی آن است که در همه زمان‌ها وجود دارد.

﴿۲۸۱﴾ «ازلی» یعنی چیزی که نابودی نداشته [و پیوسته بوده] و «ابدی» یعنی چیزی که نابود نمی‌شود [و پیوسته خواهد بود].

﴿۲۸۲﴾ ای فرمانروای فرمانروایان، از تو می‌خواهم. ای اوّل، ای دیرین و ای جاودانه‌ای که هرگز از بین نمی‌رود و دگرگون نمی‌شود.

﴿۲۸۳﴾ خدایا! تو ابدی و دیرین هستی.

﴿۲۸۴﴾ ای خداوندی که از آن توسّست فرمانروایی ابدی جاویدان.

﴿۲۸۵﴾ ای جاودان و پایدار به جاودانگی خود!

﴿۲۸۶﴾ هیچ پناهگاهی جز خداوند قادر نیست. تنها اوست که بر بازکردن مشکلات تواناست او که برای همیشه بوده و خواهد بود.

۲-۳-۲- پایداری: (پاینده‌تر، پاینده، دارای عزّت و نعمت و آمرزش پایدار، عطاکننده‌ی پایداری)

﴿۲۸۷﴾ منزّه است آن قائم به ذاتی که چه‌بسیار پایدار است!

﴿۲۸۸﴾ منزّه است ستوده‌ای که چه پایدار است.

﴿۲۸۹﴾ ای پایدارتر از هر پایدار!

﴿۲۹۰﴾ تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ بزرگواری بزرگوارتر، پایداری پایدارتر.

﴿الأزلية والأبدية﴾

﴿٢٩١﴾ الدَّائِمُ	☆ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْقَائِمِ الدَّائِمِ؛ {٠٠٢٨}
﴿٢٩٢﴾ الدَّائِمُ	☆ أَنْتَ الْبَاقِي الدَّائِمُ مَلَأْتَ عَظَمَتَكَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ؛ {٠٤٤٥}
﴿٢٩٣﴾ الدَّائِمُ	☆ أَنْتَ الدَّائِمُ وَآنَا الزَّائِلُ؛ {٠٤٢٨}
﴿٢٩٤﴾ الدَّائِمُ	☆ سُبْحَانَ الْبَاقِي الدَّائِمِ؛ {١٢٥٢}
﴿٢٩٥﴾ الدَّائِمُ	☆ سُبْحَانَ اللَّهِ الْقَائِمِ الدَّائِمِ؛ {٠٤٧٥}
﴿٢٩٦﴾ الدَّائِمُ الْأَدْوَمُ	☆ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْكَرِيمُ الْكَرِيمُ الدَّائِمُ الْأَدْوَمُ؛ {٠١٤٢}
﴿٢٩٧﴾ الدَّائِمُ الْأَوَّلُ	☆ أَنْتَ الْفَرْدُ الْوَاحِدُ الدَّائِمُ الْأَوَّلُ الْآخِرُ؛ {٠٠٣٠}
﴿٢٩٨﴾ الدَّائِمُ الْبَاقِي	☆ سُبْحَانَ الدَّائِمِ الْبَاقِي الَّذِي لَا يَزُولُ؛ {٠٨٨٣}
﴿٢٩٩﴾ الدَّائِمُ الْبَاقِي	☆ الدَّائِمُ الْبَاقِي بَعْدَ فَنَاءِ كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٤٥٣}
﴿٣٠٠﴾ الدَّائِمُ الدَّيْمُومُ	☆ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الدَّائِمُ الدَّيْمُومُ الْقَدِيمُ الْأَزَلِيُّ الْأَبَدِيُّ؛ {٠٠٢٠}
﴿٣٠١﴾ الدَّائِمُ الَّذِي لَا أَزُولُ	☆ أَنَا اللَّهُ الدَّائِمُ الَّذِي لَا أَزُولُ؛ {١٠١٨}
﴿٣٠٢﴾ الدَّائِمُ الَّذِي لَا زَوَالَ	☆ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ تَبْقَى وَتَفْنَى كُلُّ شَيْءٍ الدَّائِمُ الَّذِي لَا زَوَالَ لَكَ؛ {٠٠٢٨}
﴿٣٠٣﴾ الدَّائِمُ الَّذِي لَا نَفَادَ	☆ أَنْتَ الرَّبُّ الَّذِي لَا نِدَّ لَكَ وَالدَّائِمُ الَّذِي لَا نَفَادَ لَكَ؛ {٠٠٢٧}
﴿٣٠٤﴾ الدَّائِمُ الَّذِي لَا نَفَادَ لَهُ	☆ سُبْحَانَ الْوَاحِدِ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ الْقَدِيمُ الْمُبْدِيُّ الَّذِي لَا بَدَاءَ لَهُ الدَّائِمُ الَّذِي لَا نَفَادَ لَهُ؛ {١٠١٩}
﴿٣٠٥﴾ الدَّائِمُ الَّذِي لَا يَبِيدُ	☆ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ... الدَّائِمُ الَّذِي لَا يَبِيدُ؛ {٠٤٤٦}
﴿٣٠٦﴾ الدَّائِمُ الَّذِي لَا يَزُولُ	☆ اللَّهُمَّ... وَاشْهَدْ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَخَيْرُكَ مِنْ خَلْقِكَ وَأَنَّ... وَجْهَكَ الْكَرِيمَ الدَّائِمَ الَّذِي لَا يَزُولُ؛ {٠٠٥٥}
﴿٣٠٧﴾ الدَّائِمُ الَّذِي لَا يَفْنَى	☆ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْبَاقِي الَّذِي تَسْرُبَلُ بِالْبَقَاءِ الدَّائِمِ الَّذِي لَا يَفْنَى؛ {٠٤٤٦}
﴿٣٠٨﴾ الدَّائِمُ الَّذِي لَا يَمُوتُ	☆ اللَّهُمَّ أَنْتَ... الدَّائِمُ الَّذِي لَا يَمُوتُ؛ {٠٤٠٨}
﴿٣٠٩﴾ الدَّائِمُ الصَّمَدُ الْفَرْدُ الْقَدِيمُ	☆ هُوَ الدَّائِمُ الصَّمَدُ الْفَرْدُ الْقَدِيمُ؛ {٠٨٨٣}
﴿٣١٠﴾ الدَّائِمُ الْعَزِيزُ	☆ أَنَا الدَّائِمُ الْعَزِيزُ؛ {٠٨٠٦}

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

- «۲۹۱» ستایش مخصوص خداوندی است که... برپا و جاودانه است.
- «۲۹۲» تو پایدار و جاودانه هستی، بزرگی تو آسمان‌ها و زمین را پر کرده است.
- «۲۹۳» تو همواره پایداری و من نیست‌شونده‌ام.
- «۲۹۴» منزّه است خدای ماندنی جاودان.
- «۲۹۵» منزّه است خدای قائم به ذات و جاودانه.
- «۲۹۶» تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ بزرگواری بزرگوارتر، پایداری پایدارتر.
- «۲۹۷» تویی بی‌همتای یگانه‌ی یکتای آغاز و پایان.
- «۲۹۸» منزّه است خدای جاودان پاینده‌ای که زوال ندارد.
- «۲۹۹» جاودانی هستی که بعد از فناى همه چیز می‌مانی.
- «۳۰۰» معبودی جز او نیست؛ زنده، پاینده، جاودان، پایدار، دیرین، بی‌آغاز و بی‌پایان.
- «۳۰۱» من آن خداوند پاینده‌ای هستم که از بین نمی‌روم.
- «۳۰۲» معبودی جز تو نیست، تو می‌مانی و همه چیز نابود می‌شود، جاویدی که از بین

نمی‌رود.

- «۳۰۳» تویی پروردگاری که همتایی نداری و جاویدی که پایانی نداری.
- «۳۰۴» منزّه است خدای یگانه‌ای که غیر از او خدایی نیست. قدیم آغازکننده‌ای که او را آغازی نیست و دائمی که او را نیستی نباشد.
- «۳۰۵» منزّه‌ی تو، معبودی جز تو نیست... جاودانی که از بین نمی‌رود.
- «۳۰۶» خدایا... و گواهی می‌دهم که حضرت محمد ﷺ، بنده و رسول و برگزیده‌ی تو از میان آفریده‌هایت می‌باشد و... روی گرامی و پاینده‌ی تو که هرگز نابود نمی‌شود.
- «۳۰۷» ستایش مخصوص خداوند ماندگاری است که جامه‌ی بقا بر تن کرده است، جاودانی

که فنا نمی‌پذیرد.

- «۳۰۸» خدایا! تویی... جاودانی که نمی‌میرد.
- «۳۰۹» جاودان بی‌نیاز یکتای دیرین است.
- «۳۱۰» من فناپذیر و شکست‌ناپذیرم.

«الأزلية والأبدية»

﴿٣١١﴾ الدائم القائم	○ أسألك باسمِكَ الدائم القائم؛ {٠١٣٥}
﴿٣١٢﴾ الدائم القائم	○ سُبْحَانَ الدائم القائم الَّذِي لَا يَزُولُ؛ {٠٠٢٧}
﴿٣١٣﴾ الدائم القائم	○ أَنْتَ الدائمُ القائمُ الَّذِي لَا يَمُوتُ؛ {١٠٢٠}
﴿٣١٤﴾ الدائم القديم	○ سُبْحَانَ الْقَائِمِ الدائم القديم؛ {٠٦٧٥}
﴿٣١٥﴾ الدائم الممتدُّ	○ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاحِدُ الْمُتَوَحِّدُ الْفَرْدُ الدائمُ الْمُتَفَرِّدُ؛ {٠٢٠٩}
﴿٣١٦﴾ الدائمُ بَعْدَ فَنَاءِ كُلِّ شَيْءٍ	○ أَنْتَ الْبَاقِي الْكَرِيمُ الْقَائِمُ الدائمُ بَعْدَ فَنَاءِ كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٦٧٨}
﴿٣١٧﴾ الدائمُ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ	○ أَنْتَ الْبَدِيعُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَ الدائمُ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٣٨٤}
﴿٣١٨﴾ الدائمُ بغير تكوين	○ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْوَاحِدِ بغير تشبيه الدائم بغير تكوين؛ {٠٩٦٥}
﴿٣١٩﴾ الدائمُ بغير حدٍّ	○ الدائمُ بغير حدٍّ؛ {٠١٤٥}
﴿٣٢٠﴾ الدائمُ بغير غاية	○ هُوَ الْبَاقِي الدائمُ بغير غايةٍ وَلَا فَنَاءٍ؛ {٠٠٢٨}
﴿٣٢١﴾ الدائمُ بِلَا زَوَالٍ	○ يَا اللَّهَ الدائمُ بِلَا زَوَالٍ وَلَا يَفْنَى مُلْكُهُ؛ {٠٥٨٩}
﴿٣٢٢﴾ الدائمُ بِلَا فَنَاءٍ	○ أسألكَ بِاسْمِكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الدائمُ بِلَا فَنَاءٍ يَا اللَّهَ؛ {٠١٣٥}
﴿٣٢٣﴾ الدائمُ بِلَا مُدَّةٍ	○ أَنْتَ... الدائمُ بِلَا مُدَّةٍ؛ {٠٠٥٤}
﴿٣٢٤﴾ الدائمُ غَيْرُ الْغَافِلِ	○ سُبْحَانَ الدائمِ غَيْرِ الْغَافِلِ؛ {٠٠٤٣}
﴿٣٢٥﴾ الدائمُ غَيْرُ الْفَانِي	○ اللَّهُمَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَلِكُ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ الْبَدِيعُ الْبَدِيعُ لَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ الدائمُ غَيْرُ الْفَانِي؛ {٠٠٢٧}
﴿٣٢٦﴾ الدائمُ فَلَا يَزُولُ مُلْكُكَ	○ أَنْتَ الدائمُ فَلَا يَزُولُ مُلْكُكَ؛ {١٠٢١}
﴿٣٢٧﴾ الدائمُ فِي كِبَرِيَاءٍ	○ أَنْتَ... الدائمُ فِي كِبَرِيَاءٍ الْهَيْبَةِ وَالرُّفْعَةِ؛ {٠٠٧٥}
الْهَيْبَةُ وَالرُّفْعَةُ	
﴿٣٢٨﴾ الدائمُ فِي مُلْكِهِ	○ يَا اللَّهَ الدائمُ فِي مُلْكِهِ؛ {١٠٢٢}
﴿٣٢٩﴾ الدائمُ لَا زَوَالٍ لَكَ	○ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ تَبَقَى وَ يَفْنَى كُلُّ شَيْءٍ الدائمُ لَا زَوَالٍ لَكَ؛ {٠٠٦٥}
﴿٣٣٠﴾ الدائمُ لَا يَفْنَى	○ أَنْتَ... الدائمُ لَا يَفْنَى؛ {٠٦٤٨}

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

- «۳۱۱» تو را با آن نامت که دائم و برپاست می‌خوانم.
- «۳۱۲» منزّه است جاودان پایداری که زوال نمی‌پذیرد.
- «۳۱۳» تو جاودان و قائم به ذاتی و از بین نخواهی رفت.
- «۳۱۴» منزّه است خدای قائم به ذات و جاودانه و دیرین.
- «۳۱۵» معبودی جز تو نیست، یگانه، تک، یکتا، دائمی و تنها.
- «۳۱۶» تو بعد از زوال همه جاودان، بزرگوار، متکّی به خود و دائمی هستی.
- «۳۱۷» تو خلق‌کننده‌ای قبل از اینکه چیزی موجود باشد و پس از هر چیز، ماندگاری.
- «۳۱۸» ستایش خداوندی را که یکتاست، بی‌آنکه او را به چیزی تشبیه کنیم. هم او که همیشه هست بی‌آنکه ایجاد شده باشد.
- «۳۱۹» دائم و نامحدود.
- «۳۲۰» او پاینده و جاودان و بی‌پایان و فناپذیر است.
- «۳۲۱» ای خدای جاوید بی‌زوال که فرمانروایی‌اش فناپذیر است.
- «۳۲۲» ای خدایی که هیچ معبودی جز تو نیست، تو را به نامت که دائم نابودناشدنی است می‌خوانم.
- «۳۲۳» تو جاودانی بدون هیچ زمانی.
- «۳۲۴» منزّه است خداوند جاودانی که هرگز غفلت نمی‌ورزد.
- «۳۲۵» خدایا، معبودی جز تو نیست و تویی پادشاه، معبودی جز تو نیست و تو نوآفرینی هستی که پیش از تو چیزی نیست. تو جاوید فناپذیر هستی.
- «۳۲۶» تو جاودان هستی و فرمانروایی‌ات همیشه پایدار است.
- «۳۲۷» تو بر بلندمرتبگی و بزرگی در هیبت جاودانه‌ای.
- «۳۲۸» ای خدایی که فرمانروایی‌اش پایدار است.
- «۳۲۹» معبودی جز تو نیست، تو می‌مانی و همه‌چیز نابود می‌شود. تو جاویدی زوال‌ناپذیر هستی.
- «۳۳۰» تو... جاودان و فناپذیری.

«الأزلية والأبدية»

﴿ ٣٣١ ﴾ الدَّائِمُ مَعَ كُلِّ شَيْءٍ	☆ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْقَرِيبُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَالدَّائِمُ مَعَ كُلِّ شَيْءٍ؛ {١٠٢٤}
﴿ ٣٣٢ ﴾ دَائِمٌ	☆ سُبْحَانَهُ مِنْ دَائِمٍ مَا أَبْقَاهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿ ٣٣٣ ﴾ دَائِمٌ	☆ يَا دَائِمُ؛ {٠٠٣٩}
﴿ ٣٣٤ ﴾ دَائِمُ الْإِفْضَالِ	☆ يَا دَائِمُ الْإِفْضَالِ؛ {٠٥٧٥}
﴿ ٣٣٥ ﴾ دَائِمُ الْبَقَاءِ	☆ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ إِلَى غَيْرِ غَايَةٍ يَدُومُ بَقَاؤُهُ؛ {١٣٩٤}
﴿ ٣٣٦ ﴾ دَائِمُ الْبَقَاءِ	☆ يَا دَائِمُ الْبَقَاءِ؛ {٠٠٣٩}
﴿ ٣٣٧ ﴾ دَائِمُ الثَّبَاتِ	☆ يَا دَائِمُ الثَّبَاتِ؛ {٠٧٦٣}
﴿ ٣٣٨ ﴾ دَائِمُ الْجُودِ وَالْكَرَمِ	☆ يَا دَائِمُ الْجُودِ وَالْكَرَمِ؛ {٠٠٥٥}
﴿ ٣٣٩ ﴾ دَائِمُ السُّلْطَانِ	☆ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الشَّانِ دَائِمُ السُّلْطَانِ؛ {٠٩٢١}
﴿ ٣٤٠ ﴾ دَائِمُ السُّلْطَانِ وَالْقُدْرَةِ	☆ يَا بَاقِيَ الْعِزِّ وَالْعَظَمَةِ وَدَائِمُ السُّلْطَانِ وَالْقُدْرَةِ؛ {٠٥٥٨}
﴿ ٣٤١ ﴾ دَائِمُ الْفَضْلِ	☆ يَا دَائِمُ الْفَضْلِ عَلَى الْبَرِيَّةِ؛ {٠٦٠٩}
﴿ ٣٤٢ ﴾ دَائِمُ الْقَدَمِ	☆ فَأَنْتَ... دَائِمُ الْقَدَمِ؛ {٠٠٠٨}
﴿ ٣٤٣ ﴾ دَائِمُ الْكَرَمِ	☆ يَا... دَائِمُ الْمَجْدِ وَالْكَرَمِ؛ {٠٥٤٥}
﴿ ٣٤٤ ﴾ دَائِمُ اللَّطْفِ	☆ يَا دَائِمُ اللَّطْفِ؛ {٠٠٣٩}
﴿ ٣٤٥ ﴾ دَائِمُ الْمَجْدِ وَالْكَرَمِ	☆ يَا وَلِيَّ النِّعَمِ وَشَدِيدَ النِّقَمِ وَدَائِمُ الْمَجْدِ وَالْكَرَمِ؛ {٠٥٤٥}
﴿ ٣٤٦ ﴾ دَائِمُ الْمَعْرُوفِ	☆ يَا دَائِمُ الْمَعْرُوفِ؛ {٠٠١٢}
﴿ ٣٤٧ ﴾ دَائِمُ الْمُلْكِ	☆ يَا اللَّهَ يَا دَائِمُ الْمُلْكِ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠١٣٥}
﴿ ٣٤٨ ﴾ دَائِمُ النِّعْمَاءِ	☆ عَظِيمُ الْآلَاءِ دَائِمُ النِّعْمَاءِ؛ {٠٩٠٣}
﴿ ٣٤٩ ﴾ دَائِمُ بَغَيْرِ فَنَاءٍ	☆ يَا دَائِمُ بَغَيْرِ فَنَاءٍ وَلَا زَوَالٍ لِمُلْكِهِ؛ {٠٥٩٢}
﴿ ٣٥٠ ﴾ دَائِمُ بَلَا فَنَاءٍ	☆ يَا دَائِمُ بَلَا فَنَاءٍ وَلَا زَوَالٍ لِمُلْكِهِ؛ {٠٦٠٠}
﴿ ٣٥١ ﴾ دَائِمٌ حَيٌّ	☆ هُوَ مُنْشِئٌ حَيٌّ حِينَ لَا حَيَّ وَدَائِمٌ حَيٌّ؛ {٠٥١٦}
﴿ ٣٥٢ ﴾ دَائِمٌ دَيِّمُومٌ	☆ أَنْتَ دَيَّانُ دَائِمٌ دَيِّمُومٌ؛ {٠٨٥٨}
﴿ ٣٥٣ ﴾ دَائِمُ شَأْنُهُ	☆ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الشَّانِ الدَّائِمِ السُّلْطَانِ الْعَظِيمِ الْبِرْهَانَ؛ {١٣٣٩}
﴿ ٣٥٤ ﴾ دَائِمٌ فِي مُلْكِهِ	☆ سُبْحَانَ مَنْ... هُوَ فِي مُلْكِهِ دَائِمٌ؛ {٠٨٨٣}

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

﴿۳۳۱﴾ منزّهی تو، معبودی جز تو نیست، نزدیکی که پیش از هر چیز بوده‌ای و با هر چیزی جاویدانی.

﴿۳۳۲﴾ منزّه است جاودانی که چه پایدار است.

﴿۳۳۳﴾ ای جاودانه.

﴿۳۳۴﴾ ای آن که فضل او جاودانه است.

﴿۳۳۵﴾ منزّه است خدایی که تا بی‌نهایت جاودان است.

﴿۳۳۶﴾ ای همیشه ماندگار.

﴿۳۳۷﴾ ای در استواری جاودانه.

﴿۳۳۸﴾ ای آن که بخشندگی و بزرگواری‌ات پایدار است.

﴿۳۳۹﴾ منزّه است خدایی که صاحب شأن است و سلطنتش دائمی است.

﴿۳۴۰﴾ ای صاحب شکست‌ناپذیری و بزرگی پایدار و سلطنت و قدرت دائم.

﴿۳۴۱﴾ ای صاحب احسان پایدار بر آفریدگان!

﴿۳۴۲﴾ تو دیرین‌پایداری.

﴿۳۴۳﴾ شکوه و بزرگواری‌ات جاویدان است.

﴿۳۴۴﴾ ای لطف پایدار.

﴿۳۴۵﴾ ای آن که نعمت‌ها را صاحبی و عقوبت‌هایت شدید است و شکوه و بزرگواری‌ات جاویدان است.

﴿۳۴۶﴾ ای صاحب لطف پایدار.

﴿۳۴۷﴾ ای خدا، ای آن که فرمانروایی‌اش در آسمان‌ها و زمین دائمی است.

﴿۳۴۸﴾ نعمت‌های خدا بزرگ است و جاودان.

﴿۳۴۹﴾ ای جاودانه‌ای که در سلطنت تو نابودی و نیستی راه ندارد.

﴿۳۵۰﴾ ای جاودان بی آنکه فنا و نیستی به فرمانروایی تو راه داشته باشد.

﴿۳۵۱﴾ او آفریننده و زنده است وقتی که زنده‌ای نیست و دائمی و زنده است.

﴿۳۵۲﴾ تویی جزادهنده‌ی همیشه و ازلی.

﴿۳۵۳﴾ منزّه است خدایی که صاحب مقام ثابت، فرمانروایی بزرگ و دلیل روشن است.

﴿۳۵۴﴾ منزّه است آن که در فرمانروایی‌اش جاودان است.

﴿الأزلية والابدية﴾

﴿٣٥٥﴾ دائم قائم بالقسط	﴿٠٠٤٠﴾ دائم قائم بالقسط؛
﴿٣٥٦﴾ دائم	﴿٠٠٤١﴾ يا دائم كل حي يموت [غيرك]؛
﴿٣٥٧﴾ دائم لا بامد	﴿٠٠٤٢﴾ الحمد لله الذي دائم لا بامد؛
﴿٣٥٨﴾ دائم لا تزول	﴿٠٠٤٣﴾ انت الله الاول في اوليتك، وعلى ذلك انت دائم لا تزول؛
﴿٣٥٩﴾ دائم لا تفنى	﴿٠٠٤٤﴾ انت... دائم لا تفنى؛
﴿٣٦٠﴾ دائم لا نفاد له	﴿٠٠٤٥﴾ يا دائم لا نفاد له؛
﴿٣٦١﴾ دائم لا يزول	﴿٠٠٤٦﴾ فاننا... دائم لا يزول؛
﴿٣٦٢﴾ دائم لا يسهو	﴿٠٠٤٧﴾ سبحان من هو دائم لا يسهو؛
﴿٣٦٣﴾ دائم لا يلهو	﴿٠٠٤٨﴾ سبحان من هو دائم لا يلهو؛
﴿٣٦٤﴾ دائم ملكه	﴿٠٠٤٩﴾ سبحان من... في ملكه دائم؛
﴿٣٦٥﴾ دائم ملكه	﴿٠٠٥٠﴾ سبحان الذي ملكه دائم وكرسيه واسع وعرشه رفيع و بطشه شديد؛
﴿٣٦٦﴾ دائم في العيوب	﴿٠٠٥١﴾ انت الله الملك الجبار القدوس الذي لم تزل ازلياً ابدياً سرمدياً دائماً في العيوب؛
﴿٣٦٧﴾ دائم لا يفوت	﴿٠٠٥٢﴾ يا دائماً لا يفوت؛
﴿٣٦٨﴾ الديموم	﴿٠٠٥٣﴾ الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم الديموم؛
﴿٣٦٩﴾ الديموم ابداً	﴿٠٠٥٤﴾ هو الكينون اوتاً و الديموم ابداً؛
﴿٣٧٠﴾ ديموم	﴿٠٠٥٥﴾ يا ديموم؛
﴿٣٧١﴾ ديموم دافع	﴿٠٠٥٦﴾ انت ديان دائم ديموم؛
﴿٣٧٢﴾ ديوم	﴿٠٠٥٧﴾ يا ديوم؛
﴿٣٧٣﴾ ذو البقاء الدائم	﴿٠٠٥٨﴾ الله اكبر ذو البقاء الدائم؛
﴿٣٧٤﴾ ذو العزة الدائمة	﴿٠٠٥٩﴾ يا ذا العزة الدائمة؛
﴿٣٧٥﴾ ذو المن الدائم	﴿٠٠٦٠﴾ يا ذا المن الدائم الذي لا ينقطع ابداً ولا يخصيه غيره عدداً؛
﴿٣٧٦﴾ ذو مغفرة دائمة لأهل طاعته	﴿٠٠٦١﴾ ان الله عز وجل ذو... مغفرة دائمة لأهل طاعته؛

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

- «۳۵۵» او جاودان است و برپا به دادگری.
- «۳۵۶» ای جاودانه‌ای که همه زندگان جز تو می‌میرند.
- «۳۵۷» ستایش مخصوص خداوندی است که جاودان است و پایانی ندارد.
- «۳۵۸» تویی خدایی که در اول‌بودن خویش یگانه‌ای و بنابراین تو پایدار و زوال‌ناپذیری.
- «۳۵۹» تویی جاودانه‌ای که نیستی نمی‌پذیری.
- «۳۶۰» ای جاویدی که پایانی ندارد.
- «۳۶۱» من پاینده‌ای هستم که نابود نمی‌شود.
- «۳۶۲» منزّه است آن جاودانی که هیچ اشتباهی نمی‌کند.
- «۳۶۳» منزّه است خدایی که دائم است و کار بی‌فایده از او سر نمی‌زند.
- «۳۶۴» منزّه است خدایی که... در فرمانروایی‌اش جاودان است.
- «۳۶۵» منزّه است خدایی که فرمانروایی‌اش جاودان و جایگاهش گسترده و عرش او بلند و برخورد قهرآمیزش شدید است.
- «۳۶۶» تویی پادشاه صاحب اراده‌ی نافذ، منزّه از همه‌ی عیب‌ها که همیشه بودی، همیشه هستی، بی‌آغاز و بی‌پایانی، و دائماً در نهان.
- «۳۶۷» ای پاینده‌ای که فنا نمی‌پذیرد.
- «۳۶۸» خداوندی که هیچ خدایی جز او نیست، زنده، قائم به ذات، جاودان و پاینده است.
- «۳۶۹» اوست موجودی ازلی و پاینده‌ای است ابدی.
- «۳۷۰» ای بسیار جاودانه.
- «۳۷۱» تویی جزادهنده‌ی همیشه و ازلی.
- «۳۷۲» ای جاودان!
- «۳۷۳» خدای صاحب پایداری جاودان بزرگ‌ترین است.
- «۳۷۴» ای شکست‌ناپذیر پایدار.
- «۳۷۵» ای صاحب نعمت دائمی که هرگز قطع نمی‌شود و غیر او نمی‌تواند تعداد آن را بشمارد!
- «۳۷۶» خداوند دارای رحمت گسترده و آمرزش همیشگی برای فرمانبران باشد.

﴿الأزلية والأبدية﴾

﴿٣٧٧﴾ مُدِيمُ نِعْمَتِهِ عَلَى ❖ يَا مُدِيمَ نِعْمَتِهِ عَلَى الشَّاكِرِينَ؛ {٠٠٢٩} الشَّاكِرِينَ

٣-٢-٣ بقاء: (أبقى، باقى، ذو البقاء، ذو الكلمة الباقية، ذو الملك الباقي، مُبقى، مُستبقى)

﴿٣٧٨﴾ أَتَيْتِ	❖ هُوَ خَيْرٌ وَأَبْقَى؛ {٠٠٨٢}
﴿٣٧٩﴾ أَبْقَى	❖ يَا أَبْقَى مِنْ كُلِّ بَاقٍ؛ {٠٠٢٩}
﴿٣٨٠﴾ أَتْبَى	❖ سُبْحَانَهُ مِنْ دَائِمٍ مَا أَتْبَاهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٣٨١﴾ أَتَيْتِ	❖ سُبْحَانَهُ مِنْ زَكِيٍّ مَا أَتْقَاهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٣٨٢﴾ بَاقٍ لَا تُبْلَى	❖ أَنْتِ... بَاقٍ لَا تُبْلَى؛ {٠٠٥١}
﴿٣٨٣﴾ بَاقٍ لَا يُبْلَى	❖ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... بَاقٍ لَا يُبْلَى؛ {٠٠٤٢}
﴿٣٨٤﴾ بَاقٍ لَا يَقْنَى	❖ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ بَاقٍ لَا يَقْنَى؛ {٠٠٤٣}
﴿٣٨٥﴾ بَاقٍ وَلَا نِهَآيَةَ لَهُ	❖ هُوَ بَاقٍ وَلَا نِهَآيَةَ لَهُ؛ {٠٠٤٤}
﴿٣٨٦﴾ بَاقٍ	❖ سُبْحَانَهُ مِنْ بَاقٍ مَا أَفْرَدَهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٣٨٧﴾ بَاقٍ	❖ يَا بَاقِي؛ {٠٠٣٩}
﴿٣٨٨﴾ بَاقٍ	❖ سُبْحَانَهُ مِنْ بَاقٍ مَا أَغْوَدَهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٣٨٩﴾ الْبَاقِي	❖ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا
	❖ إِنَّهُ... الْبَاقِي؛ {٠٠٠٤}
﴿٣٩٠﴾ الْبَاقِي	❖ أَنْتَ الْبَاقِي وَ أَنَا الْفَانِي؛ {٠٠٢٨}
﴿٣٩١﴾ الْبَاقِي	❖ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْبَاقِي أَوَّلُ كُلِّ شَيْءٍ وَ آخِرُهُ؛ {٠٠٢٨}
﴿٣٩٢﴾ الْبَاقِي	❖ هُوَ الْبَاقِي وَ كُلُّ شَيْءٍ ذُونَهُ فَانٍ؛ {٠١٠١}
﴿٣٩٣﴾ الْبَاقِي الْحَيُّ	❖ اللَّهُمَّ أَنْتِ... الْبَاقِي الْحَيُّ؛ {٠٠٠٨}
﴿٣٩٤﴾ الْبَاقِي الدَّائِمُ	❖ سُبْحَانَ الْبَاقِي الدَّائِمِ؛ {١٢٥٢}
﴿٣٩٥﴾ الْبَاقِي الدَّائِمُ بَغَيْرِ غَايَةٍ	❖ هُوَ الْبَاقِي الدَّائِمُ بَغَيْرِ غَايَةٍ وَلَا فَنَاءٍ؛ {٠٠٢٨}
﴿٣٩٦﴾ الْبَاقِي الَّذِي تَسْرُبِلُ بِالْبَقَاءِ	❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْبَاقِي الَّذِي تَسْرُبِلُ بِالْبَقَاءِ؛ {٠٠٤٦}
﴿٣٩٧﴾ الْبَاقِي الَّذِي لَا فَنَاءَ لَهُ	❖ أَسْأَلُ اللَّهَ الْأَوَّلَ الَّذِي لَمْ يَكُنْ قَبْلَهُ شَيْءٌ وَ الْآخِرَ الَّذِي لَا يَبْقَى مَعَهُ شَيْءٌ وَ الْبَاقِي الَّذِي لَا فَنَاءَ لَهُ؛ {٠٠٥٧٤}

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

﴿۳۷۷﴾ ای ادامه‌دهنده‌ی نعمت بر سپاسگزاران!
۳-۲-۳- مانایی: (مانا، ماندا، ماندا، مانای مانایی، دارای کلمه و عزّت و پادشاهی ماندگار،
نگاهدارنده، آن که از او طلب ماندگاری شود)

﴿۳۷۸﴾ او بهتر و پایدارتر است.
﴿۳۷۹﴾ ای پایدارتر از هر پایدار!
﴿۳۸۰﴾ منزّه است جاودانی که چه پایدار است.
﴿۳۸۱﴾ منزّه است پاکی که چه پایدار است.
﴿۳۸۲﴾ تو پایداری هستی که از بین نمی‌روی.
﴿۳۸۳﴾ خدایا، تو... پاینده‌ای هستی که کهنه نمی‌شوی.
﴿۳۸۴﴾ منزّه است آن که ماندگار و فناپذیر است.
﴿۳۸۵﴾ او باقی است و وجود او را نهایی نیست.
﴿۳۸۶﴾ منزّه است پایداری که چه بی‌همتا است.
﴿۳۸۷﴾ ای جاویدان.
﴿۳۸۸﴾ منزّه است پاینده‌ای که چه بازگردنده است.
﴿۳۸۹﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن
نام‌ها پاینده است.

﴿۳۹۰﴾ تو جاودانی و من نابودشونده.
﴿۳۹۱﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست، یکتای پاینده، اوّل و آخر همه چیز.
﴿۳۹۲﴾ او پاینده است و هر چیزی غیر از او فانی است.
﴿۳۹۳﴾ خدایا، تو... پاینده و زنده‌ای.
﴿۳۹۴﴾ منزّه است خدای ماندنی جاودان.
﴿۳۹۵﴾ او پاینده و جاودان و بی‌پایان و فناپذیر است.
﴿۳۹۶﴾ ستایش مخصوص خداوند ماندگاری است که جامه‌ی بقا بر تن کرده است.
﴿۳۹۷﴾ از خداوندی درخواست می‌کنم که اوّل است و قبل از همه اشیاء بوده و هیچ چیز پیش
از او نبوده است و آخر است و بعد از همه اشیاء خواهد بود و هیچ چیز با او باقی نمی‌ماند؛ و باقی
است و هرگز فنا در او راه ندارد.

﴿الأزلية والأبدية﴾

- ﴿٣٩٨﴾ الباقي الذي لا يبلى و
 لا يفنى
 ✽ إلهي أمسى وجهي الباقي مُستَجِيراً بِوَجْهِكَ الدائم
 الباقي الذي لا يبلى ولا يفنى؛ {٠٦٤٧}
- ﴿٣٩٩﴾ الباقي الذي لا يبيدُ
 ﴿٤٠٠﴾ الباقي الذي لا يزولُ
 ﴿٤٠١﴾ الباقي الذي لا يفنى
 ✽ الباقي الذي لا يبيدُ؛ {٠٢٤٦}
 ✽ سُبْحَانَ الدائم الباقي الذي لا يزولُ؛ {٠٨٨٣}
 ✽ وجهي الباقي مُستَجِيراً بِوَجْهِكَ الدائم الباقي الذي لا
 يفنى؛ {٠٤١٥}
- ﴿٤٠٢﴾ باقى العِزِّ والعِظَمَةِ
 ﴿٤٠٣﴾ الباقي إلى غير غاية
 ﴿٤٠٤﴾ الباقي إلى غير مُنتهى
 ﴿٤٠٥﴾ الباقي بعد فناء الباقيين
 ﴿٤٠٦﴾ الباقي بعد فناء الخلائق
 ﴿٤٠٧﴾ الباقي بعد فناء الخلق
 ﴿٤٠٨﴾ الباقي بعد فناء
 العالمين
 ✽ يا باقى العِزِّ والعِظَمَةِ؛ {٠٥٥٨}
 ✽ أنت... الباقي إلى غير غاية؛ {٠٠٥٤}
 ✽ هو الدائم بلا فناء والباقي إلى غير مُنتهى؛ {٠٦٥١}
 ✽ الحمد لله الأول قبل أولية الأولين الباقي بعد فناء الباقيين؛ {٠٦٥٢}
 ✽ يا... الباقي بعد فناء الخلائق أجمعين؛ {٠٠٣٠}
 ✽ يا... الباقي بعد فناء الخلق أجمعين؛ {٠٥٣٣}
 ✽ الحمد لله الأول قبل أولية الأولين الباقي بعد فناء العالمين؛
 {٠٥٧٧}
- ﴿٤٠٩﴾ الباقي بعد فناء كل شيء
 ﴿٤١٠﴾ الباقي بعد كل شيء
 ﴿٤١١﴾ الباقي بغير كلفة
 ﴿٤١٢﴾ الباقي بغير مُدة
 ﴿٤١٣﴾ الباقي بلا أجل
 ﴿٤١٤﴾ الباقي بلا أمد
 ﴿٤١٥﴾ الباقي على الحقيقة
 ﴿٤١٦﴾ الباقي على مرَّ الدهور
 وخوالى الأعوام والأزمان والأيام
 ﴿٤١٧﴾ الباقي فى ملكه
 ✽ الباقي بعد فناء كل شيء؛ {٠٦٥٣}
 ✽ اللهم أنت الباقي بعد كل شيء؛ {٠٠٣٢}
 ✽ الحمد لله... الباقي بغير كلفة؛ {٠٠٢٨}
 ✽ هو الباقي بغير مُدة؛ {٠٦٥٤}
 ✽ هو الأول ولم يزل والباقي بلا أجل؛ {٠٦٥٥}
 ✽ فالحمد لله... الباقي بلا أمد؛ {٠٦٥٦}
 ✽ هو الباقي على الحقيقة؛ {٠٢٤٦}
 ✽ اللهم يا ذا العِزِّ الباقي على مرَّ الدهور وخوالى الأعوام والأزمان والأيام؛ {٠٠٢١}
 ✽ الحمد لله... الباقي فى ملكه بعد انقضاء الأبد؛ {٠٢٤١}

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

- ﴿۳۹۸﴾ خدای من، روی فرسوده و نابودشونده‌ام با پناهنده‌شدن به روی جاودانی و پاینده‌ات که هیچگاه از بین نمی‌رود و نابود نمی‌شود شب را آغاز کرده است.
- ﴿۳۹۹﴾ پاینده‌ای که نابودی نمی‌پذیرد.
- ﴿۴۰۰﴾ منزّه است خدای جاودان پاینده‌ای که زوال ندارد.
- ﴿۴۰۱﴾ روی پوسنده و فانی‌شونده‌ام به روی جاودانه و پایدار تو که هرگز فنا نمی‌پذیرد و از بین نمی‌رود، پناهنده می‌شود.
- ﴿۴۰۲﴾ ای صاحب شکست‌ناپذیری و بزرگی پایدار.
- ﴿۴۰۳﴾ تو پایدار تا بی‌نهایتی.
- ﴿۴۰۴﴾ اوست پاینده‌ی فناپذیر و پایدار تا پایان هستی.
- ﴿۴۰۵﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که اول است پیش از همه‌ی اوّل‌ها و پاینده است بعد از فنا و نیست‌شدن دیگران.
- ﴿۴۰۶﴾ ای پاینده بعد از فناى جميع آفریدگان.
- ﴿۴۰۷﴾ ای که پس از فناى تمامی آفریدگان باقى خواهی ماند.
- ﴿۴۰۸﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که اول است پیش از همه‌ی اوّل‌ها و پاینده است بعد از فنا و نیستی همه‌ی جهانیان.
- ﴿۴۰۹﴾ بعد از فناى همه چیز می‌مانی.
- ﴿۴۱۰﴾ خدایا... بعد از هر چیزی پایدار خواهی بود.
- ﴿۴۱۱﴾ ستایش خداوندی را که... همیشه هست بی آنکه برای او سختی به همراه داشته باشد.
- ﴿۴۱۲﴾ او پاینده است بدون زمان.
- ﴿۴۱۳﴾ اول بی‌آغاز، و باقى بی‌نهایت است.
- ﴿۴۱۴﴾ پس شکر خدای را که پاینده‌ای بی‌انتهاست.
- ﴿۴۱۵﴾ اوست پایدار بر حقیقت.
- ﴿۴۱۶﴾ خدایا! ای صاحب شکست‌ناپذیری و غلبه‌ی جاودانه در گذر روزگاران و به سر آمدن سال‌ها و سپری‌شدن زمان‌ها و روزها.
- ﴿۴۱۷﴾ ستایش خدا را که... پس از گذشت هر زمانی در فرمانروایی خویش ماندگار است.

﴿الأزلية والأبدية﴾

﴿٤١٨﴾ الباقي لا إلى غاية	هو... الباقي لا إلى غاية؛ {٠٤٥٧}
﴿٤١٩﴾ الباقي لا يُبلى	أنت... الباقي لا يُبلى؛ {٠٤٥٨}
﴿٤٢٠﴾ باقى وما دونه حدث	أن الله قائم باقى وما دونه حدث حائل زائل؛ {٠٤٤١}
﴿٤٢١﴾ باقى وما سواه فان	أنه باقى وما سواه فان؛ {٠٥٧٤}
﴿٤٢٢﴾ الباقي ويفنى كل	سبحان الله تسبيحاً يفضل تسبيح المسبحين فضلاً كثيراً
أحد	لربنا الباقي ويفنى كل أحد؛ {٠٤٥٩}
﴿٤٢٣﴾ يَبْقَى وَيَفْنَى كُلُّ شَيْءٍ	سبحان من يَبْقَى وَيَفْنَى كُلُّ شَيْءٍ سواه؛ {٠٩٢٣}
﴿٤٢٤﴾ يَبْقَى	سبحان الله يَبْقَى رَبّاً وَيَفْنَى كُلُّ أَحَدٍ؛ {٠٤٥٩}
﴿٤٢٥﴾ بَقَاؤُهُ حَقٌّ	سبحان الذى... برهانه مُبِينٌ وَبَقَاؤُهُ حَقٌّ؛ {٠٣٢٦}
﴿٤٢٦﴾ بَقَاؤُهُ دَائِمٌ	سبحان من هو إلى غير غاية يدوم بَقَاؤُهُ؛ {١٣٩٤}
﴿٤٢٧﴾ ذُو الْبَقَاءِ	الله أكبر ذُو الْبَقَاءِ؛ {٠٤٦٠}
﴿٤٢٨﴾ ذُو الْبَقَاءِ	يا ذا الْعِزِّ وَالْبَقَاءِ؛ {٠٠٣٩}
﴿٤٢٩﴾ ذُو الْبَقَاءِ الدَّائِمِ	الله أكبر ذُو الْبَقَاءِ الدَّائِمِ؛ {٠٤٦٠}
﴿٤٣٠﴾ ذُو الْكَلِمَةِ الْبَاقِيَةِ	يا ذا الْمَغْفِرَةِ النَّافِعَةِ وَذَا الْكَلِمَةِ الْبَاقِيَةِ؛ {٠٣٨٤}
﴿٤٣١﴾ ذُو الْمُلْكِ الْبَاقِي	أنت الله الغنى الدائم ذُو الْمُلْكِ الْبَاقِي لَا تُغَيِّرُ الْأَيَّامُ
	مُلْكَكَ وَلَا تُضَعِّضُ الدُّهُورَ عِزَّكَ؛ {٠٠٣٠}
﴿٤٣٢﴾ مُبْقَى	يا مُبْقَى؛ {٠٠٣٩}
﴿٤٣٣﴾ مُبْقَى كُلِّ شَيْءٍ	أنت ربُّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَالِكُهُ وَبَارِئُهُ وَخَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَ
	مُبْقِيهِ؛ {٠٠٢٨}
﴿٤٣٤﴾ مُسْتَبْقَى الْمُلْكِ	يا مُسْتَبْقَى الْمُلْكِ بِوَجْهِهِ؛ {٠٠٢٩}
٢-٣-٤ ثبات: (ثابت، مثبت)	

﴿٤٣٥﴾ الثَّابِتُ الْمَوْجُودُ	هو الله الثَّابِتُ الْمَوْجُودُ؛ {٠٥٤١}
﴿٤٣٦﴾ ثَابِتُ الرُّبُوبِيَّةِ	يا ثَابِتَ الرُّبُوبِيَّةِ؛ {٠٠٢٩}
﴿٤٣٧﴾ ثَابِتٌ لَا تَحُولُ	أنت ثَابِتٌ لَا تَحُولُ؛ {٠٧٣٩}
﴿٤٣٨﴾ ثَابِتٌ لَا يَزُولُ	سُلْطَانُكَ ثَابِتٌ لَا يَزُولُ؛ {٠٧٤٠}

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

«۴۱۸» پاینده‌ای است که نهایی برای او تصوّر نمی‌شود.
«۴۱۹» تو ماندگاری هستی که کهنه نمی‌شود.
«۴۲۰» خداوند قائم به ذات و پاینده است و هر چه غیر اوست حادث و متغیّر و زوال‌پذیر است.

«۴۲۱» تنها او باقی است و دیگران فانی هستند.
«۴۲۲» منزّه است خداوند، تنزیهی بسیار بالاتر از آنچه تنزیه‌کنندگان او را به پاکی می‌ستایند، و این تنزیه‌ها شایسته‌ی پروردگار جاویدان ماست درحالی‌که همه‌چیز غیر از او فناشدنی است.
«۴۲۳» منزّه است خدایی که می‌ماند و هر چیزی جز او نابود می‌شود.
«۴۲۴» منزّه است خدایی که پروردگار است و پاینده است و هر چه غیر از اوست، فانی است.
«۴۲۵» منزّه است خدایی که... برهانش روشن و پایداری‌اش حق است.
«۴۲۶» منزّه است خدایی که تا بی‌نهایت جاودان است.
«۴۲۷» خدای پاینده بزرگ‌ترین است.
«۴۲۸» ای صاحب شکست‌ناپذیری و پایداری.
«۴۲۹» خدای صاحب پایداری جاودان بزرگ‌ترین است.
«۴۳۰» ای صاحب آمرزش سودمند و ای صاحب کلمه‌ی ماندگار.
«۴۳۱» تو خدای یکتای بی‌نیاز همیشه پایداری، صاحب فرمانروایی ماندگار؛ روزها فرمانروایی تو را دگرگون و روزگاران شکست‌ناپذیری تو را پایان نمی‌دهد.
«۴۳۲» ای پایدارکننده!
«۴۳۳» تو پروردگار همه‌چیز و صاحب و به‌وجودآورنده و آفریدگار و نگهدار آن‌هایی.
«۴۳۴» ای پایدارنگاهداری فرمانروایی با روی خویش!

۴-۳-۲- ثابت، تثبیت‌کننده

«۴۳۵» اوست خدای ثابت موجود.
«۴۳۶» ای صاحب پروردگاری پایداری!
«۴۳۷» تو ثابتی و دگرگون نمی‌شوی.
«۴۳۸» چیرگی تو ثابت است و نابودناشدنی.

«الأزلية والابدية»

﴿٤٣٩﴾ ثابتٌ موجودٌ غيرُ مَفْقُودٍ وَلَا مَعْدُومٍ ﴿٤٤٠﴾ ثابتٌ لَا فِي شَيْءٍ وَلَا عَلَى شَيْءٍ ﴿٤٤١﴾ مثبتٌ لَا يُشَبِّهُهُ شَيْءٌ ﴿٤٤٢﴾ مثبتٌ قَدِيمٌ

﴿٤٣٩﴾ فَهُوَ جِسْمٌ لَا كَالْأَجْسَامِ شَيْءٌ لَا كَالْأَشْيَاءِ ثَابِتٌ مَوْجُودٌ غَيْرُ مَفْقُودٍ وَلَا مَعْدُومٍ؛ {٠٤٤٤}

﴿٤٤٠﴾ ثَابِتٌ لَا فِي شَيْءٍ وَلَا عَلَى شَيْءٍ؛ {٠٧٤١}

﴿٤٤١﴾ أَنَّهُ مُثَبَّتٌ لَا يُشَبِّهُهُ شَيْءٌ؛ {١٨٧٢}

﴿٤٤٢﴾ أَنَّهُ مُثَبَّتٌ قَدِيمٌ مَوْجُودٌ غَيْرُ قَقِيدٍ؛ {١٨٧١}

٥-٣-٢- إستواء: (مُسْتَوٍ)

﴿٤٤٣﴾ الْمُسْتَوِى عَلَى الْعَرْشِ ﴿٤٤٤﴾ الْمُسْتَوِى عَلَى الْعَرْشِ ﴿٤٤٥﴾ الْمُسْتَوِى عَلَى الْعَرْشِ ﴿٤٤٦﴾ مُسْتَوٍ عَلَى عَرْشِهِ ﴿٤٤٧﴾ مَنْ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ ﴿٤٤٨﴾ مَنْ اسْتَوَى عَلَى عَرْشِهِ

﴿٤٤٣﴾ سُبْحَانَ الَّذِى خَلَقَ الْعَرْشَ وَالْكَرْسِىَّ وَاسْتَوَى عَلَيْهِ؛ {١٢٤٤}

﴿٤٤٤﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمُسْتَوِى عَلَى الْعَرْشِ بغيرِ زَوَالٍ؛ {١٨٠٩}

﴿٤٤٥﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمُسْتَوِى عَلَى الْعَرْشِ بِلَا زَوَالٍ؛ {١٥٢٢}

﴿٤٤٦﴾ يَا مُسْتَوِياً عَلَى عَرْشِهِ؛ {٠٠٢٩}

﴿٤٤٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ... اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ بِعَظَمَتِهِ؛ {١٣٩٥}

﴿٤٤٨﴾ سُبْحَانَ مَنْ اسْتَوَى عَلَى عَرْشِهِ بِوَحْدَانِيَّتِهِ؛ {١٣٩٤}

٦-٣-٢- حياة: (حَيٍّ، حَيَاةً، مُحْيٍ، مُخْرِجُ الْحَيِّ مِنَ الْمَيِّتِ)

﴿٤٤٩﴾ الْحَيُّ ﴿٤٥٠﴾ الْحَيُّ ﴿٤٥١﴾ الْحَيُّ ﴿٤٥٢﴾ الْحَيُّ ﴿٤٥٣﴾ الْحَيُّ الْأَوَّلُ ﴿٤٥٤﴾ الْحَيُّ الْبَاقِي

﴿٤٤٩﴾ أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِى لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ؛ {٠٩١٨}

﴿٤٥٠﴾ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ؛ {غافر: ٦٥}

﴿٤٥١﴾ أَنْتَ الْحَيُّ وَأَنَا الْمَيِّتُ؛ {٠٥٤٣}

﴿٤٥٢﴾ أَنْتَ الْحَيُّ وَأَنَا الْمَيِّتُ خَلَقْتَنِي لِلْمَوْتِ؛ {٠٢٧١}

﴿٤٥٣﴾ أَنْتَ اللَّهُ الْحَيُّ الْأَوَّلُ؛ {٠٠٧١}

﴿٤٥٤﴾ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ النُّورِ الْمَشْرِقِ الْحَيِّ الْبَاقِى؛ {٠٣٨٤}

﴿٤٥٥﴾ سُبْحَانَ الْحَيِّ الْحَلِيمِ؛ {٠٩١٦}

﴿٤٥٦﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْبَدِيعُ الرَّفِيعُ الْحَيُّ الدَّائِمُ؛ {٠٣٤٦}

﴿٤٥٧﴾ هُوَ الْحَيُّ الدَّائِمُ الْقَائِمُ؛ {٠٢٧٧}

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

«۴۳۹» پس او جسم است نه مانند اجسام؛ و شیء است نه مانند اشیاء، ثابت و موجود است نه نیست و نابود شده.

«۴۴۰» هیچ نیازی خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند را بر آفرینش وادار نکرد، پیوسته پایدار است، نه در چیزی است و نه بر چیزی.

«۴۴۱» او تثبیت شده است و چیزی شبیه او نیست.

«۴۴۲» تثبیت شده و قدیم و موجود است که فقدان و نابودی از برای او نیست.

۵-۳-۲- تکیه زده و استوار

«۴۴۳» منزّه است آن که عرش و کرسی را آفرید و بر آن تکیه زد.

«۴۴۴» ستایش مخصوص خداوندی است که بر عرش خویش تکیه زده بدون آنکه زوال و نیستی به او رو آورد.

«۴۴۵» ستایش مخصوص خداوندی است که بر عرش خویش تکیه زده بدون آنکه زوال و نیستی به او رو آورد.

«۴۴۶» ای استقراریابنده بر تخت حکومت و تدبیرش!

«۴۴۷» منزّه است خدایی که... با بزرگی‌اش بر عرش تکیه زده است.

«۴۴۸» منزّه است آن که با یگانگی‌اش بر عرش خود تکیه زده است.

۶-۳-۲- زنده، زندگی، زنده‌کننده

«۴۴۹» تو زنده‌ای که جز تو پروردگاری نیست.

«۴۵۰» زنده‌ی (واقعی) اوست معبودی جز او نیست پس او را بخوانید درحالی که دین خود را برای او خالص کرده‌اید.

«۴۵۱» تویی زنده و منم مرده.

«۴۵۲» تویی زنده و منم مرده، مرا برای مرگ آفریدی.

«۴۵۳» تویی خدای زنده‌ی اوّل.

«۴۵۴» خدایا! من به روی گرامی نورانی و روشنایی‌بخش و پاینده ماندگارت از تو درخواست دارم.

«۴۵۵» منزّه است خدای زنده‌ی بردبار.

«۴۵۶» معبودی جز او نیست؛ آفریننده‌ی بلندمرتبه، زنده‌ی پاینده.

«۴۵۷» خداوند زنده و جاودان و برپاست.

﴿الأزلية والأبدية﴾

﴿٤٥٨﴾ الْحَيُّ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ	﴿٠٠٢٧﴾ الْحَيُّ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
﴿٤٥٩﴾ الْحَيُّ الَّذِي لَا تَمُوتُ	﴿٠٠٢٢﴾ أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا تَمُوتُ وَأَنَا خَلَقْتُ أَمْوْتُ؛
﴿٤٦٠﴾ الْحَيُّ الَّذِي لَا تَنَامُ	﴿٢١٨٢﴾ الْحَيُّ الَّذِي لَا تَنَامُ
﴿٤٦١﴾ الْحَيُّ الَّذِي لَا يُصِيبُكَ أَلَمٌ	﴿٠٩١٩﴾ أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يُصِيبُكَ أَلَمٌ وَلَا نَصَبٌ
﴿٤٦٢﴾ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ	﴿٥٨﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ؛ {الفرقان: ٥٨}
﴿٤٦٣﴾ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ	﴿٠٣٢١﴾ سُبْحَانَ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ؛
﴿٤٦٤﴾ الْحَيُّ الَّذِي لَا يُوصَفُ	﴿٠٩٢١﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يُوصَفُ
﴿٤٦٥﴾ الْحَيُّ الرَّفِيعُ	﴿٠٨٨٣﴾ سُبْحَانَ الْحَيِّ الرَّفِيعِ؛
﴿٤٦٦﴾ الْحَيُّ الصَّمَدُ	﴿٠٣١٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الْحَيِّ الصَّمَدِ
﴿٤٦٧﴾ الْحَيُّ الْعَزِيزُ	﴿٠٩٢٢﴾ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْحَيِّ الْعَزِيزِ؛
﴿٤٦٨﴾ الْحَيُّ الْعَلِيمُ	﴿٠٩٢٣﴾ سُبْحَانَ الْحَيِّ الْعَلِيمِ؛
﴿٤٦٩﴾ الْحَيُّ الْقُدُّوسُ	﴿٠٠٤٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَلِكِ الْحَيِّ الْقُدُّوسِ؛
﴿٤٧٠﴾ الْحَيُّ الْقَيُّومُ	﴿٢٥٥﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ؛ {البقرة: ٢٥٥}
﴿٤٧١﴾ الْحَيُّ الْقَيُّومُ	﴿٠٠٥٢﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ؛
﴿٤٧٢﴾ الْحَيُّ بَغَيْرِ شَيْءٍ	﴿٠٠٧٠﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَيِّ بَغَيْرِ شَيْءٍ؛
﴿٤٧٣﴾ الْحَيُّ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ	﴿٠٩٢٧﴾ أَنْتَ اللَّهُ الْحَيُّ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ؛
﴿٤٧٤﴾ الْحَيُّ لَا تَمُوتُ	﴿٠١٠٥﴾ أَنْتَ الْحَيُّ لَا تَمُوتُ وَأَنَا خَلَقْتُ أَمْوْتُ؛
﴿٤٧٥﴾ حَيٌّ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا حَيٌّ؛
﴿٤٧٦﴾ حَيٌّ	﴿٠٠٠٢﴾ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ؛
﴿٤٧٧﴾ حَيُّ الذَّاتِ	﴿٠٩١٧﴾ ﴿٠٠٣٩﴾ يَا حَيُّ الَّذِي لَا يَخْتَاجُ إِلَى حَيٍّ؛ ﴿٠٠٣٩﴾ يَا حَيُّ الَّذِي لَا يُشَارِكُهُ حَيٌّ؛ ﴿٠٠٣٩﴾ يَا حَيُّ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ حَيٌّ؛

﴿بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی﴾

- ﴿۴۵۸﴾ زنده‌ای که معبودی جز او نیست.
- ﴿۴۵۹﴾ تو زنده‌ای هستی که هرگز نمی‌میری و من آفریده‌ای هستم که می‌میرم.
- ﴿۴۶۰﴾ بیداری که نمی‌خوابد.
- ﴿۴۶۱﴾ تو آن زنده‌ای هستی که به درد و آفتی دچار نمی‌شوی.
- ﴿۴۶۲﴾ و توکل کن بر آن زنده‌ای که هرگز نمی‌میرد.
- ﴿۴۶۳﴾ منزّه است خداوند زنده‌ای که نمی‌میرد.
- ﴿۴۶۴﴾ خدایا! تو زنده‌ای هستی که توصیف‌ناپذیری.
- ﴿۴۶۵﴾ منزّه است خدای زنده‌ی عالی‌مرتبه.
- ﴿۴۶۶﴾ منزّه است خدای یگانه‌ی یکتای زنده‌ی بی‌نیاز.
- ﴿۴۶۷﴾ منزّه است پروردگار که فرمانروا و مقدّس و زنده و شکست‌ناپذیر است.
- ﴿۴۶۸﴾ منزّه است خداوند زنده‌ی دانا.
- ﴿۴۶۹﴾ منزّه است خداوند، پادشاه زنده‌ی مقدّس.
- ﴿۴۷۰﴾ هیچ معبودی نیست جز خداوند یگانه زنده، که قائم به ذات خویش است، و موجودات دیگر، قائم به او هستند.
- ﴿۴۷۱﴾ منزّه است خدای زنده‌ی پایدار.
- ﴿۴۷۲﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که زنده است و شبیهی ندارد.
- ﴿۴۷۳﴾ تو خدایی هستی زنده قبل از هر چیز.
- ﴿۴۷۴﴾ تو زنده‌ای هستی که هرگز نمی‌میری و من آفریده‌ای هستم که می‌میرم.
- ﴿۴۷۵﴾ ای زنده.
- ﴿۴۷۶﴾ ای زنده‌ای که خدایی جز تو نیست.
- ﴿۴۷۷﴾ خداوند نوری است که ظلمتی در آن نیست و زنده‌ای است که مرگی در آن نیست و عالمی که جهلی در آن نیست و توپری که راه ورودی به آن نیست. پروردگار ما ذاتش نور و در ذات خود زنده است.

- ﴿۴۷۸﴾ ای زنده‌ای که به زنده‌ای نیاز ندارد.
- ﴿۴۷۹﴾ ای زنده‌ای که هیچ زنده‌ای شریک او نیست.
- ﴿۴۸۰﴾ ای زنده‌ای که مانند او زنده‌ای نیست.

﴿الْأَزَلِيَّةُ وَالْأَبَدِيَّةُ﴾

﴿٤٨١﴾ حَيُّ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى	﴿٠٠٣٩﴾ يَا حَيُّ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى
﴿٤٨٢﴾ حَيُّ الَّذِي يَرْزُقُ كُلَّ حَيٍّ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا حَيُّ الَّذِي يَرْزُقُ كُلَّ حَيٍّ
﴿٤٨٣﴾ حَيُّ الَّذِي يُمَيِّتُ كُلَّ حَيٍّ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا حَيُّ الَّذِي يُمَيِّتُ كُلَّ حَيٍّ
﴿٤٨٤﴾ حَيُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	﴿٠٠٥٠﴾ يَا حَيُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
﴿٤٨٥﴾ حَيُّ بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا حَيُّ بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ
﴿٤٨٦﴾ حَيُّ بَعْدَ كُلِّ مَيِّتٍ	﴿٠٠١٧﴾ فَإِنَّكَ حَيٌّ قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ وَحَيُّ بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ وَحَيُّ بَعْدَ كُلِّ مَيِّتٍ
﴿٤٨٧﴾ حَيُّ تَرِثُ الْأَرْضَ وَ	﴿٠٠١٧﴾ مَيِّتٍ
مَنْ عَلَيْهَا	﴿٠٠١٧﴾ لَأَنْتَ حَيٌّ قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ وَحَيُّ بَعْدَ كُلِّ مَيِّتٍ وَحَيُّ تَرِثُ
﴿٤٨٨﴾ حَيُّ تَرِثُ الْحَيَاةَ	﴿٠٠١٧﴾ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا
﴿٤٨٩﴾ حَيُّ حَلِيمٍ	﴿٠٠١٧﴾ فَإِنَّكَ حَيٌّ قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ وَحَيُّ بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ وَحَيُّ تَرِثُ
﴿٤٩٠﴾ حَيُّ حِينَ لَا حَيٍّ	﴿٠٠١٧﴾ الْحَيَاةَ
﴿٤٩١﴾ حَيُّ حِينَ لَا حَيٍّ	﴿٠٠١٧﴾ وَالْحَيَاةَ
﴿٤٩٢﴾ حَيُّ صَمَدٍ	﴿٠٠١٧﴾ الْحَيَاةَ
﴿٤٩٣﴾ حَيُّ قَادِرٍ	﴿٠٠١٧﴾ الْحَيَاةَ
﴿٤٩٤﴾ حَيُّ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ	﴿٠٠١٧﴾ الْحَيَاةَ
﴿٤٩٥﴾ حَيُّ قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ	﴿٠٠١٧﴾ الْحَيَاةَ
﴿٤٩٦﴾ حَيُّ قَدِيمٍ	﴿٠٠١٧﴾ الْحَيَاةَ
﴿٤٩٧﴾ حَيُّ قَيُّومٍ	﴿٠٠١٧﴾ الْحَيَاةَ
﴿٤٩٨﴾ حَيُّ لَا تَمُوتُ	﴿٠٠١٧﴾ الْحَيَاةَ
﴿٤٩٩﴾ حَيُّ لَا مَوْتَ فِيهِ	﴿٠٠١٧﴾ الْحَيَاةَ
﴿٥٠٠﴾ حَيُّ لَا يَمُوتُ	﴿٠٠١٧﴾ الْحَيَاةَ
﴿٥٠١﴾ حَيُّ لَمْ تَرِثِ الْحَيَاةَ	﴿٠٠١٧﴾ الْحَيَاةَ
﴿٥٠٢﴾ حَيُّ مُخْيِي الْمَوْتَى	﴿٠٠١٧﴾ الْحَيَاةَ

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

- «۴۸۱» ای زنده‌ای که مردگان را زنده می‌کند.
- «۴۸۲» ای زنده‌ای که به زنده‌ها روزی می‌دهد.
- «۴۸۳» ای زنده‌ای که همه زندگان را می‌میراند.
- «۴۸۴» ای زنده‌ی آسمان‌ها و زمین.
- «۴۸۵» ای زنده بعد از هر زنده‌ای.
- «۴۸۶» همانا تو زنده‌ای قبل از هر زنده و زنده‌ای بعد از هر زنده و زنده‌ای بعد از هر مرده.
- «۴۸۷» زیرا تویی زنده پیش از هر زنده و زنده پس از هر مرده و زنده‌ای که زمین را و هر که را که روی آن است به ارث می‌بری.
- «۴۸۸» پس همانا تو زنده‌ای پیش از هر زنده‌ای و زنده‌ای بعد از هر زنده‌ای که ارث می‌بری.
- «۴۸۹» «حاء» به معنای حقّ است و اوست وجودی ثابت و زنده و بردبار.
- «۴۹۰» ای زنده آن گاه که زنده‌ای جز تو نیست.
- «۴۹۱» ای خدایی که آن هنگام که هیچ چیز زنده‌ای وجود نداشت، تو در جاودانگی سلطنت و پابندگی‌ات زنده بودی.
- «۴۹۲» تو خدای زنده و بی‌نیازی.
- «۴۹۳» تو زنده و توانمندی.
- «۴۹۴» ای زنده... پیش از هر کس.
- «۴۹۵» ای زنده پیش از هر زنده‌ای.
- «۴۹۶» خداوند زنده و دیرین، نیرومند و بی‌نیاز است و کسی در فرمانروایی‌اش شریک نیست.
- «۴۹۷» تو زنده و پابنده‌ای که چرت و خواب فرایت نگیرد.
- «۴۹۸» خدایا! تو زنده‌ای نامیرا هستی.
- «۴۹۹» خداوند نوری است که ظلمتی در آن نیست و زنده‌ای است که مرگی در آن نیست.
- «۵۰۰» اوست زنده‌ای که نمی‌میرد.
- «۵۰۱» زنده‌ای که زندگانی را از زنده‌ای به ارث نمی‌بری.
- «۵۰۲» ای زنده‌ای که زنده‌کننده‌ی مردگانی.

﴿الْأَزَلِيَّةُ وَالْأَبَدِيَّةُ﴾

﴿٥٠٣﴾ حَيَّ مَعَ كُلِّ حَيٍّ

﴿يَا حَيُّ مَعَ كُلِّ حَيٍّ﴾ {٠٩٣٢}

﴿٥٠٤﴾ حَيُّ يَبْقَى

﴿يَا حَيُّ يَبْقَىٰ وَيَفْنَىٰ كُلُّ حَىٍّ﴾ {٠٩٣٢}

﴿٥٠٥﴾ حَيُّ بِلَا حَيَاةٍ حَادِثَةٌ

﴿كَانَ عَزَّ وَجَلَّ إِلَهًا حَيًّا بَلَا حَيَاةَ حَادِثَةٍ﴾؛ {٠٢٤٤}

﴿٥٠٦﴾ حَتَّىٰ بَلَآ كَيْفَ وَلَا أَتَيْنَ

﴿۰۲۴۴﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كَانَ حَيًّا بَلَا كَيْفَ وَلَا أَتَيْنِ؛

﴿٥٠٧﴾ حَيِّ فِي غَنِيٍّ

﴿يَا حَيَّ فِي غَنًى لَا تَمُوتُ وَلَا تُبَلَى﴾ {٠٠٥٩}

﴿٥٠٨﴾ حَيُّ لَا يَمُوتُ

﴿يَا حَيَّا لَا يَمُوتُ﴾؛ {٠٠٣٩}

﴿٥٠٩﴾ حَيُّ لَمْ يَرِثِ الْحَيَاةَ

﴿يَا حَيًّا لَمْ يَرِثِ الْحَيَاةَ مِنْ حَيٍّ﴾ {٠٠٣٩}

﴿٥١﴾ حَيَاةُ كُلِّ شَيْءٍ

اللَّهُمَّ... أَنْتَ حَيَاةُ كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٠٠٧}

﴿ ٥١١ ﴾ حَيَاةُ لِنُفُوسِ الْعَارِفِينَ

﴿ يَا حَيَاةَ لِنَفْسٍ الْعَارِفِينَ ﴾ {٥٨٠}

﴿٥١٢﴾ مُحْيِ الْمَوْتِ

﴿ فَانْظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَةِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ

﴿٥١٣﴾ الْمُحْيِي

لَمْ يَحْيِ الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ؛ {الروم: ٥٠}

﴿أَنْتَ الرَّبُّ الَّذِي لَا يَنْدُ لَكَ وَالِدٌ أَلَمْ يَكُنْ لَكَ وَفَادَ لَكَ وَ

الْقِيَوْمُ الَّذِي لَا زَوَالَ لَكَ وَالْمَلِكُ الَّذِي لَا شَرِيكَ لَكَ

الْحَيُّ الْمُحْيِي؛ {٠٠٢٧}

﴿٥١٤﴾ الْمُحْيِي

﴿أَنْتَ الْمُحْيِي وَأَنَا الْمُمَاتُ﴾ {٠٠٥٥}

﴿٥١٥﴾ الْمُحْيِي الْمُمِيتُ

﴿سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْمُحْيِي الْمُمِيتُ﴾ {٠٠٦٥}

﴿٥١٤﴾ مُحْيِي

❁ يَا مُحْيِي؛ {٠.٣٩}

﴿٥١٧﴾ مُحْيِي أَجْسَادِ الْمَوْتَى

﴿يَا مُحْصِيَ قَطْرَ الْمَظَرِ وَوَرَقَ الشَّجَرِ وَمُحْيِيَ أَجْسَادِ الْمَوْتَى﴾

لِّلْحَٰشِرِ

لِلْحَشْرِ؛ { . ٦٦ . }

﴿٥١٨﴾ مُحْيِي الْمَمُوتَاتِ

﴿يَا مُحْيِي الْمَوْتَاتِ﴾ {٠٠٣٩}

﴿٥١٩﴾ مُحْيِي الْمَوْتِ

❁ وَيَا هَادِيَ الرَّشَادِ وَيَا مُلْهَمَ السَّدَادِ، وَيَا رَازِقَ الْعِبَادِ وَيَا

مُحْيَى الْبِلَادِ؛ {٠٦٨٤}

﴿٥٢٠﴾ مُحْيِي الْعِظَامِ الرَّمِيمِ

﴿يَا مُحْيِيَ الْعِظَامِ الرَّمِيمِ الدَّارِسَاتِ﴾ {١٩٠١}

﴿٥٢١﴾ مُحْيِي الْعِظَامِ

﴿يَا مُحْيِيَ الْعِظَامِ وَهِيَ رَمِيمٌ بَعْدَ الْمَوْتِ﴾ {٠٠٢٠}

﴿٥٢٢﴾ مُحْيِي الْمَوْتِ

﴿سُبْحَانَ اللَّهِ... الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى وَيُمْيتُ الْحَيَاءِ﴾؛ {١٣٠.١}

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

- «۵۰۳» ای زنده با هر زنده‌ای.
- «۵۰۴» ای زنده که تو پاینده می‌مانی و هر زنده‌ای فانی می‌شود.
- «۵۰۵» خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند خدای زنده‌ای است که زنده‌بودنش پدید نیامده است.
- «۵۰۶» همانا خداوندی که جز او خدایی نیست زنده‌ای است بدون چگونگی.
- «۵۰۷» ای زنده‌ی بی‌نیازی که نمی‌میری و پیر نمی‌شوی.
- «۵۰۸» ای زنده‌ای که نمی‌میرد.
- «۵۰۹» ای زنده‌ای که زندگی را از زنده‌ای دیگر به ارث نبرده است.
- «۵۱۰» خدایا... تو حیات هر چیزی هستی.
- «۵۱۱» ای مایه‌ی حیات جان عارفان.
- «۵۱۲» به آثار رحمت الهی بنگر که چگونه زمین را بعد از مردنش زنده می‌کند چنین کسی (که زمین مرده را زنده کرد) زنده کننده‌ی مردگان (در قیامت) است و او بر همه چیز تواناست!
- «۵۱۳» تویی پروردگاری که همتایی نداری و جاویدی که پایانی نداری و پاینده‌ای که زوالی نداری و فرمانروایی که همتایی نداری. زنده و زندگی‌بخش.
- «۵۱۴» تویی زنده و منم مرده.
- «۵۱۵» منزّهی تو خدای زندگی‌بخش و میراننده.
- «۵۱۶» ای زندگی‌بخش.
- «۵۱۷» ای شمارنده‌ی قطره‌های باران و برگ‌های درختان و زنده‌کننده‌ی بدن‌های مردگان برای گردآوردن.
- «۵۱۸» ای زندگی‌بخش مردگان.
- «۵۱۹» و ای راهنمای به کار درست و ای الهام‌کننده به راستی و ای روزی‌دهنده‌ی بندگان و ای زنده‌کننده‌ی آبادی‌ها.
- «۵۲۰» ای زندگی‌بخش استخوان‌های پوسیده.
- «۵۲۱» ای که استخوان‌های پوسیده را بعد از مرگ، زنده می‌کنی!
- «۵۲۲» منزّه است خدایی که مردگان را زنده می‌کند و زندگان را می‌میراند.

«الأزلية والأبدية»

﴿٥٢٣﴾ مُخَيِّ الْمَوْتَى	﴿٥٨٨﴾ يَا مُخَيِّ الْمَوْتَى
﴿٥٢٤﴾ مُخَيِّ الْمَوْتَى وَ	﴿٥٨٩﴾ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ مُدَبِّرُ الْأُمُورِ مُبْدِيُ الْخَفِيَّاتِ مُعْلِنُ السَّرَائِرِ مُخَيِّ الْمَوْتَى وَالْعِظَامِ وَ هِيَ رَمِيمٌ؛ {٥٦٧٥}
﴿٥٢٥﴾ مُخَيِّ النُّفُوسِ	﴿٥٩٠﴾ يَا مُخَيِّ النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ؛ {١٢٤٦}
﴿٥٢٦﴾ مُخَيِّ النُّفُوسِ	﴿٥٩١﴾ يَا مُخَيِّ النُّفُوسِ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ؛ {١٩٠٢}
﴿٥٢٧﴾ مُخَيِّ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	﴿٥٩٢﴾ يَا مُخَيِّ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠٥٥٠}
﴿٥٢٨﴾ مُخَيِّ عِظَامِي	﴿٥٩٣﴾ يَا مُخَيِّ عِظَامِي وَ هِيَ رَمِيمٌ؛ {٠٩٥١}
﴿٥٢٩﴾ مُخَيِّ كُلِّ شَيْءٍ	﴿٥٩٤﴾ يَا مُخَيِّ كُلِّ شَيْءٍ وَ مُمِيتَهُ؛ {٠٠٣٩}
﴿٥٣٠﴾ مُخَيِّ كُلِّ عَظْمٍ رَمِيمٍ	﴿٥٩٥﴾ يَا مُخَيِّ كُلِّ عَظْمٍ رَمِيمٍ؛ {٠٧١١}
﴿٥٣١﴾ مُخَيِّ كُلِّ نَفْسٍ	﴿٥٩٦﴾ يَا مُخَيِّ كُلِّ نَفْسٍ بَعْدَ الْمَوْتِ؛ {٠٠٠٢}
﴿٥٣٢﴾ مُخَيِّ مَيِّتِ الْأَرْضِ	﴿٥٩٧﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... مُخَيِّ مَيِّتِ الْأَرْضِ؛ {١٤٨٣}
﴿٥٣٣﴾ مُخَيِّنَا	﴿٥٩٨﴾ يَا مُخَيِّنَا؛ {٠٠٢٨}
﴿٥٣٤﴾ مُخَيِّ الْعِظَامِ	﴿٥٩٩﴾ سُبْحَانَ الَّذِي يُخَيِّ الْعِظَامِ وَ هِيَ رَمِيمٌ؛ {٠٠٦٤}
﴿٥٣٥﴾ مُخَيِّ الْمَوْتَى	﴿٦٠٠﴾ سُبْحَانَ الَّذِي يُخَيِّ الْمَوْتَى؛ {١٢٧٦}
﴿٥٣٦﴾ الْمُخَيِّ	﴿٦٠١﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ... أَمَاتَ وَأَحْيَا؛ {٠٠٦٤}
﴿٥٣٧﴾ مُخْرِجِ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ	﴿٦٠٢﴾ إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ يُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكَمُ اللَّهُ فَأَنْتَى تُؤَفِّكُونَ؛ {الأنعام: ٩٥}
﴿٥٣٨﴾ مُخْرِجِ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ	﴿٦٠٣﴾ يَا مُخْرِجِ الْحَيِّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ مُخْرِجِ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ؛ {٠٠٢٩}

٢-٣-٧- خلود: (خالدُ الملِك، ذو الملِكِ المتأبِّدِ بالخلود)

﴿٥٣٩﴾ خَالِدُ الْمُلْكِ	﴿٦٠٤﴾ يَا خَالِدَ الْمُلْكِ؛ {٠٠٢٩}
﴿٥٤٠﴾ ذُو الْمُلْكِ الْمُتَأَبِّدِ	﴿٦٠٥﴾ اللَّهُمَّ يَا ذَا الْمُلْكِ الْمُتَأَبِّدِ بِالْخُلُودِ؛ {٠٠٢١}

٢-٣-٨- آخِرِيَّة: (آخِر، آخرة)

﴿٥٤١﴾ آخِر	﴿٦٠٦﴾ سُبْحَانَكَ يَا أَوَّلُ تَعَالَيْتَ يَا آخِرُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛ {٠٠٤٦}
﴿٥٤٢﴾ آخِر	﴿٦٠٧﴾ يَا آخِرُ؛ {٠٠٣٩}

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

- «۵۲۳» ای زندگی بخش مردگان.
- «۵۲۴» خداوند بزرگ‌تر است، خداوند بزرگ‌تر است، او که کارها را تدبیر نمود و نهان‌ها را آشکار ساخت و از درون‌ها پرده برداشت و مرده‌ها و استخوان‌های پوسیده را زنده می‌کند.
- «۵۲۵» ای آن که تمام جان‌ها را بعد از مرگ زنده می‌کنی.
- «۵۲۶» ای آن که تمام جان‌ها را بعد از مرگ زنده می‌کنی.
- «۵۲۷» ای زندگی بخش اهل آسمان‌ها و زمین.
- «۵۲۸» ای زندگی بخش استخوان‌های پوسیده‌ی من.
- «۵۲۹» ای زندگی بخش و میراننده‌ی هرچیز.
- «۵۳۰» ای زندگی بخش استخوان‌های پوسیده.
- «۵۳۱» ای زندگی بخش همگان پس از مرگ.
- «۵۳۲» ستایش خدای راست که... زنده‌کننده‌ی زمین مرده است.
- «۵۳۳» ای زندگی بخش ما.
- «۵۳۴» منزّه است خدایی که استخوان‌ها را زنده می‌کند درحالی که پوسیده‌اند.
- «۵۳۵» منزّه است خدایی که مردگان را زنده می‌کند.
- «۵۳۶» منزّه است خداوندی که... میراند و زنده کرد.
- «۵۳۷» خداوند، شکافنده‌ی دانه و هسته است زنده را از مرده خارج می‌سازد، و مرده را از زنده بیرون می‌آورد این است خدای شما! پس چگونه از حق منحرف می‌شوید؟! «۵۳۸» ای بیرون‌آورنده‌ی زنده از مرده و خارج‌کننده‌ی مرده از زنده!

۷-۳-۲- جاودانه، صاحب پادشاهی جاودانه

- «۵۳۹» ای صاحب حکومت جاویدان!
- «۵۴۰» ای خداوندی که از آن توسست فرمانروایی ابدی جاویدان.

۸-۳-۲- آخر بودن: (آخر، آخرت)

- «۵۴۱» ای نخستین، تو پاک و منزّه‌ی! ای آخرین، تو بلندمرتبه‌ای! ای پناه‌دهنده، ما را از آتش جهنم رهایی بخش!
- «۵۴۲» ای پایان.

﴿الأزلية والأبدية﴾

- ﴿٥٤٣﴾ آخرُ الآخرين ❖ يا آخرَ الآخرين؛ {٠٠٤١}
- ﴿٥٤٤﴾ آخرُ بعدَ الأشياءِ بلا ❖ أَنَّهُ أَوَّلُ قَبْلُ الْأَشْيَاءِ بِلا أَوَّلِيَّةٍ وَ آخِرُ بَعْدَ الْأَشْيَاءِ بِلا نِهَآيَةٍ؛
نِهَآيَةٍ {٠٢٣٠}
- ﴿٥٤٥﴾ آخرُ بعدَ كُلِّ شَيْءٍ ❖ يَا آخِرَ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٢٣٣}
- ﴿٥٤٦﴾ آخرُ كُلِّ شَيْءٍ ❖ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ أَوَّلَ كُلِّ شَيْءٍ وَ آخِرَ كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠١٣٥}
- ﴿٥٤٧﴾ آخرُ كُلِّ شَيْءٍ ❖ يَا أَوَّلَ كُلِّ شَيْءٍ وَ آخِرَهُ؛ {٠٠٧٦}
- ﴿٥٤٨﴾ آخرُ لَا كُفُولَ لَهُ وَ لَا ❖ أَنَّهُ وَاحِدٌ أَحَدٌ ظَاهِرٌ بَاطِنٌ أَوَّلٌ آخِرٌ لَا كُفُولَ لَهُ وَ لَا نَظِيرَ؛
نَظِيرَ {١٧٠}
- ﴿٥٤٩﴾ آخرُ لَمْ يَزَلْ وَ لَا يَزَالُ ❖ هُوَ... آخِرُ لَمْ يَزَلْ وَ لَا يَزَالُ بِلا بَدءٍ وَ لَا نِهَآيَةٍ؛ {٠٢٣٩}
- بلا بَدءٍ وَ لَا نِهَآيَةٍ
- ﴿٥٥٠﴾ آخرُ مَعْبُودٍ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ أَوَّلَ مَحْمُودٍ وَ آخِرَ مَعْبُودٍ؛ {٠٢٤١}
- ﴿٥٥١﴾ آخرُ بغيرِ نِهَآيَةٍ ❖ يَا آخِرًا بغيرِ نِهَآيَةٍ؛ {٠٠٥٧}
- ﴿٥٥٢﴾ آخرُ بلا آخِرِيَّةٍ ❖ يَا آخِرًا بلا آخِرِيَّةٍ؛ {٠٢٤٣}
- ﴿٥٥٣﴾ آخرُ بلا آئِنٍ ❖ كَانَ أَوَّلًا بِلا كَيْفٍ وَ يَكُونُ آخِرًا بِلا آئِنٍ؛ {٠٢٤٤}
- ﴿٥٥٤﴾ الآخرُ ❖ هُوَ الْأَوَّلُ وَ الْآخِرُ وَ الظَّاهِرُ وَ الْبَاطِنُ وَ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ؛ {الحديد: ٣}
- ﴿٥٥٥﴾ الآخرُ ❖ لَمْ تَكُنْ مُسْتَحْدَثًا فَتَوَجَدَ مُتَنَقِّلًا عَنْ حَالَةٍ إِلَى حَالَةٍ بَلْ أَنْتَ الْفَرْدُ الْأَوَّلُ وَ الْآخِرُ؛ {٠٠١٢}
- ﴿٥٥٦﴾ الآخرُ الدَّائِمُ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ الْقَدِيمُ وَ الْآخِرُ الدَّائِمُ؛ {٠٢٢٧}
- ﴿٥٥٧﴾ الآخرُ الَّذِي لَا تَهْلِكُ ❖ أَنْتَ الْآخِرُ الَّذِي لَا تَهْلِكُ؛ {٠٠٥٦}
- ﴿٥٥٨﴾ الآخرُ الَّذِي لَا شَيْءَ ❖ هُوَ الْأَوَّلُ الَّذِي لَا شَيْءَ قَبْلَهُ وَ الْآخِرُ الَّذِي لَا شَيْءَ بَعْدَهُ؛
بَعْدَهُ {٠٢٢٨}
- ﴿٥٥٩﴾ الآخرُ الَّذِي لَيْسَ لَهُ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْآخِرُ الَّذِي لَيْسَ لَهُ بَعْدُ فَيَكُونُ شَيْءٌ بَعْدَهُ؛
بَعْدُ فَيَكُونُ شَيْءٌ بَعْدَهُ {٠٢٢٩}
- ﴿٥٦٠﴾ الآخرُ بعدَ الخلقِ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَوَّلُ قَبْلَ خَلْقِكَ وَ الْآخِرُ بَعْدَهُمْ؛ {٠٠٢٧}

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

«۵۴۳» ای پایانی‌ترین پایان‌ها.

«۵۴۴» اوّل است پیش از همه‌ی اشیاء و او را اوّلیتی نیست، و آخر است بعد از همه‌ی اشیاء و او را نه‌ایتی نمی‌باشد.

«۵۴۵» ای آن که پس از هر چیز خواهی بود.

«۵۴۶» ای خدا تو را به نامت که خود را با آن اوّل هر چیز و آخر هر چیز نامیدی می‌خوانم.

«۵۴۷» ای آغاز و انجام هرچیز.

«۵۴۸» او یکی است و یگانه و آشکار و نهان و اوّل و آخر که نه هم‌تا دارد و نه نظیر.

«۵۴۹» او آخر است، همیشه بوده و همیشه خواهد بود، او را نه آغازی است و نه انجامی.

«۵۵۰» ستایش مخصوص خداوندی است که نخستین ستوده و آخرین پرستیده‌شده است.

«۵۵۱» ای آخری بی‌نهایت.

«۵۵۲» ای پایانی که خود پایانی ندارد.

«۵۵۳» خداوند اوّلی بود بی‌چگونگی و آخری خواهد بود بی‌کجایی.

«۵۵۴» اوّل و آخر و پیدا و پنهان اوست و او به هر چیز داناست.

«۵۵۵» پدید نیامده‌ای که از حالی به حال دیگر دگرگون شوی، بلکه تو یگانه، اوّل و آخری.

«۵۵۶» خدایا! تو اوّل، دیرین، آخر و جاودانی.

«۵۵۷» تو آخری هستی که نابود نخواهی شد.

«۵۵۸» اوّلی است که پیش از او چیزی نیست و آخری که بعد از او چیزی نیست.

«۵۵۹» ستایش مخصوص خداوندی است که... پایان همه چیز است و چیزی پس از او نیست.

«۵۶۰» معبودی جز تو نیست، اوّلی که پیش از آفریدگان خود موجود بوده و آخری که پس از آنان نیز خواهی بود.

﴿الأزلية والأبدية﴾

- ﴿٥٦١﴾ الآخرُ بعدَ فنَاءِ الأشياءِ
 ○ الحمدُ لله الأولُ قبلَ الأشياءِ والأحياءِ والآخرُ بعدَ فنَاءِ الأشياءِ {٠٢٣١}
- ﴿٥٦٢﴾ الآخرُ بعدَ كلِّ آخرٍ
 ○ الحمدُ لله الأولُ قبلَ كلِّ أولٍ والآخرُ بعدَ كلِّ آخرٍ وبأوليئِهِ وَجَبَ أَنْ لَا أَوَّلَ لَهُ وَبِآخِرِيَّتِهِ وَجَبَ أَنْ لَا آخِرَ لَهُ؛ {٠٢٣٢}
- ﴿٥٦٣﴾ الآخرُ بعدَ كلِّ شَيْءٍ
 ○ اللهم... أَنْتَ الْآخِرُ بعدَ كلِّ شَيْءٍ وَالْوَارِثُ لَهُ؛ {٠٠٣٢}
- ﴿٥٦٤﴾ الآخرُ بعدَ كلِّ عَدَدٍ
 ○ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْأَوَّلُ قبلَ كلِّ أَحَدٍ، وَالْآخِرُ بعدَ كلِّ عَدَدٍ؛ {٠١٦٢}
- ﴿٥٦٥﴾ الآخرُ بلا آخرٍ يَكُونُ بعده
 ○ الحمدُ لله الأولُ بلا أَوَّلٍ كَانَ قَبْلَهُ، وَالْآخِرُ بلا آخرٍ يَكُونُ بعده؛ {٠٢٣٤}
- ﴿٥٦٦﴾ الآخرُ بلا آخِرِيَّةٍ مَحْدُودَةٍ
 ○ اللهم أَنْتَ الْأَوَّلُ بلا أَوَّلِيَّةٍ مَعْدُودَةٍ وَالْآخِرُ بلا آخِرِيَّةٍ مَحْدُودَةٍ؛ {٠٢٣٥}
- ﴿٥٦٧﴾ الآخرُ بلا أَعْوَادٍ
 ○ أَنْتَ الْأَوَّلُ بلا نَفَادٍ وَالْآخِرُ بلا أَعْوَادٍ؛ {٠١٠٤}
- ﴿٥٦٨﴾ الآخرُ بلا انْتِهَاءٍ
 ○ الحمدُ لله... الْعَالَمُ بِمَا كَانَ وَيَكُونُ الْأَوَّلُ بلا انْتِدَاءٍ وَالْآخِرُ بلا انْتِهَاءٍ؛ {٠٠٦٤}
- ﴿٥٦٩﴾ الآخرُ بلا نَفَادٍ
 ○ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْآخِرُ بلا نَفَادٍ يَا اللَّهَ؛ {٠١٣٥}
- ﴿٥٧٠﴾ الآخرُ بلا نِهَآيَةٍ
 ○ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْآخِرُ بلا نِهَآيَةٍ؛ {٠٠٦٤}
- ﴿٥٧١﴾ الآخرُ عَلَى مَا لَمْ يَزَلْ
 ○ هُوَ الْآخِرُ عَلَى مَا لَمْ يَزَلْ؛ {٠٢٣٦}
- ﴿٥٧٢﴾ الآخرُ فَلَا تُهْلِكُ
 ○ أَنْتَ الْآخِرُ فَلَا تُهْلِكُ؛ {٠٢٣٧}
- ﴿٥٧٣﴾ الآخرُ فَلَا شَيْءَ بعدهُ
 ○ الحمدُ لله الأولُ فَلَا يَكُونُ كَائِنٌ قَبْلَهُ وَالْآخِرُ فَلَا شَيْءَ بعدهُ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿٥٧٤﴾ الآخرُ فَلَيْسَ بعدَكَ أَحَدٌ
 ○ أَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بعدَكَ أَحَدٌ؛ {٠٠٢٢}
- ﴿٥٧٥﴾ الآخرُ فَلَيْسَ بعدهُ شَيْءٌ
 ○ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ الْأَوَّلِ فَلَيْسَ قَبْلَهُ شَيْءٌ وَالْآخِرِ فَلَيْسَ بعدهُ شَيْءٌ؛ {٠٠٥٢}
- ﴿٥٧٦﴾ الآخرُ كَمَا أَنْتَ الْأَوَّلُ
 ○ يَا اللَّهَ الْآخِرُ كَمَا أَنْتَ الْأَوَّلُ؛ {٠٢٣٨}

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

«۵۶۱» ستایش مخصوص خدایی است که آغاز هستی پیش از بی‌جان و جاندار است و پایان است پس از فَنای موجودات.

«۵۶۲» ستایش مخصوص خداوندی است که اوّل است پیش از هر اوّلی و آخر است بعد از هر آخری؛ پس به خاطر اوّل‌بودنش لازم است که پیش از او چیزی نبوده باشد و به خاطر آخر‌بودنش لازم است که بعد از او چیزی نباشد.

«۵۶۳» خدایا... آخرین هستی بعد از همه چیز، و وارث آن خواهی بود.

«۵۶۴» تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ اوّل و قبل از هرچیز؛ آخر و بعد هر عدد.

«۵۶۵» ستایش مخصوص خداوند است؛ اوّل است و پیش از او اوّلی نبوده و آخر است و پس از او آخری نخواهد بود.

«۵۶۶» خدایا، تو اوّل هستی، بی‌آنکه اوّل‌بودنت از جهت عدد باشد و آخر هستی، بی‌آنکه آخر‌بودنت را حدّ و مرزی باشد.

«۵۶۷» تویی آغاز بی‌پایان و پایان بی‌بازگشت.

«۵۶۸» ستایش خدایی راست که... دانای به گذشته و حال، اوّل بی‌آغاز و آخر بی‌پایان است.

«۵۶۹» ای خدایی که هیچ معبودی جز تو نیست، تو را به نامت که آخر بی‌پایان است می‌خوانم.

«۵۷۰» معبودی جز خدای یگانه نیست؛ آخری که انتهای ندارد.

«۵۷۱» اوست آخر همه چنانچه همیشه بوده است.

«۵۷۲» تو آخرین هستی و نابود نخواهی شد.

«۵۷۳» ستایش خدا را که اوّل است، و چیزی پیش از او وجود نداشت، و آخر است و پس از او موجودی نخواهد بود.

«۵۷۴» تو آخری هستی که چیزی بعد از تو نیست.

«۵۷۵» هیچ چاره‌جویی و نیرویی کارساز نیست جز با تکیه بر خداوند بلندپایه و بزرگ؛ همان

اوّلی که چیزی پیش از او نیست و آخری که چیزی بعد از او نخواهد بود.

«۵۷۶» تو ای خدا، آخری چنانکه اوّل هستی.

﴿الأزلية والأبدية﴾

﴿٥٧٧﴾ الْآخِرُ لَا عَنْ نِهَآيَةٍ ◉ هُوَ... الْآخِرُ لَا عَنْ نِهَآيَةٍ كَمَا يُعَقَّلُ مِنْ صِفَةِ الْمَخْلُوقِينَ؛ {٠٢٣٩}

﴿٥٧٨﴾ الْآخِرُ لَا غَايَةَ لَهُ ◉ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْأَوَّلُ لَا شَيْءَ قَبْلَهُ وَالْآخِرُ لَا غَايَةَ لَهُ؛ {٠٢٤٠}

﴿٥٧٩﴾ الْآخِرُ وَكُلُّ شَيْءٍ ◉ أَنْتَ الْآخِرُ وَكُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَكَ؛ {٠٢٤٢} هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَكَ

﴿٥٨٠﴾ بِآخِرِيَّتِهِ وَجَبَ أَنْ لَا آوَّلَ لَهُ وَبِآخِرِيَّتِهِ وَجَبَ أَنْ لَا آخِرَ لَهُ ◉ بِأَوَّلِيَّتِهِ وَجَبَ أَنْ لَا آوَّلَ لَهُ وَبِآخِرِيَّتِهِ وَجَبَ أَنْ لَا آخِرَ لَهُ {٠٢٣٢}

﴿٥٨١﴾ مَنْ آخِرُهُ عِلْمٌ لَا يَبِيدُ ◉ سُبْحَانَ مَنْ أَوَّلُهُ حِلْمٌ لَا يُوصَفُ وَآخِرُهُ عِلْمٌ لَا يَبِيدُ؛ {٠٠٢٨}

﴿٥٨٢﴾ مَنْ لَا يَنْفَدُ آخِرُهُ ◉ سُبْحَانَ مَنْ لَا يُوصَفُ أَوَّلُهُ وَلَا يَنْفَدُ آخِرُهُ؛ {٠٠٢٧}

﴿٥٨٣﴾ آخِرَتِي ◉ يَا نَعِيمِي وَجَنَّتِي وَيَا دُنْيَايَ وَآخِرَتِي؛ {٢٢٥٠}

٩-٣-٢- بَعْدُ: (بَعْدُ، بَعْدَ الْبَعْدِ بِلَا بَعْدٍ، خَالِقُ الْبَعْدِ)

﴿٥٨٤﴾ بَعْدَ الْبَعْدِ بِلَا بَعْدٍ ◉ كَانَ رَبِّي قَبْلَ الْقَبْلِ بِلَا قَبْلِ وَبَعْدَ الْبَعْدِ بِلَا بَعْدٍ وَلَا غَايَةَ وَلَا مُنْتَهَى لِغَايَتِهِ انْقَطَعَتِ الْغَايَاتُ عِنْدَهُ فَهُوَ مُنْتَهَى كُلِّ غَايَةٍ؛ {٠٧٠٦}

﴿٥٨٥﴾ بَعْدَ الْبَعْدِ ◉ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بَعْدَ الْبَعْدِ وَخَالِقُ الْبَعْدِ؛ {٠٧٠٧}

﴿٥٨٦﴾ بَعْدَ كُلِّ آخِرٍ ◉ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْأَوَّلِ قَبْلَ كُلِّ أَوَّلٍ وَالْآخِرِ بَعْدَ كُلِّ آخِرٍ؛ {٠٢٣٢}

﴿٥٨٧﴾ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ ◉ يَا كَائِنًا بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٠٢٨}

﴿٥٨٨﴾ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ لَا يَقَالُ ◉ إِنَّ رَبِّي... قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ لَا يَقَالُ شَيْءٌ قَبْلَهُ وَبَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ لَا لَهُ بَعْدٌ يَقَالُ لَهُ بَعْدٌ؛ {٠٥١١}

﴿٥٨٩﴾ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ ◉ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي... بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا بَعْدَ لَهُ؛ {٠٧٠٨}

﴿٥٩٠﴾ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُنْتَهَاهُ ◉ اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ أَنْتَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَأَوَّلُهُ وَبَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُنْتَهَاهُ؛ {٠٦٧٥}

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

«۵۷۷» او... آخری است که آخربودنش از ناحیه‌ی پایان‌داشتن نیست چنان که از صفت آفریدگان فهمیده می‌شود.

«۵۷۸» شهادت می‌دهم معبودی جز الله نیست، یگانه‌ای است بی‌شریک. اولی است که چیزی پیش از او نبوده، و آخری است که او را نهایی نیست.

«۵۷۹» تو آخرین هستی و هر چه جز وجه تو نابودشدنی است.

«۵۸۰» به خاطر اول‌بودنش لازم است که پیش از او چیزی نبوده باشد و به خاطر آخربودنش لازم است که بعد از او چیزی نباشد.

«۵۸۱» منزّه است خدایی که آغازش بردباری وصف‌ناپذیر و پایانش دانشی فناپذیر است.

«۵۸۲» منزّه است خدایی که آغازش وصف‌ناپذیر و پایانش بی‌انتهاست.

«۵۸۳» ای نعمت و بهشت من، و ای دنیا و آخرتم.

۹-۳-۲- بعد، بعد از بعدی که بعد از آن بعدی نیست، آفریدگار بعد

«۵۸۴» پروردگارم قبل از هر قبلی بوده و او را قبلی نبوده است، و بعد از هر بعدی هست و بعدی ندارد، غایتی ندارد و نهایی برای غایت او نیست، همه‌ی غایات در برابر او پایان‌پذیرند و او نهایت هر غایتی است.

«۵۸۵» تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ بعد از بعد نیز خواهی بود و خود، آفریدگار بعد نیز هستی.

«۵۸۶» ستایش مخصوص خداوندی است که اول است پیش از هر اولی و آخر است بعد از هر آخری.

«۵۸۷» ای آن که پس از هر چیز خواهی بود.

«۵۸۸» همانا پروردگار من... پیش از هرچیزی بوده و نمی‌توان گفت که چیزی پیش از او بوده است؛ و بعد از هرچیزی خواهد بود و نمی‌توان گفت که بعد از او چیزی خواهد بود.

«۵۸۹» ستایش مخصوص خداوندی است که... بعد از هر چیز است و بعدی برای او نیست.

«۵۹۰» خدایا! تو خدایی هستی که معبودی جز تو نیست و یگانه‌ای و شریکی برای تو وجود ندارد، تو پیش از هر چیز و اول هر چیز و بعد از هر چیز و نهایت آنی.

«الأزلية والأبدية»

١٠-٣-٢-إفناء: (فانى الأبد، مُفنى)

﴿٥٩١﴾ فَانِيَ الْآبَدِ نُورُهُ ❖ أَشْهَدُ لَهُ بِأَنَّهُ اللَّهُ الَّذِي أَبْلَى الدَّهْرَ قُدْسُهُ وَالَّذِي يُفْنِي الْآبَدَ

نُورُهُ؛ {٠٠١٠}

﴿٥٩٢﴾ الْمُفْنَى ❖ اَعْلَمُ... أَنَّ الْخَالِقَ هُوَ الْمُمَيَّتُ وَأَنَّ الْمُفْنَى هُوَ الْمُعِيدُ؛

{٠٠٩٣}

﴿٥٩٣﴾ الْمُفْنَى لَهَا بَعْدٌ وَجُودَهَا ❖ هُوَ الْمُفْنَى لَهَا بَعْدٌ وَجُودَهَا حَتَّى يَصِيرَ مَوْجُودَهَا

حَتَّى يَصِيرَ مَوْجُودَهَا كَمَقْقُودَهَا {٠٠٦٢} كَمَقْقُودَهَا؛

﴿٥٩٤﴾ مُفْنَى ❖ يَا مُفْنَى؛ {٠٠٣٩}

﴿٥٩٥﴾ مُفْنَى كُلِّ شَيْءٍ ❖ أَنْتَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَوَارِثُهُ وَخَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَمُفْنِيهِ؛ {٠٢٧١}

١١-٣-٢-إِبَادَةُ الْأَمَدِ: (الْمُبِيدُ لِلْأَمَدِ)

﴿٥٩٦﴾ الْمُبِيدُ لِلْأَمَدِ ❖ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الْمُبِيدُ لِلْأَمَدِ؛ {١٤٩٢}

١٢-٣-٢-الْمُدَّةُ: (لَا مُدَّةَ لَهُ، الْقَائِمُ بِلَا مُدَّةٍ)

﴿٥٩٧﴾ مَنْ لَا انْقِطَاعَ لِمُدَّتِهِ ❖ سُبْحَانَ مَنْ لَا انْقِطَاعَ لِمُدَّتِهِ؛ {٠٠٧٠}

﴿٥٩٨﴾ الْقَائِمُ بِلَا مُدَّةٍ ❖ أَنْتَ الصَّمَدُ الَّذِي لَا تَطْعَمُ الْفَرْدُ الْوَاحِدُ بَغَيْرِ شَيْءٍ وَالْقَائِمُ

بِلَا مُدَّةٍ؛ {١٥٢٥}

﴿٥٩٩﴾ مُدَّتُهُ بِلَا انْقِطَاعٍ ❖ سُبْحَانَ الَّذِي لَا انْقِطَاعَ لِمُدَّتِهِ؛ {٠٠٦٦}

١٣-٣-٢-الْحَدُّ: (الْحَدُّ الَّذِي لَا يُوصَفُ، حَادٌّ كُلِّ مَحْدُودٍ)

﴿٦٠٠﴾ الْحَدُّ الَّذِي لَا يُوصَفُ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَدُّ الَّذِي لَا يُوصَفُ؛ {٢٢٤٨}

﴿٦٠١﴾ حَادٌّ كُلِّ مَحْدُودٍ ❖ يَا مَوْصُوفًا بَغَيْرِ كُنْهِهِ وَمَعْرُوفًا بَغَيْرِ شَبْهِ حَادٍّ كُلِّ مَحْدُودٍ؛

{٠٨٣٩}

١٤-٣-٢-لَا زَوَالٍ لَهُ: (غَيْرُ زَائِلٍ، زَائِلِ الْأَشْيَاءِ وَلَا يَزُولُ)

﴿٦٠٢﴾ لَا يَزُولُ مُلْكُهُ ❖ سُبْحَانَ الَّذِي... لَا يَعْثُرُ جَدُّهُ وَلَا يَزُولُ مُلْكُهُ وَلَا يُبَدِّلُ قَوْلُهُ

وَلَا مُعَقَّبٌ لِحُكْمِهِ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ؛ {٠٣٢٦}

﴿٦٠٣﴾ مَنْ لَا يَزُولُ ❖ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَزُولُ؛ {١٤٢١}

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

۱۰-۳-۲- فانی‌کننده‌ی ابدیت، فانی‌کننده

«۵۹۱» گواهی می‌دهم که تقدّس خداوند، همه‌ی روزگاران را انباشته است و پرتو نور او ابد را فانی می‌کند.

«۵۹۲» بدان آن کسی که می‌آفریند، همان است که می‌میراند؛ و کسی که نابود می‌سازد، همان است که باز می‌گرداند.

«۵۹۳» اوست که اشیاء را پس از هستی نابود خواهد ساخت، آنچنان که بودش همچون نبودش شود.

«۵۹۴» ای نابودکننده.

«۵۹۵» تویی پروردگار هر چیز و وارث آن و آفریدگار هر چیز و فانی‌کننده‌ی آنی.

۱۱-۳-۲- نابودکننده‌ی زمان

«۵۹۶» خداوند یگانه و یکتا و بی‌نیاز و نابودکننده‌ی زمان است.

۱۲-۳-۲- زمان

«۵۹۷» منزّه است آن که دورانش بی‌پایان است.

«۵۹۸» تویی همیشه بی‌نیاز که خورانیده نمی‌شوی و یگانه‌ی یکتای بی‌مانند و قائم به ذات بی‌انتها.

«۵۹۹» منزّه است خدایی که مدّت دوام و پایداری او را پایانی نیست.

۱۳-۳-۲- مرز

«۶۰۰» خدایا! تو مرز توصیف‌ناپذیری.

«۶۰۱» ای توصیف‌شده ولی نه به کنه و حقیقت و شناخته‌شده نه با مشابه و همسان، ای محدودکننده‌ی هر چیز محدود.

۱۴-۳-۲- نابودناشدنی، نابودکننده‌ی همه‌چیز که خود نابود نمی‌شود

«۶۰۲» منزّه است خدایی که... عظمتش دچار لغزش نمی‌شود، و فرمانروایی‌اش زوالی ندارد، و کلامش تغییر نمی‌کند، و حکمش تبدیل نمی‌شود، و حکم از آن اوست، و به سوی او باز می‌گردد.

«۶۰۳» منزّه است آن که از بین نمی‌رود.

«الأزلية والأبدية»

﴿٤٠٤﴾ لَا يَزُولُ مُلْكُهُ ❖ سُبْحَانَ الَّذِي لَا يَبْلَى مَجْدُهُ وَلَا يَعْثُرُ جَدَّهُ وَلَا يَزُولُ مُلْكُهُ
وَلَا يُبَدِّلُ قَوْلُهُ وَلَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ
يُرْجَعُونَ؛ {١٢٧١}

﴿٤٠٥﴾ مَنْ لَا يَزُولُ مُلْكُهُ ❖ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَزُولُ مُلْكُهُ؛ {١٤٢١}
﴿٤٠٦﴾ مَنْ لَمْ يَزَلْ وَلَا يَزَالْ ❖ سُبْحَانَ مَنْ لَمْ يَزَلْ وَلَا يَزَالْ؛ {١٤٣٧}
﴿٤٠٧﴾ زَايِلُ الْأَشْيَاءِ ❖ سُبْحَانَ مَنْ يُزِيلُ الْأَشْيَاءَ وَلَا يَزُولُ؛ {١٢١٤}

١٥-٣-٢- سَرْمَدِيَّة: (سَرْمَد، سَرْمَدِي)

﴿٤٠٨﴾ السَّرْمَدُ ❖ أَنْكَ... الرَّبُّ السَّرْمَدُ؛ {٠٠١٢}
﴿٤٠٩﴾ السَّرْمَدُ الَّذِي لَا يَحُولُ ❖ فَلَكَ الْحَمْدُ وَالْمَجْدُ لِأَنَّكَ الْمَلِكُ الْأَحَدُ وَالرَّبُّ السَّرْمَدُ
وَلَا يَزُولُ ❖ الَّذِي لَا يَحُولُ وَلَا يَزُولُ وَلَا يُغَيِّرُهُ مِنَ الدُّهُورِ؛ {٠٢١٥}
﴿٤١٠﴾ سَرْمَد ❖ يَا سَرْمَدُ؛ {٠٠٣٩}
﴿٤١١﴾ سَرْمَدِي ❖ يَا سَرْمَدِي؛ {٠٠٢٩}
﴿٤١٢﴾ سَرْمَدِي ❖ أَنْتَ اللَّهُ الْمَلِكُ الْجَبَّارُ الْقُدُّوسُ الَّذِي لَمْ تَزَلْ أَرْلِيًّا أَبَدِيًّا
سَرْمَدِيًّا؛ {٠٠١٧}

﴿٤١٣﴾ سَرْمَدِي ❖ وَاحِدًا أَبَدِيًّا سَرْمَدِيًّا حَكِيمًا؛ {٠٠١٩}
﴿٤١٤﴾ سَرْمَدِي دَائِمٌ فِي ❖ أَنْتَ اللَّهُ الْمَلِكُ الْجَبَّارُ الْقُدُّوسُ الَّذِي لَمْ تَزَلْ أَرْلِيًّا أَبَدِيًّا
الْغُيُوبِ ❖ سَرْمَدِيًّا دَائِمًا فِي الْغُيُوبِ؛ {٠٠١٧}
﴿٤١٥﴾ سَرْمَدِي قَدِيمٌ دَائِمٌ فِي ❖ أَنْتَ اللَّهُ الْمَلِكُ الْجَبَّارُ الْقُدُّوسُ الَّذِي لَمْ تَزَلْ وَلَا تَزَالْ
الْغُيُوبِ ❖ أَوْلِيًّا أَرْلِيًّا أَبَدِيًّا سَرْمَدِيًّا قَدِيمًا دَائِمًا فِي الْغُيُوبِ؛ {٠٠١٨}

٢-٤-٢- حَيْثِيَّة، أَيْنِيَّة، كَيْفِيَّة، شَيْئِيَّة

١-٤-٢- حَيْثِيَّة وَ كَيْفِيَّة وَ أَيْنِيَّة: (مُحِيْثُ الْحَيْثِ وَ مُكَيِّفُ الْكَيْفِ وَ مُؤَيِّنُ الْأَيِّنِ)

﴿٤١٦﴾ مُحِيْثُ الْحَيْثِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ مُحِيْثُ الْحَيْثِ وَ مُكَيِّفُ الْكَيْفِ وَ مُؤَيِّنُ الْأَيِّنِ؛ {١٨٩٥}

٢-٤-٢- كَيْفِيَّة: (لَا يَعْلَمُ أَحَدٌ كَيْفَ هُوَ)

﴿٤١٧﴾ مَنْ لَا يَعْلَمُ أَحَدٌ كَيْفَ هُوَ ❖ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَعْلَمُ أَحَدٌ كَيْفَ هُوَ إِلَّا هُوَ؛ {٠٧٠١}

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

﴿۶۰۴﴾ منزّه است خدایی که بزرگواری‌اش کهنه نمی‌شود و بزرگی‌اش دچار لغزش نمی‌شود، و فرمانروایی‌اش زوالی ندارد، و کلامش تغییر نمی‌کند، و حکمش تبدیل نمی‌شود، و حکم از آن اوست، و به سوی او بازگردانده می‌شوند.

﴿۶۰۵﴾ منزّه است خدایی که سلطنتش پایدار است.

﴿۶۰۶﴾ منزّه است کسی که ازلی و ابدی است.

﴿۶۰۷﴾ منزّه است خدایی که اشیاء را از بین می‌برد و خود از بین نمی‌رود.

۱۵-۲-۳- بی‌آغاز و بی‌پایان

﴿۶۰۸﴾ تو پروردگار جاویدی.

﴿۶۰۹﴾ پس ستایش و بزرگواری تو راست؛ زیرا تویی فرمانروای یکتا و پروردگار جاویدی که نه دگرگون شود و نه زوال یابد و گذشت زمان در او تغییری ایجاد نمی‌کند.

﴿۶۱۰﴾ ای جاودان.

﴿۶۱۱﴾ ای جاودان!

﴿۶۱۲﴾ تویی پادشاه صاحب اراده‌ی نافذ، منزّه از همه‌ی عیب‌ها که همیشه بودی، همیشه هستی، بی‌آغاز و بی‌پایانی.

﴿۶۱۳﴾ یگانه و جاویدان است. همیشه بوده و خواهد بود.

﴿۶۱۴﴾ تویی پادشاه صاحب اراده‌ی نافذ، منزّه از همه‌ی عیب‌ها که همیشه بودی، همیشه هستی، بی‌آغاز و بی‌پایانی، و دائماً در نهان.

﴿۶۱۵﴾ تویی پادشاه صاحب اراده‌ی نافذ، منزّه از همه‌ی عیب‌ها که همیشه بودی، همیشه هستی، بی‌آغاز و بی‌پایانی، و دائماً در نهان.

۴-۲- اعتبار، کجایی، چگونگی، چیزی بودن

۱-۴-۲- اعتباردهنده به اعتبار، اعطاکننده‌ی چگونگی به چگونگی، اعطاکننده‌ی مکانیت به مکان

﴿۶۱۶﴾ ستایش خدایی راست که ایجادکننده‌ی چگونگی و کیفیت و مکانیت است.

۲-۴-۲- چگونگی: (هیچ کس نمی‌داند او چگونه است و چیست)

﴿۶۱۷﴾ منزّه است آن که کسی نداند چگونه است جز خود او.

«الأزلية والابدية»

٢-٤-٣- شيئية: (شَيْءٌ بِخِلَافِ الْأَشْيَاءِ، شَيْءٌ لَا كَأَلْأَشْيَاءِ)

﴿٦١٨﴾ شَيْءٌ بِخِلَافِ الْأَشْيَاءِ ◉ أَنَّهُ قَالَ لِلزُّنْدِيقِ حِينَ سَأَلَهُ عَنِ اللَّهِ مَا هُوَ قَالَ هُوَ شَيْءٌ

بِخِلَافِ الْأَشْيَاءِ؛ {١٥٠٦}

﴿٦١٩﴾ شَيْءٌ لَا كَأَلْأَشْيَاءِ ◉ أَنَّ اللَّهَ شَيْءٌ لَا كَأَلْأَشْيَاءِ وَأَنَّ الْأَشْيَاءَ بَائِنَةٌ مِنْهُ وَأَنَّهُ بَائِنٌ

مِنَ الْأَشْيَاءِ؛ {٠٦٦٤}

٢-٥- وجود، جدّة، حق، يقين، صدق

٢-٥-١- وجود: (الدَّالُّ عَلَى وُجُودِهِ، ثَابِتُ الْمَوْجُودِ، أَقْدَمُ مَوْجُودٍ طُلِبَ، أَقْرَبُ مَوْجُودٍ مَوْجُودِ)

﴿٦٢٠﴾ الدَّالُّ عَلَى وُجُودِهِ ◉ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الدَّالُّ عَلَى وُجُودِهِ بِخَلْقِهِ وَبِحُدُوثِ خَلْقِهِ عَلَى

أَزَلَّتِهِ وَبِاشْتِبَاهِهِمْ عَلَى أَنَّ لَا شَيْءَ لَهُ؛ {٠٦٢٢}

﴿٦٢١﴾ الثَّابِتُ الْمَوْجُودِ ◉ هُوَ اللَّهُ الثَّابِتُ الْمَوْجُودِ؛ {٠٥٦١}

﴿٦٢٢﴾ أَقْدَمُ مَوْجُودٍ طُلِبَ ◉ يَا أَقْدَمَ مَوْجُودٍ طُلِبَ؛ {٠٠٣٩}

﴿٦٢٣﴾ أَقْرَبُ مَوْجُودٍ الْبَدَى، بَلَا ◉ الْحَمْدُ لِلَّهِ أَوَّلَ مَحْمُودٍ وَآخِرَ مَعْبُودٍ وَأَقْرَبَ مَوْجُودٍ

مَعْلُومٍ لِأَزَلَّتِهِ وَلَا آخِرَ لِأَوَّلِيَّتِهِ ◉ الْبَدَى، بَلَا مَعْلُومٍ لِأَزَلَّتِهِ وَلَا آخِرَ لِأَوَّلِيَّتِهِ؛ {٠٢٤١}

﴿٦٢٤﴾ الْمَوْجُودُ فِي كُلِّ ◉ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمَوْجُودُ فِي كُلِّ مَكَانٍ بَغَيْرِ عَيَانٍ؛ {٠٢٤١}

مَكَانٍ بَغَيْرِ عَيَانٍ

﴿٦٢٥﴾ مَوْجُودِ ◉ سُبْحَانَكَ يَا مَعْبُودَ تَعَالَيْتَ يَا مَوْجُودَ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا

مُجِيرٍ؛ {٠٠٤٦}

﴿٦٢٦﴾ مَوْجُودِ ◉ سَمِعَ أَبُو جَعْفَرٍ عليه السلام أَنَّهُ يَقُولُ لِلَّهِ إِنَّهُ مَوْجُودٌ قَالَ نَعَمْ

تُخْرِجُهُ مِنَ الْحَدِيثِ حَدِّ الْإِبْطَالِ وَحَدِّ التَّشْبِيهِ؛ {٢٠٦٣}

﴿٦٢٧﴾ مَوْجُودٌ غَيْرُ قَعِيدٍ ◉ أَنَّهُ قَدِيمٌ مُنْبَتٌ مَوْجُودٌ غَيْرُ قَعِيدٍ؛ {٢٠٦٤}

﴿٦٢٨﴾ مَوْجُودٌ مَنْ طَلَبَهُ ◉ يَا مَوْجُودَ مَنْ طَلَبَهُ؛ {١٠٢٢}

﴿٦٢٩﴾ مَوْجُودٌ فِي كُلِّ مَكَانٍ ◉ يَا مَوْجُوداً فِي كُلِّ مَكَانٍ؛ {٠١٣٣}

٢-٥-٢- جدّة: (جديد)

﴿٦٣٠﴾ الْجَدِيدُ الَّذِي لَا يَبْلَى ◉ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ... الْجَدِيدُ الَّذِي لَا يَبْلَى؛ {٠٦٤٦}

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

۳-۴-۲- چیزی بودن و وجودداشتن: (چیزی است غیر از دیگر چیزها، چیزی است اما نه مثل دیگر چیزها)

«۶۱۸» از خدا پرسید که او چیست؟ فرمود: او چیزی است خلاف چیزهای دیگر.

«۶۱۹» خداوند بلندمرتبه همانند اشیاء دیگر نیست بلکه اشیاء غیر او هستند همانگونه که

پروردگار غیر همه‌ی اشیاء است.

۵-۲- وجود، جدیدبودن، حقانیت، ثابت و آشکار بودن، راستین بودن

۱-۵-۲- وجود: (خود دلالت‌کننده بر وجود خویش است، وجودش تثبیت شده است، قدیمی‌ترین و نزدیک‌ترین موجود)

«۶۲۰» ستایش مخصوص خداوندی است که... به آفریدن آفریدگان بر وجودش و به حدوث

آفریدگانش بر ازلیتش و به واسطه‌ی شباهت ایشان به یکدیگر بر بی‌مثال‌بودنش اقامه‌ی دلیل کرده است.

«۶۲۱» اوست خدای ثابت موجود.

«۶۲۲» ای دیرینه‌ترین موجودی که خواسته شده.

«۶۲۳» ستایش مخصوص خداوندی است که نخستین ستوده و آخرین پرستیده‌شده و

نزدیکترین موجودات است، آن پدیدآورنده‌ای که ازلیت او در علم کسی نبوده است.

«۶۲۴» ستایش مخصوص خداوندی است که... در همه‌جا بی‌آنکه دیده شود موجود است.

«۶۲۵» ای عبادت‌شده! تو پاک و منزّه‌ی. ای موجود تو بلندمرتبه‌ای! ای پناه‌دهنده، ما را از

آتش جهنّم رهایی بخش!

«۶۲۶» از امام جواد علیه السلام سؤال شد: آیا جایز است که گفته شود: خدا موجود است؟ فرمود: آری

او را از دو حدّ تعطیل و تشبیه بیرون می‌بری.

«۶۲۷» ثابت است، قدیم است، تثبیت‌شده است، موجود است، فقدان و نابودی از برای او

نیست.

«۶۲۸» ای حاضر نزد آن کس که تو را جوید.

«۶۲۹» ای آن که در هر مکان موجود است.

۲-۵-۲- جدید

«۶۳۰» منزّه‌ی تو، معبودی جز تو نیست... جدیدی که کهنه نمی‌شود.

﴿الأزلية والأبدية﴾

٣-٥-٢- حق: (أحق، الباسطُ بِالْحَقِّ يَدُك، أولى بالحق، حق، حقيق، ذو الحق، قاذف بالحق، ذو القول الحق، مُحَقِّق، مُسْتَحَقِّق، مُنْزِل الحق)

- ﴿٦٣١﴾ أَحَقُّ الْمُنْعِمِينَ اللَّهُمَّ افْتَحْ مَسَامِعَ قَلْبِي لِذِكْرِكَ وَاتِّمِّمْ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ وَفَضْلَكَ فَإِنَّكَ أَحَقُّ الْمُنْعِمِينَ؛ {٠١٩١}
- ﴿٦٣٢﴾ أَحَقُّ أَنْ تَخَافَ أَنَا كُنْتُ أَحَقُّ أَنْ تَخَافَ؛ {٠١٨٩}
- ﴿٦٣٣﴾ أَحَقُّ بِأَكْمَلِ الصِّفَاتِ يَا رَبِّ أَحَقُّ بِأَكْمَلِ صِفَاتِ الْمُوصُوفِينَ؛ {٠١٩٣}
- ﴿٦٣٤﴾ أَحَقُّ بِالْجُودِ مِنِّي اللَّهُمَّ ... فَأَنْتَ أَحَقُّ بِالْجُودِ مِنِّي وَالْكَرَمِ؛ {٠١٩٤}
- ﴿٦٣٥﴾ أَحَقُّ بِالسِّرِّ سَيِّدِي سَتَرْتَ عَلَيَّ ذُنُوبِي فِي الدُّنْيَا وَلَمْ تُظْهِرْهَا فَلَا تَفْضَحْنِي بِهَا فِي الْقِيَامَةِ وَاسْتُرْهَا فَمَنْ أَحَقُّ بِالسِّرِّ مِنْكَ؛ {٠٠٧٥}
- ﴿٦٣٦﴾ أَحَقُّ بِالْغَيْبَةِ مِنَ الْمَمْلُوكِ الْمُسْتَضْعَفِينَ يَا رَبِّ أَحَقُّ بِأَكْمَلِ صِفَاتِ الْمُوصُوفِينَ وَأَحَقُّ بِالْغَيْبَةِ مِنَ الْمَمْلُوكِ الْمُسْتَضْعَفِينَ؛ {٠١٩٣}
- ﴿٦٣٧﴾ أَحَقُّ بِحَمْدِي فَرَبِّي أَحْمَدُ شَيْءٍ عِنْدِي وَأَحَقُّ بِحَمْدِي؛ {٠١٩٦}
- ﴿٦٣٨﴾ أَحَقُّ بِرِعَايَةِ الْمُنْقَطِعِ إِلَيْكَ أَنْتَ أَنْسُ الْآنَسِينَ لِأَوْلِيَائِكَ وَآخَرَى بِكِفَايَةِ الْمُتَوَكِّلِ عَلَيْكَ وَأَوْلَى بِنَصْرِ الْوَاتِقِ بِكَ وَأَحَقُّ بِرِعَايَةِ الْمُنْقَطِعِ إِلَيْكَ؛ {٠١٩٧}
- ﴿٦٣٩﴾ أَحَقُّ بِمَعْرِفَةِ الذَّنْبِ اللَّهُمَّ وَاسْتَغْفِرْ لِكُلِّ ذَنْبٍ أَنْتَ أَحَقُّ بِمَعْرِفَتِهِ إِذْ كُنْتُ أَوْلَى بِسِرِّتِهِ؛ {٠١٩٨}
- ﴿٦٤٠﴾ أَحَقُّ مَحْمُودٍ بِالْحَمْدِ الْحَمْدُ لِلَّهِ أَحَقُّ مَحْمُودٍ بِالْحَمْدِ وَأَوْلَاهُ بِالْمَجْدِ؛ {٠١٩٩}
- ﴿٦٤١﴾ أَحَقُّ مَنْ أَصْلَحَ مِنْ عَبْدِهِ فَاسِدًا أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ أَصْلَحَ مِنْ عَبْدِهِ فَاسِدًا وَقَوْمٌ مِنْهُ أَوْدَا؛ {٠٢٠٠}
- ﴿٦٤٢﴾ أَحَقُّ مَنْ أَعَاذَ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ أَعَاذَ وَخَلَّصَ وَنَجَّى؛ {٠٢٠٢}
- ﴿٦٤٣﴾ أَحَقُّ مَنْ أَغَاثَ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ أَغَاثَ وَسَمِعَ وَاسْتَجَابَ؛ {٠٢٠٢}
- ﴿٦٤٤﴾ أَحَقُّ مَنْ تَابَ عَلَى وَ قَبْلَ الْعُذْرِ وَالْمَلَقِ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ تَابَ عَلَى وَ قَبْلَ الْعُذْرِ وَالْمَلَقِ؛ {٠٢٠٢}
- ﴿٦٤٥﴾ أَحَقُّ مَنْ تَجَاوَزَ وَعَفَا أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ تَجَاوَزَ وَعَفَا وَجَادَ بِالْمَغْفِرَةِ عَمَّنْ ظَلَمَ وَ أَسَاءَ؛ {٠٢١٥}

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

۳-۵-۲- حقانیت: (شایسته‌ترین، آن که دستت به حق گشوده است، سزاوارترین به حق، حق، ارائه‌دهنده‌ی حق، دارای گفتار حق، دارای حقانیت، فروفرستنده‌ی حق)

«۶۳۱» خدایا، گوش قلبم را با یادت باز کن و نعمت و لطف خود را بر من تمام گردان، چرا که تو سزاوارترین نعمت‌دهندگانی.

«۶۳۲» من سزاوارم که که از من بهراسند.

«۶۳۳» پروردگارا! تو به کامل‌ترین صفات توصیف‌شدگان سزاوارتری.

«۶۳۴» خدایا! ... تو از من سزاوارتر به بخشندگی و بزرگواری هستی.

«۶۳۵» سرورم! گناهانم را در دنیا پوشاندی و آن‌ها را آشکار نساختی؛ پس در روز قیامت نیز رسوایم نکن و آن را بپوشان؛ چه کسی بر پوشاندن گناهان از تو شایسته‌تر است؟

«۶۳۶» پروردگارا! تو به کامل‌ترین صفات توصیف‌شدگان سزاوارتری و نسبت به بندگان مستضعف به غیرت سزاوارتری.

«۶۳۷» پس پروردگار من ستوده‌ترین موجود نزد من و شایسته‌ترین کس برای ستایش است.

«۶۳۸» تو برای دوستدارانت بهترین مونس، و بر کفایت آنان که به تو توکل کرده‌اند شایسته‌ترینی، و به یاری آن که به تو امید بسته شایسته‌تری و به رسیدگی به آن کس که از همه بریده و به تو پیوسته سزاوارتر.

«۶۳۹» از تو درخواست آمرزش می‌کنم از هر گناهی که به شناخت آن شایسته‌تری، زیرا پیش از هر کس تو به پوشانیدن آن سزاوارتری.

«۶۴۰» ستایش مخصوص خداوندی است که شایسته‌ترین ستایش‌شدگان برای ستایش و سزاوارترین آن‌ها در بزرگواری است.

«۶۴۱» تو سزاوارترین کسی هستی که فساد بنده‌اش را اصلاح و کجی او را راست می‌کند.

«۶۴۲» تو سزاوارترین کسی هستی که پناه داد، رهایی بخشید و نجات داد.

«۶۴۳» تو سزاوارترین کسی هستی که به فریاد رسید، شنید و اجابت کرد.

«۶۴۴» تو سزاوارترین کسی هستی که توبه‌ام را پذیرفت و عذر و التماسم را قبول کرد.

«۶۴۵» تو سزاوارترین کسی هستی که از ظالم و گنهکار را عفو کرد و از گناه او درگذشت. و او را مورد آمرزش قرار داد.

﴿الأزلية والأبدية﴾

﴿٤٤﴾ أَحَقُّ مَنْ تَجَاوَزَ وَ	﴿٤٤﴾ أَحَقُّ مَنْ تَجَاوَزَ وَ
عَفَى وَ رَحِمَ	عَفَى وَ رَحِمَ
﴿٤٧﴾ أَحَقُّ مَنْ تَعَمَّدَ	﴿٤٧﴾ أَحَقُّ مَنْ تَعَمَّدَ
﴿٤٨﴾ أَحَقُّ مَنْ حَمِدَ وَ عُبِدَ	﴿٤٨﴾ أَحَقُّ مَنْ حَمِدَ وَ عُبِدَ
وَ سُئِلَ وَ رُجِيَ وَ اعْتُمِدَ	وَ سُئِلَ وَ رُجِيَ وَ اعْتُمِدَ
﴿٤٩﴾ أَحَقُّ مَنْ خَشِيَ	﴿٤٩﴾ أَحَقُّ مَنْ خَشِيَ
﴿٥٠﴾ أَحَقُّ مَنْ خَشِيَهُ	﴿٥٠﴾ أَحَقُّ مَنْ خَشِيَهُ
﴿٥١﴾ أَحَقُّ مَنْ ذَكَرَ	﴿٥١﴾ أَحَقُّ مَنْ ذَكَرَ
﴿٥٢﴾ أَحَقُّ مَنْ رَجَاهُ	﴿٥٢﴾ أَحَقُّ مَنْ رَجَاهُ
﴿٥٣﴾ أَحَقُّ مَنْ سُئِلَ	﴿٥٣﴾ أَحَقُّ مَنْ سُئِلَ
﴿٥٤﴾ أَحَقُّ مَنْ شَكَوْتُ إِلَيْهِ	﴿٥٤﴾ أَحَقُّ مَنْ شَكَوْتُ إِلَيْهِ
وَ اسْتَعْنْتُ بِهِ وَ رَجَوْتُهُ	وَ اسْتَعْنْتُ بِهِ وَ رَجَوْتُهُ
﴿٥٥﴾ أَحَقُّ مَنْ شَكَوْتُ إِلَيْهِ	﴿٥٥﴾ أَحَقُّ مَنْ شَكَوْتُ إِلَيْهِ
وَ اسْتَعْنْتُ بِكَرَمِهِ وَ رَجَوْتُكَ	وَ اسْتَعْنْتُ بِكَرَمِهِ وَ رَجَوْتُكَ
﴿٥٦﴾ أَحَقُّ مَنْ عُبِدَ	﴿٥٦﴾ أَحَقُّ مَنْ عُبِدَ
﴿٥٧﴾ أَحَقُّ مَنْ عَفِيَ	﴿٥٧﴾ أَحَقُّ مَنْ عَفِيَ
﴿٥٨﴾ أَحَقُّ مَنْ وَفَى بِالْعَهْدِ	﴿٥٨﴾ أَحَقُّ مَنْ وَفَى بِالْعَهْدِ
﴿٥٩﴾ أَحَقُّ مَنْ وَفَى بَعْهْدِهِ	﴿٥٩﴾ أَحَقُّ مَنْ وَفَى بَعْهْدِهِ
﴿٦٠﴾ أَحَقُّ مَنْ وَفَى بَعْهْدِي	﴿٦٠﴾ أَحَقُّ مَنْ وَفَى بَعْهْدِي
﴿٦١﴾ أَحَقُّ مَنْ وَفَى	﴿٦١﴾ أَحَقُّ مَنْ وَفَى
﴿٦٢﴾ أَحَقُّ مَنْ وَفَى بِوَعْدِهِ	﴿٦٢﴾ أَحَقُّ مَنْ وَفَى بِوَعْدِهِ
﴿٦٣﴾ أَحَقُّ وَ أَتَيْنُ مِمَّا تَرَاهُ	﴿٦٣﴾ أَحَقُّ وَ أَتَيْنُ مِمَّا تَرَاهُ
الْعُيُونُ	الْعُيُونُ
﴿٦٤﴾ أَحَقُّ مَنْ رَحِمَ وَ غَفَرَ	﴿٦٤﴾ أَحَقُّ مَنْ رَحِمَ وَ غَفَرَ
وَ عَفَا وَ تَجَاوَزَ؛ {٠٢٠٢}	وَ عَفَا وَ تَجَاوَزَ؛ {٠٢٠٢}
﴿٦٥﴾ أَحَقُّ مَنْ أَعْطَى وَ أَحَقُّ مَنْ تَجَاوَزَ وَ عَفَى وَ رَحِمَ وَ	﴿٦٥﴾ أَحَقُّ مَنْ أَعْطَى وَ أَحَقُّ مَنْ تَجَاوَزَ وَ عَفَى وَ رَحِمَ وَ
تَفَضَّلَ بِإِحْسَانِهِ الْقَدِيمِ؛ {٠٢٠١}	تَفَضَّلَ بِإِحْسَانِهِ الْقَدِيمِ؛ {٠٢٠١}
﴿٦٦﴾ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ تَعَمَّدَهَا؛ {٠٢٠٣}	﴿٦٦﴾ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ تَعَمَّدَهَا؛ {٠٢٠٣}
﴿٦٧﴾ يَا أَحَقُّ مَنْ حَمِدَ وَ عُبِدَ وَ سُئِلَ وَ رُجِيَ وَ اعْتُمِدَ؛ {٠١٨٥}	﴿٦٧﴾ يَا أَحَقُّ مَنْ حَمِدَ وَ عُبِدَ وَ سُئِلَ وَ رُجِيَ وَ اعْتُمِدَ؛ {٠١٨٥}
﴿٦٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ أَحَقُّ مَنْ خَشِيَ؛ {٠٢٠٤}	﴿٦٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ أَحَقُّ مَنْ خَشِيَ؛ {٠٢٠٤}
﴿٦٩﴾ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ خَشِيَهُ وَ اتَّقَاهُ؛ {٠٠٢١}	﴿٦٩﴾ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ خَشِيَهُ وَ اتَّقَاهُ؛ {٠٠٢١}
﴿٧٠﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ ذَكَرَ؛ {٠٠٨١}	﴿٧٠﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ ذَكَرَ؛ {٠٠٨١}
﴿٧١﴾ أَنْتَ مَوْلَاهُ وَ أَحَقُّ مَنْ رَجَاهُ؛ {٠٢٠٥}	﴿٧١﴾ أَنْتَ مَوْلَاهُ وَ أَحَقُّ مَنْ رَجَاهُ؛ {٠٢٠٥}
﴿٧٢﴾ إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ أَنَا أَحَقُّ مَنْ سُئِلَ؛ {٠٢٠٧}	﴿٧٢﴾ إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ أَنَا أَحَقُّ مَنْ سُئِلَ؛ {٠٢٠٧}
﴿٧٣﴾ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ شَكَوْتُ إِلَيْهِ وَ اسْتَعْنْتُ بِهِ وَ رَجَوْتُهُ؛	﴿٧٣﴾ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ شَكَوْتُ إِلَيْهِ وَ اسْتَعْنْتُ بِهِ وَ رَجَوْتُهُ؛
{٠٠٥٦}	{٠٠٥٦}
﴿٧٤﴾ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ شَكَوْتُ إِلَيْهِ وَ اسْتَعْنْتُ بِكَرَمِهِ وَ رَجَوْتُكَ؛	﴿٧٤﴾ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ شَكَوْتُ إِلَيْهِ وَ اسْتَعْنْتُ بِكَرَمِهِ وَ رَجَوْتُكَ؛
{٠٠٥٥}	{٠٠٥٥}
﴿٧٥﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... أَحَقُّ مَنْ عُبِدَ؛ {٠٠٨١}	﴿٧٥﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... أَحَقُّ مَنْ عُبِدَ؛ {٠٠٨١}
﴿٧٦﴾ يَا أَحَقُّ مَنْ عَفِيَ؛ {٠٢٠٩}	﴿٧٦﴾ يَا أَحَقُّ مَنْ عَفِيَ؛ {٠٢٠٩}
﴿٧٧﴾ فَأَنَا أَحَقُّ مَنْ وَفَى بِالْعَهْدِ؛ {٠٢١٠}	﴿٧٧﴾ فَأَنَا أَحَقُّ مَنْ وَفَى بِالْعَهْدِ؛ {٠٢١٠}
﴿٧٨﴾ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ... وَ أَنَا أَحَقُّ مَنْ وَفَى بَعْهْدِهِ؛ {٠٢١١}	﴿٧٨﴾ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ... وَ أَنَا أَحَقُّ مَنْ وَفَى بَعْهْدِهِ؛ {٠٢١١}
﴿٧٩﴾ أَنَا أَحَقُّ مَنْ وَفَى بَعْهْدِي؛ {٠٢١٢}	﴿٧٩﴾ أَنَا أَحَقُّ مَنْ وَفَى بَعْهْدِي؛ {٠٢١٢}
﴿٨٠﴾ إِنَّ اللَّهَ أَحَقُّ مَنْ وَفَى بِمَا اشْتَرَطَ عَلَيْهِ؛ {٠٢١٣}	﴿٨٠﴾ إِنَّ اللَّهَ أَحَقُّ مَنْ وَفَى بِمَا اشْتَرَطَ عَلَيْهِ؛ {٠٢١٣}
﴿٨١﴾ أَنَا أَحَقُّ مَنْ وَفَى بِوَعْدِهِ؛ {٠٢١٤}	﴿٨١﴾ أَنَا أَحَقُّ مَنْ وَفَى بِوَعْدِهِ؛ {٠٢١٤}
﴿٨٢﴾ هُوَ اللَّهُ الْحَقُّ الْمُبِينُ أَحَقُّ وَ أَتَيْنُ مِمَّا تَرَاهُ الْعُيُونُ لَمْ تَبْلُغْهُ	﴿٨٢﴾ هُوَ اللَّهُ الْحَقُّ الْمُبِينُ أَحَقُّ وَ أَتَيْنُ مِمَّا تَرَاهُ الْعُيُونُ لَمْ تَبْلُغْهُ
الْعُقُولُ بِتَحْدِيدٍ فَيَكُونُ مُشَبَّهًا وَ لَمْ تَقْدِرْ عَلَيْهِ الْأَوْهَامُ بِتَقْدِيرِ	الْعُقُولُ بِتَحْدِيدٍ فَيَكُونُ مُشَبَّهًا وَ لَمْ تَقْدِرْ عَلَيْهِ الْأَوْهَامُ بِتَقْدِيرِ
فَيَكُونُ مُمَثَّلًا؛ {٠٢١٦}	فَيَكُونُ مُمَثَّلًا؛ {٠٢١٦}
﴿٨٣﴾ أَنْتَ... أَحَقُّ مَنْ رَحِمَ وَ غَفَرَ وَ عَفَا وَ تَجَاوَزَ؛ {٠٢٠٢}	﴿٨٣﴾ أَنْتَ... أَحَقُّ مَنْ رَحِمَ وَ غَفَرَ وَ عَفَا وَ تَجَاوَزَ؛ {٠٢٠٢}

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

«۶۴۶» ای بزرگواریترین کسی که عطا کرده و شایسته‌ترین کسی که گذشت کرده، عفو کرده، رحم کرده و با احسان دیرینش نیکی کرده است!

«۶۴۷» تو سزاوارترین کسی هستی که معایب را می‌پوشاند.

«۶۴۸» ای سزاوارترین کسی که ستایش و پرستش شده، و مورد درخواست و امید بستن و اعتماد کردن قرار گرفته‌ای.

«۶۴۹» ستایش مخصوص خداوند است؛ شایسته‌ترین کسی که باید از او در هراس بود.

«۶۵۰» تو سزاوارترین کسی هستی که باید از او خشیت داشته و بپرهیزند.

«۶۵۱» خدایا، تو سزاوارترین کسی هستی که یاد می‌شود، و سزاوارترین کسی که پرستیده می‌شود.

«۶۵۲» تو سرپرست او و شایسته‌ترین کسی هستی که بدو امید رود.

«۶۵۳» همانا خداوند می‌فرماید من سزاوارترین کسی هستم که از او درخواست شود.

«۶۵۴» تو سزاوارترین کسی هستی که به سوی او شکایت بردم و از او استعانت جستم و به او امید بستم.

«۶۵۵» تو سزاوارترین کسی هستی که به او شکایت بردم و از لطف و بخشش او فریادرس خواستم و به او امید بستم.

«۶۵۶» خدایا، تو سزاوارترین کسی هستی که یاد می‌شود، و سزاوارترین کسی که پرستیده می‌شود.

«۶۵۷» ای سزاوارترین کسی که بخشیده است!

«۶۵۸» من سزاوارترین به وفای عهدم.

«۶۵۹» خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند فرمود:... و من بهترین کسی هستم که به عهدش وفا می‌کند.

«۶۶۰» من سزاوارترم که به عهدم وفا کنم.

«۶۶۱» خداوند سزاوارترین کسی است که باید به عهدی که با او بسته شد وفادار ماند.

«۶۶۲» من شایسته‌ترین فردی هستم که به وعده‌اش وفا کند.

«۶۶۳» اوست خدا؛ آن پادشاه حق آشکار، ثابت‌تر و آشکارتر از هرچه دیده‌ها می‌بیند. توان خردها به حدّ و اندازه‌ای نرسیده تا ماندنی برایش بیابد، و اوهم به اندازه‌ای برای او راه نیافتند تا ماندش در وهم و خیال متصور شود.

«۶۶۴» تو سزاوارترین کسی هستی که مهر ورزیده و آمرزیده، بخشیده و چشم‌پوشی کرده است.

﴿الأزلية والأبدية﴾

﴿٦٦٥﴾ البَاسِطُ بِالْحَقِّ يَدُكَ	⊗ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْفَاشِي فِي الْخَلْقِ حَمْدُكَ الْبَاسِطُ بِالْحَقِّ يَدُكَ؛ {٥٨١}
﴿٦٦٦﴾ أَوَّلَى بِالْحَقِّ	⊗ فَاللَّهُ أَوَّلَى بِالْحَقِّ؛ {٥٨١}
﴿٦٦٧﴾ الْحَقُّ	⊗ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ؛ {الحج: ٦}
﴿٦٦٨﴾ الْحَقُّ	⊗ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ؛ {لقمان: ٣٠}
﴿٦٦٩﴾ الْحَقُّ	⊗ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ؛ {الحج: ٦٢}
﴿٦٧٠﴾ الْحَقُّ	⊗ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا؛ {الكهف: ٢٤}
﴿٦٧١﴾ الْحَقُّ	⊗ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ أَسْمَاءً مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا إِنَّهُ... الْحَقُّ؛ {٥٠٠٤}
﴿٦٧٢﴾ الْحَقُّ	⊗ أَنْتَ الْحَقُّ وَوَعْدُكَ الْحَقُّ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ؛ {٣٨٤}
﴿٦٧٣﴾ الْحَقُّ	⊗ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ الْحَقُّ؛ {٥٠٢٧}
﴿٦٧٤﴾ الْحَقُّ الْحَقِيقُ	⊗ أَنْتَ اللَّهُ سَيِّدِي وَمَوْلَايَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْحَقِيقُ؛ {٣٨٤}
﴿٦٧٥﴾ الْحَقُّ الْحَلِيمُ	⊗ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ... الْحَقُّ الْحَلِيمُ؛ {٥٠٦٢}
﴿٦٧٦﴾ الْحَقُّ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ	⊗ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ؛ {٥٠١٧}
﴿٦٧٧﴾ الْحَقُّ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ	⊗ اللَّهُمَّ أَنْتَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَقُّ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُكَ؛ {٥١٤}
﴿٦٧٨﴾ الْحَقُّ الَّذِي لَا تُغَيِّرُكَ الْأَزْمَنَةُ وَلَا تُحِيطُ بِكَ الْأَمْكِنَةُ	⊗ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَقُّ الَّذِي لَا تُغَيِّرُكَ الْأَزْمَنَةُ وَلَا تُحِيطُ بِكَ الْأَمْكِنَةُ؛ {٥٠٥٦}
﴿٦٧٩﴾ الْحَقُّ الْعَدْلُ	⊗ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَقُّ الْعَدْلُ؛ {٥٨٧٨}
﴿٦٨٠﴾ الْحَقُّ الْمُبِينُ	⊗ يَوْمَئِذٍ يُوفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ؛ {النور: ٢٥}
﴿٦٨١﴾ الْحَقُّ الْمُبِينُ	⊗ اللَّهُمَّ... أَنْتَ الْحَقُّ الْمُبِينُ؛ {٥٠٠٧}
﴿٦٨٢﴾ الْحَقُّ الْمُبِينُ	⊗ هُوَ اللَّهُ الْحَقُّ الْمُبِينُ أَحَقُّ وَأَبِينُ مِمَّا تَرَى الْعُيُونُ؛ {٥٦١٣}
﴿٦٨٣﴾ الْمَلِكُ الْحَقُّ	⊗ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ؛ {طه: ١١٤}

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

«۶۶۵» نیست خدایی جز تو. در میان آفریدگان ستایش تو پراکنده است، و دست تو برای اجرای حق گشاده است.

«۶۶۶» خداوند به حق سزاوارتر است.

«۶۶۷» این به خاطر آن است که (بدانید) خداوند حق است.

«۶۶۸» این‌ها همه دلیل بر آن است که خداوند حق است، و آنچه غیر از او می‌خوانند باطل است، و خداوند بلند مقام و بزرگ مرتبه است!

«۶۶۹» این به خاطر آن است که خداوند حق است و آنچه را غیر از او می‌خوانند باطل است و خداوند بلند مقام و بزرگ است!

«۶۷۰» در آنجا ثابت شد که ولایت (و قدرت) از آن خداوند بر حق است! اوست که برترین ثواب، و بهترین عاقبت را (برای مطیعان) دارد!

«۶۷۱» برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها حق است.

«۶۷۲» تو حقی و وعده‌ی تو نیز حق است، سخن تو حق است.

«۶۷۳» منزّه است خدایی که حق است.

«۶۷۴» تویی خدای یکتا، سرور و سرپرست من، پادشاه راستین و شایسته.

«۶۷۵» منزّه است خدایی که... حق است و بردبار.

«۶۷۶» خدایا! تویی پادشاه حقی که خدایی جز تو نیست.

«۶۷۷» خدایا! تویی که معبودی جز تو نیست، حقی که معبودی جز تو نیست.

«۶۷۸» معبودی جز تو نیست، حقیقتی که زمان‌ها تغییرت نمی‌دهد و مکان‌ها تو را در بر نمی‌گیرد.

«۶۷۹» معبودی جز خدای یگانه‌ی حق و عدل نیست.

«۶۸۰» آن روز، خداوند جزای واقعی آنان را بی‌کم و کاست می‌دهد و می‌دانند که خداوند حق آشکار است!

«۶۸۱» خدایا... تو حق آشکاری.

«۶۸۲» اوست خدا! آن پادشاه حق آشکار، ثابت‌تر و آشکارتر از هرچه دیده‌ها می‌بیند.

«۶۸۳» پس بلندمرتبه است خداوندی که سلطان حق است!

﴿الأزلية والأبدية﴾

﴿٦٨٤﴾ حَقُّ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا حَقُّ؛
﴿٦٨٥﴾ حَقُّ بَقَاؤُهُ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ الَّذِي... بُرْهَانُهُ مُبِينٌ وَ بَقَاؤُهُ حَقُّ؛
﴿٦٨٦﴾ حَقُّ قَدِيم	﴿٠٠٧٠﴾ يَا... حَقُّ قَدِيم؛
﴿٦٨٧﴾ حَقُّ لَيْسَ فِيهِ بَاطِل	﴿٠٨٧٩﴾ هُوَ... حَقُّ لَيْسَ فِيهِ بَاطِل؛
﴿٦٨٨﴾ الْحَقُّ	﴿٠٨٧٩﴾ فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصَرِّفُونَ؛ {يونس: ٣٢}
﴿٦٨٩﴾ الْحَقُّ	﴿٠٨٧٩﴾ ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ؛ {الأنعام: ٦٢}
﴿٦٩٠﴾ الْحَقِيق	﴿٠٣٨٤﴾ أَنْتَ اللَّهُ سَيِّدِي وَمَوْلَايَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْحَقِيق؛
﴿٦٩١﴾ حَقِيق	﴿٠٣٨٤﴾ يَا حَقِيق؛
﴿٦٩٢﴾ حَقِيقُ الْحَمْدِ	﴿٠٠٢٧﴾ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَلِيَ الْحَمْدِ وَمُنْتَهَى الْحَمْدِ وَحَقِيقُ الْحَمْدِ؛ {٠٠٢٧}
﴿٦٩٣﴾ ذُو الْحَقِّ	﴿٠٦٦٠﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْعَدْلِ وَالْحَقِّ وَالْخَلْقِ؛
﴿٦٩٤﴾ ذُو الْحَقِّ	﴿٢١٨٤﴾ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ أَيْ أَمْرُهُ كُلُّهُ حَقٌّ... قِيلَ مَعْنَاهُ ذُو الْحَقِّ؛
﴿٦٩٥﴾ قَازِفٌ بِالْحَقِّ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا قَازِفًا بِالْحَقِّ؛
﴿٦٩٦﴾ الْقَائِلُ وَقَوْلِكَ حَقُّ	﴿٠١٩٦﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْقَائِلُ وَقَوْلِكَ حَقُّ؛
﴿٦٩٧﴾ مُحِقُّ الْحَقِّ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُحِقَّ الْحَقِّ؛
﴿٦٩٨﴾ مُحَقِّقُ الظُّنُونِ الْحَسَنَةِ	﴿٠٨٤٠﴾ يَا مُحَقِّقَ الظُّنُونِ الْحَسَنَةِ؛
﴿٦٩٩﴾ مُسْتَحِقُّ الشُّكْرِ وَالتَّنَاءِ	﴿٠٢٠٠﴾ أَنْتَ جَمِيلُ الْعَادَةِ وَالْبَلَاءِ مُسْتَحِقُّ الشُّكْرِ وَالتَّنَاءِ؛
﴿٧٠٠﴾ مُسْتَحِقُّ... التَّنَاءِ	﴿٠٠٦٤﴾ سُبْحَانَ الْجَمِيلِ الْعَادَةِ وَالْبَلَاءِ مُسْتَحِقُّ الشُّكْرِ وَالتَّنَاءِ؛
﴿٧٠١﴾ مُسْتَحِقُّ	﴿١١٢٧﴾ سُبْحَانَكَ بِمَا أَنْتَ مُسْتَحِقُّهُ؛
﴿٧٠٢﴾ مُسْتَحِقُّ	﴿٠٠٦٤﴾ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَأَهْلُ ذَلِكَ أَنْتَ وَمُسْتَحِقُّهُ وَمُسْتَوْجِبُهُ مِنِّي وَمِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ؛ {٠١١٥}
﴿٧٠٣﴾ مُسْتَحِقُّ الشُّكْرِ وَالتَّنَاءِ	﴿٠٠٦٤﴾ سُبْحَانَ الْجَمِيلِ الْعَادَةِ وَالْبَلَاءِ مُسْتَحِقُّ الشُّكْرِ وَالتَّنَاءِ؛
﴿٧٠٤﴾ مُنْزَلُ الْحَقِّ	﴿٠٠٥٧﴾ يَا مُنْزِلَ الْحَقِّ؛

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

﴿۶۸۴﴾ ای حق.

﴿۶۸۵﴾ منزّه است خدایی که... برهانش روشن و پایداری‌اش حق است.

﴿۶۸۶﴾ ای حقّ ازلی.

﴿۶۸۷﴾ اوست حقّی که باطلی در آن نیست.

﴿۶۸۸﴾ آن است خداوند، پروردگار حقّ شما (دارای همه‌ی این صفات)! با این حال، بعد از حقّ،

چه چیزی جز گمراهی وجود دارد؟! پس چرا (از پرستش او) روی گردان می‌شوید؟!

﴿۶۸۹﴾ سپس (تمام بندگان) به‌سوی خدا، که مولای حقیقی آن‌هاست، باز می‌گردند. بدانید که

حکم و داور، مخصوص اوست و او، سریع‌ترین حسابگران است!

﴿۶۹۰﴾ تویی خدای یکتا، سرور و سرپرست من، پادشاه راستین و شایسته.

﴿۶۹۱﴾ ای شایسته.

﴿۶۹۲﴾ خدایا! ستایش تو راست، ای صاحب ستایش و نهایت ستایش و شایسته‌ی

ستایش.

﴿۶۹۳﴾ ستایش مخصوص خدایی است که صاحب... دادگری و حقّ و آفرینش است.

﴿۶۹۴﴾ «مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ»؛ یعنی امر خدا تماماً حق است... و گفته شده: حق به معنای صاحب

حق است.

﴿۶۹۵﴾ ای خدایی که حق را [بر باطل] می‌افکند [و باطل را به وسیله حق از بین می‌برد]!

﴿۶۹۶﴾ خدایا! تو گوینده‌ای و گفتارت حق.

﴿۶۹۷﴾ ای استوارگرداننده‌ی حقّ!

﴿۶۹۸﴾ ای تحقّق‌بخش خوش‌گمانی‌ها.

﴿۶۹۹﴾ عادت تو زیباست و سزاوار شکر و ستایشی.

﴿۷۰۰﴾ منزّه است خدایی که عادت و بلایش زیباست و زینده‌ی سپاس و ستایش است.

﴿۷۰۱﴾ منزّه‌ی تو، آنچنان که زینده‌ی آنی.

﴿۷۰۲﴾ ای صاحب شکوه و بزرگواری و اهل آن، و سزاوار و لایق آن از سوی من و تمام

آفریده‌هایت.

﴿۷۰۳﴾ منزّه است خدایی که عادت و بلایش زیباست و زینده‌ی سپاس و ستایش است.

﴿۷۰۴﴾ ای فروفرستنده‌ی حق.

«الأزلية والأبدية»

٢-٥-٤- يقين: (يقين)

﴿٧٠٥﴾ يقين ○ يا يقين؛ {٠٠٢٩}

٢-٥-٥- صدق: (صدق)

﴿٧٠٦﴾ صدقٌ ليس فيه كذب ○ هو نورٌ ليس فيه ظلمةٌ وصدقٌ ليس فيه كذب؛ {٠٨٧٩}

٢-٦- ظهور، وضوح، تبيين، تجلّي، تعرف، علن، شهرة، فشوّ، بدوّ، إهلال، ذو الآية

٢-٦-١- ظهور: (أظهر، ذو الكرامة الظاهرة، ظاهر، مظهر)

﴿٧٠٧﴾ أظهر ○ سُبْحَانَهُ مِنْ قُدُوسٍ مَا أَظْهَرَهُ؛ {٠٠٤٧}

﴿٧٠٨﴾ أظهر ○ سُبْحَانَهُ مِنْ مُنِيرٍ مَا أَظْهَرَهُ؛ {٠٠٤٧}

﴿٧٠٩﴾ أظهرٌ مِنْ أَنْ تُدْرِكَ ○ أَنْتَ أَظْهَرُ وَأَشْكُرُ... مِنْ أَنْ تُدْرِكَ الْعَيَانُ عَظَمَتَكَ أَوْ

الْعَيَانُ عَظَمَتَكَ ○ يَصِفُ الْوَاصِفُونَ صِفَتَكَ أَوْ يَبْلُغُوا غَايَتَكَ؛ {٠٠٢٢}

﴿٧١٠﴾ أظهرٌ مِنْ كُلِّ ظَاهِرٍ ○ يَا أَظْهَرَ مِنْ كُلِّ ظَاهِرٍ؛ {٠٠٢٩}

﴿٧١١﴾ ذُو الْكَرَامَةِ الظَّاهِرَةِ ○ يَا ذَا الْكَرَامَةِ الظَّاهِرَةِ؛ {٠٠٣٩}

﴿٧١٢﴾ الظَّاهِرُ ○ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ؛ {الحديد: ٣}

﴿٧١٣﴾ الظَّاهِرُ ○ أَنْتَ الْبَاطِنُ وَالظَّاهِرُ؛ {٠٠١٢}

﴿٧١٤﴾ الظَّاهِرُ ○ أَنْتَ الظَّاهِرُ أَمْ كَيْفَ تَغِيبُ؛ {٠٢٨١}

﴿٧١٥﴾ الظَّاهِرُ ○ وَأَمَّا الظَّاهِرُ فَلَيْسَ مِنْ أَجْلِ أَنَّهُ عَلَا الْأَشْيَاءَ بِرُكُوبِ فَوْقِهَا وَفُعُودِ

عَلَيْهَا وَتَسْمٍ لَذَرَاهَا وَلَكِنْ ذَلِكَ لِقَهْرِهِ وَلِغَلَبَتِهِ الْأَشْيَاءَ وَقُدْرَتِهِ

عَلَيْهَا كَقَوْلِ الرَّجُلِ ظَهَرْتُ عَلَى أَعْدَائِي وَأَظْهَرَنِي اللَّهُ عَلَى خَصْمِي

يُخْبِرُ عَنِ الْفُلْجِ وَالْغَلَبَةِ فَهَكَذَا ظَهَرُ اللَّهُ عَلَى الْأَشْيَاءِ؛ {٠٦٩٨}

﴿٧١٦﴾ الظَّاهِرُ الْبَاطِنُ ○ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الظَّاهِرُ الْبَاطِنُ؛ {٠٠٦٥}

﴿٧١٧﴾ الظَّاهِرُ الَّذِي لَيْسَ فَوْقَهُ شَيْءٌ ○ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الظَّاهِرُ الَّذِي لَيْسَ فَوْقَهُ شَيْءٌ؛ {٠٠٢٨}

﴿٧١٨﴾ الظَّاهِرُ بِالْكَبَرِيَاءِ مَجْدُهُ ○ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الظَّاهِرُ بِالْكَبَرِيَاءِ مَجْدُهُ؛ {٠٠٢٨}

﴿٧١٩﴾ الظَّاهِرُ بِالْكَرَمِ مَجْدُهُ ○ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الظَّاهِرُ بِالْكَرَمِ مَجْدُهُ؛ {٠٠٦١٠}

﴿٧٢٠﴾ الظَّاهِرُ بِعَجَائِبِ تَذْيِيرِهِ لِلنَّاطِرِينَ ○ الظَّاهِرُ بِعَجَائِبِ تَذْيِيرِهِ لِلنَّاطِرِينَ؛ {٠٠٦١٥}

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

۴-۵-۲- ثابت و آشکار

«۷۰۵» ای ثابت و آشکار!

۵-۵-۲- راستین

«۷۰۶» او نوری است که ظلمتی در آن نیست و راستی که دروغی در آن نیست.

۶-۲- آشکاربودن، روشن‌بودن، شناخته‌شده‌بودن، مشهوربودن، نشانه‌داشتن

۱-۶-۲- آشکارترین، دارای بزرگواری آشکار، آشکار، محلّ ظهور

«۷۰۷» منزّه است مقدّسی که چه آشکار است!

«۷۰۸» منزّه است نورافشانی که چه آشکار است.

«۷۰۹» تو... آشکارتر و قدردان‌تر... از آن هستی که دیدگان عظمت تو را درک کنند، یا

توصیف‌کنندگان بتوانند تو را توصیف کنند و نهایت تو را دریابند.

«۷۱۰» ای آشکارتر از هر آشکار!

«۷۱۱» ای صاحب کرامت هویدا.

«۷۱۲» اوّل و آخر و پیدا و پنهان اوست و او به هر چیز داناست.

«۷۱۳» تو نهان و آشکاری.

«۷۱۴» تو آشکاری پس چگونه می‌توانی غائب باشی؟

«۷۱۵» اما ظاهربودن خدا از آن نظر نیست که روی چیزها برآمده و سوار گشته و بر آنها

نشسته و بر پله‌ی بالا برآمده باشد؛ بلکه به واسطه‌ی غلبه و تسلّط و قدرتش بر چیزهاست

چنانچه کسی بگوید: «بر دشمنانم ظهور یافتم و خدا مرا بر دشمنم ظهور داد» درواقع او از پیروزی

و غلبه خبر می‌دهد؛ همچنین است ظهور خدا بر چیزها.

«۷۱۶» منزّه‌ی تو خدای آشکار و پنهانی.

«۷۱۷» ستایش خدا را... آشکاری که موجودی فراتر از آن نیست.

«۷۱۸» ستایش مخصوص خداوندی است که... بزرگواری‌اش در بزرگی او آشکار است.

«۷۱۹» ستایش مخصوص خداوندی است که بزرگواری او در کرامتش آشکار است.

«۷۲۰» به شگفتی‌های تدبیرش برای بینندگان آشکار است.

﴿الْأَزَلِيَّةُ وَالْأَبَدِيَّةُ﴾

- ﴿٧٢١﴾ الظَّاهِرُ عَلَى أَعْدَائِكَ ❖ أَنْتَ الظَّاهِرُ عَلَى أَعْدَائِكَ؛ {٠٦٢١}
- ﴿٧٢٢﴾ الظَّاهِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ... الظَّاهِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَالرَّقِيبُ عَلَيْهِ؛ {٠٠٣٢}
- ﴿٧٢٣﴾ الظَّاهِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ ❖ أَنْتَ الظَّاهِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مَكْنُونٌ؛ {٠٢٤٢}
- ﴿٧٢٤﴾ الظَّاهِرُ عَلَى الْأَرْضِ ❖ هُوَ الظَّاهِرُ عَلَيْهَا بِسُلْطَانِهِ وَعَظَمَتِهِ؛ {٠٦٢٤}
- ﴿٧٢٥﴾ الظَّاهِرُ فَلَا شَيْءَ فَوْقَكَ ❖ أَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَا شَيْءَ فَوْقَكَ؛ {٠٩٢١}
- ﴿٧٢٦﴾ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ ❖ أَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ؛ {٠١٣٣}
- ﴿٧٢٧﴾ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ أَحَدٌ ❖ أَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ أَحَدٌ؛ {٠٥٧٦}
- ﴿٧٢٨﴾ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ ❖ أَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ؛ {٠١٠٤}
- ﴿٧٢٩﴾ الظَّاهِرُ فَوْقَ الْخَلْقِ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَوَّلُ قَبْلَ خَلْقِكَ وَالْآخِرُ بَعْدَهُمْ وَالظَّاهِرُ فَوْقَهُمْ؛ {٠٠٢٧}
- ﴿٧٣٠﴾ الظَّاهِرُ فِي كُلِّ شَيْءٍ ❖ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الظَّاهِرُ فِي كُلِّ شَيْءٍ بِالْقُدْرَةِ وَالْكِبَرِيَاءِ وَالْبُرْهَانِ وَالسُّلْطَانِ يَا اللَّهُ؛ {٠١٣٥}
- ﴿٧٣١﴾ الظَّاهِرُ لِقُلُوبِ الْخَلْقِ بِخَجَّتِهِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُتَجَلَّى لِحَلْفِهِ بِخَلْقِهِ وَالظَّاهِرُ لِقُلُوبِهِمْ بِحَجَّتِهِ؛ {١٥٣٨}
- ﴿٧٣٢﴾ الظَّاهِرُ لِكُلِّ شَيْءٍ ❖ أَنْتَ الظَّاهِرُ لِكُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٢٨١}
- ﴿٧٣٣﴾ الظَّاهِرُ لِمَنْ أَرَادَهُ ❖ أَنَّهُ الظَّاهِرُ لِمَنْ أَرَادَهُ وَلَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ؛ {٠٧٠٠}
- ﴿٧٣٤﴾ الظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ... الظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ؛ {٠٦٦٠}
- ﴿٧٣٥﴾ ظَاهِرٌ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ ظَاهِرٍ مَا أَخْفَاهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٧٣٦﴾ ظَاهِرٌ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ ظَاهِرٍ مَا أَزْكَاهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٧٣٧﴾ ظَاهِرٌ ❖ يَا ظَاهِرُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٧٣٨﴾ ظَاهِرُ الْبُرْهَانِ ❖ يَا ظَاهِرَ الْبُرْهَانِ؛ {١٥٣٧}
- ﴿٧٣٩﴾ ظَاهِرُ الْبَطْشِ الشَّدِيدِ ❖ يَا ظَاهِرَ الْبَطْشِ الشَّدِيدِ الَّذِي لَا يُطَاقُ انْتِقَامُهُ؛ {٠٤٨٥}
- ﴿٧٤٠﴾ ظَاهِرٌ بَلَا مُشَافَهَةَ ❖ يَا ظَاهِرًا بَلَا مُشَافَهَةَ؛ {٠٠٥٧}
- ﴿٧٤١﴾ ظَاهِرٌ فِي بُطُونِهِ وَمَكْنُونُهُ ❖ يَا ظَاهِرًا فِي بُطُونِهِ وَمَكْنُونُهُ؛ {٠٨٣٩}
- ﴿٧٤٢﴾ ظَاهِرٌ لَيْسَ يُرَى ❖ يَا ظَاهِرًا لَيْسَ يُرَى؛ {٠٦٢٧}

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

- ﴿۷۲۱﴾ تو بر دشمنانت غلبه می‌کنی.
- ﴿۷۲۲﴾ خدایا، تو... بر هر چیز آشکار و مراقب آن هستی.
- ﴿۷۲۳﴾ تو بر هر پوشیده‌ای ظاهری.
- ﴿۷۲۴﴾ او با عظمت و چیرگی خویش بر زمین آشکار است.
- ﴿۷۲۵﴾ تو آشکاری و چیزی بالاتر از تو نیست.
- ﴿۷۲۶﴾ تو آشکاری و چیزی بالاتر از تو نیست.
- ﴿۷۲۷﴾ تو آشکاری و بالاتر از تو کسی نیست.
- ﴿۷۲۸﴾ تو آشکاری و چیزی بالاتر از تو نیست.
- ﴿۷۲۹﴾ معبودی جز تو نیست، ای که پیش از آفریدگان خود بوده‌ای و پس از آنان نیز خواهی بود و از فراز ایشان ظهور و بروز داری.
- ﴿۷۳۰﴾ ای خدایی که هیچ معبودی جز تو نیست، تو را به نامت که در هر چیزی همراه با قدرت و بزرگی و دلیل و چیرگی است می‌خوانم.
- ﴿۷۳۱﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که با آفرینش آفریدگان بر آفریدگان خویش تجلی کرد، و با دلایل خود بر قلوبشان آشکار است.
- ﴿۷۳۲﴾ تویی آشکار بر هر چیز.
- ﴿۷۳۳﴾ هر چه را اراده کند آشکار می‌کند و هیچ چیز بر او نهان نیست.
- ﴿۷۳۴﴾ معبودی نیست جز خدای... آشکار و نهان.
- ﴿۷۳۵﴾ منزّه است آشکاری که چه پنهان است.
- ﴿۷۳۶﴾ منزّه است آشکاری که چه پاک است.
- ﴿۷۳۷﴾ ای آشکار.
- ﴿۷۳۸﴾ ای صاحب دلیل آشکار!
- ﴿۷۳۹﴾ ای آشکارکننده‌ی برخورد قهرآمیز شدیدی که کسی تاب انتقامش را ندارد.
- ﴿۷۴۰﴾ ای آشکار بدون رویارویی.
- ﴿۷۴۱﴾ ای خدایی که در عین نهانی و پوشیدگی، آشکاری.
- ﴿۷۴۲﴾ ای آشکاری که دیده نمی‌شوی.

﴿الأزلية والأبدية﴾

﴿٧٤٣﴾ ظاهرٌ مَوْجُودٌ ❖ يَا ظَاهِرًا مَوْجُودًا؛ {٠٤٢٦}

٢-٤-٢- وضوح: (واضح البرهان)

﴿٧٤٤﴾ الواضحُ البرهانُ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الواضحُ البرهانُ؛ {٠٤٩٤}

٢-٤-٣- تبين: (مبين، مُبينُ برهانه)

﴿٧٤٥﴾ المُمِينُ ❖ إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا

إِنَّهُ... المُمِينُ؛ {٠٠٠٤}

﴿٧٤٦﴾ المُمِينُ ❖ هُوَ اللَّهُ الْحَقُّ الْمُمِينُ أَحَقُّ وَأَبْنَى مِمَّا تَرَاهُ الْعُيُونُ؛ {١٨٤٣}

﴿٧٤٧﴾ المُمِينُ ❖ اللَّهُمَّ... أَنْتَ الْحَقُّ الْمُمِينُ؛ {٠٠٠٧}

﴿٧٤٨﴾ المُمِينُ ❖ سُبْحَانَ الْحَقِّ الْمُمِينِ؛ {٠٠٤٤}

﴿٧٤٩﴾ المُمِينُ الْبَاطِنُ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمُمِينُ الْبَاطِنُ؛ {٠٠٤٤}

﴿٧٥٠﴾ المُمِينُ الْفَاضِلُ ❖ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْمُمِينِ الْفَاضِلِ؛ {١٣١٥}

﴿٧٥١﴾ مُبِينُ ❖ يَا مُبِينُ؛ {٠٠٣٩}

﴿٧٥٢﴾ مُبِينُ بُرْهَانُهُ ❖ سُبْحَانَ الَّذِي... بُرْهَانُهُ مُبِينٌ وَبَقَاؤُهُ حَقٌّ؛ {٠٣٢٦}

٢-٤-٤- تعرف: (مُتَعَرِّفٌ، معروف)

﴿٧٥٣﴾ مُتَعَرِّفٌ بِأَمْتِنَانِهِ ❖ يَا مُتَعَرِّفًا بِأَمْتِنَانِهِ؛ {٠٠٢٩}

﴿٧٥٤﴾ الْمَعْرُوفُ الَّذِي لَا تَجْهَلُ ❖ أَنْتَ الْمَعْرُوفُ الَّذِي لَا تَجْهَلُ وَمَعْرُوفُكَ ظَاهِرٌ لَا يُنْكَرُ؛ {٠٢٤٢}

﴿٧٥٥﴾ الْمَعْرُوفُ بِغَيْرِ تَحْدِيدٍ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ الْخَلْقِ بِغَيْرِ مَنْصَبَةٍ الْمَوْصُوفِ بِغَيْرِ غَايَةٍ

الْمَعْرُوفِ بِغَيْرِ تَحْدِيدٍ؛ {٠٠٧٠}

﴿٧٥٦﴾ الْمَعْرُوفُ بِغَيْرِ مَحْدُودِيَّةٍ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمَعْرُوفِ بِغَيْرِ مَحْدُودِيَّةٍ؛ {٠٩٤٥}

﴿٧٥٧﴾ الْمَعْرُوفُ لَا يُنْكَرُ ❖ الْمَعْرُوفُ لَا يُنْكَرُ؛ {٠٤٤٨}

﴿٧٥٨﴾ الْمَعْرُوفُ مِنْ غَيْرِ رُؤْيَةٍ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَعْرُوفِ مِنْ غَيْرِ رُؤْيَةٍ؛ {٠٩٧٣}

﴿٧٥٩﴾ مَعْرُوفُ الْعَارِفِينَ ❖ يَا مَعْرُوفَ الْعَارِفِينَ؛ {١٠٢٢}

﴿٧٦٠﴾ مَعْرُوفُ بَعْلَمِ الْغَيْبِ وَ ❖ يَا مَعْرُوفَ بَعْلَمِ الْغَيْبِ وَالْكَرَمِ وَالْجُودِ؛ {٠٢٤٢}

الْكَرَمِ وَالْجُودِ

﴿٧٦١﴾ مَعْرُوفٌ بِطُفْهِ ❖ مَعْرُوفٌ بِطُفْهِ؛ {٠٩٠٣}

﴿بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی﴾

﴿۷۴۳﴾ ای آشکاری که وجود داری.

۲-۶-۲- آن که دلش روشن است

﴿۷۴۴﴾ ستایش خدایی را که... دلش روشن است.

۳-۶-۲- روشن، آن که دلش روشن است

﴿۷۴۵﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن

نام‌ها روشن‌گر است.

﴿۷۴۶﴾ اوست خدا آن پادشاه حق آشکار، ثابت‌تر و آشکارتر از هر چه دیده‌ها می‌بینند.

﴿۷۴۷﴾ خدایا... تو حق آشکار هستی.

﴿۷۴۸﴾ منزّه است خدای حق آشکار.

﴿۷۴۹﴾ خدایا، تو آشکاری و جدا از هر چیز.

﴿۷۵۰﴾ تو را به نامت که عظیم و آشکار و برتر است می‌خوانم.

﴿۷۵۱﴾ ای آشکارکننده.

﴿۷۵۲﴾ منزّه است خدایی که... برهانش روشن و پایداری‌اش حق است.

۴-۶-۲- شناخته‌شده

﴿۷۵۳﴾ ای شناخته‌شده به نعمت‌هایش!

﴿۷۵۴﴾ تو شناخته‌شده‌ای که مورد عدم شناخت قرار نمی‌گیری و محسنات تو آشکار است و از

کسی منع نمی‌شود.

﴿۷۵۵﴾ ستایش خدایی را که بی‌رنج و سختی موجودات را آفرید و وصف او حدّ و نهایتی ندارد

و شناخته‌شده‌ای بی‌انتهاست.

﴿۷۵۶﴾ ستایش ویژه‌ی خداوند یکتاست... به نامحدودبودن شناخته‌شده است.

﴿۷۵۷﴾ شناخته‌شده‌ای است که ناشناخته نیست.

﴿۷۵۸﴾ ستایش خداوندی را که بی‌آنکه دیده شود، شناخته شده است.

﴿۷۵۹﴾ ای آشنا برای عارفان.

﴿۷۶۰﴾ ای شناخته‌شده به علم غیب، بزرگواری و سخاوت!

﴿۷۶۱﴾ به لطف خود شناخته شده است.

«الأزلية والابدية»

- ﴿٧٦٢﴾ مَعْرُوفٌ لَا تُنْكِرُ ❖ أَنْتَ... مَعْرُوفٌ لَا تُنْكِرُ؛ {٠٠٥١}
- ﴿٧٦٣﴾ مَعْرُوفٌ بِالْإِحْسَانِ وَ ❖ يَا مَعْرُوفاً بِالْإِحْسَانِ وَالرَّأْفَةِ وَالرَّحْمَةِ؛ {٠٠٥٢}
- الرَّأْفَةِ وَالرَّحْمَةِ
- ﴿٧٦٤﴾ مَعْرُوفٌ بِالْخَيْرِ ❖ يَا مَعْرُوفاً بِالْخَيْرِ؛ {١٠٠٨}
- ﴿٧٦٥﴾ مَعْرُوفٌ بِالرَّأْفَةِ وَالرَّحْمَةِ ❖ يَا مَعْرُوفاً بِالْإِحْسَانِ وَالرَّأْفَةِ وَالرَّحْمَةِ؛ {٠٠٥٢}
- ﴿٧٦٦﴾ مَعْرُوفٌ بِالْمَعْرُوفِ ❖ يَا مَعْرُوفاً بِالْمَعْرُوفِ؛ {١٩١٢}
- ﴿٧٦٧﴾ مَعْرُوفٌ بِالنَّوَالِ ❖ يَا مَعْرُوفاً بِالنَّوَالِ؛ {٠٥٤٤}
- ﴿٧٦٨﴾ مَعْرُوفٌ بغيرِ شَيْءٍ ❖ يَا... مَعْرُوفاً بغيرِ شَيْءٍ؛ {٠٨٣٩}

٥-٦-٢- تجلّى: (جلّى، مُتَجَلّى، مُنْجَلَى)

- ﴿٧٦٩﴾ جَلَى الْبَرَاهِينِ ❖ يَا جَلَى الْبَرَاهِينِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٧٧٠﴾ الْمُتَجَلَّى لِخَلْقِهِ بِخَلْقِهِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُتَجَلَّى لِخَلْقِهِ بِخَلْقِهِ؛ {١٥٣٨}
- ﴿٧٧١﴾ مُتَجَلَّى ❖ يَا مُتَجَلَّى؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٧٧٢﴾ مُنْجَلَى ❖ يَا مُنْجَلَى يَا مُنْجَلَى؛ {٠٢٨٣}

٦-٦-٢- شهرة: (مُشتهر، مشهور)

- ﴿٧٧٣﴾ مُشْتَهَرٌ بِتَجْبِيرِهِ ❖ يَا مُشْتَهَرًا بِتَجْبِيرِهِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٧٧٤﴾ مَشْهُورٌ بِالْإِحْسَانِ ❖ أَنْتَ مَشْهُورٌ بِالْإِحْسَانِ؛ {١٩٥١}

٧-٦-٢- فشوّ: (فاشى أمره، فاشى حمده، فاشى رفته)

- ﴿٧٧٥﴾ الْفَاشِي فِي الْخَلْقِ أَمْرُهُ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَاشِي فِي الْخَلْقِ أَمْرُهُ وَ حَمْدُهُ؛ {٠٦١٠}
- وَحَمْدُهُ
- ﴿٧٧٦﴾ الْفَاشِي فِي الْخَلْقِ ❖ فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْفَاشِي فِي الْخَلْقِ
- حَمْدُكَ ❖ حَمْدُكَ؛ {٠٠١٧}
- ﴿٧٧٧﴾ الْفَاشِي فِي الْخَلْقِ حَمْدُهُ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَاشِي فِي خَلْقِهِ حَمْدُهُ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿٧٧٨﴾ الْفَاشِي فِي الْخَلْقِ رَفْدُكَ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْفَاشِي فِي الْخَلْقِ رَفْدُكَ؛ {١٦٨٣}
- ﴿٧٧٩﴾ الْفَاشِي فِي الْخَلْقِ رَفْدُهُ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْفَاشِي فِي الْخَلْقِ رَفْدُهُ؛ {١٦٨٤}

«بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی»

- ﴿۷۶۲﴾ تو... شناخته‌شده‌ای هستی که انکار نمی‌شوی.
﴿۷۶۳﴾ ای خدایی که به نیکوکاری، مهرورزی و مهربانی شناخته شدی.
﴿۷۶۴﴾ ای که به خیر شناخته شده‌ای.
﴿۷۶۵﴾ ای خدایی که به نیکوکاری، مهرورزی و مهربانی شناخته شدی.
﴿۷۶۶﴾ ای آن که به نیکی شناخته شده‌ای.
﴿۷۶۷﴾ ای شناخته شده به بخشش.
﴿۷۶۸﴾ ای شناخته شده نه با مشابه و همسان.

۵-۶-۲- جلوه کرده، روشن و آشکار

- ﴿۷۶۹﴾ ای صاحب دلیل‌های روشن و آشکار!
﴿۷۷۰﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که با آفرینش آفریدگان بر آفریدگان خویش تجلّی کرد.

- ﴿۷۷۱﴾ ای آشکار!
﴿۷۷۲﴾ ای آشکار! ای روشن!
۶-۶-۲- دارای شهرت، مشهور
﴿۷۷۳﴾ ای مشهور به عظمتش!
﴿۷۷۴﴾ تو به نیکی شناخته شده‌ای.

۷-۶-۲- آن که فرمان و ستایش و عطایش آشکار است

- ﴿۷۷۵﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که امر و ستایش او در میان آفریدگان آشکار است.
﴿۷۷۶﴾ همانا تو خدایی هستی که جز تو خدایی نیست و سپاس تو در میان خلق بسیار آشکار است.

- ﴿۷۷۷﴾ ستایش خدا را که ستایشش در میان آفریده‌هایش آشکار است.
﴿۷۷۸﴾ نیست خدایی جز تو. پراکنده است در میان آفریدگان نعمت تو.
﴿۷۷۹﴾ تویی خدا که نیست خدایی مگر تو. پراکنده است در میان آفریدگان نعمت تو.

﴿الْأَزَلِيَّةُ وَالْأَبَدِيَّةُ﴾

٨-٦-٢- بُدُو: (أَبَدِي)

- ﴿٧٨٠﴾ أَبَدِي مِنْ كُلِّ بَادٍ ❁ يَا أَبَدِي مِنْ كُلِّ بَادٍ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٧٨١﴾ بَادِي ❁ سُبْحَانَهُ مِنْ بَادٍ مَا أَقْدَسَهُ؛ {٠٢٢٦}
- ﴿٧٨٢﴾ بَادِي ❁ سُبْحَانَهُ مِنْ بَادِي مَا أَقْدَسَهُ؛ {٠٠٤٧}

٩-٦-٢- إِهْلَال: (أَفْضَلُ مَنْ أَهْلَ)

- ﴿٧٨٣﴾ أَفْضَلُ مَنْ أَهْلَ ❁ يَا أَفْضَلَ مَنْ أَهْلَ؛ {٠٠٢٧}

١٠-٦-٢- ذُو الْآيَةِ: (ذُو الْآيَاتِ)

- ﴿٧٨٤﴾ ذُو الْآيَاتِ ❁ أَعُوذُ بِذِي الْقُدْرَةِ الْمُنِيعَةِ وَالْقُوَّةِ الرَّفِيعَةِ وَالْآيَاتِ الْبَيِّنَاتِ الْمُحْكَمَاتِ؛ {٢٢٥٤}
- ﴿٧٨٥﴾ ذُو الْآيَاتِ الْبَيِّنَاتِ ❁ أَعُوذُ بِذِي الْقُدْرَةِ الْمُنِيعَةِ... وَالْآيَاتِ الْبَيِّنَاتِ الْمُحْكَمَاتِ؛ {١٦٣٨}

﴿بی‌ابتدایی و بی‌انتهایی﴾

۸-۲-۶- آشکارترین

﴿۷۸۰﴾ ای آشکارتر از هر آشکار!

﴿۷۸۱﴾ منزّه است ظاهری که چه منزّه از عیب‌هاست.

﴿۷۸۲﴾ منزّه است ظاهری که چه منزّه از عیب‌هاست.

۹-۲-۶- بهترین آشکارشده

﴿۷۸۳﴾ ای بهترین آشکارشده.

۱۰-۲-۶- صاحب نشانه‌ها

﴿۷۸۴﴾ پناه می‌برم به صاحب نیروی بازدارنده و صاحب توان برتر و آیات روشن و محکم و

نام‌های والا.

﴿۷۸۵﴾ پناه می‌برم به صاحب توان بازدارنده... و آیات روشن و محکم.

الفصل الثالث: الكمالُ

- ٣-١- تمام، كمال، بلاغ، إطلاق، شمول، بساطة، جامعِيّة، عموميّة
- ٣-١-١- تمام: (أتم، أولى بإتمام، تامّ، تامّة كَلِمَتُهُ، ذو الكلمات التّامّات، مُتَمِّم، مُتَمِّم)
- ﴿٧٨٦﴾ أَتَمُّ
- ﴿٧٨٧﴾ أَتَمُّ مِنْ كُلِّ تَامٍّ
- ﴿٧٨٨﴾ أَوْلَى بِإِتْمَامِ جَمِيلٍ
- ﴿٧٨٩﴾ التَّامُّ
- ﴿٧٩٠﴾ التَّامُّ الْعَامُّ الْكَامِلُ
- ﴿٧٩١﴾ التَّامُّ النُّورُ
- ﴿٧٩٢﴾ تَامٌّ
- ﴿٧٩٣﴾ تَامٌّ
- ﴿٧٩٤﴾ تَامُّ الْكِفَايَةِ
- ﴿٧٩٥﴾ تَامٌّ مَا أَعْجَبَهُ
- ﴿٧٩٦﴾ تَامَّةٌ كَلِمَتُهُ
- ﴿٧٩٧﴾ ذُو الْكَلِمَاتِ التَّامَّاتِ
- ﴿٧٩٨﴾ مُتَمِّمٌ
- سُبْحَانَهُ مِنْ كَامِلٍ مَا أَتَمَّهُ؛ {٠٠٤٧}
- يَا أَتَمَّ مِنْ كُلِّ تَامٍّ؛ {٠٠٢٩}
- سَيِّدِي لَيْسَ لِي عِنْدَكَ عَهْدٌ اتَّخَذْتُهُ وَلَا كَبِيرُ عَمَلٍ أَخْلَصْتُهُ إِلَّا أَنِّي وَاثِقٌ بِكَرِيمِ أَفْعَالِكَ رَاجٍ لِحَسْبِمْ إِفْضَالِكَ عَوْدَتَنِي مِنْ جَمِيلٍ تَطَوَّلَكَ عَادَةً أَنْتَ أَوْلَى بِإِتْمَامِهَا؛ {٠٠٧٥}
- أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ الْمَكْنُونِ وَبِاسْمِكَ التَّامِّ؛ {٠٣٨٤}
- أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ التَّامِّ الْعَامِّ الْكَامِلِ يَا اللَّهُ؛ {٠١٣٥}
- أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ الْمَكْنُونِ وَبِاسْمِكَ التَّامِّ النُّورِ؛ {٠٣٨٤}
- سُبْحَانَهُ مِنْ تَامٍّ مَا أَعْجَبَهُ؛ {٠٠٤٧}
- يَا تَامُّ فَلَا تَصِفُ الْأَلْسِنَةُ كُنْهَ جَلَالِ مُلْكِهِ وَعِزِّهِ؛ {٠٦٠٠}
- يَا تَامُّ الْكِفَايَةِ؛ {٠٧١٢}
- سُبْحَانَهُ مِنْ تَامٍّ مَا أَعْجَبَهُ؛ {٠٠٤٧}
- سُبْحَانَ الَّذِي كَلِمَتُهُ تَامَّةٌ وَعَهْدُهُ وَفِيُّ وَعَقْدُهُ وَثِيقٌ؛ {٠٣٢٦}
- اللَّهُمَّ... يَا ذَا الْكَلِمَاتِ التَّامَّاتِ وَالدَّعَوَاتِ الْمُسْتَجَابَاتِ؛ {٢٢٦٧}
- أَنْتَ مُتَمِّمٌ لِي مَا أَخَذْتَ عَلَيْهِ مِيثَاقِي؛ {١٨٦٣}

فصل ۳: کامل بودن

۳-۱- تمامیت، کامل بودن، رسا بودن، فراگیر بودن، جامع بودن

۱-۱-۳- تمام بودن: (تمام ترین، سزاوارترین به تمام بودن، تمام، آن که سخنش تمام است، دارای سخنان تمام، تمام کننده)

﴿۷۸۶﴾ منزّه است آن کاملی که چه تمام است!

﴿۷۸۷﴾ ای کامل تر از هر کامل!

﴿۷۸۸﴾ ای مولای من! من نه سابقه‌ای نزد تو دارم آن را مایه‌ی آبرو قرار دهم و نه کار بزرگی انجام داده‌ام که بخواهم خالصانه تقدیمش کنم؛ اما به رفتارهای بزرگوارانه‌ی تو اعتماد دارم همان طور که به بخشش بی‌کرانه‌ات امیدوارم. تو مرا به مهربانی‌ها و الطاف زیبایی عادت داده‌ای و هیچ کس جز تو شایسته‌ی به انتها رساندن این امر نیست.

﴿۷۸۹﴾ تو را به نامت که پوشیده و مخفی است و به نامت که کامل است می‌خوانم.

﴿۷۹۰﴾ تو را به نامت که تمام و فراگیر و کامل است.

﴿۷۹۱﴾ تو را به نامت که پوشیده و مخفی است و به نامت که نورش کامل است می‌خوانم.

﴿۷۹۲﴾ منزّه است تمامی که چه شگفت است.

﴿۷۹۳﴾ ای کاملی که زبان‌ها قادر بر توصیف عمق شکوه سلطنت و شکست‌ناپذیری تو

نیستند.

﴿۷۹۴﴾ ای که در بی‌نیاز کردن از غیر، کاملی!

﴿۷۹۵﴾ منزّه است تمامی که چه شگفت است.

﴿۷۹۶﴾ منزّه است خدایی که کلامش کامل و به عهدش وفادار و پیمانش محکم است.

﴿۷۹۷﴾ خدایا! ای صاحب کلمات تمام و دعا‌های برآورده‌شده.

﴿۷۹۸﴾ تو کامل کننده‌ی آنی که بر آن از من عهد گرفته‌ای.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿٧٩٩﴾ مُتِمُّ الْإِمَامَةِ ❀ اللَّهُ مُتِمُّ الْإِمَامَةِ وَالْإِمَامَةُ هِيَ النُّورُ؛ {١٨٥٩}
- ﴿٨٠٠﴾ مُتِمُّ الصَّلَاةِ بِالنَّوَافِلِ ❀ إِنْ الْعَبْدُ لَا يَقْبَلُ مِنْ صَلَاتِهِ إِلَّا مَا أَقْبَلَ عَلَيْهِ مِنْهَا بِقَلْبِهِ فَقَالَ رَجُلٌ هَلَكْنَا فَقَالَ كُلَّا إِنَّ اللَّهَ مُتِمُّ ذَلِكَ بِالنَّوَافِلِ؛ {١٨٤١}
- ﴿٨٠١﴾ مُتِمُّ النِّعَمِ بِرَحْمَتِهِ ❀ الْحَمْدُ لِلَّهِ مُتِمُّ النِّعَمِ بِرَحْمَتِهِ وَالْهَادِي إِلَى شُكْرِهِ بِمَنِّهِ؛ {١٨٤٠}
- ﴿٨٠٢﴾ مُتِمُّ نُورِ الْإِمَامَةِ ❀ اللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ «الْإِمَامَةُ»؛ {١٨٤٣}
- ﴿٨٠٣﴾ مُتِمُّ نُورِ الْوَلَايَةِ ❀ اللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ بِوَلَايَةِ الْقَائِمِ؛ {١٨٤٣}
- ﴿٨٠٤﴾ مُتِمُّ وَلايَةِ الْقَائِمِ ❀ اللَّهُ مُتِمُّ وَلايَةِ الْقَائِمِ؛ {١٨٤٤}
- ﴿٨٠٥﴾ مُتِمُّ بُوْدِهِ ❀ يَا مُتِمًّا نُورَهُ [بُوْدُهُ]؛ {٢٨٣}
- ﴿٨٠٦﴾ مُتِمُّ نُورِهِ ❀ يَا مُتِمًّا نُورَهُ؛ {٢٠٢٩}
- ﴿٨٠٧﴾ مُتَمِّمٌ ❀ أَنْتَ مُتَمِّمٌ لِي مَا أَخَذْتَ عَلَيْهِ مِيثَاقِي؛ {٥٤٣}
- ﴿٨٠٨﴾ مُتَمِّمُ النِّعَمِ ❀ يَا مُتَمِّمُ النِّعَمِ؛ {٢٠٢٩}
- ﴿٨٠٩﴾ مُتَمِّمُ النِّعَمِ بِرَحْمَتِهِ ❀ الْحَمْدُ لِلَّهِ مُتَمِّمُ النِّعَمِ بِرَحْمَتِهِ وَالْهَادِي إِلَى شُكْرِهِ بِمَنِّهِ؛ {١٨٤٥}
- ٢-٣-١-٢-٣: كمال، ذو القدرة الكاملة، ذو الكمال، ذو المجد الكامل، كامل، مُكَمَّل
- ﴿٨١٠﴾ اكْمَلُ ❀ سُبْحَانَهُ مِنْ صَمَدٍ مَا اكْمَلَهُ؛ {٢٠٤٨}
- ﴿٨١١﴾ اكْمَلُ ❀ سُبْحَانَهُ مِنْ عَظِيمٍ مَا اكْمَلَهُ؛ {٢٠٤٧}
- ﴿٨١٢﴾ اكْمَلُ مَنَعُوتٍ ❀ يَا اكْمَلُ مَنَعُوتٍ؛ {٢٣٣}
- ﴿٨١٣﴾ أَحَقُّ بِاكْمَلِ صِفَاتٍ ❀ يَا رَبِّ أَحَقُّ بِاكْمَلِ صِفَاتِ الْمَوْصُوفِينَ؛ {١٩٣}
- ﴿٨١٤﴾ ذُو الْقُدْرَةِ الْكَامِلَةِ ❀ يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْكَامِلَةِ؛ {٢٠٣٩}
- ﴿٨١٥﴾ ذُو الْكَمَالِ الْمُطْلَقِ ❀ ذُو الْكَمَالِ الْمُطْلَقِ الَّذِي لَا تُدْرِكُهُ إِحَاطَةُ الْفَهْمِ؛ {١٠٨٤}
- ﴿٨١٦﴾ ذُو الْمَجْدِ الْكَامِلِ ❀ سُبْحَانَ الْمَلِكِ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ وَالسُّلْطَانِ الْبَازِخِ وَالْمَجْدِ الْكَامِلِ؛ {٢٠٠٤}
- ﴿٨١٧﴾ الْكَامِلُ ❀ احْتَجَبَتْ بِنُورِ وَجْهِهِ اللَّهُ الْقَدِيمُ الْكَامِلُ؛ {٢٠٩٢}
- ﴿٨١٨﴾ الْكَامِلُ ❀ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْكَامِلِ الَّذِي فَضَّلْتَهُ عَلَى جَمِيعٍ مَنْ يُسَمَّى بِهِ أَحَدٌ غَيْرَكَ؛ {٢٠٣٨٤}

«کامل بودن»

- ﴿۷۹۹﴾ خداوند کامل کننده امامت است و امامت همان نور است.
- ﴿۸۰۰﴾ از نماز بنده فقط به اندازه‌ای که با قلبش به آن روی کرده است، قبول می‌شود. پس مردی گفت: «نابود شدیم». پس فرمود: «هرگز؛ خداوند آن را به وسیله‌ی نوافل کامل می‌کند».
- ﴿۸۰۱﴾ ستایش مخصوص خدایی است که با رحمت خود نعمت را کامل ساخت و با لطف خود مرا به شکرگزاری‌اش ره نمود.
- ﴿۸۰۲﴾ خداوند نور خود را کامل خواهد کرد؛ منظور از این آیه امامت است.
- ﴿۸۰۳﴾ خداوند نور خود را با ولایت قائم علیه السلام کامل می‌کند.
- ﴿۸۰۴﴾ خداوند ولایت قائم علیه السلام را تمام خواهد کرد.
- ﴿۸۰۵﴾ ای تمام و کامل کننده‌ی نورش [دوستی‌اش]!
- ﴿۸۰۶﴾ ای تمام و کامل کننده‌ی نورش!
- ﴿۸۰۷﴾ تو به اتمام‌رساننده‌ی آنی که بر آن از من عهد گرفته‌ای.
- ﴿۸۰۸﴾ ای تمام‌کننده‌ی نعمت‌ها!
- ﴿۸۰۹﴾ ستایش مخصوص خدایی است که با رحمت خود نعمت را کامل ساخت و با لطف خود مرا به شکرگزاری‌اش ره نمود.
- ۲-۱-۳- کامل بودن: (کامل‌ترین، دارای توان کامل، دارای کمال، دارای شکوه کامل، کامل، کامل‌کننده)**

- ﴿۸۱۰﴾ منزّه است بی‌نیازی که چه بسیار کامل است!
- ﴿۸۱۱﴾ منزّه است بزرگی که چه کامل است.
- ﴿۸۱۲﴾ ای کامل‌ترین توصیف‌شدگان!
- ﴿۸۱۳﴾ پروردگارا! تو به کامل‌ترین صفات توصیف‌شدگان سزاوتری.
- ﴿۸۱۴﴾ ای صاحب نیروی کامل.
- ﴿۸۱۵﴾ صاحب کمال مطلق که احاطه‌ی فهم، حقیقت او را درک نمی‌کند.
- ﴿۸۱۶﴾ منزّه است آن فرمانروای دارای شکست‌ناپذیری بلندمرتبه و فرمانروایی والا و بزرگواری کامل.
- ﴿۸۱۷﴾ خود را در پوشش نور وجه خداوند که دیرین و کامل است قرار دادم.
- ﴿۸۱۸﴾ تو را به نام کاملت که آن را بر همه‌ی نام‌هایی که جز تو بدان خوانده شده‌اند می‌خوانم.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿٨١٩﴾ كَامِلٌ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ كَامِلٍ مَا أَتَمَّهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٨٢٠﴾ كَامِلٌ ❖ يَا كَامِلُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٨٢١﴾ مُكَمَّلُ الدِّينِ ❖ يَا مُكَمَّلَ الدِّينِ؛ {٠٠٣٩}
- ٣-١-٣-٣. بلاغ: (بالغ، بالغ الحجة، بالغ الحكمة، مُبَلِّغ)
- ﴿٨٢٢﴾ الْبَالِغُ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْبَالِغِ لِمَا أَرَادَ مِنْ عِلْمِهِ؛ {٠٠٦٠}
- ﴿٨٢٣﴾ بِالِغِ الْحُجَّةِ ❖ يَا بِالِغِ الْحُجَّةِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٨٢٤﴾ بِالِغَةِ حُجَّتُهُ ❖ سُبْحَانَ الَّذِي حُجَّتُهُ بِالِغَةُ وَحِفْظُهُ مَحْفُوظٌ وَكِيدُهُ مَتِينٌ؛ {٠٣٢٦}
- ﴿٨٢٥﴾ الْبَالِغُ الْحِكْمَةِ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ السَّابِغُ النُّعْمَةَ الْبَالِغُ الْحِكْمَةَ؛ {٠٥٤٥}
- ﴿٨٢٦﴾ مُبَلِّغٌ ❖ يَا مُبَلِّغَ؛ {٠٠٣٩}
- ٣-١-٤-٤. إطلاق: (ذو الكمال المطلق)
- ﴿٨٢٧﴾ ذُو الْكَمَالِ الْمُطْلَقِ ❖ ذُو الْكَمَالِ الْمُطْلَقِ الَّذِي لَا تُدْرِكُهُ إِحَاطَةُ الْفَهْمِ؛ {١٠٨٤}
- ٣-١-٥-٥. شمول: (شامل، شامل اللطف، شاملاً هممه)
- ﴿٨٢٨﴾ الشَّامِلُ ❖ احْتَجَبَتْ بِنُورِ وَجْهِهِ اللَّهُ الْقَدِيمُ الْكَامِلُ وَتَحَصَّنَتْ بِحِصْنِ اللَّهِ الْقَوِيِّ الشَّامِلِ؛ {٠٩٢٦}
- ﴿٨٢٩﴾ شَامِلُ اللَّطْفِ ❖ يَا شَامِلَ اللَّطْفِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٨٣٠﴾ شَامِلُ هَمِّهِ ❖ يَا شَامِلًا هَمِّهِ؛ {٠٢٨٣}
- ٣-١-٦-٦. بساطة: (البسيط ظلّه، البسيط مُلْكُهُ، ذو البسط) وراجع: قبض و بسط
- ﴿٨٣١﴾ الْبَسِيطُ ظِلُّهُ ❖ لَجَأْتُ إِلَى ظِلِّكَ الْبَسِيطِ؛ {٠٠٦٨٣}
- ﴿٨٣٢﴾ الْبَسِيطُ مُلْكُهُ ❖ اللَّهُ أَكْبَرُ الْبَسِيطِ مُلْكُهُ؛ {٠٥١٩}
- ﴿٨٣٣﴾ ذُو الْبَسْطِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي الْمُلْكِ وَ... الْبَسْطِ؛ {٠٠٦٦٠}
- ٣-١-٧-٧. جامعية: (جامع، ذُو الْأَسْمِ الْجَامِعِ، ذُو الْقُدْرَةِ الْجَامِعَةِ، الجامع المجموع)
- ﴿٨٣٤﴾ الْجَامِعُ ❖ يَا ذَا الْأَسْمِ الْجَامِعِ؛ {٠٠٥٩}
- ﴿٨٣٥﴾ ذُو الْأَسْمِ الْجَامِعِ ❖ يَا ذَا الْأَسْمِ الْجَامِعِ الَّذِي فِيهِ عَظِيمُ الشُّوْنِ كُلِّهَا؛ {٠٠٥٩}
- ﴿٨٣٦﴾ ذُو الْقُدْرَةِ الْجَامِعَةِ ❖ اللَّهُمَّ يَا ذَا الْمَنْنِ السَّابِغَةِ... وَالْقُدْرَةِ الْجَامِعَةِ؛ {٢٢٥٧}

﴿کامل بودن﴾

﴿۸۱۹﴾ منزّه است کاملی که چه تمام است!

﴿۸۲۰﴾ ای کامل.

﴿۸۲۱﴾ ای کامل کننده دین!

۳-۱-۳ رسا بودن: (رسا، دارای دلایل و حکمت رسا، رساکننده)

﴿۸۲۲﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... به آنچه از علم خود اراده کند، می رسد.

﴿۸۲۳﴾ ای دارای دلیل رسا!

﴿۸۲۴﴾ منزّه است خدایی که حجتش کامل و نگهداری اش ماندگار و مکرش محکم است.

﴿۸۲۵﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست، خدایی که نعمت هایش پی در پی جاری است و

حکمتش رساست.

﴿۸۲۶﴾ ای رساننده!

۴-۱-۳ دارای کمال فراگیر

﴿۸۲۷﴾ صاحب کمال مطلق که احاطه ی فهم حقیقت او را درک نمی کند.

۵-۱-۳ فراگیر، دارای لطف و همت فراگیر

﴿۸۲۸﴾ خود را در پوشش نور وجه خداوند که دیرین و کامل است قرار دادم، و در قلعه ی

مستحکم و گسترده ی خداوند پناه گرفتم.

﴿۸۲۹﴾ ای صاحب لطف فراگیر!

﴿۸۳۰﴾ ای خدایی که اراده ی او فراگیر [در حد کمال] است!

۶-۱-۳ گستردگی: (دارای سایه و فرمانروایی گسترده، صاحب گستردگی و. ر. به:

گسترش دادن و تنگ گرفتن)

﴿۸۳۱﴾ به سایه ی گسترده ات پناهنده شدم.

﴿۸۳۲﴾ خداوند بزرگ ترین است، فرمانروایی اش گسترده است.

﴿۸۳۳﴾ ستایش مخصوص خدایی است که دارای فرمانروایی و گستردگی است.

۷-۱-۳ فراگیری: (فراگیر، دارای نام و توان فراگیر، دربرگیرنده ی همه)

﴿۸۳۴﴾ ای صاحب نام جامع.

﴿۸۳۵﴾ ای صاحب نام جامعی که همه چیز در آن است.

﴿۸۳۶﴾ خدایا، ای صاحب نعمت های فراوان... قدرت فراگیر.

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿٨٣٧﴾ المَجْمُوع ﴿١٣٥﴾ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْجَامِعِ الْمَجْمُوعِ؛

٨-١-٣- عموميّة: (عامّ، ذو الفضل العظيم، عامّ المَعْرُوفِ)

﴿٨٣٨﴾ الْعَامُ ❁ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْتَّامِّ الْعَامِّ الْكَامِلِ؛ {٢٢٣٠}

﴿٨٣٩﴾ ذُو الْفَضْلِ الْعَمِيمِ ﴿١٠٥١﴾ ذُو الْفَضْلِ الْعَمِيمِ

﴿٨٤﴾ عَامُ الْمَعْرُوفِ يَا عَامَ الْمَعْرُوفِ؛ {٠٠٢٩}

۲-۳- فوق، أكبر، أعظم، أكرم، أعلى، أمتع، خارج، غير، حادّ، قصّر، تحيّر، اعجاب

١-٢-٣- فوق: (فائق، فائق الصفات، فوق، فَوْقَ الْفَوْقِ)

﴿٨٤١﴾ الْفَائِقُ الْخَيْرِ ﴿٨٤٢﴾ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْفَائِقِ الْخَيْرِ؛ {١٦٩٢}

﴿١٤٢﴾ فَاتَّقِ الصَّفَاتِ ❁ وَيَا فَاتَّقِ الصَّفَاتِ وَيَا مُخْرَجَ النَّبَاتِ، وَيَا جَامِعَ الشَّتَاتِ وَ

يَا مُنْشَى الرَّفَاتِ؛ {٠٦٨٤}

﴿٨٤٣﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَخْلَقُكُمْ وَأَنْتُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٤٤﴾ وَاللَّهُمَّ أَنْتَ حَيٌّ لَا تَمُوتُ وَخَالِقُ فَاتَّقُوا [فائق] لَا تُغْلَبُ [لا

{١٦٩٣}؛ [تخلق

﴿٨٤٤﴾ فَوْقَ السَّمَاوَاتِ وَ ۞ أَنْتَ الْمُتَعَالَى بِالْعِزِّ وَالْكِبْرِيَاءِ وَفَوْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْعَرْشِ

العُظِيمُ؛ {١٤٢٧}

﴿٨٤٥﴾ فَوْقَ الْعِبَادِ ﴿٨٠٦﴾ أَنَا اللَّهُ فَوْقَ الْعِبَادِ؛ {٠٨٠٦}

﴿٨٤٦﴾ فَوْقَ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٤٧﴾ أَنْتَ الْمُتَعَالَى بِالْعِزِّ وَالْكِبْرِيَاءِ وَفَوْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْعَرْشِ

العظیم: {۱۴۲۷}

﴿٨٤٧﴾ فَوْقَ الْفَوْقِ ❁ قَالَ [ابْنُ سَلَامٍ]... قَالَ ﷺ فَمَا فَوْقَ الْعَرْشِ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَ

هُوَ فَوْقَ الْفَوْقِ؛ {٠١٧١}

﴿٨٤٨﴾ فَوْقَ الْمُنَى ﴿٨٤٩﴾ إِيَّاهِ أَنْتَ الْمُنَى وَفَوْقَ الْمُنَى؛ {١٧٠٥}

﴿٨٤٩﴾ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ ۖ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَالِي الشَّامِخُ فِي السَّمَاءِ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ ۖ عَلُوُّ

ارتفاعه؛ {0.28}

﴿٨٥٠﴾ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ فَوْقَهُ ۖ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَالِي فِي ارْتِفَاعِ مَكَانِهِ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ فَوْقَهُ؛ {٢٧١}

﴿٨٥١﴾ فَوْقَ مَا يَصِفُهُ الْوَاصِفُونَ ﴿هُوَ فَوْقَ مَا يَصِفُهُ الْوَاصِفُونَ﴾؛ {٠٦٢٢}

﴿٨٥٢﴾ فَوْقَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ ﴿٨٥٣﴾ ﴿٨٥٤﴾ أَنْتَ كَمَا تَقُولُ وَفَوْقَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ؛ {١٩٦} ﴿٨٥٥﴾

《 ۱۹۴ 》

«کامل بودن»

﴿۸۳۷﴾ تو را به حقّ نامت که جمع کننده و جمع شده است می خوانم.

۸-۱-۳- فراگیری: (فراگیر، دارای لطف فراگیر)

﴿۸۳۸﴾ از تو به حقّ نامت که تامّ و کامل است درخواست می کنم.

﴿۸۳۹﴾ همانا تو دارای فضل و بخشش فراگیری.

﴿۸۴۰﴾ ای صاحب نیکی فراگیر!

۳-۲- فراتر، بزرگ تر، عظیم تر، بزرگوار تر، عالی تر، بازدارنده تر، خارج، غیر، محدود کننده، کوتاه کننده، حیرت، شگفتی

۱-۲-۳- فراتر: (برفراز، آنکه صفاتش فراتر است، فراتر از آنچه بر فراز است)

﴿۸۴۱﴾ تو را به نامت که برتر و آگاه است می خوانم.

﴿۸۴۲﴾ ای دارنده ی برترین صفات! ای بیرون آورنده ی گیاه از دل خاک! ای جمع آورنده ی پراکنده ها! ای آفریننده ی ریزیزه های [استخوان های پوسیده]!

﴿۸۴۳﴾ خدایا! تو زنده ای هستی که نمی میری و آفریننده ای [برتری] هستی که مغلوب نمی شوی [آفریده نمی شوی].

﴿۸۴۴﴾ تویی دارای مرتبه ی بلند در شکست ناپذیری و بزرگی و بر فراز آسمان ها و عرش بزرگ.

﴿۸۴۵﴾ من بر فراز بندگانم. من خدایم و بالاتر از بندگان.

﴿۸۴۶﴾ تویی دارای مرتبه ی بلند در شکست ناپذیری و بزرگی و بر فراز آسمان ها و عرش بزرگ.

﴿۸۴۷﴾ [ابن سلام] سؤال کرد: «بالای عرش چیست؟» پیامبر ﷺ فرمود: «خدای بلندمرتبه ای که بالای بالاست».

﴿۸۴۸﴾ خدایا! تو آرزوی من و بالاتر از آرزوی من هستی.

﴿۸۴۹﴾ معبودی نیست جز خدای بلندمرتبه که مقامش در آسمان بلند و بلندی رتبه اش فراتر از هر چیزی است.

﴿۸۵۰﴾ معبودی نیست جز خدایی که در بلندی مقام والا است و فراتر از هر چیزی است.

﴿۸۵۱﴾ او بالاتر است از آنچه وصف کنندگان او را وصف می کنند.

﴿۸۵۲﴾ تو همان گونه ای که خود می فرمایی و بلکه برتر از گفتار گویندگان هستی.

﴿الْكَمَالُ﴾

٣-٢-٢- أكبر: (راجع: كبرياء، أكبر)

٣-٢-٣- أعظم: (راجع: عظمة، أعظم)

٣-٢-٤- أكرم: (راجع: كرامة، أكرم)

٣-٢-٥- أعلى: (راجع: علو: أعلى)

٣-٢-٦- أمني: (راجع: منعة: أمني)

٣-٢-٧- منعة: (مانع، أمني، ذو السلطان المُمْتَنِع، ذو السلطان المنيع، ذو العظمة المنيعة، ذو

القدرة المنيعة، ذو المنعة، مُمْتَنِع، منيع)

﴿٨٥٣﴾ مانعُ الأبصارِ مِنْ رُؤْيَيْهِ ◉ يَا مانِعَ الأبصارِ مِنْ رُؤْيَيْهِ؛ {٠٠٥٩}

﴿٨٥٤﴾ مانِعُ كِبْرِيَاؤُهُ ◉ سُبْحَانَ الَّذِي... كِبْرِيَاؤُهُ مانِعٌ؛ {٠٣٢٦}

﴿٨٥٥﴾ مانِعٌ مَنْ دُونَهُ نَيْلَ ◉ يَا قابِضاً عَلَى الْمُلْكِ لِمَا دُونَهُ وَمانِعاً مَنْ دُونَهُ نَيْلَ شَيْءٍ
شَيْءٍ مِنْ مُلْكِهِ مِنْ مُلْكِهِ؛ {٠٠٥٩}

﴿٨٥٦﴾ المَانِعُ ◉ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ... المَانِعُ؛ {٠٢٧٠}

﴿٨٥٧﴾ مانِعٌ مُعِزُّ ◉ اللَّهُمَّ أَنْتَ... مانِعٌ مُعِزُّ؛ {٠٨٥٨}

﴿٨٥٨﴾ آمْنِعُ ◉ سُبْحَانَهُ مِنْ قَرِيبٍ مَا آمْنَعُهُ؛ {٠٠٤٧}

﴿٨٥٩﴾ آمْنِعْ مِمَّا أَخَافُ وَأَخْذَرْ ◉ اللَّهُ أَكْبَرُ وَأَعَزُّ وَأَجَلُّ وَأَمْنِعُ مِمَّا أَخَافُ وَأَخْذَرْ؛ {٠٠٣٦}

﴿٨٦٠﴾ آمْنِعْ مَنْ أَنْ تُدْرِكَ ◉ أَنْتَ... آمْنِعْ وَأَعْطَى... مِنْ أَنْ تُدْرِكَ الْعِيَانُ عَظَمَتَكَ أَوْ
الْعِيَانُ عَظَمَتَكَ يَصِفُ الْوَاصِفُونَ صِفَتَكَ أَوْ يَبْلُغُوا غَايَتَكَ؛ {٠٠٢٢}

﴿٨٦١﴾ آمْنِعْ مِنْ كُلِّ مانِعٍ ◉ يَا آمْنِعْ مِنْ كُلِّ مانِعٍ؛ {٠٠٢٩}

﴿٨٦٢﴾ آمْنِعْ ◉ مَا آمْنَعَكَ بِقُوَّتِكَ؛ {٠٠٢٢}

﴿٨٦٣﴾ ذُو السُّلْطَانِ الْمُمْتَنِعِ ◉ يَا ذَا السُّلْطَانِ الْمُمْتَنِعِ بَغَيْرِ أَعْوَانٍ وَلَا جُنُودٍ؛ {١٠٦١}

بَغَيْرِ أَعْوَانٍ وَلَا جُنُودٍ

﴿٨٦٤﴾ ذُو السُّلْطَانِ الْمَنِيعِ ◉ اللَّهُ أَكْبَرُ ذُو السُّلْطَانِ الْمَنِيعِ؛ {٠٥٤٥}

﴿٨٦٥﴾ ذُو الْعَظَمَةِ الْمَنِيعَةِ ◉ يَا ذَا الْعَظَمَةِ الْمَنِيعَةِ؛ {٠٠٣٩}

﴿٨٦٦﴾ ذُو الْقُدْرَةِ الْمَنِيعَةِ ◉ أَعُوذُ بِذِي الْقُدْرَةِ الْمَنِيعَةِ؛ {٢٢٥٥}

«کامل بودن»

۳-۲-۲- بزرگ‌تر: (ر. به: بزرگی، بزرگ‌تر)

۳-۲-۳- با عظمت‌تر: (ر. به: عظمت، با عظمت‌تر)

۳-۲-۴- بزرگوارتر: (ر. به: بزرگواری، بزرگوارتر)

۳-۲-۵- والاتر: (ر. به: والایی، والاتر)

۳-۲-۶- بازدارنده‌تر: (ر. به: بازدارندگی، بازدارنده‌تر)

۳-۲-۷- بازدارندگی: (بازدارنده، بازدارنده‌تر، دارای فرمانروایی و عظمت و توان بازدارنده، بازدارنده‌ی غیر، بزرگ و بازدارنده)

«۸۵۳» ای بازدارنده‌ی چشم‌ها از دیدن خود.

«۸۵۴» منزّه است خدایی که... بزرگی‌اش دست‌نیافتنی است.

«۸۵۵» ای تنگ‌گیرنده‌ی فرمانروایی بر غیر خود، و ای بازدارنده‌ی دیگران از دستیابی به فرمانروایی‌اش.

«۸۵۶» معبودی جز الله نیست... بازدارنده.

«۸۵۷» خدایا! و تویی... بازدارنده‌ی شکست‌ناپذیر.

«۸۵۸» منزّه است نزدیکی که چه دست‌نیافتنی است.

«۸۵۹» خداوند بزرگ‌ترین است، شکست‌ناپذیرتر، باشکوه‌تر، و جلوگیری‌کننده‌تر از آن چه بیم و پرهیز دارم.

«۸۶۰» تو... جلوگیری‌کننده‌تر و عطاکننده‌تر... از آن هستی که دیدگان عظمت تو را درک کنند، یا توصیف‌کنندگان بتوانند تو را توصیف کنند و نهایت تو را دریابند.

«۸۶۱» ای بازدارنده‌تر از هر بازدارنده!

«۸۶۲» چه اندازه... به واسطه‌ی نیرویت دور از دسترسی!

«۸۶۳» ای صاحب سلطه و قدرت بازدارنده بدون یاران و سپاهیان!

«۸۶۴» خداوند بزرگ‌تر است، صاحب فرمانروایی دست‌نیافتنی.

«۸۶۵» ای صاحب عظمت دست‌نیافتنی.

«۸۶۶» پناه می‌برم به صاحب توان بازدارنده.

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿٨٦٧﴾ ذُو الْمَنَعَةِ	﴿٣٢٦﴾ سُبْحَانَ ذِي الطَّوْلِ وَالْمَنَعَةِ؛
﴿٨٦٨﴾ ذُو الْمَنَعَةِ	﴿٥٢٥﴾ يَا ذَا الْمَنَعَةِ؛
﴿٨٦٩﴾ الْمُمْتَنِعُ	﴿٠٠٢١﴾ اللَّهُمَّ... يَا ذَا السُّلْطَانِ الْمُمْتَنِعِ بَغَيْرِ جُنُودٍ وَلَا أَعْوَانٍ؛
﴿٨٧٠﴾ الْمُمْتَنِعُ مِنَ الصِّفَاتِ	﴿٠٠١٢﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمُمْتَنِعِ مِنَ الصِّفَاتِ ذَاتُهُ وَمِنَ الْأَبْصَارِ رُؤْيَتْهُ
ذَاتُهُ	وَمِنَ الْأَوْهَامِ الْإِحَاطَةَ بِهِ؛ ﴿٠٦٢٢﴾
﴿٨٧١﴾ مُمْتَنِعٌ	﴿٠٠٢٢﴾ أَنْتَ مُمْتَنِعٌ لَا تُرَامُ؛
﴿٨٧٢﴾ مُمْتَنِعٌ بِالْكِبْرِيَاءِ	﴿٠٠١٢﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي... مُمْتَنِعٌ بِالْكِبْرِيَاءِ؛
﴿٨٧٣﴾ مُمْتَنِعٌ عَنِ الْإِذْرَاقِ	﴿٠٠١٢﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي... مُمْتَنِعٌ عَنِ الْإِذْرَاقِ بِمَا ابْتَدَعَ مِنْ تَصَرُّفِ
﴿٨٧٤﴾ مُمْتَنِعٌ عَنِ الْأَوْهَامِ	الذَّوَاتِ؛ ﴿٠٠١٢﴾
﴿٨٧٥﴾ الْمَنِيعُ	﴿٠٠١٢﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي... مُمْتَنِعٌ عَنِ الْأَوْهَامِ أَنْ تَكْتَنِبَهُ وَ عَنِ
﴿٨٧٦﴾ الْمَنِيعُ	الْأَفْهَامِ أَنْ تَسْتَغْرِقَهُ وَ عَنِ الْأَذْهَانِ أَنْ تُمَثِّلَهُ؛ ﴿٠٠١٢﴾
﴿٨٧٧﴾ الْمَنِيعُ الَّذِي لَا يُرَامُ	﴿٠٠٦١﴾ يَا اللَّهُ الرَّفِيعُ الْمَنِيعُ؛
﴿٨٧٨﴾ الْمَنِيعُ الْغَالِبُ	﴿٠٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْمَنِيعُ؛
﴿٨٧٩﴾ الْمَنِيعُ الْقَدِيرُ	﴿٠٨٨٦﴾ أَنْتَ الْمَنِيعُ الَّذِي لَا يُرَامُ؛
﴿٨٨٠﴾ الْمَنِيعُ فَلَا تُرَامُ	﴿٠٥٨٩﴾ يَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْمَنِيعُ الْغَالِبُ عَلَى خَلْقِهِ فَلَا شَيْءَ يَفُوتُهُ؛
﴿٨٨١﴾ الْمَنِيعُ لَا تَقْهَرُ	﴿٠٨٢٨﴾ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَنِيعُ الْقَدِيرُ؛
﴿٨٨٢﴾ الْمَنِيعُ لَا يَقْهَرُ	﴿٠٨٣٣﴾ أَنْتَ الْمَنِيعُ فَلَا تُرَامُ؛
﴿٨٨٣﴾ مَنِيعٌ	﴿٠٠٥٦﴾ أَنْتَ... الْمَنِيعُ لَا تَقْهَرُ؛
﴿٨٨٤﴾ مَنِيعٌ بَصِيرٌ	﴿٠٠٦٨﴾ أَنْتَ... الْمَنِيعُ لَا يَقْهَرُ؛
﴿٨٨٥﴾ مَنِيعٌ لَا تَقْهَرُ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا مَنِيعُ؛
٨-٢-٣- خارجٌ مِنْ جَمِيعِ تَصَرُّفِ الْحَالَاتِ	﴿٢٠٥٨﴾ هُوَ... مَنِيعٌ بَصِيرٌ؛
﴿٨٨٦﴾ خَارِجٌ مِنْ جَمِيعِ	﴿٠٠٥١﴾ أَنْتَ... مَنِيعٌ لَا تَقْهَرُ؛
تَصَرُّفِ الْحَالَاتِ	﴿٠٠١٢﴾ تَصَرُّفِ الْحَالَاتِ؛

«کامل بودن»

﴿۸۶۷﴾ منزّه است صاحب لطف و شوکت.

﴿۸۶۸﴾ ای بازدارنده.

﴿۸۶۹﴾ خدایا! ای صاحب چیرگی بازدارنده بدون هیچ لشکر و هیچ یاور.

﴿۸۷۰﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... ذات مقدّسش از صفات و دیدنش از چشم‌ها و

احاطه به او از خیال‌ها دور است.

﴿۸۷۱﴾ تو چیره‌ای هستی که هرگز کسی نمی‌تواند به او دست یابد.

﴿۸۷۲﴾ ستایش خداوندی را که... کسی به حریم بزرگی‌اش راه نیست.

﴿۸۷۳﴾ ستایش خداوندی را که... محال است به وسیله‌ی آنچه در خصوص دگرگونی ذات‌ها

آفرید درک شود.

﴿۸۷۴﴾ ستایش خداوندی را که... محال است اندیشه و اوهام بر کنه او دست یابند، و ممکن

نیست فهم‌ها او را بشناسند، و یا ذهن‌ها او را مجسم سازند.

﴿۸۷۵﴾ ای خدا! ای بلندمرتبه‌ی دست‌نیافتنی.

﴿۸۷۶﴾ معبودی نیست جز خدای شکست‌ناپذیر دست‌نیافتنی.

﴿۸۷۷﴾ تویی آن دست‌نیافتنی که به او نتوان رسید.

﴿۸۷۸﴾ ای خدای شکست‌ناپذیر والای چیره بر آفریدگانش که چیزی از دست او نمی‌رود.

﴿۸۷۹﴾ تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ دست‌نیافتنی و توانا.

﴿۸۸۰﴾ تویی آن دست‌نیافتنی که به تو نتوان رسید.

﴿۸۸۱﴾ تو تسخیرناپذیری هستی که مغلوب نمی‌شوی.

﴿۸۸۲﴾ تو تسخیرناپذیری هستی که مغلوب نمی‌شود.

﴿۸۸۳﴾ ای دست‌نیافتنی.

﴿۸۸۴﴾ او شکست‌ناپذیر و بیناست.

﴿۸۸۵﴾ تو... دست‌نیافتنی‌ای هستی که مقهور نمی‌شوی.

۸-۲-۳- بیرون از همه‌ی دگرگونی‌ها

﴿۸۸۶﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که با بزرگی و عظمتش از جمیع دگرگونی‌ها

خارج است.

﴿الْكَمَالُ﴾

٩-٢-٣- غير: (غائر، غَيْرُ الْغَافِلِ، غَيْرُ ضَعِيفٍ، غَيْرُ ظَالِمٍ، غَيْرُ عَاجِزٍ، غير متصرف الحالات، غير متكلف، غير محدود، غير منصور، غير موصوف)

- ﴿٨٨٧﴾ الْغَائِرُ فِي الشَّيْءِ ❖ الْبَاطِنُ مِنَّا الْغَائِرُ فِي الشَّيْءِ الْمُسْتَبْرُ فِيهِ؛ {٠٦٢٥}
- ﴿٨٨٨﴾ غَيْرُ الْغَافِلِ ❖ سُبْحَانَ الدَّائِمِ غَيْرُ الْغَافِلِ؛ {٠٠٤٣}
- ﴿٨٨٩﴾ غَيْرُ ضَعِيفٍ ❖ أَنْتَ بِحَاجَتِي عَلِيمٌ فَكُنْ بِهَا حَقِيًّا فَإِنَّكَ بِهَا عَالِمٌ غَيْرُ مُعَلِّمٍ وَأَنْتَ بِهَا وَاسِعٌ غَيْرُ مُتَكَلِّفٍ قَادِرٌ عَلَيْهَا غَيْرُ عَاجِزٍ قَوِيٌّ غَيْرُ ضَعِيفٍ؛ {٠١٣٥}
- ﴿٨٩٠﴾ غَيْرُ ظَالِمٍ لِي ❖ فَأَنْتَ غَيْرُ ظَالِمٍ لِي؛ {١٦٤٠}
- ﴿٨٩١﴾ غَيْرُ عَاجِزٍ ❖ أَنْتَ بِحَاجَتِي عَلِيمٌ فَكُنْ بِهَا حَقِيًّا فَإِنَّكَ بِهَا عَالِمٌ غَيْرُ مُعَلِّمٍ وَأَنْتَ بِهَا وَاسِعٌ غَيْرُ مُتَكَلِّفٍ قَادِرٌ عَلَيْهَا غَيْرُ عَاجِزٍ؛ {٠١٣٥}
- ﴿٨٩٢﴾ غَيْرُ غَافِلٍ عَنِّي ❖ أَنْكَ غَيْرُ غَافِلٍ عَنِّي؛ {٠٤٥٩}
- ﴿٨٩٣﴾ خَارِجٌ بِالْكَبِيرِيَاءِ وَ... الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي... خَارِجٌ بِالْكَبِيرِيَاءِ وَالْعِظَمَةِ مِنْ جَمِيعِ تَصَرُّفِ الْحَالَاتِ؛ {٠٠١٢}
- ﴿٨٩٤﴾ غَيْرُ مُتَكَلِّفٍ ❖ أَنْتَ بِحَاجَتِي عَلِيمٌ فَكُنْ بِهَا حَقِيًّا فَإِنَّكَ بِهَا عَالِمٌ غَيْرُ مُعَلِّمٍ وَأَنْتَ بِهَا وَاسِعٌ غَيْرُ مُتَكَلِّفٍ قَادِرٌ عَلَيْهَا غَيْرُ عَاجِزٍ؛ {٠١٣٥}
- ﴿٨٩٥﴾ غَيْرُ مَحْدُودٍ ❖ أَنْتَ الْمَعْبُودُ الْمَحْمُودُ الْعَلِيُّ الْمُتَعَالِ غَيْرُ مَوْصُوفٍ وَلَا مَحْدُودٍ؛ {٠٠٦٤}
- ﴿٨٩٦﴾ غَيْرُ مَنْصُورٍ ❖ يَا نَاصِرًا غَيْرَ مَنْصُورٍ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٨٩٧﴾ غَيْرُ مَوْصُوفٍ وَلَا مَحْدُودٍ ❖ أَنْتَ الْمَعْبُودُ الْمَحْمُودُ الْعَلِيُّ الْمُتَعَالِ غَيْرُ مَوْصُوفٍ وَلَا مَحْدُودٍ؛ {٠٠٦٤}

١٠-٢-٣- حَادٍ: (الْحَدُّ الَّذِي لَا يُوصَفُ، حَادٌّ كُلُّ مَحْدُودٍ)

- ﴿٨٩٨﴾ الْحَدُّ الَّذِي لَا يُوصَفُ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَدُّ الَّذِي لَا يُوصَفُ؛ {٢٢٤٨}
- ﴿٨٩٩﴾ حَادٌّ كُلُّ مَحْدُودٍ ❖ يَا مَوْصُوفًا بغير كُنْهِ وَمَعْرُوفًا بغير شِبْهِ حَادٌّ كُلُّ مَحْدُودٍ؛ {٠٨٣٩}

١١-٢-٣- قَاصِرٍ: (قَاصِرٌ، مُقْصَرٌّ)

- ﴿٩٠٠﴾ قَاصِرٌ ❖ قَاصِرًا أَفْتَدَةَ الْعِبَادَ لِلْمُضَاءِ الْقَضَاءِ بِنَفَازِ الْقَدَرِ؛ {٢٣٠٥}

«کامل بودن»

۹-۲-۳- غیر: (جدا، آن که بی خبر، ناتوان، ستمگر، دگرگون شونده، به سختی انجام دهنده، محدود، یاری شده و وصف شده نیست)

﴿۸۸۷﴾ پوشیده از ما جدا از اشیاء و پنهان در آن.

﴿۸۸۸﴾ منزّه است خداوند جاودانی که هرگز غفلت نمی‌ورزد.

﴿۸۸۹﴾ تو بر نیازم آگاهی پس آن را بپذیر، چرا که تو بدان واقفی و از کسی آن را نیاموخته‌ای و تو بر رفع آن دست‌گشاده‌ای و این امر برای تو سختی ندارد، بر انجام آن توانایی و ناتوان نیستی؛ توانمندی و ضعیف نیستی.

﴿۸۹۰﴾ تو در حقّ من ستم نکرده‌ای.

﴿۸۹۱﴾ تو بر نیازم آگاهی پس آن را بپذیر، چرا که تو بدان واقفی و از کسی آن را نیاموخته‌ای و تو بر رفع آن دست‌گشاده‌ای و این امر برای تو سختی ندارد، بر انجام آن توانایی و ناتوان نیستی.

﴿۸۹۲﴾ تو از من غافل نیستی.

﴿۸۹۳﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که با بزرگی و عظمتش از جمیع دگرگونی حالات خارج است.

﴿۸۹۴﴾ تو بر نیازم آگاهی پس آن را بپذیر، چرا که تو بدان واقفی و از کسی آن را نیاموخته‌ای و تو بر رفع آن دست‌گشاده‌ای و این امر برای تو سختی ندارد، بر انجام آن توانایی و ناتوان نیستی.

﴿۸۹۵﴾ تویی معبود، ستوده، والا، بلندمرتبه، وصف نمی‌شوی و حدّ و مرزی نداری.

﴿۸۹۶﴾ ای یاری‌کننده‌ی یاری‌نشده.

﴿۸۹۷﴾ تویی معبود، ستوده، والا، بلندمرتبه، وصف نمی‌شوی و حدّ و مرزی نداری.

۱۰-۲-۳- دارای مرز توصیف‌ناپذیری، محدودکننده‌ی همه‌ی محدودها

﴿۸۹۸﴾ خدایا! تو مرز توصیف‌ناپذیری.

﴿۸۹۹﴾ ای توصیف‌شده ولی نه به کنه و حقیقت و شناخته‌شده نه با مشابه و همسان، ای

محدودکننده‌ی هر چیز محدود.

۱۱-۲-۳- کوتاه‌کننده

﴿۹۰۰﴾ ای کوتاه‌کننده‌ی دل‌های بندگان برای قطعی کردن قضا با اجرایی شدن قدر.

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿٩٠١﴾ مُقَصِّرُ الْأَبْصَارِ عَنْ إِدْرَاكِهِ ◉ يَا مُقَصِّرَ الْأَبْصَارِ عَنْ إِدْرَاكِهِ؛ {٠٠٢٩}

١٢-٢-٣- تَحْيِيرُ: (مُحْيِر)

﴿٩٠٢﴾ الْمُحْيِرُ فِي النَّظَرِ ◉ أَنْتَ الْمُغْشَى بِنُورِكَ حَدَقَ النَّاطِرِينَ وَالْمُحْيِرُ فِي النَّظَرِ

أَطْرَفَ الطَّارِفِينَ ◉ أَطْرَفَ الطَّارِفِينَ؛ {٠٠٧١}

﴿٩٠٣﴾ مُحْيِرُ الْقُلُوبِ ◉ يَا مُحْيِرَ الْقُلُوبِ فِي شَأْنِهِ؛ {٠٠٢٩}

١٣-٢-٣- إِعْجَابُ: (أَعْجَب، عَجِيب)

﴿٩٠٤﴾ أَعْجَبُ ◉ سُبْحَانَهُ مِنْ تَامٍّ مَا أَعْجَبَهُ؛ {٠٠٤٧}

﴿٩٠٥﴾ أَعْجَبَ مِنْ كُلِّ عَجِيب ◉ يَا أَعْجَبَ مِنْ كُلِّ عَجِيب؛ {٠٠٢٩}

﴿٩٠٦﴾ الْعَجِيبُ ◉ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَجِيبِ الْقَابِضِ الْبَاسِطِ؛ {١٠٧٢}

﴿٩٠٧﴾ الْعَجِيبُ ◉ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَجِيبُ فَلَا تَنْطِقُ الْأَلْسُنُ بِكُلِّ آلَائِهِ وَتَنَائِهِ وَ

هُوَ كَمَا أَتْنَى عَلَى نَفْسِهِ وَوَصَفَهَا؛ {٠٠٢٨}

﴿٩٠٨﴾ عَجِيبُ الْقُدْرَةِ ◉ يَا عَجِيبَ الْقُدْرَةِ؛ {٠٠٢٩}

٣-٣- إِكْتِنَانُ، بَيْنُونَةُ، غَيْبَةُ، بَطْنُ، إِخْتِفَاءٌ، إِحْتِجَابُ، إِحْتِفَاطُ، مَصُونِيَّةٌ، بُعْدُ، نَأَى

١-٣-٣- إِكْتِنَانُ: (مَكْنُون)

﴿٩٠٩﴾ الْمَكْنُونُ ◉ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الرُّوحِ الْمَكْنُونِ؛ {٢٢٩٧}

٢-٣-٣- بَيْنُونَةُ: (بَائِنٌ، مُبَايِنٌ)

﴿٩١٠﴾ الْبَائِنُ ◉ أَنْتَ الْمُبِينُ الْبَائِنُ؛ {٠٠٦٢}

﴿٩١١﴾ الْبَائِنُ لَا بَرَّاحَ مَسَافَةٍ ◉ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْبَائِنُ لَا بَرَّاحَ مَسَافَةٍ؛ {٠٠٦٢}

﴿٩١٢﴾ الْبَائِنُ لَا بَرَّاحِي مَسَافَةٍ ◉ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْبَائِنُ لَا بَرَّاحِي مَسَافَةٍ؛ {٠١٦٧}

﴿٩١٣﴾ بَائِنٌ لَا بِمَسَافَةٍ ◉ هُوَ... بَائِنٌ لَا بِمَسَافَةٍ؛ {٠٥١١}

﴿٩١٤﴾ بَائِنٌ لَا يَبْنُونَةَ غَائِبَ عَنْهَا ◉ هُوَ... بَائِنٌ لَا يَبْنُونَةَ غَائِبَ عَنْهَا؛ {٠٥١١}

﴿٩١٥﴾ بَائِنٌ مِنَ الْأَشْيَاءِ ◉ أَنْ اللَّهَ شَيْءٌ لَا كَالْأَشْيَاءِ وَأَنَّ الْأَشْيَاءَ بَائِنَةٌ مِنْهُ وَأَنَّهُ بَائِنٌ

مِنَ الْأَشْيَاءِ؛ {٠٠٦٤}

﴿٩١٦﴾ بَائِنٌ مِنَ الصُّنْعِ ◉ أَنْكَ بَائِنٌ مِنَ الصُّنْعِ؛ {٠٠٦٥}

﴿٢٠٢﴾

«کامل بودن»

﴿۹۰۱﴾ ای ناتوان کننده‌ی چشم‌ها از درک خود!

۱۲-۲-۳- به حیرت‌آورنده

﴿۹۰۲﴾ تو پوشاننده‌ی چشم ناظران با نور خود و حیران‌کننده‌ی نگاه چشمان ناظران خود هستی.

﴿۹۰۳﴾ ای سرگردان‌کننده دل‌ها در کارش!

۱۳-۲-۳- شگفت‌ترین، شگفت

﴿۹۰۴﴾ منزّه است تمامی که چه شگفت است.

﴿۹۰۵﴾ ای عجیب‌تر از هر عجیب!

﴿۹۰۶﴾ تو را به نامت که شگفت‌انگیز و تنگ‌گیرنده و گشاینده است می‌خوانم.

﴿۹۰۷﴾ معبودی نیست جز خدای شگفت؛ زبان‌ها را یارای ستایش نعمت‌ها و ثنای او نیست و چنان است که خود ثنای خویش گفته و به وصف خویش پرداخته است.

﴿۹۰۸﴾ ای صاحب قدرت شگفت‌آور!

۳-۳-۳- پنهان بودن، جدابودن، غیبت، درپرده بودن، درپناه بودن، مصون بودن، دوربودن

۱-۳-۳- پنهان

﴿۹۰۹﴾ تو را به نامت به روح که پوشیده است می‌خوانم.

۲-۳-۳- جدا، جداکننده

﴿۹۱۰﴾ خدایا، تو آشکار و از هر چیز جدایی.

﴿۹۱۱﴾ ستایش خدایی را سزااست که... از هر چیزی جداست اما نه به فاصله‌ی مسافت.

﴿۹۱۲﴾ ستایش خدایی را سزااست که... از هر چیزی جداست اما نه به فاصله‌ی مسافت.

﴿۹۱۳﴾ دور است نه به مسافت.

﴿۹۱۴﴾ از همه چیز جداست، اما نه چنان جدایی که از آن‌ها دور و نهان باشد.

﴿۹۱۵﴾ خداوند بلندمرتبه همانند اشیاء دیگر نیست بلکه اشیاء غیر او هستند همانگونه که

پروردگار غیر همه‌ی اشیاء است.

﴿۹۱۶﴾ تو از ساخته‌ی خود، جدایی.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿٩١٧﴾ بَائِنٌ مِنْ خَلْقِهِ ❖ هُوَ وَاحِدٌ أَحَدِي الدَّاتِ بَائِنٌ مِنْ خَلْقِهِ؛ {٠١٨٢}
- ﴿٩١٨﴾ بَائِنٌ مِنْ خَلْقِهِ ❖ هُوَ مُسْتَوِلٌ عَلَى الْعَرْشِ بَائِنٌ مِنْ خَلْقِهِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَكُونَ الْعَرْشُ حَامِلًا لَهُ وَلَا أَنْ الْعَرْشَ مَحَلٌّ لَهُ لَكِنَّا نَقُولُ هُوَ حَامِلٌ لِلْعَرْشِ وَ مُمْسِكٌ لِلْعَرْشِ؛ {٠٦٦٦}
- ﴿٩١٩﴾ مُبَايِنٌ كُلِّ جِسْمٍ بِنَفْسِهِ ❖ سُبْحَانَ اللَّهِ مُبَايِنٌ كُلِّ جِسْمٍ بِنَفْسِهِ؛ {٠٥٣٩}
- ﴿٩٢٠﴾ مُبَايِنٌ لِجَمِيعِ مَا أَخَذَتْ فِي الصِّفَاتِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي... مُبَايِنٌ لِجَمِيعِ مَا أَخَذَتْ فِي الصِّفَاتِ؛ {٠٠١٢}
- ﴿٩٢١﴾ مُبَايِنٌ لَخَلْقِهِ فِي صِفَاتِهِ ❖ يَا مُبَايِنًا لَخَلْقِهِ فِي صِفَاتِهِ؛ {٠٠٢٩}
- ٣-٣-٣- غَيْبَةٌ: (غَائِبٌ، غَيْبٌ)
- ﴿٩٢٢﴾ الْغَائِبُ الَّذِي لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ ❖ إِنْ ثَبَاتُ التَّوْحِيدِ مَعْرِفَةُ اللَّهِ الْقَدِيمِ الْغَائِبِ الَّذِي لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَ هُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ؛ {١٦٤٨}
- ﴿٩٢٣﴾ الْغَائِبُ الشَّاهِدُ ❖ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَائِبُ الشَّاهِدُ؛ {٠٨٢٨}
- ﴿٩٢٤﴾ الْغَائِبُ فِي خَزَائِنِ الْغَيْبِ ❖ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْغَائِبِ فِي خَزَائِنِ الْغَيْبِ يَا عَلَّامُ الْغُيُوبِ يَا اللَّهَ؛ {٠١٣٥}
- ﴿٩٢٥﴾ غَائِبٌ غَيْرُ مَقْقُودٍ ❖ يَا غَائِبًا غَيْرَ مَقْقُودٍ؛ {٠٦٢٧}
- ﴿٩٢٦﴾ الْغَيْبُ عِنْدَكَ شَهَادَةٌ ❖ لَا يَقُوتُكَ شَيْءٌ السَّرُّ عِنْدَكَ غَلَانِيَّةٌ وَ الْغَيْبُ عِنْدَكَ شَهَادَةٌ؛ {٠٠٥٤}
- ﴿٩٢٧﴾ غَيْبٌ بَاطِنٌ ❖ هُوَ غَيْبٌ بَاطِنٌ سَتُدْرِكُهُ كَمَا وَصَفَ بِهِ نَفْسَهُ؛ {١٦٤٨}
- ٣-٣-٤- بَطْنٌ: (بَاطِنٌ)
- ﴿٩٢٨﴾ الْبَاطِنُ بِخَبَرِ كُلِّ شَيْءٍ ❖ أَنْتَ الْبَاطِنُ بِخَبَرِ كُلِّ شَيْءٍ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ؛ {٠٦١٦}
- ﴿٩٢٩﴾ الْبَاطِنُ ❖ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ؛ {الحديد: ٣}
- ﴿٩٣٠﴾ الْبَاطِنُ ❖ أَمَّا الْبَاطِنُ فَلَيْسَ عَلَى مَعْنَى السَّيِّئِ لِلْأَشْيَاءِ بَلَّانٌ يَغُورُ فِيهَا وَلَكِنْ ذَلِكَ مِنْهُ عَلَى اسْتِبْطَانِهِ لِلْأَشْيَاءِ عِلْمًا وَ حِفْظًا وَ تَدْبِيرًا؛ {٠٦٢٠}
- ﴿٩٣١﴾ الْبَاطِنُ ❖ هُوَ... الْبَاطِنُ الَّذِي لَيْسَ دُونَهُ شَيْءٌ؛ {٠٠٢٧}
- ﴿٩٣٢﴾ الْبَاطِنُ الظَّاهِرُ ❖ فَأَنْتَ الْجَلِيلُ الْقَدِيمُ الْأَوَّلُ الْآخِرُ الْبَاطِنُ الظَّاهِرُ؛ {٠٥٠٧}

«کامل بودن»

﴿۹۱۷﴾ خداوند یگانه در ذات خود یگانه است که شائبه‌ی ترکیب و تعدّد در آن نیست و از آفریدگانش جداست.

﴿۹۱۸﴾ او بر عرش سیطره دارد و از آفریده‌هایش جداست، بی آنکه عرش او را حمل کند و یا در برگردد و یا جایگاه او باشد؛ بلکه ما می‌گوییم: او خود حامل عرش و نگه‌دارنده آن است.

﴿۹۱۹﴾ ستایش از آن خدایی است که... با نفسش، از هر جسمی جداست.

﴿۹۲۰﴾ ستایش خداوندی را که... در همه‌ی صفات با آفریدگان خود مغایر است.

﴿۹۲۱﴾ ای متفاوت با آفریدگانش در صفات خویش!

۳-۳-۳- پنهان

﴿۹۲۲﴾ اثبات توحید عبارت است از شناختن خدای قدیم و پنهان از دیده‌ها که دیده‌ها او را در نیابد، اما او دیده‌ها را در می‌یابد.

﴿۹۲۳﴾ تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ پنهان از دیده‌ها و شاهد بر اعمال.

﴿۹۲۴﴾ تو را به نامت که پنهان در گنجینه‌های غیب است، ای آگاه به غیب‌ها.

﴿۹۲۵﴾ ای غایبی که مفقود نیستی.

﴿۹۲۶﴾ از دست تو چیزی در نمی‌رود؛ نهان نزد تو ظاهر است و غیب نزد تو حاضر.

﴿۹۲۷﴾ او غیب است و باطن و آن‌چنان که خود را ستوده، او را در می‌یابی.

۳-۳-۴- نهان

﴿۹۲۸﴾ تو به باطن همه اشیاء آگاهی و غیر از تو چیزی وجود ندارد.

﴿۹۲۹﴾ اوّل و آخر و پیدا و پنهان اوست.

﴿۹۳۰﴾ اما باطن، به معنی «درون اشیاء بودن» نیست و نه به این معنی که درون اشیاء غور و نفوذ کند. بلکه به این معنی است که به درون اشیاء اطلاع و آگاهی دارد و تدبیر آن به دست اوست.

﴿۹۳۱﴾ نهانی که چیزی جز او نیست.

﴿۹۳۲﴾ تو باشکوه‌دیرین اوّل و آخر و پوشیده‌ی آشکاری.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿٩٣٣﴾ الْبَاطِنُ بِجَلَالِ عِزَّتِهِ ﴿٩٣٣﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْبَاطِنُ بِجَلَالِ عِزَّتِهِ عَنِ فِكْرِ الْمُتَوَهِّمِينَ؛
عَنِ فِكْرِ الْمُتَوَهِّمِينَ {٠٦١٥}
- ﴿٩٣٤﴾ الْبَاطِنُ دُونَ كُلِّ شَيْءٍ ﴿٩٣٤﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ... الظَّاهِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ بِقُدْرَتِهِ الْبَاطِنُ دُونَ
بِعِلْمِهِ وَ لُطْفِهِ كُلِّ شَيْءٍ بِعِلْمِهِ وَ لُطْفِهِ؛ {٠٥٦٨}
- ﴿٩٣٥﴾ الْبَاطِنُ دُونَ كُلِّ شَيْءٍ ﴿٩٣٥﴾ هُوَ الْأَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ لَمْ يَزَلْ وَالْآخِرُ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ لَا
لَا يُحَدُّ يَزَالُ وَ الظَّاهِرُ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ لَا يُدْرِكُ وَ الْبَاطِنُ دُونَ كُلِّ
شَيْءٍ لَا يُحَدُّ؛ {٠١٠١}
- ﴿٩٣٦﴾ الْبَاطِنُ دُونَ كُلِّ شَيْءٍ ﴿٩٣٦﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... الْبَاطِنُ دُونَ كُلِّ شَيْءٍ وَ الْمُحِيطُ بِهِ؛ {٠٠٣٢}
- ﴿٩٣٧﴾ الْبَاطِنُ فَلَا شَيْءَ تَحْتِي ﴿٩٣٧﴾ أَنَا الْبَاطِنُ فَلَا شَيْءَ تَحْتِي؛ {٠٠٦١٧}
- ﴿٩٣٨﴾ الْبَاطِنُ فَلَا شَيْءَ دُونَكَ ﴿٩٣٨﴾ أَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَا شَيْءَ دُونَكَ؛ {٠٠٢٧}
- ﴿٩٣٩﴾ الْبَاطِنُ فَلَا شَيْءَ دُونَهُ ﴿٩٣٩﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الظَّاهِرُ فَلَا شَيْءَ فَوْقَهُ وَ الْبَاطِنُ فَلَا شَيْءَ دُونَهُ؛ {٠٠٦١٨}
- ﴿٩٤٠﴾ الْبَاطِنُ فَلَا شَيْءَ دُونِي ﴿٩٤٠﴾ أَنَا الْبَاطِنُ فَلَا شَيْءَ دُونِي؛ {٠٠٦١٩}
- ﴿٩٤١﴾ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ أَحَدٌ ﴿٩٤١﴾ أَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ أَحَدٌ؛ {٠٠٥٧٦}
- ﴿٩٤٢﴾ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ ﴿٩٤٢﴾ أَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ؛ {٠٠٢٢٢}
- ﴿٩٤٣﴾ الْبَاطِنُ لَا بَاجِتِنَانِ ﴿٩٤٣﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْبَاطِنُ لَا بَاجِتِنَانِ؛ {٠٠٦٢٢}
- ﴿٩٤٤﴾ الْبَاطِنُ لَا يِلَاطَافَةَ ﴿٩٤٤﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْبَاطِنُ لَا يِلَاطَافَةَ؛ {٠٠١٦٧}
- ﴿٩٤٥﴾ الْبَاطِنُ لِكُلِّ حَقِيَّةٍ ﴿٩٤٥﴾ الْبَاطِنُ لِكُلِّ حَقِيَّةٍ؛ {٠٠٦٢٣}
- ﴿٩٤٦﴾ الْبَاطِنُ ﴿٩٤٦﴾ هُوَ الْبَاطِنُ لَهَا بِعِلْمِهِ وَ مَعْرِفَتِهِ؛ {٠٠٦٢٤}
- ﴿٩٤٧﴾ الْبَاطِنُ مِنَّا ﴿٩٤٧﴾ الْبَاطِنُ مِنَّا الْغَائِرُ فِي الشَّيْءِ الْمُسْتَتِرُ فِيهِ؛ {٠٠٦٢٥}
- ﴿٩٤٨﴾ الْبَاطِنُ وَ الظَّاهِرُ ﴿٩٤٨﴾ أَنْتَ الْبَاطِنُ وَ الظَّاهِرُ؛ {٠٠١٢٢}
- ﴿٩٤٩﴾ بَاطِنٌ ﴿٩٤٩﴾ يَا بَاطِنُ؛ {٠٠٣٣٩}
- ﴿٩٥٠﴾ بَاطِنٌ بَلَا مُلَامَسَةَ ﴿٩٥٠﴾ يَا بَاطِنًا بَلَا مُلَامَسَةَ؛ {٠٠٥٥٧}
- ﴿٩٥١﴾ بَاطِنٌ غَيْرَ مَفْقُودٍ ﴿٩٥١﴾ يَا بَاطِنًا غَيْرَ مَفْقُودٍ؛ {٠٠٦٢٦}
- ﴿٩٥٢﴾ بَاطِنٌ فِي ظُهُورِهِ ﴿٩٥٢﴾ يَا بَاطِنًا فِي ظُهُورِهِ؛ {٠٠٦٢٧}
- ﴿٩٥٣﴾ بَاطِنٌ لَيْسَ يَخْفَى ﴿٩٥٣﴾ يَا بَاطِنًا لَيْسَ يَخْفَى؛ {٠٠٦٢٧}

«کامل بودن»

«۹۳۳» ستایش مخصوص خداوندی است که... به شکوه شکست‌ناپذیری‌اش از اندیشه‌ی اندیشمندان نهان است.

«۹۳۴» معبودی جز خدای یگانه نیست، به قدرتش بر هر چیز ظهور دارد و به دانش و لطفش در مقابل هر چیز پوشیده است.

«۹۳۵» او اول و قبل از هر چیز، و آخر و بعد از هر چیز است؛ و بالاتر از همه چیز ظهور دارد لذا درک نمی‌شود؛ و باطن و درونی است ولی غیر از همه چیز است لذا محدود نمی‌شود.

«۹۳۶» خدا یا... باطن هر چیز و محیط به آن هستی.

«۹۳۷» من باطن اشیاء هستم و چیزی پایین‌تر از من نیست.

«۹۳۸» تویی نهان و چیزی در ورای تو نیست.

«۹۳۹» ستایش مخصوص خداوند است؛ چنان آشکار است که فراتر از او چیزی نیست، و چنان مخفی و پنهان است که مخفی‌تر از او یافت نمی‌شود.

«۹۴۰» من باطن اشیاء هستم و چیزی پایین‌تر از من نیست.

«۹۴۱» تو باطن اشیاء هستی و غیر تو احدی وجود ندارد.

«۹۴۲» تو باطن اشیاء هستی و غیر تو چیزی وجود ندارد.

«۹۴۳» ستایش مخصوص خداوندی است که... در لایه‌های نهانی است نه با پنهان شدن.

«۹۴۴» ستایش مخصوص خداوندی است که... پنهان است نه به خاطر نازک بودن.

«۹۴۵» آگاه به هر نهان.

«۹۴۶» با علم و آگاهی از باطن و درونشان باخبر است.

«۹۴۷» پوشیده از ما جدا از اشیاء و پنهان در آن.

«۹۴۸» تو نهان و آشکاری.

«۹۴۹» ای ناپیدا.

«۹۵۰» ای نهانی که لمس نمی‌شوی.

«۹۵۱» ای نهانی که از بین نمی‌روی.

«۹۵۲» ای خدایی که در عین آشکاری، نهانی. [ای پنهان در عین آشکاری].

«۹۵۳» ای نهانی که پنهان نیستی.

﴿الْكَمَالُ﴾

٥-٣-٣- إختفاء: (أخفى، خفى، ذو لطف خفى، مُحْفَى)

- ﴿٩٥٤﴾ أَخْفَى مِنْ كُلِّ خَفَى ◉ يَا أَخْفَى مِنْ كُلِّ خَفَى؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٩٥٥﴾ أَخْفَى ◉ سُبْحَانَهُ مِنْ ظَاهِرٍ مَا أَخْفَاهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٩٥٦﴾ خَفَى ◉ سُبْحَانَكَ يَا خَفَى تَعَالَيْتَ يَا مَلِيُّ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛ {٠٠٤٦}
- ﴿٩٥٧﴾ خَفَى ◉ سُبْحَانَهُ مِنْ خَفَى مَا أَعْلَمَهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٩٥٨﴾ خَفَى الْإِلَاطَافِ ◉ يَا خَفَى الْإِلَاطَافِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٩٥٩﴾ خَفَى اللَّطْفِ ◉ يَا خَفَى اللَّطْفِ؛ {٠٩٨٦}
- ﴿٩٦٠﴾ ذُو لُطْفٍ خَفَى ◉ هُوَ... ذُو لُطْفٍ خَفَى؛ {١٠٩٨}
- ﴿٩٦١﴾ مُحْفَى ◉ يَا مُحْفَى؛ {٠٠٢٩}

٦-٣-٣- إحتجاب: (مُحْتَجِب، مُحَجَّب، مُحْجُوب)

- ﴿٩٦٢﴾ الْمُحْتَجِبُ بِالْعِزَّةِ ◉ اللَّهُ أَكْبَرُ... الْمُحْتَجِبُ بِالْمَلَكُوتِ وَالْعِزَّةِ؛ {٠٠١٢}
- ﴿٩٦٣﴾ الْمُحْتَجِبُ بِالْمَلَكُوتِ ◉ اللَّهُ أَكْبَرُ... الْمُحْتَجِبُ بِالْمَلَكُوتِ وَالْعِزَّةِ؛ {٠٠١٢}
- ﴿٩٦٤﴾ الْمُحْتَجِبُ بِالنُّورِ دُونَ خَلْقِهِ ◉ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُحْتَجِبِ بِالنُّورِ دُونَ خَلْقِهِ فِي الْأَفْقِ الطَّامِحِ وَخَلْقِهِ
- ﴿٩٦٥﴾ مُحْتَجِبٌ عَنْ رُؤْيَاةِ ◉ فَأَنْتَ... مُحْتَجِبٌ عَنْ رُؤْيَاةِ الْمَخْلُوقِينَ وَهُمْ عَنْكَ غَيْرُ الْمَخْلُوقِينَ مُحْتَجِبِينَ؛ {٠٠٠٨}
- ﴿٩٦٦﴾ مُحْتَجِبٌ فِي الْخُجْبِ ◉ أَنَّهُ مُحْتَجِبٌ فِي هَذِهِ الْخُجْبِ؛ {١٨٨١}
- ﴿٩٦٧﴾ مُحْتَجِبٌ لَا يُرَى ◉ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ... مُحْتَجِبٌ لَا يُرَى؛ {٠٠٧٠}
- ﴿٩٦٨﴾ مُحْتَجِبٌ عَنْ كُلِّ عَيْنٍ ◉ يَا مُحْتَجِباً عَنْ كُلِّ عَيْنٍ؛ {٠٨٣٩}
- ﴿٩٦٩﴾ مَنْ احْتَجَبَ بِالْقُدْرَةِ ◉ سُبْحَانَ مَنْ احْتَجَبَ بِالْقُدْرَةِ؛ {٠٠٢٧}
- ﴿٩٧٠﴾ مَنْ احْتَجَبَ عَنِ الْعِبَادِ بِطَرَائِقِ نَفُوسِهِمْ فَلَا شَيْءَ يَحْجُبُهُ؛ {١٣٩٠}
- ﴿٩٧١﴾ مَنْ احْتَجَبَ عَنِ الْعِبَادِ ◉ سُبْحَانَ مَنْ احْتَجَبَ عَنِ الْعِبَادِ وَلَا شَيْءَ يَحْجُبُهُ؛ {١٣٩١}
- ﴿٩٧٢﴾ مَنْ احْتَجَبَ فِي سَبْعِ سَمَاوَاتٍ فَلَا عَيْنٌ تَرَاهُ ◉ سُبْحَانَ مَنْ احْتَجَبَ فِي سَبْعِ سَمَاوَاتٍ فَلَا عَيْنٌ تَرَاهُ؛ {٠٩٢٣}

«کامل بودن»

۵-۳-۳- پنهان، دارای لطف پنهان، پنهان کننده

- ﴿۹۵۴﴾ ای پنهان تر از هر پنهان!
- ﴿۹۵۵﴾ منزّه است آشکاری که چه پنهان است.
- ﴿۹۵۶﴾ ای پنهان، تو پاک و منزّهی! ای لبریز تو بلندمرتبه‌ای! ای پناه‌دهنده، ما را از آتش جهنّم رهایی بخش!
- ﴿۹۵۷﴾ منزّه است پنهانی که چه داناست.
- ﴿۹۵۸﴾ ای دارای الطاف پنهانی.
- ﴿۹۵۹﴾ ای دارای لطف پنهانی.
- ﴿۹۶۰﴾ صاحب لطفی نهان است.
- ﴿۹۶۱﴾ ای پنهان کننده!

۶-۳-۳- در پرده

- ﴿۹۶۲﴾ بزرگ است خداوندی که در حجاب ملکوت و شکست‌ناپذیری است.
- ﴿۹۶۳﴾ بزرگ است خداوندی که در حجاب ملکوت و شکست‌ناپذیری است.
- ﴿۹۶۴﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که در پس حجاب نور است نسبت به آفریدگان خود، در افق والا و شکست‌ناپذیری والا و فرمانروایی بلند.
- ﴿۹۶۵﴾ از نگاه آفریدگان در حجابی، درحالی که آن‌ها از تو پوشیده نیستند.
- ﴿۹۶۶﴾ او در این حجاب‌ها پنهان است.
- ﴿۹۶۷﴾ منزّه است در پرده‌ای که دیده نمی‌شود.
- ﴿۹۶۸﴾ ای نهان از هر دیده.
- ﴿۹۶۹﴾ منزّه است آن که... در کمال توانایی در پرده شده است.
- ﴿۹۷۰﴾ منزّه است آن که از بندگان پوشیده است که از راه‌های نفوس خود بر او دست یابند؛ ولی چیزی وجود ندارد که او را بپوشاند.
- ﴿۹۷۱﴾ منزّه است آن که از بندگان پوشیده است و هیچ چیز او را نمی‌پوشاند.
- ﴿۹۷۲﴾ منزّه است آن که در حجاب هفت آسمان است، و هیچ چشمی او را نمی‌بیند.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿٩٧٣﴾ مُحَجَّبٌ لَا يُرَى ❖ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ مُحَجَّبٌ لَا يُرَى؛ {٠٨٤٨}
- ﴿٩٧٤﴾ الْمَحْجُوب ❖ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ الْمَكْنُونِ الْمَحْجُوبِ؛ {٠٧٩٠}
- ٧-٣-٣- إحتفاظاً: (محفوظ، محفوظ الحفظ)

- ﴿٩٧٥﴾ مَحْفُوظُ الْحِفْظِ ❖ يَا مَحْفُوظَ الْحِفْظِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٩٧٦﴾ مَحْفُوظُ حِفْظِهِ ❖ سُبْحَانَ الَّذِي حُجَّتْهُ بِالْعَةِ وَحِفْظُهُ مَحْفُوظٌ وَكِيدُهُ مَتِينٌ؛ {٠٣٢٦}
- ٨-٣-٣- مصونية: (مصون)

- ﴿٩٧٧﴾ الْمَصُون ❖ أَسْأَلُكَ... بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ الْمَصُونِ؛ {٠٧٧٨}
- ٩-٣-٣- بُعد: (أبعد، بعيد)

- ﴿٩٧٨﴾ أَبْعَدُ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ فَآخِرِ مَا أَبْعَدَهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٩٧٩﴾ أَبْعَدُ مِنْ كُلِّ بَعِيدٍ ❖ يَا أَبْعَدَ مِنْ كُلِّ بَعِيدٍ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٩٨٠﴾ الْبَعِيدُ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يَفُوتُهُ الْقَرِيبُ وَلَا يَنْبُعْدُ عَنْهُ الْبَعِيدُ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿٩٨١﴾ بَعِيد ❖ هُوَ فِي نَائِيهِ قَرِيبٌ وَفِي قُرْبِهِ بَعِيدٌ؛ {٠٦٩٩}
- ﴿٩٨٢﴾ بَعِيدٍ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ بَعِيدٍ مَا أَقْرَبَهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٩٨٣﴾ بَعِيد ❖ يَا بَعِيدُ؛ {٠٠٠٢}
- ﴿٩٨٤﴾ بَعِيدٌ فِي قُرْبِهِ ❖ لَا يُقَاسُ بِالنَّاسِ قَرِيبٌ فِي بُعْدِهِ بَعِيدٌ فِي قُرْبِهِ؛ {٠٧٠٩}
- ﴿٩٨٥﴾ بَعِيدٌ مَا أَقْرَبَهُ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ بَعِيدٍ مَا أَقْرَبَهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٩٨٦﴾ بَعِيدٌ مِنَ الْأَشْيَاءِ غَيْرَ مُبَايِنٍ ❖ أَفَاغْبُدُ مَا لَا أَرَى فَقَالَ وَكَيْفَ تَرَاهُ فَقَالَ لَا تُدْرِكُهُ الْعُيُونُ بِمُشَاهَدَةِ الْعِيَانِ وَلَكِنْ تُدْرِكُهُ الْقُلُوبُ بِحَقَائِقِ الْإِيمَانِ قَرِيبٌ مِنَ الْأَشْيَاءِ غَيْرَ مُلَامَسٍ بَعِيدٌ مِنْهَا غَيْرَ مُبَايِنٍ؛ {٠٧٠٣}
- ﴿٩٨٧﴾ بَعِيدٌ مِنَ الْأَشْيَاءِ مِنْ غَيْرِ مُبَايِنَةٍ ❖ لَا تُدْرِكُهُ الْعُيُونُ بِمُشَاهَدَةِ الْعِيَانِ وَلَكِنْ تُدْرِكُهُ الْقُلُوبُ بِحَقَائِقِ الْإِيمَانِ قَرِيبٌ مِنَ الْأَشْيَاءِ مِنْ غَيْرِ مُلَامَسَةٍ بَعِيدٌ مِنْهَا غَيْرِ مُبَايِنَةٍ؛ {٠٧١٠}

١٠-٣-٣- نائي: (نائى)

- ﴿٩٨٨﴾ نَائِي فِي قُرْبِهِ ❖ يَا نَائِي فِي قُرْبِهِ؛ {٠٠٢٩}

«کامل بودن»

﴿۹۷۳﴾ منزّه است خدایی که پوشیده است و دیده نمی‌شود.

﴿۹۷۴﴾ تو را به نامت که پوشیده و در حجاب است می‌خوانم.

۷-۳-۳- نگهداری شده

﴿۹۷۵﴾ ای حفظ‌شده در یادها و حافظه‌ها!

﴿۹۷۶﴾ منزّه است خدایی که حجتش کامل و نگهداری‌اش ماندگار و مکرش محکم است.

۸-۳-۳- نگهداری شده

﴿۹۷۷﴾ تو را به نام اندوخته و محفوظت می‌خوانم.

۹-۳-۳- دور

﴿۹۷۸﴾ منزّه است برجسته‌ای که چه دور است.

﴿۹۷۹﴾ ای دورتر از هر دور!

﴿۹۸۰﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که هیچ نزدیکی از زیر سلطه‌ی او بیرون نرود و

هیچ دوری از او دور نباشد.

﴿۹۸۱﴾ او در دوری‌اش نزدیک و در نزدیکی‌اش دور است.

﴿۹۸۲﴾ منزّه است دوری که چه نزدیک است.

﴿۹۸۳﴾ ای دور.

﴿۹۸۴﴾ به مردم سنجیده نشود، در عین دوری نزدیک است و در عین نزدیکی دور.

﴿۹۸۵﴾ منزّه است دوری که چه نزدیک است.

﴿۹۸۶﴾ فرمود: «آیا چیزی را که نمی‌بینم بپرستم؟» [ذُغَلِبَ یَمَانِی] عرض کرد: «چگونه او را

می‌بینی؟» فرمود: «چشم‌ها او را درک نمی‌کنند، لیکن دل‌ها با نور ایمان او را درک می‌کنند؛ به

اشیاء نزدیک است ولی متّصل به آن نیست، و از هر چیزی دور است ولی از آن جدا نیست».

﴿۹۸۷﴾ دیده‌ها او را آشکار نبینند، اما دل‌ها به حقیقت ایمان او را درک کنند. به اشیاء نزدیک

است بدون مماس‌بودن با آن‌ها، و از اشیاء دور است بدون جدایی از آنان.

۱۰-۳-۳- دور

﴿۹۸۸﴾ ای دور در عین نزدیک‌بودنش!

﴿الْكَمَالُ﴾

٣-٤- صمدية، غناء، كفاية

٣-٤-١ صمدية: (أصمد، صمد، صمدى الذات)

- ﴿٩٨٩﴾ أَصَمَدُ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ وَاحِدٍ مَا أَصَمَدَهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٩٩٠﴾ أَصَمَدُ مِنْ كُلِّ صَمَدٍ ❖ يَا أَصَمَدُ مِنْ كُلِّ صَمَدٍ؛ {٠٢٨٣}
- ﴿٩٩١﴾ الصَّمَدُ ❖ اللَّهُ الصَّمَدُ؛ {الإخلاص: ٢}
- ﴿٩٩٢﴾ الصَّمَدُ ❖ أَنْتَ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
كُفُوًا أَحَدٌ وَلَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا؛ {٠٠٢٢}
- ﴿٩٩٣﴾ الصَّمَدُ الَّذِي لَا تُطْعَمُ ❖ أَنْتَ الصَّمَدُ الَّذِي لَا تُطْعَمُ؛ {١٥٢٥}
- ﴿٩٩٤﴾ الصَّمَدُ الَّذِي لَا جَوْفَ لَهُ ❖ سُئِلَ عَنِ الصَّمَدِ فَقَالَ الصَّمَدُ الَّذِي لَا جَوْفَ لَهُ؛ {١٥٢٦}
- ﴿٩٩٥﴾ الصَّمَدُ الَّذِي لَا مَدْخَلَ فِيهِ ❖ هُوَ اللَّهُ الْأَحَدُ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ فَمَعْنَى الْأَحَدِ أَيْ أَنَّهُ لَيْسَ بِذِي أَضْغَافٍ جَوَارِحِ
مُخْتَلِفَةٍ مُبَعَّضَةٍ وَلَيْسَ فِيهِ جَوَانِبُ وَلَا أَطْرَافُ وَمَعْنَى الْوَاحِدِ
أَنَّهُ نُورٌ وَاحِدٌ بَلَا اخْتِلَافٍ وَالصَّمَدُ الَّذِي لَا مَدْخَلَ فِيهِ؛ {١٥٢٧}
- ﴿٩٩٦﴾ الصَّمَدُ الَّذِي لَا مِنْ شَيْءٍ ❖ هُوَ اللَّهُ الصَّمَدُ الَّذِي لَا مِنْ شَيْءٍ وَلَا فِي شَيْءٍ وَلَا عَلَى
شَيْءٍ؛ {١٥٢٨}
- ﴿٩٩٧﴾ الصَّمَدُ الَّذِي لَا نَفَادَ لَهُ ❖ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الصَّمَدُ الَّذِي لَا نَفَادَ لَهُ يَا
اللَّهُ؛ {٠١٣٥}
- ﴿٩٩٨﴾ الصَّمَدُ الَّذِي لَا يَطْعَمُ ❖ أَنْتَ الصَّمَدُ الَّذِي لَا يَطْعَمُ؛ {٠٠٥٤}
- ﴿٩٩٩﴾ الصَّمَدُ الَّذِي لَا يَغْدِلُهُ ❖ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاحِدُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ
الَّذِي لَا يَغْدِلُهُ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ؛ {٠٠٢٧}
- ﴿١٠٠٠﴾ الصَّمَدُ الْفَرْدُ الْقَدِيمُ ❖ هُوَ الدَّائِمُ الصَّمَدُ الْفَرْدُ الْقَدِيمُ؛ {٠٨٨٣}
- ﴿١٠٠١﴾ الصَّمَدُ الْفَرْدُ الْمُتَعَالَى ❖ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْوَاحِدِ الصَّمَدِ الْفَرْدِ الْمُتَعَالَى؛ {٠٥٥٦}
- ﴿١٠٠٢﴾ الصَّمَدُ الْقَاهِرُ لِعِبَادِهِ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ... الْعَلِيُّ الْوَقِيُّ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ
الْقَاهِرُ لِعِبَادِهِ؛ {٠٠٢٧}
- ﴿١٠٠٣﴾ الصَّمَدُ الْقَائِمُ ❖ أَنْتَ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الْقَائِمُ؛ {٠٠٣٠}

«کامل بودن»

۳-۴- بی نیازی، توانگری، بی نیاز کردن از غیر

۳-۴-۱- بی نیاز، بی نیاز در ذات خود

«۹۸۹» منزّه است یکتایی که چه بی نیاز است.

«۹۹۰» ای بی نیازتر از هر بی نیاز!

«۹۹۱» خداوندی است که همه ی نیازمندان قصد او می کنند.

«۹۹۲» تو یگانه و بی نیازی که نه زائیده ای و نه زائیده شده ای و هیچ کس همتای تو نیست و

هیچ کس را به همسری و فرزندی برنگرفته ای.

«۹۹۳» تویی همیشه بی نیاز که اطعام نمی شود.

«۹۹۴» از امام کاظم علیه السلام درباره ی صمد سؤال شد که فرمود: صمد آن است که اندرون

ندارد.

«۹۹۵» اوست خدای یگانه و یکتا و بی نیازی که زاده نشده و نزاده و کسی هم رتبه ی او

نیست. معنای احد این است که او اعضا و جوارح و کنار و اطراف ندارد و معنای واحد این است

که او نور واحدی است که اختلافی در آن نیست و معنای صمد این است که او توپری است که

راه ورودی به آن نیست.

«۹۹۶» او خدای بی نیازی است که نه از چیزی است و نه در چیزی.

«۹۹۷» ای خدایی که هیچ معبودی جز تو نیست، تو را به نامت که بی نیاز بی پایان است

می خوانم.

«۹۹۸» تو بی نیازی هستی که خورانیده نمی شود.

«۹۹۹» خدایا! از تو می خواهم به حق نامت، ای آن که معبودی جز تو نیست. تویی یکتای

یگانه ی بی نیازی که چیزی در آسمان و زمین با او برابری نکند.

«۱۰۰۰» جاودان بی نیاز یکتای دیرین است.

«۱۰۰۱» تو را به نام یکتای بی نیاز یگانه ی بلندمرتبه ات می خوانم.

«۱۰۰۲» معبودی نیست جز خدای... بلندمرتبه ی وفادار، یکتای یگانه ی تک بی نیاز، چیره بر

بندگان خویش.

«۱۰۰۳» تو یگانه ی بی نیاز پاینده ای هستی.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿١٠٠٤﴾ الصَّمَدُ الْوَاحِدُ ﴿٠١٦٤﴾ فَأَنْتَ الصَّمَدُ الْوَاحِدُ؛ ﴿٠١٦٤﴾
- ﴿١٠٠٥﴾ الصَّمَدُ بَلَا تَبْعِيضُ بِهِ ﴿٠١٦٥﴾ اللَّهُ أَحَدٌ بَلَا تَأْوِيلَ عَدَدِ اللَّهِ الصَّمَدُ بَلَا تَبْعِيضُ بِهِ؛ ﴿٠١٦٥﴾
- ﴿١٠٠٦﴾ الصَّمَدُ فَلَا شِبْهَ لَكَ ﴿٠٣٥٨﴾ أَنْتَ الصَّمَدُ فَلَا شِبْهَ لَكَ؛ ﴿٠٣٥٨﴾
- ﴿١٠٠٧﴾ الصَّمَدُ فِي غَيْرِ شِبْهِهِ ﴿٠٣٧١﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْبَاقِي بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ وَآخِرُهُ دَائِمٌ بَغَيْرِ فَنَاءٍ وَ
فَلَا شَيْءَ كَمِثْلِهِ ﴿٠٣٧١﴾ لَا زَوَالَ لِمُلْكِهِ الصَّمَدُ فِي غَيْرِ شِبْهِهِ فَلَا شَيْءَ كَمِثْلِهِ؛ ﴿٠٣٧١﴾
- ﴿١٠٠٨﴾ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُؤًا أَحَدٌ ﴿٠٣٨٤﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ
وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُؤًا أَحَدٌ؛ ﴿٠٣٨٤﴾
- ﴿١٠٠٩﴾ الصَّمَدُ لَيْسَ كَمِثْلِكَ شَيْءٌ وَلَا مَدَى لَوْصَفِكَ ﴿٠١٣٥﴾ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاحِدُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ لَيْسَ
كَمِثْلِكَ شَيْءٌ وَلَا مَدَى لَوْصَفِكَ يَا اللَّهُ؛ ﴿٠١٣٥﴾
- ﴿١٠١٠﴾ الصَّمَدُ مِنْ غَيْرِ شِبْهِهِ وَلَا شَيْءَ كَمِثْلِهِ ﴿٠٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الصَّمَدُ مِنْ غَيْرِ شِبْهِهِ وَلَا شَيْءَ كَمِثْلِهِ؛
﴿٠٠٢٨﴾
- ﴿١٠١١﴾ صَمَدٌ ﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ صَمَدٍ مَا أَمْلَكَهُ؛ ﴿٠٠٤٧﴾
- ﴿١٠١٢﴾ صَمَدٌ ﴿٠٠٣٩﴾ يَا صَمَدُ؛ ﴿٠٠٣٩﴾
- ﴿١٠١٣﴾ صَمَدَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴿٠٠٥٠﴾ يَا صَمَدَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ ﴿٠٠٥٠﴾
- ﴿١٠١٤﴾ صَمَدَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٠٠٢٩﴾ يَا صَمَدَ الْمُؤْمِنِينَ؛ ﴿٠٠٢٩﴾
- ﴿١٠١٥﴾ صَمَدٌ بَلَا عَيْبٍ ﴿٠٠٧٦﴾ يَا مَنْ هُوَ صَمَدٌ بَلَا عَيْبٍ؛ ﴿٠٠٧٦﴾
- ﴿١٠١٦﴾ صَمَدٌ فِي غَيْرِ شِبْهِهِ ﴿٠٥٩٢﴾ يَا صَمَدُ فِي غَيْرِ شِبْهِهِ وَلَا شَيْءَ كَمِثْلِهِ؛ ﴿٠٥٩٢﴾
- ﴿١٠١٧﴾ صَمَدٌ قُدُّوسٌ ﴿٠٩١٧﴾ فَهُوَ وَاحِدٌ صَمَدٌ قُدُّوسٌ يَعْبُدُهُ كُلُّ شَيْءٍ وَيَصْنَعُ إِلَيْهِ كُلُّ شَيْءٍ؛
﴿١٥٢٩﴾
- ﴿١٠١٨﴾ صَمَدٌ لَا تَطْعَمُ ﴿٠٠٥١﴾ أَنْتَ... صَمَدٌ لَا تَطْعَمُ؛ ﴿٠٠٥١﴾
- ﴿١٠١٩﴾ صَمَدٌ لَا مَدْخَلَ فِيهِ ﴿٠٩١٧﴾ اللَّهُ نُورٌ لَا ظِلَامَ فِيهِ وَحَيٌّ لَا مَوْتَ فِيهِ وَعَالِمٌ لَا جَهْلَ فِيهِ
وَصَمَدٌ لَا مَدْخَلَ فِيهِ؛ ﴿٠٩١٧﴾
- ﴿١٠٢٠﴾ صَمَدٌ لَا يَطْعَمُ ﴿٠٠٧٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ... صَمَدٌ لَا يَطْعَمُ؛ ﴿٠٠٧٠﴾
- ﴿١٠٢١﴾ صَمَدٌ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُؤًا أَحَدٌ ﴿٠٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ أَحَدًا صَمَدًا لَمْ يَلِدْ
وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُؤًا أَحَدٌ؛ ﴿٠٠٢٨﴾

«کامل بودن»

- ﴿۱۰۰۴﴾ تو خدای بی نیاز و یگانه‌ای.
- ﴿۱۰۰۵﴾ خداوند یگانه است بدون آنکه یک عددی منظورمان باشد. و مقصود از صمد این است که هیچ گونه تبعیض و جدایی اجزاء در او مطرح نیست.
- ﴿۱۰۰۶﴾ بی نیازی و مانند تو وجود ندارد.
- ﴿۱۰۰۷﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست که بعد از هر چیز ماندگار و آخر همه چیز است، جاویدی که فرمانروایی اش را نابودی و زوالی نیست. بی نیازی که نه شبیهی دارد و نه مانندی.
- ﴿۱۰۰۸﴾ معبودی جز تو نیست؛ یگانه و بی همتا و تک و بی نیازی و نه زاییدی و نه زاده شدی و هیچ کس همتای تو نیست.
- ﴿۱۰۰۹﴾ ای خدایی که هیچ معبودی جز تو نیست، تو را به نامت که تنهای فرد بی نیازی است که مانندی چون تو نیست و هیچ زمانی را یارای وصف تو نیست می خوانم.
- ﴿۱۰۱۰﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست، بی نیازی که نه شبیهی دارد و نه مانندی.
- ﴿۱۰۱۱﴾ منزّه است بی نیازی که چه بسیار مالک و صاحب اختیار است!
- ﴿۱۰۱۲﴾ ای بی نیاز.
- ﴿۱۰۱۳﴾ ای بی نیاز آسمان‌ها و زمین.
- ﴿۱۰۱۴﴾ ای مقصود مؤمنان!
- ﴿۱۰۱۵﴾ ای آن که بی نیاز و کاستی است.
- ﴿۱۰۱۶﴾ ای بی نیازی که هیچ چیز مشابه و همانند تو نیست.
- ﴿۱۰۱۷﴾ پس او یگانه و بی نیاز و بسیار مقدّس است و هر چیزی او را می پرستد و هر چیزی به سوی او قصد می کند.
- ﴿۱۰۱۸﴾ تو... بی نیازی هستی که چیزی نمی خوری.
- ﴿۱۰۱۹﴾ خداوند نوری است که ظلمتی در آن نیست و زنده‌ای است که مرگی در آن نیست و عالمی که جهلی در آن نیست و توپری که راه ورودی به آن نیست.
- ﴿۱۰۲۰﴾ منزّه است بی نیازی که غذا نمی خورد.
- ﴿۱۰۲۱﴾ معبودی جز تو نیست، شریکی نداری، یکتا و بی نیازی، نه زاده‌ای و نه زاییده شده و هیچ کس همتای او نیست.
- ﴿۱۰۲۲﴾ ای بی نیاز بی مانندی که همه‌ی نیازمندان قصد او کنند و هیچ چیز مانند او نیست!

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿١٠٢٢﴾ صَمَدٌ مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ ❖ يَا صَمَدًا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ وَلَا شَيْءَ كَمِثْلِهِ؛ {١٥٣٠}
- ﴿١٠٢٣﴾ صَمَدِيُّ الذَّاتِ ❖ اللَّهُ نُورٌ لَا ظِلَامَ فِيهِ وَحَيٌّ لَا مَوْتَ فِيهِ وَعَالِمٌ لَا جَهْلَ فِيهِ
وَصَمَدٌ لَا مَدْخَلَ فِيهِ رَبُّنَا نُورِي الذَّاتِ حَتَّى الذَّاتِ عَالِمٌ
الذَّاتِ صَمَدِيُّ الذَّاتِ؛ {٠٩١٧}

٢-٤-٣- غناء: (أغنى، حال في الغنى، ذو الغناء، ذو الغنى، غناء، غنى، مُستغنى، مُغنى)

- ﴿١٠٢٤﴾ أَغْنَى مِنْ كُلِّ غِنَى ❖ يَا أَغْنَى مِنْ كُلِّ غِنَى؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠٢٥﴾ أَغْنَى ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ وَفَى مَا أَغْنَاهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿١٠٢٦﴾ الْحَالُ فِي غِنَاكَ ❖ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْحَالِ فِي غِنَاكَ؛ {٠٠٥٩}
- ﴿١٠٢٧﴾ ذُو الْغِنَاءِ وَالسَّعَةِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْغِنَاءِ وَالسَّعَةِ؛ {٠٠٦٠}
- ﴿١٠٢٨﴾ ذُو الْغِنَى ❖ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْفَضْلِ وَالْجُودِ وَالْغِنَى؛ {١٠٧٦}
- ﴿١٠٢٩﴾ غِنَائِي عِنْدَ افْتِقَارِي ❖ يَا غِنَائِي عِنْدَ افْتِقَارِي؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠٣٠﴾ الْغِنَى الَّذِي لَا يَعُولُ ❖ رَبَّنَا لَكَ... الْغِنَى الْكَبِيرُ الَّذِي لَا يَعُولُ؛ {٠٩١٥}
- ﴿١٠٣١﴾ غِنَى ❖ أَنْتَ عَنْ عَذَابِي غِنَى وَأَنَا إِلَى رَحْمَتِكَ فَقِيرٌ؛ {١٦٢٩}
- ﴿١٠٣٢﴾ غِنَى كُلِّ فَقِيرٍ مَسْكِينٍ ❖ يَا... غِنَى كُلِّ فَقِيرٍ مَسْكِينٍ؛ {١١١٥}
- ﴿١٠٣٣﴾ الْغِنَى عَنْ عِقَابِي ❖ أَنْتَ الْغِنَى عَنِّي وَعَنْ عَذَابِي وَعِقَابِي؛ {٠٠٦٤}
- ﴿١٠٣٤﴾ الْغِنَى ❖ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ هُوَ الْغِنَى لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ؛ {يونس: ٦٨}
- ﴿١٠٣٥﴾ الْغِنَى ❖ هَا أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ
يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلْ عَنْ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ؛ {محمد: ٣٨}
- ﴿١٠٣٦﴾ الْغِنَى ❖ أَنْتَ الْغِنَى وَأَنَا الْفَقِيرُ؛ {٠٥٤٣}
- ﴿١٠٣٧﴾ الْغِنَى ❖ أَنْتَ الْغِنَى وَنَحْنُ الْفُقَرَاءُ؛ {١٦٧٣}
- ﴿١٠٣٨﴾ الْغِنَى الْحَمِيدُ ❖ أَنْتَ الْغِنَى الْحَمِيدُ وَأَنَا الْعَبْدُ الذَّلِيلُ؛ {١٦٦٠}
- ﴿١٠٣٩﴾ الْغِنَى الدَّائِمُ ❖ أَنْتَ اللَّهُ الْغِنَى الدَّائِمُ ذُو الْمُلْكِ الْبَاقِي؛ {٠٠٣٠}
- ﴿١٠٤٠﴾ الْغِنَى الَّذِي لَا يَعْدَمُ ❖ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لَا يَبْخُلُ الْغِنَى الَّذِي لَا
يَعْدَمُ؛ {٠٦٤٦}

«کامل بودن»

﴿۱۰۲۳﴾ خداوند نوری است که ظلمتی در آن نیست و زنده‌ای است که مرگی در آن نیست و عالمی که جهلی در آن نیست و توپری که راه ورودی به آن نیست. پروردگار ما ذاتش نور و در ذات خود زنده است.

۲-۴-۳- بی‌نیاز، حل‌شده در بی‌نیازی، صاحب بی‌نیازی، آن که از او طلب بی‌نیازی کنند

﴿۱۰۲۴﴾ ای بی‌نیازتر از هر بی‌نیاز.

﴿۱۰۲۵﴾ منزّه است باوفایی که چه بی‌نیاز است.

﴿۱۰۲۶﴾ تو را به حقّ نامت که در بی‌نیازی‌ات حل شده می‌خوانم.

﴿۱۰۲۷﴾ ستایش مخصوص خدایی است که دارنده‌ی... توانگری و گشایش است.

﴿۱۰۲۸﴾ ای صاحب نعمت و برتری و بخشندگی و بی‌نیازی.

﴿۱۰۲۹﴾ ای توانگری‌ام در تنگدستی.

﴿۱۰۳۰﴾ پروردگارا! بی‌نیازی بزرگی که سربار دیگران نمی‌شود، از آن توست.

﴿۱۰۳۱﴾ تو از کیفر من بی‌نیازی و من به رحمت نیازمندم.

﴿۱۰۳۲﴾ ای... بی‌نیازی هر فقیر بینوا!

﴿۱۰۳۳﴾ تو بی‌نیاز از من و عذاب و عقاب منی.

﴿۱۰۳۴﴾ گفتند: «خداوند فرزندی برای خود انتخاب کرده است!» (از هر عیب و نقص و احتیاجی) منزّه است! او بی‌نیاز است! از آن اوست آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است! شما هیچ گونه دلیلی بر این ادّعا ندارید! آیا به خدا نسبتی می‌دهید که نمی‌دانید؟!

﴿۱۰۳۵﴾ آری، شما همان گروهی هستید که برای انفاق در راه خدا دعوت می‌شوید، بعضی از شما بخل می‌ورزند و هرکس بخل ورزد، نسبت به خود بخل کرده است و خداوند بی‌نیاز است و شما همه نیازمندید.

﴿۱۰۳۶﴾ تو بی‌نیازی و من نیازمند.

﴿۱۰۳۷﴾ تو بی‌نیازی و ما به تو نیازمند.

﴿۱۰۳۸﴾ تو بی‌نیاز و ستوده‌ای و من بنده‌ی خوارم.

﴿۱۰۳۹﴾ تو خدای یکتای بی‌نیاز همیشه پایداری، صاحب فرمانروایی ماندگار.

﴿۱۰۴۰﴾ منزّه‌ی تو، معبودی جز تو نیست، بخشنده‌ای که بخل نمی‌ورزد، بی‌نیازی که نابود نمی‌شود.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿١٠٤١﴾ الْغَنِيُّ الَّذِي لَا يَفُوتُكَ وَلَا يَتَعَاظَمُكَ؛ {٠٥١٤} ﴿١٠٤٢﴾ الْغَنِيُّ الْفَاخِرُ ﴿١٠٤٣﴾ الْغَنِيُّ الْمُرْفِدُ ﴿١٠٤٤﴾ الْغَنِيُّ الْوَفِيُّ ﴿١٠٤٥﴾ الْغَنِيُّ الْوَلِيُّ ﴿١٠٤٦﴾ الْغَنِيُّ بِذَاتِكَ ﴿١٠٤٧﴾ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ﴿١٠٤٨﴾ الْغَنِيُّ عَنِ الْخَلَائِقِ ﴿١٠٤٩﴾ الْغَنِيُّ عَنْ طَاعَتِهِمْ ﴿١٠٥٠﴾ الْغَنِيُّ عَنْ عِبَادِهِ ﴿١٠٥١﴾ الْغَنِيُّ عَنْ عِبَادِهِ وَ الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ ﴿١٠٥٢﴾ الْغَنِيُّ عَنْ كُلِّ شَيْءٍ ﴿١٠٥٣﴾ الْغَنِيُّ عَنْ مَضَارِّ الْمُدْنِيِّينَ ﴿١٠٥٤﴾ الْغَنِيُّ عَنِّي ﴿١٠٥٥﴾ الْغَنِيُّ عَنِّي ﴿١٠٥٦﴾ الْغَنِيُّ فَلَا تَفْتَقِرُ ﴿١٠٥٧﴾ الْغَنِيُّ لَا يَزُولُ مُلْكُكَ ﴿١٠٥٨﴾ الْغَنِيُّ لَا يَفْتَقِرُ ﴿١٠٥٩﴾ الْغَنِيُّ ﴿١٠٦٠﴾ الْغَنِيُّ
- ﴿١٠٤١﴾ أَنْتَ الْغَنِيُّ الَّذِي لَا يَفُوتُكَ وَلَا يَتَعَاظَمُكَ؛ {٠٥١٤} ﴿١٠٤٢﴾ أَنْتَ الْمَلِكُ الْقَاهِرُ الْكَبِيرُ الْقَادِرُ الْغَنِيُّ الْفَاخِرُ؛ {٠٩٣٣} ﴿١٠٤٣﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَلِيُّ الْمُرْشِدُ وَالْغَنِيُّ الْمُرْفِدُ؛ {٠٠٧٥} ﴿١٠٤٤﴾ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْغَنِيُّ الْوَفِيُّ؛ {٠٦٩١} ﴿١٠٤٥﴾ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْغَنِيُّ الْوَلِيُّ؛ {٠٠٦٥} ﴿١٠٤٦﴾ إِلَهِي أَنْتَ الْغَنِيُّ بِذَاتِكَ أَنْ يَصِلَ إِلَيْكَ النِّفْعُ مِنْكَ فَكَيْفَ لَا تَكُونُ غَنِيًّا عَنِّي؛ {٠٢٨١} ﴿١٠٤٧﴾ وَ رَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ؛ {الأنعام: ١٣٣} ﴿١٠٤٨﴾ أَشْهَدُ أَنْ لَا حَاجَةَ لِأَحَدٍ إِلَى أَحَدٍ إِلَّا إِلَى اللَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ الْغَنِيِّ عَنْ عِبَادِهِ وَالْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ؛ {٠١٠١} ﴿١٠٤٩﴾ هُوَ الْغَنِيُّ عَنْ طَاعَتِهِمْ؛ {٠٢٨١} ﴿١٠٥٠﴾ هُوَ الْغَنِيُّ عَنْ عِبَادِهِ لَا حَاجَةَ بِهِ إِلَى أَعْمَالِهِمْ؛ {٠٣٩٧} ﴿١٠٥١﴾ أَشْهَدُ أَنْ لَا حَاجَةَ لِأَحَدٍ إِلَى أَحَدٍ إِلَّا إِلَى اللَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ الْغَنِيِّ عَنْ عِبَادِهِ وَالْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ؛ {٠١٠١} ﴿١٠٥٢﴾ سُبْحَانَ الْغَنِيِّ عَنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا شَيْءٍ مِنَ الْأَشْيَاءِ يُغْنِي عَنْهُ؛ {١٢٨٦} ﴿١٠٥٣﴾ أَنْتَ الْغَنِيُّ عَنْ مَضَارِّ الْمُدْنِيِّينَ؛ {١٦٦٧} ﴿١٠٥٤﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْغَنِيُّ عَنِّي وَ بِي الْفَاقَةُ إِلَيْكَ؛ {١٦٧١} ﴿١٠٥٥﴾ أَنْتَ الْغَنِيُّ عَنِّي وَ عَنْ عَذَابِي وَ عِقَابِي؛ {٠٠٦٤} ﴿١٠٥٦﴾ أَنْتَ الْغَنِيُّ فَلَا تَفْتَقِرُ؛ {٠٣٨٤} ﴿١٠٥٧﴾ أَنْتَ الْغَنِيُّ لَا يَزُولُ مُلْكُكَ وَلَا يَبِيدُ عِزُّكَ وَلَا تَمُوتُ وَ أَنَا خَلَقْتُ أَمْوَتُ وَ أَرْوُلُ وَ أَفْنِي؛ {٠٠٥٤} ﴿١٠٥٨﴾ أَنْتَ... الْغَنِيُّ لَا يَفْتَقِرُ؛ {٠٦٥٨} ﴿١٠٥٩﴾ هُوَ الْغَنِيُّ وَ غَنِيَ غَيْرُهُ صَائِرٌ إِلَى فَقْرٍ وَ إِعْوَازٍ؛ {٠٢٦٤} ﴿١٠٦٠﴾ أَنْتَ عَنْ عَذَابِي غَنِيٌّ وَ أَنَا إِلَى رَحْمَتِكَ فَقِيرٌ؛ {١٦٣٩}

«کامل بودن»

- «۱۰۴۱» تویی بی‌نیازی که نه چیزی را از دست می‌دهی و نه کاری بر تو بزرگ است.
- «۱۰۴۲» تو پادشاه چیره و بزرگ و توانا و بی‌نیاز و برجسته‌ای.
- «۱۰۴۳» خدایا، تو سرپرستی هدایتگری و توانگری بخشنده.
- «۱۰۴۴» خدایا! تو پاک و منزّهی؛ تو خدای بی‌نیاز و بسیار باوفایی.
- «۱۰۴۵» منزّهی تو خدای بی‌نیاز صاحب اختیاری.
- «۱۰۴۶» خدایا! تو به ذات خود بی‌نیازی از اینکه سودی از جانب خودت به تو برسد، پس چگونه ممکن است از من بی‌نیاز نباشی.
- «۱۰۴۷» پروردگارت بی‌نیاز و مهربان است.
- «۱۰۴۸» شهادت می‌دهم که به فرد دیگری نیاز ندارد جز به خدای واحد چیره‌ی بی‌نیاز از بندگان و همه‌ی آفریدگان.
- «۱۰۴۹» او بی‌نیاز از طاعت بندگان است.
- «۱۰۵۰» او از بندگانش بی‌نیاز است؛ به کارهای‌شان نیازی ندارد.
- «۱۰۵۱» شهادت می‌دهم که به فرد دیگری نیاز ندارد جز به خدای واحد چیره‌ی بی‌نیاز از بندگان و همه‌ی آفریدگان.
- «۱۰۵۲» منزّه است خدای بی‌نیاز از هر چیز در حالی که هیچ چیز از او بی‌نیاز نیست.
- «۱۰۵۳» تو از ضرر رساندن به گناهکاران بی‌نیازی.
- «۱۰۵۴» خدایا تویی بی‌نیاز از من، و منم نیازمند به تو.
- «۱۰۵۵» تو بی‌نیاز از من و عذاب و عقاب منی.
- «۱۰۵۶» تو بی‌نیازی که محتاج نمی‌شوی.
- «۱۰۵۷» تو بی‌نیازی، فرمانروایی‌ات از بین نمی‌رود و شکست‌ناپذیری‌ات نابود نمی‌شود و مرگ به تو راهی ندارد، و من آفریده‌ای هستم که می‌میرم و نابود می‌شوم و از بین می‌روم.
- «۱۰۵۸» تو بی‌نیازی هستی که نیازمند نمی‌شود.
- «۱۰۵۹» اوست بی‌نیاز و بی‌نیازی‌های دیگر رو به فقر و نیاز است.
- «۱۰۶۰» تو از کیفر من بی‌نیازی و من به رحمت نیازمندم.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿١٠٦١﴾ غَنِيٌّ ﴿٠١٩٧﴾ ﴿٠١٩٧﴾ أَنْتَ غَنِيٌّ؛ ﴿٠١٩٧﴾
- ﴿١٠٦٢﴾ غَنِيٌّ ﴿٠٠٤٧﴾ ﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ غَنِيٍّ مَا أَغْطَاهُ؛ ﴿٠٠٤٧﴾
- ﴿١٠٦٣﴾ غَنِيٌّ ﴿٠٠٣٦﴾ ﴿٠٠٣٦﴾ يَا غَنِيٌّ؛ ﴿٠٠٣٦﴾
- ﴿١٠٦٤﴾ غَنِيٌّ الْغَنِيَاءُ ﴿١٦٥٩﴾ ﴿١٦٥٩﴾ يَا غَنِيَّ الْغَنِيَاءُ؛ ﴿١٦٥٩﴾
- ﴿١٠٦٥﴾ غَنِيٌّ بَلَا فَقْرَ ﴿٠٠٧٦﴾ ﴿٠٠٧٦﴾ يَا مَنْ هُوَ عَزِيزٌ بَلَا ذُلٌّ؛ ﴿٠٠٧٦﴾
- ﴿١٠٦٦﴾ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٢٦٣﴾ ﴿٢٦٣﴾ قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذًى وَاللَّهُ غَنِيٌّ
- ﴿١٠٦٧﴾ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٢٦٣﴾ ﴿٢٦٣﴾ حَلِيمٌ؛ {البقرة: ٢٦٣}
- ﴿١٠٦٨﴾ غَنِيٌّ عَمَّنْ سِوَاهُ ﴿١٦٦١﴾ ﴿١٦٦١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ
- ﴿١٠٦٩﴾ غَنِيٌّ عَنِ الْخَلْقِ ﴿٠٣٦٣﴾ ﴿٠٣٦٣﴾ مِنْ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْحَيَاةَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِأَخَذِيهِ إِلَّا أَنْ
- ﴿١٠٧٠﴾ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٢٦٧﴾ ﴿٢٦٧﴾ تُعْمَضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ؛ {البقرة: ٢٦٧}
- ﴿١٠٧١﴾ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٦١﴾ ﴿١٦٦١﴾ هُوَ غَنِيٌّ عَمَّنْ سِوَاهُ؛ ﴿١٦٦١﴾
- ﴿١٠٧٢﴾ غَنِيٌّ عَنْ دُعَائِكَ ﴿٠٣٦٣﴾ ﴿٠٣٦٣﴾ أَنْتَ... غَنِيٌّ عَنِ الْخَلْقِ؛ ﴿٠٣٦٣﴾
- ﴿١٠٧٣﴾ غَنِيٌّ عَنْ طَاعَةِ الْعَبْدِ ﴿١٢١٥﴾ ﴿١٢١٥﴾ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَاللَّهُ عَلَى
- ﴿١٠٧٤﴾ غَنِيٌّ عَنْ طَاعَتِهِمْ وَلَا يَنْصُرُهُمْ بِمَعْصِيَتِهِمْ ﴿٩٧﴾ ﴿٩٧﴾ النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ
- ﴿١٠٧٥﴾ غَنِيٌّ عَنْ عِبَادَتِكَ ﴿١٦٦٢﴾ ﴿١٦٦٢﴾ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ؛ {ال عمران: ٩٧}
- ﴿١٠٧٦﴾ غَنِيٌّ عَنْ عَذَابِهِ ﴿٠٣٣٩﴾ ﴿٠٣٣٩﴾ أَنْتَ غَنِيٌّ عَنْ عِبَادَتِكَ وَدُعَائِكَ؛ {١٦٦٢}
- ﴿١٠٧٧﴾ غَنِيٌّ عَنْ عَذَابِهَا ﴿١٦٦٤﴾ ﴿١٦٦٤﴾ أَنْتَ غَنِيٌّ عَنْ عَذَابِهَا؛ {١٦٦٤}
- ﴿١٠٧٨﴾ غَنِيٌّ عَنْ عَذَابِي ﴿٠٩٩٥﴾ ﴿٠٩٩٥﴾ فَإِنَّكَ غَنِيٌّ عَنْ عَذَابِي وَأَنَا إِلَى رَحْمَتِكَ فَقِيرٌ؛ {١٦٦٤}
- ﴿١٠٧٩﴾ غَنِيٌّ عَنْ نُصْرَتِ الْمُنَافِقِينَ ﴿١٦٦٨﴾ ﴿١٦٦٨﴾ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْ نُصْرَتِهِمْ؛ {١٦٦٨}

«کامل بودن»

﴿۱۰۶۱﴾ تو بی‌نیازی.

﴿۱۰۶۲﴾ منزّه است بی‌نیازی که چه بخشنده است.

﴿۱۰۶۳﴾ ای بی‌نیاز.

﴿۱۰۶۴﴾ ای بی‌نیاز بی‌نیازان!

﴿۱۰۶۵﴾ ای آن که او شکست‌ناپذیر بدون ذلّت است!

﴿۱۰۶۶﴾ گفتار پسندیده (در برابر نیازمندان)، و عفو (و گذشت از خشونت‌های آن‌ها)، از

بخششی که آزاری به دنبال آن باشد، بهتر است و خداوند، بی‌نیاز و بردبار است.

﴿۱۰۶۷﴾ ای کسانی که ایمان آورده‌اید! از قسمت‌های پاکیزه‌ی اموالی که (از طریق تجارت)

به دست آورده‌اید، و از آنچه از زمین برای شما خارج ساخته‌ایم (از منابع و معادن و درختان و

گیاهان)، انفاق کنید! و برای انفاق، به سراغ قسمت‌های ناپاک نروید درحالی‌که خود شما، (به

هنگام پذیرش اموال) حاضر نیستید آن‌ها را بپذیرید مگر از روی اغماض و کراهت! و بدانید

خداوند، بی‌نیاز و شایسته ستایش است.

﴿۱۰۶۸﴾ او بی‌نیاز از هرچه جز خود است.

﴿۱۰۶۹﴾ تو بی‌نیاز از آفریدگانی.

﴿۱۰۷۰﴾ در آن، نشانه‌های روشن، (از جمله) مقام ابراهیم است و هرکس داخل آن [خانه خدا]

شود در امان خواهد بود، و برای خدا بر مردم است که آهنگ خانه (او) کنند، آن‌ها که توانایی

رفتن به‌سوی آن دارند. و هرکس کفر ورزد (و حج را ترک کند، به خود زیان رسانده)، خداوند از

همه‌ی جهانیان، بی‌نیاز است.

﴿۱۰۷۱﴾ تو از جهانیان بی‌نیاز و آن‌ها نیازمند تواند.

﴿۱۰۷۲﴾ او از عبادت و دعای تو بی‌نیاز است.

﴿۱۰۷۳﴾ خداوند از اطاعت و عبادت بنده‌اش بی‌نیاز است.

﴿۱۰۷۴﴾ خدای منزّه آفریدگان را در حالی آفرید که از طاعت آن‌ها بی‌نیاز بود و از نافرمانی

ایشان زیان نمی‌دید.

﴿۱۰۷۵﴾ او از عبادت و دعای تو بی‌نیاز است.

﴿۱۰۷۶﴾ تو از کیفر و عذاب‌کردن او بی‌نیازی.

﴿۱۰۷۷﴾ تو از کیفر و عذاب او بی‌نیازی.

﴿۱۰۷۸﴾ همانا تو از عذاب من بی‌نیازی و من به رحمت تو نیازمندم.

﴿۱۰۷۹﴾ خداوند از یاری آن‌ها (منافقان) بی‌نیاز است.

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿١٠٨٠﴾ غَنِيٌّ عَنَّا	﴿٠٠٢٧﴾ هُوَ غَنِيٌّ عَنَّا
﴿١٠٨١﴾ غَنِيٌّ عَنكَ	﴿١٥٥٠﴾ هُوَ غَنِيٌّ عَنكَ
﴿١٠٨٢﴾ غَنِيٌّ عَنكُمْ	﴿٠٠٢٨﴾ إِنَّ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ {الزمر: ٧}
﴿١٠٨٣﴾ غَنِيٌّ عَنْهُمْ	﴿١٦٧٠﴾ فَاللَّهُ غَنِيٌّ عَنْهُمْ وَعَنْ نُصْرَتِهِمْ
﴿١٠٨٤﴾ غَنِيٌّ عَنِّي	﴿٠٠٢٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَحَبَّبَ إِلَيَّ وَهُوَ غَنِيٌّ عَنِّي
﴿١٠٨٥﴾ غَنِيٌّ عَنِّي	﴿٠١٩١﴾ أَنْتَ غَنِيٌّ عَنِّي وَعَنْ عَذَابِي
﴿١٠٨٦﴾ غَنِيٌّ كَرِيمٌ	﴿٠١٩١﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ {النمل: ٤٠}
﴿١٠٨٧﴾ غَنِيٌّ لَا تَفْتَقِرُ	﴿٠٠٥١﴾ أَنْتَ... غَنِيٌّ لَا تَفْتَقِرُ
﴿١٠٨٨﴾ غَنِيٌّ لَا يَحْتَاجُ	﴿٠٠٥٤﴾ أَنْتَ... غَنِيٌّ لَا يَحْتَاجُ
﴿١٠٨٩﴾ غَنِيٌّ لَا يَفْتَقِرُ	﴿٠٠٦٢﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ غَنِيٌّ لَا يَفْتَقِرُ
﴿١٠٩٠﴾ غَنِيٌّ عَنِ الْخَلَائِقِ	﴿١٠٤٠﴾ اللَّهُمَّ مُتَعَالَى الْمَكَانِ عَظِيمِ الْجَبَرُوتِ شَدِيدِ الْمِحَالِ غَنِيًّا عَنِ الْخَلَائِقِ
﴿١٠٩١﴾ الْمُسْتَغْنَى	﴿١٠٤٠﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمُسْتَغْنَى بِصَمَدِيَّتِهِ عَنْ مَسِيسِ الْحَاجَةِ إِلَى دَوَاعِي الْأَكْلِ وَالشُّرْبِ {١٤٨٣}
﴿١٠٩٢﴾ الْمُغْنَى	﴿٠٠٢٧﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمُغْنَى وَأَنَا الْفَقِيرُ
﴿١٠٩٣﴾ الْمُغْنَى الْفَقِيرَ	﴿٠٥٤٥﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَقْهَرُ الْقَوَىٰ وَيَنْصُرُ الضَّعِيفَ وَيَجْبِرُ الْكَاسِيرَ وَيُغْنِي الْفَقِيرَ وَيَقْبِلُ الْبَاسِيرَ وَيُعْطِي الْكَثِيرَ
﴿١٠٩٤﴾ الْمُغْنَى عَنْ نَصْرِهِ	﴿٠٠٣٨﴾ اللَّهُمَّ أَيُّمَا عَبْدٍ مِنْ عِبَادِكَ سَمِعَ مَقَالَاتِنَا الْعَادِلَةَ غَيْرَ الْجَائِرَةِ وَالْمُصْلِحَةَ غَيْرَ الْمُفْسِدَةِ فِي الدِّينِ وَالْدُنْيَا فَأَبَى بَعْدَ سَمْعِهِ لَهَا... أَنْتَ بَعْدَ الْمُغْنَى عَنْ نَصْرِهِ وَالْآخِذُ لَهُ بِذَنْبِهِ {٠٠٣٨}
﴿١٠٩٥﴾ مُغْنَى	﴿٠٠٣٩﴾ يَا مُغْنَى

«کامل بودن»

﴿۱۰۸۰﴾ او از ما بی‌نیاز است.

﴿۱۰۸۱﴾ او از تو بی‌نیاز است.

﴿۱۰۸۲﴾ اگر کفران کنید، خداوند از شما بی‌نیاز است و هرگز کفران را برای بندگانش نمی‌پسندد و اگر شکر او را بجا آورید آن را برای شما می‌پسندد!

﴿۱۰۸۳﴾ خداوند از آن‌ها و یاری آن‌ها بی‌نیاز است.

﴿۱۰۸۴﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که به من محبت می‌ورزد، با این که از من بی‌نیاز است.

﴿۱۰۸۵﴾ تو از من و عذاب کردن من بی‌نیازی.

﴿۱۰۸۶﴾ (اُمّا) کسی که دانشی از کتاب (آسمانی) داشت گفت: «پیش از آنکه چشم بر هم زنی، آن را نزد تو خواهیم آورد!» و هنگامی که (سلیمان) آن (تخت) را نزد خود ثابت و پابرجا دید گفت: «این از فضل پروردگار من است، تا مرا آزمایش کند که آیا شکر او را بجا می‌آورم یا کفران می‌کنم؟! و هرکس شکر کند، به نفع خود شکر می‌کند و هرکس کفران نماید (به زبان خویش نموده است، که) پروردگار من، غنی و کریم است!»

﴿۱۰۸۷﴾ تو... توانگری هستی که نیازمند نمی‌شوی.

﴿۱۰۸۸﴾ تو بی‌نیازی هستی که محتاج نمی‌شود.

﴿۱۰۸۹﴾ منزّه است توانگری که نیازمند نمی‌شود.

﴿۱۰۹۰﴾ خدایا! ای صاحب جایگاه بلند، ای دارای شکوه بزرگ، ای سرسخت در عقوبت، ای بی‌نیاز به آفریدگان.

﴿۱۰۹۱﴾ ستایش خدایی را که، به جهت بی‌نیازبودن، نیازی به خوردن و آشامیدن ندارد.

﴿۱۰۹۲﴾ خدایا! تو بی‌نیازکننده‌ای و من نیازمند.

﴿۱۰۹۳﴾ منزّه است خدایی که بر قدرتمندان چیره است و ضعیف را یاری می‌کند و هر شکسته ای را پیوند می‌زند و فقیر را بی‌نیاز می‌کند و کم را می‌پذیرد و زیاد عطا می‌کند.

﴿۱۰۹۴﴾ خدایا! هر کدام از بندگان تو، که سخن عادلانه‌ی دور از ستمکاری، و اصلاح‌کننده‌ی دور از فسادانگیزی ما را نسبت به دین و دنیا شنید، و پس از شنیدن سر باز زد... تو از یاری او بی‌نیازی، و او را به کیفر گناهانش گرفتار خواهی کرد.

﴿۱۰۹۵﴾ ای بی‌نیازکننده.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿١٠٩٦﴾ مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ ❖ يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠٩٧﴾ مُغْنِيَ الْفَقِيرِ ❖ وَيَا مُطْلِقَ الْأَسِيرِ وَيَا جَابِرَ الْكَسِيرِ، وَيَا مُغْنِيَ الْفَقِيرِ وَيَا غَاذِيَ الصَّغِيرِ؛ {٠٦٨٤}
- ﴿١٠٩٨﴾ مُغْنِيَ أَهْلِ التَّقْوَى ❖ يَا مُغْنِيَ أَهْلِ التَّقْوَى بِإِمَالَتِهِ [بِإِمَاطَتِهِ] الْأَذَى فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ عَنْهُمْ؛ {٢٢٤٢}
- ﴿١٠٩٩﴾ مُغْنِيَ أَهْلِ الْفَاقَةِ ❖ يَا مُغْنِيَ أَهْلِ الْفَاقَةِ بِسَعَةِ تِلْكَ الْكُنُوزِ بِالْعِيَادَةِ عَلَيْهِمْ وَالنَّظَرِ لَهُمْ؛ {١٢٤٢}
- ﴿١١٠٠﴾ مُغْنِيَ مَنْ اسْتَغْنَاهُ ❖ يَا مُغْنِيَ مَنْ اسْتَغْنَاهُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١١٠١﴾ مُغْنِيْنَا ❖ يَا مُغْنِيْنَا وَمُغْنِيْنَا؛ {١٩٨٣}
- ﴿١١٠٢﴾ الْمَغْنَى ❖ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي... أَغْنَى وَأَقْنَى؛ {٠٠٦٤}
- ﴿١١٠٣﴾ الْمَغْنَى ❖ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي... لَا يَسْتَعْنِي أَحَدٌ إِلَّا بِفَضْلِ مَا لَدَيْهِ؛ {٠٢٥٤}
- ﴿١١٠٤﴾ مُغْنَى ❖ أَنْتَ مُغْنٍ مَنْ شَكَأَ إِلَيْكَ، فَقَرَّهُ تَوَكُّلاً؛ {١٦٤٠}
- ٣-٤-٣- كَفَايَةِ: (أُخْرَى بِكَفَايَةِ، ذُو الْكَفَايَةِ، كَافِي، مُسْتَكْفِي، مُكْتَفَى)
- ﴿١١٠٥﴾ أُخْرَى بِكَفَايَةِ ❖ أَنْتَ أَنْسُ الْأَنْسِينَ لِأَوْلِيَائِكَ وَأُخْرَى بِكَفَايَةِ الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ؛ {٠١٨٥}
- ﴿١١٠٦﴾ أَخْضَرُ الْأَنْسِينَ ❖ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْسُ الْأَنْسِينَ لِأَوْلِيَائِكَ وَأَخْضَرُهُمْ بِالْكَفَايَةِ لِلْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ؛ {٠١٨٧}
- ﴿١١٠٧﴾ أَخْضَرُ الْأَنْسِينَ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ أَنْسُ الْأَنْسِينَ لِأَوْدَائِكَ وَأَخْضَرُهُمْ لِكَفَايَةِ الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ؛ {٠١٨٨}
- ﴿١١٠٨﴾ ذُو الْكَفَايَةِ ❖ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبَّنَا الَّذِي مَغْفِرَتُهُ أَكْفَى لَنَا مِنْ فِعْلِنَا؛ {١٣٤٢}
- ﴿١١٠٩﴾ ذُو الْكَفَايَةِ ❖ يَا ذَا الْكَفَايَةِ؛ {١٠٨٣}
- ﴿١١١٠﴾ كَفَى بِكَ جَازِيًا ❖ أَنْتَ لَا تَخْفَى عَلَيْكَ خَافِيَةٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ إِلَّا أَتَيْتَ بِهَا، وَكَفَى بِكَ جَازِيًا؛ {١٨٠١}
- ﴿١١١١﴾ كَفَى بِكَ حَسِيبًا ❖ كَفَى بِكَ حَسِيبًا؛ {١٨٠١}
- ﴿١١١٢﴾ كَفَى بِكَ رَقِيبًا ❖ كَفَى بِكَ رَقِيبًا؛ {٠٠٨٢}

«کامل بودن»

﴿۱۰۹۶﴾ ای بی‌نیازکننده‌ی درمانده‌ی تهی‌دست.

﴿۱۰۹۷﴾ ای آزادکننده‌ی اسیر! ای ترمیم‌کننده‌ی استخوان شکسته! ای ثروتمندکننده‌ی بیچاره!

ای غذادهنده‌ی طفل!

﴿۱۰۹۸﴾ ای بی‌نیازکننده‌ی اهل تقوی با منحرف‌کردن [دور کردن] آزار و اذیت از آن‌ها در

همه‌ی امور!

﴿۱۰۹۹﴾ ای بی‌نیازکننده‌ی نیازمندان با گستردن گنجینه‌ها و توجه به آنان.

﴿۱۱۰۰﴾ ای بی‌نیازکننده‌ی هر که از او بی‌نیازی جوید.

﴿۱۱۰۱﴾ ای یاری‌کننده‌ی ما و ای بی‌نیازکننده‌ی ما!

﴿۱۱۰۲﴾ منزّه است خدایی که... بی‌نیاز کرد و عطا نمود.

﴿۱۱۰۳﴾ منزّه است خدایی که... کسی بی‌نیاز نمی‌شود مگر به فضل آنچه نزد اوست.

﴿۱۱۰۴﴾ هر که را با توکل از فقر خود به تو شکایت کند، بی‌نیازکننده‌ای.

۳-۴-۳ سزاوارترین به بی‌نیازکردن، صاحب بی‌نیازی، آن که از او بی‌نیازی طلب کنند،

بی‌نیاز

﴿۱۱۰۵﴾ تو برای دوستانانت بهترین مونس، و بر کفایت آنان که به تو توکل کرده‌اند شایسته

ترینی.

﴿۱۱۰۶﴾ خدایا، تو برای دوستانانت بهترین مونس، و برای بی‌نیازکردن توکل‌کنندگان از غیر از

همه حاضرتری.

﴿۱۱۰۷﴾ خدایا! تو با دوستانانت انس‌گیرنده‌ترین انس‌گیرندگانی و آماده‌ترین برطرف‌کننده‌ی

نیازهای توکل‌کنندگان.

﴿۱۱۰۸﴾ منزّه است خداوند، پروردگارمان که آمرزشش بزرگ‌تر از گناهان ماست.

﴿۱۱۰۹﴾ ای صاحب کفایت.

﴿۱۱۱۰﴾ از هر جزادهنده‌ای بی‌نیازی.

﴿۱۱۱۱﴾ از هر حسابرسی بی‌نیازی.

﴿۱۱۱۲﴾ مراقب‌بودن تو از غیر بی‌نیازم می‌کند.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿١١١٣﴾ كَفَى بكَ صَاحِبَا ◉ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَكَفَى بكَ صَاحِبَا؛ {١٨٠٢}
- ﴿١١١٤﴾ كَفَى بِكَ عَلِيماً ◉ أَنْتَ تَعْلَمُ مَا فِي ضَمِيرِ قَلْبِي مِنْ حُبِّ أَوْلِيَائِكَ وَبُغْضِ
أَعْدَائِكَ وَكَفَى بِكَ عَلِيماً؛ {١٨٠٣}
- ﴿١١١٥﴾ كَفَى بكَ نَصِيراً ◉ كَفَى بكَ نَصِيراً؛ {٠٠٨٢}
- ﴿١١١٦﴾ كَفَى بكَ وَكِيلًا ◉ أَنْتَ حَسْبِي كَفَى بكَ وَكِيلًا؛ {٠٠٨٢}
- ﴿١١١٧﴾ كَفَى بكَ وَلِيًّا ◉ كَفَى بكَ وَلِيًّا؛ {٠٠٨٢}
- ﴿١١١٨﴾ كَافِي ◉ يَا كَافِي؛ {٠٠٠٢}
- ﴿١١١٩﴾ الْكَافِي ◉ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةً وَتِسْعِينَ أَسْمَاءً مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا
إِنَّهُ... الْكَافِي؛ {٠٠٠٤}
- ﴿١١٢٠﴾ كَافِي إِبْرَاهِيمَ عليه السلام ◉ يَا كَافِي مُحَمَّدٍ الْأَخْزَابِ وَإِبْرَاهِيمَ النَّمْرُودِ؛ {٠٢٢٧}
- ﴿١١٢١﴾ كَافِي إِبْرَاهِيمَ عليه السلام ◉ يَا كَافِي إِبْرَاهِيمَ عليه السلام نَارِ النَّمْرُودِ؛ {٠٥٢٠}
- ﴿١١٢٢﴾ كَافِي إِبْرَاهِيمَ نَمْرُود ◉ يَا كَافِي إِبْرَاهِيمَ نَمْرُودِ؛ {١٤٠١}
- ﴿١١٢٣﴾ الْكَافِي الرَّازِقُ لِكُلِّ مَا خَلَقَ مِنْ عَطَايَا فَضْلِهِ ◉ يَا اللَّهُ الْكَافِي الرَّازِقُ لِكُلِّ مَا خَلَقَ مِنْ عَطَايَا فَضْلِهِ؛
{٠٥٨٩}
- ﴿١١٢٤﴾ كَافِي الشَّهَادَةِ ◉ يَا كَافِي الشَّهَادَةِ؛ {٠٠٥٩}
- ﴿١١٢٥﴾ كَافِي الْفَرْدِ الضَّعِيفِ ◉ اللَّهُمَّ يَا كَافِي الْفَرْدِ الضَّعِيفِ؛ {١٧٧٢}
- ﴿١١٢٦﴾ الْكَافِي الْكَرِيمِ ◉ هُوَ اللَّهُ الْكَافِي الْكَرِيمِ؛ {٠٠٤٠}
- ﴿١١٢٧﴾ كَافِي الْمُتَوَسِّعِ ◉ يَا كَافِي الْمُتَوَسِّعِ لِمَا خَلَقَ مِنْ عَطَايَا فَضْلِهِ الَّذِي لَا يَنْفَدُ؛ {٠٤٨٥}
- ﴿١١٢٨﴾ كَافِي الْمُهِمَّاتِ ◉ يَا كَافِي الْمُهِمَّاتِ؛ {٠٧٦٠}
- ﴿١١٢٩﴾ كَافِي الْمُوسِعِ ◉ يَا كَافِي الْمُوسِعِ لِمَا خَلَقَ مِنْ عَطَايَا فَضْلِهِ؛ {٠٥٩٢}
- ﴿١١٣٠﴾ الْكَافِي الْمُوسِعِ ◉ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْكَافِي الْمُوسِعِ لِمَا خَلَقَ مِنْ عَطَايَا فَضْلِهِ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿١١٣١﴾ الْكَافِي الْهَادِي ◉ هُوَ الْكَافِي الْهَادِي؛ {١٧٧٣}
- ﴿١١٣٢﴾ كَافِي أَهْلِ الْحَرَمِ ◉ يَا كَافِي أَهْلِ الْحَرَمِ مِنْ أَصْحَابِ الْفِيلِ؛ {٠٥٠٣}
- ﴿١١٣٣﴾ كَافِي جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عليه السلام ◉ يَا كَافِي جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ أَبَا الدَّوَانِيقِ؛ {١٧٠٤}
- ﴿١١٣٤﴾ كَافِي عَلِيٍّ عليه السلام ◉ يَا كَافِي عَلِيٍّ عليه السلام مَا أَهَمَّهُ يَوْمَ صِفِّينَ؛ {١٧٠٤}

«کامل بودن»

- «۱۱۱۳» تو بهترین ترحم کنندگانی و مصاحبت با تو از غیر بی نیازمان می کند.
- «۱۱۱۴» تو از آنچه دلم از دوستی اولیاء و دشمنی با دشمنان در دلم هست، آگاهی و آگاه بودن تو مرا از غیر بی نیاز می کند.
- «۱۱۱۵» یاور بودن تو از غیر بی نیازم می کند.
- «۱۱۱۶» تو مرا بسی؛ وکیل بودن تو از غیر بی نیازم می کند.
- «۱۱۱۷» سرپرست بودن تو از غیر بی نیازم می کند.
- «۱۱۱۸» ای کارگزار.
- «۱۱۱۹» برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام ها بی نیازکننده است.
- «۱۱۲۰» ای برعهده گیرندهی امر محمد ﷺ در جنگ احزاب و ابراهیم علیهما السلام در مقابل نمرود.
- «۱۱۲۱» ای برعهده گیرندهی امر حضرت ابراهیم علیهما السلام از آتش نمرود.
- «۱۱۲۲» ای برعهده گیرندهی امر ابراهیم علیهما السلام در مقابل نمرود.
- «۱۱۲۳» ای خدای بی نیازکننده از غیر و روزی دهنده از بخشش و لطف خویش.
- «۱۱۲۴» ای آن که شهادت ما را از شهادت غیر بی نیاز می کند.
- «۱۱۲۵» خدایا! ای آن که افراد تنها و ناتوان از غیر بی نیاز می کنی.
- «۱۱۲۶» اوست خداوند بی نیازکننده از غیر و بزرگوار.
- «۱۱۲۷» ای بی نیازکنندهی گشاده دست در آنچه از بخشش ها و فضل بی پایانش آفرید.
- «۱۱۲۸» ای که در امور مهم ما را از غیر بی نیاز می کنی.
- «۱۱۲۹» ای بی نیازکنندهی گشاده دست در آنچه از بخشش ها و فضل بی پایانش آفرید.
- «۱۱۳۰» معبودی نیست جز خدای بی نیازکنندهی گشاینده بر آفریدگان از بخشش های لطف خویش.
- «۱۱۳۱» او از غیر بی نیازکنندهی هدایتگر است.
- «۱۱۳۲» ای برعهده گیرندهی امر ساکنان حرم در مقابل فیل سواران.
- «۱۱۳۳» ای برعهده گیرندهی امر امام جعفر صادق علیهما السلام در برابر منصور دوانیقی.
- «۱۱۳۴» ای برعهده گیرندهی امر علی علیهما السلام در برابر آنچه روز صفین اندوهگینش می نمود.

﴿الْكَفَالُ﴾

- ﴿١١٣٥﴾ كَافِي عَلِيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ عليه السلام ﴿١٧٠٤﴾ يَا كَافِيَّ عَلِيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ عليه السلام يَوْمَ الْحَرَّةِ؛
- ﴿١١٣٦﴾ الْكَافِي كِفَاءً ﴿١٧٧٤﴾ هُوَ الشَّافِي شِفَاءً وَهُوَ الْكَافِي كِفَاءً؛
- ﴿١١٣٧﴾ كَافِي كُلِّ جَبَّارٍ ﴿٢١٧﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... كَافِي كُلِّ جَبَّارٍ وَفَاصِمُهُ؛
- ﴿١١٣٨﴾ الْكَافِي كُلُّ شَيْءٍ ﴿٢٠١٥﴾ أَنْتَ اللَّهُ الْعَظِيمُ الْكَافِي كُلِّ شَيْءٍ؛
- ﴿١١٣٩﴾ كَافِي كُلِّ شَيْءٍ ﴿١٧٧٥﴾ يَا كَافِيَّ كُلِّ شَيْءٍ بِقُدْرَتِكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ؛
- ﴿١١٤٠﴾ كَافِي كُلِّ شَيْءٍ ﴿٢٢٧﴾ يَا كَافِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ؛
- ﴿١١٤١﴾ الْكَافِي لِلْمُهَمَّاتِ ﴿٨٠١﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْكَاشِفُ لِلْمُلَمَّاتِ وَالْكَافِي لِلْمُهَمَّاتِ؛
- ﴿١١٤٢﴾ كَافِي مَا لَا يَكْفِي سِوَاكَ ﴿٧٥٩﴾ يَا كَافِيَّ مَا لَا يَكْفِي سِوَاكَ؛
- ﴿١١٤٣﴾ كَافِي مُحَمَّدٍ عليه السلام ﴿٢٢٧﴾ يَا كَافِيَّ مُحَمَّدٍ الْأَخْزَابِ؛
- ﴿١١٤٤﴾ كَافِي مُحَمَّدٍ عليه السلام ﴿١٧٠٤﴾ يَا كَافِيَّ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا أَهَمَّهُ؛
- ﴿١١٤٥﴾ كَافِي مَنْ اسْتَكْفَاهُ ﴿٢٣٩﴾ يَا كَافِيَّ مَنْ اسْتَكْفَاهُ؛
- ﴿١١٤٦﴾ كَافِي مَنْ بَكَ اسْتَكْفَى ﴿٨٢٢﴾ إِنَّكَ... كَافِي مَنْ بَكَ اسْتَكْفَى؛
- ﴿١١٤٧﴾ كَافِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ﴿٢٣٦﴾ اللَّهُمَّ يَا كَافِيَّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ؛
- ﴿١١٤٨﴾ كَافِي مُوسَى عليه السلام ﴿٥٢٠﴾ يَا كَافِيَّ مُوسَى عليه السلام فِرْعَوْنَ؛
- ﴿١١٤٩﴾ الْكَافِي ﴿٨٨٧﴾ سُبْحَانَ الْمُصَوِّرِ الْكَافِي؛
- ﴿١١٥٠﴾ كَافٍ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ﴿١٧٧٧﴾ يَا كَافِيَّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ؛
- ﴿١١٥١﴾ كَافِي فِي وَحْدَتِي ﴿١٧٧٨﴾ يَا كَافِيَّ فِي وَحْدَتِي؛
- ﴿١١٥٢﴾ مُسْتَكْفَى ﴿٢٣٩﴾ يَا مُسْتَكْفَى؛
- ﴿١١٥٣﴾ الْمَكْتَفَى بِعِلْمِكَ ﴿١٤٢٧﴾ أَنْتَ الْمَكْتَفَى بِعِلْمِكَ وَالْمُحْتَاجُ إِلَيْكَ كُلُّ ذِي عِلْمٍ؛
- ٣-٥- كثره، إمتلاء، إسباغ

٣-٥-١- كثره: (كثير الإفضال، كثير الخير، كثير المعونة، كثير النوال، كثير الوفاء، مكثر)

- ﴿١١٥٤﴾ كَثِيرُ الْإِفْضَالِ ﴿٥٤٤﴾ يَا كَثِيرَ الْإِفْضَالِ؛
- ﴿١١٥٥﴾ كَثِيرُ الْخَيْرِ ﴿٢٣٩﴾ يَا كَثِيرَ الْخَيْرِ؛
- ﴿١١٥٦﴾ كَثِيرُ الْمَعُونَةِ ﴿١٧٨٨﴾ يَا كَثِيرَ الْمَعُونَةِ؛
- ﴿١١٥٧﴾ كَثِيرُ النَّوَالِ ﴿٥٧٥﴾ يَا كَثِيرَ النَّوَالِ؛

«کامل بودن»

- «۱۱۳۵» ای برعهده گیرنده‌ی امر امام سجّاد علیه السلام در روز حرّه.
- «۱۱۳۶» خداست که شفا می‌دهد و کفایت می‌کند.
- «۱۱۳۷» خدایا! تو... از هر زورمداری بی‌نیازی و در هم شکننده‌ی او هستی.
- «۱۱۳۸» تو آن خدای بزرگی که همه چیز را کفایت می‌کنی.
- «۱۱۳۹» ای بی‌نیاز از هر چیزی با توانمندی‌ای که بر همه چیز داری!
- «۱۱۴۰» ای بی‌نیاز از همه‌ی اشیاء که چیزی از او بی‌نیاز نیست.
- «۱۱۴۱» خدایا، تو زدا بنده‌ی پیشامدهای غمبار، و در اموری که ما را به خود مشغول می‌کند، برای ما بسی.

- «۱۱۴۲» ای بی‌نیاز کننده‌ی آنچه از غیر تو بی‌نیاز نیست.
- «۱۱۴۳» ای برعهده گیرنده‌ی امر محمد صلی الله علیه و آله در جنگ احزاب.
- «۱۱۴۴» ای برعهده گیرنده‌ی امر محمد و خاندان او علیهم السلام در آنچه برایشان مهم بود.
- «۱۱۴۵» ای بی‌نیاز کننده‌ی هر که از او بی‌نیازی بخواهد.
- «۱۱۴۶» هر که تو را کافی بداند، برای او کفایت می‌کنی.
- «۱۱۴۷» خدایا! ای بی‌نیاز از همه چیز که هیچ چیز از تو بی‌نیاز نیست.
- «۱۱۴۸» ای برعهده گیرنده‌ی امر موسی علیه السلام در مقابل فرعون.
- «۱۱۴۹» منزّه است صورت آفرین بی‌نیاز کننده.
- «۱۱۵۰» ای بی‌نیاز کننده از همه چیز که چیزی از او بی‌نیاز نیست!
- «۱۱۵۱» ای بی‌نیاز کننده‌ی من در تنهایی‌ام!
- «۱۱۵۲» ای آن که از او درخواست بی‌نیازی شده است.
- «۱۱۵۳» تویی که با دانش خویش از غیر بی‌نیازی و هر دانایی نیازمند توست.

۳-۵- فراوانی، پُری، فراوان بودن

۱-۳-۵- فراوانی: (دارای لطف، خیر، یاری، عطا و وفای فراوان؛ فراوان کننده)

- «۱۱۵۴» ای صاحب احسان فراوان!
- «۱۱۵۵» ای خیرت بسیار.
- «۱۱۵۶» ای که یاری‌ات بسیار است.
- «۱۱۵۷» ای دارای بخشش بسیار.

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿١١٥٨﴾ كَثِيرُ الْوَفَاءِ ❖ يَا كَثِيرَ الْوَفَاءِ؛ {٠٠٣٩}

﴿١١٥٩﴾ مُكْثِرُ ❖ يَا مُكْثِرُ؛ {٠٠٢٩}

٢-٥-٣- إِمْتَلَأْ: (أَمَلًا، مَالِي، مَلِيٍّ، مَلِيٍّ)

﴿١١٦٠﴾ أَمَلًا ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ حَفِيفٍ مَا أَمَلَاهُ؛ {٠٠٤٧}

﴿١١٦١﴾ أَمَلًا ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ حَافِظٍ مَا أَمَلَاهُ؛ {٠٠٤٦}

﴿١١٦٢﴾ مَالِيُّ أَرْكَانِهِ بِعَظَمَتِهِ ❖ يَا مَالِيَّ أَرْكَانِهِ بِعَظَمَتِهِ؛ {٠٠٢٩}

﴿١١٦٣﴾ مَنْ مَلَأَ الْأَرْضَ قُدْسُهُ ❖ سُبْحَانَ مَنْ مَلَأَ الْأَرْضَ قُدْسُهُ؛ {٠٠٢٨}

﴿١١٦٤﴾ مَنْ مَلَأَ الدَّهْرَ قُدْسُهُ ❖ سُبْحَانَ مَنْ مَلَأَ الدَّهْرَ قُدْسُهُ؛ {٠٠٠٩}

﴿١١٦٥﴾ مَلِيٍّ ❖ إِنَّكَ وَلِيُّ وَبِالْمَنَائِحِ الْجَزِيلَةِ مَلِيٍّ؛ {٢٠١٦}

﴿١١٦٦﴾ مَلِيٍّ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ مَلِيٍّ مَا أَهْدَاهُ؛ {٠٢٢٦}

﴿١١٦٧﴾ مَلِيٍّ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ مَلِيٍّ مَا أَوْفَاهُ؛ {٠٠٤٧}

﴿١١٦٨﴾ مَلِيٍّ ❖ يَا مَلِيٍّ؛ {٠٠٣٩}

﴿١١٦٩﴾ الْمَلِيُّ ❖ أَنْتَ الْمَلِيُّ بَتَبْسِيرِ الطَّلِبَاتِ؛ {٠٠٧٥}

﴿١١٧٠﴾ الْمَلِيُّ ❖ أَنْتَ الْمَلِيُّ بِمَا رُغِبَ فِيهِ إِلَيْكَ؛ {٠٣١٨}

﴿١١٧١﴾ مَلِيٍّ بِالْمُبَادَرَةِ ❖ أَنْتَ مَلِيٍّ بِالْمُبَادَرَةِ؛ {٠٧٤٠}

﴿١١٧٢﴾ مَلِيٍّ بِالْمَزِيدِ ❖ إِنَّكَ مَلِيٍّ بِالْمَزِيدِ؛ {٢٠١٧}

﴿١١٧٣﴾ مَلِيٍّ بِالْمَنَائِحِ ❖ اللَّهُمَّ إِنَّكَ مَلِيٍّ بِالْمَنَائِحِ الْجَزِيلَةِ؛ {٢٠١٨}

﴿١١٧٤﴾ مَلِيٍّ يَلْجَأُ إِلَيْهِ كُلُّ رَاغِبٍ ❖ يَا مَلِيًّا يَلْجَأُ إِلَيْهِ كُلُّ رَاغِبٍ؛ {١٠٢٢}

٣-٥-٣- إِسْبَاغُ: (أَسْبَغَ، ذُو الْفَضْلِ السَّابِغِ، ذُو الْمَنِّ السَّابِغَةِ، ذُو النَّعْمِ السَّابِغَةِ، ذُو النَّعْمَاءِ)

السَّابِغَةِ، ذُو النَّعْمَةِ السَّابِغَةِ، سَابِغٍ، مُسَبِّغٍ)

﴿١١٧٥﴾ أَسْبَغَ الْمُنْعِمِينَ ❖ يَا أَسْبَغَ الْمُنْعِمِينَ؛ {٠٠٢٩}

﴿١١٧٦﴾ ذُو الْفَضْلِ السَّابِغِ ❖ سُبْحَانَ الْمَلِكِ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ وَالسُّلْطَانِ الْبَازِخِ وَالْمَجْدِ

الْكَامِلِ وَالْعَطَاءِ الْفَاضِلِ وَالْفَضْلِ السَّابِغِ؛ {٠٠٦٤}

﴿١١٧٧﴾ ذُو الْمَنِّ السَّابِغَةِ ❖ يَا ذَا الْمَنِّ السَّابِغَةِ؛ {٠٥٤٦}

﴿١١٧٨﴾ ذُو النَّعْمِ السَّابِغَةِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... ذِي الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ وَالنَّعْمِ السَّابِغَةِ؛ {٠٠٢٨}

﴿کامل بودن﴾

﴿۱۱۵۸﴾ ای بسیار وفادار.

﴿۱۱۵۹﴾ ای زیادکننده!

۲-۵-۳- پرکننده

﴿۱۱۶۰﴾ منزّه است نگهبانی که او چقدر پر است.

﴿۱۱۶۱﴾ منزّه است نگهبانی که او چقدر پر است.

﴿۱۱۶۲﴾ ای پرکننده‌ی پایه‌هایش با عظمت!

﴿۱۱۶۳﴾ منزّه است خدایی که پاکی و قداستش زمین را پر کرده است.

﴿۱۱۶۴﴾ منزّه است آن که پاکی و قداستش روزگار را پر کرد.

﴿۱۱۶۵﴾ همانا تو سرپرستی و سرشار از عطایای فراوان.

﴿۱۱۶۶﴾ منزّه است توانگری که چه بسیار هدایت‌کننده است.

﴿۱۱۶۷﴾ منزّه است توانگری که چه باوفاست!

﴿۱۱۶۸﴾ ای لبریز.

﴿۱۱۶۹﴾ تو آکنده از آنی که نیازها را آسان کنی.

﴿۱۱۷۰﴾ تو آکنده از آنی که از تو خواسته شود.

﴿۱۱۷۱﴾ تو لبریز از شتاب‌کردن و اقدامی.

﴿۱۱۷۲﴾ تو پر از فراوانی هستی.

﴿۱۱۷۳﴾ خدایا! تو از بخشش‌های بزرگ لبریزی.

﴿۱۱۷۴﴾ ای توانگری که هر مشتاق به سوی او پناه می‌آورد.

۳-۵-۳- فراوان‌تر، دارای فضل و نعمت فراوان، فراوان، فراوان‌کننده

﴿۱۱۷۵﴾ ای فراوان بخشنده‌ی نعمت، بیشتر از همه‌ی نعمت‌دهندگان!

﴿۱۱۷۶﴾ منزّه است آن فرمانروای دارای شکست‌ناپذیری بلندمرتبه و فرمانروایی والا و

بزرگواری کامل و عطای فراوان و فضل بسیار.

﴿۱۱۷۷﴾ ای صاحب بخشش‌های فراوان.

﴿۱۱۷۸﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... صاحب رحمت گسترده و نعمت‌های فراوان

است.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿١١٧٩﴾ ذُو النَّعْمَاءِ السَّابِغَةِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ وَالنَّعْمَاءِ السَّابِغَةِ؛ {٠٦٠٧}
- ﴿١١٨٠﴾ ذُو النَّعْمَةِ السَّابِغَةِ ❖ يَا ذَا النُّعْمَةِ السَّابِغَةِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١١٨١﴾ السَّابِغُ النُّعْمَةِ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ السَّابِغُ النُّعْمَةِ؛ {٠٥٤٥}
- ﴿١١٨٢﴾ سَابِغٌ ❖ سُبْحَانَكَ يَا سَابِغُ تَعَالَيْتَ يَا رَازِقُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛ {٠٠٤٦}
- ﴿١١٨٣﴾ سَابِغُ النِّعَمِ ❖ يَا سَابِغُ النِّعَمِ؛ {٠٠٠٣}
- ﴿١١٨٤﴾ سَابِغُ النَّعْمَاءِ ❖ اللَّهُمَّ إِنَّكَ سَابِغُ النَّعْمَاءِ؛ {٠٠٢٢}
- ﴿١١٨٥﴾ الْمُسْبِغُ ❖ الْمُسْبِغُ عَلَيْهِمْ فَضْلُهُ الْمَوْسِعُ عَلَيْهِمْ رِزْقُهُ؛ {٢٣٠٠}
- ﴿١١٨٦﴾ الْمُسْبِغُ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمُسْبِغِ؛ {٠٨٢١}
- ﴿١١٨٧﴾ مُسْبِغُ الْمِنَنِ ❖ يَا مُسْبِغَ الْمِنَنِ؛ {٠٠٢٩}
- ٣-٦-٤ مال، كَنْزٌ، عُدَّةٌ، إِقْتِنَاءٌ، ذُخْرٌ، دُنْيَا، دَهْرٌ، نَعِيمٌ، قُوَّةٌ، جَنَّةٌ

٣-٦-١ مال: (مال)

- ﴿١١٨٨﴾ مَالُ الْمُقْلِيلِ ❖ يَا مَالُ الْمُقْلِيلِ؛ {٠٠٢٩}

٣-٦-٢ كَنْزٌ: (كَنْزٌ، مَحَلُّ الْكَنْزِ)

- ﴿١١٨٩﴾ كَنْزٌ ❖ يَا مَنْ هُوَ كَنْزٌ لِأَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠١٣٥}
- ﴿١١٩٠﴾ كَنْزُ الْبَائِسِينَ ❖ يَا كَنْزَ الْبَائِسِينَ؛ {٠٣١٦}
- ﴿١١٩١﴾ كَنْزُ الضُّعَفَاءِ ❖ يَا كَنْزَ الضُّعَفَاءِ؛ {١٠١٣}
- ﴿١١٩٢﴾ كَنْزُ الْفُقَرَاءِ ❖ يَا كَنْزَ الْفُقَرَاءِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١١٩٣﴾ كَنْزُ الْمُفْتَقرِينَ ❖ يَا كَنْزَ الْمُفْتَقرِينَ؛ {٠٣١٦}
- ﴿١١٩٤﴾ كَنْزٌ مَنْ لَا كَنْزَ لَهُ ❖ يَا كَنْزَ مَنْ لَا كَنْزَ لَهُ؛ {٠٧١١}
- ﴿١١٩٥﴾ كَنْزِي ❖ يَا... كَنْزِي حِينَ تُعْجِزُنِي الْمَكَاسِبُ؛ {١١٣٢}
- ﴿١١٩٦﴾ كَنْزِي الْعَتِيقِ ❖ يَا كَنْزِي الْعَتِيقِ؛ {٠٠٥٧}
- ﴿١١٩٧﴾ مَحَلُّ الْكُنُوزِ ❖ يَا مَحَلَّ كُنُوزِ أَهْلِ الْغِنَى؛ {٠٠٥٩}

٣-٦-٣ عُدَّةٌ: (عُدَّةٌ)

- ﴿١١٩٨﴾ عُدَّةُ الْوَاقِعِينَ ❖ يَا عُدَّةَ الْوَاقِعِينَ؛ {٠٠٢٩}

﴿کامل بودن﴾

- ﴿۱۱۷۹﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که صاحب رحمت گسترده و نعمات فراوان است.
- ﴿۱۱۸۰﴾ ای صاحب نعمت فراوان.
- ﴿۱۱۸۱﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست، خدایی که نعمت‌هایش پی‌درپی جاری است.
- ﴿۱۱۸۲﴾ ای فراوان‌دهنده‌ی نعمت‌ها! تو پاک و منزّه‌ی. ای روزی‌دهنده! تو بلندمرتبه‌ای. ای پناه‌دهنده، ما را از آتش جهنّم رهایی بخش!
- ﴿۱۱۸۳﴾ ای صاحب نعمت‌های کامل.
- ﴿۱۱۸۴﴾ خدایا، تو نعمت فراوان می‌بخشی.
- ﴿۱۱۸۵﴾ ای کامل‌کننده‌ی فضل بر آنان، ای گشایش‌دهنده‌ی روزی بر آنان.
- ﴿۱۱۸۶﴾ ستایش مخصوص خدایی است که پی‌درپی می‌بخشد.
- ﴿۱۱۸۷﴾ ای فراوان‌کننده‌ی نعمت‌ها!

۳-۶- مال، گنج، ساز و برگ، ثروت، ذخیره، دنیا، روزگار، نعمت، مایه‌ی حیات، بهشت

۱-۳-۶- مال

﴿۱۱۸۸﴾ ای ثروت مستمندان!

۲-۳-۶- گنج، محلّ گنج

- ﴿۱۱۸۹﴾ ای آن‌که گنج اهل آسمان‌ها و زمینی.
- ﴿۱۱۹۰﴾ ای گنج بینوایان.
- ﴿۱۱۹۱﴾ ای گنج ضعیفان.
- ﴿۱۱۹۲﴾ ای گنجینه تهی‌دستان.
- ﴿۱۱۹۳﴾ ای گنجینه‌ی تهی‌دستان.
- ﴿۱۱۹۴﴾ ای گنج کسی که هیچ گنجی ندارد.
- ﴿۱۱۹۵﴾ ای گنج من آن‌گاه که شیوه‌های کسب روزی مرا ناتوان می‌کنند.
- ﴿۱۱۹۶﴾ ای گنج گرانبه‌ای من.
- ﴿۱۱۹۷﴾ ای جایگاه گنج‌های ثروتمندان.

۳-۳-۶- ساز و برگ

﴿۱۱۹۸﴾ ای سازوبرگ اعتمادکنندگان!

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿١١٩٩﴾ عُدَّتِي	﴿٠٠٣٦﴾ اللَّهُمَّ يَا رَجَائِي وَعُدَّتِي؛
﴿١٢٠٠﴾ عُدَّتِي إِنْ حَزَنْتُ	﴿١٥٨١﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ عُدَّتِي إِنْ حَزَنْتُ؛
﴿١٢٠١﴾ عُدَّتِي عِنْدَ الْأُمُورِ	﴿٠٧٥٠﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ ثِقَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي وَرَجَائِي عِنْدَ كُرْبَتِي وَعُدَّتِي
الَّتِي تَنْزِلُ بِي	عِنْدَ الْأُمُورِ الَّتِي تَنْزِلُ بِي؛
﴿١٢٠٢﴾ عُدَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي	﴿٠٠٣٩﴾ يَا عُدَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي؛
﴿١٢٠٣﴾ عُدَّتِي فِي شِدَّتِي	﴿٠٠٠٢﴾ يَا عُدَّتِي فِي شِدَّتِي؛
﴿١٢٠٤﴾ عُدَّتِي فِي كُلِّ حَاجَةٍ	﴿٠٧٥٢﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ ثِقَّتِي فِي كُلِّ أَمْرٍ وَعُدَّتِي فِي كُلِّ حَاجَةٍ؛
﴿١٢٠٥﴾ عُدَّتِي فِي كُلِّ شَدِيدَةٍ	﴿٠٥٣٤﴾ أَنْتَ عُدَّتِي فِي كُلِّ شَدِيدَةٍ نَزَلَتْ بِي وَفِي كُلِّ مُصِيبَةٍ
نَزَلَتْ بِي	دَخَلَتْ عَلَيَّ وَفِي كُلِّ كَلْفَةٍ صَارَتْ عَلَيَّ؛
٤-٦-٣- إِقْتِنَاء: (مُقْنَى)	

﴿١٢٠٦﴾ مُقْنَى	﴿٠٠٣٩﴾ يَا مُقْنَى؛
﴿١٢٠٧﴾ الْمُقْنَى	﴿٠٠٦٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي... أَغْنَى وَ أَقْنَى؛
٥-٦-٣- ذُخْر: (ذُخْر، ذَخِيرَة، مُدَّخِر)	

﴿١٢٠٨﴾ ذُخْر	﴿٠٠٧٥﴾ أَنْتَ... ذُخْرِي لِكُلِّ مِلْمَةٍ؛
﴿١٢٠٩﴾ ذُخْر الْمُعْدِمِينَ	﴿٠٣١٦﴾ يَا ذُخْر الْمُعْدِمِينَ؛
﴿١٢١٠﴾ ذُخْرٌ لِلْأَهْلِ	﴿٠١٣٥﴾ يَا مَنْ هُوَ ذُخْرٌ لِلْأَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	
﴿١٢١١﴾ ذُخْرٌ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ؛
﴿١٢١٢﴾ ذُخْرٌ وَمُدَّخِرٌ	﴿٠٥٢٠﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ أَنْ تَكُونَ لِي سَنَدًا وَ
	مُسْتَنْدًا وَعِمَادًا وَمُعْتَمَدًا وَذُخْرًا وَمُدَّخِرًا؛
﴿١٢١٣﴾ ذُخْرُنَا	﴿٠٠٢٨﴾ يَا ذُخْرُنَا؛
﴿١٢١٤﴾ ذُخْرِي	﴿٠٠٢٧﴾ يَا ذُخْرِي؛
﴿١٢١٥﴾ ذَخِيرَةٌ مَنْ لَا ذَخِيرَةَ لَهُ	﴿٠٤٨٧﴾ يَا ذَخِيرَةَ مَنْ لَا ذَخِيرَةَ لَهُ؛
﴿١٢١٦﴾ ذَخِيرَتِي	﴿٠١٣٥﴾ أَنْتَ... ذَخِيرَتِي؛
﴿١٢١٧﴾ مُدَّخِرٌ	﴿٠٥٢٠﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا... مُعْتَمَدًا وَذُخْرًا وَمُدَّخِرًا؛

«کامل بودن»

«۱۱۹۹» خدایا، ای امید و توشه‌ی من.

«۱۲۰۰» خدایا، چون محزون شوم تویی ساز و برگ من.

«۱۲۰۱» خدایا، هنگام سختی‌ها مورد اعتماد و هنگام گرفتاری امید، و در مشکلاتی که بر من نازل می‌شود، سازوبرگ منی.

«۱۲۰۲» ای توشه‌ام در سختی.

«۱۲۰۳» ای ذخیره‌ی من در روز سختی.

«۱۲۰۴» خدایا، در هر کاری تو مورد اعتماد منی، و در هر نیازی سازوبرگ من، و در هر خواسته‌ای یاور منی.

«۱۲۰۵» تویی اندوخته‌ی من در هر بلایی که بر من فرو می‌آید و در هر مصیبتی که بر من وارد می‌شود و در هر سختی که بدان دچار می‌شوم.

۴-۳-۶- ثروتمندکننده

«۱۲۰۶» ای ذخیره‌گذار.

«۱۲۰۷» منزّه است خدایی که... بی‌نیاز کرد و عطا نمود.

۵-۳-۶- ذخیره، ذخیره‌کننده

«۱۲۰۸» تو در هر گرفتاری پشتوانه‌ی منی.

«۱۲۰۹» ای ذخیره‌ی ناداران.

«۱۲۱۰» ای آن که ذخیره‌ی اهل آسمان‌ها و زمین است.

«۱۲۱۱» ای اندوخته‌ی آن که اندوخته‌ای ندارد.

«۱۲۱۲» خدایا! ای سرور و مولای من، از تو درخواست می‌کنم که خود، تکیه‌گاه، پشتیبان، پایه، محلّ اعتماد، توشه و اندوخته‌ی من باشی.

«۱۲۱۳» ای ذخیره‌ی ما.

«۱۲۱۴» ای ذخیره‌ی من.

«۱۲۱۵» ای ذخیره‌ی هر که ذخیره‌ای ندارد.

«۱۲۱۶» تو ذخیره‌ی منی.

«۱۲۱۷» خدایا! از تو درخواست می‌کنم... که خود، محلّ اعتماد، توشه و اندوخته‌ی من باشی.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿١٢١٨﴾ مُدَّخِرُ الثَّوَابِ ❁ يَا مُدَّخِرَ الثَّوَابِ لِأَوْلِيَائِهِ؛ {٠٠٢٩}
- ٣-٦-٦-٤ (دنيا)
- ﴿١٢١٩﴾ دُنْيَايَ ❁ يَا نَعِيمِي وَجَنَّتِي وَيَا دُنْيَايَ وَآخِرَتِي؛ {٠٣١٦}
- ٣-٦-٧-٤ (دهر)
- ﴿١٢٢٠﴾ الدَّهْرُ ❁ لَا تَسُبُّوا الدَّهْرَ فَإِنَّ الدَّهْرَ هُوَ اللَّهُ؛ {١٠٢٩}
- ٣-٦-٨-٤ (نعيم)
- ﴿١٢٢١﴾ نَعِيمِي ❁ يَا نَعِيمِي وَجَنَّتِي وَيَا دُنْيَايَ وَآخِرَتِي؛ {٠٣١٦}
- ٣-٦-٩-٤ (قوت)
- ﴿١٢٢٢﴾ قُوتِي ❁ أَنْتَ قُوتِي الَّذِي لَا غِنَى لِي عَنْهُ؛ {٠٣٨٠}
- ٣-٦-١٠-٤ (جَنَّة)
- ﴿١٢٢٣﴾ جَنَّتِي ❁ يَا نَعِيمِي وَجَنَّتِي وَيَا دُنْيَايَ وَآخِرَتِي؛ {٠٣١٦}
- ٣-٧-٧-٤ (أهل)
- ﴿١٢٢٤﴾ أَهْلُ أَنْ تَجُودَ عَلَى ❁ أَنْتَ أَهْلُ أَنْ تَجُودَ عَلَى لِسَعَةِ رِزْقِكَ وَرَحْمَتِكَ؛ {٠٥٥٧}
- ﴿١٢٢٥﴾ أَهْلُ أَلَّا تُخَيِّبَنِي ❁ أَنْتَ أَهْلُ أَلَّا تُخَيِّبَنِي وَلَا تَقْطَعَ رَجَائِي؛ {٠٥٥٠}
- ﴿١٢٢٦﴾ أَهْلُ الْإِجَابَةِ ❁ إِنَّكَ أَهْلُ الْإِجَابَةِ؛ {٠١٩٨}
- ﴿١٢٢٧﴾ أَهْلُ الْأَلَاءِ ❁ اللَّهُ أَكْبَرُ أَهْلُ التَّكْبِيرِ وَالتَّقْدِيرِ وَالتَّسْبِيحِ وَالْأَلَاءِ؛ {٠٤٠٢}
- ﴿١٢٢٨﴾ أَهْلُ التَّجَاوُزِ ❁ فَإِنَّكَ أَهْلُ التَّجَاوُزِ؛ {٠٥٥١}
- ﴿١٢٢٩﴾ أَهْلُ التَّعْدَادِ الْكَثِيرِ ❁ اللَّهُمَّ أَنْتَ أَهْلُ الْوَصْفِ الْجَمِيلِ وَالتَّعْدَادِ الْكَثِيرِ؛ {٠٥٥٢}
- ﴿١٢٣٠﴾ أَهْلُ التَّعْظِيمِ ❁ أَنْتَ أَهْلُهُ مِنْ تَعْظِيمِ جَلَالِكَ وَتَقْدِيرِ مَجْدِكَ وَتَمْجِيدِكَ وَكَرَمِكَ وَالثَّنَاءِ عَلَيْكَ وَالْمَدْحِ لَكَ وَالدُّكْرِ لَأَلَايِكَ؛ {٠٥٦٣}
- ﴿١٢٣١﴾ أَهْلُ التَّعْظِيمِ وَالثَّنَاءِ ❁ سُبْحَانَ أَهْلِ التَّعْظِيمِ وَالثَّنَاءِ الْحَسَنِ؛ {٠٠٧٠}
- ﴿١٢٣٢﴾ أَهْلُ التَّفْضُلِ ❁ أَنْتَ أَهْلُهُ مِنَ الْجُودِ وَالْكَرَمِ وَالرَّافَةِ وَالرَّحْمَةِ وَالتَّفْضُلِ؛ {٠٠٢٨}

«کامل بودن»

«۱۲۱۸» ای ذخیره کننده ی پاداش برای دوستانش!

۳-۶-۶ دنیا

«۱۲۱۹» ای نعمت و بهشت من، و ای دنیا و آخرتم.

۳-۶-۷ روزگار

«۱۲۲۰» روزگار را دشنام ندهید که روزگار خداست.

۳-۶-۸ نعمت

«۱۲۲۱» ای نعمت و بهشت من، و ای دنیا و آخرتم.

۳-۶-۹ مایه ی زندگی

«۱۲۲۲» تو مایه ی زندگی منی که از آن بی نیاز نیستم.

۳-۶-۱۰ بهشت

«۱۲۲۳» ای نعمت و بهشت من، و ای دنیا و آخرتم.

۳-۷ اهل، صاحب، مالک، دارا، گنجینه، متولّی، شایسته، معدن، جایگاه اختصاصی،
انتخاب کرده برای خود، بر تن کرده

۳-۷-۱ اهل

«۱۲۲۴» تو سزاواری که به خاطر گستردگی رزق و رحمت با من سخاوتمندانه رفتار کنی.

«۱۲۲۵» تو سزاواری که مرا ناامید نسازی و امیدم را قطع نکنی.

«۱۲۲۶» تو اهل اجابتی.

«۱۲۲۷» بزرگ است خداوندی که اهل تکبیر و تقدیس و تنزیه و نعمت هاست.

«۱۲۲۸» تو اهل گذشت و نیکوکاری هستی.

«۱۲۲۹» خدایا! تو سزاوار آنی که به زیبایی وصف شوی و شایسته ی آن که نعمت های فراوانت

را شماره کنی.

«۱۲۳۰» تو سزاوار آنی که شکوه تو بزرگ دانسته و بزرگواری و شرف و کرامت تقدیس شود؛

و نیز ثنایت گویند، ستوده شوی، و نعمت های یاد شود.

«۱۲۳۱» منزّه است خداوند... اهل بزرگی و ستایش نیکو.

«۱۲۳۲» تو اهل بخشش و بزرگواری و دلسوزی و مهربانی و لطف هستی.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿١٢٣٣﴾ أَهْلُ التَّقْوَى ☆ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَ أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ؛ {المدثر: ٥٦}
- ﴿١٢٣٤﴾ أَهْلُ الثَّنَاءِ الْحَسَنِ ☆ سُبْحَانَ أَهْلِ الْكِبَرِيَاءِ وَ أَهْلِ التَّعْظِيمِ وَ الثَّنَاءِ الْحَسَنِ؛ {٠٠٧٠}
- ﴿١٢٣٥﴾ أَهْلُ الْجَبَرُوتِ ☆ اللَّهُ أَكْبَرُ أَهْلُ الْجَبَرُوتِ وَ الْعِزَّةِ؛ {٠٠٦٤}
- ﴿١٢٣٦﴾ أَهْلُ الْجُودِ ☆ أَنْتَ أَهْلُ الْجُودِ؛ {٠٥٥٣}
- ﴿١٢٣٧﴾ أَهْلُ الْحَمْدِ ☆ الْحَمْدُ لِلَّهِ أَهْلُ الْحَمْدِ وَ مَا وَاهُ؛ {٠١٦٣}
- ﴿١٢٣٨﴾ أَهْلُ الْحَمْدِ ☆ الْحَمْدُ لِلَّهِ أَهْلُ الْحَمْدِ وَ وَلِيِّهِ؛ {٠٣٧٧}
- ﴿١٢٣٩﴾ أَهْلُ الْخَيْرِ ☆ يَا أَهْلَ الْخَيْرِ؛ {٠٥٣٨}
- ﴿١٢٤٠﴾ أَهْلُ الرَّأْفَةِ ☆ أَنْتَ أَهْلُهُ مِنَ الْجُودِ وَ الْكَرَمِ وَ الرَّأْفَةِ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿١٢٤١﴾ أَهْلُ الرَّجَاءِ ☆ إِيَّاكَ أَرْجُو وَ أَنْتَ أَهْلُ ذَلِكَ؛ {٠٥٦٠}
- ﴿١٢٤٢﴾ أَهْلُ الرَّحْمَةِ ☆ فَإِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَ أَهْلُ الرَّحْمَةِ؛ {٠٥٥٤}
- ﴿١٢٤٣﴾ أَهْلُ السُّلْطَانِ ☆ اللَّهُ أَكْبَرُ أَهْلُ الْكِبَرِيَاءِ وَ الْعِظَمَةِ وَ أَهْلُ السُّلْطَانِ؛ {٠٣٢٦}
- ﴿١٢٤٤﴾ أَهْلُ الصَّفْحِ ☆ يَا أَهْلَ الْعَفْوِ وَ الصَّفْحِ؛ {٠٠٦٤}
- ﴿١٢٤٥﴾ أَهْلُ الْعِبَادَةِ ☆ فَأَعِنَّا عَلَى تَنَاوُلِ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ مِنَ الْعِبَادَةِ؛ {٠٣١٨}
- ﴿١٢٤٦﴾ أَهْلُ الْعِزِّ ☆ سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ وَ هُوَ لَهُ أَهْلُ؛ {١٢٥٠}
- ﴿١٢٤٧﴾ أَهْلُ الْعِزَّةِ ☆ سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّةَ وَ هُوَ لَهُ أَهْلُ؛ {١٤٣٣}
- ﴿١٢٤٨﴾ أَهْلُ الْعِزَّةِ ☆ اللَّهُ أَكْبَرُ أَهْلُ الْجَبَرُوتِ وَ الْعِزَّةِ؛ {٠٠٦٤}
- ﴿١٢٤٩﴾ أَهْلُ الْعِظَمَةِ ☆ اللَّهُ أَكْبَرُ أَهْلُ الْكِبَرِيَاءِ وَ الْعِظَمَةِ؛ {٠٣٢٦}
- ﴿١٢٥٠﴾ أَهْلُ الْعَفْوِ ☆ يَا أَهْلَ الْعَفْوِ؛ {٠٢٠٨}
- ﴿١٢٥١﴾ أَهْلُ الْغِنَى عَنِ الْخَلْقِ ☆ تَمَدَّحْتَ بِالْغِنَاءِ عَنِ خَلْقِكَ وَ أَنْتَ أَهْلُ الْغِنَى عَنْهُمْ؛ {٠٥٥٥}
- ﴿١٢٥٢﴾ أَهْلُ الْفَضْلِ ☆ فَأَنْتَ أَهْلُ الْفَضْلِ عَلَى؛ {٠٥٥٦}
- ﴿١٢٥٣﴾ أَهْلُ الْقُدْرَةِ ☆ اللَّهُ أَكْبَرُ أَهْلُ الْكِبَرِيَاءِ وَ الْعِظَمَةِ وَ أَهْلُ السُّلْطَانِ وَ الْعِزَّةِ وَ الْقُدْرَةِ؛ {٠٣٢٦}
- ﴿١٢٥٤﴾ أَهْلُ الْكِبَرِيَاءِ وَ أَهْلُ التَّعْظِيمِ وَ الثَّنَاءِ الْحَسَنِ ☆ سُبْحَانَ أَهْلِ الْكِبَرِيَاءِ وَ أَهْلِ التَّعْظِيمِ وَ الثَّنَاءِ الْحَسَنِ؛ {٠٠٧٠}
- ﴿١٢٥٥﴾ أَهْلُ الْكَرَمِ ☆ أَنْتَ أَهْلُ الْجُودِ وَ الْكَرَمِ؛ {٠٥٥٣}

«کامل بودن»

﴿۱۲۳۳﴾ و هیچ کس پند نمی گیرد مگر اینکه خدا بخواهد. او اهل تقوا و اهل آمرزش است!

﴿۱۲۳۴﴾ منزّه است خداوند اهل بزرگی و اهل بزرگی و ستایش نیکو.

﴿۱۲۳۵﴾ خداوند بزرگترین است، شایسته‌ی شکوه و شکست‌ناپذیری است.

﴿۱۲۳۶﴾ تو اهل سخاوتی.

﴿۱۲۳۷﴾ ستایش خدایی را که شایسته‌ی ستایش و جایگاه آن است.

﴿۱۲۳۸﴾ ستایش خدایی را سزااست که شایسته‌ی ستایش و سرپرست آن است.

﴿۱۲۳۹﴾ ای اهل نیکی کردن.

﴿۱۲۴۰﴾ تو اهل بخشش و بزرگواری و مهربانی هستی.

﴿۱۲۴۱﴾ به تو امید می‌بندم و تو سزاوار آنی.

﴿۱۲۴۲﴾ تو اهل تقوا و رحمتی.

﴿۱۲۴۳﴾ خداوند بزرگترین است، اهل بزرگی و عظمت، و اهل فرمانروایی.

﴿۱۲۴۴﴾ ای زبنده‌ی عفو و گذشت.

﴿۱۲۴۵﴾ ما را بر انجام عبادتی که اهل آن هستی یاری کن.

﴿۱۲۴۶﴾ منزّه است خدایی که لباس شکست‌ناپذیری پوشیده و تنها اوست سزاوار آن.

﴿۱۲۴۷﴾ منزّه است خدایی که لباس شکست‌ناپذیری پوشیده و تنها اوست سزاوار آن.

﴿۱۲۴۸﴾ خداوند بزرگترین است، شایسته‌ی شکوه و شکست‌ناپذیری است.

﴿۱۲۴۹﴾ خداوند بزرگترین است، اهل بزرگی و عظمت.

﴿۱۲۵۰﴾ ای اهل بخشش.

﴿۱۲۵۱﴾ خود را به بی‌نیازی از آفریدگانت ستوده‌ای و تو به بی‌نیازی از آنها شایسته‌ای.

﴿۱۲۵۲﴾ تو اهل لطف کردن به منی.

﴿۱۲۵۳﴾ خداوند بزرگترین است، اهل بزرگی و عظمت، و اهل فرمانروایی و شکست‌ناپذیری

و قدرت.

﴿۱۲۵۴﴾ منزّه است خداوند اهل بزرگی و اهل بزرگی و ستایش نیکو.

﴿۱۲۵۵﴾ تو اهل سخاوت و بزرگواری هستی.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿١٢٥٤﴾ أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ... أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ؛ {المذثر: ٥٤}
- ﴿١٢٥٧﴾ أَهْلُ النَّعَمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَهْلُ النَّعَمِ؛ {٣٦٣}
- ﴿١٢٥٨﴾ أَهْلُ النَّفْعِ إِنَّكَ أَهْلُ النَّفْعِ؛ {٥٥٤}
- ﴿١٢٥٩﴾ أَهْلُ الْوَصْفِ الْجَمِيلِ اللَّهُمَّ أَنْتَ أَهْلُ الْوَصْفِ الْجَمِيلِ وَالتَّعْدَادِ الْكَثِيرِ؛ {٥٥٢}
- ﴿١٢٦٠﴾ أَهْلُ الْوَفَاءِ وَالْعَطَاءِ يَا أَهْلَ الْوَفَاءِ وَالْعَطَاءِ؛ {١٦٤}
- ﴿١٢٦١﴾ أَهْلُ أَنْ تُحْسِنَ أَنْتَ أَهْلُ أَنْ تُحْسِنَ؛ {٥٥٨}
- ﴿١٢٦٢﴾ أَهْلُ أَنْ تُحْمَدَ أَنْتَ أَهْلُ أَنْ تُحْمَدَ؛ {٥٠٢٨}
- ﴿١٢٦٣﴾ أَهْلُ أَنْ تُشْكَرَ أَنْتَ أَهْلُ أَنْ تُحْمَدَ وَتُعْبَدَ وَتُشْكَرَ؛ {٥٠٢٨}
- ﴿١٢٦٤﴾ أَهْلُ أَنْ تُعْبَدَ أَنْتَ أَهْلُ أَنْ تُحْمَدَ وَتُعْبَدَ وَتُشْكَرَ؛ {٥٠٢٨}
- ﴿١٢٦٥﴾ أَهْلُ أَنْ تَغْفُوَ عَنِّي أَنْتَ أَهْلُ أَنْ تَغْفُوَ عَنِّي؛ {٥٥٨}
- ﴿١٢٦٦﴾ أَهْلُ أَنْ تَغْفِرَ لِي أَنْتَ أَهْلُ أَنْ تَغْفِرَ لِي؛ {٥٥٨}
- ﴿١٢٦٧﴾ أَهْلُ أَنْ تَقِيلَ أَنْتَ أَهْلُ أَنْ تَقِيلَ؛ {٥٥٨}
- ﴿١٢٦٨﴾ أَهْلُ أَنْ لَا تُخَيِّبَنِي أَنْتَ أَهْلُ أَنْ لَا تُخَيِّبَنِي وَ لَا تَقْطَعْ رَجَائِي؛ {٥٥٩}
- ﴿١٢٦٩﴾ أَهْلُ أَنْ يُسَبِّحَ سُبْحَانَ اللَّهِ كَلَّمَا سَبَّحَ اللَّهُ شَيْءٌ وَ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُسَبِّحَ وَ كَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَ كَمَا يَنْبَغِي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَ عِزِّ جَلَالِهِ؛ {١٣٥٦}
- ﴿١٢٧٠﴾ أَهْلُ أَنْ يُسَبِّحَ سُبْحَانَ اللَّهِ كَمَا يَنْبَغِي لَهُ مِنَ التَّسْبِيحِ وَ كَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَ مُسْتَحِقُّهُ عَلَى مَا أَحَبَّ وَ رَضِيَ وَ بِكُلِّ مَا أَبْلَى وَ أَعْطَى؛ {٥٠٤٤}
- ﴿١٢٧١﴾ أَهْلُ لِكُلِّ حَمْدٍ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي... هُوَ أَهْلُ لِكُلِّ حَمْدٍ؛ {٥٠٢٢}
- ﴿١٢٧٢﴾ أَهْلُ لِكُلِّ خَيْرٍ أَنْتَ أَهْلُ لِكُلِّ خَيْرٍ؛ {٥٤١}
- ﴿١٢٧٣﴾ أَهْلُ مِنَ الْعَفْوِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ بِمَا أَنْتَ لَهُ أَهْلُ مِنَ الْعَفْوِ أَوْلَى مِنِّي بِمَا أَنَا لَهُ أَهْلُ مِنَ الْعُقُوبَةِ؛ {٥٤٢}

٢-٧-٣- صاحب: (صاحب)

- ﴿١٢٧٤﴾ صَاحِبُ الْأَقْدَارِ يَا صَاحِبَ الْقَدْرِ وَالْأَقْدَارِ؛ {١٥١٠}
- ﴿١٢٧٥﴾ صَاحِبُ الْبَيْتِ يَا صَاحِبَ الْبَيْتِ الْبَيْتِ بَيْتُكَ؛ {٢٢٢٢}
- ﴿١٢٧٦﴾ صَاحِبُ الْجَبَرُوتِ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ... صَاحِبُ الْجَبَرُوتِ؛ {٥٠٩٠٣}

«کامل بودن»

﴿۱۲۵۶﴾ و هیچ کس پند نمی گیرد مگر اینکه خدا بخواهد او اهل تقوا و اهل آمرزش است!
﴿۱۲۵۷﴾ معبودی جز خدا نیست، اهل نعمت دادن.
﴿۱۲۵۸﴾ اهل سودرساندنی.
﴿۱۲۵۹﴾ خدایا! تو سزاوار آنی که به زیبایی وصف شوی و شایسته‌ی آن که نعمت‌های فراوانت را شماره کنی.

﴿۱۲۶۰﴾ ای اهل وفا و بخشش.
﴿۱۲۶۱﴾ تو سزاوار آنی که به من نیکی کنی.
﴿۱۲۶۲﴾ تو سزاواری که ستوده شوی.
﴿۱۲۶۳﴾ تو سزاوار آنی که ستوده شوی و پرستیده شوی و سپاست گویند.
﴿۱۲۶۴﴾ تو سزاوار آنی که ستوده شوی و پرستیده شوی و سپاست گویند.
﴿۱۲۶۵﴾ تو سزاوار آنی که از من درگذری.
﴿۱۲۶۶﴾ تو شایسته‌ی آنی که مرا بیامرزی.
﴿۱۲۶۷﴾ تو شایسته‌ی آنی که از من درگذری.
﴿۱۲۶۸﴾ تو سزاوار آنی که مرا ناکام نگذاری و امیدم را ناامید نکنی.
﴿۱۲۶۹﴾ منزّه است خداوند هرگاه چیزی خدا را تنزیه کند و چنانچه خدا دوست دارد که او را تنزیه کنند و چنانچه او لایق آن است و شایسته‌ی روی گرامی و شکست‌ناپذیری و شکوه اوست.
﴿۱۲۷۰﴾ منزّه است خدا همان‌گونه که تنزیه او را شایسته است و همان‌گونه که سزاوار آن است و شایستگی آن را دارد؛ بر آن چه دوست داشت و پسندید و به تمامی آن چه آزمود و بخشید.

﴿۱۲۷۱﴾ ستایش خداوندی را که... او شایسته همه‌ی ستایش‌هاست.
﴿۱۲۷۲﴾ تویی سزاوار هر خوبی.
﴿۱۲۷۳﴾ خدایا تو به عفو و گذشت سزاواری بیشتری داری تا من به عقوبت‌شدن.

۲-۷-۳- صاحب

﴿۱۲۷۴﴾ ای صاحب اندازه و سنجش‌ها.
﴿۱۲۷۵﴾ ای صاحب خانه، خانه از آن توست.
﴿۱۲۷۶﴾ منزّه‌ی تو، نیست خدایی مگر تو که... صاحب شکوهی.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿١٢٧٧﴾ صَاحِبُ الصَّغَارِ ﴿١٢٧٧﴾
- ﴿١٢٧٨﴾ صَاحِبُ الصَّغَائِرِ ﴿١٢٧٨﴾
- ﴿١٢٧٩﴾ صَاحِبُ الْعَافِيَةِ ﴿١٢٧٩﴾
- ﴿١٢٨٠﴾ صَاحِبُ الْعَطَايَا ﴿١٢٨٠﴾
- ﴿١٢٨١﴾ صَاحِبُ الْعَفْوِ ﴿١٢٨١﴾
- ﴿١٢٨٢﴾ صَاحِبُ الْعِقَابِ ﴿١٢٨٢﴾
- ﴿١٢٨٣﴾ صَاحِبُ الْقَدْرِ ﴿١٢٨٣﴾
- ﴿١٢٨٤﴾ صَاحِبُ الْكِبَارِ ﴿١٢٨٤﴾
- ﴿١٢٨٥﴾ صَاحِبُ الْكِبَائِرِ ﴿١٢٨٥﴾
- ﴿١٢٨٦﴾ صَاحِبُ الْمَهَامِ ﴿١٢٨٦﴾
- ﴿١٢٨٧﴾ صَاحِبُ الْمَوَاهِبِ ﴿١٢٨٧﴾
- ﴿١٢٨٨﴾ صَاحِبُ الْهَمَمِ ﴿١٢٨٨﴾
- ﴿١٢٨٩﴾ صَاحِبُ الْوُعُودِ ﴿١٢٨٩﴾
- ﴿١٢٩٠﴾ صَاحِبُ كُلِّ حَاجَةٍ ﴿١٢٩٠﴾
- ﴿١٢٩١﴾ صَاحِبُ كُلِّ حَسَنَةٍ ﴿١٢٩١﴾
- ﴿١٢٩٢﴾ صَاحِبُ كُلِّ سَرِيرَةٍ ﴿١٢٩٢﴾
- ﴿١٢٩٣﴾ صَاحِبُنَا ﴿١٢٩٣﴾
- ﴿١٥٠٨﴾ صَاحِبُ الْكِبَارِ؛ ﴿١٥٠٨﴾
- ﴿١٥٠٩﴾ صَاحِبُ الْكِبَائِرِ؛ ﴿١٥٠٩﴾
- ﴿١٣١٥﴾ يَا صَاحِبَ الْعَافِيَةِ؛ ﴿١٣١٥﴾
- ﴿٠٩٠٣﴾ هُوَ... صَاحِبُ الْعَطَايَا؛ ﴿٠٩٠٣﴾
- ﴿١٢٢٢﴾ أَنْتَ... صَاحِبُ الْعَفْوِ وَالْعِقَابِ؛ ﴿١٢٢٢﴾
- ﴿١٢٢٢﴾ أَنْتَ... صَاحِبُ الْعَفْوِ وَالْعِقَابِ؛ ﴿١٢٢٢﴾
- ﴿١٥١٠﴾ يَا صَاحِبَ الْقَدْرِ وَالْأَقْدَارِ؛ ﴿١٥١٠﴾
- ﴿١٥٠٨﴾ صَاحِبُ الْكِبَارِ؛ ﴿١٥٠٨﴾
- ﴿١٥٠٩﴾ صَاحِبُ الْكِبَائِرِ؛ ﴿١٥٠٩﴾
- ﴿١٥١٠﴾ يَا صَاحِبَ... الْمَهَامِ؛ ﴿١٥١٠﴾
- ﴿٠٦٠٩﴾ يَا صَاحِبَ الْمَوَاهِبِ السَّنِيَّةِ؛ ﴿٠٦٠٩﴾
- ﴿١٥١٠﴾ يَا صَاحِبَ... الْهَمَمِ وَالْمَهَامِ؛ ﴿١٥١٠﴾
- ﴿٠١٩٣﴾ يَا صَاحِبَ الْوُعُودِ يَا جَابَةَ الدَّاعِينَ؛ ﴿٠١٩٣﴾
- ﴿٠٧٥٤﴾ فَأَنْتَ وَلِيَّ كُلِّ نِعْمَةٍ وَصَاحِبُ كُلِّ حَاجَةٍ؛ ﴿٠٧٥٤﴾
- ﴿٠٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ... صَاحِبُ كُلِّ حَسَنَةٍ؛ ﴿٠٠٢٨﴾
- ﴿٠٥٥١﴾ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ صَاحِبُ كُلِّ سَرِيرَةٍ؛ ﴿٠٥٥١﴾
- ﴿١٥١٣﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبُّنَا وَوَلِيُّنَا وَصَاحِبُنَا؛ ﴿١٥١٣﴾

«کامل بودن»

«۱۲۷۷» بر شما باد به دعا کردن چرا که به مانند آن به خدا نزدیک نمی شوید و درخواست چیزهای کوچک را به خاطر کوچکی اش وامگذارید، چرا که صاحب چیزهای کوچک، همان صاحب چیزهای بزرگ است.

«۱۲۷۸» بر شما باد به دعا کردن چرا که به مانند آن به خدا نزدیک نمی شوید و درخواست چیزهای کوچک را به خاطر کوچکی اش وامگذارید، چرا که صاحب چیزهای کوچک، همان صاحب چیزهای بزرگ است.

«۱۲۷۹» ای صاحب سلامت.

«۱۲۸۰» صاحب بخشش هاست.

«۱۲۸۱» تو صاحب اختیار بخشش و عذابی.

«۱۲۸۲» تو صاحب اختیار بخشش و عذابی.

«۱۲۸۳» ای صاحب اندازه و سنجش ها.

«۱۲۸۴» بر شما باد به دعا کردن چرا که به مانند آن به خدا نزدیک نمی شوید و درخواست چیزهای کوچک را به خاطر کوچکی اش وامگذارید، چرا که صاحب چیزهای کوچک، همان صاحب چیزهای بزرگ است.

«۱۲۸۵» بر شما باد به دعا کردن چرا که به مانند آن به خدا نزدیک نمی شوید و درخواست چیزهای کوچک را به خاطر کوچکی اش وامگذارید، چرا که صاحب چیزهای کوچک، همان صاحب چیزهای بزرگ است.

«۱۲۸۶» ای صاحب... امور مهم.

«۱۲۸۷» ای صاحب عطاها درخشان!

«۱۲۸۸» ای صاحب... غم ها و امور مهم.

«۱۲۸۹» ای صاحب وعده ها به برآوردن نیاز دعاکنندگان!

«۱۲۹۰» تو سرپرست تمام نعمت هایی و همراه هر نیازی.

«۱۲۹۱» معبودی جز تو نیست... صاحب هر نیکی.

«۱۲۹۲» هیچ چاره جویی و نیرویی کارساز نیست جز با تکیه بر خداوند بلند پایه و بزرگ و همدم رازها.

«۱۲۹۳» خدایا، تو پروردگار و سرپرست و صاحب ما هستی.

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿١٢٩٤﴾ صَاحِبِي	﴿٠٠٥٤﴾ يَا صَاحِبِي
﴿٣-٧-٣-٣﴾ رَبِّ: (رَبِّ، نِعْمَ الرَّبُّ)	
﴿١٢٩٥﴾ الرَّبُّ	﴿١١٦٥﴾ أَنْتَ الرَّبُّ الْعَظِيمُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ؛
﴿١٢٩٦﴾ الرَّبُّ	﴿٠١٣٣﴾ سُبْحَانَ هَذَا الرَّبِّ؛
﴿١٢٩٧﴾ الرَّبُّ	﴿٠٠٤٥﴾ أَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْعَبْدُ؛
﴿١٢٩٨﴾ الرَّبُّ	﴿٠٢٧١﴾ أَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْعَبْدُ الْمَرْبُوبُ؛
﴿١٢٩٩﴾ الرَّبُّ	﴿٠٢٦٩﴾ أَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْمَرْبُوبُ؛
﴿١٣٠٠﴾ الرَّبُّ	﴿٠٩٧٨﴾ أَنْتَ الرَّبُّ وَنَحْنُ الْمَرْبُوبُونَ؛
﴿١٣٠١﴾ الرَّبُّ	﴿٠٠٣٦﴾ حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبِينَ؛
﴿١٣٠٢﴾ الرَّبُّ	﴿٠٠٠٤﴾ إِنَّهُ... الرَّبُّ؛
﴿١٣٠٣﴾ الرَّبُّ الْجَلِيلُ	﴿٠٧٦٤﴾ أَنْتَ الرَّبُّ الْجَلِيلُ؛
﴿١٣٠٤﴾ الرَّبُّ الْجَوَادُ	﴿٠٤٩٤﴾ أَنْتَ الرَّبُّ الْجَوَادُ بِالْمَغْفِرَةِ؛
﴿١٣٠٥﴾ الرَّبُّ الْخَالِقُ	﴿١١٤٩﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ الْقَدِيمُ وَالْآخِرُ الدَّائِمُ وَالرَّبُّ الْخَالِقُ؛
﴿١٣٠٦﴾ الرَّبُّ الَّذِي لَا تُخْلِفُ	﴿١١٥١﴾ أَنْتَ الرَّبُّ الَّذِي لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ؛
﴿١٣٠٧﴾ الرَّبُّ الَّذِي لَا رَبَّ غَيْرُهُ	﴿٠٥١٤﴾ أَعُوذُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا شَبِيهَ لَهُ الرَّبُّ الَّذِي لَا رَبَّ غَيْرُهُ؛
﴿١٣٠٨﴾ الرَّبُّ الَّذِي لَا يَدَّ لَكَ	﴿٠٠٢٧﴾ أَنْتَ الرَّبُّ الَّذِي لَا يَدَّ لَكَ؛
﴿١٣٠٩﴾ الرَّبُّ الَّذِي لَمْ تَزَلْ	﴿٠٥٠٧﴾ فَأَنْتَ الرَّبُّ الَّذِي لَمْ تَزَلْ وَلَا تَزَالِ؛
﴿١٣١٠﴾ الرَّبُّ الرَّءُوفُ	﴿٠١٤٢﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ الرَّبُّ الرَّءُوفُ؛
﴿١٣١١﴾ الرَّبُّ الرَّحِيمُ	﴿١١٥٣﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الرَّبُّ الرَّحِيمُ؛
﴿١٣١٢﴾ الرَّبُّ السَّرْمَدُ	﴿٠٠١٢﴾ أَنْكَ... الرَّبُّ السَّرْمَدُ؛
﴿١٣١٣﴾ الرَّبُّ الْعَظِيمُ	﴿٠٨٢٤﴾ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ الْعَظِيمَةَ إِلَّا الرَّبُّ الْعَظِيمُ؛
﴿١٣١٤﴾ الرَّبُّ الْغَفُورُ	﴿٠٠٢٧﴾ أَنْتَ الرَّبُّ الْغَفُورُ؛
﴿١٣١٥﴾ الرَّبُّ الْقَوِيُّ	﴿٠٢٤٦﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الرَّبُّ الْقَوِيُّ؛
﴿١٣١٦﴾ الرَّبُّ الْكَرِيمُ	﴿٠٠٦١﴾ يَا اللَّهُ الرَّبُّ الْكَرِيمُ؛

﴿کامل بودن﴾

﴿۱۲۹۴﴾ ای همراه من.

۳-۷-۳- صاحب، پروردگار

﴿۱۲۹۵﴾ تو پروردگاری هستی که همانند نداری.

﴿۱۲۹۶﴾ منزّه است این پروردگار.

﴿۱۲۹۷﴾ تویی پروردگار و من بنده.

﴿۱۲۹۸﴾ تویی پروردگار و منم بنده‌ی پروریده.

﴿۱۲۹۹﴾ خدایا! تویی پروردگار و منم پروریده.

﴿۱۳۰۰﴾ تویی پروردگار و ماییم پرورش‌یافتگان.

﴿۱۳۰۱﴾ پروردگار مرا از پرورش‌یافتگان بی‌نیاز می‌کند.

﴿۱۳۰۲﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از

آن نام‌ها پروردگار است.

﴿۱۳۰۳﴾ تو پروردگار باشکوهی.

﴿۱۳۰۴﴾ تو پروردگاری هستی بخشنده در آمرزش.

﴿۱۳۰۵﴾ خدایا! تو یگانه، دیرین و آخر و جاودان و پروردگار آفریننده‌ای.

﴿۱۳۰۶﴾ تو پروردگاری هستی که خلف وعده نمی‌کنی.

﴿۱۳۰۷﴾ به خداوندی که شبیه ندارد و برای او همانندی نیست پناه می‌برم.

﴿۱۳۰۸﴾ تویی پروردگاری که همتایی نداری.

﴿۱۳۰۹﴾ تو پروردگاری هستی که پیوسته بوده و هست.

﴿۱۳۱۰﴾ خدایا، به درستی که تو پروردگار بسیار مهربانی.

﴿۱۳۱۱﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست؛ پروردگار مهربان.

﴿۱۳۱۲﴾ تو پروردگار جاویدی.

﴿۱۳۱۳﴾ گناهان بزرگ را جز پروردگار بزرگ نمی‌بخشد.

﴿۱۳۱۴﴾ تو پروردگار آمرزنده هستی.

﴿۱۳۱۵﴾ خدایا! تو پروردگار توانمندی.

﴿۱۳۱۶﴾ ای خدا ای پروردگار بزرگوار.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿١٣١٧﴾ الرَّبُّ الْمَجِيدُ ﴿٠١٦٥﴾ هُوَ... الرَّبُّ الْمَجِيدُ؛
- ﴿١٣١٨﴾ الرَّبُّ الْمَلِكُ ﴿١١٨١﴾ سُبْحَانَ الرَّبِّ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ؛
- ﴿١٣١٩﴾ الرَّبُّ الْوَاحِدُ ﴿١٠٦٩﴾ أَسْأَلُكَ بِأَلَائِكَ وَنِعْمَائِكَ يَا إِلَهَ الْوَاحِدِ؛
- ﴿١٣٢٠﴾ الرَّبُّ الْوَدُودُ ﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ الرَّبِّ الْوَدُودِ؛
- ﴿١٣٢١﴾ خَيْرُ رَبِّ ﴿٠٩٢٢﴾ يَا مَوْلَايَ شَرُّ عَبْدٍ أَنَا وَخَيْرُ رَبِّ أَنْتَ؛
- ﴿١٣٢٢﴾ رَبُّ الْغَاسِقِ ﴿٢٢٠٥﴾ رَبُّ الْغَاسِقِ إِذَا وَقَبَ؛
- ﴿١٣٢٣﴾ رَبُّ الْوَبَرَةِ ﴿١١٦٣﴾ سُبْحَانَ رَبِّ الْعِبَادِ وَالْوَبَرَةِ، وَرَازِقِ الْمُتَّقِينَ وَالْفَجَرَةِ؛
- ﴿١٣٢٤﴾ رَبِّ ﴿٠٠٣٩﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَى عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ؛ {البقرة: ١٢٦}
- ﴿١٣٢٥﴾ رَبِّ ﴿٠٠٣٩﴾ يَا رَبِّ؛
- ﴿١٣٢٦﴾ رَبُّ آبَائِكَ ﴿٠١٦٠﴾ يَا عِيسَى أَنَا رَبُّكَ وَرَبُّ آبَائِكَ؛
- ﴿١٣٢٧﴾ رَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ؛ {الشعراء: ٢٦}
- ﴿١٣٢٨﴾ رَبُّ آبَائِنَا الْأَخِيرِينَ ﴿١٢٩﴾ اللَّهُمَّ رَبِّ الْمَوْتِ وَالْحَيَاةِ وَرَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَرَبِّ الْعَالَمِينَ وَرَبَّنَا وَرَبُّ آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ وَرَبَّنَا وَرَبُّ آبَائِنَا الْأَخِيرِينَ؛ {١٢٩}
- ﴿١٣٢٩﴾ رَبُّ آبَائِي الْأَوَّلِينَ ﴿٠٠٢٢﴾ أَنْتَ رَبِّي وَرَبُّ آبَائِي الْأَوَّلِينَ؛
- ﴿١٣٣٠﴾ رَبُّ إِبْرَاهِيمَ ﴿٠٠٢٨﴾ اللَّهُمَّ رَبِّ الْبَشَرِ وَرَبِّ إِبْرَاهِيمَ؛
- ﴿١٣٣١﴾ رَبُّ إِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى ﴿٠٥٢٠﴾ أَعُوذُ بِرَبِّ... عِيسَى وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى؛
- ﴿١٣٣٢﴾ رَبُّ إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ ﴿١١٣٣﴾ اللَّهُمَّ... رَبِّ إِبْرَاهِيمَ وَ إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ؛
- ﴿١٣٣٣﴾ رَبُّ آدَمَ وَ شَيْثَ وَ إِدْرِيسَ وَ نُوحَ وَ هُودَ وَ صَالِحَ وَ إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَاقَ وَ لُوطَ وَ يَعْقُوبَ وَ يُوسُفَ وَ الْأَسْبَاطَ وَ أَيُّوبَ وَ مُوسَى وَ هَارُونَ وَ شُعَيْبَ وَ دَاوُدَ وَ سُلَيْمَانَ وَ أَرْمِيَا وَ عَزْرِيَّا وَ حَرْفِيَا وَ شَعْنَا وَ إِيْلَاسَ وَ يُونُسَ وَ الْيَسَعَ وَ ذِي الْكُفْلِ وَ زَكَرِيَّا وَ يَحْيَى وَ عِيسَى وَ جَرَجِيسَ وَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ؛ {٠٣٢٢}

«کامل بودن»

﴿۱۳۱۷﴾ اوست پروردگار بزرگوار.
﴿۱۳۱۸﴾ منزّه است پروردگار فرمانروای مقدّس.
﴿۱۳۱۹﴾ به خاطر نعمت‌هایت از تو درخواست می‌کنم زیرا که تو خداوند پروردگار یگانه‌ای.
﴿۱۳۲۰﴾ منزّه است پروردگار بسیار مهربان.
﴿۱۳۲۱﴾ مولای من، دانستم که من بدترین بنده هستم و بهترین پروردگار تو هستی.
﴿۱۳۲۲﴾ پروردگار تاریکی هنگامی که فراگیرد.
﴿۱۳۲۳﴾ منزّه است پروردگار بندگان و دیگر جنبندگان، و روزی‌دهنده‌ی پرهیزکاران و بدکاران.

﴿۱۳۲۴﴾ و (به یاد آورید) هنگامی را که ابراهیم عرض کرد: «پروردگارا! این سرزمین را شهر امنی قرار ده! و اهل آن را — آن‌ها که به خدا و روز بازپسین، ایمان آورده‌اند — از ثمرات (گوناگون)، روزی ده!» (گفت:) «ما دعای تو را اجابت کردیم و مؤمنان را از انواع برکات، بهره‌مند ساختیم (اما به آن‌ها که کافر شدند، بهره‌ی کمی خواهیم داد سپس آن‌ها را به عذاب آتش می‌کشانیم و چه بد سرانجامی دارند».

﴿۱۳۲۵﴾ ای پروردگار من.
﴿۱۳۲۶﴾ ای عیسی، من پروردگار تو و پروردگار پدرانت هستم.
﴿۱۳۲۷﴾ (موسی) گفت: «او پروردگار شما و پروردگار نیاکان شماست!»
﴿۱۳۲۸﴾ خدایا! ای پروردگار مرگ و زندگی و ای پروردگار آسمان‌ها و زمین و ای پروردگار جهانیان و ای پروردگار ما و پدران پیشین ما و ای پروردگار ما و پدران پسین ما!
﴿۱۳۲۹﴾ تو پروردگار من و پروردگار پدران نخستین منی.
﴿۱۳۳۰﴾ خدایا! ای پروردگار بشر و پروردگار ابراهیم.
﴿۱۳۳۱﴾ به پروردگار... عیسی و ابراهیم که به خوبی وفا نمود، پناه می‌برم.
﴿۱۳۳۲﴾ خدایا! ای... پروردگار ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب.
﴿۱۳۳۳﴾ پروردگار حضرات آدم، شیث، ادریس، نوح، هود، صالح، ابراهیم، اسماعیل، اسحاق، لوط، یعقوب، یوسف، نوادگان، ایوب، موسی، هارون، شعیب، داود، سلیمان، ارمیا، عزیر، حزقیا، شعیا، الیاس، یسع، یونس، ذوالکفل، زکریّا، یحیی، عیسی، جرجیس، و محمّد، که درود و سلام فراوان خدا بر همه‌ی آنان باد.

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿١٣٣٤﴾ رَبُّ إِسْرَافِيلَ وَ	﴿١٣٣٤﴾ رَبُّ إِسْرَافِيلَ وَ مِيكَائِيلَ وَ جَبْرَائِيلَ؛ {١١٣٤}
مِيكَائِيلَ وَ جَبْرَائِيلَ	
﴿١٣٣٥﴾ رَبُّ إِسْمَاعِيلَ	﴿١٣٣٥﴾ رَبُّ الْعَالَمِينَ رَبُّ إِسْمَاعِيلَ؛ {٠٤٢٢}
﴿١٣٣٦﴾ رَبُّ الْأَبْرَارِ	﴿١٣٣٦﴾ يَا رَبُّ النَّبِيِّينَ وَالْأَبْرَارِ؛ {٠٠٣٩}
﴿١٣٣٧﴾ رَبُّ الْأَثَرِ	﴿١٣٣٧﴾ يَا رَبُّ الْعَيْنِ وَالْأَثَرِ؛ {٠٠٥٧}
﴿١٣٣٨﴾ رَبُّ الْأَجْسَادِ الْبَالِيَةِ	﴿١٣٣٨﴾ يَا رَبُّ الْأَجْسَادِ الْبَالِيَةِ؛ {٠٧٤٤}
﴿١٣٣٩﴾ رَبُّ الْإِحْرَامِ	﴿١٣٣٩﴾ اللَّهُمَّ رَبِّ... الْحِلِّ وَالْإِحْرَامِ؛ {٠١٤٤}
﴿١٣٤٠﴾ رَبُّ الْإِحْسَانِ	﴿١٣٤٠﴾ فَانْتَ رَبُّ الْعِزَّةِ وَالنِّهَاةِ وَالْعِظَمَةِ وَالْكَثْرِيَاءِ وَالْإِحْسَانِ؛ {٠٢٣٥}
﴿١٣٤١﴾ رَبُّ الْأَحْيَاءِ	﴿١٣٤١﴾ يَا... رَبُّ الْأَحْيَاءِ وَالْمَيِّتِينَ؛ {٠٠٥٧}
﴿١٣٤٢﴾ رَبُّ الْآخِرَةِ	﴿١٣٤٢﴾ اللَّهُمَّ... رَبُّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ؛ {٠٣٨٤}
﴿١٣٤٣﴾ رَبُّ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى	﴿١٣٤٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي... هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى رَبُّ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى؛ {٠٠٤٤}
﴿١٣٤٤﴾ رَبُّ الْأَخْيَارِ	﴿١٣٤٤﴾ يَا رَبُّ الصَّادِقِينَ وَالْأَخْيَارِ؛ {٠٠٣٩}
﴿١٣٤٥﴾ رَبُّ الْأَرْبَابِ	﴿١٣٤٥﴾ يَا رَبُّ الْأَرْبَابِ؛ {٠٠٢٣}
﴿١٣٤٦﴾ رَبُّ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ	﴿١٣٤٦﴾ بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ؛ {٠١٨٥}
﴿١٣٤٧﴾ رَبُّ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتِ	﴿١٣٤٧﴾ رَبُّ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتِ الْعُلَى؛ {٠٩٠٣}
﴿١٣٤٨﴾ رَبُّ الْأَرْضِ	﴿١٣٤٨﴾ اللَّهُمَّ رَبِّ السَّمَاءِ وَمَا أَظْلَتُ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَمَا أَقْلَتُ؛ {١١٣٦}
﴿١٣٤٩﴾ رَبُّ الْأَرْضِينَ	﴿١٣٤٩﴾ يَا رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَالْأَرْضِينَ؛ {٠٠٢٧}
﴿١٣٥٠﴾ رَبُّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ	﴿١٣٥٠﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ... رَبُّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ؛ {٠٠٢٢}
﴿١٣٥١﴾ رَبُّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ	﴿١٣٥١﴾ اللَّهُمَّ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَتُ وَرَبُّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا أَقْلَتُ؛ {٠٠٢٧}
﴿١٣٥٢﴾ رَبُّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ	﴿١٣٥٢﴾ اللَّهُمَّ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَلْنَ وَرَبُّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا أَقْلَلْنَ؛ {١١٣٧}
﴿١٣٥٣﴾ رَبُّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ	﴿١٣٥٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَمَا تَحْتَهُنَّ؛ {٠٠٢٨}

﴿کامل بودن﴾

﴿۱۳۳۴﴾ خدایا، ای... پروردگار اسرافیل و میکائیل و جبرئیل.
﴿۱۳۳۵﴾ پروردگار دو جهان، پروردگار اسماعیل.
﴿۱۳۳۶﴾ ای پروردگار پیامبران و نیکان.
﴿۱۳۳۷﴾ ای پروردگار چشم و نشانه.
﴿۱۳۳۸﴾ ای پروردگار پیکرهای پوشیده.
﴿۱۳۳۹﴾ خدایا، ای پروردگار... زمین‌های غیر از حرم و خود حرم!
﴿۱۳۴۰﴾ پس تو پروردگار شکست‌ناپذیری و زیبایی و عظمت و بزرگی و بخشندگی هستی.

﴿۱۳۴۱﴾ ای پروردگار زنده‌ها و مردگان.
﴿۱۳۴۲﴾ خدایا! ای پروردگار دنیا و آخرت!
﴿۱۳۴۳﴾ منزّه است خدایی که... اوست در تماشگاه برتر؛ پروردگار آخرت و دنیا.
﴿۱۳۴۴﴾ ای پروردگار راستان و نیکان.
﴿۱۳۴۵﴾ ای پروردگار پروردگاران.
﴿۱۳۴۶﴾ به نام خدا که پروردگار زمین و آسمان است.
﴿۱۳۴۷﴾ پروردگار زمین و آسمان‌های بلند است.
﴿۱۳۴۸﴾ خدایا! ای پروردگار آسمان و آنچه بر آن سایه انداخته است و ای پروردگار زمین و آنچه [بر روی خود] برداشته است.
﴿۱۳۴۹﴾ ای پروردگار آسمان‌های هفتگانه و زمین‌ها.
﴿۱۳۵۰﴾ منزّه است خدایی که... پروردگار زمین‌های هفتگانه است.
﴿۱۳۵۱﴾ خدایا! ای پروردگار آسمان‌های هفتگانه و آنچه بر آن‌ها سایه افکنده‌اند و ای پروردگار زمین‌های هفتگانه و آنچه در آن‌هاست.
﴿۱۳۵۲﴾ خدایا! ای پروردگار آسمان‌های هفتگانه و آنچه بر آن سایه افکنده و ای پروردگار زمین‌های هفتگانه و آنچه در آن‌هاست.
﴿۱۳۵۳﴾ منزّه است خداوند؛ پروردگار آسمان‌های هفتگانه و زمین‌های هفتگانه و هر چه در آن‌ها و میان آن‌ها و زیر آن‌هاست.

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿١٣٥٤﴾ رَبُّ الْأَرْضِينَ الْمُمَرَّعَةِ	﴿٢٢٤٥﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ السَّبْعَةِ الْأَرْقَعَةِ وَالْأَرْضِينَ الْمُمَرَّعَةِ؛
﴿١٣٥٥﴾ رَبُّ الْأَرْضِينَ وَمَنْ فِيهِنَّ	﴿٢٢٤٦﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِينَ وَمَنْ فِيهِنَّ؛
﴿١٣٥٦﴾ رَبُّ الْأَرْكَانِ	﴿٢٢٤٧﴾ وَرَبُّ الْكَعْبَةِ هَا وَرَبُّ الْأَرْكَانِ هَا وَرَبُّ الْمَشَاعِرِ هَا؛
﴿١٣٥٧﴾ رَبُّ الْأَرْكَانِ كُلِّهَا	﴿٢٢٤٨﴾ وَرَبُّ الْأَرْكَانِ كُلِّهَا؛
﴿١٣٥٨﴾ رَبُّ الْأَرْوَاحِ الْفَانِيَةِ	﴿٢٢٤٩﴾ يَا رَبَّ الْأَرْوَاحِ الْفَانِيَةِ؛
﴿١٣٥٩﴾ رَبُّ الْأَرْوَاحِ الْمُتَرَفِّعَةِ	﴿٢٢٥٠﴾ أَسْأَلُكَ... رَبَّ الْأَرْوَاحِ الْفَانِيَةِ وَالْأَجْسَادِ الْبَالِيَةِ وَالْأَرْوَاحِ الْمُتَرَفِّعَةِ؛
﴿١٣٦٠﴾ رَبُّ الْأَسْرَارِ	﴿٢٢٥١﴾ يَا رَبَّ الْأَعْلَانِ وَالْأَسْرَارِ؛
﴿١٣٦١﴾ رَبُّ الْأَشْجَارِ	﴿٢٢٥٢﴾ يَا رَبَّ الْأَنْهَارِ وَالْأَشْجَارِ؛
﴿١٣٦٢﴾ رَبُّ الْأَشْيَاءِ	﴿٢٢٥٣﴾ أَعُوذُ بِاللَّهِ رَبِّ الْأَشْيَاءِ وَمُقَدَّرِهَا؛
﴿١٣٦٣﴾ رَبُّ الْأَعْلَانِ وَالْأَسْرَارِ	﴿٢٢٥٤﴾ يَا رَبَّ الْأَعْلَانِ وَالْأَسْرَارِ؛
﴿١٣٦٤﴾ رَبُّ الْأَقْمَارِ	﴿٢٢٥٥﴾ رَبُّ الْأَقْمَارِ؛
﴿١٣٦٥﴾ رَبُّ الْأَلَاءِ	﴿٢٢٥٦﴾ فَأَنْتَ رَبُّ... الْأَلَاءِ؛
﴿١٣٦٦﴾ رَبُّ الْأَمْطَارِ	﴿٢٢٥٧﴾ فَأَنْتَ رَبُّ... الْأَمْطَارِ؛
﴿١٣٦٧﴾ رَبُّ الْأَنَامِ	﴿٢٢٥٨﴾ يَا رَبَّ الْأَنَامِ؛
﴿١٣٦٨﴾ رَبُّ الْأَنْبِيَاءِ	﴿٢٢٥٩﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... رَبِّ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ؛
﴿١٣٦٩﴾ رَبُّ الْأَنْثَى وَالذَّكَرِ	﴿٢٢٦٠﴾ يَا رَبَّ الْعَيْنِ وَالْأَنْثَى وَالْجَنِّ وَالْبَشَرِ وَالْأُنثَى وَالذَّكَرِ؛
﴿١٣٧٠﴾ رَبُّ الْإِنْجَازِ	﴿٢٢٦١﴾ فَأَنْتَ رَبُّ... الْإِنْجَازِ؛
﴿١٣٧١﴾ رَبُّ الْإِنْجِيلِ	﴿٢٢٦٢﴾ اللَّهُمَّ... رَبَّ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ؛
﴿١٣٧٢﴾ رَبُّ الْإِنْسِ وَالْجَنِّ أَجْمَعِينَ	﴿٢٢٦٣﴾ يَا... رَبَّ الْإِنْسِ وَالْجَنِّ أَجْمَعِينَ؛
﴿١٣٧٣﴾ رَبُّ الْأَنْهَارِ وَالْأَشْجَارِ	﴿٢٢٦٤﴾ يَا رَبَّ الْأَنْهَارِ وَالْأَشْجَارِ؛
﴿١٣٧٤﴾ رَبُّ الْأَنْهَارِ	﴿٢٢٦٥﴾ اللَّهُمَّ... رَبَّ الْأَنْهَارِ وَمَا جَرَتْ؛
﴿١٣٧٥﴾ رَبُّ الْأَنْوَارِ	﴿٢٢٦٦﴾ يَا... رَبَّ... الْأَنْوَارِ؛
﴿١٣٧٦﴾ رَبُّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ	﴿٢٢٦٧﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... رَبِّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ؛
﴿١٣٧٧﴾ رَبُّ الْأَيَّامِ	﴿٢٢٦٨﴾ اللَّهُمَّ... رَبَّ الْأَيَّامِ؛

﴿کامل بودن﴾

- ﴿۱۳۵۴﴾ ای پروردگار آسمان هفتگانه و زمین سرسبز.
- ﴿۱۳۵۵﴾ خدایی جز تو نیست، پروردگار آسمان‌ها و پروردگار زمین‌ها و هر که در آن‌هاست.
- ﴿۱۳۵۶﴾ سوگند به پروردگار کعبه و پروردگار چهار رکن و پروردگار مشاعر.
- ﴿۱۳۵۷﴾ سوگند به پروردگار همه‌ی چهار رکن.
- ﴿۱۳۵۸﴾ ای پروردگار جان‌های فناپذیر.
- ﴿۱۳۵۹﴾ تو را می‌خوانم ای پروردگار روح‌های فانی، جسم‌های پوسیده و روح‌های بالارفته.
- ﴿۱۳۶۰﴾ ای پروردگار آشکارها و نهان‌ها.
- ﴿۱۳۶۱﴾ ای پروردگار نه‌رها و درختان.
- ﴿۱۳۶۲﴾ پناه می‌برم به خداوند، پروردگار اشیاء و تعیین‌کننده‌ی اندازه‌ی آن‌ها.
- ﴿۱۳۶۳﴾ ای پروردگار آشکارها و نهان‌ها.
- ﴿۱۳۶۴﴾ خدای ماه‌ها.
- ﴿۱۳۶۵﴾ پس تو پروردگار... نعمت‌هایی.
- ﴿۱۳۶۶﴾ تو خدای... باران‌هایی.
- ﴿۱۳۶۷﴾ ای پروردگار آفریدگان!
- ﴿۱۳۶۸﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... پروردگار پیامبران و فرستادگان است.
- ﴿۱۳۶۹﴾ ای پروردگار چشم و نشانه، و جنّ و انسان، و زن و مرد.
- ﴿۱۳۷۰﴾ پس تو پروردگار... برآوردن وعده‌هایی.
- ﴿۱۳۷۱﴾ خدایا! ای پروردگار تورات و انجیل!
- ﴿۱۳۷۲﴾ ای... پروردگار همه‌ی انسان‌ها و جنّیان!
- ﴿۱۳۷۳﴾ ای پروردگار نه‌رها و درختان.
- ﴿۱۳۷۴﴾ خدایا! ای پروردگار رودها و آنچه روان است.
- ﴿۱۳۷۵﴾ ای پروردگار نورها.
- ﴿۱۳۷۶﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... پروردگار پیشینیان و پسینیان است.
- ﴿۱۳۷۷﴾ خدایا... ای پروردگار روزها!

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿١٣٧٨﴾ رَبُّ الْآيَاتِ —————	اللَّهُمَّ رَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَرَبَّ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ وَرَبَّ الْحَجَرِ الْأَسْوَدِ وَرَمَزَمَ وَرَبَّ الْآيَاتِ الْمَعْلُومَاتِ؛ {١١٣٨}
﴿١٣٧٩﴾ رَبُّ الْآيَاتِ وَاللَّيَالِي	﴿١١٣٩﴾ رَبُّ الْآيَاتِ وَاللَّيَالِي وَالشُّهُورِ؛ {١١٣٩}
﴿١٣٨٠﴾ رَبُّ الْأَئِمَّةِ مِنْ وَلَدِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ	﴿١١٩٥﴾ مِنْ وَلَدِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ؛ {١١٩٥}
﴿١٣٨١﴾ رَبُّ الْبَادِينَ وَالْحَضَارِ	﴿٠٩٢٩﴾ فَأَنْتَ رَبُّ... الْبَادِينَ وَالْحَضَارِ؛ {٠٩٢٩}
﴿١٣٨٢﴾ رَبُّ الْبَاسِ	﴿١١٤٠﴾ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا دَخَلَ عَلَى مَرِيضٍ قَالَ أَذْهَبَ الْبَاسُ رَبُّ الْبَاسِ؛ {١١٤٠}
﴿١٣٨٣﴾ رَبُّ الْبِحَارِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا رَبَّ الْبَرَارِي وَالْبِحَارِ؛ {٠٠٣٩}
﴿١٣٨٤﴾ رَبُّ الْبَحَارِ الْجَارِيَةِ	﴿٠٣٨٤﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ النُّجُومِ السَّائِرَةِ وَرَبَّ الْبَحَارِ الْجَارِيَةِ؛ {٠٣٨٤}
﴿١٣٨٥﴾ رَبُّ الْبَحَارِ الزَّائِرَاتِ	﴿٠٠٣٠﴾ رَبُّ الْبَحَارِ الزَّائِرَاتِ؛ {٠٠٣٠}
﴿١٣٨٦﴾ رَبُّ الْبَحْثِ وَالنَّظَرِ	﴿٠١٨٥﴾ يَا رَبَّ... الْبَحْثِ وَالنَّظَرِ؛ {٠١٨٥}
﴿١٣٨٧﴾ رَبُّ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ	﴿٠٣٨٤﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ الشَّعْرِ وَالْوَتْرِ وَرَبَّ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ؛ {٠٣٨٤}
﴿١٣٨٨﴾ رَبُّ الْبَحْرِ الْمَكْفُوفِ	﴿١٢٠٦﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّقْفِ الْمَرْفُوعِ وَالْبَحْرِ الْمَكْفُوفِ؛ {١٢٠٦}
﴿١٣٨٩﴾ رَبُّ الْبَرَارِي وَالْبَحَارِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا رَبَّ الْبَرَارِي وَالْبَحَارِ؛ {٠٠٣٩}
﴿١٣٩٠﴾ رَبُّ الْبَرَارِي وَالْقِفَارِ	﴿٠٩٢٩﴾ فَأَنْتَ رَبُّ... الْبَرَارِي وَالْقِفَارِ؛ {٠٩٢٩}
﴿١٣٩١﴾ رَبُّ الْبَرِّيَّاتِ	﴿١١٥٠﴾ يَا رَبَّ الْخَلَائِقِ وَالْبَرِّيَّاتِ؛ {١١٥٠}
﴿١٣٩٢﴾ رَبُّ الْبَشَرِ	﴿٠٠٢٨﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ الْبَشَرِ؛ {٠٠٢٨}
﴿١٣٩٣﴾ رَبُّ الْبِلَادِ	﴿١٣٢٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعِبَادِ وَالْبِلَادِ؛ {١٣٢٤}
﴿١٣٩٤﴾ رَبُّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ؛ {٠٠٣٩}
﴿١٣٩٥﴾ رَبُّ الْبَلَدَةِ الْحَرَامِ	﴿٠٠٨٢﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... رَبُّ الْبَلَدَةِ الَّتِي حَرَمَهَا؛ {٠٠٨٢}
﴿١٣٩٦﴾ رَبُّ الْبَنِيَّةِ	﴿١١٤٢﴾ يَا رَبَّ الْبَنِيَّةِ؛ {١١٤٢}
﴿١٣٩٧﴾ رَبُّ الْبَهَاءِ	﴿٠٨٠١﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ الْبَهَاءِ؛ {٠٨٠١}
﴿١٣٩٨﴾ رَبُّ الْبَيْتِ	﴿٠٠٢٧﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ الْبَيْتِ؛ {٠٠٢٧}

﴿کامل بودن﴾

- ﴿۱۳۷۸﴾ خدایا، ای پروردگار مشعر الحرام، و ای پروردگار رکن و مقام، و ای پروردگار حجر الأسود و زمزم، و ای پروردگار روزهای مشخص!
- ﴿۱۳۷۹﴾ پروردگار روزها و شبها و ماهها.
- ﴿۱۳۸۰﴾ ای پروردگار محمد و علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان از نسل حسین علیهم السلام.
- ﴿۱۳۸۱﴾ تو خدای... بادیه نشینها و شهرنشینهایی.
- ﴿۱۳۸۲﴾ رسول خدا صلی الله علیه و آله هنگامی که نزد مریض می آمد، می فرمود: «ای صاحب سختی و ناپسندی! این سختی و ناپسندی را برطرف ساز».
- ﴿۱۳۸۳﴾ ای پروردگار خشکیها و دریاها.
- ﴿۱۳۸۴﴾ خدایا! ای پروردگار ستاره های در گردش و ای پروردگار دریا های روان.
- ﴿۱۳۸۵﴾ پروردگار دریا های سرشار.
- ﴿۱۳۸۶﴾ ای پروردگار... مباحثه و رأی.
- ﴿۱۳۸۷﴾ خدایا! ای پروردگار نور بزرگ و ای پروردگار زوج و فرد و ای پروردگار دریای خروشان.

- ﴿۱۳۸۸﴾ خدایا پروردگار سقف بند و دریای خوددار.
- ﴿۱۳۸۹﴾ ای پروردگار خشکیها و دریاها.
- ﴿۱۳۹۰﴾ تو خدای... بیابانها و صحراهایی.
- ﴿۱۳۹۱﴾ ای پروردگار آفریده ها و مردمان.
- ﴿۱۳۹۲﴾ خدایا! ای پروردگار بشر.
- ﴿۱۳۹۳﴾ منزّه است پروردگار بندگان و سرزمینها.
- ﴿۱۳۹۴﴾ ای پروردگار شهر دارای حرمت.
- ﴿۱۳۹۵﴾ خدایا... تو خداوندگار سرزمینی هستی که برای آن حرمت قرار دادی.
- ﴿۱۳۹۶﴾ ای پروردگار ساختمان کعبه.
- ﴿۱۳۹۷﴾ خدایا، ای پروردگار زیبایی.
- ﴿۱۳۹۸﴾ بار خدایا! ای پروردگار خانه.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿١٣٩٩﴾ رَبُّ الْبَيْتِ الْحَرَامِ ❖ رَبُّ الْبَيْتِ الْحَرَامِ؛ {٠٠٢٣}
- ﴿١٤٠٠﴾ رَبُّ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ❖ يَا رَبُّ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ؛ {٠٠٠٢}
- ﴿١٤٠١﴾ رَبُّ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ❖ أَنْتَ رَبُّ... الْبَيْتِ الْعَتِيقِ الَّذِي أَخْلَلْتَهُ الْبَرَكَةَ وَجَعَلْتَهُ
الَّذِي أَخْلَلْتَهُ الْبَرَكَةَ {٠٢٨١} لِلنَّاسِ أَمْنَةً؛
- ﴿١٤٠٢﴾ رَبُّ الْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ❖ اللَّهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ الشَّفَعِ وَالْوَتْرِ وَرَبَّ الْبَحْرِ
الْمَسْجُورِ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ؛ {٠٣٨٤}
- ﴿١٤٠٣﴾ رَبُّ الْبَيْتِ وَالْحَرَمِ ❖ يَا رَبُّ الْبَيْتِ وَالْحَرَمِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٤٠٤﴾ رَبُّ الْبَيْتِ وَالطَّوَافِ ❖ ادْعُوكَ رَبُّ الْبَيْتِ وَالطَّوَافِ؛ {١١٤٣}
- ﴿١٤٠٥﴾ رَبُّ الْبَيْتِ وَالنُّذُورِ ❖ ادْعُوكَ رَبُّ الْبَيْتِ وَالنُّذُورِ؛ {١١٤٣}
- ﴿١٤٠٦﴾ رَبُّ النَّجِيَّةِ وَالسَّلَامِ ❖ يَا رَبَّ النَّجِيَّةِ وَالسَّلَامِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٤٠٧﴾ رَبُّ التُّرَابِ ❖ هُوَ رَبُّ التُّرَابِ؛ {١١٤٤}
- ﴿١٤٠٨﴾ رَبُّ التَّوَرَةِ ❖ اللَّهُمَّ... رَبَّ التَّوَرَةِ؛ {٠٣٨٤}
- ﴿١٤٠٩﴾ رَبُّ الثَّقَلَيْنِ ❖ كَفَرَ الْقَوْمُ وَقَدْ مَأْرَغَبُوا، عَنْ ثَوَابِ اللَّهِ رَبِّ الثَّقَلَيْنِ؛ {١١٤٥}
- ﴿١٤١٠﴾ رَبُّ الثَّمَارِ ❖ يَا رَبَّ الْحُبُوبِ وَالثَّمَارِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٤١١﴾ رَبُّ الْجَا حِدِينَ ❖ يَا... رَبَّ الْمُفْرِّينَ وَالْجَا حِدِينَ؛ {٠١٨٥}
- ﴿١٤١٢﴾ رَبُّ الْجُبِّ ❖ اللَّهُمَّ رَبَّ دَانِيَالٍ وَالْجُبِّ؛ {١١٨٦}
- ﴿١٤١٣﴾ رَبُّ الْجِبَالِ ❖ رَبُّ الْجِبَالِ؛ {١١٤٤}
- ﴿١٤١٤﴾ رَبُّ الْجِبَالِ الرَّاسِيَاتِ ❖ رَبُّ الْجِبَالِ الرَّاسِيَاتِ؛ {٠٠٣٠}
- ﴿١٤١٥﴾ رَبُّ الْجِبَالِ الرَّوَاسِيِ ❖ اللَّهُمَّ... رَبَّ الْجِبَالِ الرَّوَاسِيِ الَّتِي جَعَلْتَهَا لِلْأَرْضِ أَوْتَادًا وَ
لِلخَلْقِ مَتَاعًا؛ {١١٤١}
- ﴿١٤١٦﴾ رَبُّ الْجَبَرُوتِ ❖ وَرَبَّ الْمَلَكُوتِ وَالْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوتِ؛ {٢٢٠٣}
- ﴿١٤١٧﴾ رَبُّ الْجَدَاوِلِ وَالْبَحَارِ ❖ فَأَنْتَ رَبُّ... الْجَدَاوِلِ وَالْبَحَارِ؛ {٠٩٢٩}
- ﴿١٤١٨﴾ رَبُّ الْجَرَادَةِ ❖ أَنَا رَبُّ الْجَرَادَةِ وَرَازِقُهَا؛ {١١٤٦}
- ﴿١٤١٩﴾ رَبُّ الْجَسَدِ الْحَسِينِ ﷺ ❖ اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ التُّرْبَةِ الْمُبَارَكَةِ الطَّاهِرَةِ وَرَبَّ النُّورِ الَّذِي
أَنْزَلَ فِيهِ وَرَبَّ الْجَسَدِ الَّذِي سَكَنَ فِيهِ؛ {١١٤٧}

﴿کامل بودن﴾

﴿۱۳۹۹﴾ پروردگار خانه‌ی مورد احترام.

﴿۱۴۰۰﴾ ای پروردگار خانه‌ی آزادشده.

﴿۱۴۰۱﴾ تو پروردگار... خانه‌ی کعبه‌ای که برکت را در آن نازل فرمودی، و آن را برای مردم ایمن ساختی.

﴿۱۴۰۲﴾ خدایا! ای پروردگار نور بزرگ و ای پروردگار زوج و فرد و ای پروردگار دریای خروشان و خدای خانه‌ی آبادان.

﴿۱۴۰۳﴾ ای پروردگار کعبه و حرم.

﴿۱۴۰۴﴾ ای پروردگار کعبه و طواف، تو را می‌خوانم.

﴿۱۴۰۵﴾ ای پروردگار کعبه و نزورات، تو را می‌خوانم.

﴿۱۴۰۶﴾ ای پروردگار درود و سلام.

﴿۱۴۰۷﴾ او پروردگار خاک است.

﴿۱۴۰۸﴾ خدایا! ای پروردگار تورات!

﴿۱۴۰۹﴾ این گروه کافر شدند و از زمان دیرین از ثواب خدایی که پروردگار جنّ و انس است روگردانند.

﴿۱۴۱۰﴾ پروردگار دانه‌ها و میوه‌ها.

﴿۱۴۱۱﴾ پروردگار اقرارکنندگان و انکار کنندگان.

﴿۱۴۱۲﴾ ای پروردگار دانیال و چاه.

﴿۱۴۱۳﴾ پروردگار کوه‌ها.

﴿۱۴۱۴﴾ پروردگار کوه‌های بلند.

﴿۱۴۱۵﴾ خدایا! ای پروردگار کوه‌های استوار که آن‌ها را لنگرهای زمین و بهره‌ی آفریدگان ساختی.

﴿۱۴۱۶﴾ سوگند به پروردگار جهان فراماده، شکست‌ناپذیری و شکوه.

﴿۱۴۱۷﴾ تو خدای... نه‌رها و دریا‌هایی.

﴿۱۴۱۸﴾ من پروردگار ملخ و روزی‌دهنده‌ی آن هستم.

﴿۱۴۱۹﴾ خدایا! ای پروردگار این تربت مبارک و پاکیزه (تربت امام حسین علیه السلام) و پروردگار

نوری که در آن نازل شده و پروردگار بدنی که در آن ساکن شده است!

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿١٤٢٠﴾ رَبُّ الْجُلُودِ الْمُمَزَّقَةِ	﴿١١٥٤﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ... الْجُلُودِ الْمُمَزَّقَةِ؛
﴿١٤٢١﴾ رَبُّ الْجَمَالِ	﴿٠٩١٥﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ... الْجَمَالِ؛
﴿١٤٢٢﴾ رَبُّ الْجَنِّ وَالْبَشَرِ	﴿٠١٨٥﴾ يَا رَبَّ الْعَيْنِ وَالْأَثَرِ وَالْجَنِّ وَالْبَشَرِ؛
﴿١٤٢٣﴾ رَبُّ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا رَبَّ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ؛
﴿١٤٢٤﴾ رَبُّ الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ	﴿٠٠٤٠﴾ فَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ؛
﴿١٤٢٥﴾ رَبُّ الْجَوِّ الْمَكْفُوفِ	﴿١١٤٥﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّقْفِ الْمَرْفُوعِ وَالْجَوِّ الْمَكْفُوفِ؛
﴿١٤٢٦﴾ رَبُّ الْحُبُوبِ وَالْتَّمَارِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا رَبَّ الْحُبُوبِ وَالْتَّمَارِ؛
﴿١٤٢٧﴾ رَبُّ الْحَجَرِ الْأَسْوَدِ	﴿١١٣٨﴾ اللَّهُمَّ... رَبَّ الْحَجَرِ الْأَسْوَدِ؛
﴿١٤٢٨﴾ رَبُّ الْحَجَرِ الْمُكْرَمِ	﴿١١٤٨﴾ إِنِّي وَرَبَّ الْحَجَرِ الْمُكْرَمِ؛
﴿١٤٢٩﴾ رَبُّ الْحَرَامِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا رَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرَامِ؛
﴿١٤٣٠﴾ رَبُّ الْحَرَمِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا رَبَّ الْبَيْتِ وَالْحَرَمِ؛
﴿١٤٣١﴾ رَبُّ الْحُسَيْنِ عليه السلام	﴿٠٣٧٠﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ الْحُسَيْنِ عليه السلام ؛
﴿١٤٣٢﴾ رَبُّ الْخَضَارِ	﴿٠٢٠٥﴾ فَأَنْتَ رَبُّ... الْخَضَارِ؛
﴿١٤٣٣﴾ رَبُّ الْحَظِيمِ	﴿١١٧٢﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ الْمَرْوَةِ وَالْحَظِيمِ؛
﴿١٤٣٤﴾ رَبُّ الْحَفَظَةِ الْكَرَامِ	﴿١١٧٠﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ الْكَعْبَةِ الْحَرَامِ وَالْحَفَظَةِ الْكَرَامِ؛
﴿١٤٣٥﴾ رَبُّ الْحِلِّ وَالْإِحْرَامِ	﴿٠٦٦٠﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ... الْحِلِّ وَالْإِحْرَامِ؛
﴿١٤٣٦﴾ رَبُّ الْحِلِّ وَالْحَرَامِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا رَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرَامِ؛
﴿١٤٣٧﴾ رَبُّ الْحَمْدِ	﴿٠٠٢٨﴾ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ... رَبُّ الْحَمْدِ؛
﴿١٤٣٨﴾ رَبُّ الْحَيَاةِ	﴿٠٠٢٧﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ الْمَوْتِ وَالْحَيَاةِ؛
﴿١٤٣٩﴾ رَبُّ الْحَيَتَانِ	﴿٠٣٥٨﴾ سُبُوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْحَيَتَانِ؛
﴿١٤٤٠﴾ رَبُّ الْخَلَائِقِ	﴿٠٢١٥﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ اللَّيْلَةِ الْجَدِيدَةِ وَكُلِّ لَيْلَةٍ وَهَذَا الشَّهْرِ وَكُلِّ شَهْرٍ وَرَبَّ الْخَلَائِقِ؛
﴿١٤٤١﴾ رَبُّ الْخَلَائِقِ	﴿٠٦٩٢﴾ أَعُوذُ بِاللَّهِ... رَبَّ الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ؛
﴿١٤٤٢﴾ رَبُّ الْخَلَائِقِ	﴿١١٥٠﴾ يَا رَبَّ الْخَلَائِقِ وَالْبَرِيَّاتِ؛
﴿١٤٤٣﴾ رَبُّ الْخَلْقِ	﴿٠٠٧٤﴾ اللَّهُ أَكْبَرُ رَبُّ الْخَلْقِ؛

﴿کامل بودن﴾

- ﴿۱۴۲۰﴾ خدایا! ای پروردگار... پوست‌های پاره‌گشته.
- ﴿۱۴۲۱﴾ نیست معبودی جز تو، پروردگار زیبایی.
- ﴿۱۴۲۲﴾ ای پروردگار چشم و نشانه، و جنّ و انسان.
- ﴿۱۴۲۳﴾ ای پروردگار بهشت و دوزخ.
- ﴿۱۴۲۴﴾ اوست خدایی که جز او خدایی نیست... پروردگار جنّ و انس.
- ﴿۱۴۲۵﴾ ای خدای آسمان برافراشته، و فضای نگاه داشته شده.
- ﴿۱۴۲۶﴾ پروردگار دانه‌ها و میوه‌ها.
- ﴿۱۴۲۷﴾ خدایا! ای پروردگار حجر الأسود!
- ﴿۱۴۲۸﴾ سوگند به پروردگار حجرالأسود ارجمند.
- ﴿۱۴۲۹﴾ ای پروردگار حلال و حرام.
- ﴿۱۴۳۰﴾ ای پروردگار کعبه و حرم.
- ﴿۱۴۳۱﴾ خدایا! ای پروردگار حسین (علیه السلام).
- ﴿۱۴۳۲﴾ تو خدای... شهرنشین‌هایی.
- ﴿۱۴۳۳﴾ ای پروردگار مروه و حطیم.
- ﴿۱۴۳۴﴾ خدایا! ای پروردگار کعبه‌ی صاحب احترام، و پروردگار نگهبانان گرامی.
- ﴿۱۴۳۵﴾ خدایا، ای پروردگار... زمین‌های غیر از حرم و خود حرم!
- ﴿۱۴۳۶﴾ ای پروردگار حلال و حرام.
- ﴿۱۴۳۷﴾ خدایا! ستایش برای توست... که صاحب ستایشی.
- ﴿۱۴۳۸﴾ خدایا! ای پروردگار مرگ و زندگی.
- ﴿۱۴۳۹﴾ پاک و منزّه است پروردگار ماهی‌ها.
- ﴿۱۴۴۰﴾ خدایا! ای پروردگار این شب جدید و هر شب و این ماه و هر ماه و پروردگار تمام

آفریدگان.

- ﴿۱۴۴۱﴾ پناه می‌برم به خداوند... پروردگار تمام آفریدگان.
- ﴿۱۴۴۲﴾ ای پروردگار آفریده‌ها و مردمان.
- ﴿۱۴۴۳﴾ خداوند بزرگ‌ترین است؛ پروردگار آفریدگان.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿١٤٤٤﴾ رَبُّ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ ﴿٠٠٢٧﴾ يَا... رَبَّ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ؛ ﴿٠٠٢٧﴾
- ﴿١٤٤٥﴾ رَبُّ الْخَمْسَةِ ﴿٠٢٢٧﴾ اللَّهُمَّ يَا خَالِقَ الْخَمْسَةِ وَرَبَّ الْخَمْسَةِ؛ ﴿٠٢٢٧﴾
- ﴿١٤٤٦﴾ رَبُّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ﴿٠٣٨٤﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ النُّجُومِ السَّائِرَةِ وَرَبَّ الْبِحَارِ الْجَارِيَةِ وَرَبَّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ؛ ﴿٠٣٨٤﴾
- ﴿١٤٤٧﴾ رَبُّ الذَّكَرِ ﴿٠٠٥٧﴾ يَا رَبَّ الْعَيْنِ وَالْأَثَرِ وَالْجَنِّ وَالْبَشَرِ وَالْأُنْثَى وَالذَّكَرِ؛ ﴿٠٠٥٧﴾
- ﴿١٤٤٨﴾ رَبُّ الرَّاقِصَاتِ ﴿١١٥٢﴾ وَرَبَّ الرَّاقِصَاتِ؛ ﴿١١٥٢﴾
- ﴿١٤٤٩﴾ رَبُّ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ ﴿٠٠٣٩﴾ يَا رَبَّ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ؛ ﴿٠٠٣٩﴾
- ﴿١٤٥٠﴾ رَبُّ الرُّوَاسِي ﴿١١٥٥﴾ اللَّهُمَّ... رَبَّ الرُّوَاسِي الَّتِي جَعَلْتَهَا لِلْأَرْضِ أَوْتَادًا وَلِلْخَلْقِ مَتَاعًا؛ ﴿١١٥٥﴾
- ﴿١٤٥١﴾ رَبُّ الرُّوحِ وَالْعَرْشِ ﴿٠٣٥٨﴾ سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الرُّوحِ وَالْعَرْشِ؛ ﴿٠٣٥٨﴾
- ﴿١٤٥٢﴾ رَبُّ الرِّيَّاحِ ﴿١١٣٦﴾ اللَّهُمَّ... رَبَّ الرِّيَّاحِ وَمَا ذَرَّتْ؛ ﴿١١٣٦﴾
- ﴿١٤٥٣﴾ رَبُّ الرِّيَّاحِ ﴿١١٣٧﴾ اللَّهُمَّ... رَبَّ الرِّيَّاحِ وَمَا ذَرَيْنِ؛ ﴿١١٣٧﴾
- ﴿١٤٥٤﴾ رَبُّ الزُّبُورِ ﴿٠٠٢٧﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ... الزُّبُورِ؛ ﴿٠٠٢٧﴾
- ﴿١٤٥٥﴾ رَبُّ السَّاعَةِ الْقَائِمَةِ ﴿١١٥٤﴾ اللَّهُمَّ... رَبَّ السَّاعَةِ الْقَائِمَةِ؛ ﴿١١٥٤﴾
- ﴿١٤٥٦﴾ رَبُّ السَّبَّاحِ فِي السَّمَاءِ ﴿٠٣٥٨﴾ سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْحَيَاتِ وَالْبِحَارِ وَالْهَوَامِّ وَالسَّبَّاحِ فِي السَّمَاءِ؛ ﴿٠٣٥٨﴾
- ﴿١٤٥٧﴾ رَبُّ السَّبْعِ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ ﴿٠٤٧١﴾ يَا... رَبَّ السَّبْعِ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ؛ ﴿٠٤٧١﴾
- ﴿١٤٥٨﴾ رَبُّ السَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ﴿١١٤١﴾ اللَّهُمَّ... رَبَّ السَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ؛ ﴿١١٤١﴾
- ﴿١٤٥٩﴾ رَبُّ السَّقْفِ الْمَحْفُوظِ ﴿١١٤١﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّقْفِ الْمَحْفُوظِ؛ ﴿١١٤١﴾
- ﴿١٤٦٠﴾ رَبُّ السَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿١١٤٥﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّقْفِ الْمَرْفُوعِ؛ ﴿١١٤٥﴾
- ﴿١٤٦١﴾ رَبُّ السَّلَامِ ﴿٠٠٣٩﴾ يَا رَبَّ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ؛ ﴿٠٠٣٩﴾
- ﴿١٤٦٢﴾ رَبُّ السُّلْطَانِ ﴿٠٩١٥﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ... السُّلْطَانِ؛ ﴿٠٩١٥﴾
- ﴿١٤٦٣﴾ رَبُّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ﴿٢٣﴾ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ؛ ﴿الذاريات: ٢٣﴾

﴿کامل بودن﴾

- ﴿۱۴۴۴﴾ ای پروردگار تمام آفریدگان.
- ﴿۱۴۴۵﴾ خدایا! ای آفریدگار پنج تن و ای پروردگار پنج تن!
- ﴿۱۴۴۶﴾ خدایا! ای پروردگار ستاره‌های در گردش و ای پروردگار دریا‌های روان و ای در گردش دنیا و آخرت.
- ﴿۱۴۴۷﴾ ای پروردگار چشم و نشانه، و جنّ و انسان، و زن و مرد.
- ﴿۱۴۴۸﴾ قسم به خدای افلاک.
- ﴿۱۴۴۹﴾ ای پروردگار رکن و مقام.
- ﴿۱۴۵۰﴾ ای پروردگار کوه‌های بلند و استوار که آن را برای زمین مانند میخ‌های محکم و برای آفریدگان اسباب بهره‌مندی قرار داده‌ای.
- ﴿۱۴۵۱﴾ منزّه است پروردگار روح و عرش.
- ﴿۱۴۵۲﴾ پروردگار باده‌ها و آنچه را به حرکت در می‌آورد.
- ﴿۱۴۵۳﴾ ای پروردگار باده‌ها و آنچه پراکنده می‌کند.
- ﴿۱۴۵۴﴾ خدایا! ای پروردگار... زبور [داود علیه السلام]!
- ﴿۱۴۵۵﴾ خدایا! ای پروردگار لحظه‌ی قیامت.
- ﴿۱۴۵۶﴾ منزّه است پروردگار ماهی‌ها و دریاها، حشرات و درندگان در آشیانه‌های‌شان.
- ﴿۱۴۵۷﴾ ای خدای هفت جفت و قرآن با عظمت.
- ﴿۱۴۵۸﴾ ای پروردگار ابر رام‌شده میان آسمان و زمین.
- ﴿۱۴۵۹﴾ خدایا! ای پروردگار این آسمان حفظ‌شده.
- ﴿۱۴۶۰﴾ ای خدای آسمان بر افراشته.
- ﴿۱۴۶۱﴾ ای پروردگار درود و سلام.
- ﴿۱۴۶۲﴾ نیست معبودی جز تو، پروردگار فرمانروایی.
- ﴿۱۴۶۳﴾ سوگند به پروردگار آسمان و زمین که این مطلب حقّ است همان گونه که شما سخن می‌گویید!

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿١٤٦٤﴾ رَبُّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ❖ رَبُّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا؛ {١١٥٦}
- ﴿١٤٦٥﴾ رَبُّ السَّمَاءِ ❖ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاءِ وَمَا أَظَلَّتْ وَرَبَّ الْأَرْضِ وَمَا أَقَلَّتْ؛ {١١٣٦}
- ﴿١٤٦٦﴾ رَبُّ السَّمَاوَاتِ ❖ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ الْأَرْفَعَةِ وَالْأَرْضِينَ الْمُمْرَعَةِ؛ {١١٥٧}
- ﴿١٤٦٧﴾ رَبُّ السَّمَاوَاتِ ❖ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ؛ {المؤمنون: ٨٦}
- ﴿١٤٦٨﴾ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ ❖ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَمَا عَلَيْهِنَّ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ؛ {٠٠٢٣}
- ﴿١٤٦٩﴾ رَبُّ السَّمَاوَاتِ ❖ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظَلَّتْ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ؛ {٠٢٧١}
- ﴿١٤٧٠﴾ رَبُّ السَّمَاوَاتِ ❖ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظَلَّتْ وَرَبُّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا أَظَلَّتْ؛ {١١٣٧}
- ﴿١٤٧١﴾ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ ❖ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا فَوْقَهُنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ؛ {٠٤٨٥}
- ﴿١٤٧٢﴾ رَبُّ السَّمَاوَاتِ ❖ يَا... إِلَهَ مَنْ مَضَى رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَنْ فِيهِنَّ؛ {٠٣٥٨}
- ﴿١٤٧٣﴾ رَبُّ السَّمَاوَاتِ الْعُلَى ❖ يَا... رَبُّ السَّمَاوَاتِ الْعُلَى؛ {٠٠٣٠}
- ﴿١٤٧٤﴾ رَبُّ السَّمَاوَاتِ ❖ أَعِزُّ نَفْسِي وَوَلَدِي وَوَلَدِي وَإِخْوَانِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِاللَّهِ رَبِّ السَّمَاوَاتِ الْقَائِمَاتِ بِلَا عَمَدٍ؛ {٠٠٣٠}
- ﴿١٤٧٥﴾ رَبُّ السَّمَاوَاتِ ❖ رَبُّ السَّمَاوَاتِ الْقَائِمَاتِ وَالْأَرْضِينَ الْبَاسِطَاتِ؛ {٠٠٣٠}
- ﴿١٤٧٦﴾ رَبُّ السَّمَاوَاتِ الْمُسَخَّرَاتِ ❖ رَبُّ السَّمَاوَاتِ الْمُسَخَّرَاتِ؛ {٠٠٣٠}
- ﴿١٤٧٧﴾ رَبُّ السَّمَاوَاتِ ❖ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبَّنَا رَبِّ السَّمَاوَاتِ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ؛ {١٣٤٤}
- ﴿١٤٧٨﴾ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ❖ سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ؛ {الزخرف: ٨٢}

«کامل بودن»

﴿۱۴۶۴﴾ پروردگار زمین و آسمان، و آنچه میان آن دو است.

﴿۱۴۶۵﴾ خدایا! ای پروردگار آسمان و آنچه بر آن سایه انداخته است و ای پروردگار زمین و آنچه [بر روی خود] برداشته است.

﴿۱۴۶۶﴾ خدایا، ای پروردگار آسمان‌های برافراشته و زمین‌های سرسبز.

﴿۱۴۶۷﴾ بگو: «چه کسی پروردگار آسمان‌های هفت‌گانه، و پروردگار عرش عظیم است؟»

﴿۱۴۶۸﴾ پروردگار آسمان‌های هفت‌گانه و پروردگار زمین‌های هفت‌گانه و هر چه در آن‌ها و در بین آن‌ها و بر روی آن‌هاست و او پروردگار عرش بزرگ است.

﴿۱۴۶۹﴾ خدایا! ای پروردگار آسمان‌های هفت‌گانه و ای پروردگار زمین‌های هفت‌گانه و هر چه درون آن‌ها و میان آن‌هاست.

﴿۱۴۷۰﴾ خدایا! ای پروردگار آسمان‌های هفت‌گانه و آنچه بر آن سایه افکنده و ای پروردگار زمین‌های هفت‌گانه و آنچه در آن‌هاست.

﴿۱۴۷۱﴾ منزّه است خداوند؛ پروردگار جهانیان، پروردگار آسمان هفت‌گانه و هر آنچه در آن‌ها، بالای آن‌ها و مابین آن‌هاست.

﴿۱۴۷۲﴾ ای معبود گذشتگان، پروردگار آسمان‌های هفت‌گانه و آن چه در آن‌هاست.

﴿۱۴۷۳﴾ ای پروردگار آسمان‌های بلند.

﴿۱۴۷۴﴾ خودم، پدر و مادرم، فرزندانم، برادران و خواهران ایمانی‌ام را به پناه خدا، پروردگار آسمان‌های برافراشته‌ی بدون ستون می‌برم.

﴿۱۴۷۵﴾ پروردگار آسمان‌های برافراشته و زمین‌های گسترده.

﴿۱۴۷۶﴾ پروردگار آسمان‌های تسخیرشده.

﴿۱۴۷۷﴾ منزّه است خداوند، پروردگار ما - پروردگار شکست‌ناپذیری - از آنچه مشرکان در وصفش گویند.

﴿۱۴۷۸﴾ منزّه است پروردگار آسمان‌ها و زمین، پروردگار عرش، از توصیفی که آن‌ها می‌کنند!

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿١٤٧٩﴾ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَ	﴿١٠٠٨﴾ أَنْتَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا تَحْتَهُنَّ
﴿١٤٨٠﴾ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَ	﴿٠٠٢٧﴾ رَبُّ الْأَرْضِينَ وَمَنْ فِيهِنَّ
﴿١٤٨١﴾ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ	﴿١١٥٩﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَالْأَرْضِينَ السَّبْعِ
وَالْأَرْضِينَ السَّبْعِ	
﴿١٤٨٢﴾ رَبُّ الشَّعْرِ	﴿٤٩﴾ وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرِ؛ {النجم: ٤٩}
﴿١٤٨٣﴾ رَبُّ الشُّعُورِ	﴿١١٥٤﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ الْأَرْوَاحِ الْفَانِيَةِ وَرَبَّ الْأَجْسَادِ الْبَالِيَةِ وَرَبَّ الشُّعُورِ الْمُتَمَعِّطَةِ؛ {١١٥٤}
﴿١٤٨٤﴾ رَبُّ الشَّفَعِ الْكَبِيرِ	﴿٠٠٥٢﴾ اللَّهُمَّ... رَبَّ الشَّفَعِ الْكَبِيرِ؛ {٠٠٥٢}
﴿١٤٨٥﴾ رَبُّ الشَّفَعِ وَالْوَثْرِ	﴿٠٣٨٤﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ الشَّفَعِ وَالْوَثْرِ؛ {٠٣٨٤}
﴿١٤٨٦﴾ رَبُّ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ	﴿٠١٨٥﴾ يَا رَبَّ... الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ؛ {٠١٨٥}
﴿١٤٨٧﴾ رَبُّ الشَّمْسِ وَالْأَقْمَارِ	﴿٠٩٢٩﴾ فَأَنْتَ رَبُّ... الشَّمْسِ وَالْأَقْمَارِ؛ {٠٩٢٩}
﴿١٤٨٨﴾ رَبُّ الشَّهْرِ الْحَرَامِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا رَبَّ الشَّهْرِ الْحَرَامِ؛ {٠٠٣٩}
﴿١٤٨٩﴾ رَبُّ الشُّهُورِ	﴿١١٧١﴾ وَرَبَّ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ وَالشُّهُورِ؛ {١١٧١}
﴿١٤٩٠﴾ رَبُّ الشَّيَاطِينِ	﴿١٠٦٥﴾ اللَّهُمَّ... رَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَضَلَّتْ؛ {١٠٦٥}
﴿١٤٩١﴾ رَبُّ الشَّيَاطِينِ	﴿١١٣٧﴾ اللَّهُمَّ... رَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَضَلَّلْنَ؛ {١١٣٧}
﴿١٤٩٢﴾ رَبُّ الصَّبَاحِ الصَّالِحِ	﴿٠٤٠٥﴾ سُبْحَانَ رَبِّ الصَّبَاحِ الصَّالِحِ؛ {٠٤٠٥}
﴿١٤٩٣﴾ رَبُّ الصَّبَاحِ وَالْمَسَاءِ	﴿١١٦١﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ الصَّبَاحِ وَالْمَسَاءِ؛ {١١٦١}
﴿١٤٩٤﴾ رَبُّ الصَّحَارَى وَالْقِفَارِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا رَبَّ الصَّحَارَى وَالْقِفَارِ؛ {٠٠٣٩}
﴿١٤٩٥﴾ رَبُّ الصَّدِّيقِينَ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا رَبَّ الصَّدِّيقِينَ وَالْأَخْيَارِ؛ {٠٠٣٩}
﴿١٤٩٦﴾ رَبُّ الصَّغَارِ وَالْكِبَارِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا رَبَّ الصَّغَارِ وَالْكِبَارِ؛ {٠٠٣٩}
﴿١٤٩٧﴾ رَبُّ الضِّيَاءِ	﴿٠٨٠١﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ الضِّيَاءِ؛ {٠٨٠١}
﴿١٤٩٨﴾ رَبُّ الطَّوَافِ	﴿١١٤٣﴾ أَدْعُوكَ رَبَّ الْبَيْتِ وَالطَّوَافِ؛ {١١٤٣}
﴿١٤٩٩﴾ رَبُّ الطَّيِّبِينَ	﴿١١٦٢﴾ يَا رَبَّ الطَّيِّبِينَ؛ {١١٦٢}

﴿کامل بودن﴾

- ﴿۱۴۷۹﴾ تو پروردگار آسمان‌ها و زمینی و هر آنچه در آن‌ها و مابین و زیر آن‌هاست.
- ﴿۱۴۸۰﴾ خدایی جز تو نیست، پروردگار آسمان‌ها و پروردگار زمین‌ها و هر که در آن‌هاست.
- ﴿۱۴۸۱﴾ منزّه است پروردگار آسمان‌های هفتگانه و زمین‌های هفتگانه.
- ﴿۱۴۸۲﴾ و اینکه اوست پروردگار ستاره‌ی «شعرا»!
- ﴿۱۴۸۳﴾ خدایا! ای پروردگار جان‌های از بین رونده، و ای پروردگار پیکرهای فرسوده، و ای پروردگار موهای ژولیده.
- ﴿۱۴۸۴﴾ پروردگار زوج بزرگ.
- ﴿۱۴۸۵﴾ خدایا! ای پروردگار نور بزرگ و ای پروردگار زوج و فرد.
- ﴿۱۴۸۶﴾ ای پروردگار... خورشید و ماه.
- ﴿۱۴۸۷﴾ تو خدای... خورشیدها و ماه‌هایی.
- ﴿۱۴۸۸﴾ ای پروردگار ماه دارای حرمت.
- ﴿۱۴۸۹﴾ و سوگند به پروردگار شب‌ها و روزها و ماه‌ها.
- ﴿۱۴۹۰﴾ پروردگار شیطان‌ها و آنچه گمراه می‌کنند.
- ﴿۱۴۹۱﴾ خدایا... ای پروردگار شیطان‌ها و آنچه گمراه می‌کنند.
- ﴿۱۴۹۲﴾ منزّه است پروردگار صبح شایسته.
- ﴿۱۴۹۳﴾ خدایا! ای پروردگار صبح و شب!
- ﴿۱۴۹۴﴾ ای پروردگار دشت‌ها و بیشه‌ها.
- ﴿۱۴۹۵﴾ ای پروردگار راستان و نیکان.
- ﴿۱۴۹۶﴾ ای پروردگار خردسالان و بزرگسالان.
- ﴿۱۴۹۷﴾ خدایا، ای پروردگار تابش.
- ﴿۱۴۹۸﴾ ای پروردگار کعبه و طواف، تو را می‌خوانم.
- ﴿۱۴۹۹﴾ ای پروردگار پاکان.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿١٥٠٠﴾ رَبُّ الظِّلِّ وَالْحَرُورِ ﴿٠٩٣١﴾ اللَّهُمَّ... رَبَّ الظِّلِّ وَالْحَرُورِ؛ {٠٩٣١}
- ﴿١٥٠١﴾ رَبُّ الظَّلَامِ ﴿٠٠٣٩﴾ يَا رَبَّ النُّورِ وَالظَّلَامِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٥٠٢﴾ رَبُّ الظُّلَمِ ﴿٠٣٩٨﴾ يَا رَبَّ لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَجَاعِلَهَا خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرِ رَبِّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْجِبَالِ وَالْبَحَارِ وَالظُّلَمِ؛ {٠٣٩٨}
- ﴿١٥٠٣﴾ رَبُّ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ ﴿٠٩٣١﴾ اللَّهُمَّ... رَبَّ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ؛ {٠٩٣١}
- ﴿١٥٠٤﴾ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ؛ {الْفَاتِحَةُ: ٢}
- ﴿١٥٠٥﴾ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٠٦٩٠﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ؛ {٠٦٩٠}
- ﴿١٥٠٦﴾ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٠٠٢٢﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ؛ {٠٠٢٢}
- ﴿١٥٠٧﴾ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٠٠٤٠﴾ فَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَالَمِينَ؛ {٠٠٤٠}
- ﴿١٥٠٨﴾ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣٢٢﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَإِلَهُ الْمُرْسَلِينَ؛ {١٣٢٢}
- ﴿١٥٠٩﴾ رَبُّ الْعِبَادِ وَالْبِلَادِ ﴿١٣٢٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعِبَادِ وَالْبِلَادِ؛ {١٣٢٤}
- ﴿١٥١٠﴾ رَبُّ الْعِبَادِ وَالْوَبَرَةِ ﴿١١٦٣﴾ سُبْحَانَ رَبِّ الْعِبَادِ وَالْوَبَرَةِ، وَرَازِقِ الْمُتَّقِينَ وَالْفَجَرَةِ؛ {١١٦٣}
- ﴿١٥١١﴾ رَبُّ الْعَرْشِ ﴿١٢١٦﴾ سُبْحَانَ رَبِّ الْعَرْشِ؛ {١٢١٦}
- ﴿١٥١٢﴾ رَبُّ الْعَرْشِ ﴿٢٢١٢﴾ رَبُّ الْعَرْشِ رَبُّ الْوَحْدَانِيَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ؛ {٢٢١٢}
- ﴿١٥١٣﴾ رَبُّ الْعَرْشِ الَّذِي لَا يَتَحَرَّكُ ﴿٠٣٠٦﴾ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ عَلَى سُرَادِقِ السَّرَائِرِ السَّابِقِ الْفَائِقِ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ النَّصِيرِ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ الثَّمَانِيَةِ وَالْعَرْشِ الَّذِي لَا يَتَحَرَّكُ؛ {٠٣٠٦}
- ﴿١٥١٤﴾ رَبُّ الْعَرْشِ الرَّفِيعِ ﴿١١٦٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ الرَّفِيعِ؛ {١١٦٤}
- ﴿١٥١٥﴾ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ؛ {التَّوْبَةُ: ١٢٩}
- ﴿١٥١٦﴾ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٠٠٢٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿١٥١٧﴾ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ؛ {المؤمنون: ١١٦}
- ﴿١٥١٨﴾ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿٠٠٢٣﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ؛ {٠٠٢٣}
- ﴿١٥١٩﴾ رَبُّ الْعَرْشِ ﴿٠٠٢٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿١٥٢٠﴾ رَبُّ الْعِزَّةِ ﴿١٨٠﴾ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ؛ {الصفات: ١٨٠}

«کامل بودن»

- ﴿۱۵۰۰﴾ خدایا، ای... پروردگار سایه و آفتاب.
- ﴿۱۵۰۱﴾ ای پروردگار روشنی و تاریکی.
- ﴿۱۵۰۲﴾ ای پروردگار شب قدر و قراردهنده‌ی آن بهتر از هزار ماه، ای پروردگار شب و روز و کوه‌ها و دریاها و تاریکی‌ها.
- ﴿۱۵۰۳﴾ خدایا، ای... صاحب تاریکی‌ها و نور.
- ﴿۱۵۰۴﴾ (خداوندی که) بخشنده و بخشایشگر است (و رحمت عام و خاصش همگان را فرا گرفته).
- ﴿۱۵۰۵﴾ منزّه است خدایی که پروردگار جهانیان است.
- ﴿۱۵۰۶﴾ خدایا، تو خدایی هستی که پروردگار جهانیانی.
- ﴿۱۵۰۷﴾ اوست خدایی که جز او خدایی نیست... پروردگار جهانیان.
- ﴿۱۵۰۸﴾ منزّه است خدا، پروردگار جهانیان، و معبود رسولان.
- ﴿۱۵۰۹﴾ منزّه است پروردگار بندگان و سرزمین‌ها.
- ﴿۱۵۱۰﴾ منزّه است پروردگار بندگان و دیگر جنبندگان، و روزی‌دهنده پرهیزکاران و بدکاران.
- ﴿۱۵۱۱﴾ منزّه است پروردگار عرش.
- ﴿۱۵۱۲﴾ پروردگار عرش همان پروردگار یگانه است؛ بی‌همتاتر از آن که او را وصف می‌کنند.
- ﴿۱۵۱۳﴾ تو را به آن اسمی می‌خوانم که بر سراپرده‌ی اسرار نوشته‌شده و بر همه سبقت گرفته و چیره و نیکو و زیبا و شاداب است؛ ای پروردگار ملائکه‌ی هشتگانه و عرش ثابت.
- ﴿۱۵۱۴﴾ منزّه است خدایی که پروردگار عرش بلند است.
- ﴿۱۵۱۵﴾ اگر آن‌ها (از حق) روی بگردانند، (نگران مباش!) بگو: «خداوند مرا کفایت می‌کند هیچ معبودی جز او نیست بر او توکل کردم و او صاحب عرش بزرگ است!»
- ﴿۱۵۱۶﴾ منزّه است پروردگار عرش بزرگ.
- ﴿۱۵۱۷﴾ پس برتر است خداوندی که فرمانروای حقّ است (از اینکه شما را بی‌هدف آفریده باشد)! معبودی جز او نیست و او پروردگار عرش کریم است!
- ﴿۱۵۱۸﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست، او پروردگار عرش باکرامت است.
- ﴿۱۵۱۹﴾ منزّه است خدا، پروردگار عرش، از آنچه وصفش می‌کنند.
- ﴿۱۵۲۰﴾ منزّه است پروردگار تو، پروردگار عزّت (و قدرت) از آنچه آنان توصیف می‌کنند.

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿١٥٢١﴾ رَبُّ الْعِزَّةِ	﴿١٣٤١﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّكَ رَبَّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ
﴿١٥٢٢﴾ رَبُّ الْعَطَاءِ	﴿٠٢٣٥﴾ فَأَنْتَ رَبُّ... الْعَطَاءِ
﴿١٥٢٣﴾ رَبُّ الْعِظَامِ النَّخِرَةِ	﴿١١٥٤﴾ اللَّهُمَّ... وَرَبَّ الْعِظَامِ النَّخِرَةِ
﴿١٥٢٤﴾ رَبُّ الْعِظَمَةِ	﴿٠٨٠١﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ الضِّيَاءِ وَالْعِظَمَةِ
﴿١٥٢٥﴾ رَبُّ الْعُلَى	﴿١١٦٦﴾ وَادْكُرْنَا مَا أَنْعَمَ رَبُّ الْعُلَى، مِنْ كَشْفِ مَكْرُوهٍ وَأَقَاتِ
﴿١٥٢٦﴾ رَبُّ الْعَيْنِ وَالْأَثَرِ	﴿٠٠٥٧﴾ يَا رَبَّ الْعَيْنِ وَالْأَثَرِ
﴿١٥٢٧﴾ رَبُّ الْغَيُْومِ وَالْأَمْطَارِ	﴿٠٩٢٩﴾ فَأَنْتَ رَبُّ... الْغَيُْومِ وَالْأَمْطَارِ
﴿١٥٢٨﴾ رَبُّ الْفَجْرِ	﴿٠٢٠٦﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ الْفَجْرِ وَاللَّيَالِي الْعَشْرِ
﴿١٥٢٩﴾ رَبُّ الْفَجْرِ وَلَيَالِ عَشْرِ وَالشَّفَعِ وَالْوَتْرِ	﴿٠٨٩٨﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ الْفَجْرِ وَلَيَالِ عَشْرِ وَالشَّفَعِ وَالْوَتْرِ
﴿١٥٣٠﴾ رَبُّ الْفُرْقَانِ الْعَظِيمِ	﴿٠٠٢٧﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ... الْفُرْقَانِ الْعَظِيمِ
﴿١٥٣١﴾ رَبُّ الْفَلَقِ	﴿١﴾ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ
﴿١٥٣٢﴾ رَبُّ الْفَلَكَ	﴿١١٤١﴾ اللَّهُمَّ... رَبَّ الْفَلَكَ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ
﴿١٥٣٣﴾ رَبُّ الْفَلَكَ الدَّوَّارِ	﴿٠٩٢٩﴾ سُبْحَانَكَ يَا رَبَّ الْفَلَكَ الدَّوَّارِ
﴿١٥٣٤﴾ رَبُّ الْفَلَكَ الْمَسْجُورِ	﴿١٢٠٦﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ... الْفَلَكَ الْمَسْجُورِ
﴿١٥٣٥﴾ رَبُّ الْقَطْرِ	﴿١٢١٢﴾ يَا رَبَّ... الْقَطْرِ وَالْمَطَرِ
﴿١٥٣٦﴾ رَبُّ الْقُدْرَةِ	﴿٠٠٧٦﴾ يَا رَبَّ الْقُدْرَةِ
﴿١٥٣٧﴾ رَبُّ الْقُدْرَةِ فِي الْأَنَامِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا رَبَّ الْقُدْرَةِ فِي الْأَنَامِ
﴿١٥٣٨﴾ رَبُّ الْقِدَمِ	﴿١١٦٧﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ الْقِدَمِ قَبْلَ النَّفْسِ
﴿١٥٣٩﴾ رَبُّ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ	﴿٠٣٨٤﴾ اللَّهُمَّ... رَبَّ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ
﴿١٥٤٠﴾ رَبُّ الْقَطْرِ وَالْمَطَرِ	﴿١١٣٥﴾ يَا رَبَّ... الْقَطْرِ وَالْمَطَرِ
﴿١٥٤١﴾ رَبُّ الْقِفَارِ	﴿٠٠٧٦﴾ يَا رَبَّ الصَّحَارَى وَالْقِفَارِ
﴿١٥٤٢﴾ رَبُّ الْقَمَرِ	﴿٢٢٠٦﴾ رَبَّ الْعَسَقِ الدَّجِيِّ، وَالْقَمَرِ الْمُتَبَلِّجِ
﴿١٥٤٣﴾ رَبُّ الْكِبَارِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا رَبَّ الصَّغَارِ وَالْكِبَارِ
﴿١٥٤٤﴾ رَبُّ الْكِبَرِيَاءِ	﴿٠٨٠١﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ الْبَهَاءِ وَالْعِظَمَةِ وَالْكِبَرِيَاءِ

﴿کامل بودن﴾

﴿۱۵۲۱﴾ منزّه است پروردگار تو، پروردگار شکست‌ناپذیری از آنچه آنان توصیف می‌کنند.
﴿۱۵۲۲﴾ پس تو پروردگار... عطا‌هایی.
﴿۱۵۲۳﴾ خدایا! ای پروردگار استخوان‌های پوشیده.
﴿۱۵۲۴﴾ خدایا، ای پروردگار تابش و بزرگی.
﴿۱۵۲۵﴾ و یادآور نعمت‌های پروردگار بلندمرتبه شوید که چه آفت‌ها و ناراحتی‌هایی را بر طرف کرده است.

﴿۱۵۲۶﴾ ای پروردگار چشم و نشانه.
﴿۱۵۲۷﴾ تو خدای... ابرها و باران‌هایی.
﴿۱۵۲۸﴾ خدایا! ای پروردگار سپیده‌دم و شب‌های ده‌گانه.
﴿۱۵۲۹﴾ خدایا! ای پروردگار سپیده‌دم و شب‌های ده‌گانه و زوج و فرد.
﴿۱۵۳۰﴾ خدایا! ای پروردگار... فرقان (قرآن) بزرگ!
﴿۱۵۳۱﴾ بگو: پناه می‌برم به پروردگار سپیده صبح.
﴿۱۵۳۲﴾ ای پروردگار کشتی که برای سودرساندن به مردم در دریا جاری است.
﴿۱۵۳۳﴾ پاک و منزّهی تو ای پروردگار مدار ستارگان دورزننده!
﴿۱۵۳۴﴾ خدایا! ای پروردگار کشتی شناور.
﴿۱۵۳۵﴾ ای پروردگار... قطره‌ها و باران‌ها.
﴿۱۵۳۶﴾ ای پرورنده‌ی نیرو.
﴿۱۵۳۷﴾ ای پرورنده‌ی نیرو در مردمان.
﴿۱۵۳۸﴾ خدایا! ای پروردگار دیرین، پیش از جان‌ها.
﴿۱۵۳۹﴾ خدایا... ای پروردگار قرآن عظیم.
﴿۱۵۴۰﴾ ای پروردگار... قطره‌ها و باران‌ها.
﴿۱۵۴۱﴾ ای پروردگار دشت‌ها و بیشه‌ها.
﴿۱۵۴۲﴾ ای پروردگار شب تار و ماه آشکار درخشان.
﴿۱۵۴۳﴾ ای پروردگار خردسالان و بزرگسالان.
﴿۱۵۴۴﴾ خدایا، ای پروردگار زیبایی و عظمت و بزرگی.

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿١٥٤٥﴾ رَبُّ الْكِتَابِ الْمَسْطُورِ	اللَّهُمَّ رَبَّ الْبَيْتِ الْمَعْمُورِ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ وَالْكِتَابِ الْمَسْطُورِ؛ {١٢٠٩}
﴿١٥٤٦﴾ رَبُّ الْكُرْسِيِّ الرَّفِيعِ	اللَّهُمَّ... رَبَّ الْكُرْسِيِّ الرَّفِيعِ؛ {٠٩٣١}
﴿١٥٤٧﴾ رَبُّ الْكُرْسِيِّ الْوَاسِعِ	اللَّهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ الْكُرْسِيِّ الْوَاسِعِ؛ {١١٦٨}
﴿١٥٤٨﴾ رَبُّ الْكَعْبَةِ	اللَّهُمَّ رَبَّ الْكَعْبَةِ؛ {١١٦٩}
﴿١٥٤٩﴾ رَبُّ الْكَعْبَةِ الْحَرَامِ	اللَّهُمَّ رَبَّ الْكَعْبَةِ الْحَرَامِ؛ {١١٧٠}
﴿١٥٥٠﴾ رَبُّ اللَّيَالِي الْعَشْرِ	اللَّهُمَّ رَبَّ الْفَجْرِ وَاللَّيَالِي الْعَشْرِ؛ {٠٩٢٩}
﴿١٥٥١﴾ رَبُّ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ	وَرَبَّ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ؛ {١١٧١}
﴿١٥٥٢﴾ رَبُّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ	يَا رَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ؛ {٠٠٣٩}
﴿١٥٥٣﴾ رَبُّ الْمَاءِ	فَإِنَّ رَبَّ الْمَاءِ هُوَ رَبُّ الْأَرْضِ؛ {١١٤٤}
﴿١٥٥٤﴾ رَبُّ الْمَتَانِي	اللَّهُمَّ رَبَّ الْمَتَانِي وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ؛ {٠١٤٤}
﴿١٥٥٥﴾ رَبُّ الْمُثَلِّ الْأَعْلَى	رَبُّ الْمُثَلِّ الْأَعْلَى عَمَّا بِهِ مَثَلُوهُ وَلِلَّهِ الْمُثَلُّ الْأَعْلَى الَّذِي لَا يُشَبِّهُهُ شَيْءٌ؛ {٢٢٠٨}
﴿١٥٥٦﴾ رَبُّ الْمُرْسَلِينَ	الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ... الْمُرْسَلِينَ؛ {٠٠٢٨}
﴿١٥٥٧﴾ رَبُّ الْمَرْوَةِ	اللَّهُمَّ رَبَّ الْمَرْوَةِ وَالْحَظِيمِ؛ {١١٧٢}
﴿١٥٥٨﴾ رَبُّ الْمَسَاءِ وَالصَّبَاحِ	سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْمَسَاءِ وَالصَّبَاحِ؛ {١٣٣٨}
﴿١٥٥٩﴾ رَبُّ الْمُسْتَضَعِّينَ	سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ النَّبِيِّينَ وَإِلَهُ الْمُرْسَلِينَ وَرَبَّ الْمُسْتَضَعِّينَ؛ {١٣١١}
﴿١٥٦٠﴾ رَبُّ الْمَسْجِدِ	أَصُولُ بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْأَمَّجِدِ، وَفَالِقِ الْإِصْبَاحِ رَبِّ الْمَسْجِدِ؛ {١١٧٤}
﴿١٥٦١﴾ رَبُّ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ	يَا رَبَّ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ؛ {٠٠٣٩}
﴿١٥٦٢﴾ رَبُّ الْمَشَارِقِ	رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ؛ {الصفات: ٥}
﴿١٥٦٣﴾ رَبُّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ	فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ؛ {المعارج: ٤٠}
﴿١٥٦٤﴾ رَبُّ الْمَشَاعِرِ	وَرَبَّ الْمَشَاعِرِ؛ {٢٢٠٢}
﴿١٥٦٥﴾ رَبُّ الْمَشَاعِرِ الْحَرَامِ	اللَّهُمَّ رَبَّ الْمَشَاعِرِ الْحَرَامِ كُلِّهَا؛ {١١٧٦}

﴿کامل بودن﴾

﴿۱۵۴۵﴾ بارخدايا! ای پروردگار خانه‌ی آبادان، سقف برافراشته، دریای جوشان و کتاب نگاشته‌شده.

﴿۱۵۴۶﴾ خدايا! ای... پروردگار کرسی بلند.

﴿۱۵۴۷﴾ خدايا! ای پروردگار نور بزرگ و ای پروردگار کرسی گسترده.

﴿۱۵۴۸﴾ خدايا! ای پروردگار کعبه.

﴿۱۵۴۹﴾ خدايا! ای پروردگار کعبه‌ی صاحب احترام.

﴿۱۵۵۰﴾ خدايا! ای پروردگار سپیده‌دم و شب‌های ده‌گانه.

﴿۱۵۵۱﴾ و سوگند به پروردگار شب‌ها و روزها و ماه‌ها.

﴿۱۵۵۲﴾ ای پروردگار شب و روز.

﴿۱۵۵۳﴾ خدای آب همان خدای خاک است.

﴿۱۵۵۴﴾ خدايا! ای پروردگار دوگانه‌ها و قرآن بزرگ.

﴿۱۵۵۵﴾ پروردگار نمونه‌های برتر که از آنچه برای او نمونه بیاورند فراتر است، و نمونه‌ی برتر

برای خدایی است که چیزی به او شبیه نیست.

﴿۱۵۵۶﴾ ستایش مخصوص خدایی است که پروردگار... فرستاده‌شدگان است.

﴿۱۵۵۷﴾ ای پروردگار مروه و حطیم.

﴿۱۵۵۸﴾ منزّه است خداوند، پروردگار شبانگاهان و صبحگاهان.

﴿۱۵۵۹﴾ منزّه است خداوند، پروردگار پیامبران و خدای فرستاده‌شده‌گان و پروردگار

مستضعفین.

﴿۱۵۶۰﴾ به نام خداوند شکست‌ناپذیر و بزرگوار و شکافنده‌ی صبح و پروردگار مسجد به دشمن

حمله می‌برم.

﴿۱۵۶۱﴾ ای پروردگار مسجد الحرام.

﴿۱۵۶۲﴾ پروردگار آسمان‌ها و زمین و آنچه میان آنهاست، و پروردگار مشرق‌ها!

﴿۱۵۶۳﴾ سوگند به پروردگار مشرق‌ها و مغرب‌ها که ما قادریم... .

﴿۱۵۶۴﴾ سوگند به پروردگار مشاعر و نشانه‌ها.

﴿۱۵۶۵﴾ خدايا! ای پروردگار همه‌ی نشانه‌های دارای حرمت!

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿١٥٦٤﴾ رَبُّ الْمَشَاعِرِ الْعِظَامِ ❖ اللَّهُمَّ رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ وَالرُّكْنِ وَالْمَقَامِ وَرَبَّ الْمَشَاعِرِ الْعِظَامِ؛ {١١٧٥}
- ﴿١٥٦٧﴾ رَبُّ الْمَشَاعِرِ كُلِّهَا ❖ اللَّهُمَّ رَبَّ الْمَشَاعِرِ كُلِّهَا؛ {١١٣١}
- ﴿١٥٦٨﴾ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا ❖ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ؛ {الشعراء: ٢٨}
- ﴿١٥٦٩﴾ رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ ❖ رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ؛ {الرحمن: ١٧}
- ﴿١٥٧٠﴾ رَبُّ الْمَشْعَرِ ❖ اللَّهُمَّ رَبَّ... الْمَشْعَرِ؛ {٠٦٦٠}
- ﴿١٥٧١﴾ رَبُّ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ ❖ يَا رَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٥٧٢﴾ رَبُّ الْمُصْحَفِ ❖ مَنْ حَلَفَ فَقَالَ لَا وَرَبِّ الْمُصْحَفِ فَحِينَئِذٍ فَعَلَيْهِ كَفَّارَةٌ وَاحِدَةٌ؛ {١١٧٧}
- ﴿١٥٧٣﴾ رَبُّ الْمَطَرِ ❖ يَا رَبَّ... الْمَطَرِ؛ {٠١٨٥}
- ﴿١٥٧٤﴾ رَبُّ الْمُطَيِّبِينَ ❖ أَنْتَ رَبُّ الْمُطَيِّبِينَ؛ {١١٧٨}
- ﴿١٥٧٥﴾ رَبُّ الْمُطِيعِينَ ❖ اللَّهُمَّ رَبَّ الْمُطِيعِينَ؛ {١١٧٩}
- ﴿١٥٧٦﴾ رَبُّ الْمَقَامِ ❖ يَا رَبَّ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٥٧٧﴾ رَبُّ الْمَقَامِ الْكَرِيمِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْمَقَامِ الْكَرِيمِ؛ {١٢١٠}
- ﴿١٥٧٨﴾ رَبُّ الْمُقَرَّبِينَ وَالْجَاوِدِينَ ❖ يَا إِلَهَ الْمَاضِينَ وَالْعَابِرِينَ وَرَبَّ الْمُقَرَّبِينَ وَالْجَاوِدِينَ؛ {٠١٨٥}
- ﴿١٥٧٩﴾ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ ❖ اللَّهُمَّ... رَبَّ الْمَلَائِكَةِ أَجْمَعِينَ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿١٥٨٠﴾ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ الثَّمَانِيَةِ ❖ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ عَلَى سُرَادِقِ السَّرَائِرِ السَّابِقِ الْفَائِقِ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ النَّصِيرِ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ الثَّمَانِيَةِ؛ {٠٣٠٦}
- ﴿١٥٨١﴾ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ الْكَرَامِ ❖ اللَّهُمَّ رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ وَالرُّكْنِ وَالْمَقَامِ وَرَبَّ الْمَشَاعِرِ الْعِظَامِ وَالْمَلَائِكَةِ الْكَرَامِ؛ {١٢١١}
- ﴿١٥٨٢﴾ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ الْمُسَبِّحِينَ ❖ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ الْمُسَبِّحِينَ؛ {٠٠٣٠}
- ﴿١٥٨٣﴾ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ ❖ أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ؛ {٠٦٩٢}

«کامل بودن»

﴿۱۵۶۶﴾ خدایا، ای پروردگار این سرزمین دارای احترام و ای پروردگار رکن و مقام، و ای پروردگار مشاعر گرانقدر.

﴿۱۵۶۷﴾ خدایا! ای پروردگار همه‌ی نشانه‌های آشکار حج!

﴿۱۵۶۸﴾ (موسی) گفت: «او پروردگار مشرق و مغرب و آنچه میان آن دو است می‌باشد، اگر شما عقل و اندیشه‌ی خود را به کار می‌گرفتید!»

﴿۱۵۶۹﴾ او پروردگار دو مشرق و پروردگار دو مغرب است!

﴿۱۵۷۰﴾ خدایا! ای پروردگار... مشعر!

﴿۱۵۷۱﴾ ای پروردگار مشعر الحرام.

﴿۱۵۷۲﴾ هرکس سوگند یاد کرد و سپس [سوگندش را تأکید کرد و] گفت: «سوگند به پروردگار مصحف (قرآن)»، سپس سوگندش را شکست، یک کفّاره بر او واجب است.

﴿۱۵۷۳﴾ ای پروردگار... باران.

﴿۱۵۷۴﴾ تو پروردگار پاکانی.

﴿۱۵۷۵﴾ ای خدا ای پروردگار فرمانبران.

﴿۱۵۷۶﴾ ای پروردگار رکن و مقام.

﴿۱۵۷۷﴾ ستایش خداوندی راست که پروردگار جهانیان و عرش عظیم و جایگاه ارجمند است.

﴿۱۵۷۸﴾ ای معبود گذشتگان و سپری‌شدگان و اعتراف‌کنندگان و انکار‌کنندگان.

﴿۱۵۷۹﴾ خدایا، ای... پروردگار همه‌ی فرشتگان.

﴿۱۵۸۰﴾ تو را به آن اسمی می‌خوانم که بر سراپرده‌ی اسرار نوشته‌شده و بر همه سبقت‌گرفته و چیره و نیکو و زیبا و شاداب است؛ ای پروردگار ملائکه‌ی هشتگانه.

﴿۱۵۸۱﴾ خدایا، ای پروردگار این سرزمین دارای احترام و ای پروردگار رکن و مقام و ای پروردگار مشاعر گرانقدر و فرشتگان ارجمند.

﴿۱۵۸۲﴾ پروردگار فرشتگان تنزیه‌کننده.

﴿۱۵۸۳﴾ پناه می‌برم به خداوند شنوای دانایی که هیچ‌چیز مانند او نیست و او بر همه‌چیز توانا و به همه‌چیز داناست. پروردگار فرشتگان مقرب.

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿١٥٨٤﴾ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ	﴿١١٤٧﴾ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ
﴿١٥٨٥﴾ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ الْمُوَكَّلِينَ بِهِ	﴿١١٤٧﴾ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ الْمُوَكَّلِينَ بِهِ (الحرم الحسني)؛ {١١٤٧}
﴿١٥٨٦﴾ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ	﴿١١٤٧﴾ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالْخَلْقِ أَجْمَعِينَ؛ {١١٤٧}
﴿١٥٨٧﴾ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ	﴿١١٤٧﴾ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ؛ {١١٤٧}
﴿١٥٨٨﴾ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ	﴿١١٤٧﴾ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ؛ {١١٤٧}
﴿١٥٨٩﴾ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ	﴿١١٨٠﴾ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ أَجْمَعِينَ؛ {١١٨٠}
﴿١٥٩٠﴾ رَبُّ الْمَلِكِ	﴿١٢٠١﴾ رَبُّ هَذِهِ التُّرْبَةِ الْمُبَارَكَةِ الْمَيْمُونَةِ وَالْمَلِكِ الَّذِي هَطَّ بِهَا؛ {١٢٠١}
﴿١٥٩١﴾ رَبُّ الْمَلَكُوتِ	﴿١٢٠١﴾ رَبُّ الْمَلَكِ الدَّوَّارِ وَمُخْرِجِ الثَّمَارِ وَرَبِّ الْمَلَكُوتِ؛ {١٢٠١}
﴿١٥٩٢﴾ رَبُّ الْمَنِّ	﴿١٢٣٥﴾ فَأَنْتَ... الْمَنِّ؛ {١٢٣٥}
﴿١٥٩٣﴾ رَبُّ الْمِنْحِ	﴿١٢٣٥﴾ فَأَنْتَ رَبُّ... الْمِنْحِ؛ {١٢٣٥}
﴿١٥٩٤﴾ رَبُّ الْمَوْتِ	﴿١٢٣٧﴾ رَبُّ الْمَوْتِ؛ {١٢٣٧}
﴿١٥٩٥﴾ رَبُّ الْمَوْتِ وَالْحَيَاةِ	﴿١٢٣٧﴾ رَبُّ الْمَوْتِ وَالْحَيَاةِ؛ {١٢٣٧}
﴿١٥٩٦﴾ رَبُّ الْمُؤْمِنِينَ	﴿١٢٣٧﴾ يَا رَبُّ الْمُؤْمِنِينَ؛ {١٢٣٧}
﴿١٥٩٧﴾ رَبُّ النَّارِ	﴿١٢٣٩﴾ يَا رَبُّ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ؛ {١٢٣٩}
﴿١٥٩٨﴾ رَبُّ النَّاسِ	﴿١٢٣٩﴾ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ؛ {١٢٣٩}
﴿١٥٩٩﴾ رَبُّ النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ	﴿١٢٣٩﴾ رَبُّ النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ؛ {١٢٣٩}
﴿١٦٠٠﴾ رَبُّ النَّبِيِّينَ	﴿١٢٣٩﴾ رَبُّ النَّبِيِّينَ وَالرُّسُلِ؛ {١٢٣٩}
﴿١٦٠١﴾ رَبُّ النَّبِيِّينَ وَالْأَبْرَارِ	﴿١٢٣٩﴾ يَا رَبُّ النَّبِيِّينَ وَالْأَبْرَارِ؛ {١٢٣٩}
﴿١٦٠٢﴾ رَبُّ النُّجُومِ	﴿١٢٣٩﴾ رَبُّ النُّجُومِ يُفَعِّلُ مَا يُرِيدُ؛ {١٢٣٩}
﴿١٦٠٣﴾ رَبُّ النُّجُومِ الْجَارِيَاتِ	﴿١٢٣٩﴾ رَبُّ النُّجُومِ الْجَارِيَاتِ؛ {١٢٣٩}
﴿١٦٠٤﴾ رَبُّ النُّجُومِ السَّائِرَةِ	﴿١٢٣٩﴾ رَبُّ النُّجُومِ السَّائِرَةِ؛ {١٢٣٩}
﴿١٦٠٥﴾ رَبُّ النُّجُومِ الْمُسَخَّرَاتِ	﴿١٢٣٩﴾ رَبُّ النُّجُومِ الْمُسَخَّرَاتِ؛ {١٢٣٩}

﴿کامل بودن﴾

﴿۱۵۸۴﴾ منزّه است صاحب عرش عظیم، پروردگار فرشتگان مقرب، کسانی که در شب و روز او را به پاکی می ستایند و سستی نمی ورزند.

﴿۱۵۸۵﴾ خدایا... ای پروردگار فرشتگان گماشته شده در حرم حسینی.

﴿۱۵۸۶﴾ خدایا! ای پروردگار فرشتگان و همه ی آفریدگان.

﴿۱۵۸۷﴾ منزّه است پروردگار فرشتگان و روح.

﴿۱۵۸۸﴾ منزّه است پروردگار فرشتگان و روح.

﴿۱۵۸۹﴾ پروردگار فرشتگان و روح باهم.

﴿۱۵۹۰﴾ خدایا، ای پروردگار این خاک مبارک پاک؛ و پروردگار فرشته ای که آن را فرود آورد.

﴿۱۵۹۱﴾ پاک و منزّهی تو ای پروردگار مدار ستارگان دورزننده! و ای بیرون آورنده ی میوه ها و ای پروردگار جهان فراماده.

﴿۱۵۹۲﴾ تو پروردگار... نعمتی.

﴿۱۵۹۳﴾ تو پروردگار... بخشش هایی.

﴿۱۵۹۴﴾ خدایا! ای پروردگار مرگ.

﴿۱۵۹۵﴾ خدایا! ای پروردگار مرگ و زندگی.

﴿۱۵۹۶﴾ ای پروردگار مؤمنان.

﴿۱۵۹۷﴾ ای پروردگار بهشت و دوزخ.

﴿۱۵۹۸﴾ بگو: پناه می برم به پروردگار مردم.

﴿۱۵۹۹﴾ ای پروردگار پیامبرت محمد ﷺ!

﴿۱۶۰۰﴾ منزّه است خداوند، پروردگار پیامبران و خدای فرستاده شده گان.

﴿۱۶۰۱﴾ ای پروردگار پیامبران و نیکان.

﴿۱۶۰۲﴾ پروردگار ستارگان آنچه که بخواهد، انجام می دهد.

﴿۱۶۰۳﴾ پروردگار... ستارگان در حرکت.

﴿۱۶۰۴﴾ خدایا! ای پروردگار ستاره های در گردش.

﴿۱۶۰۵﴾ خدایا! ای پروردگار... ستارگان تسخیر شده.

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿١٦٠٦﴾ رَبُّ النُّدُورِ	﴿١١٤٣﴾ أَدْعُوكَ رَبَّ الْبَيْتِ وَالنُّدُورِ
﴿١٦٠٧﴾ رَبُّ النِّعَمَاءِ	﴿٠٢٣٥﴾ فَأَنْتَ رَبُّ... النِّعَمَاءِ
﴿١٦٠٨﴾ رَبُّ النَّهَارِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا رَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
﴿١٦٠٩﴾ رَبُّ النُّورِ	﴿٠٣٢٢﴾ يَا رَبَّ النُّورِ
﴿١٦١٠﴾ رَبُّ النُّورِ الَّذِي أُنْزِلَ فِي تَرْبَةِ الْحُسَيْنِ عليه السلام	﴿١١٤٧﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ التُّرْبَةِ الْمُبَارَكَةِ الطَّاهِرَةِ وَرَبَّ النُّورِ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ
﴿١٦١١﴾ رَبُّ النُّورِ الْعَزِيزِ	﴿١٢١٣﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ... النُّورِ الْعَزِيزِ
﴿١٦١٢﴾ رَبُّ النُّورِ الْعَظِيمِ	﴿٠٩٣١﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِيمِ
﴿١٦١٣﴾ رَبُّ النُّورِ وَالظَّلَامِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا رَبَّ النُّورِ وَالظَّلَامِ
﴿١٦١٤﴾ رَبُّ الْهَوَامِّ وَالسَّبَاعِ فِي الْأَكَامِ	﴿٠٣٥٨﴾ سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْحَيْتَانِ وَالْبَحَارِ وَالْهَوَامِّ وَالسَّبَاعِ فِي الْأَكَامِ
﴿١٦١٥﴾ رَبُّ الْوُثْرِ	﴿٠٩٣١﴾ اللَّهُمَّ... رَبَّ الشَّفَعِ وَالْوُثْرِ
﴿١٦١٦﴾ رَبُّ الْوُثْرِ الرَّفِيعِ	﴿٠٠٥٢﴾ اللَّهُمَّ... رَبَّ الْوُثْرِ الرَّفِيعِ
﴿١٦١٧﴾ رَبُّ الْوَحْدَانِيَّةِ	﴿٢٢١٢﴾ رَبَّ الْعَرْشِ رَبَّ الْوَحْدَانِيَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ
﴿١٦١٨﴾ رَبُّ الْوَرَى	﴿٠٠٢٣﴾ سُبْحَانَكَ رَبَّنَا وَرَبَّ الْوَرَى تَرَى وَلَا تُرَى وَأَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى
﴿١٦١٩﴾ رَبُّ الْوَصِيِّ	﴿١١٤٧﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ التُّرْبَةِ الْمُبَارَكَةِ وَرَبَّ الْوَصِيِّ الَّذِي وَارَثَهُ
﴿١٦٢٠﴾ رَبُّ الْوَصِيِّ	﴿١١٨٣﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ التُّرْبَةِ الْمُبَارَكَةِ وَرَبَّ الْوَصِيِّ الَّذِي وَارَثَهُ
﴿١٦٢١﴾ رَبُّ الْوَفَاءِ	﴿٠٢٣٥﴾ فَأَنْتَ رَبُّ... الْوَفَاءِ
﴿١٦٢٢﴾ رَبُّ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ عليه السلام	﴿١٠١٥﴾ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ عليه السلام وَأَهْلِ بَيْتِهِ
﴿١٦٢٣﴾ رَبُّ بِلَا وَزِيرٍ	﴿٠٠٧٦﴾ يَا مَنْ هُوَ رَبُّ بِلَا وَزِيرٍ
﴿١٦٢٤﴾ رَبُّ جَبْرَائِيلَ	﴿٠٠٧٢﴾ يَا رَبَّ جَبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ
﴿١٦٢٥﴾ رَبُّ جَمِيعِ الْمُرْسَلِينَ	﴿٠٨٩٨﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ... جَمِيعِ... الْمُرْسَلِينَ
﴿١٦٢٦﴾ رَبُّ جَمِيعِ الْمَلَائِكَةِ	﴿٠٨٩٨﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ... جَمِيعِ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ
﴿١٦٢٧﴾ رَبُّ جَمِيعِ النَّبِيِّينَ	﴿٠٨٩٨﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ... جَمِيعِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ

﴿کامل بودن﴾

- ﴿۱۶۰۶﴾ ای پروردگار کعبه و نذورات، تو را می خوانم.
- ﴿۱۶۰۷﴾ تو پروردگار... نعمتی.
- ﴿۱۶۰۸﴾ ای پروردگار شب و روز.
- ﴿۱۶۰۹﴾ ای پروردگار من، همه‌ی نورها از توست.
- ﴿۱۶۱۰﴾ خدایا! ای پروردگار این تربت مبارک و پاکیزه (تربت امام حسین علیه السلام) و پروردگار نوری که در آن نازل شده است!
- ﴿۱۶۱۱﴾ خدایا! ای پروردگار... نور شکست‌ناپذیر.
- ﴿۱۶۱۲﴾ خدایا! ای پروردگار نور بزرگ.
- ﴿۱۶۱۳﴾ ای پروردگار روشنی و تاریکی.
- ﴿۱۶۱۴﴾ منزّه است پروردگار ماهی‌ها و دریاها، حشرات و درندگان در آشیانه‌های‌شان.
- ﴿۱۶۱۵﴾ خدایا! ای پروردگار زوج و فرد.
- ﴿۱۶۱۶﴾ پروردگار فرد بلندمرتبه.
- ﴿۱۶۱۷﴾ پروردگار عرش همان پروردگار یگانه است؛ بی‌همتاتر از آن که او را وصف می‌کنند.
- ﴿۱۶۱۸﴾ منزّهی ای پروردگار ما و پروردگار همه‌ی آفریدگان؛ همه را می‌بینی، بدون اینکه دیده شوی و تو در بالاترین جای نگریستن قرار داری.
- ﴿۱۶۱۹﴾ خدایا! ای پروردگار این تربت مبارک و پروردگار این جانشین پیامبر که در این تربت نهان گشته است.
- ﴿۱۶۲۰﴾ خدایا! ای پروردگار این تربت مبارک (تربت امام حسین علیه السلام) و پروردگار جانشینی که وارث آن است!
- ﴿۱۶۲۱﴾ تو پروردگار... وفایی.
- ﴿۱۶۲۲﴾ سوگند به پروردگار محمد صلی الله علیه و آله و اهل بیتش علیهم السلام.
- ﴿۱۶۲۳﴾ ای آن که پروردگاری بی‌وزیر است.
- ﴿۱۶۲۴﴾ ای پروردگار جبرئیل و میکائیل.
- ﴿۱۶۲۵﴾ خدایا! ای پروردگار... همه‌ی... رسولان!
- ﴿۱۶۲۶﴾ خدایا! ای پروردگار... همه‌ی فرشتگان مقرب!
- ﴿۱۶۲۷﴾ خدایا! ای پروردگار... همه‌ی پیامبران و رسولان!
- ﴿۲۷۵﴾

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿١٦٢٨﴾ رَبُّ حَجَرٍ يَابِسٍ	﴿١١٩٦﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ... حَجَرٍ يَابِسٍ؛
﴿١٦٢٩﴾ رَبُّ غَيْرٍ مَرْبُوبٍ	﴿١١٨٥﴾ إِنَّهُ رَبُّ خَالِقٍ غَيْرٍ مَرْبُوبٍ مَخْلُوقٍ؛
﴿١٦٣٠﴾ رَبُّ دَانِيَالٍ	﴿١١٨٦﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ دَانِيَالٍ؛
﴿١٦٣١﴾ رَبُّ دَانِيَالٍ وَالْجُبِّ	﴿١١٨٦﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ دَانِيَالٍ وَالْجُبِّ؛
﴿١٦٣٢﴾ رَبُّ رَحِيمٍ	﴿٥٨﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ؛
﴿١٦٣٣﴾ رَبُّ رَطْبٍ وَيَابِسٍ	﴿١١٩٦﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ... رَطْبٍ وَيَابِسٍ؛
﴿١٦٣٤﴾ رَبُّ زَمْزَمَ	﴿١١٣٨﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ... زَمْزَمَ؛
﴿١٦٣٥﴾ رَبُّ شَهْرِ رَمَضَانَ	﴿١٠٠٠﴾ أَنْتَ رَبُّ شَهْرِ رَمَضَانَ؛
﴿١٦٣٦﴾ رَبُّ شَهْرِ رَمَضَانَ	﴿١١٨٧﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ وَمَا أَنْزَلْتَ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَالْأَنْبِرَكَاتِ؛
﴿١٦٣٧﴾ رَبُّ عِزْرَائِيلَ	﴿٠٠٧٢﴾ يَا رَبَّ جِبْرِئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَعِزْرَائِيلَ؛
﴿١٦٣٨﴾ رَبُّ عَزِيزٍ	﴿٢٢١٣﴾ بَأَنَّهُ حَقٌّ صِدْقٌ مِنْ عِنْدِ رَبِّ عَزِيزٍ صَادِقٍ حَكِيمٍ؛
﴿١٦٣٩﴾ رَبُّ عَظِيمٍ	﴿١١٨٨﴾ إِنَّ رَبَّكُمْ رَبُّ عَظِيمٍ؛
﴿١٦٤٠﴾ رَبُّ عِيسَى	﴿٠٥٢٠﴾ أَعُوذُ بِرَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ وَرَبِّ عِيسَى؛
﴿١٦٤١﴾ رَبُّ غَفُورٍ	﴿١٥﴾ كُلُّوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلَدَةَ طَيْبَةٍ وَرَبُّ غَفُورٍ؛
﴿١٦٤٢﴾ رَبُّ فَاطِمَةَ	﴿١١٦٩﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ الْكَعْبَةِ وَبَانِيهَا وَفَاطِمَةَ؛
﴿١٦٤٣﴾ رَبُّ كَرِيمٍ	﴿١١٦٩﴾ إِنَّ الْمَلَائِكَةَ يَقُومُونَ يَوْمَ الْعِيدِ عَلَى أَقْوَاهِ السَّكَّةِ وَيَقُولُونَ اغْدُوا إِلَى رَبِّ كَرِيمٍ يُعْطِي الْجَزِيلَ وَيَغْفِرُ الْعَظِيمَ؛
﴿١٦٤٤﴾ رَبُّ كُلِّ أَسَدٍ	﴿١١٨٦﴾ اللَّهُمَّ... رَبُّ كُلِّ أَسَدٍ مُسْتَأْسِدٍ؛
﴿١٦٤٥﴾ رَبُّ كُلِّ الْخَلَائِقِ	﴿١١٩١﴾ أَنْتَ اللَّهُ مَالِكُ الْمُلُوكِ وَرَبُّ كُلِّ الْخَلَائِقِ؛
﴿١٦٤٦﴾ رَبُّ كُلِّ آمِينَ وَخَائِفٍ	﴿١١٩٢﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ كُلِّ آمِينَ وَخَائِفٍ، وَسَامِعًا نِدَاءَ كُلِّ هَائِفٍ؛
﴿١٦٤٧﴾ رَبُّ كُلِّ حَرَمٍ وَمَشْعَرٍ	﴿١٠٥﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الْأَمْكِنَةِ الشَّرِيفَةِ وَرَبَّ كُلِّ حَرَمٍ وَمَشْعَرٍ؛
﴿١٦٤٨﴾ رَبُّ كُلِّ خَائِفٍ	﴿١١٩٢﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ كُلِّ آمِينَ وَخَائِفٍ، وَسَامِعًا نِدَاءَ كُلِّ هَائِفٍ؛

﴿کامل بودن﴾

﴿۱۶۲۸﴾ خدایا! ای پروردگار... سنگ خشک.
﴿۱۶۲۹﴾ او پروردگار و آفریدگاری است که پرورش یافته و آفریده نیست.
﴿۱۶۳۰﴾ ای پروردگار دانیال.
﴿۱۶۳۱﴾ ای پروردگار دانیال و چاه.
﴿۱۶۳۲﴾ بر آن‌ها سلام (و درود الهی) است این سخنی است از سوی پروردگاری مهربان!
﴿۱۶۳۳﴾ خدایا! ای پروردگار... تر و خشک.
﴿۱۶۳۴﴾ خدایا! ای پروردگار... زمزم!
﴿۱۶۳۵﴾ تویی پروردگار ماه رمضان.
﴿۱۶۳۶﴾ خدایا! ای پروردگار ماه رمضان و آن چه از قرآن و برکات در آن فرو فرستادی.
﴿۱۶۳۷﴾ ای پروردگار جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل.
﴿۱۶۳۸﴾ این کتاب‌ها درست است و راست، و از سوی پروردگار، شکست‌ناپذیر، راستگو، و حکیم.

﴿۱۶۳۹﴾ پروردگار شما پروردگاری بزرگ است.
﴿۱۶۴۰﴾ به پروردگار موسی و هارون و پروردگار عیسی پناه می‌برم.
﴿۱۶۴۱﴾ از روزی پروردگارتان بخورید و شکر او را بجا آورید شهری است پاک و پاکیزه، و پروردگاری آمرزنده (و مهربان)!
﴿۱۶۴۲﴾ خدایا! ای پروردگار کعبه و بناکننده آن و فاطمه علیها السلام!
﴿۱۶۴۳﴾ چون صبح روز عید فرا رسد، خداوند فرشتگان را در تمام شهرها برانگیزد، پس در زمین فرود آیند و سر کوچه و گذرها بایستند و گویند: ای اُمّت محمد، به‌سوی پروردگار بزرگوار برای نماز عید بیرون شوید که او پاداش فراوان می‌دهد، و گناهان بزرگ را می‌آمرزد.
﴿۱۶۴۴﴾ خدایا... پروردگار هر شیر بی‌باک.
﴿۱۶۴۵﴾ تو خدایی؛ مالک پادشاهان و خدای تمام آفریدگان.
﴿۱۶۴۶﴾ خدایا، ای پروردگار هر ایمن و بیمناک و ای شنونده‌ی صدای هر گوینده!
﴿۱۶۴۷﴾ خدایا، ای پروردگار این مکان‌های شریف و پروردگار همه‌ی نقاط سرزمین حرم و مشعر.

﴿۱۶۴۸﴾ خدایا، ای پروردگار هر ایمن و بیمناک و ای شنونده‌ی صدای هر گوینده!

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿١٦٤٩﴾ رَبُّ كُلِّ رَبٍّ	﴿٠٠٥٩﴾ هُوَ... رَبُّ كُلِّ رَبٍّ
﴿١٦٥٠﴾ رَبُّ كُلِّ شَهْرٍ	﴿اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ اللَّيْلَةِ الْجَدِيدَةِ وَكُلِّ لَيْلَةٍ وَهَذَا الشَّهْرِ وَكُلِّ شَهْرٍ﴾ {٠٦٩٢}
﴿١٦٥١﴾ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ	﴿قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغَى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ﴾ {الأنعام: ١٦٤}
﴿١٦٥٢﴾ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ	﴿أَنْتَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَكُلُّ شَيْءٍ عَبْدُكَ﴾ {٠٤٨٣}
﴿١٦٥٣﴾ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ	﴿اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَخَالِقُهُ﴾ {٠٢١٧}
﴿١٦٥٤﴾ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ	﴿يَا رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَصَانِعُهُ﴾ {٠٠٣٩}
﴿١٦٥٥﴾ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ	﴿أَنْتَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَالِكُهُ﴾ {٠٠٢٧}
﴿١٦٥٦﴾ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ	﴿يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَوَارِثُهُ﴾ {٠٥٨٩}
﴿١٦٥٧﴾ رَبُّ كُلِّ لَيْلَةٍ	﴿اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ اللَّيْلَةِ الْجَدِيدَةِ وَكُلِّ لَيْلَةٍ وَهَذَا الشَّهْرِ وَكُلِّ شَهْرٍ﴾ {٠٦٩٢}
﴿١٦٥٨﴾ رَبُّ كُلِّ مَا يَكْمُنُ لَيْلًا	﴿فَأَنْتَ رَبُّ... كُلِّ مَا يَكْمُنُ لَيْلًا وَيُظْهَرُ نَهَارًا﴾ {٠٩٢٩}
﴿١٦٥٩﴾ رَبُّ كُلِّ مَرْبُوبٍ	﴿رَبُّ كُلِّ مَرْبُوبٍ﴾ {٢٢١٤}
﴿١٦٦٠﴾ رَبُّ كُلِّ يَابِسٍ وَرَطْبٍ	﴿رَبُّ كُلِّ يَابِسٍ وَرَطْبٍ﴾ {١١٩٣}
﴿١٦٦١﴾ رَبُّ كُلِّ يَوْمٍ	﴿اللَّهُمَّ... رَبُّ كُلِّ يَوْمٍ﴾ {٠١٠٤}
﴿١٦٦٢﴾ رَبُّ كُلِّ يَوْمٍ	﴿اللَّهُمَّ رَبَّ هَذَا الْيَوْمِ الْجَدِيدِ وَكُلِّ يَوْمٍ﴾ {٠١٤٤}
﴿١٦٦٣﴾ رَبُّ لَيْلٍ عَشْرٍ	﴿اللَّهُمَّ رَبَّ الْفَجْرِ وَلَيْلٍ عَشْرٍ﴾ {٠٨٩٨}
﴿١٦٦٤﴾ رَبُّ لَيْلٍ دَامِسٍ	﴿اللَّهُمَّ رَبَّ... لَيْلٍ دَامِسٍ﴾ {١١٩٦}
﴿١٦٦٥﴾ رَبُّ مَا خَلَقَ	﴿رَبُّ مَا خَلَقَ وَذَرَأَ وَبَرَأَ﴾ {٠٠٣٠}
﴿١٦٦٦﴾ رَبُّ مَا جَدَّ	﴿فَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَرَبُّ مَا جَدَّ﴾ {٠٠٤٠}
﴿١٦٦٧﴾ رَبُّ مُتَفَرِّدٍ بَعِزَّتِهِ	﴿هُوَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَبَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ مُتَفَرِّدٌ بَعِزَّتِهِ﴾ {١٠٩٨}
﴿١٦٦٨﴾ رَبُّ مُحَمَّدٍ	﴿اللَّهُمَّ... رَبُّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ﴾ {١١٨٠}
﴿١٦٦٩﴾ رَبُّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ أَجْمَعِينَ	﴿اللَّهُمَّ... رَبُّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ أَجْمَعِينَ﴾ {٠٠٢٨}
﴿١٦٧٠﴾ رَبُّ مُحَمَّدٍ خَيْرِ الْأَنَامِ	﴿اللَّهُمَّ رَبَّ الْكَعْبَةِ الْحَرَامِ وَالْحَقَظَةِ الْكِرَامِ وَزَمَازِمِ الْمَقَامِ وَالْمَشَاعِرِ الْعِظَامِ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خَيْرِ الْأَنَامِ﴾ {١١٧٠}

﴿کامل بودن﴾

- ﴿۱۶۴۹﴾ پروردگار هر پرورنده است.
- ﴿۱۶۵۰﴾ خدایا! ای پروردگار این شب جدید و هر شب و این ماه و هر ماه.
- ﴿۱۶۵۱﴾ بگو: «آیا غیر خدا، پروردگاری را بطلبم، درحالی که او پروردگار همه چیز است؟!»
- ﴿۱۶۵۲﴾ تو پروردگار همه چیزی و همه چیز بنده‌ی تو هستی.
- ﴿۱۶۵۳﴾ خدایا! تو پروردگار هر چیزی و آفریننده‌ی آن هستی.
- ﴿۱۶۵۴﴾ ای پروردگار و سازنده‌ی هر چیز.
- ﴿۱۶۵۵﴾ تو پروردگار همه‌چیز و صاحب همه‌چیز هستی.
- ﴿۱۶۵۶﴾ ای که معبودی جز تو نیست. ای پروردگار و وارث هر چیز.
- ﴿۱۶۵۷﴾ خدایا! ای پروردگار این شب جدید و هر شب و این ماه و هر ماه.
- ﴿۱۶۵۸﴾ تویی پروردگار... هر آنچه در شب پنهان و در روز ظاهر می‌شود.
- ﴿۱۶۵۹﴾ پروردگار هر پرورش‌یافته.
- ﴿۱۶۶۰﴾ پروردگار هر خشک و تر.
- ﴿۱۶۶۱﴾ خدایا، ای... پروردگار هر روز.
- ﴿۱۶۶۲﴾ خدایا، ای پروردگار این روز جدید و هر روز.
- ﴿۱۶۶۳﴾ خدایا! ای پروردگار سپیده‌دم و شب‌های ده‌گانه.
- ﴿۱۶۶۴﴾ خدایا! ای پروردگار... شب تار.
- ﴿۱۶۶۵﴾ پروردگار آنچه آفرید و پراکند و ایجاد کرد.
- ﴿۱۶۶۶﴾ او خدایی است که معبودی جز او نیست. معبود یگانه یکتا و پروردگار بزرگوار.
- ﴿۱۶۶۷﴾ او پیش از همه چیز و بعد از همه چیز است؛ پروردگاری است که در شکست‌ناپذیری‌اش یکتاست.
- ﴿۱۶۶۸﴾ خدایا! ای... پروردگار محمد، پایان‌بخش پیامبران.
- ﴿۱۶۶۹﴾ خدایا! ای... پروردگار محمد، پایان‌بخش همه‌ی پیامبران و فرستادگان.
- ﴿۱۶۷۰﴾ خدایا! ای پروردگار کعبه‌ی صاحب احترام، و پروردگار نگهبانان گرامی و پروردگار زمزم و مقام ابراهیم و مشاعر بزرگ؛ و ای پروردگار بهترین انسان‌ها حضرت محمد ﷺ.

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿١٦٧١﴾ رَبُّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ	﴿٥٤٢﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
﴿١٦٧٢﴾ رَبُّ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ	﴿١٠١٥﴾ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ ﷺ وَأَهْلِ بَيْتِهِ
﴿١٦٧٣﴾ رَبُّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ	﴿١١٩٥﴾ يَا رَبَّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالحَسَنَ وَالحُسَيْنَ وَالأَئِمَّةَ مِنْ وَلَدِ الحُسَيْنِ
﴿١٦٧٤﴾ رَبُّ مَطَرٍ حَابِسٍ	﴿١١٩٦﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ مَطَرٍ حَابِسٍ
﴿١٦٧٥﴾ رَبُّ مَنْ كَادَنِي وَبَغَى عَلَيَّ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ	﴿١١٩٧﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي وَرَبُّ مَنْ كَادَنِي وَبَغَى عَلَيَّ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ
﴿١٦٧٦﴾ رَبُّ مُوسَى وَعِيسَى وَجَمِيعِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ	﴿١١٩٨﴾ اللَّهُمَّ... رَبَّ مُوسَى وَعِيسَى وَجَمِيعِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ
﴿١٦٧٧﴾ رَبُّ مُوسَى وَهَارُونَ	﴿١٢٢﴾ رَبَّ مُوسَى وَهَارُونَ؛ {الأعراف: ١٢٢}
﴿١٦٧٨﴾ رَبُّ مِيكَائِيلَ	﴿٠٨٩٨﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ... مِيكَائِيلَ؛ {٠٨٩٨}
﴿١٦٧٩﴾ رَبُّ هَذَا الْبَيْتِ	﴿٣﴾ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ؛ {قریش: ٣}
﴿١٦٨٠﴾ رَبُّ هَذَا الْبَيْتِ الْحَرَامِ	﴿١١٩٨﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ الْحَرَامِ؛ {١١٩٨}
﴿١٦٨١﴾ رَبُّ هَذَا الْحَجَرِ	﴿١١٩٩﴾ وَرَبَّ هَذَا الْحَجَرِ؛ {١١٩٩}
﴿١٦٨٢﴾ رَبُّ هَذَا الرُّكْنِ	﴿١١٩٩﴾ وَرَبَّ هَذَا الرُّكْنِ؛ {١١٩٩}
﴿١٦٨٣﴾ رَبُّ هَذَا السَّقْفِ الْمَحْفُوظِ الْمَكْفُوفِ	﴿١٢٠٠﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ هَذَا السَّقْفِ الْمَحْفُوظِ الْمَكْفُوفِ؛ {١٢٠٠}
﴿١٦٨٤﴾ رَبُّ هَذَا الشَّهْرِ	﴿٠٠٦٥﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ هَذَا الْيَوْمِ الْجَدِيدِ وَهَذَا الشَّهْرِ الْجَدِيدِ؛ {٠٠٦٥}
﴿١٦٨٥﴾ رَبُّ هَذَا الشَّهْرِ الْجَدِيدِ	﴿٠١٠٤﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ هَذَا الْيَوْمِ الْجَدِيدِ وَهَذَا الشَّهْرِ الْجَدِيدِ؛ {٠١٠٤}
﴿١٦٨٦﴾ رَبُّ هَذَا الْيَوْمِ	﴿٠١٠٤﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ هَذَا الْيَوْمِ الْجَدِيدِ؛ {٠١٠٤}
﴿١٦٨٧﴾ رَبُّ هَذَا الْيَوْمِ	﴿٠٤١٥﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ هَذَا الْيَوْمِ وَكُلِّ يَوْمٍ؛ {٠٤١٥}
﴿١٦٨٨﴾ رَبُّ هَذِهِ الْأَرْضِ الَّتِي جَعَلْتَهَا قَرَارًا لِلْأَنَامِ	﴿١١٤٥﴾ اللَّهُمَّ... رَبَّ هَذِهِ الْأَرْضِ الَّتِي جَعَلْتَهَا قَرَارًا لِلْأَنَامِ وَمَدْرَجًا لِلْهَوَامِّ وَالْأَنْعَامِ؛ {١١٤٥}
﴿١٦٨٩﴾ رَبُّ هَذِهِ الْأَمْكِنَةِ	﴿٠١٠٥﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الْأَمْكِنَةِ الشَّرِيفَةِ؛ {٠١٠٥}
﴿١٦٩٠﴾ رَبُّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ	﴿٩١﴾ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَمَهَا؛ {النمل: ٩١}

«کامل بودن»

- ﴿۱۶۷۱﴾ خدایا! ای پروردگار محمد و آل محمد علیهم السلام.
- ﴿۱۶۷۲﴾ سوگند به پروردگار محمد علیهم السلام و اهل بیتش علیهم السلام.
- ﴿۱۶۷۳﴾ ای پروردگار محمد و علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان از نسل حسین علیه السلام.
- ﴿۱۶۷۴﴾ خدایا! ای پروردگار باران بازدارنده.
- ﴿۱۶۷۵﴾ خدایا، تو پروردگار من و پروردگار هر کسی از جنّ و انس هستی که مرا فریب داد و بر من ستم کرد.
- ﴿۱۶۷۶﴾ خدایا! ای پروردگار موسی علیه السلام و عیسی علیه السلام و همه‌ی پیامبران و رسولان!
- ﴿۱۶۷۷﴾ پروردگار موسی و هارون!
- ﴿۱۶۷۸﴾ خدایا! ای پروردگار... میکائیل!
- ﴿۱۶۷۹﴾ پس (به شکرانه‌ی این نعمت بزرگ) باید پروردگار این خانه را عبادت کنند.
- ﴿۱۶۸۰﴾ ای خدایی که پروردگار کعبه‌ی دارای حرمت.
- ﴿۱۶۸۱﴾ قسم به پروردگار این سنگ [حجرالأسود]!
- ﴿۱۶۸۲﴾ قسم به پروردگار این رکن و پایه.
- ﴿۱۶۸۳﴾ خدایا، ای پروردگار این آسمان حفظ‌شده و بازداشته‌شده.
- ﴿۱۶۸۴﴾ خدایا! ای پروردگار این روز جدید و این ماه جدید.
- ﴿۱۶۸۵﴾ خدایا! ای پروردگار این روز جدید و این ماه جدید.
- ﴿۱۶۸۶﴾ خدایا، ای پروردگار این روز جدید.
- ﴿۱۶۸۷﴾ خدایا! ای پروردگار این روز و هر روز.
- ﴿۱۶۸۸﴾ خدایا! ای پروردگار این زمین، که آن را جایگاه سکونت انسان‌ها، و مکان رفت و آمد حشرات و چارپایان قراردادی.
- ﴿۱۶۸۹﴾ خدایا، ای پروردگار این مکان‌های شریف.
- ﴿۱۶۹۰﴾ (بگو:) من مأمورم پروردگار این شهر (مقدس مکه) را عبادت کنم، همان کسی که این شهر را حرمت بخشیده است.

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿١٦٩١﴾ رَبُّ هَذِهِ النَّبِيَّةِ	﴿٢٢١٥﴾ فَلَمَّا وَلَّىٰ إِبْرَاهِيمُ قَالَتْ هَاجِرُ يَا إِبْرَاهِيمُ إِلَىٰ مَنْ تَدْعُنَا قَالَ أَدْعُكُمَا إِلَىٰ رَبِّ هَذِهِ النَّبِيَّةِ؛
﴿١٦٩٢﴾ رَبُّ هَذِهِ التُّرْبَةِ	﴿١١٤٧﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ التُّرْبَةِ الْمُبَارَكَةِ الطَّاهِرَةِ؛
﴿١٦٩٣﴾ رَبُّ هَذِهِ الْحُرُمَاتِ	﴿١٣١٣﴾ وَرَبَّ الْمَشَاعِرِ هَا وَرَبَّ هَذِهِ الْحُرُمَاتِ؛
﴿١٦٩٤﴾ رَبُّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ	﴿١٢٠٢﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ النَّامَةِ؛
﴿١٦٩٥﴾ رَبُّ هَذِهِ السَّبْعَةِ الْأَرْقَعَةِ	﴿٠٢٤٥﴾ رَبَّ هَذِهِ السَّبْعَةِ الْأَرْقَعَةِ وَالْأَرْضَيْنِ الْمُرْعَةِ؛
﴿١٦٩٦﴾ رَبُّ هَذِهِ الْقِبْلَةِ	﴿١٢٠٣﴾ وَرَبَّ هَذِهِ الْقِبْلَةِ؛
﴿١٦٩٧﴾ رَبُّ هَذِهِ اللَّيْلَةِ	﴿٠٦٩٢﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ اللَّيْلَةِ الْجَدِيدَةِ وَكُلِّ لَيْلَةٍ؛
﴿١٦٩٨﴾ رَبُّ هَذِهِ اللَّيْلَةِ	﴿١٢٠٤﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ اللَّيْلَةِ الْعَظِيمَةِ؛
﴿١٦٩٩﴾ رَبُّ هَذِهِ اللَّيْلَةِ	﴿٠٠٢٨﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَكُلِّ لَيْلَةٍ؛
﴿١٧٠٠﴾ رَبُّ هُودَ بْنِ آسِيَةَ	﴿١٢٠٥﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ هُودَ بْنِ آسِيَةَ؛
﴿١٧٠١﴾ رَبُّ هُودِ بَرَّاسَنَهُ	﴿١٢٠٦﴾ اللَّهُمَّ... رَبَّ هُودِ بَرَّاسَنَهُ؛
﴿١٧٠٢﴾ رَبُّ هُورَ بْنِ إِيْسِيَةَ	﴿١٢٠٧﴾ اللَّهُمَّ... رَبَّ هُورَ بْنِ إِيْسِيَةَ؛
﴿١٧٠٣﴾ رَبُّ وَهَّابٍ	﴿١٢٠٨﴾ إِنَّكَ رَبُّ وَهَّابٍ؛
﴿١٧٠٤﴾ رَبُّ إِلَهٍ حَيُّ قَيُّومٌ عَظِيمٌ جَلِيلٌ حَمِيدٌ عَلَىٰ كَبِيرٍ	﴿٠٠٤٤﴾ تَوَحَّدْتَ رَبًّا إِلَهًا حَيًّا قَيُّومًا عَظِيمًا جَلِيلًا حَمِيدًا عَلِيًّا كَبِيرًا؛
﴿١٧٠٥﴾ رَبُّ جَلِيلٍ	﴿١٢١٤﴾ إِنَّ عَبْدًا أَطَاعَ رَبًّا جَلِيلًا؛
﴿١٧٠٦﴾ رَبُّ كَرِيمٍ عَلَىٰ كُلِّ حَالٍ	﴿١٢١٥﴾ كُنْ لِلَّهِ عَبْدًا شَاكِرًا عَلَىٰ كُلِّ حَالٍ تَجِدِ اللَّهَ رَبًّا كَرِيمًا عَلَىٰ كُلِّ حَالٍ؛
﴿١٧٠٧﴾ رَبُّ مَاجِدٌ	﴿٠٠١٠﴾ أَشْهَدُ أَنَّهُ... رَبًّا مَاجِدًا؛
﴿١٧٠٨﴾ رَبُّ وَمَا سِوَاهُ	﴿٠٥٧٤﴾ كُنْ لِلَّهِ وَاحِدًا لَيْسَ لَهُ شَرِيكٌ لَمْ يَزَلْ فَرْدًا رَبًّا وَمَا سِوَاهُ مَرْبُوبٌ؛
﴿١٧٠٩﴾ رَبَّاهُ	﴿٠٠٧٠﴾ يَا رَبَّاهُ؛
﴿١٧١٠﴾ رَبُّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمْ	﴿١٢٦﴾ اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ؛ {الصفات: ١٢٦}
﴿١٧١١﴾ رَبُّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ	﴿٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ؛ {الدخان: ٨}

«کامل بودن»

- ﴿۱۶۹۱﴾ وقتی ابراهیم علیه السلام خواست بازگردد، هاجر به او گفت: «ای ابراهیم، ما را به چه کسی می سپاری؟» ابراهیم پاسخ داد: «شما را به پروردگار این خانه می سپارم».
- ﴿۱۶۹۲﴾ خدایا، ای پروردگار این تربت مبارک پاکیزه! (تربت امام حسین علیه السلام).
- ﴿۱۶۹۳﴾ سوگند به پروردگار مشاعر و حرم.
- ﴿۱۶۹۴﴾ خدایا، ای پروردگار این دعوت کامل.
- ﴿۱۶۹۵﴾ پروردگار هفت آسمان و زمین های سبز و خرم.
- ﴿۱۶۹۶﴾ سوگند به پروردگار این قبله.
- ﴿۱۶۹۷﴾ خدایا! ای پروردگار این شب جدید و هر شب.
- ﴿۱۶۹۸﴾ خدایا، ای پروردگار این شب بزرگ.
- ﴿۱۶۹۹﴾ خدایا، ای پروردگار این شب و هر شب.
- ﴿۱۷۰۰﴾ خدایا! ای پروردگار هود بن آسیه.
- ﴿۱۷۰۱﴾ خدایا، ای پروردگار... هود براسنه [هودین آسیه].
- ﴿۱۷۰۲﴾ خدایا... ای پروردگار هور بن ایسیه.
- ﴿۱۷۰۳﴾ همانا تو پروردگار بخشنده ای.
- ﴿۱۷۰۴﴾ درحالی که پروردگاری و معبودی زنده و پاینده و با عظمت و باشکوه و ستوده و بلندمرتبه و بزرگی، یگانه ای.
- ﴿۱۷۰۵﴾ بنده از پروردگار باشکوه خود فرمان برداری می کند.
- ﴿۱۷۰۶﴾ بنده ی سپاسگزارش باش تا در همه ی حالات خداوند را پروردگار بزرگواری بیابی.
- ﴿۱۷۰۷﴾ گواهی می دهم که او... پروردگاری است بزرگوار.
- ﴿۱۷۰۸﴾ خداوند یکتایی است که شریکی ندارد و همواره یکتا و پروردگار بوده است و جز ذات او همه آفریده ی اویند.
- ﴿۱۷۰۹﴾ ای پروردگار من.
- ﴿۱۷۱۰﴾ خدایی که پروردگار شما و پروردگار نیاکان شماست!
- ﴿۱۷۱۱﴾ هیچ معبودی جز او نیست زنده می کند و می میراند او پروردگار شما و پروردگار پدران نخستین شماست!

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿١٧١٢﴾ رَبُّنَا	﴿٠٠٣٩﴾ يَا رَبُّنَا؛
﴿١٧١٣﴾ رَبُّنَا	﴿١٣٤٢﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّنَا الَّذِي إِحْسَانُهُ خَيْرٌ مِنْ إِحْسَانِنَا؛
﴿١٧١٤﴾ رَبُّنَا	﴿١٣٤٢﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّنَا الَّذِي تَعْلِيمُهُ لَنَا أَفْقَهُ مِنْ أَحْلَامِنَا؛
﴿١٧١٥﴾ رَبُّنَا	﴿١٣٤٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّنَا الَّذِي رَحْمَتُهُ أَنْفَعُ لَنَا مِنْ أَعْمَالِنَا؛
﴿١٧١٦﴾ رَبُّنَا	﴿٠١٢٩﴾ اللَّهُمَّ... رَبَّنَا وَرَبَّ آبَائِنَا الْآخِرِينَ؛
﴿١٧١٧﴾ رَبُّنَا	﴿٠٠٤٣﴾ سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّنَا وَرَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ؛
﴿١٧١٨﴾ رَبُّنَا	﴿٠٩٨٩﴾ أَنْتَ رَبُّنَا الْعَلِيُّ؛
﴿١٧١٩﴾ رَبِّي	﴿١٢١٦﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّي؛
﴿١٧٢٠﴾ رَبِّي	﴿٠٠١٧﴾ أَشْهَدُ أَنْكَ رَبِّي وَرَبُّ كُلِّ شَيْءٍ؛
﴿١٧٢١﴾ رَبِّيَ الْأَعْلَى	﴿٠٠٤٣﴾ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى؛
﴿١٧٢٢﴾ رَبِّيَ الْحَمِيدِ	﴿١٢١٦﴾ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْحَمِيدِ؛
﴿١٧٢٣﴾ رَبِّيَ الْخَالِقِ	﴿١٢١٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّي الْخَالِقِ الصَّمَدِ؛
﴿١٧٢٤﴾ رَبِّيَ الْعَظِيمِ	﴿١٢١٦﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ؛
﴿١٧٢٥﴾ رَبِّيَ الْعَلِيِّ	﴿٠٣٤٣﴾ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَلِيِّ؛
﴿١٧٢٦﴾ رَبِّيَ الْقُدُّوسِ	﴿١٢١٨﴾ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْقُدُّوسِ؛
﴿١٧٢٧﴾ رَبِّيَ الْمَعْبُودِ	﴿١٢١٩﴾ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْمَعْبُودِ؛
﴿١٧٢٨﴾ رَبِّيَ الْمَلِكِ	﴿١٢٢١﴾ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْمَلِكِ؛
﴿١٧٢٩﴾ رَبِّيَ الْوَدُودِ	﴿٠٠٠٩﴾ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْوَدُودِ؛
﴿١٧٣٠﴾ نِعَمَ الرَّبِّ	﴿٠٠٤٤﴾ بِشَسِّ الْمَالِوَةِ أَنَا وَنِعَمَ الرَّبِّ أَنْتَ؛

٤-٣-ذو: (ذو الأوتاد، ذو العالم، ذو العرش، ذو الفلك، ذو القمر، ذو المعارج، ذو الملوك والملكات)

﴿١٧٣١﴾ ذُو الْأَوْتَادِ	﴿٠٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ ذُو الْأَوْتَادِ؛
﴿١٧٣٢﴾ ذُو الْأَوْتَادِ فَلَا شَيْءَ يَعْدِلُهُ مِنْ خَلْقِهِ	﴿٠٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ ذُو الْأَوْتَادِ فَلَا شَيْءَ يَعْدِلُهُ مِنْ خَلْقِهِ؛
﴿١٧٣٣﴾ ذُو الْعَالَمِ الْعَظِيمِ	﴿١٠٤٤﴾ يَا ذَا الْعَالَمِ الْعَظِيمِ؛
﴿١٧٣٤﴾ ذُو الْعَرْشِ	﴿٠٦٩٢﴾ يَا ذَا الْعَرْشِ؛

﴿کامل بودن﴾

﴿۱۷۱۲﴾ ای پروردگار ما.

﴿۱۷۱۳﴾ منزّه است خداوند، پروردگارمان که احسانش بهتر از احسان ماست.

﴿۱۷۱۴﴾ منزّه است خداوند، پروردگارمان که آموزش‌هایش عالمانه‌تر از افکار ماست.

﴿۱۷۱۵﴾ منزّه است خداوند، پروردگارمان که رحمتش سودمندتر از اعمال ماست.

﴿۱۷۱۶﴾ ای پروردگار ما و پدران پیشین ما.

﴿۱۷۱۷﴾ منزّه و مقدّس است پروردگار ما و پروردگار فرشتگان و روح.

﴿۱۷۱۸﴾ تو پروردگار والای ما هستی.

﴿۱۷۱۹﴾ منزّه است خداوند، پروردگار من.

﴿۱۷۲۰﴾ گواهی می‌دهم که تویی پروردگار من و پروردگار هر چیز.

﴿۱۷۲۱﴾ منزّه است پروردگارم که بلندمرتبه‌ترین است.

﴿۱۷۲۲﴾ منزّه است پروردگار ستوده‌ی من.

﴿۱۷۲۳﴾ ستایش از آن خداوند است، پروردگار من که آفریننده و بی‌نیاز است.

﴿۱۷۲۴﴾ منزّه است خداوند، پروردگار بزرگ من و او را می‌ستایم.

﴿۱۷۲۵﴾ منزّه است پروردگار بلندمرتبه‌ی من.

﴿۱۷۲۶﴾ منزّه است پروردگارم که مقدّس است.

﴿۱۷۲۷﴾ منزّه است پروردگارم که معبود است.

﴿۱۷۲۸﴾ منزّه است پروردگارم که فرمانرواست.

﴿۱۷۲۹﴾ منزّه است پروردگار بامحبّت من.

﴿۱۷۳۰﴾ چه بد بنده‌ای منم و چه خوب پروردگاری تو هستی.

۴-۷-۳- صاحب کوه‌ها، عالم، عرش، فلک، ماه، درجات، این جهان و جهان ماوراء

﴿۱۷۳۱﴾ معبودی نیست جز خدای بردبار صاحب کوه‌ها.

﴿۱۷۳۲﴾ معبودی نیست جز خدای بردبار صاحب کوه‌ها و چیزی از آفریدگانش با او برابری

نمی‌کند.

﴿۱۷۳۳﴾ ای صاحب جهان بزرگ.

﴿۱۷۳۴﴾ ای صاحب عرش.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿١٧٣٥﴾ ذُو الْعَرْشِ الرَّفِيعِ ❖ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْعَرْشِ الرَّفِيعِ؛ {٠٧٢٢}
- ﴿١٧٣٦﴾ ذُو الْعَرْشِ الشَّامِخِ ❖ يَا ذَا الْعَرْشِ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ؛ {١٠٤٥}
- ﴿١٧٣٧﴾ ذُو الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ❖ ذُو الْعَرْشِ الْعَظِيمِ؛ {٠٠١٩}
- ﴿١٧٣٨﴾ ذُو الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ❖ يَا ذَا الْعَرْشِ الْكَرِيمِ؛ {١٠٤٧}
- ﴿١٧٣٩﴾ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدِ ❖ يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٧٤٠﴾ ذُو الْفَلَكَ الدَّوَّارِ ❖ سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْفَلَكَ الدَّوَّارِ؛ {٢٢٤٣}
- ﴿١٧٤١﴾ ذُو الْقَمَرِ الْمُتَبَلِّجِ ❖ يَا رَبِّ يَا ذَا الْعَسَقِ الدُّجَى، وَالْقَمَرِ الْمُتَبَلِّجِ الْمُضَى؛ {١٠٧٥}
- ﴿١٧٤٢﴾ ذُو الْمَعَارِجِ ❖ سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ، لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ، مِّنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ؛ {المعارج: ١-٣}
- ﴿١٧٤٣﴾ ذُو الْمَعَارِجِ ❖ يَا ذَا الْمُلْكِ وَالْمَعَارِجِ؛ {٠٠٢٣}
- ﴿١٧٤٤﴾ ذُو الْمَعَارِجِ وَالْمَنِّ ❖ أَنْتَ ذَاكِرُ ذُو الْعَرْشِ ذُو الطَّوْلِ ذُو الْآلَاءِ وَالْمَعَارِجِ وَالْمَنِّ الْقَدِيمِ {٠٨٥٨}
- ﴿١٧٤٥﴾ ذُو الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ ❖ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ؛ {٠٩٢٣}
- ٥-٣-مالِك: (أَرَأَيْتَ مَنْ مَلِك، أَمَلِك، مَالِك، مُتَمَلِّك، مُمْلِك)
- ﴿١٧٤٦﴾ أَمَلِك ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ إِلَهٍ مَا أَمَلِكُهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿١٧٤٧﴾ أَمَلِك ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ مُنْشِئِ مَا أَمَلِكُهُ؛ {٠٠٤٨}
- ﴿١٧٤٨﴾ أَمَلِك ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ قَاهِرٍ مَا أَمَلِكُهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿١٧٤٩﴾ أَمَلِكُ مِنْ أَنْ ❖ أَنْتَ أَمَلِكُ وَأَوْسَعُ... مِنْ أَنْ تُدْرِكَ الْعَيَانَ عَظَمَتِكَ أَوْ تُدْرِكَ الْعَيَانَ عَظَمَتِكَ
- ﴿١٧٥٠﴾ أَمَلِكُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ❖ هُوَ أَعْظَمُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَأَرْحَمُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَأَمَلِكُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿١٧٥١﴾ أَمَلِكُ مِنْ كُلِّ مَالِكٍ ❖ يَا أَمَلِكُ مِنْ كُلِّ مَالِكٍ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١٧٥٢﴾ الْمَالِكُ ❖ أَنْتَ الْمَالِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ؛ {٠٥٤٣}
- ﴿١٧٥٣﴾ الْمَالِكُ الْأَبَدُ ❖ فَلَكَ الْحَمْدُ وَالْمَجْدُ لِأَنَّكَ الْمَالِكُ الْأَبَدُ وَالرَّبُّ السَّرْمَدُ؛ {٠٠١٢}

«کامل بودن»

﴿۱۷۳۵﴾ منزّه است صاحب عرش بلند.
﴿۱۷۳۶﴾ ای صاحب عرش بلند و والا.
﴿۱۷۳۷﴾ صاحب عرش عظیم.
﴿۱۷۳۸﴾ ای صاحب عرش باکرامت!
﴿۱۷۳۹﴾ ای صاحب عرش باعظمت.
﴿۱۷۴۰﴾ پاک و منزّهی تو ای صاحب مدار ستارگان دورزننده!
﴿۱۷۴۱﴾ پروردگارا! ای صاحب شب تار و ماه نورانی و تابناک.
﴿۱۷۴۲﴾ تقاضاکننده‌ای تقاضای عذابی کرد که واقع شد! این عذاب مخصوص کافران است، و هیچ کس نمی‌تواند آن را دفع کند، از سوی خداوند ذی المعارج [خداوندی که فرشتگانش بر آسمان‌ها صعود و عروج می‌کنند]!
﴿۱۷۴۳﴾ ای صاحب فرمانروایی و ای صاحب درجات.
﴿۱۷۴۴﴾ تویی یادآورنده، صاحب عرش و صاحب احسان و صاحب نعمت‌ها و مرتبه‌های بلند و بخشش پیشین.

۵-۷-۳- صاحب: (مهربان‌ترین و صاحب‌ترین صاحب، صاحب، دارایی‌بخش)

﴿۱۷۴۶﴾ منزّه است خدایی که چه‌بسیار مالک و دارای اختیار است.
﴿۱۷۴۷﴾ منزّه است آفریننده‌ای که او چقدر مالک و صاحب‌اختیار است!
﴿۱۷۴۸﴾ منزّه است پیره‌ای که چه صاحب اختیار است.
﴿۱۷۴۹﴾ تو... دارا تر و گسترنده‌تر... از آن هستی که دیدگان عظمت تو را درک کنند، یا توصیف‌کنندگان بتوانند تو را توصیف کنند و نهایت تو را دریابند.
﴿۱۷۵۰﴾ خداوند بزرگ‌تر از همه‌چیز و مهربان‌تر از همه‌چیز و دارا تر از همه‌چیز است.
﴿۱۷۵۱﴾ ای مالک‌تر از هر مالک!
﴿۱۷۵۲﴾ تو مالکی و من بنده‌ام.
﴿۱۷۵۳﴾ ستایش و بزرگواری از آن توسست، زیرا تو مالک ابدی و پروردگار ازلی هستی.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿١٧٥٤﴾ الْمَالِكُ الَّذِي لَا يَزُولُ ◉ أَنْتَ الْمَالِكُ الَّذِي لَا يَزُولُ؛ {٠٠٣٦}
- ﴿١٧٥٥﴾ الْمَالِكُ الَّذِي مَلَكَتْ ◉ أَنْتَ إِلَهِي الْمَالِكُ الَّذِي مَلَكَتِ الْمُلُوكَ فَتَوَاضَعَ لِهَيْبَتِكَ الْمُلُوكَ
- ﴿١٧٥٦﴾ الْمَالِكُ بِغَلَبَتِهِ ◉ سُبْحَانَ الْعَزِيزِ بِقُدْرَتِهِ الْمَالِكِ بِغَلَبَتِهِ؛ {١٥٩٩}
- ﴿١٧٥٧﴾ الْمَالِكُ يُحْكُمُ الْأَوَّلِينَ ◉ اللَّهُمَّ يَا... الْمَالِكُ يُحْكُمُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ؛ {٠٩٧٥}
- ﴿١٧٥٨﴾ الْمَالِكُ لِمَا عَلَيْهِ ◉ هُوَ الْمَالِكُ لِمَا مَلَكَكَ وَالْمَالِكُ لِمَا عَلَيْهِ أَقْدَرَكَ؛ {١٨٢٣}
- ﴿١٧٥٩﴾ الْمَالِكُ لِمَا مَلَكَكَ ◉ هُوَ الْمَالِكُ لِمَا مَلَكَكَ؛ {١٨٢٣}
- ﴿١٧٦٠﴾ الْمَالِكُ لِمَا مَلَكَهُمْ ◉ هُوَ الْمَالِكُ لِمَا مَلَكَهُمْ؛ {١٨٢٤}
- ﴿١٧٦١﴾ الْمَالِكُ مَلَكَوَتِ السَّمَاءِ ◉ وَلَيْكُنْ عَمَلُكَ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْمَالِكِ مَلَكَوَتِ السَّمَاءِ؛ {٠٢٤٦}
- ﴿١٧٦٢﴾ الْمَالِكُ مِنَ الْمَمْلُوكِينَ ◉ حَسْبِيَ الْمَالِكُ مِنَ الْمَمْلُوكِينَ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿١٧٦٣﴾ مَالِك ◉ مَالِكِ يَوْمَ الدِّينِ؛ {الْفَاتِحَةُ: ٤}
- ﴿١٧٦٤﴾ مَالِك ◉ سُبْحَانَهُ مِنْ مَالِكٍ مَا أَوْلَاهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿١٧٦٥﴾ مَلِك ◉ سُبْحَانَكَ يَا مَلِكُ تَعَالَيْتَ يَا مَالِكُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٍ؛ {٠٠٤٦}
- ﴿١٧٦٦﴾ مَالِكُ الْآخِرَةِ ◉ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَهْلَ الْكِبَرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ وَمُنْتَهَى الْجَبَرُوتِ وَمَالِكُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ؛ {٠٣٧٢}
- ﴿١٧٦٧﴾ مَالِكُ الْأَشْيَاءِ ◉ يَا مَالِكُ الْأَشْيَاءِ قَبْلَ تَكْوِينِهَا؛ {٠٣٤٠}
- ﴿١٧٦٨﴾ مَالِكُ الْأَمْثَلِكِ ◉ فَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ... مَالِكُ الْأَمْثَلِكِ وَمُفْلِكُ الْأَفْلاكِ وَمُسَخِّرُ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ؛ {٠٠٤٠}
- ﴿١٧٦٩﴾ مَالِكُ الْأُمُورِ ◉ مِنَ الْعَبْدِ الذَّلِيلِ... إِلَى مَالِكِ الْأُمُورِ وَعَلَّامِ الْغُيُوبِ؛ {٠٠٣٧}
- ﴿١٧٧٠﴾ مَالِكُ الْبَسْطِ وَالْقَبْضِ ◉ اللَّهُمَّ خَالِقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَالِكِ الْبَسْطِ وَالْقَبْضِ؛ {٠٨٠١}
- ﴿١٧٧١﴾ مَالِكُ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ ◉ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مَالِكُ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ؛ {٠٩٢٢}
- ﴿١٧٧٢﴾ مَالِكُ الْحَيَاةِ ◉ أَنْ مَالِكِ الْمَوْتِ هُوَ مَالِكُ الْحَيَاةِ؛ {١٨١٩}

«کامل بودن»

﴿۱۷۵۴﴾ تو مالکی هستی که فانی نمی‌شود.
﴿۱۷۵۵﴾ تو معبود من، مالکی که پادشاهان را مالک هستی، و توانمندان در برابر هیبتت تواضع کردند، و دوستان با اطاعت از تو در برابرت فروتن گشتند.
﴿۱۷۵۶﴾ منزّه است خدایی که به قدرت خود شکست‌ناپذیر و به چیرگی خود مالک است.
﴿۱۷۵۷﴾ خدایا! ای... صاحب فرمان اولین و آخرین.
﴿۱۷۵۸﴾ او مالک هر آنچه است که به ملکیت تو درآورده و مالک هر آن چه که تو را بر آن توان داده است.

﴿۱۷۵۹﴾ اوست که مالک همه چیزهایی است که به تو داده است.
﴿۱۷۶۰﴾ او مالک هر چیزی است که به آن‌ها داده است.
﴿۱۷۶۱﴾ و باید کردار تو برای خدایی باشد که فرمانروای ملکوت آسمان است.
﴿۱۷۶۲﴾ با بودن مالک از مملوکان او بی‌نیازم.
﴿۱۷۶۳﴾ (خداوندی که) مالک روز جزاست.
﴿۱۷۶۴﴾ منزّه است مالکی که چه صاحب اختیار است.
﴿۱۷۶۵﴾ ای پادشاه تو پاک و منزّه‌ی! ای مالک، تو بلندمرتبه‌ای! ای پناه‌دهنده، ما را از آتش جهنّم رهایی بخش!
﴿۱۷۶۶﴾ خدایا! ستایش از آن توست، ای اهل بزرگی و عظمت، و انتهای شکوه، و مالک دنیا و آخرت.

﴿۱۷۶۷﴾ ای مالک اشیاء قبل از به‌وجود آمدن آن‌ها.
﴿۱۷۶۸﴾ اوست خدایی که جز او خدایی نیست... مالک فرمانروایان و گرداننده‌ی افلاک و تسخیرکننده‌ی خورشید و ماه.

﴿۱۷۶۹﴾ از سوی بنده‌ی خوار... به سوی... صاحب اختیار امور، و دانای نهانی‌ها.
﴿۱۷۷۰﴾ خدایا! ای آفریدگار آسمان‌ها و زمین، ای که گشودن و بستن به دست توست.
﴿۱۷۷۱﴾ تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ مالک بهشت و جهنّم.
﴿۱۷۷۲﴾ همان خدایی که مرگ را در دست دارد مالک زندگی نیز هست.

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿١٧٧٣﴾ مَالِكُ الْخَلْقِ	﴿١٧٧٣﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَوَّلُ قَبْلَ خَلْقِكَ وَالْآخِرُ بَعْدَهُمْ وَالظَّاهِرُ فَوْقَهُمْ وَالْقَاهِرُ لَهُمْ وَالْقَادِرُ مِنْ وَرَائِهِمْ وَالْقَرِيبُ مِنْهُمْ وَمَالِكُهُمْ؛ {١٨١٢}
﴿١٧٧٤﴾ مَالِكُ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ	﴿١٧٧٤﴾ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مَالِكُ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ؛ {٠٩٢٢}
﴿١٧٧٥﴾ مَالِكُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ	﴿١٧٧٥﴾ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَهْلَ الْكِبَرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ وَتُنْتَهَى الْجَبَرُوتِ وَمَالِكُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ؛ {٠٣٧٢}
﴿١٧٧٦﴾ مَالِكُ الدُّهُورِ	﴿١٧٧٦﴾ يَا مَالِكَ الدُّهُورِ؛ {١٨٢٠}
﴿١٧٧٧﴾ مَالِكُ الرَّاحِمِينَ	﴿١٧٧٧﴾ يَا مَالِكَ الرَّاحِمِينَ؛ {١٨٢١}
﴿١٧٧٨﴾ مَالِكُ الرَّقَابِ	﴿١٧٧٨﴾ أَنْتَ رَبُّ الْأَرْبَابِ وَمَالِكُ الرَّقَابِ؛ {١٢٢٢}
﴿١٧٧٩﴾ مَالِكُ السَّمَوَاتِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ	﴿١٧٧٩﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ مَالِكِ السَّمَوَاتِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ؛ {١٣٥٨}
﴿١٧٨٠﴾ مَالِكُ الْعِزِّ وَالنُّورِ	﴿١٧٨٠﴾ أَنْتَ مَالِكُ الْعِزِّ وَالنُّورِ؛ {١٢٦٠}
﴿١٧٨١﴾ مَالِكُ الْعَطَايَا	﴿١٧٨١﴾ إِلَهِي أَنْتَ مَالِكُ الْعَطَايَا؛ {١٨٢٢}
﴿١٧٨٢﴾ مَالِكُ الْفَضْلِ	﴿١٧٨٢﴾ يَا مَالِكَ الْفَضْلِ؛ {١٠٠٨}
﴿١٧٨٣﴾ مَالِكُ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ	﴿١٧٨٣﴾ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ مُنْزِلَ آيَاتِ مُجِيبِ الدَّعَوَاتِ كَاشِفِ الْحَوَاتِ أَلْفَتَاكِ مَالِكِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ؛ {٠٠٢٨}
﴿١٧٨٤﴾ مَالِكُ الْمُلْكِ	﴿١٧٨٤﴾ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكِ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ؛ {آل عمران: ٢٦}
﴿١٧٨٥﴾ مَالِكُ الْمُلُوكِ	﴿١٧٨٥﴾ يَا مَالِكَ الْمُلُوكِ؛ {١٥٥٢}
﴿١٧٨٦﴾ مَالِكُ الْمَمَالِكِ	﴿١٧٨٦﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ مَالِكِ الْمَمَالِكِ؛ {٠٦٨١}
﴿١٧٨٧﴾ مَالِكُ الْمَوْتِ	﴿١٧٨٧﴾ أَنْ مَالِكِ الْمَوْتِ هُوَ مَالِكُ الْحَيَاةِ؛ {١٨١٩}
﴿١٧٨٨﴾ مَالِكُ النُّفُوسِ	﴿١٧٨٨﴾ أَنْتَ مَالِكُ نَفُوسِهِمْ أَنْ لَوْ قَبَضْتَهَا جَمَدُوا؛ {١٨٢٥}
﴿١٧٨٩﴾ مَالِكُ النَّوَاصِي لِلْمُطِيعَاتِ وَالْعَوَاصِي	﴿١٧٨٩﴾ يَا مَالِكَ النَّوَاصِي لِلْمُطِيعَاتِ وَالْعَوَاصِي، فَمَا عَنْهُ مِنْ مَنَاصِ لِعَبْدٍ وَلَا خَلَاصٍ؛ {٠٦٨٤}
﴿١٧٩٠﴾ مَالِكُ النُّورِ	﴿١٧٩٠﴾ أَنْتَ مَالِكُ الْعِزِّ وَالنُّورِ؛ {١٢٦٠}

«کامل بودن»

﴿۱۷۷۳﴾ معبودی جز تو نیست، ای اولی که پیش از آفریدگان خود موجود بوده و ای آخری که پس از آنان نیز خواهی بود و بر آن‌ها ظاهر و چیره‌ای. توانای بر آنان و نزدیک به ایشان و مالک آنان هستی.

﴿۱۷۷۴﴾ تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ مالک خیر و شر.

﴿۱۷۷۵﴾ خدایا! ستایش از آن توست، ای اهل بزرگی و عظمت، و نهایت شکوه، و مالک دنیا و آخرت.

﴿۱۷۷۶﴾ ای مالک روزگاران.

﴿۱۷۷۷﴾ ای مالک همه‌ی مهربانان.

﴿۱۷۷۸﴾ تو پروردگار همه‌ی پروردگاران؛ صاحب‌اختیار همه.

﴿۱۷۷۹﴾ منزّه است خدایی که مالک آسمان‌ها و آنچه در آن‌ها و آنچه میان آن‌هاست می‌باشد.

﴿۱۷۸۰﴾ تویی مالک شکست‌ناپذیری و نور.

﴿۱۷۸۱﴾ خدایا! تو مالک بخشش‌هایی.

﴿۱۷۸۲﴾ ای مالک احسان.

﴿۱۷۸۳﴾ خدایا! ستایش تو راست ای فرودآورنده‌ی نشانه‌ها، ای اجابت‌کننده‌ی دعاها، ای برطرف‌کننده‌ی اندوه‌ها، ای گشایش‌گر و ای مالک زندگی و مرگ!

﴿۱۷۸۴﴾ بگو: «بارالها! مالک حکومت‌ها تویی به هر کس بخواهی، حکومت می‌بخشی و از هر کس بخواهی، حکومت را می‌گیری».

﴿۱۷۸۵﴾ ای مالک پادشاهان.

﴿۱۷۸۶﴾ ستایش مخصوص خدایی است که مالک همه‌ی مملکت‌هاست.

﴿۱۷۸۷﴾ آن که صاحب‌اختیار مرگ آدمی است، همان کسی است که زندگی ما را در دست دارد.

﴿۱۷۸۸﴾ تویی صاحب جان‌های ایشان که اگر آن‌ها را بستانی از حرکت باز ایستند.

﴿۱۷۸۹﴾ ای آن که مهار فرمانبردار و نافرمان در دست توست، نه گریزی از تو هست و نه نجاتی.

﴿۱۷۹۰﴾ تویی مالک شکست‌ناپذیری و نور.

﴿کامل بودن﴾

- ﴿۱۷۹۱﴾ ای مالک خزانه‌های روزی.
- ﴿۱۷۹۲﴾ ای مالک طوق بندگی من!
- ﴿۱۷۹۳﴾ ای مالک بنده‌اش.
- ﴿۱۷۹۴﴾ ای روشنایی‌بخش هر چیز و ای هدایت‌گر هر چیز و ای مالک هر چیز.
- ﴿۱۷۹۵﴾ تو مالک هر چیز و وارث آنی.
- ﴿۱۷۹۶﴾ ای مالک هر دارایی.
- ﴿۱۷۹۷﴾ ای مالک هر جان.
- ﴿۱۷۹۸﴾ ای مالکی که در ملکیت کسی نیستی.
- ﴿۱۷۹۹﴾ معبودی جز تو نیست؛ تو برپادارنده‌ی عدالت، دادگر در داوری، مهربان نسبت به خلق و صاحب فرمانروایی هستی.
- ﴿۱۸۰۰﴾ ای مالک من.
- ﴿۱۸۰۱﴾ تو پروردگار همه‌چیز و صاحب و آفریدگار آن‌هایی.
- ﴿۱۸۰۲﴾ ای مالک من.
- ﴿۱۸۰۳﴾ ای بهترین مالکان و گشاده‌دست‌ترین روزی‌رسان.
- ﴿۱۸۰۴﴾ منزّه است خدایی که بیچاره را اجابت می‌کند و بدی و بیچارگی را از بین می‌برد و به نهفته و آشکار آگاه است و مالک خیر و شر است.
- ﴿۱۸۰۵﴾ ستایش خداوندی را که... سلطه‌ی قدرت‌ش هرچیز را زیر پوشش گرفته است.
- ﴿۱۸۰۶﴾ ای دارای فرمانروایی بزرگ، بلندمرتبه، مقتدر، برهان، عظیم، شکست‌ناپذیر، عزّت‌بخش، مهربان که همه‌ی آسمان‌ها و زمین به وسیله‌ی او برپاست.

۶-۷-۳- دارنده

- ﴿۱۸۰۷﴾ تو خدای بزرگوار پاینده‌ای هستی که نه گدایی تو را خسته می‌کند و نه عطایی از تو می‌کاهد.
- ﴿۱۸۰۸﴾ ای بزرگوار! تو پاک و منزّه‌ی؛ ای دارا! تو بلندمرتبه‌ای؛ ای پناه‌دهنده! ما را از آتش جهنّم رهایی بخش.
- ﴿۱۸۰۹﴾ تو دارای هر خیری هستی.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿١٨١٠﴾ واجدٌ لكلِّ شيءٍ، ﴿٠١٣٣﴾ فأنْتَ واجدٌ لكلِّ شيءٍ؛
- ﴿١٨١١﴾ واجدِي ﴿٠١٩٦﴾ يَا واجِدِي؛
- ٣-٧-٧- خازن: (خازن)
- ﴿١٨١٢﴾ خازنُ اللَّيْلِ في الهَوَاءِ ﴿٠٧٦٩﴾ يَا خازنَ اللَّيْلِ في الهَوَاءِ؛
- ﴿١٨١٣﴾ خازنُ النُّورِ ﴿٠٠٢٩﴾ يَا خازنَ النُّورِ في السَّمَاءِ؛
- ﴿١٨١٤﴾ خازنُ كُلِّ عِلْمٍ ﴿٠٩٣٥﴾ أَنْكَ خازنُ كُلِّ عِلْمٍ؛
- ٣-٧-٨- مُتَوَلَّى: (مُتَوَلَّى)
- ﴿١٨١٥﴾ مُتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُتَوَلَّى الصَّالِحِينَ؛
- ﴿١٨١٦﴾ مُتَوَلَّى أَهْلِ التَّقْوَى ﴿٠٠٥٩﴾ يَا حَاشِيَ الْعِزِّ قُلُوبَ أَهْلِ التَّقْوَى وَيَا مُتَوَلِّئِهِمْ بِحُسْنِ سَرَائِرِهِمْ
- ٣-٧-٩- مُسْتَوْجِب: (مُسْتَوْجِب)
- ﴿١٨١٧﴾ مُسْتَوْجِب ﴿٠١١٥﴾ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَأَهْلُ ذَلِكَ أَنْتَ وَمُسْتَحِقُّهُ وَ
- ﴿١٨١٨﴾ مُسْتَوْجِبُ الشُّكْرِ ﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُسْتَوْجِبَ الشُّكْرِ؛
- ٣-٧-١٠- أُولَى: (أُولَى)
- ﴿١٨١٩﴾ أُولَى الْأَكْرَمِينَ ﴿٠٢٦٩﴾ أَنْتَ أُولَى الْأَكْرَمِينَ بِتَحْقِيقِ أَمَلِ الْأَمِلِينَ؛
- ﴿١٨٢٠﴾ أُولَى الْمَحْمُودِينَ ﴿٠٠٢٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هُوَ أُولَى الْمَحْمُودِينَ بِالْحَمْدِ؛
- ﴿١٨٢١﴾ أُولَى الْمَمْدُوحِينَ ﴿٠٠٢٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هُوَ أُولَى الْمَحْمُودِينَ بِالْحَمْدِ وَأُولَى الْمَمْدُوحِينَ بِالتَّنَائِي وَالْمَجْدِ؛
- ﴿١٨٢٢﴾ أُولَى بِإِتْمَامِ جَمِيلِ تَطَوُّلِكَ ﴿٠٠٧٥﴾ سَيِّدِي لَيْسَ لِي عِنْدَكَ عَهْدٌ اتَّخَذْتَهُ وَلَا كَبِيرُ عَمَلٍ أَخْلَصْتُهُ إِلَّا أَنِّي وَاثِقٌ بِكَرِيمِ أَفْعَالِكَ رَاجٍ لِجَسِيمِ إِفْضَالِكَ عَوْدَتَنِي مِنْ جَمِيلِ تَطَوُّلِكَ عَادَةً أَنْتَ أُولَى بِإِتْمَامِهَا؛
- ﴿١٨٢٣﴾ أُولَى بِالْحَقِّ ﴿٠٥٨١﴾ فَاللَّهُ أُولَى بِالْحَقِّ؛
- ﴿١٨٢٤﴾ أُولَى بِالْفَضْلِ ﴿٠١٦٢﴾ أَنْكَ أُولَى بِالْفَضْلِ؛
- ﴿١٨٢٥﴾ أُولَى بِالْمَغْفِرَةِ ﴿٠٥١٤﴾ أَنْتَ أُولَى بِالْمَغْفِرَةِ عَلَى مَنْ ظَلَمَ وَآسَاءَ؛
- ﴿٢٩٤﴾

«کامل بودن»

﴿۱۸۱۰﴾ تو دارنده‌ی همه‌چیز هستی.

﴿۱۸۱۱﴾ ای یگانه من.

۷-۷-۳- خزانه‌دار

﴿۱۸۱۲﴾ ای خدایی که شب را در هوا ذخیره می‌کنی.

﴿۱۸۱۳﴾ ای ذخیره‌کننده‌ی نور در آسمان!

﴿۱۸۱۴﴾ گواهی می‌دهم که تو گنجینه‌ی هر دانشی.

۸-۷-۳- برعهده‌گیرنده

﴿۱۸۱۵﴾ ای برعهده‌گیرنده‌ی امور صالحان!

﴿۱۸۱۶﴾ ای فزاینده‌ی شکست‌ناپذیری در دل‌های پرهیزکاران، ای سرپرست آن‌ها به سبب

نیکی باطنشان.

۹-۷-۳- سزاوار

﴿۱۸۱۷﴾ ای صاحب شکوه و بزرگواری و اهل آن، و سزاوار و لایق آن از سوی من و تمام

آفریده‌هایت.

﴿۱۸۱۸﴾ ای سزاوار سپاس!

۱۰-۷-۳- شایسته

﴿۱۸۱۹﴾ تو شایسته‌ترین بزرگواران برای برآورده کردن آرزوی آرزومندان هستی.

﴿۱۸۲۰﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که از تمام ستودگان به ستایش شایسته‌تر است.

﴿۱۸۲۱﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که از تمام ستودگان به ستایش شایسته‌تر است و

از هر کسی که به ثنا و بزرگواری ستوده شود سزاوارتر.

﴿۱۸۲۲﴾ ای مولای من! من نه سابقه‌ای نزد تو دارم آن را مایه‌ی آبرو قرار دهم و نه کار

بزرگی انجام داده‌ام که بخواهم خالصانه تقدیمش کنم؛ اما به رفتارهای بزرگوارانه‌ی تو اعتماد

دارم همان طور که به بخشش بی‌کرانه‌ات امیدوارم. تو مرا به مهربانی‌ها و الطاف زیبایی‌ت عادت

داده‌ای و هیچ کس جز تو شایسته‌ی به انتها رساندن این امر نیست.

﴿۱۸۲۳﴾ خداوند به حق سزاوارتر است.

﴿۱۸۲۴﴾ تو به فضل و بخشایش سزاوارتری.

﴿۱۸۲۵﴾ تو به آمرزش کسی که ستم کرده و بدی مرتکب شده سزاوارتری.

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿١٨٢٦﴾	أُولَى بِالْوَفَاءِ	﴿٥٨٢﴾	إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أُولَى بِالْوَفَاءِ وَالزِّيَادَةِ؛
﴿١٨٢٧﴾	أُولَى بِأَنْ لَا يَتَصَرَّفَ	﴿٥٨٣﴾	اللَّهُ أُولَى بِأَنْ لَا يَتَصَرَّفَ فِي مَلِكِهِ بِغَيْرِ إِذْنِهِ؛
﴿١٨٢٨﴾	أُولَى بِخَلْقِهِ	﴿٥٨٩﴾	يَا أُولَى بِخَلْقِهِ مِنْ أَنْفُسِهِمْ؛
﴿١٨٢٩﴾	أُولَى بِرَحْمَتِي	﴿٥٩٠﴾	اللَّهُمَّ أَنْتَ أُولَى بِرَحْمَتِي مِنْ كُلِّ أَحَدٍ؛
﴿١٨٣٠﴾	أُولَى بِبَصْرِ الْوَائِقِ بِكَ	﴿٥٩٥﴾	أُولَى بِبَصْرِ الْوَائِقِ بِكَ؛
﴿١٨٣١﴾	أُولَى مَنِ اعْتَمِدَ		أَنْتَ أُولَى مَنِ اعْتَمِدَ وَعَفَا وَجَادَ بِالْمَغْفِرَةِ عَلَى مَنْ ظَلَمَ وَ
			أَسَاءَ؛ {٢٥٤}
﴿١٨٣٢﴾	أُولَى مَنْ تَضَرَّعَ إِلَيْهِ	﴿٢٣٢﴾	فَأَنَا أَحَقُّ مَنْ سُئِلَ وَأُولَى مَنْ تَضَرَّعَ إِلَيْهِ؛
﴿١٨٣٣﴾	أُولَى مَنْ حَطَّ الْأَوْزَارَ	﴿١٢﴾	أَنْتَ أُولَى مَنْ حَطَّ الْأَوْزَارَ وَخَفَّفَهَا؛
﴿١٨٣٤﴾	أُولَى مَنْ رَجَاهُ	﴿٢١﴾	أَنْتَ أُولَى مَنْ رَجَاهُ؛
﴿١٨٣٥﴾	أُولَى مَنْ عُبِدَ	﴿٥٨٥﴾	أَنَّهُ أُولَى مَنْ عُبِدَ؛
﴿١٨٣٦﴾	أُولَى مَنْ عُظِّمَ	﴿٣٧٧﴾	الْحَمْدُ لِلَّهِ... أُولَى مَنْ عُظِّمَ وَمُجِّدٌ؛
﴿١٨٣٧﴾	أُولَى مَنْ عَفَا عَنِّي	﴿٤٥٩﴾	أَنْتَ أُولَى مَنْ عَفَا عَنِّي؛
﴿١٨٣٨﴾	أُولَى مِنْ كُلِّ وَلِيٍّ	﴿٢٩﴾	يَا أُولَى مِنْ كُلِّ وَلِيٍّ؛
﴿١٨٣٩﴾	أُولَى مَنْ وَثِقَ بِهِ	﴿١٥٦﴾	أَنْتَ أُولَى مَنْ وَثِقَ بِهِ مِنْ رَجَاهُ؛
﴿١٨٤٠﴾	أُولَى مَنْ وَفَى بِالْعَهْدِ	﴿٥٨٦﴾	أَنَا أُولَى مَنْ وَفَى بِالْعَهْدِ؛
﴿١٨٤١﴾	أُولَى	﴿٤٧﴾	سُبْحَانَهُ مِنْ مَالِكٍ مَا أَوْلَاهُ؛

١١-٧-٣- أخرى: (أخرى)

﴿١٨٤٢﴾	أُخْرَى بِكِفَايَةِ الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ	﴿١٨٥﴾	أَنْتَ أَنْسُ الْأَنْسِينَ لِلْأَوْلِيَّائِكَ وَأُخْرَى بِكِفَايَةِ الْمُتَوَكِّلِينَ

١٢-٧-٣- أجدر: (أجدر)

﴿١٨٤٣﴾	أَجْدَرُ		وَقُولِي إِلَهِي أَنْتَ أَكْرَمُ مَنْ عَفَا، وَأَجْدَرُ مَنْ يُؤَلِي الْجَدَى وَ
			الْأَيَادِيَا؛ {٨٤}

١٣-٧-٣- معدن: (معدن)

«کامل بودن»

- ﴿۱۸۲۶﴾ خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند سزاوارتر به وفای عهد و افزودن لطف است.
- ﴿۱۸۲۷﴾ خداوند شایسته‌ی آن است که بدون اجازه در دارایی‌اش تصرف نکنیم.
- ﴿۱۸۲۸﴾ ای شایسته‌تر از آفریدگان به خودشان.
- ﴿۱۸۲۹﴾ خدایا! تو بر مهرورزی به من از هر کسی سزاوارتری.
- ﴿۱۸۳۰﴾ برای یاری کسی که به تو اعتماد کرده، بهترین هستی.
- ﴿۱۸۳۱﴾ تو شایسته‌ترین کسی هستی که بر او تکیه شود و گذشت کند؛ و آن که ستم‌کار بدکار را مورد آمرزش قرار دهد.
- ﴿۱۸۳۲﴾ من سزاوارترین کسی هستم که از او سؤال شده و سزاوارترین کسی که به‌سوی او تضرع و زاری شده است.
- ﴿۱۸۳۳﴾ تو سزاوارترین کسی هستی که بارها را کم و سبک کرد.
- ﴿۱۸۳۴﴾ تویی تو سزاوارترین کسی هستی که به او امید داشته‌اند.
- ﴿۱۸۳۵﴾ سزاوارترین کسی که مورد پرستش قرار می‌گیرد.
- ﴿۱۸۳۶﴾ ستایش مخصوص خداوند است؛ شایسته‌ترین کسی که باید او را بزرگ و بزرگوار دانست.
- ﴿۱۸۳۷﴾ تو سزاوارترین کسی هستی که از من درگذرد.
- ﴿۱۸۳۸﴾ ای سزاوارتر از هر سزاوار!
- ﴿۱۸۳۹﴾ تو سزاوارترین پشتمانی برای کسی هستی که به تو امید بندد.
- ﴿۱۸۴۰﴾ من سزاوارترین کس به وفای عهدم.
- ﴿۱۸۴۱﴾ منزّه است مالکی که چه صاحب اختیار است.
- ۱۱-۷-۳- شایسته**

﴿۱۸۴۲﴾ تو برای دوستدارانت بهترین مونس، و بر کفایت آنان که به تو توکل کرده‌اند شایسته‌ترینی.

۱۲-۷-۳- شایسته

﴿۱۸۴۳﴾ [ای نفس!] بگو: خدایا! تو بزرگوارترین کسی هستی که عفو کرده، و شایسته‌ترین کسی که بخشش و نعمت‌ها را سرپرستی می‌کند.

۱۳-۷-۳- معدن و جایگاه اصلی

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿١٨٤٤﴾ مَعْدِنُ الْجَلَالِ ❖ يَا مَعْدِنَ الْجَلَالِ وَذَا الْعِزِّ وَالْجَمَالِ، وَذَا الْكَيْدِ وَالْمِحَالِ
وَذَا الْمَجْدِ وَالْفِعَالِ؛ {٠٦٨٤}
- ﴿١٨٤٥﴾ مَعْدِنُ الْجُودِ ❖ يَا مَعْدِنَ الْجُودِ وَالْكَرَمِ؛ {٠٧٨٠}
- ﴿١٨٤٦﴾ مَعْدِنُ الرَّاعِبِينَ ❖ يَا كَنْزَ الْمَسَاكِينِ وَمَعْدِنَ الرَّاعِبِينَ؛ {١٨٠٥}
- ﴿١٨٤٧﴾ مَعْدِنُ الْعَفْوِ ❖ يَا مَعْدِنَ الْعَفْوِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١٨٤٨﴾ مَعْدِنُ الْعَوَارِفِ ❖ يَا مَعْدِنَ الْعَوَارِفِ وَالْجَوَائِزِ؛ {٠٠٧٥}
- ﴿١٨٤٩﴾ مَعْدِنُ الْفَضْلِ ❖ أَنْتَ مَعْدِنُ الْفَضْلِ وَمَحَلُّهُ؛ {١٠٢٧}
- ١٤-٧-٣- محلّ: (محلّ)
- ﴿١٨٥٠﴾ مَحَلُّ الْحَمْدِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَلِىَّ الْحَمْدِ وَأَهْلِهِ وَمُنْتَهَاهُ وَمَحَلُّهُ؛ {١٠٥٣}
- ﴿١٨٥١﴾ مَحَلُّ كُنُوزِ أَهْلِ الْغِنَى ❖ يَا مَحَلَّ كُنُوزِ أَهْلِ الْغِنَى؛ {٠٠٥٩}
- ١٥-٧-٣- أَحَقُّ: (أحقّ)
- ﴿١٨٥٢﴾ أَحَقُّ الْمُنْعِمِينَ ❖ اللَّهُمَّ افْتَحْ مَسَامِعَ قَلْبِي لِذِكْرِكَ وَآتِمِّمْ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ وَ
فَضْلَكَ فَإِنَّكَ أَحَقُّ الْمُنْعِمِينَ؛ {٠١٩١}
- ﴿١٨٥٣﴾ أَحَقُّ أَنْ تَخَافَ ❖ أَنَا كُنْتُ أَحَقَّ أَنْ تَخَافَ؛ {٠١٨٩}
- ﴿١٨٥٤﴾ أَحَقُّ بِأَكْمَلِ صِفَاتِ الْمُوصُوفِينَ ❖ يَا رَبِّ أَحَقُّ بِأَكْمَلِ صِفَاتِ الْمُوصُوفِينَ؛ {٠١٩٣}
- ﴿١٨٥٥﴾ أَحَقُّ بِالْجُودِ مِنِّي وَ الْكَرَمِ ❖ اللَّهُمَّ إِنِّي قَدْ وَهَبْتُ لَهُ مَا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ مِنْ حَقِّي فَهَبْ لَهُ
مَا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ مِنْ حَقِّكَ فَإِنَّكَ أَحَقُّ بِالْجُودِ مِنِّي وَ
الْكَرَمِ؛ {٠١٩٤}
- ﴿١٨٥٦﴾ أَحَقُّ بِالسِّتْرِ ❖ سَيِّدِي سَتَرْتَ عَلَيَّ ذُنُوبِي فِي الدُّنْيَا وَلَمْ تُظْهِرْهَا فَلَا تَفْضَحْنِي بِهَا
فِي الْقِيَامَةِ وَاسْتُرْهَا فَمَنْ أَحَقُّ بِالسِّتْرِ مِنْكَ؛ {٠٠٧٥}
- ﴿١٨٥٧﴾ أَحَقُّ بِالْغَيْبَةِ مِنَ الْمَمْلُوكِ الْمُسْتَضْعَفِينَ ❖ يَا رَبِّ أَحَقُّ بِأَكْمَلِ صِفَاتِ الْمُوصُوفِينَ وَأَحَقُّ بِالْغَيْبَةِ مِنَ
الْمَمْلُوكِ الْمُسْتَضْعَفِينَ؛ {٠١٩٣}
- ﴿١٨٥٨﴾ أَحَقُّ بِحَمْدِي ❖ فَرَبِّي أَحْمَدُ شَيْءٍ عِنْدِي وَأَحَقُّ بِحَمْدِي؛ {٠١٩٦}
- ﴿١٨٥٩﴾ أَحَقُّ بِرِعَايَةِ الْمُنْقَطِعِ إِلَيْكَ ❖ أَنْتَ أَنْسُ الْآنَسِينَ لِأَوْلِيَائِكَ وَآخَرَى بِكِفَايَةِ الْمُتَوَكِّلِ عَلَيْكَ وَ
أَوْلَى بِنَصْرِ الْوَاتِقِ بِكَ وَأَحَقُّ بِرِعَايَةِ الْمُنْقَطِعِ إِلَيْكَ؛ {٠١٩٧}

﴿کامل بودن﴾

﴿۱۸۴۴﴾ ای سرچشمه و معدن شکوه، ای خداوند شکستناپذیری و زیبایی؛ ای صاحب مکر و کيفر، ای صاحب بزرگواری و ای انجام‌دهنده‌ی کارها.
﴿۱۸۴۵﴾ ای سرچشمه‌ی بخشش و بزرگواری.
﴿۱۸۴۶﴾ ای گنج زمین‌گیران و ای معدن خواستاران.
﴿۱۸۴۷﴾ ای معدن عفو و بخشش!
﴿۱۸۴۸﴾ ای خزانه‌ی احسان و نیکی!
﴿۱۸۴۹﴾ تو سرچشمه‌ی بخشش و جایگاه آن هستی.
۱۴-۷-۳- جایگاه

﴿۱۸۵۰﴾ ستایش خدایی را که خود صاحب‌اختیار ستایش است و شایسته‌ی آن و نهایت و جایگاه آن.
﴿۱۸۵۱﴾ ای جایگاه گنج‌های ثروتمندان.

۱۵-۷-۳- سزاوار

﴿۱۸۵۲﴾ خدایا، گوش قلبم را با یادت باز کن و نعمت و لطف خود را بر من تمام گردان، چرا که تو سزاوارترین نعمت‌دهندگانی.
﴿۱۸۵۳﴾ من سزاوارم که که از من بهراسند.
﴿۱۸۵۴﴾ پروردگارا! تو به کامل‌ترین صفات توصیف‌شدگان سزاوارتری.
﴿۱۸۵۵﴾ خدایا! من حقوق خود را که تو بر او واجب کرده بودی به او بخشیدم. تو نیز حقوق خود را به او ببخش که تو از من سزاوارتر به بخشندگی و بزرگواری هستی.
﴿۱۸۵۶﴾ سرورم! گناهانم را در دنیا پوشاندی و آن‌ها را آشکار نساختی؛ پس در روز قیامت نیز رسوایم نکن و آن را بپوشان؛ چه کسی بر پوشاندن گناهان از تو شایسته‌تر است؟
﴿۱۸۵۷﴾ پروردگارا! تو به کامل‌ترین صفات توصیف‌شدگان سزاوارتری و نسبت به بندگان مستضعف به غیرت سزاوارتری.
﴿۱۸۵۸﴾ پس پروردگار من ستوده‌ترین موجود نزد من و شایسته‌ترین کس برای ستایش است.
﴿۱۸۵۹﴾ تو برای دوستدارانت بهترین مونس، و بر کفایت آنان که به تو توکل کرده‌اند شایسته‌ترینی، و به یاری آن که به تو امید بسته شایسته‌تری و به رسیدگی به آن کس که از همه بریده و به تو پیوسته سزاوارتر.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿١٨٦٠﴾ أَحَقُّ بِمَعْرِفَةِ الذَّنْبِ ❀ اللَّهُمَّ وَاسْتَغْفِرْ لِكُلِّ ذَنْبٍ أَنْتَ أَحَقُّ بِمَعْرِفَتِهِ إِذْ كُنْتَ أَوَّلِي بَسْتَرْتَهُ؛ {٠١٩٨}
- ﴿١٨٦١﴾ أَحَقُّ مَحْمُودٍ بِالْحَمْدِ ❀ الْحَمْدُ لِلَّهِ أَحَقُّ مَحْمُودٍ بِالْحَمْدِ وَأَوَّلَاهُ بِالْمَجْدِ؛ {٠١٩٩}
- ﴿١٨٦٢﴾ أَحَقُّ مَنْ أَصْلَحَ مِنْ عَبْدِهِ فَاسِدًا وَقَوْمٍ مِنْهُ أَوْدَا؛ عَبْدِهِ فَاسِدًا {٠٢٠٠}
- ﴿١٨٦٣﴾ أَحَقُّ مَنْ أَعَاذَ ❀ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ أَعَاذَ وَخَلَّصَ وَنَجَّى؛ {٠٢٠٢}
- ﴿١٨٦٤﴾ أَحَقُّ مَنْ أَعَاثَ ❀ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ أَعَاثَ وَسَمِعَ وَاسْتَجَابَ؛ {٠٢٠٢}
- ﴿١٨٦٥﴾ أَحَقُّ مَنْ تَابَ عَلَى ❀ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ تَابَ عَلَى وَقَبِلَ الْعُذْرَ وَالْمَلَقَ؛ {٠٢٠٢}
- ﴿١٨٦٦﴾ أَحَقُّ مَنْ تَجَاوَزَ ❀ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ تَجَاوَزَ وَعَفَا وَجَادَ بِالْمَغْفِرَةِ عَمَّنْ ظَلَمَ وَأَسَاءَ؛ {٠٢١٥}
- ﴿١٨٦٧﴾ أَحَقُّ مَنْ تَجَاوَزَ ❀ يَا أَكْرَمَ مَنْ أَعْطَى وَأَحَقَّ مَنْ تَجَاوَزَ وَعَفَى وَرَحِمَ وَتَفَضَّلَ بِإِحْسَانِهِ الْقَدِيمِ؛ {٠٢٠١}
- ﴿١٨٦٨﴾ أَحَقُّ مَنْ تَغَمَّدَ ❀ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ تَغَمَّدَهَا؛ {٠٢٠٣}
- ﴿١٨٦٩﴾ أَحَقُّ مَنْ حُمِدَ ❀ يَا أَحَقَّ مَنْ حُمِدَ وَعَبُدَ وَسُئِلَ وَرُجِيَ وَاعْتُمِدَ؛ {٠١٨٥}
- ﴿١٨٧٠﴾ أَحَقُّ مَنْ خُشِيَ ❀ الْحَمْدُ لِلَّهِ أَحَقُّ مَنْ خُشِيَ؛ {٠٢٠٤}
- ﴿١٨٧١﴾ أَحَقُّ مَنْ خَشِيَ ❀ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ خَشِيَهِ وَاتَّقَاهُ؛ {٠٠٢١}
- ﴿١٨٧٢﴾ أَحَقُّ مَنْ ذُكِرَ ❀ اللَّهُمَّ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ ذُكِرَ؛ {٠٠٨١}
- ﴿١٨٧٣﴾ أَحَقُّ مَنْ رَجَاهُ ❀ أَنْتَ مَوْلَاهُ وَأَحَقُّ مَنْ رَجَاهُ؛ {٠٢٠٥}
- ﴿١٨٧٤﴾ أَحَقُّ مَنْ سُئِلَ ❀ إِنْ اللَّهَ يَقُولُ أَنَا أَحَقُّ مَنْ سُئِلَ؛ {٠٢٠٧}
- ﴿١٨٧٥﴾ أَحَقُّ مَنْ شَكَوْتُ إِلَيْهِ ❀ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ شَكَوْتُ إِلَيْهِ وَاسْتَعْنْتُ بِهِ وَرَجَوْتُهُ؛ {٠٠٥٦}
- ﴿١٨٧٦﴾ أَحَقُّ مَنْ شَكَوْتُ إِلَيْهِ وَاسْتَعْنْتُ بِكَرَمِهِ وَرَجَوْتُكَ؛ إِلَيْهِ وَاسْتَعْنْتُ بِكَرَمِهِ {٠٠٥٥}

«کامل بودن»

- ﴿۱۸۶۰﴾ از تو درخواست آمرزش می‌کنم از هر گناهی که به شناخت آن شایسته‌تری، زیرا پیش از هرکس تو به پوشانیدن آن سزاوارتری.
- ﴿۱۸۶۱﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که شایسته‌ترین ستایش‌شدگان برای ستایش و سزاوارترین آن‌ها در بزرگواری است.
- ﴿۱۸۶۲﴾ تو سزاوارترین کسی هستی که فساد بنده‌اش را اصلاح و کجی او را راست می‌کند.
- ﴿۱۸۶۳﴾ تو سزاوارترین کسی هستی که پناه داد، رهایی بخشید و نجات داد.
- ﴿۱۸۶۴﴾ تو سزاوارترین کسی هستی که به فریاد رسید، شنید و اجابت کرد.
- ﴿۱۸۶۵﴾ تو سزاوارترین کسی هستی که توبه‌ام را پذیرفت و عذر و التماسم را قبول کرد.
- ﴿۱۸۶۶﴾ تو سزاوارترین کسی هستی که از ظالم و گنهکار را عفو کرد و از گناه او درگذشت. و او را مورد آمرزش قرار داد.
- ﴿۱۸۶۷﴾ ای بزرگوارترین کسی که عطا کرده و شایسته‌ترین کسی که گذشت کرده، عفو کرده، رحم کرده و با احسان دیرینش نیکی کرده است!
- ﴿۱۸۶۸﴾ تو سزاوارترین کسی هستی که معایب را می‌پوشاند.
- ﴿۱۸۶۹﴾ ای سزاوارترین کسی که ستایش و پرستش شده، و مورد درخواست و امید بستن و اعتماد کردن قرار گرفته‌ای.
- ﴿۱۸۷۰﴾ ستایش مخصوص خداوند است؛ شایسته‌ترین کسی که باید از او در هراس بود.
- ﴿۱۸۷۱﴾ تو سزاوارترین کسی هستی که باید از او خشیت داشته و بپرهیزند.
- ﴿۱۸۷۲﴾ خدایا، تو سزاوارترین کسی هستی که یاد می‌شود، و سزاوارترین کسی که پرستیده می‌شود.
- ﴿۱۸۷۳﴾ تو سرپرست او و شایسته‌ترین کسی هستی که بدو امید رود.
- ﴿۱۸۷۴﴾ همانا خداوند می‌فرماید من سزاوارترین کسی هستم که از او درخواست شود.
- ﴿۱۸۷۵﴾ تو سزاوارترین کسی هستی که به سوی او شکایت بردم و از او استعانت جست و به او امید بستم.
- ﴿۱۸۷۶﴾ تو سزاوارترین کسی هستی که به او شکایت بردم و از لطف و بخشش او فریادرس خواستم و به او امید بستم.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿١٨٧٧﴾ أَحَقُّ مَنْ عَبْدَ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ... أَحَقُّ مَنْ عَبْدَ؛ {٠٠٨١}
- ﴿١٨٧٨﴾ أَحَقُّ مَنْ عَفَى ❖ يَا أَحَقُّ مَنْ عَفَى؛ {٠٢٠٩}
- ﴿١٨٧٩﴾ أَحَقُّ مَنْ وَفَى بِالْعَهْدِ ❖ فَأَنَا أَحَقُّ مَنْ وَفَى بِالْعَهْدِ؛ {٠٢١٠}
- ﴿١٨٨٠﴾ أَحَقُّ مَنْ وَفَى بِعَهْدِهِ ❖ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ... وَأَنَا أَحَقُّ مَنْ وَفَى بِعَهْدِهِ؛ {٠٢١١}
- ﴿١٨٨١﴾ أَحَقُّ مَنْ وَفَى بِعَهْدِي ❖ أَنَا أَحَقُّ مَنْ وَفَى بِعَهْدِي؛ {٠٢١٢}
- ﴿١٨٨٢﴾ أَحَقُّ مَنْ وَفَى ❖ إِنَّ اللَّهَ أَحَقُّ مَنْ وَفَى بِمَا اشْتَرَطَ عَلَيْهِ؛ {٠٢١٣}
- ﴿١٨٨٣﴾ أَحَقُّ مَنْ وَفَى بوعده ❖ أَنَا أَحَقُّ مَنْ وَفَى بوعده؛ {٠٢١٤}
- ﴿١٨٨٤﴾ أَحَقُّ وَأَبِينُ مِمَّا تَرَاهُ ❖ هُوَ اللَّهُ الْحَقُّ الْمُبِينُ أَحَقُّ وَأَبِينُ مِمَّا تَرَاهُ الْعَيُّونُ لَمْ يَبْلُغُهُ
الْعُقُولُ بِتَحْدِيدٍ فَيَكُونُ مُشَبَّهًا وَلَمْ تَقْدِرْ عَلَيْهِ الْأَوْهَامُ بِتَقْدِيرِ
الْعَيُّونُ
فَيَكُونُ مُمَثَّلًا؛ {٠٢١٤}
- ﴿١٨٨٥﴾ أَحَقُّ مَنْ رَحِمَ وَ ❖ أَنْتَ... أَحَقُّ مَنْ رَحِمَ وَ غَفَرَ وَ عَفَا وَ تَجَاوَزَ؛ {٠٢٠٢}
- غَفَرَ وَ عَفَا وَ تَجَاوَزَ
- ١٦-٧-٣- مُخْتَصَّصٌ: (مُخْتَصَّصٌ)
- ﴿١٨٨٦﴾ الْمَخْصُوصُ بِالتَّوْحِيدِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَخْصُوصُ بِالتَّوْحِيدِ؛ {١٠٤٤}
- ١٧-٧-٣- مَخْصُوصٌ: (مَخْصُوصٌ)
- ﴿١٨٨٧﴾ الْمَخْصُوصُ قَبْلَ كُلِّ ❖ أَنْتَ الْمَخْصُوصُ قَبْلَ كُلِّ مَدْعُوٍّ بِدَعْوَتِي؛ {١٩٠٦}
- مَدْعُوٍّ بِدَعْوَتِي
- ١٨-٧-٣- مُسْتَأْثَرٌ: (مُسْتَأْثَرٌ)
- ﴿١٨٨٨﴾ الْمُسْتَأْثَرُ بِجَبَرُوتِهِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمُسْتَأْثَرُ بِجَبَرُوتِهِ فِي عِزِّ جَلَالِهِ وَ هَيْبَتِهِ؛
{٠٠٢٨}
- فِي عِزِّ جَلَالِهِ وَ هَيْبَتِهِ
- ﴿١٨٨٩﴾ مُسْتَأْثَرٌ بِغَيْبَتِهِ ❖ يَا مُسْتَأْثَرًا بِغَيْبَتِهِ؛ {٠٠١٣}
- ﴿١٨٩٠﴾ مُسْتَأْثَرٌ بِغَيْبِهِ ❖ يَا مُسْتَأْثَرًا بِغَيْبِهِ؛ {٠٠٢٩}
- ١٩-٧-٣- لُبْسٌ: (لَابِسُ الْبِهَاءِ، لَابِسُ الْبَهْجَةِ وَ الْجَمَالِ، لَابِسُ الْعِزِّ وَ الْجَمَالِ، لَابِسُ الْعِزِّ وَ
الْوَقَارِ، لَابِسُ الْكِبَرِيَاءِ)

﴿کامل بودن﴾

﴿۱۸۷۷﴾ خدایا، تو سزاوارترین کسی هستی که یاد می‌شود، و سزاوارترین کسی که پرستیده می‌شود.

﴿۱۸۷۸﴾ ای سزاوارترین کسی که بخشیده است!

﴿۱۸۷۹﴾ من سزاوارترین به وفای عهدم.

﴿۱۸۸۰﴾ خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند فرمود:... و من بهترین کسی هستم که به عهدش وفا می‌کند.

﴿۱۸۸۱﴾ من سزاوارترم که به عهدم وفا کنم.

﴿۱۸۸۲﴾ خداوند سزاوارترین کسی است که باید به عهدی که با او بسته شد وفادار ماند.

﴿۱۸۸۳﴾ من شایسته‌ترین فردی هستم که به وعده‌اش وفا کند.

﴿۱۸۸۴﴾ اوست خدا؛ آن پادشاه حق آشکار، ثابت‌تر و آشکارتر از هر چه دیده‌ها می‌بیند. توان خردها به حدّ و اندازه‌ای نرسیده تا ماندی برایش بیابد، و اوهام به اندازه‌ای برای او راه نیافتند تا ماندش در وهم و خیال متصور شود.

﴿۱۸۸۵﴾ تو سزاوارترین کسی هستی که مهر ورزیده و آمرزیده، بخشیده و چشم‌پوشی کرده است.

۱۶-۷-۳- اختصاص داده‌شده

﴿۱۸۸۶﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که توحید تنها او را سزااست.

۱۷-۷-۳- مخصوص

﴿۱۸۸۷﴾ تو پیش از هر خوانده‌شده‌ای به دعا و دعوت من اختصاص داده‌شده‌ای.

۱۸-۷-۳- برگزیده برای خود

﴿۱۸۸۸﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که در شکست‌ناپذیری شکوه و هیبت خویش شکوهمندی خویش را برگزیده است.

﴿۱۸۸۹﴾ ای آن که اسرار غیبش را ویژه‌ی خود قرار داده است.

﴿۱۸۹۰﴾ ای آن که اسرار غیبش را ویژه‌ی خود قرار داده است.

۱۹-۷-۳- برتن کردن: (آن که جامه‌ی نور، درخشش، زیبایی، عزّت، وقار و بزرگی بر تن کرده

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿١٨٩١﴾ مَنْ لَبَسَ الْبَهَاءَ ❖ سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْبَهَاءَ وَالْفَخْرُ رِداؤُهُ؛ {١٣٩٤}
- ﴿١٨٩٢﴾ مَنْ لَبَسَ الْبَهْجَةَ ❖ سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْبَهْجَةَ وَالْجَمَالَ؛ {١٤٣٠}
- ﴿١٨٩٣﴾ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ ❖ سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ وَفَازَ بِهِ؛ {١٣٧٠}
- ﴿١٨٩٤﴾ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ ❖ سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ وَالْجَمَالَ؛ {٠٣٧٠}
- ﴿١٨٩٥﴾ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ ❖ سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ وَالْوَقَارَ؛ {٠٣٢١}
- ﴿١٨٩٦﴾ اللّٰبِسُ الْكِبْرِيَاءِ ❖ الْحَمْدُ لِلّٰهِ اللّٰبِسِ الْكِبْرِيَاءِ بَلَا تَجْسُدُ؛ {١٥٢٢}
- ﴿١٨٩٧﴾ اللّٰبِسُ الْكِبْرِيَاءِ ❖ الْحَمْدُ لِلّٰهِ اللّٰبِسِ الْكِبْرِيَاءِ بَلَا تَجْسُدُ؛ {١٨٠٩}

٢٠-٧-٣- تَسْرِبُلٌ: (مُتَسْرِبِلًا بِجَلَالِهِ)

- ﴿١٨٩٨﴾ مُتَسْرِبِلٌ بِجَلَالِهِ ❖ يَا مُتَسْرِبِلًا بِجَلَالِهِ؛ {٠٠٢٩}

٢١-٧-٣- تَأْزُرُ: (مُتَأَزِّرًا بِعَظَمَتِهِ)

- ﴿١٨٩٩﴾ مُتَأَزِّرٌ بِعَظَمَتِهِ ❖ يَا مُتَأَزِّرًا بِعَظَمَتِهِ؛ {٠٠٢٩}

٢٢-٧-٣- إِرْتِدَاءٌ: (مُتَرَدِّى، مُرْتَدِى)

- ﴿١٩٠٠﴾ مَنْ تَرَدَّى بِالْعِزِّ ❖ سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ وَتَرَدَّى بِهِ؛ {٠٢٧٠}
- ﴿١٩٠١﴾ مَنْ الْفَخْرُ رِداؤُهُ ❖ سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْبَهَاءَ وَالْفَخْرُ رِداؤُهُ؛ {١٣٩٤}
- ﴿١٩٠٢﴾ الْمُتَرَدِّى بِالْكَبْرِيَاءِ وَ ❖ اللَّهُ أَكْبَرُ الْمُخْتَجِبِ بِالْمَلَكُوتِ وَالْعِزَّةِ الْمُتَوَحِّدِ بِالْجَبَرُوتِ الْعَظَمَةِ وَالْقُدْرَةِ الْمُتَرَدِّى بِالْكَبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ؛ {٠٠١٢}
- ﴿١٩٠٣﴾ مُتَرَدِّى بِكِبْرِيَاءِهِ ❖ يَا مُتَرَدِّيًا بِكِبْرِيَاءِهِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١٩٠٤﴾ مَنْ تَرَدَّى بِالنُّورِ ❖ سُبْحَانَ مَنْ تَرَدَّى بِالنُّورِ وَالْوَقَارَ؛ {٠٠٦٦}
- ﴿١٩٠٥﴾ الْمُتَرَدِّى بِالْعِزِّ ❖ سُبْحَانَ الَّذِى ارْتَدَّى بِالْعِزِّ وَبَانَ بِهِ؛ {١٢٥٥}
- ﴿١٩٠٦﴾ الْمُتَرَدِّى بِالْجَلَالِ بَلَا ❖ الْحَمْدُ لِلّٰهِ اللّٰبِسِ الْكِبْرِيَاءِ بَلَا تَجْسُدُ وَالْمُتَرَدِّى بِالْجَلَالِ تَمَثِيلٌ بَلَا تَمَثِيلُ؛ {١٨٠٩}
- ﴿١٩٠٧﴾ الْمُتَرَدِّى بِالْكَبْرِيَاءِ ❖ يَا اللَّهُ الْمَكْنُونُ مِنْ كُلِّ عَيْنٍ الْمُتَرَدِّى بِالْكَبْرِيَاءِ؛ {٠٢٠٦}

٨-٣- محمود، ممدوح، مشكور، أهل الثناء، معبود

«کامل بودن»

﴿۱۸۹۱﴾ منزّه است خدایی که زیبایی برتن کرده و فخر لباس اوست.
﴿۱۸۹۲﴾ منزّه است آن که لباس درخشیدن و زیبایی پوشیده است.
﴿۱۸۹۳﴾ منزّه است خدایی که لباس شکستناپذیری پوشید و بر آن موفّق شد.
﴿۱۸۹۴﴾ منزّه است خدایی که لباس سرافرازی و زیبایی بر تن دارد.
﴿۱۸۹۵﴾ منزّه است خداوندی که جامه‌ی شکستناپذیری و وقار را به تن کرده.
﴿۱۸۹۶﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که لباس بزرگی را پوشیده بی‌آنکه صاحب تن و بدن باشد.
﴿۱۸۹۷﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که لباس بزرگی را پوشیده بی‌آنکه صاحب تن و بدن باشد.

۲۰-۷-۳- برتن کردن لباس شکوه

﴿۱۸۹۸﴾ ای آن که لباس شکوه بر تن کرده است.

۲۱-۷-۳- برتن کردن لباس عظمت

﴿۱۸۹۹﴾ ای برتن‌کننده‌ی لباس عظمت!

۲۲-۷-۳- برتن کننده

﴿۱۹۰۰﴾ منزّه است آن که لباس شکستناپذیری بر تن کرد و آن را بر خود پوشاند.
﴿۱۹۰۱﴾ منزّه است خدایی که زیبایی برتن کرده و فخر لباس اوست.
﴿۱۹۰۲﴾ خداوند بزرگ‌ترین است، پوشیده در ملکوت و شکستناپذیری، یگانه در شکوه و قدرت، برتن‌کننده‌ی لباس بزرگی و عظمت.
﴿۱۹۰۳﴾ ای پوشنده‌ی لباس بزرگی!
﴿۱۹۰۴﴾ منزّه است خدایی که جامه‌ی نور و وقار بر تن پوشیده است.
﴿۱۹۰۵﴾ منزّه است خدایی که لباس شکستناپذیری پوشیده و به این وصف متمایز است.
﴿۱۹۰۶﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که لباس شکوه پوشیده بی‌آنکه صاحب تن و بدن باشد و لباس شکوه در بر کرده بدون آنکه شبیه چیزی باشد.
﴿۱۹۰۷﴾ ای خدایی که از دیده‌ها پنهانی و لباس بزرگی بر تن داری.
۸-۳- ستوده، سپاسگزاری شده، قدردانی شده، شایسته‌ی ستایش، پرستیده شده

﴿الْكَمَالُ﴾

١-٣-٨- محمود: (أَحَقُّ بِحَمْدِي، أَحَقُّ مَحْمُودٍ، أَحَقُّ مِنْ حُمدٍ، أَحْمَدُ، أَشْكُرُ مِنْ حُمدٍ، أَعْلَى مَحْمُودٍ، أَوْلَى المَحْمُودِينَ، حَمِيدٌ، ذُو التَّحْمِيدِ، ذُو الحَمْدِ، ذُو المَحامِدِ، مَحْمُودٌ، مُسْتَحْمَدٌ، مُسْتَخْلَصُ الحَمْدِ، مُشْتَرَى الحَمْدِ، مَنْ يَسْبَحُ الرَّعدَ بِحَمْدِهِ)

- ﴿١٩٠٨﴾ أَحَقُّ بِحَمْدِي ❖ فَرَّبِي أَحْمَدُ شَيْءٍ عِنْدِي وَأَحَقُّ بِحَمْدِي؛ {٠١٩٦}
- ﴿١٩٠٩﴾ أَحَقُّ مَحْمُودٍ بِالْحَمْدِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ أَحَقُّ مَحْمُودٍ بِالْحَمْدِ وَأَوْلَاهُ بِالْمَجْدِ؛ {٠١٩٩}
- ﴿١٩١٠﴾ أَحَقُّ مِنْ حُمدٍ ❖ يَا أَحَقَّ مَنْ حُمدٍ؛ {٠١٨٥}
- ﴿١٩١١﴾ أَحَقُّ مَنْ حُمدٍ وَعَبْدٌ ❖ يَا أَحَقَّ مَنْ حُمدٍ وَعَبْدٌ وَسُئِلَ وَرُجِيَ وَاعْتُمِدَ؛ {٠١٨٥}
- وَسُئِلَ وَرُجِيَ وَاعْتُمِدَ
- ﴿١٩١٢﴾ أَحْمَدُ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ قُوَى مَا أَحْمَدُهُ؛ {٠٠٤٨}
- ﴿١٩١٣﴾ أَحْمَدُ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ شَهِيدٍ مَا أَحْمَدُهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿١٩١٤﴾ أَحْمَدُ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ صَادِقٍ مَا أَحْمَدُهُ؛ {٠٢٢٦}
- ﴿١٩١٥﴾ أَحْمَدُ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ قُيُومٍ مَا أَحْمَدُهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿١٩١٦﴾ أَحْمَدُ اسْمُكَ فِي ❖ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ مَا أَعْظَمَ اسْمُكَ فِي أَهْلِ السَّمَاءِ وَأَحْمَدُ أَهْلِ الْأَرْضِ اسْمُكَ فِي أَهْلِ الْأَرْضِ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿١٩١٧﴾ أَحْمَدُ مِنْ أَنْ تُدْرِكَ ❖ أَنْتَ أَفْضَلُ وَأَحْمَدُ مِنْ أَنْ تُدْرِكَ الْعَيَانَ عَظَمَتِكَ أَوْ الْعَيَانَ عَظَمَتِكَ ❖ يَصِفُ الْوَاصِفُونَ صِفَتَكَ أَوْ يُبْلَغُوا غَايَتَكَ؛ {٠٠٢٢}
- ﴿١٩١٨﴾ أَحْمَدُ مِنْ كُلِّ حُمدٍ ❖ يَا أَحْمَدُ مِنْ كُلِّ حُمدٍ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١٩١٩﴾ أَحْمَدُ مِنْ كُلِّ حَمِيدٍ ❖ يَا أَحْمَدُ مِنْ كُلِّ حَمِيدٍ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١٩٢٠﴾ أَشْكُرُ مَنْ حُمدٍ ❖ يَا أَشْكُرَ مَنْ حُمدٍ؛ {٠١٣٣}
- ﴿١٩٢١﴾ أَعْلَى مَحْمُودٍ حُمدٍ ❖ يَا أَعْلَى مَحْمُودٍ حُمدٍ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٩٢٢﴾ أَوْلَى المَحْمُودِينَ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هُوَ أَوْلَى المَحْمُودِينَ بِالْحَمْدِ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿١٩٢٣﴾ الْحَمِيدُ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْوَلِيِّ الْحَمِيدِ الْحَكِيمِ؛ {٠٧٨٢}
- ﴿١٩٢٤﴾ الْحَمِيدُ ❖ سُبْحَانَ الْغَنِيِّ الْحَمِيدِ؛ {٠٠٦٢}
- ﴿١٩٢٥﴾ الْحَمِيدُ الْفِعَالُ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَمِيدُ الْفِعَالُ؛ {٠٢٧١}
- ﴿١٩٢٦﴾ الْحَمِيدُ الْكَبِيرُ ❖ اللَّهُ الْحَمِيدُ الْكَبِيرُ؛ {٠٢٧١}

«کامل بودن»

۱-۳-۸- سزاوار ستایش، ستوده ترین و قدردان ترین و بالاترین و شایسته ترین ستوده، صاحب و خریدار ستایش، آن که ستایش را بر خود برگزیده

«۱۹۰۸» پس پروردگار من ستوده ترین موجود نزد من و شایسته ترین کس برای ستایش است.
«۱۹۰۹» ستایش مخصوص خداوندی است که شایسته ترین ستایش شدگان برای ستایش و سزاوارترین آن ها در بزرگواری است.
«۱۹۱۰» ای سزاوارترین کسی که ستایش شده است.
«۱۹۱۱» ای سزاوارترین کسی که ستایش و پرستش شده، و مورد درخواست و امید بستن و اعتماد کردن قرار گرفته ای.

«۱۹۱۲» منزّه است توانمندی که چقدر ستوده است!
«۱۹۱۳» منزّه است آگاهی که چه بسیار ستوده است.
«۱۹۱۴» منزّه است راستگویی که چه ستوده است.
«۱۹۱۵» منزّه است قائم به ذاتی که چه بسیار ستوده است!
«۱۹۱۶» خدایا! تو را می ستایم، چه بزرگ است نامت در میان آسمانیان و چه ستوده است نامت در بین زمینیان.

«۱۹۱۷» تو... برتر و ستوده تر از آن هستی که دیدگان عظمت تو را درک کنند، یا توصیف کنندگان بتوانند تو را توصیف کنند و نهایت تو را دریابند.
«۱۹۱۸» ای ستوده تر از هر ستایش!
«۱۹۱۹» ای ستوده تر از هر ستایش شده!
«۱۹۲۰» ای قدردان ترین کسی که ستایش شده است.
«۱۹۲۱» ای برترین ستوده ای که ستایش شده است.
«۱۹۲۲» ستایش مخصوص خداوندی است که از تمام ستودگان به ستایش شایسته تر است.
«۱۹۲۳» ستایش از آن خدایی است که سرپرستی ستودنی و خردمندی سزاوار ستایش است.
«۱۹۲۴» منزّه است توانگر ستوده.
«۱۹۲۵» معبودی نیست جز خدای ستوده کردار.
«۱۹۲۶» خداوند ستوده ای بزرگ است.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿١٩٢٧﴾ الْحَمِيدُ الْمَجِيدُ ❖ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْحَمِيدُ الْمَجِيدُ؛ {٠٠٦٥}
- ﴿١٩٢٨﴾ الْحَمِيدُ الْمُخْصِي ❖ اللَّهُ... الْحَمِيدُ الْمُخْصِي؛ {٠٠٦٣}
- ﴿١٩٢٩﴾ الْحَمِيدُ النَّصِير ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْحَمِيدُ النَّصِير؛ {٠٠٢٧}
- ﴿١٩٣٠﴾ الْحَمِيدُ الْوَفَى ❖ هُوَ... الْحَمِيدُ الْوَفَى؛ {٠١٦٥}
- ﴿١٩٣١﴾ الْحَمِيدُ وَالْمَحْمُودُ ❖ أَنَا الْحَمِيدُ وَالْمَحْمُودُ فِي أَفْعَالِي؛ {٠٩١٢}
- فِي أَفْعَالِهِ
- ﴿١٩٣٢﴾ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ❖ وَهُوَ الَّذِي يُنْزِلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَطَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ؛ {الشورى: ٢٨}
- ﴿١٩٣٣﴾ حَمِيدٌ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ حَمِيدٍ مَا أَدْوَمَهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿١٩٣٤﴾ حَمِيدٌ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ حَمِيدٍ مَا أَذْكَرَهُ؛ {٠٢٢٦}
- ﴿١٩٣٥﴾ حَمِيدٌ ❖ أَنْتَ حَى حَمِيدٌ حَلِيمٌ حَكِيمٌ حَاكِمٌ؛ {٠٨٥٨}
- ﴿١٩٣٦﴾ حَمِيدٌ ❖ يَا حَمِيدُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٩٣٧﴾ حَمِيدُ الثَّنَاءِ ❖ هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ حَمِيدُ الثَّنَاءِ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿١٩٣٨﴾ حَمِيدُ الْفِعَالِ فِي خَلْقِهِ بَلْطَفِهِ ❖ حَمِيدُ الْفِعَالِ فِي خَلْقِهِ بَلْطَفِهِ؛ {٠٤٨٥}
- خَلْقِهِ بَلْطَفِهِ
- ﴿١٩٣٩﴾ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ❖ قَالُوا أَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمْتُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ؛ {هود: ٧٣}
- ﴿١٩٤٠﴾ حَمِيدٌ عَلَى ❖ أَنْتَ... حَمِيداً عَلِيّاً؛ {٠٠٦٤}
- ﴿١٩٤١﴾ حَمِيدٌ فِي فَعَالِهِ ❖ يَا حَمِيداً فِي فَعَالِهِ؛ {٠٨٠٠}
- ﴿١٩٤٢﴾ حَمِيدٌ لَمْ يَزَلْ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... حَمِيداً لَمْ يَزَلْ مَحْمُوداً لَمْ يَزَلْ وَمَجِيداً لَمْ يَزَلْ؛ {٠٠١٠}
- ﴿١٩٤٣﴾ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ❖ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ؛ {البقرة: ٢٦٧}

«کامل بودن»

- ﴿۱۹۲۷﴾ منزّهی تو خدای ستوده‌ی بزرگوار.
- ﴿۱۹۲۸﴾ خداوند... ستوده و شمارنده است.
- ﴿۱۹۲۹﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... ستوده و یاری کننده است.
- ﴿۱۹۳۰﴾ اوست ستوده‌ی وفادار.
- ﴿۱۹۳۱﴾ من در افعال ستوده و ستایش شده هستیم.
- ﴿۱۹۳۲﴾ او کسی است که باران سودمند را پس از آنکه مأیوس شدند نازل می کند و رحمت خویش را می گستراند و او ولیّ و (سرپرست) و ستوده است!
- ﴿۱۹۳۳﴾ منزّه است ستوده‌ای که چه پایدار است.
- ﴿۱۹۳۴﴾ منزّه است ستوده‌ای که چه یادآور است.
- ﴿۱۹۳۵﴾ تویی زنده، ستوده شده، بردبار، دانای باتدبیر، حکم کننده، حکمروا.
- ﴿۱۹۳۶﴾ ای ستوده.
- ﴿۱۹۳۷﴾ با لطف خویش، در مقابل آفریدگان صاحب اعمال ستوده است.
- ﴿۱۹۳۸﴾ او شکست ناپذیر و آمرزنده است؛ و ثنایش ستوده.
- ﴿۱۹۳۹﴾ گفتند: «آیا از فرمان خدا تعجب می کنی؟! این رحمت خدا و برکاتش بر شما خانواده است چرا که او ستوده و والا است!»
- ﴿۱۹۴۰﴾ تو ستوده‌ای و والا.
- ﴿۱۹۴۱﴾ ای ستوده شده در کارهایش!
- ﴿۱۹۴۲﴾ ستایش خدایی را که... ستوده‌ای است جاودان، ستایش شونده‌ای دائمی بزرگواری نابودنشده.
- ﴿۱۹۴۳﴾ ای کسانی که ایمان آورده‌اید! از قسمت‌های پاکیزه‌ی اموالی که (از طریق تجارت) به دست آورده‌اید، و از آنچه از زمین برای شما خارج ساخته‌ایم (از منابع و معادن و درختان و گیاهان)، انفاق کنید! و برای انفاق، به سراغ قسمت‌های ناپاک نروید درحالی که خود شما، (به هنگام پذیرش اموال) حاضر نیستید آن‌ها را بپذیرید مگر از روی اغماض و کراهت! و بدانید خداوند، بی نیاز و شایسته‌ی ستایش است.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿١٩٤٤﴾ الْعَزِيزُ الْحَمِيدُ ❖ الرِّكَابُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ؛ {إبراهيم: ١}
- ﴿١٩٤٥﴾ حَكِيمٌ حَمِيدٌ ❖ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ؛ {فصلت: ٤٢}
- ﴿١٩٤٦﴾ ذُو التَّحَمُّيدِ ❖ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ... ذُو التَّحَمُّيدِ؛ {٠٧١٨}
- ﴿١٩٤٧﴾ ذُو التَّحَمُّيدِ ❖ مَنْ مَاتَ فَإِلَيْهِ مَرَدُّهُ ذُو التَّمَجِيدِ وَالتَّحَمُّيدِ وَالتَّهْلِيلِ وَالتَّقْضِيلِ؛ {٠٣٧٢}
- ﴿١٩٤٨﴾ ذُو الْحَمْدِ ❖ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، ذُو الْبَهَاءِ وَالْمَجْدِ، وَالْكِبَرِيَاءِ وَالْحَمْدِ؛ {٠١٦٢}
- ﴿١٩٤٩﴾ ذُو الْحَمْدِ الْفَاضِلِ ❖ يَا ذَا الْحَمْدِ الْفَاضِلِ؛ {٠٣٨٤}
- ﴿١٩٥٠﴾ ذُو الْحَمْدِ وَالتَّنَاءِ ❖ يَا ذَا الْحَمْدِ وَالتَّنَاءِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٩٥١﴾ ذُو الْمَحَامِدِ ❖ يَا ذَا الْمَنْ وَالْفَضْلِ وَالْمَحَامِدِ الَّتِي لَا تُحْصَى؛ {٠١٣٣}
- ﴿١٩٥٢﴾ الْمَحْمُودُ ❖ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ لِأَنَّكَ أَنْتَ... الْمَحْمُودُ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿١٩٥٣﴾ الْمَحْمُودُ الْحَمِيدُ ❖ أَنَا الْمَحْمُودُ الْحَمِيدُ؛ {١٨٨٩}
- ﴿١٩٥٤﴾ الْمَحْمُودُ الَّذِي لَا يَبْلُغُ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَحْمُودُ الَّذِي لَا يَبْلُغُ الْأَوْهَامُ كُلَّ ثَنَائِهِ وَمَجْدِهِ؛ {٠٢٧١}
- ﴿١٩٥٥﴾ الْمَحْمُودُ الْمَعْبُودُ ❖ الْمَحْمُودُ الْمَعْبُودُ؛ {٠٠٦٤}
- ﴿١٩٥٦﴾ الْمَحْمُودُ بِالنِّعَمِ ❖ أَنْتَ... الْمَحْمُودُ بِالنِّعَمِ؛ {٠٠٥٤}
- ﴿١٩٥٧﴾ الْمَحْمُودُ بِكُلِّ لِسَانٍ ❖ فَأَنْتَ اللَّهُ الْمَحْمُودُ بِكُلِّ لِسَانٍ؛ {١٢٣٥}
- ﴿١٩٥٨﴾ الْمَحْمُودُ بِنِعْمَتِهِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَحْمُودِ بِنِعْمَتِهِ؛ {١٨٩٠}
- ﴿١٩٥٩﴾ الْمَحْمُودُ بِنِعْمَتِهِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَحْمُودِ بِنِعْمَتِهِ؛ {١٨٩١}
- ﴿١٩٦٠﴾ الْمَحْمُودُ عَلَى نِعَمَائِهِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَحْمُودِ عَلَى نِعَمَائِهِ؛ {٠٧٤٢}
- ﴿١٩٦١﴾ الْمَحْمُودُ فِي صُنْعِهِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمَحْمُودِ فِي صُنْعِهِ؛ {٠٠٢٧}
- ﴿١٩٦٢﴾ الْمَحْمُودُ فِي كُلِّ أَفْعَالِهِ ❖ أَنَّهُ الْمَجِيدُ الْمَحْمُودُ فِي كُلِّ أَفْعَالِهِ؛ {١٨٧٨}
- ﴿١٩٦٣﴾ الْمَحْمُودُ فِي كُلِّ فِعَالِهِ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَحْمُودُ فِي كُلِّ فِعَالِهِ؛ {٠٠٢٧}

«کامل بودن»

«۱۹۴۴» الر، (این) کتابی است که بر تو نازل کردیم، تا مردم را از تاریکی‌ها (ی شرک و ظلم و جهل) به سوی روشنایی (ایمان و عدل و آگاهی) به فرمان پروردگارشان در آوری، به سوی راه خداوند عزیز و حمید.

«۱۹۴۵» که هیچ گونه باطلی، نه از پیش رو و نه از پشت سر، به سراغ آن نمی‌آید چرا که از سوی خداوند حکیم و شایسته ستایش نازل شده است!

«۱۹۴۶» خدایا! ستایش برای توست... که صاحب ستایشی.

«۱۹۴۷» هر کس بمیرد بازگشتش به سوی اوست. صاحب مدح و ستایش و یکتادانسته شدن و برتری.

«۱۹۴۸» تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ صاحب جلوه و بزرگواری و بزرگی و ستایش.

«۱۹۴۹» ای صاحب ستایش برتر.

«۱۹۵۰» ای صاحب سپاس و ستایش.

«۱۹۵۱» ای صاحب نعمت و بخشش و ستودگی‌های بی‌شمار.

«۱۹۵۲» خدایا! از تو درخواست می‌کنم؛ چرا که تویی... ستوده.

«۱۹۵۳» من ستوده و پسندیده هستم.

«۱۹۵۴» معبودی نیست جز خدای ستوده که وهم و پندارها به همه‌ی ثنا و بزرگواری او نرسند.

«۱۹۵۵» ستوده‌ی مورد پرستش.

«۱۹۵۶» تو با نعمت‌ها ستایش می‌شوی.

«۱۹۵۷» تو خدایی هستی که با هر زبانی ستایش می‌شوی.

«۱۹۵۸» ستایش مخصوص خداست که به خاطر اوصافش ستوده شده است.

«۱۹۵۹» ستایش خدایی را که به واسطه‌ی نعمتش مورد ستایش است.

«۱۹۶۰» ستایش خدایی را که به واسطه نعمت‌هایش مورد ستایش است.

«۱۹۶۱» ستایش مخصوص خداوندی است که... در ساخت محصول خود مورد ستایش است.

«۱۹۶۲» او در تمامی کردارش بزرگوار و ستوده است.

«۱۹۶۳» معبودی نیست جز خدایی که در همه‌ی کارهایش ستوده است.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿١٩٦٤﴾ الْمَحْمُودُ فِي كُلِّ مَا تَصْنَعُهُ ☼ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْمَحْمُودُ فِي كُلِّ مَا تَصْنَعُهُ؛ {٠٤٢٧}
- ﴿١٩٦٥﴾ الْمَحْمُودُ فِي كُلِّ مَقَالَةٍ ☼ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَحْمُودِ فِي كُلِّ مَقَالَةٍ؛ {٠٤٤٦}
- ﴿١٩٦٦﴾ الْمَحْمُودُ لِبَذْلِ نَوَائِلِهِ ☼ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي... هُوَ الْمَحْمُودُ لِبَذْلِ نَوَائِلِهِ؛ {٠٠٢٢}
- ﴿١٩٦٧﴾ الْمَحْمُودُ لِنِعْمَتِهِ ☼ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَحْمُودِ لِنِعْمَتِهِ؛ {١٨٩٣}
- ﴿١٩٦٨﴾ خَيْرُ الْمَحْمُودِينَ ☼ يَا خَيْرَ الْمَحْمُودِينَ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿١٩٦٩﴾ مَحْمُودٌ ☼ اللَّهُ مَحْمُودٌ وَأَنَا مُحَمَّدٌ؛ {٢٢٥٨}
- ﴿١٩٧٠﴾ مَحْمُودٌ ☼ يَا مَحْمُودُ؛ {٠٠٠٢}
- ﴿١٩٧١﴾ مَحْمُودُ الْفَعَالِ ☼ يَا مَحْمُودَ الْفَعَالِ؛ {٠٥٩٢}
- ﴿١٩٧٢﴾ مَحْمُودٌ فَلَا تَسْتَطِيعُ ☼ يَا مَحْمُودُ فَلَا تَسْتَطِيعُ الْأَوْهَامُ كُلَّ شَأْنِهِ وَ مَجْدِهِ؛ {٠٤٠٠}
- أَلَا وَهَامُ كُلِّ شَأْنِهِ وَ مَجْدِهِ
- ﴿١٩٧٣﴾ مَحْمُودٌ مِنْ حَمْدِهِ ☼ يَا مَحْمُودَ مِنْ حَمْدِهِ؛ {١٠٢٢}
- ﴿١٩٧٤﴾ مَحْمُودٌ فِي أَفْعَالِهِ ☼ يَا مَحْمُوداً فِي أَفْعَالِهِ؛ {٠٤٨٥}
- ﴿١٩٧٥﴾ مَحْمُودٌ لَا يَزَالُ ☼ الْحَمْدُ لِلَّهِ... حَمِيداً لَمْ يَزَلْ مَحْمُوداً لَا يَزَالُ؛ {٠٠١٠}
- ﴿١٩٧٦﴾ الْمُسْتَحْمَدُ بِالْأَلَاءِ وَ ☼ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُسْتَحْمَدِ بِالْأَلَاءِ وَ تَتَابَعِ النِّعَمَاءِ؛ {١٥١٨}
- تَتَابَعِ النِّعَمَاءِ
- ﴿١٩٧٧﴾ مَنْ اسْتَخْلَصَ الْحَمْدَ لِنَفْسِهِ ☼ سُبْحَانَ مَنْ اسْتَخْلَصَ الْحَمْدَ لِنَفْسِهِ وَ ارْتَضَاهُ؛ {٠٩٢٣}
- ﴿١٩٧٨﴾ مُشْتَرَى الْحَمْدِ ☼ لَكَ الْحَمْدُ مُشْتَرَى الْحَمْدِ؛ {٠٠٤٣}
- ﴿١٩٧٩﴾ مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ ☼ سُبْحَانَ مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَ الْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ؛ {١٤٥٠}
- بِحَمْدِهِ

٢-٣- ممدوح: (أولى الممدوحين، ذو المدحة، مُمتدح، ممدوح)

- ﴿١٩٨٠﴾ أَوْلَى الْمَمْدُوحِينَ ☼ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هُوَ أَوْلَى الْمَحْمُودِينَ بِالْحَمْدِ وَ أَوْلَى بِالثَّنَاءِ وَ الْمَجْدِ
- ﴿١٩٨١﴾ ذُو الْمِدْحَةِ ☼ سُبْحَانَ مَنْ جَلَّ ثَنَاؤُهُ وَ لَهُ الْمِدْحَةُ الْبَالِغَةُ فِي جَمِيعِ مَا يُثْنَى عَلَيْهِ مِنْ الْمَجْدِ؛ {٠٩١٦}
- ﴿١٩٨٢﴾ ذُو الْمِدْحَةِ ☼ سُبْحَانَ ذِي الثَّنَاءِ وَ الْمِدْحَةِ؛ {٠٣٢٦}

«کامل بودن»

﴿۱۹۶۴﴾ تو بزرگواری هستی که تمام ساخته‌هایت مورد ستایش است.
﴿۱۹۶۵﴾ منزّه است خدای یکتای ستایش‌شده در هر کلامی.
﴿۱۹۶۶﴾ ستایش خداوندی را که... به خاطر بخشش‌هایش، ستوده است.
﴿۱۹۶۷﴾ ستایش خدای را به پاس نعمت‌های بی‌کرانش.
﴿۱۹۶۸﴾ ای بهترین ستودگان.
﴿۱۹۶۹﴾ خداوند ستوده است و من محمّدم.
﴿۱۹۷۰﴾ ای ستوده.
﴿۱۹۷۱﴾ ای خدای ستوده‌کردار.
﴿۱۹۷۲﴾ ای ستایش‌شده‌ای که ذهن‌ها به اوج مرتبت و بزرگواری‌اش نمی‌رسند.
﴿۱۹۷۳﴾ ای ستوده‌ی ستایشگران.
﴿۱۹۷۴﴾ ای آن که در اعمالش پسندیده است.
﴿۱۹۷۵﴾ ستایش خدایی را که... ستوده‌ای است جاودان، ستایش‌شونده‌ای دائمی.
﴿۱۹۷۶﴾ ستایش خدای را که بر نعمت‌ها و پیاپی افاضه‌کردن آن‌ها مستوجب ستایش است.

﴿۱۹۷۷﴾ منزّه است خدایی که حمد را به خود اختصاص داد و آن را پسندید.
﴿۱۹۷۸﴾ ستایش مخصوص توست، ای خریدار ستایش.
﴿۱۹۷۹﴾ منزّه است خدایی که رعد به حمد او و همه‌ی فرشتگان از بیمش او را به پاکی می‌ستایند.

۲-۸-۳- شایسته‌ترین ستایش‌شدگان، صاحب ستایش، ستایش‌شده

﴿۱۹۸۰﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که از تمام ستودگان به ستایش شایسته‌تر است و از هر کسی که به ثنا و بزرگواری ستوده شود سزاوارتر.
﴿۱۹۸۱﴾ منزّه است خدایی که ستایش او باشکوه است و ستایش فراوان در تمامی آن چه شایسته‌ی بزرگواری است، از آن اوست.
﴿۱۹۸۲﴾ منزّه است صاحب ثنا و ستایش.

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿١٩٨٣﴾ الْمُتَمَدِّحُ الْمُتَمَدِّحُ ❖ أَنْتَ اللَّهُ... الْمُتَمَدِّحُ الْمُتَمَدِّحُ اسْمُكَ فِي السَّمَاوَاتِ وَ

الْأَرْضِ؛ {٠٩٦٦}

﴿١٩٨٤﴾ مَمْدُوحُ ❖ يَا مَمْدُوحُ؛ {٠٠٢٩}

٣-٨-٣- مشكور: (أَجَلٌ مَشْكُورٌ، مشكور)

﴿١٩٨٥﴾ أَجَلٌ مَشْكُورٌ شُكْرُ ❖ يَا أَجَلٌ مَشْكُورٌ شُكْرُ؛ {٠٠٣٩}

﴿١٩٨٦﴾ الْمَشْكُورُ ❖ أَنْتَ الْمَشْكُورُ عَلَى مَا رَعَيْتَ وَغَذَّيْتَ وَهَبْتَ وَأَعْطَيْتَ

وَأَغْنَيْتَ؛ {٢٢٥٣}

﴿١٩٨٧﴾ الْمَشْكُورُ ❖ أَنْتَ الْمَشْكُورُ عَلَى إِلَهَامِهَا (المعرفة)؛ {٠٠٧٥}

﴿١٩٨٨﴾ الْمَشْكُورُ عَلَى آلَائِهِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمَشْكُورُ عَلَى آلَائِهِ؛ {٠٧٤٢}

﴿١٩٨٩﴾ الْمَشْكُورُ عَلَى كُلِّ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَذْكُورِ بِكُلِّ لِسَانٍ الْمَشْكُورِ عَلَى كُلِّ إِحْسَانٍ؛

{٠٠٧٥}

إِحْسَانُ

﴿١٩٩٠﴾ الْمَشْكُورُ عَلَى مَا ❖ أَنْتَ الْمَشْكُورُ عَلَى مَا مِنْهُ أَرَيْتَنِي وَإِلَيْهِ أَوَيْتَنِي؛ {١٩٥٠}

مِنْهُ أَرَيْتَنِي وَإِلَيْهِ أَوَيْتَنِي

﴿١٩٩١﴾ مَشْكُورُ ❖ أَنْتَ مَشْكُورٌ مَمْدُوحُ؛ {٠٦٩٢}

﴿١٩٩٢﴾ مَشْكُورُ ❖ سُبْحَانَكَ يَا مَذْكُورُ تَعَالَيْتَ يَا مَشْكُورُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا

مُجِيرُ؛ {٠٠٤٦}

﴿١٩٩٣﴾ مَشْكُورُ الشَّاكِرِينَ ❖ يَا مَشْكُورُ الشَّاكِرِينَ؛ {١٠٢٢}

﴿١٩٩٤﴾ خَيْرُ الْمَشْكُورِينَ ❖ يَا خَيْرَ الْمَشْكُورِينَ؛ {٠٠٣٩}

﴿١٩٩٥﴾ خَيْرُ مَشْكُورُ ❖ يَا خَيْرَ شَاكِرٍ وَمَشْكُورٍ؛ {٠٠٣٩}

٣-٨-٤- أهل الثناء: (أهل الثناء، جليل الثناء، ذو الثناء)

﴿١٩٩٦﴾ أَهْلُ الثَّنَاءِ الْحَسَنُ ❖ سُبْحَانَ أَهْلِ التَّعْظِيمِ وَالثَّنَاءِ الْحَسَنِ؛ {٠٠٧٠}

﴿١٩٩٧﴾ مَنْ جَلَّ ثَنَاؤُهُ ❖ سُبْحَانَ مَنْ جَلَّ ثَنَاؤُهُ وَلَهُ الْمِدْحَةُ الْبَالِغَةُ فِي جَمِيعِ مَا يُثْنَى

عَلَيْهِ مِنَ الْمَجْدِ؛ {٠٩١٦}

﴿١٩٩٨﴾ ذُو الثَّنَاءِ ❖ يَا ذَا الْحَمْدِ وَالثَّنَاءِ؛ {٠٠٣٩}

﴿١٩٩٩﴾ ذُو الثَّنَاءِ ❖ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالثَّنَاءِ وَالطَّوْلِ؛ {٠٠٢٣}

﴿کامل بودن﴾

﴿۱۹۸۳﴾ تو خدایی هستی که... نامت در آسمان‌ها و زمین مورد ستایش و ستوده شده است.

﴿۱۹۸۴﴾ ای ستوده شده!

۳-۸-۳- برترین سپاسگزاری شده، سپاسگزاری شده

﴿۱۹۸۵﴾ ای والاترین قدردانی که سپاسگزاری شده است.

﴿۱۹۸۶﴾ تو به خاطر آنچه عطا کرده‌ای و آنچه غذا داده‌ای و آنچه بخشیده‌ای و آنچه عطا کرده‌ای و آنچه بی‌نیاز کرده‌ای مورد شکر و سپاسی.

﴿۱۹۸۷﴾ به خاطر الهام معرفت مورد سپاسی.

﴿۱۹۸۸﴾ ستایش خدایی را که بر نعمت‌هایش مورد شکر و سپاس است.

﴿۱۹۸۹﴾ ستایش مخصوص خداست... که بر هر زبانی یاد می‌شود و در مقابل همه‌ی نیکی‌ها، سپاسگزاری شده است.

﴿۱۹۹۰﴾ به خاطر آنچه به من نشان داده‌ای و مرا به آن پناه دادی مورد سپاسی.

﴿۱۹۹۱﴾ تویی سپاسگزاری شده و ستوده‌ای.

﴿۱۹۹۲﴾ ای یادشده! تو پاک و منزّه‌ی. ای سپاس‌گزاری شده، تو بلندمرتبه‌ای! ای پناه‌دهنده، ما را از آتش جهنّم رهایی بخش!

﴿۱۹۹۳﴾ ای آن که مورد سپاس سپاس‌گزارانی.

﴿۱۹۹۴﴾ ای بهترین سپاس‌گزاری شدگان.

﴿۱۹۹۵﴾ ای بهترین قدردان و ای بهترین سپاس‌گزار شده.

۳-۸-۴- اهل ستایش، صاحب ستایش شکوهمند

﴿۱۹۹۶﴾ منزّه است خداوند... اهل بزرگی و ستایش نیکو.

﴿۱۹۹۷﴾ منزّه است خدایی که ستایش او باشکوه است و ستایش فراوان در تمامی آن چه شایسته‌ی بزرگواری است، از آن اوست.

﴿۱۹۹۸﴾ ای صاحب سپاس و ستایش.

﴿۱۹۹۹﴾ ای صاحب بزرگواری و ستایش و بخشش.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿٢٠٠﴾ ذُو الثَّنَاءِ الْجَمِيلِ ❁ اللَّهُمَّ يَا ذَا الْجُودِ وَالْمَجْدِ وَالثَّنَاءِ الْجَمِيلِ؛ {١٠٥٢}
- ﴿٢٠٠١﴾ ذُو الثَّنَاءِ الْحَسَنِ ❁ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْحُجَّةِ الْبَالِغَةِ وَالنُّعْمَةِ السَّابِغَةِ وَالثَّنَاءِ الْجَمِيلِ
- ﴿٢٠٠٢﴾ ذُو الثَّنَاءِ الْفَاخِرِ ❁ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ ذُو الثَّنَاءِ الْفَاخِرِ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿٢٠٠٣﴾ ذُو الثَّنَاءِ وَالْمِدْحَةِ ❁ سُبْحَانَ ذِي الثَّنَاءِ وَالْمِدْحَةِ؛ {٠٣٢٦}
- ٥-٣- معبود: (أَحَقُّ مَنْ عُبِدَ، أَشْكُرُ مَنْ عُبِدَ، أَفْضَلُ مَعْبُودٍ، أَفْضَلُ مَنْ عُبِدَ، أَوْلَى مَنْ عُبِدَ، ذُو الْعِبَادَةِ، مُسْتَعْبَدٌ، مَعْبُودٌ)
- ﴿٢٠٠٤﴾ أَحَقُّ مَنْ حُمِدَ وَعُبِدَ ❁ يَا أَحَقَّ مَنْ حُمِدَ وَعُبِدَ وَسُئِلَ وَرُجِيَ وَاعْتُمِدَ؛ {٠١٨٥}
- ﴿٢٠٠٥﴾ أَحَقُّ مَنْ عُبِدَ ❁ اللَّهُمَّ أَنْتَ... أَحَقُّ مَنْ عُبِدَ؛ {٠٠٨١}
- ﴿٢٠٠٦﴾ أَشْكُرُ مَنْ عُبِدَ ❁ اللَّهُمَّ أَنْتَ... أَشْكُرُ مَنْ عُبِدَ؛ {٠٠٢٢}
- ﴿٢٠٠٧﴾ أَفْضَلُ مَعْبُودٍ عُبِدَ ❁ يَا أَفْضَلُ مَعْبُودٍ عُبِدَ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٢٠٠٨﴾ أَفْضَلُ مَنْ عُبِدَ ❁ أَفْضَلُ مَنْ اتَّقَى وَعُبِدَ؛ {٢١٦٤}
- ﴿٢٠٠٩﴾ أَوْلَى مَنْ عُبِدَ ❁ أَنَّهُ أَوْلَى مَنْ عُبِدَ؛ {٠٥٨٥}
- ﴿٢٠١٠﴾ ذُو الْعِبَادَةِ ❁ يَا رَبَّ اللَّهُمَّ بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ ذَا... الطَّاعَةِ وَالْعِبَادَةِ؛ {١٠٥٩}
- ﴿٢٠١١﴾ مُسْتَعْبَدُ الْأَرْبَابِ ❁ يَا مُسْتَعْبَدَ الْأَرْبَابِ بِعِزَّتِهِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٢٠١٢﴾ مَنْ اسْتَعْبَدَ أَهْلَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ بِوَلَايَةِ مُحَمَّدٍ ❁ سُبْحَانَ مَنْ اسْتَعْبَدَ أَهْلَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ بِوَلَايَةِ مُحَمَّدٍ
- ﴿٢٠١٣﴾ الْمَعْبُود ❁ وَ آلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ؛ {١٣٩٣}
- ﴿٢٠١٤﴾ الْمَعْبُود ❁ أَنْتَ الْمَعْبُودُ؛ {٠٢٢٢}
- ﴿٢٠١٥﴾ الْمَعْبُود ❁ أَنْتَ الْمَعْبُودُ وَ أَنَا الْعَابِدُ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿٢٠١٦﴾ الْمَعْبُودُ الَّذِي يَأْلَهُ ❁ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَعْبُودُ الَّذِي لَيْسَ مِنْ لَدُنْ عَرْشِكَ إِلَى قَرَارِ أَرْضِكَ مَعْبُودٌ يَعْبُدُ سِوَاكَ إِلَّا بَاطِلٌ مُضْمَحِلٌ غَيْرُ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ؛ {١٩٦٩}
- الْخَلْقُ عَنْ إِدْرَاكِهِ ❁ اللَّهُ أَحَدٌ أَيْ الْمَعْبُودُ الَّذِي يَأْلَهُ الْخَلْقُ عَنْ إِدْرَاكِهِ وَ الْإِحَاطَةِ بِكَيْفِيَّتِهِ؛ {٠١٥٧}

«کامل بودن»

- ﴿۲۰۰﴾ خدایا ای صاحب جود و بزرگواری و ثنای زیبا!
- ﴿۲۰۱﴾ ستایش مخصوص خدایی است که دارنده‌ی... دلیل رسا و نعمت فراوان، و ستایش نیکوی زیبا، و موهبت‌های بزرگوارانه است.
- ﴿۲۰۲﴾ معبودی نیست جز خدای بزرگ، صاحب ثنای برجسته.
- ﴿۲۰۳﴾ منزّه است صاحب ثنا و ستایش.
- ۵-۳- سزاوارترین و قدردان‌ترین و برترین پرستیده شده، صاحب پرستش، پرستیده شده**
- ﴿۲۰۴﴾ ای سزاوارترین کسی که ستایش و پرستش شده، و مورد درخواست و امید بستن و اعتماد کردن قرار گرفته‌ای.
- ﴿۲۰۵﴾ خدایا، تو سزاوارترین کسی هستی که یاد می‌شود، و سزاوارترین کسی که پرستیده می‌شود.
- ﴿۲۰۶﴾ خدایا! قدردان‌ترین معبودی.
- ﴿۲۰۷﴾ ای برترین معبودی که پرستش شده است.
- ﴿۲۰۸﴾ بهترین کسی که باید از او پرهیز کرد و او را پرستید.
- ﴿۲۰۹﴾ سزاوارترین کسی که مورد پرستش قرار می‌گیرد.
- ﴿۲۱۰﴾ خدایا، ای آفریننده‌ی آسمان‌ها و زمین، آگاه به نهان و آشکار، صاحب... فرمانبرداری و عبادت.
- ﴿۲۱۱﴾ ای آن که با شکست‌ناپذیری خود مهتران را به فرمانبرداری وامی‌داری!
- ﴿۲۱۲﴾ منزّه است خدایی که آسمانیان و زمینیان را به ولایت محمد و آل محمد علیهم‌السلام به بندگی واداشت.
- ﴿۲۱۳﴾ تو معبودی.
- ﴿۲۱۴﴾ تویی مورد پرستش و منم پرستش‌گر.
- ﴿۲۱۵﴾ معبودی جز تو نیست؛ معبودی که از کنار عرش تا محلّ استقرار زمین معبودی جز روی گرامی تو نیست؛ مگر باطل و نابودشده.
- ﴿۲۱۶﴾ معنای «اللّه احد» یعنی معبودی که آفریدگان از دریافتش و احاطه به کیفیتش حیرانند.

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿٢٠١٧﴾ الْمَعْبُودُ الْمُتَوَحِّدُ	﴿٠٩٣٩﴾ أَنْتَ الْمَسْتُورُ الْمَحْمُودُ الْمَعْبُودُ الْمُتَوَحِّدُ
﴿٢٠١٨﴾ الْمَعْبُودُ فِي كُلِّ فِعَالِهِ	﴿٠٥٨٩﴾ يَا إِلَهَ الْمَعْبُودِ الْمَحْمُودِ فِي كُلِّ فِعَالِهِ
﴿٢٠١٩﴾ الْمَعْبُودُ الْمُسَبِّحُ فِي الْبَحَارِ	﴿١٢١٩﴾ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْمَعْبُودِ الْمُسَبِّحِ فِي لُجَجِ الْبَحَارِ
﴿٢٠٢٠﴾ الْمَعْبُودُ الْمَنَّانُ	﴿٠٠٣٧﴾ أَنْتَ الْمَعْبُودُ الْمَنَّانُ
﴿٢٠٢١﴾ الْمَعْبُودُ بِالْأَلَاءِ	﴿١٠٤٤﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمَعْبُودِ بِالْأَلَاءِ
﴿٢٠٢٢﴾ الْمَعْبُودُ بِالْعُبُودِيَّةِ	﴿٠٠٥٤﴾ أَنْتَ... الْمَعْبُودُ بِالْعُبُودِيَّةِ
﴿٢٠٢٣﴾ الْمَعْبُودُ بِقُدْرَتِهِ	﴿١٨٩٠﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَحْمُودِ بِنِعْتِهِ الْمَعْبُودِ بِقُدْرَتِهِ
﴿٢٠٢٤﴾ الْمَعْبُودُ بِهَيْبَةِ جَلَالِهِ	﴿٠٠٢٢﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي... هُوَ الْمَعْبُودُ بِهَيْبَةِ جَلَالِهِ
﴿٢٠٢٥﴾ الْمَعْبُودُ فَلَا مَعْبُودَ سِوَاكَ	﴿١٩٦٩﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَعْبُودُ فَلَا مَعْبُودَ سِوَاكَ
﴿٢٠٢٦﴾ الْمَعْبُودُ فَلَا يُعْبَدُ سِوَاكَ	﴿١٩٧٠﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَعْبُودُ فَلَا يُعْبَدُ سِوَاكَ
﴿٢٠٢٧﴾ الْمَعْبُودُ فِي سُلْطَانِهِ	﴿٠٠٢٢﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَعْبُودِ فِي سُلْطَانِهِ
﴿٢٠٢٨﴾ الْمَعْبُودُ فِي كُلِّ أَوَانٍ	﴿١٢٥١﴾ سُبْحَانَ الْمَعْبُودِ فِي كُلِّ أَوَانٍ الْأَوَّلِ وَالْآخِرِ وَالظَّاهِرِ وَالْبَاطِنِ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
﴿٢٠٢٩﴾ الْمَعْبُودُ فِي كُلِّ مَكَانٍ	﴿١٢٣٥﴾ أَنْتَ الْمَعْبُودُ فِي كُلِّ مَكَانٍ
﴿٢٠٣٠﴾ الْمَعْبُودُ فِي لُجَجِ الْبَحَارِ	﴿١٣٦٣﴾ سُبْحَانَ الْمَعْبُودِ فِي لُجَجِ الْبَحَارِ
﴿٢٠٣١﴾ الْمَعْبُودُ لَا مَعْبُودَ سِوَاكَ	﴿١٩٧١﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَعْبُودُ لَا مَعْبُودَ سِوَاكَ
﴿٢٠٣٢﴾ الْمَعْبُودُ وَبَاطِلُ غَيْرِهِ	﴿٠٤٧٩﴾ أَنْتَ الْمَعْبُودُ وَبَاطِلُ كُلِّ مَعْبُودٍ غَيْرِكَ
﴿٢٠٣٣﴾ مَعْبُودٌ	﴿٠٠٠٢﴾ يَا مَعْبُودُ
﴿٢٠٣٤﴾ مَعْبُودٌ	﴿٠٠٥٠﴾ يَا مَعْبُودَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
﴿٢٠٣٥﴾ مَعْبُودُ الْعَابِدِينَ	﴿١٠٢٢﴾ يَا مَعْبُودَ الْعَابِدِينَ
﴿٢٠٣٦﴾ مَعْبُودِي	﴿٠٩٧٥﴾ يَا مَعْبُودِي
﴿٢٠٣٧﴾ مَنْ فَخْرِي بَأْنِي لَهُ عَبْدٌ	﴿١٤١٨﴾ سُبْحَانَ مَنْ فَخْرِي بَأْنِي لَهُ عَبْدٌ

٩-٣- عماد، ركن، سند، بنیان، عول، وثوق

١-٩-٣- عماد: (أحقّ من اعتمد، أعزّ من اعتمد عليه، أكبر عمادي، أولى من اعتمد، عماد،

مُعْتَمِد)

«کامل بودن»

- ﴿۲۰۱۷﴾ تویی درخواست شده‌ی پسندیده و معبود یگانه.
- ﴿۲۰۱۸﴾ ای خدا، ای معبود ستوده در تمام کارهایش.
- ﴿۲۰۱۹﴾ منزّه است پروردگارم که معبود است و در تاریکی دریاها تنزیه می‌شود.
- ﴿۲۰۲۰﴾ تویی معبود نعمت‌دهنده.
- ﴿۲۰۲۱﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... بر نعماتش پرستش می‌شود.
- ﴿۲۰۲۲﴾ تو با بندگی کردن، پرستیده می‌شوی.
- ﴿۲۰۲۳﴾ ستایش مخصوص خداست که به‌خاطر اوصافش ستوده و به جهت قدرتش عبادت شده است.
- ﴿۲۰۲۴﴾ ستایش خداوندی را که... به خاطر هیبت شکوهش، پرستیده می‌شود.
- ﴿۲۰۲۵﴾ نیست خدایی جز تو؛ معبودی و معبودی جز تو نیست.
- ﴿۲۰۲۶﴾ نیست خدایی جز تو؛ معبودی و جز تو پرستش نمی‌شود.
- ﴿۲۰۲۷﴾ ستایش خدایی را که... در محدوده‌ی سلطنتش پرستیده می‌شود.
- ﴿۲۰۲۸﴾ منزّه است آن پرستیده‌شده در هر لحظه، خدایی که اول و آخر و پیدا و پنهان اوست و به هر چیز داناست.
- ﴿۲۰۲۹﴾ در هر مکان پرستیده می‌شوی.
- ﴿۲۰۳۰﴾ منزّه است آن که در اعماق دریاها مورد پرستش واقع می‌شود.
- ﴿۲۰۳۱﴾ نیست خدایی جز تو؛ معبودی و جز تو پرستش نمی‌شود.
- ﴿۲۰۳۲﴾ تو معبودی و باطل‌کننده‌ی هر معبود غیر از خودت هستی.
- ﴿۲۰۳۳﴾ ای پرستیده‌شده.
- ﴿۲۰۳۴﴾ ای معبود آسمان‌ها و زمین.
- ﴿۲۰۳۵﴾ ای معبود عبادت‌کنندگان.
- ﴿۲۰۳۶﴾ ای معبود من.
- ﴿۲۰۳۷﴾ منزّه است آن که افتخار من بندگی اوست.
- ۳-۹- ستون، پایه، تکیه‌گاه، ریشه، محلّ اعتماد
- ۳-۹-۱- سزاوارترین و عزیزترین و بزرگ‌ترین کسی که به او تکیه می‌شود، ستون، تکیه‌گاه

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿٢٠٣٨﴾ أَحَقُّ مَنْ حُمِدَ وَعُبِدَ ﴿٠١٨٥﴾ يَا أَحَقَّ مَنْ حُمِدَ وَعُبِدَ وَسُئِلَ وَرُجِيَ وَاعْتُمِدَ؛
- ﴿٢٠٣٩﴾ أَعَزُّ مَنْ اعْتُمِدَ عَلَيْهِ ﴿٠٠٧٣﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... أَعَزُّ مَنْ اعْتُمِدَ عَلَيْهِ؛
- ﴿٢٠٤٠﴾ أَكْبَرُ عِمَادِي ﴿٠٤٠٢﴾ اللَّهُ أَكْبَرُ عِمَادِي؛
- ﴿٢٠٤١﴾ أَوْلَى مَنْ اعْتُمِدَ وَعَفَا ﴿٠٢٥٤﴾ أَنْتَ أَوْلَى مَنْ اعْتُمِدَ وَعَفَا وَجَادَ بِالْمَغْفِرَةِ عَلَى مَنْ ظَلَمَ وَعَفَا
- ﴿٢٠٤٢﴾ عِمَادِ الْأَوْلِيَاءِ ﴿١٦٢٨﴾ يَا عِمَادِ الْأَوْلِيَاءِ؛
- ﴿٢٠٤٣﴾ عِمَادِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴿٠٠٥٧﴾ يَا عِمَادِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛
- ﴿٢٠٤٤﴾ عِمَادِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَيْنِ ﴿٠٣٨٤﴾ يَا عِمَادِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَيْنِ؛
- ﴿٢٠٤٥﴾ عِمَادِ الْمُعْتَمِدِ ﴿٠٠١٢﴾ أَنْتَ عِمَادِ الْمُعْتَمِدِ؛
- ﴿٢٠٤٦﴾ عِمَادِ الْمُعْتَمِدِينَ ﴿٠٠٢٩﴾ يَا عِمَادِ الْمُعْتَمِدِينَ؛
- ﴿٢٠٤٧﴾ عِمَادِ الْمَلْهُوفِينَ ﴿٠٠٣٠﴾ فَيَا عِمَادِ الْمَلْهُوفِينَ؛
- ﴿٢٠٤٨﴾ عِمَادِ كُلِّ حَاضِرٍ ﴿٠٦٨٢﴾ يَا عِمَادِ كُلِّ حَاضِرٍ؛
- ﴿٢٠٤٩﴾ عِمَادِ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ ﴿٠٠٣٩﴾ يَا عِمَادِ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ؛
- ﴿٢٠٥٠﴾ عِمَادٌ وَمُعْتَمِدٌ ﴿٠٥٢٠﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ أَنْ تَكُونَ لِي سَنَدًا وَمُسْتَنَدًا وَعِمَادًا وَمُعْتَمَدًا؛
- ﴿٢٠٥١﴾ عِمَادَاهُ ﴿٠٢٥٠﴾ يَا عِمَادَاهُ؛
- ﴿٢٠٥٢﴾ عِمَادِي ﴿٠٨١٩﴾ أَنْتَ ثِقَتِي وَعِمَادِي؛
- ﴿٢٠٥٣﴾ عِمَادِي عِنْدَ كُلِّ شِدَّةٍ ﴿٠٠٧٥﴾ أَنْتَ... عِمَادِي عِنْدَ كُلِّ شِدَّةٍ؛
- ﴿٢٠٥٤﴾ الْمُعْتَمِدُ ﴿١٩٧٢﴾ يَا رَجَائِي وَالْمُعْتَمِدُ؛
- ﴿٢٠٥٥﴾ الْمُعْتَمِدُ ﴿١٠٢٢﴾ أَنْتَ الْمُعْتَمِدُ لِلذُّنُوبِ فِي عَفْوِكَ؛
- ﴿٢٠٥٦﴾ مُعْتَمِدُ الصَّالِحِينَ ﴿٠٧٤٤﴾ يَا... مُعْتَمِدُ الصَّالِحِينَ؛
- ﴿٢٠٥٧﴾ مُعْتَمِدُ الْمُضْطَّهِدِينَ ﴿٠١٠٥﴾ يَا... مُعْتَمِدُ الْمُضْطَّهِدِينَ؛
- ﴿٢٠٥٨﴾ مُعْتَمِدُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٠١٢٩﴾ أَنْتَ... مُعْتَمِدُ الْمُؤْمِنِينَ؛
- ﴿٢٠٥٩﴾ مُعْتَمِدٌ وَذَخْرٌ ﴿٠٥٢٠﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ أَنْ تَكُونَ لِي سَنَدًا وَمُسْتَنَدًا وَعِمَادًا وَمُعْتَمَدًا وَذَخْرًا؛

﴿کامل بودن﴾

﴿۲۰۳۸﴾ ای سزاوارترین کسی که ستایش و پرستش شده، و مورد درخواست و امید بستن و اعتماد کردن قرار گرفته‌ای.

﴿۲۰۳۹﴾ خدایا، تو... شکست‌ناپذیرترین کسی هستی که به او تکیه برند.

﴿۲۰۴۰﴾ خداوند بزرگ‌ترین است، تکیه‌گاه من.

﴿۲۰۴۱﴾ تو شایسته‌ترین کسی هستی که بر او تکیه شود و گذشت کند؛ و آن که ستم‌کار بدکار را مورد آمرزش قرار دهد.

﴿۲۰۴۲﴾ ای تکیه‌گاه اولیا!

﴿۲۰۴۳﴾ ای استوارکننده‌ی آسمان‌ها و زمین.

﴿۲۰۴۴﴾ ای تکیه‌گاه و نگاه‌دارنده‌ی آسمان‌ها و زمین.

﴿۲۰۴۵﴾ تو ستون و تکیه‌گاه هستی.

﴿۲۰۴۶﴾ ای تکیه‌گاه اعتمادکنندگان!

﴿۲۰۴۷﴾ ای... تکیه‌گاه مشتاقان.

﴿۲۰۴۸﴾ ای تکیه‌گاه هر حاضر!

﴿۲۰۴۹﴾ ای تکیه‌گاه آن که تکیه‌گاه ندارد.

﴿۲۰۵۰﴾ خدایا! ای سرور و مولای من، از تو درخواست می‌کنم که خود، تکیه‌گاه، پشتیبان،

پایه و محلّ اعتماد من باشی.

﴿۲۰۵۱﴾ ای تکیه‌گاه.

﴿۲۰۵۲﴾ تو اعتمادبخش و تکیه‌گاه منی.

﴿۲۰۵۳﴾ تو در سختی‌ها چون ستونی محکم تکیه‌گاه منی.

﴿۲۰۵۴﴾ ای امید و تکیه‌گاه من.

﴿۲۰۵۵﴾ تو هستی که در بخشش گناهان به تو تکیه می‌شود.

﴿۲۰۵۶﴾ ای آن که مورد اعتماد شایسته‌رفتارانی.

﴿۲۰۵۷﴾ ای تکیه‌گاه ستمدیدگان.

﴿۲۰۵۸﴾ تو تکیه‌گاه مؤمنانی.

﴿۲۰۵۹﴾ خدایا! ای سرور و مولای من، از تو درخواست می‌کنم که خود، تکیه‌گاه، پشتیبان،

پایه و محلّ اعتماد من باشی.

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿٢٠٦٠﴾ مُعْتَمِدِي	﴿٠٠٦٤﴾ يَا ... مُعْتَمِدِي
﴿٢٠٦١﴾ مُعْتَمِدِي عِنْدَ كُلِّ كُرْبَةٍ	﴿٠٠٩٢﴾ يَا مُعْتَمِدِي عِنْدَ كُلِّ كُرْبَةٍ
﴿٢٠٦٢﴾ مُعْتَمِدِي وَرَجَائِي	﴿٠٠٤٢﴾ فَإِنَّكَ ... مُعْتَمِدِي وَرَجَائِي
٢-٩-٣- رُكْن: (رُكْن)	
﴿٢٠٦٣﴾ رُكْنٌ مَنْ لَا رُكْنَ لَهُ	﴿٠٠٠٢﴾ يَا رُكْنَ مَنْ لَا رُكْنَ لَهُ
﴿٢٠٦٤﴾ رُكْنِي	﴿٠٠٢٨﴾ يَا رُكْنِي
﴿٢٠٦٥﴾ رُكْنِي الْوَثِيقَ	﴿٠٠٠٢﴾ يَا رُكْنِي الْوَثِيقَ
٣-٩-٣- سَنَد: (سَنَد، مُسْتَنَد)	
﴿٢٠٦٦﴾ السَّنَدُ	﴿٠٠٦٥﴾ أَنْتَ اللَّهُ السَّيِّدُ السَّنَدُ
﴿٢٠٦٧﴾ السَّنَدُ	﴿١٤٦٢﴾ يَا كَهْفِي وَالسَّنَدُ
﴿٢٠٦٨﴾ السَّنَدُ الصَّمَدُ	﴿٠٠٦٥﴾ أَنْتَ اللَّهُ السَّيِّدُ السَّنَدُ الصَّمَدُ
﴿٢٠٦٩﴾ سَنَدٌ	﴿٠٠٠٢﴾ يَا سَنَدُ
﴿٢٠٧٠﴾ سَنَدُ كُلِّ فَقِيرٍ	﴿٠٠٥٦﴾ يَا سَنَدُ كُلِّ فَقِيرٍ
﴿٢٠٧١﴾ سَنَدٌ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا سَنَدُ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ
﴿٢٠٧٢﴾ سَنَدٌ وَ مُسْتَنَدٌ	﴿٠٥٢٠﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ أَنْ تَكُونَ لِي سَنَدًا وَ مُسْتَنَدًا
﴿٢٠٧٣﴾ سَنَدِي	﴿١٤٦٣﴾ سَنَدِي
﴿٢٠٧٤﴾ مُسْتَنَدٌ	﴿٠٥٤٥﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ أَنْ تَكُونَ لِي سَنَدًا وَ مُسْتَنَدًا
٣-٩-٤- بَنِيَان: (ذُو الْبَنِيَانِ)	
﴿٢٠٧٥﴾ ذُو الْبَنِيَانِ	﴿٠٠٢٣﴾ يَا ذَا الْقُدْرَةِ وَالْبَنِيَانِ
﴿٢٠٧٦﴾ ذُو الْبَنِيَانِ الرَّفِيعِ	﴿٠٥٤٥﴾ اللَّهُ أَكْبَرُ ذُو السُّلْطَانِ الْمَنِيعِ وَالْبَنِيَانِ الرَّفِيعِ
٣-٩-٥- عَوَّل: (مُعَوَّل)	
﴿٢٠٧٧﴾ الْمُعَوَّلُ الْأَمْتَلُ	﴿٠٥٥٦﴾ أَنْتَ الْمُعَوَّلُ الْأَمْتَلُ
﴿٣٢٢﴾	

﴿کامل بودن﴾

﴿۲۰۶۰﴾ ای... مورد اعتماد من!

﴿۲۰۶۱﴾ ای تکیه‌گاه من در هر اندوه.

﴿۲۰۶۲﴾ تویی... تکیه‌گاه و امیدم.

۲-۳-۹- پایه

﴿۲۰۶۳﴾ ای تکیه‌گاه کسی که تکیه‌گاهی ندارد.

﴿۲۰۶۴﴾ ای تکیه‌گاه من.

﴿۲۰۶۵﴾ ای تکیه‌گاه محکم من.

۳-۳-۹- تکیه‌گاه

﴿۲۰۶۶﴾ تو خدایی هستی سرور و تکیه‌گاه.

﴿۲۰۶۷﴾ ای پناهگاه و پشتوانه‌ی من.

﴿۲۰۶۸﴾ تو خدایی هستی سرور و تکیه‌گاه و بی‌نیاز.

﴿۲۰۶۹﴾ ای مورد اعتماد.

﴿۲۰۷۰﴾ ای تکیه‌گاه هر نیازمند.

﴿۲۰۷۱﴾ ای پشتیبان آن که پشتیبانی ندارد.

﴿۲۰۷۲﴾ خدایا! ای سرور و مولای من، از تو درخواست می‌کنم که خود، تکیه‌گاه و پشتیبان

من باشی.

﴿۲۰۷۳﴾ خدایا، تویی پروردگار، مولا، سرور و آرزو و خدا و فریادرس و تکیه‌گاه من.

﴿۲۰۷۴﴾ خدایا، ای سرور و مولای من، از تو درخواست می‌کنم که خود، تکیه‌گاه و پشتیبان من

باشی.

۴-۳-۹- صاحب پایه و اساس

﴿۲۰۷۵﴾ ای صاحب پایه و اساس.

﴿۲۰۷۶﴾ خداوند بزرگ‌ترین است، صاحب فرمانروایی دست‌نایافتنی و پایه‌های برافراشته

است.

۵-۳-۹- تکیه‌گاه

﴿۲۰۷۷﴾ تویی تکیه‌گاه برتر.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿٢٠٧٨﴾ مُعَوَّلِي ❖ أَنْتَ مُعَوَّلِي؛ {٠٨٣٧}
- ٦-٩-٣ وثوق: (أولى من وثق به، ثقة، ذو الثقة، وثيق العهد، وثيق عهده)
- ﴿٢٠٧٩﴾ أَوْلَى مَنْ وَثِقَ بِهِ ❖ أَنْتَ أَوْلَى مَنْ وَثِقَ بِهِ مِنْ رَجَاهُ؛ {٠١٥٦}
- ﴿٢٠٨٠﴾ الثِّقَّةُ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ الثِّقَّةُ؛ {٠٥٨٩}
- ﴿٢٠٨١﴾ ثِقَّةُ الْمُتَوَكِّلِينَ ❖ يَا ثِقَّةَ الْمُتَوَكِّلِينَ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٢٠٨٢﴾ ثِقَّةُ الْمُلهُوفِينَ ❖ يَا ثِقَّةَ الْمُلهُوفِينَ؛ {٠٧٤٣}
- ﴿٢٠٨٣﴾ ثِقَّةُ الْمُؤْمِنِينَ ❖ يَا... ثِقَّةَ الْمُؤْمِنِينَ؛ {٠٧٤٣}
- ﴿٢٠٨٤﴾ ثِقَّةُ الْوَثِقِينَ ❖ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ وَجَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ وَثِقَةَ الْوَثِقِينَ؛ {٠٧٤٤}
- ﴿٢٠٨٥﴾ ثِقَّةُ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ❖ يَا ثِقَّةَ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠٠٥٠}
- ﴿٢٠٨٦﴾ ثِقَّةٌ مَنْ لَا ثِقَّةَ لَهُ ❖ يَا ثِقَّةَ مَنْ لَا ثِقَّةَ لَهُ؛ {٠٧٤٥}
- ﴿٢٠٨٧﴾ ثِقَّةٌ مَنْ لَمْ يَتَّقْ بِنَفْسِهِ ❖ أَنْتَ مَوْلَايَ ثِقَّةٌ مَنْ لَمْ يَتَّقْ بِنَفْسِهِ لِإِفْرَاطِ حَالِهِ؛ {٠٥٣٣}
- ﴿٢٠٨٨﴾ ثِقَّةٌ مَنْ لَمْ يَتَّقْ بِنَفْسِهِ ❖ أَنْتَ مَوْلَايَ ثِقَّةٌ مَنْ لَمْ يَتَّقْ بِنَفْسِهِ لِإِفْرَاطِ عَمَلِهِ؛ {٠٠٣٠}
- ﴿٢٠٨٩﴾ ثِقَّتْنَا ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ ثِقَّتْنَا؛ {٠٧٤٦}
- ﴿٢٠٩٠﴾ ثِقَّتْنَا ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هُوَ ثِقَّتْنَا حَتَّى يَنْقَطِعَ الْحَبْلُ مِنَّا؛ {٠٧٤٧}
- ﴿٢٠٩١﴾ ثِقَّتْنَا ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هُوَ ثِقَّتْنَا حِينَ تَنْقَطِعُ الْحَبْلُ عَنَّا؛ {٠٧٤٨}
- ﴿٢٠٩٢﴾ ثِقَّتْنَا ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هُوَ ثِقَّتْنَا حِينَ يَسُوءُ ظَنُّنَا بِأَعْمَالِنَا؛ {٠٧٤٩}
- ﴿٢٠٩٣﴾ ثِقَّتِي ❖ أَنْتَ ثِقَّتِي وَرَجَائِي فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا؛ {٠٠٦٥}
- ﴿٢٠٩٤﴾ ثِقَّتِي ❖ أَنْتَ ثِقَّتِي حِينَ يَسُوءُ ظَنِّي بِأَعْمَالِي؛ {٠٥٣٤}
- ﴿٢٠٩٥﴾ ثِقَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ ثِقَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي؛ {٠٧٥٠}
- ﴿٢٠٩٦﴾ ثِقَّتِي فِي شِدَّتِي ❖ اللَّهُ ثِقَّتِي فِي جَمِيعِ أُمُورِي كُلِّهَا؛ {٠٠٥٩}
- ﴿٢٠٩٧﴾ ثِقَّتِي فِي شِدَّتِي ❖ يَا ثِقَّتِي فِي شِدَّتِي؛ {٠٧٥١}
- ﴿٢٠٩٨﴾ ثِقَّتِي فِي شِدَّتِي ❖ يَا ثِقَّتِي وَرَجَائِي فِي شِدَّتِي وَرَخَائِي؛ {٠٧٥٥}
- ﴿٢٠٩٩﴾ ثِقَّتِي فِي كُلِّ أَحْوَالِي ❖ هُوَ ثِقَّتِي فِي كُلِّ أَحْوَالِي؛ {٠٧٥١}

«کامل بودن»

﴿۲۰۷۸﴾ تکیه‌گاه من تویی.

۳-۹-۶- سزاوارترین کسی که به او اعتماد شود، اعتماد، صاحب اعتماد، آن که عهد و وعده‌اش قابل اعتماد است

﴿۲۰۷۹﴾ تو سزاوارترین پشتیبان برای کسی هستی که به تو امید بندد.

﴿۲۰۸۰﴾ خدایا! مایه‌ی اطمینان من تویی.

﴿۲۰۸۱﴾ ای مورد اعتماد توکل‌کنندگان!

﴿۲۰۸۲﴾ ای تکیه‌گاه ستمدیدگان!

﴿۲۰۸۳﴾ ای... مورد اعتماد مؤمنان!

﴿۲۰۸۴﴾ ای امان‌دهنده‌ی بیمناکان و ای پناه‌آوردندگان و اعتماد اعتمادکنندگان.

﴿۲۰۸۵﴾ ای تکیه‌گاه اهل آسمان‌ها و زمین.

﴿۲۰۸۶﴾ ای تکیه‌گاه کسی که تکیه‌گاهی برای او نیست.

﴿۲۰۸۷﴾ آقای من! تو اطمینان‌بخش کسی هستی که به خود به سبب زیاده‌روی‌هایش

اطمینان ندارد.

﴿۲۰۸۸﴾ آقای من! تو اطمینان‌بخش کسی هستی که به خود به سبب زیاده‌روی در رفتارش،

اطمینان ندارد.

﴿۲۰۸۹﴾ تو اعتماد مایی.

﴿۲۰۹۰﴾ ستایش خدایی را که تا آخرین مرحله‌ی ناامیدی مورد اعتماد ماست.

﴿۲۰۹۱﴾ ستایش خدایی را که هنگام بسته‌شدن چاره بر ما، مورد اعتماد ماست.

﴿۲۰۹۲﴾ ستایش خدای راه، هنگامی که گمان ما در مورد اعمال‌مان ناامیدمان سازد، مورد

اعتماد ماست.

﴿۲۰۹۳﴾ تو در همه‌ی کارها تکیه‌گاه و امید منی.

﴿۲۰۹۴﴾ تویی اطمینان من، آن‌گاه که بد به اعمال خود گمان بد می‌برم.

﴿۲۰۹۵﴾ خدایا، هنگام سختی‌ها مورد اعتماد منی.

﴿۲۰۹۶﴾ خداوند در همه‌ی کارهایم تکیه‌گاه من است.

﴿۲۰۹۷﴾ ای تکیه‌گاه من در سختی‌های من!

﴿۲۰۹۸﴾ ای تکیه‌گاه و امید من در سختی و آسانی‌ام.

﴿۲۰۹۹﴾ او در همه حالاتم مورد اعتماد من است.

﴿۳۲۵﴾

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿٢١٠٠﴾ ثِقَتِي فِي كُلِّ أَمْرٍ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ ثِقَتِي فِي كُلِّ أَمْرٍ؛ {٠٧٥٢}
- ﴿٢١٠١﴾ ثِقَتِي فِي كُلِّ شِدَّةٍ ❖ يَا ثِقَتِي فِي كُلِّ شِدَّةٍ؛ {٠٢٧٠}
- ﴿٢١٠٢﴾ ثِقَتِي فِي كُلِّ شَدِيدَةٍ ❖ يَا ثِقَتِي فِي كُلِّ شَدِيدَةٍ؛ {٠١٠٥}
- ﴿٢١٠٣﴾ ثِقَتِي فِي كُلِّ كَرْبٍ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ ثِقَتِي فِي كُلِّ كَرْبٍ؛ {٠٧٥٣}
- ﴿٢١٠٤﴾ ثِقَتِي فِي كُلِّ كُرْبَةٍ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ ثِقَتِي فِي كُلِّ كُرْبَةٍ؛ {٠٧٥٤}
- ﴿٢١٠٥﴾ ذُو الثَّقَةِ ❖ سُبْحَانَ ذِي الرَّجَاءِ وَالثَّقَةِ؛ {٠٣٢٦}
- ﴿٢١٠٦﴾ وَثِيقُ الْعَهْدِ ❖ يَا وَثِيقَ الْعَهْدِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٢١٠٧﴾ وَثِيقُ عَقْدِهِ ❖ وَاحِدٌ مُوَحَّدٌ وَفِيُّ وَعْدِهِ وَثِيقُ عَقْدِهِ؛ {٢١٤٤}
- ٣-١٠- مدعو، مُسْتَدْعِي، مَنْ تَضَرَّعَ إِلَيْهِ، مَنْ أَنَابَ إِلَيْهِ، مَذْكُور، مُسْتَوَل، مُشْتَكِي، مُنْتَجِع، مُنَادِي
- ٣-١٠-١- مدعو: (أَسْمَعُ مَدْعُو، أَسْمَعُ مِنْ دُعَى، أَقْرَبُ مِنْ دُعَى، أَكْرَمُ مَدْعُو، أَكْرَمُ مِنْ دُعَى، مدعو)
- ﴿٢١٠٨﴾ أَسْمَعُ مَدْعُو ❖ يَا أَسْمَعُ مَدْعُو؛ {٠٢٨٦}
- ﴿٢١٠٩﴾ أَسْمَعُ مِنْ دُعَى ❖ أَنْتَ... أَسْمَعُ مِنْ دُعَى؛ {٠٢٨٧}
- ﴿٢١١٠﴾ أَقْرَبُ مِنْ دُعَى ❖ يَا أَقْرَبُ مِنْ دُعَى وَاسْرِعْهُ إِجَابَةً؛ {٠٠٥٤}
- ﴿٢١١١﴾ أَكْرَمُ مَدْعُو ❖ يَا أَكْرَمُ مَدْعُو؛ {٠٣١٦}
- ﴿٢١١٢﴾ أَكْرَمُ مِنْ دُعَى ❖ يَا أَكْرَمُ مِنْ دُعَى؛ {٠٤٥٦}
- ﴿٢١١٣﴾ ذُو الْمَدْعَوَاتِ ❖ اللَّهُمَّ يَا ذَا السُّلْطَانِ الْعَظِيمِ وَالْمَنْ الْقَدِيمِ وَالْوَجْهَ الْكَرِيمِ
- الْمُسْتَجَابَاتِ ❖ ذَا الْكَلِمَاتِ التَّامَّاتِ وَالْمَدْعَوَاتِ الْمُسْتَجَابَاتِ؛ {١٠٢٦}
- ﴿٢١١٤﴾ الْمَدْعُو ❖ اللَّهُمَّ فَأَنْتَ... الْمَدْعُو فَلَا مَنْجَى مِنْكَ؛ {٠٠٠٧}
- ﴿٢١١٥﴾ الْمَدْعُو ❖ أَنْتَ الْمَدْعُو؛ {٠٨٤٠}
- ﴿٢١١٦﴾ الْمَدْعُو ❖ أَنْتَ الْمَدْعُو إِذَا مَسَّ الضُّرُّ؛ {٠٨٠١}
- ﴿٢١١٧﴾ الْمَدْعُو لِلْمُهَمَّاتِ ❖ أَنْتَ الْمَدْعُو لِلْمُهَمَّاتِ؛ {١٩١٣}
- ﴿٢١١٨﴾ خَيْرُ الْمَدْعُوَيْنِ ❖ يَا خَيْرَ الْمَدْعُوَيْنِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٢١١٩﴾ خَيْرُ مَدْعُو ❖ يَا خَيْرَ مَدْعُو؛ {٠٠٣٢}
- ﴿٢١٢٠﴾ مَدْعُو ❖ أَيُّ مَدْعُو أَيُّ مَسْئُولٍ أَيُّ مَطْلُوبٍ إِلَيْهِ؛ {١٨٤٦}
- ﴿٢١٢١﴾ نِعَمُ الْمَدْعُو ❖ اللَّهُمَّ يَا رَبَّ أَنْتَ نِعَمُ الْمُجِيبِ وَنِعَمُ الْمَدْعُو؛ {٠٧٤٤}

﴿کامل بودن﴾

- ﴿۲۱۰۰﴾ خدایا، در هر کاری تو مورد اعتماد منی.
- ﴿۲۱۰۱﴾ ای تکیه‌گاه من در هر سختی.
- ﴿۲۱۰۲﴾ ای تکیه‌گاه من در هر سختی.
- ﴿۲۱۰۳﴾ خدایا، تو در هر اندوهی مورد اعتماد منی.
- ﴿۲۱۰۴﴾ خدایا، تو در هر ناراحتی مورد اعتماد منی.
- ﴿۲۱۰۵﴾ منزّه است صاحب امید و اطمینان.
- ﴿۲۱۰۶﴾ ای محکم و استوار در عهد و پیمان!
- ﴿۲۱۰۷﴾ خدای یگانه‌ی یکتایی که به وعده‌ی خویش وفا می‌کند و پیمان استوار دارد.
- ۱۰-۳- خوانده شده، درخواست شده، آن که به سؤییش زاری کنند و به او شکایت برند**
- ۱۰-۳- شنواترین و نزدیک‌ترین و گرامی‌ترین خوانده شده**
- ﴿۲۱۰۸﴾ ای بهترین خوانده شده.
- ﴿۲۱۰۹﴾ تو... نسبت به آن که دعا می‌کند شنونده‌ترینی.
- ﴿۲۱۱۰﴾ ای نزدیک‌ترین کسی که خوانده شود، و ای سریع‌ترین کسی که اجابت کند.
- ﴿۲۱۱۱﴾ ای بزرگوارترین خوانده شده.
- ﴿۲۱۱۲﴾ ای بزرگوارترین کسی که خوانده شده است.
- ﴿۲۱۱۳﴾ خدایا، ای صاحب قدرت عظیم و نعمت دیرین و روی گرامی و ای صاحب کلمات کامل و دعا‌های مستجاب.
- ﴿۲۱۱۴﴾ خدایا... تو کسی هستی که تو را می‌خوانند، پس راه نجاتی از تو نیست.
- ﴿۲۱۱۵﴾ تویی که... خوانده می‌شوی.
- ﴿۲۱۱۶﴾ وقتی سختی پیش می‌آید، تو خوانده می‌شوی.
- ﴿۲۱۱۷﴾ تویی که بر دشواری‌ها خوانده می‌شوی.
- ﴿۲۱۱۸﴾ ای بهترین خوانده شدگان.
- ﴿۲۱۱۹﴾ ای بهترین فراخوانده شده.
- ﴿۲۱۲۰﴾ ای خوانده شده، ای درخواست شونده، ای خواسته شده.
- ﴿۲۱۲۱﴾ خدایا! تویی نیکو جواب‌دهنده و نیکو خوانده شده.

﴿الْكَمَالُ﴾

٢-١٠-٣- مُسْتَدْعِي: (مُسْتَدْعِي)

﴿٢١٢٢﴾ مُسْتَدْعِي لِبَذْلِ الرَّغَائِبِ ☉ يَا مُسْتَدْعِي لِبَذْلِ الرَّغَائِبِ؛ {٠٠٢٩}

٣-١٠-٣- من تَضَرَّعَ إِلَيْهِ: (أُولَى من تَضَرَّعَ إِلَيْهِ)

﴿٢١٢٣﴾ أُولَى مَنْ تَضَرَّعَ إِلَيْهِ ☉ فَأَنَا أَحَقُّ مَنْ سُئِلَ وَأُولَى مَنْ تَضَرَّعَ إِلَيْهِ؛ {٠٢٣٢}

٤-١٠-٣- من أَنَابَ إِلَيْهِ: (مُنِيب)

﴿٢١٢٤﴾ مُنِيبٌ ☉ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ كُلُّ شَيْءٍ مُنِيبٌ إِلَيْكَ؛ {٠٠٢٧}

٥-١٠-٣- مَذْكُور: (أَحَقُّ من ذِكْرٍ، أَعَزُّ مَذْكُورٍ، مَذْكُور)

﴿٢١٢٥﴾ أَحَقُّ مَنْ ذُكِرَ ☉ اللَّهُمَّ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ ذُكِرَ؛ {٠٠٨١}

﴿٢١٢٦﴾ أَعَزُّ مَذْكُورٍ ☉ يَا أَعَزَّ مَذْكُورٍ؛ {٠٠٥٤}

﴿٢١٢٧﴾ أَعَزُّ مَذْكُورٍ ذُكِرَ ☉ يَا أَعَزَّ مَذْكُورٍ ذُكِرَ؛ {٠٠٣٩}

﴿٢١٢٨﴾ أَعَزُّ مَذْكُورٍ فِي الْعِزِّ ☉ يَا أَعَزَّ مَذْكُورٍ وَأَقْدَمَهُ قِدَمًا فِي الْعِزِّ وَالْجَبَرُوتِ؛

وَالْجَبَرُوتِ {٠٢٨٢}

﴿٢١٢٩﴾ الْمَذْكُورُ بِحُسْنِ آيَاتِهِ ☉ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي... هُوَ الْمَذْكُورُ بِحُسْنِ آيَاتِهِ؛ {٠٠٢٢}

﴿٢١٣٠﴾ الْمَذْكُورُ بِكُلِّ لِسَانٍ ☉ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمَذْكُورُ بِكُلِّ لِسَانٍ؛ {٠٠٧٥}

﴿٢١٣١﴾ الْمَذْكُورُ فِي كُلِّ أَوَانٍ ☉ أَنْتَ الْمَذْكُورُ فِي كُلِّ أَوَانٍ وَزَمَانٍ؛ {١٢٣٥}

﴿٢١٣٢﴾ مَذْكُورٍ ☉ سُبْحَانَكَ يَا مَذْكُورُ تَعَالَيْتَ يَا مَشْكُورُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا

مُجِيرٍ؛ {٠٠٤٦}

﴿٢١٣٣﴾ مَذْكُورٌ بِكُلِّ لِسَانٍ ☉ يَا مَنْ هُوَ مَذْكُورٌ بِكُلِّ لِسَانٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛

فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ {٠١٣٥}

﴿٢١٣٤﴾ مَذْكُورٌ بِكُلِّ مَكَانٍ ☉ يَا مُسَبِّحًا بِكُلِّ لِسَانٍ وَمَذْكُورًا بِكُلِّ مَكَانٍ؛ {١٩١٦}

﴿٢١٣٥﴾ خَيْرُ الْمَذْكُورِينَ ☉ يَا خَيْرَ الْمَذْكُورِينَ؛ {٠٠٣٩}

٦-١٠-٣- مَسْئُول: (أَجُودُ الْمَسْئُولِينَ، أَجُودَ مَسْئُولٍ، أَجُودُ مَنْ سُئِلَ، أَحْسَنُ مَنْ سُئِلَ، أَحَقُّ

مَنْ سُئِلَ، أَسْمَعُ مَنْ سُئِلَ، أَعْطَى مَنْ سُئِلَ، أَفْضَلُ مَنْ سُئِلَ، أَكْرَمُ الْمَسْئُولِينَ، أَكْرَمَ مَنْ سُئِلَ،

أَوْسَعُ مَنْ سُئِلَ، سُؤْلٍ، مَسْئُولٍ)

﴿٢١٣٦﴾ أَجُودَ الْمَسْئُولِينَ ☉ يَا أَجُودَ الْمَسْئُولِينَ؛ {٠١٣١}

«کامل بودن»

۲-۱۰-۳ درخواست شده

«۲۱۲۲» ای درخواست شده برای بخشش فراوان!

۳-۱۰-۳ سزاوارترین کس که به سوی او زاری کنند

«۲۱۲۳» من سزاوارترین کسی هستم که از او سؤال شده و سزاوارترین کسی که به سوی او تضرع و زاری شده است.

۴-۱۰-۳ آن که به سایش زاری کنند

«۲۱۲۴» معبودی جز تو نیست، همه چیز به سوی تو بازمی گردد.

۵-۱۰-۳ سزاوارترین و عزیزترین یاد شده

«۲۱۲۵» خدایا، تو سزاوارترین کسی هستی که یاد می شود، و سزاوارترین کسی که پرستیده می شود.

«۲۱۲۶» ای شکستناپذیرترین یادشده.

«۲۱۲۷» ای شکستناپذیرترین یادشده ای که یادشده است.

«۲۱۲۸» ای شکستناپذیرترین کسی که یاد شده، و دیرین ترین در شکستناپذیری و شکوه.

«۲۱۲۹» ستایش خداوندی را که... به خاطر نعمت های نیکش، از او یاد می شود.

«۲۱۳۰» ستایش مخصوص خداست... که بر هر زبانی یاد می شود.

«۲۱۳۱» در هر لحظه و زمان یاد می شوی.

«۲۱۳۲» ای یادشده! تو پاک و منزهی. ای سپاس گزاری شده! تو بلندمرتبه ای؛ ای پناه دهنده، ما را از آتش جهنم رهایی بخش!

«۲۱۳۳» ای آن که به هر زبانی در آسمان ها و زمین یاد می شود.

«۲۱۳۴» ای آن که با هر زبانی تنزیه می شوی و در هر مکانی به یاد آورده می شوی.

«۲۱۳۵» ای بهترین یادشدگان.

۶-۱۰-۳ سخاوتمندترین و بهترین و شنواترین و با فضیلت ترین و گرامی ترین و گشاده دست ترین کسی که مورد درخواست قرار گرفته است

«۲۱۳۶» ای بخشنده ترین کسی که از او درخواست می شود.

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿٢١٣٧﴾ أَجُودَ مَسْئُولٍ	﴿١٣٤﴾ يَا أَجُودَ مَسْئُولٍ؛
﴿٢١٣٨﴾ أَجُودُ مَنْ سُئِلَ	﴿٠٠٢٢﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... أَجُودُ مَنْ سُئِلَ؛
﴿٢١٣٩﴾ أَحْسَنُ مَنْ سُئِلَ	﴿٠١٨٦﴾ أَسْأَلُكَ يَا أَحْسَنَ مَنْ سُئِلَ؛
﴿٢١٤٠﴾ أَحَقُّ مَنْ حُمِدَ وَعُبِدَ	﴿٠١٨٥﴾ يَا أَحَقَّ مَنْ حُمِدَ وَعُبِدَ وَسُئِلَ وَرُجِيَ وَاعْتُمِدَ؛
وَسُئِلَ وَرُجِيَ وَاعْتُمِدَ	
﴿٢١٤١﴾ أَحَقُّ مَنْ سُئِلَ	﴿٠٢٠٧﴾ إِنْ اللَّهَ يَقُولُ أَنَا أَحَقُّ مَنْ سُئِلَ؛
﴿٢١٤٢﴾ أَسْمَعُ مَنْ سُئِلَ	﴿اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَقْرَبُ مَنْ دُعِيَ وَاسْرَعَ مِنْ أَجَابَ وَأَكْرَمُ مَنْ عَفَا وَأَوْسَعَ مَنْ أَعْطَى وَاسْمَعُ مَنْ سُئِلَ؛﴾ {٠٢٨١}
﴿٢١٤٣﴾ أَعْطَى مَنْ سُئِلَ	﴿إِنَّكَ... أَعْطَى مَنْ سُئِلَ مِنْ فَضْلِهِ؛﴾ {٠٣١٨}
﴿٢١٤٤﴾ أَفْضَلُ مَنْ سُئِلَ	﴿يَا أَفْضَلَ مَنْ سُئِلَ؛﴾ {٠٠٥٢}
﴿٢١٤٥﴾ أَكْرَمُ الْمَسْئُولِينَ	﴿إِنَّكَ أَكْرَمُ الْمَسْئُولِينَ؛﴾ {٠٠٢١}
﴿٢١٤٦﴾ أَكْرَمُ مَسْئُولٍ سُئِلَ	﴿يَا أَكْرَمَ مَسْئُولٍ سُئِلَ؛﴾ {٠٠٣٩}
﴿٢١٤٧﴾ أَكْرَمُ مَسْئُولٍ اعْتَمَدَ الْعِبَادُ عَلَيْهِ	﴿فَإِنَّكَ خَيْرُ مَرْغُوبٍ إِلَيْهِ وَأَكْرَمُ مَسْئُولٍ اعْتَمَدَ الْعِبَادُ عَلَيْهِ؛﴾ {٠٤٢٤}
﴿٢١٤٨﴾ أَكْرَمُ مَنْ سُئِلَ	﴿يَا أَكْرَمَ مَنْ سُئِلَ؛﴾ {٠١٣٣}
﴿٢١٤٩﴾ أَوْسَعَ مَنْ سُئِلَ	﴿اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَقْرَبُ مَنْ دُعِيَ وَاسْرَعَ مِنْ أَجَابَ وَأَكْرَمُ مَنْ عَفَا وَخَيْرُ مَنْ أَعْطَى وَأَوْسَعَ مَنْ سُئِلَ؛﴾ {٠٥٧٠}
﴿٢١٥٠﴾ سُؤْلِي	﴿يَا سُؤْلِي وَمَنْئِي؛﴾ {٠٣١٦}
﴿٢١٥١﴾ الْمَسْئُولُ	﴿أَنْتَ الْمَسْئُولُ؛﴾ {٠٢٢٢}
﴿٢١٥٢﴾ الْمَسْئُولُ الَّذِي لَا تَسُودُ عِنْدَهُ وَجْهُ الْمَطَالِبِ	﴿أَنْتَ الْمَسْئُولُ الَّذِي لَا تَسُودُ عِنْدَهُ وَجْهُ الْمَطَالِبِ؛﴾ {١٨٢٢}
﴿٢١٥٣﴾ الْمَسْئُولُ الْمُحْمَدُ	﴿أَنْتَ الْمَسْئُولُ الْمُحْمَدُ؛﴾ {٠٠٢٨}
﴿٢١٥٤﴾ خَيْرُ الْمَسْئُولِينَ	﴿يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ؛﴾ {٠٠٣٩}
﴿٢١٥٥﴾ خَيْرُ مَسْئُولٍ	﴿يَا خَيْرَ مَسْئُولٍ؛﴾ {٠٠٣٢}
﴿٢١٥٦﴾ خَيْرُ مَنْ سُئِلَ	﴿يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ؛﴾ {٠١٣٥}

«کامل بودن»

- ﴿۲۱۳۷﴾ ای بخشنده‌ترین کسی که از او درخواست شده است.
- ﴿۲۱۳۸﴾ خدایا، تو... بخشنده‌ترین کسی هستی که از او درخواست شده است.
- ﴿۲۱۳۹﴾ ای بهترین کسی که از او درخواست می‌شود از تو درخواست می‌کنم.
- ﴿۲۱۴۰﴾ ای سزاوارترین کسی که ستایش و پرستش شده، و مورد درخواست و امید بستن و اعتماد کردن قرار گرفته‌ای.
- ﴿۲۱۴۱﴾ همانا خداوند می‌فرماید من سزاوارترین کسی هستم که از او درخواست شود.
- ﴿۲۱۴۲﴾ خدایا، تو نزدیک‌ترین کسی هستی که خوانده شد، و سریع‌ترین کسی که پاسخ داد، و بزرگواری‌ترین کسی که گذشت کرد، و گشاده‌دست‌ترین کسی که بخشید، و شنواترین کسی که مورد درخواست قرار گرفت.
- ﴿۲۱۴۳﴾ همانا تو بخشنده‌ترین کسی هستی که از فضل تو درخواست می‌شود.
- ﴿۲۱۴۴﴾ ای برترین درخواست‌شده.
- ﴿۲۱۴۵﴾ تو بخشنده‌ترین کسی هستی که از او درخواست می‌شود.
- ﴿۲۱۴۶﴾ ای بزرگواری‌ترین کسی که از او درخواست شده است.
- ﴿۲۱۴۷﴾ همانا تو بهترین کسی هستی که به سوی آن روی آورده می‌شود، و بخشنده‌ترین درخواست‌شونده‌ای هستی که به آن اعتماد می‌شود.
- ﴿۲۱۴۸﴾ ای بزرگواری‌ترین کسی که از او درخواست شده است.
- ﴿۲۱۴۹﴾ خدایا، تو نزدیک‌ترین کسی هستی که خوانده شد، و سریع‌ترین کسی که پاسخ داد، و بزرگواری‌ترین کسی که گذشت کرد، و گشاده‌دست‌ترین کسی که بخشید، و شنواترین کسی که مورد درخواست قرار گرفت.
- ﴿۲۱۵۰﴾ ای خواسته و امید من.
- ﴿۲۱۵۱﴾ تویی درخواست‌شده.
- ﴿۲۱۵۲﴾ تو درخواست‌شونده‌ای هستی که روی درخواست‌کننده نزدش سیاه نمی‌شود.
- ﴿۲۱۵۳﴾ تویی درخواست‌شده‌ی پسندیده.
- ﴿۲۱۵۴﴾ ای بهترین درخواست‌شدگان.
- ﴿۲۱۵۵﴾ ای بهترین درخواست‌شده.
- ﴿۲۱۵۶﴾ ای بهترین کسی که مورد درخواست قرار گرفته است.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿٢١٥٧﴾ غَايَةُ الْمَسْئُولُ ◉ أَنْتَ غَايَةُ الْمَسْئُولِ وَنِهَايَةُ الْمَأْمُولِ؛ {٠٠٤٢}
- ﴿٢١٥٨﴾ لَيْسَ كَمِثْلِكَ ◉ يَا رَحْمَانَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمَهُمَا لَيْسَ كَمِثْلِكَ
- مَسْئُولُ {٠٢٨١} مَسْئُولُ
- ﴿٢١٥٩﴾ مَسْئُولُ ◉ أَيُّ مَسْئُولٍ أَيْ مَطْلُوبًا إِلَيْهِ؛ {١٨٤٦}
- ﴿٢١٦٠﴾ مَسْئُولُ ◉ يَا مَسْئُولُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٢١٦١﴾ مَسْئُولٌ لَمْ يُسْأَلْ مِثْلَكَ ◉ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فَأَنْتَ مَسْئُولٌ لَمْ يُسْأَلْ مِثْلَكَ؛ {١٧٧٥}
- ﴿٢١٦٢﴾ نِعَمَ الْمَسْئُولُ ◉ اللَّهُمَّ يَا رَبَّ أَنْتَ نِعَمَ الْمُجِيبِ وَنِعَمَ الْمَدْعُوِّ وَنِعَمَ الْمَسْئُولِ؛ {٠٧٤٤}
- ٧-١٠-٣- مُشْتَكِي: (أَحَقُّ مِنْ شَكْوَتِ إِلَيْهِ، مُشْتَكِي)
- ﴿٢١٦٣﴾ أَحَقُّ مِنْ شَكْوَتٍ ◉ أَنْتَ أَحَقُّ مِنْ شَكْوَتِ إِلَيْهِ وَاسْتَعْنَتْ بِهِ وَرَجَوْتُهُ؛
- إِلَيْهِ وَاسْتَعْنَتْ بِهِ وَرَجَوْتُهُ {٠٠٥٦}
- ﴿٢١٦٤﴾ مُشْتَكَايَ ◉ يَا سَيِّدِي مُشْتَكَايَ مِمَّا تَضَرَّعْتُ إِلَيْكَ؛ {١٩٤٨}
- ٨-١٠-٣- مُنْتَجِع: (مُنْتَجِعٌ، خَيْرٌ مُنْتَجِعٍ)
- ﴿٢١٦٥﴾ مُنْتَجِعُ لِكَشْفِ الضَّرِّ ◉ يَا مُنْتَجِعاً لِكَشْفِ الضَّرِّ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٢١٦٦﴾ مُنْتَجِعِي ◉ أَنْتَ مُنْتَجِعِي إِنْ حُرْمَتْ؛ {١٥٨١}
- ﴿٢١٦٧﴾ خَيْرُ مُنْتَجِعٍ ◉ فَإِنَّكَ خَيْرُ مُنْتَجِعٍ لِكَشْفِ الضَّرِّ؛ {٠٠١٢}
- ٩-١٠-٣- مُنَادِي: (أَسْمَعُ مَنْ نُودِيَ، مُنَادِي)
- ﴿٢١٦٨﴾ أَسْمَعُ مَنْ نُودِيَ ◉ يَا أَسْمَعُ مَنْ نُودِيَ؛ {٠١٣٣}
- ﴿٢١٦٩﴾ مُنَادِي ◉ يَا مُنَادِي؛ {٠٠٢٩}
- ١٠-١٠-٣- مُنَاجِي: (مُنَاجِي، أَقْرَبُ مَنْ نُوجِي، نَجِي)
- ﴿٢١٧٠﴾ مُنَاجِي ◉ يَا مُنَاجِي؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٢١٧١﴾ أَقْرَبُ مَنْ نُوجِي ◉ يَا أَقْرَبُ مَنْ نُوجِي؛ {٠١٣٣}
- ﴿٢١٧٢﴾ نَجِيُّ مُوسَى ◉ يَا نَجِيَّ مُوسَى؛ {٠٣٨٤}
- ١١-٣- مَاب، مُجْتَدِي، مَرَدٌّ، مَرْغُوب، مَطْلُوب، مَطْمَع، عَقْبِي، مَعَاد، مَهْرَب، مَوْضِع، مَوْعِد، نَيْل

﴿کامل بودن﴾

﴿۲۱۵۷﴾ تو نهایت درخواستی و منتهای آرزوی آرزومندان.

﴿۲۱۵۸﴾ ای مهربان دنیا و آخرت، و بخشنده دنیا و آخرت، همانند تو کسی مورد درخواست قرار نگرفته است.

﴿۲۱۵۹﴾ ای درخواست‌شونده، ای خواسته‌شده.

﴿۲۱۶۰﴾ ای خواسته‌شده.

﴿۲۱۶۱﴾ خدایا! از تو درخواست می‌کنم و تو درخواست‌شده‌ای هستی که از دیگران مانند تو درخواست نشده است.

﴿۲۱۶۲﴾ خدایا! تویی نیکو جواب‌دهنده و نیکو خوانده‌شده و نیکو درخواست‌شده.

۷-۱۰-۳- سزاوارترین کسی که به او شکایت برند

﴿۲۱۶۳﴾ تو سزاوارترین کسی هستی که به سوی او شکایت بردم و از او استعانت جستیم و به او امید بستیم.

﴿۲۱۶۴﴾ تو ای سرورم، مرجع شکایت منی از آنچه برای آن به سوی تو زاری آورده‌ام.

۸-۱۰-۳- بهترین کس که از او درخواست بخشش کنند

﴿۲۱۶۵﴾ ای درخواست‌شده برای برطرف کردن ناراحتی‌ها!

﴿۲۱۶۶﴾ اگر محروم شوم تو خزانه‌ی منی.

﴿۲۱۶۷﴾ همانا تویی بهترین کسی که در برطرف ساختن زیان‌ها به او پناه می‌برند.

۹-۱۰-۳- شنواترین کسی که صدایش زنند

﴿۲۱۶۸﴾ ای شنواترین کسی که صدایش زده‌اند.

﴿۲۱۶۹﴾ ای خدایی که او را صدا کنند!

۱۰-۱۰-۳- نزدیک‌ترین کسی که با او راز گویند

﴿۲۱۷۰﴾ ای خدایی که با او راز و نیاز می‌کنند!

﴿۲۱۷۱﴾ ای نزدیک‌ترین کسی که با او نجوا کنند.

﴿۲۱۷۲﴾ ای نجواکننده با موسی.

۱۱-۳- محلّ بازگشت، درخواست شده، آنچه مورد طمع و رغبت است، پایان کار، آنچه به‌سویش بگریزند، جایگاه، وعده‌گاه، جایی که بدان رسند

﴿الْكَمَالُ﴾

١١-٣-١ مآب: (كَرِيمُ الْمآبِ)

﴿٢١٧٣﴾ كَرِيمُ الْمآبِ ❖ يَا كَرِيمَ الْمآبِ؛ {٥٣٣}

١١-٣-٢ مُجْتَدَى: (مُجْتَدَى)

﴿٢١٧٤﴾ مُجْتَدَى ❖ يَا مُجْتَدَى؛ {٥٠٢٩}

١١-٣-٣ مَرَدٍّ: (مَرَدٍّ)

﴿٢١٧٥﴾ مَرَدُّ كُلِّ شَيْءٍ ❖ يَا مَنْ مَرَدُّ كُلِّ شَيْءٍ إِلَيْهِ؛ {١٩٢٤}

١١-٣-٤ مَرْغُوبٌ: (أَعْطَى مَنْ رَغِبَ إِلَيْهِ، أَكْرَمَ مَنْ رَغِبَ إِلَيْهِ، أَهْدَى مَنْ رَغِبَ إِلَيْهِ، رَغْبَةُ،

رَغْبَةُ الرَّاعِبِينَ، مَرْغُوبٌ، مَعْدَنُ الرَّاعِبِينَ)

﴿٢١٧٦﴾ أَعْطَى مَنْ رَغِبَ إِلَيْهِ ❖ أَنْتَ أَعْطَى مَنْ رَغِبَ إِلَيْهِ؛ {٥٠٢١}

﴿٢١٧٧﴾ أَكْرَمَ مَنْ رَغِبَ إِلَيْهِ ❖ إِنَّكَ أَكْرَمَ مَنْ رَغِبَ إِلَيْهِ؛ {٥٣١٨}

﴿٢١٧٨﴾ أَهْدَى مَنْ رَغِبَ إِلَيْهِ ❖ يَا أَهْدَى مَنْ رَغِبَ إِلَيْهِ؛ {٥٥٤٩}

﴿٢١٧٩﴾ ذُو الرِّغْبَةِ ❖ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْجُودِ وَالْقُوَّةِ وَالسُّلْطَانِ وَالْجَبَرُوتِ

وَالْمَلَكُوتِ وَالْكَبْرِيَاءِ وَالْعِظَمَةِ وَالْقُدْرَةِ وَالْمِدْحَةِ وَ

الرَّهْبَةِ وَالرَّغْبَةَ؛ {١٠٥٩}

﴿٢١٨٠﴾ رَغْبَةُ الْعَابِدِينَ ❖ يَا رَغْبَةُ الْعَابِدِينَ؛ {٥٠٢٩}

﴿٢١٨١﴾ أَعْلَى رَغْبَةِ الرَّاعِبِينَ ❖ اللَّهُ أَعْظَمُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَأَرْحَمُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَأَعَزُّ مِنْ

كُلِّ شَيْءٍ وَأَعْلَى مِنْ كُلِّ شَيْءٍ؛ {٥٠٢٧}

﴿٢١٨٢﴾ مُرَغَّبٌ ❖ يَا مُرَغَّبٌ؛ {٥٠٣٩}

﴿٢١٨٣﴾ الْمَرْغُوبُ إِلَيْهِ فِي ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي... هُوَ الْمَرْغُوبُ إِلَيْهِ فِي تَمَامِ الْمَوَاهِبِ مِنْ

تَمَامِ الْمَوَاهِبِ خَزَائِنِهِ؛ {٥٠٢٢}

﴿٢١٨٤﴾ الْمَرْغُوبُ إِلَيْهِ فِيمَا عِنْدَهُ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمَرْغُوبُ إِلَيْهِ فِيمَا عِنْدَهُ؛ {١٨٩١}

﴿٢١٨٥﴾ مَنْ إِلَيْهِ الرِّغْبَةُ ❖ سُبْحَانَ مَنْ إِلَيْهِ الرِّغْبَةُ وَمِنْهُ الْخَوْفُ وَالرَّهْبَةُ؛ {٥٠٦٤}

﴿٢١٨٦﴾ مَعْدَنُ الرَّاعِبِينَ ❖ يَا كَنْزَ الْمَسَاكِينِ وَمَعْدَنُ الرَّاعِبِينَ؛ {١٨٠٥}

١١-٣-٥ مَطْلُوبٌ: (أَعَزُّ مَطْلُوبٌ، أَقْدَمُ مَوْجُودٍ طُلِبَ، أَقْصَى طَلِبَةِ الطَّالِبِينَ، مَطْلَبٌ، مَطْلُوبٌ)

﴿٢١٨٧﴾ أَعَزُّ مَطْلُوبٌ ❖ فَأَنْتَ أَكْرَمُ مَا مَوْلٍ وَأَعَزُّ مَطْلُوبٌ؛ {٥١٦٤}

«کامل بودن»

۱-۱۱-۳- محلّ بازگشت بزرگوارانه

﴿۲۱۷۳﴾ ای محلّ بازگشت بزرگوارانه.

۲-۱۱-۳- درخواست شده

﴿۲۱۷۴﴾ ای درخواست شده!

۳-۱۱-۳- محلّ بازگشت

﴿۲۱۷۵﴾ ای خدایی که بازگشت همه‌ی موجودات به سوی توست.

۴-۱۱-۳- آنچه مورد رغبت است: (بخشنده‌ترین و گرامی‌ترین و ره‌یافته‌ترین کسی که می‌تواند مورد رحمت باشد، آنچه مورد رغبت خوانندگان است، معدن جویندگان)

﴿۲۱۷۶﴾ تو بخشنده‌ترین کسی هستی که به او روی توان کرد.

﴿۲۱۷۷﴾ تو باسخت‌ترین کسی هستی که به او رغبت توان یافت.

﴿۲۱۷۸﴾ ای هدایت‌کننده‌ترین کسی که بدو روی می‌کنند!

﴿۲۱۷۹﴾ صاحب شکوه و کرامت، جود، نیرومندی، چیرگی، شکوه، صاحب عالم فراماده، بزرگی

و عظمت، قدرت، ثناء، بیم و گرایش.

﴿۲۱۸۰﴾ ای مایه‌ی رغبت عبادت‌کنندگان!

﴿۲۱۸۱﴾ خداوند بزرگ‌تر از همه‌چیز و مهربان‌تر از همه‌چیز، شکست‌ناپذیرتر از همه‌چیز، والاتر

از همه‌چیز است.

﴿۲۱۸۲﴾ ای شوق‌آفرین.

﴿۲۱۸۳﴾ ستایش خداوندی را که... به خاطر تکمیل بخشش گنجینه‌هایش مورد رغبت و

خواستنی است.

﴿۲۱۸۴﴾ ستایش خدایی را که... همه به آنچه نزد اوست، راغبند.

﴿۲۱۸۵﴾ منزّه است خدایی که آرزوها به سوی اوست و ترس و بیم از اوست.

﴿۲۱۸۶﴾ ای گنج زمین‌گیران و ای معدن خواستاران.

۵-۱۱-۳- عزیزترین و قدیمی‌ترین کسی که مورد درخواست است، دورترین

خواسته‌ی افراد خواهان، خواسته‌ی خواهندگان، آنچه مطلوب است و مورد خواست

﴿۲۱۸۷﴾ تو گرامی‌ترین آرزو و شکست‌ناپذیرترین خواسته‌ای.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿٢١٨٨﴾ أَقْدَمَ مَوْجُودٍ طَلِبُ ❖ يَا أَقْدَمَ مَوْجُودٍ طَلِبُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٢١٨٩﴾ أَقْصَى طَلِبَةِ الطَّالِبِينَ ❖ يَا أَقْصَى طَلِبَةِ الطَّالِبِينَ؛ {٠٣١٦}
- ﴿٢١٩٠﴾ الطَّلَبُ ❖ يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى طَلَبِ الطَّالِبِينَ؛ {٢٢٢٥}
- ﴿٢١٩١﴾ طَلَبُ الْغَادِرِينَ ❖ يَا طَلَبَ الْغَادِرِينَ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٢١٩٢﴾ الْمَطْلَبُ ❖ أَنْتَ الْمَطْلَبُ وَإِلَيْكَ الْمَهْرَبُ؛ {١٩٦٠}
- ﴿٢١٩٣﴾ مَطْلَبُ الْحَاجَاتِ ❖ اللَّهُمَّ يَا مُنْتَهَى مَطْلَبِ الْحَاجَاتِ؛ {٠٥٥٥}
- ﴿٢١٩٤﴾ الْمَطْلُوبُ ❖ أَنَا الطَّالِبُ وَأَنْتَ الْمَطْلُوبُ؛ {١٩٦٥}
- ﴿٢١٩٥﴾ خَيْرُ الْمَطْلُوبِينَ ❖ يَا خَيْرَ الْمَطْلُوبِينَ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٢١٩٦﴾ خَيْرُ مَطْلُوبٍ ❖ يَا خَيْرُ مَقْصُودٍ وَمَطْلُوبٍ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٢١٩٧﴾ غَايَةُ مَطْلُوبِي ❖ أَنْتَ غَايَةُ مَطْلُوبِي وَمُنَايَ فِي مُتَقَلَّبِي وَمُنْوَايَ؛ {٠٠٤٢}
- ﴿٢١٩٨﴾ مَطْلُوبُ إِلَيْهِ ❖ يَا مَطْلُوبًا إِلَيْهِ؛ {٠٠٧٠}
- ٣-١١-٦ مَطْمَعٌ: (مَطْمَعٌ)
- ﴿٢١٩٩﴾ مَطْمَعُ الطَّامِعِ ❖ يَا مَطْمَعُ الطَّامِعِ؛ {٠٠٢٩}
- ٣-١١-٧ عُقْبَى: (عُقْبَى)
- ﴿٢٢٠٠﴾ خَيْرُ عُقْبَا ❖ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقُّ هُوَ خَيْرُ ثَوَابًا وَخَيْرُ عُقْبَا؛ {الكهف: ٤٤}
- ٣-١١-٨ مَعَادٌ: (مَعَادُ كُلِّ شَيْءٍ)
- ﴿٢٢٠١﴾ مَعَادُ كُلِّ شَيْءٍ ❖ سُبْحَانَكَ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَإِلَيْكَ مَعَادُهُ؛ {٠٠٩١}
- ٣-١١-٩ مَهْرَبٌ: (مَهْرَبٌ)
- ﴿٢٢٠٢﴾ لَيْسَ لِلْهَارِبِينَ مَهْرَبٌ إِلَّا إِلَيْهِ ❖ لَيْسَ لِلْهَارِبِينَ مَهْرَبٌ إِلَّا إِلَيْكَ؛ {٠٨١٩}
- ﴿٢٢٠٣﴾ مَهْرَبُ الْخَائِفِينَ ❖ يَا مَهْرَبَ الْخَائِفِينَ؛ {٠٠٢٩}
- ٣-١١-١٠ مَوْضِعٌ: (مَوْضِعٌ)
- ﴿٢٢٠٤﴾ مَوْضِعُ رَغْبَةِ الرَّاعِبِينَ ❖ أَنْتَ مَوْضِعُ رَغْبَةِ الرَّاعِبِينَ؛ {٢٠٧٠}
- ﴿٢٢٠٥﴾ مَوْضِعُ الرَّغْبَةِ ❖ فَأَنْتَ مَوْضِعُ الرَّغْبَةِ؛ {٠٢٤٦}
- ﴿٢٢٠٦﴾ مَوْضِعُ آمَالِي ❖ يَا مَوْضِعَ آمَالِي؛ {٢٠٦٩}
- ﴿٣٣٦﴾

«کامل بودن»

- ﴿۲۱۸۸﴾ ای دیرینه‌ترین موجودی که خواسته شده.
﴿۲۱۸۹﴾ ای دورترین خواسته‌ی جویندگان.
﴿۲۱۹۰﴾ ای آن که پایان جستجوی جویندگان است.
﴿۲۱۹۱﴾ ای درخواستِ جاماندگان!
﴿۲۱۹۲﴾ تو مقصودی و فرار همگان به سوی توست.
﴿۲۱۹۳﴾ خدایا، ای آخرین مقصد نیازها.
﴿۲۱۹۴﴾ من خواهنده‌ام و تو خواسته‌شده.
﴿۲۱۹۵﴾ ای بهترین خواسته‌شده‌ها.
﴿۲۱۹۶﴾ ای بهترین هدف و خواسته.
﴿۲۱۹۷﴾ تویی منتهای خواسته و آرمانم در دنیا و آخرت.
﴿۲۱۹۸﴾ ای آن که همه جویای اویند.

۳-۱۱-۶- مورد طمع و خواست

﴿۲۱۹۹﴾ ای امید امیدوار!

۳-۱۱-۷- عاقبت

﴿۲۲۰۰﴾ در آنجا ثابت شد که ولایت (و قدرت) از آن خداوند بر حق است! اوست که برترین ثواب، و بهترین عاقبت را (برای مطیعان) دارد!

۳-۱۱-۸- محلّ بازگشت همه‌چیز

﴿۲۲۰۱﴾ منزّهی تو، همه‌چیز را آفریدی و بازگشت آن‌ها به سوی توست.

۳-۱۱-۹- آنچه به سوی آن فرار کنند

﴿۲۲۰۲﴾ گریختگان جز به سوی تو راه فراری ندارند.

﴿۲۲۰۳﴾ ای گریزگاه بیمناکان!

۳-۱۱-۱۰- جایگاه

﴿۲۲۰۴﴾ تو جایگاه رغبت رغبت‌کنندگانی.

﴿۲۲۰۵﴾ تو جایگاه آرزویی.

﴿۲۲۰۶﴾ ای جایگاه آرزوهایم!

«کامل بودن»

﴿۲۲۰۷﴾ تو مقصد آرزوی منی.

﴿۲۲۰۸﴾ ستایش خدای راست که... جایگاه نیازهای درخواست کنندگان است.

﴿۲۲۰۹﴾ معبودی جز تو نیست، ای که پیش از آفریدگان خود موجود بوده و پس از آنان نیز خواهی بود و بر آن‌ها ظاهری. تویی رساننده‌ی روزی و گیرنده‌ی آن و تویی جان‌ستان آنان و سرور و نهایت آرزوی و محلّ نیاز و مرجع شکایت آنان.

﴿۲۲۱۰﴾ تویی جایگاه شکایت ما.

﴿۲۲۱۱﴾ تو محلّ شکایت و درخواست منی.

﴿۲۲۱۲﴾ ای جایگاه شکوه درخواست کنندگان.

﴿۲۲۱۳﴾ ای جایگاه شکایت غریبان!

﴿۲۲۱۴﴾ معبودی جز تو نیست، ای که پیش از آفریدگان خود موجود بوده و پس از آنان نیز خواهی بود... و مرجع شکایت آنان.

﴿۲۲۱۵﴾ ای خدای آفریننده‌ی قبرهای پیامبران و جایگاه دل‌های عارفان!

﴿۲۲۱۶﴾ ای صاحب هر نعمت و نهایت هر آرزو و برآورنده‌ی هر خواسته.

﴿۲۲۱۷﴾ هیچ چاره‌جویی و نیرویی کارساز نیست جز با تکیه بر خداوند بلندپایه و بزرگ؛ که جایگاه حلّ گرفتاری‌هاست.

﴿۲۲۱۸﴾ مرجع هر شکایت.

﴿۲۲۱۹﴾ ای محلّ [تمام] شکایات درخواست کنندگان.

﴿۲۲۲۰﴾ تویی جایگاه هر نعمت.

﴿۲۲۲۱﴾ ای پروردگار من، تو جایگاه درخواست درخواست کنندگان هستی.

﴿۲۲۲۲﴾ تو جایگاه شکایت و درخواست منی.

۱۱-۱۱-۳- وعده‌گاه

﴿۲۲۲۳﴾ تو وعده‌گاهی و هیچ راه نجاتی جز به سوی تو نیست.

﴿۲۲۲۴﴾ ستایش از آن خداوندی است که وعده‌گاهی راستین است.

۱۲-۱۱-۳- آنچه خواهندگان بدان رسند

﴿۲۲۲۵﴾ ای... یافته‌ی درخواست کنندگان!

﴿الْكَمَالُ﴾

٣-١٢- مأتى، موفود، منزل، مزور

٣-١٢-١ مأتى: (أَكْرَمُ مَاتِي، خَيْرُ مَاتِي)

﴿٢٢٢٤﴾ أَكْرَمُ مَاتِي ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي زَائِرُكَ فِي بَيْتِكَ وَعَلَى كُلِّ مَاتِي حَقٌّ لِمَنْ أَتَاهُ

وَزَارَهُ وَأَنْتَ أَكْرَمُ مَاتِي وَخَيْرُ مَزُورٍ؛ {٠٠٢٥}

﴿٢٢٢٧﴾ خَيْرُ مَاتِي ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَزَائِرُكَ فِي بَيْتِكَ وَعَلَى كُلِّ مَاتِي حَقٌّ

لِمَنْ أَتَاهُ وَزَارَهُ وَأَنْتَ خَيْرُ مَاتِي وَأَكْرَمُ مَزُورٍ؛ {٠٠٢٤}

٣-١٢-٢ مَوْفُود: (مَوْفُود)

﴿٢٢٢٨﴾ مَوْفُودٌ ﴿يَا مَوْفُودُ؛ {٠٠٢٩}

﴿٢٢٢٩﴾ خَيْرٌ مَنْ وَقَدَ إِلَيْهِ الرَّجَالُ ﴿اللَّهُمَّ أَنْتَ خَيْرٌ مَنْ وَقَدَ إِلَيْهِ الرَّجَالُ؛ {٠٧٤٦}

٣-١٢-٣ مَنْزُول: (مَنْزُول، أَجُودَ مَنْزُول، خَيْرُ مَنْزُولِ بِهِ، مَنْزُلُ بِهِ)

﴿٢٢٣٠﴾ الْمَنْزُولُ بِهِ كُلُّ حَاجَةٍ ﴿أَنْتَ... الْمَنْزُولُ بِهِ كُلُّ حَاجَةٍ؛ {٠٠٧٣}

﴿٢٢٣١﴾ مَنْزُولُ بِهِ كُلُّ حَاجَةٍ ﴿يَا مَنْزُولًا بِهِ كُلُّ حَاجَةٍ؛ {٠٠٢٩}

﴿٢٢٣٢﴾ أَجُودَ مَنْ نَزَلَتْ ﴿يَا أَجُودَ مَنْ نَزَلَتْ بِفَنَائِهِ الرَّكَائِبُ وَطَلِبَ عِنْدَهُ نَيْلُ

بِفَنَائِهِ الرَّكَائِبُ الرَّغَائِبُ وَأَنَاخْتُ بِهِ الْوُفُودُ؛ {٠١٣٧}

﴿٢٢٣٣﴾ خَيْرُ مَنْزُولِ بِهِ ﴿يَا خَيْرَ مَنْزُولِ بِهِ؛ {٠١٦٤}

﴿٢٢٣٤﴾ الْمَنْزُولُ بِهِ ﴿يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ أَنْتَ الْمَنْزُولُ بِكَ كُلُّ حَاجَةٍ؛ {٢٠٣٩}

٣-١٢-٤ مَزُور: (أَكْرَمُ مَزُورٍ، خَيْرُ مَزُورٍ)

﴿٢٢٣٥﴾ أَكْرَمُ مَزُورٍ ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَزَائِرُكَ فِي بَيْتِكَ وَعَلَى كُلِّ مَاتِي حَقٌّ

لِمَنْ أَتَاهُ وَزَارَهُ وَأَنْتَ خَيْرُ مَاتِي وَأَكْرَمُ مَزُورٍ؛ {٠٠٢٤}

﴿٢٢٣٦﴾ خَيْرُ مَزُورٍ ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي زَائِرُكَ فِي بَيْتِكَ وَعَلَى كُلِّ مَاتِي حَقٌّ لِمَنْ أَتَاهُ

وَزَارَهُ وَأَنْتَ أَكْرَمُ مَاتِي وَخَيْرُ مَزُورٍ؛ {٠٠٢٥}

٣-١٣- غاية، مقصود، فاقه، مقصى، مألوه، مرجو، أمل، منى، بُغْيَة، مصير، مُنْتَهَى

٣-١٣-١ غاية: (ذو غاية، غاية)

﴿٢٢٣٧﴾ ذُو غَايَةٍ قَرِيبَةٍ ﴿لَأَنَّكَ ذُو غَايَةٍ قَرِيبَةٍ مِنَ الرَّغَائِبِ؛ {١١٠٠}

«کامل بودن»

۱۲-۳- آن که به دیدارش روند، آن که بر او وارد شوند، آن که به زیارتش روند

۱-۱۲-۳- گرامی ترین و بهترین کسی که به دیدارش روند

«۲۲۲۶» خدایا! تو را در خانهات زیارت می کنم، و کسی را که زیارت می کند حقّی است بر کسی که زیارت می شود و تو گرامی ترین کسی که به دیدارش آیند و برترین زیارت شونده ای. «۲۲۲۷» خدایا! من بنده ی تو و زیارت کننده ی تو در خانهات هستم؛ و بر کسی که به سویش آیند حقّی است نسبت به کسی که به سویش آمده و او را زیارت کرده است؛ و تو بهترین کسی هستی که به سویش آمده اند و بزرگوارترین زیارت شده هستی.

۲-۱۲-۳- آن که بر او وارد شوند

«۲۲۲۸» ای خدایی که به محضر او وارد می شوند!

«۲۲۲۹» خدایا! تو بهترین کسی هستی که مهمان به درگاهش پذیرفته شود.

۳-۱۲-۳- سخاوتمندترین و بهترین کسی که بر او وارد شوند

«۲۲۳۰» تویی نازل کننده ی هر نیازی که از او خواسته شود.

«۲۲۳۱» ای آن که نیازها نزد تو آورده می شود.

«۲۲۳۲» ای بخشنده ترین کسی که بر آستانه اش متوقّف می شوند و بر رسیدن به خواسته ها از تو درخواست می شود و میهمانان بر درگاهت وارد می شوند.

«۲۲۳۳» ای بهترین کسی که به درگاه او فرومی آیند.

«۲۲۳۴» ای پناه دهنده ی پناهندگان! تو کسی هستی که هر نیازی نزد تو آورده می شود.

۴-۱۲-۳- گرامی ترین و بهترین کسی که به زیارتش روند

«۲۲۳۵» خدایا! من بنده ی تو و زیارت کننده ی تو در خانهات هستم؛ و بر کسی که به سویش آیند حقّی است نسبت به کسی که به سویش آمده و او را زیارت کرده است؛ و تو بهترین کسی هستی که به سویش آمده اند و بزرگوارترین زیارت شده هستی.

«۲۲۳۶» خدایا! تو را در خانهات زیارت می کنم، و کسی را که زیارت می کند حقّی است بر

کسی که زیارت می شود و تو گرامی ترین کسی که به دیدارش آیند و برترین زیارت شونده ای.

۱۳-۳- هدف، خواسته ی نهایی، آنچه به دنبال آن هستند، دورترین خواسته، قصد شده،

مورد امید، مورد آرزو، آنچه به سویش روند، نهایی ترین خواسته

۱-۱۳-۳- صاحب هدف، هدف

«۲۲۳۷» زیرا تو دارای نهایت نزدیکی به امیدواران و درخواست کنندگانی.

«۳۴۱»

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿٢٢٣٨﴾ الْغَايَةُ وَالنَّهَائَةُ	﴿١٥١٧﴾ يَا مَنْ هُوَ الْغَايَةُ وَالنَّهَائَةُ؛
﴿٢٢٣٩﴾ غَايَةُ الْآمِلِينَ	﴿٠٠٣٠﴾ يَا غَايَةَ الْآمِلِينَ؛
﴿٢٢٤٠﴾ غَايَةُ الرَّاعِبِينَ	﴿٠٢٨١﴾ يَا غَايَةَ الرَّاعِبِينَ؛
﴿٢٢٤١﴾ غَايَةُ السُّتُولِ	﴿١٦٤٩﴾ أَنْتَ غَايَةُ السُّتُولِ؛
﴿٢٢٤٢﴾ غَايَةُ الطَّالِبِ	﴿٠٥٩٠﴾ يَا غَايَةَ الطَّالِبِ فِي الْحَوَائِجِ وَالْهِمَمِ؛
﴿٢٢٤٣﴾ غَايَةُ الطَّالِبِينَ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ؛
﴿٢٢٤٤﴾ غَايَةُ الْمُسْتَضْعِفِينَ	﴿٠١٠٥﴾ يَا غَايَةَ الْمُسْتَضْعِفِينَ؛
﴿٢٢٤٥﴾ غَايَةُ الْمَسْتُولِ	﴿٠٠٤٢﴾ أَنْتَ غَايَةُ الْمَسْتُولِ وَنَهَائَةُ الْمَأْمُولِ؛
﴿٢٢٤٦﴾ غَايَةُ الْمُضْطَرِّ الْفَقِيرِ	﴿١٢٤٠﴾ يَا غَايَةَ الْمُضْطَرِّ الْفَقِيرِ؛
﴿٢٢٤٧﴾ غَايَةُ الْمُطَالِبِ	﴿٠٥١٤﴾ أَنْتَ... غَايَةُ الْمُطَالِبِ؛
﴿٢٢٤٨﴾ غَايَةُ الْمُنَى	﴿١٦٥٠﴾ يَا غَايَةَ الْمُنَى؛
﴿٢٢٤٩﴾ غَايَةُ آمَالِ الْعَارِفِينَ	﴿٠٠٤١﴾ يَا غَايَةَ آمَالِ الْعَارِفِينَ؛
﴿٢٢٥٠﴾ غَايَةُ آمَالِ الْمُحِبِّينَ	﴿٠٣١٦﴾ يَا غَايَةَ آمَالِ الْمُحِبِّينَ؛
﴿٢٢٥١﴾ غَايَةُ أَمَلِ الْآمِلِينَ	﴿٠٥٣٣﴾ يَا غَايَةَ أَمَلِ الْآمِلِينَ؛
﴿٢٢٥٢﴾ غَايَةُ أَمَلِي وَرَغْبَتِي	﴿٠١٠٥﴾ يَا ذُخْرِي وَظَهْرِي وَعُدَّتِي وَغَايَةَ أَمَلِي وَرَغْبَتِي؛
﴿٢٢٥٣﴾ غَايَةُ خَشْيَةِ الْمُتَّقِينَ	﴿٠٧٣٧﴾ يَا مَنْ هُوَ غَايَةُ خَشْيَةِ الْمُتَّقِينَ؛
﴿٢٢٥٤﴾ غَايَةُ رَجَائِي	﴿١٦٥١﴾ إِنَّكَ غَايَةُ رَجَائِي فِي مُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ؛
﴿٢٢٥٥﴾ غَايَةُ رِضَايَ	﴿٠٨٣٦﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَغَايَةَ طَلِبَتِي وَرِضَايَ؛
﴿٢٢٥٦﴾ غَايَةُ رَغْبَةِ الرَّاعِبِينَ	﴿٠٢٠٩﴾ يَا غَايَةَ رَغْبَةِ الرَّاعِبِينَ؛
﴿٢٢٥٧﴾ غَايَةُ رَغْبَتَاهُ	﴿٠٧٦٣﴾ يَا غَايَةَ رَغْبَتَاهُ؛
﴿٢٢٥٨﴾ غَايَةُ رَغْبَتِنَا	﴿١٠٦٩﴾ يَا غَايَةَ رَغْبَتِنَا؛
﴿٢٢٥٩﴾ غَايَةُ رَغْبَتِي	﴿١٦٥٢﴾ يَا غَايَةَ رَغْبَتِي؛
﴿٢٢٦٠﴾ غَايَةُ سُؤْلِ السَّائِلِينَ	﴿٠٣١٦﴾ يَا غَايَةَ سُؤْلِ السَّائِلِينَ؛
﴿٢٢٦١﴾ غَايَةُ طَلِبَتِي وَرِضَايَ	﴿٠٨٣٦﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَغَايَةَ طَلِبَتِي وَرِضَايَ؛
﴿٢٢٦٢﴾ غَايَةُ كُلِّ ذِي شَكْوَى	﴿٠١٨٥﴾ يَا غَايَةَ كُلِّ ذِي شَكْوَى؛

«کامل بودن»

- «۲۲۳۸» ای آن که نهایت و پایان است.
- «۲۲۳۹» ای غایت آرزومندان.
- «۲۲۴۰» ای هدف خواستاران مشتاق.
- «۲۲۴۱» تو نهایت درخواستی.
- «۲۲۴۲» ای هدف خواستاران در نیازها و اندوهها.
- «۲۲۴۳» ای مقصود جویندگان.
- «۲۲۴۴» ای نهایت خواسته‌ی مستضعفان.
- «۲۲۴۵» تو نهایت درخواستی و منتهای آرزوی آرزومندان.
- «۲۲۴۶» ای آخرین امید بیچاره‌ی تهیدست.
- «۲۲۴۷» تو غایت درخواست در خواست کنندگانی.
- «۲۲۴۸» ای منتهای آرزوی من!
- «۲۲۴۹» ای نهایت آرزوی عارفان!
- «۲۲۵۰» ای نهایت آروزهای عاشقان.
- «۲۲۵۱» ای آخرین امید امیدواران.
- «۲۲۵۲» ای ذخیره و پشتیبان و اندوخته و نهایت آرزو و خواسته من.
- «۲۲۵۳» ای کسی که نهایت بیم پرهیزکاران اوست.
- «۲۲۵۴» همانا تو نهایت تمامی امیدهایم در حال حرکت و سکونم هستی.
- «۲۲۵۵» معبودی جز تو نیست؛ آقای من، سرور من و نهایت خواسته‌ی و خشنودی من.
- «۲۲۵۶» ای نهایت اشتیاق مشتاقان!
- «۲۲۵۷» ای انتهای تمایل من.
- «۲۲۵۸» ای نهایت آرزوی ما.
- «۲۲۵۹» ای نهایت آرزوی من.
- «۲۲۶۰» ای نهایت خواسته‌ی خواهندگان.
- «۲۲۶۱» معبودی جز تو نیست؛ آقای من، سرور من و نهایت خواسته‌ی و خشنودی من.
- «۲۲۶۲» ای هدف نهایی هر دادخواه.

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿٢٢٦٣﴾ غَايَةُ كُلِّ رَغْبَةٍ	﴿١٦٥٣﴾ يَا غَايَةَ كُلِّ رَغْبَةٍ؛
﴿٢٢٦٤﴾ غَايَةُ كُلِّ شَكْوَى	﴿٠٠٥٧﴾ يَا... دَافِعَ الْبَلَوَى وَ غَايَةَ كُلِّ شَكْوَى؛
﴿٢٢٦٥﴾ غَايَةُ كُلِّ شَيْءٍ	﴿٠٧٠٧﴾ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ غَايَةُ كُلِّ شَيْءٍ وَ وَارِثُهُ؛
﴿٢٢٦٦﴾ غَايَةُ كُلِّ طَالِبٍ	﴿٠٥٥١﴾ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ غَايَةُ كُلِّ طَالِبٍ؛
﴿٢٢٦٧﴾ غَايَةُ كُلِّ غَايَةٍ	﴿١٦٥٤﴾ هُوَ غَايَةُ كُلِّ غَايَةٍ؛
﴿٢٢٦٨﴾ غَايَةُ كُلِّ مَحْبُوبٍ	﴿٠٥٨٠﴾ إِلَهِي بِكَ لَازَتْ الْقُلُوبُ لِأَنَّكَ غَايَةُ كُلِّ مَحْبُوبٍ؛
﴿٢٢٦٩﴾ غَايَةُ كُلِّ مَحْزُونٍ	﴿١٦٥٥﴾ يَا غَايَةَ كُلِّ مَحْزُونٍ؛
﴿٢٢٧٠﴾ غَايَةُ كُلِّ مُضْطَرٍّ	﴿١٦٥٥﴾ يَا... غَايَةَ كُلِّ... مُضْطَرٍّ مُتَبَلِّئٍ؛
﴿٢٢٧١﴾ غَايَةُ كُلِّ مَكْرُوبٍ	﴿١٦٥٥﴾ يَا... غَايَةَ كُلِّ... مَكْرُوبٍ؛
﴿٢٢٧٢﴾ غَايَةُ كُلِّ مَلْهُوفٍ	﴿١٦٥٥﴾ يَا... غَايَةَ كُلِّ... مَلْهُوفٍ؛
﴿٢٢٧٣﴾ غَايَةُ كُلِّ نَجْوَى	﴿٠٨٠١﴾ أَنْتَ... غَايَةُ كُلِّ نَجْوَى؛
﴿٢٢٧٤﴾ غَايَةُ مُرَادِ الْمُرِيدِينَ	﴿٠٠٤٦﴾ يَا مَنْ هُوَ غَايَةُ مُرَادِ الْمُرِيدِينَ؛
﴿٢٢٧٥﴾ غَايَةُ مَطْلُوبِي	﴿٠٠٤٢﴾ أَنْتَ غَايَةُ مَطْلُوبِي وَ مَنَائِي فِي مُتَقَلَّبِي وَ مَتَوَايَ؛
﴿٢٢٧٦﴾ غَايَةُ مِنْ غَايَاتِهِ	﴿٠٩٤٤﴾ اللَّهُ غَايَةُ مَنْ غَايَاهُ؛
﴿٢٢٧٧﴾ غَايَةُ مَنْ غَايَاهُ	﴿١٦٥٦﴾ اللَّهُ غَايَةُ مَنْ غَايَاهُ؛
﴿٢٢٧٨﴾ غَايَةُ مَنْ غَايَاهُ	﴿١٦٥٧﴾ اللَّهُ غَايَةُ مَنْ غَايَاهُ؛
﴿٢٢٧٩﴾ غَايَةُ مُنْتَهَاهُ وَ رَغْبَتَاهُ	﴿٠٣٣٤﴾ يَا غَايَةَ مُنْتَهَاهُ وَ رَغْبَتَاهُ؛
﴿٢٢٨٠﴾ غَايَتِي	﴿١٠٠٠﴾ أَنْتَ غَايَتِي فِي رَغْبَتِي؛
﴿٢٢٨١﴾ غَايَتِي فِي رَغْبَتِي	﴿٠٥٤٠﴾ يَا غَايَتِي فِي رَغْبَتِي؛

٢-١٣-٣- مقصود: (أَفْضَلُ مُقْصُودٍ، أَفْضَلُ مَنْ قَصَدَ إِلَيْهِ، أَكْبَرُ مُقْصُودٍ، أَكْرَمُ مُقْصُودٍ، أَكْرَمُ مَنْ

قَصَدَهُ، مُقْصُودٌ، مُقْصَدٌ)

﴿٢٢٨٢﴾ أَفْضَلُ مُقْصُودٍ	﴿٠٣٧٦﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَفْضَلُ مُقْصُودٍ؛
﴿٢٢٨٣﴾ أَفْضَلُ مَنْ قَصَدَ إِلَيْهِ	﴿٠٣٧٦﴾ اللَّهُمَّ لَا أَجِدُ شَافِعًا إِلَيْكَ إِلَّا مَعْرِفَتِي بِأَنَّكَ أَفْضَلُ مَنْ قَصَدَ
الْمُضْطَرُونَ	إِلَيْهِ الْمُضْطَرُونَ؛ ﴿٠٣٧٩﴾
﴿٢٢٨٤﴾ أَكْبَرُ مُقْصُودٍ قَصِدَ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا أَكْبَرَ مُقْصُودٍ قَصِدَ؛

«کامل بودن»

- ﴿۲۲۶۳﴾ ای هدف هر میل و اشتیاق.
- ﴿۲۲۶۴﴾ ای دورکننده‌ی بلا، ای نهایت هر شکایت.
- ﴿۲۲۶۵﴾ تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ پایان هر چیز و وارث آن.
- ﴿۲۲۶۶﴾ هیچ چاره‌جویی و نیرویی کارساز نیست جز با تکیه بر خداوند بلندپایه و بزرگ؛ که نهایت خواسته‌ی درخواست‌کنندگان است.
- ﴿۲۲۶۷﴾ او غایت هر غایتی است.
- ﴿۲۲۶۸﴾ خدایا، دل‌ها به تو پناه آوردند زیرا تو اوج هر دوست‌داشتنی هستی.
- ﴿۲۲۶۹﴾ ای نهایت آرزوی همه اندوهگینان.
- ﴿۲۲۷۰﴾ ای نهایت آرزوی همه‌ی بیچارگان و گرفتاران.
- ﴿۲۲۷۱﴾ ای نهایت آرزوی همه‌ی غم‌دیدگان.
- ﴿۲۲۷۲﴾ ای نهایت آرزوی همه‌ی ستم‌دیدگان.
- ﴿۲۲۷۳﴾ تو... نهایت هر نجوی و هر رازی.
- ﴿۲۲۷۴﴾ ای آن که آرمان واپسین جویندگان است.
- ﴿۲۲۷۵﴾ تویی منتهای خواسته و آرمانم در دنیا و آخرت.
- ﴿۲۲۷۶﴾ خداوند مقصود کسی است که او را مقصد و مقصود می‌داند.
- ﴿۲۲۷۷﴾ خداوند غایت است برای کسی که او را غایت و نهایت بداند.
- ﴿۲۲۷۸﴾ خداوند مقصود کسی است که او را مقصد و مقصود می‌داند.
- ﴿۲۲۷۹﴾ ای پایان انتها و آرزوی من.
- ﴿۲۲۸۰﴾ تویی نهایت اشتیاق من.
- ﴿۲۲۸۱﴾ ای نهایت خواسته‌ی من.
- ۲-۱۳-۳- خواسته‌ی نهایی: (بهترین و بزرگ‌ترین و گرامی‌ترین کسی که می‌توان او را طلب کرد، مقصد و هدف نهایی)**
- ﴿۲۲۸۲﴾ خدایا، تو بهترین هدفی.
- ﴿۲۲۸۳﴾ خدایا، شفاعت‌کننده‌ای ندارم جز این که می‌دانم تو برترین کسی هستی که بیچارگان آهنگ تو می‌کنند.
- ﴿۲۲۸۴﴾ ای بزرگ‌ترین هدفی که قصد شده است.

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿٢٢٨٥﴾ أَكْرَمَ مَقْصُودٌ	⊗ يَا أَكْرَمَ مَقْصُودٍ؛ {٠١٣٤}
﴿٢٢٨٦﴾ أَكْرَمَ مَنْ قَصَدَهُ	⊗ يَا خَيْرَ مَنْ رَجَاهُ الرَّاجُونَ وَارْأَفَ مَنْ لَجَأَ إِلَيْهِ اللَّاجُونَ وَ الْمُخْتَاجُونَ
﴿٢٢٨٧﴾ الْمَقْصُودُ بِالْعِبَادَةِ وَ	⊗ أَنَّهُ الْمَقْصُودُ بِالْعِبَادَةِ وَ الدُّعَاءِ وَ الرَّغْبَةِ وَ الرَّهْبَةِ؛ {٠٤١٩}
الدُّعَاءِ وَ الرَّغْبَةِ وَ الرَّهْبَةِ	
﴿٢٢٨٨﴾ خَيْرُ الْمَقْصُودِينَ	⊗ يَا خَيْرَ الْمَقْصُودِينَ؛ {٠٠٣٩}
﴿٢٢٨٩﴾ خَيْرُ مَقْصُودٍ	⊗ يَا خَيْرَ مَقْصُودٍ؛ {٠٠٧٦}
﴿٢٢٩٠﴾ مَقْصُودٌ بِالْخَيْرِ	⊗ يَا مَنْ هُوَ مَقْصُودٌ بِالْخَيْرِ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ؛ {٠١٣٥}
﴿٢٢٩١﴾ مَقْصُودٌ مَنْ أَنَابَ إِلَيْهِ	⊗ يَا مَقْصُودٌ مَنْ أَنَابَ إِلَيْهِ؛ {١٠٢٢}
﴿٢٢٩٢﴾ نِعَمَ الْمَقْصُودِ	⊗ هُوَ نِعَمَ الْمَقْصُودِ؛ {٠٦٠١}
﴿٢٢٩٣﴾ مَقْصَدٌ	⊗ يَا مَقْصَدٌ؛ {٠٠٢٩}

٣-١٣-٣- فاقعة: (فاقعة كل مفقود)

﴿٢٢٩٤﴾ فاقعة كل مفقود

⊗ يَا فاقعة كل مفقود؛ {٠٠٢٩}

٣-١٣-٤- مقصبي: (أقصى، أقصى)

﴿٢٢٩٥﴾ أَقْصَى طَلِبَةِ الطَّالِبِينَ

⊗ يَا أَقْصَى طَلِبَةِ الطَّالِبِينَ؛ {٠٣١٦}

﴿٢٢٩٦﴾ مُقْصَبِي

⊗ يَا مُقْصَبِي؛ {٠٢٨٣}

٣-١٣-٥- مألوه: (إله، مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ، ذُو الْإِلَهِيَّةِ)

﴿٢٢٩٧﴾ الْإِلَهِ

⊗ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى تِسْعَةً وَ تِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا

إِنَّهُ... الْإِلَهِ؛ {٠٠٠٤}

﴿٢٢٩٨﴾ الْإِلَهِ

⊗ إِلَهِي نِعَمَ الْإِلَهِ أَنْتَ؛ {٠٠٦٤}

﴿٢٢٩٩﴾ الْإِلَهِ الْأَعْظَمُ

⊗ إِنَّ الْإِلَهِ الْأَعْظَمَ أَنْطَقَ الصَّبِي؛ {٢١٦٥}

﴿٢٣٠٠﴾ الْإِلَهِ الْأَكْبَرُ

⊗ يَا اللَّهُ الْإِلَهِ الْأَكْبَرُ؛ {٠٠٥٩}

﴿٢٣٠١﴾ الْإِلَهِ الْجَلِيلُ

⊗ سُبْحَانَ الْإِلَهِ الْجَلِيلِ؛ {٠٤٨١}

﴿٢٣٠٢﴾ الْإِلَهِ الْحَقُّ

⊗ سُبْحَانَ الْإِلَهِ الْحَقِّ؛ {٠٠٦٣}

﴿٢٣٠٣﴾ الْإِلَهِ الصَّمَدُ

⊗ أَنْتَ الْإِلَهِ الصَّمَدُ؛ {٠٣٥٨}

﴿٣٤٦﴾

﴿کامل بودن﴾

﴿۲۲۸۵﴾ ای بزرگوارترین هدف.

﴿۲۲۸۶﴾ ای بهترین کسی که امیدواران می‌توانند به او امید داشته باشند و ای مهربان‌ترین کسی که بندگان می‌توانند به او پناه آورند و ای بزرگوارترین کسی که نیاز نیازمندان را برطرف می‌کند!

﴿۲۲۸۷﴾ اوست مقصود و مطلوب در عبادت و دعا و درخواست و امید و هراس.

﴿۲۲۸۸﴾ ای بهترین هدف‌ها.

﴿۲۲۸۹﴾ ای بهترین هدف.

﴿۲۲۹۰﴾ ای آن که در آسمان‌ها و زمین هدف خیر است.

﴿۲۲۹۱﴾ ای مقصد کسی که به سویش بازگردد.

﴿۲۲۹۲﴾ او چه نیکو قصدشده‌ای است.

﴿۲۲۹۳﴾ ای مقصد!

۳-۱۳-۳- نیاز هر گم‌شده

﴿۲۲۹۴﴾ ای نیاز هر گم‌شده!

۴-۱۳-۳- دورترین خواسته

﴿۲۲۹۵﴾ ای دورترین خواسته‌ی جویندگان.

﴿۲۲۹۶﴾ ای دورکننده!

۵-۱۳-۳- معبود و مقصود: (معبود و مقصود، آن که معبود و مقصودی جز او نیست، لایق معبود بودن)

﴿۲۲۹۷﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها معبود و مقصود است.

﴿۲۲۹۸﴾ خدایا! بهترین خدا تو هستی.

﴿۲۲۹۹﴾ همانا خداوند اعظم کودک را به سخن می‌آورد.

﴿۲۳۰۰﴾ ای خدا! ای معبود بزرگ.

﴿۲۳۰۱﴾ منزّه است خداوند باشکوه.

﴿۲۳۰۲﴾ منزّه است خداوند حق.

﴿۲۳۰۳﴾ تویی خدای بی‌نیاز.

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿٢٣٠٤﴾ إِلَهَ الْقُدُّوسِ	○ الْحَمْدُ لِلَّهِ إِلَاهِ الْقُدُّوسِ؛ {٠٠٧٠}
﴿٢٣٠٥﴾ إِلَهَ الْقَدِيمِ	○ اللَّهُمَّ أَنْتَ إِلَاهُ الْقَدِيمِ؛ {٠٤٨٧}
﴿٢٣٠٦﴾ إِلَهَ الْمُجِيبِ	○ فَإِنَّكَ إِلَاهُ الْمُجِيبِ؛ {٠٤٨٨}
﴿٢٣٠٧﴾ إِلَهَ الْوَاحِدِ الْوَاحِدِ	○ اللَّهُ إِلَاهُ الْوَاحِدِ الْوَاحِدِ؛ {٠٤٩٥}
﴿٢٣٠٨﴾ إِلَهَ الْوَاحِدِ الْمُوَاحِدِ	○ عِنْدَ إِلَاهِ الْوَاحِدِ الْمُوَاحِدِ، وَمَا زَرَعَهُ الزَّارِعُونَ يَخْصُدُ؛ {٠٤٩٦}
﴿٢٣٠٩﴾ إِلَهَ الَّذِي أَلَهَ	○ أَنْ إِلَهِيَّتَهُ لَطِيفَةٌ خَافِيَةٌ لَا يُدْرِكُ بِالْحَوَاسِّ وَلَا يَقَعُ فِي
كَيْفِيَّتِهِ	لِسَانٍ وَاصِفٍ وَلَا أُذُنٍ سَامِعٍ لِأَنَّ تَفْسِيرَ إِلَاهِهِ هُوَ الَّذِي أَلَهَ
	الْخَلْقُ عَنْ دَرْكِ مَائِيَّتِهِ وَكَيْفِيَّتِهِ بِحَسٍّ أَوْ بَوَهْمٍ لَا بَلْ هُوَ
	مُبْدِعُ الْأَوْهَامِ وَخَالِقُ الْحَوَاسِّ؛ {٠٥٠٥}
﴿٢٣١٠﴾ لَا إِلَهَ سِوَاهُ	○ سُبْحَانَ مَنْ تَوَحَّدَ بِالْوَحْدَانِيَّةِ فَلَا إِلَهَ سِوَاهُ؛ {١٣٩٤}
﴿٢٣١١﴾ لَيْسَ إِلَهًا غَيْرُكَ	○ لَيْسَ إِلَهًا غَيْرُكَ يَا اللَّهُ؛ {٠١٣٥}
﴿٢٣١٢﴾ إِلَهٌ	○ وَإِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ؛ {البقرة: ١٦٣}
﴿٢٣١٣﴾ إِلَهٌ	○ سُبْحَانَهُ مِنْ إِلَهٍ مَا أَمْلَكَهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٢٣١٤﴾ إِلَهٌ	○ فِي السَّمَاءِ إِلَهُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهُ وَفِي الْبَحَارِ إِلَهُ وَفِي الْفَقَارِ
	إِلَهُ وَفِي كُلِّ مَكَانٍ إِلَهُ؛ {٠٤٧٠}
﴿٢٣١٥﴾ إِلَهٌ	○ سُبْحَانَهُ مِنْ إِلَهٍ مَا أَقْدَرَهُ؛ {٠٠٤٦}
﴿٢٣١٦﴾ إِلَهَ آبَائِكَ الْأَوَّلِينَ وَ	○ أَنِّي أَحْمَدُ إِلَيْكَ إِلَهِي وَإِلَهُكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ الْأَوَّلِينَ وَ
الْآخِرِينَ	الْآخِرِينَ؛ {٠٠٩٣}
﴿٢٣١٧﴾ إِلَهُ آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ	○ يَا إِلَهَنَا وَإِلَهَ آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ؛ {٠٣٥٨}
﴿٢٣١٨﴾ إِلَهُ آبَائِي	○ يَا إِلَهِي وَإِلَهَ آبَائِي؛ {٠٢٨١}
﴿٢٣١٩﴾ إِلَهُ آبَائِي الْأَوَّلِينَ	○ يَا إِلَهِي وَإِلَهَ آبَائِي الْأَوَّلِينَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَ
	يَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ؛ {٠٤٧٢}
﴿٢٣٢٠﴾ إِلَهَ إِبْرَاهِيمَ	○ يَا إِلَهَ إِبْرَاهِيمَ؛ {٠٣٢٥}
﴿٢٣٢١﴾ إِلَهُ إِذْ لَا مَالُوهُ	○ رَبُّ إِذْ لَا مَرُئِيَّةَ وَإِلَهُ إِذْ لَا مَالُوهُ وَكَذَلِكَ يُوصَفُ رَبُّنَا
	وَهُوَ فَوْقَ مَا يَصِفُهُ الْوَاصِفُونَ؛ {١٩٣٤}

«کامل بودن»

﴿۲۳۰۴﴾ ستایش مخصوص خداوند است؛ معبود مقدّس.

﴿۲۳۰۵﴾ خدایا، تو معبود دیرینی.

﴿۲۳۰۶﴾ تو خدایی اجابت کننده هستی.

﴿۲۳۰۷﴾ خداوند معبود یگانه‌ی یکتاست.

﴿۲۳۰۸﴾ هر کس امروز اطعام کند فردای قیامت آن را نزد خداوند یگانه‌ی یکتا می‌یابد و کشاورزان آنچه کاشته‌اند درو می‌کنند.

﴿۲۳۰۹﴾ خدایی‌اش لطیف و نهانی است که نه به حواس دریافت می‌شود و نه در زبان وصف کننده واقع می‌شود و نه در گوش شنونده؛ زیرا تفسیر «اله» یعنی کسی که آفریدگان از دریافتن ماهیّت و کیفیتش به حس یا به خیال درمانده‌اند. بلکه او پدیدآورنده‌ی خیال‌ها و آفریننده‌ی حواس است.

﴿۲۳۱۰﴾ منزّه است خدایی که با وحدانیّت یکتایی خود را نمایانده است، پس معبودی جز او نیست.

﴿۲۳۱۱﴾ ای خدایی که هیچ معبودی جز تو نیست، تو را به نامت که هیچ پروردگاری جز تو نیست می‌خوانم.

﴿۲۳۱۲﴾ و خدای شما، خداوند یگانه‌ای است، که غیر از او معبودی نیست! اوست بخشنده و مهربان (و دارای رحمت عامّ و خاصّ)!

﴿۲۳۱۳﴾ منزّه است خدایی که چه بسیار مالک و دارای اختیار است.

﴿۲۳۱۴﴾ پروردگار ما در آسمان خدا و در زمین خدا و در دریاها خدا و در کویر خدا و در هر جا خداست.

﴿۲۳۱۵﴾ منزّه است خدایی که بسیار تواناست.

﴿۲۳۱۶﴾ خدایم و خدایت و خدای نیاکانت از اوّل تا آخر را شکر و سپاس می‌گوییم.

﴿۲۳۱۷﴾ ای خدای ما و خدای پدران ما.

﴿۲۳۱۸﴾ ای خدای من و خدای پدرانم.

﴿۲۳۱۹﴾ ای خدای من و خدای پدران قبلی من ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و اسباط.

﴿۲۳۲۰﴾ ای خدای ابراهیم.

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿٢٣٢٢﴾ إِلَهُ إِسْحَاقَ	✽ يَا إِلَهَ إِبْرَاهِيمَ وَإِلَهَ إِسْحَاقَ؛ {٠٣٥٨}
﴿٢٣٢٣﴾ إِلَهُ إِسْرَافِيلَ	✽ اللَّهُمَّ إِلَهَ جَبْرَائِيلَ وَإِلَهَ مِيكَائِيلَ وَإِلَهَ إِسْرَافِيلَ؛ {٠٤٧٦}
﴿٢٣٢٤﴾ إِلَهُ الْأُبْرَارِ	✽ اللَّهُمَّ رَبَّ الْأَخْيَارِ وَإِلَهَ الْأَبْرَارِ؛ {٠٤٧٧}
﴿٢٣٢٥﴾ إِلَهُ الْأَخِيرِينَ	✽ يَا إِلَهَ الْأَوَّلِينَ وَإِلَهَ الْآخِرِينَ؛ {٠٣٥٨}
﴿٢٣٢٦﴾ إِلَهُ الْأَرْضِ	✽ اللَّهُمَّ إِلَهَ السَّمَاءِ وَإِلَهَ الْأَرْضِ؛ {٠٠٧٣}
﴿٢٣٢٧﴾ إِلَهُ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ	✽ يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ يَا إِلَهَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ؛ {٠١٢٩}
﴿٢٣٢٨﴾ إِلَهُ الْأَرْضِينَ السَّعْبِ	✽ يَا... إِلَهَ الْأَرْضِينَ السَّعْبِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ؛ {٠٣٥٨}
﴿٢٣٢٩﴾ إِلَهُ الْأَرْضِينَ وَالسَّمَاوَاتِ	✽ يَا إِلَهَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتِ؛ {٠٤٧٨}
﴿٢٣٣٠﴾ إِلَهُ الْأَغْنِيَاءِ	✽ يَا إِلَهَ الْأَغْنِيَاءِ؛ {٠٠٣٩}
﴿٢٣٣١﴾ إِلَهُ الْأَلِهَةِ	✽ يَا إِلَهَ الْأَلِهَةِ؛ {٠٣٥٨}
﴿٢٣٣٢﴾ إِلَهُ الْأَلِهَةِ	✽ سُبْحَانَ اللَّهِ إِلَهَ الْأَلِهَةِ يَوْمَ الْوَاقِعَةِ؛ {٠٩٠٣}
﴿٢٣٣٣﴾ إِلَهُ الْأَنْبِيَاءِ	✽ يَا إِلَهَ الْأَنْبِيَاءِ؛ {٠٤٧٩}
﴿٢٣٣٤﴾ إِلَهُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ	✽ يَا إِلَهَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ؛ {٠٠٣٩}
﴿٢٣٣٥﴾ إِلَهُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ	✽ أَنْتَ إِلَهِي وَخَالِقِي وَإِلَهَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ وَلَا مَعْبُودَ سِوَاكَ؛ {٠٠٢٠}
﴿٢٣٣٦﴾ إِلَهُ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَالسَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا	✽ إِلَهَ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَالسَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا؛ {٠٤٨٠}
﴿٢٣٣٧﴾ إِلَهُ الْحَقِّ	✽ لَيْتِكَ إِلَهَ الْحَقِّ؛ {٠٤٨٢}
﴿٢٣٣٨﴾ إِلَهُ الْحَقِّ الْمُبِينِ	✽ إِلَهَ الْحَقِّ الْمُبِينِ؛ {٠٤٨٣}
﴿٢٣٣٩﴾ إِلَهُ الْخَلْقِ	✽ يَا إِلَهَ الْخَلْقِ؛ {٠٠٣٢}
﴿٢٣٤٠﴾ إِلَهُ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ	✽ يَا إِلَهَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ؛ {٠٠٣٩}
﴿٢٣٤١﴾ إِلَهُ الدَّاهِرِينَ	✽ أَتَيْنَ إِلَهَ الدَّاهِرِينَ؛ {٢١٦٦}
﴿٢٣٤٢﴾ إِلَهُ السَّمَاءِ	✽ اللَّهُمَّ إِلَهَ السَّمَاءِ؛ {٠٠٧٣}
﴿٢٣٤٣﴾ إِلَهُ السَّمَاوَاتِ	✽ يَا إِلَهِي وَإِلَهَ الْعَالَمِينَ وَإِلَهَ السَّمَاوَاتِ؛ {٠٣٥٨}
﴿٢٣٤٤﴾ إِلَهُ السَّمَاوَاتِ السَّعْبِ	✽ يَا إِلَهِي وَإِلَهَ الْعَالَمِينَ وَإِلَهَ السَّمَاوَاتِ السَّعْبِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ؛ {٠٣٥٨}

﴿کامل بودن﴾

﴿۲۳۲۱﴾ پروردگار بود در زمانی که هیچ پروریده‌ای نبود؛ و معبود بود در زمانی که هیچ عبادت کننده نبود؛ پروردگار ما را باید چنین وصف نمود و او بالاتر است از آنچه وصف‌کنندگان او را وصف می‌کنند.

﴿۲۳۲۲﴾ ای خدای ابراهیم و اسحاق.

﴿۲۳۲۳﴾ خدایا! ای معبود جبرئیل و ای معبود میکائیل و ای معبود اسرافیل!

﴿۲۳۲۴﴾ خدایا، ای پروردگار نیکان و خدای پاکان.

﴿۲۳۲۵﴾ ای خدای اولین و آخرین.

﴿۲۳۲۶﴾ خدایا، ای خدای آسمان و ای خدای زمین.

﴿۲۳۲۷﴾ ای نیک آزمون، ای معبود زمین و آسمان.

﴿۲۳۲۸﴾ ای خدای آسمان‌های هفتگانه و هر آنچه درون و میان آن‌هاست.

﴿۲۳۲۹﴾ ای خداوندی که معبود زمین‌ها و آسمان‌هاست!

﴿۲۳۳۰﴾ ای معبود توانگران.

﴿۲۳۳۱﴾ ای خدای خدایان.

﴿۲۳۳۲﴾ منزّه است خداوندی که در روز قیامت خدای خدایان است.

﴿۲۳۳۳﴾ ای معبود پیامبران.

﴿۲۳۳۴﴾ ای خدای اولین و آخرین.

﴿۲۳۳۵﴾ تو خدا و آفریدگار من، و خدای پیشینیان و پسینیان هستی و هیچ خدایی جز تو، و

هیچ معبودی جز تو وجود ندارد.

﴿۲۳۳۶﴾ خدای خشکی و دریا و آسمان و زمین و آنچه میان آن‌هاست.

﴿۲۳۳۷﴾ لَبَّیکَ ای خدای حق.

﴿۲۳۳۸﴾ خدای حق روشنگر.

﴿۲۳۳۹﴾ ای خدای آفریده‌شدگان.

﴿۲۳۴۰﴾ ای معبود همه آفریدگان.

﴿۲۳۴۱﴾ کجاست خدای روزگاران.

﴿۲۳۴۲﴾ خدایا، ای خدای آسمان.

﴿۲۳۴۳﴾ ای معبود من و ای معبود جهانیان و ای خدای آسمان‌ها.

﴿۲۳۴۴﴾ ای معبود من و جهانیان و ای خدای آسمان‌های هفتگانه و هر آنچه درون آن‌هاست.

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿٢٣٤٥﴾ إِلَهَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	⊗ اعْبُدْ إِلَهَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠٤٨٤}
﴿٢٣٤٦﴾ إِلَهَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ	⊗ أَنْتَ اللَّهُ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ لَكَ اللَّهُ أَدْعُو إِلَهَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ؛ {٠٤٨٥}
﴿٢٣٤٧﴾ إِلَهَ الصَّامِتِينَ	⊗ يَا... إِلَهَ الصَّامِتِينَ وَالنَّاطِقِينَ؛ {٠٠٥٧}
﴿٢٣٤٨﴾ إِلَهَ الْعَالَمِينَ	⊗ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ؛ {٠٠١٧}
﴿٢٣٤٩﴾ إِلَهُ الْكَوَاكِبِ	⊗ أَنْتَ اللَّهُ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ لَكَ اللَّهُ أَدْعُو إِلَهَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ لَكَ اللَّهُ أَدْعُو إِلَهَ الْكَوَاكِبِ؛ {٠٤٨٥}
﴿٢٣٥٠﴾ إِلَهَ الْمَاضِينَ وَالْعَابِرِينَ	⊗ يَا إِلَهَ الْمَاضِينَ وَالْعَابِرِينَ وَالْمُقَرَّبِينَ وَالْجَّاحِدِينَ؛ {٠٠٥٧}
﴿٢٣٥١﴾ إِلَهَ الْمُرْسَلِينَ	⊗ سُبْحَانَ رَبِّ النَّبِيِّنَ وَإِلَهَ الْمُرْسَلِينَ؛ {٠٤٨٩}
﴿٢٣٥٢﴾ إِلَهَ الْمُسْتَضْعِفِينَ	⊗ [يَا إِلَهَ] الْمُسْتَضْعِفِينَ؛ {٠٤٩٠}
﴿٢٣٥٣﴾ إِلَهَ الْمُسْلِمِينَ	⊗ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَإِلَهَ الْمُسْلِمِينَ؛ {٠٤٩١}
﴿٢٣٥٤﴾ إِلَهَ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ	⊗ أَدْعُو إِلَهَ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ؛ {٠٤٨٥}
﴿٢٣٥٥﴾ إِلَهَ الْمَلَائِكَةِ	⊗ أَدْعُو إِلَهَ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ؛ {٠٤٩٢}
﴿٢٣٥٦﴾ إِلَهَ الْمُؤْمِنِينَ	⊗ اللَّهُمَّ وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ وَإِلَهَ الْمُؤْمِنِينَ؛ {٠٤٩٣}
﴿٢٣٥٧﴾ إِلَهَ النَّاسِ	⊗ إِلَهَ النَّاسِ؛ {٣}
﴿٢٣٥٨﴾ إِلَهَ النَّبِيِّنَ	⊗ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَإِلَهَ النَّبِيِّنَ؛ {٠٤١٥}
﴿٢٣٥٩﴾ إِلَهَ الْهُدَى	⊗ يَا إِلَهَ الْهُدَى؛ {٠٤٩٤}
﴿٢٣٦٠﴾ إِلَهَ بَنِي إِسْرَائِيلَ	⊗ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِلَهُ بَنِي إِسْرَائِيلَ؛ {٠٤٩٧}
﴿٢٣٦١﴾ إِلَهَ جِبْرِئِيلَ	⊗ اللَّهُمَّ إِلَهَ جِبْرِئِيلَ؛ {٠٤٧٦}
﴿٢٣٦٢﴾ إِلَهَ حَقٍّ	⊗ أَنَا الَّذِي أَضْرِبُكُمْ وَنَاصِرِي، إِلَهُ حَقٍّ وَلَهُ مُهَاجِرِي؛ {٠٤٩٨}
﴿٢٣٦٣﴾ إِلَهُ فِي الْأَرْضِ	⊗ اللَّهُمَّ أَنْتَ جَبَّارٌ فِي السَّمَاءِ وَجَبَّارٌ فِي الْأَرْضِ وَمَلِكٌ فِي السَّمَاءِ وَمَلِكٌ فِي الْأَرْضِ وَإِلَهُ فِي السَّمَاءِ وَإِلَهُ فِي الْأَرْضِ؛ {٠٤٩٩}
﴿٢٣٦٤﴾ إِلَهُ فِي السَّمَاءِ	⊗ اللَّهُمَّ أَنْتَ جَبَّارٌ فِي السَّمَاءِ وَجَبَّارٌ فِي الْأَرْضِ وَمَلِكٌ فِي السَّمَاءِ وَمَلِكٌ فِي الْأَرْضِ؛ {٠٤٩٩}

﴿کامل بودن﴾

- ﴿۲۳۴۵﴾ خدای آسمان‌ها و زمین را عبادت می‌کنم.
- ﴿۲۳۴۶﴾ تو خداوند مهربان‌ترین مهربانانی. تو را می‌خوانم که خدای خورشید و ماه هستی.
- ﴿۲۳۴۷﴾ ای معبود خاموشان و سخن‌گویان.
- ﴿۲۳۴۸﴾ ای معبود عالمیان.
- ﴿۲۳۴۹﴾ تو خداوند مهربان‌ترین مهربانانی. تو را می‌خوانم که خدای خورشید و ماه هستی، تو را می‌خوانم که خدای ستارگان هستی.
- ﴿۲۳۵۰﴾ ای معبود گذشتگان و سپری‌شدگان و اعتراف‌کنندگان و انکار‌کنندگان.
- ﴿۲۳۵۱﴾ منزّه است پروردگار پیامبران و خدای فرستادگان.
- ﴿۲۳۵۲﴾ ای خدای مستضعفان!
- ﴿۲۳۵۳﴾ خداوند پروردگار عالمیان و معبود مسلمانان است.
- ﴿۲۳۵۴﴾ خدای مشرق‌ها و مغرب‌ها را می‌خوانم.
- ﴿۲۳۵۵﴾ پروردگار فرشتگان مقرب را می‌خوانم.
- ﴿۲۳۵۶﴾ خدایا، ای سرپرست مؤمنان، و ای خدای مؤمنان.
- ﴿۲۳۵۷﴾ به (خدا و) معبود مردم.
- ﴿۲۳۵۸﴾ ای پروردگار جهانیان.
- ﴿۲۳۵۹﴾ ای خدای هدایت.
- ﴿۲۳۶۰﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست، خدای بنی اسرائیل.
- ﴿۲۳۶۱﴾ خدایا! ای معبود جبرئیل!
- ﴿۲۳۶۲﴾ من آن کسی هستم که با شمشیر بر شما ضربه وارد می‌سازم و یار و یاورم پروردگار حقّی است که به سوی او هجرت خواهیم کرد.
- ﴿۲۳۶۳﴾ خدایا! تو صاحب اراده‌ی نافذ در آسمان و زمینی، و پادشاه آسمان و زمینی و خدای آسمان و زمینی.
- ﴿۲۳۶۴﴾ خدایا! تو صاحب اراده‌ی نافذ در آسمان و زمینی، و پادشاه آسمان و زمینی و خدای آسمان و زمینی.

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿٢٣٦٥﴾ إِلَهٌ قَاهِرٌ قَادِرٌ	﴿٥٠٠﴾ فَنَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ إِلَهٌ قَاهِرٌ قَادِرٌ؛
﴿٢٣٦٦﴾ إِلَهٌ كُلُّ شَيْءٍ	﴿٤٨٣﴾ أَنْتَ إِلَهٌ كُلُّ شَيْءٍ؛
﴿٢٣٦٧﴾ إِلَهٌ كُلُّ شَيْءٍ	﴿٥٠٨﴾ فَأَنْتَ إِلَهٌ كُلُّ شَيْءٍ وَ خَالِقُهُ؛
﴿٢٣٦٨﴾ إِلَهٌ كُلُّ شَيْءٍ	﴿٥٠٣﴾ يَا إِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكُهُ؛
﴿٢٣٦٩﴾ إِلَهٌ كُلُّ مَأْلُوهُ	﴿٥٠١﴾ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بِدِيَعِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، رَبَّ الْأَرْبَابِ، وَإِلَهَ كُلِّ مَأْلُوهِ؛ {٥١٦٢}
﴿٢٣٧٠﴾ إِلَهٌ لَا تَخْتَرُمُ الْأَيَّامُ مُلْكُهُ	﴿٤٨٣﴾ أَشْهَدُ أَنَّكَ إِلَهٌ لَا تَخْتَرُمُ الْأَيَّامُ مُلْكُكَ؛
﴿٢٣٧١﴾ إِلَهٌ لَا يُضَادُّ	﴿٥٠٥﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ حَيٌّ لَا تَمُوتُ وَغَالِبٌ لَا تُغْلَبُ وَبَصِيرٌ لَا تَرْتَابُ وَ سَمِيعٌ لَا تَشْكُ وَ قَهَّارٌ لَا تُقْهَرُ وَ قَرِيبٌ لَا تَبْعُدُ وَ شَاهِدٌ لَا تَغِيبُ وَإِلَهٌ لَا يُضَادُّ؛ {٥٥٥}
﴿٢٣٧٢﴾ إِلَهٌ مُحَمَّدٌ ﷺ	﴿٥٠٧﴾ يَا إِلَهَ مُحَمَّدٍ؛
﴿٢٣٧٣﴾ إِلَهٌ مُحَمَّدٌ وَإِبْرَاهِيمَ	﴿٥٠٧﴾ يَا إِلَهَ مُحَمَّدٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَ يُوسُفَ وَالْأَسْبَاطِ ﷺ؛ {٥٠٧٢}
﴿٢٣٧٤﴾ إِلَهٌ مِنْ بَقِي	﴿٥٠٧٢﴾ يََا إِلَهَ الْأَوَّلِينَ وَإِلَهَ الْآخِرِينَ وَإِلَهَ مَنْ بَقِيَ؛ {٥٣٥٨}
﴿٢٣٧٥﴾ إِلَهٌ مَنْ فِي الْأَرْضِ	﴿٥٠٦﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... إِلَهٍ مَنْ فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتِ؛ {٥٠٦٣}
﴿٢٣٧٦﴾ إِلَهٌ مَنْ فِي الْأَرْضِ	﴿٥٠١﴾ إِلَهٌ مَنْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَهٌ مَنْ فِي السَّمَاءِ؛ {٥٠١١}
﴿٢٣٧٧﴾ إِلَهٌ مَنْ فِي الْأَرْضِ	﴿٥٠١١﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ هَذَا الْيَوْمِ الْجَدِيدِ وَ كُلِّ يَوْمٍ وَإِلَهَ مَنْ فِي السَّمَاءِ السَّبْعِ وَالْأَرْضِ السَّبْعِ وَإِلَهَ مَنْ فِي الْأَرْضِ السَّبْعِ؛ {٥١٤٤}
﴿٢٣٧٨﴾ إِلَهٌ مَنْ فِي الْأَرْضِ	﴿٥٠٧﴾ أَنْتَ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ فَتَّاحُ الْخَيْرَاتِ إِلَهٌ مَنْ فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتِ
﴿٢٣٧٩﴾ إِلَهٌ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ	﴿٥٠٤﴾ يَا إِلَهَ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى؛ {٥٠٤}
﴿٢٣٨٠﴾ إِلَهٌ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَ إِلَهٌ مَنْ فِي الْأَرْضِ	﴿٥٠٣﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ إِلَهٌ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَإِلَهٌ مَنْ فِي الْأَرْضِ؛ {٥٠٣}

«کامل بودن»

- ﴿۲۳۶۵﴾ مبارک است خداوندی که پروردگار جهانیان است، خدای چیره و توانمند.
- ﴿۲۳۶۶﴾ تویی معبود همه چیز.
- ﴿۲۳۶۷﴾ تو خدای هر چیز و آفریننده‌ی آن هستی.
- ﴿۲۳۶۸﴾ ای معبود و دارنده‌ی هر چیز.
- ﴿۲۳۶۹﴾ خدایا! ستایش از آن توست، ای پدیدآورنده‌ی آسمان‌ها و زمین، ای صاحب شکوه و بزرگی، ای مهتر مهتران، ای معبود هر معبود!
- ﴿۲۳۷۰﴾ گواهی می‌دهم که تو خدایی هستی که روزگار، فرمانروایی‌ات را نابود نمی‌کند.
- ﴿۲۳۷۱﴾ خدایا! تو زنده‌ای نامیرا هستی و پیروزی شکست‌ناپذیر و بینایی که دچار تردید نشود و شنوایی که دچار شک نشود و چیره‌ای که مغلوب نشود و نزدیکی که دور نشود و گواهی که غایب نشود و معبودی که مخالف ندارد.
- ﴿۲۳۷۲﴾ ای معبود محمد ﷺ.
- ﴿۲۳۷۳﴾ ای خدای محمد و ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و یوسف و اسباط ﷺ.
- ﴿۲۳۷۴﴾ ای خدای اولین و آخرین، ای معبود آیندگان و پیشینیان.
- ﴿۲۳۷۵﴾ ستایش خدایی را که... معبود هر چه در زمین و آسمان‌هاست، می‌باشد.
- ﴿۲۳۷۶﴾ معبود هر که در زمین است و معبود هر که در آسمان است.
- ﴿۲۳۷۷﴾ خدایا، ای پروردگار این روز جدید و هر روز و معبود هر که در آسمان‌های هفتگانه و معبود هر که در زمین‌های هفتگانه است.
- ﴿۲۳۷۸﴾ تویی بخشنده‌ترین بخشنندگان و گشاینده‌ی خوبی‌ها و پروردگار هر آنچه در زمین و آسمان‌هاست.
- ﴿۲۳۷۹﴾ ای معبود هر که در آسمان‌ها و زمین است و هر چه میان آن‌هاست و هر چه در زیر زمین است.
- ﴿۲۳۸۰﴾ خدایا! تو خدای اهل آسمان و اهل زمینی.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿٢٣٨١﴾ إِلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ ❖ اللَّهُمَّ رَبَّ هَذَا الْيَوْمِ الْجَدِيدِ وَكُلِّ يَوْمٍ وَإِلَهُ مَنْ فِي
السَّمَاوَاتِ؛ {٠١٤٤}
- ﴿٢٣٨٢﴾ إِلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ ❖ أَنْتَ اللَّهُ إِلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ؛ {٠٣٨٤}
- ﴿٢٣٨٣﴾ إِلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ ❖ اللَّهُمَّ رَبَّ هَذَا الْيَوْمِ الْجَدِيدِ وَكُلِّ يَوْمٍ وَإِلَهُ مَنْ فِي
السَّمَاوَاتِ السَّنْعِ؛ {٠١٤٤}
- ﴿٢٣٨٤﴾ إِلَهُ مَنْ مَضَى ❖ يَا... إِلَهُ مَنْ مَضَى؛ {٠٣٥٨}
- ﴿٢٣٨٥﴾ إِلَهُ مُوسَى ❖ إِلَهُ مُوسَى؛ {طه: ٨٨}
- ﴿٢٣٨٦﴾ إِلَهُ مِيكَائِيلَ ❖ اللَّهُمَّ إِلَهُ جَبْرَائِيلَ وَإِلَهُ مِيكَائِيلَ؛ {٠٤٧٦}
- ﴿٢٣٨٧﴾ إِلَهُ وَاحِدٌ ❖ إِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ؛ {النحل: ٢٢}
- ﴿٢٣٨٨﴾ إِلَهُ وَاحِدٌ ❖ أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ؛ {إبراهيم: ٥٢}
- ﴿٢٣٨٩﴾ إِلَهُ يَعْقُوبَ ❖ يَا... إِلَهُ يَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ؛ {٠٣٥٨}
- ﴿٢٣٩٠﴾ إِلَهُ ❖ لَا إِلَهَ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ إِلَّا أَنْتَ تَعَظَّمْتَ حَمِيداً وَ
تَحَمَّذْتَ كَرِيماً وَتَكَبَّرْتَ رَحِيماً وَكُنْتَ عَزِيزاً قَدِيماً قَدِيراً
مَجِيداً تَعَالَيْتَ قُدُّوساً رَحِيماً قَدِيراً وَتَوَحَّذْتَ إِلَهُاً جَبَّاراً
قَوِيّاً عَلِيّاً عَلِيماً عَظِيماً كَبِيراً؛ {٠٥٠٧}
- ﴿٢٣٩١﴾ إِلَهُ حَيُّ قَيُّومٌ ❖ أَنْتَ... رَبَّاً إِلَهُاً حَيّاً قَيُّوماً؛ {٠٠٤٤}
- ﴿٢٣٩٢﴾ إِلَهُ ذُو مَنِّ ❖ وَاعْبُدْ إِلَهُاً ذَا مَنٍّ؛ {٠٥٠٨}
- ﴿٢٣٩٣﴾ إِلَهُ صَانِعُ الْعَالَمِ ❖ مَنْ لَمْ يَعْرِفْ مِنَ اللَّهِ سِوَى كَوْنِهِ إِلَهُاً صَانِعاً لِلْعَالَمِ قَادِراً قَاهِراً
عَالِماً وَأَنَّ لَهُ جَنَّةً يُنْعَمُ بِهَا الْمُطِيعِينَ وَنَاراً يُعَذَّبُ بِهَا الْعَاصِينَ
فَعَبْدُهُ لِيَفُوزَ بِجَنَّتِهِ أَوْ يَكُونَ لَهُ النَّجَاةُ مِنْ نَارِهِ؛ {٠٥٠٩}
- ﴿٢٣٩٤﴾ إِلَهُ عَزِيزٌ مُتَعَزِّزٌ ❖ اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيراً مُتَكَبِّراً وَإِلَهُاً عَزِيزاً مُتَعَزِّزاً؛ {٠٤٠٤}
- ﴿٢٣٩٥﴾ إِلَهُ مُتَعَزِّزٌ ❖ اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيراً مُتَكَبِّراً وَإِلَهُاً مُتَعَزِّزاً؛ {٠٥١٠}
- ﴿٢٣٩٦﴾ إِلَهُ مَعْبُودٌ فِي جَلَالِ عَظَمَتِكَ وَكِبَرِيَّاتِكَ ❖ إِلَهُاً مَعْبُوداً فِي جَلَالِ عَظَمَتِكَ وَكِبَرِيَّاتِكَ؛ {٠٤٨٣}
- ﴿٢٣٩٧﴾ إِلَهُ مُقَدَّسٌ ❖ ادْعُوا إِلَهُاً مُقَدَّساً؛ {٠٤٨٥}

﴿کامل بودن﴾

﴿۲۳۸۱﴾ خدایا، ای پروردگار این روز جدید و هر روز و معبود هر که در آسمان‌هاست.
﴿۲۳۸۲﴾ تویی معبود هر کس که در آسمان‌هاست و معبود هر کس که در زمین است.
﴿۲۳۸۳﴾ خدایا، ای پروردگار این روز جدید و هر روز و معبود هر که در آسمان‌های هفتگانه است.

﴿۲۳۸۴﴾ ای معبود گذشتگان.

﴿۲۳۸۵﴾ خدای موسی.

﴿۲۳۸۶﴾ خدایا! ای معبود جبرئیل و ای معبود میکائیل!

﴿۲۳۸۷﴾ معبود شما خداوند یگانه است.

﴿۲۳۸۸﴾ او خدا یکتاست.

﴿۲۳۸۹﴾ ای معبود یعقوب و نوادگان یعقوب.

﴿۲۳۹۰﴾ در آسمان‌ها و زمین هیچ خدایی جز تو نیست. درحالی‌که ستودنی هستی عظمت یافتی و درحالی‌که بزرگوار هستی ستایش شدی و درحالی‌که بخشنده هستی بزرگ شدی، شکست‌ناپذیر، دیرین، و توانای بزرگوار هستی. درحالی‌که پاک، مهربان و توانایی بلندمرتبه شدی، و درحالی‌که معبودی صاحب اراده‌ی نافذ، توانمند، بلندمرتبه، دانا و بزرگ هستی، یگانگی خویش را نمایاندی.

﴿۲۳۹۱﴾ تو پروردگاری معبود زنده و پاینده‌ای.

﴿۲۳۹۲﴾ و خدای نعمت‌دهنده را پرستش کن.

﴿۲۳۹۳﴾ کسی که در معرفت و بینش به این پایه نرسیده و همین مقدار می‌داند که اوست سازنده‌ی جهان و دانا و توانا و چیره بر عالم آفرینش، در مقابل اطاعت و بندگی پاداش می‌دهد و نافرمانان را کیفر می‌کند و با این اعتقاد خدا را بپرسد بر رسیدن به بهشت کامیاب می‌شود یا از جهنم نجات می‌یابد.

﴿۲۳۹۴﴾ خداوند بزرگ‌ترین است، بزرگ و شایسته‌ی بزرگی؛ و معبودی است شکست‌ناپذیر و عزت‌بخش.

﴿۲۳۹۵﴾ خداوند بزرگ‌ترین است، بزرگ و شایسته‌ی بزرگی؛ و معبودی است شکست‌ناپذیر و عزت‌بخش.

﴿۲۳۹۶﴾ خدایی مورد پرستش در شکوه عظمت و بزرگی‌ات.

﴿۲۳۹۷﴾ پروردگاری را می‌خوانم که منزّه است.

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿٢٣٩٨﴾ إِلَهٌ وَلَا مَأْلُوهُ	⊗ كَانَ رَبًّا وَلَا مَرْبُوبٌ وَإِلَهًا وَلَا مَأْلُوهُ؛ {٥١١}
﴿٢٣٩٩﴾ إِلَهٌ وَاحِدٌ	⊗ إِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلْهًا وَاحِدًا؛ {البقرة: ١٣٣}
﴿٢٤٠٠﴾ إِلَهٌ وَاحِدٌ أَحَدٌ صَمَدٌ	⊗ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ إِلَهًا وَاحِدًا أَحَدًا صَمَدًا قَيُّومًا أَبَدًا؛ {٥١٢}
﴿٢٤٠١﴾ إِلَهٌ وَاحِدٌ أَحَدٌ فَرْدٌ	⊗ إِلَهًا وَاحِدًا أَحَدًا فَرْدًا صَمَدًا قَائِمًا بِالْقِسْطِ؛ {٥٠٢٨}
صَمَدٌ قَائِمٌ بِالْقِسْطِ	
﴿٢٤٠٢﴾ إِلَهٌ وَاحِدٌ أَحَدٌ فَرْدٌ	⊗ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ إِلَهًا وَاحِدًا أَحَدًا فَرْدًا صَمَدًا وَتَرًّا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا؛ {٥١٨٠}
﴿٢٤٠٣﴾ إِلَهٌ وَاحِدٌ خَالِقٌ قَادِرٌ	⊗ [جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ مَا رَأْسُ الْعِلْمِ قَالَ مَعْرِفَةُ اللَّهِ حَقَّ مَعْرِفَتِهِ قَالَ وَ] مَا حَقَّ مَعْرِفَتِهِ قَالَ أَنْ تَعْرِفَهُ بِلَا مِثَالٍ وَلَا شَبَهٍ وَتَعْرِفَهُ إِلَهًا وَاحِدًا خَالِقًا قَادِرًا أَوَّلًا وَآخِرًا وَظَاهِرًا وَبَاطِنًا لَا كُفُولَ لَهُ وَلَا مِثْلَ لَهُ؛ {٥١٣}
﴿٢٤٠٤﴾ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَمْ يَتَّخِذْ	⊗ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ إِلَهًا وَاحِدًا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا؛ {٥١٥}
صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا	
﴿٢٤٠٥﴾ إِلَهٌ وَاحِدًا مَاجِدًا	⊗ إِلَهًا وَاحِدًا مَاجِدًا؛ {٥١٦}
﴿٢٤٠٦﴾ إِلَهُكُمْ	⊗ إِنْ إِلَهُكُمْ لَوَاحِدٌ؛ {الصافات: ٤}
﴿٢٤٠٧﴾ إِلَهِنَا	⊗ يَا إِلَهِنَا؛ {٥٠٣٩}
﴿٢٤٠٨﴾ إِلَهِي الْحَقُّ الْحَقِيقُ	⊗ أَنْتَ إِلَهِي الْحَقُّ الْحَقِيقُ؛ {٥١٧}
﴿٢٤٠٩﴾ إِلَهِي	⊗ سُبْحَانَ إِلَهِي؛ {٥٠٣٣}
﴿٢٤١٠﴾ إِلَهِي	⊗ يَا إِلَهِي؛ {٥٠٧٠}
﴿٢٤١١﴾ إِلَهِي الْكَرِيمُ	⊗ فَأَنْتَ إِلَهِي الْكَرِيمُ الَّذِي لَا تَرُدُّ سَائِلًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ سَائِلًا وَلَا تَحْتَجِبُ عَنْ أَحَدٍ مِنْهُمْ أَرَادَكَ؛ {٥١٨}
﴿٢٤١٢﴾ إِلَهِي الْمَالِكُ	⊗ أَنْتَ إِلَهِي الْمَالِكُ الَّذِي مَلَكَتِ الْمُلُوكَ فَتَوَاضَعَ لِهَيْبَتِكَ الْأَعِزَّاءُ وَدَانَ لَكَ بِالطَّاعَةِ الْأَخِلَّاءُ؛ {٥١٩}
﴿٢٤١٣﴾ إِلَهِي بِالتَّحْقِيقِ	⊗ يَا إِلَهِي بِالتَّحْقِيقِ؛ {٥٠٠٢}

﴿کامل بودن﴾

﴿۲۳۹۸﴾ او پروردگار بود در هنگامی که هیچ پروریده‌ای نبود و معبود بود در زمانی که عبادت‌کننده‌ای نبود.

﴿۲۳۹۹﴾ خدای تو، و خدای پدرانت، ابراهیم و اسماعیل و اسحاق، خداوند یکتا را.

﴿۲۴۰۰﴾ شهادت می‌دهم که هیچ خدایی جز خدای یگانه نیست، یکتاست و هیچ شریکی ندارد، خداوند یکتای بی‌نیاز برپای ابدی.

﴿۲۴۰۱﴾ معبود یگانه یکتا، بی‌همتای بی‌نیاز که همواره به عدالت برپاست.

﴿۲۴۰۲﴾ گواهی می‌دهم که هیچ خدایی جز الله نیست، او یگانه است و شریک ندارد، خدای واحد احد، بی‌همتای بی‌نیاز یگانه است، نه همسری اختیار کرده است و نه فرزندی.

﴿۲۴۰۳﴾ مردی نزد رسول خدا ﷺ آمد و گفت: «سرِّ علم چیست؟» فرمود: «معرفت خداوند چنانچه حق معرفت اوست؛» گفت: «حق معرفت او چیست؟» فرمود: «اینکه او را بشناسی به اینکه بی‌مثل و مانند است و اینکه خدایی است یگانه، آفریننده، توانا، اولی است پیش از همه چیز و آخری است بعد از فنای همه چیز، وجود او با دلایل ظاهر است و ذات او به حقیقت نهان است. نه همتایی دارد و نه نظیری.»

﴿۲۴۰۴﴾ معبودی جز خدای یگانه‌ی بی‌شریک نیست، معبودی یکتا و تنها و بی‌همتا و بی‌نیاز که همسر و فرزندی برای خود انتخاب نکرده است.

﴿۲۴۰۵﴾ خدایی یگانه و بزرگوار است.

﴿۲۴۰۶﴾ که معبود شما یگانه است.

﴿۲۴۰۷﴾ ای معبود ما.

﴿۲۴۰۸﴾ تو خدای حق و شایسته‌ی منی.

﴿۲۴۰۹﴾ منزّه است خدای من.

﴿۲۴۱۰﴾ ای معبود من.

﴿۲۴۱۱﴾ خدای من، تو همان بزرگواری هستی که هیچ درخواست‌کننده‌ای از مؤمنان را که به تو رو انداخته از بارگاہت دور نمی‌سازی و از هیچ‌یک از کسانی که قصد تو کرده‌اند، خود را پوشیده نمی‌داری.

﴿۲۴۱۲﴾ تو خدای مالکی هستی که پادشاهان را مالکی؛ توانمندان در برابر هیبتت تواضع کردند، و دوستان با بردن فرمان تو در برابرت فروتن گشتند.

﴿۲۴۱۳﴾ ای معبود راستین من.

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿٢٤١٤﴾ إِلَهِي وَخَالِقِي	﴿٢٤١٤﴾ أَنْتَ إِلَهِي وَخَالِقِي وَإِلَهُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ وَلَا مَعْبُودَ سِوَاكَ؛ {٠٠٢٠}
﴿٢٤١٥﴾ إِلَهِي وَلِيِّ الْحَامِدِينَ	﴿٢٤١٥﴾ أَنْتَ إِلَهِي وَلِيِّ الْحَامِدِينَ؛ {٠٥٢٠}
﴿٢٤١٦﴾ خَيْرَ إِلَهٍ	﴿٢٤١٦﴾ يَا خَيْرَ إِلَهٍ؛ {٠٤٦٩}
﴿٢٤١٧﴾ فِي الْأَرْضِ إِلَهُ	﴿٢٤١٧﴾ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهُ؛ {الزخرف: ٨٤}
﴿٢٤١٨﴾ فِي السَّمَاءِ إِلَهُ	﴿٢٤١٨﴾ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهُ؛ {الزخرف: ٨٤}
﴿٢٤١٩﴾ مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ	﴿٢٤١٩﴾ سُبْحَانَ مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ؛ {٠٠٧٠}
﴿٢٤٢٠﴾ مَنْ عَلَا فَوْقَ الْبَرِّيَّاتِ	﴿٢٤٢٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ عَلَا فَوْقَ الْبَرِّيَّاتِ بِالْإِلَهِيَّةِ فَلَا عَيْنٌ تَذْرُكُهُ وَلَا عَقْلٌ يُمَثِّلُهُ وَلَا وَهْمٌ يُصَوِّرُهُ وَلَا لِسَانٌ يَصِفُهُ بِغَايَةِ مَا لَهُ
	الْوَصْفِ؛ {١٢٥٢}
١٣-٣-٦-مرجو: (أَفْضَلُ مُرْجُوٍّ، أَحَقُّ مِنْ رَجَاءٍ، أَحَقُّ مِنْ رُجَى، أَرْجَى، أَفْضَلُ مُرْتَجَى، أَفْضَلُ مَنْ رَجَاهُ، أَفْضَلُ مَنْ رُجَى، أَقْرَبُ مَنْ رَجَاهُ، أَكْرَمُ مُرْجُوٍّ، أَوْلَى مِنْ رَجَاءٍ، ذُو الرِّجَاءِ، رَجَاءٌ، مُرْتَجَى، مُرْجُوٌّ، مُرْجَى)	
﴿٢٤٢١﴾ أَفْضَلُ مُرْجُوٍّ	﴿٢٤٢١﴾ يَا خَيْرَ مَدْعُوٍّ وَأَكْرَمَ مَسْئُولٍ وَأَوْسَعَ مُعْطٍ وَأَفْضَلَ مُرْجُوٍّ؛ {٠٣١٤}
﴿٢٤٢٢﴾ أَحَقُّ مِنْ رَجَاءٍ	﴿٢٤٢٢﴾ أَنْتَ مَوْلَاهُ وَأَحَقُّ مِنْ رَجَاءٍ؛ {٠٢٠٥}
﴿٢٤٢٣﴾ أَحَقُّ مِنْ شَكْوَتٍ	﴿٢٤٢٣﴾ أَنْتَ أَحَقُّ مِنْ شَكْوَتٍ إِلَيْهِ وَاسْتَعْنَتْ بِهِ وَرَجَوْتُهُ؛ {٠٠٥٦}
﴿٢٤٢٤﴾ أَحَقُّ مِنْ حُمْدٍ وَغُبْدٍ	﴿٢٤٢٤﴾ يَا أَحَقَّ مِنْ حُمْدٍ وَغُبْدٍ وَسُئْلٍ وَرُجَى وَاعْتِمَادٍ؛ {٠١٨٥}
﴿٢٤٢٥﴾ أَرْجَى طَيْبٍ	﴿٢٤٢٥﴾ وَانْفَعْنِي بِطَيْبِكَ فَلَا طَيْبَ أَرْجَى عِنْدِي مِنْكَ؛ {٠٠٥٩}
﴿٢٤٢٦﴾ أَرْجَى عِنْدِي مِنْ	﴿٢٤٢٦﴾ إِلَهِي أَنْتَ أَرْجَى عِنْدِي مِنْ عَمَلِي الَّذِي آتَخَوَّفُهُ وَأُشْفِقُ مِنْهُ عَمَلِي
﴿٢٤٢٧﴾ أَفْضَلُ مُرْتَجَا	﴿٢٤٢٧﴾ يَا أَفْضَلَ مُرْتَجَا؛ {٠٣٧٤}
﴿٢٤٢٨﴾ أَفْضَلُ مُرْتَجَى	﴿٢٤٢٨﴾ يَا أَفْضَلَ مُرْتَجَى؛ {٠٠٣٢}
	﴿٣٦٠﴾

«کامل بودن»

«۲۴۱۴» تو خدا و آفریدگار من، و خدای پیشینیان و پسینیان هستی و هیچ خدایی جز تو، و هیچ معبودی جز تو وجود ندارد.

«۲۴۱۵» تو خدای من، و سرپرست ستایشگرانی.

«۲۴۱۶» ای بهترین معبود.

«۲۴۱۷» او کسی است که در آسمان معبود است و در زمین معبود و او حکیم و علیم است!

«۲۴۱۸» او کسی است که در آسمان معبود است و در زمین معبود و او حکیم و علیم است!

«۲۴۱۹» منزّه است آن که معبودی جز او نیست.

«۲۴۲۰» منزّه است خدایی که با خدایی خود از همه‌ی آفریدگان بالاتر است، نه چشمی او را می‌بیند و نه عقلی او را درک می‌کند و نه در تصوّر کسی در می‌آید و نه هیچ زبانی آنچنان که شایسته است قدرت توصیف او را دارد.

۳-۱۳-۶- مورد امید: (برترین و سزاوارترین و نزدیک‌ترین و گرامی‌ترین کسی که می‌توان به او امید داشت، صاحب امید، آن که به او امید برند)

«۲۴۲۱» ای بهترین فراخوانده‌شده و بهترین درخواست‌شده و بزرگ‌ترین بخشنده و بهترین مرجع امید!

«۲۴۲۲» تو سرپرست او و شایسته‌ترین کسی هستی که بدو امید رود.

«۲۴۲۳» تو سزاوارترین کسی هستی که به سوی او شکایت بردم و از او استعانت جستم و به او امید بستم.

«۲۴۲۴» ای سزاوارترین کسی که ستایش و پرستش شده، و مورد درخواست و امید بستن و اعتماد کردن قرار گرفته‌ای.

«۲۴۲۵» و مرا به طبابت خویش بهره رسان که به هیچ طیبی جز تو امید ندارم.

«۲۴۲۶» خدایا! تو نزد من مایه‌ی امیدی، بیش از عملم که از آن در هراسم و بر نفس خویش از آن بیمناکم.

«۲۴۲۷» ای برترین مورد امیدواری.

«۲۴۲۸» ای بهترین کسی که به او امید می‌رود.

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿٢٤٢٩﴾ أَفْضَلُ مَنْ رَجَاهُ الرَّاجُونَ	﴿٠٠٧٥﴾ يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ الدَّاعُونَ وَأَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ الرَّاجُونَ؛
﴿٢٤٣٠﴾ أَفْضَلُ مَنْ رَجَاهُ رَاجٍ	﴿٠٢٦٩﴾ يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ وَأَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ رَاجٍ؛
﴿٢٤٣١﴾ أَفْضَلُ مَنْ رُجِيَ	﴿٠٠٨٦﴾ يَا أَفْضَلَ مَنْ رُجِيَ؛
﴿٢٤٣٢﴾ أَقْرَبُ مَنْ رَجَاهُ	﴿٠٣٨٨﴾ أَنْتَ أَقْرَبُ مَنْ رَجَاهُ الطَّالِبُونَ وَلَجَأَ إِلَيْهِ الْمُضْطَرُّونَ وَ
الطَّالِبُونَ	أَمَلَ مَا لَدَيْهِ الرَّاعِبُونَ؛
﴿٢٤٣٣﴾ أَكْرَمَ مَرْجُوٍّ	﴿٠٤٢٣﴾ يَا خَيْرَ مَدْعُوٍّ وَأَكْرَمَ مَرْجُوٍّ؛
﴿٢٤٣٤﴾ أَوْلَى مَنْ رَجَاهُ	﴿٠٠٢١﴾ أَنْتَ أَوْلَى مَنْ رَجَاهُ؛
﴿٢٤٣٥﴾ ذُو الرَّجَاءِ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ ذِي الرَّجَاءِ؛
﴿٢٤٣٦﴾ ذُو الرَّجَاءِ وَالثِّقَةِ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ ذِي الرَّجَاءِ وَالثِّقَةِ؛
﴿٢٤٣٧﴾ الرَّجَاءُ	﴿٠٣٨٤﴾ أَنْتَ الرَّجَاءُ؛
﴿٢٤٣٨﴾ الرَّجَاءُ إِذَا انْقَطَعَ الرَّجَاءُ	﴿٠٢٤١﴾ أَنْتَ الرَّجَاءُ إِذَا انْقَطَعَ الرَّجَاءُ؛
﴿٢٤٣٩﴾ الرَّجَاءُ لِلْآخِرَةِ وَ	﴿٠١٣٥﴾ أَنْتَ الْمُؤَمَّلُ وَالرَّجَاءُ وَالْمُرْتَجَى لِلْآخِرَةِ وَالْأَوْلَى؛
الْأَوْلَى	
﴿٢٤٤٠﴾ الرَّجَاءُ وَالْأَمَلُ	﴿١٥٧٩﴾ يَا مَنْ هُوَ الرَّجَاءُ وَالْأَمَلُ؛
﴿٢٤٤١﴾ الرَّجَاءُ وَالْمُرْتَجَى	﴿١٢٢٢﴾ هُوَ الرَّجَاءُ وَالْمُرْتَجَى وَالْمُرْتَجَى؛
﴿٢٤٤٢﴾ رَجَاءُ	﴿٠٥٣٣﴾ أَنْتَ... رَجَاءُ مَنْ لَمْ يَرْتَجِ لِنَفْسِهِ بَوَسِيلَةَ عَمَلِهِ؛
﴿٢٤٤٣﴾ رَجَاءُ	﴿٠٠٤٦﴾ سُبْحَانَكَ يَا رَجَاءُ تَعَالَيْتَ يَا مُرْتَجَى أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا
	مُجِيرٍ؛
﴿٢٤٤٤﴾ رَجَاءُ الْأَمَلِينَ	﴿٠٥٣٠﴾ يَا أَمَلَ الْعَارِفِينَ وَرَجَاءَ الْأَمَلِينَ؛
﴿٢٤٤٥﴾ رَجَاءُ الْمُتَوَكِّلِينَ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا رَجَاءَ الْمُتَوَكِّلِينَ؛
﴿٢٤٤٦﴾ رَجَاءُ الْمُذْنِبِينَ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا رَجَاءَ الْمُذْنِبِينَ؛
﴿٢٤٤٧﴾ رَجَاءُ الْمُؤْمِنِينَ	﴿٠٠٧٥﴾ يَا رَجَاءَ الْمُؤْمِنِينَ؛
﴿٢٤٤٨﴾ رَجَاءُ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	﴿٠٠٥٠﴾ يَا رَجَاءَ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛
﴿٢٤٤٩﴾ رَجَاءُ آهٍ	﴿١٢٢٣﴾ يَا رَجَاءُ آهٍ؛
﴿٢٤٥٠﴾ رَجَاؤُنَا	﴿٠٧٤٤﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ ثِقَتُنَا وَرَجَاؤُنَا؛

﴿کامل بودن﴾

﴿۲۴۲۹﴾ ای بهترین کسی که می توان او را خواند و ای بهترین کسی که می توان به امید داشت.

﴿۲۴۳۰﴾ تو بهترین درخواست شده و بزرگوارترین امیدی.

﴿۲۴۳۱﴾ ای برترین کسی که امیدها به اوست.

﴿۲۴۳۲﴾ تو نزدیک ترین کسی هستی که خواستاران به او امید دارند و درماندگان به او پناه جستند و گرایندگان به آنچه نزد اوست امید دارند.

﴿۲۴۳۳﴾ ای بهترین خوانده شده و بزرگوارترین امید بسته شده!

﴿۲۴۳۴﴾ تو سزاوارترین کسی هستی که به او امید داشته اند.

﴿۲۴۳۵﴾ منزّه است صاحب امید.

﴿۲۴۳۶﴾ منزّه است صاحب امید و اطمینان.

﴿۲۴۳۷﴾ تو مایه ی امیدی.

﴿۲۴۳۸﴾ آنگاه که امیدها قطع شود تنها مایه ی امید تویی.

﴿۲۴۳۹﴾ تو مایه ی امید و آرزو برای دنیا و آخرتی.

﴿۲۴۴۰﴾ ای آن که امید و آرزوست!

﴿۲۴۴۱﴾ او آرزو و امید و پناهگاه ماست.

﴿۲۴۴۲﴾ تو امید کسی هستی که به کارهایش امیدی ندارد.

﴿۲۴۴۳﴾ ای امید! تو پاک و منزّه ی. ای امیدواری! تو بلندمرتبه ای. ای پناه دهنده، ما را از آتش

جهنم رهایی بخش!

﴿۲۴۴۴﴾ ای آرزوی عارفان و امید آرزومندان.

﴿۲۴۴۵﴾ ای مایه ی امید توکل کنندگان!

﴿۲۴۴۶﴾ ای امید گنهکاران.

﴿۲۴۴۷﴾ ای امید و آرزوی مؤمنان.

﴿۲۴۴۸﴾ ای امید آسمان ها و زمین.

﴿۲۴۴۹﴾ ای امید من.

﴿۲۴۵۰﴾ تو اعتماد و امید مایی.

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿٢٤٥١﴾ رَجَاؤُنَا	﴿٠٠٥٤﴾ أَنْتَ رَجَاؤُنَا عِنْدَ كُلِّ شِدَّةٍ؛
﴿٢٤٥٢﴾ رَجَاؤُهُ	﴿٠٠٥٩﴾ أَنْتَ رَجَاؤُهُ وَمِنْ أَرْجَى خَلْقِكَ؛
﴿٢٤٥٣﴾ رَجَائَاهُ	﴿٠٢٩٠﴾ أَيُّ رَجَائَاهُ؛
﴿٢٤٥٤﴾ رَجَائِي	﴿٠٠٦٥﴾ أَنْتَ ثِقَتِي وَرَجَائِي فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا؛
﴿٢٤٥٥﴾ رَجَائِي	﴿٠٠٤٢﴾ فَإِنَّكَ رَجَائِي؛
﴿٢٤٥٦﴾ رَجَائِي	﴿٠٥٤٥﴾ فَأَنْتَ إِلَهِي رَجَائِي إِذْ ضَاقَ عَنِّي الرَّجَاءُ؛
﴿٢٤٥٧﴾ رَجَائِي	﴿٠٥٣٤﴾ أَنْتَ رَجَائِي عِنْدَ تَضَائِقِ حَلَقِ الْبَلَاءِ عَلَيَّ؛
﴿٢٤٥٨﴾ رَجَائِي عِنْدَ كُرْبَتِي	﴿٠٧٥٠﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ ثِقَتِي عِنْدَ شِدَّتِي وَرَجَائِي عِنْدَ كُرْبَتِي؛
﴿٢٤٥٩﴾ رَجَائِي عِنْدَ مُصِيبَتِي	﴿٠٠٣٩﴾ يَا رَجَائِي عِنْدَ مُصِيبَتِي؛
﴿٢٤٦٠﴾ رَجَائِي فِي الْمَضِيقِ	﴿٠٧٦٣﴾ يَا رَجَائِي فِي الْمَضِيقِ؛
﴿٢٤٦١﴾ رَجَائِي فِي شِدَّتِي	﴿٠٧٥٥﴾ يَا ثِقَتِي وَرَجَائِي فِي شِدَّتِي؛
﴿٢٤٦٢﴾ رَجَائِي فِي كُلِّ شِدَّةٍ	﴿٠٧٧٨﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ ثِقَتِي فِي كُلِّ كَرْبٍ وَرَجَائِي فِي كُلِّ شِدَّةٍ؛
﴿٢٤٦٣﴾ رَجَائِي فِي كُلِّ كُرْبَةٍ	﴿٠١٠٥﴾ يَا رَجَائِي فِي كُلِّ كُرْبَةٍ؛
﴿٢٤٦٤﴾ رَجَائِي فِي كُلِّ نِعْمَةٍ	﴿١٢٢٤﴾ يَا رَجَائِي فِي كُلِّ نِعْمَةٍ؛
﴿٢٤٦٥﴾ رَجَائِي وَعُدَّتِي	﴿٠٠٣٦﴾ اللَّهُمَّ يَا رَجَائِي وَعُدَّتِي؛
﴿٢٤٦٦﴾ الْمُرْتَجَى	﴿٠٢٥٤﴾ أَنْتَ الْمُرْتَجَى؛
﴿٢٤٦٧﴾ الْمُرْتَجَى لِكُلِّ يُسْرٍ	﴿٠٢١٥﴾ يَا مَنْ هُوَ مَأْمُولٌ فِي كُلِّ عُسْرٍ وَالْمُرْتَجَى لِكُلِّ يُسْرٍ؛
﴿٢٤٦٨﴾ الْمُرْتَجَى لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَى	﴿٠٥٣٤﴾ أَنْتَ الْمُرْتَجَى لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَى؛
﴿٢٤٦٩﴾ مُرْتَجَى لِكُلِّ يُسْرٍ	﴿٠٠١٢﴾ يَا مَنْ هُوَ... مُرْتَجَى لِكُلِّ يُسْرٍ؛
﴿٢٤٧٠﴾ خَيْرُ مُرْتَجَى	﴿٠١٨٦﴾ يَا خَيْرَ مُرْتَجَى؛
﴿٢٤٧١﴾ الْمَرْجُوُّ	﴿٠٨٤٠﴾ أَنْتَ الْمَدْعُوُّ الْمَرْجُوُّ؛
﴿٢٤٧٢﴾ الْمَرْجُوُّ	﴿١٩٢٢﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَرْجُوُّ إِذَا اشْتَدَّ الْأَمْرُ؛
﴿٢٤٧٣﴾ الْمَرْجُوُّ	﴿٠٨٠١﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَرْجُوُّ إِذَا جَرَتِ الْأُمُورُ؛
﴿٢٤٧٤﴾ الْمَرْجُوُّ	﴿٠٧٢٩﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَرْجُوُّ إِذَا حَزَبَ الْأَمْرُ؛
﴿٢٤٧٥﴾ الْمَرْجُوُّ لِلْعَفْوِ	﴿١٩٢٣﴾ فَأَنْتَ الْمَرْجُوُّ لِلْعَفْوِ عَنْ كُلِّ مَا يَقْتَضِيهِ؛

﴿کامل بودن﴾

- ﴿۲۴۵۱﴾ تو امید ما در تمام سختی‌ها هستی.
- ﴿۲۴۵۲﴾ کسی را نیافتم جز اینکه تو امید اویی و من از امیدوارترین بندگانم به تو هستم.
- ﴿۲۴۵۳﴾ ای امیدم.
- ﴿۲۴۵۴﴾ تو در همه‌ی کارها تکیه‌گاه و امید منی.
- ﴿۲۴۵۵﴾ تو امید منی.
- ﴿۲۴۵۶﴾ ای خدای من! هرگاه درهای امیدم بسته شوند تو امید منی.
- ﴿۲۴۵۷﴾ تویی امید من هنگامی که حلقه‌ی بلا بر من تنگ می‌شود.
- ﴿۲۴۵۸﴾ خدایا، هنگام سختی‌ها مورد اعتماد و هنگام گرفتاری امید منی.
- ﴿۲۴۵۹﴾ ای امیدم در ناگواری.
- ﴿۲۴۶۰﴾ ای امید من در تنگنا.
- ﴿۲۴۶۱﴾ ای تکیه‌گاه و امید من در سختی.
- ﴿۲۴۶۲﴾ خدایا، تو در هر اندوهی مورد اعتماد منی و در هر سختی امید من.
- ﴿۲۴۶۳﴾ ای امید من در هر اندوه.
- ﴿۲۴۶۴﴾ ای امید من در هر نعمت!
- ﴿۲۴۶۵﴾ خدایا، ای امید و توشه‌ی من.
- ﴿۲۴۶۶﴾ تو مورد آرزویی.
- ﴿۲۴۶۷﴾ ای مورد آرزو در هر دشواری، و امید برای هر آسانی.
- ﴿۲۴۶۸﴾ برای دنیا و آخرت مورد آرزویی.
- ﴿۲۴۶۹﴾ ای آن‌که... امیدی برای هر آسانی است.
- ﴿۲۴۷۰﴾ ای بهترین کسی که به او امید می‌رود.
- ﴿۲۴۷۱﴾ دعاها و امیدها همه به سوی توست.
- ﴿۲۴۷۲﴾ خدایا! چون کار سخت شود، تو مورد امیدی.
- ﴿۲۴۷۳﴾ خدایا! وقتی امور جریان پیدا کند، تو مورد امیدی.
- ﴿۲۴۷۴﴾ خدایا، وقتی کار نگران‌کننده شود، تو مورد امیدی.
- ﴿۲۴۷۵﴾ امید بخشایش از هر چه در خور عفو است، به توست.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿٢٤٧٦﴾ الْمَرْجُوُّ لِلْمُهَمَّاتِ ❖ أَنْتَ الْمَرْجُوُّ لِلْمُهَمَّاتِ؛ {١٧٢٦}
- ﴿٢٤٧٧﴾ مَرْجُوٌّ ❖ يَا مَرْجُوٌّ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٢٤٧٨﴾ الْمُرْجَى ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ... الْمُرْجَى لِمَنْ رَجَاكَ؛ {٠١٣٥}
- ﴿٢٤٧٩﴾ الْمُرْجَى ❖ أَنْتَ الرَّجَاءُ وَأَنْتَ الْمُرْجَى وَأَنْتَ الْمُرْتَجَى؛ {٠٤٢٦}
- ٧-١٣-٣-أمل: (أَعَزُّ مَأْمُولٍ، أَكْرَمُ مَأْمُولٍ، أَمَلٌ، أَنْجَحُ مَأْمُولٍ، مَأْمُولٌ، مُؤَمَّلٌ)
- ﴿٢٤٨٠﴾ أَعَزُّ مَأْمُولٍ ❖ اللَّهُمَّ... كُنْتَ خَيْرَ مَسْئُولٍ وَأَعَزَّ مَأْمُولٍ؛ {٠٢٥٠}
- ﴿٢٤٨١﴾ أَكْرَمُ مَأْمُولٍ ❖ فَأَنْتَ أَكْرَمُ مَأْمُولٍ وَأَعَزُّ مَطْلُوبٍ؛ {٠١٦٤}
- ﴿٢٤٨٢﴾ أَمَلٌ ❖ اللَّهُمَّ... لَيْسَ لَهُ مُجِيرٌ سِوَاكَ وَلَا أَمَلٌ غَيْرُكَ؛ {٠٢٢٢}
- ﴿٢٤٨٣﴾ أَمَلٌ ❖ أَنْتَ... أَمَلُ مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ تَأْمِيلٌ لِكَثْرَةِ زَلَلِهِ؛ {٠٥٣٣}
- ﴿٢٤٨٤﴾ أَمَلُ الْآمِلِينَ ❖ يَا أَمَلُ الْآمِلِينَ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٢٤٨٥﴾ أَمَلُ الرَّاجِينَ ❖ يَا غَايَةَ الرَّاجِينَ وَمُنْتَهَى أَمَلِ الرَّاجِينَ؛ {٠٢٨١}
- ﴿٢٤٨٦﴾ أَمَلُ الْعَارِفِينَ ❖ يَا أَمَلُ الْعَارِفِينَ؛ {٠٥٣٠}
- ﴿٢٤٨٧﴾ أَمَلُ الْمُشْتَاقِينَ ❖ يَا أَمَلُ الْمُشْتَاقِينَ؛ {٠٥٣١}
- ﴿٢٤٨٨﴾ أَمَلُ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ ❖ يَا أَمَلُ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠٠٥٠}
- وَالْأَرْضِ
- ﴿٢٤٨٩﴾ أَمَلُ كُلِّ مُحْتَاجٍ ❖ يَا أَمَلُ كُلِّ مُحْتَاجٍ طَرِيدٍ؛ {٠٥٣٢}
- ﴿٢٤٩٠﴾ أَمَلُ مَنْ امْتَنَعَ تَأْمِيلُهُ ❖ أَنْتَ دَلِيلُ مَنْ انْقَطَعَ دَلِيلُهُ وَأَمَلُ مَنْ امْتَنَعَ تَأْمِيلُهُ؛ {٠٠٧٥}
- ﴿٢٤٩١﴾ أَمَلْنَا ❖ يَا أَمَلْنَا؛ {٠٠٢٨}
- ﴿٢٤٩٢﴾ أَمَلِي ❖ أَا تُعَذِّبُنِي بِالنَّارِ وَأَنْتَ أَمَلِي؛ {٠٠٣٠}
- ﴿٢٤٩٣﴾ أَمَلِي عِنْدَ انْقِطَاعِ الْحَيَلِ ❖ أَنْتَ أَمَلِي عِنْدَ انْقِطَاعِ الْحَيَلِ مِنِّي؛ {٠٥٣٤}
- ﴿٢٤٩٤﴾ أَمَلِي وَدُخْرِي ❖ أَنْتَ أَمَلِي وَدُخْرِي؛ {٠٣٦٣}
- ﴿٢٤٩٥﴾ أَنْجَحُ مَأْمُولٍ لِكَشْفِ ❖ يَا خَيْرَ مَنْ اسْتَدْعَى لِبَذْلِ الرِّغَائِبِ وَأَنْجَحَ مَأْمُولٍ لِكَشْفِ
- الْكُرْبَاتِ اللَّوَاظِبِ ❖ الْكُرْبَاتِ اللَّوَاظِبِ؛ {٠٠٣٠}
- ﴿٢٤٩٦﴾ الْمَأْمُولُ ❖ أَنْتَ... الْمَأْمُولُ؛ {٠٨٤٠}
- ﴿٢٤٩٧﴾ الْمَأْمُولُ لِكُلِّ غُسرٍ وَيُسْرٍ ❖ يَا خَيْرَ مَنْ أَنْجَحَ لِكَشْفِ الضَّرِّ وَالْمَأْمُولُ لِكُلِّ غُسرٍ وَيُسْرٍ؛ {١٦٤٩}

«کامل بودن»

﴿۲۴۷۶﴾ تویی که برای کارهای بزرگ و سخت مایه‌ی امیدی.

﴿۲۴۷۷﴾ ای مایه‌ی امید!

﴿۲۴۷۸﴾ خدایا! تو... امید آنی که به تو امید بندد.

﴿۲۴۷۹﴾ امید، تو هستی و به تو امید بسته شده و تو مایه‌ی امید هستی.

۷-۱۳-۳- آرزو: (عزیزترین و گرمی‌ترین و کامیاب‌ترین مورد آرزو، آرزو

﴿۲۴۸۰﴾ خدایا! تو بهترین درخواست‌شونده، و شکست‌ناپذیرترین کسی هستی که به او امید

می‌بندند.

﴿۲۴۸۱﴾ تو گرمی‌ترین آرزو و شکست‌ناپذیرترین خواسته‌ای.

﴿۲۴۸۲﴾ خدایا! جز تو نه پناهنده‌ای دارد و نه امیدی.

﴿۲۴۸۳﴾ تو آرزوی کسی هستی که به سبب زیادی لغزش‌هایش آرزویی ندارد.

﴿۲۴۸۴﴾ ای آرزوی آرزومندان!

﴿۲۴۸۵﴾ ای هدف خواستاران مشتاق، و نهایت آرزوی امیدواران.

﴿۲۴۸۶﴾ ای آرزوی عارفان.

﴿۲۴۸۷﴾ ای آرزوی مشتاقان.

﴿۲۴۸۸﴾ ای آرزوی اهل آسمان‌ها و زمین.

﴿۲۴۸۹﴾ ای فریادرس هر تنهای درمانده.

﴿۲۴۹۰﴾ تو برای هر که راهش را گم کرده، دلیل و راهبری و برای هر که آرزویش را از دست

داده مایه‌ی امید و آرزو.

﴿۲۴۹۱﴾ ای آرزوی ما!

﴿۲۴۹۲﴾ آیا مرا با آتش عذاب می‌کنی درحالی که تو امید من هستی؟

﴿۲۴۹۳﴾ تویی آرزوی من آن‌گاه که امیدم از چاره‌جویی‌ها قطع می‌شود.

﴿۲۴۹۴﴾ تویی امید و ذخیره‌ام.

﴿۲۴۹۵﴾ ای بهترین کسی که برای بخشش آرزوها خوانده شده است و ای کامیاب‌ترین

آرزوشده برای ازبین‌رفتن اندوه‌های بزرگ.

﴿۲۴۹۶﴾ تو مقصد آرزوهایی.

﴿۲۴۹۷﴾ ای بهترین کسی که برای برطرف‌ساختن هر گرفتاری خوانده و برای هر سختی و

آسانی آرزو شده‌ای.

﴿الْكَمَالُ﴾

- ﴿٢٤٩٨﴾ الْمَأْمُولُ لِكُلِّ يُسْرٍ وَ عُسْرٍ ❖ يَا خَيْرَ مَنْ دُعِيَ لِكَشْفِ الضَّرِّ وَالْمَأْمُولُ لِكُلِّ يُسْرٍ وَ عُسْرٍ؛ {٠٠٤٢}
- ﴿٢٤٩٩﴾ مَأْمُولٌ ❖ يَا مَأْمُولُ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٢٥٠٠﴾ مَأْمُولٌ فِي الشَّدَائِدِ ❖ يَا مَنْ هُوَ مَأْمُولٌ فِي الشَّدَائِدِ؛ {٠٢٥٤}
- ﴿٢٥٠١﴾ مَأْمُولٌ فِي كُلِّ عُسْرٍ ❖ يَا مَنْ هُوَ مَأْمُولٌ فِي كُلِّ عُسْرٍ؛ {٠٠١٢}
- ﴿٢٥٠٢﴾ نِهَآيَةُ الْمَأْمُولِ ❖ أَنْتَ غَايَةُ الْمُسْتَوْلِ وَ نِهَآيَةُ الْمَأْمُولِ؛ {٠٠٤٢}
- ﴿٢٥٠٣﴾ الْمُؤَمَّلُ ❖ أَنْتَ الْمُؤَمَّلُ فِي الشَّدَّةِ وَ الرَّخَاءِ؛ {٠٠٧٥}
- ﴿٢٥٠٤﴾ الْمُؤَمَّلُ ❖ أَنْتَ الْمُؤَمَّلُ وَ الرَّجَاءُ وَ الْمُرتَبَى لِلْآخِرَةِ وَ الْآوَلَى؛ {٠١٣٥}
- ﴿٢٥٠٥﴾ مُؤَمَّلٌ ❖ يَا مُؤَمَّلُ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٢٥٠٦﴾ مُؤَمَّلٌ كُلُّ غَرِيبٍ ❖ يَا مُؤَمَّلُ كُلُّ غَرِيبٍ؛ {٠٧٨١}
- ﴿٢٥٠٧﴾ مُؤَمَّلِي ❖ فَإِنَّكَ سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ وَ مُؤَمَّلِي؛ {٠٧٤٤}
- ٨-١٣-٣- مَنَى: (مَنَى)
- ﴿٢٥٠٨﴾ الْمَنَى وَ فَوْقَ الْمَنَى ❖ إِلَهِي أَنْتَ الْمَنَى وَ فَوْقَ الْمَنَى؛ {١٧٠٥}
- ﴿٢٥٠٩﴾ غَايَةُ مَنَى ❖ أَنْتَ غَايَةُ مَنَى فِي مُنْقَلَبِي وَ مَثْوَايَ؛ {٠٠٤٢}
- ﴿٢٥١٠﴾ مَنَى الْمُحِبِّينَ ❖ يَا مَنَى الْمُحِبِّينَ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٢٥١١﴾ مَنَى قُلُوبِ الْمُشْتَاقِينَ ❖ يَا مَنَى قُلُوبِ الْمُشْتَاقِينَ؛ {٠٣١٦}
- ٩-١٣-٣- بُغْيَةٌ: (بُغْيَةٌ)
- ﴿٢٥١٢﴾ بُغْيَةُ الطَّالِبِينَ ❖ يَا بُغْيَةَ الطَّالِبِينَ؛ {٠٧١١}
- ﴿٢٥١٣﴾ بُغْيَتِي ❖ يَا أَمَلِي وَ بُغْيَتِي؛ {٠٣١٦}
- ١٠-١٣-٣- مَصِيرٌ: (مَصِيرٌ)
- ﴿٢٥١٤﴾ مَصِيرٌ كُلُّ شَيْءٍ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ... مَصِيرٌ كُلُّ شَيْءٍ مَيِّتٍ؛ {٠٠٠٧}
- ١١-١٣-٣- مُنْتَهَى: (مُنْتَهَى، نِهَآيَةُ)
- ﴿٢٥١٥﴾ الْمُنْتَهَى الرَّغْبَةُ ❖ يَا اللَّهُ الْمُنْتَهَى الرَّغْبَةُ مِنَ الرَّغْبِينَ؛ {٠٠٤١}
- ﴿٢٥١٦﴾ مُنْتَهَى رَجَايَ ❖ أَنْتَ مُنْتَهَى حِيلَتِي وَ مُنْتَهَى رَجَايَ؛ {٢٠٢٩}
- ﴿٢٥١٧﴾ مُنْتَهَى رَغْبَةِ الْعَابِدِينَ ❖ يَا مُنْتَهَى رَغْبَةِ الْعَابِدِينَ؛ {١٩٨٨}
- ﴿٢٥١٨﴾ مُنْتَهَى... الطَّلِبَةُ ❖ فَأَنْتَ مَوْضِعُ الرَّغْبَةِ وَ مُنْتَهَى السُّؤْلِ وَ الطَّلِبَةِ؛ {٠٢٤٦}

«کامل بودن»

﴿۲۴۹۸﴾ ای بهترین کسی که برای برطرف کردن گرفتاری خوانده می شود و برای هر سختی و آسانی به او امید می رود.

﴿۲۴۹۹﴾ ای امید بسته شده!

﴿۲۵۰۰﴾ ای کسی که در سختی ها مورد آرزویی.

﴿۲۵۰۱﴾ ای مورد آرزو در هر دشواری.

﴿۲۵۰۲﴾ تو نهایت آرزوی آرزومندانی.

﴿۲۵۰۳﴾ تو همانی که در سختی و آسانی می توان به او امید بست.

﴿۲۵۰۴﴾ تو مایه امید و آرزو برای دنیا و آخرتی.

﴿۲۵۰۵﴾ ای برآورنده آرزو.

﴿۲۵۰۶﴾ ای امیدوارکننده هر غریب!

﴿۲۵۰۷﴾ همانا تو سرور و آقا و محل امید منی.

۸-۱۳-۳- آرزو

﴿۲۵۰۸﴾ خدایا! تو آرزوی من و بالاتر از آرزوی من هستی.

﴿۲۵۰۹﴾ تویی منتهای خواسته و آرمانم در دنیا و آخرت.

﴿۲۵۱۰﴾ ای آرزوی شیفتگان.

﴿۲۵۱۱﴾ ای آرمان دل مشتاقان.

۹-۱۳-۳- آرزو

﴿۲۵۱۲﴾ ای خاستگاه خواستاران.

﴿۲۵۱۳﴾ ای آرزویم و ای مرادم.

۱۰-۱۳-۳- هدف نهایی و آنچه به سویش روند

﴿۲۵۱۴﴾ خدایا! تو... سرانجام همه ی مردگانی.

۱۱-۱۳-۳- هدف نهایی

﴿۲۵۱۵﴾ ای خدا ای نهایت آرزوی گرایندگان.

﴿۲۵۱۶﴾ تو منتهای چاره و نهایت امید منی.

﴿۲۵۱۷﴾ ای نهایت اشتیاق عبادت کنندگان!

﴿۲۵۱۸﴾ تو جایگاه آرزو و نهایت درخواست و خواهشی.

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿٢٥١٩﴾ مُنْتَهَى	﴿٠٠٠٣﴾ أَنْتَ الْمُنْتَهَى فَلَا مَحِيصَ عَنْكَ؛
﴿٢٥٢٠﴾ مُنْتَهَى التَّسْبِيحِ	﴿٠٧٦٩﴾ يَا مُنْتَهَى التَّسْبِيحِ؛
﴿٢٥٢١﴾ مُنْتَهَى الْحَاجَاتِ	﴿٠٠٢٨﴾ إِلَهِي مَوْضِعُ كُلِّ شَكْوَى وَمُنْتَهَى الْحَاجَاتِ؛
﴿٢٥٢٢﴾ مُنْتَهَى الْحَمْدِ	﴿٠٠٢٢﴾ أَنْتَ وَلِيُّ الْحَمْدِ وَمُنْتَهَى الْحَمْدِ وَقِيُّ الْحَمْدِ؛
﴿٢٥٢٣﴾ مُنْتَهَى الرَّجَايَا	﴿٠٠٣٩﴾ يَا مُنْتَهَى الرَّجَايَا؛
﴿٢٥٢٤﴾ مُنْتَهَى الرَّغَبَاتِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُنْتَهَى الرَّغَبَاتِ؛
﴿٢٥٢٥﴾ مُنْتَهَى الرَّغْبَةِ	﴿٠٠٥٧﴾ يَا مُنْتَهَى الرَّغْبَةِ؛
﴿٢٥٢٦﴾ مُنْتَهَى السُّؤْلِ	﴿٠٢٤٦﴾ فَأَنْتَ مَوْضِعُ الرَّغْبَةِ وَمُنْتَهَى السُّؤْلِ وَالطَّلِبَةِ؛
﴿٢٥٢٧﴾ مُنْتَهَى الشَّانِ	﴿١٣٦٤﴾ أَنْتَ مُنْتَهَى الشَّانِ كُلِّهِ؛
﴿٢٥٢٨﴾ مُنْتَهَى الْقَاصِدِينَ	﴿٠٥١٤﴾ أَنْتَ مُنْتَهَى الْقَاصِدِينَ؛
﴿٢٥٢٩﴾ مُنْتَهَى الْكَرَمِ	﴿٢٠٢٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَلِيُّ الْحَمْدِ وَمُنْتَهَى الْكَرَمِ؛
﴿٢٥٣٠﴾ مُنْتَهَى أَمَلِ الْآمِلِينَ	﴿٠٣١٦﴾ فَيَا مُنْتَهَى أَمَلِ الْآمِلِينَ؛
﴿٢٥٣١﴾ مُنْتَهَى أَمَلِ الرَّاجِينَ	﴿٠٢٨١﴾ يَا غَايَةَ الرَّاعِبِينَ وَمُنْتَهَى أَمَلِ الرَّاجِينَ؛
﴿٢٥٣٢﴾ مُنْتَهَى أُمْنِيَةِ السَّائِلِينَ	﴿١٢٤٠﴾ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ وَمُنْتَهَى أُمْنِيَةِ السَّائِلِينَ؛
﴿٢٥٣٣﴾ مُنْتَهَى حَاجَةِ الرَّاعِبِينَ	﴿٠٢٠٦﴾ يَا مُنْتَهَى حَاجَةِ الرَّاعِبِينَ؛
﴿٢٥٣٤﴾ مُنْتَهَى حِيلَتِي	﴿٠٢٠٢﴾ أَنْتَ مُنْتَهَى حِيلَتِي؛
﴿٢٥٣٥﴾ مُنْتَهَى خَوْفِ الْعَابِدِينَ	﴿٠٧٣٧﴾ يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى خَوْفِ الْعَابِدِينَ؛
﴿٢٥٣٦﴾ مُنْتَهَى رَجَائِي	﴿٢٠٣٠﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ مُنْتَهَى غَايَتِي وَرَجَائِي وَمَسَائِلِي وَطَلِبَتِي؛
﴿٢٥٣٧﴾ مُنْتَهَى رَغَبَاتِ الْخَلْقِ	﴿٠٠٢٧﴾ مُنْتَهَى رَغَبَاتِهِمْ؛
﴿٢٥٣٨﴾ مُنْتَهَى رَغْبَةِ الْخَلْقِ	﴿٠٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَوَّلُ قَبْلَ خَلْقِكَ... مُنْتَهَى رَغْبَتِهِمْ؛
﴿٢٥٣٩﴾ مُنْتَهَى رَغْبَةِ الرَّاعِبِينَ	﴿٠٠٢٨﴾ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَمُنْتَهَى رَغْبَةِ الرَّاعِبِينَ؛
﴿٢٥٤٠﴾ مُنْتَهَى رَغْبَةِ السَّائِلِينَ	﴿٠١٨٥﴾ يَا مُنْتَهَى رَغْبَةِ السَّائِلِينَ؛
﴿٢٥٤١﴾ مُنْتَهَى رَغْبَةِ الْعَابِدِينَ	﴿٠٣٨٤﴾ يَا مُنْتَهَى رَغْبَةِ الْعَابِدِينَ؛

«کامل بودن»

- ﴿۲۵۱۹﴾ تو منتهای هر چیز هستی از این رو گریزی از تو نیست.
- ﴿۲۵۲۰﴾ ای نهایت تنزیه.
- ﴿۲۵۲۱﴾ خدایا! ای محلّ هر شکایت و ای نهایت نیازها.
- ﴿۲۵۲۲﴾ تو صاحب ستایش و نهایت آن و وفاکننده به آنی.
- ﴿۲۵۲۳﴾ ای نهایت امیدواری‌ها.
- ﴿۲۵۲۴﴾ ای نهایت آرزوها!
- ﴿۲۵۲۵﴾ ای نهایت آرزو.
- ﴿۲۵۲۶﴾ تو جایگاه آرزو و نهایت درخواست و خواهشی.
- ﴿۲۵۲۷﴾ تو نهایت همه‌ی اموری.
- ﴿۲۵۲۸﴾ تویی نهایت خواسته‌ی روی‌کنندگان به درگاهت.
- ﴿۲۵۲۹﴾ ستایش خدایی را سزاست که صاحب‌اختیار ستایش و نهایت بزرگواری است.
- ﴿۲۵۳۰﴾ ای نهایت آرزوی آرزومندان.
- ﴿۲۵۳۱﴾ ای هدف خواستاران مشتاق، و نهایت آرزوی امیدواران.
- ﴿۲۵۳۲﴾ ای بزرگوارترین بزرگواران، و ای آخرین امید درخواست‌کنندگان.
- ﴿۲۵۳۳﴾ ای نهایت نیاز مشتاقان.
- ﴿۲۵۳۴﴾ تو منتهای چاره‌ی منی.
- ﴿۲۵۳۵﴾ ای کسی که نهایت هراس عبادت‌کنندگان اوست!
- ﴿۲۵۳۶﴾ خدایا، تو نهایت هدف و امید و خواسته و درخواست منی.
- ﴿۲۵۳۷﴾ معبودی جز تو نیست، ای که پیش از آفریدگان خود موجود بوده و پس از آنان نیز خواهی بود و بر آن‌ها ظاهری. تویی رساننده‌ی روزی و گیرنده‌ی آن و تویی جان‌ستان آنان و سرور و نهایت آرزوی آنان.
- ﴿۲۵۳۸﴾ معبودی جز تو نیست، ای اوّلی که پیش از آفریدگان خود موجود بوده... نهایت آرزو آنان هستی.
- ﴿۲۵۳۹﴾ ای فریادرس فریادخواهان و نهایت آرزوی آرزومندان!
- ﴿۲۵۴۰﴾ ای نهایت اشتیاق نیازمندان.
- ﴿۲۵۴۱﴾ ای آخرین مقصود عبادت‌کنندگان.
- ﴿۳۷۱﴾

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿٢٥٤٢﴾ مُنْتَهَى رَغْبَةِ الْعَائِدِينَ	⊗ يَا... مُنْتَهَى رَغْبَةِ الْعَائِدِينَ؛ {٠٧٠٨}
﴿٢٥٤٣﴾ مُنْتَهَى رَغْبَةِ عَبْدِكَ	⊗ أَنْتَ... مُنْتَهَى رَغْبَتِهِ؛ {٠٨٣٦}
﴿٢٥٤٤﴾ مُنْتَهَى رَغْبَتَاهُ	⊗ يَا مُنْتَهَى رَغْبَتَاهُ؛ {٠٠٧٠}
﴿٢٥٤٥﴾ مُنْتَهَى رَغْبَتِنَا	⊗ أَنْتَ مَوْضِعُ شَكْوَانَا وَ مُنْتَهَى رَغْبَتِنَا؛ {٠٨٧٠}
﴿٢٥٤٦﴾ مُنْتَهَى رَغْبَتِي	⊗ يَا مُنْتَهَى رَغْبَتِي؛ {٠١٨٥}
﴿٢٥٤٧﴾ مُنْتَهَى سُؤْلِي	⊗ يَا مُنْتَهَى سُؤْلِي؛ {١٠٩٧}
﴿٢٥٤٨﴾ مُنْتَهَى طَلَبِ الطَّالِبِينَ	⊗ يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى طَلَبِ الطَّالِبِينَ؛ {٠٠٤٦}
﴿٢٥٤٩﴾ مُنْتَهَى طَلِبَتِي	⊗ اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي وَ تَقْتِي وَ مُنْتَهَى طَلِبَتِي؛ {٠٩٣٩}
﴿٢٥٥٠﴾ مُنْتَهَى غَايَةِ الْإِفْرَاحِ	⊗ يَا مُنْتَهَى غَايَةِ الْإِفْرَاحِ؛ {٠٥٨٠}
﴿٢٥٥١﴾ مُنْتَهَى غَايَةِ السَّائِلِينَ	⊗ يَا مُنْتَهَى غَايَةِ السَّائِلِينَ؛ {٠٠٥٧}
﴿٢٥٥٢﴾ مُنْتَهَى غَايَةِ الطَّالِبِينَ	⊗ يَا مُنْتَهَى غَايَةِ الطَّالِبِينَ؛ {٠٦٨٢}
﴿٢٥٥٣﴾ مُنْتَهَى غَايَةِ رَغْبَتَاهُ	⊗ يَا مُنْتَهَى غَايَةِ رَغْبَتَاهُ؛ {٠٧٧٨}
﴿٢٥٥٤﴾ مُنْتَهَى غَايَتِي وَ رَجَائِي وَ مَسْأَلَتِي وَ طَلِبَتِي	⊗ اللَّهُمَّ أَنْتَ مُنْتَهَى غَايَتِي وَ رَجَائِي وَ مَسْأَلَتِي وَ طَلِبَتِي؛ {٢٠٣٠}
﴿٢٥٥٥﴾ مُنْتَهَى كُلِّ حَاجَةٍ	⊗ يَا مُنْتَهَى كُلِّ حَاجَةٍ؛ {٠٠٤٥}
﴿٢٥٥٦﴾ مُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ	⊗ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي... هُوَ مُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ؛ {٠٠٢٢}
﴿٢٥٥٧﴾ مُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ	⊗ فَأَنْتَ... مُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ؛ {٠٧٥٤}
﴿٢٥٥٨﴾ مُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى	⊗ يَا مُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى؛ {٠٠٣٩}
﴿٢٥٥٩﴾ مُنْتَهَى كُلِّ شَيْءٍ	⊗ يَا نُورَ كُلِّ شَيْءٍ وَ هُدَى كُلِّ شَيْءٍ وَ مَالِكَ كُلِّ شَيْءٍ وَ مُنْتَهَى كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٣٨٤}
﴿٢٥٦٠﴾ مُنْتَهَى كُلِّ عِلْمٍ وَ وَارِثُهُ	⊗ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهٌ كُلِّ شَيْءٍ وَ مُنْتَهَى كُلِّ عِلْمٍ وَ وَارِثُهُ؛ {٠٠٥٩}
﴿٢٥٦١﴾ مُنْتَهَى كُلِّ غَايَةٍ	⊗ هُوَ مُنْتَهَى كُلِّ غَايَةٍ؛ {٢٠٣١}
﴿٢٥٦٢﴾ مُنْتَهَى كُلِّ مَسْأَلَةٍ	⊗ يَا مُنْتَهَى كُلِّ مَسْأَلَةٍ؛ {١٦٥٢}
﴿٢٥٦٣﴾ مُنْتَهَى كُلِّ نَجْوَى	⊗ يَا مُنْتَهَى كُلِّ نَجْوَى؛ {٠٨٢٣}

«کامل بودن»

- ۲۵۴۲ «ای... نهایت امید پناهندگان!»
- ۲۵۴۳ «تو نهایت اشتیاق بندگان هستی.»
- ۲۵۴۴ «ای نهایت اشتیاق من.»
- ۲۵۴۵ «تویی جایگاه شکایت ما و نهایت رغبت ما.»
- ۲۵۴۶ «ای پایان امید من.»
- ۲۵۴۷ «نهایت خواسته‌ی من.»
- ۲۵۴۸ «ای آن که پایان جستجوی جویندگان است.»
- ۲۵۴۹ «خدایا! تو پروردگار من و مورد اعتماد و نهایت خواسته‌ی منی.»
- ۲۵۵۰ «ای نهایت خوشحالی‌ها.»
- ۲۵۵۱ «ای هدف نهایی درخواست‌کنندگان.»
- ۲۵۵۲ «ای نهایت مقصود درخواست‌کنندگان!»
- ۲۵۵۳ «ای نهایت آرزوی من.»
- ۲۵۵۴ «خدایا، تو نهایت هدف و امید و خواسته و درخواست منی.»
- ۲۵۵۵ «پایان هر نیاز.»
- ۲۵۵۶ «ستایش مخصوص خداوندی است که... نهایت همه‌ی خواسته‌هاست.»
- ۲۵۵۷ «تو... انتهای آرزوهای.»
- ۲۵۵۸ «ای سرانجام هر گلایه.»
- ۲۵۵۹ «ای روشنایی‌بخش هر چیز و ای هدایت‌گر هر چیز و ای مالک هر چیز و ای سرانجام هر چیز.»
- ۲۵۶۰ «او خدایی است که جز او خدایی نیست، خدای همه‌چیز و نهایت هر دانش و وارث آن.»

﴿الْكَمَالُ﴾

﴿٢٥٦٤﴾ مُنْتَهَى مَسْأَلَتِي وَ	﴿٢٥٦٤﴾ مُنْتَهَى مَسْأَلَتِي وَ
﴿٢٥٦٥﴾ مُنْتَهَى مَطْلَبِ	﴿٢٥٦٥﴾ مُنْتَهَى مَطْلَبِ
﴿٢٥٦٦﴾ مُنْتَهَى مَنَآيَ	﴿٢٥٦٦﴾ مُنْتَهَى مَنَآيَ
﴿٢٥٦٧﴾ مُنْتَهَى هَمِّ الْمَهْمُومِ	﴿٢٥٦٧﴾ مُنْتَهَى هَمِّ الْمَهْمُومِ
﴿٢٥٦٨﴾ مُنْتَهَى هَمِّ الْمَهْمُومِينَ	﴿٢٥٦٨﴾ مُنْتَهَى هَمِّ الْمَهْمُومِينَ
﴿٢٥٦٩﴾ مُنْتَهَى هَمِّ الْعَارِفِينَ	﴿٢٥٦٩﴾ مُنْتَهَى هَمِّ الْعَارِفِينَ
﴿٢٥٧٠﴾ مُنْتَهَى الْحَمْدِ	﴿٢٥٧٠﴾ مُنْتَهَى الْحَمْدِ
﴿٢٥٧١﴾ مُنْتَهَى كُلِّ شَيْءٍ	﴿٢٥٧١﴾ مُنْتَهَى كُلِّ شَيْءٍ
﴿٢٥٧٢﴾ النَّهْيَةِ	﴿٢٥٧٢﴾ النَّهْيَةِ
﴿٢٥٧٣﴾ نِهَآيَةُ الْمَأْمُولِ	﴿٢٥٧٣﴾ نِهَآيَةُ الْمَأْمُولِ
﴿٢٥٧٤﴾ نِهَآيَةُ شَوْقِ الْمُحِبِّينَ	﴿٢٥٧٤﴾ نِهَآيَةُ شَوْقِ الْمُحِبِّينَ

﴿کامل بودن﴾

- ﴿۲۵۶۴﴾ خدایا، تو نهایت هدف و امید و خواسته و درخواست منی.
- ﴿۲۵۶۵﴾ خدایا، ای آخرین مقصد نیازها.
- ﴿۲۵۶۶﴾ همانا تو صاحب تمامی نعمت‌های منی و پایان تمامی آرزوهایم.
- ﴿۲۵۶۷﴾ ای پایان غم غمگین.
- ﴿۲۵۶۸﴾ ای نهایت قصد صاحبان اندوه!
- ﴿۲۵۶۹﴾ ای آن که نهایت همّت عارفان است.
- ﴿۲۵۷۰﴾ ستایش خدایی را که خود صاحب‌اختیار ستایش است و شایسته‌ی آن و نهایت آن.
- ﴿۲۵۷۱﴾ خداوند بزرگ‌ترین است، آفریننده‌ی هرچیز و نهایت آن.
- ﴿۲۵۷۲﴾ ای آن که نهایت و پایان است.
- ﴿۲۵۷۳﴾ تو نهایت درخواستی و منتهای آرزوی آرزومندان.
- ﴿۲۵۷۴﴾ ای نهایت شوق عاشقان.

الفصل الرابع: الوَحْدَانِيَّةُ

٤-١- وحدة، تهليل، فرد، وتر

٤-١-١- وحدة: (أحد، أحدي، الْمُتَوَحَّدِ بِالْكَبْرِياءِ، أوحد، الْمُخْتَصُّ بِالتَّوْحِيدِ، ذو التوحيد، ذو الوجدانية، مُتَوَحَّد، مُوَحَّد، واحد، وحداني، وحيد، وحد)

- ﴿٢٥٧٥﴾ الْأَحَدُ ❖ الْوَاحِدُ الْأَحَدِ الدَّائِمُ بغير حَدٍّ وَلَا أَمَدٍ وَلَا زَوَالٍ وَلَا نَفَادٍ؛ {٠١٤٥}
- ﴿٢٥٧٦﴾ الْأَحَدُ الصَّمَدُ ❖ سُبْحَانَ اللَّهِ الْأَحَدِ الصَّمَدِ؛ {٠٣٢١}
- ﴿٢٥٧٧﴾ الْأَحَدُ الصَّمَدُ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الصَّمَدِ الْمُتَفَرِّدِ الَّذِي لَا مِنْ شَيْءٍ الْمُتَفَرِّدُ ❖ كَانَ وَلَا مِنْ شَيْءٍ خَلَقَ مَا كَانَ؛ {٠١٥١}
- ﴿٢٥٧٨﴾ الْأَحَدُ الصَّمَدُ ❖ أَنَا الْأَحَدُ الصَّمَدُ الْمُتَفَرِّدُ بِخَلْقِ كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠١٥٢}
- ﴿٢٥٧٩﴾ الْأَحَدُ الصَّمَدُ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَرْدِ الْأَحَدِ الصَّمَدِ الْوَاحِدِ؛ {٠١٥٣}
- ﴿٢٥٨٠﴾ الْأَحَدُ الْفَرْدُ الْوَتَرُ ❖ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي اسْتَقَرَّ بِهِ عَرْشُكَ وَبِاسْمِكَ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الْفَرْدِ الْوَتَرِ الْمُتَعَالِ؛ {٠١٥٨}
- ﴿٢٥٨١﴾ الْأَحَدُ الْقَيُّومُ ❖ لَا شَرِيكَ لِلَّهِ الْأَحَدِ الْقَيُّومِ؛ {٠١٥٩}
- ﴿٢٥٨٢﴾ الْأَحَدُ الْمُتَفَرِّدُ ❖ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْمُتَفَرِّدُ الصَّمَدُ الْفَرْدُ؛ {٠٠٥٣}
- ﴿٢٥٨٣﴾ الْأَحَدُ الْمَخْمُودُ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْأَحَدِ الْمَخْمُودِ الَّذِي تَوَحَّدَ بِمُلْكِهِ وَعَلَا بِقُدْرَتِهِ؛ {٠١٦٣}
- ﴿٢٥٨٤﴾ الْأَحَدُ بَلَا تَأْوِيلَ عَدَدَ ❖ الْأَحَدِ بَلَا تَأْوِيلَ عَدَدَ؛ {٠١٦٧}
- ﴿٢٥٨٥﴾ أَحَدٌ ❖ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ؛ {الإخلاص: ١}
- ﴿٢٥٨٦﴾ أَحَدٌ ❖ سُبْحَانَكَ يَا وَاحِدُ تَعَالَيْتَ يَا أَحَدُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛ {٠٠٤٦}

فصل ۴: یگانگی

۴-۱- یگانگی، یکی دانستن، یکتایی، تکبودن

۴-۱-۱- یگانگی: (یک، یگانه، یگانه در بزرگی، یگانه‌ترین، اختصاص داده شده به یگانگی، صاحب یگانگی، یگانه دانسته شده)

﴿۲۵۷۵﴾ یکتا، یگانه، پاینده بی حد و بی مدت، بی زوال و نیستی.

﴿۲۵۷۶﴾ منزّه است خداوند یگانه‌ی بی نیاز.

﴿۲۵۷۷﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که یکتاست و یگانه و بی نیاز و تک و تنها؛ همو

که نه از چیزی بوده و نه از چیزی آفریده شده است.

﴿۲۵۷۸﴾ من بی همتا و بی نیازم و در آفرینش همگان یگانه‌ام.

﴿۲۵۷۹﴾ ستایش خدا را که یکتا، بی نیاز، و بی همتاست.

﴿۲۵۸۰﴾ از تو می‌خواهم به همه‌ی نام‌هایت که در کتاب‌ها فرو فرستادی و بدان نامت که

عرشت بدان استوار است، و به نام یکتای یگانه‌ی فردِ تکِ بلندمرتبه.

﴿۲۵۸۱﴾ خداوند قائم به ذات را شریکی نیست.

﴿۲۵۸۲﴾ تو خدای یگانه، یکتا، بی همتا، بی نیاز و تنهایی.

﴿۲۵۸۳﴾ ستایش مخصوص خداوند یکتا و ستوده‌ای که به سلطنتش یکتاست و به سبب

قدرتش، بلندمرتبه است.

﴿۲۵۸۴﴾ یکتاست نه از روی شمار.

﴿۲۵۸۵﴾ بگو: خداوند، یکتا و یگانه است.

﴿۲۵۸۶﴾ ای یگانه! تو پاک و منزّه‌ی. ای یکتا! تو بلندمرتبه‌ای. ای پناه‌دهنده، ما را از آتش

جهنّم رهایی بخش!

﴿الْوَحْدَانِيَّةُ﴾

﴿٢٥٨٧﴾ أَحَدٌ	﴿٠٠٢﴾ يَا أَحَدُ؛
﴿٢٥٨٨﴾ أَحَدٌ	﴿٢٢٩٢﴾ لِأَنَّ اللَّهَ وَاحِدٌ أَحَدٌ فَرْدٌ صَمَدٌ؛
﴿٢٥٨٩﴾ أَحَدٌ	﴿٠٠٥٠﴾ يَا أَحَدَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛
﴿٢٥٩٠﴾ أَحَدُ الْوَاحِدِ	﴿٠١٤٩﴾ الْوَاحِدُ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ؛
﴿٢٥٩١﴾ أَحَدٌ بِلَا تَأْوِيلٍ عَدَدٌ	﴿٠١٤٦﴾ اللَّهُ أَحَدٌ بِلَا تَأْوِيلٍ عَدَدٌ؛
﴿٢٥٩٢﴾ أَحَدٌ بِلَا ضِدٍ	﴿٠٠٧٦﴾ يَا مَنْ هُوَ أَحَدٌ بِلَا ضِدٍ؛
﴿٢٥٩٣﴾ أَحَدٌ صَمَدٌ	﴿٠١٦٩﴾ إِنَّهُ وَاحِدٌ أَحَدٌ صَمَدٌ أَحَدِي الْمَعْنَى لَيْسَ بِمَعَانٍ كَثِيرَةٍ مُخْتَلَفَةٍ؛
﴿٢٥٩٤﴾ أَحَدٌ ظَاهِرٌ بَاطِنٌ	﴿٠١٧٠﴾ أَنَّهُ وَاحِدٌ أَحَدٌ ظَاهِرٌ بَاطِنٌ؛
﴿٢٥٩٥﴾ أَحَدٌ فَرْدٌ	﴿٠١٧١﴾ لِأَنَّ اللَّهَ وَاحِدٌ أَحَدٌ فَرْدٌ صَمَدٌ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا؛
﴿٢٥٩٦﴾ أَحَدٌ قَادِرٌ قَاهِرٌ	﴿٠١٧٢﴾ خَالِقُ بَارِئٌ مُصَوِّرٌ وَاحِدٌ أَحَدٌ قَادِرٌ قَاهِرٌ؛
﴿٢٥٩٧﴾ أَحَدٌ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ	﴿٠١٦٨﴾ اللَّهُ وَاحِدٌ أَحَدٌ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ؛
﴿٢٥٩٨﴾ أَحَدٌ مُتَوَحِّدٌ	﴿٠١٧٤﴾ إِنَّ اللَّهَ وَاحِدٌ أَحَدٌ مُتَوَحِّدٌ بِالْوَحْدَانِيَّةِ مُتَفَرِّدٌ بِأَمْرِهِ؛
﴿٢٥٩٩﴾ أَحَدٌ مِنْ لَا أَحَدَ لَهُ	﴿٠١٧٥﴾ يَا أَحَدَ مَنْ لَا أَحَدَ لَهُ غَيْرُكَ؛
﴿٢٦٠٠﴾ أَحَدٌ وَاحِدٌ	﴿٠١٧٧﴾ إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَحَدٌ وَاحِدٌ تَفَرَّدَ فِي وَحْدَانِيَّتِهِ؛
﴿٢٦٠١﴾ أَحَدٌ صَمَدٌ فَرْدٌ وَتَرٌ	﴿٠١٧٩﴾ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ إِلَهًا وَاحِدًا أَحَدًا صَمَدًا فَرْدًا وَتَرًا حَيًّا قَيُّومًا؛
﴿٢٦٠٢﴾ أَحَدٌ فَرْدٌ صَمَدٌ وَتَرٌ	﴿٠١٨٠﴾ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ إِلَهًا وَاحِدًا أَحَدًا فَرْدًا صَمَدًا وَتَرًا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا؛
﴿٢٦٠٣﴾ أَحَدٌ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا	﴿٠١٨١﴾ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ إِلَهًا وَاحِدًا أَحَدًا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا؛
﴿٢٦٠٤﴾ الْأَحَدُ	﴿٠١٤٨﴾ أَنْتَ الْمُنْعِمُ الْمُفْضِلُ الْقَادِرُ الْقَاهِرُ الدَّائِمُ الْفَرْدُ الْوَاحِدُ

«یگانگی»

﴿۲۵۸۷﴾ ای یکتا.

﴿۲۵۸۸﴾ چون خدا یگانه، یکتا، تنها و بی‌نیاز است.

﴿۲۵۸۹﴾ ای خدا، ای تنهای آسمان‌ها و زمین.

﴿۲۵۹۰﴾ یگانه و یکتا و بی‌نیاز است.

﴿۲۵۹۱﴾ خداوند یگانه است بدون آنکه یک عددی منظورمان باشد.

﴿۲۵۹۲﴾ ای آن که یکتاست و ضدّ ندارد.

﴿۲۵۹۳﴾ به راستی او یگانه و یکتا و بی‌نیاز است و اُحدی المعنی است یعنی در ذات خود او

معانی مختلف و متعدّد وجود ندارد.

﴿۲۵۹۴﴾ او یکی است و یگانه و آشکار و نهان.

﴿۲۵۹۵﴾ چون خدا یگانه، یکتا، تنها و بی‌نیاز است؛ نه همسری گرفته و نه فرزندی.

﴿۲۵۹۶﴾ خدایا! تو بسیار توبه‌پذیر، بخشنده، دارای سرعت در محاسبه، باشکوه، شکست‌ناپذیر،

شایسته‌ی عظمت، آفریننده، پدیدآورنده‌ی بی‌سابقه، صورتگر، یگانه، یکتا، توانا و غالب

هستی.

﴿۲۵۹۷﴾ خداوند یگانه و یکتاست، نزاده و زاده نشده و چیزی همتای او نیست.

﴿۲۵۹۸﴾ خداوند در وحدانیتش یکتا و بی‌همتاست؛ و در فرمانروایی‌اش یگانه.

﴿۲۵۹۹﴾ ای بی‌همتایی که همتایی غیر تو برای تو نیست.

﴿۲۶۰۰﴾ خداوند مبارک و بلندمرتبه یکتا و بی‌همتاست و در وحدانیت خود بی‌نظیر است.

﴿۲۶۰۱﴾ گواهی می‌دهم که معبودی جز خدای یگانه نیست و او شریکی ندارد. معبود یکتای

یگانه‌ی بی‌نیازِ بی‌همتای تک‌زنده‌ی پاینده.

﴿۲۶۰۲﴾ گواهی می‌دهم که هیچ خدایی جز الله نیست، او یگانه است و شریک ندارد، خدای

واحد احد بی‌همتای بی‌نیاز یگانه است، نه همسری اختیار کرده است و نه فرزندی.

﴿۲۶۰۳﴾ گواهی می‌دهم که معبودی جز خدا نیست و یگانه است و شریکی ندارد. معبود یگانه،

بی‌همتا و بی‌نیازی که همسر و فرزندی ندارد.

﴿۲۶۰۴﴾ تویی نعمت‌دهنده، بخشنده، توانمند، غلبه‌کننده، جاوید، یگانه، تنها، یکتا.

﴿الْوَحْدَانِيَّةُ﴾

﴿٢٦٠٥﴾ الأَحَدُ	﴿٢٦٠٥﴾ الأَحَدُ
﴿٢٦٠٦﴾ الأَحَدُ إِسْمٌ مِنْ	﴿٢٦٠٦﴾ الأَحَدُ إِسْمٌ مِنْ
﴿٢٦٠٧﴾ الأَحَدُ الأَبَدُ	﴿٢٦٠٧﴾ الأَحَدُ الأَبَدُ
﴿٢٦٠٨﴾ الأَحَدُ الأَبَدُ	﴿٢٦٠٨﴾ الأَحَدُ الأَبَدُ
﴿٢٦٠٩﴾ الأَحَدُ الأَبَدُ	﴿٢٦٠٩﴾ الأَحَدُ الأَبَدُ
﴿٢٦١٠﴾ الأَحَدُ الأَعْلَى	﴿٢٦١٠﴾ الأَحَدُ الأَعْلَى
﴿٢٦١١﴾ الأَحَدُ الأَوَّلُ	﴿٢٦١١﴾ الأَحَدُ الأَوَّلُ
﴿٢٦١٢﴾ الأَحَدُ البَصِيرُ	﴿٢٦١٢﴾ الأَحَدُ البَصِيرُ
﴿٢٦١٣﴾ الأَحَدُ الْحَقُّ	﴿٢٦١٣﴾ الأَحَدُ الْحَقُّ
﴿٢٦١٤﴾ الأَحَدُ الْحَيُّ	﴿٢٦١٤﴾ الأَحَدُ الْحَيُّ
﴿٢٦١٥﴾ الأَحَدُ الدَّائِمُ	﴿٢٦١٥﴾ الأَحَدُ الدَّائِمُ
﴿٢٦١٦﴾ الأَحَدُ الَّذِي لَيْسَ	﴿٢٦١٦﴾ الأَحَدُ الَّذِي لَيْسَ
﴿٢٦١٧﴾ الأَحَدُ الَّذِي لَيْسَ	﴿٢٦١٧﴾ الأَحَدُ الَّذِي لَيْسَ
﴿٢٦١٨﴾ الأَحَدُ الصَّمَدُ	﴿٢٦١٨﴾ الأَحَدُ الصَّمَدُ
﴿٢٦١٩﴾ الأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَا	﴿٢٦١٩﴾ الأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَا
يُغَيِّرُهُ صُرُوفُ الْأَزْمَانِ وَلَا	يُغَيِّرُهُ صُرُوفُ الْأَزْمَانِ وَلَا
يَتَكَادَّهُ صُنْعُ شَيْءٍ كَانَ	يَتَكَادَّهُ صُنْعُ شَيْءٍ كَانَ

«یگانگی»

﴿۲۶۰۵﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها یگانه است.

﴿۲۶۰۶﴾ معبودی جز تو نیست، یکتای بی‌نیاز.

﴿۲۶۰۷﴾ «احد» به معنای «یکتا»، یکی از نام‌های خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند است.

﴿۲۶۰۸﴾ پس تو یکتای جاودان هستی.

﴿۲۶۰۹﴾ پس تو یکتای جاودان هستی و فرمانروایی‌ات، دائم است و سلطه‌ات از بین نمی‌رود، نابودی نداری و حکومت پایان نمی‌پذیرد و قدرتت دگرگون نمی‌شود، فرمانروایی‌ات جاودان و سلطه‌ات، دیرین است.

﴿۲۶۱۰﴾ به خداوند یگانه‌ی یکتای بلندمرتبه پناه می‌برم.

﴿۲۶۱۱﴾ تویی بی‌همتای یگانه‌ی یکتای آغاز.

﴿۲۶۱۲﴾ تو شنوا و دانا، یگانه و بینایی.

﴿۲۶۱۳﴾ پروردگار یگانه‌ی او حقیقتی است که هیچ‌چیز شبیه او نیست و همتایی ندارد.

﴿۲۶۱۴﴾ منزّه است خدای یگانه‌ی یکتای زنده.

﴿۲۶۱۵﴾ تویی بی‌همتای یگانه‌ی یکتای آغاز و پایان، پایدار، یکتا، جاوید.

﴿۲۶۱۶﴾ خداوند بزرگ و یکتا و بی‌همتایی که برای او همانند و نظیر نیست؛ با انگشتان لمس نشود، و با حس‌های ظاهری و باطنی درک نشود.

﴿۲۶۱۷﴾ خداوند یگانه و یکتایی است که هیچ چیز مانندش نبوده و با هیچ چیز قیاس نشده و با پنج انگشت لمس نمی‌شود و با حواس قابل درک نیست.

﴿۲۶۱۸﴾ تویی بی‌همتای یگانه‌ی یکتای آغاز و پایان، پایدار، یکتا، جاوید بی‌نیازی که نه زاده و نه زاییده‌شده و هیچ کس همتای او نیست.

﴿۲۶۱۹﴾ خدای سبحان علمش همه چیز را فرا گرفته و سازندگی‌اش آن‌ها را محکم ساخته و یادش آن‌ها را شماره کرده، پنهانی‌های هوای ناپیدا و پوشیده‌های نهان تاریکی شب و آنچه در آسمان‌های بالا و زمین‌های پائین است از او نهان نیست، برای هر چیزی از جانب او نگهبان و گماشته‌ای است و چیزی نیست جز اینکه به‌چیز دیگر احاطه دارد و آن‌که به همه‌ی احاطه‌کنندگان احاطه دارد خدای یگانه یکتای بی‌نیازی است که گردش زمان دگرگونش نسازد و ساختن هیچ چیز او را خسته نمی‌کند.

﴿الْوَحْدَانِيَّةُ﴾

- ﴿٢٦٢٠﴾ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٠٠١٥﴾
- ﴿٢٦٢١﴾ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٠٠٥١﴾
- ﴿٢٦٢٢﴾ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الْفَرْدُ الَّذِي مَلَأَ الْأَرْكَانَ كُلَّهُا ﴿٠٠٥٢﴾
- ﴿٢٦٢٣﴾ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الْوَتَرُ فَاشْهَدْ يَا رَبُّ أَنَّكَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الْوَتَرُ؛ ﴿٠٠٦٤﴾
- ﴿٢٦٢٤﴾ الْأَحَدُ الصَّمَدُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ؛ ﴿٠١٥٤﴾
- ﴿٢٦٢٥﴾ الْأَحَدُ الصَّمَدُ فَهُوَ الْأَحَدُ الصَّمَدُ كَمَا وَصَفَ نَفْسُهُ وَالْوَاصِفُونَ لَا يَبْلُغُونَ نَعْتَهُ؛ ﴿٠١٥٥﴾
- ﴿٢٦٢٦﴾ الْأَحَدُ الْعَلِيمُ أَنْتَ الْمَاجِدُ الْجَوَادُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْعَلِيمُ؛ ﴿٠١٥٦﴾
- ﴿٢٦٢٧﴾ الْأَحَدُ الْفَرْدُ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُوًا أَحَدٌ؛ ﴿٠٠٢٢﴾
- ﴿٢٦٢٨﴾ الْأَحَدُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ؛ ﴿٠٠٢٨﴾
- ﴿٢٦٢٩﴾ الْأَحَدُ الْفَرْدُ الْمُتَفَرَّدُ الْأَحَدُ الْوَاحِدُ بِمَعْنَى وَاحِدٍ؛ ﴿٠١٥٧﴾
- ﴿٢٦٣٠﴾ الْأَحَدُ الْمُبْدِئُ أَنْتَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْمُبْدِئُ؛ ﴿٠٠١٧﴾
- ﴿٢٦٣١﴾ الْأَحَدُ الْمُتَفَرَّدُ بِخَلْقِ كُلِّ شَيْءٍ يَا عِيسَى أَنَا رَبُّكَ وَرَبُّ آبَائِكَ اسْمِي وَاحِدٌ وَأَنَا الْأَحَدُ الْمُتَفَرَّدُ بِخَلْقِ كُلِّ شَيْءٍ؛ ﴿٠١٦٠﴾
- ﴿٢٦٣٢﴾ الْأَحَدُ الْمُتَوَحَّدُ الْفَرْدُ الْمُتَفَرَّدُ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْأَحَدُ الْمُتَوَحَّدُ الْفَرْدُ الْمُتَفَرَّدُ؛ ﴿٠١٦٢﴾
- ﴿٢٦٣٣﴾ الْأَحَدُ الْوَاحِدُ فَأَنْتَ الْأَحَدُ الْوَاحِدُ؛ ﴿٠١٦٤﴾
- ﴿٢٦٣٤﴾ الْأَحَدُ لَا بَتَّاءِيلَ عَدَدَ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْأَحَدُ لَا بَتَّاءِيلَ عَدَدَ؛ ﴿٠١٧٣﴾
- ﴿٢٦٣٥﴾ أَحَدِي الذَّاتِ هُوَ وَاحِدُ أَحَدِي الذَّاتِ بَائِنٌ مِنْ خَلْقِهِ؛ ﴿٠١٨٢﴾

﴿یگانگی﴾

﴿۲۶۲۰﴾ خدایا! به نام بزرگ و باشکوه و یگانه و یکتا و بی‌نیازی که زایید و زاییده نشد و هیچ همتایی ندارد، مرا از غیر خودت بی‌نیاز کن.

﴿۲۶۲۱﴾ از تو درخواست می‌کنم به نام بی‌همتا و بی‌نیاز تو که پایه‌های وجود هر چیز را پر کرده‌است.

﴿۲۶۲۲﴾ به والاترین، سربلندترین، شکست‌ناپذیرترین نام تو که آشکار و نهان و پاک و پاکیزه و مقدس و بی‌همتا و بی‌نیاز و یگانه است از تو درخواست می‌کنم.

﴿۲۶۲۳﴾ پروردگارا! گواهی می‌دهم که تو یگانه یکتای بی‌نیاز تنهایی.

﴿۲۶۲۴﴾ معبودی نیست جز خدای یگانه‌ی واحد بی‌نیاز.

﴿۲۶۲۵﴾ او یکتا و بی‌نیاز است چنانچه خودش را وصف کرده است و وصف‌کنندگان به وصفش نرسند.

﴿۲۶۲۶﴾ تو بزرگوار و بخشنده و یگانه و یکتا و دانایی.

﴿۲۶۲۷﴾ تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ یگانه و بی‌همتا و تک و بی‌نیازی و نه زاییدی و نه زاده شدی و هیچ کس همتای تو نیست.

﴿۲۶۲۸﴾ یکتای بی‌همتا، یگانه‌ی بی‌نیاز.

﴿۲۶۲۹﴾ احد و فرد و متفرد است یعنی یگانه است. واحد و احد به یک معناست.

﴿۲۶۳۰﴾ تویی یگانه و یکتا و آغازگر.

﴿۲۶۳۱﴾ ای عیسی، من پروردگار تو و پروردگار پدرانت هستم، نام من یکتاست و در آفریدن تمام آفریدگان یگانه و بی‌نظیر می‌باشم.

﴿۲۶۳۲﴾ تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ خداوند یکتای تنهای بی‌همانند و یگانه.

﴿۲۶۳۳﴾ تو خدای بی‌همتا و یگانه‌ای.

﴿۲۶۳۴﴾ ستایش خدایی را سزااست که... یکتاست ولی نه آن یکی که در اعداد، می‌شمرند.

﴿۲۶۳۵﴾ خداوند یگانه در ذات خود یگانه است که شائبه‌ی ترکیب و تعدد در آن نیست و از آفریدگانش جداست.

﴿الوَحدانية﴾

- ﴿٢٦٣٦﴾ أَحَدِي الْمَعْنَى
- ﴿٢٦٣٧﴾ أَحَدِي الْمَعْنَى
- ﴿٢٦٣٨﴾ أَحَدِي الْمَعْنَى لَيْسَ بِمَعْنَى كَثِيرَةٍ مُخْتَلِفَةٍ
- ﴿٢٦٣٩﴾ الْمُتَوَحَّدُ بِالْكِبْرِيَاءِ
- ﴿٢٦٤٠﴾ أَوْحَدٌ
- ﴿٢٦٤١﴾ أَوْحَدٌ فِي رَحْمَتِهِ
- ﴿٢٦٤٢﴾ أَوْحَدٌ مِنْ كُلِّ وَاحِدٍ
- ﴿٢٦٤٣﴾ الْمُخْتَصُّ بِالتَّوْحِيدِ
- ﴿٢٦٤٤﴾ الْمُقَرَّبُ بِتَوْحِيدِهِ الْخَلْقِ
- ﴿٢٦٤٥﴾ رَبُّ الْوَحدَانِيَّةِ
- ﴿٢٦٤٦﴾ الْمُتَوَحَّدُ الْفَرْدُ
- ﴿٢٦٤٧﴾ الْمُتَوَحَّدُ
- ﴿٢٦٤٨﴾ الْمُتَوَحَّدُ الْفَرْدُ الْمُتَفَرَّدُ
- ﴿٢٦٤٩﴾ الْمُتَوَحَّدُ بِالْأَزَلِيَّةِ
- ﴿٢٦٥٠﴾ الْمُتَوَحَّدُ بِالْأُمُورِ
- ﴿٢٦٥١﴾ الْمُتَوَحَّدُ بِالْجَبَرُوتِ وَالْقُدْرَةِ
- ﴿٢٦٥٢﴾ الْمُتَوَحَّدُ بِالصِّمْدَانِيَّةِ
- ﴿٢٦٥٣﴾ الْمُتَوَحَّدُ بِالصِّمْدِيَّةِ
- ﴿٢٦٥٤﴾ الْمُتَوَحَّدُ بِالْقُدْرَةِ
- ﴿١٨٤﴾ إِنَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَحَدِي الْمَعْنَى يَعْنِي بِهِ أَنَّهُ لَا يَنْقَسِمُ فِي وُجُودٍ وَلَا عَقْلٍ وَلَا وَهْمٍ؛ {٠١٨٤}
- ﴿٠٧١٠﴾ بَأَنَّهُ وَاحِدٌ بِمَعْنَى أَنَّهُ أَحَدِي الْمَعْنَى أَيْ لَا يَنْقَسِمُ فِي عَقْلٍ وَلَا وَجُودٍ وَلَا وَهْمٍ؛ {٠٧١٠}
- ﴿٠١٨٣﴾ فِي صِفَةِ الْقَدِيمِ إِنَّهُ وَاحِدٌ صَمَدٌ أَحَدِي الْمَعْنَى لَيْسَ بِمَعْنَى كَثِيرَةٍ مُخْتَلِفَةٍ؛ {٠١٨٣}
- ﴿٠٣٧٧﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمُتَوَحَّدُ بِالْكِبْرِيَاءِ؛ {٠٣٧٧}
- ﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ فَرْدٍ مَا أَوْحَدَهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٠٥٤٨﴾ يَا مَنْ هُوَ أَوْحَدٌ فِي رَحْمَتِهِ؛ {٠٥٤٨}
- ﴿٠٠٢٩﴾ يَا أَوْحَدَ مِنْ كُلِّ وَاحِدٍ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١٠٤٤﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُخْتَصُّ بِالتَّوْحِيدِ؛ {١٠٤٤}
- ﴿١٨٤٧﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمُقَرَّبُ بِتَوْحِيدِهِ سَائِرُ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ؛ {١٨٤٧}
- ﴿٢٢١٢﴾ رَبُّ الْعَرْشِ رَبُّ الْوَحدَانِيَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ؛ {٢٢١٢}
- ﴿٠٢٠٩﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاحِدُ الْمُتَوَحَّدُ الْفَرْدُ الدَّائِمُ الْمُتَفَرَّدُ؛ {٠٢٠٩}
- ﴿٠٠٢٨﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ لِأَنَّكَ أَنْتَ الْمَسْئُولُ الْمَحْمُودُ الْمُتَوَحَّدُ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿٠١٤٢﴾ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْوَاحِدُ الْمُتَوَحَّدُ الْفَرْدُ الْمُتَفَرَّدُ؛ {٠١٤٢}
- ﴿١٨٤٧﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُتَوَحَّدِ بِالْقَدِيمِ وَالْأَزَلِيَّةِ الَّذِي لَيْسَ لَهُ غَايَةٌ فِي دَوَامِهِ وَلَا لَهُ أَوَّلِيَّةٌ؛ {١٨٤٧}
- ﴿١٣٠٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْمُتَوَحَّدِ بِالْأُمُورِ كُلِّهَا؛ {١٣٠٨}
- ﴿٠٠١٢﴾ اللَّهُ أَكْبَرُ الْمُخْتَجِبِ بِالْمَلَكُوتِ وَالْعِزَّةِ الْمُتَوَحَّدِ بِالْجَبَرُوتِ وَالْقُدْرَةِ؛ {٠٠١٢}
- ﴿١٤٩٨﴾ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْفَرْدِ الْوَاحِدِ الْمُتَفَرَّدِ بِالْوَحدَانِيَّةِ الْمُتَوَحَّدِ بِالصِّمْدَانِيَّةِ؛ {١٤٩٨}
- ﴿٠٠٤٤﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُتَوَحَّدُ بِالصِّمْدِيَّةِ؛ {٠٠٤٤}
- ﴿٠٠٥٤﴾ أَنْتَ... الْمُتَوَحَّدُ بِالْقُدْرَةِ؛ {٠٠٥٤}

﴿یگانگی﴾

- ﴿۲۶۳۶﴾ خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند در معنا یگانه است یعنی خدا نه در وجود و نه در عقل و نه در وهم قابل تقسیم نیست.
- ﴿۲۶۳۷﴾ او یگانه است به این معنی که در معنا نیز یگانه است یعنی تقسیم نمی‌شود نه در عقل و نه در وهم.
- ﴿۲۶۳۸﴾ در باره صفت قدیم فرمود: همانا او یگانه و بی‌نیاز است؛ در معنی نیز یگانه است، معانی زیاد و مختلفی ندارد.
- ﴿۲۶۳۹﴾ ستایش خدایی را سزااست که... در بزرگی یگانه است.
- ﴿۲۶۴۰﴾ منزّه است بی‌همتایی که چه یکتاست.
- ﴿۲۶۴۱﴾ ای آن که در رحمتش بی‌همتاست.
- ﴿۲۶۴۲﴾ ای یگانه‌تر از هر یگانه!
- ﴿۲۶۴۳﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که توحید تنها او را سزااست.
- ﴿۲۶۴۴﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... تمامی آفریدگان به توحیدش معترفند.
- ﴿۲۶۴۵﴾ پروردگار عرش همان پروردگار یگانه است؛ بی‌همتاتر از آن که او را وصف می‌کند.
- ﴿۲۶۴۶﴾ معبودی جز تو نیست، یگانه، تک، یکتا، دائمی و تنها.
- ﴿۲۶۴۷﴾ خدایا! از تو درخواست می‌کنم؛ چرا که تویی مورد درخواست، ستوده، و یگانه.
- ﴿۲۶۴۸﴾ تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ خداوند یکتای تنهای بی‌همانند و یگانه.
- ﴿۲۶۴۹﴾ ستایش خدای را که در دیرینگی و ازلیّت یگانه است؛ آن که بودنش را نه نهایی است و نه اولیتی.
- ﴿۲۶۵۰﴾ ستایش خداوندی را که در همه‌ی امور یگانگی جسته است.
- ﴿۲۶۵۱﴾ خداوند بزرگ‌ترین است، پوشیده در ملکوت و شکست‌ناپذیری، یگانه در شکوه و قدرت.
- ﴿۲۶۵۲﴾ تو را به نامت که فرد و تنه‌است و در وحدانیّت و بی‌نیازی بی‌نظیر است می‌خوانم.
- ﴿۲۶۵۳﴾ معبودی نیست جز خدای یگانه در بی‌نیازی.
- ﴿۲۶۵۴﴾ تو در قدرت یگانه‌ای.

﴿الْوَحْدَانِيَّةُ﴾

﴿٢٦٥٥﴾ المتَّوَحِّدُ بِالْقُدْرَةِ وَ	اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ الْمُتَّوَحِّدُ بِالْقُدْرَةِ وَالسُّلْطَانِ
السُّلْطَانِ الْمُتَّيِّنِ	الْمُتَّيِّنِ؛ {١٤٢٧}
﴿٢٦٥٦﴾ المتَّوَحِّدُ فِي الْأُمُورِ	الْحَمْدُ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْمُتَّوَحِّدِ فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا؛ {١٢٦٥}
﴿٢٦٥٧﴾ المتَّوَحِّدُ فِي الدِّيمُومِيَّةِ	يَا اللَّهُ... الْمُتَّوَحِّدُ فِي دِيْمُومِيَّةِ بَقَائِهِ؛ {١٠٢٢}
﴿٢٦٥٨﴾ مُتَّوَحِّدٌ بِالْوَحْدَانِيَّةِ	إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى وَاحِدٌ مُتَّوَحِّدٌ بِالْوَحْدَانِيَّةِ مُتَّفَرِّدٌ
مُتَّفَرِّدٌ بِأَمْرِهِ	بَأَمْرِهِ؛ {١٨٥٢}
﴿٢٦٥٩﴾ مَنْ تَوَحَّحَدَ	سُبْحَانَ مَنْ تَوَحَّحَدَ بِالْوَحْدَانِيَّةِ فَلَا إِلَهَ سِوَاهُ؛ {١٣٩٤}
بِالْوَحْدَانِيَّةِ فَلَا إِلَهَ سِوَاهُ	
﴿٢٦٦٠﴾ مُوَحِّدٌ	يَا مُوَحِّدٌ؛ {٠٠٢٩}
﴿٢٦٦١﴾ إِلَهُ وَاحِدٌ	وَإِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ؛ {البقرة: ١٦٣}
﴿٢٦٦٢﴾ إِلَهُ وَاحِدٌ	وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ فَإِيَّايَ
	فَارْهَبُونِ؛ {النحل: ٥١}
﴿٢٦٦٣﴾ إِلَهُكُمْ لَوَاحِدٌ	إِنَّ إِلَهُكُمْ لَوَاحِدٌ؛ {الصافات: ٤}
﴿٢٦٦٤﴾ الْوَاحِدُ	الْأَحَدُ وَالْوَاحِدُ بِمَعْنَى وَاحِدٍ؛ {٠١٥٧}
﴿٢٦٦٥﴾ الْوَاحِدُ	إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا
	إِنَّهُ... الْوَاحِدُ؛ {٠٠٠٤}
﴿٢٦٦٦﴾ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ	فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْمُبْدِيُّ
	الرَّفِيعُ الْبَدِيعُ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ؛ {٠٠١٧}
﴿٢٦٦٧﴾ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ	سُبْحَانَ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ؛ {٠٠٦٤}
﴿٢٦٦٨﴾ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ	اللَّهُ أَكْبَرُ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ؛ {٠١٤٦}
﴿٢٦٦٩﴾ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ	اللَّهُمَّ اخْفِئْنِي بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَجَلِّ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الصَّمَدِ؛ {٠٠١٥}
﴿٢٦٧٠﴾ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْفَرْدُ	أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ لَمْ تَلِدْ وَ
	لَمْ تُوَلَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُوًا أَحَدٌ؛ {٠٠٢٢}
﴿٢٦٧١﴾ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْفَرْدُ	أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ أَنْزَلْتَهُ فِي كُتُبِكَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي اسْتَقَرَّ
الْوُتْرُ	بِهِ عَرْشُكَ وَبِاسْمِكَ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الْفَرْدِ الْوُتْرُ؛ {٠١٥٨}

﴿یگانگی﴾

﴿۲۶۵۵﴾ خدایا ای پروردگار ما ستایش مخصوص توست، تویی یگانه در قدرت و فرمانروایی استوار.

﴿۲۶۵۶﴾ ستایش خداوندی را که در همه‌ی امور یگانگی جسته است.

﴿۲۶۵۷﴾ ای خدایی که... در بقای جاودانش یگانه است.

﴿۲۶۵۸﴾ خداوند در وحدانیتش یکتا و بی‌همتاست؛ و در فرمانروایی‌اش یگانه.

﴿۲۶۵۹﴾ منزّه است خدایی که با وحدانیت یکتایی خود را نمایانده است، پس معبودی جز او نیست.

﴿۲۶۶۰﴾ ای یگانه!

﴿۲۶۶۱﴾ و خدای شما، خداوند یگانه‌ای است، که غیر از او معبودی نیست! اوست بخشنده و مهربان (و دارای رحمت عامّ و خاصّ)!

﴿۲۶۶۲﴾ خداوند فرمان داده: «دو معبود (برای خود) انتخاب نکنید معبود (شما) همان خدای یگانه است تنها از (کیفر) من بترسید!»

﴿۲۶۶۳﴾ که معبود شما یگانه است.

﴿۲۶۶۴﴾ واحد و أحد به یک معناست.

﴿۲۶۶۵﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها یکتاست.

﴿۲۶۶۶﴾ همانا تو خدایی هستی که خدایی جز تو نیست یگانه و یکتا و آغازگر والا آفریننده شنوا دانا.

﴿۲۶۶۷﴾ منزّه است آن یگانه‌ی یکتا.

﴿۲۶۶۸﴾ بزرگ است خداوند یکتا و بی‌همتایی که برای او همانند و نظیری نیست.

﴿۲۶۶۹﴾ خدایا! به نام بزرگ و باشکوه و یگانه و یکتا و بی‌نیازت مرا از غیر خودت بی‌نیاز کن.

﴿۲۶۷۰﴾ تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ یگانه و بی‌همتا و تک و بی‌نیازی و نه زاییدی و نه زاده شدی و هیچ کس همتای تو نیست.

﴿۲۶۷۱﴾ و از تو می‌خواهم به همه‌ی نام‌های که در کتاب‌ها فرو فرستادی و بدان نامت که عرشت بدان استوار است، و به نام یکتای یگانه‌ی فرد بی‌همتا.

﴿الوَخْدَانِيَّةُ﴾

﴿٢٦٧٢﴾ الواحدُ الأحدُ	﴿٢٦٧٢﴾ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ	﴿٢٦٧٢﴾ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْمُبْدِيُّ
﴿٢٦٧٣﴾ الواحدُ الأحدُ	﴿٢٦٧٣﴾ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ	﴿٢٦٧٣﴾ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْمُبْدِيُّ
﴿٢٦٧٤﴾ الواحدُ الأحدُ	﴿٢٦٧٤﴾ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ	﴿٢٦٧٤﴾ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْمُبْدِيُّ
﴿٢٦٧٥﴾ الواحدُ الأحدُ	﴿٢٦٧٥﴾ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ	﴿٢٦٧٥﴾ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْمُبْدِيُّ
﴿٢٦٧٦﴾ الواحدُ الأحدُ	﴿٢٦٧٦﴾ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ	﴿٢٦٧٦﴾ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْمُبْدِيُّ
﴿٢٦٧٧﴾ الواحدُ الباقي	﴿٢٦٧٧﴾ الْوَاحِدُ الْبَاقِي	﴿٢٦٧٧﴾ الْوَاحِدُ الْبَاقِي
﴿٢٦٧٨﴾ الواحدُ البديءُ	﴿٢٦٧٨﴾ الْوَاحِدُ الْبَدِئُ	﴿٢٦٧٨﴾ الْوَاحِدُ الْبَدِئُ
﴿٢٦٧٩﴾ الواحدُ الحقُّ	﴿٢٦٧٩﴾ الْوَاحِدُ الْحَقُّ	﴿٢٦٧٩﴾ الْوَاحِدُ الْحَقُّ
﴿٢٦٨٠﴾ الواحدُ الحميد	﴿٢٦٨٠﴾ الْوَاحِدُ الْحَمِيدُ	﴿٢٦٨٠﴾ الْوَاحِدُ الْحَمِيدُ
﴿٢٦٨١﴾ الواحدُ الدائمُ	﴿٢٦٨١﴾ الْوَاحِدُ الدَّائِمُ	﴿٢٦٨١﴾ الْوَاحِدُ الدَّائِمُ
﴿٢٦٨٢﴾ الواحدُ	﴿٢٦٨٢﴾ الْوَاحِدُ	﴿٢٦٨٢﴾ الْوَاحِدُ
﴿٢٦٨٣﴾ الواحدُ	﴿٢٦٨٣﴾ الْوَاحِدُ	﴿٢٦٨٣﴾ الْوَاحِدُ
﴿٢٦٨٤﴾ الواحدُ	﴿٢٦٨٤﴾ الْوَاحِدُ	﴿٢٦٨٤﴾ الْوَاحِدُ
﴿٢٦٨٥﴾ الواحدُ	﴿٢٦٨٥﴾ الْوَاحِدُ	﴿٢٦٨٥﴾ الْوَاحِدُ
﴿٢٦٨٦﴾ الواحدُ	﴿٢٦٨٦﴾ الْوَاحِدُ	﴿٢٦٨٦﴾ الْوَاحِدُ
﴿٢٦٨٧﴾ الواحدُ	﴿٢٦٨٧﴾ الْوَاحِدُ	﴿٢٦٨٧﴾ الْوَاحِدُ
﴿٢٦٨٨﴾ الواحدُ	﴿٢٦٨٨﴾ الْوَاحِدُ	﴿٢٦٨٨﴾ الْوَاحِدُ
﴿٢٦٨٩﴾ الواحدُ	﴿٢٦٨٩﴾ الْوَاحِدُ	﴿٢٦٨٩﴾ الْوَاحِدُ
﴿٢٦٩٠﴾ الواحدُ	﴿٢٦٩٠﴾ الْوَاحِدُ	﴿٢٦٩٠﴾ الْوَاحِدُ
﴿٢٦٩١﴾ الواحدُ الربُّ القديرُ	﴿٢٦٩١﴾ الْوَاحِدُ الرَّبُّ الْقَدِيرُ	﴿٢٦٩١﴾ الْوَاحِدُ الرَّبُّ الْقَدِيرُ
﴿٢٦٩٢﴾ الواحدُ الرفيعُ	﴿٢٦٩٢﴾ الْوَاحِدُ الرَّفِيعُ	﴿٢٦٩٢﴾ الْوَاحِدُ الرَّفِيعُ

﴿یگانگی﴾

- ﴿۲۶۷۲﴾ همانا تو خدایی هستی که خدایی جز تو نیست یگانه و یکتا و آغازگر والا آفریننده شنوا دانا.
- ﴿۲۶۷۳﴾ تو خدای یگانه، یکتا، بی‌همتا، بی‌نیاز و تنهایی.
- ﴿۲۶۷۴﴾ ستایش خداوندی را که در همه‌ی امور، یگانه، یکتاست و یگانگی جسته است.
- ﴿۲۶۷۵﴾ خدایا، تو را می‌خوانم به نام یگانه و شکست‌ناپذیرت.
- ﴿۲۶۷۶﴾ به خداوند یکتای بلندمرتبه پناه می‌برم.
- ﴿۲۶۷۷﴾ ای یگانه‌ی پاینده.
- ﴿۲۶۷۸﴾ تو خدای یگانه، آغازگر و آفریننده‌ای.
- ﴿۲۶۷۹﴾ منزّه است خدای یگانه‌ی حق.
- ﴿۲۶۸۰﴾ منزّه است خدای فرمانروایی یگانه و ستوده‌شده.
- ﴿۲۶۸۱﴾ تویی بی‌همتای یگانه‌ی یکتای آغاز و پایان، پایدار، یکتا، جاوید بی‌نیازی که نه زاده و نه زاییده‌شده و هیچ کس همتای او نیست.
- ﴿۲۶۸۲﴾ منزّه است خدای یکتا که ملکوت هر چیزی در دست اوست..
- ﴿۲۶۸۳﴾ منزّه است آن یگانه‌ای که خدایی جز او نیست.
- ﴿۲۶۸۴﴾ ستایش خداوندی را که... یگانه‌ای است و آغازی ندارد.
- ﴿۲۶۸۵﴾ خدایا! تو... یگانه‌ای هستی که شریکی ندارد.
- ﴿۲۶۸۶﴾ به نام یگانه‌ای که هیچ کس به عمق آن راه نیابد تو را می‌خوانم.
- ﴿۲۶۸۷﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست، همان خدایی که تعدّد نپذیرد.
- ﴿۲۶۸۸﴾ منزّه است خداوند یکتایی که غیر او نیست.
- ﴿۲۶۸۹﴾ معبودی نیست جز خدای یکتایی که چیزی شبیه او نمی‌باشد.
- ﴿۲۶۹۰﴾ خداوند یگانه‌ای است که قابل اندازه‌گیری نیست و محدودیت نمی‌پذیرد.
- ﴿۲۶۹۱﴾ ای خدای یگانه و پروردگار توانا.
- ﴿۲۶۹۲﴾ تویی خدای یگانه‌ی بلندمرتبه.

﴿الْوَحْدَانِيَّةُ﴾

﴿٢٦٩٣﴾ الواحدُ الصَّمَدُ	﴿٢٦٩٣﴾ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَلَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا؛ {٠٠٢٢}
﴿٢٦٩٤﴾ الواحدُ الصَّمَدُ الْفَرْدُ	﴿٢٦٩٤﴾ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْوَاحِدِ الصَّمَدِ الْفَرْدِ؛ {٠٥٥٦}
﴿٢٦٩٥﴾ الواحدُ الصَّمَدُ مَا تُصَوِّرُ فِي الْأَوْهَامِ فَهُوَ خِلَافُهُ	﴿٢٦٩٥﴾ هُوَ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ مَا تُصَوِّرُ فِي الْأَوْهَامِ فَهُوَ خِلَافُهُ؛ {١٧٧٩}
﴿٢٦٩٦﴾ الواحدُ الْعَزِيزُ	﴿٢٦٩٦﴾ هُوَ الْوَاحِدُ الْعَزِيزُ؛ {٠٩٥٥}
﴿٢٦٩٧﴾ الواحدُ الْعَلِيُّ	﴿٢٦٩٧﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْعَلِيِّ؛ {١٥١٦}
﴿٢٦٩٨﴾ الواحدُ الْفَرْدُ	﴿٢٦٩٨﴾ أَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْفَرْدُ؛ {٠٠٤٥}
﴿٢٦٩٩﴾ الواحدُ الْفَرْدُ	﴿٢٦٩٩﴾ هُوَ الْوَاحِدُ الْفَرْدُ فِي أَرْكَائِهِ؛ {٢١١٥}
﴿٢٧٠٠﴾ الواحدُ الْقَدِيمُ	﴿٢٧٠٠﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ الْقَدِيمُ؛ {١١٤٩}
﴿٢٧٠١﴾ الواحدُ الْقَهَّارُ	﴿٢٧٠١﴾ يَا صَاحِبِي السَّجْنِ أَرْبَابُ مُتَقَرِّفُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ؛ {يوسف: ٣٩}
﴿٢٧٠٢﴾ الواحدُ الْقَهَّارُ	﴿٢٧٠٢﴾ سُبْحَانَ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ؛ {٠٣٨٤}
﴿٢٧٠٣﴾ الواحدُ الْقَهَّارُ	﴿٢٧٠٣﴾ فَلَا شَيْءَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ الَّذِي إِلَيْهِ مَصِيرُ جَمِيعِ الْأُمُورِ بَلَا قُدْرَةَ مِنْهَا؛ {٢١١٦}
﴿٢٧٠٤﴾ الواحدُ الْقَهَّارُ	﴿٢٧٠٤﴾ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْبَارِئُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ الَّذِي خَلَقَنِي وَلَمْ أَكُ شَيْئًا بِمَشِيتِهِ؛ {٠٦٠٢}
﴿٢٧٠٥﴾ الواحدُ الْكَرِيمُ	﴿٢٧٠٥﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ الْوَاحِدُ الْكَرِيمُ؛ {٠٣٥٨}
﴿٢٧٠٦﴾ الواحدُ الْمُتَفَرِّدُ	﴿٢٧٠٦﴾ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْفَرْدِ الْوَاحِدِ الْمُتَفَرِّدِ؛ {١٦٩٨}
﴿٢٧٠٧﴾ الواحدُ الْمُتَوَحِّدُ	﴿٢٧٠٧﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْمُتَوَحِّدِ بِالْأُمُورِ كُلِّهَا؛ {١٣٠٨}
﴿٢٧٠٨﴾ الواحدُ الْمُتَوَحِّدُ	﴿٢٧٠٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْمُتَوَحِّدِ فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا؛ {١٢٦٥}
﴿٢٧٠٩﴾ الواحدُ الْمَلِكُ	﴿٢٧٠٩﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ الْمَلِكُ؛ {٠٣٠٦}
﴿٢٧١٠﴾ الواحدُ بَغَيْرِ تَشْبِيهِ	﴿٢٧١٠﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْوَاحِدِ بَغَيْرِ تَشْبِيهِ؛ {٠٠٢٨}
﴿٢٧١١﴾ الواحدُ بَغَيْرِ شَيْءٍ	﴿٢٧١١﴾ أَنْتَ الصَّمَدُ الَّذِي لَا يَطْعَمُ وَالْفَرْدُ الْوَاحِدُ بَغَيْرِ شَيْءٍ؛ {٠٠٥٤}
﴿٢٧١٢﴾ الواحدُ بَلَا شَرِيكَ	﴿٢٧١٢﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ بَلَا شَرِيكَ؛ {٢١١٧}

«یگانگی»

- «۲۶۹۳» تو یگانه و بی‌نیازی که نه زاییده‌ای و نه زاییده‌شده‌ای و هیچ کس همتای تو نیست و هیچ کس را به همسری و فرزندی برنگرفته‌ای.
- «۲۶۹۴» تو را به نام یکتای بی‌همتای یگانه‌ات می‌خوانم.
- «۲۶۹۵» اوست یگانه‌ی بی‌نیاز، و هرآنچه به پندار درآید، او جز آن باشد.
- «۲۶۹۶» همانا خداوند یکتا و شکست‌ناپذیر است.
- «۲۶۹۷» ستایش مخصوص خداوندی است که یگانه و بلندمرتبه است.
- «۲۶۹۸» گواهی می‌دهم که تو خدای یگانه و تنها هستی.
- «۲۶۹۹» او خدای یکتا و متفرد در ازلیت است.
- «۲۷۰۰» خدایا، تو یگانه و دیرینی.
- «۲۷۰۱» ای دوستان زندانی من! آیا خدایان پراکنده بهترند، یا خداوند یکتای پیروز؟!
- «۲۷۰۲» منزّه است خداوند یکتای چیره.
- «۲۷۰۳» چیزی جز خداوند یکتای چیره نیست همان خدایی که همه‌ی امور بدون داشتن توان به‌سوی او بازمی‌گردند.
- «۲۷۰۴» منزّه‌ی تو ای خدا و معبودی جز تو وجود ندارد، آفریننده و یگانه و چیره‌ای که به خواست خود مرا آفریدی، درحالی که چیزی نبودم.
- «۲۷۰۵» خدایا! تویی شنوا، دانا، یگانه، بزرگوار.
- «۲۷۰۶» تو را به نامت که فرد و تنها و بی‌نظیر است می‌خوانم.
- «۲۷۰۷» ستایش خداوندی را که یگانه است و در همه‌ی امور یگانگی جسته است.
- «۲۷۰۸» ستایش خداوندی را که یگانه است و در همه‌ی امور یگانگی جسته است.
- «۲۷۰۹» خدایا! تو یکتایی و فرمانروا.
- «۲۷۱۰» ستایش خداوندی را که یکتاست، بی‌آنکه او را به چیزی تشبیه کنیم.
- «۲۷۱۱» تویی همیشه بی‌نیاز که خورانیده نمی‌شوی و یگانه‌ی یکتای بی‌مانند.
- «۲۷۱۲» خدایا تویی یگانه‌ی بی‌شریک.

﴿الْوَحْدَانِيَّةُ﴾

﴿٢٧١٣﴾ الْوَاحِدُ بَلَا نِسْبَةٍ	﴿٠٩٨٠﴾ فَهُوَ الْوَاحِدُ بَلَا نِسْبَةٍ
﴿٢٧١٤﴾ الْوَاحِدُ عَزَّ وَجَلَّ	﴿٢١١٨﴾ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ عَزَّ وَجَلَّ
﴿٢٧١٥﴾ الْوَاحِدُ فَلَا وَلَدَ لَكَ	﴿١٦٠٠﴾ أَنْتَ الْوَاحِدُ فَلَا وَلَدَ لَكَ
﴿٢٧١٦﴾ الْوَاحِدُ فِي الْأُمُورِ	﴿٠٥٥٩﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْوَاحِدِ فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا
﴿٢٧١٧﴾ الْوَاحِدُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ	﴿٢١١٩﴾ هُوَ الْوَاحِدُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
﴿٢٧١٨﴾ الْوَاحِدُ لَا تُشَبَّهُ بِشَيْءٍ	﴿٠٠٥٦﴾ أَنْتَ... الْوَاحِدُ لَا تُشَبَّهُ بِشَيْءٍ
﴿٢٧١٩﴾ الْوَاحِدُ لَا شَرِيكَ لَهُ	﴿٢١٢٠﴾ أَنَا اللَّهُ الْوَاحِدُ لَا شَرِيكَ لِي
﴿٢٧٢٠﴾ الْوَاحِدُ لَا مُتَجَزِّئُ	﴿٢١٢١﴾ وَاللَّهُ الْوَاحِدُ لَا مُتَجَزِّئُ وَلَا مُتَوَهَّمٌ بِالْقِلَّةِ وَالْكَثَرَةِ
﴿٢٧٢١﴾ الْوَاحِدُ لَا يُشَبَّهُ بِشَيْءٍ	﴿٠٦٦٨﴾ أَنْتَ... الْوَاحِدُ لَا يُشَبَّهُ بِشَيْءٍ
﴿٢٧٢٢﴾ الْوَاحِدُ لَيْسَ بِمَوْلُودٍ	﴿٢١٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ لَيْسَ بِمَوْلُودٍ وَلَا وَالِدٍ
﴿٢٧٢٣﴾ وَاحِدٌ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ وَاحِدٍ مَا أَصَمَّدَهُ
﴿٢٧٢٤﴾ وَاحِدٌ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا وَاحِدُ
﴿٢٧٢٥﴾ وَاحِدٌ	﴿٠٠١٠﴾ أَشْهَدُ أَنَّهُ... إِلَهًا وَاحِدًا
﴿٢٧٢٦﴾ وَاحِدٌ	﴿٠٠٤٠﴾ فَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ
﴿٢٧٢٧﴾ وَاحِدٌ أَحَدٌ صَمَدٌ	﴿٠٠٢٤﴾ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَبَأْتِكَ وَاحِدٌ أَحَدٌ صَمَدٌ
﴿٢٧٢٨﴾ وَاحِدٌ أَحَدٌ صَمَدٌ	﴿٠١٦٩﴾ إِنَّهُ وَاحِدٌ أَحَدٌ صَمَدٌ أَحَدِي الْمَعْنَى لَيْسَ بِمَعَانٍ كَثِيرَةٍ مُخْتَلِفَةٍ
﴿٢٧٢٩﴾ وَاحِدٌ أَحَدٌ فَرْدٌ	﴿٠١٧١﴾ [قَالَ ابْنُ سَلَامٍ] يَا مُحَمَّدُ فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَوَّلِ يَوْمٍ خَلَقَ اللَّهُ تَعَالَى الدُّنْيَا فِيهِ قَالَ يَوْمَ الْأَحَدِ قَالَ وَلَمْ سَمَّاهُ أَحَدًا قَالَ لِأَنَّ اللَّهَ وَاحِدٌ أَحَدٌ فَرْدٌ
﴿٢٧٣٠﴾ وَاحِدٌ أَحَدٌ مُتَوَحِّدٌ بِالْوَحْدَانِيَّةِ	﴿٠١٧٤﴾ إِنَّ اللَّهَ وَاحِدٌ أَحَدٌ مُتَوَحِّدٌ بِالْوَحْدَانِيَّةِ مُتَفَرِّدٌ بِأَمْرِهِ
﴿٢٧٣١﴾ وَاحِدٌ أَحَدِي الذَّاتِ	﴿٠١٨٢﴾ هُوَ وَاحِدٌ أَحَدِي الذَّاتِ بَائِنٌ مِنْ خَلْقِهِ
﴿٢٧٣٢﴾ وَاحِدٌ الْأَرْضِ	﴿٠١٣٥﴾ يَا وَاحِدَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

﴿یگانگی﴾

- ﴿۲۷۱۳﴾ او یگانه‌ای بدون انتساب است.
- ﴿۲۷۱۴﴾ او خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند، یکتای بی‌همتاست.
- ﴿۲۷۱۵﴾ تو یگانه‌ای و فرزندی نداری.
- ﴿۲۷۱۶﴾ ستایش ویژه‌ی خدایی است که در همه‌ی امور یگانه است.
- ﴿۲۷۱۷﴾ او یگانه است. معبودی جز او نیست؛ تنهاست و شریکی برای او نیست.
- ﴿۲۷۱۸﴾ تو یگانه‌ای هستی که شبیه چیزی نیستی.
- ﴿۲۷۱۹﴾ من خداوند یگانه و بدون شریکم.
- ﴿۲۷۲۰﴾ و خداست یگانه‌ی تجزیه‌ناپذیر که تصوّر کم و بیش در او راه ندارد.
- ﴿۲۷۲۱﴾ تو یگانه‌ای هستی که شبیه چیزی نیست.
- ﴿۲۷۲۲﴾ اوست خداوند یکتایی که نه زاده‌شده و نه می‌زاید.
- ﴿۲۷۲۳﴾ منزّه است یکتایی که چه بی‌نیاز است.
- ﴿۲۷۲۴﴾ ای یگانه.
- ﴿۲۷۲۵﴾ گواهی می‌دهم که او... معبود یگانه است.
- ﴿۲۷۲۶﴾ او خدایی است که معبودی جز او نیست. معبود یگانه.
- ﴿۲۷۲۷﴾ تو خداوندی هستی که جز تو پرودگاری نیست. یگانه‌ای و برایت شریکی وجود ندارد؛ تو یکتا و بی‌همتا و بی‌نیازی.
- ﴿۲۷۲۸﴾ به راستی او یگانه و یکتا و بی‌نیاز است و اُحدی المعنی است یعنی در ذات خود او معانی مختلف و متعدّد وجود ندارد.
- ﴿۲۷۲۹﴾ [ابن سلام گفت:] «ای محمّد! بگو نخستین روزی که خدای بلندمرتبه دنیا را آفرید کدام است؟» فرمود: «(الْأَحَد) یعنی روز یک‌شنبه». سؤال شد: «چرا آن را احد نامید؟» فرمود: «چون خدا یگانه، یکتا و تنهاست».
- ﴿۲۷۳۰﴾ خداوند در وحدانیّتش یکتا و بی‌همتاست؛ و در فرمانروایی‌اش یگانه.
- ﴿۲۷۳۱﴾ خداوند یگانه در ذات خود یگانه است که شائبه‌ی ترکیب و تعدّد در آن نیست و از آفریدگانش جداست.
- ﴿۲۷۳۲﴾ ای تنهای آسمان‌ها و زمین.

﴿الْوَحْدَانِيَّةُ﴾

﴿٢٧٣٣﴾	وَاحِدٌ بَغَيْرِ تَشْبِيهِ	﴿٠٨٠٠﴾	يَا وَاحِدٌ بَغَيْرِ تَشْبِيهِ؛
﴿٢٧٣٤﴾	وَاحِدٌ بَلَا انْتِقَالَ	﴿٠٥٧٥﴾	يَا وَاحِدٌ بَلَا انْتِقَالَ؛
﴿٢٧٣٥﴾	وَاحِدٌ حَيْ	﴿٠٤٨٠﴾	حَيْ قِيَوْمٍ؛
﴿٢٧٣٦﴾	وَاحِدٌ صَمَدٌ أَحَدِي الْمَعْنَى	﴿٠١٨٣﴾	إِنَّهُ وَاحِدٌ صَمَدٌ أَحَدِي الْمَعْنَى لَيْسَ بِمَعْنَى كَثِيرَةٍ مُخْتَلِفَةٍ؛
﴿٢٧٣٧﴾	وَاحِدٌ صَمَدٌ قُدُّوسٌ	﴿١٥٢٩﴾	فَهُوَ وَاحِدٌ صَمَدٌ قُدُّوسٌ؛
﴿٢٧٣٨﴾	وَاحِدٌ عَزِيزٌ غَفَّارٌ	﴿١٢٦٧﴾	إِنَّكَ وَاحِدٌ عَزِيزٌ غَفَّارٌ؛
﴿٢٧٣٩﴾	وَاحِدٌ قَهَّارٌ	﴿٠٥٤٨﴾	إِنَّكَ وَاحِدٌ قَهَّارٌ؛
﴿٢٧٤٠﴾	وَاحِدٌ لَا تَشْتَبَهُ	﴿٠٠٥١﴾	أَنْتَ... وَاحِدٌ لَا تَشْتَبَهُ؛
﴿٢٧٤١﴾	وَاحِدٌ لَا شَيْءَ مَعَهُ	﴿٠٦٩٥﴾	أَنَّهُ وَاحِدٌ لَا شَيْءَ مَعَهُ؛
﴿٢٧٤٢﴾	وَاحِدٌ لَا مِنْ عَدَدٍ	﴿٠٠١٢﴾	الْحَمْدُ لِلَّهِ... وَاحِدٌ لَا مِنْ عَدَدٍ؛
﴿٢٧٤٣﴾	وَاحِدٌ لَا وَاحِدَ غَيْرُهُ	﴿٠٦٩٣﴾	اللَّهُ جَلَّ جَلَّالُهُ وَاحِدٌ لَا وَاحِدَ غَيْرُهُ لَا اخْتِلَافَ فِيهِ وَلَا تَفَاوُتَ وَلَا زِيَادَةَ وَلَا نُقْصَانَ؛
﴿٢٧٤٤﴾	وَاحِدٌ لَا يَشْتَبَهُ	﴿١٦٩٣﴾	أَنْتَ... وَاحِدٌ لَا يَشْتَبَهُ؛
﴿٢٧٤٥﴾	وَاحِدٌ لَيْسَ كَمِثْلِهِ	﴿٢١٢٣﴾	شَيْءٌ؛ وَقَدْ اجْتَمَعَتِ الْأُمَّةُ الْمُخْتَارَةُ بِأَنَّ اللَّهَ وَاحِدٌ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ؛
﴿٢٧٤٦﴾	وَاحِدٌ لَيْسَ لَهُ شَرِيكٌ	﴿٠٥٧٤﴾	أَنَّ اللَّهَ وَاحِدٌ لَيْسَ لَهُ شَرِيكٌ لَمْ يَزَلْ فَرْدًا؛
﴿٢٧٤٧﴾	وَاحِدٌ مُتَوَحِّدٌ	﴿٢١٢٤﴾	إِنَّ اللَّهَ وَاحِدٌ مُتَوَحِّدٌ بِالْوَحْدَانِيَّةِ مُتَفَرِّدٌ بِأَمْرِهِ؛
﴿٢٧٤٨﴾	وَاحِدٌ مُتَوَحِّدٌ	﴿٠٩٤٤﴾	هُوَ وَاحِدٌ مُتَوَحِّدٌ فَكَيْفَ يُوحِّدُهُ مَنْ زَعَمَ أَنَّهُ عَرَفَهُ بَغَيْرِهِ؛
﴿٢٧٤٩﴾	وَاحِدٌ مُوَحَّدٌ	﴿١٦٥٦﴾	هُوَ وَاحِدٌ مُوَحَّدٌ؛
﴿٢٧٥٠﴾	وَاحِدٌ مُوَحَّدٌ فَكَيْفَ يُوَحِّدُهُ مَنْ زَعَمَ أَنَّهُ عَرَفَهُ بَغَيْرِهِ	﴿١٦٥٦﴾	هُوَ وَاحِدٌ مُوَحَّدٌ فَكَيْفَ يُوَحِّدُهُ مَنْ زَعَمَ أَنَّهُ عَرَفَهُ بَغَيْرِهِ؛
﴿٢٧٥١﴾	وَاحِدٌ وَمَا سِوَاهُ بَاطِلٌ	﴿٠٢٨٠﴾	أَنَّ اللَّهَ وَاحِدٌ وَمَا سِوَاهُ بَاطِلٌ؛
﴿٢٧٥٢﴾	وَاحِدٌ وَاحِدِي الذَّاتِ	﴿٢١٢٥﴾	هُوَ وَاحِدٌ وَاحِدِي الذَّاتِ بَائِنٌ مِنْ خَلْقِهِ؛
﴿٢٧٥٣﴾	وَاحِدٌ أَبَدِيٌّ	﴿٠٠١٩﴾	وَاحِدٌ أَبَدِيٌّ سَرْمَدِيًّا؛

﴿یگانگی﴾

- ﴿۲۷۳۳﴾ ای یگانه‌ی تشبیه‌ناپذیر!
- ﴿۲۷۳۴﴾ ای یگانه‌ای که دگرگونی نداری.
- ﴿۲۷۳۵﴾ خدای خشکی و دریا و آسمان و زمین و آنچه میان آن‌هاست، یکتا و زنده و پایدار است.
- ﴿۲۷۳۶﴾ به راستی او یگانه و یکتا و بی‌نیاز است و اُحدی المعنی است یعنی در ذات خود او معانی مختلف و متعدّد وجود ندارد.
- ﴿۲۷۳۷﴾ پس او یگانه و بی‌نیاز و بسیار مقدّس است.
- ﴿۲۷۳۸﴾ تو یگانه و شکست‌ناپذیر و آمرزنده‌ای.
- ﴿۲۷۳۹﴾ تو یگانه و چیره‌ای.
- ﴿۲۷۴۰﴾ تو یگانه‌ای هستی که شبیه کسی و چیزی نیستی.
- ﴿۲۷۴۱﴾ یکتاست و چیزی با او نیست.
- ﴿۲۷۴۲﴾ ستایش خداوندی را که... واحد است اما نه مثل یک در اعداد.
- ﴿۲۷۴۳﴾ خداوندی که شکوهش باجلالت است، یگانه‌ای است که یگانه‌ی دیگری جز او نیست، اختلاف و تفاوتی در او نیست، زیاده و نقصان در او راه ندارد.
- ﴿۲۷۴۴﴾ تو یگانه‌ای هستی که شبیه کسی و چیزی نیست.
- ﴿۲۷۴۵﴾ اُمّت برگزیده اتّفاق نظر دارند که خدا یگانه‌ای است که هیچ چیزی مانند او نیست.
- ﴿۲۷۴۶﴾ خداوند یکتایی است که شریکی ندارد و همواره بی‌همتا بوده است.
- ﴿۲۷۴۷﴾ خداوند در وحدانیّت و فرمانروایی‌اش یکتا و بی‌همتا است.
- ﴿۲۷۴۸﴾ او یگانه است و او را به یگانگی پرستیده‌اند؛ پس چگونه او را شناخته باشد کسی که عقیده دارد او را بغیر او شناخته است.
- ﴿۲۷۴۹﴾ او یگانه‌ای است که او را به یگانگی پرستیده‌اند.
- ﴿۲۷۵۰﴾ او یگانه‌ای است که او را به یگانگی پرستیده‌اند پس چگونه او را به یگانگی یاد کرده آن‌که گمان می‌کند که او را به غیر او شناخته است.
- ﴿۲۷۵۱﴾ خداوند واحد است و جز او باطل است.
- ﴿۲۷۵۲﴾ او یگانه است و ذاتش نیز یگانه است و از آفریدگانش جداست.
- ﴿۲۷۵۳﴾ یگانه و جاویدان است. همیشه بوده و خواهد بود.

﴿الْوَحْدَانِيَّةُ﴾

- ﴿٢٧٥٤﴾ وَاحِدٌ بَعْدَ كُلِّ أَحَدٍ ◉ يَا وَاحِدًا بَعْدَ كُلِّ أَحَدٍ؛ {٢١٢٦}
- ﴿٢٧٥٥﴾ وَاحِدٌ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ ◉ يَا وَاحِدًا بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٠٦٢}
- ﴿٢٧٥٦﴾ وَاحِدٌ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ ◉ يَا وَاحِدًا قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ؛ {٠٠٦٢}
- ﴿٢٧٥٧﴾ وَاحِدٌ لَيْسَ كَمِثْلِهِ أَحَدٌ ◉ يَا وَاحِدًا لَيْسَ كَمِثْلِهِ أَحَدٌ؛ {٢١٢٧}
- ﴿٢٧٥٨﴾ وَاحِدِي ◉ يَا وَاحِدِي؛ {١٩٧٨}
- ﴿٢٧٥٩﴾ وَحَدَّكَ لَا يَفُوتُكَ ◉ أَنْتَ الْمَجِيدُ وَحَدَّكَ لَا يَفُوتُكَ شَيْءٌ وَلَا يُثُودُكَ شَيْءٌ؛ {٠٢٤٢}
- ﴿٢٧٦٠﴾ وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ ◉ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ يَا اللَّهُ؛ {٠١٣٥}
- ﴿٢٧٦١﴾ وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ ◉ وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ فِي أَمْرِكَ؛ {٠١٧٢}
- ﴿٢٧٦٢﴾ وَحَدَّكَ لَيْسَ فِيهَا ◉ أَنْتَ الْجَبَّارُ الْقُدُّوسُ الَّذِي لَمْ تَزَلْ أَرْلِيًّا دَائِمًا فِي الْغُيُوبِ وَحَدَّكَ لَيْسَ فِيهَا غَيْرُكَ وَلَا يَكُنْ لَهَا سِوَاكَ؛ {٠٦١١}
- ﴿٢٧٦٣﴾ وَحَدَّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ◉ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحَدَّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ؛ {٠٠٦٤}
- ﴿٢٧٦٤﴾ الْوَحْدَانِيُّ الْقَدِيمُ ◉ يَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَحْدَانِيُّ الْقَدِيمُ الْفَرْدَانِيُّ؛ {٠٦٠١}
- ﴿٢٧٦٥﴾ وَحْدَانِي ◉ يَا وَحْدَانِي؛ {٢١٤٥}
- ﴿٢٧٦٦﴾ مَنْ اسْتَوَى عَلَى عَرْشِهِ بَوَحْدَانِيَّتِهِ ◉ سُبْحَانَ مَنْ اسْتَوَى عَلَى عَرْشِهِ بَوَحْدَانِيَّتِهِ؛ {١٣٩٤}
- ﴿٢٧٦٧﴾ مَنْ شَهِدَتْ مُبْتَدَعَاتُهُ بَوَحْدَانِيَّتِهِ ◉ سُبْحَانَ مَنْ شَهِدَتْ مُبْتَدَعَاتُهُ بَوَحْدَانِيَّتِهِ؛ {٠٠٢٧}
- ﴿٢٧٦٨﴾ وَحِيدٌ ◉ يَا وَحِيدٌ؛ {٠٥٥٦}
- ﴿٢٧٦٩﴾ وَحَدَّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ◉ سُبْحَانَ اللَّهِ وَحَدَّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ؛ {٠٦٧٥}
- ٢-١-٤- تهليل: (ذو التهليل، مهلل)
- ﴿٢٧٧٠﴾ ذُو التَّهْلِيلِ ◉ ذُو التَّمَجِيدِ وَالتَّحْمِيدِ وَالتَّهْلِيلِ؛ {٠٣٧٢}
- ﴿٢٧٧١﴾ مُهَلَّلٌ ◉ يَا مُهَلَّلٌ؛ {٠٠٢٩}
- ٣-١-٤- فرد: (أفرد، فرد، فرداني، مُتفرد، مُنفرد)
- ﴿٢٧٧٢﴾ أَفْرَدٌ ◉ سُبْحَانَهُ مِنْ بَاقٍ مَا أَفْرَدَهُ؛ {٠٠٤٧}

«یگانگی»

﴿۲۷۵۴﴾ ای یگانه بعد از هر یکتا!

﴿۲۷۵۵﴾ ای یگانه بعد از همه چیز.

﴿۲۷۵۶﴾ ای یگانه قبل از هر احد.

﴿۲۷۵۷﴾ ای یگانه‌ای که هیچ کس مانند او نیست!

﴿۲۷۵۸﴾ ای یگانه‌ی من!

﴿۲۷۵۹﴾ تو بزرگوار یگانه‌ای؛ چیزی از تو مخفی نمی‌شود و چیزی تو را خسته نمی‌کند.

﴿۲۷۶۰﴾ تو را به نامت ای آن که هیچ معبودی جز تو نیست، تنهایی و شریکی نداری می‌خوانم.

﴿۲۷۶۱﴾ تو یگانه‌ای و در امر تو شریکی وجود ندارد.

﴿۲۷۶۲﴾ تویی صاحب اراده‌ی نافذ، پاک و مقدّس که پیوسته از ازل بوده و در غیب پابنده‌ای. در غیب جز تو نیست، و غیب جز تویی ندارد.

﴿۲۷۶۳﴾ معبودی جز خدای یگانه‌ی بی‌شریک نیست.

﴿۲۷۶۴﴾ ای خداوند! معبودی جز تو نیست و یگانه، دیرین و تنها هستی.

﴿۲۷۶۵﴾ ای یگانه.

﴿۲۷۶۶﴾ منزّه است آن که با یگانگی‌اش بر عرش خود تکیه زده است.

﴿۲۷۶۷﴾ منزّه است خدایی که... آفریده‌هایش بر یگانگی او گواهند.

﴿۲۷۶۸﴾ ای یگانه.

﴿۲۷۶۹﴾ منزّه است خدایی که یگانه است و شریکی برای او نیست.

۲-۱-۴- شایسته‌ی لا اله الا الله گفته‌شدن، یگانه دانسته شده

﴿۲۷۷۰﴾ صاحب مدح و ستایش و یکتادانسته‌شدن.

﴿۲۷۷۱﴾ ای خدایی که در مورد او «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» گویند.

۳-۱-۴- یکتاترین، یکتا، یکتایی

﴿۲۷۷۲﴾ منزّه است پایداری که چه بی‌همتاست.

﴿۳۹۷﴾

﴿الْوَحْدَانِيَّةُ﴾

﴿ ۲۷۷۳ ﴾ اَفَرَدُ مِنْ كُلِّ فَرَدٍ

﴿ ٢٧٧٤ ﴾ الفرد

❁ يَا أَفْرَدَ مَنْ كُلِّ فَرْدٍ؛ {۰۰۲۹}

﴿إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا﴾

إِنَّه... الْفَرْدُ؛ {٠٠٠٤}

﴿٢٧٧٥﴾ الْفَرْدُ

﴿يَا إِلَهِي وَرَبِّي وَمَوْلَايَ الْمُقَرَّبُ لَكَ بِأَنْكَ الْفَرْدِ﴾ {١٦٩٥}

﴿٢٧٧٦﴾ الْفَرْدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَحْدُ الْفَرْدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ

يُولَدَ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ {١٠٦٩}

﴿٢٧٧٧﴾ الْفَرْدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ

❁ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَرْدِ الْأَحَدِ الصَّمَدِ الْوَاحِدِ؛ {٠١٥٣}

﴿٢٧٧٨﴾ الْفَرْدُ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ

﴿لَمْ تَكُنْ مُسْتَحْدَاً فَوُجِدَ مَنَقِلًا عَنْ حَالَةٍ إِلَى حَالَةٍ بَلْ أَنْتَ

الْفَرْدُ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ؛ {٠٠١٢}

﴿ ٢٧٧٩ ﴾ الْفَرْدُ الدَّائِمُ الْمُتَفَرِّدُ

❁ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاحِدُ الْمُوَحَّدُ الْفَرْدُ الدَّائِمُ الْمُتَفَرِّدُ؛ {٠٢٠٩}

﴿٢٧٨﴾ الْفَرْدُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

﴿بِسْمِ الْعَلِيِّ الْمَلِكِ الْفَرْدِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ {١٦٩٧}

﴿ ٢٧٨١ ﴾ الْفَرْدُ الَّذِي لَا يَعْدِلُهُ شَيْءٌ

﴿أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْفَرْدِ الَّذِي لَا تَعْدِلُهُ شَيْءٌ﴾؛ {٠٠٢٨}

﴿٢٧٨٢﴾ الْفَرْدُ الَّذِي لَا يُقَاسُ

❁ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْوَاحِدُ الَّذِي لَا يَدْخُلُ فِيهِ

عَدَدَ وَالْفَرْدُ الَّذِي لَا يُقَاسُ بِأَحَدٍ؛ {٠٠٧٥}

بِأَحَدٍ

﴿٢٧٨٣﴾ الْفَرْدُ الصَّمَدُ

﴿أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾

لَمْ تُولَدُوا وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ كُفُؤًا أَحَدٌ؛ {٠.٢٢}

﴿٢٧٨٤﴾ الْفَرْدُ الصَّمَدُ

﴿سُبْحَانَ اللَّهِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ﴾ {١٢٩٤}

﴿٢٧٨٥﴾ الْفَرْدُ الصَّمَدُ الْمُتَعَالَى

❁ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الْمُتَعَالَى الَّذِي

الَّذِي مَلَأَ كُلَّ شَيْءٍ

مَلَأَ كُلَّ شَيْءٍ؛ {۰۰۲۸}

﴿٢٧٨٦﴾ الْفَرْدُ الصَّمَدُ الْوَتَرُ

❁ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْوَاحِدِ الْإِحْدَ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الْوَحْدِ الْمُتَعَالِي؛

الْمُتَعَالَى

 $\{1638\}$

﴿٢٧٨٧﴾ الْفَرْدُ الْقَدِيمُ

﴿هُوَ الدَّائِمُ الصَّمَدُ الْفَرْدُ الْقَدِيمُ﴾: {٠٨٨٣}

﴿ ٢٧٨٨ ﴾ الْفَرْدُ الْمُتَفَرِّدُ

﴿أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْأَحَدُ الْمُتَوَحِّدُ الْفَرْدُ الْمُتَفَرِّدُ﴾ {٠١٦٢}

﴿٢٧٨٩﴾ الْفَرْدُ الْمُتَفَرِّدُ بِالْمَجْدِ

﴿فَإِنَّ الْمُنْفَرْدَ الْفَرْدَ الْمُتَفَرِّدَ بِالْمَجْدِ﴾ {٠٠٨٦}

﴿٢٧٩﴾ الْفَرْدُ الْوَاحِدُ الْوَاحِدُ

﴿ أَنْتَ الْفَرْدُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْأَوَّلُ الْآخِرُ ﴾ { ۱۰۴ }

﴿یگانگی﴾

﴿۲۷۷۳﴾ ای تنها تر از هر تنها!

﴿۲۷۷۴﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها یکتاست.

﴿۲۷۷۵﴾ من ای معبود و سید و مولایم! معترفم تو آن یکتا هستی.

﴿۲۷۷۶﴾ معبودی جز تو نیست؛ تک، بی‌همتا و یکتا و بی‌نیازی هستی که نه کس را زاده، نه زاییده از کس، و او را هیچ همتایی نباشد.

﴿۲۷۷۷﴾ ستایش خدا را که یگانه، یکتا، بی‌نیاز، و بی‌همتا است.

﴿۲۷۷۸﴾ پدید نیامده‌ای که از حالی به حال دیگر دگرگون شوی، بلکه تو یگانه، اول و آخری.

﴿۲۷۷۹﴾ معبودی جز تو نیست؛ یگانه، تک، یکتا، دائمی و تنها.

﴿۲۷۸۰﴾ به نام خداوند والای پادشاه یگانه که هیچ خدایی جز او نیست.

﴿۲۷۸۱﴾ تو را به نامت که فرد است و چیزی با او برابری نمی‌کند می‌خوانم.

﴿۲۷۸۲﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست، یگانه‌ای که تعدّد نپذیرد و یکتایی که با هیچ کس مقایسه نشود.

﴿۲۷۸۳﴾ تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ یگانه و بی‌همتا و تک و بی‌نیازی و نه زاییدی و نه زاده شدی و هیچ کس همتای تو نیست.

﴿۲۷۸۴﴾ منزّه است خدای یگانه‌ی بی‌نیاز.

﴿۲۷۸۵﴾ تو را به نام یکتای یگانه بی‌نیاز بلندمرتبه که همه‌چیز را پر کرده است می‌خوانم.

﴿۲۷۸۶﴾ تو را به نام یکتای بی‌همتای یگانه‌ی بی‌نیاز تک و برترت می‌خوانم.

﴿۲۷۸۷﴾ جاودان بی‌نیاز یکتای دیرین است.

﴿۲۷۸۸﴾ تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ خداوند یکتای تنهای بی‌همانند و یگانه.

﴿۲۷۸۹﴾ تو یگانه، فرد، و در بزرگواری یکتایی.

﴿۲۷۹۰﴾ تویی بی‌همتای یگانه‌ی یکتای آغاز و پایان.

﴿الوَحدانية﴾

- ﴿٢٧٩١﴾ الْفَرْدُ الْوَاحِدُ الدَّائِمُ ❖ أَنْتَ الْفَرْدُ الْوَاحِدُ الدَّائِمُ الْأَوَّلُ الْآخِرُ الْعَالِمُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الْقَائِمُ
الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ؛ {٠٠٣٠}
- ﴿٢٧٩٢﴾ الْفَرْدُ الْوَاحِدُ الْمُتَفَرِّدُ ❖ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْفَرْدِ الْوَاحِدِ الْمُتَفَرِّدِ بِالْوَحْدَانِيَّةِ الْمُتَوَحَّدِ
بِالصَّمَدَانِيَّةِ؛ {١٦٩٨}
- ﴿٢٧٩٣﴾ الْفَرْدُ الْوَاحِدُ بَغَيْرِ شَيْءٍ ❖ أَنْتَ الصَّمَدُ الَّذِي لَا يَطْعُمُ وَالْفَرْدُ الْوَاحِدُ بَغَيْرِ شَيْءٍ؛
{٠٠٥٤}
- ﴿٢٧٩٤﴾ الْفَرْدُ الْوَتَرُ ❖ سُبْحَانَ الْفَرْدِ الْوَتَرِ؛ {٠٠٠٩}
- ﴿٢٧٩٥﴾ الْفَرْدُ لَا تَسْتَشِيرُ ❖ أَنْتَ... الْفَرْدُ لَا تَسْتَشِيرُ؛ {٠٠٥٦}
- ﴿٢٧٩٦﴾ الْفَرْدُ لَا نِدَّ لَكَ ❖ أَنْتَ... الْفَرْدُ لَا نِدَّ لَكَ؛ {٠٠٨١}
- ﴿٢٧٩٧﴾ الْفَرْدُ لَا يَسْتَشِيرُ ❖ أَنْتَ... الْفَرْدُ لَا يَسْتَشِيرُ؛ {٠٠٦٨}
- ﴿٢٧٩٨﴾ فَرْدُ ❖ يَا فَرْدُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٢٧٩٩﴾ فَرْدُ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ فَرْدٍ مَا أَوْحَدَهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٢٨٠٠﴾ فَرْدُ اصْطَفَى الْوَتَرُ ❖ إِنَّ اللَّهَ فَرْدٌ يُحِبُّ الْوَتَرَ وَفَرْدٌ اصْطَفَى الْوَتَرَ؛ {١٦٩٦}
- ﴿٢٨٠١﴾ فَرْدٌ بِالْهَيْتَةِ ❖ فَمَعْنَى قَوْلِهِ اللَّهُ أَحَدٌ أَيْ الْمَعْبُودُ الَّذِي يَأْلَهُ الْخَلْقُ عَنْ
إِدْرَاكِهِ وَالْإِلَاحَاطَةِ بِكَفَيْتِهِ فَرْدٌ بِالْهَيْتَةِ؛ {٠١٥٧}
- ﴿٢٨٠٢﴾ فَرْدٌ بِلَا نِدٍّ ❖ يَا مَنْ هُوَ فَرْدٌ بِلَا نِدٍّ؛ {٠٠٧٦}
- ﴿٢٨٠٣﴾ فَرْدُ صَمَدُ ❖ أَنْ اللَّهَ وَاحِدًا أَحَدًا فَرْدُ صَمَدُ؛ {٠١٧١}
- ﴿٢٨٠٤﴾ فَرْدُ لَا تَسْتَشِيرُ ❖ أَنْتَ... فَرْدُ لَا تَسْتَشِيرُ؛ {٠٠٥١}
- ﴿٢٨٠٥﴾ فَرْدُ لَا يَسْتَشِيرُ ❖ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... فَرْدُ لَا يَسْتَشِيرُ؛ {٠٠٤٢}
- ﴿٢٨٠٦﴾ فَرْدُ وَتَرُ ❖ اللَّهُ الْقُدُّوسُ الْقَيُّومُ حَيٌّ لَا يَمُوتُ مُدَبِّرُ الْأُمُورِ فَرْدُ وَتَرُ؛ {٠٠٧٠}
- ﴿٢٨٠٧﴾ فَرْدُ وَحْدَهُ ❖ هُوَ فَرْدٌ وَحْدَهُ؛ {١٦٩٩}
- ﴿٢٨٠٨﴾ فَرْدٌ يُحِبُّ الْوَتَرَ ❖ إِنَّ اللَّهَ فَرْدٌ يُحِبُّ الْوَتَرَ؛ {١٦٩٦}
- ﴿٢٨٠٩﴾ فَرْدُ صَمَدُ ❖ سُبْحَانَ مَنْ لَمْ يَزَلْ وَلَا يَزَالُ فَرْدًا صَمَدًا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَ
لَا وَلَدًا؛ {١٤٣٧}
- ﴿٢٨١٠﴾ الْفَرْدَانِي ❖ يَا اللَّهَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاحِدَانِي الْقَدِيمُ الْفَرْدَانِي؛ {٠٠٦١}

«یگانگی»

- ﴿۲۷۹۱﴾ تویی بی‌همتای یگانه‌ی یکتای آغاز و پایان، پایدار، یکتا، جاوید بی‌نیازی که نه زاده و نه زاییده‌شده و هیچ کس همتای او نیست.
- ﴿۲۷۹۲﴾ تو را به نامت که فرد و تنهاست و در وحدانیت و بی‌نیازی بی‌نظیر است می‌خوانم.
- ﴿۲۷۹۳﴾ تویی همیشه بی‌نیاز که خورانیده نمی‌شوی و یگانه‌ی یکتای بی‌مانند.
- ﴿۲۷۹۴﴾ منزّه است یگانه‌ی یکتا.
- ﴿۲۷۹۵﴾ تو تنهایی هستی که درخواست نور نمی‌کنی.
- ﴿۲۷۹۶﴾ تو تنهایی هستی که هیچ همتایی برای تو نیست.
- ﴿۲۷۹۷﴾ تو... یگانه‌ای هستی که مشورت نمی‌کند.
- ﴿۲۷۹۸﴾ ای یگانه.
- ﴿۲۷۹۹﴾ منزّه است بی‌همتایی که چه یکتاست.
- ﴿۲۸۰۰﴾ خداوند فرد است و فرد را دوست دارد. خدا فرد است و فرد را برگزیده است.
- ﴿۲۸۰۱﴾ پس معنای «الله احد» یعنی معبودی که آفریدگان از درکش و از احاطه به کیفیتش حیرانند، در الوهیت خود یگانه و از صفات آفریدگانش برتر است.
- ﴿۲۸۰۲﴾ ای آن که یکتاست و ضد ندارد.
- ﴿۲۸۰۳﴾ خداوند یگانه، یکتا، تنها و بی‌نیاز است.
- ﴿۲۸۰۴﴾ تو یگانه‌ای هستی که نیاز به مشورت با کسی نداری.
- ﴿۲۸۰۵﴾ خدایا! تو... یکتایی هستی که با کسی مشورت نمی‌کنی.
- ﴿۲۸۰۶﴾ خداوند مقدّس و پاینده و زنده‌ای است که نمی‌میرد؛ تدبیرکننده امور، تک و بی-همتا.
- ﴿۲۸۰۷﴾ همان خدایی که یگانه و تنهاست.
- ﴿۲۸۰۸﴾ خداوند فرد است و فرد را دوست دارد.
- ﴿۲۸۰۹﴾ منزّه است کسی که ازلی و ابدی است. فرد صمد است که همسر و فرزندی نگرفته است.
- ﴿۲۸۱۰﴾ ای خداوند! معبودی جز تو نیست و یگانه، دیرین و تنها هستی.

﴿الوَحدانية﴾

﴿٢٨١١﴾ فرداني	❖ يَا فَرْدَانِي؛ {١٧٠٠}
﴿٢٨١٢﴾ المتفرد بالبقاء	❖ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْتَ الْمَلِكُ الْمُعَزَّزُ بِالْكَثِيرِ يَا الْمُتَفَرِّدُ بِالْبَقَاءِ؛ {١٨٥١}
﴿٢٨١٣﴾ المتفرد	❖ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُتَفَرِّدُ بِالْوَحْدَانِيَّةِ؛ {٠٠٤٤}
﴿٢٨١٤﴾ المتفرد	❖ الْأَحَدُ الْفَرْدُ الْمُتَفَرِّدُ؛ {٠١٥٧}
﴿٢٨١٥﴾ المتفرد	❖ الْمُتَفَرِّدُ الَّذِي لَا نَظِيرَ لَهُ؛ {٠١٥٧}
﴿٢٨١٦﴾ المتفرد الذي لا نظير له	❖ هُوَ الْمُتَفَرِّدُ الَّذِي لَا نَظِيرَ لَهُ؛ {٠١٥٧}
﴿٢٨١٧﴾ المتفرد بالمجد	❖ فَأَنْتَ الْمُتَفَرِّدُ الْفَرْدُ الْمُتَفَرِّدُ بِالْمَجْدِ؛ {٠٠٨٦}
﴿٢٨١٨﴾ المتفرد بالمنة	❖ اللَّهُ أَكْبَرُ... الْمُتَفَرِّدُ بِالْمِنَّةِ عَلَى جَمِيعِ الْعِبَادِ؛ {٠٠١٢}
﴿٢٨١٩﴾ المتفرد بالوحدانية	❖ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْفَرْدِ الْوَاحِدِ الْمُتَفَرِّدِ بِالْوَحْدَانِيَّةِ الْمُتَوَحِّدِ
الْمُتَوَحِّدِ بِالصَّمَدَانِيَّةِ	بِالصَّمَدَانِيَّةِ؛ {١٦٩٨}
﴿٢٨٢٠﴾ المتفرد بعدابهم	❖ أَنْتَ الْمُتَفَرِّدُ بَعْدَابِهِمْ؛ {١٨٥٣}
﴿٢٨٢١﴾ المتفرد بلا صاحبة	❖ سُبْحَانَ... الْمُتَفَرِّدِ بِلَا صَاحِبَةٍ وَلَا وَلَدٍ؛ {١٢٩٤}
﴿٢٨٢٢﴾ المتفرد في كبريائه	❖ يَا اللَّهُ... الْمُتَفَرِّدُ فِي كِبْرِيَائِهِ؛ {١٠٢٢}
﴿٢٨٢٣﴾ متفرد	❖ يَا مُتَفَرِّدُ؛ {٠٠٠٢}
﴿٢٨٢٤﴾ متفرد بأمره	❖ إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى وَاحِدٌ مُتَوَحِّدٌ بِالْوَحْدَانِيَّةِ مُتَفَرِّدٌ
	بَأَمْرِهِ؛ {١٨٥٢}
﴿٢٨٢٥﴾ متفرد بعزته	❖ هُوَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَبَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ رَبُّ مُتَفَرِّدٌ بِعِزَّتِهِ؛ {١٠٩٨}
﴿٢٨٢٦﴾ المتفرد الفرد	❖ فَأَنْتَ الْمُتَفَرِّدُ الْفَرْدُ الْمُتَفَرِّدُ بِالْمَجْدِ؛ {٠٠٨٦}
﴿٢٨٢٧﴾ المتفرد بالحمد	❖ أَنْتَ الْمُنْعُوتُ الْفَرْدُ وَالْمُتَفَرِّدُ بِالْحَمْدِ؛ {٠٩٣٩}
﴿٢٨٢٨﴾ المتفرد بالقوة	❖ فَهُوَ الْوَاحِدُ بِلَا نِسْبَةٍ الدَّائِمُ بِلَا مُدَّةٍ الْمُتَفَرِّدُ بِالْقُوَّةِ؛ {٠٩٨٠}
﴿٢٨٢٩﴾ المتفرد بعدابهم	❖ أَنْتَ الْمُتَفَرِّدُ بَعْدَابِهِمْ؛ {٢٠٥٢}
﴿٢٨٣٠﴾ مَنْ انفرد بتقدير الأشياء	❖ سُبْحَانَ مَنْ أَنْفَرَدَ بِتَقْدِيرِ الْأَشْيَاءِ؛ {٠٨٨٧}
﴿٢٨٣١﴾ مَنْ خَلَقَ الْعَرْشَ وَ	❖ سُبْحَانَ مَنْ خَلَقَ الْعَرْشَ وَأَنْفَرَدَ بِتَقْدِيرِ الْأَشْيَاءِ؛ {٠٨٨٧}
انفرد بتقدير الأشياء	
﴿٢٨٣٢﴾ متفرد بالجلال	❖ يَا مُنْفَرِدًا بِالْجَلَالِ؛ {٠٥٤٤}

«یگانگی»

- ﴿۲۸۱۱﴾ ای تک.
- ﴿۲۸۱۲﴾ خدایا! تو فرمانروایی شکست‌ناپذیر در بزرگی و یکتا در پابندگی هستی.
- ﴿۲۸۱۳﴾ معبودی نیست جز خدای یکتا در یگانگی.
- ﴿۲۸۱۴﴾ أحد و فرد و متفرد است یعنی یگانه است.
- ﴿۲۸۱۵﴾ آن تکی است که او را نظیری نیست.
- ﴿۲۸۱۶﴾ او تنهایی است که نظیر ندارد.
- ﴿۲۸۱۷﴾ تو یگانه، فرد، و در بزرگواری یکتایی.
- ﴿۲۸۱۸﴾ بزرگ است خداوندی که بر لطف بر تمامی بندگان یگانه است.
- ﴿۲۸۱۹﴾ تو را به نامت که فرد و تنه‌است و در وحدانیت و بی‌نیازی بی‌نظیر است می‌خوانم.
- ﴿۲۸۲۰﴾ تو در عذاب کردن ایشان یگانه‌ای.
- ﴿۲۸۲۱﴾ منزّه است خدایی که یگانه‌ی بدون همراه و فرزند است.
- ﴿۲۸۲۲﴾ ای خدایی که... در بزرگی تنهایی.
- ﴿۲۸۲۳﴾ ای یکتا.
- ﴿۲۸۲۴﴾ خداوند در وحدانیتش یکتا و بی‌همتاست؛ و در فرمانروایی‌اش یگانه.
- ﴿۲۸۲۵﴾ او پیش از همه چیز و بعد از همه چیز است؛ پروردگاری است که در شکست‌ناپذیری‌اش یکتاست.
- ﴿۲۸۲۶﴾ تو یگانه، فرد، و در بزرگواری یکتایی.
- ﴿۲۸۲۷﴾ تویی وصف‌شده به یگانگی و یکتا به ستایش.
- ﴿۲۸۲۸﴾ او یگانه‌ای بدون انتساب و جاودانه‌ای بدون زمان، و یگانه در نیرومندی است.
- ﴿۲۸۲۹﴾ تو به تنهایی آن‌ها را عذاب می‌کنی.
- ﴿۲۸۳۰﴾ منزّه است خدایی که اشیاء را به تنهایی مقدر فرمود.
- ﴿۲۸۳۱﴾ منزّه است خدایی که عرش را آفرید و در اندازه‌گیری اشیاء تنها بود.
- ﴿۲۸۳۲﴾ ای یکتا و بی‌نظیر در شکوه!

﴿الْوَحْدَانِيَّةُ﴾

﴿٢٨٣٣﴾ مُنْفَرِدٌ بِالْوَحْدَانِيَّةِ	❖ يَا مُنْفَرِدًا بِالْوَحْدَانِيَّةِ؛ {٠٣٤٠}
﴿٢٨٣٤﴾ الْوَتْرُ	❖ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا إِنَّهُ... الْوَتْرُ؛ {٠٠٠٤}
﴿٢٨٣٥﴾ الْوَتْرُ	❖ فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى هُوَ الْوَتْرُ وَيُحِبُّ الْوَتْرُ؛ {٢١٤٢}
﴿٢٨٣٦﴾ الْوَتْرُ الْفَرْدُ الْوَاحِدُ	❖ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَتْرُ الْفَرْدُ الْوَاحِدُ؛ {٠٦٧٠}
﴿٢٨٣٧﴾ الْوَتْرُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ	❖ أَنْتَ الْوَتْرُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ؛ {٠٠٢٨}
﴿٢٨٣٨﴾ الْوَتْرُ الْمُتَعَالِ	❖ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْوَاحِدِ الْوَاحِدِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الْوَتْرِ الْمُتَعَالِ؛ {٠٠٢٧}
﴿٢٨٣٩﴾ الْوَتْرُ الْمُتَعَالَى	❖ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْوَاحِدِ الْوَاحِدِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الْوَتْرِ الْمُتَعَالَى؛ {١٦٣٨}
﴿٢٨٤٠﴾ الْوَتْرُ الْهَادِي	❖ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَتْرُ الْهَادِي؛ {٠٦٩٥}
﴿٢٨٤١﴾ الْوَتْرُ لَا يَسْتَأْنِسُ	❖ أَنْتَ... الْوَتْرُ لَا يَسْتَأْنِسُ؛ {٠٦٦٨}
﴿٢٨٤٢﴾ وَتْرٌ	❖ يَا وَتْرُ؛ {٠٠٠٢}
﴿٢٨٤٣﴾ وَتْرٌ	❖ إِنَّ اللَّهَ وَتْرٌ يُحِبُّ الْوَتْرُ؛ {٢١٤١}
﴿٢٨٤٤﴾ وَتْرٌ بَلَا كَيْفَ	❖ يَا مَنْ هُوَ وَتْرٌ بَلَا كَيْفَ؛ {٠٠٧٦}
﴿٢٨٤٥﴾ وَتْرٌ كُلُّ شَيْءٍ	❖ أَنْتَ وَتْرٌ كُلُّ شَيْءٍ وَلَا يَعْدِلُكَ شَيْءٌ؛ {٠٢٤٢}
﴿٢٨٤٦﴾ وَتْرٌ لَا تَسْتَنْصِرُ	❖ وَتْرٌ لَا تَسْتَنْصِرُ؛ {٠٠٥٥}

﴿یگانگی﴾

﴿۲۸۳۳﴾ ای یکتا در یگانگی.

۴-۱-۴- تک

﴿۲۸۳۴﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها فرد و یگانه است.

﴿۲۸۳۵﴾ خداوند بلندمرتبه فرد است و فرد را دوست دارد.

﴿۲۸۳۶﴾ معبودی جز تو نیست؛ تک، بی‌همتا و یکتایی.

﴿۲۸۳۷﴾ تویی فرد، بزرگ، بلندمرتبه.

﴿۲۸۳۸﴾ تو را به نام یکتای بی‌همتای یگانه‌ی بلندمرتبه‌ات می‌خوانم.

﴿۲۸۳۹﴾ تو را به نام یکتای بی‌همتای یگانه‌ی بی‌نیاز تک و بلندمرتبه‌ات می‌خوانم.

﴿۲۸۴۰﴾ خدایا! تو پاک و منزّه‌ی؛ تو خدای فرد و هدایت‌کننده‌ای.

﴿۲۸۴۱﴾ تو تنهایی هستی که مأنوس نمی‌شود.

﴿۲۸۴۲﴾ ای بی‌همتا.

﴿۲۸۴۳﴾ او فرد است و عدد فرد را دوست می‌دارد.

﴿۲۸۴۴﴾ ای آن که بی‌همتای بدون چگونگی است.

﴿۲۸۴۵﴾ تو بین همه اشیاء یگانه‌ای و چیزی همتای تو نیست.

﴿۲۸۴۶﴾ تنهایی که یاری نمی‌خواهد.

الفصل الخامس: التَّكْوِينُ، الخَلْقُ، تَجْدِيدُ الْحَيَاةِ

٥-١- تكوين، خلق، ايجاد، فطر، جَبَل، اِحْيَاء، بَرء، ذَرء، اِنْشَاء، نَفخ، خَرع، بَدع، حُدُوث، بِنَاء، صَنع، عَمَران، تَصْوِير، تَجْسِيم

۱-۱-۵- تکوین: (مُکَوِّن)

﴿٢٨٤٧﴾ الْمُكُونُ لِكُلِّ شَيْءٍ ﴿٢٨٤٨﴾ أَنْتَ الْكَائِنُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَالْمُكُونُ لِكُلِّ شَيْءٍ وَالْكَائِنُ
بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٠٢٢}

﴿٢٨٤٨﴾ مُكُونٌ ﴿٠٠٣٩﴾ يَا مُكُونٌ؛

﴿٢٨٤٩﴾ مَكُونُ يَا مَكُونُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠٠٥٠}

﴿٢٨٥٠﴾ مُكَوَّنُ طَعْمِ الثَّمَارِ ﴿٢٨٥٠﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُكَوَّنُ طَعْمِ الثَّمَارِ؛ {٠٩٥١}

﴿٢٨٥١﴾ مُكَوَّنُ كُلِّ شَيْءٍ ﴿٢٨٥٢﴾ يَا ذَا الْقُدْرَةِ الَّتِي صَدَرَ عَنْهَا الْعَالَمُ... أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

مُكُونُهُ وَبَارئُهُ؛ {٠٦٦٥}

﴿٢٨٥٢﴾ مُكُونُ كُلِّ شَيْءٍ ﴿٢٨٥٣﴾ يَا مُكُونُ كُلِّ شَيْءٍ وَمُحَوِّلُهُ؛ {٠٠٣٩}

٢-١-٥- خلق: (خالق، أخلق، خلّاق، ذو الخلق)

﴿٢٨٥٣﴾ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿٢٨٥٤﴾ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ؛ {المؤمنون: ١٤}

﴿٢٨٥٤﴾ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿٠٠١٢﴾ أَنْتَ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ؛

﴿٢٨٥٥﴾ الْخَالِقُ ﴿هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾ {الحشر: ٢٤}

﴿٢٨٥﴾ الْخَالِقُ ﴿٢٨٦﴾ الْخَالِقُ أَعْظَمُ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ؛ {٠٠٧٧}

﴿٢٨٥٧﴾ الْخَالِقُ ﴿٢٨٥٨﴾ أَنْتَ الْخَالِقُ وَآنَا الْمَخْلُوقُ؛ {٠٠٢٢}

﴿٢٨٥٨﴾ الْخَالِقُ ﴿٢٨٥٩﴾ أَنْتَ الْخَالِقُ وَنَحْنُ الْمَخْلُوقُونَ؛ {٠٩٧٨}

فصل ۵: اعطای وجود، آفرینش، اعطای زندگی دوباره

۵-۱ آفرینش، ایجاد، از نو پدیدآوردن، آفرینش بی سابقه، زنده کردن، دمیدن حیات، ساختن، آبادکردن، صورت و جسم بخشیدن

۱-۱-۵ به وجودآورنده

﴿۲۸۴۷﴾ تو پیش از هر چیز بودی و همه‌ی اشیاء را پدید آوردی و بعد از همه نیز خواهی بود.

﴿۲۸۴۸﴾ ای هستی‌آفرین.

﴿۲۸۴۹﴾ ای پدیدآورنده‌ی آسمان‌ها و زمین.

﴿۲۸۵۰﴾ نیست معبودی جز تو؛ پدیدآورنده‌ی مزه‌ی میوه‌ها.

﴿۲۸۵۱﴾ ای صاحب قدرتی که جهان از آن قدرت درست شده است؛ تو خدایی و خدایی جز تو نیست؛ پدیدآورنده و آفریننده‌ی آنی.

﴿۲۸۵۲﴾ ای هستی‌بخش و دگرگون‌کننده‌ی هرچیز.

۲-۱-۵ صاحب آفرینندگی

﴿۲۸۵۳﴾ پس بزرگ است خدایی که بهترین آفرینندگان است!

﴿۲۸۵۴﴾ تو بهترین آفریدگارانی.

﴿۲۸۵۵﴾ او خداوندی است خالق، آفریننده‌ی بی سابقه، و صورتگری (بی نظیر) برای او نام‌های نیک است.

﴿۲۸۵۶﴾ آفریننده از آفریدگانش بزرگ‌تر است.

﴿۲۸۵۷﴾ تو آفریدگاری و من آفریده.

﴿۲۸۵۸﴾ تو آفریدگاری و ما آفریدگانیم.

﴿التَّكْوِينُ، الْخَلْقُ، تَجْدِيدُ الْحَيَاةِ﴾

﴿٢٨٥٩﴾ الْخَالِقُ	○ حَسْبِيَ الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ؛ {٠٠٣٦}
﴿٢٨٦٠﴾ الْخَالِقُ الْبَارِئُ	○ سُبْحَانَ اللَّهِ الْخَالِقِ الْبَارِئِ؛ {٠٨٨٧}
﴿٢٨٦١﴾ الْخَالِقُ الْبَدِئُ	○ أَنَّهُ الْخَالِقُ الْبَدِئُ؛ {٠٩٤٨}
﴿٢٨٦٢﴾ الْخَالِقُ الْحَلِيمُ	○ اللَّهُمَّ أَنْتَ... الْخَالِقُ الْحَلِيمُ؛ {٠٠٧٥}
﴿٢٨٦٣﴾ الْخَالِقُ الَّذِي لَا تَعْجُزُ	○ أَنْتَ... الْخَالِقُ الَّذِي لَا تَعْجُزُ؛ {٠٠٥٦}
﴿٢٨٦٤﴾ الْخَالِقُ الَّذِي لَا يَشْغُلُهُ	○ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي... لَا يَشْغُلُهُ خَلْقُ شَيْءٍ عَنْ خَلْقِ شَيْءٍ وَلَا حِفْظُ شَيْءٍ عَنْ خَلْقِ شَيْءٍ؛ {١٢٩٩}
﴿٢٨٦٥﴾ الْخَالِقُ الَّذِي لَا يَعْجُزُ	○ أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَالْخَالِقُ الَّذِي لَا يَعْجُزُ؛ {٠٦٥٨}
﴿٢٨٦٦﴾ الْخَالِقُ الَّذِي لَا يُوصَفُ	○ هُوَ الْخَالِقُ الَّذِي لَا يُوصَفُ؛ {٠٩٥٣}
﴿٢٨٦٧﴾ الْخَالِقُ الرَّازِقُ	○ يَا اللَّهُ الْخَالِقُ الرَّازِقُ؛ {٠٠٦١}
﴿٢٨٦٨﴾ الْخَالِقُ الْعَلِيمُ	○ يَا اللَّهُ الْمُعِينُ الْخَالِقُ الْعَلِيمُ؛ {٠٠٦١}
﴿٢٨٦٩﴾ الْخَالِقُ الْكَافِي	○ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْخَالِقُ الْكَافِي؛ {٠٠٢٨}
﴿٢٨٧٠﴾ الْخَالِقُ اللَّطِيفُ	○ اللَّهُ الْخَالِقُ اللَّطِيفُ؛ {٠٦٩٣}
﴿٢٨٧١﴾ الْخَالِقُ الْمَالِكُ	○ هُوَ الْخَالِقُ الْمَالِكُ؛ {٠٩٥٩}
﴿٢٨٧٢﴾ الْخَالِقُ الْمُصَوِّرُ	○ سُبْحَانَ الْخَالِقِ الْمُصَوِّرِ؛ {٠٨٨٧}
﴿٢٨٧٣﴾ الْخَالِقُ بِحِكْمَتِهِ	○ سُبْحَانَ مَنْ... أَتَقَنَ مَا خَلَقَ بِحِكْمَتِهِ؛ {١٣٨٩}
﴿٢٨٧٤﴾ الْخَالِقُ بَغَيْرَ تَكْلَفٍ	○ أَنْتَ الْخَالِقُ بَغَيْرَ تَكْلَفٍ؛ {٠٩٦٤}
﴿٢٨٧٥﴾ الْخَالِقُ بَغَيْرَ مُنْتَهَى	○ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْخَالِقِ بَغَيْرَ مُنْتَهَى؛ {٠٠٢٨}
﴿٢٨٧٦﴾ الْخَالِقُ بَغَيْرَ مَنْصَبَةٍ	○ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْخَالِقِ بَغَيْرَ مَنْصَبَةٍ؛ {٠٩٦٥}
﴿٢٨٧٧﴾ الْخَالِقُ بَغَيْرَ مَنَعَةٍ	○ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْخَالِقِ بَغَيْرَ مَنَعَةٍ؛ {٠٠٢٧}
﴿٢٨٧٨﴾ الْخَالِقُ كُرْسِيُّ عَظَمَتِهِ	○ أَنْتَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْوَاسِعَةُ رَحِمَتُهُ الْخَالِقُ كُرْسِيُّ عَظَمَتِهِ؛ {٠٤٨٥}
﴿٢٨٧٩﴾ الْخَالِقُ لَا يُوصَفُ إِلَّا بِمَا وَصَفَ بِهِ نَفْسَهُ	○ إِنَّ الْخَالِقَ لَا يُوصَفُ إِلَّا بِمَا وَصَفَ بِهِ نَفْسَهُ؛ {٠١٥٥}
﴿٢٨٨٠﴾ الْخَالِقُ لِكُلِّ شَيْءٍ عَلَى غَيْرِ مِثَالٍ امْتِثَلَتْهُ	○ يَا اللَّهُ الْبَدِئُ الْبَدِيعَ الْمُنْشِئَ الْخَالِقَ لِكُلِّ شَيْءٍ عَلَى غَيْرِ مِثَالٍ امْتِثَلَتْهُ؛ {٠٥٨٩}

﴿اعطای وجود، آفرینش، اعطای زندگی دوباره﴾

- ﴿۲۸۵۹﴾ آفریدگار مرا از آفریده‌ها بی‌نیاز می‌کند.
- ﴿۲۸۶۰﴾ منزّه است خداوند آفریننده‌ای بی‌سابقه.
- ﴿۲۸۶۱﴾ اوست آفریننده‌ی آغازگر.
- ﴿۲۸۶۲﴾ خدایا! تو... آفریننده‌ی بردباری.
- ﴿۲۸۶۳﴾ آفریدگاری هستی که ناتوان نمی‌شوی.
- ﴿۲۸۶۴﴾ منزّه است خدایی که... آفرینش چیزی او را از آفرینش چیز دیگر و نگاه داری از چیزی او را از حفظ چیز دیگر، به خود مشغول نمی‌کند.
- ﴿۲۸۶۵﴾ تویی زنده‌ای که نمی‌میرد و آفریننده‌ای که عاجز نمی‌شود.
- ﴿۲۸۶۶﴾ او آفریننده‌ای است که به وصف نیاید.
- ﴿۲۸۶۷﴾ ای خدا آفریننده‌ی روزی‌رسان.
- ﴿۲۸۶۸﴾ ای خدای یاری‌کننده، آفریننده، دانا.
- ﴿۲۸۶۹﴾ معبودی نیست جز خدای آفریننده، بی‌نیازکننده.
- ﴿۲۸۷۰﴾ خداوند، آفریننده‌ای لطیف است.
- ﴿۲۸۷۱﴾ فقط او آفریننده و مالک است.
- ﴿۲۸۷۲﴾ منزّه است خدای آفریدگار و تصویرگر.
- ﴿۲۸۷۳﴾ منزّه است خدایی که... آنچه را که ساخته به حکمت خویش استحکام بخشیده است.
- ﴿۲۸۷۴﴾ تو آفریدگاری، بدون هیچ زحمت.
- ﴿۲۸۷۵﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... آفریننده‌ای نامحدود است.
- ﴿۲۸۷۶﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... می‌آفریند بی‌آنکه رنجی کشد.
- ﴿۲۸۷۷﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... بدون مانع موجودات را آفرید.
- ﴿۲۸۷۸﴾ تو خدایی هستی شکست‌ناپذیر، صاحب اراده‌ی نافذ، شایسته‌ی بزرگی، بخشنده، مهربان، دارای رحمت گسترده و آفریننده‌ی کرسی و جایگاه باعظمت خویش.
- ﴿۲۸۷۹﴾ همانا آفریننده را وصف نمی‌توان نمود مگر به آنچه خود خویشتن را به آن وصف کرده‌است.
- ﴿۲۸۸۰﴾ ای خدای آغازگر نوآفرین ایجادکننده و آفریدگار همه‌چیز بدون نمونه‌ای که در ساخت موجودات از آن الهام گرفته باشی.

﴿التَّكْوِينُ، الْخَلْقُ، تَجْدِيدُ الْحَيَاةِ﴾

﴿٢٨٨١﴾ الخالق للأشياء	﴿٠٩٦٩﴾ أَنَّهُ الْخَالِقُ لِلْأَشْيَاءِ
﴿٢٨٨٢﴾ الخالق للأشياء	﴿٠٩٧٠﴾ هُوَ الْخَالِقُ لِلْأَشْيَاءِ لَا لِحَاجَةٍ
﴿٢٨٨٣﴾ الخالق للخير والشر	﴿٠٠٦٤﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْخَالِقُ لِلْخَيْرِ وَالْشَّرِّ
﴿٢٨٨٤﴾ الخالق لما يرى وما لا يرى	﴿٠٩١٤﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْخَالِقِ لِمَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى
﴿٢٨٨٥﴾ الخالق لمن في السماوات والأرض	﴿٠٥٨٩﴾ يَا اللَّهُ الْخَالِقَ لِمَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكُلِّ إِلَهٍ مَعَادُهُ
﴿٢٨٨٦﴾ الخالق من غير منصب	﴿٠٩٧٣﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَعْرُوفِ مِنْ غَيْرِ رُؤْيَةٍ الْخَالِقِ مِنْ غَيْرِ مَنْصَبَةٍ
﴿٢٨٨٧﴾ خالق النجوم	﴿٠٩٦٢﴾ هُوَ خَالِقُ الْأَرْضِ
﴿٢٨٨٨﴾ خالق	﴿٠٩٤٢﴾ سُبْحَانَ خَالِقِ الْحَيَاةِ وَالْمَوْتِ
﴿٢٨٨٩﴾ خالق	﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ خَالِقِ مَا أَرْزَقَهُ
﴿٢٨٩٠﴾ خالق	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ خَالِقِ مَا أَقْهَرَهُ
﴿٢٨٩١﴾ خالق	﴿٠٠٧٥﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ خَالِقِ مَا أَصْنَعَهُ
﴿٢٨٩٢﴾ خالق	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَالِقُ
﴿٢٨٩٣﴾ خالق آبائنا الأولين وآبائنا الآخرين	﴿٠٩٣٧﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ خَالِقُنَا وَخَالِقُ آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ وَآبَائِنَا الْآخِرِينَ
﴿٢٨٩٤﴾ خالق آدم	﴿٠٩١٦﴾ سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ آدَمَ وَآخَرَجَنَا مِنْ صُلْبِهِ
﴿٢٨٩٥﴾ خالق أصناف الحيوان	﴿٠٩٣٨﴾ أَنَّهُ خَالِقُ أَصْنَافِ الْحَيَوَانَ كُلِّهَا
﴿٢٨٩٦﴾ خالق الأجسام	﴿٠٩٣٩﴾ أَعُوذُ بِاللَّهِ رَبِّ الْأَشْيَاءِ وَمُقَدَّرِهَا وَخَالِقِ الْأَجْسَامِ
﴿٢٨٩٧﴾ خالق الأجسام	﴿٠٩٣٩﴾ أَعُوذُ بِاللَّهِ رَبِّ الْأَشْيَاءِ وَمُقَدَّرِهَا وَخَالِقِ الْأَجْسَامِ وَمُصَوِّرِهَا
﴿٢٨٩٨﴾ خالق المخلوق	﴿٠٣٦٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ... خَالِقِ الْمَخْلُوقِ
﴿٢٨٩٩﴾ خالق الدميين	﴿٠٠٥٩﴾ يَا خَالِقَ الْأَدَمِيِّينَ صَحِيحاً وَمُتَبَلِّئاً
﴿٢٩٠٠﴾ خالق الأدوية	﴿٠٤٨٠﴾ أَنَّهُ خَالِقُ الْأَدْوَاءِ الَّتِي تُهَيِّجُ بِالْإِنْسَانِ

﴿اعطای وجود، آفرینش، اعطای زندگی دوباره﴾

﴿۲۸۸۱﴾ اوست آفریدگار اشیاء.

﴿۲۸۸۲﴾ اوست که همه چیز را آفریده بدون نیاز بدان.

﴿۲۸۸۳﴾ معبودی جز خدای آفریننده‌ی خیر و شر وجود ندارد.

﴿۲۸۸۴﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که آفریننده‌ی هر چیزی است که دیده می‌شود و دیده نمی‌شود.

﴿۲۸۸۵﴾ ای خدای آفریننده‌ی هر که در آسمان‌ها و زمین است و بازگشت همه به سوی اوست.

﴿۲۸۸۶﴾ ستایش خداوندی را که بی آنکه دیده شود، شناخته شده و بی آنکه اندیشه‌ای به کار گیرد، آفریننده است.

﴿۲۸۸۷﴾ آفریننده‌ی ستارگانی که با آن‌ها مردم متولد می‌شوند خواه مبارک خواه نامبارک باشند، همانا آفریننده‌ی زمین است.

﴿۲۸۸۸﴾ منزّه است آفریننده‌ی زندگی و مرگ.

﴿۲۸۸۹﴾ منزّه است آفریننده‌ای که او چقدر روزی‌دهنده است!

﴿۲۸۹۰﴾ منزّه است آفریدگاری که چقدر چیره است.

﴿۲۸۹۱﴾ منزّه است آفریدگاری که چه سازنده است.

﴿۲۸۹۲﴾ ای آفریننده.

﴿۲۸۹۳﴾ خدایا! تو آفریننده‌ی ما و آفریننده‌ی اولین پدران و آخرین پدران ما هستی.

﴿۲۸۹۴﴾ منزّه است خدایی که آدم را آفرید و ما را از پشت او بیرون آورد.

﴿۲۸۹۵﴾ اوست آفریننده‌ی جمیع اصناف حیوانات.

﴿۲۸۹۶﴾ پناه می‌برم به خداوند، پروردگار اشیاء و تعیین‌کننده‌ی اندازه‌ی آن‌ها و آفریننده‌ی اجسام.

﴿۲۸۹۷﴾ پناه می‌برم به خداوند، پروردگار اشیاء و تعیین‌کننده‌ی اندازه‌ی آن‌ها و آفریننده‌ی اجسام و صورتگر آن‌ها.

﴿۲۸۹۸﴾ منزّه است خداوند... آفریننده‌ی آفریدگان است.

﴿۲۸۹۹﴾ ای آن که انسان‌ها را به صورت سالم و ناسالم، آفریدی.

﴿۲۹۰۰﴾ اوست آفریننده‌ی بیماری‌هایی که انسان را از پا درمی‌آورد.

﴿التَّكْوِينُ، الْخَلْقُ، تَجْدِيدُ الْحَيَاةِ﴾

﴿٢٩٠﴾ خَالِقُ الْأَرْضِ
 ﴿٢٩١﴾ خَالِقُ النَّجْمِ الَّذِي يُولَدُ بِهَا النَّاسُ سَعُودُهُمْ وَنُحُوسُهُمْ
 هُوَ خَالِقُ الْأَرْضِ؛ {٩٦٢}

﴿٢٩٠﴾ خَالِقِ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ يَا خَالِقَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ؛ {٠٩٤٠}

﴿٢٩١﴾ خَالِقِ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ اللَّهُمَّ سَامِكِ الْمَسْمُوكَاتِ وَدَاحِيِ الْمَذْخُوعَاتِ وَخَالِقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتِ؛ {٠٩٤١}

﴿٢٩٠٤﴾ خَالِقِ الْأَرْضَيْنِ ﴿٢٩٠٥﴾ خَالِقِ الْأَرْضَيْنِ وَ
 سُبْحَانَ خَالِقِ الْأَرْضَيْنِ؛ سُبْحَانَ مَقْلَبِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَ خَالِقِ الْأَرْضَيْنِ وَالْأَعْصَارِ؛
 {٠٩٤٣} {٠٩٤٣}

{٢٩٠} خَالِقُ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا ﴿سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا﴾ {٢٩١} فَجَعَلَ مُدْبِرُ هَذِهِ الْأَشْيَاءِ خَالِقَهَا النَّهَارَ مَبْصَرًا وَاللَّيْلَ سَكْنًا {٢٩٢}

﴿٢٩٠﴾ خَالِقُ الْأَشْيَاءِ ﴿٢٩١﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُدَبِّرُ الْأُمُورِ وَمُصَرِّفُ الدُّهُورِ وَخَالِقُ
الْأَشْيَاءِ حَمْعًا بِحِكْمَتِهِ؛ {٠٧٦٥}

﴿٢٩٠﴾ خَالِقُ الْأَشْيَاءِ ﷲُ خَالِقُ الْأَشْيَاءِ لَا مِنْ شَيْءٍ كَانَ؛ {٠٩٤٤}

﴿٢٩١﴾ خَالِقُ الْإِصْبَاحِ الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ الْخُلُقِ وَ خَالِقِ الْإِصْبَاحِ؛ {٠٩٤٦}

﴿٢٩١١﴾ خَالِقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ الْأَبْصَارَ لَا تَدْرِكُ إِلَّا مَا لَهُ لَوْنٌ وَ كَيْفِيَّةٌ وَ اللَّهُ خَالِقُ الْكَيْفِيَّةِ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ الْكَيْفِيَّةِ؛ {٠٩٤٧}

﴿٢٩١٢﴾ خَالِقُ الْإِنْسَانِ ﴿٢٩١٣﴾ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ خَالِقُ الْإِنْسَانِ ذُو الْحِلَالِ وَالْأَكْرَامِ؛ {٥١٢}

﴿٢٩١٣﴾ خَالِقُ الْإِنْتَقَالِ	☼ هُوَ خَالِقُ... الْإِنْتِقَالِ؛ {٠٩٧٩}
﴿٢٩١٤﴾ خَالِقُ الْإِنْسِ وَالْجَانِ	☼ اللَّهُمَّ إِنَّكَ مُنْزِلُ الْقُرْآنِ وَ خَالِقُ الْإِنْسِ وَالْجَانِ؛ {٠٧٤٨}
﴿٢٩١٥﴾ خَالِقُ الْإِنْسَانِ مِنْ عِلْقٍ	☼ اللَّهُمَّ رَبِّ الظَّلَامِ وَالْفَلَقِ وَالْفَجْرِ وَالشَّفَقِ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ خَالِقَ الْإِنْسَانِ مِنْ عِلْقٍ؛ {٠٨٠١}
﴿٢٩١٦﴾ خَالِقُ الْإِنْسَانِ مِنْ مَاءٍ مَّهِينٍ	☼ سُبْحَانَ مَنْ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ مَاءٍ مَّهِينٍ ثُمَّ جَعَلَ حَيَاتَهُ فِي مَاءٍ مَّهِينٍ {٠٢٤٦}

﴿اعطای وجود، آفرینش، اعطای زندگی دوباره﴾

﴿۲۹۰۱﴾ آفریننده‌ی ستارگانی که با آن‌ها مردم متولد می‌شوند خواه مبارک خواه نامبارک باشند، همانا آفریننده‌ی زمین است.

﴿۲۹۰۲﴾ ای آفریننده‌ی زمین و آسمان!

﴿۲۹۰۳﴾ خدایا، تو بالابرنده‌ی آسمان‌ها و گسترنده‌ی زمین و آفریننده‌ی زمین و آسمان‌ها

هستی.

﴿۲۹۰۴﴾ منزّه است آفریننده‌ی زمین‌ها.

﴿۲۹۰۵﴾ منزّه است خدای دگرگون‌کننده‌ی شب و روز و آفریننده‌ی زمان‌ها و روزگاران.

﴿۲۹۰۶﴾ منزّه است خدای آفریننده‌ی تمام جفت‌ها.

﴿۲۹۰۷﴾ پس تدبیرکننده‌ی این امور و آفریننده‌ی آن‌ها، روز را روشن و شب را آرام‌بخش قرار

داد.

﴿۲۹۰۸﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست، همه‌ی امور را تدبیر می‌کند و روزگاران را می‌گرداند

و همه‌ی اشیاء را به فرزانی خود می‌آفریند.

﴿۲۹۰۹﴾ خداوند آفریننده‌ی همه‌چیز است؛ نه از چیز دیگری که وجود داشته است.

﴿۲۹۱۰﴾ ستایش خدایی را سزااست که آفریننده‌ی مردمان و شکافنده‌ی سپیده‌دم است.

﴿۲۹۱۱﴾ دیدگان جز آنچه را که رنگ و کیفیت دارد درک نمی‌کنند درحالی‌که خداوند آفریننده

رنگ‌ها و چگونگی‌هاست.

﴿۲۹۱۲﴾ من شهادت می‌دهم که هیچ خدایی جز خدای یگانه نیست، یکتاست و هیچ شریکی

ندارد، آفریننده‌ی مردمان است و صاحب شکوه و کرامت.

﴿۲۹۱۳﴾ او آفریننده‌ی... جابه‌جایی است.

﴿۲۹۱۴﴾ خدایا، تو فروفرستنده‌ی قرآن، و آفریدگار انسان و جنّی.

﴿۲۹۱۵﴾ خدایا، ای پروردگار تاریکی و نور؛ و سپیده و شفق؛ و شب و آنچه را که در خود

گردآورد؛ و ماه، آن هنگام که تمام فروزان شود؛ آفریننده‌ی انسان از خونی بسته‌شده.

﴿۲۹۱۶﴾ منزّه است خدایی که انسان را از آبی پست آفرید و مایه‌ی زندگانی او را آبی زلال

قرار داد.

﴿التَّكْوِينُ، الْخَلْقُ، تَجْدِيدُ الْحَيَاةِ﴾

﴿٢٩١٧﴾ خَالِقُ الْأَنْوَارِ	﴿٠٨٠١﴾ اللَّهُمَّ يَا خَالِقَ الْأَنْوَارِ؛
﴿٢٩١٨﴾ خَالِقُ الْبَرَائَا	﴿٠٩٤٩﴾ يَا خَالِقَ الْبَرَائَا؛
﴿٢٩١٩﴾ خَالِقُ الْبَرَائَا	﴿٠٠٧٥﴾ فَأَيَّقَنْتِ الْبَرَائَا أَنْكَ مَدْبِرُهَا وَخَالِقُهَا؛
﴿٢٩٢٠﴾ خَالِقُ الْبُعْدِ	﴿٠٧٠٧﴾ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بَعْدَ الْبُعْدِ وَخَالِقُ الْبُعْدِ؛
﴿٢٩٢١﴾ خَالِقُ الثَّرَى	﴿٠٩٤٢﴾ سُبْحَانَ خَالِقِ الثَّرَى وَالْفَلَوَاتِ؛
﴿٢٩٢٢﴾ خَالِقُ الْجَنَّةِ	﴿١٣٩٣﴾ سُبْحَانَ مَنْ خَلَقَ الْجَنَّةَ لِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ؛
﴿٢٩٢٣﴾ خَالِقُ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ	﴿٠٠٢٢﴾ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ؛
﴿٢٩٢٤﴾ خَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى	﴿٠٩٥٠﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى؛
﴿٢٩٢٥﴾ خَالِقِ الْحَرَكَةِ	﴿٠٩٧٩﴾ هُوَ خَالِقُ... الْحَرَكَةِ؛
﴿٢٩٢٦﴾ خَالِقِ الْحَمْدِ	﴿٠٩٨٠﴾ هُوَ وَلِيُّ الْحَمْدِ وَمُنْشِئُهُ وَخَالِقُهُ؛
﴿٢٩٢٧﴾ خَالِقِ الْحَوَاسِ	﴿٠٥٠٥﴾ هُوَ الَّذِي إِلَهَ الْخَلْقِ عَنْ دَرَكِ مَاثِيَّتِهِ وَكَيْفِيَّتِهِ بِحَسِّ أَوْ بَوْهِمْ لَا بَلْ هُوَ مُبْدِعُ الْأَوْهَامِ وَخَالِقُ الْحَوَاسِ؛
﴿٢٩٢٨﴾ خَالِقِ الْحَيَاةِ	﴿٠٩٤٢﴾ سُبْحَانَ خَالِقِ الْحَيَاةِ وَالْمَوْتِ؛
﴿٢٩٢٩﴾ خَالِقِ الْخَلَائِقِ	﴿١٢٥٦﴾ سُبْحَانَ الَّذِي... خَلَقَ الْخَلَائِقَ بَلَا ظَهْرٍ وَلَا سَنْدٍ؛
﴿٢٩٣٠﴾ خَالِقِ الْخَلْقِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَالِقَ الْخَلْقِ؛
﴿٢٩٣١﴾ خَالِقِ الْخَلْقِ بِعَظَمَتِهِ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ خَلَقَ الْخَلْقَ بِعَظَمَتِهِ؛
﴿٢٩٣٢﴾ خَالِقِ الْخَلْقِ بِغَيْرِ مَنْصَبَةٍ	﴿٠٠٧٠﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ الْخَلْقِ بِغَيْرِ مَنْصَبَةٍ؛
﴿٢٩٣٣﴾ خَالِقِ الْخَلْقِ بِقُدْرَتِهِ	﴿١٣٨٩﴾ سُبْحَانَ مَنْ خَلَقَ الْخَلْقَ بِقُدْرَتِهِ أَتَقَنَ مَا خَلَقَ بِحِكْمَتِهِ وَوَضَعَ كُلَّ شَيْءٍ مِنْهُ مَوْضِعَهُ بِعِلْمِهِ؛
﴿٢٩٣٤﴾ خَالِقِ الْخَلْقِ بَلَا حَاجَةٍ	﴿٠٩٥١﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقَ الْخَلْقِ بَلَا حَاجَةٍ فِيكَ إِلَيْهِمْ؛
﴿٢٩٣٥﴾ خَالِقِ الْخَلْقِ	﴿٠٩٥٢﴾ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ الْخَلْقِ وَرَازِقُهُمْ؛
﴿٢٩٣٦﴾ خَالِقِ الْخَلِيقَةِ	﴿٠٠٠٥﴾ يَا خَالِقَ الْخَلِيقَةِ؛
﴿٢٩٣٧﴾ خَالِقِ الْخَمْسَةِ	﴿٠٢٢٧﴾ اللَّهُمَّ يَا خَالِقَ الْخَمْسَةِ؛
﴿٢٩٣٨﴾ خَالِقِ الْخَيْرِ	﴿٠٥٣٨﴾ يَا خَالِقَ الْخَيْرِ؛
﴿٢٩٣٩﴾ خَالِقِ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ	﴿٠٠٢٢﴾ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ؛

﴿اعطای وجود، آفرینش، اعطای زندگی دوباره﴾

﴿۲۹۱۷﴾ خدایا، ای آفریدگار نورها.

﴿۲۹۱۸﴾ ای آفرینندهی آفریده‌ها.

﴿۲۹۱۹﴾ آفریدگان یقین کردند که تو تدبیرگر آن‌هایی.

﴿۲۹۲۰﴾ تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ بعد از بعد نیز خواهی بود و خود، آفریدگار بعد

نیز هستی.

﴿۲۹۲۱﴾ منزّه است آفرینندهی خاک و دشت‌ها.

﴿۲۹۲۲﴾ منزّه است خدایی که بهشت را برای محمد و آل محمد ﷺ آفرید.

﴿۲۹۲۳﴾ تو خدایی هستی که معبودی جز تو نیست؛ آفرینندهی بهشت و جهنم.

﴿۲۹۲۴﴾ منزّه است خدای شکافندهی دانه و هسته.

﴿۲۹۲۵﴾ او آفرینندهی... حرکت است.

﴿۲۹۲۶﴾ او سرپرست و پدیدآورنده و آفریننده و بخشندهی ستایش است.

﴿۲۹۲۷﴾ او همان کسی است که آفریدگان از دریافتن ماهیت و کیفیتش حیران شده‌اند به

حس یا به خیال. بلکه او پدیدآورندهی خیال‌ها و آفرینندهی حواس است.

﴿۲۹۲۸﴾ منزّه است آفرینندهی زندگی و مرگ.

﴿۲۹۲۹﴾ منزّه است خدایی که... آفریدگان را بدون تکیه و پشتیبان آفرید.

﴿۲۹۳۰﴾ ای آفرینندهی آفریدگان.

﴿۲۹۳۱﴾ منزّه است خدایی که آفریدگان را با عظمت خویش آفرید.

﴿۲۹۳۲﴾ ستایش خدایی را که بی‌رنج و سختی موجودات را آفرید.

﴿۲۹۳۳﴾ منزّه است آن که آفریدگان را به قدرت خویش آفریده و آنچه را که ساخته به حکمت

خویش محکم کرده است و همه چیز را با تکیه بر دانش خویش در جای خود قرار داده است.

﴿۲۹۳۴﴾ معبودی جز تو نیست؛ آفرینندهی آفریدگان بدون نیاز به آنان.

﴿۲۹۳۵﴾ تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ آفرینندهی خلق و روزی‌دهندهی آن‌ها.

﴿۲۹۳۶﴾ ای آفرینندهی آفریدگان.

﴿۲۹۳۷﴾ خدایا! ای آفریدگار پنج تن.

﴿۲۹۳۸﴾ ای آفرینندهی خیر.

﴿۲۹۳۹﴾ تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ آفرینندهی خوب و بد.

﴿التَّكْوِينُ، الْخَلْقُ، تَجْدِيدُ الْحَيَاةِ﴾

- ﴿٢٩٤٠﴾ خَالِقُ الدَّاءِ وَالدَّوَاءِ ❖ فَلَمَّا كَانَ خَالِقُ الدَّاءِ وَالدَّوَاءِ وَاحِدًا أَمْضَى الدَّوَاءَ فِي الْعُرُوقِ الَّتِي بَرَأَ وَصَوَّرَ إِلَى الدَّاءِ؛ {٠٤٨٠}
- ﴿٢٩٤١﴾ خَالِقُ الدُّنْيَا لِلْفَنَاءِ وَ ❖ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي خَلَقَ الدُّنْيَا لِلْفَنَاءِ وَالْبُيُودِ وَالْآخِرَةَ لِلْبَقَاءِ وَالْبُيُودِ {٠٠١٢}
- ﴿٢٩٤٢﴾ خَالِقُ الدُّنْيَا وَ ❖ سُبْحَانَ مَنْ خَلَقَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ وَمَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالْآخِرَةَ النَّهَارَ لِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عليه السلام؛ {١٣٩٣}
- ﴿٢٩٤٣﴾ خَالِقُ الدَّوَابِ ❖ هُوَ خَالِقُ... الدَّوَابِّ؛ {٠٤٨٠}
- ﴿٢٩٤٤﴾ خَالِقُ الرِّيَّاحِ ❖ سُبْحَانَ خَالِقِ الرِّيَّاحِ وَالنَّبَاتِ؛ {٠٩٤٢}
- ﴿٢٩٤٥﴾ خَالِقُ الزَّوْجَيْنِ ❖ اللَّهُ خَالِقُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرِ وَالْأُنْثَى؛ {٠٩٥٤}
- ﴿٢٩٤٦﴾ خَالِقُ السَّبَاعِ ❖ هُوَ خَالِقُ السَّبَاعِ وَالطَّيْرِ وَالدَّوَابِّ؛ {٠٤٨٠}
- ﴿٢٩٤٧﴾ خَالِقُ السَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ❖ اللَّهُمَّ يَا خَالِقَ السَّقْفِ الْمَرْفُوعِ؛ {٠٨٠١}
- ﴿٢٩٤٨﴾ خَالِقُ السُّكُونِ ❖ هُوَ خَالِقُ... السُّكُونِ؛ {٠٩٧٩}
- ﴿٢٩٤٩﴾ خَالِقُ السَّمَاءِ ❖ هُوَ اللَّهُ الْأَوَّلُ خَالِقُ السَّمَاءِ؛ {٠٩٥٥}
- ﴿٢٩٥٠﴾ خَالِقُ السَّمَاءِ ❖ يَا خَالِقَ السَّمَاءِ وَالْقَمَرَ الْمُنِيرَ؛ {٠٩٥٦}
- ﴿٢٩٥١﴾ خَالِقُ السَّمَاءِ ❖ هُوَ اللَّهُ الْأَوَّلُ خَالِقُ السَّمَاءِ وَمُمْسِكُهَا؛ {٠٩٥٥}
- ﴿٢٩٥٢﴾ خَالِقُ السَّمَاوَاتِ ❖ اللَّهُمَّ خَالِقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠٨٠١}
- ﴿٢٩٥٣﴾ خَالِقُ السَّمَاوَاتِ ❖ سُبْحَانَ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِإِذْنِهِ؛ {١٣٩٣}
- ﴿٢٩٥٤﴾ خَالِقُ السَّمَاوَاتِ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِقُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَيْنِ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿٢٩٥٥﴾ خَالِقُ السَّمَائِمِ الْقَاتِلَةِ ❖ أَنَّهُ خَالِقُ السَّمَائِمِ الْقَاتِلَةِ وَالْهُوَامِّ الْعَادِيَةِ وَجَمِيعِ النَّبْتِ وَالْأَشْجَارِ؛ {٠٤٨٠}
- ﴿٢٩٥٦﴾ خَالِقُ الشَّجَرِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... خَالِقِ الشَّجَرِ؛ {٠٠٦٣}
- ﴿٢٩٥٧﴾ خَالِقُ الشَّرِّ ❖ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ؛ {٠٠٢٢}
- ﴿٢٩٥٨﴾ خَالِقُ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ ❖ يَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرَ الْمُنِيرَ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٢٩٥٩﴾ خَالِقُ الطَّيْرِ ❖ هُوَ خَالِقُ السَّبَاعِ وَالطَّيْرِ؛ {٠٤٨٠}
- ﴿٢٩٦٠﴾ خَالِقُ الظُّلَمِ ❖ يَا خَالِقَ النُّورِ وَالظُّلَمِ؛ {٠٤١٧}

﴿اعطای وجود، آفرینش، اعطای زندگی دوباره﴾

﴿۲۹۴۰﴾ حال که آفریننده‌ی درد و دارو یکی است، دارو را در رگ‌هایی که خودش ساخته جاری می‌کند تا به دردی که می‌شناسد و خودش قرار داده برساند.

﴿۲۹۴۱﴾ منزّه است خدایی که دنیا را برای فنا و ویرانی و آخرت را برای بقا و جاودانگی آفرید.

﴿۲۹۴۲﴾ منزّه است خدایی که دنیا و آخرت و آن چه را که در شب و روز آرام می‌گیرد، برای محمد و آل محمد علیهم‌السلام آفرید.

﴿۲۹۴۳﴾ او آفریننده‌ی... حیوانات است.

﴿۲۹۴۴﴾ منزّه است آفریننده‌ی بادها و گیاهان.

﴿۲۹۴۵﴾ خداوند آفریننده‌ی دو جنس نر و ماده است.

﴿۲۹۴۶﴾ او آفریننده‌ی درندگان و پرندگان و خزندگان است.

﴿۲۹۴۷﴾ خدایا، ای آفریننده‌ی آسمان برافراشته.

﴿۲۹۴۸﴾ او آفریننده‌ی... آرامش است.

﴿۲۹۴۹﴾ اوست خداوند یکتا اوّل و آفریننده‌ی آسمان.

﴿۲۹۵۰﴾ ای آفریننده‌ی آسمان و ماه تابان!

﴿۲۹۵۱﴾ اوست خداوند یکتا، اوّل و آفریننده‌ی آسمان و نگهدارنده‌ی آن.

﴿۲۹۵۲﴾ خدایا! ای آفریننده‌ی آسمان‌ها و زمین!

﴿۲۹۵۳﴾ منزّه است خدایی که آسمان‌ها و زمین را با اجازه‌ی خود آفرید.

﴿۲۹۵۴﴾ معبودی نیست جز خدای آفریدگار هر که که در آسمان‌ها و زمین است.

﴿۲۹۵۵﴾ اوست که آفریننده‌ی سموم کشنده و حشرات خطرناک و تمامی گیاهان و درختان است.

﴿۲۹۵۶﴾ ستایش خدایی را که... آفریدگار درختان است.

﴿۲۹۵۷﴾ تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ آفریننده‌ی خوب و بد.

﴿۲۹۵۸﴾ ای آفریننده‌ی خورشید و ماه تابان.

﴿۲۹۵۹﴾ او آفریننده‌ی درندگان و پرندگان است.

﴿۲۹۶۰﴾ ای آفریننده‌ی روشنی و تاریکی‌ها.

﴿التَّكْوِينُ، الْخَلْقُ، تَجْدِيدُ الْحَيَاةِ﴾

﴿٢٩٦١﴾ خَالِقُ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ	⊗ يَا خَالِقَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ؛ {٠٩٥٧}
﴿٢٩٦٢﴾ خَالِقُ الظُّلْمَةِ	⊗ سُبْحَانَ خَالِقِ الظُّلْمَةِ؛ {٠٩٤٢}
﴿٢٩٦٣﴾ خَالِقُ الْعَافِيَةِ	⊗ يَا وَلِيَّ الْعَافِيَةِ وَ خَالِقَ الْعَافِيَةِ؛ {٠٩٥٨}
﴿٢٩٦٤﴾ خَالِقُ الْعِبَادِ	⊗ الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ الْعِبَادِ؛ {٠٦٥٥}
﴿٢٩٦٥﴾ خَالِقُ الْعَرْشِ	⊗ سُبْحَانَ مَنْ خَلَقَ الْعَرْشَ وَ أَنْفَرَدَ بِتَقْدِيرِ الْأَشْيَاءِ؛ {٠٨٨٧}
﴿٢٩٦٦﴾ خَالِقُ الْعَرْشِ وَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ	⊗ الْحَمْدُ لِلَّهِ... خَالِقِ الْعَرْشِ وَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ؛ {٠٩٠٣}
﴿٢٩٦٧﴾ خَالِقُ الْعَرْشِ وَ الْكُرْسِيِّ	⊗ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي خَلَقَ الْعَرْشَ وَ الْكُرْسِيَّ وَ اسْتَوَى عَلَيْهِ؛ {٠٣٠٦}
﴿٢٩٦٨﴾ خَالِقُ الْفَلَوَاتِ	⊗ سُبْحَانَ خَالِقِ الثَّرَى وَ الْفَلَوَاتِ؛ {٠٩٤٢}
﴿٢٩٦٩﴾ خَالِقُ الْقَبْلِ	⊗ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ قَبْلَ الْقَبْلِ وَ خَالِقُ الْقَبْلِ؛ {٠٧٠٧}
﴿٢٩٧٠﴾ خَالِقُ الْقَلَمِ	⊗ يَا خَالِقَ اللَّوْحِ وَ الْقَلَمِ؛ {٠٠٣٩}
﴿٢٩٧١﴾ خَالِقُ الْقُلُوبِ عَلَى فِطْرَتِهَا شَقِيَّهَا وَ سَعِيدِهَا	⊗ يَا جَبَّارَ السَّمَاوَاتِ وَ خَالِقَ الْقُلُوبِ عَلَى فِطْرَتِهَا شَقِيَّهَا وَ سَعِيدِهَا؛ {٠٥٠٧}
﴿٢٩٧٢﴾ خَالِقُ الْقَمَرِ الْمُنِيرِ	⊗ يَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَ الْقَمَرِ الْمُنِيرِ؛ {٠٠٣٦}
﴿٢٩٧٣﴾ خَالِقَ اللَّوْحِ وَ الْقَلَمِ	⊗ يَا خَالِقَ اللَّوْحِ وَ الْقَلَمِ؛ {٠٠٣٩}
﴿٢٩٧٤﴾ خَالِقُ الْمَخْلُوقِينَ	⊗ يَا خَالِقَ الْمَخْلُوقِينَ؛ {٠٩٦٠}
﴿٢٩٧٥﴾ خَالِقُ الْمَكَانِ	⊗ هُوَ خَالِقُ الزَّمَانِ؛ {٠٩٧٩}
﴿٢٩٧٦﴾ خَالِقُ الْمِهَادِ الْمَوْضُوعِ	⊗ يَا خَالِقَ السَّقْفِ الْمَرْفُوعِ وَ الْمِهَادِ الْمَوْضُوعِ؛ {٠٨٠١}
﴿٢٩٧٧﴾ خَالِقُ الْمَوْتِ	⊗ سُبْحَانَ خَالِقِ... الْمَوْتِ؛ {٠٩٤٢}
﴿٢٩٧٨﴾ خَالِقِ الْمِيَاهِ	⊗ سُبْحَانَ خَالِقِ الْمِيَاهِ؛ {٠٩٤٢}
﴿٢٩٧٩﴾ خَالِقِ النَّارِ	⊗ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ الْجَنَّةِ وَ النَّارِ؛ {٠٠٢٢}
﴿٢٩٨٠﴾ خَالِقِ النَّارِ لِأَجْلِ أَغْدَاءِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ ^{طه}	⊗ سُبْحَانَ مَنْ خَلَقَ النَّارَ لِأَجْلِ أَغْدَاءِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ؛ {١٤١٠}
﴿٢٩٨١﴾ خَالِقِ النَّاسِ	⊗ خَالِقُ هَذِهِ الدَّوَابِّ وَ الطَّيْرِ وَ النَّاسِ؛ {٠٤٨٠}
﴿٢٩٨٢﴾ خَالِقِ النَّبَاتِ	⊗ سُبْحَانَ خَالِقِ الرِّيَّاحِ وَ النَّبَاتِ؛ {٠٩٤٢}

﴿اعطای وجود، آفرینش، اعطای زندگی دوباره﴾

- ﴿۲۹۶۱﴾ ای آفریننده‌ی تاریکی‌ها و روشنایی!
- ﴿۲۹۶۲﴾ منزّه است آفریننده‌ی تاریکی.
- ﴿۲۹۶۳﴾ ای عهده‌دار و عطاکننده‌ی سلامتی و ای آفریننده‌ی سلامتی!
- ﴿۲۹۶۴﴾ ستایش خداوندی را سزااست که آفریننده‌ی بندگان است.
- ﴿۲۹۶۵﴾ منزّه است خدایی که عرش را آفرید و در اندازه‌گیری اشیاء تنها بود.
- ﴿۲۹۶۶﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که آفریننده‌ی عرش و آسمان‌ها و زمین‌هاست.
- ﴿۲۹۶۷﴾ منزّه است خداوندی که عرش و کرسی را آفرید و بر آن تکیه زد.
- ﴿۲۹۶۸﴾ منزّه است آفریننده‌ی خاک و دشت‌ها.
- ﴿۲۹۶۹﴾ تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ قبل از قبل بوده‌ای و آفریدگار قبل نیز هستی.
- ﴿۲۹۷۰﴾ ای آفریننده‌ی لوح و قلم.
- ﴿۲۹۷۱﴾ ای صاحب اراده‌ی نافذ در آسمان‌ها، آفریننده‌ی قلب‌های بدبخت و سعادتمند بر فطرت خود.

- ﴿۲۹۷۲﴾ ای آفریننده‌ی خورشید و ماه تابان.
- ﴿۲۹۷۳﴾ ای آفریننده‌ی لوح و قلم.
- ﴿۲۹۷۴﴾ ای آفریدگار آفریدگان.
- ﴿۲۹۷۵﴾ او آفریننده‌ی زمان است.
- ﴿۲۹۷۶﴾ ای آفریننده‌ی آسمان برافراشته، و زمین هموار.
- ﴿۲۹۷۷﴾ منزّه است آفریننده‌ی... مرگ.
- ﴿۲۹۷۸﴾ منزّه است آفریننده‌ی آب‌ها.
- ﴿۲۹۷۹﴾ معبودی جز تو نیست؛ آفریدگار بهشت و جهنّم.
- ﴿۲۹۸۰﴾ منزّه است خدایی که آتش جهنّم را برای دشمنان محمّد و آل محمّد (علیهم‌السلام) آفرید.

- ﴿۲۹۸۱﴾ به‌وجودآورنده‌ی این چهارپایان و پرندگان و مردم.
- ﴿۲۹۸۲﴾ منزّه است آفریننده‌ی بادها و گیاهان.

﴿التَّكْوِينُ، الْخَلْقُ، تَجْدِيدُ الْحَيَاةِ﴾

﴿٢٩٨٣﴾ خَالِقُ النَّبِيِّينَ	﴿١٣٢٢﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَإِلَهُ الْمُرْسَلِينَ وَخَالِقِ النَّبِيِّينَ؛
﴿٢٩٨٤﴾ خَالِقِ النَّسَمَةِ	﴿٠٣٢٢﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ... خَالِقِ النَّسَمَةِ؛
﴿٢٩٨٥﴾ خَالِقِ النَّفْسِ	﴿٠٩٤٣﴾ يَا خَالِقَ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ؛
﴿٢٩٨٦﴾ خَالِقِ النُّورِ	﴿١٣١٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ النُّورِ؛
﴿٢٩٨٧﴾ خَالِقِ النُّورِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَالِقِ النُّورِ؛
﴿٢٩٨٨﴾ خَالِقِ النُّورِ وَالظُّلُمِ	﴿٠٠٠٢﴾ يَا خَالِقَ النُّورِ وَالظُّلُمِ؛
﴿٢٩٨٩﴾ خَالِقِ النَّوَى	﴿٠٩٥٠﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى؛
﴿٢٩٩٠﴾ خَالِقِ الْوَرَى	﴿٠٠٨٤﴾ يَا خَالِقَ الْوَرَى؛
﴿٢٩٩١﴾ خَالِقِ أَمْشَاجِ النَّسَمِ	﴿٠٠٧٥﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ أَمْشَاجِ النَّسَمِ؛
﴿٢٩٩٢﴾ خَالِقِ سَبْعِ طَرَائِقَ مَسْلُوكَاتٍ	﴿٠٠٧٥﴾ يَا... خَالِقِ سَبْعِ طَرَائِقَ مَسْلُوكَاتٍ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ أَرْضِينَ مُدَلَّلَاتٍ؛
﴿٢٩٩٣﴾ خَالِقِ سُورَةِ النُّورِ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبْحَانَ خَالِقِ سُورَةِ النُّورِ؛
﴿٢٩٩٤﴾ خَالِقِ عَجَائِبِ خَلْقِهِ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ خَلَقَ عَجَائِبَ خَلْقِهِ مِنْ غَيْرِ شَرِيكِ مَعَهُ؛
﴿٢٩٩٥﴾ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ خَلَقَ عَجَائِبَ خَلْقِهِ مِنْ غَيْرِ شَرِيكِ مَعَهُ؛
﴿٢٩٩٦﴾ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ خَلَقَ عَجَائِبَ خَلْقِهِ مِنْ غَيْرِ شَرِيكِ مَعَهُ؛
﴿٢٩٩٧﴾ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ خَلَقَ عَجَائِبَ خَلْقِهِ مِنْ غَيْرِ شَرِيكِ مَعَهُ؛
﴿٢٩٩٨﴾ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ خَلَقَ عَجَائِبَ خَلْقِهِ مِنْ غَيْرِ شَرِيكِ مَعَهُ؛
﴿٢٩٩٩﴾ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ وَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ خَلَقَ عَجَائِبَ خَلْقِهِ مِنْ غَيْرِ شَرِيكِ مَعَهُ؛
﴿٣٠٠٠﴾ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ وَمَوْلَاهُ	﴿٠٠٢٧﴾ مُبْتَقِيهِ؛
﴿٣٠٠١﴾ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ	﴿٠٠٦٤﴾ اللَّهُ أَكْبَرُ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ وَمَوْلَاهُ؛
﴿٣٠٠٢﴾ خَالِقِ كُلِّ مَخْلُوقٍ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ وَوَارِثُهُ؛
﴿٣٠٠٣﴾ خَالِقِ لَا تُغْلَبُ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَالِقِ كُلِّ مَخْلُوقٍ؛
	﴿٠٠٥١﴾ أَنْتَ... خَالِقِ لَا تُغْلَبُ؛

﴿اعطای وجود، آفرینش، اعطای زندگی دوباره﴾

﴿۲۹۸۳﴾ منزّه است خداوندی که پروردگار عالمیان و خداوند رسولان و آفریدگار پیامبران است.

﴿۲۹۸۴﴾ نیست معبودی جز تو؛ آفریننده‌ی انسان.

﴿۲۹۸۵﴾ ای آفریننده‌ی جان از جان.

﴿۲۹۸۶﴾ منزّه است خداوند، آفریدگار نور.

﴿۲۹۸۷﴾ ای آفریننده‌ی نور.

﴿۲۹۸۸﴾ ای آفریننده‌ی روشنی و تاریکی‌ها.

﴿۲۹۸۹﴾ منزّه است خدای شکافنده دانه و هسته.

﴿۲۹۹۰﴾ ای آفریننده‌ی جهانیان!

﴿۲۹۹۱﴾ ستایش از آن خداوندی است که آفریننده‌ی گونه‌های انسان است.

﴿۲۹۹۲﴾ ای آفریننده‌ی انواع جانداران، ای آفریننده‌ی هفت راه پیموده‌شده بر فراز هفت

زمین.

﴿۲۹۹۳﴾ منزّه است آفریننده‌ی سوره‌ی نور.

﴿۲۹۹۴﴾ منزّه است خدایی که آفریدگان عجیبش را بدون اینکه شریکی با او باشد آفرید.

﴿۲۹۹۵﴾ (آری) آفریدگار همه چیز است او را بپرستید و او نگهبان و مدبّر همه‌ی موجودات

است.

﴿۲۹۹۶﴾ تو آفریننده‌ی هر چیزی هستی و همه‌چیز آفریده‌ی توست.

﴿۲۹۹۷﴾ ای پدیدآورنده و آفریننده‌ی هرچیز.

﴿۲۹۹۸﴾ آفریننده‌ی هر چیز به اندازه.

﴿۲۹۹۹﴾ تو پروردگار همه‌چیز و صاحب و به‌وجودآورنده و آفریدگار و نگهدار آن‌هایی.

﴿۳۰۰۰﴾ خداوند بزرگ‌ترین است، آفریننده‌ی هرچیز و سرپرست آن.

﴿۳۰۰۱﴾ ای آفریننده و وارث بر هرچیز.

﴿۳۰۰۲﴾ ای آفریننده‌ی هر آفریده.

﴿۳۰۰۳﴾ تویی آفریننده‌ای که مغلوب نمی‌شوی.

﴿التَّكْوِينُ، الْخَلْقُ، تَجْدِيدُ الْحَيَاةِ﴾

- ﴿٣٠٠٤﴾ خَالِقُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ... خَالِقُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكُلِّ إِلَهٍ مَعَاذُهُ؛ {٠٢٧١}
- ﴿٣٠٠٥﴾ خَالِقُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ {٠٤٨٥}
- ﴿٣٠٠٦﴾ خَالِقُ مَا يَرَى وَ مَا لَا يَرَى {٠٠٤٣}
- ﴿٣٠٠٧﴾ خَالِقُ مَا يَرَى وَ مَا لَا يَرَى {٠٠٤٣}
- ﴿٣٠٠٨﴾ خَالِقُ مَا يَرَى وَ مَا لَا يَرَى {٠٠٤٣}
- ﴿٣٠٠٩﴾ خَالِقُ مَا يَرَى وَ مَا لَا يَرَى {٠٠٤٣}
- ﴿٣٠١٠﴾ خَالِقُ مَا يَرَى وَ مَا لَا يَرَى {٠٠٤٣}
- ﴿٣٠١١﴾ خَالِقُ مَا يَرَى وَ مَا لَا يَرَى {٠٠٤٣}
- ﴿٣٠١٢﴾ خَالِقُ مَا يَرَى وَ مَا لَا يَرَى {٠٠٤٣}
- ﴿٣٠١٣﴾ خَالِقُ مَا يَرَى وَ مَا لَا يَرَى {٠٠٤٣}
- ﴿٣٠١٤﴾ خَالِقُ مَا يَرَى وَ مَا لَا يَرَى {٠٠٤٣}
- ﴿٣٠١٥﴾ خَالِقُ مَا يَرَى وَ مَا لَا يَرَى {٠٠٤٣}
- ﴿٣٠١٦﴾ خَالِقُ مَا يَرَى وَ مَا لَا يَرَى {٠٠٤٣}
- ﴿٣٠١٧﴾ خَالِقُ مَا يَرَى وَ مَا لَا يَرَى {٠٠٤٣}
- ﴿٣٠١٨﴾ خَالِقُ مَا يَرَى وَ مَا لَا يَرَى {٠٠٤٣}
- ﴿٣٠١٩﴾ خَالِقُ مَا يَرَى وَ مَا لَا يَرَى {٠٠٤٣}
- ﴿٣٠٢٠﴾ خَالِقُ مَا يَرَى وَ مَا لَا يَرَى {٠٠٤٣}
- ﴿٣٠٢١﴾ خَالِقُ مَا يَرَى وَ مَا لَا يَرَى {٠٠٤٣}
- ﴿٣٠٢٢﴾ خَالِقُ مَا يَرَى وَ مَا لَا يَرَى {٠٠٤٣}
- ﴿٣٠٢٣﴾ خَالِقُ مَا يَرَى وَ مَا لَا يَرَى {٠٠٤٣}

﴿اعطای وجود، آفرینش، اعطای زندگی دوباره﴾

﴿۳۰۰۴﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست، جزادهنده‌ی بندگان و همگی از عظمت او فروتنانه به پا خاسته‌اند. آفریننده‌ی هر که در آسمان‌ها و زمین است و بازگشت همگی به سوی اوست.

﴿۳۰۰۵﴾ آفریننده‌ی هر آنچه در آسمان‌ها و زمین‌هاست.

﴿۳۰۰۶﴾ منزّه است آفریننده‌ی آنچه دیده می‌شود و آنچه دیده نمی‌شود.

﴿۳۰۰۷﴾ معبودی جز تو نیست، آفریننده‌ی آنچه دیده می‌شود و آنچه دیده نمی‌شود.

﴿۳۰۰۸﴾ ای آن که همه‌ی آفریدگان خود به جز فرشتگان را برای آزمودن با دین خود آفرید.

﴿۳۰۰۹﴾ تویی آفریننده‌ی هر که در آسمان‌هاست و هر که در زمین است.

﴿۳۰۱۰﴾ تو آفریننده‌ی ساکنان آسمان‌ها و زمینی و جز تو آفریدگاری در آن دو وجود ندارد.

﴿۳۰۱۱﴾ ای آفریننده‌ی همه‌ی کسانی که در آسمان‌ها و زمین‌ها هستند.

﴿۳۰۱۲﴾ خدایا، ای آفریننده‌ی نور پیامبران.

﴿۳۰۱۳﴾ خداوند یگانه و تکتا و بی‌نیاز است؛ زاده و زاده نشده و هیچ کس او را همتا نبوده و نخواهد بود؛ آفریننده است و آفریده شده نیست.

﴿۳۰۱۴﴾ جز ذات او همه آفریده‌ی اویند.

﴿۳۰۱۵﴾ ای آفریننده‌ی ناآفریده.

﴿۳۰۱۶﴾ ای آفریدگار ما.

﴿۳۰۱۷﴾ تو آفریننده‌ی مایی و ما چیزی نبودیم.

﴿۳۰۱۸﴾ تو پروردگار و آفریننده‌ی منی.

﴿۳۰۱۹﴾ خداوند، بهترین آفریننده.

﴿۳۰۲۰﴾ ای خدایی که هیچ معبودی جز تو نیست، تو را به نامت که هیچ پروردگاری جز تو نیست و جز تو آفریدگار و روزی‌دهنده‌ای نیست می‌خوانم.

﴿۳۰۲۱﴾ منزّه است خدایی که برای آفریدگاری او حدّی و برای توانایی او پایانی وجود ندارد.

﴿۳۰۲۲﴾ منزّه است بردباری که او چقدر آفریننده است!

﴿۳۰۲۳﴾ منزّه است مهربانی که چه آفریننده است.

﴿التَّكْوِينُ، الْخَلْقُ، تَجْدِيدُ الْحَيَاةِ﴾

﴿٣٠٢٤﴾ أَخْلَقُ مِنْ كُلِّ خَالِقٍ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا أَخْلَقَ مِنْ كُلِّ خَالِقٍ
﴿٣٠٢٥﴾ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ	﴿٠٠٨٦﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ؛ {الحجر: ٨٦}
﴿٣٠٢٦﴾ الْخَلَّاقُ الْحَكِيمُ	﴿٠٠٩٨٧﴾ فَالْمَلِكُ فِي هَذَا هُوَ الْخَلَّاقُ الْحَكِيمُ؛ {٠٩٨٧}
﴿٣٠٢٧﴾ الْخَلَّاقُ الْعَظِيمُ	﴿٠٠٢٧﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْخَلَّاقُ الْعَظِيمُ؛ {٠٠٢٧}
﴿٣٠٢٨﴾ ذُو الْخَلْقِ	﴿٠٠٦٦٠﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْعَدْلِ وَالْحَقِّ وَالْخَلْقِ؛ {٠٠٦٦٠}
٣-١-٥- إِيْجَاد: (مُوجِد)	
﴿٣٠٢٩﴾ مُوجِدُ كُلِّ مُوْجُودٍ	﴿٠٠٨٣٩﴾ يَا... مُوجِدَ كُلِّ مُوْجُودٍ؛ {٠٠٨٣٩}
﴿٣٠٣٠﴾ مُوجِدٌ	﴿٠٠٥٠﴾ يَا مُوجِدَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠٠٥٠}
٤-١-٥- فَطَر: (فَاطِر، أَفْطَر)	
﴿٣٠٣١﴾ الْفَاطِرُ	﴿٠٠٠٤﴾ إِنَّهُ... الْفَاطِرُ؛ {٠٠٠٤}
﴿٣٠٣٢﴾ الْفَاطِرُ الْأَوَّلُ	﴿٠٠٦٥﴾ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْفَاطِرُ الْأَوَّلُ؛ {٠٠٦٥}
﴿٣٠٣٣﴾ الْفَاطِرُ الْخَالِقُ	﴿٠٠٦٩١﴾ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْفَاطِرُ الْخَالِقُ؛ {٠٠٦٩١}
﴿٣٠٣٤﴾ الْفَاطِرُ الصَّادِقُ	﴿٠٠٦٥﴾ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْفَاطِرُ الصَّادِقُ؛ {٠٠٦٥}
﴿٣٠٣٥﴾ خَيْرُ الْفَاطِرِينَ	﴿٠٠٦٩١﴾ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ خَيْرُ الْفَاطِرِينَ؛ {٠٠٦٩١}
﴿٣٠٣٦﴾ فَاطِرٌ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ فَاطِرٍ مَا أَرَعَاهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٣٠٣٧﴾ فَاطِرٌ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا فَاطِرُ؛ {٠٠٣٩}
﴿٣٠٣٨﴾ فَاطِرٌ	﴿٠٠٢٢٦﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ فَاطِرٍ مَا أَوْهَبَهُ؛ {٠٠٢٢٦}
﴿٣٠٣٩﴾ فَاطِرٌ	﴿٠٠٧٥﴾ يَا... فَاطِرَ أَصْنَافِ الْبَرِّيَّاتِ؛ {٠٠٧٥}
﴿٣٠٤٠﴾ فَاطِرِ الْأَرْضِ	﴿٠٠٧٣﴾ اللَّهُمَّ... فَاطِرِ الْأَرْضِ؛ {٠٠٧٣}
﴿٣٠٤١﴾ فَاطِرِ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ	﴿٠٢١٥﴾ أَنْتَ... فَاطِرُ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ؛ {٠٢١٥}
﴿٣٠٤٢﴾ فَاطِرُ الْأَشْيَاءِ	﴿٠٠٠٠﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ الْأَشْيَاءِ إِنْشَاءً وَمُبْتَدِعِهَا إِبْدَاءً بِقُدْرَتِهِ وَحُكْمَتِهِ لَا مِنْ شَيْءٍ فَيَبْطُلُ الْاِخْتِرَاعُ وَلَا لِغَلَّةٍ فَلَا يَصِحُّ
﴿٣٠٤٣﴾ فَاطِرِ الْخَلْقِ	﴿١٤٨٦﴾ الْاِئْتِنَاعُ؛ {١٤٨٦}
	﴿٠٠٩٤٦﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ الْخَلْقِ وَخَالِقِ الْاِصْبَاحِ؛ {٠٠٩٤٦}

﴿اعطای وجود، آفرینش، اعطای زندگی دوباره﴾

- ﴿۳۰۲۴﴾ ای آفریننده‌تر از هر آفریننده!
- ﴿۳۰۲۵﴾ به یقین، پروردگار تو، آفریننده آگاه است!
- ﴿۳۰۲۶﴾ «پادشاه»، آفریننده‌ی فرزانه است.
- ﴿۳۰۲۷﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... آفریننده‌ی بزرگ است.
- ﴿۳۰۲۸﴾ ستایش مخصوص خدایی است که صاحب... دادگری و حق و آفرینش است.

۳-۱-۵- به‌وجودآورنده

- ﴿۳۰۲۹﴾ ای پدیدآورنده‌ی هر موجود.
- ﴿۳۰۳۰﴾ ای ایجادکننده‌ی هر آن کس که در آسمان‌ها و زمین است.

۴-۱-۵- آفریدگار

- ﴿۳۰۳۱﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها گشاینده است.
- ﴿۳۰۳۲﴾ منزّه‌ی تو خدای آفریننده و آغازی.
- ﴿۳۰۳۳﴾ خدایا! تو پاک و منزّه‌ی؛ تو خدای به‌وجودآورنده و آفریننده‌ای.
- ﴿۳۰۳۴﴾ منزّه‌ی تو خدای به‌وجودآورنده‌ی راستگویی.
- ﴿۳۰۳۵﴾ خدایا! تو پاک و منزّه‌ی؛ تو بهترین آفریننده‌ای.
- ﴿۳۰۳۶﴾ منزّه است آفریننده‌ای که چه‌بسیار مراقب است.
- ﴿۳۰۳۷﴾ ای آفریننده.
- ﴿۳۰۳۸﴾ منزّه است آفریننده‌ای که چه‌بسیار بخشنده است.
- ﴿۳۰۳۹﴾ ای آفریننده‌ی انواع جانداران.
- ﴿۳۰۴۰﴾ خدایا... تو آفریننده‌ی زمینی.
- ﴿۳۰۴۱﴾ تو آفریننده‌ی زمین و آسمانی.
- ﴿۳۰۴۲﴾ ستایش از آن خداست، آفریننده‌ی همه‌ی اشیاء از آغاز، و پدیدآورنده‌ی آن‌ها با توانایی و حکمت خود؛ نه از چیزی آن‌ها را آفرید تا ساخته‌اش قابل بطلان باشد و نه با کمک علّی آن را ساخت تا اطلاق نخست‌آفریننده بر او صحیح نباشد.
- ﴿۳۰۴۳﴾ ستایش خدایی را سزااست که آفریننده‌ی مردمان و شکافنده‌ی سپیده‌دم است.

﴿التَّكْوِينُ، الْخَلْقُ، تَجْدِيدُ الْحَيَاةِ﴾

- ﴿٣٠٤٤﴾ فَاطِرُ الْخَلْقِ ❁ يَا... فَاطِرَ الْخَلْقِ عَلَى الْفِظَاظَةِ وَاللِّينِ؛ {٠٧٤٢}
- ﴿٣٠٤٥﴾ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ❁ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ؛ {الأنعام: ١٤}
- ﴿٣٠٤٦﴾ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ❁ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ وَفَاطِرُهُمَا وَمُتَبَدِّعُهُمَا بغيرِ عَمَدٍ خَلَقَهُمَا؛ {٠٠٤٥}
- ﴿٣٠٤٧﴾ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ❁ سُبْحَانَ اللَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَى أَجْنِحَةٍ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ؛ {١٢٩٩}
- ﴿٣٠٤٨﴾ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ❁ يَا فَاطِرُ أَنْتَ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا فِيهِمَا؛ {٠٢٤٢}
- ﴿٣٠٤٩﴾ فَاطِرُ النَّمْلِ ❁ أَنْ فَاطِرَ النَّمْلِ هُوَ فَاطِرُ النَّخْلَةِ لِذَيْقِ تَفْصِيلِ كُلِّ شَيْءٍ وَغَامِضِ اخْتِلَافِ كُلِّ حَيٍّ؛ {١٦٨٧}
- ﴿٣٠٥٠﴾ فَاطِرُ تِلْكَ الْأَنْفُسِ ❁ يَا فَاطِرَ تِلْكَ الْأَنْفُسِ أَنْفُسًا؛ {١٦٢٢}
- ﴿٣٠٥١﴾ فَاطِرُ تِلْكَ النُّفُوسِ ❁ يَا فَاطِرَ تِلْكَ النُّفُوسِ؛ {٠٠٥٩}
- ﴿٣٠٥٢﴾ فَاطِرُ عِبَادِهِ عَلَى مَعْرِفَةِ رَبُّوبِيَّتِهِ ❁ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُنْهَمِ عِبَادَهُ حَمْدَهُ وَفَاطِرِهِمْ عَلَى مَعْرِفَةِ رَبُّوبِيَّتِهِ؛ {٠٦٩٧}
- ﴿٣٠٥٣﴾ فَاطِرُ كُلِّ شَيْءٍ ❁ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مَكُونُهُ وَبَارِئُهُ وَفَاطِرُهُ؛ {٠٦٤٥}
- ﴿٣٠٥٤﴾ أَفْطَرُ ❁ سُبْحَانَهُ مِنْ عَوَادٍ [مُعِيدٍ] مَا أَفْطَرَهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٣٠٥٥﴾ أَفْطَرُ مِنْ كُلِّ فَاطِرٍ ❁ يَا أَفْطَرَ مِنْ كُلِّ فَاطِرٍ؛ {٠٠٢٩}

٥-١-٥- جبل: (جابل، جبّال)

- ﴿٣٠٥٦﴾ جَابِلُ الْقُلُوبِ عَلَى فِطْرَتِهَا ❁ الْحَمْدُ لِلَّهِ دَاحِي الْمَذْخَوَاتِ وَدَائِمِ الْمَسْمُوكَاتِ وَجَابِلِ الْقُلُوبِ عَلَى فِطْرَتِهَا شَقِيَّهَا وَسَعِيدِهَا وَغَوِيَّهَا وَرَشِيدِهَا؛ {٠٧٥٨}
- ﴿٣٠٥٧﴾ جَبَّالُ الْقُلُوبِ عَلَى فِطْرَتِهَا ❁ اللَّهُمَّ دَاحِي الْمَذْخَوَاتِ وَبَارِي الْمَسْمُوكَاتِ وَجَبَّالِ الْقُلُوبِ عَلَى فِطْرَتِهَا؛ {٠٠٤٣}

«اعطای وجود، آفرینش، اعطای زندگی دوباره»

- ﴿۳۰۴۴﴾ ای که آفریدگان را بر سختی و نرمی آفریدی.
- ﴿۳۰۴۵﴾ بگو: «آیا غیر خدا را ولیّ خود انتخاب کنم؟! (خدایی) که آفریننده آسمان‌ها و زمین است اوست که روزی می‌دهد، و از کسی روزی نمی‌گیرد.» بگو: «من مأمورم که نخستین مسلمان باشم و (خداوند به من دستور داده که) از مشرکان نباش!»
- ﴿۳۰۴۶﴾ نور آسمان‌ها و زمین است، و پدیدآورنده آن دو و نوآفرین آن‌هاست، بدون آنکه برای آن دو ستون آفریده باشد.
- ﴿۳۰۴۷﴾ منزّه است خدایی که آسمان‌ها و زمین را آفرید و فرشتگان دارای دو، سه، و یا چهار بال را پیام‌آوران خود قرار داد.
- ﴿۳۰۴۸﴾ ای آفریننده! تو آفریننده‌ی آسمان‌ها و زمین و آنچه بین آن دو و آنچه در آن دو هست می‌باشی!
- ﴿۳۰۴۹﴾ آفریننده‌ی مورچه [کوچک]، همان آفریدگار درخت [بزرگ] خرماست، به جهت دقتی که جداجدا در آفرینش هر چیز به کار رفته، و اختلافات و تفاوت‌های پیچیده‌ای که در خلقت هر موجود زنده‌ای نهفته است.
- ﴿۳۰۵۰﴾ ای آفریننده‌ی جان‌ها به صورت جان.
- ﴿۳۰۵۱﴾ ای آفریننده‌ی جان‌ها.
- ﴿۳۰۵۲﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که ستایش را به بندگان الهام کرده است و ایشان را بر فطرت معرفت ربوبیت خویش آفریده است.
- ﴿۳۰۵۳﴾ تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ تو ایجادکننده و آفریدگار همه‌چیز هستی.
- ﴿۳۰۵۴﴾ منزّه است بازگشت‌کننده‌ای که چه آفریننده است.
- ﴿۳۰۵۵﴾ ای آفریننده‌تر از هر آفریننده!
- ۵-۱-۵- سازنده و استوارکننده بر مبنای سرشت**
- ﴿۳۰۵۶﴾ ستایش از آن خداوندی است که گستراننده‌ی هر گسترده، نگهدارنده‌ی آسمان‌ها، استوارکننده‌ی دل‌ها بر فطرت‌های خویش - دل‌های رستگار و دل‌های شقاوت زده، دل‌های گمراه و دل‌های رشدیافته - است.
- ﴿۳۰۵۷﴾ ای خدای گسترنده‌ی زمین‌های گسترده، و به وجودآورنده‌ی آسمان‌ها، و ای آن که دل‌ها را بر اساس فطرت آن‌ها سرشتی.

﴿التَّكْوِينُ، الْخَلْقُ، تَجْدِيدُ الْحَيَاةِ﴾

٥-١-٦- إحياء: (مُخْرِجُ الْمَوْجُودِ مِنَ الْعَدَمِ، مُخْرِجُ الْحَيِّ مِنَ الْمَيِّتِ)

- ﴿٣٠٥٨﴾ مُخْرِجُ الْمَوْجُودِ مِنَ الْعَدَمِ ﴿٣٠٥٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ أَمْشَاجِ النَّسَمِ وَ مُوَلِّجِ الْأَنْوَارِ فِي الظُّلُمِ وَالْعَدَمِ
﴿٣٠٥٩﴾ مُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ﴿٣٠٥٩﴾ إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ يُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ
﴿٣٠٦٠﴾ مُخْرِجُ الْحَيِّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ مُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ﴿٣٠٦٠﴾ يَا مُخْرِجَ الْحَيِّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ مُخْرِجَ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ؛
﴿٣٠٦١﴾ الْبَارِئُ ﴿٣٠٦١﴾ الْبَارِئُ (بَارِئٌ، بَارِئٌ)

﴿٣٠٦١﴾ الْبَارِئُ ﴿٣٠٦١﴾ الْبَارِئُ (بَارِئٌ، بَارِئٌ)

- ﴿٣٠٦٢﴾ بَارِئٌ ﴿٣٠٦٢﴾ بَارِئٌ (بَارِئٌ، بَارِئٌ)
- ﴿٣٠٦٣﴾ بَارِئٌ الْأَجْسَامِ ﴿٣٠٦٣﴾ بَارِئٌ الْأَجْسَامِ (بَارِئٌ، بَارِئٌ)
- ﴿٣٠٦٤﴾ الْبَارِئُ ﴿٣٠٦٤﴾ الْبَارِئُ (بَارِئٌ، بَارِئٌ)
- ﴿٣٠٦٥﴾ الْبَارِئُ ﴿٣٠٦٥﴾ الْبَارِئُ (بَارِئٌ، بَارِئٌ)
- ﴿٣٠٦٦﴾ الْبَارِئُ ﴿٣٠٦٦﴾ الْبَارِئُ (بَارِئٌ، بَارِئٌ)
- ﴿٣٠٦٧﴾ الْبَارِئُ الْوَاحِدُ ﴿٣٠٦٧﴾ الْبَارِئُ الْوَاحِدُ (بَارِئٌ، بَارِئٌ)
- ﴿٣٠٦٨﴾ الْبَارِئُ بَغَيْرِ غَايَةٍ ﴿٣٠٦٨﴾ الْبَارِئُ بَغَيْرِ غَايَةٍ (بَارِئٌ، بَارِئٌ)
- ﴿٣٠٦٩﴾ الْبَارِئُ بَغَيْرِ غَايَةٍ ﴿٣٠٦٩﴾ الْبَارِئُ بَغَيْرِ غَايَةٍ (بَارِئٌ، بَارِئٌ)
- ﴿٣٠٧٠﴾ الْبَارِئُ الْأَشْيَاءِ ﴿٣٠٧٠﴾ الْبَارِئُ الْأَشْيَاءِ (بَارِئٌ، بَارِئٌ)
- ﴿٣٠٧١﴾ الْبَارِئُ الْأَنْعَامِ ﴿٣٠٧١﴾ الْبَارِئُ الْأَنْعَامِ (بَارِئٌ، بَارِئٌ)
- ﴿٣٠٧٢﴾ الْبَارِئُ الْبَرِيَّةِ ﴿٣٠٧٢﴾ الْبَارِئُ الْبَرِيَّةِ (بَارِئٌ، بَارِئٌ)
- ﴿٣٠٧٣﴾ الْبَارِئُ الْجَسَدِ ﴿٣٠٧٣﴾ الْبَارِئُ الْجَسَدِ (بَارِئٌ، بَارِئٌ)
- ﴿٣٠٧٤﴾ الْبَارِئُ الْحَيَوَانَ ﴿٣٠٧٤﴾ الْبَارِئُ الْحَيَوَانَ (بَارِئٌ، بَارِئٌ)
- ﴿٣٠٧٥﴾ الْبَارِئُ الْخَلَائِقِ ﴿٣٠٧٥﴾ الْبَارِئُ الْخَلَائِقِ (بَارِئٌ، بَارِئٌ)
- ﴿٣٠٧٦﴾ الْبَارِئُ الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ ﴿٣٠٧٦﴾ الْبَارِئُ الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ (بَارِئٌ، بَارِئٌ)

﴿اعطای وجود، آفرینش، اعطای زندگی دوباره﴾

۵-۱-۶ بیرون آورنده‌ی موجودات از نیستی، بیرون آورنده‌ی زنده از بی جان

﴿۳۰۵۸﴾ ستایش از آن خداوندی است که آفریننده‌ی گونه‌های انسان است، همان که نور را به تاریکی وارد می‌سازد و موجودات را از عدم به وجود می‌آورد.

﴿۳۰۵۹﴾ خداوند، شکافنده‌ی دانه و هسته است زنده را از مرده خارج می‌سازد، و مرده را از زنده بیرون می‌آورد این است خدای شما! پس چگونه از حق منحرف می‌شوید؟! ﴿۳۰۶۰﴾ ای بیرون آورنده‌ی زنده از مرده و خارج کننده‌ی مرده از زنده!

۵-۱-۷ پدیدآورنده

﴿۳۰۶۱﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها پدیدآورنده است.

﴿۳۰۶۲﴾ ای آفریننده.

﴿۳۰۶۳﴾ تو فرمانروای پاک و مبارکی؛ پدیدآورنده‌ی اجسام و آدمیان.

﴿۳۰۶۴﴾ او خداوندی است خالق، آفریننده‌ای بی سابقه، و صورتگری (بی نظیر) برای او نام‌های نیک است.

﴿۳۰۶۵﴾ او سرچشمه‌ی هستی است.

﴿۳۰۶۶﴾ منزّه است آفریننده‌ی ایجادکننده.

﴿۳۰۶۷﴾ منزّه است خداوند آفریننده‌ای بی سابقه.

﴿۳۰۶۸﴾ تو آفریننده و یگانه‌ای.

﴿۳۰۶۹﴾ ای خدایی که هیچ معبودی جز تو نیست، تو را به نامت که به وجودآورنده‌ی بی نهایت است می‌خوانم.

﴿۳۰۷۰﴾ تو ایجادکننده‌ی اشیاء بدون هیچ شبیهی هستی.

﴿۳۰۷۱﴾ ای آفریننده‌ی چارپایان!

﴿۳۰۷۲﴾ اوست خدای آفریننده‌ی آفریدگان؛ که تمام جهانیان را به وجود آورده است.

﴿۳۰۷۳﴾ ای پدیدآورنده‌ی کالبد.

﴿۳۰۷۴﴾ ستایش خدایی را که... به وجودآورنده‌ی حیوانات است.

﴿۳۰۷۵﴾ ستایش خدا را که پروردگار جهانیان، رحمتگر مهربان، مالک [و پادشاه] روز جزا؛ و آفریننده‌ی همه‌ی آفریدگان است.

﴿التَّكْوِينُ، الْخَلْقُ، تَجْدِيدُ الْحَيَاةِ﴾

﴿٣٠٧٦﴾ بَارِئُ الْخَلْقِ	﴿٢١٧١﴾ خَالِقُ الْخَلْقِ وَ مُصْطَفِيهِ وَ مُهَيِّمَنَهُ وَ مُنْشِئَهُ وَ بَارِئَهُ؛
﴿٣٠٧٧﴾ بَارِئُ الذَّرِّ وَ النَّسَمِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا بَارِئَ الذَّرِّ وَ النَّسَمِ؛
﴿٣٠٧٨﴾ بَارِئُ السَّمَاوَاتِ	﴿٠٠٥٠﴾ يَا بَارِئَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ؛
﴿٣٠٧٩﴾ بَارِئُ الْمَسْمُوكَاتِ	﴿٠٠١٠﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... بَارِئُ الْمَسْمُوكَاتِ؛
﴿٣٠٨٠﴾ بَارِئُ الْمُنْشِئِ النَّفُوسِ	﴿٠٥٩٨﴾ يَا بَارِئَ الْمُنْشِئِ [النَّفُوسِ] بِلَا مِثَالٍ خَلَا [مَضَى] مِنْ غَيْرِهِ؛
﴿٣٠٨١﴾ بَارِئُ النَّسَمِ	﴿٠٠٠٢﴾ يَا بَارِئَ النَّسَمِ؛
﴿٣٠٨٢﴾ بَارِئُ النَّسَمَاتِ	﴿٠١٦٢﴾ سُبْحَانَكَ يَا بَاهِرَ الْآيَاتِ، فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ، بَارِئَ النَّسَمَاتِ؛
﴿٣٠٨٣﴾ بَارِئُ النَّسَمَةِ	﴿٠٥٩٩﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَالِقَ الْحَبَّةِ وَ بَارِئَ النَّسَمَةِ؛
﴿٣٠٨٤﴾ بَارِئُ النَّفُوسِ	﴿٠٠٦٤﴾ يَا بَارِئَ النَّفُوسِ؛
﴿٣٠٨٥﴾ بَارِئُ النَّفُوسِ	﴿٠٠٦٤﴾ يَا بَارِئَ النَّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ؛
﴿٣٠٨٦﴾ بَارِئُ النَّفُوسِ	﴿٠٠٦٤﴾ يَا بَارِئَ النَّفُوسِ بِلَا مِثَالٍ خَلَا مِنْ غَيْرِهِ؛
﴿٣٠٨٧﴾ بَارِئُ النَّوَى	﴿٠٣٢٢﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ النَّسَمَةِ وَ بَارِئُ النَّوَى؛
﴿٣٠٨٨﴾ بَارِئُ النَّوَى وَ الْحَبَّةِ	﴿٠٦٠١﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاحِدَانِيُّ الْقَدِيمُ الْفَرْدَانِيُّ خَالِقُ النَّسَمَةِ وَ بَارِئُ النَّوَى وَ الْحَبَّةِ؛
﴿٣٠٨٩﴾ بَارِئُ خَلْقِ الْجَنَّةِ وَ النَّارِ	﴿٠٠٥٩﴾ يَا بَارِئَ خَلْقِ الْجَنَّةِ وَ النَّارِ؛
﴿٣٠٩٠﴾ بَارِئُ خَلْقِ الْمَخْلُوقِينَ	﴿٠٠٢٢﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَارِئِ خَلْقِ الْمَخْلُوقِينَ بِعِلْمِهِ؛
﴿٣٠٩١﴾ بَارِئُ خَلْقِي	﴿٠٥٥٩﴾ يَا بَارِئَ خَلْقِي رَحْمَةً بِي وَ قَدْ كَانَ عَنْ خَلْقِي غَنِيًّا؛
﴿٣٠٩٢﴾ بَارِئُ كُلِّ شَيْءٍ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا بَارِئَ كُلِّ شَيْءٍ وَ خَالِقَهُ؛
﴿٣٠٩٣﴾ بَارِئُ كُلِّ شَيْءٍ	﴿٠٠٢٧﴾ أَنْتَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَ مَالِكُهُ وَ بَارِئُهُ؛
﴿٣٠٩٤﴾ بَارِئُ كُلِّ مَخْلُوقٍ	﴿٠٢١٧﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَ خَالِقُهُ وَ بَارِئُ كُلِّ مَخْلُوقٍ وَ رَازِقُهُ؛
﴿٣٠٩٥﴾ بَارِئُ كُلِّ نَفْسٍ	﴿٠٠٦٤﴾ يَا بَارِئَ كُلِّ نَفْسٍ بَعْدَ الْمَوْتِ؛
﴿٣٠٩٦﴾ بَارِئُ لَا يَدَّ لَهُ	﴿٠٠٦٥﴾ يَا بَارِئُ لَا يَدَّ لَهُ؛
﴿٣٠٩٧﴾ بَارِئُ لَا يَدَّ لَكَ	﴿٠٠٢٨﴾ يَا بَارِئُ لَا يَدَّ لَكَ؛

﴿اعطای وجود، آفرینش، اعطای زندگی دوباره﴾

﴿۳۰۷۶﴾ آفریننده‌ی آفریدگان و برگزینده و محافظ آن‌ها، و ایجادکننده و از عدم آفریننده‌ی آن‌هایی.

﴿۳۰۷۷﴾ ای پدیدآورنده‌ی موران و مردمان.

﴿۳۰۷۸﴾ ای آفریننده‌ی آسمان‌ها و زمین.

﴿۳۰۷۹﴾ ستایش خدایی را که... که بلندی‌ها را برافراشته است.

﴿۳۰۸۰﴾ ای آفریننده و ای پدیدآورنده‌ی [جان‌ها] بدون مانندی که از غیر او باشد.

﴿۳۰۸۱﴾ ای پدیدآورنده‌ی موجودات.

﴿۳۰۸۲﴾ منزهی تو، آثار قدرتت آشکار است. آفریننده‌ی آسمان‌هایی و آفریننده‌ی جان‌ها.

﴿۳۰۸۳﴾ معبودی جز او نیست؛ شکافنده‌ی دانه و آفریننده‌ی انسان.

﴿۳۰۸۴﴾ ای پدیدآورنده‌ی جان‌ها.

﴿۳۰۸۵﴾ ای پدیدآورنده‌ی جان‌ها بعد از مردن.

﴿۳۰۸۶﴾ ای پدیدآورنده‌ی جان‌ها بدون هیچ نمونه‌ای پیشین.

﴿۳۰۸۷﴾ نیست معبودی جز تو؛ آفریننده‌ی انسان و به‌وجودآورنده‌ی هسته و دانه.

﴿۳۰۸۸﴾ نیست معبودی جز تو؛ یکتا، دیرین، تنها، آفریننده‌ی انسان و به‌وجودآورنده‌ی هسته و

دانه‌ای.

﴿۳۰۸۹﴾ ای پدیدآورنده‌ی اهل بهشت و دوزخ.

﴿۳۰۹۰﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که آفریده‌ها را به دانش خود پدید آورد.

﴿۳۰۹۱﴾ ای آن‌که از سر رحمت به من، مرا از هیچ آفرید، حال آنکه از آفرینش من بی‌نیاز

بود.

﴿۳۰۹۲﴾ ای پدیدآورنده و آفریننده‌ی هرچیز.

﴿۳۰۹۳﴾ تو پروردگار همه‌چیز و صاحب و آفریدگار آن‌هایی.

﴿۳۰۹۴﴾ خدایا! تو پروردگار هر چیزی و آفریننده‌ی آن و به‌وجودآورنده‌ی هر آفریده‌ای و

روزی‌دهنده‌ی آن هستی.

﴿۳۰۹۵﴾ ای پدیدآورنده‌ی هر کسی بعد از مرگ!

﴿۳۰۹۶﴾ ای آفریدگاری که شروعی برایش نبوده است.

﴿۳۰۹۷﴾ ای پدیدآورنده‌ی بی‌نظیر.

﴿التَّكْوِينُ، الْخَلْقُ، تَجْدِيدُ الْحَيَاةِ﴾

- ﴿٣٠٩٨﴾ بَارِئُ ﴿٠٦٠٦﴾ أَنْتَ تَقْتَنِي وَرَجَائِي وَمَوْلَايَ وَخَالِقِي وَبَارِئِي؛
- ٨-٥-١- ذُرْأُ: (ذَارِي) ﴿٣٠٩٩﴾ الذَّارِيُّ
- ﴿٣١٠٠﴾ ذَارِي ﴿٠٠٣٩﴾ يَا ذَارِي؛
- ﴿٣١٠١﴾ ذَارِي الْأَنْعَامِ ﴿٠٠٥٩﴾ يَا... ذَارِي الْأَنْعَامِ؛
- ﴿٣١٠٢﴾ ذَارِي الْخَلْقِ ﴿٠٦٧٨﴾ ذَارَتْهُ؛
- ﴿٣١٠٣﴾ ذَارِي مَا فِي الْأَرْضِ ﴿٠٠٥٩﴾ يَا ذَارِي مَا فِي الْأَرْضِ كُلِّهَا بَعْلِمِهِ؛
- ﴿٣١٠٤﴾ ذَارِي مَنْ فِي الْأَرْضِ ﴿١٠٣٥﴾ يَا ذَارِي مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلِّهَا لِعِلْمِكَ بِمَا يُكُونُ مِمَّا ذَرَأْتَ؛
- ٩-١-٥- إِنْشَاء: (مُنْشِئ، أَنْشَأَ، ذُو الْإِنْشَاءِ)
- ﴿٣١٠٥﴾ الْمُنْشِئُ الْخَالِقَ لِكُلِّ شَيْءٍ عَلَى غَيْرِ مِثَالٍ ﴿٠٥٨٩﴾ يَا اللَّهُ الْبَدِيءَ الْبَدِيعَ الْمُنْشِئَ الْخَالِقَ لِكُلِّ شَيْءٍ عَلَى غَيْرِ مِثَالٍ؛
- ﴿٣١٠٦﴾ الْمُنْشِئُ بَلَا مِثَالٍ ﴿٠٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْبَارِئُ الْمُنْشِئُ بَلَا مِثَالٍ؛
- ﴿٣١٠٧﴾ مَنْ أَنْشَأَ الرِّيحَ ﴿٠٨٨٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ أَنْشَأَ الرِّيحَ وَيُرْسِلُهَا حَيْثُ يَشَاءُ؛
- ﴿٣١٠٨﴾ مَنْ أَنْشَأَ السَّمَوَاتِ ﴿٠٨٨٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ أَنْشَأَ السَّمَوَاتِ الْعُلَى؛
- ﴿٣١٠٩﴾ مَنْ أَنْشَأَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٠٨٨٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ أَنْشَأَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ بِقُدْرَتِهِ؛
- ﴿٣١١٠﴾ مَنْ جَلَّ عَنِ الْأَشْيَاءِ ﴿٠٨٨٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ جَلَّ عَنِ الْأَشْيَاءِ وَالْعَرْشِ بِإِنْشَائِهِ؛
- ﴿٣١١١﴾ مُنْشِئُ ﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مُنْشِئِ مَا أَمْلَكَهُ؛
- ﴿٣١١٢﴾ مُنْشِئُ ﴿٠٠٤٦﴾ سُبْحَانَكَ يَا مُحْصِيَ تَعَالَيْتَ يَا مُنْشِئَ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ؛
- ﴿٣١١٣﴾ مُنْشِئُ الْأَشْيَاءِ ﴿٠٩٣٩﴾ أَعُوذُ بِاللَّهِ رَبِّ الْأَشْيَاءِ وَمُقَدِّرِهَا وَخَالِقِ الْأَجْسَامِ وَمُصَوِّرِهَا وَمُنْشِئِ الْأَشْيَاءِ؛
- ﴿٣١١٤﴾ مُنْشِئُ الْأَشْيَاءِ ﴿١٥٣٨﴾ هُوَ اللَّهُ الصَّمَدُ الَّذِي لَا مِنْ شَيْءٍ وَلَا فِي شَيْءٍ وَلَا عَلَى شَيْءٍ مُبْدِعُ الْأَشْيَاءِ وَخَالِقُهَا وَمُنْشِئُ الْأَشْيَاءِ بِقُدْرَتِهِ؛
- ﴿٤٣٢﴾

«اعطای وجود، آفرینش، اعطای زندگی دوباره»

«۳۰۹۸» تو اعتمادبخش و امید و سرپرست و آفریننده و پدیدآورنده‌ی منی.

۸-۱-۵- پدیدآورنده

«۳۰۹۹» برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها آفریننده است.

«۳۱۰۰» ای پدیدآورنده.

«۳۱۰۱» ای آفریننده‌ی چهارپایان.

«۳۱۰۲» تو آفریننده‌ی آفریدگان و برگزیننده‌ی و محافظ و ایجادکننده و از عدم آفریننده و به‌وجودآورنده‌ی آن‌هایی.

«۳۱۰۳» ای آن که آنچه در زمین است، به علم خود پدید آوردی.

«۳۱۰۴» ای آفریننده‌ی همه آنچه در زمین است! برای آنکه دانستی چه خواهد شد.

۹-۱-۵- به‌وجودآورنده، صاحب قدرت آفرینش

«۳۱۰۵» ای خدای آغازگر نوآفرین ایجادکننده و آفریدگار همه‌چیز بدون نمونه‌ای که در ساخت موجودات از آن الهام گرفته باشی.

«۳۱۰۶» معبودی جز خدای یگانه نیست؛ آفریننده و پدیدآورنده‌ی بدون نمونه‌ی قبلی.

«۳۱۰۷» منزّه است خدایی که بادها را به وجود آورد و آن‌ها را به هر جا بخواهد می‌فرستد.

«۳۱۰۸» منزّه است خدایی که آسمان‌های برتر و بالاتر را آفرید.

«۳۱۰۹» منزّه است خدایی که شب و روز را با قدرتش آفرید.

«۳۱۱۰» منزّه است خدایی که به انشاء خودش از اشیاء و عرش باشکوه‌تر است.

«۳۱۱۱» منزّه است آفریننده‌ای که او چقدر مالک و صاحب‌اختیار است!

«۳۱۱۲» ای حساب‌کننده و برشمرنده! تو پاک و منزّه‌ی. ای پدیدآورنده! تو بلندمرتبه‌ای. ای پناه‌دهنده، ما را از آتش جهنم رهایی بخش!

«۳۱۱۳» پناه می‌برم به خداوند، پروردگار اشیاء و تعیین‌کننده‌ی اندازه‌ی آن‌ها و آفریننده‌ی اجسام و صورتگر آن‌ها و پدیدآورنده‌ی اشیاء.

«۳۱۱۴» او خدای بی‌نیازی است که نه از چیزی است و نه در چیزی و نوآورنده‌ی چیزهاست و آفریننده‌ی آن‌ها و پدیدآورنده‌ی آنهاست.

﴿التَّكْوِينُ، الْخَلْقُ، تَجْدِيدُ الْحَيَاةِ﴾

- ﴿٣١١٥﴾ مُنْشَى الْأَشْيَاءِ بِمَشِيَّتِهِ ❖ سُبْحَانَ مُنْشَى الْأَشْيَاءِ بِمَشِيَّتِهِ؛ {٠٨٨٧}
- ﴿٣١١٦﴾ مُنْشَى الْأَشْيَاءِ ❖ سُبْحَانَ مُنْشَى الْأَشْيَاءِ بِمَشِيَّتِهِ؛ {٠٨٨٧}
- ﴿٣١١٧﴾ مُنْشَى الْأَشْيَاءِ ❖ اَعُوذُ بِاللَّهِ رَبِّ الْأَشْيَاءِ وَ مَقْدَرِهَا وَ خَالِقِ الْأَجْسَامِ وَ مَصَوِّرِهَا وَ مُنْشَى الْأَشْيَاءِ وَ مُدَبِّرِهَا؛ {٠٩٣٩}
- ﴿٣١١٨﴾ مُنْشَى الْأَنَامِ ❖ مُنْشَى الْأَنَامِ وَ مُفْتَى الْعَوَالِمِ؛ {١٩٨٦}
- ﴿٣١١٩﴾ مُنْشَى الْبَرَكَاتِ ❖ يَا مُنْشَى الْبَرَكَاتِ مِنْ مَوَاضِعِهَا؛ {١٨٠٨}
- ﴿٣١٢٠﴾ مُنْشَى الْبَرَكَةِ ❖ يَا مُرْسِلَ الرَّحْمَةِ مِنْ مَعَادِنِهَا وَ مُنْشَى الْبَرَكَةِ مِنْ مَوَاضِعِهَا؛ {٠٦٣٧}
- ﴿٣١٢١﴾ مُنْشَى الْحَمْدِ ❖ هُوَ وَلِيُّ الْحَمْدِ وَ مُنْشِئُهُ وَ خَالِقُهُ وَ وَاهِبُهُ؛ {٠٩٨٠}
- ﴿٣١٢٢﴾ مُنْشَى الْخَلْقِ ❖ سُبْحَانَكَ رَبَّنَا وَ لَكَ الْحَمْدُ خَالِقِ الْخَلْقِ وَ مُبْدِعُهُ وَ مُنْشِئُهُ؛ {٢٠٥٠}
- ﴿٣١٢٣﴾ مُنْشَى الرُّفَاتِ ❖ يَا فَاتِقَ الصِّفَاتِ يَا مُخْرِجَ النَّبَاتِ، يَا جَامِعَ الشَّتَاتِ وَ يَا مُنْشِئَ الرُّفَاتِ؛ {٠٦٨٤}
- ﴿٣١٢٤﴾ مُنْشَى السَّحَابِ ❖ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ خَالِقِ الْخَلْقِ وَ مُنْشِئِ السَّحَابِ؛ {٠٥٢٩}
- ﴿٣١٢٥﴾ مُنْشَى السَّحَابِ الثَّقَالِ ❖ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يُنْشِئُ السَّحَابَ الثَّقَالَ؛ {١٢٩٩}
- ﴿٣١٢٦﴾ مُنْشَى الشَّيْءِ ❖ هُوَ مُنْشِئُ الشَّيْءِ حِينَ لَا شَيْءَ وَ حِينَ لَا حَيٍّ؛ {٠٠١٠}
- ﴿٣١٢٧﴾ مُنْشَى الْعِظَامِ ❖ يَا مُنْشِئَ الْعِظَامِ الدَّارِسَاتِ؛ {٠٧٦٤}
- ﴿٣١٢٨﴾ مُنْشَى جَنَاتِ الْمَأْوَى ❖ سُبْحَانَ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ وَ أَنْشَأَ جَنَّاتِ الْمَأْوَى بِلَا أَمَدٍ وَ خَلَقَ الْخَلَائِقَ بِلَا ظَهَرٍ وَ لَا سَنَدٍ؛ {١٢٥٦}
- ﴿٣١٢٩﴾ مُنْشَى حَيٍّ حِينَ لَا حَيٍّ ❖ هُوَ مُنْشِئُ حَيٍّ حِينَ لَا حَيٍّ؛ {٠٥١٦}
- ﴿٣١٣٠﴾ مُنْشَى كُلِّ شَيْءٍ ❖ مُنْشِئُ كُلِّ شَيْءٍ وَ مَقْدَرُهُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٣١٣١﴾ مُنْشَى بِلَا مِثَالٍ ❖ يَا مُنْشِئُ بِلَا مِثَالٍ؛ {٠٤٨٥}
- ﴿٣١٣٢﴾ أَنْشَأَ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ قَاهِرٍ مَا أَنْشَأَهُ؛ {٠٠٤٨}
- ﴿٣١٣٣﴾ أَنْشَأَ مِنْ كُلِّ مُنْشٍ ❖ يَا أَنْشَأَ مِنْ كُلِّ مُنْشٍ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٣١٣٤﴾ ذُو الْإِنْشَاءِ ❖ اللَّهُ أَكْبَرُ ذُو السُّلْطَانِ الْمُنِيعِ وَ الْبُنْيَانِ الرَّفِيعِ وَ الْإِنْشَاءِ؛ {٠٥٤٥}

﴿اعطای وجود، آفرینش، اعطای زندگی دوباره﴾

- ﴿۳۱۱۵﴾ منزّه است به وجودآورندهی اشیاء با خواست خویش.
- ﴿۳۱۱۶﴾ منزّه است به وجودآورندهی اشیاء با خواست خویش.
- ﴿۳۱۱۷﴾ پناه می‌برم به خداوند، پروردگار اشیاء و تعیین‌کنندهی اندازهی آن‌ها و آفرینندهی اجسام و صورتگر آن‌ها و پدیدآورندهی اشیاء و تدبیرکنندهی آن‌ها.
- ﴿۳۱۱۸﴾ پدیدآورندهی آفریدگان، و فانی‌کنندهی عالم‌ها.
- ﴿۳۱۱۹﴾ ای پدیدآورندهی برکت از جایگاهش.
- ﴿۳۱۲۰﴾ ای فرستندهی رحمت از معدن‌هایش و ای پدیدآورندهی برکت از جایگاهش!
- ﴿۳۱۲۱﴾ او سرپرست و پدیدآورنده و آفریننده و بخشندهی ستایش است.
- ﴿۳۱۲۲﴾ منزّهی ای پروردگار ما، و ستایش از آن توست ای آفرینندهی آفریدگان، ایجادکننده، به‌وجودآورندهی آن.
- ﴿۳۱۲۳﴾ ای دارندهی برترین صفت‌ها! ای بیرون‌آورندهی گیاه از دل خاک! ای جمع‌آورندهی پراکنده‌ها! ای آفرینندهی ریزیزه‌های [استخوان‌های پوسیده]!
- ﴿۳۱۲۴﴾ بلندمرتبه است خدایی که بهترین آفریننده است. آفریدگان را آفرید و ابرها را پدید آورد.
- ﴿۳۱۲۵﴾ منزّه است خدایی که ابرهای سنگین را پدید می‌آورد.
- ﴿۳۱۲۶﴾ او پدیدآورندهی همه‌ی اشیاء است. از آن زمانی که هیچ چیز نبوده است.
- ﴿۳۱۲۷﴾ ای بهبودی‌دهندهی استخوان شکسته.
- ﴿۳۱۲۸﴾ منزّه است خدایی که آسمان‌ها را بدون ستون برافراشت و بهشت‌های محلّ‌آسایش را بی‌انتهای ایجاد کرد و آفریدگان را بدون تکیه و پشتیبان آفرید.
- ﴿۳۱۲۹﴾ او آفریننده و زنده است وقتی که زنده‌ای نبوده است.
- ﴿۳۱۳۰﴾ ای پدیدآورندهی و اندازه‌بخش هرچیز.
- ﴿۳۱۳۱﴾ ای ایجادکنندهی بدون سرمشق.
- ﴿۳۱۳۲﴾ منزّه است چیره‌ای که چقدر آفریننده است!
- ﴿۳۱۳۳﴾ ای پدیدآورنده‌تر از هر پدیدآورنده!
- ﴿۳۱۳۴﴾ خداوند بزرگ‌ترین است، صاحب فرمانروایی دست‌نیافتنی و بنیان بلندمرتبه و خلق است.

﴿التَّكْوِينُ، الْخَلْقُ، تَجْدِيدُ الْحَيَاةِ﴾

﴿٣١٣٥﴾ ذُو الْإِنشَاءِ الْبَدِيعِ ❖ اللَّهُ أَكْبَرُ ذُو السُّلْطَانِ الْمَنِيعِ وَالْبُنْيَانِ الرَّفِيعِ وَالْإِنشَاءِ الْبَدِيعِ؛ {٥٤٥}

١٠-١-٥- نفخ: (نافخ)

﴿٣١٣٤﴾ نَافِخُ الْأَرْوَاحِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... نَافِخُ الْأَرْوَاحِ فِي خَلْقِهِ بِعِلْمِهِ؛ {٠٠٢٢}

﴿٣١٣٧﴾ نَافِخُ النَّسَمِ ❖ يَا نَافِخَ النَّسَمِ فِي الْأَجْسَادِ؛ {٠٠٢٩}

﴿٣١٣٨﴾ نَافِخُ رُوحِ الْحَيَاةِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... نَافِخُ رُوحِ الْحَيَاةِ فِي صُورِ تَصَاوِيرِهَا؛ {١٤٨٣}

١١-١-٥- إختراع: (مُخْتَرَع)

﴿٣١٣٩﴾ مُخْتَرَعٌ ❖ يَا مُخْتَرَعٌ؛ {٠٠٢٩}

١٢-١-٥- إبداع: (بَدِيع، مُبْتَدِع، مُبْدِع)

﴿٣١٤٠﴾ الْبَدِيعُ الْعَلِيُّ ❖ أَنْ اللَّهَ... الْبَدِيعُ الْعَلِيُّ؛ {٠٦٧٣}

﴿٣١٤١﴾ الْبَدِيعُ ❖ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ أَسْمَاءً مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا

إِنَّهُ... الْبَدِيعُ؛ {٠٠٠٤}

﴿٣١٤٢﴾ الْبَدِيعُ الْوَاحِدُ ❖ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْبَدِيعُ الْوَاحِدُ؛ {٠٠٦٥}

﴿٣١٤٣﴾ الْبَدِيعُ الْبَارِئُ ❖ اللَّهُ... الْبَدِيعُ الْبَارِئُ؛ {٠٤٩٥}

﴿٣١٤٤﴾ الْبَدِيعُ الْبَاقِي ❖ اللَّهُ... الْبَدِيعُ الْبَاقِي؛ {٠٣١٤}

﴿٣١٤٥﴾ الْبَدِيعُ الدَّائِمُ ❖ الْبَدِيعُ الدَّائِمُ غَيْرُ الْغَافِلِ؛ {٠٦٧١}

﴿٣١٤٦﴾ الْبَدِيعُ ❖ لَا شَرِيكَ لَهُ الْبَدِيعُ الَّذِي لَا خَالِقَ مَعَهُ؛ {٠٥٧٤}

﴿٣١٤٧﴾ الْبَدِيعُ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ وَالْبَدِيعُ الَّذِي لَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ؛ {٠٦٧٢}

﴿٣١٤٨﴾ الْبَدِيعُ الرَّفِيعُ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْبَدِيعُ الرَّفِيعُ؛ {٠٣٤٦}

﴿٣١٤٩﴾ الْبَدِيعُ السَّمِيعُ ❖ فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْمُبْدِئُ

الرَّفِيعُ الْبَدِيعُ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ؛ {٠٠١٧}

﴿٣١٥٠﴾ الْبَدِيعُ الْمُتَبَدِّعُ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَمِيدُ الرَّازِقُ الْبَدِيعُ الْمُتَبَدِّعُ؛ {٠٠٢٨}

﴿٣١٥١﴾ الْبَدِيعُ الْمُنْشِئُ ❖ يَا اللَّهُ الْبَدِئُ الْبَدِيعُ الْمُنْشِئُ؛ {٠٥٨٩}

﴿٣١٥٢﴾ الْبَدِيعُ الْوَارِثُ ❖ اللَّهُ... الْبَدِيعُ الْوَارِثُ؛ {٠٦٣٠}

«اعطای وجود، آفرینش، اعطای زندگی دوباره»

﴿۳۱۳۵﴾ خداوند بزرگ‌ترین است، صاحب فرمانروایی دست‌نایافتنی و بنیان بلندمرتبه و آفرینش از نیستی.

۱۰-۱-۵- دمنده‌ی حیات

﴿۳۱۳۶﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... با آگاهی در روح آفریدگانش می‌دمد.

﴿۳۱۳۷﴾ ای دمنده‌ی روح در بدن‌ها!

﴿۳۱۳۸﴾ ستایش مخصوص خدایی است که... روح حیات را در صورت‌ها دمیده است.

۱۱-۱-۵- به‌وجودآورنده‌ی بی‌سابقه

﴿۳۱۳۹﴾ ای به‌وجودآورنده!

۱۲-۱-۵- به‌وجودآورنده‌ی بی‌سابقه

﴿۳۱۴۰﴾ خداوند... آفریننده و بلندمرتبه است.

﴿۳۱۴۱﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از

آن نام‌ها پدیدآورنده بدون پیروی از نمونه است.

﴿۳۱۴۲﴾ منزهی تو خدای نوآور و یکتا.

﴿۳۱۴۳﴾ پدیدآورنده‌ی بی‌سابقه و به‌وجودآورنده است.

﴿۳۱۴۴﴾ خداوند... پدیدآورنده و پایدار است.

﴿۳۱۴۵﴾ پدیدآورنده‌ی جاودانی که بی‌توجه نیست.

﴿۳۱۴۶﴾ همتایی برای او وجود ندارد، و پدیدآورنده‌ای است که در آفرینش کسی را شریک

خود نساخته است.

﴿۳۱۴۷﴾ خدایا! تو بخشنده‌ی مهربانی؛ معبودی جز تو نیست و پدیدآورنده‌ای هستی که قبل از

تو چیزی نیست.

﴿۳۱۴۸﴾ معبودی جز او نیست؛ آفریننده‌ی بلندمرتبه.

﴿۳۱۴۹﴾ همانا تو خدایی هستی که خدایی جز تو نیست یگانه و یکتا و آغازگر والا آفریننده

شنا دانا.

﴿۳۱۵۰﴾ معبودی نیست جز خدای ستوده، روزی‌رسان، نوساز، پدیدآورنده.

﴿۳۱۵۱﴾ ای خدای آغازگر نوآفرین ایجادکننده.

﴿۳۱۵۲﴾ خداوند... پدیدآورنده و ارث‌برنده است.

﴿التَّكْوِينُ، الْخَلْقُ، تَجْدِيدُ الْحَيَاةِ﴾

﴿٣١٥٣﴾ الْبَدِيعُ حِكْمَتُهُ	﴿٣١٥٣﴾ الْبَدِيعُ حِكْمَتُهُ
﴿٣١٥٤﴾ الْبَدِيعُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ	﴿٣١٥٤﴾ الْبَدِيعُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ
﴿٣١٥٥﴾ الْبَدِيعُ لَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ	﴿٣١٥٥﴾ الْبَدِيعُ لَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ
﴿٣١٥٦﴾ الْبَدِيعُ لَيْسَ مِثْلَكَ شَيْءٌ	﴿٣١٥٦﴾ الْبَدِيعُ لَيْسَ مِثْلَكَ شَيْءٌ
﴿٣١٥٧﴾ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	﴿٣١٥٧﴾ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
﴿٣١٥٨﴾ بَدِيعُ	﴿٣١٥٨﴾ بَدِيعُ
﴿٣١٥٩﴾ بَدِيعُ الْأَرْضِ	﴿٣١٥٩﴾ بَدِيعُ الْأَرْضِ
﴿٣١٦٠﴾ بَدِيعُ الْبَدَائِعِ	﴿٣١٦٠﴾ بَدِيعُ الْبَدَائِعِ
﴿٣١٦١﴾ بَدِيعُ الْبَرَايَا	﴿٣١٦١﴾ بَدِيعُ الْبَرَايَا
﴿٣١٦٢﴾ بَدِيعُ الْحَمْدِ	﴿٣١٦٢﴾ بَدِيعُ الْحَمْدِ
﴿٣١٦٣﴾ بَدِيعُ الْخَلْقِ	﴿٣١٦٣﴾ بَدِيعُ الْخَلْقِ
﴿٣١٦٤﴾ بَدِيعُ السَّمَاءِ	﴿٣١٦٤﴾ بَدِيعُ السَّمَاءِ
﴿٣١٦٥﴾ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ	﴿٣١٦٥﴾ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ
﴿٣١٦٦﴾ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	﴿٣١٦٦﴾ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
﴿٣١٦٧﴾ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	﴿٣١٦٧﴾ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
﴿٣١٦٨﴾ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ	﴿٣١٦٨﴾ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ
﴿٣١٦٩﴾ بَدِيعُ الْكَمَالِ	﴿٣١٦٩﴾ بَدِيعُ الْكَمَالِ
﴿٣١٧٠﴾ بَدِيعُ كُلِّ شَيْءٍ	﴿٣١٧٠﴾ بَدِيعُ كُلِّ شَيْءٍ
﴿٣١٧١﴾ بَدِيعُ كُلِّ شَيْءٍ	﴿٣١٧١﴾ بَدِيعُ كُلِّ شَيْءٍ
﴿٣١٧٢﴾ بَدِيعُ كُلِّ شَيْءٍ	﴿٣١٧٢﴾ بَدِيعُ كُلِّ شَيْءٍ
﴿٣١٧٣﴾ بَدِيعُ لَمْ يَكُنْ قَبْلَكَ شَيْءٌ	﴿٣١٧٣﴾ بَدِيعُ لَمْ يَكُنْ قَبْلَكَ شَيْءٌ

«اعطای وجود، آفرینش، اعطای زندگی دوباره»

- ﴿۳۱۵۳﴾ خدایا، آن چه را که آسیبی به تو نمی‌رساند بیامرز و آن چه را که چیزی از تو نمی‌کاهد ارزانی دار؛ زیرا تو خدایی هستی که مه‌رت گسترده و حکمت نو است.
- ﴿۳۱۵۴﴾ تو خلق‌کننده‌ای قبل از اینکه چیزی موجود باشد.
- ﴿۳۱۵۵﴾ خدایا، معبودی جز تو نیست و تویی پادشاه، معبودی جز تو نیست و تو نوآفرینی هستی که پیش از تو چیزی نیست.
- ﴿۳۱۵۶﴾ خدایا! تویی که معبودی جز تو نیست، حقی که معبودی جز تو نیست. پدیدآورنده‌ای که چیزی مثل تو نیست.
- ﴿۳۱۵۷﴾ تو آفریننده‌ی آسمان‌ها و زمین و نوآور آن‌دویی.
- ﴿۳۱۵۸﴾ ای پدیدآورنده.
- ﴿۳۱۵۹﴾ خدایا... تو پدیدآورنده‌ی زمینی.
- ﴿۳۱۶۰﴾ ای آن که با توان خویش آفریننده‌ی شگفتی‌ها و بازآورنده‌ی آنها بعد از فنایشان هستی.
- ﴿۳۱۶۱﴾ معبودی نیست جز خدای پدیدآورنده‌ی موجودات که در آفرینش آن‌ها از هیچ‌یک از آفریدگانش کمک نخواست.
- ﴿۳۱۶۲﴾ ستایش مخصوص توست، ای نوپدیدآورنده‌ی ستایش.
- ﴿۳۱۶۳﴾ تو نوآورنده‌ی آفریدگانی.
- ﴿۳۱۶۴﴾ ای پدیدآورنده‌ی آسمان.
- ﴿۳۱۶۵﴾ ای پدیدآورنده‌ی آسمان‌ها.
- ﴿۳۱۶۶﴾ هستی بخش آسمان‌ها و زمین اوست! و هنگامی که فرمان وجود چیزی را صادر کند، تنها می‌گوید: «موجود باش!» و آن، فوری موجود می‌شود.
- ﴿۳۱۶۷﴾ نوآفرین آسمان‌ها و زمین، و پدیدآورنده و روشنایی آن دو.
- ﴿۳۱۶۸﴾ ای نوآفرین آسمان‌ها و زمین.
- ﴿۳۱۶۹﴾ ای پدیدآورنده‌ی کمال.
- ﴿۳۱۷۰﴾ خداوند بزرگ‌ترین است، آفریننده‌ی هر چیز.
- ﴿۳۱۷۱﴾ بزرگ است خداوندی که اول و آخر هر چیز و آفریننده و بازگرداننده‌ی هر چیز است.
- ﴿۳۱۷۲﴾ خداوند بزرگ‌ترین است، آفریننده‌ی هر چیز و نهایت آن.
- ﴿۳۱۷۳﴾ تو پدیدآورنده‌ای هستی که چیزی پیش از تو نبوده است.
- ﴿۴۳۹﴾

﴿التَّكْوِينُ، الْخَلْقُ، تَجْدِيدُ الْحَيَاةِ﴾

- ﴿٣١٧٤﴾ بَدِيعُ ﴿٠٦٧٧﴾
- ﴿٣١٧٥﴾ بَدِيعُ مُبْتَدِعُ
- ﴿٣١٧٦﴾ ذُو الْإِنْشَاءِ الْبَدِيعِ
- ﴿٣١٧٧﴾ الْمُبْتَدِعُ
- ﴿٣١٧٨﴾ الْمُبْتَدِعُ لِلْأَشْيَاءِ
- ﴿٣١٧٩﴾ مُبْتَدِعُ الْأَشْيَاءِ
- ﴿٣١٨٠﴾ مُبْتَدِعُ الْأَشْيَاءِ
- ﴿٣١٨١﴾ مُبْتَدِعُ الْحَمْدِ
- ﴿٣١٨٢﴾ مُبْتَدِعُ الْخَلْقِ
- ﴿٣١٨٣﴾ مُبْتَدِعُ السَّمَاوَاتِ وَ
- ﴿٣١٨٤﴾ مُبْتَدِعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
- ﴿٣١٨٥﴾ مُبْتَدِعُ الْأَشْيَاءِ
- ﴿٣١٨٦﴾ مُبْتَدِعُ الْأَوْهَامِ
- ﴿٣١٨٧﴾ مُبْتَدِعُ الْإِيْنُونِيَّةِ
- ﴿٣١٨٨﴾ مُبْتَدِعُ الْبِدَائِعِ
- ﴿٠٥٤٥﴾ الْبَدِيعِ
- ﴿٠٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَمِيدُ الرَّازِقُ الْبَدِيعُ الْمُبْتَدِعُ
- ﴿١٨٣٢﴾ الْمُبْتَدِعُ لِلْأَشْيَاءِ مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ
- ﴿٠٠٢٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرُ الْأَشْيَاءِ إِنْشَاءً وَمُبْتَدِعُهَا اِبْتِدَاءً بِقُدْرَتِهِ وَحِكْمَتِهِ لَا مِنْ شَيْءٍ فَيَبْطُلُ الْاِخْتِرَاعُ وَلَا لِإِلَٰهَةٍ فَلَا يَصِحُّ اِلْتِمَادُهَا
- ﴿١٨٣٣﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ الْأَشْيَاءِ إِنْشَاءً وَمُبْتَدِعُهَا اِبْتِدَاءً
- ﴿٠٠٤٣﴾ لَكَ الْحَمْدُ مُبْتَدِعُ الْحَمْدِ
- ﴿٠٠٣٢﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... مُبْتَدِعُ الْخَلْقِ وَمُعِيدُهُ
- ﴿٠٠٤٥﴾ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَيْنِ وَفَاطِرُهُمَا وَمُبْتَدِعُهُمَا بِغَيْرِ عَمَدٍ خَلَقَهُمَا
- ﴿٠٢٤٢﴾ أَنْتَ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمُبْتَدِعُهُمَا
- ﴿١٥٢٨﴾ هُوَ اللَّهُ الصَّمَدُ الَّذِي لَا مِنْ شَيْءٍ وَلَا فِي شَيْءٍ وَلَا عَلَى شَيْءٍ مُبْتَدِعُ الْأَشْيَاءِ وَخَالِقُهَا
- ﴿٠٥٠٥﴾ هُوَ مُبْتَدِعُ الْأَوْهَامِ
- ﴿٠٦٩٩﴾ فَهُوَ فِي نَآيِهِ قَرِيبٌ وَفِي قُرْبِهِ بَعِيدٌ كَيْفَ الْكَيْفِ فَلَا يُقَالُ لَهُ كَيْفَ وَآيِنَ الْآيِنِ فَلَا يُقَالُ لَهُ آيِنَ إِذْ هُوَ مُبْتَدِعُ الْكَيْفُوفِيَّةِ وَالْآيِنُوفِيَّةِ
- ﴿١٨٣٨﴾ يَا مُبْتَدِعَ [مُبْدِئِ] الْبِدَائِعِ لَمْ يَنْبَغِ فِي إِنْشَائِهَا عَوْنٌ مِنْ خَلْقِهِ

﴿اعطای وجود، آفرینش، اعطای زندگی دوباره﴾

﴿۳۱۷۴﴾ از نو پدیدآورنده بود. آغاز کرد آنچه را اختراع فرمود و اختراع فرمود آنچه را آغاز کرد. ﴿۳۱۷۵﴾ تنها تو بودی، بی هیچ شریکی و معبود واحد بودی، و عرش بر آب بود، پیش از آن که نه زمین و نه آسمان و نه آن چه بر این دو است را با قدرت خلق کنی، موجود بود. دیرین پدیدآورنده و نوآوری.

﴿۳۱۷۶﴾ خداوند بزرگترین است، صاحب فرمانروایی دست‌نایافتنی و بنیان بلندمرتبه و آفرینش از نیستی.

﴿۳۱۷۷﴾ معبودی نیست جز خدای ستوده، روزی‌رسان، نوساز، پدیدآورنده.

﴿۳۱۷۸﴾ به وجودآورنده‌ی همه‌چیز از هیچ.

﴿۳۱۷۹﴾ ستایش از آن خداست، آفریننده‌ی همه‌ی اشیاء از آغاز، و پدیدآورنده‌ی آن‌ها با توانایی و حکمت خود؛ نه از چیزی آن‌ها را آفرید تا ساخته‌اش قابل بطلان باشد و نه با کمک علتی آن را ساخت تا اطلاق نخست‌آفریننده بر او صحیح نباشد.

﴿۳۱۸۰﴾ ستایش از آن خداست، آفریننده‌ی همه‌ی اشیاء از آغاز، و پدیدآورنده‌ی آن‌ها بی هیچ سابقه.

﴿۳۱۸۱﴾ ستایش مخصوص توست، ای نوآفرین ستایش.

﴿۳۱۸۲﴾ پدیدآورنده‌ی هر چیز و بازگرداننده‌ی آن هستی.

﴿۳۱۸۳﴾ نور آسمان‌ها و زمین است، و پدیدآورنده‌ی آن دو و نوآفرین آن‌هاست، بدون آنکه برای آن دو ستون آفریده باشد.

﴿۳۱۸۴﴾ تو آفریننده‌ی آسمان‌ها و زمین و نوآور آن‌دویی.

﴿۳۱۸۵﴾ او خدای بی‌نیازی است که نه از چیزی است و نه در چیزی و نوآورنده‌ی چیزهاست و آفریننده‌ی آن‌ها و پدیدآورنده‌ی آن‌هاست.

﴿۳۱۸۶﴾ او نوآورنده‌ی خیال‌هاست.

﴿۳۱۸۷﴾ در نزدیکی‌اش دور است و در دوری‌اش نزدیک است. کیفیت و چگونگی را او کیفیت کرده پس نمی‌توان گفت که خود او را کیفیت است و اینیت و مکان‌داشتن را او اینیت کرده پس نمی‌توان گفت که خود او را مکانی هست زیرا او پدیدآورنده‌ی چگونگی و مکان‌داشتن است.

﴿۳۱۸۸﴾ ای پدیدآورنده‌ی تازه‌ها که در آفریدن آن‌ها مددکاری را از آفریدگان خود یاری

نمی‌خواهد!

﴿التَّكْوِينُ، الْخَلْقُ، تَجْدِيدُ الْحَيَاةِ﴾

﴿٣١٨٩﴾ مُبْدِعُ الْكَيْفُوفِيَّةِ وَ ﴿فَهُوَ فِي نَآيِهِ قَرِيبٌ وَ فِي قُرْبِهِ بَعِيدٌ كَيْفَ الْكَيْفِ فَلَا يُقَالُ لَهُ الْآيُنُونِيَّةُ كَيْفَ وَ آيَنَ الْآيِنَ فَلَا يُقَالُ لَهُ آيِنَ إِذْ هُوَ مُبْدِعُ الْكَيْفُوفِيَّةِ وَ الْآيُنُونِيَّةِ؛ {٠٦٩٩}

﴿٣١٩٠﴾ مَنْ أَبْدَعَ مَا يُرَى ﴿سُبْحَانَ مَنْ... أَبْدَعَ مَا يُرَى إِتْقَانًا؛ {٠٠٢٧}

١٣-٥- بدأ: (بادى، بادىء، بدىء، مُبتدئ، مُبدئ، أبدأ)

﴿٣١٩١﴾ الْبَادِى ﴿سُبْحَانَ الصَّادِقِ الْبَادِى؛ {٠٨٨٧}

﴿٣١٩٢﴾ بَادِى ﴿يَا بَادِى؛ {٠٠٠٢}

﴿٣١٩٣﴾ بَادِى الْأَبَدِ ﴿فَأَنْتَ بَادِى الْأَبَدِ وَ قَادِمُ الْأَزَلِ وَ دَائِمُ الْقَدَمِ؛ {٠٠٠٨}

﴿٣١٩٤﴾ الْبَادِىُّ لِكُلِّ شَيْءٍ ﴿يَا اللَّهُ الْبَادِىُّ لِكُلِّ شَيْءٍ فَلَا شَيْءَ يَكُونُ كُفُوهُ؛ {٠٥٨٩}

﴿٣١٩٥﴾ بَادِى ﴿سُبْحَانَهُ مِنْ بَادِىٍّ مَا أَقْدَسَهُ؛ {٠٠٤٧}

﴿٣١٩٦﴾ بَادِىُّ لَا بَدِىَّ لَهُ ﴿يَا بَادِىُّ لَا بَدِىَّ لَهُ؛ {٠٥٨٨}

﴿٣١٩٧﴾ الْبَدِىُّ ﴿اللَّهُمَّ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ وَ الْبَدِىُّ لَيْسَ

قَبْلَكَ شَيْءٌ؛ {٠٠٢٨}

﴿٣١٩٨﴾ الْبَدِىُّ الْبَدِيعُ ﴿يَا اللَّهُ الْبَدِىُّ الْبَدِيعُ الْمُنْشِئُ الْخَالِقَ لِكُلِّ شَيْءٍ عَلَى غَيْرِ

مِثَالٍ امْتَثَلْتَهُ؛ {٠٥٨٩}

﴿٣١٩٩﴾ الْبَدِىُّ الَّذِى لَا يَنْفَدُ ﴿أَنْتَ الْقَاهِرُ الَّذِى لَا يُغْلَبُ الْبَدِىُّ الَّذِى لَا يَنْفَدُ؛ {٠٦٤٨}

﴿٣٢٠٠﴾ الْبَدِىُّ الَّذِى لَمْ يَكُنْ شَيْءٌ قَبْلَهُ ﴿هُوَ الْبَدِىُّ الَّذِى لَمْ يَكُنْ شَيْءٌ قَبْلَهُ؛ {٠٠٩٠}

شَيْءٌ قَبْلَهُ

﴿٣٢٠١﴾ الْبَدِىُّ الرَّفِيعُ ﴿فَالْحَمْدُ لِلَّهِ الْبَدِىِّ الرَّفِيعِ؛ {٠٦٧٠}

﴿٣٢٠٢﴾ الْبَدِىُّ بِلَا مَعْلُومٍ ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْبَدِىُّ بِلَا مَعْلُومٍ لِأَزَلِّيَّتِهِ وَ لَا آخِرٍ لِأَوَّلِيَّتِهِ؛

{٠٢٤١}

﴿٣٢٠٣﴾ الْبَدِىُّ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ ﴿اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْبَدِىُّ

قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٦٧٢٠}

﴿٣٢٠٤﴾ الْبَدِىُّ لَا يَنْفَدُ ﴿أَنْتَ الصَّادِقُ الَّذِى لَا يَكْذِبُ الْقَاهِرُ الَّذِى لَا يُغْلَبُ الْبَدِىُّ لَا

يَنْفَدُ؛ {٠٦٥٨}

﴿اعطای وجود، آفرینش، اعطای زندگی دوباره﴾

﴿۳۱۸۹﴾ در نزدیکی‌اش دور است و در دوری‌اش نزدیک است. کیفیت و چگونگی را او کیفیت کرده پس نمی‌توان گفت که خود او را کیفیت است و اینیت و مکان‌داشتن را او اینیت کرده پس نمی‌توان گفت که خود او را مکانی هست زیرا او پدیدآورنده‌ی چگونگی و مکان‌داشتن است.

﴿۳۱۹۰﴾ منزّه است خدایی که... آنچه را دیده می‌شود بالاستحکام و بدون نمونه آفرید.

۱۳-۱-۵- شروع‌کننده، آغازگر

﴿۳۱۹۱﴾ منزّه است خدای راستگوی آغازگر.

﴿۳۱۹۲﴾ ای آغازکننده‌ی آفرینش.

﴿۳۱۹۳﴾ تو به وجودآورنده‌ی ابد، جلودار ازل و دارای دیرینه‌ی پایداری.

﴿۳۱۹۴﴾ ای خدای آغازگر همه‌چیز که هیچ‌چیز همتای او نیست.

﴿۳۱۹۵﴾ منزّه است ظاهری که چه منزّه از عیب‌هاست.

﴿۳۱۹۶﴾ ای اوّل همه چیز که پیش از او کسی نیست!

﴿۳۱۹۷﴾ خدایا! تو مهربان‌ترین مهربانانی، معبودی جز تو نیست و تو آغازگری هستی که پیش

از تو چیزی نیست.

﴿۳۱۹۸﴾ ای خدای آغازگر نوآفرین ایجادکننده و آفریننده‌ی همه‌چیز بدون نمونه‌ای که در

ساخت موجودات از آن الهام گرفته باشی.

﴿۳۱۹۹﴾ تو چهره‌ای هستی که کسی بر تو غلبه نمی‌کند؛ شروع‌کننده‌ای هستی پایان‌ناپذیر.

﴿۳۲۰۰﴾ اوست نخستینی که چیزی پیش از او نبوده است.

﴿۳۲۰۱﴾ ستایش خداوندی راست که پدیدآورنده، و بالابرنده است.

﴿۳۲۰۲﴾ ستایش مخصوص خداوند است؛ آن پدیدآورنده‌ای که ازلیت او در علم کسی نبوده

است و برای اولیتش پایانی نیست.

﴿۳۲۰۳﴾ خدایا! از تو درخواست می‌کنم به خاطر اینکه حمد و ستایش مخصوص توست؛ هیچ

معبودی جز تو نیست، آغازگر پیش از همه چیز.

﴿۳۲۰۴﴾ تو راستگویی که دروغ نمی‌گوید، غلبه‌کننده‌ای که مغلوب نمی‌شود، آغازگری که

پایان نمی‌پذیرد.

﴿التَّكْوِينُ، الْخَلْقُ، تَجْدِيدُ الْحَيَاةِ﴾

- ﴿٣٢٠٥﴾ الْبَدْيُ لَيْسَ قَبْلَكَ ◉ اللَّهُمَّ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ وَالْبَدْيُ لَيْسَ شَيْءٌ قَبْلَكَ شَيْءٌ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿٣٢٠٦﴾ بَدْيٌ ◉ يَا بَدْيُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٣٢٠٧﴾ بَدْيٌ ◉ يَا بَدْيُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٣٢٠٨﴾ بَدْيٌ كُلُّ شَيْءٍ ◉ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بَدْيٌ كُلُّ شَيْءٍ وَإِلَيْكَ يَغُودُ؛ {٠٠٢٢}
- ﴿٣٢٠٩﴾ بَدْيٌ لَا بَدْءَ لَكَ ◉ يَا بَدْيُ لَا بَدْءَ لَكَ؛ {٠٥١٤}
- ﴿٣٢١٠﴾ بَدْيٌ لَا بَدِيَّ لَكَ ◉ يَا بَدْيُ لَا بَدِيَّ لَكَ؛ {٠٢٠١}
- ﴿٣٢١١﴾ بَدْيٌ لَا تَتَغَيَّرُ ◉ اللَّهُمَّ إِنَّكَ حَيٌّ لَا تَمُوتُ وَخَالِقٌ لَا تُغْلَبُ وَبَصِيرٌ لَا تَرْتَابُ وَسَمِيعٌ لَا تَشْكُ وَصَادِقٌ لَا تَكْذِبُ وَقَاهِرٌ لَا تُقْهَرُ وَبَدْيٌ لَا تَتَغَيَّرُ؛ {٠٦٤٧}
- ﴿٣٢١٢﴾ بَدْيٌ لَا نَدَّ لَكَ ◉ يَا بَدْيُ لَا نَدَّ لَكَ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿٣٢١٣﴾ بَدْيٌ لَا يَنْفَدُ ◉ اللَّهُمَّ إِنَّكَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ وَصَادِقٌ لَا يَكْذِبُ وَقَاهِرٌ لَا يُقْهَرُ وَبَدْيٌ لَا يَنْفَدُ؛ {٠٦٤٢}
- ﴿٣٢١٤﴾ الْمُبْدِئُ الْأَشْيَاءَ ◉ يَا اللَّهُ الْمُبْدِئُ [الْمُبْدِئُ] الْأَشْيَاءَ؛ {٠٤٦٦}
- ﴿٣٢١٥﴾ مُبْتَدِئُ الْخَلْقِ ◉ يَا مُبْتَدِئُ الْخَلْقِ بِقُدْرَتِهِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٣٢١٦﴾ الْمُبْدِئُ ◉ فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْمُبْدِئُ؛ {٠٠١٧}
- ﴿٣٢١٧﴾ الْمُبْدِئُ الْأَشْيَاءَ ◉ يَا اللَّهُ الْمُبْدِئُ الْأَشْيَاءَ وَمُعِيدَهَا؛ {٠٥٨٩}
- ﴿٣٢١٨﴾ الْمُبْدِئُ الْبَرَايَا ◉ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُبْدِئُ الْبَرَايَا وَمُعِيدَهَا بَعْدَ فَنَائِهَا بِقُدْرَتِهِ؛ {٠٢٧١}
- ﴿٣٢١٩﴾ الْمُبْدِئُ الَّذِي لَا بَدْءَ لَهُ ◉ سُبْحَانَ الْوَاحِدِ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ الْقَدِيمُ الْمُبْدِئُ الَّذِي لَا بَدْءَ لَهُ؛ {١٠١٩}
- ﴿٣٢٢٠﴾ الْمُبْدِئُ الَّذِي لَا بَدْءَ لَهُ ◉ سُبْحَانَ... الْقَدِيمِ الْمُبْدِئِ الَّذِي لَا بَدْءَ لَهُ؛ {١٠١٩}
- ﴿٣٢٢١﴾ الْمُبْدِئُ الْمُعِيدُ ◉ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمُبْدِئِ الْمُعِيدِ؛ {٠٠٢٢}
- ﴿٣٢٢٢﴾ مُبْدِئُ الْبِدَايَا ◉ يَا مُبْدِئَ الْبِدَايَا لَمْ يَبْغِ فِي إِنْشَائِهَا أَعْوَانًا مِنْ خَلْقِهِ؛ {٠٥٩٢}

﴿اعطای وجود، آفرینش، اعطای زندگی دوباره﴾

- ﴿۳۲۰۵﴾ خدایا! تو مهربان‌ترین مهربانانی، معبودی جز تو نیست و تو آغازگری هستی که پیش از تو چیزی نیست.
- ﴿۳۲۰۶﴾ ای آغازگر!
- ﴿۳۲۰۷﴾ ای آغازگر!
- ﴿۳۲۰۸﴾ تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ همه‌ی اشیاء را پدید آوردی و همه به سوی تو بازمی‌گردند.
- ﴿۳۲۰۹﴾ ای آغازگری که آغازی نداری.
- ﴿۳۲۱۰﴾ ای آغازگری که آغازی نداری.
- ﴿۳۲۱۱﴾ خدایا تو زنده‌ای هستی که نمی‌میری، آفریننده‌ای هستی که مغلوب نمی‌شوی، بینایی هستی که در کارها تردید نمی‌کنی، شنوایی هستی که شک نمی‌کنی، راستگویی هستی که دروغ نمی‌گویی، چهره‌ای هستی که شکست نمی‌خوری و شروعی هستی که تغییر پیدا نمی‌کنی.
- ﴿۳۲۱۲﴾ ای آغازگری که شریکی نداری.
- ﴿۳۲۱۳﴾ خدایا! همانا تو زنده‌ای که نمی‌میری و راست‌گویی که دروغ نمی‌گویی و غلبه‌کننده‌ای که مغلوب نمی‌شوی و شروعی پایان‌ناپذیر.
- ﴿۳۲۱۴﴾ ای خداوند آغازکننده‌ی [آفریننده‌ی] اشیاء!
- ﴿۳۲۱۵﴾ ای آغازکننده‌ی آفرینش با قدرت خویش!
- ﴿۳۲۱۶﴾ همانا تو خدایی هستی که خدایی جز تو نیست یگانه و یکتا و آغازگر.
- ﴿۳۲۱۷﴾ ای خدای آغازگر و بازگرداننده‌ی اشیاء.
- ﴿۳۲۱۸﴾ معبودی نیست جز خدای پدیدآورنده‌ی آفریدگان به قدرت خویش، و بازگرداننده‌ی آن‌ها پس از نابودی‌شان.
- ﴿۳۲۱۹﴾ منزّه است آن یگانه‌ای که خدایی جز او نیست، پاک است آن دیرینی که آغازی ندارد.
- ﴿۳۲۲۰﴾ منزّه است... دیرین آغازگری که او را آغازی نیست.
- ﴿۳۲۲۱﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... پدیدآور و بازگرداننده است.
- ﴿۳۲۲۲﴾ ای نوآفرین آفریده‌ها که در پدیدآوردن آن‌ها در جست و جوی یاور از میان آفریدگانت نبودی.

﴿التَّكْوِينُ، الْخَلْقُ، تَجْدِيدُ الْحَيَاةِ﴾

﴿٣٢٢٣﴾ بَدِءٌ لَا يَنْفَدُ	﴿٣٢٢٣﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ وَصَادِقٌ لَا يَكْذِبُ وَقَاهِرٌ لَا يُفْهَرُ وَبَدِءٌ لَا يَنْفَدُ؛ {٠٤٤٢}
﴿٣٢٢٤﴾ مُبْدِئُ الْبِدَائِعِ	﴿٣٢٢٤﴾ يَا مُبْدِئَ الْبِدَائِعِ لَمْ يَنْبَغْ فِي إِنْشَائِهَا عَوْنًا مِنْ خَلْقِهِ؛ {٠٤٠٠}
﴿٣٢٢٥﴾ مُبْدِئُ الْبَرَائَا	﴿٣٢٢٥﴾ يَا مُبْدِئَ الْبَرَائَا لَمْ يَنْبَغْ فِي إِنْشَائِهَا أَعْوَانًا مِنْ خَلْقِهِ؛ {١٥٣٢}
﴿٣٢٢٦﴾ مُبْدِئُ الْخَلْقِ	﴿٣٢٢٦﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُبْدِئُ الْخَلْقِ لَا يَنْقُصُ عَنْ مُلْكِكَ شَيْءٌ؛ {٠٩٥١}
﴿٣٢٢٧﴾ مُبْدِئُ الْخَلْقِ	﴿٣٢٢٧﴾ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُبْدِئُ الْخَلْقِ وَمُعِيدُهُمْ؛ {٠٩٥٢}
﴿٣٢٢٨﴾ مُبْدِئُ كُلِّ شَيْءٍ	﴿٣٢٢٨﴾ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُبْدِئُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ يَعُودُ؛ {١٣٣٠}
﴿٣٢٢٩﴾ مُبْدِئُ كُلِّ شَيْءٍ	﴿٣٢٢٩﴾ يَا مُبْدِئَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُعِيدِهِ؛ {٠٠٣٩}
﴿٣٢٣٠﴾ مُبْدِئُ مَا أَنْشَأَتْ	﴿٣٢٣٠﴾ أَنْتَ يَا اللَّهُ الْآخِرُ كَمَا أَنْتَ الْأَوَّلُ مُبْدِئُ مَا أَنْشَأَتْ؛ {٠٢٣٨}
﴿٣٢٣١﴾ مُبْدِئُ كُلِّ شَيْءٍ	﴿٣٢٣١﴾ اللَّهُ أَكْبَرُ مُبْدِئُ كُلِّ شَيْءٍ وَوَارِثُهُ؛ {٠٠٤٤}
﴿٣٢٣٢﴾ أَبْدَأُ	﴿٣٢٣٢﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ قَابِضٍ مَا أَبْدَأَهُ؛ {٠٠٤٨}
﴿٣٢٣٣﴾ أَبْدَأُ	﴿٣٢٣٣﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ صَادِقٍ مَا أَبْدَأَهُ؛ {٠٠٤٧}

١٤-٥-١-حدوث: (مُحدث)

﴿٣٢٣٤﴾ الْمُحْدِثُ لِكُلِّ مُحْدَثٍ	﴿٣٢٣٤﴾ فَتَبَارَكَ اللَّهُ الْمُحْدِثُ لِكُلِّ مُحْدَثٍ؛ {١٨٣٢}
﴿٣٢٣٥﴾ الْمُحْدِثُ لِلْأَشْيَاءِ	﴿٣٢٣٥﴾ أَنَّهُ الْمُحْدِثُ لِلْأَشْيَاءِ وَأَنَّهُ لَا خَالِقَ إِلَّا هُوَ؛ {١٨٣٣}

١٥-٥-١-بناء: (باني)

﴿٣٢٣٦﴾ بَانِي السَّمَاءِ بِقُوَّتِهِ	﴿٣٢٣٦﴾ يَا بَانِي السَّمَاءِ بِقُوَّتِهِ؛ {٠٠٢٩}
﴿٣٢٣٧﴾ بَانِي الْمُنِيَّاتِ	﴿٣٢٣٧﴾ يَا بَانِي الْمُنِيَّاتِ؛ {٠٠٥٢}
﴿٣٢٣٨﴾ بَانِي الْمَسْمُوكَاتِ	﴿٣٢٣٨﴾ يَا بَانِي الْمَسْمُوكَاتِ؛ {٠٥٠٧}

١٦-٥-١-صنع: (صانع، مُصْطَنِع، ذو الصَّنَاعِ، أَصْنَع)

﴿٣٢٣٩﴾ الصَّانِعُ	﴿٣٢٣٩﴾ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا إِنَّهُ... الصَّانِعُ؛ {٠٠٠٤}
﴿٣٢٤٠﴾ الصَّانِعُ	﴿٣٢٤٠﴾ فَهُوَ الصَّانِعُ الَّذِي بَانَ عَنِ الْخَلْقِ فَلَا شَيْءَ كَمِثْلِهِ؛ {١٥١٩}
﴿٣٢٤١﴾ الصَّانِعُ لِكُلِّ مَصْنُوعٍ	﴿٣٢٤١﴾ أَنَّهُ لَا خَالِقَ إِلَّا هُوَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ الْمُحْدِثُ لِكُلِّ مُحْدَثٍ الصَّانِعُ لِكُلِّ مَصْنُوعٍ؛ {١٥٢١}

﴿اعطای وجود، آفرینش، اعطای زندگی دوباره﴾

﴿۳۲۲۳﴾ ای آفرینندهی نخستینان. و بازگردانندهی آنان بعد از نابودی‌شان به قدرت خویش.
﴿۳۲۲۴﴾ ای آغازگر نوآوری‌ها که در ایجاد آن‌ها از آفریدگانش کمکی نخواستی است!
﴿۳۲۲۵﴾ ای به وجودآورندهی آفریدگان که در آفریدن آن‌ها یاورانی از آفریدگانش نخواستی!
﴿۳۲۲۶﴾ معبودی جز تو نیست؛ پدیدآورندهی آفریدگانی و هیچ‌چیز از فرمانروایی‌ات نمی‌کاهد.

﴿۳۲۲۷﴾ تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ آغازگر و بازگردانندهی آفریدگان.
﴿۳۲۲۸﴾ تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ شروع‌کنندهی و بازگردانندهی هرچیز.
﴿۳۲۲۹﴾ ای آغازکنندهی هرچیز و بازگردانندهی آن.
﴿۳۲۳۰﴾ تو ای خدا، آخری چنانکه اوّل هستی و ایجادکنندهی همه‌ی آفریدگانی.
﴿۳۲۳۱﴾ خداوند بزرگ‌ترین است آغازگر هرچیز و وارث آن.
﴿۳۲۳۲﴾ منزّه است تنگ‌گیرنده‌ای که چه آغازگر است.
﴿۳۲۳۳﴾ منزّه است راستگوئی که چه شروع‌کننده است.

۱۴-۱-۵- به‌وجودآورندهی بی‌سابقه

﴿۳۲۳۴﴾ بزرگ است خدایی که به وجودآورنده هر موجودی است.
﴿۳۲۳۵﴾ او به وجودآورندهی اشیاء است و آفریننده‌ای جز او نیست.

۱۵-۱-۵- سازنده

﴿۳۲۳۶﴾ ای بناکنندهی آسمان به قدرت خویش!
﴿۳۲۳۷﴾ ای سازندهی ساخته‌ها.
﴿۳۲۳۸﴾ ای سازندهی آسمان‌های برافراشته.

۱۶-۱-۵- سازنده، دارای توان سازندگی

﴿۳۲۳۹﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها سازنده است.
﴿۳۲۴۰﴾ [خداوند] سازنده‌ای است که بر آفریدگان آشکار است و چیزی شبیه او نیست.
﴿۳۲۴۱﴾ آفریننده‌ای جز او نیست بزرگ است خدایی که به وجودآورنده‌ی هر به‌وجودآمده‌ای و سازنده‌ی هر ساخته‌شده است.

﴿التَّكْوِينُ، الْخَلْقُ، تَجْدِيدُ الْحَيَاةِ﴾

﴿٣٢٤٢﴾ الصَّانِعُ لِلسَّمَاوَاتِ وَ ۞ مَنْ كَانَتْ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ فِطْرَتَهُ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ
الْأَرْضُ ۞ وَهُوَ الصَّانِعُ لَهُنَّ؛ {١٥٢٢}

﴿٣٢٤٣﴾ صَانِع ۞ يَا صَانِعُ؛ {٠٠٣٩}

﴿٣٢٤٤﴾ صَانِعُ الْعَجَائِبِ ۞ يَا صَانِعَ الْعَجَائِبِ؛ {١١١٩}

﴿٣٢٤٥﴾ صَانِعُ كُلِّ شَيْءٍ ۞ يَا رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَصَانِعُهُ؛ {٠٠٣٩}

﴿٣٢٤٦﴾ صَانِعُ كُلِّ شَيْءٍ ۞ يَا اللَّهَ أَنْتَ الْمُتَعَالَى فِي غُلُوكَ إِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ وَرَبُّ كُلِّ

شَيْءٍ وَخَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَصَانِعُ كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٩٢٠}

﴿٣٢٤٧﴾ صَانِعُ كُلِّ مَصْنُوعٍ ۞ يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ؛ {٠٠٣٩}

﴿٣٢٤٨﴾ صَانِعُ مَا بَيْنَ ذَلِكَ ۞ هُوَ اللَّهُ الْأَوَّلُ خَالِقُ السَّمَاءِ وَمُوسِكُهَا وَفَارِشُ الْأَرْضِ وَ

مِمَّا عَدَدْنَا وَغَيْرِ ذَلِكَ مِمَّا لَمْ

يُحْصَ ۞ يُحْصَ؛ {٠٩٥٥}

﴿٣٢٤٩﴾ صَانِعُ ۞ أَنَّهُ صَانِعٌ وَمَا سِوَاهُ مَصْنُوعٌ؛ {٠٩٧٧}

﴿٣٢٥٠﴾ صَانِعُ غَيْرِ مَصْنُوعٍ ۞ يَا صَانِعًا غَيْرَ مَصْنُوعٍ؛ {٠٠٣٩}

﴿٣٢٥١﴾ مُصْطَنِعُ أَنْبِيَاءِهِ ۞ يَا... مُصْطَنِعُهُمْ لِنَفْسِهِ؛ {٠٠٢٩}

﴿٣٢٥٢﴾ ذُو الصَّنَائِعِ ۞ الْحَمْدُ لِلَّهِ... ذِي الْمَنَنِ الَّتِي لَا يُحْصِيهَا الْعَادُّونَ وَالنَّعَمَ الَّتِي

لَا يُجَازِيهَا الْمُجْتَهِدُونَ وَالصَّنَائِعَ الَّتِي لَا يَسْتَطِيعُ دَفْعُهَا

الْجَاحِدُونَ؛ {٠٠٧٥}

﴿٣٢٥٣﴾ أَصْنَعُ ۞ سُبْحَانَهُ مِنْ خَالِقِ مَا أَصْنَعَهُ؛ {٠٠٧٥}

١٧-١-٥- عمران: (عامر)

﴿٣٢٥٤﴾ عَامِرُ السَّمَاوَاتِ ۞ يَا عَامِرَ السَّمَاوَاتِ بِمَلَائِكَتِهِ؛ {٠٠٢٩}

١٨-١-٥- تصوير: (مُصَوِّر)

﴿٣٢٥٥﴾ الْمُصَوِّرُ ۞ هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى؛ {الحشر: ٢٤}

﴿٣٢٥٦﴾ الْمُصَوِّرُ ۞ سُبْحَانَ الْمُصَوِّرِ؛ {٠٨٨٧}

﴿٣٢٥٧﴾ الْمُصَوِّرُ ۞ اللَّهُ الْمُصَوِّرُ؛ {٠٢٧١}

﴿٣٢٥٨﴾ الْمُصَوِّرُ ۞ سُبْحَانَ الْخَالِقِ الْمُصَوِّرِ؛ {٠٨٨٧}

﴿اعطای وجود، آفرینش، اعطای زندگی دوباره﴾

﴿۳۲۴۲﴾ هر که در آسمان‌ها و زمین و آنچه در آن‌ها و آنچه در میانه‌ی آن‌هاست همه آفرینش اوست و اوست سازنده‌ی آن‌ها و همه‌ی آن‌ها را آفریده است.

﴿۳۲۴۳﴾ ای سازنده.

﴿۳۲۴۴﴾ ای سازنده‌ی شگفتی‌ها!

﴿۳۲۴۵﴾ ای پروردگار و سازنده‌ی هرچیز.

﴿۳۲۴۶﴾ خدایا! تو بلندپایه و برتری، ای خدا تو در بلندپایگی و برتری و معبود، پروردگار، آفریننده، و سازنده‌ی همه‌ی اشیاء.

﴿۳۲۴۷﴾ ای سازنده‌ی هر ساخته.

﴿۳۲۴۸﴾ اوست خداوند یکتا، اوّل و آفریننده‌ی آسمان و نگهدارنده‌ی آن و گستراننده‌ی زمین و پهن‌کننده‌ی آن و سازنده‌ی آنچه میان آن دو و آنچه برشمردیم و نیز چیزهای دیگر که قابل شمارش نیست، می‌باشد.

﴿۳۲۴۹﴾ تنها او سازنده است و غیر او ساخته‌شده‌اند.

﴿۳۲۵۰﴾ ای سازنده‌ی ناساخته.

﴿۳۲۵۱﴾ ای آن که پیامبران و امامان را برای خود به بهترین شکل ساختی!

﴿۳۲۵۲﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... صاحب نعمت‌های بی‌شماری است که شمارشگران از شمارش آن ناتوانند و بندگان تلاشگر نمی‌تواند شکر آن را ادا کنند؛ و ساخته‌های او آن قدر گویاست که منکران نیز نمی‌توانند آن نشانه‌ها را رد کنند.

﴿۳۲۵۳﴾ منزّه است آفریدگاری که چه سازنده است.

۱۷-۱-۵-آبادکننده

﴿۳۲۵۴﴾ ای آبادکننده‌ی آسمان‌ها با فرشتگان خویش!

۱۸-۱-۵-صورت‌بخش

﴿۳۲۵۵﴾ او خداوندی است خالق، آفریننده‌ی بی‌سابقه، و صورتگری (بی‌نظیر) برای او نام‌های نیک است.

﴿۳۲۵۶﴾ منزّه است خدای صورت‌آفرین.

﴿۳۲۵۷﴾ خداوند صورت‌تگر.

﴿۳۲۵۸﴾ منزّه است خدای آفریدگار و تصویرگر.

﴿۴۴۹﴾

﴿التَّكْوِينُ، الْخَلْقُ، تَجْدِيدُ الْحَيَاةِ﴾

﴿٣٢٥٩﴾ الْمُصَوِّرُ	○ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ؛ {٠٦٩٠}
﴿٣٢٦٠﴾ الْمُصَوِّرُ الْحَكِيمُ	○ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْمُصَوِّرُ الْحَكِيمُ؛ {٠٠٦٥}
﴿٣٢٦١﴾ الْمُصَوِّرُ الْمَاجِدِ	○ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمُصَوِّرِ الْمَاجِدِ الْوَاحِدِ الَّذِي خَشَعَتْ لَهُ الْجِبَالُ وَمَا فِيهَا يَا اللَّهُ؛ {٠١٣٥}
﴿٣٢٦٢﴾ مُصَوِّرٌ	○ يَا مُصَوِّرُ؛ {٠٠٣٩}
﴿٣٢٦٣﴾ مُصَوِّرُ أَجْسَادِ الْعِبَادِ	○ الْحَمْدُ لِلَّهِ مُصَوِّرِ أَجْسَادِ الْعِبَادِ بِقُدْرَتِهِ وَمُخَالَفِ صُورِ مَنْ بَقُدْرَتِهِ
﴿٣٢٦٤﴾ مُصَوِّرُ الْأَجْسَامِ	○ آغُوذُ بِاللَّهِ رَبِّ الْأَشْيَاءِ وَمُقَدِّرِهَا وَخَالِقِ الْأَجْسَامِ وَمُصَوِّرِهَا؛ {٠٩٣٩}
﴿٣٢٦٥﴾ مُصَوِّرُ الْبَرَايَا	○ يَا مُصَوِّرَ الْبَرَايَا؛ {٠٩٥٥}
﴿٣٢٦٦﴾ مُصَوِّرِي	○ فَاسْأَلِ اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكَ، وَخَالِقِي وَخَالِقَكَ، وَمُقَدِّرِي وَمُقَدِّرَكَ، وَمُصَوِّرِي وَمُصَوِّرَكَ؛ {١٩٥٦}

١٩-٥-١- تجسيم: (مُجَسِّم)

﴿٣٢٦٧﴾ مُجَسِّمُ الْأَجْسَامِ	○ هُوَ... مُجَسِّمُ الْأَجْسَامِ؛ {٠٦٩٣}

٢-٥-٢- بعث، إحياء، تجديد، بَعَثَرَة، حشر، نشر، جمع، إزراع، إسفاء، إعادة، ردّ

١-٢-٥- بعث: (بَاعَثَ)

﴿٣٢٦٨﴾ الْبَاعِثُ	○ اللَّهُمَّ... أَنْتَ الْبَاعِثُ وَأَنَا الْمُبْعُوثُ؛ {٠٦٢٨}
﴿٣٢٦٩﴾ الْبَاعِثُ	○ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةً وَتِسْعِينَ أَسْمَاءً مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا إِنَّهُ... الْبَاعِثُ؛ {٠٠٠٤}
﴿٣٢٧٠﴾ الْبَاعِثُ التَّوَّابُ	○ اللَّهُ... الْبَاعِثُ التَّوَّابُ؛ {٠٤٩٥}
﴿٣٢٧١﴾ الْبَاعِثُ الْحَمِيدُ	○ اللَّهُ... الْبَاعِثُ الْحَمِيدُ؛ {٠٦٣٠}
﴿٣٢٧٢﴾ الْبَاعِثُ الشَّهِيدُ	○ اللَّهُ... الْبَاعِثُ الشَّهِيدُ؛ {٠٦٣٢}
﴿٣٢٧٣﴾ الْبَاعِثُ النَّصِيرُ	○ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ... الْبَاعِثِ النَّصِيرِ؛ {٠٦٣٣}
﴿٣٢٧٤﴾ الْبَاعِثُ الْوَارِثُ	○ يَا اللَّهُ الْبَاعِثُ الْوَارِثُ؛ {٠٠٥١}
﴿٣٢٧٥﴾ الْبَاعِثُ الْوَارِثُ	○ سُبْحَانَ اللَّهِ الْبَاعِثِ الْوَارِثِ؛ {١٢٨٨}

«اعطای وجود، آفرینش، اعطای زندگی دوباره»

«۳۲۵۹» منزّه است خدای تصویرگر.
«۳۲۶۰» منزّهی تو خدای صورتگر سنجیده کار.
«۳۲۶۱» ای خدا، تو را به نام تصویرکننده و بزرگوار و یگانه‌ات، که کوه‌ها و آنچه در آن‌هاست، در مقابل آن سر فرود آوردند می‌خوانم.
«۳۲۶۲» ای صورتگر.
«۳۲۶۳» ستایش مخصوص خداوندی است که... به قدرت خویش بدن بندگان را شکل داد و چهره‌ی آفریده‌هایش را متفاوت قرار داد.
«۳۲۶۴» پناه می‌برم به خداوند، پروردگار اشیاء و تعیین‌کننده‌ی اندازه‌ی آن‌ها و آفریننده‌ی اجسام و صورتگر آن‌ها.
«۳۲۶۵» ای تصویرگر آفریده‌ها.
«۳۲۶۶» پس، از خداوندی که پروردگار من است و پروردگار تو، آفریننده‌ی من است و آفریننده‌ی تو، تقدیرکننده‌ی سرنوشت من است و تقدیرکننده‌ی سرنوشت تو، صورتگر نقش من و توسل در خواست می‌کنم.
۱۹-۱-۵- جسم‌بخش

«۳۲۶۷» او به وجودآورنده‌ی جسم‌هاست.
۲-۵- برانگیختن، زنده کردن، دوباره زنده کردن، جمع کردن، از گور بیرون آوردن، دوباره آوردن، برگرداندن
۱-۲-۵- برانگیزاننده

«۳۲۶۸» خدایا... تو برانگیزاننده هستی و من برانگیخته‌شده.
«۳۲۶۹» برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها برانگیزاننده است.
«۳۲۷۰» خداوند... برانگیزاننده و بازگشت‌کننده است.
«۳۲۷۱» خداوند... برانگیزاننده و ستوده است.
«۳۲۷۲» خداوند... برانگیزاننده و گواه است.
«۳۲۷۳» خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت... برانگیزاننده و یاری‌کننده.
«۳۲۷۴» ای خدای برانگیزاننده‌ی وارث.
«۳۲۷۵» منزّه است خداوندی که برانگیزاننده و وارث است.

﴿التَّكْوِينُ، الْخَلْقُ، تَجْدِيدُ الْحَيَاةِ﴾

﴿٣٢٧٦﴾ الْبَاعِثُ الْوَارِثَ ❖ يَا اللَّهُ الْمُعِيدَ الْبَاعِثَ الْوَارِثَ لِجَمِيعِ خَلْقِهِ؛ {٥٨٩}

لِجَمِيعِ خَلْقِهِ

﴿٣٢٧٧﴾ بَاعِثُ ❖ يَا بَاعِثُ؛ {٠٠٣٩}

﴿٣٢٧٨﴾ بَاعِثُ الْأَرْوَاحَ ❖ يَا بَاعِثَ الْأَرْوَاحَ؛ {٠٠٠٢}

﴿٣٢٧٩﴾ بَاعِثُ الْبَرَايَا ❖ يَا بَاعِثَ الْبَرَايَا؛ {٠٠٣٩}

﴿٣٢٨٠﴾ بَاعِثُ مِنَ الْقُبُورِ ❖ يَا بَاعِثُ مِنَ الْقُبُورِ؛ {٠٠٢٧}

﴿٣٢٨١﴾ بَاعِثُنَا ❖ يَا بَاعِثُنَا؛ {٠٠٢٨}

﴿٣٢٨٢﴾ بَاعِثِي ❖ أَنْتَ مَوْلَايَ وَخَالِقِي وَبَاعِثِي؛ {٠٠٦٥}

٢-٥-٢- إحياء: (مُحْيِي الْمَوْتَى)

﴿٣٢٨٣﴾ مُحْيِي الْمَوْتَى ❖ فَانْظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ

لَمُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ؛ {الروم: ٥٠}

﴿٣٢٨٤﴾ مُحْيِي أَجْسَادِ الْمَوْتَى ❖ يَا مُحْيِي قَطْرِ الْمَطَرِ وَوَرَقِ الشَّجَرِ وَ مُحْيِي أَجْسَادِ الْمَوْتَى

لِلْحَشَرِ؛ {٠٦٦٠}

﴿٣٢٨٥﴾ مُحْيِي الْأَمْوَاتِ ❖ يَا مُحْيِي الْأَمْوَاتِ؛ {٠٠٣٩}

﴿٣٢٨٦﴾ مُحْيِي الْعِظَامِ الرَّمِيمِ ❖ يَا مُحْيِي الْعِظَامِ الرَّمِيمِ الدَّارِسَاتِ؛ {١٩٠١}

﴿٣٢٨٧﴾ مُحْيِي الْعِظَامِ ❖ يَا مُحْيِي الْعِظَامِ وَ هِيَ رَمِيمٌ بَعْدَ الْمَوْتِ؛ {٠٠٢٠}

﴿٣٢٨٨﴾ مُحْيِي الْمَوْتَى ❖ يَا مُحْيِي الْمَوْتَى؛ {٠٥٨٨}

﴿٣٢٨٩﴾ مُحْيِي الْمَوْتَى وَ ❖ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ مُدَبِّرُ الْأُمُورِ مُبْدِيُ الْخَفِيَّاتِ مُعْلِنُ

السَّرَائِرِ مُحْيِي الْمَوْتَى وَالْعِظَامِ وَ هِيَ رَمِيمٌ؛ {٠٦٧٥}

﴿٣٢٩٠﴾ مُحْيِي النُّفُوسِ ❖ يَا مُحْيِي النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ؛ {١٢٤٦}

﴿٣٢٩١﴾ مُحْيِي النُّفُوسِ ❖ يَا مُحْيِي النُّفُوسِ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ؛ {١٩٠٢}

﴿٣٢٩٢﴾ مُحْيِي عِظَامِي ❖ يَا مُحْيِي عِظَامِي وَ هِيَ رَمِيمٌ؛ {٠٩٥١}

﴿٣٢٩٣﴾ مُحْيِي كُلِّ عَظْمٍ رَمِيمٍ ❖ يَا مُحْيِي كُلِّ عَظْمٍ رَمِيمٍ؛ {٠٧١١}

﴿٣٢٩٤﴾ مُحْيِي كُلِّ نَفْسٍ ❖ يَا مُحْيِي كُلِّ نَفْسٍ بَعْدَ الْمَوْتِ؛ {٠٠٠٢}

﴿٣٢٩٥﴾ مُحْيِي الْعِظَامِ ❖ سُبْحَانَ الَّذِي يُحْيِي الْعِظَامَ وَ هِيَ رَمِيمٌ؛ {٠٠٦٤}

﴿اعطای وجود، آفرینش، اعطای زندگی دوباره﴾

﴿۳۲۷۶﴾ ای خدای بازگرداننده، برانگیزنده و ارث‌برنده از تمام آفریدگانش.

﴿۳۲۷۷﴾ ای برانگیزنده.

﴿۳۲۷۸﴾ ای برانگیزنده‌ی روح‌ها.

﴿۳۲۷۹﴾ ای برانگیزنده‌ی آفریدگان.

﴿۳۲۸۰﴾ ای برانگیزاننده مردگان از قبرها.

﴿۳۲۸۱﴾ ای برانگیزنده‌ی ما.

﴿۳۲۸۲﴾ تو سرپرست من و آفریدگار و برانگیزاننده‌ی منی.

۲-۵-۲- زنده‌کننده‌ی مردگان

﴿۳۲۸۳﴾ به آثار رحمت الهی بنگر که چگونه زمین را بعد از مردنش زنده می‌کند چنین کسی (که زمین مرده را زنده کرد) زنده کننده مردگان (در قیامت) است و او بر همه چیز تواناست!

﴿۳۲۸۴﴾ ای شمارنده‌ی قطره‌های باران و برگ‌های درختان و زنده کننده‌ی بدن‌های مردگان برای گردآوردن.

﴿۳۲۸۵﴾ ای زندگی‌بخش مردگان.

﴿۳۲۸۶﴾ ای زندگی‌بخش استخوان‌های پوسیده.

﴿۳۲۸۷﴾ ای که استخوان‌های پوسیده را بعد از مرگ، زنده می‌کنی!

﴿۳۲۸۸﴾ ای زندگی‌بخش مردگان.

﴿۳۲۸۹﴾ خداوند بزرگ‌تر است، خداوند بزرگ‌تر است، او که کارها را تدبیر نمود و نهان‌ها را آشکار ساخت و از درون‌ها پرده برداشت و مرده‌ها و استخوان‌های پوسیده را زنده می‌کند.

﴿۳۲۹۰﴾ ای آن که تمام جان‌ها را بعد از مرگ زنده می‌کنی.

﴿۳۲۹۱﴾ ای آن که تمام جان‌ها را بعد از مرگ زنده می‌کنی.

﴿۳۲۹۲﴾ ای زندگی‌بخش استخوان‌های پوسیده‌ی من.

﴿۳۲۹۳﴾ ای زندگی‌بخش استخوان‌های پوسیده.

﴿۳۲۹۴﴾ ای زندگی‌بخش همگان پس از مرگ.

﴿۳۲۹۵﴾ منزّه است خدایی که استخوان‌ها را زنده می‌کند درحالی که پوسیده‌اند.

﴿التَّكْوِينُ، الْخَلْقُ، تَجْدِيدُ الْحَيَاةِ﴾

{٣٢٩٦} مُحْيِي الْمَوْتِ ﴿سُبْحَانَ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى؛ {١٢٧٤}

{٣٢٩٧} مُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالْنَّوْلِ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَخُجِرُ الْمَيِّتِ

مِنَ الْحَيِّ ذَلِكَهُمُ اللَّهُ فَأَتَى تُوَفَّقُونَ؟ {الأنعام: ٩٥}

{٣٢٩٨} مُخْرِجُ الْحَيِّ ﴿يَا مُخْرِجُ الْحَيِّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ؛ {٠٠٢٩}

٣-٢-٥- تجديد: (مُجدّد)

﴿٣٢٩﴾ مُجَدِّدُ كُلِّ بَالٍ ﴿٣٣٠﴾ مُبْعِثُ الْقُبُورِ ﴿٣٣١﴾ خَيْرُ رَحْمَتِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَيْرٍ؛ {العاديات: ١١-٩}

۵-۲-۵- حشر: (حاشر)

﴿٣٣٠٢﴾ حَاشِرُ الْخَلَائِقِ ﴿٣٣٠٢﴾ يَا حَاشِرَ الْخَلَائِقِ فِي الْيَوْمِ الْمَوْعُودِ؛ {٠٠٣٩}

٥-٢-٦- نشر: (ناشر، مُنشر)

﴿٣٣.٣﴾ نَاشِرُ الْأَرْوَاحِ	﴿٣٣.٣﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ نَاشِرِ الْأَرْوَاحِ؛ {٢٠٨٣}
﴿٣٣.٤﴾ نَاشِرُ الْأَمْوَاتِ	﴿٣٣.٤﴾ يَا نَاشِرَ الْأَمْوَاتِ؛ {٠٧٧٩}
﴿٣٣.٥﴾ مُنْشِرُ الْأَمْوَاتِ	﴿٣٣.٥﴾ يَا مُنْشِرَ الْأَمْوَاتِ؛ {٢٠٤٨}
﴿٣٣.٦﴾ مُنْشِرُ الْعِظَامِ	﴿٣٣.٦﴾ يَا... مُنْشِرَ الْعِظَامِ بَعْدَ الْمَوْتِ؛ {٠٠٥٧}
﴿٣٣.٧﴾ مُنْشِرُ الْعِظَمِ	﴿٣٣.٧﴾ يَا بَارِيَّ الْجَسَدِ وَ مُوسِعَ الْبَلَدِ وَ مُجْرِيَ الْقَوْتِ وَ مَنْزِلَ الْغَيْثِ وَ سَامِعَ الصَّوْتِ وَ سَابِقَ الْقَوْتِ وَ مُنْشِرَ الْعِظَمِ؛ {٠١٨٥}
﴿٣٣.٨﴾ مُنْشِرُ الْمَوْتَى	﴿٣٣.٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... مُنْشِرِ الْمَوْتَى؛ {٠٩٤٦}

٧-٢-٥- جمع: (جامع)

﴿٣٣٠﴾ جامعُ النَّاسِ ﴿٣٣٠﴾ رَّبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ؛ {الْعَمْرَان: ٩}

﴿۳۳۱﴾ جَامِعُ كُلِّ فَوْتٍ ❁ يَا جَامِعَ كُلِّ فَوْتٍ؛ {۰۵۶۰}

﴿اعطای وجود، آفرینش، اعطای زندگی دوباره﴾

﴿۳۲۹۶﴾ منزّه است خدایی که مردگان را زنده می‌کند.
﴿۳۲۹۷﴾ خداوند، شکافنده‌ی دانه و هسته است زنده را از مرده خارج می‌سازد، و مرده را از زنده بیرون می‌آورد این است خدای شما! پس چگونه از حقّ منحرف می‌شوید؟!
﴿۳۲۹۸﴾ ای بیرون‌آورنده‌ی زنده از مرده و خارج‌کننده‌ی مرده از زنده!

۳-۲-۵- نوکننده

﴿۳۲۹۹﴾ ای نوکننده‌ی هر کهنه!

۴-۲-۵- برانگیزاننده

﴿۳۳۰۰﴾ ای زیرورو کننده‌ی گورها با قدرت خویش!
﴿۳۳۰۱﴾ آیا نمی‌داند در آن روز که تمام کسانی که در قبرها هستند برانگیخته می‌شوند، و آنچه در درون سینه‌هاست آشکار می‌گردد، در آن روز پروردگارشان از آن‌ها کاملاً با خبر است!

۵-۲-۵- جمع‌کننده

﴿۳۳۰۲﴾ ای جمع‌کننده‌ی آفریدگان در روز وعده‌داده‌شده!

۶-۲-۵- برپادارنده، زنده‌کننده‌ی مردگان

﴿۳۳۰۳﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که برپادارنده‌ی ارواح است.
﴿۳۳۰۴﴾ ای زنده‌کننده‌ی مردگان.
﴿۳۳۰۵﴾ ای زنده‌کننده‌ی مردگان!
﴿۳۳۰۶﴾ ای پراکنده‌کننده‌ی استخوان‌ها پس از مرگ.
﴿۳۳۰۷﴾ ای پدیدآورنده‌ی کالبد، و گسترش‌دهنده‌ی شهر، جاری‌کننده‌ی غذا، و فرودآورنده‌ی باران، و شنونده‌ی صدا، و پیشی‌گیرنده بر نابودی، و زنده‌کننده‌ی استخوان بعد از مرگ.
﴿۳۳۰۸﴾ ستایش خدایی را سزااست که... برپادارنده‌ی مردگان است.

۷-۲-۵- جمع‌کننده

﴿۳۳۰۹﴾ پروردگارا! تو مردم را، برای روزی که تردیدی در آن نیست، جمع خواهی کرد زیرا خداوند، از وعده خود، تخلف نمی‌کند. (ما به تو و رحمت بی‌پایانت، و به وعده‌ی رستاخیز و قیامت ایمان داریم.)»

﴿۳۳۱۰﴾ ای جمع‌کننده‌ی هر آنچه از دست رود.

﴿التَّكْوِينُ، الْخَلْقُ، تَجْدِيدُ الْحَيَاةِ﴾

﴿٣٣١١﴾ جَامِعُ الْأُمَمِ	⊗ يَا جَامِعُ الْأُمَمِ؛ {٠٠٠٢}
٥-٢-٨- إزراع: (مُزْرَع)	
﴿٣٣١٢﴾ مُزْرَعُ قُبُورِ الْعَالَمِينَ	⊗ يَا مُزْرَعُ قُبُورِ الْعَالَمِينَ؛ {٠٠٢٩}
٥-٢-٩- إسفاء: (مُسْفَى)	
﴿٣٣١٣﴾ مُسْفَى	⊗ يَا مُسْفَى؛ {٠٢٨٣}
٥-٢-١٠- إعادة: (مُعِيد)	
﴿٣٣١٤﴾ الْمُعِيدُ إِذَا أَفْنَى	⊗ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هُوَ الْمُعِيدُ إِذَا أَفْنَى؛ {٠٠٢٨}
﴿٣٣١٥﴾ الْمُعِيدُ الْبَاعِثَ	⊗ يَا اللَّهُ الْمُعِيدُ الْبَاعِثَ؛ {٠٥٨٩}
﴿٣٣١٦﴾ مُعِيدٌ	⊗ سُبْحَانَهُ مِنْ مُعِيدٍ مَا أَفْطَرَهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٣٣١٧﴾ مُعِيدٌ	⊗ يَا مُعِيدُ؛ {٠٠٣٩}
﴿٣٣١٨﴾ مُعِيدُ الْأَشْيَاءِ	⊗ يَا اللَّهُ الْمُبْدِئُ الْأَشْيَاءِ وَمُعِيدَهَا؛ {٠٥٨٩}
﴿٣٣١٩﴾ مُعِيدُ الْأَكْوَارِ طَبَقًا	⊗ الْحَمْدُ لِلَّهِ مُدَبِّرِ الْأَذْوَارِ وَمُعِيدِ الْأَكْوَارِ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ وَ
عَنْ طَبَقٍ وَعَالَمًا بَعْدَ عَالَمٍ	عَالَمًا بَعْدَ عَالَمٍ؛ {١٩١١}
﴿٣٣٢٠﴾ مُعِيدُ الْأَنَامِ بَعْدَ	⊗ أَنْتَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ بَارِئُ الْأَجْسَامِ وَالنُّفُوسِ وَمُنْخَرِ
الْفَنَاءِ وَالتَّطْمِيسِ	الْعِظَامِ وَمُمِيتُ الْأَنَامِ وَمُعِيدُهَا بَعْدَ الْفَنَاءِ وَالتَّطْمِيسِ؛
	{٠٥٩٤}
﴿٣٣٢١﴾ مُعِيدُ الْبِدَايَا	⊗ يَا مُبْدِئَ الْبِدَايَا وَمُعِيدَهَا بَعْدَ فَنَائِهَا بِقُدْرَتِهِ؛ {٠٦٠٠}
﴿٣٣٢٢﴾ مُعِيدُ الْبِدَائِعِ	⊗ يَا بَدِيعَ الْبِدَائِعِ وَمُعِيدَهَا بَعْدَ فَنَائِهَا بِقُدْرَتِهِ؛ {٠٤٨٥}
﴿٣٣٢٣﴾ مُعِيدُ الْبِرَايَا	⊗ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُبْدِئُ الْبِرَايَا وَمُعِيدُهَا بَعْدَ فَنَائِهَا بِقُدْرَتِهِ؛
	{٠٢٧١}
﴿٣٣٢٤﴾ مُعِيدُ الْخَلْقِ	⊗ اللَّهُمَّ أَنْتَ... مُبْتَدِعُ الْخَلْقِ وَمُعِيدُهُ؛ {٠٠٣٢}
﴿٣٣٢٥﴾ مُعِيدُ الْخَلْقِ	⊗ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُبْدِئُ الْخَلْقِ وَمُعِيدُهُمْ؛ {١٩٧٩}
﴿٣٣٢٦﴾ مُعِيدُ الْعِظَامِ الْبَالِيَةِ	⊗ يَا مُعِيدَ الْعِظَامِ الْبَالِيَةِ بَعْدَ الْمَوْتِ؛ {١٣١٥}
﴿٣٣٢٧﴾ مُعِيدُ كُلِّ شَيْءٍ	⊗ مُبْدِئُ كُلِّ شَيْءٍ وَمُعِيدُهُ؛ {٠٠٣٩}
﴿٣٣٢٨﴾ مُعِيدُ ذُوْ إِفْنَاءٍ	⊗ يَا مُعِيدًا ذَا إِفْنَاءٍ؛ {١٩٧٨}
	﴿٤٥٦﴾

﴿اعطای وجود، آفرینش، اعطای زندگی دوباره﴾

﴿۳۳۱﴾ ای گردآورندهی اَمّت‌ها.

۵-۲-۸- رویاننده

﴿۳۳۲﴾ ای رویانندهی قبرهای جهانیان!

۵-۲-۹- برانگیزنده

﴿۳۳۳﴾ ای برانگیزنده.

۵-۲-۱۰- بازگرداننده

﴿۳۳۴﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست، اوست بازگردانندهی [آفریدگان] پس از نابودی آن‌ها.

﴿۳۳۵﴾ ای خدای بازگرداننده و برانگیزنده.

﴿۳۳۶﴾ منزّه است بازگرداننده‌ای که چه آفریننده است.

﴿۳۳۷﴾ ای بازگرداننده.

﴿۳۳۸﴾ ای خدای آغازگر و بازگردانندهی اشیاء.

﴿۳۳۹﴾ ستایش مخصوص خدایی است که تدبیرکنندهی افلاک است، و بعد از هر فلکی

فلکی می‌آورد و بعد از هر عالمی عالمی دیگر پدید می‌آورد.

﴿۳۳۱۰﴾ تو فرمانروای پاک و مبارکی؛ پدیدآورندهی اجسام و آدمیان؛ پوسانندهی استخوان‌ها و

میرانندهی زندگان؛ و بازگردانندهی آن‌ها را بعد از نابود و ناپدیدشدن.

﴿۳۳۱۱﴾ ای آفرینندهی نخستینان. و بازگردانندهی آنان بعد از نابودی‌شان به قدرت خویش.

﴿۳۳۱۲﴾ ای آن که با توان خویش آفرینندهی شگفتی‌ها و بازآورندهی آن‌ها بعد از فنایشان

هستی.

﴿۳۳۱۳﴾ معبودی نیست جز خدای پدیدآورندهی آفریدگان به قدرت خویش، و بازگردانندهی

آن‌ها پس از نابودی‌شان.

﴿۳۳۱۴﴾ پدیدآورنده‌ای هر چیز و بازگردانندهی آن هستی.

﴿۳۳۱۵﴾ تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ آغازگر و بازگردانندهی آفریدگان.

﴿۳۳۱۶﴾ ای بازگردانندهی استخوان‌های پوسیده پس از مرگ.

﴿۳۳۱۷﴾ آغازکننده و بازگردانندهی هر چیز.

﴿۳۳۱۸﴾ ای بازگردانندهی نابودشدگان.

﴿التَّكْوِينُ، الْخَلْقُ، تَجْدِيدُ الْحَيَاةِ﴾

١١-٢-٥- رَدِّ: (رَأَدُّ كُلِّ طِينَةٍ إِلَى مَعْدِنِهَا)

﴿٣٣٢٩﴾ رَأَدُّ كُلِّ طِينَةٍ إِلَى ۞ إِنَّ اللَّهَ رَأَدُّ كُلِّ طِينَةٍ إِلَى مَعْدِنِهَا فَرَأَدُّهُمْ إِلَى عِلِّيِّينَ وَ
مَعْدِنِهَا فَرَأَدُّهُمْ إِلَى عِلِّيِّينَ وَ رَأَدُّهُمْ إِلَى سَجِّينَ؛ {١١١٨}
رَأَدُّهُمْ إِلَى سَجِّينَ

﴿اعطای وجود، آفرینش، اعطای زندگی دوباره﴾

۱۱-۲-۵. بازگرداننده‌ی هر سرشت به معدن خود

﴿۳۳۲۹﴾ خداوند بازگرداننده‌ی هر طینتی به معدن خودش است؛ بازگرداننده‌ی آنان به علّین و بازگرداننده‌ی دیگران به سجّین.

الفصل السادس: القُدَّاسَةُ وَالنُّورُ وَالسُّرُورُ وَالْجَمَالُ وَالْحَلَاوَةُ

١-٦- طهارة، قداسة، نزاهة، نقاوة، وقاية، براءة، زُكاء، سُبْح، طيب، بركة

١-٦-١ طهارة: (أَطْهَرَ، طَاهِر، طُهُر، طَهَّر، مُطَهَّر، مُطَهَّرٌ)

- ﴿٣٣٠﴾ أَطْهَرُ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ قُدُوسٍ مَا أَظْهَرَ [مَا أَظْهَرَ]؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٣٣١﴾ أَطْهَرُ الطَّاهِرِينَ ❖ يَا أَطْهَرَ الطَّاهِرِينَ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٣٣٢﴾ أَطْهَرُ مِنْ كُلِّ طَاهِرٍ ❖ يَا أَطْهَرَ مِنْ كُلِّ طَاهِرٍ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٣٣٣﴾ الطَّاهِرُ ❖ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا إِنَّهُ... الطَّاهِرُ؛ {٠٠٠٤}
- ﴿٣٣٤﴾ الطَّاهِرُ الطُّهْرُ الْمُطَهَّرُ ❖ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الطَّاهِرِ الطُّهْرِ الْمُطَهَّرِ؛ {١٥٣٢}
- ﴿٣٣٥﴾ الطَّاهِرُ الطَّيِّبُ الْمُبَارَكُ ❖ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الطَّاهِرِ الطَّيِّبِ الْمُبَارَكِ؛ {١٥٣٣}
- ﴿٣٣٦﴾ الطَّاهِرُ الْمُطَهَّرُ الطُّهْرُ ❖ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الطَّاهِرُ [الْمُطَهَّرُ] الطُّهْرُ؛ {١٥٣٥}
- ﴿٣٣٧﴾ الطَّاهِرُ الْمُقَدَّسُ ❖ يَا رَبَّ الطَّاهِرِ الْمُقَدَّسِ الْمُبَارَكِ؛ {١٥٣٤}
- ﴿٣٣٨﴾ الطَّاهِرُ عَنِ الْوَلَدِ ❖ الطَّاهِرُ عَنِ الْوَلَدِ الْعَالِي عَنِ أَنْ يُوَلَدَ؛ {٠٠٠٥}
- ﴿٣٣٩﴾ الطَّاهِرُ فَلَا شَيْءَ كَمِثْلِهِ ❖ يَا قُدُوسُ الطَّاهِرُ فَلَا شَيْءَ كَمِثْلِهِ؛ {٠٤٨٥}
- ﴿٣٤٠﴾ الطَّاهِرُ مِنْ كُلِّ آفَةٍ ❖ يَا زَاكِي الطَّاهِرُ مِنْ كُلِّ آفَةٍ؛ {٠٤٨٥}
- ﴿٣٤١﴾ الطَّاهِرُ مِنْ كُلِّ آفَةٍ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الزَّكِيُّ الطَّاهِرُ مِنْ كُلِّ آفَةٍ بِقُدْسِهِ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿٣٤٢﴾ الطَّاهِرُ مِنْ كُلِّ سُوءٍ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْقُدُّوسُ الطَّاهِرُ مِنْ كُلِّ سُوءٍ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿٣٤٣﴾ طَاهِر ❖ يَا طَاهِرٍ؛ {٠٠٠٢}
- ﴿٣٤٤﴾ طَاهِر ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ طَاهِرٍ مَا أَزْكَاهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٣٤٥﴾ طَاهِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ❖ يَا طَاهِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠٠٥٠}

فصل ۶: پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی

۱-۶ پاکی، پاکیزگی، دوربودن از پلیدی‌ها، برکت

۱-۱-۶ پاک‌ترین، پاک، پاکیزه

﴿۳۳۰﴾ منزّه است مقدّسی که چه‌بسیار پاک است!

﴿۳۳۱﴾ ای پاک‌ترین پاکان.

﴿۳۳۲﴾ ای پاک‌تر از هر پاک!

﴿۳۳۳﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از

آن نام‌ها پاک است.

﴿۳۳۴﴾ خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نام پاک، پاکیزه و پاک‌کننده‌ات.

﴿۳۳۵﴾ خدایا! همانا از تو درخواست می‌کنم به نام تو که پاک و نیکو و با برکت است.

﴿۳۳۶﴾ خدایا! تو پاک و منزّه‌ی؛ تو خدای پاک و پاکیزه هستی.

﴿۳۳۷﴾ ای پروردگار من ای پاک و منزّه و مبارک.

﴿۳۳۸﴾ عاری از فرزند و بالاتر از آن است که صاحب فرزند شود.

﴿۳۳۹﴾ ای پاک پاکیزه که چیزی مانند او نیست.

﴿۳۴۰﴾ ای آن‌که با قداست خود از هر آفتی پاک و مبرا گشت.

﴿۳۴۱﴾ معبودی نیست جز خدایی که به قداست خود از هر آفتی پاک است.

﴿۳۴۲﴾ معبودی نیست جز خدای مقدّسی که از هر بدی پاک است.

﴿۳۴۳﴾ ای پاک.

﴿۳۴۴﴾ منزّه است آشکاری که چه پاک است.

﴿۳۴۵﴾ ای پاکِ آسمان‌ها و زمین.

﴿الْقِدَاسَةُ وَالتَّوَرُّ وَالتَّوَرُّ وَالتَّوَرُّ وَالتَّوَرُّ﴾

﴿٣٣٤٦﴾ الطُّهْرُ	﴿٠٠٦٥﴾ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الطُّهْرُ؛
﴿٣٣٤٧﴾ الطُّهْرُ الطَّاهِرُ	﴿٠٠٥١﴾ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الطُّهْرُ الطَّاهِرُ؛
﴿٣٣٤٨﴾ طَهُّورُ	﴿٠٠٠٢﴾ يَا طَهُّورُ؛
﴿٣٣٤٩﴾ مُطَهَّرُ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُطَهَّرُ؛
﴿٣٣٥٠﴾ الْمُطَهَّرُ	﴿١٥٣٢﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الطَّاهِرِ الطُّهْرِ الْمُطَهَّرِ؛
﴿٣٣٥١﴾ الْمُطَهَّرُ الطَّاهِرُ	﴿٠٠٠٢﴾ وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا خَتَمْتُ هَذَا الْكِتَابَ عَلَى اسْمِ اللَّهِ الْمُقَدَّسِ الْمُطَهَّرِ الطَّاهِرِ؛ {١٩٦٦}
﴿٣٣٥٢﴾ مُطَهَّرُ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا مُطَهَّرُ؛
﴿٣٣٥٣﴾ مُطَهَّرُ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ ﷺ	﴿٠٠٢٣﴾ يَا مُذْهَبَ عَنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ ﷺ الرَّجْسَ وَمُطَهَّرَهُمْ تَطْهِيرًا؛
﴿٣٣٥٤﴾ مُطَهَّرُ مَكْنُونِ	﴿٠١٨٥﴾ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ مُقَدَّسٍ مُطَهَّرٍ مَكْنُونٍ؛
٢-١-٤-٦ قِدَاسَةٌ: (أَقْدَسُ، ذُو الْقُدُسِ، ذُو الْمُلْكِ الْقُدُّوسِ، قُدُّسٌ، قُدُّوسٌ، مُتَقَدِّسٌ، مُقَدَّسٌ)	
﴿٣٣٥٥﴾ أَقْدَسُ	﴿٠٢٢٦﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ بَادٍ مَا أَقْدَسَهُ؛
﴿٣٣٥٦﴾ أَقْدَسُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ بَادٍ مَا أَقْدَسَهُ؛
﴿٣٣٥٧﴾ أَقْدَسُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ	﴿٠٠٧٤﴾ اللَّهُ أَكْبَرُ وَأَقْدَسُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَأَطْهَرُ؛
﴿٣٣٥٨﴾ أَقْدَسُ مِنْ كُلِّ قُدُّوسٍ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا أَقْدَسَ مِنْ كُلِّ قُدُّوسٍ؛
﴿٣٣٥٩﴾ ذُو الْقُدُسِ	﴿٠٠٧٦﴾ يَا ذَا الْقُدُسِ؛
﴿٣٣٦٠﴾ ذُو الْقُدُسِ وَالسُّبْحَانِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا ذَا الْقُدُسِ وَالسُّبْحَانِ؛
﴿٣٣٦١﴾ مَنْ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ	﴿١٣٩٤﴾ سُبْحَانَ مَنْ تَعَالَى جَدُّهُ وَتَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ؛
﴿٣٣٦٢﴾ مَنْ مَلَأَ الْأَرْضَ قُدُّسُهُ	﴿٠٠٢٨﴾ سُبْحَانَ مَنْ مَلَأَ الْأَرْضَ قُدُّسُهُ؛
﴿٣٣٦٣﴾ مَنْ مَلَأَ الدَّهْرَ قُدُّسُهُ	﴿٠٠٠٩﴾ سُبْحَانَ مَنْ مَلَأَ الدَّهْرَ قُدُّسُهُ؛
﴿٣٣٦٤﴾ ذُو الْمُلْكِ الْقُدُّوسِ	﴿١٠٤٩﴾ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْقُدُّوسِ؛
﴿٣٣٦٥﴾ الْقُدُّوسُ	﴿٠٠١٠﴾ أَشْهَدُ لَهُ بِأَنَّهُ اللَّهُ الَّذِي أَبْلَى الدَّهْرَ قُدُّسُهُ وَالَّذِي يُفْنِي الْأَبَدَ نُورُهُ؛
﴿٣٣٦٦﴾ الْقُدُّوسُ الْعَظِيمُ	﴿٠٤٨٥﴾ بِاسْمِكَ الْقُدُّوسِ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ؛

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

﴿۳۳۴۶﴾ منزّهی تو خدای پاکی.

﴿۳۳۴۷﴾ تو را به نامت که پاک و پاک‌کننده است می‌خوانم.

﴿۳۳۴۸﴾ ای بسیار پاک.

﴿۳۳۴۹﴾ ای پاک!

﴿۳۳۵۰﴾ خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نام پاک، پاکیزه، پاک‌کننده.

﴿۳۳۵۱﴾ و از قرآن آنچه شفا و رحمت مؤمنان است نازل می‌کنیم و برای ستمکاران جز زیان نخواهد بود، پایان بخشیدم این نوشته را با نام خداوند مقدّس پاک پاکیزه.

﴿۳۳۵۲﴾ ای پاک‌کننده.

﴿۳۳۵۳﴾ ای آن‌که ناپاکی را از اهل بیت محمد (علیهم‌السلام) دور کرد و آنان را کاملاً پاک گردانید.

﴿۳۳۵۴﴾ تو را به همه‌ی نام‌های مقدّس و پاک و نهفته می‌خوانم.

۲-۱- پاک‌ترین، دارای پاکی، دارای فرمانروایی پاک، پاک، پاکیزه

﴿۳۳۵۵﴾ منزّه است ظاهری که چه منزّه از عیب‌هاست.

﴿۳۳۵۶﴾ منزّه است ظاهری که چه منزّه از عیب‌هاست.

﴿۳۳۵۷﴾ خداوند از هر چیزی بزرگ‌تر و مقدّس‌تر و پاک‌تر است.

﴿۳۳۵۸﴾ ای پاک‌تر از هر پاک!

﴿۳۳۵۹﴾ ای صاحب پاکی.

﴿۳۳۶۰﴾ ای صاحب قداست و پاکی.

﴿۳۳۶۱﴾ منزّه است خدایی که بزرگ است و نام‌هایش مبارک است.

﴿۳۳۶۲﴾ منزّه است خدایی که پاکی و قداستش زمین را پر کرده است.

﴿۳۳۶۳﴾ منزّه است آن‌که پاکی و قداستش روزگار را پر کرد.

﴿۳۳۶۴﴾ منزّه است صاحب فرمانروایی مقدّس.

﴿۳۳۶۵﴾ و گواهی می‌دهم که تقدّس خداوند، همه‌ی روزگاران را انباشته است و پرتو نور او ابد

را فانی می‌کند.

﴿۳۳۶۶﴾ به نام پاک بزرگ بزرگ‌ترت تو را می‌خوانم.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

- ﴿٣٣٦٧﴾ قُدُّوسُ فِي سَمَائِهِ ☉ يَا قُدُّوساً فِي سَمَائِهِ [فِي أَسْمَائِهِ]؛ {٠٨٠٠}
- ﴿٣٣٦٨﴾ قُدُّوسُ فِي الْأَرْضِينَ ☉ يَا قُدُّوساً فِي السَّمَاوَاتِ وَ قُدُّوساً فِي الْأَرْضِينَ؛ {٠٥٩٣}
- ﴿٣٣٦٩﴾ قُدُّوسُ فِي السَّمَاوَاتِ ☉ يَا قُدُّوساً فِي السَّمَاوَاتِ وَ قُدُّوساً فِي الْأَرْضِينَ أَرْضِينَ؛ {٠٥٩٣}
- ﴿٣٣٧٠﴾ قُدُّوسُ فِي سَمَائِهِ ☉ يَا قُدُّوساً فِي سَمَائِهِ؛ {٠٨٠٠}
- ﴿٣٣٧١﴾ الْقُدُّوسُ ☉ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمُنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ؛ {الحشر: ٢٣}
- ﴿٣٣٧٢﴾ الْقُدُّوسُ ☉ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى تِسْعَةً وَ تِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا إِنَّهُ... الْقُدُّوسُ؛ {٠٠٠٤}
- ﴿٣٣٧٣﴾ الْقُدُّوسُ ☉ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَلِكِ الْحَيِّ الْقُدُّوسُ؛ {٠٠٤٣}
- ﴿٣٣٧٤﴾ الْقُدُّوسُ الَّذِي لَمْ تَزَلْ ☉ أَنْتَ اللَّهُ الْمَلِكُ الْجَبَّارُ الْقُدُّوسُ الَّذِي لَمْ تَزَلْ أَرْلِيًّا أَبَدِيًّا سَرْمَدِيًّا دَائِمًا فِي الْغُيُوبِ؛ {٠٠١٧}
- ﴿٣٣٧٥﴾ الْقُدُّوسَ الطَّاهِرَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ☉ يَا اللَّهُ الْقُدُّوسَ الطَّاهِرَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ فَلَا شَيْءَ يَعْدِلُهُ؛ {٠٥٨٩}
- ﴿٣٣٧٦﴾ الْقُدُّوسُ الظَّاهِرُ ☉ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْقُدُّوسُ الظَّاهِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٢٧١}
- ﴿٣٣٧٧﴾ الْقُدُّوسُ الْعَظِيمُ ☉ اللَّهُمَّ أَنْتَ... الْقُدُّوسُ الْعَظِيمُ؛ {٠٠٠٧}
- ﴿٣٣٧٨﴾ الْقُدُّوسَ رَبَّ الْعِزَّةِ ☉ سُبْحَانَ الْقُدُّوسِ رَبِّ الْعِزَّةِ؛ {٠٠٩١}
- ﴿٣٣٧٩﴾ الْقُدُّوسُ عِنْدَ الصِّرَاطِ ☉ حَسْبِيَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْقَدِيرُ الْقُدُّوسُ عِنْدَ الصِّرَاطِ؛ {٠٦٩٢}
- ﴿٣٣٨٠﴾ الْقُدُّوسُ فِي نُورِ الْقُدُسِ ☉ اللَّهُمَّ أَنْتَ... الْقُدُّوسُ فِي نُورِ الْقُدُسِ؛ {٠٠١٧}
- ﴿٣٣٨١﴾ قُدُّوسُ ☉ يَا قُدُّوسُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٣٣٨٢﴾ قُدُّوسُ ☉ سُبْحَانَ اللَّهِ سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَ الرُّوحِ؛ {١٣٤٩}
- ﴿٣٣٨٣﴾ قُدُّوسُ ☉ سُبْحَانَهُ مِنْ قُدُّوسٍ مَا أَظْهَرَهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٣٣٨٤﴾ قُدُّوسُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ ☉ يَا قُدُّوسَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ؛ {٠٠٥٠}
- ﴿٣٣٨٥﴾ قُدُّوسُ الطَّاهِرُ ☉ يَا قُدُّوسَ الطَّاهِرِ فَلَا شَيْءَ كَمِثْلِهِ؛ {٠٤٨٥}
- ﴿٣٣٨٦﴾ قُدُّوسُ الطَّاهِرُ مِنْ كُلِّ سُوءٍ ☉ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْقُدُّوسُ الطَّاهِرُ مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَ لَا شَيْءَ يَعْدِلُهُ؛ {٠٠٢٨}

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

- ﴿۳۳۶۷﴾ ای منزّه از هر عیب در آسمانش [در صفاتش]!
- ﴿۳۳۶۸﴾ ای منزّه از هر عیب در آسمان‌ها و منزّه از هر عیب در زمین‌ها!
- ﴿۳۳۶۹﴾ ای منزّه از هر عیب در آسمان‌ها و منزّه از هر عیب در زمین‌ها!
- ﴿۳۳۷۰﴾ ای منزّه از هر عیب در آسمانش!
- ﴿۳۳۷۱﴾ و خدایی است که معبودی جز او نیست، حاکم و مالک اصلی اوست، از هر عیب منزّه است، به کسی ستم نمی‌کند، امنیت بخش است، مراقب همه چیز است، قدرتمندی شکست‌ناپذیر که با اراده نافذ خود هر امری را اصلاح می‌کند، و شایسته عظمت است خداوند منزّه است از آنچه شریک برای او قرار می‌دهند!
- ﴿۳۳۷۲﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها پاک و دارای تقدّس است.
- ﴿۳۳۷۳﴾ منزّه است خداوند، پادشاه زنده‌ی مقدّس.
- ﴿۳۳۷۴﴾ تویی پادشاه صاحب اراده‌ی نافذ، منزّه از همه‌ی عیب‌ها که همیشه بودی، همیشه هستی، بی‌آغاز و بی‌پایانی، و دائماً در نهان.
- ﴿۳۳۷۵﴾ ای خدای مقدّس پاک از هر چیز که هیچ‌چیز با او برابری نمی‌کند.
- ﴿۳۳۷۶﴾ معبودی نیست جز خدای مقدّس و آشکار بر هر چیز.
- ﴿۳۳۷۷﴾ خدایا! تو... مقدّس و بزرگی.
- ﴿۳۳۷۸﴾ منزّه و مقدّس است پروردگار شکست‌ناپذیری.
- ﴿۳۳۷۹﴾ خداوند شکست‌ناپذیر توانای پاک، مرا در گذر از صراط بس است و از غیر او بی‌نیازم.
- ﴿۳۳۸۰﴾ خدایا! تویی... مقدّس در نور پاکیزگی.
- ﴿۳۳۸۱﴾ ای پاک.
- ﴿۳۳۸۲﴾ منزّه و مقدّس است خداوند، پروردگار فرشتگان و روح.
- ﴿۳۳۸۳﴾ منزّه است مقدّسی که چه آشکار است!
- ﴿۳۳۸۴﴾ ای پاکِ آسمان‌ها و زمین.
- ﴿۳۳۸۵﴾ ای پاک پاکیزه که چیزی مانند او نیست.
- ﴿۳۳۸۶﴾ معبودی نیست جز خدای مقدّسی که از هر بدی پاک است و چیزی با او برابری نکند.

الْقِدَاسَةُ وَالنُّورُ وَالسَّرُورُ وَالْجَمَالُ وَالْحَلَاوَةُ ﴿

﴿٣٣٨٧﴾ قُدُّوسُ الطَّاهِرُ مِنْ ﴿٥٩٢﴾ يَا قُدُّوسُ الطَّاهِرُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا شَيْءٌ يَعْذِلُهُ؛

كُلِّ شَيْءٍ وَلَا شَيْءٍ يَعْدِلُهُ

﴿٣٣٨﴾ قُدُّوسٌ سُبُوحٌ ﴿٠٠٤٠﴾ قُدُّوسٌ سُبُوحُ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ

﴿٣٣٨٩﴾ قُدُّوسٌ مَّا أَطْهَرَهُ ﴿٣٣٩٠﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ قُدُّوسٍ مَّا أَطْهَرَهُ؛ {٠٢٢٦}

﴿٣٣٩﴾ قُدُّوسٌ مُتَعَالٍ ﴿٥٠٧﴾ أَنْتَ حَيُّ قَيُّومٌ مَلِكٌ قُدُّوسٌ مُتَعَالٍ؛

﴿٣٣٩١﴾ قُدُوسٌ يَغْبِطُ كُلُّ

شَيْءٌ وَيَصْمَدُ إِلَيْهِ كُلُّ شَيْءٍ شَيْءٌ؛ {١٧٤٤}

﴿٣٣٩٢﴾ قُدُّوسٌ أَنْ يَحْرَى ۝ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى سُبُّحًا قُدُّوسًا أَنْ يَحْرَى مِنْهُ مَا يَحْرَى

مِنْهُ مَا يَجْرِي مِنَ الْمَخْلُوقِينَ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ؛ {١٤٥٢}

﴿٣٩٣﴾ الْمُتَقَدِّسُ بِدَوَامِ السُّلْطَانِ ﷲُ أَكْبَرُ... الْمُتَقَدِّسُ بِدَوَامِ السُّلْطَانِ؛ {٠٠١٢}

﴿٣٩٤﴾ مُتَقَدِّسٌ بَعْلُوهُ ۖ هُوَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ ۖ وَعَدَّ كُلُّ شَيْءٍ رَّبًّا مُتَفَرِّدًا بِعِزَّتِهِ مُتَمَكِّنٌ

بِقُوَّتِهِ مُتَقَدِّسٌ بِعُلُوِّهِ؛ {١٠٩٨}

﴿٣٩٥﴾ الْمُقَدَّسُ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمُنْعَمُ الْمُفْضِلُ الْقَادِرُ الْقَاهِرُ الْمُقَدَّسُ؛ {٥١١}

﴿٣٩٦﴾ الْمُقَدَّسُ الْمُطَهَّرُ ﴿٣٩٦﴾ وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ

الظَّالِّمِينَ إِلَّا خَسَارًا خَتَمْتُ هَذَا الْكِتَابَ عَلَى اسْمِ اللَّهِ الطَّاهِرِ

المُقَدَّسُ الْمُطَهَّرُ الطَّاهِرُ؛ {١٩٦٦}

﴿٣٣٩٧﴾ الْمُقَدَّسُ فِي نُورِ الْقُدُسِ ﴿١٨٩٢﴾ أَنْتَ... الْمُقَدَّسُ فِي نُورِ الْقُدُسِ؛

﴿٣٩٨﴾ الْمُقَدَّسُ الْأَسْمَاءُ ﴿سُبْحَانَ الَّذِي قَدَّسَتْ بِأَسْمَائِهِ جَمِيعُ خَلْقِهِ﴾؛ {١٢٦٥}

﴿۳۳۹﴾ مُقَدَّسٌ مُطَهَّرٌ ﴿۱۸۵﴾ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ مُقَدَّسٍ مُطَهَّرٍ؛

٣-١-٦- نزاهة: (مُنْزَه)

﴿۳۴۰﴾ مَنَزَه ﴿۳۴۱﴾ مَنَزَه

٤-١-٦- نقاوة: (نقى)

﴿٣٤١﴾ التَّقِيُّ مِنْ كُلِّ جَوْرٍ ❁ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ النَّقِيُّ مِنْ كُلِّ جَوْرٍ فَلَمْ يَرْضَهُ وَلَمْ يَخَالِطْهُ

فَلَمْ يَرْضَهُ وَلَمْ يُخَالِطْهُ فِعَالُهُ فِعَالُهُ؛ {٠٠٢٨}

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

﴿۳۳۸۷﴾ ای بسیار پاکیزه‌ای که از همه چیز پاکی و هیچ چیز با تو برابری نمی‌کند.
﴿۳۳۸۸﴾ مقدّس و منزّه است پروردگار فرشتگان و روح.
﴿۳۳۸۹﴾ منزّه است مقدّسی که چه بسیار پاک است!
﴿۳۳۹۰﴾ تو زنده و پاینده، پادشاه و منزّه و بلندمرتبه‌ای.
﴿۳۳۹۱﴾ پس او یگانه و بی‌نیاز و بسیار مقدّس است و هر چیزی او را می‌پرستد و هر چیزی به‌سوی او قصد می‌کند.
﴿۳۳۹۲﴾ خداوند مبارک و بلندمرتبه، پاک‌تر و مقدّس‌تر از آن است که افعال آفریدگان از او سر بزنند.

﴿۳۳۹۳﴾ بزرگ است خداوندی که در پایداری فرمانروایی‌اش مقدّس است.
﴿۳۳۹۴﴾ او پیش از همه چیز و بعد از همه چیز است؛ پروردگاری است که در شکست‌ناپذیری‌اش یکتاست، در توانمندی‌اش دارای مکانت است، و در بلندمرتبگی‌اش مقدّس است.

﴿۳۳۹۵﴾ خدایا تویی نعمت‌دهنده و احسان‌کننده، توانای چیره و مقدّس.
﴿۳۳۹۶﴾ و از قرآن آنچه شفا و رحمت مؤمنان است نازل می‌کنیم و برای ستمکاران جز زیان نخواهد بود، پایان بخشیدم این نوشته را با نام خداوند مقدّس پاک پاکیزه.
﴿۳۳۹۷﴾ تویی منزّه در روشنی پاکیزگی.
﴿۳۳۹۸﴾ منزّه است خدایی که... همه‌ی آفریدگانش به تقدیس اسماء او مشغولند.
﴿۳۳۹۹﴾ تو را به همه‌ی نام‌های مقدّس و پاک می‌خوانم.

۳-۱-۶- پاکیزه

﴿۳۴۰۰﴾ ای به دور از هر عیب!

۴-۱-۶- پاک

﴿۳۴۰۱﴾ معبودی نیست جز خدای پاک از هر ستم؛ خداوند از ستم راضی نیست و کارهایش را بدان مخلوط نمی‌کند.

﴿الْقِدَاسَةُ وَالتَّوَرُّ وَالتَّوَرُّ وَالتَّوَرُّ وَالتَّوَرُّ وَالتَّوَرُّ﴾

﴿٣٤٠٢﴾ النَّقِيُّ مِنْ كُلِّ جَوْرٍ ❖ يَا اللَّهُ النَّقِيُّ مِنْ كُلِّ جَوْرٍ لَمْ يَرْضَهُ وَلَمْ يُخَالِطْهُ فِعَالُهُ؛
لَمْ يَرْضَهُ وَلَمْ يُخَالِطْهُ فِعَالُهُ {٥٨٩}

﴿٣٤٠٣﴾ نَقِيٌّ مِنْ كُلِّ سُوءٍ ❖ يَا نَقِيٌّ مِنْ كُلِّ سُوءٍ لَمْ يُخَالِطْهُ فِعَالُهُ؛ {٤٨٥}

﴿٣٤٠٤﴾ نَقِيٌّ مِنْ كُلِّ جَوْرٍ ❖ يَا نَقِيًّا مِنْ كُلِّ جَوْرٍ؛ {٠٠٢٩}

٥-١-٦- وقاية: (تقى، أهل التقوى، ذو التقوى)

﴿٣٤٠٥﴾ النَّقِيُّ مِنْ كُلِّ جَوْرٍ ❖ يَا اللَّهُ النَّقِيُّ [النَّقِيُّ] مِنْ كُلِّ جَوْرٍ؛ {٠٤٦٦}

﴿٣٤٠٦﴾ أَهْلُ التَّقْوَى ❖ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفَرَةِ؛ {المدثر: ٥٦}

﴿٣٤٠٧﴾ ذُو التَّقْوَى ❖ يَا ذَا التَّقْوَى؛ {٠٦٧٥}

٦-١-٦- براءة: (برى، برىء)

﴿٣٤٠٨﴾ بَرِيٌّ مِنْ كُلِّ عَيْبٍ ❖ يَا بَرِيًّا مِنْ كُلِّ عَيْبٍ؛ {٠٠٢٩}

﴿٣٤٠٩﴾ الْبَرِيُّ مِنْ كُلِّ جَوْرٍ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ... الْبَرِيُّ مِنْ كُلِّ جَوْرٍ؛ {٠٢٧١}

٧-١-٦- زكاء: (أزكى، زاكى، زكى، مُزكى)

﴿٣٤١٠﴾ أَزْكَى مِنْ كُلِّ زَكِيٍّ ❖ يَا أَزْكَى مِنْ كُلِّ زَكِيٍّ؛ {٠٠٢٩}

﴿٣٤١١﴾ أَزْكَى ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ طَاهِرٍ مَا أَزْكَاهُ؛ {٠٠٤٧}

﴿٣٤١٢﴾ الزَّكَاةَ الطَّاهِرَ ❖ يَا اللَّهُ الزَّكَاةَ الطَّاهِرَ مِنْ كُلِّ آفَةٍ بَقْدُسِهِ؛ {٥٨٩}

﴿٣٤١٣﴾ زَاكِيٍّ ❖ يَا زَاكِيٍّ؛ {٠٠٢٩}

﴿٣٤١٤﴾ زَاكِيُّ الطَّاهِرِ ❖ يَا زَاكِيُّ الطَّاهِرِ مِنْ كُلِّ آفَةٍ بَقْدُسِهِ؛ {٠٦٠٠}

﴿٣٤١٥﴾ الزَّكِيُّ الطَّاهِرُ ❖ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الزَّكِيِّ الطَّاهِرِ؛ {٠٠٧٠}

﴿٣٤١٦﴾ الزَّكِيُّ الطَّاهِرُ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الزَّكِيُّ الطَّاهِرُ مِنْ كُلِّ آفَةٍ بَقْدُسِهِ؛ {٠٠٢٨}

﴿٣٤١٧﴾ زَكِيٍّ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ زَكِيٍّ مَا أَهْدَاهُ؛ {٠٠٤٨}

﴿٣٤١٨﴾ زَكِيٍّ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ زَكِيٍّ مَا أَتَقَاهُ؛ {٠٠٤٧}

﴿٣٤١٩﴾ زَكِيٍّ ❖ يَا زَكِيٍّ؛ {٠٠٣٩}

﴿٣٤٢٠﴾ مُزَكِّيٍّ ❖ يَا مُزَكِّيٍّ؛ {٠٠٢٩}

٨-١-٦- سبيح: (ذو السبحان، سبحان، سبوح، مُسَبِّح)

﴿٣٤٢١﴾ سُبْحَانَ ❖ يَا ذَا الْقُدُسِ وَالسُّبْحَانَ؛ {٠٠٧٦}

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

﴿۳۴۰۲﴾ ای خدای پاک از هر ستمی که بدان راضی نیست و کارهایش با آن درنیامیزد.

﴿۳۴۰۳﴾ ای منزّه از اینکه هر بدی با اعمال نیکش درآمیزد.

﴿۳۴۰۴﴾ ای پاک از هر ستم!

۵-۱-۶ دور بودن از بدی‌ها، پرهیزکننده، اهل و صاحب پرهیز و دوری از پلیدی‌ها

﴿۳۴۰۵﴾ ای خداوند نگهدارنده [پاکیزه] از هر ستم!

﴿۳۴۰۶﴾ و هیچ کس پند نمی‌گیرد مگر اینکه خدا بخواهد او سزاوار است که از او پروا کنند و

نیز سزاوار آمرزیدن!

﴿۳۴۰۷﴾ ای صاحب نگهبانی و حفاظت.

۶-۱-۶ دوری: (دور)

﴿۳۴۰۸﴾ ای دور از هر عیب!

﴿۳۴۰۹﴾ معبودی نیست جز خدای پاک از هر ستمی.

۷-۱-۶ پاکی: (پاک)

﴿۳۴۱۰﴾ ای پاک‌تر از هر پاک!

﴿۳۴۱۱﴾ منزّه است پاکیزه‌ای که چه پاک است.

﴿۳۴۱۲﴾ ای خدایی که با قداست خویش از هر آفتی پاک و طاهری.

﴿۳۴۱۳﴾ ای پاک.

﴿۳۴۱۴﴾ ای آن که با قداست خود از هر آفتی پاک و مبرا گشت.

﴿۳۴۱۵﴾ تو را به حق نامت که پاک و منزّه است می‌خوانم.

﴿۳۴۱۶﴾ معبودی نیست جز خدایی که به قداست خود از هر آفتی پاک است.

﴿۳۴۱۷﴾ منزّه است پاکی که چه هدایتگر است!

﴿۳۴۱۸﴾ منزّه است پاکی که چه پایدار است.

﴿۳۴۱۹﴾ ای پاک.

﴿۳۴۲۰﴾ ای پاک‌گرداننده!

۸-۱-۶ منزّه بودن: (دارای پاکیزگی، پاک، مُنزّه)

﴿۳۴۲۱﴾ ای صاحب قداست و پاکی.

﴿الْقَدَاسَةُ وَالتُّورُ وَالسُّرُورُ وَالجَمَالُ وَالحَلَاوَةُ﴾

﴿٠٠٧٤﴾ أَجَلُ سُبْحَانَ؛	﴿٣٤٢٢﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٣٩﴾ يَا سُبْحَانَ؛	﴿٣٤٢٣﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ الْأَرْحَمِ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ؛	﴿٣٤٢٤﴾ سُبْحَانَ
﴿١٢٥٠﴾ سُبْحَانَ الْأَعَزِّ الْأَكْرَمِ؛	﴿٣٤٢٥﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ الْأَعْظَمِ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ؛	﴿٣٤٢٦﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٤٨٢﴾ سُبْحَانَ إِلَهِ الْجَلِيلِ؛	﴿٣٤٢٧﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٦٢﴾ سُبْحَانَ إِلَهِ الْحَقِّ؛	﴿٣٤٢٨﴾ سُبْحَانَ
﴿١٢٥١﴾ سُبْحَانَ الْمَعْبُودِ فِي كُلِّ أَوَانٍ الْأَوَّلِ وَالْآخِرِ وَالظَّاهِرِ وَالْبَاطِنِ؛	﴿٣٤٢٩﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ الْبَاسِطِ؛	﴿٣٤٣٠﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٦٤﴾ سُبْحَانَ الْبَاعِثِ الْوَارِثِ؛	﴿٣٤٣١﴾ سُبْحَانَ
﴿١٢٥٢﴾ سُبْحَانَ الْبَاقِي الدَّائِمِ؛	﴿٣٤٣٢﴾ سُبْحَانَ
﴿١٢٣٩﴾ سُبْحَانَ الْبَصِيرِ الْعَلِيمِ؛	﴿٣٤٣٣﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٥٤٠﴾ سُبْحَانَ الْبَصِيرِ الْوَاسِعِ؛	﴿٣٤٣٤﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٥٤٠﴾ سُبْحَانَ الْجَبَّارِ الْجَوَادِ؛	﴿٣٤٣٥﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٨٨٧﴾ سُبْحَانَ الْجَلِيلِ الْجَمِيلِ؛	﴿٣٤٣٦﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٦٤﴾ سُبْحَانَ الْجَمِيلِ الْعَادَةِ وَالْبَلَاءِ مُسْتَحِقِّ الشُّكْرِ وَالتَّنَائِي؛	﴿٣٤٣٧﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٦٢﴾ سُبْحَانَ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ؛	﴿٣٤٣٨﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٦٤﴾ سُبْحَانَ الْحَقِّ الْمُبِينِ؛	﴿٣٤٣٩﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٨٨٣﴾ سُبْحَانَ الْحَكِيمِ الْجَمِيلِ؛	﴿٣٤٤٠﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٨٩٤﴾ سُبْحَانَ الْحَلِيمِ الْجَلِيلِ؛	﴿٣٤٤١﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٩٢٣﴾ سُبْحَانَ الْحَلِيمِ الْكَرِيمِ؛	﴿٣٤٤٢﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٥٤٠﴾ سُبْحَانَ الْحَنَّانِ الْمَنَّانِ؛	﴿٣٤٤٣﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٩١٦﴾ سُبْحَانَ الْحَيِّ الْحَلِيمِ؛	﴿٣٤٤٤﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٣٢١﴾ سُبْحَانَ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ؛	﴿٣٤٤٥﴾ سُبْحَانَ

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

- ﴿۳۴۲۲﴾ منزّه بودن پروردگار در باشکوه‌ترین جایگاه است.
- ﴿۳۴۲۳﴾ ای پاک.
- ﴿۳۴۲۴﴾ منزّه است پروردگاری که مهربان‌تر از هر مهربانی است.
- ﴿۳۴۲۵﴾ منزّه است خدایی که شکست‌ناپذیرترین و گرامی‌ترین است.
- ﴿۳۴۲۶﴾ منزّه است خداوندی که از هر بزرگی بزرگ‌تر است.
- ﴿۳۴۲۷﴾ منزّه است خداوند باشکوه.
- ﴿۳۴۲۸﴾ منزّه است خداوند حق.
- ﴿۳۴۲۹﴾ منزّه است آن پرستیده‌شده در هر لحظه، خدایی که اوّل و آخر و پیدا و پنهان اوست.

- ﴿۳۴۳۰﴾ منزّه است خدای... گستراننده.
- ﴿۳۴۳۱﴾ منزّه است آن برانگیزاننده‌ی وارث.
- ﴿۳۴۳۲﴾ منزّه است خدای ماندنی جاودان.
- ﴿۳۴۳۳﴾ منزّه است خدای بینای دانا.
- ﴿۳۴۳۴﴾ منزّه است خدای بینا و گشاینده.
- ﴿۳۴۳۵﴾ منزّه است خدای صاحب اراده‌ی نافذ و بخشنده.
- ﴿۳۴۳۶﴾ منزّه است خدای باشکوه و زیبا.
- ﴿۳۴۳۷﴾ منزّه است خدایی که عادت و بلایش زیباست و زینده‌ی سپاس و ستایش است.
- ﴿۳۴۳۸﴾ منزّه است نیکوی زیبا.
- ﴿۳۴۳۹﴾ منزّه است خدای حق آشکار.
- ﴿۳۴۴۰﴾ منزّه است خدای حکیم زیبا.
- ﴿۳۴۴۱﴾ منزّه است خدای بردبار باشکوه.
- ﴿۳۴۴۲﴾ منزّه است بردبار بزرگوار.
- ﴿۳۴۴۳﴾ منزّه است خدای مهربان و نعمت‌دهنده.
- ﴿۳۴۴۴﴾ منزّه است خدای زنده‌ی بردبار.
- ﴿۳۴۴۵﴾ منزّه است خداوند زنده‌ای که نمی‌میرد.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٣٤٤٦﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٣﴾ سُبحَانَ الْحَيِّ الرَّفِيعِ؛
﴿٣٤٤٧﴾ سُبحَانَ	﴿٠٩٢٣﴾ سُبحَانَ الْحَيِّ الْعَلِيمِ؛
﴿٣٤٤٨﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٤٣﴾ سُبحَانَ الْحَيِّ الْقَيُّومِ؛
﴿٣٤٤٩﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٤٢﴾ سُبحَانَ الْخَالِقِ الْبَارِي؛
﴿٣٤٥٠﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبحَانَ الْخَالِقِ الْمُصَوِّرِ؛
﴿٣٤٥١﴾ سُبحَانَ	﴿١٠١٩﴾ سُبحَانَ... الْخَالِقُ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى؛
﴿٣٤٥٢﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٣﴾ سُبحَانَ الدَّائِمِ الْبَاقِي الَّذِي لَا يَزُولُ؛
﴿٣٤٥٣﴾ سُبحَانَ	﴿١٠١٩﴾ سُبحَانَ... الدَّائِمِ الَّذِي لَا نَفَادَ لَهُ؛
﴿٣٤٥٤﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبحَانَ الدَّائِمِ الْقَائِمِ الَّذِي لَا يَزُولُ؛
﴿٣٤٥٥﴾ سُبحَانَ	﴿١٢٥٣﴾ سُبحَانَ الدَّائِمِ الْقَائِمِ الْقَدِيمِ؛
﴿٣٤٥٦﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٤٣﴾ سُبحَانَ الدَّائِمِ غَيْرِ الْغَائِلِ؛
﴿٣٤٥٧﴾ سُبحَانَ	﴿١٢٥٤﴾ سُبحَانَ الَّذِي أَحْصَى رَمْلَ عَالِجِ عَدَدَا؛
﴿٣٤٥٨﴾ سُبحَانَ	﴿٠١٢٩﴾ سُبحَانَ الَّذِي أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ بِعِلْمِهِ؛
﴿٣٤٥٩﴾ سُبحَانَ	﴿٠٤٧٤﴾ سُبحَانَ الَّذِي أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ بِعِلْمِهِ؛
﴿٣٤٦٠﴾ سُبحَانَ	﴿١٢٥٥﴾ سُبحَانَ الَّذِي ارْتَدَى بِالْعِزِّ وَ بَانَ بِهِ؛
﴿٣٤٦١﴾ سُبحَانَ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبحَانَ الَّذِي... أَمْرُهُ غَالِبٌ؛
﴿٣٤٦٢﴾ سُبحَانَ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبحَانَ الَّذِي... أَمْرُهُ مَفْعُولٌ؛
﴿٣٤٦٣﴾ سُبحَانَ	﴿١٢٥٦﴾ سُبحَانَ الَّذِي... أَنشَأَ جَنَّاتِ الْمَأْوَى بِلَا أَمَدٍ وَ خَلَقَ الْخَلَائِقَ بِلَا ظَهْرٍ وَ لَا سَنَدٍ؛
﴿٣٤٦٤﴾ سُبحَانَ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبحَانَ الَّذِي... بُرْهَانُهُ مُبِينٌ وَ بَقَاؤُهُ حَقٌّ؛
﴿٣٤٦٥﴾ سُبحَانَ	﴿١٢٥٧﴾ سُبحَانَ الَّذِي بَسَطَ الْأَرْضَ؛
﴿٣٤٦٦﴾ سُبحَانَ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبحَانَ الَّذِي... بَعِزَّتِهِ أَظْلَمَ اللَّيْلَ وَ أَشْرَقَ النَّهَارَ وَ أَسْرَجَ الشَّمْسَ وَ أَنَارَ الْقَمَرَ؛
﴿٣٤٦٧﴾ سُبحَانَ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبحَانَ الَّذِي بَعِزَّتِهِ رَفَعَ السَّمَاءَ وَ وَضَعَ الْأَرْضَ وَ نَصَبَ الْجِبَالَ وَ سَخَّرَ النُّجُومَ؛

«پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی»

- ﴿۳۴۴۶﴾ منزّه است خدای زنده‌ی عالی‌مرتبه.
- ﴿۳۴۴۷﴾ منزّه است خداوند زنده‌ی دانا.
- ﴿۳۴۴۸﴾ منزّه است خدایی که زنده و پایدار است.
- ﴿۳۴۴۹﴾ منزّه است آفریننده‌ی ایجادکننده.
- ﴿۳۴۵۰﴾ منزّه است خدای آفریدگار و تصویرگر.
- ﴿۳۴۵۱﴾ منزّه است... آفریننده‌ی آنچه دیده می‌شود و آنچه دیده نمی‌شود.
- ﴿۳۴۵۲﴾ منزّه است خدای جاودان پاینده‌ای که زوال ندارد.
- ﴿۳۴۵۳﴾ منزّه است... دائمی که او را نیستی نباشد.
- ﴿۳۴۵۴﴾ منزّه است جاودان پایداری که زوال نمی‌پذیرد.
- ﴿۳۴۵۵﴾ منزّه است خدای جاویدان قائم به ذات پیشین.
- ﴿۳۴۵۶﴾ منزّه است خداوند جاودانی که هرگز غفلت نمی‌ورزد.
- ﴿۳۴۵۷﴾ منزّه است خدایی که شماره‌ی ریگ‌های درهم‌فشرده را می‌داند.
- ﴿۳۴۵۸﴾ منزّه است خدایی که همه‌چیز را به دانش خود به شماره درآورده است.
- ﴿۳۴۵۹﴾ منزّه است کسی که همه‌چیز را علمش بر شمرده است.
- ﴿۳۴۶۰﴾ منزّه است خدایی که لباس شکست‌ناپذیری پوشیده و به این وصف متمایز است.
- ﴿۳۴۶۱﴾ منزّه است خدایی که... دستورش چیره است.
- ﴿۳۴۶۲﴾ منزّه است خدایی که... دستورش اجرا شده است.
- ﴿۳۴۶۳﴾ منزّه است خدایی که... بهشت‌های محلّ آسایش را بی‌پایان ایجاد کرد و آفریدگان را بدون داشتن تکیه و پشتیبان آفرید.
- ﴿۳۴۶۴﴾ منزّه است خدایی که... برهانش روشن و پایداری‌اش حق است.
- ﴿۳۴۶۵﴾ منزّه است خدایی که زمین را گسترانید.
- ﴿۳۴۶۶﴾ منزّه است خدایی که... کسی که با شکست‌ناپذیری‌اش شب را تاریک و روز را نورانی، و خورشید را نورافشان و ماه را نورانی کرد.
- ﴿۳۴۶۷﴾ منزّه است خدایی که به شکست‌ناپذیری‌اش آسمان را برپا داشت و زمین را پایین نهاد، و کوه‌ها را استوار ساخت و ستارگان را به تسخیر درآورد.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٣٤٦٨﴾ سُبحَانَ الَّذِي بَعِزَّتْهُ يَثِيرُ السَّحَابِ وَ أَنْزَلَ الْمَطَرَ وَ أَخْرَجَ الثَّمَرَ وَ أَعْظَمَ الْبَرَكَهَ؛ {٠٣٢٦}	﴿٣٤٦٩﴾ سُبحَانَ الَّذِي... بَقَاؤُهُ حَقٌّ؛ {٠٣٢٦}
﴿٣٤٧٠﴾ سُبحَانَ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتِ؛ {١٢٥٨}	﴿٣٤٧١﴾ سُبحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ رِزْقُ كُلِّ شَيْءٍ وَ نَاصِيَةُ كُلِّ دَابَّةٍ يَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَ مُسْتَوْدَعَهَا كُلُّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ؛ {٠٣٢٦}
﴿٣٤٧٢﴾ سُبحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ؛ {١٢٥٩}	﴿٣٤٧٣﴾ سُبحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ؛ {١٢٦٠}
﴿٣٤٧٤﴾ سُبحَانَ الَّذِي تَعَطَّفَ بِالْعِزِّ وَ الْوَقَارِ؛ {١٢٦١}	﴿٣٤٧٥﴾ سُبحَانَ الَّذِي جَعَلَ الْمُلُوكَ بِالْمَعْصِيَةِ عِبِيداً وَ جَعَلَ الْعَبِيدَ بِالطَّاعَةِ مُلُوكاً؛ {١٢٦٢}
﴿٣٤٧٦﴾ سُبحَانَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ نُجُوماً رُجُوماً لِلشَّيَاطِينِ؛ {١٢٦٣}	﴿٣٤٧٧﴾ سُبحَانَ الَّذِي حُجَّتْهُ بِالْعَةِ وَ حِفْظُهُ مَحْفُوظٌ وَ كَيْدُهُ مَتِينٌ؛ {٠٣٢٦}
﴿٣٤٧٨﴾ سُبحَانَ الَّذِي... حِفْظُهُ مَحْفُوظٌ؛ {٠٣٢٦}	﴿٣٤٧٩﴾ سُبحَانَ الَّذِي خَلَقَ آدَمَ وَ أَخْرَجَنَا مِنْ صُلْبِهِ؛ {٠٩١٦}
﴿٣٤٨٠﴾ سُبحَانَ الَّذِي... خَلَقَ الْخَلَائِقَ بِلَا ظَهَرٍ وَ لَا سَنَدٍ؛ {١٢٥٦}	﴿٣٤٨١﴾ سُبحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْعَرْشَ وَ الْكُرْسِيَّ وَ اسْتَوَى عَلَيْهِ؛ {١٢٦٤}
﴿٣٤٨٢﴾ سُبحَانَ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاءَ؛ {١٢٥٧}	﴿٣٤٨٣﴾ سُبحَانَ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ وَ أَنْشَأَ جَنَّاتِ الْمَأْوَى بِلَا أَمَدٍ وَ خَلَقَ الْخَلَائِقَ بِلَا ظَهَرٍ وَ لَا سَنَدٍ؛ {١٢٥٦}
﴿٣٤٨٤﴾ سُبحَانَ الَّذِي سَبَّحَ لَهُ الْمُلْكُ وَ الْمَلَكُوتُ وَ قَدَسَتْ بِأَسْمَائِهِ جَمِيعُ خَلْقِهِ؛ {١٢٦٥}	﴿٣٤٨٥﴾ سُبحَانَ الَّذِي سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ؛ {٠٠٩١}
﴿٣٤٨٦﴾ سُبحَانَ الَّذِي... سَبِيلُهُ قَاصِدٌ؛ {٠٣٢٦}	﴿٣٤٨٧﴾ سُبحَانَ الَّذِي... سُلْطَانُهُ عَظِيمٌ وَ بُرْهَانُهُ مُبِينٌ وَ بَقَاؤُهُ حَقٌّ؛ {٠٣٢٦}

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

﴿۳۴۶۸﴾ منزّه است خدایی که به شکست‌ناپذیری‌اش ابرها را برانگیخت، و باران را نازل کرد، و میوه را بیرون آورد، و برکت را گستراند.

﴿۳۴۶۹﴾ منزّه است خدایی که... پایدگی‌اش حقّ است.

﴿۳۴۷۰﴾ منزّه است خدایی که در پرتو نعمت‌هایش، نیکی‌ها به کمال می‌رسند.

﴿۳۴۷۱﴾ منزّه است خدایی که روزی هر چیزی و جان هر جنبه‌ای به دست اوست، به جایگاه اکنون و آینده‌اش آگاه است؛ و همه در کتابی روشن و آشکار است.

﴿۳۴۷۲﴾ منزّه است خدایی که کلیدهای غیب نزد اوست و آن را جز او نمی‌داند.

﴿۳۴۷۳﴾ منزّه است خدایی که ملکوت همه‌چیز به دست اوست و به سوی او باز گردانده می‌شود.

﴿۳۴۷۴﴾ منزّه است خدایی که با شکست‌ناپذیری و آرامش توجّه می‌کند.

﴿۳۴۷۵﴾ منزّه است آن‌که پادشاهان را به دلیل نافرمانی‌شان بنده و بندگان را به دلیل فرمانبرداری‌شان پادشاه قرار داد.

﴿۳۴۷۶﴾ منزّه است خدایی که در آسمان ستارگان را وسیله‌ی راندن شیاطین قرار داد.

﴿۳۴۷۷﴾ منزّه است خدایی که حجتش کامل و نگه‌داری‌اش ماندگار و مکرش محکم است.

﴿۳۴۷۸﴾ منزّه است خدایی که... نگه‌داری‌اش ماندگار است.

﴿۳۴۷۹﴾ منزّه است خدایی که آدم را آفرید و ما را از پشت او بیرون آورد.

﴿۳۴۸۰﴾ منزّه است خدایی که... آفریدگان را بدون تکیه و پشتیبان آفرید.

﴿۳۴۸۱﴾ منزّه است آن‌که عرش و کرسی را آفرید و بر آن تکیه زد.

﴿۳۴۸۲﴾ منزّه است خدایی که آسمان‌ها را برافراشت.

﴿۳۴۸۳﴾ منزّه است خدایی که آسمان‌ها را بدون ستون برافراشت و بهشت‌های محلّ آسایش را بی‌انتهای ایجاد کرد و آفریدگان را بدون تکیه و پشتیبان آفرید.

﴿۳۴۸۴﴾ منزّه است خدایی که مُلک و ملکوت به تنزیه او درنشت و همه‌ی آفریدگانش به تقدیس اسماء او مشغولند.

﴿۳۴۸۵﴾ منزّه است خدایی که رحمتش بر غضبش پیشی گرفت.

﴿۳۴۸۶﴾ منزّه است خدایی که... راهش میانه است.

﴿۳۴۸۷﴾ منزّه است خدایی که... فرمانروایی‌اش عظیم و برهانش روشن و پایدگی‌اش حقّ است.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السُّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿ ٣٢٦ 》	﴿ ٣٤٨٨ 》
﴿ ٣٢٦ 》	﴿ ٣٤٨٩ 》
﴿ ٣٢٦ 》	﴿ ٣٤٩٠ 》
﴿ ٣٢٦ 》	﴿ ٣٤٩١ 》
﴿ ١٢٦٧ 》	﴿ ٣٤٩٢ 》
﴿ ٣٢٦ 》	﴿ ٣٤٩٣ 》
﴿ ٠٠٢٨ 》	﴿ ٣٤٩٤ 》
﴿ ١٢٥٧ 》	﴿ ٣٤٩٥ 》
﴿ ١٢٦٨ 》	﴿ ٣٤٩٦ 》
﴿ ٠٠٢٧ 》	﴿ ٣٤٩٧ 》
﴿ ٠٠٩١ 》	﴿ ٣٤٩٨ 》
﴿ ٠٠٩١ 》	﴿ ٣٤٩٩ 》
﴿ ٠٠٢٨ 》	﴿ ٣٥٠٠ 》
﴿ ١٢٥٧ 》	﴿ ٣٥٠١ 》
﴿ ٠٠٩١ 》	﴿ ٣٥٠٢ 》
﴿ ٠٠٢٧ 》	﴿ ٣٥٠٣ 》
﴿ ٠٠٩١ 》	﴿ ٣٥٠٤ 》
﴿ ٠٠٢٨ 》	﴿ ٣٥٠٥ 》
﴿ ٠٠٢٧ 》	﴿ ٣٥٠٦ 》
﴿ ٠٠٢٨ 》	﴿ ٣٥٠٧ 》
﴿ ١٢٥٧ 》	﴿ ٣٥٠٨ 》
﴿ ١٢٦٨ 》	﴿ ٣٥٠٩ 》
﴿ ١٢٦٨ 》	﴿ ٣٥١٠ 》
﴿ ٠٠٩١ 》	﴿ ٣٥١١ 》
﴿ ١٢٦٥ 》	﴿ ٣٥١٢ 》

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

﴿۳۴۸۸﴾ منزّه است خدایی که... خواسته‌اش انجام شده است.
﴿۳۴۸۹﴾ منزّه است خدایی که عذابش دردناک و عقوبتش سریع و دستورش جاری است.
﴿۳۴۹۰﴾ منزّه است خدایی که شکست‌ناپذیری‌اش چیره و بزرگی‌اش دست‌نایافتنی و دستورش غالب است.

﴿۳۴۹۱﴾ منزّه است خدایی که... پیمانش محکم است.
﴿۳۴۹۲﴾ منزّه است خدایی که روزی‌اش همه را در بر گرفته است.
﴿۳۴۹۳﴾ منزّه است خدایی که... به عهدش وفادار است.
﴿۳۴۹۴﴾ منزّه است خدایی که نشانه‌های او در زمین است.
﴿۳۴۹۵﴾ منزّه است خدایی که حکمش در زمین است.
﴿۳۴۹۶﴾ منزّه است خدایی که عظمتش در زمین است.
﴿۳۴۹۷﴾ منزّه است خدایی که شأن او در زمین است.
﴿۳۴۹۸﴾ منزّه است آن که قدرتش در زمین است.
﴿۳۴۹۹﴾ منزّه است کسی راهش در دریاست.
﴿۳۵۰۰﴾ منزّه است خدایی که راههایش در خشکی و دریاست.
﴿۳۵۰۱﴾ منزّه است خدایی که رحمتش در بهشت است.
﴿۳۵۰۲﴾ منزّه است آن که رضایتش در بهشت است.
﴿۳۵۰۳﴾ منزّه است خدایی که اقتدار او در آسمان است.
﴿۳۵۰۴﴾ منزّه است آن که عرشش در آسمان و توانائی‌اش در زمین است.
﴿۳۵۰۵﴾ منزّه است خدایی که عظمت او در آسمان است.
﴿۳۵۰۶﴾ منزّه است خدایی که عرش او در آسمان‌هاست.
﴿۳۵۰۷﴾ منزّه است خدایی که در گورها حکم و داوری او جاری است.
﴿۳۵۰۸﴾ منزّه است خدایی که عدالتش در قیامت است.
﴿۳۵۰۹﴾ منزّه است خدایی که سلطه‌اش در آتش است.
﴿۳۵۱۰﴾ منزّه است خدایی که امرش در هواست.
﴿۳۵۱۱﴾ منزّه است کسی که سلطه‌اش در جهنّم است.
﴿۳۵۱۲﴾ منزّه است خدایی که... همه‌ی آفریدگانش به تقدیس اسماء او مشغولند.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٣٥١٣﴾ سُبحَانَ الَّذِي قَوْلُهُ صَادِقٌ وَ مَحَالُهُ شَدِيدٌ وَ طَلَبُهُ مُدْرِكٌ وَ سَبِيلُهُ قَاصِدٌ؛ {٠٣٢٦}	﴿٣٥١٣﴾ سُبحَانَ الَّذِي قَوْلُهُ صَادِقٌ وَ مَحَالُهُ شَدِيدٌ وَ طَلَبُهُ مُدْرِكٌ وَ سَبِيلُهُ قَاصِدٌ؛ {٠٣٢٦}
﴿٣٥١٤﴾ سُبحَانَ الَّذِي... كِبْرِيَاؤُهُ مَانِعٌ؛ {٠٣٢٦}	﴿٣٥١٤﴾ سُبحَانَ الَّذِي... كِبْرِيَاؤُهُ مَانِعٌ؛ {٠٣٢٦}
﴿٣٥١٥﴾ سُبحَانَ الَّذِي كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ؛ {٠٩١٦}	﴿٣٥١٥﴾ سُبحَانَ الَّذِي كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ؛ {٠٩١٦}
﴿٣٥١٦﴾ سُبحَانَ الَّذِي كَلِمَتُهُ تَامَّةٌ وَ عَهْدُهُ وَفِيٌّ وَ عَقْدُهُ وَثِيقٌ؛ {٠٣٢٦}	﴿٣٥١٦﴾ سُبحَانَ الَّذِي كَلِمَتُهُ تَامَّةٌ وَ عَهْدُهُ وَفِيٌّ وَ عَقْدُهُ وَثِيقٌ؛ {٠٣٢٦}
﴿٣٥١٧﴾ سُبحَانَ الَّذِي... كَيْدُهُ مَتِينٌ؛ {٠٣٢٦}	﴿٣٥١٧﴾ سُبحَانَ الَّذِي... كَيْدُهُ مَتِينٌ؛ {٠٣٢٦}
﴿٣٥١٨﴾ سُبحَانَ الَّذِي لَا اضْمِحْلالَ لِفَخْرِهِ؛ {٠٠٦٦}	﴿٣٥١٨﴾ سُبحَانَ الَّذِي لَا اضْمِحْلالَ لِفَخْرِهِ؛ {٠٠٦٦}
﴿٣٥١٩﴾ سُبحَانَ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ؛ {٠٠٦٦}	﴿٣٥١٩﴾ سُبحَانَ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ؛ {٠٠٦٦}
﴿٣٥٢٠﴾ سُبحَانَ الَّذِي لَا انْقِطَاعَ لِمُدَّتِهِ؛ {٠٠٦٦}	﴿٣٥٢٠﴾ سُبحَانَ الَّذِي لَا انْقِطَاعَ لِمُدَّتِهِ؛ {٠٠٦٦}
﴿٣٥٢١﴾ سُبحَانَ الَّذِي لَا تَبِيدُ مَعَالِمُهُ؛ {٠٠٦٦}	﴿٣٥٢١﴾ سُبحَانَ الَّذِي لَا تَبِيدُ مَعَالِمُهُ؛ {٠٠٦٦}
﴿٣٥٢٢﴾ سُبحَانَ الَّذِي... لَا تُحِيطُ بِكُنْهِ صِفَتِهِ وَ لَا تَهْتَدِي الْقُلُوبُ بِجَمِيعِ نَعْتِهِ؛ {٠٠٦٤}	﴿٣٥٢٢﴾ سُبحَانَ الَّذِي... لَا تُحِيطُ بِكُنْهِ صِفَتِهِ وَ لَا تَهْتَدِي الْقُلُوبُ بِجَمِيعِ نَعْتِهِ؛ {٠٠٦٤}
﴿٣٥٢٣﴾ سُبحَانَ الَّذِي لَا تُصِفُ إِلَّا لِسُنْ قَدْرَهُ وَ لَا تُحِيطُ بِكُنْهِ صِفَتِهِ وَ لَا تَهْتَدِي الْقُلُوبُ بِجَمِيعِ نَعْتِهِ؛ {٠٠٦٤}	﴿٣٥٢٣﴾ سُبحَانَ الَّذِي لَا تُصِفُ إِلَّا لِسُنْ قَدْرَهُ وَ لَا تُحِيطُ بِكُنْهِ صِفَتِهِ وَ لَا تَهْتَدِي الْقُلُوبُ بِجَمِيعِ نَعْتِهِ؛ {٠٠٦٤}
﴿٣٥٢٤﴾ سُبحَانَ الَّذِي لَا تَنْفَدُ خَرَائِئُهُ؛ {٠٠٦٦}	﴿٣٥٢٤﴾ سُبحَانَ الَّذِي لَا تَنْفَدُ خَرَائِئُهُ؛ {٠٠٦٦}
﴿٣٥٢٥﴾ سُبحَانَ الَّذِي لَا تَنْقُصُ خَرَائِئُهُ؛ {٠٨٨٣}	﴿٣٥٢٥﴾ سُبحَانَ الَّذِي لَا تَنْقُصُ خَرَائِئُهُ؛ {٠٨٨٣}
﴿٣٥٢٦﴾ سُبحَانَ الَّذِي... لَا تَهْتَدِي الْقُلُوبُ بِجَمِيعِ نَعْتِهِ؛ {٠٠٦٤}	﴿٣٥٢٦﴾ سُبحَانَ الَّذِي... لَا تَهْتَدِي الْقُلُوبُ بِجَمِيعِ نَعْتِهِ؛ {٠٠٦٤}
﴿٣٥٢٧﴾ سُبحَانَ الَّذِي لَا عَدَلَ لَهُ وَ لَا نِدَّ وَ لَا ضِدَّ وَ لَا وَلَدَ وَ لَا كُفُوَ وَ لَا صَاحِبَةَ وَ لَا شِبَهَ وَ لَا نَظِيرَ وَ لَا شَرِيكَ وَ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ؛ {٠٠٦٤}	﴿٣٥٢٧﴾ سُبحَانَ الَّذِي لَا عَدَلَ لَهُ وَ لَا نِدَّ وَ لَا ضِدَّ وَ لَا وَلَدَ وَ لَا كُفُوَ وَ لَا صَاحِبَةَ وَ لَا شِبَهَ وَ لَا نَظِيرَ وَ لَا شَرِيكَ وَ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ؛ {٠٠٦٤}
﴿٣٥٢٨﴾ سُبحَانَ الَّذِي... لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ؛ {٠٣٢٦}	﴿٣٥٢٨﴾ سُبحَانَ الَّذِي... لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ؛ {٠٣٢٦}
﴿٣٥٢٩﴾ سُبحَانَ الَّذِي لَا مَلْجَأَ مِنْهُ إِلَّا إِلَيْهِ؛ {٠٠٢٧}	﴿٣٥٢٩﴾ سُبحَانَ الَّذِي لَا مَلْجَأَ مِنْهُ إِلَّا إِلَيْهِ؛ {٠٠٢٧}
﴿٣٥٣٠﴾ سُبحَانَ الَّذِي لَا مَلْجَأَ وَ لَا مَنَاجَى مِنْهُ إِلَّا إِلَيْهِ؛ {١٢٥٧}	﴿٣٥٣٠﴾ سُبحَانَ الَّذِي لَا مَلْجَأَ وَ لَا مَنَاجَى مِنْهُ إِلَّا إِلَيْهِ؛ {١٢٥٧}
﴿٣٥٣١﴾ سُبحَانَ الَّذِي... لَا يُبْدِلُ قَوْلُهُ وَ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ؛ {٠٣٢٦}	﴿٣٥٣١﴾ سُبحَانَ الَّذِي... لَا يُبْدِلُ قَوْلُهُ وَ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ؛ {٠٣٢٦}

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

﴿۳۵۱۳﴾ منزّه است خدایی که سخنش راست و عذابش شدید و خواسته‌اش انجام‌شده، و راهش میانه است.

﴿۳۵۱۴﴾ منزّه است خدایی که... بزرگی‌اش دست‌نیافتنی است.

﴿۳۵۱۵﴾ منزّه است خدایی که مهربانی را بر خودش واجب کرده است.

﴿۳۵۱۶﴾ منزّه است خدایی که کلامش کامل و به عهدش وفادار و پیمانش محکم است.

﴿۳۵۱۷﴾ منزّه است خدایی که... مکرش محکم است.

﴿۳۵۱۸﴾ منزّه است خدایی که شکوه او پایان‌پذیر نیست.

﴿۳۵۱۹﴾ منزّه است خدایی که پروردگاری جز او نیست.

﴿۳۵۲۰﴾ منزّه است خدایی که مدّت دوام و پایداری او را پایانی نیست.

﴿۳۵۲۱﴾ منزّه است خدایی که جلوه‌های آثارش فنا نمی‌پذیرد.

﴿۳۵۲۲﴾ منزّه است خدایی که... عمق وصف او را در نیابند و دل‌ها به تمامی اوصافش راه نیابند.

﴿۳۵۲۳﴾ منزّه است خدایی که زبان‌ها از وصف منزلت او عاجزند و عمق وصف او را در نیابند و دل‌ها به تمامی اوصافش راه نیابند.

﴿۳۵۲۴﴾ منزّه است خدایی که گنجینه‌هایش پایان نیابد.

﴿۳۵۲۵﴾ منزّه است خدایی که گنجینه‌هایش کم نمی‌شود.

﴿۳۵۲۶﴾ منزّه است خدایی که... دل‌ها به تمامی اوصافش راه نیابند.

﴿۳۵۲۷﴾ منزّه است خدایی که هم‌تا و شبیه و مخالف و فرزند و نظیر و همدم و مشابه و مانند و شریکی ندارد و خدایی جز او نیست.

﴿۳۵۲۸﴾ منزّه است خدایی که... حکمش تبدیل نمی‌شود، و حکم از آن اوست، و به سوی او باز می‌گردید.

﴿۳۵۲۹﴾ منزّه است خدایی که هیچ پناهگاهی از او نیست جز به سوی او.

﴿۳۵۳۰﴾ منزّه است خدایی که از او پناه و نجاتی جز به سوی خودش نیست.

﴿۳۵۳۱﴾ منزّه است خدایی که... کلامش تغییر نمی‌کند، و حکمش تبدیل نمی‌شود، و حکم از آن اوست، و به سوی او باز می‌گردید.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

- ﴿٣٥٣٢﴾ سُبحَانَ الَّذِي لَا يَبْلُغُ الْأَعْمَالُ شُكْرَهُ وَلَا تَصِفُ أَلْسُنُ قُدْرَهُ وَلَا تُحِيطُ بِكُنْهِ صِفَتِهِ وَلَا تَهْتَدِي الْقُلُوبُ بِجَمِيعِ نِعَتِهِ؛ {٠٠٦٤}
- ﴿٣٥٣٣﴾ سُبحَانَ الَّذِي لَا يَبْلَى مَجْدُهُ وَلَا يَغْتَرُ جَدُّهُ وَلَا يَزُولُ مُلْكُهُ وَلَا يُبَدِّلُ قَوْلُهُ وَلَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ؛ {١٢٧١}
- ﴿٣٥٣٤﴾ سُبحَانَ الَّذِي... لَا يَجْزِي بِآلَائِهِ الشَّاكِرُونَ الْعَابِدُونَ؛ {١٢٧٢}
- ﴿٣٥٣٥﴾ سُبحَانَ الَّذِي لَا يُخْصِي مِدْحَتَهُ الْقَائِلُونَ وَلَا يَجْزِي بِآلَائِهِ الشَّاكِرُونَ الْعَابِدُونَ وَهُوَ كَمَا قَالَ وَفَوْقَ مَا نَقُولُ وَاللَّهُ كَمَا أَتْنَى عَلَى نَفْسِهِ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ؛ {١٢٧٢}
- ﴿٣٥٣٦﴾ سُبحَانَ الَّذِي لَا يَخُويهِ مَكَانٌ وَلَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ؛ {٠٠٩٤}
- ﴿٣٥٣٧﴾ سُبحَانَ الَّذِي... لَا يَزُولُ مُلْكُهُ وَلَا يَبْدَلُ قَوْلُهُ وَلَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ؛ {٠٣٢٤}
- ﴿٣٥٣٨﴾ سُبحَانَ الَّذِي لَا يُشْرِكُ أَحَدًا فِي حُكْمِهِ؛ {٠٠٦٤}
- ﴿٣٥٣٩﴾ سُبحَانَ الَّذِي... لَا يَغْتَرُ جَدُّهُ وَلَا يَزُولُ مُلْكُهُ وَلَا يَبْدَلُ قَوْلُهُ وَلَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ؛ {٠٣٢٤}
- ﴿٣٥٤٠﴾ سُبحَانَ الَّذِي لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ؛ {١٢٧٣}
- ﴿٣٥٤١﴾ سُبحَانَ الَّذِي لَا يَفْنَى مَا عِنْدَهُ؛ {٠٠٦٤}
- ﴿٣٥٤٢﴾ سُبحَانَ الَّذِي لَا يَفُوتُهُ هَارِبٌ؛ {٠٠٢٧}
- ﴿٣٥٤٣﴾ فَسُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَمُوتُ أَبَدًا أَبَدًا؛ {٢٢١٩}
- ﴿٣٥٤٤﴾ سُبحَانَ الَّذِي لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ؛ {١٢٤١}
- ﴿٣٥٤٥﴾ سُبحَانَ الَّذِي لَبَسَ الْمَجْدَ وَتَكَرَّمَ بِهِ؛ {١٢٤١}

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

﴿۳۵۳۲﴾ منزّه است خدایی که شکر او با کردارها میسر نشود و زبان‌ها از وصف منزلت او عاجزند و عمق وصف او را در نیابند و دل‌ها به تمامی اوصافش راه نیابند.

﴿۳۵۳۳﴾ منزّه است خدایی که بزرگواری‌اش کهنه نمی‌شود و بزرگی‌اش دچار لغزش نمی‌شود، و فرمانروایی‌اش زوالی ندارد، و کلامش تغییر نمی‌کند، و حکمش تبدیل نمی‌شود، و حکم از آن اوست، و به سوی او بازگردانده می‌شوند.

﴿۳۵۳۴﴾ منزّه است خدایی که... سپاس‌گزاران عبادت‌پیشه هم نمی‌توانند در مقابل نعمت‌های او پاسخ شایسته‌ای بدهند.

﴿۳۵۳۵﴾ منزّه است خدایی که گویندگان نمی‌توانند ستایش او را به شماره درآورند و سپاسگزاران عابد نمی‌توانند پاداش نعمت‌های او را به جا آورند و او همان‌گونه است که خود گفته است و برتر از آن است که ما می‌گوییم و خداوند همان‌گونه است که خود خویشتن را ستوده است و انسان‌ها نمی‌توانند به دانش او جز به اندازه‌ای که او می‌خواهد احاطه پیدا کنند، کرسی او آسمان‌ها و زمین را فرا گرفته است و حفظ آن‌ها بر او سخت نیست و او بلندپایه و بزرگ است.

﴿۳۵۳۶﴾ منزّه است خدایی که او را مکان فرا نمی‌گیرد، و نه در زمین و نه در آسمان چیزی بر او پوشیده نیست.

﴿۳۵۳۷﴾ منزّه است خدایی که... فرمانروایی‌اش زوالی ندارد، و کلامش تغییر نمی‌کند، و حکمش تبدیل نمی‌شود، و حکم از آن اوست، و به سوی او باز می‌گردد.

﴿۳۵۳۸﴾ منزّه است خدایی که هیچ‌کس را در فرمانش شریک نگرداند.

﴿۳۵۳۹﴾ منزّه است خدایی که... عظمتش دچار لغزش نمی‌شود، و فرمانروایی‌اش زوالی ندارد، و کلامش تغییر نمی‌کند، و حکمش تبدیل نمی‌شود، و حکم از آن اوست، و به سوی او باز می‌گردد.

﴿۳۵۴۰﴾ منزّه است خدایی که به وزن ذره‌ای در زمین و آسمان از او پنهان نمی‌ماند و کوچک و بزرگی نیست مگر اینکه در کتاب آشکار ثبت شده است.

﴿۳۵۴۱﴾ منزّه است خدایی که آنچه نزد اوست از میان نمی‌رود.

﴿۳۵۴۲﴾ منزّه است خدایی که هیچ‌گريزانی از دست او به در نرود.

﴿۳۵۴۳﴾ منزّه است خدایی که هرگز نمی‌میرد.

﴿۳۵۴۴﴾ منزّه است خدایی که منزّه‌دانستن شایسته‌ی کسی جز او نیست.

﴿۳۵۴۵﴾ منزّه است خدایی که لباس بزرگی پوشید و با آن بزرگواری نمود.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٣٥٤٦﴾ سُبحَانَ	﴿١٢٧٤﴾ سُبحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَالْكَرَمِ؛
﴿٣٥٤٧﴾ سُبحَانَ	﴿١٢٧٤﴾ سُبحَانَ الَّذِي لَيْسَ لَهُ أَوَّلُ مُبْتَدَأٍ وَلَا غَايَةُ مُنْتَهَى وَلَا آخِرُ يَفْنَى؛ {٠١٤٩}
﴿٣٥٤٨﴾ سُبحَانَ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبحَانَ الَّذِي مَحَالُهُ شَدِيدٌ؛
﴿٣٥٤٩﴾ سُبحَانَ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبحَانَ الَّذِي مَقَامُهُ مَخُوفٌ وَ سُلْطَانُهُ عَظِيمٌ وَ بُرْهَانُهُ مُبِينٌ وَ بَقَاؤُهُ حَقٌّ؛ {٠٣٢٦}
﴿٣٥٥٠﴾ سُبحَانَ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبحَانَ الَّذِي مُلْكُهُ دَائِمٌ وَ كُرْسِيُّهُ وَاسِعٌ وَ عَرْشُهُ رَفِيعٌ وَ بَطْشُهُ شَدِيدٌ؛ {٠٣٢٦}
﴿٣٥٥١﴾ سُبحَانَ	﴿١٢٧٥﴾ سُبحَانَ الَّذِي مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ؛ {١٢٧٥}
﴿٣٥٥٢﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبحَانَ الَّذِي هُوَ هَكَذَا وَ لَا هَكَذَا غَيْرُهُ؛ {٠٠٢٧}
﴿٣٥٥٣﴾ سُبحَانَ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبحَانَ الَّذِي بَعِزَّتِهِ رَفَعَ السَّمَاءَ وَ وَضَعَ الْأَرْضَ؛ {٠٣٢٦}
﴿٣٥٥٤﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٦٤﴾ سُبحَانَ الَّذِي يُخْبِي الْعِظَامَ وَ هِيَ رَمِيمٌ؛ {٠٠٦٤}
﴿٣٥٥٥﴾ سُبحَانَ	﴿١٢٧٦﴾ سُبحَانَ الَّذِي يُخْبِي الْمَوْتَى؛ {١٢٧٦}
﴿٣٥٥٦﴾ سُبحَانَ	﴿٠٩١٦﴾ سُبحَانَ الَّذِي يُخْبِي الْأَمْوَاتَ وَ يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ؛ {٠٩١٦}
﴿٣٥٥٧﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٤٣﴾ سُبحَانَ الَّذِي يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَ هُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ؛ {٠٠٤٣}
﴿٣٥٥٨﴾ سُبحَانَ	﴿١٢٧٧﴾ سُبحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَ الْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ؛ {١٢٧٧}
﴿٣٥٥٩﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٢٨﴾ سُبحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ وَجَلًّا وَ الْمَلَائِكَةُ شَفَقًا وَ الْأَرْضُ خَوْفًا وَ طَمَعًا وَ كُلُّ يُسَبِّحُونَهُ دَاخِرِينَ؛ {٠٠٢٨}
﴿٣٥٦٠﴾ سُبحَانَ	﴿٠٦٨٩﴾ سُبحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ لَهُ الْكُرْسِيُّ وَ مَا حَوْلَهُ وَ مَا تَحْتَهُ؛ {٠٦٨٩}
﴿٣٥٦١﴾ سُبحَانَ	﴿١٢٧٨﴾ سُبحَانَ الَّذِي يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى وَ مَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَ مَا تَزْدَادُ وَ كُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ؛ {١٢٧٨}
﴿٣٥٦٢﴾ سُبحَانَ	﴿١٢٥٨﴾ سُبحَانَ الَّذِي يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةَ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةَ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَ لَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا؛ {١٢٥٨}

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

﴿۳۵۴۶﴾ منزّه است شکستناپذیر و بزرگوار.

﴿۳۵۴۷﴾ منزّه است خدایی که کسی پیش از او نبوده که اوّل باشد و بعد از او کسی نیست که آخر باشد و نیز بعد از او آخری نیست که او نابود شده باشد.

﴿۳۵۴۸﴾ منزّه است خدایی که... توانش برای نابودکردن شدید است.

﴿۳۵۴۹﴾ منزّه است خدایی که جایگاهش هراسناک و فرمانروایی‌اش با عظمت و برهانش روشن و پایداری‌اش حق است.

﴿۳۵۵۰﴾ منزّه است خدایی که فرمانروایی‌اش جاودان و جایگاهش گسترده و عرش او بلند و برخورد قهرآمیزش شدید است.

﴿۳۵۵۱﴾ منزّه است خدایی که منزّه‌دانستن جز برای او سزاوار نیست.

﴿۳۵۵۲﴾ منزّه است خدایی که او این‌گونه است و دیگری چنین نیست.

﴿۳۵۵۳﴾ منزّه است خدایی که به شکستناپذیری‌اش آسمان را برافراشت و زمین را فرو نهاد.

﴿۳۵۵۴﴾ منزّه است خدایی که استخوان‌ها را زنده می‌کند درحالی‌که پوسیده‌اند.

﴿۳۵۵۵﴾ منزّه است خدایی که مردگان را زنده می‌کند.

﴿۳۵۵۶﴾ منزّه است خدایی که مردگان را زنده می‌کند و زنده‌ها را می‌میراند.

﴿۳۵۵۷﴾ منزّه است خدایی که دیدگان را درمی‌یابد و چشم‌ها او را در نمی‌یابند، و او ریزبین و آگاه است.

﴿۳۵۵۸﴾ منزّه است خدایی که رعد آسمان او را توأم با سپاس تقدیس می‌کند و فرشتگان نیز از بیم.

﴿۳۵۵۹﴾ منزّه است خدایی که آسمان‌ها از ترس او و فرشتگان از هراس او و زمین با بیم و امید تنزیه‌کننده‌ی اویند و همه از روی کمال فروتنی او را به پاکی می‌ستایند.

﴿۳۵۶۰﴾ منزّه است خدایی که عرش او و اطراف و آنچه زیر آن است او را به پاکی می‌ستایند.

﴿۳۵۶۱﴾ منزّه است خدایی که بر آنچه مادران به آن باردار می‌شوند و یا رَحِم‌ها از آن می‌کاهد و یا به آن می‌افزاید، آگاه است و هر چیز نزد او اندازه‌ی خاصی دارد.

﴿۳۵۶۲﴾ منزّه است خدایی که بر تمام آن چه در آسمان‌ها و زمین است آگاه است و هیچ نجوای سه نفره نیست جز آن که او چهارمین آن‌هاست و هیچ نجوای پنج نفره نیست جز آن که او ششمین آن‌هاست و هیچ نجوای کمتر و بیشتر از این نیست جز آن که او همراه با آن‌هاست، هر کجا که باشند.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السُّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٣٥٤٣﴾ سُبحَانَ الَّذِي يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَ مَا يَعْرُجُ فِيهَا؛ {١٢٧٩}	﴿٣٥٤٣﴾ سُبحَانَ الَّذِي يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَ مَا يَعْرُجُ فِيهَا؛ {١٢٧٩}
﴿٣٥٤٤﴾ سُبحَانَ الَّذِي يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ؛ {٠٩١٦}	﴿٣٥٤٤﴾ سُبحَانَ الَّذِي يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ؛ {٠٩١٦}
﴿٣٥٤٥﴾ سُبحَانَ الَّذِي يُنشِئُ السَّحَابَ الثَّقَالَ وَ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَ الْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ؛ {١٢٨٠}	﴿٣٥٤٥﴾ سُبحَانَ الَّذِي يُنشِئُ السَّحَابَ الثَّقَالَ وَ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَ الْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ؛ {١٢٨٠}
﴿٣٥٤٦﴾ سُبحَانَ الرَّءُوفِ الرَّحِيمِ؛ {٠٠٤٢}	﴿٣٥٤٦﴾ سُبحَانَ الرَّءُوفِ الرَّحِيمِ؛ {٠٠٤٢}
﴿٣٥٤٧﴾ سُبحَانَ الرَّازِقِ؛ {١٢٨١}	﴿٣٥٤٧﴾ سُبحَانَ الرَّازِقِ؛ {١٢٨١}
﴿٣٥٤٨﴾ سُبحَانَ الرَّافِعِ الْوَاضِعِ؛ {٠٠٤٤}	﴿٣٥٤٨﴾ سُبحَانَ الرَّافِعِ الْوَاضِعِ؛ {٠٠٤٤}
﴿٣٥٤٩﴾ سُبحَانَ الرَّبِّ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ؛ {١١٨١}	﴿٣٥٤٩﴾ سُبحَانَ الرَّبِّ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ؛ {١١٨١}
﴿٣٥٥٠﴾ سُبحَانَ الرَّبِّ الْوَدُودِ؛ {٠٠٢٧}	﴿٣٥٥٠﴾ سُبحَانَ الرَّبِّ الْوَدُودِ؛ {٠٠٢٧}
﴿٣٥٥١﴾ سُبحَانَ الرَّفِيعِ الْأَعْلَى؛ {٠٠٢٧}	﴿٣٥٥١﴾ سُبحَانَ الرَّفِيعِ الْأَعْلَى؛ {٠٠٢٧}
﴿٣٥٥٢﴾ سُبحَانَ السَّمِيعِ الْوَاسِعِ؛ {٠٩١٦}	﴿٣٥٥٢﴾ سُبحَانَ السَّمِيعِ الْوَاسِعِ؛ {٠٩١٦}
﴿٣٥٥٣﴾ سُبحَانَ الشَّافِي الْمُعَافِي؛ {٠٨٨٧}	﴿٣٥٥٣﴾ سُبحَانَ الشَّافِي الْمُعَافِي؛ {٠٨٨٧}
﴿٣٥٥٤﴾ سُبحَانَ الصَّادِقِ الْبَادِي؛ {٠٨٨٧}	﴿٣٥٥٤﴾ سُبحَانَ الصَّادِقِ الْبَادِي؛ {٠٨٨٧}
﴿٣٥٥٥﴾ سُبحَانَ الضَّارِّ النَّافِعِ؛ {٠٠٤٢}	﴿٣٥٥٥﴾ سُبحَانَ الضَّارِّ النَّافِعِ؛ {٠٠٤٢}
﴿٣٥٥٦﴾ سُبحَانَ الْعَالِمِ بَغِيرَ تَعْلَمِ؛ {١٠٤٤}	﴿٣٥٥٦﴾ سُبحَانَ الْعَالِمِ بَغِيرَ تَعْلَمِ؛ {١٠٤٤}
﴿٣٥٥٧﴾ سُبحَانَ الْعَالِمِ بَغِيرَ تَعْلِيمِ؛ {٠٠٤٣}	﴿٣٥٥٧﴾ سُبحَانَ الْعَالِمِ بَغِيرَ تَعْلِيمِ؛ {٠٠٤٣}
﴿٣٥٥٨﴾ سُبحَانَ الْعَالِمِ بِمَا خَلَقَ اللَّطِيفُ الْمُخْصِي لَهُ الْقَادِرُ عَلَيْهِ؛ {١٢٨٢}	﴿٣٥٥٨﴾ سُبحَانَ الْعَالِمِ بِمَا خَلَقَ اللَّطِيفُ الْمُخْصِي لَهُ الْقَادِرُ عَلَيْهِ؛ {١٢٨٢}
﴿٣٥٥٩﴾ سُبحَانَ... الْعَالِمِ كُلِّ شَيْءٍ بَغِيرَ تَعْلِيمِ؛ {١٠١٩}	﴿٣٥٥٩﴾ سُبحَانَ... الْعَالِمِ كُلِّ شَيْءٍ بَغِيرَ تَعْلِيمِ؛ {١٠١٩}
﴿٣٥٦٠﴾ سُبحَانَ الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ الْمُتَكَبِّرِ؛ {٠٥٥١}	﴿٣٥٦٠﴾ سُبحَانَ الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ الْمُتَكَبِّرِ؛ {٠٥٥١}
﴿٣٥٦١﴾ سُبحَانَ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ؛ {٠٥٥١}	﴿٣٥٦١﴾ سُبحَانَ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ؛ {٠٥٥١}
﴿٣٥٦٢﴾ سُبحَانَ الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ؛ {٠٣٨٤}	﴿٣٥٦٢﴾ سُبحَانَ الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ؛ {٠٣٨٤}
﴿٣٥٦٣﴾ سُبحَانَ الْعَزِيزِ بِقُدْرَتِهِ؛ {١٢٨٣}	﴿٣٥٦٣﴾ سُبحَانَ الْعَزِيزِ بِقُدْرَتِهِ؛ {١٢٨٣}
﴿٣٥٦٤﴾ سُبحَانَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ؛ {٠٠٤٢}	﴿٣٥٦٤﴾ سُبحَانَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ؛ {٠٠٤٢}
﴿٣٥٦٥﴾ سُبحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى؛ {٠٠٤٣}	﴿٣٥٦٥﴾ سُبحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى؛ {٠٠٤٣}

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

﴿۳۵۶۳﴾ منزّه است خدایی که بر آنچه در زمین فرو می‌رود و آنچه از آن برمی‌آید آگاه است، و همچنین آنچه از آسمان نازل می‌شود و آنچه بر آن بالا می‌رود.

﴿۳۵۶۴﴾ منزّه است خدایی که... زنده‌ها را می‌میراند.

﴿۳۵۶۵﴾ منزّه است... خدایی که ابرهای سنگین را ایجاد کرد و غرّش رعد، تنزیه و ستایش اوست، و فرشتگان از او در هراسند.

﴿۳۵۶۶﴾ منزّه است خدای دل‌رحم مهربان.

﴿۳۵۶۷﴾ منزّه است خدای روزی‌رسان.

﴿۳۵۶۸﴾ منزّه است خدای بالا برنده‌ی فروآورنده.

﴿۳۵۶۹﴾ منزّه است پروردگار فرمانروای مقدّس.

﴿۳۵۷۰﴾ منزّه است پروردگار بسیار مهربان.

﴿۳۵۷۱﴾ منزّه است بلندمرتبه‌ی عالی‌مقام.

﴿۳۵۷۲﴾ منزّه است خدای شنوای گشاینده.

﴿۳۵۷۳﴾ منزّه است خدای شفا دهنده‌ی عافیت‌بخش.

﴿۳۵۷۴﴾ منزّه است خدای راستگوی آغازگر.

﴿۳۵۷۵﴾ منزّه است خدای زیان‌زننده و سودرسان.

﴿۳۵۷۶﴾ منزّه است دانای ناآموخته.

﴿۳۵۷۷﴾ منزّه است دانای ناآموخته.

﴿۳۵۷۸﴾ منزّه است دانای به آنچه آفریده و در آن ریزین است و آن را شماره کرده و بر آن تواناست.

﴿۳۵۷۹﴾ منزّه است... آن که هر چیزی را بدون آموختن می‌داند.

﴿۳۵۸۰﴾ منزّه است خدای شکست‌ناپذیر و شکوهمند، صاحب اراده‌ی نافذ و شایسته‌ی بزرگی.

﴿۳۵۸۱﴾ منزّه است خدای شکست‌ناپذیر و حکیم.

﴿۳۵۸۲﴾ منزّه است خداوند شکست‌ناپذیر بسیار آمرزنده.

﴿۳۵۸۳﴾ منزّه است خدایی که به قدرت خود شکست‌ناپذیر است.

﴿۳۵۸۴﴾ منزّه است خدای بزرگ بزرگ‌ترین.

﴿۳۵۸۵﴾ منزّه است بلندمرتبه‌ی از همه والاتر.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُّورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٣٥٨٦﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٩٢٣﴾ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ؛
﴿٣٥٨٧﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْمُتَعَالِ؛
﴿٣٥٨٨﴾ سُبْحَانَ	﴿١٢٨٥﴾ سُبْحَانَ الْعَلِيمِ الْكَرِيمِ؛
﴿٣٥٨٩﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٦٢﴾ سُبْحَانَ الْغَنِيِّ الْحَمِيدِ؛
﴿٣٥٩٠﴾ سُبْحَانَ	﴿١٢٨٦﴾ سُبْحَانَ الْغَنِيِّ عَنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا شَيْءَ مِنَ الْأَشْيَاءِ يُغْنِي عَنْهُ؛
﴿٣٥٩١﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ الْفَرْدِ؛
﴿٣٥٩٢﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٩٠٩﴾ سُبْحَانَ الْفَرْدِ الصَّمَدِ؛
﴿٣٥٩٣﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٢٨﴾ سُبْحَانَ الْفَرْدِ الْوَحْدِ؛
﴿٣٥٩٤﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٦٢﴾ سُبْحَانَ الْقَابِضِ الْبَاسِطِ؛
﴿٣٥٩٥﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبْحَانَ الْقَادِرِ الْمُقْتَدِرِ؛
﴿٣٥٩٦﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ الْقَادِرِ الْمَلِكِ الْمُقْتَدِرِ؛
﴿٣٥٩٧﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ الْقَاضِي بِالْحَقِّ؛
﴿٣٥٩٨﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٦٧٥﴾ سُبْحَانَ الْقَائِمِ الدَّائِمِ الْقَدِيمِ؛
﴿٣٥٩٩﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٩١﴾ سُبْحَانَ الْقُدُّوسِ رَبِّ الْعِزَّةِ؛
﴿٣٦٠٠﴾ سُبْحَانَ	﴿١٢٨٦﴾ سُبْحَانَ الْقَدِيمِ الَّذِي لَا يُبْدَأُ لَهُ؛
﴿٣٦٠١﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٦٤﴾ سُبْحَانَ الْقَدِيمِ الَّذِي لَا بَدْءَ لَهُ؛
﴿٣٦٠٢﴾ سُبْحَانَ	﴿١٠١٩﴾ سُبْحَانَ... الْقَدِيمِ الْمُبْدِئِ الَّذِي لَا بَدْءَ لَهُ؛
﴿٣٦٠٣﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٣٨٤﴾ سُبْحَانَ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ؛
﴿٣٦٠٤﴾ سُبْحَانَ	﴿١١٦٤﴾ سُبْحَانَ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ الْقُدُّوسِ؛
﴿٣٦٠٥﴾ سُبْحَانَ	﴿١٢٨٥﴾ سُبْحَانَ الْكَرِيمِ الْأَكْرَمِ؛
﴿٣٦٠٦﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٥٤٠﴾ سُبْحَانَ الْكَرِيمِ الْحَلِيمِ؛
﴿٣٦٠٧﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٦٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ؛
﴿٣٦٠٨﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٣٢١﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْأَحَدِ الصَّمَدِ؛
﴿٣٦٠٩﴾ سُبْحَانَ	﴿١٢٨٧﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْأَعْلَى؛
﴿٣٦١٠﴾ سُبْحَانَ	﴿١٢٨٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْبَاعِثِ الْوَارِثِ؛

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

- ﴿۳۵۸۶﴾ منزّه است بلندمرتبه‌ی بزرگ.
- ﴿۳۵۸۷﴾ منزّه است بلندمرتبه‌ی عالی‌مقام.
- ﴿۳۵۸۸﴾ منزّه است خداوند دانای بزرگوار.
- ﴿۳۵۸۹﴾ منزّه است توانگر ستوده.
- ﴿۳۵۹۰﴾ منزّه است خدای بی‌نیاز از هر چیز در حالی که هیچ‌چیز از او بی‌نیاز نیست.
- ﴿۳۵۹۱﴾ منزّه است پروردگار یکتا.
- ﴿۳۵۹۲﴾ منزّه است یکتای بی‌نیاز.
- ﴿۳۵۹۳﴾ منزّه است یگانه‌ی یکتا.
- ﴿۳۵۹۴﴾ منزّه است قبض‌کننده و گسترش‌دهنده.
- ﴿۳۵۹۵﴾ منزّه است توانای دارای اقتدار.
- ﴿۳۵۹۶﴾ منزّه است پادشاه توانای دارای اقتدار.
- ﴿۳۵۹۷﴾ منزّه است خداوند داور دادگر.
- ﴿۳۵۹۸﴾ منزّه است خدای قائم به ذات و جاودانه و دیرین.
- ﴿۳۵۹۹﴾ منزّه و مقدّس است پروردگار شکست‌ناپذیری.
- ﴿۳۶۰۰﴾ منزّه است دیرینی که برایش آغازی نیست.
- ﴿۳۶۰۱﴾ منزّه است آن دیرینی که آغازی ندارد.
- ﴿۳۶۰۲﴾ منزّه است... دیرین آغازگری که او را آغازی نیست.
- ﴿۳۶۰۳﴾ منزّه است خداوند بزرگ بلندمرتبه.
- ﴿۳۶۰۴﴾ منزّه است خدای بزرگ بلندمرتبه‌ی بسیارمقدّس.
- ﴿۳۶۰۵﴾ منزّه است خداوند بزرگوار و بزرگوارترین.
- ﴿۳۶۰۶﴾ منزّه است خدای بزرگوار بردبار.
- ﴿۳۶۰۷﴾ منزّه است خداوند.
- ﴿۳۶۰۸﴾ منزّه است خداوند یگانه‌ی بی‌نیاز.
- ﴿۳۶۰۹﴾ منزّه است خدای بلندمرتبه.
- ﴿۳۶۱۰﴾ منزّه است خداوندی که برانگیزاننده و وارث است.

﴿الْقُدَاسَةُ وَالتُّورُ وَالسُّرُورُ وَالجَمَالُ وَالحَلَاوَةُ﴾

﴿٣٦١١﴾ سُبحَانَ اللَّهِ	﴿٥٩٠﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الْبَصِيرِ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَبْصَرَ مِنْهُ؛
﴿٣٦١٢﴾ سُبحَانَ اللَّهِ	﴿٩١٦﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الْبَصِيرِ الْعَلِيمِ؛
﴿٣٦١٣﴾ سُبحَانَ اللَّهِ	﴿٨٨٧﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الْحَكِيمِ الْكَبِيرِ الْخَالِقِ؛
﴿٣٦١٤﴾ سُبحَانَ اللَّهِ	﴿٩١٦﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الْحَلِيمِ؛
﴿٣٦١٥﴾ سُبحَانَ اللَّهِ	﴿٨٨٧﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الْحَلِيمِ الْكَرِيمِ؛
﴿٣٦١٦﴾ سُبحَانَ اللَّهِ	﴿٥٦٥﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الْحَنَّانِ الْمُتَكَبِّرِ؛
﴿٣٦١٧﴾ سُبحَانَ اللَّهِ	﴿٨٨٧﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الْحَنَّانِ الْمَنَّانِ؛
﴿٣٦١٨﴾ سُبحَانَ اللَّهِ	﴿٥٥٢﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ؛
﴿٣٦١٩﴾ سُبحَانَ اللَّهِ	﴿٨٨٧﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الْخَالِقِ الْبَارِي؛
﴿٣٦٢٠﴾ سُبحَانَ اللَّهِ	﴿١٢٨٩﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي أَحْصَى رَمْلَ عَالِجٍ عَدَدًا؛
﴿٣٦٢١﴾ سُبحَانَ اللَّهِ	﴿١٠٨٣﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي ارْتَدَى بِالْعِزِّ وَبَانَ بِهِ؛
﴿٣٦٢٢﴾ سُبحَانَ اللَّهِ	﴿٥٦٤﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي... أَغْنَى وَأَقْنَى؛
﴿٣٦٢٣﴾ سُبحَانَ اللَّهِ	﴿١٢٩٠﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي... أَنْشَأَ جَنَاتِ الْمَأْوَى بِلَا أَمَدٍ وَخَلَقَ الْخَلَائِقَ بِلَا ظَهَرٍ وَلَا سَنَدٍ؛
﴿٣٦٢٤﴾ سُبحَانَ اللَّهِ	﴿٥٦٤﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي... أَنْفَذَ مَا شَاءَ؛
﴿٣٦٢٥﴾ سُبحَانَ اللَّهِ	﴿١٢٩١﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي بِيَدِهِ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ؛
﴿٣٦٢٦﴾ سُبحَانَ اللَّهِ	﴿١٢٩٢﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ نُجُومًا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ؛
﴿٣٦٢٧﴾ سُبحَانَ اللَّهِ	﴿١٢٩٠﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي... خَلَقَ الْخَلَائِقَ بِلَا ظَهَرٍ وَلَا سَنَدٍ؛
﴿٣٦٢٨﴾ سُبحَانَ اللَّهِ	﴿١٠١٢﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي خَلَقَ الدُّنْيَا لِلْفَنَاءِ وَالْآخِرَةَ لِلْبَقَاءِ وَالْخُلُودِ؛
﴿٣٦٢٩﴾ سُبحَانَ اللَّهِ	﴿٣٠٦﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي خَلَقَ الْعَرْشَ وَالْكَرْسِيَّ وَاسْتَوَى عَلَيْهِ؛
﴿٣٦٣٠﴾ سُبحَانَ اللَّهِ	﴿١٢٩٣﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاءَ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرْوُنَهَا؛
﴿٣٦٣١﴾ سُبحَانَ اللَّهِ	﴿١٢٩٠﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ؛

«پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی»

- ﴿۳۶۱۱﴾ منزّه است خدای بینایی که هیچ کس بیناتر از او نیست.
- ﴿۳۶۱۲﴾ منزّه است خدای بینای دانا.
- ﴿۳۶۱۳﴾ منزّه است خدای حکیم، بزرگ، آفریدگار.
- ﴿۳۶۱۴﴾ منزّه است خدای بردبار.
- ﴿۳۶۱۵﴾ منزّه است خداوند بردبار بزرگوار.
- ﴿۳۶۱۶﴾ منزّه است خدای مهربان و شایسته‌ی بزرگی.
- ﴿۳۶۱۷﴾ منزّه است خداوند مهربان نعمت‌دهنده.
- ﴿۳۶۱۸﴾ منزّه است خدای زنده‌ی پایدار.
- ﴿۳۶۱۹﴾ منزّه است خداوند آفریننده‌ای بی‌سابقه.
- ﴿۳۶۲۰﴾ منزّه است خداوندی که شماره‌ی ریگ‌های درهم‌فشرده را می‌داند.
- ﴿۳۶۲۱﴾ منزّه است خدایی که جامه‌ی شکست‌ناپذیری بر تن کرد و با آن آشکار شد.
- ﴿۳۶۲۲﴾ منزّه است خدایی که... بی‌نیاز کرد و عطا نمود.
- ﴿۳۶۲۳﴾ منزّه است خدایی که... بهشت‌های محلّ آسایش را بی‌پایان ایجاد کرد و آفریدگان را بدون تکیه و پشتیبان آفرید.
- ﴿۳۶۲۴﴾ منزّه است خدایی که... آن چه را خواست انجام داد.
- ﴿۳۶۲۵﴾ منزّه است خدایی که کلیدهای غیب، تنها به دست اوست و جز او کسی آن‌ها را نمی‌داند. او آنچه را در خشکی و دریاست می‌داند؛ هیچ برگی نمی‌افتد و نه هیچ دانه‌ای در تاریکی‌های زمین نمی‌روید مگر اینکه از آن آگاه است، هیچ تر و خشکی وجود ندارد، جز آنکه در کتابی آشکار [در کتاب علم خدا] ثبت است.
- ﴿۳۶۲۶﴾ منزّه است خدایی که ستارگان را در آسمان ابزار راندن شیاطین قرار داد.
- ﴿۳۶۲۷﴾ منزّه است خدایی که... آفریدگان را بدون تکیه و پشتیبان آفرید.
- ﴿۳۶۲۸﴾ منزّه است خدایی که دنیا را برای فنا و ویرانی و آخرت را برای بقا و جاودانگی آفرید.
- ﴿۳۶۲۹﴾ منزّه است خداوندی که عرش و کرسی را آفرید و بر آن تکیه زد.
- ﴿۳۶۳۰﴾ منزّه است خدایی که آسمان را بدون ستون‌هایی که ببینید، برافراشت.
- ﴿۳۶۳۱﴾ منزّه است خدایی که آسمان‌ها را بدون ستون‌هایی که ببینید، برافراشت.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

- ﴿٣٦٣٢﴾ سُُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي... سَمِعَ وَ رَأَى؛ {٠٠٦٤}
- ﴿٣٦٣٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي عَلَّمَ فَدَنَا وَ سَمِعَ وَ رَأَى وَ عَلَّمَ وَ أَحْصَى وَ قَدَّرَ وَ قَضَى وَ أَنْفَذَ مَا شَاءَ وَ أَغْنَى وَ أَقْنَى وَ أَمَاتَ وَ أَحْيَا وَ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى رَبُّ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى؛ {٠٠٦٤}
- ﴿٣٦٣٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي... عَلَّمَ وَ أَحْصَى؛ {٠٠٦٤}
- ﴿٣٦٣٥﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ؛ {٠٠٢٧}
- ﴿٣٦٣٦﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي عِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَ يَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَ الْبَحْرِ وَ مَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَ لَا حَبَّةَ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَ لَا رَطْبٍ وَ لَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ؛ {١٢٨٠}
- ﴿٣٦٣٧﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي... قَدَّرَ وَ قَضَى؛ {٠٠٦٤}
- ﴿٣٦٣٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي قَهَرَ كُلَّ شَيْءٍ بِجَبَرُوتِهِ وَ اسْتَوَلَى عَلَيْهِ بِقُدْرَتِهِ وَ مَلَكَهُ بِعِزَّتِهِ؛ {١٢٩٧}
- ﴿٣٦٣٩﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَ لَا نَوْمٌ؛ {٠٠٥٢}
- ﴿٣٦٤٠﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي... لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَ لَا يُحِيطُ بِهِ عِلْمٌ؛ {٠٧٣١}
- ﴿٣٦٤١﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي... لَا تَسْتَذِلُّهُ حَاجَةٌ؛ {٠٧٦٥}
- ﴿٣٦٤٢﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي... لَا تُطِيفُ بِهِ ضَرُورَةٌ؛ {٠٧٦٥}
- ﴿٣٦٤٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي... لَا يَجُورُ فِي حُكْمِهِ إِذَا قَضَى؛ {٠٠١٢}
- ﴿٣٦٤٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَحْذَرُ إِبْطَاءَ رِزْقٍ رَازِقٍ وَ لَا سَخَطَ خَالِقٍ؛ {٠٧٦٥}
- ﴿٣٦٤٥﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يُخْصِي مِدْحَتَهُ الْقَائِلُونَ وَ لَا يَجْزِي بِأَلَانِهِ الشَّاكِرُونَ وَ الْعَابِدُونَ؛ {١٢٩٩}
- ﴿٣٦٤٦﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يُخْصِي نِعْمَاءَهُ الْعَادُونَ وَ لَا يَجْزِي بِأَلَانِهِ الشَّاكِرُونَ الْمُتَعَبِّدُونَ؛ {١٢٨٠}
- ﴿٣٦٤٧﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي... لَا يُحِيطُ بِهِ عِلْمٌ؛ {٠٧٣١}

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

- ﴿۳۶۳۲﴾ منزّه است خدایی که... شنید و دید.
- ﴿۳۶۳۳﴾ منزّه است خدایی که اوج گرفت پس نزدیک شد؛ شنید و دید و دانست و به شماره در آورد و اندازه کرد و حکم نمود و آن چه را خواست انجام داد و بی نیاز کرد و عطا نمود و میراند و زنده کرد؛ و اوست در تماشاگاه برتر پروردگار آخرت و دنیا.
- ﴿۳۶۳۴﴾ منزّه است خدایی که... دانست و به شماره در آورد.
- ﴿۳۶۳۵﴾ منزّه است خدایی که علم [به] قیامت نزد اوست.
- ﴿۳۶۳۶﴾ منزّه است خدایی که کلید عالم غیب نزد اوست و غیر او کسی بر آن آگاه نیست و هر چه در خشکی ها و دریاهاست همه را می داند و برگی از درخت نمی افتد مگر آنکه می داند و هیچ دانه ای در تاریکی زمین و هیچ تر و خشکی نیست، جز اینکه در دفتر علم او ضبط است.
- ﴿۳۶۳۷﴾ منزّه است خدایی که... مقدر کرد و حکم نمود.
- ﴿۳۶۳۸﴾ منزّه است خدایی که با شکوه خویش همه ی اشیاء را مغلوب خود قرار داد و به قدرت خویش بر آنها مستولی شد و با شکست ناپذیری اش در اختیار خود درآورد.
- ﴿۳۶۳۹﴾ منزّه است زنده پاینده ای که چرت و خواب او را نگیرد.
- ﴿۳۶۴۰﴾ منزّه است خدایی که... دیده ها و اوهام او را در نیابد و دانشی به او احاطه نکند.
- ﴿۳۶۴۱﴾ منزّه است خدایی که... هیچ نیازی او را خوار نمی کند.
- ﴿۳۶۴۲﴾ منزّه است خدایی که... هیچ نیازی اطاف او نمی چرخد.
- ﴿۳۶۴۳﴾ منزّه است خدایی که... آنگاه که داوری کند، در حکمش ظلم نمی کند.
- ﴿۳۶۴۴﴾ منزّه است خدایی که... از به تاخیر افتادن روزی روزی رسان و خشم آفریدگار بیم ندارد.
- ﴿۳۶۴۵﴾ منزّه است خدایی که شمارشگران نمی توانند نعمت هایش را بشمارند و عابدان و سپاس گزاران عبادت پیشه هرگز نمی توانند شکر نعمت هایش را به جا آورند.
- ﴿۳۶۴۶﴾ منزّه است خدای آفریننده بندگان، منزّه است خدایی که شمارشگران نمی توانند نعمت هایش را بشمارند و عابدان و سپاس گزاران عبادت پیشه هرگز نمی توانند شکر نعمت هایش را به جا آورند.
- ﴿۳۶۴۷﴾ منزّه است خدایی که... دانشی به او احاطه نکند.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

- ﴿٣٦٤٨﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَرُدُّ مَا قَضَى وَلَا يُصْرِفُ مَا أَمْضَى وَلَا يَمْنَعُ مَا أَعْطَى وَلَا يَهْفُو وَلَا يَنْسَى وَلَا يُعْجِلُ بَلْ يُمְهِلُ وَيَعْفُو وَيَغْفِرُ وَيَرْحَمُ وَيَصْبِرُ؛ {٠٠١٢}
- ﴿٣٦٤٩﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي... لَا يَسْتَعْنِي أَحَدٌ إِلَّا بِفَضْلٍ مَا لَدَيْهِ؛ {٠٢٥٤}
- ﴿٣٦٥٠﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي... لَا يَشْغَلُهُ خَلْقُ شَيْءٍ عَنْ خَلْقِ شَيْءٍ وَلَا حِفْظُ شَيْءٍ عَنْ حِفْظِ شَيْءٍ؛ {١٢٩٩}
- ﴿٣٦٥١﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي... لَا يَشْغَلُهُ عِلْمُ شَيْءٍ عَنْ عِلْمِ شَيْءٍ؛ {١٢٩٩}
- ﴿٣٦٥٢﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي... لَا يَشْغَلُهُ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَخْرُجُ فِيهَا عَمَّا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا؛ {١٢٩٩}
- ﴿٣٦٥٣﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي... لَا يُصْرِفُ مَا أَمْضَى؛ {٠٠١٢}
- ﴿٣٦٥٤﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَعْتَوِرُهُ فَاقَةٌ وَلَا تَسْتَذِلُّهُ حَاجَةٌ وَلَا تُطِيفُ بِهِ ضَرُورَةٌ؛ {٠٧٦٥}
- ﴿٣٦٥٥﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي... لَا يُعْجِلُ بَلْ يُمְهِلُ وَيَعْفُو وَيَغْفِرُ وَيَرْحَمُ وَيَصْبِرُ؛ {٠٠١٢}
- ﴿٣٦٥٦﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي... لَا يَعْدِلُهُ شَيْءٌ؛ {١٢٩٩}
- ﴿٣٦٥٧﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَغْرُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابِ مُبِينٍ؛ {١٢٨٠}
- ﴿٣٦٥٨﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي... لَا يَمْنَعُ مَا أَعْطَى؛ {٠٠١٢}
- ﴿٣٦٥٩﴾ فَسُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَمُوتُ أَبَدَ الْأَبَدِ؛ {٢٢١٩}
- ﴿٣٦٦٠﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ؛ {٠٢٧٤}
- ﴿٣٦٦١﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي... لَا يَنْسَى؛ {٠٠١٢}
- ﴿٣٦٦٢﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَنْقُصُهُ مَا أَعْطَى فَاسْنَى وَإِنْ جَازَ الْمُدَى فِي الْمُنَى وَبَلَغَ الْغَايَةَ الْقُصْوَى؛ {٠٠١٢}
- ﴿٣٦٦٣﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَهْفُو؛ {٠٠١٢}
- ﴿٣٦٦٤﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا؛ {٠٣٢١}

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

﴿۳۶۴۸﴾ منزّه است خدایی که آنچه تقدیر کرد رد نمی‌شود و آنچه که اجرا کرد دگرگون نمی‌شود، و آنچه را عطا کرد کسی مانع نمی‌شود؛ دچار لغزش نمی‌شود و فراموش نمی‌کند؛ تعجیل نمی‌کند بلکه مهلت می‌دهد، می‌بخشد و می‌آمرد، رحم می‌کند و صبر می‌کند.

﴿۳۶۴۹﴾ منزّه است خدایی که... کسی بی‌نیاز نمی‌شود مگر به فضل آنچه نزد اوست.

﴿۳۶۵۰﴾ منزّه است خدایی که... آفرینش چیزی او را از آفرینش چیز دیگر و نگاه داری از چیزی او را از حفظ چیز دیگر، به خود مشغول نمی‌کند.

﴿۳۶۵۱﴾ منزّه است خدایی که... دانستن چیزی او را از آگاهی چیز دیگر باز نمی‌دارد.

﴿۳۶۵۲﴾ منزّه است خدایی که... آن چه از آسمان فرو می‌آید یا به آن صعود می‌کند او را از آن چه در زمین فرو می‌رود یا از آن بیرون می‌آید، به خود مشغول نمی‌کند.

﴿۳۶۵۳﴾ منزّه است خدایی که... آنچه که قطعی کرد دگرگون نمی‌شود.

﴿۳۶۵۴﴾ منزّه است خدایی که نیازمند نمی‌شود و هیچ نیازی او را خوار نمی‌کند و هیچ نیازی بر گرد او نمی‌چرخد.

﴿۳۶۵۵﴾ منزّه است خدایی که... تعجیل نمی‌کند بلکه مهلت می‌دهد، می‌بخشد و می‌آمرد، رحم می‌کند و صبر می‌کند.

﴿۳۶۵۶﴾ منزّه است خدایی که... هیچ چیز با او برابری نمی‌کند.

﴿۳۶۵۷﴾ منزّه است خدایی که در زمین و آسمان هیچ ذره‌ای از ذرات موجودات از حیطه‌ی تصرفش بیرون نیست و هر چه از ذره کوچک‌تر یا بزرگ‌تر باشد، همه در دفتر علم و حکمتش ضبط است.

﴿۳۶۵۸﴾ منزّه است خدایی که... آنچه عطا کرد باز نمی‌دارد.

﴿۳۶۵۹﴾ منزّه است خدایی که هرگز نمی‌میرد.

﴿۳۶۶۰﴾ منزّه است خدایی که منزّه‌دانستن شایسته‌ی کسی جز او نیست.

﴿۳۶۶۱﴾ منزّه است خدایی که... فراموش نمی‌کند.

﴿۳۶۶۲﴾ منزّه است خدایی که آنچه عطا کرد از او نمی‌کاهد بلکه والا می‌شود، گرچه در آرزو از مرزها فراتر رود و به دورترین نهایت برسد.

﴿۳۶۶۳﴾ منزّه است خدایی که... دچار لغزش نمی‌شود.

﴿۳۶۶۴﴾ منزّه است خداوندی که هیچ همسر و فرزندی اختیار نکرده است.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

- ﴿٣٦٦٥﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي... وَلَمْ يَكُنْ لَهُ... وَلَا شَيْءُ وَلَا عَدْلٌ؛ {٠٩٣٣}
- ﴿٣٦٦٦﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَا مِثْلٌ وَلَا شَيْءٌ وَلَا عَدْلٌ؛ {٠٩٣٣}
- ﴿٣٦٦٧﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ؛ {٠٣٢١}
- ﴿٣٦٦٨﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَلَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَلَا يُحِيطُ بِهِ عِلْمٌ؛ {٠٧٣١}
- ﴿٣٦٦٩﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي... نُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى؛ {١٢٩٩}
- ﴿٣٦٧٠﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي... هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى رَبُّ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى؛ {٠٠٤٤}
- ﴿٣٦٧١﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي... يَبْسُطُ الرِّزْقَ بَعْلَمِهِ؛ {١٢٩٩}
- ﴿٣٦٧٢﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَتَوَكَّلُ كُلُّ مُؤْمِنٍ عَلَيْهِ وَيَضْطَرُّ كُلُّ جَا حِدٍ إِلَيْهِ لَا يَسْتَعِينِي أَحَدٌ إِلَّا بِفَضْلِ مَا لَدَيْهِ؛ {٠٢٥٤}
- ﴿٣٦٧٣﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَالضَّرَّ وَ يَعْلَمُ السِّرَّ وَالْجَهْرَ وَيَمْلِكُ الْخَيْرَ وَالشَّرَّ؛ {٠٥١٩}
- ﴿٣٦٧٤﴾ سُبحَانَ اللَّهِ... الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى وَيُمِيتُ الْأَحْيَاءَ؛ {١٣٠١}
- ﴿٣٦٧٥﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَرْحَمُ السَّاهِيَّ وَالْغَافِلَ فَكَيْفَ الدَّاعِي السَّائِلُ؛ {٠٥٣٣}
- ﴿٣٦٧٦﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَرْزُقُ الْقَاسِطَ وَالْعَادِلَ وَالْعَاقِلَ وَالْجَاهِلَ... فَكَيْفَ الدَّاعِي السَّائِلُ؛ {٠٥٣٣}
- ﴿٣٦٧٧﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ؛ {١٢٩٩}
- ﴿٣٦٧٨﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي... يَعْلَمُ السِّرَّ وَالْجَهْرَ؛ {٠٥١٩}
- ﴿٣٦٧٩﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ؛ {١٢٩٩}
- ﴿٣٦٨٠﴾ سُبحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ؛ {١٢٩٩}

«پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی»

- ﴿۳۶۶۵﴾ منزّه است خداوندی که... نظیر و هم ترازى برایش وجود ندارد.
- ﴿۳۶۶۶﴾ منزّه است خداوندی که دوست و فرزند و شریکی در حکومتش نگرفته، و نظیر و هم ترازى برایش وجود ندارد.
- ﴿۳۶۶۷﴾ منزّه است خداوندی که نه کس را زاده و نه از کس زائیده شده و او را هیچ همتایی نباشد.
- ﴿۳۶۶۸﴾ منزّه است خدایی که چیزی مثل او نیست و دیده‌ها و اوهام او را در نیابد و دانشی به او احاطه نکند.
- ﴿۳۶۶۹﴾ منزّه است خدایی که... هر چه را بخواهد، تا زمانی مشخص در رحم مادران قرار می‌دهد.
- ﴿۳۶۷۰﴾ منزّه است خدایی که... اوست در تماشاگاه برتر؛ پروردگار آخرت و دنیا.
- ﴿۳۶۷۱﴾ منزّه است خدایی که... روزی را به دانش خود می‌گستراند.
- ﴿۳۶۷۲﴾ منزّه است خدایی که هر مؤمنی بر او توکل می‌کند و هر منکری به او نیازمند است، کسی بی‌نیاز نمی‌شود مگر به فضل آنچه نزد اوست.
- ﴿۳۶۷۳﴾ منزّه است خدایی که بیچاره را اجابت می‌کند و بدی و بیچارگی را از بین می‌برد و به نهفته و آشکار آگاه است و مالک خیر و شر است.
- ﴿۳۶۷۴﴾ منزّه است خدایی که مردگان را زنده می‌کند و زندگان را می‌میراند.
- ﴿۳۶۷۵﴾ منزّه است خدایی که به شخص بی‌خبر و غافل مهر می‌ورزد تا چه رسد به دعاکننده و درخواست‌کننده.
- ﴿۳۶۷۶﴾ منزّه است خدایی که به ستمکار و دادگر و عاقل و نادان روزی می‌دهد... تا چه رسد به دعاکننده و درخواست‌کننده.
- ﴿۳۶۷۷﴾ منزّه است خدایی که... باده‌ها را به عنوان بشارت رحمت خود گسیل می‌دارد.
- ﴿۳۶۷۸﴾ منزّه است خدایی که... به نهفته و آشکار آگاه است.
- ﴿۳۶۷۹﴾ منزّه است خدایی که... از آن چه زمین از تعداد آنان می‌کاهد آگاه است.
- ﴿۳۶۸۰﴾ منزّه است خدایی که هر چه در زمین و آسمان است، همه را می‌داند.

﴿الْقَدَاسَةُ وَالتَّوَرُّ وَالتَّوَرُّ وَالتَّوَرُّ وَالتَّوَرُّ﴾

- ﴿٣٦٨١﴾ سُبحَانَ الَّذِي يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَلَا يَشْغَلُهُ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا عَمَّا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَلَا يَشْغَلُهُ عِلْمُ شَيْءٍ عَنْ عِلْمِ شَيْءٍ وَلَا يَشْغَلُهُ خَلْقُ شَيْءٍ عَنْ خَلْقِ شَيْءٍ وَلَا حِفْظُ شَيْءٍ عَنْ حِفْظِ شَيْءٍ وَلَا يُسَاوِيهِ شَيْءٌ وَلَا يَعْدِلُهُ شَيْءٌ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ؛ {٠٨٩٨}
- ﴿٣٦٨٢﴾ سُبحَانَ الَّذِي يَقْهَرُ الْقَوَى وَيَنْصُرُ الضَّعِيفَ وَيَجْبِرُ الْكَسِيرَ وَيُغْنِي الْفَقِيرَ وَيَقْبِلُ الْيَسِيرَ وَيُعْطِي الْكَثِيرَ؛ {٠٥٤٥}
- ﴿٣٦٨٣﴾ سُبحَانَ الَّذِي... يَكْشِفُ السُّوءَ وَالضُّرَّ؛ {٠٥١٩}
- ﴿٣٦٨٤﴾ سُبحَانَ الَّذِي يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي الْمَوْتَى وَيَعْلَمُ مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَتَقْرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى؛ {١٢٩٩}
- ﴿٣٦٨٥﴾ سُبحَانَ الَّذِي... يُنْبِتُ النَّبَاتَ بِقُدْرَتِهِ وَيَبْسُطُ الرِّزْقَ بَعْلَمِهِ؛ {١٢٩٩}
- ﴿٣٦٨٦﴾ سُبحَانَ الَّذِي يُنْزِلُ الْمَاءَ مِنَ السَّمَاءِ بِكَلِمَاتِهِ؛ {١٢٩٩}
- ﴿٣٦٨٧﴾ سُبحَانَ الَّذِي يُنْشِئُ السَّحَابَ الثَّقَالَ؛ {١٢٩٩}
- ﴿٣٦٨٨﴾ سُبحَانَ اللَّهِ السُّبُّوحِ الْقُدُّوسِ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ؛ {٠٨٠٢}
- ﴿٣٦٨٩﴾ سُبحَانَ اللَّهِ السَّمِيعِ الَّذِي... لَا يُصِمُّ سَمْعُهُ صَوْتٌ؛ {١٢٩٩}
- ﴿٣٦٩٠﴾ سُبحَانَ اللَّهِ السَّمِيعِ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَسْمَعَ مِنْهُ يَسْمَعُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ مَا تَحْتَ سَبْعِ أَرْضِينَ وَيَسْمَعُ مَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَيَسْمَعُ الْأَنِينَ وَالشَّكْوَى وَيَسْمَعُ السِّرَّ وَآخَفَى وَيَسْمَعُ وَسَاوِسَ الصُّدُورِ وَيَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورَ وَلَا يُصِمُّ سَمْعُهُ صَوْتٌ؛ {١٢٨٠}
- ﴿٣٦٩١﴾ سُبحَانَ اللَّهِ السَّمِيعِ الَّذِي... يَسْمَعُ الْأَنِينَ وَالشَّكْوَى؛ {١٢٩٩}
- ﴿٣٦٩٢﴾ سُبحَانَ اللَّهِ السَّمِيعِ الَّذِي... يَسْمَعُ مَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ؛ {١٢٩٩}
- ﴿٣٦٩٣﴾ سُبحَانَ اللَّهِ السَّمِيعِ الَّذِي... يَسْمَعُ وَسَاوِسَ الصُّدُورِ؛ {١٢٨٠}

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

﴿۳۶۸۱﴾ منزّه است خدایی که هر چه درون زمین فرو شود و هر چه از زمین بیرون آید و آنچه از آسمان فرود آید و آنچه در آسمان بالا رود، همه را می‌داند. علم به چیزی او را از علم به چیز دیگر باز ندارد و هرگز آفریدن چیزی از آفریدن چیز دیگر او را باز ندارد، و نه نگرهبانی از چیزی، مانع نگرهبانی او از چیز دیگر شود و چیزی با او مساوی نیست و نه چیزی مثل و مانند اوست.

﴿۳۶۸۲﴾ منزّه است خدایی که بر قدرتمندان چیره است و ضعیف را یاری می‌کند و هر شکسته ای را پیوند می‌زند و فقیر را بی‌نیاز می‌کند و کم را می‌پذیرد و زیاد عطا می‌کند.

﴿۳۶۸۳﴾ منزّه است خدایی که... بدی و بیچارگی را از بین می‌برد.

﴿۳۶۸۴﴾ منزّه است خدایی که زندگان را می‌میراند و مردگان را زنده می‌کند و از آن چه زمین از تعداد آنان می‌کاهد آگاه است و هر چه را بخواهد، تا زمانی مشخص در رَجیم مادران قرار می‌دهد.

﴿۳۶۸۵﴾ منزّه است خدایی که... گیاه را به قدرت خویش می‌رویاند و روزی را به دانش خود می‌گستراند.

﴿۳۶۸۶﴾ منزّه است خدایی که... آب را با کلمات خود از آسمان فرو فرستد.

﴿۳۶۸۷﴾ منزّه است خدایی که ابرهای سنگین را پدید می‌آورد.

﴿۳۶۸۸﴾ بسیار منزّه و پاکیزه و مقدّس است پروردگار فرشتگان و روح.

﴿۳۶۸۹﴾ منزّه است خدایی که... هیچ صدایی مانع از شنوایی او نمی‌شود.

﴿۳۶۹۰﴾ منزّه است خدای شنوایی که شنواتر از او نیست، از بالای عرش تا زیر هفت زمین را می‌شنود، و در تاریکی بیابان و دریا می‌شنود، و ناله و زاری آفریدگان را می‌شنود، و وسوسه‌ی درون دل‌ها را می‌شنود، و هیچ صدایی مانع از شنوایی او نمی‌شود.

﴿۳۶۹۱﴾ منزّه است خدایی که... ناله‌ها و شکایت‌ها... را می‌شنود.

﴿۳۶۹۲﴾ منزّه است خدای شنوایی که... آن چه در تاریکی‌های خشکی‌ها و دریاها وجود دارد را می‌شنود.

﴿۳۶۹۳﴾ منزّه است خدای شنوایی که... وسوسه‌های دل‌ها را می‌شنود.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُّورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٠٧٢٢﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَزِيزِ؛	﴿٣٦٩٤﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ؛	﴿٣٦٩٥﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ الْأَوَّلِ الْآخِرِ الظَّاهِرِ الْبَاطِنِ الَّذِي هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ؛	﴿٣٦٩٦﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ الْحَلِيمِ الْكَرِيمِ؛	﴿٣٦٩٧﴾ سُبْحَانَ
﴿١٣٠٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ؛	﴿٣٦٩٨﴾ سُبْحَانَ
﴿١٣٠٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ؛	﴿٣٦٩٩﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٣٨٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى؛	﴿٣٧٠٠﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ؛	﴿٣٧٠١﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٢٧٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْغَفُورِ الرَّحِيمِ؛	﴿٣٧٠٢﴾ سُبْحَانَ
﴿١٢٩٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ؛	﴿٣٧٠٣﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٩٠٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْفَعَّالِ لِمَا يُرِيدُ؛	﴿٣٧٠٤﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٢٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْقَاهِرِ؛	﴿٣٧٠٥﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٦٧٥﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْقَائِمِ الدَّائِمِ؛	﴿٣٧٠٦﴾ سُبْحَانَ
﴿١٢٤٩﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ؛	﴿٣٧٠٧﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٩١٦﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْكَرِيمِ الْأَكْرَمِ؛	﴿٣٧٠٨﴾ سُبْحَانَ
﴿١٢٩٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ... الْمُتَفَرِّدِ بِلَا صَاحِبَةٍ؛	﴿٣٧٠٩﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٦٤٦﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُخْمُودِ فِي كُلِّ مَقَالَةٍ؛	﴿٣٧١٠﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٦٩٠﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ؛	﴿٣٧١١﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٩٠٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَلِكِ الْوَاحِدِ الْحَمِيدِ ذِي الْعَرْشِ الْمَجِيدِ الْفَعَّالِ لِمَا يُرِيدُ رَبُّ الْأَرْبَابِ وَ مُسَبِّبِ الْأَسْبَابِ وَ سَابِقِ الْأَسْبَاقِ وَ رَازِقِ الْأَرْزَاقِ وَ خَالِقِ الْأَخْلَاقِ قَادِرِ عَلَى مَا يَشَاءُ مُقَدِّرِ الْمَقْدُورِ وَ قَاهِرِ الْقَاهِرِينَ وَ عَادِلٍ فِي يَوْمِ النُّشُورِ إِلَهَ الْإِلَهَةِ يَوْمَ الْوَاقِعَةِ رَحِيمِ غَفُورٍ حَلِيمٍ شَكُورٍ؛	﴿٣٧١٢﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٤٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَلِكِ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ؛	﴿٣٧١٣﴾ سُبْحَانَ

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

﴿۳۶۹۴﴾ منزّه است خدای شکست‌ناپذیر.

﴿۳۶۹۵﴾ منزّه می‌دانم خداوند بزرگوار خود را و او می‌ستایم.

﴿۳۶۹۶﴾ منزّه است خداوند بزرگ، اوّل آخر، آشکار نهانی که بر همه چیز تواناست و به همه چیز

آگاه است.

﴿۳۶۹۷﴾ منزّه است خداوند بزرگ بر دبار بزرگوار.

﴿۳۶۹۸﴾ منزّه است خدای بزرگی که هیچ چیزی مانند او نیست.

﴿۳۶۹۹﴾ منزّه است خدای بزرگ تا روز قیامت.

﴿۳۷۰۰﴾ منزّه است خداوند بلند و بلندمرتبه.

﴿۳۷۰۱﴾ منزّه است خداوند بلندمرتبه‌ی بزرگ.

﴿۳۷۰۲﴾ منزّه است خدای بسیار آمرزنده‌ی مهربان.

﴿۳۷۰۳﴾ منزّه است خدای یگانه‌ی بی‌نیاز.

﴿۳۷۰۴﴾ منزّه است خدایی که آنچه را بخواهد انجام می‌دهد.

﴿۳۷۰۵﴾ منزّه است خدای چیره.

﴿۳۷۰۶﴾ منزّه است خدای قائم به ذات و جاودانه.

﴿۳۷۰۷﴾ منزّه است خدای بزرگ بلندمرتبه.

﴿۳۷۰۸﴾ منزّه است خدای بزرگوار بزرگوارترین.

﴿۳۷۰۹﴾ منزّه است خدایی که... یگانه‌ی بدون همراه و فرزند است.

﴿۳۷۱۰﴾ منزّه است خدای یکتای ستایش‌شده در هر کلامی.

﴿۳۷۱۱﴾ منزّه است خدای تصویرگر.

﴿۳۷۱۲﴾ منزّه است خدای پادشاه یگانه‌ی ستایش‌شده، صاحب عرش با عظمت؛ آنچه را که

خواهد انجام دهد؛ پروردگار پروردگاران است و سبب‌ساز سبب‌ها؛ و پیش‌پیشینیان است و

روزی‌دهنده روزی‌ها و آفریننده‌ی آفریده‌شدگان است، تواناست بر آنچه می‌خواهد، تعیین‌کننده‌ی

مقدّرات است و غلبه‌کننده بر غلبه‌کنندگان و حکم‌کننده به عدل در روز برخاستن از گورها، خدای

خدایان است در روزی که البته واقع می‌شود رحم‌کننده، آمرزنده، بردبار، و قدردان است.

﴿۳۷۱۳﴾ منزّه است خداوند، پادشاه زنده‌ای که هرگز نمی‌میرد.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٠٠٤٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَلِكِ الْحَيِّ الْقُدُّوسِ؛	﴿٣٧١٤﴾ سُبْحَانَ
﴿١٣٠٧﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ؛	﴿٣٧١٥﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٣٤٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَلِكِ الْمَجِيدِ؛	﴿٣٧١٦﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٩٠٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَلِكِ الْوَاحِدِ الْحَمِيدِ؛	﴿٣٧١٧﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٩١٦﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَنَّانِ الْجَوَادِ؛	﴿٣٧١٨﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٩٠٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ إِلَهَ الْإِلَهَةِ يَوْمَ الْوَاقِعَةِ؛	﴿٣٧١٩﴾ سُبْحَانَ
﴿١٣١١﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ إِلَهَ الْمُرْسَلِينَ؛	﴿٣٧٢٠﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٣٢١﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ؛	﴿٣٧٢١﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٣١٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الْحَيِّ الصَّمَدِ؛	﴿٣٧٢٢﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٩٠٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ؛ ﴿١٢٢٤﴾	﴿٣٧٢٣﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٢٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْوَاحِدِ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ؛	﴿٣٧٢٤﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٤٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ... أَمَاتَ وَأَحْيَا؛	﴿٣٧٢٥﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٤٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ أَنَا اللَّيْلُ وَأَطْرَافُ النَّهَارِ؛	﴿٣٧٢٦﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٤٩٠﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ؛	﴿٣٧٢٧﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٢٢٢﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ؛	﴿٣٧٢٨﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٤٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ؛	﴿٣٧٢٩﴾ سُبْحَانَ
﴿١٣١٢﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ بِحَمْدِهِ؛	﴿٣٧٣٠﴾ سُبْحَانَ
﴿١٣١٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ بَعْدَ عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ؛	﴿٣٧٣١﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٣٧٠﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ بَعْدَ عِلْمِهِ مُنْتَهَى عِلْمِهِ؛	﴿٣٧٣٢﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٨٨٧﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ بَعْدَ كُلِّ تَسْبِيحٍ سَبَّحَهُ الْمُسَبِّحُونَ؛	﴿٣٧٣٣﴾ سُبْحَانَ
﴿١٣١٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ بَعْدَ مَا خَلَقَ؛	﴿٣٧٣٤﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٤٤٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ بَعْدَ مَا سَبَّحَهُ الْمُسَبِّحُونَ؛	﴿٣٧٣٥﴾ سُبْحَانَ
﴿١٣١٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ بَعْدَ مَا هُوَ خَالِقُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ؛	﴿٣٧٣٦﴾ سُبْحَانَ

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

- ﴿۳۷۱۴﴾ منزّه است خداوند، پادشاه زنده‌ی مقدّس.
- ﴿۳۷۱۵﴾ منزّه است خدایی که فرمانروایی بسیار مقدّس و شکست‌ناپذیر و حکیم است.
- ﴿۳۷۱۶﴾ منزّه است خدایی که فرمانروای بزرگواری است.
- ﴿۳۷۱۷﴾ منزّه است خدایی که فرمانروایی یگانه و ستوده‌شده است.
- ﴿۳۷۱۸﴾ منزّه است خدای نعمت‌دهنده‌ی بخشنده.
- ﴿۳۷۱۹﴾ منزّه است خداوندی که در روز قیامت خدای خدایان است.
- ﴿۳۷۲۰﴾ منزّه است خداوندی که خدای پیامبران است.
- ﴿۳۷۲۱﴾ منزّه است خدای یگانه‌ی یکتا.
- ﴿۳۷۲۲﴾ منزّه است خدای یگانه‌ی یکتای زنده‌ی بی‌نیاز.
- ﴿۳۷۲۳﴾ منزّه است خدای یگانه‌ی یکتای زنده‌ی بی‌نیاز، آن که نه زاده و نه زاده شده و هیچ کس همتای او نیست.
- ﴿۳۷۲۴﴾ منزّه است خدای یکتا که ملکوت هر چیزی در دست اوست، و به‌سوی او بازگردانیده

می‌شوید..

- ﴿۳۷۲۵﴾ منزّه است خداوندی که... میراند و زنده کرد.
- ﴿۳۷۲۶﴾ منزّه است خدا در لحظات شب و روز.
- ﴿۳۷۲۷﴾ منزّه است خدای آفریننده‌ی بندگان.
- ﴿۳۷۲۸﴾ منزّه است خدا در شامگاه و صبحگاه.
- ﴿۳۷۲۹﴾ منزّه است خدا در لحظات روز و شب.
- ﴿۳۷۳۰﴾ منزّه است خداوند و او را سپاس می‌گوییم.
- ﴿۳۷۳۱﴾ منزّه است خدا بعد از نهایت دانشش، و تا نهایت درجه‌ی خشنودی‌اش.
- ﴿۳۷۳۲﴾ منزّه است خدا بعد از دانشش، و تا نهایت درجه‌ی دانایی‌اش.
- ﴿۳۷۳۳﴾ منزّه است خداوند به تعداد هر تنزیهی که تنزیه‌کنندگان، تنزیه کرده‌اند.
- ﴿۳۷۳۴﴾ منزّه است خدا، به تعداد آنچه آفریده است.
- ﴿۳۷۳۵﴾ منزّه است خدا، به تعدادی که تنزیه‌کنندگان تنزیهش کرده‌اند.
- ﴿۳۷۳۶﴾ منزّه است خدا، به تعداد آنچه تا روز قیامت خواهد آفرید.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٠٠٦٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ... بِكُلِّ مَا أَبْلَى وَ أَعْطَى؛	﴿٣٧٣٧﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٢٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ بِمَا سَبَّحَ اللَّهُ بِهِ بَحَارُهُ وَ مَا فِيهَا؛	﴿٣٧٣٨﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ بِمَا سَبَّحَ اللَّهُ بِهِ خَلْقُهُ؛	﴿٣٧٣٩﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٢٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ بِمَا سَبَّحَ اللَّهُ بِهِ رَعْدُهُ وَ بَرْقُهُ وَ مَطَرُهُ؛	﴿٣٧٤٠﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٢٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ بِمَا سَبَّحَ اللَّهُ بِهِ سَمَاوَاتُهُ وَ أَرْضُهُ؛	﴿٣٧٤١﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٢٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ بِمَا سَبَّحَ اللَّهُ بِهِ عَرْشُهُ وَ كُرْسِيُّهُ وَ مَنْ تَحْتَهُ؛	﴿٣٧٤٢﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٢٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ بِمَا سَبَّحَ اللَّهُ بِهِ كُرْسِيُّهُ وَ كُلُّ شَيْءٍ أَحَاطَ بِهِ عِلْمُهُ؛ {٠٠٢٨}	﴿٣٧٤٣﴾ سُبْحَانَ
﴿١٣١٥﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ بِمَا سَبَّحَ اللَّهُ بِهِ نَفْسُهُ فِي عَرْشِهِ وَ مَنْ تَحْتَهُ؛	﴿٣٧٤٤﴾ سُبْحَانَ
﴿١٣١٥﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ بِمَا سَبَّحَهُ بَحَارُهُ بِمَا فِيهَا؛	﴿٣٧٤٥﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٦١﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ بِمَا سَبَّحَهُ بِهِ أَهْلُ الْآخِرَةِ وَ الدُّنْيَا وَ مَا فِيهَا؛	﴿٣٧٤٦﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٦١﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ بِمَا سَبَّحَهُ بِهِ خَلْقُهُ؛	﴿٣٧٤٧﴾ سُبْحَانَ
﴿١٣١٦﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ بِمَا سَبَّحَهُ بِهِ رَعْدُهُ وَ بَرْقُهُ وَ مَطَرُهُ؛	﴿٣٧٤٨﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٦١﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ بِمَا سَبَّحَهُ بِهِ عَرْشُهُ وَ مَنْ تَحْتَهُ؛	﴿٣٧٤٩﴾ سُبْحَانَ
﴿١٣١٦﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ بِمَا سَبَّحَهُ بِهِ كُرْسِيُّهُ وَ كُلُّ شَيْءٍ أَحَاطَ بِهِ عِلْمُهُ؛ {١٣١٦}	﴿٣٧٥٠﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٦١﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ بِمَا سَبَّحَهُ بِهِ مَلَائِكَتُهُ؛	﴿٣٧٥١﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٦١﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ تَسْبِيحًا لَا يُحْصَى وَ لَا يُدْرَى وَ لَا يَنْسَى وَ لَا يَبْلَى وَ لَا يَفْنَى وَ لَيْسَ لَهُ مُنْتَهَى؛ {٠٠٦١}	﴿٣٧٥٢﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٦١﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ تَسْبِيحًا لَا يَكُونُ بَعْدَهُ فِي عِلْمِهِ تَسْبِيحٌ؛	﴿٣٧٥٣﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٦١﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ تَسْبِيحًا يَدُومُ بَدَوَامِهِ وَ يَبْقَى بَقَائِهِ فِي سِنِي الْعَالَمِينَ وَ شُهُورِ الدُّهُورِ وَ أَيَّامِ الدُّنْيَا وَ سَاعَاتِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ؛ {٠٠٦١}	﴿٣٧٥٤﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٦١﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ تَسْبِيحًا يُفْضَلُ تَسْبِيحَ الْمُسَبِّحِينَ فَضْلًا كَثِيرًا؛	﴿٣٧٥٥﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٢٨٠﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ تَعَالَى؛	﴿٣٧٥٦﴾ سُبْحَانَ

«پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی»

- ﴿۳۷۳۷﴾ منزّه است خداوندی که... بی نیاز کرد و عطا نمود.
- ﴿۳۷۳۸﴾ منزّه است خدا، همچنان که دریاها و آنچه در آنهاست او را تنزیه کرده اند.
- ﴿۳۷۳۹﴾ منزّه است خدا، همچنان که آفریدگانش او را تنزیه کرده اند.
- ﴿۳۷۴۰﴾ منزّه است خدا، همچنان که رعد و برق و بارانش او را تنزیه کرده اند.
- ﴿۳۷۴۱﴾ منزّه است خدا، همچنان که آسمان ها و زمینش او را تنزیه کرده اند.
- ﴿۳۷۴۲﴾ منزّه است خدا، همچنان که کرسی او و هرچه علمش بدان احاطه دارد او را تنزیه کرده اند.
- ﴿۳۷۴۳﴾ منزّه است خدا، همچنان که کرسی او و هرچه علمش بدان احاطه دارد او را تنزیه کرده اند.
- ﴿۳۷۴۴﴾ منزّه است خدا، همچنان که او خود را در عرش خویش و از زیر آن تنزیه کرده است.
- ﴿۳۷۴۵﴾ منزّه است خدا، همچنان که دریاها و هر چه در آن است او را تنزیه کرده اند.
- ﴿۳۷۴۶﴾ منزّه است خدا همچنان که اهل آخرت و دنیا و آنچه در آنهاست او را تنزیه کرده اند.
- ﴿۳۷۴۷﴾ منزّه است خدا همچنان که آفریده هایش او را بدان تنزیه کرده اند.
- ﴿۳۷۴۸﴾ منزّه است خدا همچنان که رعد و برق و بارانش، او را تنزیه کرده اند.
- ﴿۳۷۴۹﴾ منزّه است خدا همچنان که عرش او و هر آنچه زیر آن است او را تنزیه کرده اند.
- ﴿۳۷۵۰﴾ منزّه است خدا همچنان که تخت حکومتش و هرچه علم او به آن احاطه دارد با آن، خدا را به پاکی می ستایند.
- ﴿۳۷۵۱﴾ منزّه است خدا همچنان که فرشتگانش او را به پاکی می ستایند.
- ﴿۳۷۵۲﴾ منزّه است خداوند، تنزیهی بی شمار، خارج از فهم و درک، فراموش نشدنی که کهنه نمی شود و از بین نمی رود و بی نهایت است.
- ﴿۳۷۵۳﴾ منزّه است خدا به گونه ای که بعد از آن در علم او تنزیهی وجود نداشته باشد.
- ﴿۳۷۵۴﴾ منزّه است خداوند و این تنزیه برای اوست مادامی که وجود دارد و پایدار است. در گذر سال های جهانیان، ماه های روزگار روزهای دنیا و لحظه های شب و روز.
- ﴿۳۷۵۵﴾ منزّه است خداوند، تنزیهی بسیار بالاتر از آنچه تنزیه کنندگان او را به پاکی می ستایند.
- ﴿۳۷۵۶﴾ منزّه است خداوند بلندمرتبه.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السُّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٣٧٥٧﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَ النُّورِ؛ {٠٦٩٠}	﴿٣٧٥٧﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَ النُّورِ؛ {٠٦٩٠}
﴿٣٧٥٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ اللَّيْلِ سَكَنًا وَ الشَّمْسِ وَ الْقَمَرَ حُسْبَانًا؛	﴿٣٧٥٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ اللَّيْلِ سَكَنًا وَ الشَّمْسِ وَ الْقَمَرَ حُسْبَانًا؛
{١٣١٧}	{١٣١٧}
﴿٣٧٥٩﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ حِرْزِي وَ نَاصِرِي وَ مُوْنِسِي؛ {٠٢٢٠}	﴿٣٧٥٩﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ حِرْزِي وَ نَاصِرِي وَ مُوْنِسِي؛ {٠٢٢٠}
﴿٣٧٦٠﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ حَلِيمٍ شَكُورٍ؛ {٠٩٠٣}	﴿٣٧٦٠﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ حَلِيمٍ شَكُورٍ؛ {٠٩٠٣}
﴿٣٧٦١﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ حَنَّانًا قَدِيرًا؛ {٠٥١٠}	﴿٣٧٦١﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ حَنَّانًا قَدِيرًا؛ {٠٥١٠}
﴿٣٧٦٢﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ... خَالِقِ الْأَخْلَاقِ؛ {٠٣٦٣}	﴿٣٧٦٢﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ... خَالِقِ الْأَخْلَاقِ؛ {٠٣٦٣}
﴿٣٧٦٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا؛ {٠٦٩٠}	﴿٣٧٦٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا؛ {٠٦٩٠}
﴿٣٧٦٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْحَبِّ وَ النَّوَى؛ {٠٩٥٠}	﴿٣٧٦٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْحَبِّ وَ النَّوَى؛ {٠٩٥٠}
﴿٣٧٦٥﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ... خَالِقِ النَّبِيِّينَ؛ {١٣٢٢}	﴿٣٧٦٥﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ... خَالِقِ النَّبِيِّينَ؛ {١٣٢٢}
﴿٣٧٦٦﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ النُّورِ؛ {١٣١٨}	﴿٣٧٦٦﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ النُّورِ؛ {١٣١٨}
﴿٣٧٦٧﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٦٩٠}	﴿٣٧٦٧﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٦٩٠}
﴿٣٧٦٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَ مَا لَا يُرَى؛ {٠٦٩٠}	﴿٣٧٦٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَ مَا لَا يُرَى؛ {٠٦٩٠}
﴿٣٧٦٩﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْقُدْرَةِ وَ الْإِفْضَالِ؛ {١٠٤٣}	﴿٣٧٦٩﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْقُدْرَةِ وَ الْإِفْضَالِ؛ {١٠٤٣}
﴿٣٧٧٠﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْعِزَّةِ وَ الْعِظَمَةِ وَ الْجَبَرُوتِ؛ {٠٩٢٢}	﴿٣٧٧٠﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْعِزَّةِ وَ الْعِظَمَةِ وَ الْجَبَرُوتِ؛ {٠٩٢٢}
﴿٣٧٧١﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْجَلَالِ الْبَاقِ الْعَظِيمِ؛ {١٣٢١}	﴿٣٧٧١﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْجَلَالِ الْبَاقِ الْعَظِيمِ؛ {١٣٢١}
﴿٣٧٧٢﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الشَّانِ دَائِمِ السُّلْطَانِ عَظِيمِ الْبُرْهَانِ؛ {٠٩٢١}	﴿٣٧٧٢﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الشَّانِ دَائِمِ السُّلْطَانِ عَظِيمِ الْبُرْهَانِ؛ {٠٩٢١}
﴿٣٧٧٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الطَّوْلِ وَ النَّعَمِ؛ {١٠٤٣}	﴿٣٧٧٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الطَّوْلِ وَ النَّعَمِ؛ {١٠٤٣}
﴿٣٧٧٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْعَرْشِ الرَّفِيعِ؛ {٠٧٢٢}	﴿٣٧٧٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْعَرْشِ الرَّفِيعِ؛ {٠٧٢٢}
﴿٣٧٧٥﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْعَرْشِ الْعَظِيمِ؛ {٠٢٢٢}	﴿٣٧٧٥﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْعَرْشِ الْعَظِيمِ؛ {٠٢٢٢}
﴿٣٧٧٦﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ... ذِي الْعَرْشِ الْمَجِيدِ؛ {٠٣٦٣}	﴿٣٧٧٦﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ... ذِي الْعَرْشِ الْمَجِيدِ؛ {٠٣٦٣}
﴿٣٧٧٧﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُتَنِيفِ؛ {١٣٢١}	﴿٣٧٧٧﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُتَنِيفِ؛ {١٣٢١}
﴿٣٧٧٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْعِزَّةِ وَ الْعِظَمَةِ وَ الْجَبَرُوتِ؛ {٠٩٢٢}	﴿٣٧٧٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْعِزَّةِ وَ الْعِظَمَةِ وَ الْجَبَرُوتِ؛ {٠٩٢٢}
﴿٣٧٧٩﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْقُدْرَةِ وَ الْإِفْضَالِ؛ {١٠٤٣}	﴿٣٧٧٩﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْقُدْرَةِ وَ الْإِفْضَالِ؛ {١٠٤٣}
﴿٣٧٨٠﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْكِبَرِيَاءِ وَ الْعِظَمَةِ؛ {٠٩٢٢}	﴿٣٧٨٠﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْكِبَرِيَاءِ وَ الْعِظَمَةِ؛ {٠٩٢٢}

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

- ﴿۳۷۵۷﴾ منزّه است خدایی که نور و ظلمت را آفرید.
- ﴿۳۷۵۸﴾ منزّه است... خداوندی که شب را مایه‌ی آرامش و خورشید و ماه را وسیله‌ی حساب کردن قرار داد.
- ﴿۳۷۵۹﴾ منزّه است خدا، پناه، یاری کننده و مونس من.
- ﴿۳۷۶۰﴾ منزّه است خدای بردبار قدردان.
- ﴿۳۷۶۱﴾ منزّه است خداوند مهربان و توانا.
- ﴿۳۷۶۲﴾ منزّه است خداوند... آفریننده‌ی آفریدگان است.
- ﴿۳۷۶۳﴾ منزّه است خدای آفریننده‌ی تمام جفت‌ها.
- ﴿۳۷۶۴﴾ منزّه است خدای شکافنده‌ی دانه و هسته.
- ﴿۳۷۶۵﴾ منزّه است خداوندی که... آفریدگار پیامبران است.
- ﴿۳۷۶۶﴾ منزّه است خداوند، آفریدگار نور.
- ﴿۳۷۶۷﴾ منزّه است خداوند، آفریننده‌ی همه‌ی اشیاء.
- ﴿۳۷۶۸﴾ منزّه است خداوند، آفریننده‌ی موجوداتی که دیده می‌شوند و نمی‌شوند.
- ﴿۳۷۶۹﴾ منزّه است دارنده‌ی قدرت و برتری.
- ﴿۳۷۷۰﴾ منزّه است صاحب شکست‌ناپذیری و بزرگی و شکوه.
- ﴿۳۷۷۱﴾ منزّه است خداوندی که صاحب شکوه بلندمرتبه و بزرگی است.
- ﴿۳۷۷۲﴾ منزّه است خدایی که صاحب شأن است، سلطنتش دائمی است و برهانش بزرگ است.

- ﴿۳۷۷۳﴾ منزّه است صاحب بخشش و نعمت.
- ﴿۳۷۷۴﴾ منزّه است صاحب عرش بلند.
- ﴿۳۷۷۵﴾ منزّه است صاحب عرش عظیم.
- ﴿۳۷۷۶﴾ منزّه است خداوند... صاحب عرش با عظمت.
- ﴿۳۷۷۷﴾ منزّه است خداوندی که صاحب شکست‌ناپذیری بلندمرتبه و والاست.
- ﴿۳۷۷۸﴾ منزّه است صاحب شکست‌ناپذیری و بزرگی و شکوه.
- ﴿۳۷۷۹﴾ منزّه است دارنده‌ی قدرت و برتری.
- ﴿۳۷۸۰﴾ منزّه است صاحب بزرگی و عظمت.

﴿الْقُدَاسَةُ وَالتُّورُ وَالسُّرُورُ وَالجَمَالُ وَالحَلَاوَةُ﴾

﴿٣٧٨١﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٩٢٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ؛
﴿٣٧٨٢﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٩٠٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ... رَازِقِ الْأَرْزَاقِ؛
﴿٣٧٨٣﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٩٠٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ... رَبِّ الْأَرْبَابِ؛
﴿٣٧٨٤﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٩٠٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْأَرْضِينَ السَّعْيِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَ
	رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ؛ {١٣٢٣}
﴿٣٧٨٥﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٩٠٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّعْيِ وَرَبِّ الْأَرْضِينَ السَّعْيِ وَمَا
	فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَمَا تَحْتُهُنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ؛ {٠٠٢٨}
﴿٣٧٨٦﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٩٠٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الصَّبَاحِ وَفَالِقِ الْإِصْبَاحِ وَجَاعِلِ اللَّيْلِ
	سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا؛ {١٣١٧}
﴿٣٧٨٧﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٩٠٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّعْيِ وَمَا فِيهِنَّ وَ
	مَا فَوْقَهُنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ؛ {٠٤٨٥}
﴿٣٧٨٨﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٩٢٢﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَإِلَهُ الْمُرْسَلِينَ وَخَالِقِ النَّبِيِّينَ؛ {١٣٢٢}
﴿٣٧٨٩﴾ سُبْحَانَ	﴿١٣٢٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعِبَادِ وَالْبِلَادِ؛
﴿٣٧٩٠﴾ سُبْحَانَ	﴿١١٦٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ الرَّفِيعِ؛
﴿٣٧٩١﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٢٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ؛
﴿٣٧٩٢﴾ سُبْحَانَ	﴿١٣٣٦﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ؛
﴿٣٧٩٣﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٢٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ؛
﴿٣٧٩٤﴾ سُبْحَانَ	﴿١٣٣٧﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ؛
﴿٣٧٩٥﴾ سُبْحَانَ	﴿١٣٣٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْمَسَاءِ وَالصَّبَاحِ؛
﴿٣٧٩٦﴾ سُبْحَانَ	﴿١٣٤٠﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْمُسْتَضْعَفِينَ؛
﴿٣٧٩٧﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٩٠٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ الَّذِينَ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَ
	النَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ؛ {٠٢٢٢}
﴿٣٧٩٨﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٩١﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ؛
﴿٣٧٩٩﴾ سُبْحَانَ	﴿١٣١١﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ النَّبِيِّينَ وَإِلَهُ الْمُرْسَلِينَ؛
﴿٣٨٠٠﴾ سُبْحَانَ	﴿١٣٤١﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ؛

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

﴿۳۷۸۱﴾ منزّه است خدای دارای فرمانروایی و ملکوت.
﴿۳۷۸۲﴾ منزّه است خدای... روزی دهنده‌ی روزی‌ها.
﴿۳۷۸۳﴾ منزّه است خداوندی که... پروردگار پروردگاران است.
﴿۳۷۸۴﴾ منزّه است خداوند؛ پروردگار آسمان‌های هفتگانه و آنچه در آن است و پروردگار زمین
ها و آنچه در آن است و پروردگار عرش بزرگ منزّه است.
﴿۳۷۸۵﴾ منزّه است پروردگار آسمان‌های هفتگانه و زمین‌های هفتگانه و هر چه در آن‌ها و
میان آن‌ها و زیر آن‌هاست و پروردگار عرش بزرگ.
﴿۳۷۸۶﴾ منزّه است خداوند؛ پروردگار صبح، شکافنده‌ی صبح، خداوندی که شب را مایه‌ی
آرامش و خورشید و ماه را وسیله‌ی حساب کردن قرار داد.
﴿۳۷۸۷﴾ منزّه است خداوند، پروردگار جهانیان، پروردگار آسمان هفت‌گانه و هر آنچه در آن‌ها،
بالای آن‌ها و مابین آن‌هاست.
﴿۳۷۸۸﴾ منزّه است خداوندی که پروردگار عالمیان و خداوند رسولان و آفریدگار پیامبران
است.

﴿۳۷۸۹﴾ منزّه است پروردگار بندگان و سرزمین‌ها.
﴿۳۷۹۰﴾ منزّه است خدایی که پروردگار عرش بلند است.
﴿۳۷۹۱﴾ منزّه است پروردگار عرش بزرگ.
﴿۳۷۹۲﴾ منزّه است خدا، پروردگار عرش باکرامت.
﴿۳۷۹۳﴾ منزّه است خدا، پروردگار عرش، از آنچه وصفش می‌کنند.
﴿۳۷۹۴﴾ منزّه است خداوند، پروردگار شکست‌ناپذیری از آنچه توصیفش کنند.
﴿۳۷۹۵﴾ منزّه است خداوند، پروردگار شبانگاهان و صبحگاهان.
﴿۳۷۹۶﴾ منزّه است خداوند، پروردگار مستضعفین.
﴿۳۷۹۷﴾ منزّه است خداوندی که پروردگار فرشتگان مقرب است؛ فرشتگانی که شب و روز او
را به پاکی می‌ستایند و سستی نمی‌ورزند.

﴿۳۷۹۸﴾ منزّه است پروردگار فرشتگان و روح.
﴿۳۷۹۹﴾ منزّه است خداوند، پروردگار پیامبران و خدای فرستاده‌شده‌گان.
﴿۳۸۰۰﴾ منزّه است پروردگار تو، پروردگار شکست‌ناپذیری از آنچه آنان توصیف می‌کنند.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السُّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿ ٣٨٠١ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبَّنَا الَّذِي إِحْسَانُهُ خَيْرٌ مِنْ إِحْسَانِنَا؛ {١٣٤٢}	﴿ ٣٨٠١ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبَّنَا الَّذِي إِحْسَانُهُ خَيْرٌ مِنْ إِحْسَانِنَا؛ {١٣٤٢}
﴿ ٣٨٠٢ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبَّنَا الَّذِي تَعْلِيمُهُ لَنَا أَفْقَهُ مِنْ أَحْلَامِنَا؛ {١٣٤٢}	﴿ ٣٨٠٢ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبَّنَا الَّذِي تَعْلِيمُهُ لَنَا أَفْقَهُ مِنْ أَحْلَامِنَا؛ {١٣٤٢}
﴿ ٣٨٠٣ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبَّنَا الَّذِي رَحْمَتُهُ أَنْفَعُ لَنَا مِنْ أَعْمَالِنَا؛ {١٣٤٣}	﴿ ٣٨٠٣ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبَّنَا الَّذِي رَحْمَتُهُ أَنْفَعُ لَنَا مِنْ أَعْمَالِنَا؛ {١٣٤٣}
﴿ ٣٨٠٤ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبَّنَا الَّذِي رَزَقَهُ أَوْسَعُ لَنَا مِنْ كَسْبِنَا؛ {١٣٤٢}	﴿ ٣٨٠٤ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبَّنَا الَّذِي رَزَقَهُ أَوْسَعُ لَنَا مِنْ كَسْبِنَا؛ {١٣٤٢}
﴿ ٣٨٠٥ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبَّنَا الَّذِي مَغْفِرَتُهُ أَكْثَرُ مِنْ ذُنُوبِنَا؛ {١٣٤٢}	﴿ ٣٨٠٥ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبَّنَا الَّذِي مَغْفِرَتُهُ أَكْثَرُ مِنْ ذُنُوبِنَا؛ {١٣٤٢}
﴿ ٣٨٠٦ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبَّنَا الَّذِي نِعْمَتُهُ أَفْضَلُ مِنْ شُكْرِنَا؛ {١٣٤٢}	﴿ ٣٨٠٦ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبَّنَا الَّذِي نِعْمَتُهُ أَفْضَلُ مِنْ شُكْرِنَا؛ {١٣٤٢}
﴿ ٣٨٠٧ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبَّنَا رَبِّ السَّمَاوَاتِ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ؛ {١٣٤٤}	﴿ ٣٨٠٧ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبَّنَا رَبِّ السَّمَاوَاتِ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ؛ {١٣٤٤}
﴿ ٣٨٠٨ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ؛ {١٢١٦}	﴿ ٣٨٠٨ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ؛ {١٢١٦}
﴿ ٣٨٠٩ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ... رَحِيمٌ غَفُورٌ؛ {٠٩٠٣}	﴿ ٣٨٠٩ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ... رَحِيمٌ غَفُورٌ؛ {٠٩٠٣}
﴿ ٣٨١٠ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ سَابِقِ الْأَسْبَاقِ؛ {٠٩٠٣}	﴿ ٣٨١٠ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ سَابِقِ الْأَسْبَاقِ؛ {٠٩٠٣}
﴿ ٣٨١١ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَ الرُّوحِ؛ {١٣٤٩}	﴿ ٣٨١١ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَ الرُّوحِ؛ {١٣٤٩}
﴿ ٣٨١٢ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ... سَعَةِ الْكَرْسِيِّ؛ {١٣٤٧}	﴿ ٣٨١٢ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ... سَعَةِ الْكَرْسِيِّ؛ {١٣٤٧}
﴿ ٣٨١٣ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ شَاهِدِ كُلِّ نَجْوَى بِعِلْمِهِ وَ مُبَايِنِ كُلِّ جِسْمٍ بِنَفْسِهِ؛ {٠٥٣٩}	﴿ ٣٨١٣ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ شَاهِدِ كُلِّ نَجْوَى بِعِلْمِهِ وَ مُبَايِنِ كُلِّ جِسْمٍ بِنَفْسِهِ؛ {٠٥٣٩}
﴿ ٣٨١٤ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ... عَادِلٌ فِي يَوْمِ النُّشُورِ؛ {٠٣٦٣}	﴿ ٣٨١٤ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ... عَادِلٌ فِي يَوْمِ النُّشُورِ؛ {٠٣٦٣}
﴿ ٣٨١٥ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ؛ {٠٠٢٢}	﴿ ٣٨١٥ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ؛ {٠٠٢٢}
﴿ ٣٨١٦ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ وَ الْكَافِرُونَ غُلُوبًا كَبِيرًا؛ {١٣٥٤}	﴿ ٣٨١٦ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ وَ الْكَافِرُونَ غُلُوبًا كَبِيرًا؛ {١٣٥٤}
﴿ ٣٨١٧ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَى أَجْنَحَةٍ مَثْنَى وَ ثَلَاثَ وَ رُبَاعَ؛ {١٢٩٩}	﴿ ٣٨١٧ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَى أَجْنَحَةٍ مَثْنَى وَ ثَلَاثَ وَ رُبَاعَ؛ {١٢٩٩}
﴿ ٣٨١٨ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْإِصْبَاحِ؛ {١٣٥٥}	﴿ ٣٨١٨ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْإِصْبَاحِ؛ {١٣٥٥}
﴿ ٣٨١٩ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَ النَّوَى؛ {٠٦٩٠}	﴿ ٣٨١٩ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَ النَّوَى؛ {٠٦٩٠}
﴿ ٣٨٢٠ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ... قَادِرٍ عَلَى مَا يَشَاءُ؛ {٠٩٠٣}	﴿ ٣٨٢٠ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ... قَادِرٍ عَلَى مَا يَشَاءُ؛ {٠٩٠٣}
﴿ ٣٨٢١ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ قَاهِرِ الْقَاهِرِينَ؛ {٠٩٠٣}	﴿ ٣٨٢١ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ قَاهِرِ الْقَاهِرِينَ؛ {٠٩٠٣}
﴿ ٣٨٢٢ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ كَمَا يَنْبَغِي لَهُ مِنَ التَّسْبِيحِ وَ كَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَ مُسْتَحِقُّهُ عَلَى مَا أَحَبَّ وَ رَضِيَ وَ بَكَلٍّ مَا أَبْلَى وَ أَعْطَى؛ {٠٠٦٤}	﴿ ٣٨٢٢ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ كَمَا يَنْبَغِي لَهُ مِنَ التَّسْبِيحِ وَ كَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَ مُسْتَحِقُّهُ عَلَى مَا أَحَبَّ وَ رَضِيَ وَ بَكَلٍّ مَا أَبْلَى وَ أَعْطَى؛ {٠٠٦٤}

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

﴿۳۸۰۱﴾ منزّه است خداوند، پروردگارمان که احسانش بهتر از احسان ماست.
﴿۳۸۰۲﴾ منزّه است خداوند، پروردگارمان که آموزش‌هایش عالمانه‌تر از افکار ماست.
﴿۳۸۰۳﴾ منزّه است خداوند، پروردگارمان که رحمتش سودمندتر از اعمال ماست.
﴿۳۸۰۴﴾ منزّه است خداوند، پروردگارمان که روزی‌اش برای ما از کسب و کارمان گسترده‌تر است.
﴿۳۸۰۵﴾ منزّه است خداوند، پروردگارمان که آمرزشش بزرگ‌تر از گناهان ماست.
﴿۳۸۰۶﴾ منزّه است خداوند، پروردگارمان که نعمتش برتر از شکر ماست.
﴿۳۸۰۷﴾ منزّه است خداوند، پروردگار ما - پروردگار شکست‌ناپذیری - از آنچه مشرکان در وصفش گویند.

﴿۳۸۰۸﴾ منزّه است خداوند، پروردگار بزرگ من و او را می‌ستایم.
﴿۳۸۰۹﴾ منزّه است خداوندی که... مهربان و آمرزنده است.
﴿۳۸۱۰﴾ منزّه است خداوند، پیشی‌گیرنده بر سبقت‌گیرندگان.
﴿۳۸۱۱﴾ منزّه و مقدّس است خداوند، پروردگار فرشتگان و روح.
﴿۳۸۱۲﴾ منزّه است خداوند، به گستردگی کرسی.
﴿۳۸۱۳﴾ منزّه است خداوند، که با علمش هر نجوایی را شاهد است، و با نفسش، با هر جسمی مغایر است.

﴿۳۸۱۴﴾ منزّه است خداوند... دادگر روز رستاخیز.
﴿۳۸۱۵﴾ خداوند منزّه است از آنچه شریک برای او قرار می‌دهند!
﴿۳۸۱۶﴾ منزّه است خدا! خدا منزّه است از آنچه ستمگران و کافران می‌گویند.
﴿۳۸۱۷﴾ منزّه است خدایی که آسمان‌ها و زمین را آفرید و فرشتگان دارای دو، سه، و یا چهار بال را پیام‌آوران خود قرار داد.

﴿۳۸۱۸﴾ منزّه است خدای شکافنده صبحگاهان.
﴿۳۸۱۹﴾ منزّه است خدای شکافنده‌ی دانه و هسته.
﴿۳۸۲۰﴾ منزّه است خداوندی که... بر آنچه می‌خواهد تواناست.
﴿۳۸۲۱﴾ منزّه است خدای غلبه‌کننده بر غلبه‌کنندگان.
﴿۳۸۲۲﴾ منزّه است خدا همان‌گونه که تنزیه او را شایسته است و همان‌گونه که سزاوار آن است و شایستگی آن را دارد؛ بر آن چه دوست داشت و پسندید و به تمامی آن چه آزمود و بخشید.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السُّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿ ٢٨٢٣ ﴾ سُبحَانَ	﴿ ٢٧٦ ﴾ سُبحَانَ اللَّهِ مَا أَرْحَمَهُ بِخَلْقِهِ وَالْطَّهَّ وَأَكْرَمَهُ عَلَى خَلْقِهِ؛
﴿ ٢٨٢٤ ﴾ سُبحَانَ	﴿ ١٣٥٨ ﴾ سُبحَانَ اللَّهِ مَالِكِ السَّمَوَاتِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ؛
﴿ ٢٨٢٥ ﴾ سُبحَانَ	﴿ ١٣٥٨ ﴾ سُبحَانَ اللَّهِ مَالِكِ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ؛ {١٣٨٠}
﴿ ٢٨٢٦ ﴾ سُبحَانَ	﴿ ٥٣٩ ﴾ سُبحَانَ اللَّهِ مُبَايِنِ كُلِّ جِسْمٍ بِنَفْسِهِ؛
﴿ ٢٨٢٧ ﴾ سُبحَانَ	﴿ ٩٠٣ ﴾ سُبحَانَ اللَّهِ مُسَبِّبِ الْأَسْبَابِ؛
﴿ ٢٨٢٨ ﴾ سُبحَانَ	﴿ ٩٠٣ ﴾ سُبحَانَ اللَّهِ... مُقَدِّرِ الْمَقْدُورِ؛
﴿ ٢٨٢٩ ﴾ سُبحَانَ	﴿ ١٣٦١ ﴾ سُبحَانَ اللَّهِ مَلِكِ السَّمَاوَاتِ السَّعِ وَالْأَرْضِينَ السَّعِ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَمَا فِيهِنَّ؛
﴿ ٢٨٣٠ ﴾ سُبحَانَ	﴿ ٣٧٠ ﴾ سُبحَانَ اللَّهِ مُنْتَهَى عِلْمِهِ؛
﴿ ٢٨٣١ ﴾ سُبحَانَ	﴿ ٢٢٢ ﴾ سُبحَانَ اللَّهِ... نَاصِرِي وَمُونِسِي؛
﴿ ٢٨٣٢ ﴾ سُبحَانَ	﴿ ٢٢٢ ﴾ سُبحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يَصِفُونَ سُبحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ؛ {٠٢٨}
﴿ ٢٨٣٣ ﴾ سُبحَانَ	﴿ ٦٧٥ ﴾ سُبحَانَ اللَّهِ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ؛
﴿ ٢٨٣٤ ﴾ سُبحَانَ	﴿ ٦٥٩ ﴾ سُبحَانَ اللَّهِ يَتَقَى رَبًّا وَيَقْنَى كُلُّ أَحَدٍ؛
﴿ ٢٨٣٥ ﴾ سُبحَانَ	﴿ ١٢٨٣ ﴾ سُبحَانَ... الْمَالِكِ بَغْلَتِهِ؛
﴿ ٢٨٣٦ ﴾ سُبحَانَ	﴿ ٩٤٣ ﴾ سُبحَانَ... الْمُجْرَى عَلَى مَشِيَّتِهِ الْأَقْدَارِ؛
﴿ ٢٨٣٧ ﴾ سُبحَانَ	﴿ ٠٠٦٤ ﴾ سُبحَانَ الْمُجْمِلِ الْمُحْسِنِ؛
﴿ ٢٨٣٨ ﴾ سُبحَانَ	﴿ ٠٨٨٧ ﴾ سُبحَانَ الْمُدَبِّرِ بِتَدْبِيرِهِ؛
﴿ ٢٨٣٩ ﴾ سُبحَانَ	﴿ ١٢٥١ ﴾ سُبحَانَ الْمُسَبِّحِ لَهُ بِكُلِّ لِسَانٍ؛
﴿ ٢٨٤٠ ﴾ سُبحَانَ	﴿ ٠٨٨٧ ﴾ سُبحَانَ الْمُصَوِّرِ الْكَافِي؛
﴿ ٢٨٤١ ﴾ سُبحَانَ	﴿ ١٣١٢ ﴾ سُبحَانَ الْمُطَّلِعِ عَلَى السَّرَائِرِ عَالِمِ الْخَفِيَّاتِ؛
﴿ ٢٨٤٢ ﴾ سُبحَانَ	﴿ ١٢٥١ ﴾ سُبحَانَ الْمَعْبُودِ فِي كُلِّ أَوَانٍ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ؛
﴿ ٢٨٤٣ ﴾ سُبحَانَ	﴿ ١٣٦٣ ﴾ سُبحَانَ الْمَعْبُودِ فِي لَجَجِ الْبَحَارِ؛

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

﴿۳۸۲۳﴾ منزّه است خدا، چقدر خداوند نسبت به بندگان مهربان است و چقدر بر بندگان دلسوز است و لطف دارد!

﴿۳۸۲۴﴾ منزّه است خدایی که مالک آسمان‌ها و آنچه در آن‌ها و آنچه میان آن‌هاست می‌باشد.

﴿۳۸۲۵﴾ منزّه است خداوند، مالک حکومت‌ها تویی؛ به هر کس بخواهی حکومت می‌بخشی و از هر کس بخواهی، حکومت را می‌گیری هر کس را بخواهی، شکست‌ناپذیری عطا می‌کنی و هر که را بخواهی خوار می‌کنی.

﴿۳۸۲۶﴾ ستایش از آن خدایی است که... با نفسش، از هر جسمی جداست.

﴿۳۸۲۷﴾ منزّه است خداوندی که سبب‌ساز همه‌ی سبب‌هاست.

﴿۳۸۲۸﴾ منزّه است خداوند... تعیین‌کننده‌ی اندازه‌ی مقدرات.

﴿۳۸۲۹﴾ منزّه است فرمانروای آسمان‌های هفتگانه و زمین‌های هفتگانه و آنچه میان آن‌هاست و آنچه در آن‌هاست.

﴿۳۸۳۰﴾ منزّه است خداوند تا حدّ نهایی دانش خود.

﴿۳۸۳۱﴾ منزّه است خدا... یاری‌کننده و مونس من.

﴿۳۸۳۲﴾ منزّه است خدا و برتر است از آنچه وصفش می‌کنند. او پاک و برتر است از آنچه [با وی] شریک می‌سازند.

﴿۳۸۳۳﴾ منزّه است خدایی که یگانه است و شریکی برای او نیست.

﴿۳۸۳۴﴾ منزّه است خدایی که پروردگار است و پاینده است و هر چه غیر از اوست، فانی است.

﴿۳۸۳۵﴾ منزّه است خدایی که... به چیرگی خود مالک است.

﴿۳۸۳۶﴾ منزّه است خدای... که مقدرات را بر اساس خواست خود جاری گردانید.

﴿۳۸۳۷﴾ منزّه است خدایی که نیکوکار و نیکوکردار است.

﴿۳۸۳۸﴾ منزّه است آن که با تدبیر خویش تدبیر می‌کند.

﴿۳۸۳۹﴾ منزّه است خدایی که به هر زبانی تنزیهش گفته می‌شود.

﴿۳۸۴۰﴾ منزّه است صورت‌آفرین بی‌نیازکننده.

﴿۳۸۴۱﴾ منزّه است خداوند آگاه از نهاد انسان‌ها و دانای امور پوشیده.

﴿۳۸۴۲﴾ منزّه است آن پرستیده‌شده در هر لحظه، خدایی که اوّل و آخر و پیدا و پنهان اوست

و به هر چیز داناست.

﴿۳۸۴۳﴾ منزّه است آن که در اعماق دریاها مورد پرستش واقع می‌شود.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السُّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

سُبْحَانَ الْمُعْطَى الْمَانِعِ؛ {٠٠٦٤}	﴿٣٨٤٤﴾ سُبْحَانَ
سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْأَعْظَمِ الَّذِي يَتَبَلَى الْخَلْقَ بِمَا يَشَاءُ؛ {٠٣٢٥}	﴿٣٨٤٥﴾ سُبْحَانَ
سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْجَبَّارِ الَّذِي مَلَأَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ السَّعْيَ وَ الْأَرْضَيْنِ السَّعْيَ؛ {٠٦٤٦}	﴿٣٨٤٦﴾ سُبْحَانَ
سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْقُدُّوسِ؛ {١٣٦٤}	﴿٣٨٤٧﴾ سُبْحَانَ
سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْمُبِينِ الْمُهِيمِ الْقُدُّوسِ؛ {٠٠٤٣}	﴿٣٨٤٨﴾ سُبْحَانَ
سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ؛ {٠٠٦٤}	﴿٣٨٤٩﴾ سُبْحَانَ
سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْحَيِّ الْقُدُّوسِ؛ {٠٨٠٢}	﴿٣٨٥٠﴾ سُبْحَانَ
سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْحَيِّ الْمُهِيمِ الْقُدُّوسِ؛ {١٠٦٤}	﴿٣٨٥١﴾ سُبْحَانَ
سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقَادِرِ؛ {١٢٥٢}	﴿٣٨٥٢﴾ سُبْحَانَ
سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ؛ {٠٩٢٣}	﴿٣٨٥٣﴾ سُبْحَانَ
سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْمُقْتَدِرِ؛ {٠٠٢٨}	﴿٣٨٥٤﴾ سُبْحَانَ
سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْمَنَّانِ؛ {١٢١٦}	﴿٣٨٥٥﴾ سُبْحَانَ
سُبْحَانَ الْمَلِكِ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ وَ السُّلْطَانِ الْبَازِخِ وَ الْمَجْدِ الْكَامِلِ وَ الْعَطَاءِ الْفَاضِلِ وَ الْفَضْلِ السَّابِغِ؛ {٠٠٦٤}	﴿٣٨٥٦﴾ سُبْحَانَ
سُبْحَانَ الْمُنْعِمِ الْمُفْضِلِ؛ {٠٠٦٤}	﴿٣٨٥٧﴾ سُبْحَانَ
سُبْحَانَ إِلَهِ الْمُرْسَلِينَ؛ {١٣١١}	﴿٣٨٥٨﴾ سُبْحَانَ
سُبْحَانَ إِلَهِي؛ {٠٠٣٣}	﴿٣٨٥٩﴾ سُبْحَانَ
سُبْحَانَ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ؛ {٠٠٦٤}	﴿٣٨٦٠﴾ سُبْحَانَ
سُبْحَانَ الْوَاحِدِ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ؛ {٠٠٦٤}	﴿٣٨٦١﴾ سُبْحَانَ
سُبْحَانَ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ؛ {٠٣٨٤}	﴿٣٨٦٢﴾ سُبْحَانَ
سُبْحَانَ الْوَاسِعِ الْعَلِيِّ؛ {٠٨٨٣}	﴿٣٨٦٣﴾ سُبْحَانَ
سُبْحَانَ أَهْلِ الْكِبَرِيَاءِ وَ أَهْلِ التَّعْظِيمِ وَ الثَّنَاءِ الْحَسَنِ؛ {٠٠٧٠}	﴿٣٨٦٤﴾ سُبْحَانَ
سُبْحَانَ رَبِّ الصَّبَاحِ فَالِقِ الْإِصْبَاحِ وَ جَاعِلِ اللَّيْلِ سَكَنًا وَ الشَّمْسِ وَ الْقَمَرِ حُسْبَانًا؛ {١١٦٠}	﴿٣٨٦٥﴾ سُبْحَانَ

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

- ﴿۳۸۴۴﴾ منزّه است خدایی که عطا می‌کند و باز می‌دارد.
- ﴿۳۸۴۵﴾ منزّه است فرمانروای بزرگی که آفریدگان را به آنچه بخواهد آزمایش می‌کند.
- ﴿۳۸۴۶﴾ منزّه است آن پادشاه صاحب اراده‌ی نافذی که فرمانروایی‌اش آسمان‌های هفت‌گانه و زمین‌های هفت‌گانه را پر کرده است.
- ﴿۳۸۴۷﴾ منزّه است پادشاه حق مقدّس.
- ﴿۳۸۴۸﴾ منزّه است فرمانروایی که حقّ آشکار، نگهدارنده‌ی همه‌چیز، توانمند شکست‌ناپذیر و از هر عیبی منزّه است.
- ﴿۳۸۴۹﴾ منزّه است آن فرمانروای زنده که نمی‌میرد.
- ﴿۳۸۵۰﴾ منزّه است آن فرمانروای زنده‌ی مقدّس.
- ﴿۳۸۵۱﴾ منزّه است آن پادشاه زنده و نگهدارنده و پاکیزه از هر عیب.
- ﴿۳۸۵۲﴾ منزّه است پادشاه توانا.
- ﴿۳۸۵۳﴾ منزّه است پادشاه مقدّس.
- ﴿۳۸۵۴﴾ منزّه است پادشاه توانمند.
- ﴿۳۸۵۵﴾ منزّه است فرمانروای نعمت‌دهنده.
- ﴿۳۸۵۶﴾ منزّه است آن فرمانروای دارای شکست‌ناپذیری بلندمرتبه و فرمانروایی والا و بزرگواری کامل و عطای فراوان و فضل بسیار.
- ﴿۳۸۵۷﴾ منزّه است آن نعمت‌دهنده‌ی فزاینده.
- ﴿۳۸۵۸﴾ منزّه است خدای پیامبران.
- ﴿۳۸۵۹﴾ منزّه است خدای من.
- ﴿۳۸۶۰﴾ منزّه است آن یگانه‌ی یکتا.
- ﴿۳۸۶۱﴾ منزّه است آن یگانه‌ای که خدایی جز او نیست.
- ﴿۳۸۶۲﴾ منزّه است خداوند یکتای چیره.
- ﴿۳۸۶۳﴾ منزّه است خدای گشاینده و بلندمرتبه.
- ﴿۳۸۶۴﴾ منزّه است خداوند اهل بزرگی و اهل بزرگی و ستایش نیکو.
- ﴿۳۸۶۵﴾ منزّه است خداوند صبح، شکافنده‌ی صبح، خداوندی که شب را مایه‌ی آرامش و خورشید و ماه را وسیله‌ی حساب‌کردن قرار داد.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿ ٣٨٤٦ ﴾ سُُبْحَانَ	﴿ ٠٩٠٣ ﴾ سُُبْحَانَ... خَالِقِ الْاَخْلَاقِ؛
﴿ ٣٨٤٧ ﴾ سُُبْحَانَ	﴿ ٠٩٤٢ ﴾ سُُبْحَانَ خَالِقِ الْاَرْضَيْنِ؛
﴿ ٣٨٤٨ ﴾ سُُبْحَانَ	﴿ ٠٩٤٣ ﴾ سُُبْحَانَ مُقَلِّبِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ خَالِقِ الْاَزْمِنَةِ وَ الْاَعْصَارِ؛
﴿ ٣٨٤٩ ﴾ سُُبْحَانَ	﴿ ٠٩٤٢ ﴾ سُُبْحَانَ خَالِقِ الْحَيَاةِ وَ الْمَوْتِ؛
﴿ ٣٨٧٠ ﴾ سُُبْحَانَ	﴿ ٠٩٤٢ ﴾ سُُبْحَانَ خَالِقِ الرِّيَّاحِ وَ النَّبَاتِ؛
﴿ ٣٨٧١ ﴾ سُُبْحَانَ	﴿ ١٣٠٩ ﴾ سُُبْحَانَ... خَالِقِ السَّمَاوَاتِ وَ الْاَرْضِ؛
﴿ ٣٨٧٢ ﴾ سُُبْحَانَ	﴿ ٠٩٤٢ ﴾ سُُبْحَانَ خَالِقِ الظُّلُمَةِ؛
﴿ ٣٨٧٣ ﴾ سُُبْحَانَ	﴿ ٠٩٤٢ ﴾ سُُبْحَانَ خَالِقِ الثَّرَى وَ الْقُلُوبَاتِ؛
﴿ ٣٨٧٤ ﴾ سُُبْحَانَ	﴿ ٠٩٤٢ ﴾ سُُبْحَانَ خَالِقِ... الْمَوْتِ؛
﴿ ٣٨٧٥ ﴾ سُُبْحَانَ	﴿ ٠٩٤٢ ﴾ سُُبْحَانَ خَالِقِ الْمَيَاهِ؛
﴿ ٣٨٧٦ ﴾ سُُبْحَانَ	﴿ ٠٩٤٢ ﴾ سُُبْحَانَ خَالِقِ... النَّبَاتِ؛
﴿ ٣٨٧٧ ﴾ سُُبْحَانَ	﴿ ٠٣٢٥ ﴾ سُُبْحَانَ خَالِقِ النُّورِ؛
﴿ ٣٨٧٨ ﴾ سُُبْحَانَ	﴿ ٠٨٨٧ ﴾ سُُبْحَانَ خَالِقِ سُورَةِ النُّورِ؛
﴿ ٣٨٧٩ ﴾ سُُبْحَانَ	﴿ ٠٠٤٣ ﴾ سُُبْحَانَ خَالِقِ مَا يُرَى وَ مَا لَا يُرَى؛
﴿ ٣٨٨٠ ﴾ سُُبْحَانَ	﴿ ٠٣٢٦ ﴾ سُُبْحَانَ ذِي الْاِحْسَانِ وَ الْمَهَابَةِ؛
﴿ ٣٨٨١ ﴾ سُُبْحَانَ	﴿ ٠٣٢١ ﴾ سُُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَ الْأَمْرِ؛
﴿ ٣٨٨٢ ﴾ سُُبْحَانَ	﴿ ٠٣٢٦ ﴾ سُُبْحَانَ ذِي الْاَيَادِي وَ الْبَرَكَاتِ؛
﴿ ٣٨٨٣ ﴾ سُُبْحَانَ	﴿ ٠٣٢٦ ﴾ سُُبْحَانَ ذِي النُّورِ وَ الْبَهْجَةِ؛
﴿ ٣٨٨٤ ﴾ سُُبْحَانَ	﴿ ٠٠٦٦ ﴾ سُُبْحَانَ ذِي الْبَهْجَةِ وَ الْجَمَالِ؛
﴿ ٣٨٨٥ ﴾ سُُبْحَانَ	﴿ ٠٣٢٦ ﴾ سُُبْحَانَ ذِي الرَّجَاءِ وَ الثَّقَةِ؛
﴿ ٣٨٨٦ ﴾ سُُبْحَانَ	﴿ ٠٣٢٦ ﴾ سُُبْحَانَ ذِي الثَّنَاءِ وَ الْمَدْحَةِ؛
﴿ ٣٨٨٧ ﴾ سُُبْحَانَ	﴿ ٠٠٤٣ ﴾ سُُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَ الْجَبَرُوتِ؛
﴿ ٣٨٨٨ ﴾ سُُبْحَانَ	﴿ ٠٠٦٦ ﴾ سُُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَازِخِ الْعَظِيمِ؛
﴿ ٣٨٨٩ ﴾ سُُبْحَانَ	﴿ ١٣٦٦ ﴾ سُُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْعَظِيمِ؛
﴿ ٣٨٩٠ ﴾ سُُبْحَانَ	﴿ ٠٣٧٠ ﴾ سُُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْفَاخِرِ الْعَظِيمِ؛

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

- ﴿۳۸۶۶﴾ منزّه است... آفرینندهی آفریده شدگان.
- ﴿۳۸۶۷﴾ منزّه است آفرینندهی زمین‌ها.
- ﴿۳۸۶۸﴾ منزّه است خدای دگرگون‌کنندهی شب و روز و آفرینندهی زمان‌ها و روزگاران.
- ﴿۳۸۶۹﴾ منزّه است آفرینندهی زندگی و مرگ.
- ﴿۳۸۷۰﴾ منزّه است آفرینندهی بادها و گیاهان.
- ﴿۳۸۷۱﴾ منزّه است... آفرینندهی آسمان و زمین.
- ﴿۳۸۷۲﴾ منزّه است آفرینندهی تاریکی.
- ﴿۳۸۷۳﴾ منزّه است آفرینندهی خاک و دشت‌ها.
- ﴿۳۸۷۴﴾ منزّه است آفرینندهی... مرگ.
- ﴿۳۸۷۵﴾ منزّه است آفرینندهی آب‌ها.
- ﴿۳۸۷۶﴾ منزّه است آفرینندهی... گیاهان.
- ﴿۳۸۷۷﴾ منزّه است آفرینندهی نور.
- ﴿۳۸۷۸﴾ منزّه است آفرینندهی سورهی نور.
- ﴿۳۸۷۹﴾ منزّه است آفرینندهی آنچه دیده می‌شود و آنچه دیده نمی‌شود.
- ﴿۳۸۸۰﴾ منزّه است صاحب احسان و هیبت.
- ﴿۳۸۸۱﴾ منزّه است خداوند توانایی که کار به دست اوست.
- ﴿۳۸۸۲﴾ منزّه است صاحب بخشش و برکت.
- ﴿۳۸۸۳﴾ منزّه است صاحب نور و درخشندگی.
- ﴿۳۸۸۴﴾ منزّه است صاحب زیبایی.
- ﴿۳۸۸۵﴾ منزّه است صاحب امید و اطمینان.
- ﴿۳۸۸۶﴾ منزّه است صاحب ثنا و ستایش.
- ﴿۳۸۸۷﴾ منزّه است خدایی که صاحب شکست‌ناپذیری و شکوه است.
- ﴿۳۸۸۸﴾ منزّه است صاحب شکوه ارجمند بزرگ.
- ﴿۳۸۸۹﴾ منزّه است صاحب شکوه بزرگ.
- ﴿۳۸۹۰﴾ منزّه است صاحب شکوه برجسته‌ی بزرگ.

﴿الْقَدَاسَةُ وَالتَّوَرُّ وَالسُّرُورُ وَالجَمَالُ وَالحَلَاوَةُ﴾

﴿٠٠٤٤﴾ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ؛	﴿٣٨٩١﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٤٤﴾ سُبْحَانَ ذِي الْبَهْجَةِ وَالْجَمَالِ؛	﴿٣٨٩٢﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٣٢٤﴾ سُبْحَانَ ذِي الْجُودِ وَالسَّمَاحَةِ؛	﴿٣٨٩٣﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٣٢٤﴾ سُبْحَانَ ذِي الْحَوْلِ وَالْقُوَّةِ؛	﴿٣٨٩٤﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٣٢٤﴾ سُبْحَانَ ذِي الرَّجَاءِ وَالثِّقَةِ؛	﴿٣٨٩٥﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٣٢٤﴾ سُبْحَانَ ذِي الْمَنِّ وَالرَّحْمَةِ؛	﴿٣٨٩٦﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٣٢٤﴾ سُبْحَانَ ذِي الْفَضْلِ وَالسَّعَةِ؛	﴿٣٨٩٧﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٣٢٤﴾ سُبْحَانَ ذِي الْوَقَارِ وَالسَّكِينَةِ؛	﴿٣٨٩٨﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٣٢٤﴾ سُبْحَانَ ذِي السُّلْطَانِ؛	﴿٣٨٩٩﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٣٢٤﴾ سُبْحَانَ ذِي السُّلْطَانِ وَالْقُدْرَةِ؛	﴿٣٩٠٠﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٣٢٤﴾ سُبْحَانَ ذِي الْجُودِ وَالسَّمَاحَةِ؛	﴿٣٩٠١﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٣٢٤﴾ سُبْحَانَ ذِي الشَّرَفِ وَالرَّفْعَةِ؛	﴿٣٩٠٢﴾ سُبْحَانَ
﴿١٠٤٤﴾ سُبْحَانَ ذِي الطَّوْلِ وَالْفَضْلِ؛	﴿٣٩٠٣﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٣٢٤﴾ سُبْحَانَ ذِي الطَّوْلِ وَالْمَنَعَةِ؛	﴿٣٩٠٤﴾ سُبْحَانَ
﴿١٠٤٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الطَّوْلِ وَالنَّعَمِ؛	﴿٣٩٠٥﴾ سُبْحَانَ
﴿١٣٤٧﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعَرْشِ الْعَظِيمِ؛	﴿٣٩٠٦﴾ سُبْحَانَ
﴿١٣٤٨﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعَرْشِ الْمَجِيدِ؛	﴿٣٩٠٧﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٢٨﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ؛	﴿٣٩٠٨﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٤٤﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُتَنِيفِ؛	﴿٣٩٠٩﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٣٢١﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ وَالْجَبَرُوتِ؛	﴿٣٩١٠﴾ سُبْحَانَ
﴿١٣٤٩﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ وَالْفَضْلِ؛	﴿٣٩١١﴾ سُبْحَانَ
﴿١٣٧٠﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ وَالْقُدْرَةِ؛	﴿٣٩١٢﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٤٧٤﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ وَالْكَرَمِ؛	﴿٣٩١٣﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٣٢٤﴾ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ وَالْعِزَّةِ؛	﴿٣٩١٤﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٤٣﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوتِ؛	﴿٣٩١٥﴾ سُبْحَانَ

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

- ﴿۳۸۹۱﴾ منزّه است صاحب شکوه و بزرگی.
- ﴿۳۸۹۲﴾ منزّه است خدایی که صاحب زیبایی.
- ﴿۳۸۹۳﴾ منزّه است صاحب بخشش و کرامت.
- ﴿۳۸۹۴﴾ منزّه است صاحب چاره‌جویی و توانایی.
- ﴿۳۸۹۵﴾ منزّه است صاحب امید و اطمینان.
- ﴿۳۸۹۶﴾ منزّه است صاحب نعمت و رحمت.
- ﴿۳۸۹۷﴾ منزّه است صاحب فضل و گشایش.
- ﴿۳۸۹۸﴾ منزّه است صاحب وقار و آرامش.
- ﴿۳۸۹۹﴾ منزّه است صاحب فرمانروایی.
- ﴿۳۹۰۰﴾ منزّه است صاحب فرمانروایی و قدرت.
- ﴿۳۹۰۱﴾ منزّه است صاحب بخشش و کرامت.
- ﴿۳۹۰۲﴾ منزّه است صاحب شرف و بلندمرتبیگی.
- ﴿۳۹۰۳﴾ منزّه است صاحب لطف و فضل.
- ﴿۳۹۰۴﴾ منزّه است صاحب لطف و شوکت.
- ﴿۳۹۰۵﴾ منزّه است صاحب بخشش و نعمت.
- ﴿۳۹۰۶﴾ منزّه است صاحب عرش عظیم.
- ﴿۳۹۰۷﴾ منزّه است صاحب عرش با عظمت.
- ﴿۳۹۰۸﴾ منزّه است صاحب شکست‌ناپذیری بلندمرتبه.
- ﴿۳۹۰۹﴾ منزّه است آن که دارای شکست‌ناپذیری بلندمرتبه و ممتاز است.
- ﴿۳۹۱۰﴾ منزّه است خداوند صاحب شکست‌ناپذیری و شکوه.
- ﴿۳۹۱۱﴾ منزّه است صاحب شکست‌ناپذیری و فضیلت.
- ﴿۳۹۱۲﴾ منزّه است صاحب شکست‌ناپذیری و قدرت.
- ﴿۳۹۱۳﴾ منزّه است صاحب شکست‌ناپذیری و بزرگواری.
- ﴿۳۹۱۴﴾ منزّه است صاحب فرمانروایی و شکست‌ناپذیری.
- ﴿۳۹۱۵﴾ منزّه است خدایی که صاحب شکست‌ناپذیری و شکوه است.

﴿الْقَدَاسَةُ وَالتَّوَرُّ وَالسُّرُورُ وَالجَمَالُ وَالحَلَاوَةُ﴾

﴿٣٩١٦﴾ سُبْحَانَ	﴿١٢٨٤﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَالسُّلْطَانِ؛
﴿٣٩١٧﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٦٤﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَالْعَظَمَةِ وَالْجَبَرُوتِ؛
﴿٣٩١٨﴾ سُبْحَانَ	﴿١٠٦٣﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَالْفَضْلِ؛
﴿٣٩١٩﴾ سُبْحَانَ	﴿١٠٧١﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَالْمَلَكُوتِ؛
﴿٣٩٢٠﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٦٤﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَالْعَظَمَةِ؛
﴿٣٩٢١﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ؛
﴿٣٩٢٢﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعُلَى وَالْجَبَرُوتِ؛
﴿٣٩٢٣﴾ سُبْحَانَ	﴿٠١٦٤﴾ سُبْحَانَ ذِي الطَّوْلِ وَالْفَضْلِ؛
﴿٣٩٢٤﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ ذِي الْفَضْلِ وَالسَّعَةِ؛
﴿٣٩٢٥﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٣٢١﴾ سُبْحَانَ ذِي الْفَضْلِ وَالطَّوْلِ؛
﴿٣٩٢٦﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٨٩٠﴾ سُبْحَانَ ذِي الْفَضْلِ وَالنَّعَمِ؛
﴿٣٩٢٧﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٦٤﴾ سُبْحَانَ ذِي الْفَوَاضِلِ وَالنَّعَمِ الْجَسَامِ الْعِظَامِ؛
﴿٣٩٢٨﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ ذِي السُّلْطَانِ وَالْقُدْرَةِ؛
﴿٣٩٢٩﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٣٢١﴾ سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْأَمْرِ؛
﴿٣٩٣٠﴾ سُبْحَانَ	﴿١٠٥٣﴾ سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْجَبَرُوتِ؛
﴿٣٩٣١﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٢٧٠﴾ سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ؛
﴿٣٩٣٢﴾ سُبْحَانَ	﴿١٠٦٣﴾ سُبْحَانَ ذِي الْقُوَّةِ وَالطَّوْلِ؛
﴿٣٩٣٣﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٤٣﴾ سُبْحَانَ ذِي الْكِبَرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ وَالْجَبَرُوتِ؛
﴿٣٩٣٤﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ ذِي الْكَرَمِ وَالْكَرَامَةِ؛
﴿٣٩٣٥﴾ سُبْحَانَ	﴿١٠٨٣﴾ سُبْحَانَ ذِي الْمَجْدِ وَالْكَرَمِ؛
﴿٣٩٣٦﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ ذِي الثَّنَاءِ وَالْمَدْحَةِ؛
﴿٣٩٣٧﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ؛
﴿٣٩٣٨﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٣٧٠﴾ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْعَظِيمِ؛
﴿٣٩٣٩﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٦٦﴾ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ؛
﴿٣٩٤٠﴾ سُبْحَانَ	﴿١٠٤٩﴾ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْقُدُّوسِ؛

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

- ﴿۳۹۱۶﴾ منزّه است شکست‌ناپذیر و صاحب فرمانروایی است.
- ﴿۳۹۱۷﴾ منزّه است خدایی که شکست‌ناپذیر و بزرگ و باشکوه است.
- ﴿۳۹۱۸﴾ منزّه است خداوندی که شکست‌ناپذیر و صاحب فضل است.
- ﴿۳۹۱۹﴾ منزّه است خدای شکست‌ناپذیر و صاحب ملکوت.
- ﴿۳۹۲۰﴾ منزّه است خدایی که شکست‌ناپذیر و بزرگ است.
- ﴿۳۹۲۱﴾ منزّه است صاحب عفو و آمرزش.
- ﴿۳۹۲۲﴾ منزّه است صاحب مرتبه‌ی بلند و شکوه.
- ﴿۳۹۲۳﴾ منزّه است صاحب لطف و فضل.
- ﴿۳۹۲۴﴾ منزّه است صاحب فضل و گشایش.
- ﴿۳۹۲۵﴾ منزّه است خداوندی که دارای فضل و بخشش بسیار است.
- ﴿۳۹۲۶﴾ منزّه است صاحب فضل و نعمت.
- ﴿۳۹۲۷﴾ منزّه است صاحب فضل و نعمت‌های فراوان.
- ﴿۳۹۲۸﴾ منزّه است صاحب فرمانروایی و قدرت.
- ﴿۳۹۲۹﴾ منزّه است خداوند توانایی که کار به دست اوست.
- ﴿۳۹۳۰﴾ منزّه است خدای صاحب قدرت و شکوه.
- ﴿۳۹۳۱﴾ منزّه است خداوند صاحب قدرت و بزرگواری.
- ﴿۳۹۳۲﴾ منزّه است خداوندی که صاحب قدرت و لطف است.
- ﴿۳۹۳۳﴾ منزّه است خدایی که دارنده بزرگی و عظمت و شکوه است.
- ﴿۳۹۳۴﴾ منزّه است صاحب کرامت و بزرگواری.
- ﴿۳۹۳۵﴾ منزّه است صاحب بزرگی و بزرگواری.
- ﴿۳۹۳۶﴾ منزّه است صاحب ثنا و ستایش.
- ﴿۳۹۳۷﴾ منزّه است صاحب عفو و آمرزش.
- ﴿۳۹۳۸﴾ منزّه است آن صاحب فرمانروایی برجسته‌ی باعظمت.
- ﴿۳۹۳۹﴾ منزّه است خداوند صاحب فرمانروایی برجسته‌ی دیرینه.
- ﴿۳۹۴۰﴾ منزّه است صاحب فرمانروایی مقدّس.

﴿الْقِدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٣٩٤١﴾ سُبحَانَ	﴿٣٢٦﴾ سُبحَانَ ذِي الْمُلْكِ وَالْعِزَّةِ؛
﴿٣٩٤٢﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٤٣﴾ سُبحَانَ ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ؛
﴿٣٩٤٣﴾ سُبحَانَ	﴿١٣٧١﴾ سُبحَانَ ذِي الْمَلَكُوتِ؛
﴿٣٩٤٤﴾ سُبحَانَ	﴿٣٢٦﴾ سُبحَانَ ذِي الْمَنِّ وَالرَّحْمَةِ؛
﴿٣٩٤٥﴾ سُبحَانَ	﴿٣٢١﴾ سُبحَانَ ذِي الْمَنِّ وَالنَّعَمِ؛
﴿٣٩٤٦﴾ سُبحَانَ	﴿٣٢٦﴾ سُبحَانَ ذِي الطَّوْلِ وَالْمَنَعَةِ؛
﴿٣٩٤٧﴾ سُبحَانَ	﴿٣٢٦﴾ سُبحَانَ ذِي الْإِحْسَانِ وَالْمَهَابَةِ؛
﴿٣٩٤٨﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٤٤﴾ سُبحَانَ ذِي الْفَوَاضِلِ وَالنَّعَمِ الْجَسَامِ الْعِظَامِ؛
﴿٣٩٤٩﴾ سُبحَانَ	﴿٣٢٦﴾ سُبحَانَ ذِي النُّورِ وَالْبَهْجَةِ؛
﴿٣٩٥٠﴾ سُبحَانَ	﴿٣٢٦﴾ سُبحَانَ ذِي الْوَقَارِ وَالسَّكِينَةِ؛
﴿٣٩٥١﴾ سُبحَانَ	﴿٠٩٠٣﴾ سُبحَانَ... رَازِقِ الْأَرْزَاقِ؛
﴿٣٩٥٢﴾ سُبحَانَ	﴿٣٢٦﴾ سُبحَانَ رَبِّ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى؛
﴿٣٩٥٣﴾ سُبحَانَ	﴿٠٩٠٣﴾ سُبحَانَ... رَبِّ الْأَرْبَابِ؛
﴿٣٩٥٤﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٢٨﴾ سُبحَانَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّعَةِ وَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ؛
﴿٣٩٥٥﴾ سُبحَانَ	﴿١٣٧٢﴾ سُبحَانَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّعَةِ وَمَا فِيهِنَّ؛
﴿٣٩٥٦﴾ سُبحَانَ	﴿٠٤٠٥﴾ سُبحَانَ رَبِّ الصَّبَاحِ الصَّالِحِ؛
﴿٣٩٥٧﴾ سُبحَانَ	﴿١١٦٠﴾ سُبحَانَ رَبِّ الصَّبَاحِ فَالِقِ الْإِصْبَاحِ؛
﴿٣٩٥٨﴾ سُبحَانَ	﴿١٣٧٤﴾ سُبحَانَ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَإِلَهِ الْمُرْسَلِينَ؛
﴿٣٩٥٩﴾ سُبحَانَ	﴿١١٦٣﴾ سُبحَانَ رَبِّ الْعِبَادِ وَالْوَبَرَةِ، وَ رَازِقِ الْمُتَّقِينَ وَالْفَجَرَةِ؛
﴿٣٩٦٠﴾ سُبحَانَ	﴿١٢١٦﴾ سُبحَانَ رَبِّ الْعَرْشِ؛
﴿٣٩٦١﴾ سُبحَانَ	﴿١٢٨٥﴾ سُبحَانَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ؛
﴿٣٩٦٢﴾ سُبحَانَ	﴿١٣٧٥﴾ سُبحَانَ رَبِّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ؛
﴿٣٩٦٣﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبحَانَ رَبِّ الْعِزَّةِ؛
﴿٣٩٦٤﴾ سُبحَانَ	﴿١٣٦٧﴾ سُبحَانَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ؛
﴿٣٩٦٥﴾ سُبحَانَ	﴿١١٧٣﴾ سُبحَانَ رَبِّ الْمَسَاءِ وَالصَّبَاحِ؛

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

- ﴿۳۹۴۱﴾ منزّه است صاحب فرمانروایی و شکست‌ناپذیری.
- ﴿۳۹۴۲﴾ منزّه است خدایی که صاحب عالم ماده و نیز صاحب عالم ملکوت است.
- ﴿۳۹۴۳﴾ منزّه است صاحب عالم ملکوت.
- ﴿۳۹۴۴﴾ منزّه است صاحب نعمت و رحمت.
- ﴿۳۹۴۵﴾ منزّه است خداوندی که دارای لطف‌ها و نعمت‌هاست.
- ﴿۳۹۴۶﴾ منزّه است صاحب لطف و شوکت.
- ﴿۳۹۴۷﴾ منزّه است صاحب احسان و هیبت.
- ﴿۳۹۴۸﴾ منزّه است صاحب فضل و نعمت‌های فراوان.
- ﴿۳۹۴۹﴾ منزّه است صاحب نور و درخشندگی.
- ﴿۳۹۵۰﴾ منزّه است صاحب وقار و آرامش.
- ﴿۳۹۵۱﴾ منزّه است... روزی‌دهنده‌ی روزی‌ها.
- ﴿۳۹۵۲﴾ منزّه است پروردگار آخرت و دنیا.
- ﴿۳۹۵۳﴾ منزّه است... پروردگار پروردگاران.
- ﴿۳۹۵۴﴾ منزّه است پروردگار آسمان‌های هفتگانه و پروردگار عرش بزرگ.
- ﴿۳۹۵۵﴾ منزّه است پروردگار آسمان‌های هفتگانه و هر چه در آن‌هاست.
- ﴿۳۹۵۶﴾ منزّه است پروردگار صبح شایسته.
- ﴿۳۹۵۷﴾ منزّه است خداوند صبح، شکافنده‌ی صبح.
- ﴿۳۹۵۸﴾ منزّه است پروردگار جهانیان، و معبود رسولان.
- ﴿۳۹۵۹﴾ منزّه است پروردگار بندگان و دیگر جنبندگان، و روزی‌دهنده‌ی پرهیزکاران و بدکاران.

- ﴿۳۹۶۰﴾ منزّه است پروردگار عرش.
- ﴿۳۹۶۱﴾ منزّه است پروردگار عرش عظیم.
- ﴿۳۹۶۲﴾ منزّه است پروردگار عرش باکرامت.
- ﴿۳۹۶۳﴾ منزّه است صاحب شکست‌ناپذیری.
- ﴿۳۹۶۴﴾ منزّه است پروردگار شکست‌ناپذیری از آنچه آنان در وصفش گویند.
- ﴿۳۹۶۵﴾ منزّه است پروردگار شبانگاهان و صبحگاهان.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السُّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٣٩٤٤﴾ سُبْحَانَ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ؛ {٠٣٨٤}	﴿٣٩٤٦﴾ سُبْحَانَ رَبِّ النَّبِيِّينَ وَإِلَهِ الْمُرْسَلِينَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّعْيِ وَمَا فِيهِنَّ
﴿٣٩٤٨﴾ سُبْحَانَ رَبِّ الْأَرْضِينَ السَّعْيِ وَمَا فِيهِنَّ وَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ؛ {١٣٧٦}	﴿٣٩٤٩﴾ سُبْحَانَ رَبِّ النَّبِيِّينَ وَإِلَهِ الْمُرْسَلِينَ وَ رَبِّ الْمُسْتَضْعَفِينَ؛ {١٣٧٧}
﴿٣٩٤٩﴾ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ؛ {٠٨٠٢}	﴿٣٩٧٠﴾ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ؛ {٠٠٢٢}
﴿٣٩٧١﴾ سُبْحَانَ رَبَّنَا تَسْبِيحًا كَمَا يَتَّبَعِي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ؛ {٠٩١٦}	﴿٣٩٧٢﴾ سُبْحَانَ رَبَّنَا ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ؛ {٠٩١٦}
﴿٣٩٧٣﴾ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى؛ {٠٠٤٣}	﴿٣٩٧٤﴾ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى؛ {١٣٧٩}
﴿٣٩٧٥﴾ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى وَ تَعَالَى؛ {١٣٨٠}	﴿٣٩٧٦﴾ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْحَمِيدِ الْمَجِيدِ؛ {١٢١٦}
﴿٣٩٧٧﴾ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ؛ {٠٠٤٣}	﴿٣٩٧٨﴾ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ؛ {١٢١٦}
﴿٣٩٧٩﴾ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى الْوَهَّابِ؛ {٠٣٦٣}	﴿٣٩٨٠﴾ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَلِيِّ الْكَرِيمِ؛ {١٣٨١}
﴿٣٩٨١﴾ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَلِيِّ الْوَهَّابِ؛ {١٣٨٢}	﴿٣٩٨٢﴾ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ؛ {١٣٨٣}
﴿٣٩٨٣﴾ سُبْحَانَ رَبِّيَ اللَّهِ الْقُدُّوسِ؛ {١٣٨٤}	﴿٣٩٨٤﴾ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْمُعْبُودِ الْمُسَبِّحِ فِي لُجَجِ الْبَحَارِ؛ {١٢١٩}
﴿٣٩٨٥﴾ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْمُعْبُودِ فِي لُجَجِ الْبَحَارِ؛ {١٢٢٠}	﴿٣٩٨٦﴾ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْحَيِّ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ؛ {٠٩٢٣}
﴿٣٩٨٧﴾ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ؛ {١٢٢١}	﴿٣٩٨٨﴾ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْوَدُودِ؛ {٠٠٠٩}
﴿٣٩٨٩﴾ سُبْحَانَ رَبِّيَ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَإِلَهِ الْمُرْسَلِينَ؛ {١٣٨٦}	

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

- ﴿۳۹۶۶﴾ منزّه است پروردگار فرشتگان و روح.
- ﴿۳۹۶۷﴾ منزّه است پروردگار پیامبران و خدای فرستادگان و پروردگار آسمان‌های هفت‌گانه و آنچه در آن‌هاست و پروردگار زمین‌های هفت‌گانه و آنچه در آن‌هاست و پروردگار عرش بزرگ.
- ﴿۳۹۶۸﴾ منزّه است پروردگار پیامبران و خدای فرستاده‌شده‌گان و پروردگار مستضعفین.
- ﴿۳۹۶۹﴾ منزّه است پروردگار تو، پروردگار عرش باعظمت.
- ﴿۳۹۷۰﴾ منزّه است پروردگار تو، پروردگار شکست‌ناپذیری از آنچه در وصفش گویند.
- ﴿۳۹۷۱﴾ منزّه است پروردگار ما، آن‌گونه که شایسته‌ی روی گرامی او و شکست‌ناپذیری شکوه اوست.
- ﴿۳۹۷۲﴾ منزّه است پروردگار ما، پروردگار صاحب شکوه و بزرگواری.
- ﴿۳۹۷۳﴾ منزّه است پروردگارم که بلندمرتبه‌ترین است.
- ﴿۳۹۷۴﴾ منزّه است پروردگارم که بلندمرتبه‌ترین است همان خداوندی که آفرید و منظم کرد، و همان که اندازه‌گیری کرد و راهنمایی کرد.
- ﴿۳۹۷۵﴾ منزّه است پروردگار والا و بلندمرتبه‌ی من.
- ﴿۳۹۷۶﴾ منزّه است پروردگار ستوده و بزرگوار من.
- ﴿۳۹۷۷﴾ منزّه است پروردگار بزرگ من.
- ﴿۳۹۷۸﴾ منزّه است پروردگار بزرگ و بزرگ‌تر من.
- ﴿۳۹۷۹﴾ منزّه است پروردگار بلندمرتبه و والا و بخشنده‌ی من.
- ﴿۳۹۸۰﴾ منزّه است پروردگار من که برتر است و بزرگوار.
- ﴿۳۹۸۱﴾ منزّه است پروردگار بلندمرتبه و بخشنده‌ی من.
- ﴿۳۹۸۲﴾ منزّه است پروردگارم که مقدّس و شکست‌ناپذیر و حکیم است.
- ﴿۳۹۸۳﴾ منزّه است پروردگارم که مقدّس است.
- ﴿۳۹۸۴﴾ منزّه است پروردگارم که معبود است و در تاریکی دریاها تنزیه می‌شود.
- ﴿۳۹۸۵﴾ منزّه است پروردگارم را که در اعماق دریاها مورد پرستش واقع می‌شود.
- ﴿۳۹۸۶﴾ منزّه است پروردگارم که فرمانروا و مقدّس و زنده و شکست‌ناپذیر و حکیم است.
- ﴿۳۹۸۷﴾ منزّه است پروردگارم که فرمانروا و مقدّس و شکست‌ناپذیر است.
- ﴿۳۹۸۸﴾ منزّه است پروردگار بامحبّت من.
- ﴿۳۹۸۹﴾ منزّه است پروردگارم، پروردگار جهانیان، و معبود رسولان.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُّورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٣٩٩٠﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٨٥٨﴾ سُبْحَانَ رَبِّيَ وَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ؛
﴿٣٩٩١﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٣٦٣﴾ سُبْحَانَ... صَاحِبِ الْأَصْحَابِ؛
﴿٣٩٩٢﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٣٦٣﴾ سُبْحَانَ... عَادِلٍ فِي يَوْمِ النُّشُورِ؛
﴿٣٩٩٣﴾ سُبْحَانَ	﴿١٢٨٥﴾ سُبْحَانَ عَالِمِ السِّرِّ؛
﴿٣٩٩٤﴾ سُبْحَانَ	﴿١٢٨٥﴾ سُبْحَانَ عَالِمِ السِّرِّ وَ آخَفِي؛
﴿٣٩٩٥﴾ سُبْحَانَ	﴿١٢١٦﴾ سُبْحَانَ عَالِمِ السِّرِّ وَ الْخَفِيِّ؛
﴿٣٩٩٦﴾ سُبْحَانَ	﴿١٣٨٨﴾ سُبْحَانَ فَالِقِ الْإِصْبَاحِ؛
﴿٣٩٩٧﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٣٦٣﴾ سُبْحَانَ... فَعَالٍ لِمَا يُرِيدُ؛
﴿٣٩٩٨﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٣٦٣﴾ سُبْحَانَ قَادِرِ الْمَقْدُورِ؛
﴿٣٩٩٩﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٣٦٣﴾ سُبْحَانَ قَاهِرِ الْمُفْهَمِ؛
﴿٤٠٠٠﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ مُحْصِيِ عَدَدِ الذُّنُوبِ؛
﴿٤٠٠١﴾ سُبْحَانَ	﴿١٣٧٨﴾ سُبْحَانَ مُذِلِّ الْجَبَّارِينَ؛
﴿٤٠٠٢﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٣٦٣﴾ سُبْحَانَ... مُسَبِّبِ الْأَسْبَابِ؛
﴿٤٠٠٣﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٩٤٣﴾ سُبْحَانَ مُقَلِّبِ الْقُلُوبِ وَ الْأَبْصَارِ؛
﴿٤٠٠٤﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٩٤٣﴾ سُبْحَانَ مُقَلِّبِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ خَالِقِ الْأَزْمِنَةِ وَ الْأَعْصَارِ الْمُجْرَى عَلَى مَشِيَّتِهِ الْأَقْدَارُ؛
﴿٤٠٠٥﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ... أَبْدَعَ مَا يُرَى إِنْقَانًا؛
﴿٤٠٠٦﴾ سُبْحَانَ	﴿١٣٨٩﴾ سُبْحَانَ مَنْ... أَتَقَنَّ مَا خَلَقَ بِحِكْمَتِهِ؛
﴿٤٠٠٧﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ أَثْبَتَ الْأَرْضَ بِقُدْرَتِهِ؛
﴿٤٠٠٨﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٦٤﴾ سُبْحَانَ مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا؛
﴿٤٠٠٩﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ احْتَجَبَ بِالْقُدْرَةِ؛
﴿٤٠١٠﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٩٤٣﴾ سُبْحَانَ مَنْ احْتَجَبَ عَنِ الْعِبَادِ بِطَرَائِقِ نُفُوسِهِمْ فَلَا شَيْءَ يَخْجُبُهُ؛ {١٣٩٠}
﴿٤٠١١﴾ سُبْحَانَ	﴿١٣٩١﴾ سُبْحَانَ مَنْ احْتَجَبَ عَنِ الْعِبَادِ وَ لَا شَيْءَ يَخْجُبُهُ؛
﴿٤٠١٢﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٩٢٣﴾ سُبْحَانَ مَنْ احْتَجَبَ فِي سَبْعِ سَمَاوَاتٍ فَلَا عَيْنٌ تَرَاهُ؛

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

- ﴿۳۹۹۰﴾ منزّه است پروردگارم و پروردگار شکست‌ناپذیری از آنچه در وصفش گویند.
- ﴿۳۹۹۱﴾ منزّه است... همراه یاران.
- ﴿۳۹۹۲﴾ منزّه است... دادگر روز رستاخیز.
- ﴿۳۹۹۳﴾ منزّه است دانای نهان.
- ﴿۳۹۹۴﴾ منزّه است دانای سرّ و نهان.
- ﴿۳۹۹۵﴾ منزّه است دانای سرّ و نهان.
- ﴿۳۹۹۶﴾ منزّه است شکافنده‌ی صبح.
- ﴿۳۹۹۷﴾ منزّه است... آن که هر چه بخواهد می‌کند.
- ﴿۳۹۹۸﴾ منزّه است... قادر بر سرنوشت.
- ﴿۳۹۹۹﴾ منزّه است... چیره بر شکست‌خوردگان.
- ﴿۴۰۰۰﴾ منزّه است خدایی که تعداد گناهان را شماره کرده است.
- ﴿۴۰۰۱﴾ منزّه است خوارکننده‌ی زورمداران.
- ﴿۴۰۰۲﴾ منزّه است... سبب‌ساز سبب‌ها.
- ﴿۴۰۰۳﴾ منزّه است خدای دگرگون‌کننده‌ی دل‌ها و دیده‌ها.
- ﴿۴۰۰۴﴾ منزّه است خدای دگرگون‌کننده‌ی شب و روز و آفریننده‌ی زمان‌ها و روزگاران، که مقدرات را بر اساس خواست خود جاری می‌کند.
- ﴿۴۰۰۵﴾ منزّه است خدایی که... آنچه را دیده می‌شود بالاستحکام و بدون نمونه آفرید.
- ﴿۴۰۰۶﴾ منزّه است خدایی که... آنچه را که ساخته به حکمت خویش استحکام بخشیده است.
- ﴿۴۰۰۷﴾ منزّه است خدایی که زمین را با قدرتش پایدار ساخت.
- ﴿۴۰۰۸﴾ منزّه است خدایی که علمش بر همه‌چیز احاطه دارد.
- ﴿۴۰۰۹﴾ منزّه است آن که... در کمال توانایی در پرده‌شده است.
- ﴿۴۰۱۰﴾ منزّه است آن که از بندگان پوشیده است که از راه‌های نفوس خود بر او دست یابند؛ ولی چیزی وجود ندارد که او را بپوشاند.
- ﴿۴۰۱۱﴾ منزّه است آن که از بندگان پوشیده است و هیچ‌چیز او را نمی‌پوشاند.
- ﴿۴۰۱۲﴾ منزّه است آن که در حجاب هفت آسمان است، و هیچ چشمی او را نمی‌بیند.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُّورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٤٠١٣﴾ سُبْحَانَ	﴿٢٧٠﴾	﴿٤٠١٣﴾ سُبْحَانَ مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ بِعِلْمِهِ وَ خَلَقَهُ بِقُدْرَتِهِ؛
﴿٤٠١٤﴾ سُبْحَانَ		﴿٣٢١﴾
﴿٤٠١٥﴾ سُبْحَانَ		﴿٣٢١﴾ سُبْحَانَ مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ بِعِلْمِهِ؛
﴿٤٠١٦﴾ سُبْحَانَ		﴿١٣٧٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ وَ عَلِمَ بِهِ؛
﴿٤٠١٧﴾ سُبْحَانَ		﴿١٠٦٤﴾ سُبْحَانَ مَنْ أَحْصَى كُلَّ يَوْمٍ عِلْمَهُ؛
﴿٤٠١٨﴾ سُبْحَانَ		﴿١٣٩٢﴾ سُبْحَانَ مَنْ اخْتَارَ لِنَفْسِهِ أَحْسَنَ الْأَسْمَاءِ؛
﴿٤٠١٩﴾ سُبْحَانَ		﴿٢٣٠٤﴾ سُبْحَانَ مَنْ أَدْمَجَ قَوَائِمَ الذَّرَّةِ وَ الْهَمْجَةَ إِلَى مَا فَوْقَهُمَا مِنْ خَلْقِ الْحَيَاتِنِ وَ الْأَفِيلَةِ؛
	﴿٩٢٣﴾	﴿٢٣٠٤﴾ سُبْحَانَ مَنْ أَدَلَّ الْخَلَائِقَ بِالْمَوْتِ وَ أَعَزَّ نَفْسَهُ بِالْحَيَاةِ؛
﴿٤٠٢٠﴾ سُبْحَانَ		﴿٨٤٨﴾
﴿٤٠٢١﴾ سُبْحَانَ		﴿٩٢٣﴾ سُبْحَانَ مَنْ اسْتَتَرَ بِالضِّيَاءِ فَلَا شَيْءٌ يُذَرِّكُهُ؛
﴿٤٠٢٢﴾ سُبْحَانَ		﴿٩٢٣﴾ سُبْحَانَ مَنْ اسْتَخْلَصَ الْحَمْدَ لِنَفْسِهِ وَ ارْتَضَاهُ؛
﴿٤٠٢٣﴾ سُبْحَانَ		﴿٥٢﴾ سُبْحَانَ مَنْ اسْتَسْلَمَ كُلَّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ؛
		﴿١٣٩٣﴾ سُبْحَانَ مَنْ اسْتَعْبَدَ أَهْلَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ بِوَلَايَةِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ؛
﴿٤٠٢٤﴾ سُبْحَانَ		﴿٩٢٣﴾ سُبْحَانَ مَنْ اسْتَنَارَ بِالْحَوْلِ وَ الْقُوَّةِ؛
﴿٤٠٢٥﴾ سُبْحَانَ		﴿١٣٩٥﴾ سُبْحَانَ مَنْ... اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ بِعَظَمَتِهِ؛
﴿٤٠٢٦﴾ سُبْحَانَ		﴿١٣٩٤﴾ سُبْحَانَ مَنْ اسْتَوَى عَلَى عَرْشِهِ بِوَحْدَانِيَّتِهِ؛
﴿٤٠٢٧﴾ سُبْحَانَ		﴿١٣٩٦﴾ سُبْحَانَ مَنْ أَسْلَمَ [اسْتَسْلَمَ] كُلَّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ؛
﴿٤٠٢٨﴾ سُبْحَانَ		﴿٥٠٩﴾ سُبْحَانَ مَنْ أَشْرَقَ كُلَّ شَيْءٍ بِضَوْوِهِ؛
﴿٤٠٢٩﴾ سُبْحَانَ		﴿١٣٩٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ أَشْرَقَ كُلَّ ظُلْمَةٍ بِضَوْوِهِ؛
﴿٤٠٣٠﴾ سُبْحَانَ		﴿١٣٩٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ أَشْرَقَ نُورُهُ كُلَّ ظُلْمَةٍ؛
﴿٤٠٣١﴾ سُبْحَانَ		﴿٥٠٢٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ أَشْرَقَتْ كُلُّ ظُلْمَةٍ لِنُورِهِ؛
﴿٤٠٣٢﴾ سُبْحَانَ		﴿١٣٩٥﴾ سُبْحَانَ مَنْ... أَطْفَأَ نَارَ إِبْرَاهِيمَ بِكَلِمَتِهِ؛

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

﴿۴۰۱۳﴾ منزّه است آن که با علمش همه چیز را شمرده است و با توانایی خویش آنان را آفریده است.

﴿۴۰۱۴﴾ منزّه است آن که با علمش همه چیز را شمرده است.

﴿۴۰۱۵﴾ منزّه است آن که همه چیز را شمرده و به آن آگاه است.

﴿۴۰۱۶﴾ منزّه است خدایی که علمش همه ی روزها را شماره کرده است.

﴿۴۰۱۷﴾ منزّه است خدایی که برترین نامها را برای خود برگزید.

﴿۴۰۱۸﴾ منزّه است خداوندی که پاهای موران و پشه های کوچک را استوار کرد تا چه رسد به بزرگ تر از آنها از ماهیان دریا و پیلان عظیم الجثّه.

﴿۴۰۱۹﴾ منزّه است خدایی که بندگان را با مرگ خوار و خود را با حیات شکست ناپذیر می دارد.

﴿۴۰۲۰﴾ منزّه است خدایی که با نور خود پوشیده است؛ در نتیجه چیزی نیست که او را درک کند.

﴿۴۰۲۱﴾ منزّه است خدایی که حمد را به خود اختصاص داد و آن را پسندید.

﴿۴۰۲۲﴾ منزّه است خدایی که همه چیز تسلیم توانایی اویند.

﴿۴۰۲۳﴾ منزّه است خدایی که آسمانیان و زمینیان را به ولایت محمّد و آل محمّد علیهم السلام به بندگی واداشت.

﴿۴۰۲۴﴾ منزّه است آن که از چاره اندیشی و توان خود نور گرفت.

﴿۴۰۲۵﴾ منزّه است خدایی که... با بزرگی اش بر عرش تکیه زده است.

﴿۴۰۲۶﴾ منزّه است آن که با یگانگی اش بر عرش خود تکیه زده است.

﴿۴۰۲۷﴾ منزّه است خدایی که همه چیز در برابر قدرت او سر تسلیم فرود آورده است.

﴿۴۰۲۸﴾ منزّه است آن که نورش ابدیت را می پوشاند.

﴿۴۰۲۹﴾ منزّه است خدایی که با نور خود هر ظلمتی را روشن کرده است.

﴿۴۰۳۰﴾ منزّه است خدایی که نور او هر ظلمتی را روشن کرده است.

﴿۴۰۳۱﴾ منزّه است خدایی که تمام تاریکی ها از نور او روشنایی گرفته اند.

﴿۴۰۳۲﴾ منزّه است خدایی که... با سخن خود آتش را بر ابراهیم خاموش کرد.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُّورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٤٠٣٣﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبحَانَ مَنْ اعْتَزَّ بِالْعَظَمَةِ وَ اخْتَجَبَ بِالْقُدْرَةِ وَ امْتَنَّ بِالرَّحْمَةِ وَ عَلَا فِي الرَّفْعَةِ وَ دَنَا فِي اللُّطْفِ وَ لَمْ يَخَفْ عَلَيْهِ خَافِيَاتُ السَّرَائِرِ وَ لَمْ يُوَارَ عَنْهُ لَيْلُ دَاجٍ وَ لَا بَحْرُ عَجَاجٍ وَ لَا حُجُبٌ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا وَ وَسَّعَ الْمُذْنِبِينَ رَأْفَةً وَ حِلْمًا وَ أَبْدَعَ مَا يَرَى إِتْقَانًا نَطَقَتْ الْأَشْيَاءُ الْمُتَهَمَةُ عَنْ قُدْرَتِهِ وَ شَهِدَتْ مُتَبَدِّعَاتُهُ بِوَحْدَانِيَّتِهِ؛
﴿٤٠٣٤﴾ سُبحَانَ	﴿٠٩٢٣﴾ سُبحَانَ مَنْ أَذَلَّ الْخَلَائِقَ بِالْمَوْتِ وَ اعَزَّ نَفْسَهُ بِالْحَيَاةِ؛
﴿٤٠٣٥﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبحَانَ مَنْ أَقَامَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ وَ لَا مُعِينٍ؛
﴿٤٠٣٦﴾ سُبحَانَ	﴿١٣٩٣﴾ سُبحَانَ مَنْ أَكْرَمَ مُحَمَّدًا؛
﴿٤٠٣٧﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٤٨﴾ سُبحَانَ مَنْ... الْبَهْجَةُ جَمَالُهُ؛
﴿٤٠٣٨﴾ سُبحَانَ	﴿١٣١٢﴾ سُبحَانَ مَنْ النُّورُ مَنَارُهُ؛
﴿٤٠٣٩﴾ سُبحَانَ	﴿١٣٩٥﴾ سُبحَانَ مَنْ أَلَجَّ الْبِحَارُ بِقُدْرَتِهِ وَ أَطْفَأَ نَارَ إِبْرَاهِيمَ بِكَلِمَتِهِ وَ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ بِعَظَمَتِهِ؛
﴿٤٠٤٠﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٤٨﴾ سُبحَانَ مَنْ... الْجَلَالُ عِزُّهُ؛
﴿٤٠٤١﴾ سُبحَانَ	﴿١٣٩٩﴾ سُبحَانَ مَنْ أَلْجَمَ الْجَنَّ بِكَلِمَاتِهِ؛
﴿٤٠٤٢﴾ سُبحَانَ	﴿١٣١٢﴾ سُبحَانَ مَنْ السَّرَائِرُ عِنْدَهُ عِلَانِيَةٌ وَ الْبَوَاطِنُ عِنْدَهُ ظَوَاهِرُ؛
﴿٤٠٤٣﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٤٨﴾ سُبحَانَ مَنْ النُّورُ مَنَارُهُ وَ الضِّيَاءُ بِهَؤُلِهِ وَ الْبَهْجَةُ جَمَالُهُ وَ الْجَلَالُ عِزُّهُ وَ الْعِزَّةُ قُدْرَتُهُ وَ الْقُدْرَةُ صِفَتُهُ؛
﴿٤٠٤٤﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٦٤﴾ سُبحَانَ مَنْ... إِلَى حُكْمِهِ أَسْكُنْ؛
﴿٤٠٤٥﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٦٤﴾ سُبحَانَ مَنْ إِلَيْهِ الرَّغْبَةُ وَ مِنْهُ الْخَوْفُ وَ الرَّهْبَةُ؛
﴿٤٠٤٦﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٢٨﴾ سُبحَانَ مَنْ... امْتَنَنَّ بِالرَّحْمَةِ؛
﴿٤٠٤٧﴾ سُبحَانَ	﴿١٣٩٣﴾ سُبحَانَ مَنْ انْتَجَبَ مُحَمَّدًا؛
﴿٤٠٤٨﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبحَانَ مَنْ أَنْشَأَ الرِّيَّاحَ وَ يُرْسِلُهَا حَيْثُ يَشَاءُ؛
﴿٤٠٤٩﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبحَانَ مَنْ أَنْشَأَ السَّمَوَاتِ الْعُلَى؛
﴿٤٠٥٠﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبحَانَ مَنْ أَنْشَأَ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ بِقُدْرَتِهِ؛

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

﴿۴۰۳۳﴾ منزّه است خدایی که به عظمت شکست‌ناپذیر شده و به قدرت در پرده‌شده و به رحمت و مهربانی عطابخشی کرده و در مقام بلندمرتبگی بلندی یافته و در نهایت لطف نزدیک شده است و اسرار نهانی بر او پوشیده نیست. نه شب تار و نه دریای خروشان و نه هیچ حجابی بر او پوشیده نیست. دانشش بر همه‌چیز احاطه یافته و عطوفت و بردباری‌اش گنهکاران را فراگرفته و آفرینش او تمام و کمال و نو است. موجودات گنگ به قدرت او گویا گشته و آفریده‌هایش گواهی هستند بر یگانگی او.

﴿۴۰۳۴﴾ منزّه است خدایی که بندگان را با مرگ خوار و خود را با حیات شکست‌ناپذیر می‌دارد.

﴿۴۰۳۵﴾ منزّه است آن که آسمان‌ها را بدون ستون و بدون یاور به پا داشت.

﴿۴۰۳۶﴾ منزّه است خدایی که محمد ﷺ را گرامی داشت.

﴿۴۰۳۷﴾ منزّه است خدایی که... شکوفایی، زیبایی اوست.

﴿۴۰۳۸﴾ منزّه است خدایی که نور روشنائی اوست.

﴿۴۰۳۹﴾ منزّه است خدایی که با قدرت خود دریاها را به تلاطم واداشت و با سخن خود آتش

را بر ابراهیم خاموش کرد و با بزرگی‌اش بر عرش خود تکیه زد.

﴿۴۰۴۰﴾ منزّه است خدایی که... شکوه، شکست‌ناپذیری اوست.

﴿۴۰۴۱﴾ منزّه است خدایی که جنیان را با کلمات خود رام کرد.

﴿۴۰۴۲﴾ منزّه است خدایی که رازها نزد او آشکار است و باطن نزد او هویدا است.

﴿۴۰۴۳﴾ منزّه است خدایی که نور روشنائی اوست و شادی‌آفرینی، زیبایی او و شکوه،

شکست‌ناپذیری او و شکست‌ناپذیری، قدرت او و قدرت، صفت او.

﴿۴۰۴۴﴾ منزّه است خدایی که... به فرمانش آرام می‌گیرم.

﴿۴۰۴۵﴾ منزّه است خدایی که آرزوها به سوی اوست و ترس و بیم از اوست.

﴿۴۰۴۶﴾ منزّه است خدایی که... با رحمت و مهربانی نعمت بخشیده است.

﴿۴۰۴۷﴾ منزّه است خدایی که محمد ﷺ را برگزید.

﴿۴۰۴۸﴾ منزّه است خدایی که بادها را به وجود آورد و آن‌ها را به هر جا بخواهد می‌فرستد.

﴿۴۰۴۹﴾ منزّه است خدایی که آسمان‌های برتر و بالاتر را آفرید.

﴿۴۰۵۰﴾ منزّه است خدایی که شب و روز را با قدرتش آفرید.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السُّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٤٠٥١﴾ سُبحَانَ	﴿١٤٠١﴾ سُبحَانَ مَنْ أَنْعَمَ وَ شَكَرَ؛
﴿٤٠٥٢﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبحَانَ مَنْ أَنْفَرَدَ بِتَقْدِيرِ الْأَشْيَاءِ؛
﴿٤٠٥٣﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٢٨﴾ سُبحَانَ مَنْ انْقَادَتْ لَهُ الْأُمُورُ بِأَرْزَاقِهَا طَوْعًا لِمُفْرِهِ؛
﴿٤٠٥٤﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٣٣﴾ سُبحَانَ مَنْ أَوْفَعَ الْمَهَابَةَ وَ الْمَخَافَةَ فِي قُلُوبِ عِبَادِهِ مِنِّي؛
﴿٤٠٥٥﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٢٨﴾ سُبحَانَ مَنْ أَوَّلُهُ حِلْمٌ لَا يُوصَفُ وَ آخِرُهُ عِلْمٌ لَا يَبِيدُ؛
﴿٤٠٥٦﴾ سُبحَانَ	﴿١٢٥٢﴾ سُبحَانَ مَنْ أَوَّلُهُ عِلْمٌ لَا يُوصَفُ وَ آخِرُهُ عِلْمٌ لَا يَبِيدُ؛
﴿٤٠٥٧﴾ سُبحَانَ	﴿١٤٠٢﴾ سُبحَانَ مَنْ تَبَهَّرَ قُدْرَتُهُ الْأَفْكَارَ وَ يَمَلَأُ عَجَائِبُهُ الْأَبْصَارَ؛
﴿٤٠٥٨﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٦٦﴾ سُبحَانَ مَنْ تَرَدَّى بِالنُّورِ وَ الْوَقَارِ؛
﴿٤٠٥٩﴾ سُبحَانَ	﴿١٤٠٣﴾ سُبحَانَ مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَ الْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ؛
﴿٤٠٦٠﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ الْأَشْجَارُ عِنْدَ تَرْدِيدِ أَوْرَاقِهَا؛
﴿٤٠٦١﴾ سُبحَانَ	﴿١٤٠٢﴾ سُبحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ الْأَشْجَارُ عِنْدَ تَوْرِيدِ أَوْرَاقِهَا؛
﴿٤٠٦٢﴾ سُبحَانَ	﴿٠٦٤٦﴾ سُبحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ الْأَنْعَامُ بِأَصْوَاتِهَا يَقُولُونَ سُبُوحًا قُدُّوسًا؛
﴿٤٠٦٣﴾ سُبحَانَ	﴿٠٦٤٦﴾ سُبحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ الْبِحَارُ بِأَمْوَاجِهَا؛
﴿٤٠٦٤﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ الْبِحَارُ عِنْدَ تَلَاطِمِ أَمْوَاجِهَا؛
﴿٤٠٦٥﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ الْجِبَالُ بِأَكْنَافِهَا؛
﴿٤٠٦٦﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ الْجَنُّ بِلُغَاتِهَا؛
﴿٤٠٦٧﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ الْجَنَّةُ بِغَرَائِبِ التَّسْبِيحِ؛
﴿٤٠٦٨﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ الْحَيَاتَانُ فِي قَرَارِ بَحَارِهَا؛
﴿٤٠٦٩﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ الذَّرُّ فِي مَسَاكِينِهَا؛
﴿٤٠٧٠﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ الرِّيَّاحُ عِنْدَ هُبُوبِ جَرَيَانِهَا؛
﴿٤٠٧١﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ النَّيِّرَانُ بِأَغْلَالِهَا؛
﴿٤٠٧٢﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ بَنُو آدَمَ بِاخْتِلَافِ لُغَاتِهَا؛
﴿٤٠٧٣﴾ سُبحَانَ	﴿١٤٠٢﴾ سُبحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ بَنُو آدَمَ عَلَى اخْتِلَافِ لُغَاتِهَا؛
﴿٤٠٧٤﴾ سُبحَانَ	﴿٠٦٤٦﴾ سُبحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ مَلَائِكَةُ السَّمَاوَاتِ بِأَصْوَاتِهَا؛
﴿٤٠٧٥﴾ سُبحَانَ	﴿١٣٩٤﴾ سُبحَانَ مَنْ تَعَالَى جَدُّهُ وَ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ؛

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

- ﴿۴۰۵۱﴾ منزّه است آن که نعمت داد و قدردانی کرد.
- ﴿۴۰۵۲﴾ منزّه است خدایی که اشیاء را به تنهایی مقدر فرمود.
- ﴿۴۰۵۳﴾ منزّه است خدایی که تمام کارها در برابر فرمان او تسلیم گشته است.
- ﴿۴۰۵۴﴾ منزّه است کسی که بیم و ترس مرا در دل بندگانش انداخت.
- ﴿۴۰۵۵﴾ منزّه است خدایی که آغازش بردباری وصفناپذیر و پایانش دانشی فناپذیر است.
- ﴿۴۰۵۶﴾ منزّه است خدایی که آغاز او دانش وصفناپذیر و نهایتش دانشی بی پایان است.
- ﴿۴۰۵۷﴾ منزّه است خدایی که قدرت او بر اندیشه‌ها چیره است و شگفتی‌هایش دیده‌ها را پر کرده است.
- ﴿۴۰۵۸﴾ منزّه است خدایی که جامه‌ی نور و وقار بر تن پوشیده است.
- ﴿۴۰۵۹﴾ منزّه است خدایی که رعد، همراه با ستایش او و فرشتگان، جملگی از بیمش، او را به

پاکی می‌ستایند.

- ﴿۴۰۶۰﴾ منزّه است خدایی که درختان هنگام حرکت برگ‌هایشان، او را به پاکی می‌ستایند.
- ﴿۴۰۶۱﴾ منزّه است خدایی که درختان هنگام شکوفه‌دادن و سبز شدن برگ‌های‌شان او را به

پاکی می‌ستایند.

- ﴿۴۰۶۲﴾ منزّه است خدایی که چهارپایان با صدای خویش او را به پاکی می‌ستایند.
- ﴿۴۰۶۳﴾ منزّه است خدایی که دریاها با امواج خود او را به پاکی می‌ستایند.
- ﴿۴۰۶۴﴾ منزّه است خدایی که دریاها هنگام متلاطم‌شدن موج‌های‌شان او را به پاکی می‌ستایند.
- ﴿۴۰۶۵﴾ منزّه است خدایی که کوه‌ها با زمین‌های‌شان او را به پاکی می‌ستایند.
- ﴿۴۰۶۶﴾ منزّه است خدایی که جنیان با گویش‌های خود او را به پاکی می‌ستایند.
- ﴿۴۰۶۷﴾ منزّه است خدایی که بهشت با تنزیه‌های شگفت‌آور او را به پاکی می‌ستاید.
- ﴿۴۰۶۸﴾ منزّه است خدایی که ماهی‌ها در محل استقرارشان در دریاها او را به پاکی می‌ستایند.
- ﴿۴۰۶۹﴾ منزّه است خدایی که مورچه‌ها در خانه‌های‌شان او را به پاکی می‌ستایند.
- ﴿۴۰۷۰﴾ منزّه است خدایی که باده‌ها هنگام وزیدن‌شان او را به پاکی می‌ستایند.
- ﴿۴۰۷۱﴾ منزّه است خدایی که آتش‌های جهنّم با غل و زنجیرهایش او را به پاکی می‌ستایند.
- ﴿۴۰۷۲﴾ منزّه است خدایی که فرزندان آدم با گویش‌های گوناگون‌شان او را به پاکی می‌ستایند.
- ﴿۴۰۷۳﴾ منزّه است خدایی که فرزندان آدم با گویش‌های گوناگون‌شان او را به پاکی می‌ستایند.
- ﴿۴۰۷۴﴾ منزّه است خدایی که فرشتگان آسمان با صدای خویش او را به پاکی می‌ستایند.
- ﴿۴۰۷۵﴾ منزّه است خدایی که بزرگ است و نام‌هایش مبارک است.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٤٠٧٦﴾ سُبْحَانَ	﴿١٤٠٥﴾ سُبْحَانَ مَنْ تَعَزَّزَ بِالْقُدْرَةِ وَ قَهَرَ عِبَادَهُ بِالْمَوْتِ؛
﴿٤٠٧٧﴾ سُبْحَانَ	﴿١٣٧٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْحِلْمِ وَ تَكْرَمَ بِهِ؛
﴿٤٠٧٨﴾ سُبْحَانَ	﴿٠١٢٩﴾ سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْعِزِّ وَ نَالَ بِهِ؛
﴿٤٠٧٩﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٢٧٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَ تَكْرَمَ بِهِ؛
﴿٤٠٨٠﴾ سُبْحَانَ	﴿١٣٩٤﴾ سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّمَ بِالْكِبْرِيَاءِ وَ النُّورِ سَنَاوُهُ؛
﴿٤٠٨١﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٣٢١﴾ سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّمَ بِالْمَجْدِ وَ تَكْرَمَ بِهِ؛
﴿٤٠٨٢﴾ سُبْحَانَ	﴿١٣٩٤﴾ سُبْحَانَ مَنْ... تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ؛
﴿٤٠٨٣﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٥٢﴾ سُبْحَانَ مَنْ تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ؛
﴿٤٠٨٤﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٢٨﴾ سُبْحَانَ مَنْ تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ؛
﴿٤٠٨٥﴾ سُبْحَانَ	﴿١٣٩٤﴾ سُبْحَانَ مَنْ تَوَحَّدَ بِالْوَحْدَانِيَّةِ فَلَا إِلَهَ سِوَاهُ؛
﴿٤٠٨٦﴾ سُبْحَانَ	﴿١٤٠٦﴾ سُبْحَانَ مَنْ جَعَلَ الْإِعْتِرَافَ بِالْعِزِّ عَنِ الشُّكْرِ شُكْرًا؛
﴿٤٠٨٧﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ جَعَلَ الْإِعْتِرَافَ بِالنُّعْمَةِ لَهُ حَمْدًا؛
﴿٤٠٨٨﴾ سُبْحَانَ	﴿١٤٠٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ جَعَلَ خَطِيئَةَ آدَمَ عِبْرَةً لِأَوْلَادِهِ؛
﴿٤٠٨٩﴾ سُبْحَانَ	﴿١٤٠٨﴾ سُبْحَانَ مَنْ جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَ جَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَ قَمَرًا مُنِيرًا وَ جَعَلَ لَنَا نُجُومًا قَبْلَةَ نَهْتَدِي بِهَا إِلَى التَّوَجُّهِ إِلَيْهِ فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَ الْبَحْرِ؛
﴿٤٠٩٠﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٩١٦﴾ سُبْحَانَ مَنْ جَلَّ ثَنَاؤُهُ وَ لَهُ الْمَدْحَةُ الْبَالِغَةُ فِي جَمِيعِ مَا يُثْنَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَجْدِ؛
﴿٤٠٩١﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ جَلَّ عَنِ الْأَشْيَاءِ وَ الْعَرْشِ بِإِنْشَائِهِ؛
﴿٤٠٩٢﴾ سُبْحَانَ	﴿١٣٩٣﴾ سُبْحَانَ مَنْ خَصَّ الْحَسَنَ وَ الْحُسَيْنَ (عليهما السلام)؛
﴿٤٠٩٣﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٦٣﴾ سُبْحَانَ مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ بِأَمْرِهِ وَ مُلْكِهِ؛
﴿٤٠٩٤﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٥٢﴾ سُبْحَانَ مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِمُلْكَتِهِ؛
﴿٤٠٩٥﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٢٨﴾ سُبْحَانَ مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِمُلْكِهِ؛
﴿٤٠٩٦﴾ سُبْحَانَ	﴿١٤٠٣﴾ سُبْحَانَ مَنْ خَضَعَتْ لَهُ الْأَشْيَاءُ؛

«پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی»

﴿۴۰۷۶﴾ منزّه است خداوندی که به قدرت خویش، شکست‌ناپذیرگشته و با مرگ بر بندگان چیرگی دارد.

﴿۴۰۷۷﴾ منزّه است خدایی که با بردباری مهربانی کرد و با آن بزرگواری خود را نمایند.
﴿۴۰۷۸﴾ منزّه است خدایی که جامه‌ی شکست‌ناپذیری بر تن کرده و بر آن توفیق یافت.
﴿۴۰۷۹﴾ منزّه است خداوندی که بزرگی را لباس خود قرار داد، و با آن بزرگواری خود را نمایند.
﴿۴۰۸۰﴾ منزّه است خدایی که روشنایی‌اش با بزرگی و نور، عظمت خود را نمایانده است.
﴿۴۰۸۱﴾ منزّه است خداوندی که با شکوه، بزرگی کرد و با آن بزرگواری خود را نمایانده است.
﴿۴۰۸۲﴾ منزّه است خدایی که... نام‌هایش مبارک است.
﴿۴۰۸۳﴾ منزّه است خدایی که همه‌چیز در برابر بزرگی او خاضع‌اند.
﴿۴۰۸۴﴾ منزّه است خدایی که همه‌چیز در برابر قدرت او سر تسلیم فرود آورده است.
﴿۴۰۸۵﴾ منزّه است خدایی که با وحدانیت یکتایی خود را نمایانده است، پس معبودی جز او نیست.
﴿۴۰۸۶﴾ منزّه است آن خدایی که اقرار به ناتوانی در ادای شکر را به جای سپاسگزاری پذیرفته است.

﴿۴۰۸۷﴾ منزّه است خدایی که اقرار به نعمت خود را به جای سپاسگزاری پذیرفته است.
﴿۴۰۸۸﴾ منزّه است خدایی که گناه آدم را مایه‌ی عبرت فرزندان قرار داد.
﴿۴۰۸۹﴾ منزّه است خدایی که افلاک را در آسمان قرار داد و در آن خورشید و ماهی تابان قرار داد و برای ما ستارگان و قله‌ای قرار داد که در تاریکی خشکی‌ها و دریاها با کمک آن‌ها به او رو کنیم.
﴿۴۰۹۰﴾ منزّه است خدایی که ستایش او باشکوه است و ستایش فراوان در تمامی آن چه شایسته‌ی بزرگواری است، از آن اوست.

﴿۴۰۹۱﴾ منزّه است خدایی که به انشاء خودش از اشیاء و عرش باشکوه‌تر است.
﴿۴۰۹۲﴾ منزّه است خدایی که حسن و حسین علیه‌السلام را ویژه گردانید.
﴿۴۰۹۳﴾ منزّه است خدایی که هرچیز در برابر دستور و فرمانروایی او خاضع است.
﴿۴۰۹۴﴾ منزّه است خدایی که همه‌ی اشیاء در برابر فرمانروایی او فروتن‌اند.
﴿۴۰۹۵﴾ منزّه است خدایی که همه‌چیز در برابر فرمانروایی او فروتن‌اند.
﴿۴۰۹۶﴾ منزّه است خدایی که همه‌چیز برای او فروتن‌اند.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُّورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٤٠٩٧﴾ سُبحَانَ	﴿٢٤٦﴾ سُبحَانَ مَنْ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ثُمَّ جَعَلَ حَيَاتَهُ فِي مَاءٍ مَعِينٍ؛
﴿٤٠٩٨﴾ سُبحَانَ	﴿١٣٩٣﴾ سُبحَانَ مَنْ خَلَقَ الْجَنَّةَ لِمُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ؛
﴿٤٠٩٩﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبحَانَ مَنْ خَلَقَ الْخَلْقَ بِعَظَمَتِهِ؛
﴿٤١٠٠﴾ سُبحَانَ	﴿١٣٨٩﴾ سُبحَانَ مَنْ خَلَقَ الْخَلْقَ بِقُدْرَتِهِ أَتَقَنَ مَا خَلَقَ بِحِكْمَتِهِ وَ وَضَعَ كُلَّ شَيْءٍ مِنْهُ مَوْضِعَهُ بِعِلْمِهِ؛
﴿٤١٠١﴾ سُبحَانَ	﴿١٣٩٣﴾ سُبحَانَ مَنْ خَلَقَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةَ وَ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ لِمُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ ص؛
﴿٤١٠٢﴾ سُبحَانَ	﴿١٣٩٣﴾ سُبحَانَ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ بِإِذْنِهِ؛
﴿٤١٠٣﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبحَانَ مَنْ خَلَقَ الْعَرْشَ وَ أَنْفَرَدَ بِتَقْدِيرِ الْأَشْيَاءِ؛
﴿٤١٠٤﴾ سُبحَانَ	﴿١٤١٠﴾ سُبحَانَ مَنْ خَلَقَ النَّارَ لِأَجْلِ أَعْدَاءِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ؛
﴿٤١٠٥﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبحَانَ مَنْ خَلَقَ عَجَائِبَ خَلْقِهِ مِنْ غَيْرِ شَرِيكَ مَعَهُ؛
﴿٤١٠٦﴾ سُبحَانَ	﴿١٤١١﴾ سُبحَانَ مَنْ دَلَّ هَذَا الْخَلْقَ الْقَلِيلَ مِنْ هَذَا الْخَلْقِ الْكَثِيرِ عَلَى هَذَا الدِّينِ الْعَزِيزِ؛
﴿٤١٠٧﴾ سُبحَانَ	﴿١٤١٢﴾ سُبحَانَ مَنْ دَلَّ هَذَا الْخَلْقَ الْقَلِيلَ مِنْ هَذَا الْعَالَمِ الْكَثِيرِ عَلَى هَذَا الْفَضْلِ الْجَلِيلِ؛
﴿٤١٠٨﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبحَانَ مَنْ... دَنَا فِي اللَّطْفِ؛
﴿٤١٠٩﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٥٢﴾ سُبحَانَ مَنْ دَلَّ كُلَّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ؛
﴿٤١١٠﴾ سُبحَانَ	﴿٠٣٢١﴾ سُبحَانَ مَنْ سَبَّحَ لَهُ الْأَرْضُونَ وَ مَنْ عَلَيْهَا؛
﴿٤١١١﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبحَانَ مَنْ سَبَّحَ لَهُ الْمَلَائِكَةُ بِأَنْوَاعِ اللُّغَاتِ؛
﴿٤١١٢﴾ سُبحَانَ	﴿١٤١٣﴾ سُبحَانَ مَنْ سَبَّحَتْ لَهُ الْأَرْضُ وَ مَنْ عَلَيْهَا؛
﴿٤١١٣﴾ سُبحَانَ	﴿١٤١٤﴾ سُبحَانَ مَنْ سَبَّحَتْ لَهُ الْأَرْضُونَ وَ مَنْ عَلَيْهَا؛
﴿٤١١٤﴾ سُبحَانَ	﴿٠٣٢١﴾ سُبحَانَ مَنْ سَبَّحَتْ لَهُ السَّبَاحُ فِي آجَامِهَا؛
﴿٤١١٥﴾ سُبحَانَ	﴿١٤١٣﴾ سُبحَانَ مَنْ سَبَّحَتْ لَهُ السَّبَاحُ فِي إِكَامِهَا؛
﴿٤١١٦﴾ سُبحَانَ	﴿٠٣٢١﴾ سُبحَانَ مَنْ سَبَّحَتْ لَهُ السَّمَاءُ بِأَكْنَافِهَا؛

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

﴿۴۰۹۷﴾ منزّه است خدایی که انسان را از آبی پست آفرید و مایه‌ی زندگانی او را آبی زلال قرار داد.

﴿۴۰۹۸﴾ منزّه است خدایی که بهشت را برای محمد و آل محمد ﷺ آفرید.

﴿۴۰۹۹﴾ منزّه است خدایی که آفریدگان را با عظمت خویش آفرید.

﴿۴۱۰۰﴾ منزّه است آن که آفریدگان را به قدرت خویش آفریده و آنچه را که ساخته به حکمت

خویش محکم کرده است و همه چیز را با تکیه بر دانش خویش در جای خود قرار داده است.

﴿۴۱۰۱﴾ منزّه است خدایی که دنیا و آخرت و آن چه را که در شب و روز آرام می‌گیرد، برای

محمد و آل محمد ﷺ آفرید.

﴿۴۱۰۲﴾ منزّه است خدایی که آسمان‌ها و زمین را با اجازه‌ی خود آفرید.

﴿۴۱۰۳﴾ منزّه است خدایی که عرش را آفرید و در اندازه‌گیری اشیاء تنها بود.

﴿۴۱۰۴﴾ منزّه است خدایی که آتش جهنم را برای دشمنان محمد و آل محمد ﷺ آفرید.

﴿۴۱۰۵﴾ منزّه است خدایی که آفریدگان عجیبش را بدون اینکه شریکی با او باشد آفرید.

﴿۴۱۰۶﴾ منزّه است خدایی که از بین موجودات فراوان، این دسته‌ی کوچک و جمعیت اندک را

به این دین شکست‌ناپذیر راهنمایی فرمود.

﴿۴۱۰۷﴾ منزّه است خدایی که از بین موجودات فراوان، این دسته‌ی کوچک و جمعیت اندک را

به این فضیلت باشکوه راهنمایی فرمود.

﴿۴۱۰۸﴾ منزّه است خدایی که... در نهایت لطف، به ما نزدیک شده است.

﴿۴۱۰۹﴾ منزّه است خدایی که همه چیز در برابر شکست‌ناپذیری او خوارند.

﴿۴۱۱۰﴾ منزّه است خداوندی که زمین و هر که بر روی آن است او را به پاکی می‌ستایند.

﴿۴۱۱۱﴾ منزّه است خدایی که فرشتگان با انواع گویش‌ها او را به پاکی می‌ستایند.

﴿۴۱۱۲﴾ منزّه است خدایی که زمین و کسانی که بر روی آن هستند او را به پاکی می‌ستایند.

﴿۴۱۱۳﴾ منزّه است خدایی که زمین‌ها و کسانی که بر روی آن‌ها هستند او را به پاکی

می‌ستایند.

﴿۴۱۱۴﴾ منزّه است خداوندی که درندگان در بیشه‌های‌شان او را به پاکی می‌ستایند.

﴿۴۱۱۵﴾ منزّه است خدایی که درندگان در سرزمین‌های بلندشان او را به پاکی می‌ستایند.

﴿۴۱۱۶﴾ منزّه است خداوندی که آسمان با همه‌ی وسعت خود او را به پاکی می‌ستاید.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُّورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٤١١٧﴾ سُبحَانَ	﴿٠٣٢١﴾ سُبحَانَ مَنْ سَبَّحَتْ لَهُ الطَّيْرُ فِي أَوْكَارِهَا؛
﴿٤١١٨﴾ سُبحَانَ	﴿٠٣٢١﴾ سُبحَانَ مَنْ سَبَّحَتْ لَهُ حَيْتَانُ الْبَحْرِ وَ هَوَامُّهُ؛
﴿٤١١٩﴾ سُبحَانَ	﴿١٤١٥﴾ سُبحَانَ مَنْ سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَ مَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ؛
﴿٤١٢٠﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبحَانَ مَنْ شَهِدَتْ مُبَدَّعَاتُهُ بَوَحْدَانِيَّتِهِ؛
﴿٤١٢١﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبحَانَ مَنْ عَلَا فَوْقَ الْبَرِّيَّاتِ بِالْإِلَهِيَّةِ فَلَا عَيْنٌ تُدْرِكُهُ وَ لَا عَقْلٌ يُمَثِّلُهُ وَ لَا وَهْمٌ يُصَوِّرُهُ وَ لَا لِسَانٌ يَصِفُهُ بِغَايَةِ مَا لَهُ
	الْوَصْفُ؛ {١٢٥٢}
﴿٤١٢٢﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبحَانَ مَنْ... عَلَا فِي الرَّفْعَةِ؛
﴿٤١٢٣﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٦٢﴾ سُبحَانَ مَنْ عَلَا فِي الْهَوَاءِ؛
﴿٤١٢٤﴾ سُبحَانَ	﴿١٤١٨﴾ سُبحَانَ مَنْ فَخَّرَى بِأَنَّى لَهُ عَبْدٌ؛
﴿٤١٢٥﴾ سُبحَانَ	﴿١٣٩٣﴾ سُبحَانَ مَنْ فَطَمَ بِفَاطِمَةَ الرَّحْمَةِ مَنْ أَحَبَّهَا مِنَ النَّارِ؛
﴿٤١٢٦﴾ سُبحَانَ	﴿١٣٩٢﴾ سُبحَانَ مَنْ فَلَقَ الْبَحْرَ لِمُوسَى؛
﴿٤١٢٧﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٣﴾ سُبحَانَ مَنْ... فِي إِشْرَاقِهِ مُنِيرٌ؛
﴿٤١٢٨﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبحَانَ مَنْ فِي الْأَرْضِ بَطْشُهُ؛
﴿٤١٢٩﴾ سُبحَانَ	﴿١٢٤٨﴾ سُبحَانَ مَنْ فِي السَّمَاءِ عَرْشُهُ؛
﴿٤١٣٠﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٣﴾ سُبحَانَ مَنْ... فِي مُلْكِهِ دَائِمٌ؛
﴿٤١٣١﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٦٤﴾ سُبحَانَ مَنْ فِي مَنَّتِهِ أَتَقَلَّبَ وَ بَعْفُوهُ أَثَقُ وَ إِلَى حُكْمِهِ
	أَسْكُنُ؛ {٠٠٦٤}
﴿٤١٣٢﴾ سُبحَانَ	﴿١٣٩٤﴾ سُبحَانَ مَنْ قَامَتْ لَهُ السَّمَاوَاتُ بِلَا عَمَدٍ؛
﴿٤١٣٣﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبحَانَ مَنْ قَدَّرَ الْحُجُبَ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَسْتَعِينَ بِأَحَدٍ؛
﴿٤١٣٤﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٠٩﴾ سُبحَانَ مَنْ قَدَّرَ بِقُدْرَتِهِ كُلَّ قَدَرٍ وَ لَا يَقْدِرُ أَحَدٌ قُدْرَتَهُ؛
﴿٤١٣٥﴾ سُبحَانَ	﴿١٣٩٠﴾ سُبحَانَ مَنْ قَدَّرَ بِقُدْرَتِهِ كُلَّ قُدْرَةٍ؛
﴿٤١٣٦﴾ سُبحَانَ	﴿١٣٩٧﴾ سُبحَانَ مَنْ قَدَّرَ كُلَّ شَيْءٍ بِقُدْرَتِهِ؛
﴿٤١٣٧﴾ سُبحَانَ	﴿١٤٠١﴾ سُبحَانَ مَنْ قَدَّرَ وَ غَفَرَ؛
﴿٤١٣٨﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبحَانَ مَنْ قُدْرَتُهُ فَوْقَ كُلِّ ذِي قُدْرَةٍ وَ لَا يَقْدِرُ أَحَدٌ قُدْرَتَهُ؛

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

﴿۴۱۱۷﴾ منزّه است خداوندی که پرندگان در لانه‌های‌شان او را به پاکی می‌ستایند.
﴿۴۱۱۸﴾ منزّه است خداوندی که ماهیان و جانوران زهردار دریا او را به پاکی می‌ستایند.
﴿۴۱۱۹﴾ منزّه است خدایی است که این وسیله‌ی سواری را مسخّر ما ساخت و گرنه ما توان آن را نداشتیم.

﴿۴۱۲۰﴾ منزّه است خدایی که... آفریده‌هایش بر یگانگی او گواهند.
﴿۴۱۲۱﴾ منزّه است خدایی که با خدایی خود از همه‌ی آفریدگان بالاتر است، نه چشمی او را می‌بیند و نه عقلی او را درک می‌کند و نه در تصوّر کسی در می‌آید و نه هیچ زبانی آنچنان که شایسته است قدرت توصیف او را دارد.

﴿۴۱۲۲﴾ منزّه است خدایی که... در مقام بلندمرتبتگی اوج گرفته است.
﴿۴۱۲۳﴾ منزّه است خدایی که در هوا اوج گرفته یافت.
﴿۴۱۲۴﴾ منزّه است آن که افتخار من بندگی اوست.
﴿۴۱۲۵﴾ منزّه است خدایی که دوست‌داران فاطمه علیها السلام را به واسطه‌ی او از آتش جهنّم مانع می‌شود.
﴿۴۱۲۶﴾ منزّه است خدایی که دریا را برای موسی شکافت.
﴿۴۱۲۷﴾ منزّه است خدایی که... در درخشش‌اش نورافشان است.
﴿۴۱۲۸﴾ منزّه است خدایی که برخورد قهرآمیز او در زمین است.
﴿۴۱۲۹﴾ منزّه است آن که عرش او در آسمان است.
﴿۴۱۳۰﴾ منزّه است خدایی که... در فرمانروایی‌اش جاودان است.
﴿۴۱۳۱﴾ منزّه است خدایی که در نعمتش غوطه‌ورم و به گذشته‌اش اطمینان دارم و به حکمتش آرام می‌گیرم.

﴿۴۱۳۲﴾ منزّه است خدایی که آسمان‌ها را بدون ستون برافراشته است.
﴿۴۱۳۳﴾ منزّه است خدایی که اندازه‌ی حجاب‌ها را تعیین کرد بدون آنکه از کسی درخواست یاری کند.

﴿۴۱۳۴﴾ منزّه است آن که هر تقدیری درون توانایی او مقدّر شده است، و هیچ‌کس نمی‌تواند اندازه‌ی او را معین کند.

﴿۴۱۳۵﴾ منزّه است خدایی که قدرت‌ش بر هر قدرتی غلبه دارد.
﴿۴۱۳۶﴾ منزّه است خدایی که به نیروی خویش هر اندازه‌ای را معین کرده است.
﴿۴۱۳۷﴾ منزّه است آن که تواناست و می‌آمزد.
﴿۴۱۳۸﴾ منزّه است خدایی که قدرت او فراتر از توان هر توانمندی است و کسی حد قدرت او را نمی‌شناسد.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿١٣٥٢﴾ سُبْحَانَ مَنْ قَضَى الْمَوْتَ عَلَى الْعِبَادِ؛	﴿٤١٣٩﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٢٨﴾ سُبْحَانَ مَنْ قَضَى بِالْمَوْتِ عَلَى الْعِبَادِ؛	﴿٤١٤٠﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ قَضَى بِالْمَوْتِ عَلَى خَلْقِهِ؛	﴿٤١٤١﴾ سُبْحَانَ
﴿١٤٠٥﴾ سُبْحَانَ مَنْ قَهَرَ عِبَادَهُ بِالْمَوْتِ؛	﴿٤١٤٢﴾ سُبْحَانَ
﴿١٤١٩﴾ سُبْحَانَ مَنْ كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ قَبْلَ انْتِدَاءِ خَلْقِهِ؛	﴿٤١٤٣﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٨٨٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ لَا أَبَ لَهُ؛	﴿٤١٤٤﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٧٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ لَا اضْمِحْلالَ لِفَخْرِهِ؛	﴿٤١٤٥﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٧٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ؛	﴿٤١٤٦﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٧٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ لَا انْقِطَاعَ لِمُدَّتِهِ؛	﴿٤١٤٧﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٦٤﴾ سُبْحَانَ مَنْ... لَا تَبْلُغُهُ الْأَوْقَاتُ؛	﴿٤١٤٨﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٧٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ لَا تَبِيدُ مَعَالِمُهُ؛	﴿٤١٤٩﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٦٤﴾ سُبْحَانَ مَنْ لَا تُخْصِي نِعَمَهُ وَلَا تُعَدُّ أَيَادِيهِ؛	﴿٤١٥٠﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٨٨٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ لَا تُخَالِطُهُ الظُّلُمَاتُ؛	﴿٤١٥١﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٠٩﴾ سُبْحَانَ مَنْ لَا تَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ؛	﴿٤١٥٢﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٥٤٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ لَا تَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَيْنِ؛	﴿٤١٥٣﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٠٩﴾ سُبْحَانَ مَنْ لَا تُدْرِكُ كُنْهَ صِفَتِهِ حَمَلَةُ الْعَرْشِ عَلَى قُرْبِ رَبَّوَاتِهِمْ مِنْ كُرْسِيِّ كَرَامَتِهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ مِنْ أَنْوَارِ سُبْحَاتِ جَلَالِهِ؛	﴿٤١٥٤﴾ سُبْحَانَ
﴿١٤٢٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ لَا تُدْرِكُهُ الصِّفَاتُ وَلَا تَبْلُغُهُ الْأَوْقَاتُ؛	﴿٤١٥٥﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٦٤﴾ سُبْحَانَ مَنْ لَا تُدْرِكُهُ الْعُيُونُ؛	﴿٤١٥٦﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٨٨٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ لَا تَسْقُطُ وَرَقَةٌ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَبِقُدْرَتِهِ؛	﴿٤١٥٧﴾ سُبْحَانَ
﴿١٤٢١﴾ سُبْحَانَ مَنْ لَا تَسْقُطُ وَرَقَةٌ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَقَدْرِهِ؛	﴿٤١٥٨﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٣٥٨﴾ سُبْحَانَ مَنْ لَا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ؛	﴿٤١٥٩﴾ سُبْحَانَ

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

- ﴿۴۱۳۹﴾ منزّه است خدایی که مرگ را بر بندگان مقرر کرد.
- ﴿۴۱۴۰﴾ منزّه است خدایی که مرگ را بر بندگان حتمی قرار داده است.
- ﴿۴۱۴۱﴾ منزّه است خدایی که مرگ را بر بندگان حتمی قرار داده است.
- ﴿۴۱۴۲﴾ منزّه است خدایی که... با مرگ بر بندگان چیره است.
- ﴿۴۱۴۳﴾ منزّه است آن که رحمت را قبل از شروع آفرینش بر خود واجب کرد.
- ﴿۴۱۴۴﴾ منزّه است خدایی که پدر ندارد.
- ﴿۴۱۴۵﴾ منزّه است آن که فخر و مباهاتش نابودی ندارد.
- ﴿۴۱۴۶﴾ منزّه است آن که معبودی جز او نیست.
- ﴿۴۱۴۷﴾ منزّه است آن که دورانش بی پایان است.
- ﴿۴۱۴۸﴾ منزّه است خدایی که... زمان ها او را درک نمی کنند.
- ﴿۴۱۴۹﴾ منزّه است خدایی که نشانه های او نابود نشود.
- ﴿۴۱۵۰﴾ منزّه است خدایی که نعمت هایش به شمار نمی آید.
- ﴿۴۱۵۱﴾ منزّه است خدایی که دچار ظنّ و گمان نمی شود.
- ﴿۴۱۵۲﴾ منزّه است آن که هیچ چیز نه در زمین و نه در آسمان از او پنهان نمی ماند.
- ﴿۴۱۵۳﴾ منزّه است خدایی که هیچ چیز در آسمان ها و زمین ها از او پنهان نمی ماند.
- ﴿۴۱۵۴﴾ منزّه است خدایی که عمق صفات او را حاملان عرش با قرب مقام و کرامتی که دارند درک نمی کنند و نه فرشتگان مقرب می توانند نورهای دامن شکوهش را بیابند.
- ﴿۴۱۵۵﴾ منزّه است خدایی که صفات او را در نمی یابند و زمان ها او را درک نمی کنند.
- ﴿۴۱۵۶﴾ منزّه است خدایی که چشم ها او را نمی بینند.
- ﴿۴۱۵۷﴾ منزّه است خدایی که هیچ برگ درختی جز به آگاهی او به زمین نمی افتد و هیچ دانه ای در تاریکی های زمین و هیچ تر و خشکی نیست جز آن که بر مبنای دانش و توان او در کتاب آشکار اوست.
- ﴿۴۱۵۸﴾ منزّه است خدایی که هیچ برگ درختی جز به آگاهی او به زمین نمی افتد و هیچ دانه ای در تاریکی های زمین و هیچ تر و خشکی نیست جز آن که بر مبنای دانش و مقدّرات او در کتاب آشکار اوست.
- ﴿۴۱۵۹﴾ منزّه است خدایی که گنجینه هایش کاهش نمی یابد.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٤١٦٠﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا شَبِيهَ لَهُ؛
﴿٤١٦١﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا قَرِينَ لَهُ؛
﴿٤١٦٢﴾ سُبحَانَ	﴿١٢٤٨﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا مَنَجِي مِنْهُ إِلَّا إِلَهِهِ؛
﴿٤١٦٣﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٠٩﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يَأْخُذُ أَهْلَ الْأَرْضِ بِالْوَلَانِ الْعَذَابِ؛
﴿٤١٦٤﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يُحَادُّهُ شَيْءٌ؛
﴿٤١٦٥﴾ سُبحَانَ	﴿١٤٢٢﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يُحَدُّ وَلَا يُوصَفُ؛
﴿٤١٦٦﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يَحُدُّهُ الْحَادُّونَ؛
﴿٤١٦٧﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ؛
﴿٤١٦٨﴾ سُبحَانَ	﴿١٣١٢﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛
﴿٤١٦٩﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ؛
﴿٤١٧٠﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٠٩﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يَخْلُو مِنْهُ مَكَانٌ وَلَا يَكُونُ إِلَى مَكَانٍ أَقْرَبَ مِنْ مَكَانٍ؛
﴿٤١٧١﴾ سُبحَانَ	﴿١٣٩٢﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يَخِيبُ سَائِلُهُ؛
﴿٤١٧٢﴾ سُبحَانَ	﴿١٤٢٤﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يَزْدَادُ عَلَى كَثْرَةِ السُّؤَالِ إِلَّا كَرَمًا وَجُودًا؛
﴿٤١٧٣﴾ سُبحَانَ	﴿١٣٩٢﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يَزْدَادُ عَلَى كَثْرَةِ الْعَطَاءِ إِلَّا كَرَمًا وَجُودًا؛
﴿٤١٧٤﴾ سُبحَانَ	﴿١٤٢١﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يَزُولُ مُلْكُهُ؛
﴿٤١٧٥﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٠٩﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يَسْتَأْنِسُ بِشَيْءٍ أَبْقَاهُ وَلَا يَسْتَوْحِشُ مِنْ شَيْءٍ أَفْنَاهُ؛
﴿٤١٧٦﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٧٠﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يُشَارِكُ أَحَدًا فِي أَمْرِهِ؛
﴿٤١٧٧﴾ سُبحَانَ	﴿٠٣٧٠﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يُشَاوِرُ أَحَدًا فِي أَمْرِهِ؛
﴿٤١٧٨﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٣﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يُشَاوِرُ فِي أَمْرِهِ أَحَدًا؛
﴿٤١٧٩﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يُشَبِّهُهُ الْمُشَبَّهُونَ؛
﴿٤١٨٠﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يَصِفُهُ الْوَاصِفُونَ؛
﴿٤١٨١﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يُعَادِلُهُ شَيْءٌ؛
﴿٤١٨٢﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٠٩﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يَعْتَدِي عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ؛

«پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی»

- ﴿۴۱۶۰﴾ منزّه است خدایی که شبیهی ندارد.
- ﴿۴۱۶۱﴾ منزّه است خدایی که هم‌طرازی ندارد.
- ﴿۴۱۶۲﴾ منزّه است خدایی که راه نجاتی از او جز به سوی او نیست.
- ﴿۴۱۶۳﴾ منزّه است آن که اهل زمین را با انواع عذاب‌ها مورد بازخواست قرار نمی‌دهد.
- ﴿۴۱۶۴﴾ منزّه است خدایی که چیزی با او مخالفت و دشمنی نمی‌کند.
- ﴿۴۱۶۵﴾ منزّه است آن که نه می‌توان او را محدود کرد و نه می‌توان او را وصف کرد.
- ﴿۴۱۶۶﴾ منزّه است خدایی که اندازه‌گیران نمی‌توانند برای او حدّ و مرزی مشخص کنند.
- ﴿۴۱۶۷﴾ منزّه است خدایی که هیچ نادیده‌ای در زمین و آسمان از او پنهان نیست.
- ﴿۴۱۶۸﴾ منزّه است خدایی که هیچ چیزی در آسمان‌ها و زمین بر او پوشیده نیست.
- ﴿۴۱۶۹﴾ منزّه است خدایی که چیزی بر او پنهان نیست.
- ﴿۴۱۷۰﴾ منزّه است خداوندی که مکانی از او خالی نیست و او به مکانی نزدیک‌تر از مکان دیگر نیست.

- ﴿۴۱۷۱﴾ منزّه است خدایی که درخواست‌کننده‌اش را ناامید نمی‌کند.
- ﴿۴۱۷۲﴾ منزّه است خدایی که بر درخواست زیاد، جز سخاوت و بخشش نمی‌افزاید.
- ﴿۴۱۷۳﴾ منزّه است خدایی که بر فراوانی عطای خویش نمی‌افزاید جز بزرگواری و بخشش.
- ﴿۴۱۷۴﴾ منزّه است خدایی که سلطنتش پایدار است.
- ﴿۴۱۷۵﴾ منزّه است خدایی که به چیزی انس نمی‌گیرد تا وسیله‌ی پایداری او باشد و نه از چیزی می‌هراسد که او را نابود کند.

- ﴿۴۱۷۶﴾ منزّه است آن که هیچ کس را در کار خود شریک نمی‌کند.
- ﴿۴۱۷۷﴾ منزّه است خدایی که احدی را در امرش شریک نمی‌گرداند.
- ﴿۴۱۷۸﴾ منزّه است آن که در کارش از هیچ کس مشورت نمی‌گیرد.
- ﴿۴۱۷۹﴾ منزّه است خدایی که هر که بخواهد چیزی را به خدا شبیه بداند، نمی‌تواند.
- ﴿۴۱۸۰﴾ منزّه است خدایی که توصیف‌کنندگان نمی‌توانند او را توصیف کنند.
- ﴿۴۱۸۱﴾ منزّه است خدایی که چیزی با او برابری نمی‌کند.
- ﴿۴۱۸۲﴾ منزّه است خدایی که بر اهل مملکت خود ستم نمی‌کند.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٤١٨٣﴾ سُبحَانَ	﴿١٣١٢﴾ السَّمَاءُ؛	﴿٤١٨٣﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
﴿٤١٨٤﴾ سُبحَانَ	﴿١٣١٢﴾ السَّمَاءُ؛	﴿٤١٨٤﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يَعْلَمُ أَحَدٌ كَيْفَ هُوَ إِلَّا هُوَ؛ {٠٧٠١}
﴿٤١٨٥﴾ سُبحَانَ	﴿١٣١٢﴾ السَّمَاءُ؛	﴿٤١٨٥﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يَعْلَمُ كَيْفَ هُوَ إِلَّا هُوَ؛ {١٤٢٦}
﴿٤١٨٦﴾ سُبحَانَ	﴿١٣١٢﴾ السَّمَاءُ؛	﴿٤١٨٦﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يَعْلَمُهُ شَيْءٌ؛ {٠٨٨٧}
﴿٤١٨٧﴾ سُبحَانَ	﴿١٣١٢﴾ السَّمَاءُ؛	﴿٤١٨٧﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يُغَادِرُهُ شَيْءٌ؛ {٠٨٨٧}
﴿٤١٨٨﴾ سُبحَانَ	﴿١٣١٢﴾ السَّمَاءُ؛	﴿٤١٨٨﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يَعْنَى أَلَا مَدُّ نُورِهِ؛ {١٣٩٧}
﴿٤١٨٩﴾ سُبحَانَ	﴿١٣١٢﴾ السَّمَاءُ؛	﴿٤١٨٩﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يُغَيِّرُهُ شَيْءٌ؛ {٠٨٨٧}
﴿٤١٩٠﴾ سُبحَانَ	﴿١٣١٢﴾ السَّمَاءُ؛	﴿٤١٩٠﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يَفُوتُهُ شَيْءٌ؛ {٠٨٨٧}
﴿٤١٩١﴾ سُبحَانَ	﴿١٣١٢﴾ السَّمَاءُ؛	﴿٤١٩١﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يُقَادِرُهُ شَيْءٌ؛ {١٤٠٤}
﴿٤١٩٢﴾ سُبحَانَ	﴿١٣١٢﴾ السَّمَاءُ؛	﴿٤١٩٢﴾ سُبحَانَ مَنْ... لَا يَقْدِرُ أَحَدٌ قُدْرَتَهُ؛ {٠٠٢٧}
﴿٤١٩٣﴾ سُبحَانَ	﴿١٣١٢﴾ السَّمَاءُ؛	﴿٤١٩٣﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يَقْهَرُهُ شَيْءٌ فِي مُلْكِهِ؛ {٠٨٨٧}
﴿٤١٩٤﴾ سُبحَانَ	﴿١٣١٢﴾ السَّمَاءُ؛	﴿٤١٩٤﴾ سُبحَانَ مَنْ... لَا يَكُونُ إِلَى مَكَانٍ أَقْرَبَ مِنْ مَكَانٍ؛ {١٤٢٣}
﴿٤١٩٥﴾ سُبحَانَ	﴿١٣١٢﴾ السَّمَاءُ؛	﴿٤١٩٥﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يَمُوتُ؛ {١٤٢١}
﴿٤١٩٦﴾ سُبحَانَ	﴿١٣١٢﴾ السَّمَاءُ؛	﴿٤١٩٦﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ وَلَا الْعِبَادَةُ وَالْخُضُوعُ إِلَّا
﴿٤١٩٧﴾ سُبحَانَ	﴿١٣١٢﴾ السَّمَاءُ؛	﴿٤١٩٧﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي أَنْ يُسَبَّحَ سِوَاهُ؛ {١٣٧٠}
﴿٤١٩٨﴾ سُبحَانَ	﴿١٣١٢﴾ السَّمَاءُ؛	﴿٤١٩٨﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يَنْسَى ذِكْرَهُ؛ {١٤٢٩}
﴿٤١٩٩﴾ سُبحَانَ	﴿١٣١٢﴾ السَّمَاءُ؛	﴿٤١٩٩﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يَنْسَى مِنْ ذِكْرِهِ؛ {١٣٩٢}
﴿٤٢٠٠﴾ سُبحَانَ	﴿١٣١٢﴾ السَّمَاءُ؛	﴿٤٢٠٠﴾ سُبحَانَ مَنْ... لَا يَنْفَدُ آخِرُهُ؛ {٠٠٢٧}
﴿٤٢٠١﴾ سُبحَانَ	﴿١٣١٢﴾ السَّمَاءُ؛	﴿٤٢٠١﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يَنْفَدُ مَا عِنْدَهُ؛ {٠٠٧٠}
﴿٤٢٠٢﴾ سُبحَانَ	﴿١٣١٢﴾ السَّمَاءُ؛	﴿٤٢٠٢﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يُؤَاخِذُ أَهْلَ الْأَرْضِ بِالْوَأْنِ الْعَذَابِ؛ {٠٥٤٠}
﴿٤٢٠٣﴾ سُبحَانَ	﴿١٣١٢﴾ السَّمَاءُ؛	﴿٤٢٠٣﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يُوصَفُ أَوَّلُهُ وَلَا يَنْفَدُ آخِرُهُ؛ {٠٠٢٧}
﴿٤٢٠٤﴾ سُبحَانَ	﴿١٣١٢﴾ السَّمَاءُ؛	﴿٤٢٠٤﴾ سُبحَانَ مَنْ لَا يُوصَفُ عِلْمُهُ؛ {٠٠٠٩}
﴿٤٢٠٥﴾ سُبحَانَ	﴿١٣١٢﴾ السَّمَاءُ؛	﴿٤٢٠٥﴾ سُبحَانَ مَنْ لَبَسَ الْبَهَاءَ وَالْفَخْرَ رَدَاؤُهُ؛ {١٣٩٤}

«پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی»

- «۴۱۸۳» منزّه است خدایی که به وزن ذره‌ای در آسمان‌ها و زمین از او پوشیده نمی‌ماند.
- «۴۱۸۴» منزّه است آن که کسی نداند چگونه است جز خود او.
- «۴۱۸۵» منزّه است آن که هیچ کس نداند او چگونه است جز خود او.
- «۴۱۸۶» منزّه است خدایی که چیزی به او آموزش نمی‌دهد.
- «۴۱۸۷» منزّه است خدایی که چیزی نسبت به او بی‌وفایی و پیمان‌شکنی نمی‌کند.
- «۴۱۸۸» منزّه است خدایی که زمان نور او را نمی‌پوشاند.
- «۴۱۸۹» منزّه است خدایی که چیزی او را تغییر نمی‌دهد.
- «۴۱۹۰» منزّه است خدایی که چیزی از دستش نمی‌رود.
- «۴۱۹۱» منزّه است خدایی که چیزی در برابر او مقاومت نمی‌کند.
- «۴۱۹۲» منزّه است خدایی که... کسی بر شناخت قدرت او توانا نیست.
- «۴۱۹۳» منزّه است خدایی که چیزی در فرمانروایی‌اش بر او غلبه نمی‌کند.
- «۴۱۹۴» منزّه است خداوندی که... به مکانی نزدیک‌تر از مکان دیگر نیست.
- «۴۱۹۵» منزّه است خدایی که نمی‌میرد.
- «۴۱۹۶» منزّه است آن که منزّه‌دانستن شایسته نیست مگر او را، و عبادت و خضوع نیز سزاوار نیست مگر برای او.

- «۴۱۹۷» منزّه است خدایی که سزاوار نیست که غیر او به پاکی ستوده شود.
- «۴۱۹۸» منزّه است خدایی که یاد او فراموش نمی‌شود.
- «۴۱۹۹» منزّه است خدایی که یادکننده‌ی خود را فراموش نمی‌کند.
- «۴۲۰۰» منزّه است خدایی که... پایانش تمام‌ناشدنی است.
- «۴۲۰۱» منزّه است آن که دارایی‌اش تمام نمی‌شود.
- «۴۲۰۲» منزّه است خدایی که اهل زمین را با انواع عذاب مورد بازخواست قرار نمی‌دهد.
- «۴۲۰۳» منزّه است خدایی که آغازش وصف‌ناپذیر و پایانش بی‌انتهاست.
- «۴۲۰۴» منزّه است خدایی که دانش او وصف‌ناپذیر است.
- «۴۲۰۵» منزّه است خدایی که زیبایی برتن کرده و فخر لباس اوست.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السُّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٤٢٠٦﴾ سُبحَانَ	﴿١٤٣٠﴾ سُبحَانَ مَنْ لَبَسَ الْبَهْجَةَ وَ الْجَمَالَ؛
﴿٤٢٠٧﴾ سُبحَانَ	﴿٠٣٧٠﴾ سُبحَانَ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ وَ الْجَمَالَ؛
﴿٤٢٠٨﴾ سُبحَانَ	﴿١٤٣١﴾ سُبحَانَ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ وَ الْوَقَارَ وَ تَأَزَّرَ بِهِ؛
﴿٤٢٠٩﴾ سُبحَانَ	﴿٠٢٧٠﴾ سُبحَانَ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ وَ تَرَدَّى بِهِ؛
﴿٤٢١٠﴾ سُبحَانَ	﴿١٣٧٠﴾ سُبحَانَ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ وَ فَازَ بِهِ؛
﴿٤٢١١﴾ سُبحَانَ	﴿١٢٥٠﴾ سُبحَانَ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ وَ هُوَ لَهُ أَهْلٌ؛
﴿٤٢١٢﴾ سُبحَانَ	﴿١٤٣٣﴾ سُبحَانَ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّةَ وَ هُوَ لَهُ أَهْلٌ؛
﴿٤٢١٣﴾ سُبحَانَ	﴿١٤٣٤﴾ سُبحَانَ مَنْ لَجِمَ الْجَنَّ بِكَلِمَاتِهِ؛
﴿٤٢١٤﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٦٤﴾ سُبحَانَ مَنْ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَ مِنْ بَعْدُ؛
﴿٤٢١٥﴾ سُبحَانَ	﴿١٤٣٥﴾ سُبحَانَ مَنْ [لَمْ] لَا يُؤَاخِذُ [يَأْخِذُ] أَهْلَ الْأَرْضِ بِأَنْوَاعِ الْعَذَابِ؛
﴿٤٢١٦﴾ سُبحَانَ	﴿١٤٣٦﴾ سُبحَانَ مَنْ لَمْ يَجْعَلْ فِي أَحَدٍ مِنْ مَعْرِفَةِ نَعِيمِهِ إِلَّا الْمَعْرِفَةَ بِالتَّقْصِيرِ عَنْ مَعْرِفَتِهَا كَمَا لَمْ يَجْعَلْ فِي أَحَدٍ مِنْ مَعْرِفَةِ إِذْرَاكِهِ أَكْثَرَ مِنَ الْعِلْمِ أَنَّهُ لَا يُذْرِكُهُ؛
﴿٤٢١٧﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبحَانَ مَنْ... لَمْ يَخَفْ عَلَيْهِ خَافِيَاتُ السَّرَائِرِ؛
﴿٤٢١٨﴾ سُبحَانَ	﴿١٤٣٧﴾ سُبحَانَ مَنْ لَمْ يَزَلْ وَ لَا يَزَالُ فَرْدًا صَمَدًا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَ لَا وَلَدًا؛
﴿٤٢١٩﴾ سُبحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبحَانَ مَنْ لَمْ يَقْطَعْ رِزْقَهُ عَنْ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ؛
﴿٤٢٢٠﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبحَانَ مَنْ... لَمْ يُوَارِ عَنْهُ لَيْلٌ دَاجٍ وَ لَا بَحْرٌ عَجَّاجٌ وَ لَا حُجُبٌ؛
﴿٤٢٢١﴾ سُبحَانَ	﴿١٤٣٨﴾ سُبحَانَ مَنْ لَهُ الْمُلْكُ الْعَظِيمُ؛
﴿٤٢٢٢﴾ سُبحَانَ	﴿١٤٣٩﴾ سُبحَانَ مَنْ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ؛
﴿٤٢٢٣﴾ سُبحَانَ	﴿٠٠٩١﴾ سُبحَانَ مَنْ لَهُ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ؛
﴿٤٢٢٤﴾ سُبحَانَ	﴿١٤٤٠﴾ سُبحَانَ مَنْ لَوْ كَانَتِ الدُّنْيَا خَيْرًا كُلُّهَا أَهْلَكَ فِيهَا مَنْ أَحَبَّ؛

«پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی»

- ﴿۴۲۰۶﴾ منزّه است آن که لباس درخشیدن و زیبایی پوشیده است.
- ﴿۴۲۰۷﴾ منزّه است خدایی که لباس سرافرازی و زیبایی بر تن دارد.
- ﴿۴۲۰۸﴾ منزّه است کسی که جامه شکستناپذیری و وقار بر تن کرد و آن را به خود پوشاند.
- ﴿۴۲۰۹﴾ منزّه است آن که لباس شکستناپذیری بر تن کرد و آن را بر خود پوشاند.
- ﴿۴۲۱۰﴾ منزّه است خدایی که لباس شکستناپذیری پوشید و بر آن موقّق شد.
- ﴿۴۲۱۱﴾ منزّه است خدایی که لباس شکستناپذیری پوشیده و تنها اوست سزاوار آن.
- ﴿۴۲۱۲﴾ منزّه است خدایی که لباس شکستناپذیری پوشیده و تنها اوست سزاوار آن.
- ﴿۴۲۱۳﴾ منزّه است خداوندی که جنیان را با کلمات خود در بند کشید.
- ﴿۴۲۱۴﴾ منزّه است خدایی که هر چیزی در گذشته و آینده از آن اوست.
- ﴿۴۲۱۵﴾ منزّه است خدایی که ساکنین زمین را با عذابهای گوناگون، مورد بازخواست قرار نمی‌دهد.

- ﴿۴۲۱۶﴾ منزّه است خدایی که در هیچ کس شناخت نعمت خود را مقرر نفرمود جز آنکه او بفهمد توان معرفت نعمتهای او را ندارد، همچنان که در هیچ کس شناخت درکش را بیش از این نداده که بداند قادر به درک او نیست. [منزّه است خدایی که معرفت نعمتهای خود را بکسی نداد جز آنکه این معرفت را هم به او داد که در معرفت نعمتهای او درمانده و مقصر است، چنانچه بکسی معرفت ادراک خود را بیش از اندازه نداده که بداند که او را درک نخواهد کرد].
- ﴿۴۲۱۷﴾ منزّه است خدایی که... اسرار پوشیده، بر او پنهان نیست.
- ﴿۴۲۱۸﴾ منزّه است کسی که ازلی و ابدی است. فرد صمد است که همسر و فرزندی نگرفته است.
- ﴿۴۲۱۹﴾ منزّه است خدایی که روزیش را از هیچ یک از آفریدگانش قطع نکرده است.
- ﴿۴۲۲۰﴾ منزّه است خدایی که... نه شب تار و نه دریای خروشان و نه هیچ حجابی بر او پوشیده نیست.

- ﴿۴۲۲۱﴾ منزّه است آن که ملک عظیم دارد.
- ﴿۴۲۲۲﴾ منزّه است خدایی که کلیدهای آسمانها و زمین برای اوست.
- ﴿۴۲۲۳﴾ منزّه است آن که ملکوت هر چیزی از آن اوست.
- ﴿۴۲۲۴﴾ اگر دنیا سراسر خیر محض و خوبی خالص باشد، خداوند بالاخره آن کسی را که بخواهد هلاک کند، هلاک می‌کند.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿١٤٤٠﴾	سُبْحَانَ مَنْ لَوْ كَانَتِ الدُّنْيَا شَرًّا كُلُّهَا أَنْجَى مِنْهَا مَنْ أَرَادَ؛	﴿٤٢٢٥﴾	سُبْحَانَ
﴿١٤٤٢﴾	سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ لَا جِسْمٌ وَلَا صُورَةٌ؛	﴿٤٢٢٦﴾	سُبْحَانَ
﴿١٣٩٧﴾	سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ لِخَالِقِيَّتِهِ حَدٌّ وَلَا لِقَادِرِيَّتِهِ نَفَادٌ؛	﴿٤٢٢٧﴾	سُبْحَانَ
	سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ لَهُ حَاجِبٌ يُغْشَى وَلَا بَوَابٌ يُرْشَى وَلَا	﴿٤٢٢٨﴾	سُبْحَانَ
	تَرْجُمانٌ يُنَاجَى؛ {١٩٢٣}		
	سُبْحَانَ مَنْ مَلَأَ الْأَرْضَ قُدْسُهُ؛ {٠٠٢٨}	﴿٤٢٢٩﴾	سُبْحَانَ
	سُبْحَانَ مَنْ مَلَأَ الدَّهْرَ قُدْسُهُ؛ {٠٠٠٩}	﴿٤٢٣٠﴾	سُبْحَانَ
﴿١٤٤٣﴾	سُبْحَانَ مَنْ نَدَعُوهُ لِحِطْنًا فَيُسْرِعُ وَيَدْعُونَا لِحِطْنًا فَنَبْطُءُ؛	﴿٤٢٣١﴾	سُبْحَانَ
	سُبْحَانَ مَنْ يُزِيلُ الْأَشْيَاءَ وَلَا يَزُولُ؛ {١٢١٦}	﴿٤٢٣٢﴾	سُبْحَانَ
﴿١٣٩٤﴾	سُبْحَانَ مَنْ نَطَقَتْ الْأَشْيَاءُ الْمُبْهَمَةَ عَنْ قُدْرَتِهِ؛	﴿٤٢٣٣﴾	سُبْحَانَ
	سُبْحَانَ مَنْ هُوَ الْحَقُّ؛ {٠٠٢٧}	﴿٤٢٣٤﴾	سُبْحَانَ
	سُبْحَانَ مَنْ هُوَ إِلَى غَيْرِ غَايَةٍ يَدُومُ بَقَاؤُهُ؛ {١٣٩٤}	﴿٤٢٣٥﴾	سُبْحَانَ
	سُبْحَانَ مَنْ هُوَ بَاقٍ لَا يَفْنَى؛ {٠٠٤٣}	﴿٤٢٣٦﴾	سُبْحَانَ
﴿١٤٤٤﴾	سُبْحَانَ مَنْ يَرَى وَلَا يُرَى وَ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى؛	﴿٤٢٣٧﴾	سُبْحَانَ
	سُبْحَانَ مَنْ هُوَ... بَصِيرٌ لَا يَرْتَابُ؛ {٠٠٧٠}	﴿٤٢٣٨﴾	سُبْحَانَ
	سُبْحَانَ مَنْ هُوَ جَوَادٌ لَا يَبْخُلُ؛ {٠٠٢٧}	﴿٤٢٣٩﴾	سُبْحَانَ
	سُبْحَانَ مَنْ هُوَ حَافِظٌ لَا يَسْقُطُ؛ {٠٠٤٣}	﴿٤٢٤٠﴾	سُبْحَانَ
	سُبْحَانَ مَنْ هُوَ حَافِظٌ لَا يَغْفُلُ؛ {٠٠٩٠}	﴿٤٢٤١﴾	سُبْحَانَ
	سُبْحَانَ مَنْ هُوَ حَافِظٌ لَا يَنْسَى؛ {٠٠٨٤٨}	﴿٤٢٤٢﴾	سُبْحَانَ
	سُبْحَانَ مَنْ هُوَ حَفِيفٌ لَا يَغْفُلُ؛ {١٤٤٥}	﴿٤٢٤٣﴾	سُبْحَانَ
	سُبْحَانَ مَنْ هُوَ حَلِيمٌ لَا يَجْهَلُ؛ {٠٠٩١٦}	﴿٤٢٤٤﴾	سُبْحَانَ
	سُبْحَانَ مَنْ هُوَ حَلِيمٌ لَا يَعْجَلُ؛ {٠٠٢٧}	﴿٤٢٤٥﴾	سُبْحَانَ
	سُبْحَانَ مَنْ هُوَ حَلِيمٌ لَا يَلْهُو؛ {٠٠٩٠٩}	﴿٤٢٤٦﴾	سُبْحَانَ
	سُبْحَانَ مَنْ هُوَ... حَيٌّ لَا يَمُوتُ؛ {٠٠٧٠}	﴿٤٢٤٧﴾	سُبْحَانَ
	سُبْحَانَ مَنْ هُوَ دَائِمٌ لَا يَسْهُو؛ {٠٠٠٦٢}	﴿٤٢٤٨﴾	سُبْحَانَ

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

﴿۴۲۲۵﴾ منزّه است آن که اگر سراسر دنیا شرّ و بدی باشد، آن را که اراده کند نجات می‌دهد.
﴿۴۲۲۶﴾ منزّه است آن که چیزی مانند او نیست نه جسم است و نه صورت.
﴿۴۲۲۷﴾ منزّه است خدایی که برای آفریدگاری او حدّی و برای توانایی او پایانی وجود ندارد.
﴿۴۲۲۸﴾ منزّه است خدایی که پرده‌داری ندارد که بپوشاند و دربانی ندارد که رشوه بگیرد و نه مترجمی دارد که سخنان را برای او بازگو کند.
﴿۴۲۲۹﴾ منزّه است خدایی که پاکی و قداستش زمین را پر کرده است.
﴿۴۲۳۰﴾ منزّه است آن که پاکی و قداستش روزگار را پر کرد.
﴿۴۲۳۱﴾ منزّه است خدایی که او را برای بهره‌مندی و خوشبختی خودمان می‌خوانیم و او در پاسخ شتاب می‌کند و او ما را برای بهره‌مندی و خوشبختی خودمان می‌خواند و ما در پاسخ تأخیر می‌کنیم.

﴿۴۲۳۲﴾ منزّه است خدایی که اشیاء را از بین می‌برد و خود از بین نمی‌رود.
﴿۴۲۳۳﴾ منزّه است خدایی که اشیاء بی‌زبان گویای قدرت اویند.
﴿۴۲۳۴﴾ منزّه است خدایی که حقّ است.
﴿۴۲۳۵﴾ منزّه است خدایی که تا بی‌نهایت جاودان است.
﴿۴۲۳۶﴾ منزّه است آن که ماندگار و فناپذیر است.
﴿۴۲۳۷﴾ منزّه است خدایی که می‌بیند و دیده نمی‌شود و او در دیدگاهی بلندمرتبه است.
﴿۴۲۳۸﴾ منزّه است... بینایی که تردید به دل راه نمی‌دهد.
﴿۴۲۳۹﴾ منزّه است بخشنده‌ای که بخل نمی‌ورزد.
﴿۴۲۴۰﴾ پاک و منزّه است آن که نگهدارنده است و چیزی از دستش رها نمی‌شود.
﴿۴۲۴۱﴾ منزّه است آن نگهبانی که غافل نمی‌شود.
﴿۴۲۴۲﴾ منزّه است آن نگهبانی که فراموش نمی‌کند.
﴿۴۲۴۳﴾ منزّه است آن نگهبانی که غافل نمی‌شود.
﴿۴۲۴۴﴾ منزّه است خدایی که بردبار است و ناآگاه نمی‌شود.
﴿۴۲۴۵﴾ منزّه است بردباری که شتاب نمی‌کند.
﴿۴۲۴۶﴾ منزّه است آن بردباری که کار بی‌فایده از او سر نمی‌زند.
﴿۴۲۴۷﴾ منزّه است زنده‌ای که نمی‌میرد.
﴿۴۲۴۸﴾ منزّه است آن جاودانی که هیچ اشتباهی نمی‌کند.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُّورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٠٠٧٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ دَائِمٌ لَا يَلْهُو؛	﴿٤٢٤٩﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٢٨﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ رَحِيمٌ لَا يَعْجَلُ؛	﴿٤٢٥٠﴾ سُبْحَانَ
﴿١٢٣٩﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ رَقِيبٌ لَا يَغْفُلُ؛	﴿٤٢٥١﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٧٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ... سَمِيعٌ لَا يَتَكَلَّفُ؛	﴿٤٢٥٢﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ شَدِيدٌ لَا يَضْعَفُ؛	﴿٤٢٥٣﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٧٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ... صَمَدٌ لَا يُطْعَمُ؛	﴿٤٢٥٤﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ عَالِمٌ بِمَا تَجْنُهُ الْقُلُوبُ؛	﴿٤٢٥٥﴾ سُبْحَانَ
﴿١٤٨٥﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ عَالِمٌ لَا يَجْهَلُ؛	﴿٤٢٥٦﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٨٤٨﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ عَالِمٌ لَا يَسْهُو؛	﴿٤٢٥٧﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٦٤٣﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ عَالِمٌ لَا يَنْسَى؛	﴿٤٢٥٨﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٢٨﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ عَالِمٌ مُطَّلِعٌ بغيرِ جَوَارِحٍ؛	﴿٤٢٥٩﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٧٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ... عَزِيزٌ لَا يُرَامُ؛	﴿٤٢٦٠﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٦٤٣﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ عَزِيزٌ لَا يُضَامُ؛	﴿٤٢٦١﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٨٤٨﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ عَظِيمٌ لَا يُرَامُ؛	﴿٤٢٦٢﴾ سُبْحَانَ
﴿١٢٣٩﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ عَلِيمٌ لَا يَجْهَلُ؛	﴿٤٢٦٣﴾ سُبْحَانَ
﴿١٢٨٥﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ عَلِيمٌ لَا يَعْجَلُ؛	﴿٤٢٦٤﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٦٢﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ غَنِيٌّ لَا يَفْتَقِرُ؛	﴿٤٢٦٥﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٨٨٣﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ فِي غُلُوِّه دَانٌ وَ فِي ذُنُوبِهِ عَالٌ وَ فِي إِشْرَاقِهِ مُبِيرٌ وَ فِي سُلْطَانِهِ قَوِيٌّ وَ فِي مُلْكِهِ دَائِمٌ؛	﴿٤٢٦٦﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٩٠٩﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ قَائِمٌ لَا يَسْهُو؛	﴿٤٢٦٧﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ قَائِمٌ لَا يَغْفُلُ؛	﴿٤٢٦٨﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٦٢﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ قَائِمٌ لَا يَلْهُو؛	﴿٤٢٦٩﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ قَرِيبٌ لَا يَغْفُلُ؛	﴿٤٢٧٠﴾ سُبْحَانَ
﴿٠٠٧٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ قَيُّومٌ لَا يَنَامُ؛	﴿٤٢٧١﴾ سُبْحَانَ
﴿١٢٥٢﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ... لَا يَقْدِرُ أَحَدٌ قُدْرَتَهُ؛	﴿٤٢٧٢﴾ سُبْحَانَ

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

- ﴿۴۲۴۹﴾ منزّه است خدایی که دائم است و کار بی‌فایده از او سر نمی‌زند.
- ﴿۴۲۵۰﴾ منزّه است مهربانی که شتاب نمی‌کند.
- ﴿۴۲۵۱﴾ منزّه است نگهبانی که غافل نمی‌شود.
- ﴿۴۲۵۲﴾ منزّه است شنوایی که به تکلف نمی‌افتد.
- ﴿۴۲۵۳﴾ منزّه است سخت‌نیرویی که ناتوان نمی‌شود.
- ﴿۴۲۵۴﴾ منزّه است بی‌نیازی که غذا نمی‌خورد.
- ﴿۴۲۵۵﴾ منزّه است خدایی که به اسرار پنهان دل‌ها آگاه است.
- ﴿۴۲۵۶﴾ منزّه است آن که داناست و ناآگاه نمی‌شود.
- ﴿۴۲۵۷﴾ منزّه است خدایی که داناست است و دچار اشتباه نمی‌شود.
- ﴿۴۲۵۸﴾ منزّه است آن که داناست و چیزی را فراموش نمی‌کند.
- ﴿۴۲۵۹﴾ منزّه است خدایی که بدون داشتن اعضا و اندام، دانای آگاه است.
- ﴿۴۲۶۰﴾ منزّه است شکست‌ناپذیری که دست‌یافته نمی‌شود.
- ﴿۴۲۶۱﴾ منزّه است آن که شکست‌ناپذیر و غلبه‌ناپذیر است.
- ﴿۴۲۶۲﴾ منزّه است خدایی که عظیم است و دست‌نیافتنی است.
- ﴿۴۲۶۳﴾ منزّه است آن که داناست و ناآگاه نیست.
- ﴿۴۲۶۴﴾ منزّه است آن که می‌داند و عجله نمی‌کند.
- ﴿۴۲۶۵﴾ منزّه است توانگری که نیازمند نمی‌شود.
- ﴿۴۲۶۶﴾ منزّه است آن که با بلند مرتبگی‌اش نزدیک و با وجود نزدیکی‌اش بلندمرتبه است؛ در درخشش‌اش نوربخش و در چیرگی‌اش پرتوان و در فرمانروایی‌اش جاودان است.
- ﴿۴۲۶۷﴾ منزّه است آن برپایی که اشتباه نمی‌کند.
- ﴿۴۲۶۸﴾ منزّه است پایداری که غفلت نمی‌کند.
- ﴿۴۲۶۹﴾ منزّه است برپایی که کار بی‌هوده انجام نمی‌دهد.
- ﴿۴۲۷۰﴾ منزّه است پایداری که غفلت نمی‌کند.
- ﴿۴۲۷۱﴾ منزّه است خدایی که پاینده‌ای است که به خواب نمی‌رود.
- ﴿۴۲۷۲﴾ منزّه است خداوندی که... هیچ کس قدرت او را ندارد.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السُّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٤٢٧٣﴾ سُبْحَانَ	﴿١٤٤٦﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ... لِكُلِّ شَيْءٍ مُبْتَدَأٌ؛
﴿٤٢٧٤﴾ سُبْحَانَ	﴿١٤٤٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ... لِكُلِّ شَيْءٍ مَبْدَأٌ؛
﴿٤٢٧٥﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٧٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ... مُحْتَجِبٌ لَا يُرَى؛
﴿٤٢٧٦﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٨٤٨﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ مُحَجَّبٌ لَا يُرَى؛
﴿٤٢٧٧﴾ سُبْحَانَ	﴿١٣١٢﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ مُخْصِي عَدَدِ الذُّنُوبِ؛
﴿٤٢٧٨﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٨٤٨﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ مُحِيطٌ بِخَلْقِهِ لَا يَغِيبُ؛
﴿٤٢٧٩﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٠٩﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ مُطَّلِعٌ عَلَى خَزَائِنِ الْقُلُوبِ؛
﴿٤٢٨٠﴾ سُبْحَانَ	﴿١٣١٢﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ مُطَّلِعٌ عَلَى خَوَازِنِ الْقُلُوبِ؛
﴿٤٢٨١﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٧٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ... مَلِكٌ لَا يُرَامُ؛
﴿٤٢٨٢﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٧٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ... مَلِكٌ لَا يُضَامُ؛
﴿٤٢٨٣﴾ سُبْحَانَ	﴿١٤٤٦﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَكَذَا لَا هَكَذَا غَيْرُهُ؛
﴿٤٢٨٤﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٤٤٣﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ وَاسِعٌ لَا يَتَكَلَّفُ؛
﴿٤٢٨٥﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٩٠٩﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ وَاسِعٌ لَا يُكَلَّفُ؛
﴿٤٢٨٦﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ وَسِعَ الْمُدْنِيِّينَ رَافَةً وَ حِلْمًا؛
﴿٤٢٨٧﴾ سُبْحَانَ	﴿١٣٨٩﴾ سُبْحَانَ مَنْ... وَضَعَ كُلَّ شَيْءٍ مِنْهُ مَوْضِعَهُ يَعْلَمُ؛
﴿٤٢٨٨﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٩٢٣﴾ سُبْحَانَ مَنْ يَبْقَى وَ يَفْنَى كُلُّ شَيْءٍ سِوَاهُ؛
﴿٤٢٨٩﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٩٢٣﴾ سُبْحَانَ مَنْ يَجُودُ عَلَى بَرَحْمَتِهِ فَيُوسِعُهَا بِمَشِيَّتِهِ ثُمَّ يَقْصِرُهَا إِلَى نِعْمَتِهِ وَ آيَادِيهِ وَ لِيُبَيِّنَ فِيهَا لِلنَّاطِرِينَ أَثَرَ صَنِيعِهِ وَ الْمَتَامِلِينَ دَقَائِقَ حِكْمَتِهِ؛ ﴿١٤٤٨﴾
﴿٤٢٩٠﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٠٩﴾ سُبْحَانَ مَنْ يُخْصِي عَدَدَ الذُّنُوبِ؛
﴿٤٢٩١﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٠٩﴾ سُبْحَانَ مَنْ يُدَانُ بِدِينِهِ كُلُّ دِينٍ وَ لَا يُدَانُ بِغَيْرِ دِينِهِ؛
﴿٤٢٩٢﴾ سُبْحَانَ	﴿١٣٩٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ يَدِينُ لِدِينِهِ كُلُّ دِينٍ؛
﴿٤٢٩٣﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٦٦﴾ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى أَثَرَ النَّمْلِ فِي الصَّفَا؛
﴿٤٢٩٤﴾ سُبْحَانَ	﴿١٤٤٤﴾ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى وَ لَا يُرَى وَ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى؛
﴿٤٢٩٥﴾ سُبْحَانَ	﴿١٤٣٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى وَفَعَ الطَّيْرَ فِي الْهَوَاءِ؛

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

- ﴿۴۲۷۳﴾ منزّه است آن که... سر آغاز همه چیز است.
- ﴿۴۲۷۴﴾ منزّه است آن که... مبدأ هر چیزی است.
- ﴿۴۲۷۵﴾ منزّه است در پرده‌ای که دیده نمی‌شود.
- ﴿۴۲۷۶﴾ منزّه است خدایی که پوشیده است و دیده نمی‌شود.
- ﴿۴۲۷۷﴾ منزّه است خدایی که شمارنده‌ی گناهان است.
- ﴿۴۲۷۸﴾ منزّه است خدایی که به آفریدگان خود احاطه دارد و همیشه حاضر است.
- ﴿۴۲۷۹﴾ منزّه است آن که بر گنجینه‌های دل‌ها آگاه است.
- ﴿۴۲۸۰﴾ منزّه است خدایی که بر راز دل‌ها آگاه است.
- ﴿۴۲۸۱﴾ منزّه است فرمانروایی که دست‌یافته نمی‌شود.
- ﴿۴۲۸۲﴾ منزّه است فرمانروایی که مورد ستم قرار نمی‌گیرد.
- ﴿۴۲۸۳﴾ منزّه است آن که همین اوست که این چنین است و غیر او چنین نیست.
- ﴿۴۲۸۴﴾ منزّه است آن که گشاینده است و به سختی نمی‌افتد.
- ﴿۴۲۸۵﴾ منزّه است آن که گشاینده است و به سختی نمی‌افتد.
- ﴿۴۲۸۶﴾ منزّه است خدایی که... عطا و بردباری‌اش گنهکاران را فرا گرفته است.
- ﴿۴۲۸۷﴾ منزّه است آن که... هر چیزی را با آگاهی در جای خود گذاشته است.
- ﴿۴۲۸۸﴾ منزّه است خدایی که می‌ماند و هر چیزی جز او نابود می‌شود.
- ﴿۴۲۸۹﴾ منزّه است خدایی که با رحمت خود بر من عطا می‌کند و عطایش را به خواست خود بر من می‌گستراند، آن گاه رحمتش را به نعمت و عطاهاش محدود می‌کند، تا آفرینش خود را در معرض دید بینندگان قرار دهد و ظرافت‌های حکمتش را به اندیشه‌کنندگان بنمایاند.
- ﴿۴۲۹۰﴾ منزّه است آن که تعداد گناهان را برمی‌شمرد.
- ﴿۴۲۹۱﴾ منزّه است آن که هر دینداری به دین اوست، و به غیر از دین او نیست.
- ﴿۴۲۹۲﴾ منزّه است خدایی که هر دینداری به دین اوست.
- ﴿۴۲۹۳﴾ منزّه است خدایی که که ردّ پای مورچه را بر سنگ صاف می‌بیند.
- ﴿۴۲۹۴﴾ منزّه است خدایی که می‌بیند و دیده نمی‌شود و او در دیدگاهی بلندمرتبه است.
- ﴿۴۲۹۵﴾ منزّه است آن که قرار گرفتن پرنده در هوا را می‌بیند.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٤٢٩٦﴾ سُبْحَانَ	﴿١٢٨٥﴾ سُبْحَانَ مَنْ يُزِيلُ الْأَشْيَاءَ وَلَا يَزُولُ؛
﴿٤٢٩٧﴾ سُبْحَانَ	﴿١٤٥٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ؛
﴿٤٢٩٨﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ يُسَبِّحُ لَهُ الْجِبَالُ الرُّوَاسِي بِأَصْوَاتِهَا تَقُولُ؛
﴿٤٢٩٩﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ يُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ؛
﴿٤٣٠٠﴾ سُبْحَانَ	﴿١٤٠٤﴾ سُبْحَانَ مَنْ يُسَبِّحُ لَهُ الْمَلَائِكَةُ بِأَنْوَاعِ اللُّغَاتِ؛
﴿٤٣٠١﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٥٤٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ يَعْلَمُ جَوَارِحَ الْقُلُوبِ؛
﴿٤٣٠٢﴾ سُبْحَانَ	﴿١٣٨٩﴾ سُبْحَانَ مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ؛
﴿٤٣٠٣﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٠٩﴾ سُبْحَانَ مَنْ يَعْشَى الْأَبَدَ نُورُهُ؛
﴿٤٣٠٤﴾ سُبْحَانَ	﴿١٤٥١﴾ سُبْحَانَ مَنْ يَقْتُلُ أَوْلَادَنَا وَلَا نَزْدَادُ لَهُ إِلَّا حُبًّا؛
﴿٤٣٠٥﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٨٨٣﴾ سُبْحَانَ مَنْ يَكْشِفُ الضَّرَّ وَهُوَ الدَّائِمُ الصَّمَدُ الْفَرْدُ الْقَدِيمُ؛
﴿٤٣٠٦﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبْحَانَ مَنْشَى الْأَشْيَاءِ بِمَشِيَّتِهِ؛
﴿٤٣٠٧﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٧٠﴾ سُبْحَانَ... نُورُ كُلِّ نُورٍ؛
﴿٤٣٠٨﴾ سُبْحَانَ	﴿٠٠٧٠﴾ سُبْحَانَ... هَادِي كُلِّ شَيْءٍ؛
﴿٤٣٠٩﴾ سُبْحَانَ	﴿٠١٣٣﴾ سُبْحَانَ هَذَا الرَّبِّ؛
﴿٤٣١٠﴾ سُبْحَانَكَ	﴿٠٠٧٠﴾ سُبْحَانَكَ مَنْ هُوَ قَائِمٌ لَا يَسْهُوُ؛
﴿٤٣١١﴾ سُبْحَانَكَ	﴿٠٠٢٨﴾ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَعَالَيْتَ عَمَّا يُشْرَكُونَ؛
﴿٤٣١٢﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ زَكِيٍّ مَا أَهْدَاهُ؛
﴿٤٣١٣﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ سَخِيٍّ مَا أَنْصَرَهُ؛
﴿٤٣١٤﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ سَلِيمٍ مَا أَشْفَاهُ؛
﴿٤٣١٥﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ شَرِيفٍ مَا أَبْسَطَهُ؛
﴿٤٣١٦﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ شَهِيدٍ مَا أَحْمَدَهُ؛
﴿٤٣١٧﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ صَادِقٍ مَا أَبْدَاهُ؛
﴿٤٣١٨﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ صَادِقٍ مَا أَعْوَدَهُ؛
﴿٤٣١٩﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ صَبُورٍ مَا أَجْبَرَهُ؛
﴿٤٣٢٠﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ عَدْلٍ مَا اتَّقَنَهُ؛

«پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی»

- ﴿۴۲۹۶﴾ منزّه است آن که اشیاء را نابود می‌کند و خود نابود نمی‌شود.
- ﴿۴۲۹۷﴾ منزّه است خدایی که رعد به حمد او و همه‌ی فرشتگان از بیمش او را به پاکی می‌ستایند.
- ﴿۴۲۹۸﴾ منزّه است خدایی که کوه‌های استوار با صدای خویش او را به پاکی می‌ستایند.
- ﴿۴۲۹۹﴾ منزّه است خدایی که آسمان‌های هفتگانه و زمین و هر که در آن‌هاست او را به پاکی می‌ستایند.
- ﴿۴۳۰۰﴾ منزّه است خدایی که فرشتگان با انواع زبان‌ها او را به پاکی می‌ستایند.
- ﴿۴۳۰۱﴾ منزّه است خدایی که بر گناهان آگاه است.
- ﴿۴۳۰۲﴾ منزّه است آن که خیانت چشم‌ها را می‌داند و بر آنچه را که سینه‌ها پنهان می‌دارند آگاه است.
- ﴿۴۳۰۳﴾ منزّه است آن که نورش ابدیت را می‌پوشاند.
- ﴿۴۳۰۴﴾ منزّه است خدایی که فرزندان ما را می‌کشد ولی محبت ما به او بیشتر می‌شود.
- ﴿۴۳۰۵﴾ منزّه است خدایی که گرفتاری را رفع می‌کند و جلودان بی‌نیاز یکتای ازلی است.
- ﴿۴۳۰۶﴾ منزّه است به وجودآورنده‌ی اشیاء با خواست خویش.
- ﴿۴۳۰۷﴾ منزّه است... روشنایی‌بخش هر نور.
- ﴿۴۳۰۸﴾ منزّه است این پروردگار.
- ﴿۴۳۰۹﴾ پاک و منزّه‌ی ای خداوندی که برپاست و اشتباه نمی‌کند.
- ﴿۴۳۱۰﴾ پاک هستی‌خدا یا و برتری از آنچه برای تو شریک قائل شوند.
- ﴿۴۳۱۱﴾ منزّه است پاکی که چه هدایتگر است!
- ﴿۴۳۱۲﴾ منزّه است سخاوتمندی که او چقدر یاری‌کننده است!
- ﴿۴۳۱۳﴾ منزّه است آن آشتی‌جویی که چه شفادهنده است.
- ﴿۴۳۱۴﴾ منزّه است شریفی که چقدر گشاینده است!
- ﴿۴۳۱۵﴾ منزّه است آگاهی که چه بسیار ستوده است.
- ﴿۴۳۱۶﴾ منزّه است راستگویی که چه شروع‌کننده است.
- ﴿۴۳۱۷﴾ منزّه است راستگویی که چه بسیار [به سوی بنده‌ی خود] باز می‌گردد!
- ﴿۴۳۱۸﴾ منزّه است آن شکیبایی که چه بسیار جبران‌کننده است!
- ﴿۴۳۱۹﴾ منزّه است عادل‌ی که او چقدر محکم‌کاری کرده است!
- ﴿۴۳۲۰﴾ منزّه است خدایی که چه بسیار مالک و دارای اختیار است.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ إِلَهٍ مَا أَمْلَكَهُ؛	﴿٤٣٢١﴾ سُبْحَانَهُ
﴿٠٢٢٦﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ بَادٍ مَا أَقْدَسَهُ؛	﴿٤٣٢٢﴾ سُبْحَانَهُ
﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ بَادِيٍّ مَا أَقْدَسَهُ؛	﴿٤٣٢٣﴾ سُبْحَانَهُ
﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ بَارٍّ مَا أَطْلَبَهُ؛	﴿٤٣٢٤﴾ سُبْحَانَهُ
﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ بَاسِطٍ مَا أَهْدَاهُ؛	﴿٤٣٢٥﴾ سُبْحَانَهُ
﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ بَاطِشٍ مَا أَقْوَمَهُ؛	﴿٤٣٢٦﴾ سُبْحَانَهُ
﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ بَاقٍ مَا أَغْوَدَهُ؛	﴿٤٣٢٧﴾ سُبْحَانَهُ
﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ بَاقٍ مَا أَفْرَدَهُ؛	﴿٤٣٢٨﴾ سُبْحَانَهُ
﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ بَصِيرٍ مَا أَسْلَمَهُ؛	﴿٤٣٢٩﴾ سُبْحَانَهُ
﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ بَصِيرٍ مَا أَسْمَعَهُ؛	﴿٤٣٣٠﴾ سُبْحَانَهُ
﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ بَعِيدٍ مَا أَقْرَبَهُ؛	﴿٤٣٣١﴾ سُبْحَانَهُ
﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ بَهِيٍّ مَا أَنْوَرَهُ؛	﴿٤٣٣٢﴾ سُبْحَانَهُ
﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ تَامٍّ مَا أَعْجَبَهُ؛	﴿٤٣٣٣﴾ سُبْحَانَهُ
﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ تَوَّابٍ مَا أَسْخَاهُ؛	﴿٤٣٣٤﴾ سُبْحَانَهُ
﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ جَبَّارٍ مَا أَدْنَيْتَهُ؛	﴿٤٣٣٥﴾ سُبْحَانَهُ
﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ جَلِيلٍ مَا أَمْجَدَهُ؛	﴿٤٣٣٦﴾ سُبْحَانَهُ
﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ جَمِيلٍ مَا أَقْبَلَهُ؛	﴿٤٣٣٧﴾ سُبْحَانَهُ
﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ جَوَادٍ مَا أَفْضَلَهُ؛	﴿٤٣٣٨﴾ سُبْحَانَهُ
﴿٠٠٤٦﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ حَافِظٍ مَا أَمْلَأَهُ؛	﴿٤٣٣٩﴾ سُبْحَانَهُ
﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ حَفِيزٍ مَا أَمْلَأَهُ؛	﴿٤٣٤٠﴾ سُبْحَانَهُ
﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ حَكِيمٍ مَا أَبْطَشَهُ؛	﴿٤٣٤١﴾ سُبْحَانَهُ
﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ حَكِيمٍ مَا أَكْفَلَهُ؛	﴿٤٣٤٢﴾ سُبْحَانَهُ
﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ حَلِيمٍ مَا أَخْلَقَهُ؛	﴿٤٣٤٣﴾ سُبْحَانَهُ
﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ حَمِيدٍ مَا أَحْكَمَهُ؛	﴿٤٣٤٤﴾ سُبْحَانَهُ
﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ حَمِيدٍ مَا أَدْوَمَهُ؛	﴿٤٣٤٥﴾ سُبْحَانَهُ

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

- ﴿۴۳۲۱﴾ منزّه است ظاهری که چه منزّه از عیب‌هاست.
- ﴿۴۳۲۲﴾ منزّه است ظاهری که چه منزّه از عیب‌هاست.
- ﴿۴۳۲۳﴾ منزّه است نیکوکاری که چه خواهان است.
- ﴿۴۳۲۴﴾ منزّه است گشاینده‌ای که چه بسیار هدایتگر است.
- ﴿۴۳۲۵﴾ منزّه است صاحب قهری که چه استوار است.
- ﴿۴۳۲۶﴾ منزّه است پابنده‌ای که چه بازگردنده است.
- ﴿۴۳۲۷﴾ منزّه است پایداری که چه بی‌همتا است.
- ﴿۴۳۲۸﴾ منزّه است بینایی که چه آشتی‌جو است.
- ﴿۴۳۲۹﴾ منزّه است بینایی که چه شنواست.
- ﴿۴۳۳۰﴾ منزّه است دوری که چه نزدیک است.
- ﴿۴۳۳۱﴾ منزّه است زیبایی که چه روشن است.
- ﴿۴۳۳۲﴾ منزّه است تمامی که چه شگفت است.
- ﴿۴۳۳۳﴾ منزّه است توبه‌پذیری که چه بخشنده است.
- ﴿۴۳۳۴﴾ منزّه است صاحب اراده‌ی نافذی که چه جزادهنده است.
- ﴿۴۳۳۵﴾ منزّه است خدای باشکوهی که چه بزرگوار است.
- ﴿۴۳۳۶﴾ منزّه است زیبایی که چه بسیار پذیرای توبه است.
- ﴿۴۳۳۷﴾ منزّه است بخشنده‌ای که چه صاحب احسان است.
- ﴿۴۳۳۸﴾ منزّه است نگهبانی که او چقدر پر است.
- ﴿۴۳۳۹﴾ منزّه است نگهبانی که او چقدر پر است.
- ﴿۴۳۴۰﴾ منزّه است حکیمی که چقدر برخوردش قهرآمیز است.
- ﴿۴۳۴۱﴾ منزّه است حکیمی که چقدر ضمانت‌کننده است.
- ﴿۴۳۴۲﴾ منزّه است بردباری که او چقدر آفریننده است!
- ﴿۴۳۴۳﴾ منزّه است ستوده‌شده‌ای که او چقدر حکیم است!
- ﴿۴۳۴۴﴾ منزّه است ستوده‌ای که چه پایدار است.
- ﴿۴۳۴۵﴾ منزّه است ستوده‌ای که چه یادآور است.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السُّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٠٢٢٦﴾	﴿٤٣٤٦﴾
﴿٠٠٤٨﴾	﴿٤٣٤٧﴾
﴿٠٠٧٥﴾	﴿٤٣٤٨﴾
﴿٠٠٤٧﴾	﴿٤٣٤٩﴾
﴿٠٠٤٧﴾	﴿٤٣٥٠﴾
﴿٠٠٤٧﴾	﴿٤٣٥١﴾
﴿٠٠٤٧﴾	﴿٤٣٥٢﴾
﴿٠٠٤٧﴾	﴿٤٣٥٣﴾
﴿٠٢٢٦﴾	﴿٤٣٥٤﴾
﴿٠٠٤٧﴾	﴿٤٣٥٥﴾
﴿٠٠٤٦﴾	﴿٤٣٥٦﴾
﴿٠٠٤٧﴾	﴿٤٣٥٧﴾
﴿٠٠٤٨﴾	﴿٤٣٥٨﴾
﴿٠٠٤٧﴾	﴿٤٣٥٩﴾
﴿٠٠٤٧﴾	﴿٤٣٦٠﴾
﴿٠٠٤٧﴾	﴿٤٣٦١﴾
﴿٠٠٤٨﴾	﴿٤٣٦٢﴾
﴿٠٠٤٧﴾	﴿٤٣٦٣﴾
﴿٠٠٤٧﴾	﴿٤٣٦٤﴾
﴿٠٠٤٧﴾	﴿٤٣٦٥﴾
﴿٠٠٤٨﴾	﴿٤٣٦٦﴾
﴿٠٠٤٧﴾	﴿٤٣٦٧﴾
﴿٠٠٤٧﴾	﴿٤٣٦٨﴾
﴿٠٠٤٧﴾	﴿٤٣٦٩﴾
﴿٠٠٤٧﴾	﴿٤٣٧٠﴾

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

- ﴿۴۳۴۶﴾ منزّه است آفریننده‌ای که او چقدر روزی‌دهنده است!
- ﴿۴۳۴۷﴾ منزّه است آفریدگاری که چه سازنده است.
- ﴿۴۳۴۸﴾ منزّه است آفریدگاری که چقدر چیره است.
- ﴿۴۳۴۹﴾ منزّه است آگاهی که چه بزرگوار است.
- ﴿۴۳۵۰﴾ منزّه است پنهانی که چه داناست.
- ﴿۴۳۵۱﴾ منزّه است جاودانی که چه پایدار است.
- ﴿۴۳۵۲﴾ منزّه است جزادهنده‌ای که چه قضاوت‌کننده است.
- ﴿۴۳۵۳﴾ منزّه است یادکننده‌ای که چه قدردان است.
- ﴿۴۳۵۴﴾ منزّه است خدای مهربانی که چه شکست‌ناپذیر است.
- ﴿۴۳۵۵﴾ منزّه است مهربانی که چه سخت است.
- ﴿۴۳۵۶﴾ منزّه است روزی‌دهنده‌ای که چه تنگ‌گیرنده است.
- ﴿۴۳۵۷﴾ منزّه است روزی‌دهنده‌ای که چقدر چیره است!
- ﴿۴۳۵۸﴾ منزّه است مراقبی که چه یاری‌رسان است!
- ﴿۴۳۵۹﴾ منزّه است مهربانی که چه آفریننده است.
- ﴿۴۳۶۰﴾ منزّه است مهربانی که چه سخت است.
- ﴿۴۳۶۱﴾ منزّه است بالغ و رشديافته‌ای که او چقدر مهربان است!
- ﴿۴۳۶۲﴾ منزّه است بلندمرتبه‌ای که چه شریف است.
- ﴿۴۳۶۳﴾ منزّه است پاکی که چه بسیار پایدار است!
- ﴿۴۳۶۴﴾ منزّه است بخشنده‌ای که چه بیناست.
- ﴿۴۳۶۵﴾ منزّه است آشتی‌جویی که چه شفادهنده است.
- ﴿۴۳۶۶﴾ منزّه است شنونده‌ای که چه نگهبان است.
- ﴿۴۳۶۷﴾ منزّه است روشنی که چه زیباست است.
- ﴿۴۳۶۸﴾ منزّه است سروری که چه مهربان است.
- ﴿۴۳۶۹﴾ منزّه است شفادهنده‌ای که چه نجات‌دهنده است.
- ﴿۴۳۷۰﴾ منزّه است سخت و محکمی که چه مهربان است.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السُّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٤٣٧١﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ شَدِيدِ مَا أَعْطَفَهُ؛ {٠٠٤٧}	﴿٤٣٧٢﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ شَدِيدِ مَا أَقْوَاهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٤٣٧٣﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ شَرِيفِ مَا أَرْزَقَهُ؛ {٠٠٤٧}	﴿٤٣٧٤﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ شَكُورِ مَا أَعْفَرَهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٤٣٧٥﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ شَكُورِ مَا أَوْفَاهُ؛ {٠٢٢٦}	﴿٤٣٧٦﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ صَادِقِ مَا أَحْمَدَهُ؛ {٠٢٢٦}
﴿٤٣٧٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ صَمَدٍ مَا اكْمَلَهُ؛ {٠٠٤٨}	﴿٤٣٧٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ صَمَدٍ مَا أَمْلَكَهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٤٣٧٩﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ طَالِبِ مَا أَدْرَكَهُ؛ {٠٠٤٧}	﴿٤٣٨٠﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ طَاهِرِ مَا أَرْكَاهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٤٣٨١﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ ظَاهِرِ مَا أَخْفَاهُ؛ {٠٠٤٧}	﴿٤٣٨٢﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ ظَاهِرِ مَا أَرْكَاهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٤٣٨٣﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ عَادِلِ مَا اتَّقَنَهُ؛ {٠٠٤٧}	﴿٤٣٨٤﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ عَالِ مَا أَسْنَاهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٤٣٨٥﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ عَجِيبِ مَا أَفْخَرَهُ؛ {٠٠٤٧}	﴿٤٣٨٦﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ عَزِيزِ مَا أَكْبَرَهُ؛ {٠٢٢٦}
﴿٤٣٨٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ عَظِيمِ مَا أَجَلَّهُ؛ {٠٠٤٧}	﴿٤٣٨٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ عَظِيمِ مَا اكْمَلَهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٤٣٨٩﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ عَفُوٍّ مَا أَحْسَنَهُ؛ {٠٠٤٧}	﴿٤٣٩٠﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ عَلَى مَا أَسْنَاهُ؛ {٠٠٤٨}
﴿٤٣٩١﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ عَلِيمِ مَا أَخْبَرَهُ؛ {٠٠٤٨}	﴿٤٣٩٢﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ عَوَّادٍ [مُعِيدٍ] مَا أَفْطَرَهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٤٣٩٣﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ غَالِبِ مَا أَعْفَاهُ؛ {٠٠٤٧}	﴿٤٣٩٤﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ غَفُورِ مَا أَصْبَرَهُ؛ {٠٠٤٨}
﴿٤٣٩٥﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ غَفُورِ مَا أَكْبَرَهُ؛ {٠٠٤٧}	

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

- ﴿۴۳۷۱﴾ منزّه است سخت و محکمی که چه توانمند است.
- ﴿۴۳۷۲﴾ منزّه است شریفی که چه بسیار روزی‌دهنده است!
- ﴿۴۳۷۳﴾ منزّه است آن قدردانی که چه بسیار آمرزنده است!
- ﴿۴۳۷۴﴾ منزّه است قدردانی که چه باوفاست!
- ﴿۴۳۷۵﴾ منزّه است راستگویی که چه ستوده است.
- ﴿۴۳۷۶﴾ منزّه است بی‌نیازی که چه بسیار کامل است!
- ﴿۴۳۷۷﴾ منزّه است بی‌نیازی که چه بسیار مالک و صاحب‌اختیار است!
- ﴿۴۳۷۸﴾ منزّه است خواهانی که چه بسیار به خواسته‌ی خود خواهد رسید.
- ﴿۴۳۷۹﴾ منزّه است پاکیزه‌ای که چه پاک است.
- ﴿۴۳۸۰﴾ منزّه است آشکاری که چه پنهان است.
- ﴿۴۳۸۱﴾ منزّه است آشکاری که چه پاک است.
- ﴿۴۳۸۲﴾ منزّه است عادل‌ی که چه امر او دارای استحکام است.
- ﴿۴۳۸۳﴾ منزّه است خدای بلندمرتبه‌ای که چقدر روشن است.
- ﴿۴۳۸۴﴾ منزّه است شگفتی که چه برجسته است.
- ﴿۴۳۸۵﴾ منزّه است خدای شکست‌ناپذیری که چقدر بزرگ است.
- ﴿۴۳۸۶﴾ منزّه است خدای بزرگی که باشکوه است.
- ﴿۴۳۸۷﴾ منزّه است بزرگی که چه کامل است.
- ﴿۴۳۸۸﴾ منزّه است بخشنده‌ای که چه نیکوکار است.
- ﴿۴۳۸۹﴾ منزّه است بلندمرتبه‌ای که مقام او چه والا است!
- ﴿۴۳۹۰﴾ منزّه است دانایی که چه آگاه است.
- ﴿۴۳۹۱﴾ منزّه است بازگشت‌کننده‌ای که چه آفریننده است.
- ﴿۴۳۹۲﴾ منزّه است چیره‌ای که چه درگذرنده است.
- ﴿۴۳۹۳﴾ منزّه است آمرزنده‌ای که او چقدر شکیباست!
- ﴿۴۳۹۴﴾ منزّه است آمرزنده‌ای که چه بزرگ است.
- ﴿۴۳۹۵﴾ منزّه است بی‌نیازی که چه بخشنده است.

﴿الْقِدَاسَةُ وَالتُّورُ وَالسُّرُورُ وَالجَمَالُ وَالحَلَاوَةُ﴾

﴿٤٣٩٦﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ غَنِيٍّ مَا أَعْطَاهُ؛
﴿٤٣٩٧﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ فَاحِرٍ مَا أَبْعَدَهُ؛
﴿٤٣٩٨﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ فَاطِرٍ مَا أَرْعَاهُ؛
﴿٤٣٩٩﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٢٢٦﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ فَاطِرٍ مَا أَوْهَبَهُ؛
﴿٤٤٠٠﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ فَرْدٍ مَا أَوْحَدَهُ؛
﴿٤٤٠١﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ قَابِضٍ مَا أَبْدَأَهُ؛
﴿٤٤٠٢﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ قَابِضٍ مَا أَبْطَلَهُ؛
﴿٤٤٠٣﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ قَابِلٍ مَا أَشْكَرَهُ؛
﴿٤٤٠٤﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ قَادِرٍ مَا أَرْفَعَهُ؛
﴿٤٤٠٥﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ قَاضٍ مَا أَمْضَاهُ؛
﴿٤٤٠٦﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ قَاهِرٍ مَا أَمْلَكَهُ؛
﴿٤٤٠٧﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ قَاهِرٍ مَا أَنْشَأَهُ؛
﴿٤٤٠٨﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ قُدُّوسٍ مَا أَظْهَرَهُ [مَا أَطْهَرَهُ]؛
﴿٤٤٠٩﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ قَدِيرٍ مَا أَعْظَمَهُ؛
﴿٤٤١٠﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ قَدِيمٍ مَا أَعْلَاهُ؛
﴿٤٤١١﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ قَرِيبٍ مَا أَمْنَعَهُ؛
﴿٤٤١٢﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ قَوِيٍّ مَا أَحْكَمَهُ؛
﴿٤٤١٣﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ قَوِيٍّ مَا أَحْمَدَهُ؛
﴿٤٤١٤﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ قَيُّومٍ مَا أَحْمَدَهُ؛
﴿٤٤١٥﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ قَيُّومٍ مَا أَدْوَمَهُ؛
﴿٤٤١٦﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ كَامِلٍ مَا أَتَمَّهُ؛
﴿٤٤١٧﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ كَبِيرٍ مَا أَجْبَرَهُ؛
﴿٤٤١٨﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ كَبِيرٍ مَا أَقْدَمَهُ؛
﴿٤٤١٩﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ كَرِيمٍ مَا أَلْطَفَهُ؛
﴿٤٤٢٠﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ كَفِيلٍ مَا أَشْهَدَهُ؛

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

﴿۴۳۹۶﴾ منزّه است برجسته‌ای که چه دور است.

﴿۴۳۹۷﴾ منزّه است آفریننده‌ای که چه بسیار مراقب است.

﴿۴۳۹۸﴾ منزّه است آفریننده‌ای که چه بسیار بخشنده است.

﴿۴۳۹۹﴾ منزّه است بی‌همتایی که چه یکتاست.

﴿۴۴۰۰﴾ منزّه است تنگ‌گیرنده‌ای که چه آغازگر است.

﴿۴۴۰۱﴾ منزّه است تنگ‌گیرنده‌ای که چه بسیار گشاده‌دست است!

﴿۴۴۰۲﴾ منزّه است پذیرنده‌ای که چه قدردان است.

﴿۴۴۰۳﴾ منزّه است توانایی که چه بلندمرتبه است.

﴿۴۴۰۴﴾ منزّه است قضاوت‌کننده‌ای که چه قدر امر او جاری است.

﴿۴۴۰۵﴾ منزّه است چیره‌ای که چه صاحب اختیار است.

﴿۴۴۰۶﴾ منزّه است چیره‌ای که چه قدر آفریننده است!

﴿۴۴۰۷﴾ منزّه است مقدّسی که چه بسیار پاک است!

﴿۴۴۰۸﴾ منزّه است مقدّسی که چه آشکار است!

﴿۴۴۰۹﴾ منزّه است توانایی که چه بزرگ است!

﴿۴۴۱۰﴾ منزّه است خدای دیرینی که چه بلندمرتبه است.

﴿۴۴۱۱﴾ منزّه است نزدیکی که چه دست‌نیافتنی است.

﴿۴۴۱۲﴾ منزّه است توانمندی که چه بسیار حکیم است.

﴿۴۴۱۳﴾ منزّه است توانمندی که چه قدر ستوده است!

﴿۴۴۱۴﴾ منزّه است قائم به ذاتی که چه بسیار ستوده است!

﴿۴۴۱۵﴾ منزّه است آن قائم به ذاتی که چه بسیار پایدار است!

﴿۴۴۱۶﴾ منزّه است آن کاملی که چه تمام است!

﴿۴۴۱۷﴾ منزّه است بزرگی که چه باشکوه است.

﴿۴۴۱۸﴾ منزّه است خدای بزرگی که چه دیرین است.

﴿۴۴۱۹﴾ منزّه است بزرگواری که چه لطیف است.

﴿۴۴۲۰﴾ منزّه است ضامنی که چه گواه است.

﴿الْقَدَاسَةُ وَالتُّورُ وَالسُّرُورُ وَالجَمَالُ وَالحَلَاوَةُ﴾

﴿٤٤٢١﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ لَطِيفٍ مَا أَبْصَرَهُ؛
﴿٤٤٢٢﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مَاجِدٍ مَا أَرَأَاهُ؛
﴿٤٤٢٣﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مَاضٍ مَا أَنْفَذَهُ؛
﴿٤٤٢٤﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مَالِكٍ مَا أَوْلَاهُ؛
﴿٤٤٢٥﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مَانِعٍ مَا أَغْلَبَهُ؛
﴿٤٤٢٦﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مُتَعَطِّفٍ مَا أَعْدَلَهُ؛
﴿٤٤٢٧﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مُتَقِنٍ مَا أَحْكَمَهُ؛
﴿٤٤٢٨﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مُتَقِنٍ مَا أَكْفَلَهُ؛
﴿٤٤٢٩﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مُجْمِلٍ مَا أَقْبَلَهُ؛
﴿٤٤٣٠﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مُحْسِنٍ مَا أَجْمَلَهُ؛
﴿٤٤٣١﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مُذْرِكٍ مَا أَشَدَّهُ؛
﴿٤٤٣٢﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مُعْطٍ مَا أَوْسَعَهُ؛
﴿٤٤٣٣﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٦﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مُعْطٍ مَا أَعْدَلَهُ؛
﴿٤٤٣٤﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ عَوَّادٍ [مُعِيدٍ] مَا أَفْطَرَهُ؛
﴿٤٤٣٥﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مُعِينٍ مَا أَوْهَبَهُ؛
﴿٤٤٣٦﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مُفْضِلٍ مَا أَنْعَمَهُ؛
﴿٤٤٣٧﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٢٢٦﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مَلِكٍ مَا أَقْدَرَهُ؛
﴿٤٤٣٨﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٢٢٦﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مَلِيٍّ مَا أَهْدَاهُ؛
﴿٤٤٣٩﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مَلِيٍّ مَا أَوْفَاهُ؛
﴿٤٤٤٠﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مَلِكٍ مَا أَقْدَرَهُ؛
﴿٤٤٤١﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مُنْجٍ مَا أَبْرَهُ؛
﴿٤٤٤٢﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مُنْشِئٍ مَا أَمْلَكَهُ؛
﴿٤٤٤٣﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مُنْعِمٍ مَا أَسِيدَهُ؛
﴿٤٤٤٤﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مُنِيرٍ مَا أَظْهَرَهُ؛
﴿٤٤٤٥﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ نَافِذٍ مَا أَحْلَمَهُ؛

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

- ﴿۴۴۲۱﴾ منزّه است لطیفی که چه بیناست.
- ﴿۴۴۲۲﴾ منزّه است بزرگواری که چقدر مهربان است.
- ﴿۴۴۲۳﴾ منزّه است حاکمی که چقدر امر او جاری است.
- ﴿۴۴۲۴﴾ منزّه است مالکی که چه صاحب اختیار است.
- ﴿۴۴۲۵﴾ منزّه است بازدارنده‌ای که چه پیروز است.
- ﴿۴۴۲۶﴾ منزّه است مهربانی که چه عادل است.
- ﴿۴۴۲۷﴾ منزّه است کارساز محکم‌کاری که چه بااستحکام کار می‌کند.
- ﴿۴۴۲۸﴾ منزّه است کارساز محکم‌کاری که او چقدر ضمانت‌کننده است!
- ﴿۴۴۲۹﴾ منزّه است نیکوکاری که او چقدر پذیرنده است!
- ﴿۴۴۳۰﴾ منزّه است احسان‌کننده‌ای که چه نیکوکار است.
- ﴿۴۴۳۱﴾ منزّه است درک‌کننده‌ای که چه سخت است.
- ﴿۴۴۳۲﴾ منزّه است بخشنده‌ای که چه گشاینده است.
- ﴿۴۴۳۳﴾ منزّه است مهربانی که او چه بسیار عادل است!
- ﴿۴۴۳۴﴾ منزّه است بازگرداننده‌ای که چه آفریننده است.
- ﴿۴۴۳۵﴾ منزّه است یاری‌کننده‌ای که چه بسیار بخشنده است!
- ﴿۴۴۳۶﴾ منزّه است صاحب لطفی که چه نعمت‌دهنده است.
- ﴿۴۴۳۷﴾ منزّه است فرمانروایی که چقدر تواناست.
- ﴿۴۴۳۸﴾ منزّه است توانگری که چه بسیار هدایت‌کننده است.
- ﴿۴۴۳۹﴾ منزّه است توانگری که چه باوفاست!
- ﴿۴۴۴۰﴾ منزّه است فرمانروایی که چه بسیار تواناست.
- ﴿۴۴۴۱﴾ منزّه است نجات‌دهنده‌ای که چه نیکوکار است.
- ﴿۴۴۴۲﴾ منزّه است آفریننده‌ای که او چقدر مالک و صاحب‌اختیار است!
- ﴿۴۴۴۳﴾ منزّه است نعمت‌دهنده‌ای که چقدر آفاست.
- ﴿۴۴۴۴﴾ منزّه است نورافشانی که چه آشکار است.
- ﴿۴۴۴۵﴾ منزّه است صاحب نفوذی که او چقدر بردبار است!

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٤٤٤٦﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ نَافِذِ مَا أَرْحَمَهُ؛
﴿٤٤٤٧﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ نَصِيرِ مَا أَسْلَمَهُ؛
﴿٤٤٤٨﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ هَادِ مَا أَصْدَقَهُ؛
﴿٤٤٤٩﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ وَاحِدِ مَا أَصَمَّهُ؛
﴿٤٤٥٠﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ وَاسِعِ مَا أَجْوَدَهُ؛
﴿٤٤٥١﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ وَالٍ مَا أَرْفَعَهُ؛
﴿٤٤٥٢﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ وَلِيٍّ مَا أَعْظَمَهُ؛
﴿٤٤٥٣﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ وَهَّابِ مَا أَتَوَّبَهُ؛
﴿٤٤٥٤﴾ سُبْحَانَهُ	﴿٠٧٣٢﴾ فَسُبْحَانَهُ وَ تَعَالَى عَنْ قَوْلِ مَنْ عَبَدَ سِوَاهُ؛
﴿٤٤٥٥﴾ السُّبُوح	﴿٠٠٠٤﴾ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى تِسْعَةَ وَ تِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا
﴿٤٤٥٦﴾ السُّبُوحُ الْقُدُّوسُ	﴿٠٨٠٢﴾ إِنَّهُ... السُّبُوحُ؛
﴿٤٤٥٧﴾ سُبُوح	﴿٠٠٣٩﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ السُّبُوحِ الْقُدُّوسِ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَ الرُّوحِ؛
﴿٤٤٥٨﴾ سُبُوحُ ذِكْرُكَ	﴿٠٧٩٧﴾ يَا سُبُوحُ؛
﴿٤٤٥٩﴾ سُبُوحُ قُدُّوسُ	﴿٠٠٤٣﴾ سُبُوحُ قُدُّوسُ رَبُّنَا وَ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَ الرُّوحِ؛
﴿٤٤٦٠﴾ سُبُوحُ قُدُّوسُ	﴿٠٠٤٠﴾ قُدُّوسُ سُبُوحُ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَ الرُّوحِ؛
﴿٤٤٦١﴾ سُبُوحُ قُدُّوسُ	﴿٠٠٤٣﴾ سُبُوحُ قُدُّوسُ رَبُّنَا وَ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَ الرُّوحِ؛
﴿٤٤٦٢﴾ سُبُوحُ قُدُّوسُ	﴿١٤٥٢﴾ اللَّهُ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى سُبُوحًا قُدُّوسًا أَنْ يَجْرِيَ مِنْهُ مَا يَجْرِي
﴿٤٤٦٣﴾ الْمُسَبِّحُ	﴿١٩٣١﴾ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ؛
﴿٤٤٦٤﴾ الْمُسَبِّحُ	﴿١٢٥١﴾ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْمَعْبُودِ الْمُسَبِّحِ فِي لُجَجِ الْبَحَارِ؛
﴿٤٤٦٥﴾ مُسَبِّحُ الْمَلِكِ	﴿١٩١٦﴾ سُبْحَانَ الَّذِي سَبَّحَ لَهُ الْبُكُلُ لِسَانُ؛
﴿٤٤٦٦﴾ الطَّيِّبُ	﴿١٢٦٥﴾ جَمِيعُ خَلْقِهِ؛
٩-٦-طيب: (طيب، مُطَيَّب)	﴿١٩١٦﴾ يَا مُسَبِّحًا بِكُلِّ لِسَانُ؛
﴿٤٤٦٧﴾ الطَّيِّبُ	﴿٠٠٦٣﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ الطَّيِّبِ؛
	﴿٥٦٤﴾

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

﴿۴۴۴۶﴾ منزّه است صاحب نفوذی که او چقدر مهربان است!
﴿۴۴۴۷﴾ منزّه است یاری کننده‌ای که او چقدر آشتی‌جوست!
﴿۴۴۴۸﴾ منزّه است هدایت‌کننده‌ای که چه راست‌گوست.
﴿۴۴۴۹﴾ منزّه است یکتایی که چه بی‌نیاز است.
﴿۴۴۵۰﴾ منزّه است گشاینده‌ای که چه بخشنده است.
﴿۴۴۵۱﴾ منزّه است سرپرستی که چقدر مقام او بالاست!
﴿۴۴۵۲﴾ منزّه است صاحب اختیاری که چه بزرگ است.
﴿۴۴۵۳﴾ منزّه است بخشنده‌ای که چه توبه‌پذیر است.
﴿۴۴۵۴﴾ منزّه و برتر است از گفتار هر که جز او را پرستد.
﴿۴۴۵۵﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها منزّه است.

﴿۴۴۵۶﴾ بسیار منزّه و پاکیزه و مقدّس است پروردگار فرشتگان و روح.
﴿۴۴۵۷﴾ ای پاک.
﴿۴۴۵۸﴾ یاد تو پاک و منزّه است.
﴿۴۴۵۹﴾ منزّه و مقدّس است پروردگار ما و پروردگار فرشتگان و روح.
﴿۴۴۶۰﴾ مقدّس و منزّه است پروردگار فرشتگان و روح.
﴿۴۴۶۱﴾ منزّه و مقدّس است پروردگار ما و پروردگار فرشتگان و روح.
﴿۴۴۶۲﴾ خداوند مبارک و بلندمرتبه، پاک‌تر و مقدّس‌تر از آن است که افعال آفریدگان از او سر بزنند.

﴿۴۴۶۳﴾ منزّه است پروردگارم که معبود است و در تاریکی دریاها تنزیه می‌شود.
﴿۴۴۶۴﴾ منزّه است خدایی که به هر زبانی تنزیهش گفته می‌شود.
﴿۴۴۶۵﴾ منزّه است خدایی که مُلک و ملکوت به تنزیه او درنشت و همه‌ی آفریدگانش به تقدیس اسماء او مشغولند.

﴿۴۴۶۶﴾ ای آن که با هر زبانی تنزیه می‌شوی.

۹-۱-۶- پاکی: (پاک)

﴿۴۴۶۷﴾ خدایا، به نام ذخیره‌شده و پاکت از تو درخواست می‌کنم.

﴿الْقِدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحِلَاوَةُ﴾

- ﴿٤٤٦٨﴾ الطَّيِّبُ الْمُبَارَكُ ❖ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الطَّاهِرِ الطَّيِّبِ الْمُبَارَكِ؛ {٠١٣٨}
- ﴿٤٤٦٩﴾ طَيِّبُ ❖ يَا طَيِّبُ؛ {٠٢٨٣}
- ﴿٤٤٧٠﴾ مُطَيِّبُ النُّفُوسِ ❖ يَا مُطَيِّبَ النُّفُوسِ بِأَلَائِهِ؛ {٠٠٢٩}
- ١٠-١-٤-بركة: (تبارك، جَاعِلُ الْبَرَكَاتِ، ذُو الْبَرَكَةِ، مُبَارَكٌ، مُخْرِجُ الْبَرَكَاتِ، مُرْسِلُ الْبَرَكَاتِ، مُنْزِلُ الْبَرَكَاتِ، مُنْشِئُ الْبَرَكَاتِ، نَاشِرُ الْبَرَكَاتِ)
- ﴿٤٤٧١﴾ تَبَارَكَ ❖ هُوَ الْاسْمُ الْمَكْنُونُ الْمَخْزُونُ بِهَذِهِ الْأَسْمَاءِ الثَّلَاثَةِ الَّتِي أَظْهَرْتَ فَالظَّاهِرُ هُوَ اللَّهُ وَ تَبَارَكَ وَ سُبْحَانَ؛ {٠٧١٣}
- ﴿٤٤٧٢﴾ تَبَارَكَ أَسْمَاؤُكَ ❖ تَبَارَكَ أَسْمَاؤُكَ يَا رَبَّ وَ تَعَالَى ذِكْرُكَ وَ قَهَرَ سُلْطَانُكَ وَ تَمَّتْ كَلِمَاتُكَ؛ {٠٥٥١}
- ﴿٤٤٧٣﴾ تَبَارَكَ اسْمُهُ ❖ تَبَارَكَ اسْمُهُ؛ {٠١٣١}
- ﴿٤٤٧٤﴾ تَبَارَكَ اللَّهُ ❖ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ؛ {٠٥٠٠}
- ﴿٤٤٧٥﴾ تَبَارَكَ رَبَّنَا ❖ تَبَارَكَ رَبَّنَا؛ {٠٧١٧}
- ﴿٤٤٧٦﴾ تَبَارَكَ وَجْهَكَ ❖ اللَّهُمَّ... تَكْشِفِ السُّوءَ وَ تَأْتِنِي بِالْيُسْرِ وَ تَطْرُدِ الْعُسْرَ وَ تَقْضِي بِالْحَقِّ وَ تَعْدِلُ بِالْقِسْطِ وَ تَهْدِي السَّبِيلَ تَبَارَكَ وَجْهَكَ؛ {٠٠٢٧}
- ﴿٤٤٧٧﴾ جَاعِلُ الْبَرَكَاتِ ❖ يَا جَاعِلَ الْبَرَكَاتِ؛ {٠٧٦٣}
- ﴿٤٤٧٨﴾ ذُو الْبَرَكَةِ ❖ سُبْحَانَ ذِي الْأَيَادِي وَ الْبَرَكَةِ؛ {٠٣٢٦}
- ﴿٤٤٧٩﴾ الْمُبَارَكُ ❖ يَا رَبَّ الطَّاهِرِ الْمُقَدَّسِ الْمُبَارَكِ؛ {١٥٣٤}
- ﴿٤٤٨٠﴾ الْمُبَارَكُ ❖ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَلِيِّ الْعَالِي الْمُبَارَكِ؛ {٠١٣٥}
- ﴿٤٤٨١﴾ مُبَارَكُ ❖ يَا مُبَارَكُ فِي الْأَرْضِ الْمُقَدَّسَةِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٤٤٨٢﴾ مُخْرِجُ الْبَرَكَاتِ مِنْ مَعَادِنِهَا ❖ يَا مُنْشِرَ الرَّحْمَةِ مِنْ مَوَاضِعِهَا وَ مُخْرِجَ الْبَرَكَاتِ مِنْ مَعَادِنِهَا؛ {١٩٠٣}
- ﴿٤٤٨٣﴾ مُرْسِلُ الْبَرَكَاتِ مِنْ مَعَادِنِهَا ❖ يَا مُعْطِيَ الْخَيْرَاتِ مِنْ أَمَاكِينِهَا وَ مُرْسِلَ الْبَرَكَاتِ مِنْ مَعَادِنِهَا؛ {١٩٢٧}
- ﴿٤٤٨٤﴾ مُنْزِلُ الْبَرَكَاتِ ❖ يَا مُنْزِلَ الْبَرَكَاتِ؛ {٠٠٠٢}

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

﴿۴۴۶۸﴾ خدایا! همانا از تو درخواست می‌کنم به نام تو که پاک و نیکو و با برکت است.

﴿۴۴۶۹﴾ ای پاک.

﴿۴۴۷۰﴾ ای آرامش‌بخش جان‌ها با نعمت‌هایش!

۱۰-۱-۶ برکت: (منزه و مبارک، صاحب برکت، قراردهنده و خارج‌کننده و ارسال‌کننده و نازل‌کننده و ایجادکننده و پخش‌کننده‌ی برکت)

﴿۴۴۷۱﴾ آن نامی است پوشیده و مخزون به این نام‌های سه‌گانه که آشکار شده است. و آن

نام‌های آشکارشده عبارتند از «الله» و «تبارک» و «سبحان».

﴿۴۴۷۲﴾ ای پروردگار من، نام‌های تو منزه، یاد تو بلندمرتبه و سلطه‌ات چیره و سخنان تمام

است.

﴿۴۴۷۳﴾ نامش مبارک است.

﴿۴۴۷۴﴾ مبارک است خداوندی که پروردگار جهانیان است.

﴿۴۴۷۵﴾ پروردگار ما مبارک است.

﴿۴۴۷۶﴾ خدایا! سختی را برطرف گردانی و آسانی را ارزانی داری و سختی را بزدایی و به حق

حکم فرمایی و به عدالت داوری کنی و به راه راست هدایت کنی؛ رویت مبارک است.

﴿۴۴۷۷﴾ ای قراردهنده‌ی برکت‌ها.

﴿۴۴۷۸﴾ منزه است صاحب بخشش و برکت.

﴿۴۴۷۹﴾ ای پروردگار من ای پاک و منزه و مبارک.

﴿۴۴۸۰﴾ تو را به نامت که بلندمرتبه و عالی و مبارک است.

﴿۴۴۸۱﴾ ای برکت‌دهنده در سرزمین مقدس!

﴿۴۴۸۲﴾ ای آن که رحم و بخشش را از موضع خود پراکنده می‌کنی و برکت‌ها و خیرات را از

معادنش استخراج می‌کنی.

﴿۴۴۸۳﴾ ای بخشنده‌ی خیرات از جایگاه‌هایش، و ای فرستنده‌ی برکات از منابع و

معادنش.

﴿۴۴۸۴﴾ ای فرودآورنده‌ی برکت‌ها.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُّورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

- ﴿٤٤٨٥﴾ مُنْزِلُ الْبَرَكَاتِ ❖ يَا مُنْزِلَ الْبَرَكَاتِ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ؛ {٢٠٤٠}
- ﴿٤٤٨٦﴾ مُنْزِلُ الْبَرَكَاتِ ❖ يَا مُنْزِلَ الْبَرَكَاتِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَاوَاتٍ؛ {١٧٩٠}
- ﴿٤٤٨٧﴾ مُرْسِلُ الرَّحْمَةِ ❖ يَا مُنْشِئَ الْبَرَكَاتِ مِنْ مَوَاضِعِهَا وَ مُرْسِلَ الرَّحْمَةِ مِنْ مَعَادِنِهَا؛ {١٨٠٨}
- ﴿٤٤٨٨﴾ نَاشِرُ الْبَرَكَاتِ ❖ نَاشِرُ الْبَرَكَاتِ مِنْ مَوَاضِعِهَا؛ {١٩٢٧}
- ٢-٦- نور، ضياء، تشعشع، إصباح، إشراق، إزهار، تبهر
- ١-٢-٦- نور: (أنور، بأسطُ اليدينِ بالنور، ذو النور، مُستنير، مُنور، مُنير، نُور، نوري، نير)
- ﴿٤٤٨٩﴾ أَنُورُ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ بَهْيٍّ مَا أَنُورَهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٤٤٩٠﴾ أَنُورُ مِنْ كُلِّ مُنِيرٍ ❖ يَا أَنُورَ مِنْ كُلِّ مُنِيرٍ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٤٤٩١﴾ بِأَسْطُ الْيَدَيْنِ ❖ يَا بِأَسْطُ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ... وَالْمَشِيَّةِ وَالْقُدْرَةِ وَالظُّلُمَاتِ وَ بِالظُّلُمَاتِ وَ النُّورِ ❖ النُّورُ؛ {٢١٧٢}
- ﴿٤٤٩٢﴾ مَنْ أَشْرَقَ نُورُهُ كُلَّ ظُلْمَةٍ ❖ سُبْحَانَ مَنْ أَشْرَقَ نُورُهُ كُلَّ ظُلْمَةٍ؛ {١٣٩٠}
- ﴿٤٤٩٣﴾ مَنْ أَشْرَقَتْ كُلَّ ظُلْمَةٍ لِنُورِهِ ❖ سُبْحَانَ مَنْ أَشْرَقَتْ كُلَّ ظُلْمَةٍ لِنُورِهِ؛ {٠٠٢٧}
- ﴿٤٤٩٤﴾ مِنَ النُّورِ مَنَارُهُ وَ الضِّيَاءُ بَهَاؤُهُ ❖ سُبْحَانَ مَنْ النُّورُ مَنَارُهُ وَ الضِّيَاءُ بَهَاؤُهُ وَ الْبَهْجَةُ جَمَالُهُ وَ الْجَلَالُ عِزُّهُ وَ الْعِزَّةُ قُدْرَتُهُ وَ الْقُدْرَةُ صِفَتُهُ؛ {٠٨٤٨}
- ﴿٤٤٩٥﴾ مَنْ تَرَدَّى بِالنُّورِ ❖ سُبْحَانَ مَنْ تَرَدَّى بِالنُّورِ وَ الْوَقَارِ؛ {٠٠٦٦}
- ﴿٤٤٩٦﴾ مَنْ تَعَظَّمَ بِالْكِبَرِيَاءِ ❖ سُبْحَانَ مَنْ تَعَظَّمَ بِالْكِبَرِيَاءِ وَ النُّورِ سَنَاؤُهُ؛ {١٣٩٤}
- ﴿٤٤٩٧﴾ مَنْ لَا يَغْشَى الْأَمَدُ نُورَهُ ❖ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَغْشَى الْأَمَدُ نُورَهُ؛ {١٣٩٧}
- ﴿٤٤٩٨﴾ مَنْ يَغْشَى الْأَبَدُ نُورَهُ ❖ سُبْحَانَ مَنْ يَغْشَى الْأَبَدُ نُورَهُ؛ {٠٠٠٩}
- ﴿٤٤٩٩﴾ ذُو النُّورِ وَ الْبُرْهَانِ ❖ يَا ذَا النُّورِ وَ الْبُرْهَانِ؛ {٠٠٢٣}
- ﴿٤٥٠٠﴾ ذُو النُّورِ وَ الْبَهْجَةِ ❖ سُبْحَانَ ذِي النُّورِ وَ الْبَهْجَةِ؛ {٠٣٢٦}
- ﴿٤٥٠١﴾ مَنْ اسْتَنَارَ بِالْحَوْلِ وَ الْقُوَّةِ ❖ سُبْحَانَ مَنْ اسْتَنَارَ بِالْحَوْلِ وَ الْقُوَّةِ؛ {٠٩٢٣}
- ﴿٤٥٠٢﴾ مَنْ اسْتَنَارَ بِنُورِ حِجَابِهِ ❖ سُبْحَانَ مَنْ اسْتَنَارَ بِنُورِ حِجَابِهِ دُونَ سَمَائِهِ؛ {١٣٩٤}
- ﴿٤٥٠٣﴾ مُنُورٌ ❖ سُبْحَانَكَ يَا نُورَ تَعَالَيْتَ يَا مُنُورَ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ؛ {٠٠٤٦}

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

﴿۴۴۸۵﴾ ای نازل‌کننده‌ی برکات از آسمان به سوی زمین.

﴿۴۴۸۶﴾ ای فروآورنده‌ی برکت‌ها و خیرها از بالای هفت آسمان.

﴿۴۴۸۷﴾ ای پدیدآورنده‌ی برکت از جایگاهش، و ای فرستنده‌ی رحمت از سرچشمه‌هایش.

﴿۴۴۸۸﴾ ای گستراننده‌ی برکات از جایگاه‌های خاص آن.

۲-۶- نور، روشنایی، نوربخشی، نوردادن، درخشش، روشنی

۱-۲-۶- نور: (نورانی‌تر، دست‌گشاده برای بخشیدن نور، صاحب نور، نورانی، نورانی‌کننده)

﴿۴۴۸۹﴾ منزّه است زیبایی که چه روشن است.

﴿۴۴۹۰﴾ ای روشن‌کننده‌تر از هر روشن‌کننده!

﴿۴۴۹۱﴾ ای خدایی که دو دست خود را به رحمت، خواست، قدرت و تاریکی‌ها و نور گشوده‌ای.

﴿۴۴۹۲﴾ منزّه است خدایی که نور او هر ظلمتی را روشن کرده است.

﴿۴۴۹۳﴾ منزّه است خدایی که تمام تاریکی‌ها از نور او روشنایی گرفته‌اند.

﴿۴۴۹۴﴾ منزّه است خدایی که نور روشنایی اوست و شادی‌آفرینی، زیبایی او و شکوه، شکست‌ناپذیری او و شکست‌ناپذیری، قدرت او و قدرت، صفت او.

﴿۴۴۹۵﴾ منزّه است خدایی که جامه‌ی نور و وقار بر تن پوشیده است.

﴿۴۴۹۶﴾ منزّه است خدایی که روشنایی‌اش با بزرگی و نور، عظمت خود را نمایانده است.

﴿۴۴۹۷﴾ منزّه است خدایی که زمان نور او را نمی‌پوشاند.

﴿۴۴۹۸﴾ منزّه است آن که نورش ابدیت را می‌پوشاند.

﴿۴۴۹۹﴾ ای صاحب نور و حجت روشن.

﴿۴۵۰۰﴾ منزّه است صاحب نور و درخشندگی.

﴿۴۵۰۱﴾ منزّه است آن که از چاره‌اندیشی و توان خود نور گرفت.

﴿۴۵۰۲﴾ منزّه است آن که آسمان‌ها از نور حجابش روشن می‌گردند.

﴿۴۵۰۳﴾ ای نور! تو پاک و منزّه‌ی. ای نورانی‌کننده! تو بلندمرتبه‌ای. ای پناه‌دهنده، ما را از آتش جهنّم رهایی بخش!

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٤٥٠٤﴾ مُنَوَّرَ الْقُلُوبِ	❖ يَا مُنَوَّرَ الْقُلُوبِ؛ {٠٠٣٩}
﴿٤٥٠٥﴾ مُنَوَّرَ النُّورِ	❖ يَا مُنَوَّرَ النُّورِ؛ {٠٠٣٩}
﴿٤٥٠٦﴾ مُنَوَّرَ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ	❖ يَا مُنَوَّرَ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ؛ {١٥٤٣}
﴿٤٥٠٧﴾ الْمُنِيرِ	❖ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْكَبِيرِ وَ نُورِ وَجْهِكَ الْمُنِيرِ وَ مُلْكِكَ الْقَدِيمِ؛ {٢٠٥٧}
﴿٤٥٠٨﴾ الْمُنِيرُ لِكُلِّ شَيْءٍ	❖ هُوَ الْوَكِيلُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَ الْمُنِيرُ لِكُلِّ شَيْءٍ؛ {١٤٥٢}
﴿٤٥٠٩﴾ مُنِيرِ	❖ سُبْحَانَهُ مِنْ مُنِيرٍ مَا أَظْهَرَهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٤٥١٠﴾ مُنِيرِ	❖ يَا مُنِيرِ؛ {٠٠٠٢}
﴿٤٥١١﴾ مُنِيرُ الْقَمَرِ	❖ يَا مُنِيرَ الْقَمَرِ؛ {٠٠٢٩}
﴿٤٥١٢﴾ مُنِيرُ الْقَمَرِ وَ الشَّمْسِ	❖ اَللّٰهُمَّ رَبَّ الْقَدَمِ قَبْلَ النَّفْسِ وَ مُنِيرَ الْقَمَرِ وَ الشَّمْسِ؛ {١١٦٧}
﴿٤٥١٣﴾ مُنِيرٌ فِي إِشْرَاقِهِ	❖ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ فِي إِشْرَاقِهِ مُنِيرٌ؛ {٠٨٨٣}
﴿٤٥١٤﴾ مُنِيرٌ فِي ضِيَائِكَ	❖ لِأَنَّكَ اللَّهُ... مُنِيرٌ فِي ضِيَائِكَ؛ {٠٦٧٥}
﴿٤٥١٥﴾ النُّورِ	❖ بِسْمِ اللَّهِ النُّورِ؛ {٢٠٩٣}
﴿٤٥١٦﴾ النُّورِ	❖ إِنْ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى تِسْعَةٌ وَ تِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا إِنَّهُ... النُّورُ؛ {٠٠٠٤}
﴿٤٥١٧﴾ النُّورُ الْأَزَلِيُّ	❖ هُوَ النُّورُ الْأَزَلِيُّ الْقَدِيمُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ؛ {٠٢٧٧}
﴿٤٥١٨﴾ النُّورُ الْأَكْرَمُ	❖ يَا اللَّهُ النُّورُ الْأَكْرَمُ؛ {٢٠٩٤}
﴿٤٥١٩﴾ النُّورُ التَّامُّ	❖ سُبْحَانَكَ أَنْتَ النُّورُ التَّامُّ؛ {٠٠٧٠}
﴿٤٥٢٠﴾ النُّورُ الَّذِي لَا يَخْمَدُ	❖ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاسِعُ الَّذِي لَا يَضِيقُ الْبَصِيرُ الَّذِي لَا يَضِلُّ النُّورُ الَّذِي لَا يَخْمَدُ؛ {١٠٢٤}
﴿٤٥٢١﴾ النُّورُ الْقُدُّوسُ	❖ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَ النُّورُ الْقُدُّوسُ؛ {٢٠٩٦}
﴿٤٥٢٢﴾ النُّورُ الْمُنِيرُ	❖ اَللّٰهُمَّ... أَنْتَ النُّورُ الْمُنِيرُ؛ {٠٠٠٧}
﴿٤٥٢٣﴾ النُّورُ فَوْقَ النُّورِ	❖ يَا رَبَّاهُ يَا سَيِّدَاهُ أَنْتَ النُّورُ فَوْقَ النُّورِ؛ {٠٣٥٨}
﴿٤٥٢٤﴾ النُّورُ مِنْكَ النُّورُ	❖ يَا اللَّهُ النُّورُ مِنْكَ النُّورُ؛ {٠٠٦١}
﴿٤٥٢٥﴾ نُورٌ	❖ يَا مَنْ صِفَتُهُ نُورٌ؛ {٠٠٢٣}
﴿٤٥٢٦﴾ نُورٌ	❖ يَا نُورُ؛ {٠٠٤١}

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

- ﴿۴۵۰۴﴾ ای روشنی بخش دل‌ها.
- ﴿۴۵۰۵﴾ ای روشنی بخش نور.
- ﴿۴۵۰۶﴾ ای نورانی کننده ی قلبهای عارفان!
- ﴿۴۵۰۷﴾ از تو می‌خواهم به حقّ نام بزرگت و به نور ذات درخشانت، و فرمانروایی دیرینه‌ات.
- ﴿۴۵۰۸﴾ او بر همه چیز وکیل است و روشن کننده ی همه ی آنهاست.
- ﴿۴۵۰۹﴾ منزّه است نورافشانی که چه آشکار است.
- ﴿۴۵۱۰﴾ ای روشن کننده.
- ﴿۴۵۱۱﴾ ای روشن کننده ی ماه!
- ﴿۴۵۱۲﴾ خدایا! ای پروردگار دیرین، پیش از جان‌ها؛ و ای روشنی بخش ماه و خورشید.
- ﴿۴۵۱۳﴾ منزّه است خدایی که در نورافشانی اش نوربخش است.
- ﴿۴۵۱۴﴾ زیرا تو خدایی هستی که... در پرتوافکنی ات روشنگری.
- ﴿۴۵۱۵﴾ به نام خدا که نور است.
- ﴿۴۵۱۶﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها نور است.
- ﴿۴۵۱۷﴾ همان نور ازلی دیرین است که هیچ چیز همانندش نیست.
- ﴿۴۵۱۸﴾ ای خدا! ای نور باکرامت!
- ﴿۴۵۱۹﴾ پاک و منزّهی. تو نور کاملی.
- ﴿۴۵۲۰﴾ منزّهی تو، معبودی جز تو نیست، گشاینده‌ای که به تنگ نمی‌آید، بینایی که گمراه نمی‌شود و نوری که خاموش نمی‌شود.
- ﴿۴۵۲۱﴾ خدایا از آن جا که معبودی جز تو نیست؛ زنده و پاینده و نور مقدّس.
- ﴿۴۵۲۲﴾ خدایا! تو... نور درخشانی.
- ﴿۴۵۲۳﴾ ای پروردگار و مولای من، تو نور و برتر از نوری.
- ﴿۴۵۲۴﴾ ای خدا! ای نور! نور از توسست.
- ﴿۴۵۲۵﴾ ای آن که نور صفت اوست.
- ﴿۴۵۲۶﴾ ای نور.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

- ﴿٤٥٢٧﴾ نُورُ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتِ ❖ يَا نُورَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتِ؛ {٠٠٠٢}
- ﴿٤٥٢٨﴾ نُورُ الْأَرْضَيْنِ ❖ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ... نُورَ السَّمَاوَاتِ وَ نُورَ الْأَرْضَيْنِ؛ {١٠٦٩}
- ﴿٤٥٢٩﴾ نُورُ الْأَرْضَيْنِ السَّعِ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ السَّعِ وَ نُورُ الْأَرْضَيْنِ السَّعِ؛ {١٣١٣}
- ﴿٤٥٣٠﴾ نُورُ السَّمَاءِ ❖ اللَّهُمَّ... نُورَ السَّمَاءِ؛ {٠٠٧٣}
- ﴿٤٥٣١﴾ نُورُ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ❖ يَا نُورَ اللَّيْلِ وَ نُورَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ؛ {٠٣٠٦}
- ﴿٤٥٣٢﴾ نُورُ السَّمَاوَاتِ ❖ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ... نُورَ السَّمَاوَاتِ وَ نُورَ الْأَرْضَيْنِ؛ {١٠٦٩}
- ﴿٤٥٣٣﴾ نُورُ السَّمَاوَاتِ السَّعِ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ السَّعِ؛ {١٣١٣}
- ﴿٤٥٣٤﴾ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ ❖ اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ؛ {النور: ٣٥}
- ﴿٤٥٣٥﴾ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ❖ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ فَاطِرُهُمَا وَ نُورُهُمَا؛ {٠٠٢٠}
- ﴿٤٥٣٦﴾ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ❖ سُبْحَانَكَ أَنْتَ النُّورُ النَّامُ الْبَارُّ الرَّحِيمُ وَ الْمُعِيدُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ نُورُهُنَّ؛ {٠٠٧٠}
- ﴿٤٥٣٧﴾ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ❖ يَا نُورَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا؛ {١٤٥٧}
- ﴿٤٥٣٨﴾ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ❖ أَنْتَ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ مَنْ فِيهِنَّ؛ {٠٣٨٤}
- ﴿٤٥٣٩﴾ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ ❖ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَيْنِ وَ فَاطِرُهُمَا وَ مُبْدِئُهُمَا بِغَيْرِ عَمَدٍ خَلَقَهُمَا؛ {٠٠٤٥}
- ﴿٤٥٤٠﴾ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَيْنِ ❖ يَا نُورَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَيْنِ وَ مَا بَيْنَهُنَّ؛ {٠٣٨٤}
- ﴿٤٥٤١﴾ نُورُ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ السَّعِ وَ نُورُ الْأَرْضَيْنِ السَّعِ وَ نُورُ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ؛ {١٣١٣}
- ﴿٤٥٤٢﴾ نُورُ الْقُدُسِ ❖ يَا نُورَ الْقُدُسِ؛ {٠٠٧٦٩}
- ﴿٤٥٤٣﴾ نُورُ اللَّيْلِ ❖ يَا نُورَ اللَّيْلِ؛ {٠٣٠٦}
- ﴿٤٥٤٤﴾ نُورُ الْمُسْتَوْحِشِينَ ❖ يَا نُورَ الْمُسْتَوْحِشِينَ فِي الظُّلَمِ؛ {٠٠٤١}

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

﴿۴۵۲۷﴾ ای روشنی بخش زمین و آسمان ها.

﴿۴۵۲۸﴾ خدایا! با آن نامت که... نور آسمان ها و نور زمین است از تو می خواهیم.

﴿۴۵۲۹﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست، روشنی بخش آسمان های هفت گانه و روشن کننده ی زمین های هفت گانه.

﴿۴۵۳۰﴾ خدایا... ای نور آسمان.

﴿۴۵۳۱﴾ ای نور شب و ای نور آسمان و زمین.

﴿۴۵۳۲﴾ خدایا! با آن نامت که... نور آسمان ها و نور زمین است از تو می خواهیم.

﴿۴۵۳۳﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست، روشنی بخش آسمان های هفت گانه.

﴿۴۵۳۴﴾ خداوند نور آسمان ها و زمین است مثل نور خداوند همانند چراغدانی است که در آن چراغی (پر فروغ) باشد، آن چراغ در حبابی قرار گیرد، حبابی شفاف و درخشنده همچون یک ستاره ی فروزان، این چراغ با روغنی افروخته می شود که از درخت پربرکت زیتونی گرفته شده که نه شرقی است و نه غربی (روغنش آن چنان صاف و خالص است که) نزدیک است بدون تماس با آتش شعله ور شود نوری است بر فراز نوری و خدا هر کس را بخواهد به نور خود هدایت می کند، و خداوند به هر چیزی داناست.

﴿۴۵۳۵﴾ نور آسمان ها و زمین، و پدیدآورنده و روشنایی آن دو.

﴿۴۵۳۶﴾ پاک و منزّهی. تو نور کاملی، نیکوکار و مهربانی، و بازگرداننده، بزرگ، بلندمرتبه، پدیدآورنده ی آسمان ها و زمینی و نور آن ها.

﴿۴۵۳۷﴾ ای نور آسمان ها و زمین و آنچه بین آن دو است!

﴿۴۵۳۸﴾ تو روشنایی بخش آسمان ها و زمین و هر آنچه در آن هاست، می باشی.

﴿۴۵۳۹﴾ نور آسمان ها و زمین است، و پدیدآورنده آن دو و نوآفرین آن هاست، بدون آنکه برای آن دو ستون آفریده باشد.

﴿۴۵۴۰﴾ ای روشنایی آسمان ها و زمین و آنچه بین آن هاست.

﴿۴۵۴۱﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست، روشنی بخش آسمان های هفت گانه و روشن کننده ی زمین های هفت گانه و روشنی بخش عرش بزرگ است.

﴿۴۵۴۲﴾ ای نور مقدّس!

﴿۴۵۴۳﴾ ای نور شب.

﴿۴۵۴۴﴾ ای روشنی وحشت زدگان در تاریکی ها!

﴿۵۷۳﴾

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٤٥٤٥﴾ نُورُ النُّورِ	⊗ يَا نُورَ النُّورِ؛ {٠٠٣٩}
﴿٤٥٤٦﴾ نُورٌ بِمَعْنَى أَنَّهُ هَادٍ	⊗ هُوَ نُورٌ بِمَعْنَى أَنَّهُ هَادٍ لِخَلْقِهِ مِنْ أَهْلِ السَّمَاءِ وَأَهْلِ
لِخَلْقِهِ	الْأَرْضِ؛ {٠٧٤١}
﴿٤٥٤٧﴾ نُورٌ فَوْقَ كُلِّ نُورٍ	⊗ يَا نُورُ فَوْقَ كُلِّ نُورٍ؛ {٠٠٣٩}
﴿٤٥٤٨﴾ نُورٌ فِي نُورٍ	⊗ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي هُوَ... نُورٌ فِي نُورٍ؛ {٠٠٧٠}
﴿٤٥٤٩﴾ نُورُ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ	⊗ يَا نُورَ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ؛ {٢٠٩٧}
﴿٤٥٥٠﴾ نُورُ كُلِّ شَيْءٍ	⊗ أَنْتَ نُورُ كُلِّ شَيْءٍ وَالْوَارِثُ لَهُ؛ {٠٤٧٤}
﴿٤٥٥١﴾ نُورُ كُلِّ شَيْءٍ الَّذِي	⊗ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ نُورُ كُلِّ شَيْءٍ الَّذِي فَلَقَ الظُّلُمَاتِ نُورُهُ؛
فَلَقَ الظُّلُمَاتِ نُورُهُ	{٠٠٢٨}
﴿٤٥٥٢﴾ نُورُ كُلِّ شَيْءٍ وَهَدَاهُ	⊗ يَا اللَّهُ نُورَ كُلِّ شَيْءٍ وَهَدَاهُ الَّذِي فَلَقَ الظُّلُمَاتِ نُورُهُ؛
الَّذِي فَلَقَ الظُّلُمَاتِ نُورُهُ	{٠٥٨٩}
﴿٤٥٥٣﴾ نُورُ كُلِّ نُورٍ	⊗ يَا نُورُ كُلِّ نُورٍ؛ {٠٠٣٩}
﴿٤٥٥٤﴾ نُورُ كُلِّ نُورٍ	⊗ يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ لَا خَامِدٌ لِنُورِكَ؛ {٠٣٣٤}
﴿٤٥٥٥﴾ نُورٌ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ	⊗ إِنَّكَ نُورٌ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ؛ {٢٠٩٨}
﴿٤٥٥٦﴾ نُورٌ لَا ظِلَامَ فِيهِ	⊗ اللَّهُ نُورٌ لَا ظِلَامَ فِيهِ؛ {٠٩١٧}
﴿٤٥٥٧﴾ نُورٌ لَا ظِلْمَةَ فِيهِ	⊗ إِنَّ اللَّهَ عَلِمَ لَا جَهْلَ فِيهِ حَيَاةٌ لَا مَوْتَ فِيهِ نُورٌ لَا ظِلْمَةَ فِيهِ؛ {٢٠٩٩}
﴿٤٥٥٨﴾ نُورٌ لَيْسَ فِيهِ ظِلْمَةٌ	⊗ هُوَ نُورٌ لَيْسَ فِيهِ ظِلْمَةٌ؛ {٠٨٧٩}
﴿٤٥٥٩﴾ نُورٌ مَعَ نُورٍ وَ نُورٌ مِنْ	⊗ هُوَ نُورٌ مَعَ نُورٍ وَ نُورٌ مِنْ نُورٍ وَ نُورٌ فِي نُورٍ وَ نُورٌ عَلَى نُورٍ
نُورٍ وَ نُورٌ فِي نُورٍ وَ نُورٌ عَلَى نُورٍ	وَ نُورٌ فَوْقَ كُلِّ نُورٍ وَ نُورٌ يُضِيءُ بِهِ كُلُّ ظِلْمَةٍ؛ {٠٠٨٥}
﴿٤٥٦٠﴾ نُورٌ مِنْ نُورٍ	⊗ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي هُوَ نُورٌ مِنْ نُورٍ؛ {٠٠٧٠}
﴿٤٥٦١﴾ نُورٌ وَاحِدٌ	⊗ مَعْنَى الْوَاحِدِ أَنَّهُ نُورٌ وَاحِدٌ بِلَا اخْتِلَافٍ؛ {٢١٠٠}
﴿٤٥٦٢﴾ نُورٌ يُضِيءُ بِهِ كُلُّ ظِلْمَةٍ	⊗ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي هُوَ... نُورٌ يُضِيءُ بِهِ كُلُّ ظِلْمَةٍ؛ {٠٠٧٠}
﴿٤٥٦٣﴾ نُورٌ بَعْدَ كُلِّ نُورٍ	⊗ يَا نُورًا بَعْدَ كُلِّ نُورٍ؛ {٠٠٣٩}
﴿٤٥٦٤﴾ نُورٌ تَحْتَ نُورٍ يُضِيءُ	⊗ يَا... نُورًا تَحْتَ نُورٍ يُضِيءُ بِهِ كُلُّ نُورٍ وَ كُلُّ ظِلْمَةٍ وَيُطْفَأُ
بِهِ كُلُّ نُورٍ وَ كُلُّ ظِلْمَةٍ	بِهِ شِدَّةُ كُلِّ شَيْطَانٍ وَ سُلْطَانٍ؛ {٠٤٨٥}

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

﴿۴۵۴۵﴾ ای روشنایی نور.

﴿۴۵۴۶﴾ نور است، اما به این معنی که هدایت‌گر و راهنمای آفریده‌های آسمان و آفریدگان زمین است.

﴿۴۵۴۷﴾ ای نوری بالای هر نور!

﴿۴۵۴۸﴾ تو را به حقّ نامت می‌خوانم که نوری در نور است.

﴿۴۵۴۹﴾ ای نور دل عارفان.

﴿۴۵۵۰﴾ تو نور همه‌چیز و وارث آن هستی.

﴿۴۵۵۱﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست، روشنی هر موجود که نورش تاریکی‌ها را شکافته است.

﴿۴۵۵۲﴾ ای خدایی که روشنی و هدایت هر چیز است که نورش تاریکی‌ها را شکافته است.

﴿۴۵۵۳﴾ ای روشنی هر نور.

﴿۴۵۵۴﴾ ای روشنی هر نور، نورت خاموشی ندارد.

﴿۴۵۵۵﴾ تو خود نور هستی و خدایی جز تو نیست.

﴿۴۵۵۶﴾ خداوند نوری است که تاریکی در آن راهی ندارد.

﴿۴۵۵۷﴾ خداوند علمی است که جهلی در آن نیست و حیاتی که مرگی در آن نیست و نوری که ظلمتی در آن نیست.

﴿۴۵۵۸﴾ او نوری است که ظلمتی در آن نیست.

﴿۴۵۵۹﴾ آن نامی که نور است همراه نور، و نور است از نور، و نور است در نور، و نور است بر نور، و نور است بالای هر نور، نوری است که روشن شود بدان هر تاریکی.

﴿۴۵۶۰﴾ تو را به حقّ نامت می‌خوانم که نوری از نور است.

﴿۴۵۶۱﴾ معنای یگانه این است که او نور یک‌پارچه‌ای است که اختلافی در آن نیست.

﴿۴۵۶۲﴾ به حقّ آن نام تو که نوری است که هر ظلمتی را نورانی می‌کند تو را می‌خوانم.

﴿۴۵۶۳﴾ ای روشنایی پس از هر نور.

﴿۴۵۶۴﴾ ای نوری در نور، نوری در کنار نور، نوری بالای نور، نوری پایین نور، که هر نور و تاریکی با آن روشن می‌شود و سختی هر شیطان و سلطان با آن آسان می‌شود.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٤٥٦٥﴾ نُورٌ فَوْقَ نُورٍ ❖ يَا نُورًا فِي نُورٍ وَ نُورًا إِلَى نُورٍ وَ نُورًا فَوْقَ نُورٍ؛ {٠٤٨٥}

﴿٤٥٦٦﴾ نُورٌ قَبْلَ كُلِّ نُورٍ ❖ يَا نُورًا قَبْلَ كُلِّ نُورٍ؛ {٠٠٣٩}

﴿٤٥٦٧﴾ نُورٌ لَيْسَ كَمِثْلِهِ نُورٌ ❖ يَا نُورًا لَيْسَ كَمِثْلِهِ نُورٌ؛ {٠٠٣٩}

﴿٤٥٦٨﴾ نُورٌ يُطْفَأُ بِهِ شِدَّةٌ ❖ يَا... نُورًا... يُطْفَأُ بِهِ شِدَّةُ كُلِّ شَيْطَانٍ وَ سُلْطَانٍ؛ {٠٤٨٥}

كُلِّ شَيْطَانٍ

﴿٤٥٦٩﴾ نُورٌ يُطْفِئُ بِهِ شِدَّةٌ ❖ يَا نُورًا... يُطْفِئُ بِهِ شِدَّةُ كُلِّ شَيْطَانٍ وَ سُلْطَانٍ؛ {٠٤٩٢}

كُلِّ شَيْطَانٍ

﴿٤٥٧٠﴾ نُورِي فِي كُلِّ ظِلْمَةٍ ❖ يَا نُورِي فِي كُلِّ ظِلْمَةٍ؛ {٠١٠٥}

﴿٤٥٧١﴾ نُورِي الذَّاتِ ❖ اللَّهُ نُورٌ لَا ظِلَامَ فِيهِ وَ حَيٌّ لَا مَوْتَ فِيهِ وَ عَالِمٌ لَا جَهْلَ فِيهِ

وَ صَمَدٌ لَا مَدْخَلَ فِيهِ رَبَّنَا نُورِي الذَّاتِ؛ {٢١٠١}

﴿٤٥٧٢﴾ نِيرُ الْبُرْهَانِ ❖ يَا نِيرَ الْبُرْهَانِ؛ {٠٧٨٠}

٢-٢-٦ ضياء: (ذو الضَّوء، ذو الضَّيَاء، ضائي، ضوء، ضياء، مُضَيّ)

﴿٤٥٧٣﴾ مَنْ أَشْرَقَ كُلُّ شَيْءٍ ضَوْؤُهُ ❖ سُبْحَانَ مَنْ أَشْرَقَ كُلُّ شَيْءٍ ضَوْؤُهُ؛ {٠٠٠٩}

﴿٤٥٧٤﴾ ذُو الضَّيَاءِ الْفَاخِرِ ❖ رَبُّ الْخَلْقِ وَ مُدَبِّرُ الْأَمْرِ ذُو الْعِزِّ الشَّامِخِ وَ السُّلْطَانِ الْبَاذِخِ وَ

الْجَلَالِ الْقَادِرِ وَ الْكِبَرِيَاءِ الْقَاهِرِ وَ الضَّيَاءِ الْفَاخِرِ؛ {٠٧٩٢}

﴿٤٥٧٥﴾ مَنْ الضَّيَاءُ بِهَاؤُهُ ❖ سُبْحَانَ مَنْ النُّورُ مَنَارُهُ وَ الضَّيَاءُ بِهَاؤُهُ وَ الْبَهْجَةُ جَمَالُهُ وَ

الْجَلَالُ عِزُّهُ وَ الْعِزَّةُ قُدْرَتُهُ وَ الْقُدْرَةُ صِفَتُهُ؛ {٠٨٤٨}

﴿٤٥٧٦﴾ ذُو الضَّيَاءِ الْفَاخِرِ ❖ ذُو الْعِزِّ الشَّامِخِ وَ السُّلْطَانِ الْبَاذِخِ وَ الْجَلَالِ الْقَادِرِ وَ

الْكِبَرِيَاءِ الْقَاهِرِ وَ الضَّيَاءِ الْفَاخِرِ؛ {٠٧٩٢}

﴿٤٥٧٧﴾ ضَائِي الْفَجْرِ وَ الْجَمَالِ ❖ يَا ضَائِي الْفَجْرِ وَ الْجَمَالِ؛ {٠٢٨٣}

﴿٤٥٧٨﴾ ضَوْؤُهُ مُشْرِقٌ ❖ سُبْحَانَ مَنْ أَشْرَقَ كُلُّ ظِلْمَةٍ بِضَوْنِهِ؛ {١٣٩٧}

﴿٤٥٧٩﴾ ضِيَاءُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ ضِيَاءُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ؛ {٠٣٨٤}

﴿٤٥٨٠﴾ مُضِيَّ الْبُرْهَانِ ❖ يَا مُضِيَّ الْبُرْهَانِ؛ {٠٠٢٩}

٣-٢-٦ تشعشع: (مُشْعِش)

﴿٤٥٨١﴾ مُشْعِشُ النُّورِ ❖ يَا مُشْعِشَ النُّورِ؛ {٠٠٢٩}

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

﴿۴۵۶۵﴾ ای نوری در نور، نوری در کنار نور، نوری بالای نور.
﴿۴۵۶۶﴾ ای روشنایی پیش از هر نور.
﴿۴۵۶۷﴾ ای نوری که همانندش نوری نیست.
﴿۴۵۶۸﴾ ای نوری که... سختی هر شیطان و سلطان با آن آسان می‌شود.
﴿۴۵۶۹﴾ ای نوری که... به وسیله‌ی آن سختی و مصیبت‌های هر شیطان و سلطانی فروکش می‌کند!

﴿۴۵۷۰﴾ ای روشنایی من در هر تاریکی.
﴿۴۵۷۱﴾ خداوند نوری است که ظلمتی در آن نیست و زنده‌ای است که مرگی در آن نیست و عالمی که جهلی در آن نیست و توپری که راه ورودی به آن نیست. نور پروردگار ما ذاتی است.

﴿۴۵۷۲﴾ ای برهان روشن.

۲-۲-۶- نور: (صاحب نور، روشن‌کننده، روشن)

﴿۴۵۷۳﴾ منزّه است آن که نورش ابدیت را می‌پوشاند.
﴿۴۵۷۴﴾ صاحب شکست‌ناپذیری بلندمرتبه و سلطنت والا و شکوه توانمند و بزرگی چیره و نور برجسته.
﴿۴۵۷۵﴾ منزّه است خدایی که نور روشنایی اوست و شادی‌آفرینی، زیبایی او و شکوه، شکست‌ناپذیری او و شکست‌ناپذیری، قدرت او و قدرت، صفت او.
﴿۴۵۷۶﴾ صاحب شکست‌ناپذیری بلندمرتبه و سلطنت والا و شکوه توانمند و بزرگی چیره و نور برجسته.

﴿۴۵۷۷﴾ ای روشن‌کننده‌ی سپیده‌دم و زیبایی!
﴿۴۵۷۸﴾ منزّه است خدایی که با نور خود هر ظلمتی را روشن کرده است.
﴿۴۵۷۹﴾ خدایا! تو روشنایی‌بخش آسمان‌ها و زمین و نورانی‌کننده‌ی آسمان‌ها و زمین.
﴿۴۵۸۰﴾ ای روشن دلیل!

۳-۲-۶- نوربخش

﴿۴۵۸۱﴾ ای گستراننده‌ی نور!

الْقِدَاسَةُ وَالنُّورُ وَالسَّرُورُ وَالْجَمَالُ وَالْحَلَاوَةُ ﴿١٠﴾

٤-٢-٦- إصباح: (مِصباح)

﴿٤٥٨٢﴾ مِصْبَاحُ النُّورِ ﴿٤٥٨٢﴾ مِصْبَاحُ النُّورِ

٥-٢-٦- إشراق: (مُشرق، مُنير في إشراقه)

﴿٤٥٨٣﴾ الْمُشْرِقُ ❁ سُبْحَانَ مَنْ أَشْرَقَ كُلُّ ظُلْمَةٍ بِضُوئِهِ؛ {١٣٩٧}

﴿٤٥٨٤﴾ الْمُشْرِقِ الْمُنِيرِ ❁ سُبْحَانَ مَنْ... فِي إِشْرَاقِهِ مُنِيرٌ؛ {٠٨٨٣}

﴿٤٥٨٥﴾ مُشْرِقُ النَّهَارِ يَا مُشْرِقَ النَّهَارِ؛ {٠٠٢٩}

﴿٤٥٨٦﴾ مَنْ أَشْرَقَ كُلَّ شَيْءٍ ضَوْؤُهُ ﴿٤٥٨٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ أَشْرَقَ كُلَّ شَيْءٍ ضَوْؤُهُ؛ {٠٠٩}

﴿٤٥٨٧﴾ مَنْ أَشْرَقَ نَوْرُهُ كُلَّ ظُلْمَةٍ ﴿١٣٩٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ أَشْرَقَ نَوْرُهُ كُلَّ ظُلْمَةٍ؛

﴿٤٥٨٨﴾ مَنْ أَشْرَقَتْ كُلُّ ظُلْمَةٍ ﴿٤٥٨٩﴾ سُبْحَانَ مَنْ أَشْرَقَتْ كُلُّ ظُلْمَةٍ لُنُورِهِ؛ {٠٠٢٧}

﴿٤٥٨٩﴾ مُنِيرٌ فِي إِشْرَاقِهِ ﴿٨٨٣﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ فِي إِشْرَاقِهِ مُنِيرٌ؛ {٠٨٨٣}

٦-٢-٦- إزهار: (ذو البهاء الزاهر، مُزهر)

﴿٤٥٩﴾ ذُو الْبَهَاءِ الزَّاهِرِ يَا ذَا الْبَهَاءِ الزَّاهِرِ؛ {٠٨٠٠}

﴿٤٥٩﴾ مُزْهَرُ النُّجُومِ يَا مُزْهَرَ النُّجُومِ؛ {٠٠٢٩}

٧-٢-٦- تبهر: (باهر، ذو القدرة الباهرة)

﴿٤٥٩٢﴾ بِأَهْرِ الْقُدْرَةِ ﴿سُبْحَانَ مَنْ تَهَرُّ قُدْرَتُهُ الْأَفْكَارَ وَيَمْلَأُ عَجَائِبُهُ الْأَبْصَارَ﴾ {١٤٠٢}

﴿٤٥٩٣﴾ ذُو الْقُدْرَةِ الْبَاهِرَةِ ﴿٥٦٣٦﴾ يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْبَاهِرَةِ؛ {٥٦٣٦}

٣-٦- سرور، رضایه، بهجة، نضرة

۱-۳-۶- سرور: (سرور، سار)

﴿٤٥٩٤﴾ سُورُ الْأَرْوَاحِ يَا سُرُورَ الْأَرْوَاحِ؛ {٥٨٠}

﴿٤٥٩﴾ سُرُورُ الْعَارِفِينَ ❁ يَا سُرُورَ الْعَارِفِينَ؛ {٠٣٩}

﴿٤٥٩٦﴾ سَارُ الْفُقَرَاءِ يَا سَارَّ الْفُقَرَاءِ؛ {١٢٤٢}

﴿٤٥٩٧﴾ سَارُّ أَوْلِيَائِهِ ﴿٠٠٢٩﴾ يَا سَارَّ أَوْلِيَائِهِ؛

٢-٣-٦- رضایة: (مُرضی)

﴿٤٥٩٨﴾ مُرْضِي يَا مُرْضِي؛ {٠٠٣٩}

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

۴-۲-۶- روشن کننده

﴿۴۵۸۲﴾ ای چراغ روشنایی.

۵-۲-۶- روشنگر، نوردهنده در روشنگری

﴿۴۵۸۳﴾ منزّه است خدایی که با نور خود هر ظلمتی را روشن کرده است.

﴿۴۵۸۴﴾ منزّه است خدایی که... در درخشش اش نورافشان است.

﴿۴۵۸۵﴾ ای روشن کننده ی روز!

﴿۴۵۸۶﴾ منزّه است آن که نورش ابدیت را می پوشاند.

﴿۴۵۸۷﴾ منزّه است خدایی که نور او هر ظلمتی را روشن کرده است.

﴿۴۵۸۸﴾ منزّه است خدایی که تمام تاریکی ها از نور او روشنایی گرفته اند.

﴿۴۵۸۹﴾ منزّه است خدایی که در نورافشانی اش نوربخش است.

۶-۲-۶- درخشش: (صاحب زیبایی درخشان، روشن کننده)

﴿۴۵۹۰﴾ ای صاحب زیبایی درخشان!

﴿۴۵۹۱﴾ ای روشن کننده ی ستارگان!

۷-۲-۶- روشن، صاحب قدرت روشن

﴿۴۵۹۲﴾ منزّه است خدایی که قدرت او بر اندیشه ها چیره است و شگفتی هایش دیده ها را پر

کرده است.

﴿۴۵۹۳﴾ ای صاحب قدرت روشن.

۳-۶- شادمانی، خشنودی، شکوفایی، شادابی

۱-۳-۶- شادی، شادمان کننده

﴿۴۵۹۴﴾ ای شادمانی جان ها.

﴿۴۵۹۵﴾ ای شادی عارفان.

﴿۴۵۹۶﴾ ای خوشحال کننده ی نیازمندان.

﴿۴۵۹۷﴾ ای خوشحال کننده ی دوستان خویش!

۲-۳-۶- خشنودکننده

﴿۴۵۹۸﴾ ای خشنودکننده.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

٣-٣-٤- بهجة: (بهجة الجمال، ذو البهجة)

- ﴿٤٥٩٩﴾ البَهْجَةُ جَمَالُهُ ☉ سُبْحَانَ مَنْ... البَهْجَةُ جَمَالُهُ؛ {٠٨٤٨}
- ﴿٤٦٠٠﴾ ذُو البَهْجَةِ ☉ سُبْحَانَ ذِي النُّورِ وَ البَهْجَةِ؛ {٠٣٢٦}
- ﴿٤٦٠١﴾ ذُو البَهْجَةِ وَ الْجَمَالَ ☉ سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ البَهْجَةَ وَ الْجَمَالَ؛ {١٤٣٠}
- ﴿٤٦٠٢﴾ ذُو البَهْجَةِ وَ الْجَمَالَ ☉ سُبْحَانَ ذِي البَهْجَةِ وَ الْجَمَالَ؛ {٠٠٦٦}
- ﴿٤٦٠٣﴾ ذُو البَهْجَةِ وَ الْجَمَالَ ☉ يَا ذَا البَهْجَةِ وَ الْجَمَالَ؛ {٠٣٨٤}
- ٣-٣-٤- نَضْرَة: (مُنْضَر)

﴿٤٦٠٤﴾ مُنْضَرٌ وَجْهُ الْمُتَهَجِّدِينَ ☉ يَا مُنْضَرٌ وَجْهُ الْمُتَهَجِّدِينَ؛ {٠٠٢٩}

٤-٤- جمال، زينة، تحلية، بها.

١-٤-٤- جمال: (أَجْمَل، جمال، جميل، ذو الجمال، ذو الصِّفَحِ الجميل، ذو الفضل الجميل،

ضافى الجمال، لا بَسُ الجمال، مُجَمِّل، مَنْ البَهْجَةُ جَمَالُهُ)

- ﴿٤٦٠٥﴾ أَجْمَلُ ☉ سُبْحَانَهُ مِنْ مُحْسِنٍ مَا أَجْمَلَهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٤٦٠٦﴾ أَجْمَلٌ مِنْ كُلِّ مُجَمِّلٍ ☉ يَا أَجْمَلُ مِنْ كُلِّ مُجَمِّلٍ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٤٦٠٧﴾ جَمَالُ ☉ سُبْحَانَكَ يَا جَمَالُ تَعَالَيْتَ يَا جَلَّالُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجَبِّرُ؛ {٠٠٤٦}
- ﴿٤٦٠٨﴾ جَمَالُ ☉ يَا جَمَالَ الْأَرْضِينَ وَ السَّمَاوَاتِ؛ {٠٧٨٠}
- ﴿٤٦٠٩﴾ جَمَالُ ☉ يَا جَمَالَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٤٦١٠﴾ جَمَالِي ☉ أَنْتَ تَقْتِي وَ عِمَادِي وَ غِيَاثِي وَ رَفَعْتَنِي وَ جَمَالِي؛ {٠٨١٩}
- ﴿٤٦١١﴾ الْجَمِيلُ ☉ سُبْحَانَ الْجَمِيلِ الْعَادَةِ وَ الْبَلَاءِ؛ {٠١٣٥}
- ﴿٤٦١٢﴾ الْجَمِيلُ ☉ سُبْحَانَ الْحَلِيمِ الْجَلِيلِ؛ {٠٨٩٤}
- ﴿٤٦١٣﴾ الْجَمِيلُ ☉ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ... الْجَلِيلُ الْجَمِيلُ؛ {٠٠٥٥}
- ﴿٤٦١٤﴾ الْجَمِيلُ ☉ سُبْحَانَ الْجَلِيلِ الْجَمِيلِ؛ {٠٨٨٧}
- ﴿٤٦١٥﴾ الْجَمِيلُ ☉ سُبْحَانَ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ؛ {٠٠٦٢}
- ﴿٤٦١٦﴾ الْجَمِيلُ الْجَلِيلُ ☉ يَا اللَّهُ الْجَمِيلُ الْجَلِيلُ؛ {٠٠٦١}

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

۳-۳-۶ دارای زیبایی شکوفا، صاحب شکوفایی

﴿۴۵۹۹﴾ منزّه است خدایی که... شکوفایی، زیبایی اوست.

﴿۴۶۰۰﴾ منزّه است صاحب نور و درخشندگی.

﴿۴۶۰۱﴾ منزّه است آن که لباس درخشیدن و زیبایی پوشیده است.

﴿۴۶۰۲﴾ منزّه است صاحب درخشش و زیبایی.

﴿۴۶۰۳﴾ ای صاحب شادمانی و زیبایی.

۴-۳-۶ شاداب کننده

﴿۴۶۰۴﴾ ای شاداب و نورانی کنندهی چهره‌ی کسانی که هنگام شب برای نماز بیدار می‌شوند!

۴-۴-۶ زیبایی، آراستگی

۱-۴-۶ زیبایی: (زیباترین، زیبا، صاحب زیبایی، دارای بخشش و فضیلت زیبا، اهداکنندهی زیبایی، برتن کنندهی زیبایی، زیباکننده، آن که درخشش او زیباست)

﴿۴۶۰۵﴾ منزّه است احسان کننده‌ای که چه نیکوکار است.

﴿۴۶۰۶﴾ ای نیکوکارتر از هر نیکوکار!

﴿۴۶۰۷﴾ ای زیبایی، تو پاک و منزّه‌ی! ای شکوه، تو بلندمرتبه‌ای! ای پناه‌دهنده، ما را از آتش جهنّم رهایی بخش!

﴿۴۶۰۸﴾ ای زیبایی زمین‌ها و آسمان‌ها.

﴿۴۶۰۹﴾ ای حسن و نیکویی آسمان‌ها و زمین.

﴿۴۶۱۰﴾ تو اعتمادبخش و تکیه‌گاه و فریادرس و اوج‌دهنده و مایه‌ی زیبایی منی.

﴿۴۶۱۱﴾ منزّه است خدایی که عادت و بلایش زیباست.

﴿۴۶۱۲﴾ منزّه است خدای بردبار باشکوه.

﴿۴۶۱۳﴾ معبودی جز الله نیست... باشکوه، زیبا.

﴿۴۶۱۴﴾ منزّه است خدای باشکوه و زیبا.

﴿۴۶۱۵﴾ منزّه است نیکوی زیبا.

﴿۴۶۱۶﴾ ای خدای زیبای شکوهمند.

﴿الْقِدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السُّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٤٦١٧﴾ الْجَمِيلُ الْعَادَةُ	⊗ سُبْحَانَ الْجَمِيلِ الْعَادَةِ وَالْبَلَاءِ؛ {٠١٣٥}
﴿٤٦١٨﴾ الْجَمِيلُ الْعَظِيمُ	⊗ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى الْجَمِيلِ الْعَظِيمِ؛ {٠٨٢٠}
﴿٤٦١٩﴾ الْجَمِيلُ الْمُفْضِلُ	⊗ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْجَمِيلِ الْمُفْضِلِ؛ {٠٨٢١}
﴿٤٦٢٠﴾ جَمِيلٌ	⊗ سُبْحَانَهُ مِنْ جَمِيلٍ مَا أَقْبَلَهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٤٦٢١﴾ جَمِيلُ الثَّنَاءِ	⊗ يَا جَمِيلُ الثَّنَاءِ؛ {٠٠٣٩}
﴿٤٦٢٢﴾ جَمِيلُ الثَّنَايَا	⊗ يَا جَمِيلُ الثَّنَايَا؛ {٠٧٦٣}
﴿٤٦٢٣﴾ جَمِيلُ السُّتْرِ	⊗ يَا جَمِيلُ السُّتْرِ؛ {٠٣١٦}
﴿٤٦٢٤﴾ جَمِيلُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	⊗ يَا جَمِيلَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠٠٥٠}
﴿٤٦٢٥﴾ جَمِيلُ الصُّنْعِ	⊗ يَا جَمِيلَ الصُّنْعِ؛ {٠٠٢٩}
﴿٤٦٢٦﴾ ذُو الْأَيَادِي الْجَمِيلَةِ	⊗ اللَّهُمَّ يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْجَامِعَةِ وَالرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ وَالْمِنَّةِ الْمُتَّبَعَةِ وَالْأَلَاءِ الْمُتَوَالِيَةِ وَالْأَيَادِي الْجَمِيلَةِ؛ {١٠٤٨}
﴿٤٦٢٧﴾ ذُو الْبَلَاءِ الْجَمِيلِ	⊗ يَا ذَا الْبَلَاءِ الْجَمِيلِ؛ {٠١٨٥}
﴿٤٦٢٨﴾ ذُو الثَّنَاءِ الْجَمِيلِ	⊗ اللَّهُمَّ يَا ذَا الْجُودِ وَالْمَجْدِ وَالثَّنَاءِ الْجَمِيلِ؛ {١٠٥٢}
﴿٤٦٢٩﴾ ذُو الثَّنَاءِ الْجَمِيلِ	⊗ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الثَّنَاءِ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ؛ {٠٦٦٠}
﴿٤٦٣٠﴾ ذُو الْجَمَالِ	⊗ سُبْحَانَ ذِي الْهَيْجَةِ وَالْجَمَالِ؛ {٠٠٦٦}
﴿٤٦٣١﴾ ذُو الْجَمَالِ	⊗ سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْعِزِّ وَالْجَمَالِ تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَبَرُوتِ وَالْجَلَالِ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ؛ {٠٠٤٦}
﴿٤٦٣٢﴾ ذُو الْجَمَالِ	⊗ يَا ذَا الْهَيْجَةِ وَالْجَمَالِ؛ {٠٣٨٤}
﴿٤٦٣٣﴾ ذُو الْجَمَالِ	⊗ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْجَلَالِ وَالْهَيْبَةِ وَالْمَهَابَةِ وَالْجَمَالِ؛ {٢٢٦١}
﴿٤٦٣٤﴾ ذُو الصَّفْحِ الْجَمِيلِ	⊗ إِنَّكَ ذُو الْمَنِّ الْقَدِيمِ وَالصَّفْحِ الْجَمِيلِ؛ {١٠٦٢}
﴿٤٦٣٥﴾ ذُو الْفَضْلِ الْجَمِيلِ	⊗ يَا ذَا الْفَضْلِ الْجَمِيلِ؛ {٠٣٨٤}
﴿٤٦٣٦﴾ ذُو الْفَضْلِ الْجَمِيلِ	⊗ لَيْتِكَ ذَا النِّعَمَاءِ وَالْفَضْلِ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ؛ {١٠٧٨}
﴿٤٦٣٧﴾ ضَافِي الْفَجْرِ وَالْجَمَالِ	⊗ يَا ضَافِي الْفَجْرِ وَالْجَمَالِ؛ {٠٠٢٩}
﴿٤٦٣٨﴾ مَنْ لَبَسَ الْجَمَالَ	⊗ سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْهَيْجَةَ وَالْجَمَالَ؛ {١٤٣٠}
﴿٤٦٣٩﴾ مَنْ لَبَسَ الْجَمَالَ	⊗ سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ وَالْجَمَالَ؛ {٠٣٧٠}

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

- ﴿۴۶۱۷﴾ منزّه است خدایی که عادت و بلایش زیباست.
- ﴿۴۶۱۸﴾ خداوند والا و بزرگ، زیبا و بلندمرتبه.
- ﴿۴۶۱۹﴾ ستایش مخصوص خدای زیبایی است که به بندگان لطف می‌کند.
- ﴿۴۶۲۰﴾ منزّه است زیبایی که چه بسیار پذیرای توبه است.
- ﴿۴۶۲۱﴾ ای نیکو ستایش.
- ﴿۴۶۲۲﴾ ای دارنده‌ی ستایش‌های زیبا.
- ﴿۴۶۲۳﴾ ای زیبا پوشش‌دهنده.
- ﴿۴۶۲۴﴾ ای زیبای آسمان‌ها و زمین.
- ﴿۴۶۲۵﴾ ای آن که محصولت زیباست!
- ﴿۴۶۲۶﴾ خدایا! ای که صاحب توانایی فراگیر و مهر گسترده و نعمت‌های پیایی و متوالی و زیبا.

- ﴿۴۶۲۷﴾ ای صاحب آزمون نیکو.
- ﴿۴۶۲۸﴾ خدایا ای صاحب جود و بزرگواری و ثنای زیبا!
- ﴿۴۶۲۹﴾ ستایش مخصوص خدایی است که دارنده‌ی... ستایش نیکوی زیباست.
- ﴿۴۶۳۰﴾ منزّه است صاحب زیبایی.
- ﴿۴۶۳۱﴾ ای صاحب شکست‌ناپذیری و زیبایی، تو پاک و منزّه‌ای! ای صاحب شکوه و بزرگی، تو جاودان و پر برکتی! ای پناه‌دهنده، ما را از آتش جهنم‌رهای بخش!
- ﴿۴۶۳۲﴾ ای صاحب شادمانی و زیبایی.
- ﴿۴۶۳۳﴾ ستایش خدایی را که صاحب... شکوه و درخشش و هیبت و زیبایی است.
- ﴿۴۶۳۴﴾ همانا تو دارای نعمت دیرین و چشم‌پوشی نیکو هستی.
- ﴿۴۶۳۵﴾ ای صاحب فضل و بخشش زیبا.
- ﴿۴۶۳۶﴾ لَبَّیک ای صاحب نعمت‌ها و دارای فضیلت نیکو و زیبا.
- ﴿۴۶۳۷﴾ ای اهداکننده‌ی سپیده‌دم و زیبایی!
- ﴿۴۶۳۸﴾ منزّه است آن که لباس درخشیدن و زیبایی پوشیده است.
- ﴿۴۶۳۹﴾ منزّه است خدایی که لباس سرافرازی و زیبایی بر تن دارد.
- ﴿۴۶۴۰﴾ ای خدای نیکوکار زیباکردار.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٤٦٤٠﴾ الْمُجْمِلُ	❖ يَا اللَّهُ الْمُحْسِنُ الْمُجْمِلُ؛ {٠٠٦١}
﴿٤٦٤١﴾ الْمُجْمِلُ الْمُحْسِنُ	❖ سُبْحَانَ الْمُجْمِلِ الْمُحْسِنِ؛ {٠٠٦٤}
﴿٤٦٤٢﴾ الْمُجْمِلُ الْمُنْعِمُ	❖ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمُحْسِنِ الْمُجْمِلِ الْمُنْعِمِ الْمُفْضِلِ يَا اللَّهَ؛ {٠١٣٥}

﴿٤٦٤٣﴾ مُجْمِلُ	❖ سُبْحَانَهُ مِنْ مُجْمِلٍ مَا أَقْبَلَهُ؛ {٠٠٤٨}
﴿٤٦٤٤﴾ مُجْمِلُ	❖ يَا مُجْمِلُ؛ {٠٠٣٩}
﴿٤٦٤٥﴾ مُجْمِلُ	❖ يَا مُجْمِلَ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠٠٥٠}
﴿٤٦٤٦﴾ مَنْ الْبَهْجَةُ جَمَالُهُ	❖ سُبْحَانَ مَنْ... الْبَهْجَةُ جَمَالُهُ؛ {٠٨٤٨}

٢-٤-٦- زينة: (زين، مُتَزِين، مُزِين)

﴿٤٦٤٧﴾ زَيْنُ	❖ يَا زَيْنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠٠٢٩}
﴿٤٦٤٨﴾ زَيْنُ	❖ يَا زَيْنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ؛ {٠٣٨٤}
﴿٤٦٤٩﴾ زَيْنُ	❖ يَا زَيْنَ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠٠٥٠}
﴿٤٦٥٠﴾ مُتَزِينُ	❖ يَا مُتَزِينُ؛ {٠٢٨٣}
﴿٤٦٥١﴾ مُزِينُ	❖ يَا مُزِينُ؛ {٠٠٣٩}
﴿٤٦٥٢﴾ مُزِينُ حُبِّ الْمَالِ	❖ يَا مُزِينُ حُبِّ الْمَالِ عِنْدَ عِبَادِهِ؛ {٠٧٦٢}

٣-٤-٦- تحلية: (مُحَلِّي)

﴿٤٦٥٣﴾ مُحَلِّي جَيْدُ الْأَفْلاكِ	❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... مُحَلِّي جَيْدِ الْأَفْلاكِ بِقَلَائِدِ دُرَارِي النُّجُومِ الشُّهُبِ؛ {١٤٨٣}

٤-٤-٦- بها: (أَبْهَى، بَهَى، ذُو الْبَهَاءِ، لَابِسُ الْبَهَاءِ، مَنْ الضَّيَاءِ بِهَاوَهُ)

﴿٤٦٥٤﴾ أَبْهَى مِنْ كُلِّ بَهَى	❖ يَا أَبْهَى مِنْ كُلِّ بَهَى؛ {٠٠٢٩}
﴿٤٦٥٥﴾ أَبْهَى	❖ سُبْحَانَهُ مِنْ سَنَى مَا أَبْهَاهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٤٦٥٦﴾ الْبَهَى فِي جَمَالِكَ	❖ أَنْتَ الْبَهَى فِي جَمَالِكَ؛ {٠٣٠٦}
﴿٤٦٥٧﴾ بَهَى	❖ سُبْحَانَهُ مِنْ بَهَى مَا أَنْوَرَهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٤٦٥٨﴾ بَهَى فِي جَمَالِكَ	❖ لِأَنَّكَ اللَّهُ الْعَظِيمُ فِي عَظَمَتِكَ جَلِيلٌ فِي بَهَائِكَ بَهَى فِي جَمَالِكَ؛ {٠٦٧٥}

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

﴿۴۶۴۱﴾ منزّه است خدایی که نیکوکار و نیکوکردار است.

﴿۴۶۴۲﴾ از تو به نام نیکوکار و زیباکننده و نعمت‌دهنده و برتری‌دهنده‌ات درخواست

می‌کنم.

﴿۴۶۴۳﴾ منزّه است نیکوکاری که او چقدر پذیرنده است!

﴿۴۶۴۴﴾ ای نیکوکار.

﴿۴۶۴۵﴾ ای زیباکننده‌ی اهل آسمان‌ها و زمین.

﴿۴۶۴۶﴾ منزّه است خدایی که... شکوفایی، زیبایی اوست.

۲-۴-۶- زینت، زینت‌بخش

﴿۴۶۴۷﴾ ای زینت آسمان‌ها و زمین!

﴿۴۶۴۸﴾ ای زینت آسمان‌ها و زمین.

﴿۴۶۴۹﴾ ای زینت آسمان‌ها و زمین.

﴿۴۶۵۰﴾ ای آراسته!

﴿۴۶۵۱﴾ ای زینت‌بخش.

﴿۴۶۵۲﴾ ای آن که محبّت مال را نزد بندگان زینت داد.

۳-۴-۶- آراستگی: (آراينده)

﴿۴۶۵۳﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... افلاک را با گردن‌بند ستارگان شهاب‌گونه

می‌آراید.

۴-۴-۶- زیبایی: (زیباترین، زیبا، صاحب زیبایی، برتن‌کننده‌ی زیبایی، آن که زیبایی او

نورانی‌ست)

﴿۴۶۵۴﴾ ای زیباتر از هر زیبا!

﴿۴۶۵۵﴾ منزّه است روشنی که چه زیباست.

﴿۴۶۵۶﴾ تو در حسن و زیبایی خود ارزشمندی.

﴿۴۶۵۷﴾ منزّه است زیبایی که چه روشن است.

﴿۴۶۵۸﴾ زیرا تو خدایی هستی که در بزرگی‌ات با عظمت و در زیبایی‌ات باشکوهی و در

شکوهت زیبایی.

﴿الْقَدَاسَةُ وَ النُّورُ وَ السَّرُّورُ وَ الْجَمَالُ وَ الْحَلَاوَةُ﴾

﴿٤٦٥٩﴾ ذُو الْبَهَاءِ	⊗ يَا ذَا الْفَخْرِ وَالْبَهَاءِ؛ {٠٠٣٩}
﴿٤٦٦٠﴾ ذُو الْبَهَاءِ	⊗ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْبَهَاءِ؛ {٢٢٦١}
﴿٤٦٦١﴾ ذُو الْبَهَاءِ	⊗ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ذُو الْبَهَاءِ؛ {٠١٦٢}
﴿٤٦٦٢﴾ ذُو الْبَهَاءِ الرَّاهِرِ	⊗ يَا ذَا الْبَهَاءِ الرَّاهِرِ؛ {٠٨٠٠}
﴿٤٦٦٣﴾ ذُو الْبَهَاءِ وَالْجَلَالِ	⊗ يَا ذَا الْبَهَاءِ وَالْجَلَالِ؛ {٠٧١٢}
﴿٤٦٦٤﴾ ذُو الْبَهَاءِ وَالْكِبْرِيَاءِ	⊗ أَنْتَ... ذُو الْبَهَاءِ وَالْكِبْرِيَاءِ؛ {٠٢١٥}
﴿٤٦٦٥﴾ ذُو الْبَهَاءِ وَالْمَجْدِ	⊗ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ذُو الْبَهَاءِ وَالْمَجْدِ؛ {٠١٦٢}
﴿٤٦٦٦﴾ مَنْ لَبَسَ الْبَهَاءَ	⊗ سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْبَهَاءَ وَالْفَخْرَ رِدَاؤُهُ؛ {١٣٩٤}
﴿٤٦٦٧﴾ مَنْ الضِّيَاءُ بِهَاؤُهُ	⊗ سُبْحَانَ مَنْ الضِّيَاءُ بِهَاؤُهُ؛ {٠٨٤٨}

٥-٦- حلاوة، لذة، تعذيب، تهنؤ

١-٥-٦- حلاوة: (حُلُو)

﴿٤٦٦٨﴾ حُلُو الذِّكْرِ	⊗ يَا حُلُو الذِّكْرِ؛ {٠٠٢٩}

٢-٥-٦- لذة: (لَذِيذ)

﴿٤٦٦٩﴾ لَذِيذُ الْأَسْمِ	⊗ يَا لَذِيذَ الْأَسْمِ؛ {٠٠٢٩}

٣-٥-٦- تعذيب: (مُعَذِّب)

﴿٤٦٧٠﴾ مُعَذِّبُ الْأَنْهَارِ	⊗ يَا مُعَذِّبَ الْأَنْهَارِ؛ {٠٠٢٩}

٤-٥-٦- تهنؤ: (مُهْنِي، هْنِي الْعَطَاءِ)

﴿٤٦٧١﴾ مُهْنِي	⊗ يَا مُهْنِي؛ {٠٠٢٩}
﴿٤٦٧٢﴾ هْنِي الْعَطَاءِ	⊗ يَا هْنِي الْعَطَاءِ؛ {٠٠٢٩}

﴿پاکی و نور و شادمانی و زیبایی و شیرینی﴾

- ﴿۴۶۵۹﴾ ای صاحب فخر و زیبایی.
- ﴿۴۶۶۰﴾ ستایش مخصوص خدایی است که صاحب درخشش است.
- ﴿۴۶۶۱﴾ تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ صاحب شکوه.
- ﴿۴۶۶۲﴾ ای صاحب زیبایی درخشان!
- ﴿۴۶۶۳﴾ ای صاحب زیبایی و شکوه!
- ﴿۴۶۶۴﴾ تو صاحب فخر و بزرگی.
- ﴿۴۶۶۵﴾ تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ صاحب جلوه و بزرگواری.
- ﴿۴۶۶۶﴾ منزّه است خدایی که زیبایی برتن کرده و فخر لباس اوست.
- ﴿۴۶۶۷﴾ منزّه است خدایی که نور روشنائی اوست.

۵-۶- شیرینی، لذت، گوارایی

۱-۵-۶- شیرین

- ﴿۴۶۶۸﴾ ای صاحب یاد شیرین!

۲-۵-۶- لذت بخش

- ﴿۴۶۶۹﴾ ای آن که نامت گواراست!

۳-۵-۶- گواراکننده

- ﴿۴۶۷۰﴾ ای گواراسازنده ی رودها!

۴-۵-۶- گواراکننده، صاحب احسان گوارا

- ﴿۴۶۷۱﴾ ای گواراکننده!

- ﴿۴۶۷۲﴾ ای صاحب احسان گوارا!

الفصل السابع: العِلْمُ وَ الْمَعْرِفَةُ

٧-١- علم، حكمة، معرفة، خبر، نبأ، إطلاع

٧-١-١- علم: (أعلم، خَازِنُ كُلِّ عِلْمٍ، ذو العلم، عالم، علام، عليم، مُعَلِّم)

- ﴿٤٦٧٣﴾ أَعْلَمُ ﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ خَفِيِّ مَا أَعْلَمَهُ؛
- ﴿٤٦٧٤﴾ أَعْلَمُ الْعَالَمِينَ ﴿٠٠٣٩﴾ يَا أَعْلَمَ الْعَالَمِينَ؛
- ﴿٤٦٧٥﴾ أَعْلَمُ بِالْغَيْبِ ﴿٠٣٣٥﴾ اللَّهُ أَعْلَمُ بِالْغَيْبِ؛
- ﴿٤٦٧٦﴾ أَعْلَمُ بِسَرَائِرِهَا وَ ﴿٠٣٣٧﴾ أَنْتَ أَعْلَمُ بِسَرَائِرِهَا وَ عَلَانِيَتِهَا مِنَّا وَ مُسْتَقَرَّهَا وَ مُسْتَوْدَعِهَا؛
- ﴿٤٦٧٧﴾ أَعْلَمُ بِسَرِّهَا وَ عَلَانِيَتِهَا ﴿٠٣٣٨﴾ أَنْتَ أَعْلَمُ بِسَرِّهَا وَ عَلَانِيَتِهَا؛
- ﴿٤٦٧٨﴾ أَعْلَمُ بِسَرِيرَتِهِ ﴿٠٣٣٩﴾ أَنْتَ أَعْلَمُ بِسَرِيرَتِهِ؛
- ﴿٤٦٧٩﴾ أَعْلَمُ بِسَرِيرَتِي مَنِّي ﴿٠٣٤٠﴾ يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِسَرِيرَتِي مَنِّي بِهَا؛
- ﴿٤٦٨٠﴾ أَعْلَمُ بِعِبَادِكَ ﴿٠٠٢٢﴾ يَا رَبَّ أَرْحَمُ وَ بَعِيدَكَ أَعْلَمُ؛
- ﴿٤٦٨١﴾ أَعْلَمُ بِمَا آلَيْتَ بِهِ ﴿٠١٤٤﴾ أَنْتَ أَعْلَمُ بِإِحْصَائِهِ وَ بِمَا آلَيْتَ بِهِ عَلَى نَفْسِكَ؛
- ﴿٤٦٨٢﴾ أَعْلَمُ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿٠٣٤٢﴾ يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ؛
- ﴿٤٦٨٣﴾ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا عَامِلِينَ ﴿٠٣٤٣﴾ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا عَامِلِينَ؛
- ﴿٤٦٨٤﴾ أَعْلَمُ بِمَا هُوَ كَائِنُ بَعْدَهُ ﴿٠٣٤٤﴾ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا هُوَ كَائِنُ بَعْدَهُ؛
- ﴿٤٦٨٥﴾ أَعْلَمُ بِمَا هُوَ مَكُونُهُ ﴿٠٣٤٥﴾ هُوَ أَعْلَمُ بِمَا هُوَ مَكُونُهُ قَبْلَ أَنْ يَكُونَهُ؛
- ﴿٤٦٨٦﴾ أَعْلَمُ بِمَسْأَلَتِي ﴿٠٣٤٦﴾ أَنْتَ أَعْلَمُ بِمَسْأَلَتِي؛
- ﴿٤٦٨٧﴾ أَعْلَمُ بِهِ مِنْ شَأْنِي ﴿٠٠٦٤﴾ أَتُبْكُ إِلَهِي مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنْ شَأْنِي؛
- ﴿٤٦٨٨﴾ أَعْلَمُ بِهِ مِنْ غَيْرِهِ ﴿٠٥٩﴾ يَا أَعْلَمَ بِهِ مِنْ غَيْرِهِ؛

فصل ۷: دانش و آگاهی

۷-۱- دانش، حکمت، شناخت، آگاهی

۷-۱-۱- دانش: (داناترین، نگهبان دانش، صاحب دانش، دانا، آموزگار دانایی)

﴿۴۶۷۳﴾ منزّه است پنهانی که چه داناست.

﴿۴۶۷۴﴾ ای داناترین دانایان.

﴿۴۶۷۵﴾ خداوند به غیب آگاه‌تر است.

﴿۴۶۷۶﴾ تو بیشتر از ما به پیدا و پنهان آنان و جایگاه و مکان بازگشت‌شان آگاهی.

﴿۴۶۷۷﴾ تو بیشتر از ما به پیدا و پنهان آن آگاهی.

﴿۴۶۷۸﴾ تو به نهان او آگاه‌تری.

﴿۴۶۷۹﴾ ای آن که به درون من از خود من آگاه‌تر است.

﴿۴۶۸۰﴾ ای پروردگار من، تو مهربان‌ترینی و از حال بندگان آگاه‌ترینی.

﴿۴۶۸۱﴾ تو به آنچه به آن سوگند یاد کردی آگاه‌تری.

﴿۴۶۸۲﴾ ای آن که او به آنچه در سینه‌های جهانیان است، داناتر است!

﴿۴۶۸۳﴾ خداوند بهتر می‌داند که آنان چگونه عمل می‌کردند.

﴿۴۶۸۴﴾ خداوند بهتر می‌داند بعد چه خواهد شد.

﴿۴۶۸۵﴾ خداوند، داناتر است بدانچه آفریده است، قبل از این که آن را بیافریند.

﴿۴۶۸۶﴾ تو به خواسته‌ی من آگاه‌تری.

﴿۴۶۸۷﴾ خدایا! به تو می‌گوییم از آنچه بدان آگاه‌تر از منی.

﴿۴۶۸۸﴾ ای از دیگران به او داناتر!

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

- ﴿٤٦٨٩﴾ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي ﴿٠١٣٥﴾
- ﴿٤٦٩٠﴾ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي ﴿٠٣٤٨﴾
- ﴿٤٦٩١﴾ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي ﴿٠٣٤٩﴾
- ﴿٤٦٩٢﴾ أَعْلَمُ بِهِ وَبِقَلْبِهِ ﴿٠٣٥٠﴾
- ﴿٤٦٩٣﴾ أَعْلَمُ بِهِمْ ﴿٠٣٥١﴾
- ﴿٤٦٩٤﴾ أَعْلَمُ بِهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ ﴿٠٣٥٢﴾
- ﴿٤٦٩٥﴾ أَعْلَمُ بِي مِنْ نَفْسِي ﴿٠٣٥٣﴾
- ﴿٤٦٩٦﴾ أَعْلَمُ عَالِم ﴿٠٣١٧﴾
- ﴿٤٦٩٧﴾ أَعْلَمُ مِنْ أَنْ تُدْرِكَ أَلْعِيَانُ عَظَمَتَكَ ﴿٠٠٢٢﴾
- ﴿٤٦٩٨﴾ أَعْلَمُ مِنْ أَنْ يَكُونَ اِحْتِجَّ عَلَى عِبَادِهِ بِحُجَّةٍ ﴿٠١٢٦﴾
- ﴿٤٦٩٩﴾ أَعْلَمُ مِنْ كُلِّ عَلِيمٍ ﴿٠٠٣٩﴾
- ﴿٤٧٠٠﴾ خَازِنُ كُلِّ عِلْمٍ ﴿٠٩٣٥﴾
- ﴿٤٧٠١﴾ ذُو الْعِلْمِ ﴿٠٦٦٠﴾
- ﴿٤٧٠٢﴾ ذُو الْعِلْمِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٧٤﴾
- ﴿٤٧٠٣﴾ ذُو الْعِلْمِ الْعَلِيمِ ﴿٢١٩١﴾
- ﴿٤٧٠٤﴾ مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٠٠٦٤﴾
- ﴿٤٧٠٥﴾ مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ ﴿٠٢٧٠﴾
- بِعِلْمِهِ
- ﴿٤٧٠٦﴾ مَنْ أَحْصَى كُلَّ يَوْمٍ عِلْمُهُ ﴿١٠٦٤﴾
- ﴿٤٧٠٧﴾ مِنَ السَّرَائِرِ عِنْدَهُ عِلَانِيَةٌ وَابْوَاطُنُ عِنْدَهُ ظَوَاهِرُ ﴿١٣١٢﴾
- ﴿٤٧٠٨﴾ مَنْ أَوَّلَهُ حِلْمٌ لَا يُوصَفُ وَآخِرُهُ عِلْمٌ لَا يَبِيدُ ﴿٠٠٢٨﴾

«دانش و آگاهی»

- ﴿۴۶۸۹﴾ تو از من به حال او داناتری.
- ﴿۴۶۹۰﴾ تو از من در امر دنیا و آخرتم بر آن داناتری.
- ﴿۴۶۹۱﴾ تو از من و همه‌ی آفریدگان بر شمارش ایام آگاه‌تری.
- ﴿۴۶۹۲﴾ خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند وحی کرد درحالی که به او و قلبش داناتر بود.
- ﴿۴۶۹۳﴾ او آفریدگار انسان‌هاست و از خودشان به آن‌ها داناتر است.
- ﴿۴۶۹۴﴾ خداوند سبحان از خود آن‌ها به آن‌ها آگاه‌تر است.
- ﴿۴۶۹۵﴾ خدایا! تو از خودم به من آگاه‌تری.
- ﴿۴۶۹۶﴾ ای بهترین نگهدارنده و بزرگواری‌ترین رحم‌کننده و استوارترین حکم‌کننده و داناترین دانا!
- ﴿۴۶۹۷﴾ تو... تواناتر و آگاه‌تر... از آن هستی که دیدگان عظمت تو را درک کنند، یا توصیف کنندگان بتوانند تو را توصیف کنند و نهایت تو را دریابند.
- ﴿۴۶۹۸﴾ خداوند حکیم‌تر و گرمی‌تر و باشکوه‌تر و بزرگ‌تر و عادل‌تر از آن است که بر بنده‌اش به دلیلی احتجاج کند ولی چیزی از امور آن را از او بپوشاند.
- ﴿۴۶۹۹﴾ ای داناتر از هر دانا.
- ﴿۴۷۰۰﴾ گواهی می‌دهم که تو گنجینه‌ی هر دانشی.
- ﴿۴۷۰۱﴾ ستایش مخصوص خدایی است که دارنده‌ی... بردباری و دانایی است.
- ﴿۴۷۰۲﴾ ای خداوند، صاحب علم بزرگ!
- ﴿۴۷۰۳﴾ ای صاحب دانش آگاهانه.
- ﴿۴۷۰۴﴾ منزّه است خدایی که علمش بر همه‌چیز احاطه دارد.
- ﴿۴۷۰۵﴾ منزّه است آن که با علمش همه‌چیز را شمرده است و با توانایی خویش آنان را آفریده است.
- ﴿۴۷۰۶﴾ منزّه است خدایی که علمش همه‌ی روزها را شماره کرده است.
- ﴿۴۷۰۷﴾ منزّه است خدایی که رازها نزد او آشکار است و باطن نزد او هویدا است.
- ﴿۴۷۰۸﴾ منزّه است خدایی که آغازش بردباری و صف‌ناپذیر و پایانش دانشی فناپذیر است.

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

- ﴿٤٧٠٩﴾ مَنْ أَوَّلُهُ عِلْمٌ لَا يُوصَفُ وَآخِرُهُ عِلْمٌ لَا يَبِيدُ ﴿١٢٥٢﴾ سُبْحَانَ مَنْ أَوَّلُهُ عِلْمٌ لَا يُوصَفُ وَآخِرُهُ عِلْمٌ لَا يَبِيدُ
- ﴿٤٧١٠﴾ مَنْ لَا تَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ ﴿٤٧١١﴾ مَنْ لَا تَسْقُطُ وَرَقَةٌ إِلَّا بَعْلِمِهِ وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ إِلَّا بَعْلِمِهِ وَبِقُدْرَتِهِ؛ ﴿١٤٢١﴾ سُبْحَانَ مَنْ لَا تَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ؛ {٠٠٠٩}
- ﴿٤٧١٢﴾ مَنْ لَا تَسْقُطُ وَرَقَةٌ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا بَعْلِمِهِ وَقَدَرَهُ؛ {٠٣٥٨} سُبْحَانَ مَنْ لَا يُوصَفُ عِلْمُهُ؛ {٠٠٠٩}
- ﴿٤٧١٣﴾ مَنْ لَا يُوصَفُ عِلْمُهُ ﴿٤٧١٤﴾ مَنْ وَضَعَ كُلَّ شَيْءٍ مِنْهُ مَوْضِعَهُ بَعْلِمِهِ ﴿٤٧١٥﴾ الْعَالِمُ بِكُلِّ شَيْءٍ مَكْتُومٌ ﴿٤٧١٦﴾ الْعَالِمُ بِمَا تُخْفِي الصُّدُورُ وَالْجَوَانِحُ ﴿٤٧١٧﴾ الْعَالِمُ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي... عِلْمٌ وَأَخْصَى؛ {٠٠٦٤}
- ﴿٤٧١٨﴾ الْعَالِمُ أَنْتَ الْعَالِمُ وَأَنَا الْجَاهِلُ؛ {٠٠٢٧} سُبْحَانَ مَنْ خَلَقَ الْخَلْقَ بِقُدْرَتِهِ أَتَقَنَ مَا خَلَقَ بِحِكْمَتِهِ وَوَضَعَ كُلَّ شَيْءٍ مِنْهُ مَوْضِعَهُ بَعْلِمِهِ؛ {١٣٨٩}
- ﴿٤٧١٩﴾ الْعَالِمُ أَنْتَ الْعَالِمُ وَأَنَا الْمُتَعَلِّمُ؛ {١٥٧٣} أَنْتَ الظَّاهِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مَكْنُونٍ وَالْعَالِمُ بِكُلِّ شَيْءٍ مَكْتُومٌ؛ {٠٢٤٢}
- ﴿٤٧٢٠﴾ الْعَالِمُ الْآحَدُ ﴿٤٧٢١﴾ الْعَالِمُ الْخَبِيرُ ﴿٤٧٢٢﴾ الْعَالِمُ الَّذِي لَا يَشْغَلُهُ عِلْمُ شَيْءٍ عَنْ عِلْمِ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي... لَا يَشْغَلُهُ عِلْمُ شَيْءٍ عَنْ عِلْمِ شَيْءٍ؛ {١٢٩٩}
- ﴿٤٧٢٣﴾ الْعَالِمُ الَّذِي لَا يَغْزُبُ عَنْكَ مِثْقَالُ الذَّرَّةِ فِي الْأَرْضِ وَلَا عِنَّا مِثْقَالُ الذَّرَّةِ لَا فِي السَّمَاءِ؛ {٠٥١٩} أَنْتَ الْعَالِمُ الَّذِي لَا يَغْزِبُ عَنْكَ مِثْقَالُ الذَّرَّةِ فِي الْأَرْضِ وَ
- ﴿٤٧٢٤﴾ الْعَالِمُ الْمُعْظَمُ ﴿٤٧٢٥﴾ الْعَالِمُ بِالْأَشْيَاءِ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْعَالِمُ الْمُعْظَمُ؛ {٠٦٩١} هُوَ الْعَالِمُ بِالْأَشْيَاءِ قَبْلَ كَوْنِ الْأَشْيَاءِ؛ {١٥٥٧}

«دانش و آگاهی»

﴿۴۷۰۹﴾ منزّه است خدایی که آغاز او دانش وصفناپذیر و نهایتش دانشی بی‌پایان است.

﴿۴۷۱۰﴾ منزّه است آن که هیچ‌چیز نه در زمین و نه در آسمان از او پنهان نمی‌ماند.

﴿۴۷۱۱﴾ منزّه است خدایی که هیچ برگ درختی جز به آگاهی او به زمین نمی‌افتد و هیچ دانه‌ای در تاریکی‌های زمین و هیچ تر و خشکی نیست جز آن که بر مبنای دانش و توان او در کتاب آشکار اوست.

﴿۴۷۱۲﴾ منزّه است خدایی که هیچ برگ درختی جز به آگاهی او به زمین نمی‌افتد و هیچ دانه‌ای در تاریکی‌های زمین و هیچ تر و خشکی نیست جز آن که بر مبنای دانش و مقدرات او در کتاب آشکار اوست.

﴿۴۷۱۳﴾ منزّه است خدایی که دانش او وصفناپذیر است.

﴿۴۷۱۴﴾ منزّه است آن که آفریدگان را به قدرت خویش آفریده و آنچه را که ساخته به حکمت خویش محکم کرده است و همه چیز را با تکیه بر دانش خویش در جای خود قرار داده است.

﴿۴۷۱۵﴾ تو بر هر پوشیده‌ای ظاهر و بر همه‌ی نهان‌ها آگاهی.

﴿۴۷۱۶﴾ تو به رازهایی که در میان سینه‌ها و استخوان‌های پهلوها نهان است آگاهی.

﴿۴۷۱۷﴾ منزّه است خدایی که... دانست و به شماره در آورد.

﴿۴۷۱۸﴾ تویی دانا و منم نادان.

﴿۴۷۱۹﴾ تو یاددهنده و من یادگیرنده هستم.

﴿۴۷۲۰﴾ تویی بی‌همتای یگانه‌ی یکتای آغاز و پایان، پایدار، یکتا، جاوید و بی‌نیاز.

﴿۴۷۲۱﴾ او شنوا، بینا، دانا و آگاه است.

﴿۴۷۲۲﴾ منزّه است خدایی که... دانستن چیزی او را از آگاهی چیز دیگر باز نمی‌دارد.

﴿۴۷۲۳﴾ تو دانایی هستی که به وزن ذره‌ای نه در زمین و نه در آسمان از تو پنهان نمی‌ماند.

﴿۴۷۲۴﴾ خدایا! تو پاک و منزّه‌ی؛ تو خدای دانا و بزرگ‌داشته‌شده‌ای.

﴿۴۷۲۵﴾ او عالم است به اشیاء پیش از بودن آن‌ها.

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

﴿٤٧٢٦﴾ الْعَالَمُ بِالْأَشْيَاءِ	﴿٠٣٤٥﴾ الْعَالَمُ بِالْأَشْيَاءِ قَبْلَ كَوْنِهَا؛
﴿٤٧٢٧﴾ الْعَالَمُ بِالسَّاعَةِ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ؛
﴿٤٧٢٨﴾ الْعَالَمُ بِالشَّيْءِ اللَّطِيفِ	﴿١٥٥٨﴾ هُوَ الْعَالَمُ بِالشَّيْءِ اللَّطِيفِ؛
﴿٤٧٢٩﴾ الْعَالَمُ بِتَذْيِيرِهَا	﴿١٥٥٤﴾ هُوَ الْعَالَمُ بِتَذْيِيرِهَا وَمَصَالِحِهَا؛
﴿٤٧٣٠﴾ الْعَالَمُ بِجَوَائِلِ فِكْرِي	﴿اللَّهُمَّ أَنْتَ الْعَالَمُ بِجَوَائِلِ فِكْرِي وَجَوَائِسِ صَدْرِي وَمَا يَتَرَجَّحُ فِي
وَجَوَائِسِ صَدْرِي	الْإِقْدَامِ عَلَيْهِ وَالْإِحْجَامِ عَنْهُ مَكْنُونُ ضَمِيرِي وَسِرِّي؛ {١٥٥١}
﴿٤٧٣١﴾ الْعَالَمُ بِحَاجَتِي	﴿اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي وَتَقْتِي وَمُنْتَهَى طَلْبَتِي وَالْعَالَمُ بِحَاجَتِي؛ {٠٩٣٩}
﴿٤٧٣٢﴾ الْعَالَمُ بِحَالِي وَ	﴿أَنْتَ الْعَالَمُ بِحَالِي وَحَاجَتِي وَكَثْرَةِ ذُنُوبِي وَالْمُطَّلَعُ عَلَى
حَاجَتِي وَكَثْرَةِ ذُنُوبِي	أُمُورِي كُلِّهَا؛ {١٥٥٢}
﴿٤٧٣٣﴾ الْعَالَمُ بِجَوَائِجِنَا	﴿اللَّهُمَّ أَنْتَ الْعَالَمُ بِجَوَائِجِنَا؛ {٠٣٤١}
﴿٤٧٣٤﴾ الْعَالَمُ بِخَائِنَةِ الْأَعْيُنِ	﴿الْعَالَمُ بِخَائِنَةِ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ؛ {٠٨٤١}
﴿٤٧٣٥﴾ الْعَالَمُ بِخَائِنَةِ الْأَعْيُنِ	﴿سُبْحَانَ اللَّهِ السَّمِيعِ الَّذِي... يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي
وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ	الصُّدُورُ؛ {١٢٨٠}
﴿٤٧٣٦﴾ الْعَالَمُ بِخَفَايَا صُدُورِ الْعَالَمِينَ	﴿اللَّهُمَّ يَا مَالِكَ يَوْمِ الدِّينِ الْعَالَمُ بِخَفَايَا صُدُورِ الْعَالَمِينَ؛ {٠٩٤٤}
﴿٤٧٣٧﴾ الْعَالَمُ بِذُنُوبِنَا	﴿اللَّهُمَّ أَنْتَ الْعَالَمُ بِذُنُوبِنَا؛ {٠٠٣٦}
﴿٤٧٣٨﴾ الْعَالَمُ بِسَرَائِرِنَا	﴿أَنْتَ الْعَالَمُ بِسَرَائِرِنَا؛ {١٥٦٠}
﴿٤٧٣٩﴾ الْعَالَمُ بِسِرِّي وَإِغْلَانِي	﴿أَنْتَ الْعَالَمُ بِسِرِّي وَإِغْلَانِي؛ {٠٠٧٥}
﴿٤٧٤٠﴾ الْعَالَمُ بِغَيْرِ تَعْلَمَ	﴿سُبْحَانَ الْعَالَمِ بِغَيْرِ تَعْلَمَ؛ {١٠٦٤}
﴿٤٧٤١﴾ الْعَالَمُ بِغَيْرِ تَعْلِيمَ	﴿سُبْحَانَ الْعَالَمِ بِغَيْرِ تَعْلِيمَ؛ {٠٠٤٣}
﴿٤٧٤٢﴾ الْعَالَمُ بِكُلِّ تَكْوِينِ	﴿اللَّهُمَّ يَا... الْعَالَمُ بِكُلِّ تَكْوِينِ؛ {٠٩٧٥}
﴿٤٧٤٣﴾ الْعَالَمُ بِكُلِّ شَيْءٍ	﴿سُبْحَانَ مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ وَعَلِمَ بِهِ؛ {١٣٧٠}
﴿٤٧٤٤﴾ الْعَالَمُ بِكُلِّ شَيْءٍ	﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى الْعَالَمُ بِكُلِّ شَيْءٍ
بَغَيْرِ تَعْلِيمَ	بَغَيْرِ تَعْلِيمَ؛ {٠٦٧٠}
﴿٤٧٤٥﴾ الْعَالَمُ بِمَا اكْتَسَابَ وَ	﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْعَالَمُ بِمَا اكْتَسَابَ وَلَا ازْدِيَادَ وَلَا عِلْمَ مُسْتَفَادَ؛
لَا ازْدِيَادَ وَلَا عِلْمَ مُسْتَفَادَ	{٠٦١٥}

«دانش و آگاهی»

- ﴿۴۷۲۶﴾ به اشیاء آگاه است پیش از آنکه پدید آیند.
- ﴿۴۷۲۷﴾ منزّه است خدایی که علم [به] قیامت نزد اوست.
- ﴿۴۷۲۸﴾ او به چیز لطیف و نادیدنی آگاه است.
- ﴿۴۷۲۹﴾ او به تدبیر و مصالح آنها آگاه است.
- ﴿۴۷۳۰﴾ خدایا! تو بر آنچه به فکر من می‌رسد و نیز به وسوسه‌ها و خیالات دلم، و آنچه نیستم بر انجام و یا عدم انجام آن در نوسان و تردید است، آگاهی.
- ﴿۴۷۳۱﴾ خدایا! تو پروردگار من و مورد اعتماد و نهایت خواسته‌ی منی و از نیازم آگاهی.
- ﴿۴۷۳۲﴾ از حالم، نیازم و فراوانی گناهانم آگاهی و از همه‌ی امورم اطلاع داری.
- ﴿۴۷۳۳﴾ خدایا! تو به خواسته‌های ما آگاهی.
- ﴿۴۷۳۴﴾ به چشم‌های خیانت‌کار و آنچه در سینه‌هاست آگاه است.
- ﴿۴۷۳۵﴾ منزّه است خدای شنوایی که... نسبت به خیانت چشم‌ها و آن چه که در دل‌ها نهان است، آگاه است.
- ﴿۴۷۳۶﴾ ای خدا، ای صاحب روز جزا، دانای به آنچه در سینه‌های عالمیان نهفته است.
- ﴿۴۷۳۷﴾ خدایا! تو به گناهان ما آگاهی.
- ﴿۴۷۳۸﴾ تویی آگاه به درون‌های ما.
- ﴿۴۷۳۹﴾ تو به آن چه من دردل دارم و آن چه آشکار می‌کنم آگاهی.
- ﴿۴۷۴۰﴾ منزّه است دانای ناآموخته.
- ﴿۴۷۴۱﴾ منزّه است دانای ناآموخته.
- ﴿۴۷۴۲﴾ خدایا، ای... عالم به همه‌ی وجود.
- ﴿۴۷۴۳﴾ منزّه است آن که همه‌چیز را شمرده و به آن آگاه است.
- ﴿۴۷۴۴﴾ معبودی جز تو نیست، آفریننده‌ی آنچه دیده می‌شود و آنچه دیده نمی‌شود، دانای بر هر چیز بدون آنکه چیزی آموخته باشی.
- ﴿۴۷۴۵﴾ ستایش خدا را که... آگاه است، بدون اینکه علمش کسبی باشد، یا بر آن اضافه شود، یا از کسی فراگیرد.

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

﴿٤٧٤﴾ الْعَالَمِ بِمَا تَجَنُّهُ ۖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْعَالَمِ بِمَا تَجَنُّهُ الْبُحُورُ وَتَكِنُّهُ الصُّدُورُ وَ
تُخَفِّيه الظَّلَامُ وَيَبْدِيهِ النُّورُ؛ {٠٧٥}

﴿٤٧٤﴾ الْعَالَمُ بِمَا تَحْمِلُ كُلُّ سُبْحَانَ الَّذِي يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أَنْتَى وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَ مَا تَزِدُّدُ وَ كُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ؛ {١٢٧٨} أَنْتَى

﴿٤٧٤٨﴾ العالم بما تَنْقُصُ ﴿٤٧٤٩﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي الْمَوْتَى وَيَعْلَمُ مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى؛ {١٢٩٩}

﴿٤٧٤٩﴾ الْعَالَمِ بِمَا خَلَقَ ﴿٥٩﴾ سُبْحَانَ الْعَالَمِ بِمَا خَلَقَ؛ {٥٩}

﴿٤٧٥٠﴾ الْعَالَمِ بِمَا خَلَقَ اللَّطِيفُ ﴿٤٧٥١﴾ سُبْحَانَ الْعَالَمِ بِمَا خَلَقَ اللَّطِيفُ الْمُخْصِي لَهُ الْقَادِرُ عَلَيْهِ؛ {١٢٨٢}

﴿٢٧٥﴾ الْعَالَمُ بِمَا ظَهَرَ مِنْهُ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْعَالَمُ بِمَا ظَهَرَ مِنْهُ وَ مَا خَفِيَ عَنْ خَلْقِكَ؛
وَمَا خَفِيَ عَنْ خَلْقِكَ {١٥٤٣}

﴿٢٧٥٢﴾ الْعَالَمُ بِمَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى

مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا؛ {١٣٥٨}

﴿٤٧٥٣﴾ الْعَالَمَ بِمَا كَانَ وَ يَكُونُ ﴿٤٧٥٤﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْعَالَمَ بِمَا كَانَ وَ يَكُونُ؛ {٠٠٦٤}

﴿٢٧٥٤﴾ الْعَالَمُ بِمَا لَنَا مِنَ الْمَظَالِمِ ﴿٢٧٥٤﴾ أَنْتَ الْعَالَمُ بِمَا لَنَا مِنَ الْمَظَالِمِ عِنْدَ الْأُمَّةِ؛ {١٥٦٥}

﴿٢٧٥٥﴾ الْعَالَمُ بِمَا هُوَ كَائِنٌ ﴿٢٧٥٦﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْعَالَمُ بِمَا هُوَ كَائِنٌ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَدِينَ لَهُ مِنْ خَلْقِهِ دَائِنٌ؛ {١٠٢٥}

﴿٢٧٥٦﴾ الْعَالَمُ بِمَا يَتَرَجَّحُ فِي ۞ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْعَالَمُ بِجَوَائِلِ فِكْرِي وَجَوَائِسِ صَدْرِي وَمَا يَتَرَجَّحُ فِي الْإِفْدَامِ عَلَيْهِ وَالْإِحْجَامُ عَنْهُ وَالْإِفْدَامُ عَلَيْهِ وَالْإِحْجَامُ عَنْهُ

مَكْنُونٌ ضَمِيرِي وَ سَرِي سَرِي: {١٥٥١}

﴿٤٧٥٧﴾ الْعَالَمَ بِمَا يَلِجُ فِيهِ ﴿٤٧٥٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَ

الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَلَا يَشْعَلُهُ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا عَمَّا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَلَا يَشْعَلُهُ عِلْمُ شَيْءٍ عَنْ عِلْمِ شَيْءٍ وَلَا يَشْعَلُهُ خَلْقُ شَيْءٍ عَنْ فِيهَا

حَلَقَ شَيْءٌ وَلَا حِفْظٌ شَيْءٍ عَنْ حِفْظِ شَيْءٍ وَلَا يُسَاوِيهِ شَيْءٌ
وَلَا يَعْدِلُهُ شَيْءٌ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ؛ {٠٨٩٨}

«دانش و آگاهی»

﴿۴۷۴۶﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... به آن چه دریا در خود نهان داشته و سینه‌ها درخود جای داده و تاریکی‌ها از تیررس دید آدمی مخفی کرده، و آنچه نور آشکارش می‌کند، داناست.

﴿۴۷۴۷﴾ منزّه است خدایی که بر آنچه مادران به آن باردار می‌شوند و یا رَجِم‌ها از آن می‌کاهد و یا به آن می‌افزاید، آگاه است و هر چیز نزد او اندازه‌ی خاصی دارد.

﴿۴۷۴۸﴾ منزّه است خدایی که زندگان را می‌میراند و مردگان را زنده می‌کند و از آن چه زمین از تعداد آنان می‌کاهد آگاه است و هر چه را بخواهد، تا زمانی مشخص در رَجِم مادران قرار می‌دهد.

﴿۴۷۴۹﴾ منزّه است دانای به آنچه آفریده است.

﴿۴۷۵۰﴾ منزّه است دانای به آنچه آفریده و در آن ریزین است و آن را شماره کرده و بر آن تواناست.

﴿۴۷۵۱﴾ خدایا! تو به آنچه از من آشکار شده و آنچه از آفریدگانت پوشیده شده آگاهی.

﴿۴۷۵۲﴾ منزّه است خدایی که بر تمام آن چه در آسمان‌ها و زمین است آگاه است و هیچ نجوای سه نفره نیست جز آن که او چهارمین آن‌هاست و هیچ نجوای پنج نفره نیست جز آن که او ششمین آن‌هاست و هیچ نجوای کمتر و بیشتر از این نیست جز آن که او همراه با آن‌هاست، هر کجا که باشند.

﴿۴۷۵۳﴾ ستایش خدایی راست که... دانای به گذشته و حال است.

﴿۴۷۵۴﴾ تو به ستم‌هایی که این امت به ما روا می‌دارند آگاهی.

﴿۴۷۵۵﴾ ستایش مخصوص خدایی است که به آنچه وجود دارد آگاه است قبل از اینکه آفریده‌ای از او مطالبه‌ای کند.

﴿۴۷۵۶﴾ خدایا! تو بر آنچه به فکر من می‌رسد و نیز به وسوسه‌ها و خیالات دلم، و آنچه نیستم بر انجام و یا عدم انجام آن در نوسان و تردید است، آگاهی.

﴿۴۷۵۷﴾ منزّه است خدایی که هر چه درون زمین فرو شود و هر چه از زمین بیرون آید و آنچه از آسمان فرود آید و آنچه در آسمان بالا رود، همه را می‌داند. علم به چیزی او را از علم به چیز دیگر باز ندارد و هرگز آفریدن چیزی از آفریدن چیز دیگر او را باز ندارد، و نه نگهبانی از چیزی، مانع نگهبانی او از چیز دیگر شود و چیزی با او مساوی نیست و نه چیزی مثل و مانند اوست.

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

﴿٤٧٥٨﴾ الْعَالَمُ بِمَصَادِرِهَا	﴿٥٠٧١﴾ أَنْتَ اللَّهُ... الْعَالَمُ بِمَصَادِرِهَا كَيْفَ تَكُونُ؛
﴿٤٧٥٩﴾ الْعَالَمُ بِمُضْمَرَاتِ الْقُلُوبِ وَ مَحْجُوبَاتِ الْغُيُوبِ	﴿١٥٥٣﴾ هُوَ الْعَالَمُ بِمُضْمَرَاتِ الْقُلُوبِ وَ مَحْجُوبَاتِ الْغُيُوبِ
﴿٤٧٦٠﴾ الْعَالَمُ بِمَنْ يَصِيرُ إِلَى جَنَّتِهِ وَ نَارِهِ	﴿٥٠٥٩﴾ يَا بَارِي خَلَقَ الْجَنَّةَ وَ النَّارَ وَ مُلَزِمَ أَهْلَهُمَا عَمَلَهُمَا وَ الْعَالَمَ بِمَنْ يَصِيرُ إِلَى جَنَّتِهِ وَ نَارِهِ
﴿٤٧٦١﴾ الْعَالَمُ بِنَا	﴿٥٠٥٩﴾ أَنْتَ الْعَالَمُ بِنَا؛
﴿٤٧٦٢﴾ الْعَالَمُ بِهِ	﴿١٥٦٩﴾ أَنْتَ الْعَالَمُ بِهِ وَ لَا عِلْمَ لَنَا بِهِ؛
﴿٤٧٦٣﴾ الْعَالَمُ بِوَسَاوِسِ الصُّدُورِ	﴿٢٢٢٨﴾ مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَ الْأَمْرُ وَ الْعَالَمُ بِوَسَاوِسِ الصُّدُورِ؛
﴿٤٧٦٤﴾ الْعَالَمُ فِي قَضِيَّتِهِ	﴿١٠٢٢﴾ يَا اللَّهُ... الْعَالَمُ فِي قَضِيَّتِهِ؛
﴿٤٧٦٥﴾ الْعَالَمُ كُلُّ شَيْءٍ	﴿١٠١٩﴾ سُبْحَانَ... الْعَالَمِ كُلِّ شَيْءٍ بِغَيْرِ تَعْلِيمٍ؛
﴿٤٧٦٦﴾ الْعَالَمُ لَا يَعْلَمُ	﴿٥٠٦٨﴾ أَنْتَ... الْعَالَمُ لَا يَعْلَمُ؛
﴿٤٧٦٧﴾ الْعَالَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ	﴿١٢٨٠﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي عِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَ يَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ وَ مَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَ لَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَ لَا رَطْبٌ وَ لَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ؛
﴿٤٧٦٨﴾ عَالَمٌ	﴿٥٠٣٩﴾ يَا عَالَمُ؛
﴿٤٧٦٩﴾ عَالَمٌ	﴿٥٠٣٩﴾ عَالَمُ الْخَفِيَّاتِ وَ الْأَسْرَارِ؛
﴿٤٧٧٠﴾ عَالَمُ الْجَهْرِ وَ الْخَفِيَّاتِ	﴿١١٥٠﴾ يَا عَالَمُ الْجَهْرِ وَ الْخَفِيَّاتِ؛
﴿٤٧٧١﴾ عَالَمُ الْخَفَايَا وَ الْأَسْرَارِ	﴿١٥٤٦﴾ يَا عَالَمُ الْخَفَايَا وَ الْأَسْرَارِ؛
﴿٤٧٧٢﴾ عَالَمُ الْخَفِيَّاتِ	﴿٥٠٣٩﴾ يَا عَالَمُ الْخَفِيَّاتِ؛
﴿٤٧٧٣﴾ عَالَمُ الْخَفِيَّاتِ	﴿١٣١٢﴾ سُبْحَانَ الْمُطَّلِعِ عَلَى السَّرَائِرِ عَالَمُ الْخَفِيَّاتِ؛
﴿٤٧٧٤﴾ عَالَمُ الْخَفِيَّاتِ كُلِّهَا	﴿٢٢٩٦﴾ يَا عَالَمُ الْخَفِيَّاتِ كُلِّهَا فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ وَ الْأَرْضِ وَ السَّمَاءِ وَ الْجِبَالِ؛
﴿٤٧٧٥﴾ عَالَمُ الذَّاتِ	﴿٥٠٩١٧﴾ اللَّهُ نُورٌ لَا ظِلَامَ فِيهِ وَ حَيٌّ لَا مَوْتَ فِيهِ وَ عَالِمٌ لَا جَهْلَ فِيهِ وَ صَمَدٌ لَا مَدْخَلَ فِيهِ رَبُّنَا نُورِي الذَّاتِ حَتَّى الذَّاتِ عَالِمُ الذَّاتِ صَمَدِي الذَّاتِ؛

«دانش و آگاهی»

- «۴۷۵۸» تو خدایی... و به حقیقت امور و چگونگی آن‌ها آگاه.
- «۴۷۵۹» از آنچه در دل‌هاست و از اسرار نهان آگاه است.
- «۴۷۶۰» ای پدیدآورنده‌ای اهل بهشت و دوزخ که عملشان را با آنان همراه می‌گرداند، ای دانا به کسانی که بهشت می‌روند یا دوزخ.
- «۴۷۶۱» تو به حال ما آگاهی.
- «۴۷۶۲» تو به حال ما آگاهی اما ما به حال تو آگاهی نداریم.
- «۴۷۶۳» آن که خلق و امر به دست اوست، و دانای به وسوسه‌های دل‌ها.
- «۴۷۶۴» ای خدایی که... بر آنچه مقدر می‌کند آگاه است.
- «۴۷۶۵» منزّه است... آن که هر چیزی را بدون آموختن می‌داند.
- «۴۷۶۶» تو دانایی هستی که تعلیم داده نمی‌شود.
- «۴۷۶۷» منزّه است خدایی که کلید عالم غیب نزد اوست و غیر او کسی بر آن آگاه نیست و هر چه در خشکی‌ها و دریاهاست همه را می‌داند و برگ‌ها از درخت نمی‌افتد مگر آنکه می‌داند و هیچ دانه‌ای در تاریکی زمین و هیچ تر و خشکی نیست، جز اینکه در دفتر علم او ضبط است.
- «۴۷۶۸» ای دانا.
- «۴۷۶۹» ای آن که به نهانی‌ها و اسرار آگاهی.
- «۴۷۷۰» ای آگاه از آشکار و نهان‌ها.
- «۴۷۷۱» ای دانای به آشکار و نهان.
- «۴۷۷۲» ای دانای رازها.
- «۴۷۷۳» منزّه است خداوند آگاه از نهاد انسان‌ها و دانای امور پوشیده.
- «۴۷۷۴» ای دانای غیب‌های دریا و خشکی و زمین و آسمان و کوه‌ها.
- «۴۷۷۵» خداوند نوری است که ظلمتی در آن نیست و زنده‌ای است که مرگی در آن نیست و عالمی که جهلی در آن نیست و توپری که راه ورودی به آن نیست. نور و حیات و دانش و بی‌نیازی پروردگار ما ذاتی است.

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

﴿٤٧٧٦﴾ عَالِمُ السِّرِّ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا عَالِمُ السِّرِّ؛
﴿٤٧٧٧﴾ عَالِمُ السِّرِّ وَ أَخْفَى	﴿٠٣٨٤﴾ أَنْتَ اللَّهُ الْخَالِقُ عَالِمُ السِّرِّ وَ أَخْفَى؛
﴿٤٧٧٨﴾ عَالِمُ السِّرِّ وَ أَخْفَى	﴿٠٩٥٢﴾ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَالِمُ السِّرِّ وَ أَخْفَى؛
﴿٤٧٧٩﴾ عَالِمُ السِّرِّ وَ الْجَهْرَ	﴿٠٥١٩﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي... يَعْلَمُ السِّرَّ وَ الْجَهْرَ؛
﴿٤٧٨٠﴾ عَالِمُ السِّرِّ وَ الْخَفَى	﴿١٢١٦﴾ سُبْحَانَ عَالِمِ السِّرِّ وَ الْخَفَى؛
﴿٤٧٨١﴾ عَالِمُ السِّرِّ وَ الْخَفِيَّاتِ	﴿٠٠٣٠﴾ يَا عَالِمَ السِّرِّ وَ الْخَفِيَّاتِ؛
﴿٤٧٨٢﴾ عَالِمُ السِّرِّ وَ الْخَفِيَّةِ	﴿١٥٧٤﴾ يَا عَالِمَ السِّرِّ وَ الْخَفِيَّةِ؛
﴿٤٧٨٣﴾ عَالِمُ السِّرِّ وَ النَّجْوَى	﴿٠٢٦٩﴾ يَا عَالِمَ السِّرِّ وَ النَّجْوَى؛
﴿٤٧٨٤﴾ عَالِمُ السِّرِّ وَ الْهِمَمِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا عَالِمَ السِّرِّ وَ الْهِمَمِ؛
﴿٤٧٨٥﴾ عَالِمُ السَّرَائِرِ وَ الْخَفِيَّاتِ	﴿١٥٤٧﴾ يَا عَالِمَ السَّرَائِرِ وَ الْخَفِيَّاتِ؛
﴿٤٧٨٦﴾ عَالِمُ السَّرَائِرِ وَ الضَّمَائِرِ	﴿١٢٤٢﴾ يَا عَالِمَ السَّرَائِرِ وَ الضَّمَائِرِ؛
﴿٤٧٨٧﴾ عَالِمُ الشَّهَادَةِ	﴿٢٢٢٧﴾ الرَّحِيمِ؛
﴿٤٧٨٨﴾ عَالِمُ الضَّمَائِرِ الْمُسْتَخْفِيَّاتِ	﴿٠٨٤٠﴾ يَا عَالِمَ الضَّمَائِرِ الْمُسْتَخْفِيَّاتِ؛
﴿٤٧٨٩﴾ عَالِمُ الْعُلَمَاءِ	﴿٠٩٠٣﴾ عَالِمُ الْعُلَمَاءِ؛
﴿٤٧٩٠﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ	﴿٠٩٠٣﴾ عَالِمُ الْعُلَمَاءِ؛
﴿٤٧٩١﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ	﴿٠٩٠٣﴾ عَالِمُ الْعُلَمَاءِ؛
﴿٤٧٩٢﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ	﴿٠٩٠٣﴾ عَالِمُ الْعُلَمَاءِ؛
﴿٤٧٩٣﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ	﴿٠٩٠٣﴾ عَالِمُ الْعُلَمَاءِ؛
﴿٤٧٩٤﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ	﴿٠٩٠٣﴾ عَالِمُ الْعُلَمَاءِ؛
﴿٤٧٩٥﴾ عَالِمُ الْغُيُوبِ	﴿٠٩١٤﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَالِمِ الْغُيُوبِ؛
﴿٤٧٩٦﴾ عَالِمُ الْغُيُوبِ	﴿٠٤٨٥﴾ يَا عَالِمَ الْغُيُوبِ فَلَا يَفُوتُهُ شَيْءٌ مِنْ خَلْقِهِ؛

«دانش و آگاهی»

- ﴿۴۷۷۶﴾ ای دانای راز نهان.
- ﴿۴۷۷۷﴾ تو خداوندی هستی که آفریننده، دانای بر نهان و پوشیده‌تر از آن.
- ﴿۴۷۷۸﴾ تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ آگاه به سرّ و نهان.
- ﴿۴۷۷۹﴾ منزّه است خدایی که... به نهفته و آشکار آگاه است.
- ﴿۴۷۸۰﴾ منزّه است دانای سرّ و نهان.
- ﴿۴۷۸۱﴾ ای دانای سرّ و نهان‌ها.
- ﴿۴۷۸۲﴾ ای دانای نهان و پنهان.
- ﴿۴۷۸۳﴾ ای دانای پیدا و پنهان.
- ﴿۴۷۸۴﴾ ای دانای رازها و قصدها.
- ﴿۴۷۸۵﴾ ای آگاه به رازها و نهان‌ها!
- ﴿۴۷۸۶﴾ ای آگاه بر رازها و درون‌ها.
- ﴿۴۷۸۷﴾ قسم به خدایی که جز او معبودی نیست؛ او که به پنهان و آشکار داناست و بخشنده و مهربان است.
- ﴿۴۷۸۸﴾ ای آن که از باطن همه‌ی انسان‌ها آگاهی.
- ﴿۴۷۸۹﴾ دانای دانایان است.
- ﴿۴۷۹۰﴾ کافران گفتند: «قیامت هرگز به سراغ ما نخواهد آمد!» بگو: «آری به پروردگارم سوگند که به سراغ شما خواهد آمد، خداوندی که از غیب آگاه است و به اندازه‌ی سنگینی ذره‌ای در آسمان‌ها و زمین از علم او دور نخواهد ماند، و نه کوچک‌تر از آن و نه بزرگ‌تر، مگر اینکه در کتابی آشکار ثبت است!»
- ﴿۴۷۹۱﴾ تو هر زمانی در کاری هستی و هیچ کاری تو را از کار دیگر باز نمی‌دارد؛ دانای غیب و نهان.

- ﴿۴۷۹۲﴾ ای آگاه بر غیب و پوشیده‌ها.
- ﴿۴۷۹۳﴾ حکومت مخصوص اوست، از پنهان و آشکار با خبر است، و اوست حکیم و آگاه.
- ﴿۴۷۹۴﴾ تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ آگاه به نهان و آشکار.
- ﴿۴۷۹۵﴾ ستایش مخصوص خدایی است که دانای نهان‌هاست.
- ﴿۴۷۹۶﴾ ای دانای نهان‌ها، که چیزی از آفریدگانش از دست او بیرون نیست.

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

﴿٤٧٩٧﴾ عَالِمُ الْغُيُوبِ	﴿١٥٤٩﴾ يَا عَالِمُ الْغُيُوبِ وَالسَّرَائِرِ؛
﴿٤٧٩٨﴾ عَالِمُ بَالَا خِرَةٍ	﴿١٥٥٦﴾ هُوَ مُدَبِّرُ الدُّنْيَا وَعَالِمُ بَالَا خِرَةٍ؛
﴿٤٧٩٩﴾ عَالِمُ بِالْحُدُودِ	﴿٠٩٠٣﴾ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَرِيمُ الْمَعْبُودُ فِي كُلِّ مَكَانٍ تَغْفِرُ الْخَطَايَا وَتَسْتُرُ الْغُيُوبَ شُكْرُ حَلِيمٍ عَالِمٍ بِالْحُدُودِ؛
﴿٤٨٠٠﴾ عَالِمُ بِالْغُيُوبِ	﴿٠٠٢٠﴾ فَهُوَ عَالِمُ بِالْغُيُوبِ وَخَفِيَّاتِ الْأُمُورِ؛
﴿٤٨٠١﴾ عَالِمُ بِأَمْرِي	﴿١٥٥٩﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَالِمُ بِأَمْرِي؛
﴿٤٨٠٢﴾ عَالِمُ بِحَالِي وَأَمْرِي	﴿٠٠٥٢﴾ أَنْتَ عَالِمُ بِحَالِي وَأَمْرِي؛
﴿٤٨٠٣﴾ عَالِمُ بِحَوَائِجِي	﴿٠١٣٣﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَالِمُ بِحَوَائِجِي غَيْرُ مُعَلِّمٍ؛
﴿٤٨٠٤﴾ عَالِمُ بِسِرِّكَ وَجَهْرِكَ	﴿١٥٥٠﴾ فَإِنَّ اللَّهَ عَالِمُ بِسِرِّكَ وَجَهْرِكَ؛
﴿٤٨٠٥﴾ عَالِمُ بِفَقْرِي إِلَى جَمِيلِ نَظَرِهِ وَسَعَةِ رَحْمَتِهِ	﴿٠٥٢١﴾ يَا مَنْ هُوَ عَالِمُ بِفَقْرِي إِلَى جَمِيلِ نَظَرِهِ وَسَعَةِ رَحْمَتِهِ؛
﴿٤٨٠٦﴾ عَالِمُ بِكُلِّ شَيْءٍ	﴿٠٠٧٦﴾ يَا مَنْ هُوَ عَالِمُ بِكُلِّ شَيْءٍ؛
﴿٤٨٠٧﴾ عَالِمُ بِمَا أَرَدْتُ	﴿١٥٦١﴾ أَنْتَ عَالِمُ بِمَا أَرَدْتُ؛
﴿٤٨٠٨﴾ عَالِمُ بِمَا تَجَنُّهُ الْقُلُوبُ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ عَالِمُ بِمَا تَجَنُّهُ الْقُلُوبُ؛
﴿٤٨٠٩﴾ عَالِمُ بِمَا فِي نَفْسِي	﴿١٥٦٤﴾ فَأَنْتَ عَالِمُ بِمَا فِي نَفْسِي؛
﴿٤٨١٠﴾ عَالِمُ جَوَادِ كَرِيمٍ	﴿٠٥٣٣﴾ إِنَّكَ عَالِمُ جَوَادِ كَرِيمٍ؛
﴿٤٨١١﴾ عَالِمُ خَطَرَاتِ الْقُلُوبِ	﴿١٠٤٨﴾ يَا عَالِمُ خَطَرَاتِ قُلُوبِ الْعَالَمِينَ؛
﴿٤٨١٢﴾ عَالِمُ خَفِيَّتِي	﴿١٥٧٠﴾ يَا عَالِمُ خَفِيَّتِي؛
﴿٤٨١٣﴾ عَالِمُ سَرَائِرِ الْغُيُوبِ	﴿٠٣٧٢﴾ أَنْتَ... عَالِمُ سَرَائِرِ الْغُيُوبِ؛
﴿٤٨١٤﴾ عَالِمُ سِرِّي وَجَهْرِي	﴿٠٨٠١﴾ يَا عَالِمُ سِرِّي وَجَهْرِي؛
﴿٤٨١٥﴾ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	﴿٠٠٥٢﴾ اللَّهُمَّ إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ؛ {فاطر: ٣٨}
﴿٤٨١٦﴾ عَالِمُ غَيْرِ مُتَعَلِّمٍ	﴿٠٠٥٢﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَالِمُ غَيْرِ مُتَعَلِّمٍ؛
﴿٤٨١٧﴾ عَالِمُ غَيْرِ مُعَلِّمٍ	﴿٠١٣٥﴾ أَنْتَ بِحَاجَتِي عَلِيمٌ فَكُنْ بِهَا حَقِيًّا فَإِنَّكَ بِهَا عَالِمٌ غَيْرُ مُعَلِّمٍ؛

«دانش و آگاهی»

«۴۷۹۷» ای دانای نهان‌ها و پنهان‌ها.

«۴۷۹۸» او مدبّر دنیا و آگاه به آخرت است.

«۴۷۹۹» منزّهی تو، نیست خدایی جز تو که بزرگوar عبادت‌شده‌ای در هر مکان، گناهان را می‌آمیزی و عیب‌های بندگان را می‌پوشانی، قدرشناسی، بردباری، دانایی به حدّ و مرزهای هر چیز.

«۴۸۰۰» او به نهان‌ها و امور پوشیده آگاه است.

«۴۸۰۱» خدایا تو به کار من آگاهی.

«۴۸۰۲» تو از احوال و امور من آگاهی.

«۴۸۰۳» خدایا، بی‌آنکه تو را از خواسته‌هایم آگاه گردانم، تو به آن‌ها آگاهی.

«۴۸۰۴» خداوند به ظاهر و باطن تو آگاه است.

«۴۸۰۵» ای خدایی که از نیاز من به نظر و رحمت گسترده‌ات آگاهی.

«۴۸۰۶» ای آن‌که به همه‌چیز داناست.

«۴۸۰۷» تو نسبت به آنچه که اراده کرده‌ام، آگاهی.

«۴۸۰۸» منزّه است خدایی که به اسرار پنهان دل‌ها آگاه است.

«۴۸۰۹» خدایا! تو از آنچه در جان من نهان است آگاهی.

«۴۸۱۰» به یقین تو دانا و سخاوتمند و بزرگواری.

«۴۸۱۱» ای آگاه به خطورات قلبی جهانیان.

«۴۸۱۲» ای دانای نهان من.

«۴۸۱۳» تو آگاه به اسرار غیبی.

«۴۸۱۴» ای دانای نهان و آشکارم.

«۴۸۱۵» خداوند از غیب آسمان‌ها و زمین آگاه است، و آنچه را در درون دل‌هاست

می‌داند!

«۴۸۱۶» خدایا، تو دانایی هستی که از کسی نیاموخته‌ای.

«۴۸۱۷» تو بر نیازم آگاهی پس آن را بپذیر، چرا که تو بدان واقعی و از کسی آن را

نیاموخته‌ای.

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

﴿٤٨١٨﴾ عَالِمٌ فِي الْخُدُودِ	﴿٤٨١٩﴾ عَالِمٌ فِي مُلْكِهِ	﴿٤٨٢٠﴾ عَالِمٌ كُلِّ خَفِيَّةٍ	﴿٤٨٢١﴾ عَالِمٌ كُلِّ سِرٍّ	﴿٤٨٢٢﴾ عَالِمٌ كُلِّ سَرِيرَةٍ	﴿٤٨٢٣﴾ عَالِمٌ كُلِّ شَيْءٍ	﴿٤٨٢٤﴾ عَالِمٌ كُلِّ شَيْءٍ
﴿٤٨٢٥﴾ عَالِمٌ كُلِّ شَيْءٍ	﴿٤٨٢٦﴾ عَالِمٌ كُلِّ شَيْءٍ	﴿٤٨٢٧﴾ عَالِمٌ كُلِّ فَخْوَى	﴿٤٨٢٨﴾ عَالِمٌ كُلِّ مَعْلُومٍ	﴿٤٨٢٩﴾ عَالِمٌ لَا يَجْهَلُ	﴿٤٨٣٠﴾ عَالِمٌ لَا تَعْلَمُ	﴿٤٨٣١﴾ عَالِمٌ لَا جَهْلَ فِيهِ
﴿٤٨٣٢﴾ عَالِمٌ لَا يَجْهَلُ	﴿٤٨٣٣﴾ عَالِمٌ لَا يَجْهَلُ	﴿٤٨٣٤﴾ عَالِمٌ لَا يَسْهُوُ	﴿٤٨٣٥﴾ عَالِمٌ لَا يَنْسَى	﴿٤٨٣٦﴾ عَالِمٌ مَا تَحْتَ خَفَى الْأَنْبِيَاءِ	﴿٤٨٣٧﴾ عَالِمٌ مَا فِي الصُّدُورِ	﴿٤٨٣٨﴾ عَالِمٌ مَا فِي الضَّمَائِرِ
﴿٤٨٣٩﴾ عَالِمٌ مُطَّلِعٌ	﴿٤٨٤٠﴾ عَالِمٌ كُلِّ شَيْءٍ بِغَيْرِ تَعْلِيمٍ	﴿٤٨٤١﴾ عَالِمٌ كُلِّ شَيْءٍ بِمَا بَلَا [بَغَيْرِ] تَعْلِيمٍ	﴿٤٨٤٢﴾ عَالِمٌ كُلِّ نَجْوَى وَعَالِمٌ كُلِّ فَخْوَى وَلَا تَخْفَى عَلَيْكَ مِنْ أَعْمَالِهِمْ خَافِيَةٌ	﴿٤٨٤٣﴾ عَالِمٌ كُلِّ مَعْلُومٍ	﴿٤٨٤٤﴾ عَالِمٌ لَا تَجْهَلُ	﴿٤٨٤٥﴾ عَالِمٌ لَا تَعْلَمُ
﴿٤٨٤٦﴾ عَالِمٌ لَا تَعْلَمُ	﴿٤٨٤٧﴾ عَالِمٌ لَا يَجْهَلُ فِيهِ وَحَىٰ لَا مَوْتَ فِيهِ وَعَالِمٌ لَا جَهْلَ فِيهِ	﴿٤٨٤٨﴾ عَالِمٌ لَا يَجْهَلُ	﴿٤٨٤٩﴾ عَالِمٌ لَا يَسْهُوُ	﴿٤٨٥٠﴾ عَالِمٌ لَا يَنْسَى	﴿٤٨٥١﴾ عَالِمٌ مَا تَحْتَ خَفَى الْأَنْبِيَاءِ	﴿٤٨٥٢﴾ عَالِمٌ مَا فِي الصُّدُورِ
﴿٤٨٥٣﴾ عَالِمٌ مَا فِي الضَّمَائِرِ	﴿٤٨٥٤﴾ عَالِمٌ مُطَّلِعٌ بِغَيْرِ جَوَارِحٍ	﴿٤٨٥٥﴾ عَالِمٌ كُلِّ شَيْءٍ وَعَالِمُهُ	﴿٤٨٥٦﴾ اللَّهُ أَكْبَرُ أَوَّلُ كُلِّ شَيْءٍ وَآخِرُ كُلِّ شَيْءٍ وَبَدِيعُ كُلِّ شَيْءٍ وَمُنْتَهَاهُ وَعَالِمٌ كُلِّ شَيْءٍ	﴿٤٨٥٧﴾ عَالِمٌ كُلِّ شَيْءٍ بِغَيْرِ تَعْلِيمٍ	﴿٤٨٥٨﴾ عَالِمٌ كُلِّ شَيْءٍ بِمَا بَلَا [بَغَيْرِ] تَعْلِيمٍ	﴿٤٨٥٩﴾ عَالِمٌ كُلِّ نَجْوَى وَعَالِمٌ كُلِّ فَخْوَى وَلَا تَخْفَى عَلَيْكَ مِنْ أَعْمَالِهِمْ خَافِيَةٌ
﴿٤٨٦٠﴾ عَالِمٌ كُلِّ مَعْلُومٍ	﴿٤٨٦١﴾ عَالِمٌ لَا تَجْهَلُ	﴿٤٨٦٢﴾ عَالِمٌ لَا تَعْلَمُ	﴿٤٨٦٣﴾ عَالِمٌ لَا يَجْهَلُ فِيهِ وَحَىٰ لَا مَوْتَ فِيهِ وَعَالِمٌ لَا جَهْلَ فِيهِ	﴿٤٨٦٤﴾ عَالِمٌ لَا يَجْهَلُ	﴿٤٨٦٥﴾ عَالِمٌ لَا يَسْهُوُ	﴿٤٨٦٦﴾ عَالِمٌ لَا يَنْسَى
﴿٤٨٦٧﴾ عَالِمٌ مَا تَحْتَ خَفَى الْأَنْبِيَاءِ	﴿٤٨٦٨﴾ عَالِمٌ مَا فِي الصُّدُورِ	﴿٤٨٦٩﴾ عَالِمٌ مَا فِي الضَّمَائِرِ	﴿٤٨٧٠﴾ عَالِمٌ مُطَّلِعٌ	﴿٤٨٧١﴾ عَالِمٌ كُلِّ شَيْءٍ بِغَيْرِ تَعْلِيمٍ	﴿٤٨٧٢﴾ عَالِمٌ كُلِّ شَيْءٍ بِمَا بَلَا [بَغَيْرِ] تَعْلِيمٍ	﴿٤٨٧٣﴾ عَالِمٌ كُلِّ نَجْوَى وَعَالِمٌ كُلِّ فَخْوَى وَلَا تَخْفَى عَلَيْكَ مِنْ أَعْمَالِهِمْ خَافِيَةٌ

«دانش و آگاهی»

- ﴿۴۸۱۸﴾ منزّهی تو، معبودی جز تو نیست؛ بزرگوار و آمرزنده‌ای. از اشتباهات درگذری و نقص‌ها را بپوشی. قدردان و بردباری و آگاه بر حدّ و مرزها.
- ﴿۴۸۱۹﴾ در حکم کردن خود داناست.
- ﴿۴۸۲۰﴾ ای دانای هر نهانی.
- ﴿۴۸۲۱﴾ بر هر راز و نهانی آگاهی.
- ﴿۴۸۲۲﴾ معبودی جز تو نیست که دانای به هر راز پنهانی.
- ﴿۴۸۲۳﴾ خدایا! تو پروردگار هر چیزی... و شمارنده‌ی تعداد هر چیزی و آگاه به آن هستی.
- ﴿۴۸۲۴﴾ بزرگ است خداوندی که آغاز هر چیز و پایان آن است. او پدیدآورنده‌ی هر چیز و به پایان برنده‌ی آن‌هاست و نیز دانای بر هر چیز است.
- ﴿۴۸۲۵﴾ دانای همه چیز بدون هیچ آموختنی.
- ﴿۴۸۲۶﴾ ستایش خدایی را که... دانای به هر چیز است بدون آنکه آموخته باشد.
- ﴿۴۸۲۷﴾ تو حاضر هر راز پنهانی و دانای هر سرّی و هیچ پنهانی از کردارهای ایشان بر تو پنهان نیست.
- ﴿۴۸۲۸﴾ ای پاینده و ای آموزنده‌ی همه آموزه‌ها.
- ﴿۴۸۲۹﴾ خدایا! تو... دانایی هستی که نادانی نمی‌ورزد.
- ﴿۴۸۳۰﴾ تو دانایی هستی که نمی‌آموزی.
- ﴿۴۸۳۱﴾ خداوند نوری است که ظلمتی در آن نیست و زنده‌ای است که مرگی در آن نیست و عالمی که جهلی در آن نیست.
- ﴿۴۸۳۲﴾ تو دانایی هستی که جهل به او راه ندارد.
- ﴿۴۸۳۳﴾ منزّه است آن که داناست و ناآگاه نمی‌شود.
- ﴿۴۸۳۴﴾ منزّه است خدایی که داناست است و دچار اشتباه نمی‌شود.
- ﴿۴۸۳۵﴾ منزّه است آن که داناست و چیزی را فراموش نمی‌کند.
- ﴿۴۸۳۶﴾ ای آگاه بر آن چه زیر ناله‌های نهانی پنهان است.
- ﴿۴۸۳۷﴾ ای دانای به راز سینه‌ها.
- ﴿۴۸۳۸﴾ تویی دانای امور پنهان و دانا به آنچه در دل‌هاست.
- ﴿۴۸۳۹﴾ منزّه است خدایی که بدون داشتن اعضا و اندام دانای آگاه است.

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

﴿٤٨٤٠﴾ عَالِمٌ مِنْ غَيْرِ تَعْلَمُ	﴿٠٠٥٧﴾ يَا عَالِمًا مِنْ غَيْرِ تَعْلَمُ؛
﴿٤٨٤١﴾ عَالِمٌ مِنْ غَيْرِ مُعَلِّمٌ	﴿٠٣١٧﴾ يَا عَالِمٌ مِنْ غَيْرِ مُعَلِّمٌ؛
﴿٤٨٤٢﴾ عَالِمٌ مِنْ فَوْقِ سَمَائِهِ	﴿١٥٧٢﴾ إِنَّ اللَّهَ عَالِمٌ مِنْ فَوْقِ سَمَائِهِ وَعَرْشِهِ؛
﴿٤٨٤٣﴾ عَالِمٌ بِأَحْوَالِ السَّائِلِينَ	﴿١٥٧٥﴾ يَا عَالِمًا بِأَحْوَالِ السَّائِلِينَ؛
﴿٤٨٤٤﴾ عَالِمٌ بِجَمِيعِ الْأُمَمِ	﴿٠٢٢٧﴾ يَا... عَالِمًا بِجَمِيعِ الْأُمَمِ؛
﴿٤٨٤٥﴾ عَالِمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ	﴿٠٧٤٤﴾ يَا عَالِمًا بِذَاتِ الصُّدُورِ؛
﴿٤٨٤٦﴾ عَالِمٌ بِكُلِّ خَفِيَّةٍ	﴿١٥٧٦﴾ يَا عَالِمًا بِكُلِّ خَفِيَّةٍ؛
﴿٤٨٤٧﴾ عَالِمٌ بَلَا اكْتِسَابٍ	﴿٠٠٥٧﴾ يَا عَالِمًا بَلَا اكْتِسَابٍ؛
﴿٤٨٤٨﴾ عَالِمٌ بِمَا فِي الصُّدُورِ	﴿١٥٧٧﴾ يَا عَالِمًا بِمَا فِي صُدُورِ الصَّامِتِينَ؛
﴿٤٨٤٩﴾ عَالِمٌ بِمَا فِي الصُّدُورِ	﴿١٥٧٨﴾ يَا عَالِمًا بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ [الْمُضْمِرِينَ]؛
﴿٤٨٥٠﴾ عَالِمٌ غَيْرُ مُعَلِّمٍ	﴿٠٢٢٧﴾ يَا... عَالِمًا غَيْرُ مُعَلِّمٍ؛
﴿٤٨٥١﴾ عَالِمٌ فِي إِحْصَائِهِ	﴿٠٨٠٠﴾ يَا عَالِمًا فِي إِحْصَائِهِ؛
﴿٤٨٥٢﴾ عَالِمٌ لَا يَجْهَلُ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا عَالِمًا لَا يَجْهَلُ؛
﴿٤٨٥٣﴾ عَالِمٌ لَا يُعَلِّمُ	﴿٠٠٤١﴾ يَا عَالِمًا لَا يُعَلِّمُ؛
﴿٤٨٥٤﴾ عَالِمٌ مِنْ غَيْرِ تَعْلَمُ	﴿٠٠٥٧﴾ يَا عَالِمًا مِنْ غَيْرِ تَعْلَمُ؛
﴿٤٨٥٥﴾ عَالِمٌ مَوْجُودًا	﴿٠٠٠٨﴾ اللَّهُمَّ... لَمْ تَزَلْ كُنْتَ عَالِمًا مَوْجُودًا؛
﴿٤٨٥٦﴾ مَنْ يَعْلَمُ جَوَارِحَ الْقُلُوبِ	﴿٠٥٤٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ يَعْلَمُ جَوَارِحَ الْقُلُوبِ؛
﴿٤٨٥٧﴾ مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ	﴿١٣٨٩﴾ سُبْحَانَ مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ؛
﴿٤٨٥٨﴾ عَلَامُ الْغُيُوبِ	﴿٠٠٠٨﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ؛ {التوبة: ٧٨}
﴿٤٨٥٩﴾ عَلَامُ الْغُيُوبِ	﴿٠٠١٧﴾ أَشْهَدُ أَنْكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ؛
﴿٤٨٦٠﴾ عَلَامُ الْغُيُوبِ	﴿٠٠٣٧﴾ مِنَ الْعَبْدِ الذَّلِيلِ إِلَى... مَالِكِ الْأُمُورِ وَعَلَّامِ الْغُيُوبِ؛
﴿٤٨٦١﴾ الْعَلَّامُ الْغُيُوبِ الَّذِي لَا يَتُودُّهُ شَيْءٌ مِنْ خَلْقِهِ	﴿٠٥٨٩﴾ يَا اللَّهُ الْعَلَّامُ الْغُيُوبِ الَّذِي لَا يَتُودُّهُ شَيْءٌ مِنْ خَلْقِهِ؛

«دانش و آگاهی»

- ﴿۴۸۴۰﴾ ای آن که بدون آموزش داناست.
- ﴿۴۸۴۱﴾ ای دانای چیزها بی آنکه آموخته باشی!
- ﴿۴۸۴۲﴾ خداوند از ورای آسمان و عرش خود، آگاه است.
- ﴿۴۸۴۳﴾ ای آگاه به حالات درخواست کنندگان.
- ﴿۴۸۴۴﴾ ای آگاه به همه ی امّت‌ها.
- ﴿۴۸۴۵﴾ ای دانای به اسرار سینه‌ها.
- ﴿۴۸۴۶﴾ ای دانای به هر نهانی.
- ﴿۴۸۴۷﴾ ای دانای بدون آموختن.
- ﴿۴۸۴۸﴾ ای خدایی که به آن چه در دل خاموشان می‌گذرد آگاهی.
- ﴿۴۸۴۹﴾ ای دانا به آنچه در سینه‌های جهانیان [پنهان کنندگان] است!
- ﴿۴۸۵۰﴾ ای دانای بدون آموزگار.
- ﴿۴۸۵۱﴾ ای دانا در شمارش آن!
- ﴿۴۸۵۲﴾ ای دانایی که نادانی ندارد.
- ﴿۴۸۵۳﴾ ای عالمی که تعلیم داده نمی‌شود.
- ﴿۴۸۵۴﴾ ای آن که بدون آموزش داناست.
- ﴿۴۸۵۵﴾ خدایا! پیوسته آگاه بودی و وجود داشتی.
- ﴿۴۸۵۶﴾ منزّه است خدایی که بر گناهان آگاه است.
- ﴿۴۸۵۷﴾ منزّه است آن که خیانت چشم‌ها را می‌داند و بر آنچه را که سینه‌ها پنهان می‌دارند آگاه است.
- ﴿۴۸۵۸﴾ آیا نمی‌دانستند که خداوند، اسرار و سخنان درگوشی آن‌ها را می‌داند و خداوند دانای همه ی غیب‌ها (و امور پنهانی) است؟!
- ﴿۴۸۵۹﴾ شهادت می‌دهم که تو آگاه‌ترین به غیب‌هایی.
- ﴿۴۸۶۰﴾ از سوی بنده خوار... به سوی... صاحب‌اختیار امور، و دانای نهانی‌ها.
- ﴿۴۸۶۱﴾ ای خدای دانای به عالم غیب که ذره‌ای از آفرینش آن بر او دشوار نیاید.

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

- ﴿٤٨٦٢﴾ عَلَّامُ الْغُيُوبِ
﴿٤٨٦٣﴾ عَلَّامُ الْغُيُوبِ
﴿٤٨٦٤﴾ عَلَّامُ الْغُيُوبِ
﴿٤٨٦٥﴾ عَلَّامُ الْغُيُوبِ مُعَاشِرَةٌ
﴿٤٨٦٦﴾ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ
- ﴿٤٨٦٧﴾ الْحَيُّ الْعَلِيمُ
﴿٤٨٦٨﴾ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ
﴿٤٨٦٩﴾ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
- ﴿٤٨٧٠﴾ الْعَلِيمُ
- ﴿٤٨٧١﴾ الْعَلِيمُ
﴿٤٨٧٢﴾ الْعَلِيمُ
﴿٤٨٧٣﴾ الْعَلِيمُ
- ﴿٤٨٧٤﴾ الْعَلِيمُ
- ﴿٤٨٧٥﴾ الْعَلِيمُ
﴿٤٨٧٦﴾ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ
- ﴿٤٨٧٧﴾ الْعَلِيمُ الْحَلِيمُ
﴿٤٨٧٨﴾ الْعَلِيمُ الْخَالِقُ
﴿٤٨٧٩﴾ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ
- ﴿٥٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُ عَلَّامُ الْغُيُوبِ فَلَا يُؤْذُهُ شَيْءٌ مِنْ حِفْظِهِ؛ {٥٠٢٨}
- ﴿٥٠٢٩﴾ يَا عَلَّامُ الْغُيُوبِ فَلَا يُؤْذُهُ مِنْ شَيْءٍ حِفْظُهُ؛ {٥٠٢٩}
- ﴿٥٠٣٠﴾ عَلَّامُ الْغُيُوبِ وَ سَاتِرُ الْغُيُوبِ؛ {٥٠٣٠}
- ﴿٥٠٣١﴾ يَا... عَلَّامًا بِغَيْرِ مُعَاشِرَةٍ؛ {٥٠٣١}
- ﴿٥٠٣٢﴾ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَ هُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ؛ {٥٠٣٢}
- ﴿٥٠٣٣﴾ سُبْحَانَ الْحَيِّ الْعَلِيمِ؛ {٥٠٣٣}
- ﴿٥٠٣٤﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ؛ {الحجر: ٨٦}
- ﴿٥٠٣٥﴾ فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ؛ {البقرة: ١٣٧}
- ﴿٥٠٣٦﴾ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَ جَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَ الشَّمْسُ وَ الْقَمَرُ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ؛ {الأنعام: ٩٦}
- ﴿٥٠٣٧﴾ سُبْحَانَ الْبَصِيرِ الْعَلِيمِ؛ {١٢٣٩}
- ﴿٥٠٣٨﴾ أَنْتَ الْعَلِيمُ؛ {٥٠٣٨}
- ﴿٥٠٣٩﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْعَلِيمِ الَّذِي لَا يَنْسَى مَنْ ذَكَرَهُ وَ لَا يَنْقُصُ مَنْ شَكَرَهُ وَ لَا يُخَيِّبُ مَنْ دَعَاهُ وَ لَا يَقْطَعُ رَجَاءَ مَنْ رَجَاهُ؛ {٥٠٣٩}
- ﴿٥٠٤٠﴾ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى تِسْعَةً وَ تِسْعِينَ أَسْمَاءً مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا إِنَّهُ... الْعَلِيمُ؛ {٥٠٤٠}
- ﴿٥٠٤١﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْبَصِيرِ الْعَلِيمِ؛ {٥٠٤١}
- ﴿٥٠٤٢﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ؛ {البقرة: ٣٢}
- ﴿٥٠٤٣﴾ أَنْتَ اللَّهُ الْعَلِيمُ الْحَلِيمُ؛ {٥٠٤٣}
- ﴿٥٠٤٤﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ الْعَلِيمُ الْخَالِقُ؛ {١٦٢٢}
- ﴿٥٠٤٥﴾ الْمَعْنَى الثَّانِي اللَّهُ أَكْبَرُ أَيُّ الْعَلِيمِ الْخَبِيرُ عِلْمَ مَا كَانَ وَ مَا يَكُونُ قَبْلَ أَنْ يَكُونَ؛ {١٦٢٣}

«دانش و آگاهی»

- «۴۸۶۲» معبودی نیست جز تو؛ دانای غیبی که نگهداری آن بر او گران نیاید.
- «۴۸۶۳» ای دانای امور نهانی که حفظ آن‌ها هرگز برای تو سخت نیست.
- «۴۸۶۴» دانای نهان‌ها و پوشاننده‌ی عیب‌ها.
- «۴۸۶۵» ای بسیار دانا بدون داشتن هم‌صحبت.
- «۴۸۶۶» بگو: «پروردگار ما همه‌ی ما را جمع می‌کند، سپس در میان ما به حق داوری می‌نماید (و صفوف مجرمان را از نیکوکاران جدا می‌سازد)، و اوست داور (و جدا کننده) آگاه!»
- «۴۸۶۷» منزّه است خداوند زنده‌ی دانا.
- «۴۸۶۸» به یقین، پروردگار تو، آفریننده آگاه است!
- «۴۸۶۹» اگر آن‌ها نیز به مانند آنچه شما ایمان آورده‌اید ایمان بیاورند، هدایت یافته‌اند و اگر سرپیچی کنند، از حق جدا شده‌اند و خداوند، شر آن‌ها را از تو دفع می‌کند و او شنونده و داناست.
- «۴۸۷۰» او شکافنده‌ی صبح است و شب را مایه‌ی آرامش، و خورشید و ماه را وسیله‌ی حساب قرار داده است این، اندازه‌گیری خداوند توانای داناست!
- «۴۸۷۱» منزّه است خدای بینای دانا.
- «۴۸۷۲» تو دانایی.
- «۴۸۷۳» ستایش مخصوص خداوند است، دانایی که هر که یادش کند وی را از یاد نبرد و نعمتش را از آن که سپاس می‌دارد نکاهد و آن که او را بخواند نومید نسازد و امید امیدوارش را قطع نکند.
- «۴۸۷۴» برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها داناست.
- «۴۸۷۵» منزّه است خدای بینای دانا.
- «۴۸۷۶» فرشتگان عرض کردند: «منزّه‌ی تو! ما چیزی جز آنچه به ما تعلیم داده‌ای، نمی‌دانیم تو دانا و حکیمی.»
- «۴۸۷۷» تو خداوند آگاه و بردباری.
- «۴۸۷۸» خدایا، تو خدای آگاه و آفریننده‌ای.
- «۴۸۷۹» معنای دوّم «الله اکبر» یعنی دانای آگاه؛ بر آنچه هست و خواهد بود، قبل از این که به وقوع بپیوندد، آگاه است.

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

﴿ ٤٨٨٠ ﴾ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ^٩

﴿الْمَعْنَى الثَّانِي اللَّهُ أَكْبَرُ أَيْ الْعَلِيمُ الْخَيْرُ عَلَيْهِمْ بِمَا كَانَ وَ
يَكُونُ قَبْلَ أَنْ يَكُونُ﴾ {١٦٢٤}

﴿٤٨٨١﴾ الْعَلِيمُ

﴿سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ... الْعَلِيمُ الَّذِي لَا يَرْتَابُ﴾؛ {٠٤٤٠}

﴿٤٨٨٢﴾ الْعَلِيمُ

﴿ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ السَّمِيعِ الْعَلِيْمِ الَّذِي لَيْسَ كَمَثَلِهٖ شَىْءٌ ﴾ {۰۶۹۲}

﴿٤٨٨٣﴾ الْعَلِيمُ

﴿أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْمُبْدِي الرَّفِيعُ
الْبَدِيعُ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ الَّذِي لَيْسَ لَأَمْرِكَ مَدْفَعٌ﴾ {٠٠١٧}

﴿٤٨٨﴾ الْعَلِيمُ الْعَزِيزُ

﴿يَا اللَّهُ الْمُعِينُ الْخَالِقُ الْعَلِيمُ الْعَزِيزُ﴾ {٠٠٦١}

﴿ ٤٨٨٥ ﴾ الْعَلِيمُ الْكَرِيمُ

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْحَلِيمُ الْعَظِيمُ الْعَلِيمُ الْكَرِيمُ﴾ {٠٨٩٨}

﴿ ٤٨٨٦ ﴾ الْعَلِيمُ الْكَرِيمُ

﴿سُبْحَانَ الْعَلِيمِ الْكَرِيمِ﴾ {۱۲۸۵}

﴿٤٨٨٧﴾ العليم بكلّ تكوين

❁ اللَّهُمَّ يَا... اَلْعَلِيمَ بِكُلِّ تَكْوِينٍ؛ {١٦٢٥}

﴿ ۴۸۸۸ ﴾ الْعَلِيمُ بِكُلِّ شَيْءٍ

﴿ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ بِكُلِّ شَيْءٍ ۝۸۸۹ ﴾

﴿ ۴۸۸۹ ﴾ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ

﴿قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ﴾؛ {يس:}

 $\{v_9$

﴿ ۴۸۹ 〉 بَکُلِّ شَیْءٍ عَلِیمٌ

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ﴾

فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ؛ {البقرة: ٢٩}

﴿ ۴۸۹ ﴾ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

❁ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا

تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ؛ {البقرة: ٢٨٣}

﴿ ۴۸۹۲ ﴾ حَکِیمٌ عَلِیمٌ

﴿ وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّنْ

نَشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ؛ {الأنعام: ٨٣}

﴿ ۴۱۹۳ ﴾ عَلِيًّا

❁ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا

عَلِيًّا؛ {النساء: ١٤٧}

﴿ ۴۸۹۴ ﴾ عَلِيمٌ

﴿ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴾ {البقرة: ٢٧٣}

﴿ ۴۸۹۵ ﴾ عَلِيمٌ

﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّوَالِدَيْنِ وَ

الْأَقْرَبِينَ وَ الْيَتَامَى وَ الْمُسَاكِينَ وَ ابْنَ السَّبِيلِ وَ مَا تَفْعَلُوا مِنْ

خَيْرٌ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ؛ {البقرة: ٢١٥}

«دانش و آگاهی»

﴿۴۸۸۰﴾ معنای دوّم «الله اکبر» یعنی دانای آگاه؛ بر آنچه هست و خواهد بود، قبل از این که به وقوع بپیوندد، آگاه است.

﴿۴۸۸۱﴾ منزّهی تو، معبودی جز تو نیست... آگاهی که دچار تردید نمی‌شود.

﴿۴۸۸۲﴾ پناه می‌برم به خداوند شنوای دانایی که هیچ چیز مانند او نیست.

﴿۴۸۸۳﴾ تو خدایی هستی که خدایی جز تو نیست؛ یگانه و یکتایی؛ آغازگر، والا، آفریننده، شنوا، دانا، که بر هیچ امری بازدارنده‌ای برای تو نیست.

﴿۴۸۸۴﴾ ای خدای یاری‌کننده، آفریننده، دانا، شکست‌ناپذیر.

﴿۴۸۸۵﴾ نیست معبودی جز او، زنده، پاینده، بردبار، باعظمت، دانا و بزرگوار.

﴿۴۸۸۶﴾ منزّه است خداوند دانای بزرگوار.

﴿۴۸۸۷﴾ ای خدای... دانا به همه‌ی آفرینش.

﴿۴۸۸۸﴾ همانا تو دانای حکیمی، دانا به هر چیز.

﴿۴۸۸۹﴾ بگو: «همان کسی آن را زنده می‌کند که نخستین بار آن را آفرید و او به هر مخلوقی داناست!»

﴿۴۸۹۰﴾ او خدایی است که همه‌ی آنچه را (از نعمت‌ها) در زمین وجود دارد، برای شما آفرید سپس به آسمان پرداخت و آن‌ها را به صورت هفت آسمان مرتب نمود و او به هر چیز آگاه است. ﴿۴۸۹۱﴾ و شهادت را کتمان نکنید؛ و هرکس آن را کتمان کند، قلبش گناهکار است. و خداوند، به آنچه انجام می‌دهید، داناست.

﴿۴۸۹۲﴾ این‌ها دلایل ما بود که به ابراهیم در برابر قومش دادیم! درجات هرکس را بخواهیم (و شایسته بدانیم) بالا می‌بریم پروردگار تو، حکیم و داناست.

﴿۴۸۹۳﴾ اگر نیکی‌ها را آشکار یا مخفی سازید، و از بدی‌ها گذشت نمایید، خداوند بخشنده و تواناست (و با اینکه قادر بر انتقام است، عفو و گذشت می‌کند).

﴿۴۸۹۴﴾ و هر چیز خوبی در راه خدا اتفاق کنید، خداوند از آن آگاه است.

﴿۴۸۹۵﴾ از تو سؤال می‌کنند چه چیز اتفاق کنند؟ بگو: «هر خیر و نیکی (و سرمایه‌ی سودمند مادی و معنوی) که اتفاق می‌کنید، باید برای پدر و مادر و نزدیکان و یتیمان و مستمندان و درماندگان در راه باشد.» و هر کار خیری که انجام دهید، خداوند از آن آگاه است. (لازم نیست تظاهر کنید، او می‌داند).

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

- ﴿٤٨٩٦﴾ عَلِيمٌ ❖ يَا عَلِيمُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٤٨٩٧﴾ عَلِيمٌ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ عَلِيمٍ مَا أَخْبَرَهُ؛ {٠٠٤٨}
- ﴿٤٨٩٨﴾ عَلِيمُ الْعُلَمَاءِ ❖ عَلِيمُ الْعُلَمَاءِ؛ {٠٣٤٣}
- ﴿٤٨٩٩﴾ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ❖ لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَأَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ؛ {التوبة: ٤٧}
- ﴿٤٩٠٠﴾ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ❖ لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ؛ {التوبة: ٤٤}
- ﴿٤٩٠١﴾ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ❖ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ؛ {آل عمران: ٤٣}
- ﴿٤٩٠٢﴾ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ❖ هَا أَنْتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ؛ {آل عمران: ١١٩}
- ﴿٤٩٠٣﴾ عَلِيمٌ بِكَيْدِهِنَّ ❖ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْمِنُ بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسْأَلُهُ مَا بِالْأُنثَى السَّوْءِ السَّالِي قَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ؛ {يوسف: ٥٠}
- ﴿٤٩٠٤﴾ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ❖ الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَى إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ؛ {النحل: ٢٨}
- ﴿٤٩٠٥﴾ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ❖ أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ؛ {فاطر: ٨}
- ﴿٤٩٠٦﴾ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ❖ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَلَ دَلْوُهُ قَالَ يَا بُشْرَى هَذَا غُلَامٌ وَأَسَرُّهُ بِضَاعَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ؛ {يوسف: ١٩}
- ﴿٤٩٠٧﴾ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ❖ وَمَا يَتَّبِعْ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ؛ {يونس: ٣٦}

«دانش و آگاهی»

«۴۸۹۶» ای دانا.

«۴۸۹۷» منزّه است دانایی که چه آگاه است.

«۴۸۹۸» داناترین دانایان.

«۴۸۹۹» اگر آن‌ها همراه شما (به‌سوی میدان جهاد) خارج می‌شدند، جز اضطراب و تردید، چیزی بر شما نمی‌افزودند و به‌سرعت در بین شما به فتنه‌انگیزی (و ایجاد تفرقه و نفاق) می‌پرداختند و در میان شما، افرادی (سست و ضعیف) هستند که به سخنان آن‌ها کاملاً گوش فرامی‌دهند و خداوند، ظالمان را می‌شناسد.

«۴۹۰۰» آن‌ها که به خدا و روز جزا ایمان دارند، هیچ گاه برای ترک جهاد (در راه خدا) با اموال و جان‌هایشان، از تو اجازه نمی‌گیرند و خداوند پرهیزگاران را می‌شناسد.

«۴۹۰۱» اگر (با این همه شواهد روشن، باز هم از پذیرش حق) روی گردانند، (بدان که طالب حق نیستند و) خداوند از مفسده‌جویان، آگاه است.

«۴۹۰۲» شما کسانی هستید که آن‌ها را دوست می‌دارید اما آن‌ها شما را دوست ندارند! درحالی‌که شما به همه‌ی کتاب‌های آسمانی ایمان دارید (و آن‌ها به کتاب آسمانی شما ایمان ندارند). هنگامی که شما را ملاقات می‌کنند، (به دروغ) می‌گویند: «ایمان آورده‌ایم!» اما هنگامی که تنها می‌شوند، از شدت خشم بر شما، سر انگشتان خود را به دندان می‌گزند! بگو: «با همین خشمی که دارید بمیرید! خدا از (اسرار) درون سینه‌ها آگاه است.»

«۴۹۰۳» پادشاه گفت: «او را نزد من آورید!» ولی هنگامی که فرستاده او نزد وی [یوسف] آمد گفت: «به‌سوی صاحب بازگرد، و از او بپرس ماجرای زنانی که دست‌های خود را بریدند چه بود؟ که خدای من به نیرنگ آن‌ها آگاه است.»

«۴۹۰۴» همان‌ها که فرشتگان (مرگ) روحشان را می‌گیرند درحالی‌که به خود ظلم کرده بودند! در این موقع آن‌ها تسلیم می‌شوند (و به دروغ می‌گویند): ما کار بدی انجام نمی‌دادیم! آری، خداوند به آنچه انجام می‌دادید عالم است!

«۴۹۰۵» آیا کسی که عمل بدش برای او آراسته شده و آن را خوب و زیبا می‌بیند (همانند کسی است که واقع را آن‌چنان که هست می‌یابد)؟! خداوند هرکس را بخواهد گمراه می‌سازد و هرکس را بخواهد هدایت می‌کند پس جانت به خاطر شدت تأسف بر آنان از دست نروود خداوند به آنچه انجام می‌دهند داناست!

«۴۹۰۶» و (در همین حال) کاروانی فرا رسید و مأمور آب را (به سراغ آب) فرستادند او دلو خود را در چاه افکند (ناگهان) صدا زد: «مژده باد! این کودکی است (زیبا و دوست داشتنی!)» و این امر را به‌عنوان یک سرمایه از دیگران مخفی داشتند. و خداوند به آنچه آن‌ها انجام می‌دادند، آگاه بود. «۴۹۰۷» و بیشتر آن‌ها، جز از گمان (و پندارهای بی‌اساس)، پیروی نمی‌کنند (درحالی‌که) گمان، هرگز انسان را از حق بی‌نیاز نمی‌سازد (و به حق نمی‌رساند)! به یقین، خداوند از آنچه انجام می‌دهند، آگاه است!

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

﴿٤٩٠٨﴾ عِلِيمٌ مَسْكَنَتِي	﴿٠٠٤١﴾ يَا عَلِيمًا بَفَقْرِي وَمَسْكَنَتِي؛
﴿٤٩٠٩﴾ عِلِيمٌ حَكِيمٌ	﴿٠٠٣٠﴾ أَنْتَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ خَبِيرٌ بَصِيرٌ عِلِيمٌ حَكِيمٌ؛
﴿٤٩١٠﴾ عِلِيمٌ فِي مُلْكِهِ	﴿٠٣٦٣﴾ عِلِيمٌ فِي مُلْكِهِ؛
﴿٤٩١١﴾ عِلِيمٌ قَدِيرٌ	﴿٠٣٦٣﴾ عِلِيمٌ فِي مُلْكِهِ؛
﴿٤٩١٢﴾ عِلِيمٌ لَا يَجْهَلُ	﴿٠٣٦٣﴾ عِلِيمٌ فِي مُلْكِهِ؛
﴿٤٩١٣﴾ عِلِيمٌ لَا يَعْجَلُ	﴿٠٣٦٣﴾ عِلِيمٌ فِي مُلْكِهِ؛
﴿٤٩١٤﴾ عِلِيمٌ	﴿٠٣٦٣﴾ عِلِيمٌ فِي مُلْكِهِ؛
﴿٤٩١٥﴾ عِلِيمٌ بِذُلِّي وَمَسْكَنَتِي	﴿٠٣٦٣﴾ عِلِيمٌ فِي مُلْكِهِ؛
﴿٤٩١٦﴾ عِلِيمٌ بَضْرَى وَمَسْكَنَتِي	﴿٠٣٦٣﴾ عِلِيمٌ فِي مُلْكِهِ؛
﴿٤٩١٧﴾ عِلِيمٌ بَفَقْرِي وَمَسْكَنَتِي	﴿٠٣٦٣﴾ عِلِيمٌ فِي مُلْكِهِ؛
﴿٤٩١٨﴾ عِلِيمٌ بِقُدْرَتِهِ	﴿٠٣٦٣﴾ عِلِيمٌ فِي مُلْكِهِ؛
﴿٤٩١٩﴾ عِلِيمٌ بِمَا فِي السِّرِّ	﴿٠٣٦٣﴾ عِلِيمٌ فِي مُلْكِهِ؛
﴿٤٩٢٠﴾ عِلِيمٌ خَبِيرٌ	﴿٠٣٦٣﴾ عِلِيمٌ فِي مُلْكِهِ؛
﴿٤٩٢١﴾ عِلِيمٌ لَا يَجْهَلُ	﴿٠٣٦٣﴾ عِلِيمٌ فِي مُلْكِهِ؛
﴿٤٩٢٢﴾ وَاسِعٌ عِلِيمٌ	﴿٠٣٦٣﴾ عِلِيمٌ فِي مُلْكِهِ؛
﴿٤٩٢٣﴾ الْمُعَلِّمُ	﴿٠٣٦٣﴾ عِلِيمٌ فِي مُلْكِهِ؛
﴿٤٩٢٤﴾ الْمُعَلِّمُ لِلنَّاسِ	﴿٠٣٦٣﴾ عِلِيمٌ فِي مُلْكِهِ؛
﴿٤٩٢٥﴾ مُعَلِّمٌ مَنْ خَلَقَ	﴿٠٣٦٣﴾ عِلِيمٌ فِي مُلْكِهِ؛
﴿٤٩٢٦﴾ مُعَلِّمٌ مُؤَمِّلِيهِ الْأَمَلِ	﴿٠٣٦٣﴾ عِلِيمٌ فِي مُلْكِهِ؛
١-٢-٧- حكمة: (حكيم، ذو الحكمة، متقن بحكمته، مؤتي لقمان الحكمة، أحكم)	﴿٠٣٦٣﴾ عِلِيمٌ فِي مُلْكِهِ؛
﴿٤٩٢٧﴾ الْحَكِيمُ	﴿٠٣٦٣﴾ عِلِيمٌ فِي مُلْكِهِ؛

«دانش و آگاهی»

﴿۴۹۰۸﴾ ای دانا به نیاز و بینوایی من!

﴿۴۹۰۹﴾ تو مهربان، بخشنده، آگاه، بصیر، دانا و حکیمی.

﴿۴۹۱۰﴾ در فرمانروایی خویش داناست.

﴿۴۹۱۱﴾ خداوند شما را آفرید سپس شما را می‌میراند بعضی از شما به نامطلوب‌ترین سنین بالای عمر می‌رسند، تا بعد از علم و آگاهی، چیزی ندانند (و همه چیز را فراموش کنند) خداوند دانا و تواناست!

﴿۴۹۱۲﴾ منزّه است آن که داناست و ناآگاه نیست.

﴿۴۹۱۳﴾ منزّه است آن که می‌داند و عجله نمی‌کند.

﴿۴۹۱۴﴾ ای دانا به اهل آسمان‌ها و زمین.

﴿۴۹۱۵﴾ ای دانا به خواری و بینوایی من!

﴿۴۹۱۶﴾ ای دانای بر پریشانی و بینوایی من!

﴿۴۹۱۷﴾ ای دانا به فقر و بینوایی من!

﴿۴۹۱۸﴾ ای آگاه به توانایی خویش.

﴿۴۹۱۹﴾ ای دانای نهان.

﴿۴۹۲۰﴾ خدا به دشمنان شما آگاه‌تر است (ولی آن‌ها زیانی به شما نمی‌رسانند) و کافی است که خدا ولیّ شما باشد و کافی است که خدا یاور شما باشد.

﴿۴۹۲۱﴾ ای دانایی که جاهل نمی‌شود!

﴿۴۹۲۲﴾ مشرق و مغرب، از آن خداست! و به هر سو رو کنید، خدا آنجاست! خداوند بی‌نیاز و داناست!

﴿۴۹۲۳﴾ منزّه است خداوند، پروردگارمان که آموزش‌هایش عالمانه‌تر از افکار ماست.

﴿۴۹۲۴﴾ بر مردمان واجب نیست که بدانند، تا این که خود خداوند آموزگار آنان شود.

﴿۴۹۲۵﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... نام خود را به بندگانش آموخت.

﴿۴۹۲۶﴾ ای آن که به امیدوارانش امیدداشتن را می‌آموزد.

۷-۱-۲ حکمت: (حکیم، صاحب حکمت، است حکام بخش با حکمت خویش، عطاکننده‌ی حکمت به لقمان، حکیم‌ترین)

﴿۴۹۲۷﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها حکیم است.

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

﴿٤٩٢٨﴾ الْحَكِيمُ	﴿٨٨٣﴾ سُبْحَانَكَ يَا رَبِّ... الْحَكِيمُ الْغَفَّارُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ؛ {٠٩٣٣}
﴿٤٩٢٩﴾ الْحَكِيمُ الْجَمِيلُ	﴿٨٨٣﴾ سُبْحَانَكَ الْحَكِيمُ الْجَمِيلُ؛ {٠٨٨٣}
﴿٤٩٣٠﴾ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ	﴿٨٨٤﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ؛ {الأنعام: ١٨}
﴿٤٩٣١﴾ الْحَكِيمُ	﴿٨٨٤﴾ الْحَكِيمُ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ؛ {٠٨٨٤}
﴿٤٩٣٢﴾ الْحَكِيمُ	﴿٨٨٥﴾ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ... الْحَكِيمُ الَّذِي لَا يَجْهَلُ؛ {٠٨٨٥}
﴿٤٩٣٣﴾ الْحَكِيمُ	﴿٨٨٦﴾ أَنْتَ الْحَكِيمُ الَّذِي لَا يَجُورُ؛ {٠٨٨٦}
﴿٤٩٣٤﴾ الْحَكِيمُ	﴿٨٨٦﴾ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَكِيمُ الَّذِي لَا يَحِيفُ؛ {٠٦٤٤}
﴿٤٩٣٥﴾ الْحَكِيمُ	﴿٨٨٦﴾ الْحَكِيمُ الَّذِي لَا يُعَابُ تَذْيِيرُهُ؛ {٠٢٨٠}
﴿٤٩٣٦﴾ الْحَكِيمُ الْعَدْلُ	﴿٨٨٦﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ الْعَدْلُ؛ {٠٠٢٨}
﴿٤٩٣٧﴾ الْحَكِيمُ الْكَبِيرُ	﴿٨٨٧﴾ سُبْحَانَكَ اللَّهُ الْحَكِيمُ الْكَبِيرُ الْخَالِقُ؛ {٠٨٨٧}
﴿٤٩٣٨﴾ الْحَكِيمُ الْكَرِيمُ	﴿٨٨٨﴾ الْحَكِيمُ الْكَرِيمُ؛ {٠٨٨٨}
﴿٤٩٣٩﴾ الْحَكِيمُ الْمُصِيبُ فِي كُلِّ فِعْلٍ	﴿٨٨٩﴾ سُبْحَانَكَ... الْحَكِيمُ الْمُصِيبُ فِي كُلِّ فِعْلٍ؛ {٠٨٨٩}
﴿٤٩٤٠﴾ الْحَكِيمُ الْوَهَّابُ	﴿٨٩٠﴾ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ الْوَهَّابُ؛ {٠٨٩٠}
﴿٤٩٤١﴾ الْحَكِيمُ ذُو الْآلَاءِ	﴿٨٩١﴾ يَا اللَّهُ الْحَكِيمُ ذُو الْآلَاءِ فَلَا شَيْءَ يَغْدِلُهُ مِنْ خَلْقِهِ؛ {٠٥٨٩}
﴿٤٩٤٢﴾ الْحَكِيمُ فَلَا تَجُورُ	﴿٨٩١﴾ أَنْتَ الْحَكِيمُ فَلَا تَجُورُ؛ {٠٣٨٤}
﴿٤٩٤٣﴾ الْحَكِيمُ فِي أَفْعَالِهِ	﴿٨٩١﴾ هُوَ الْحَكِيمُ فِي أَفْعَالِهِ؛ {٠٨٩١}
﴿٤٩٤٤﴾ الْحَكِيمُ فِيمَا يُكَلِّفُكُمْ	﴿٨٩٢﴾ هُوَ الْعَارِفُ بِمَصَالِحِكُمْ وَعَوَاقِبِكُمْ وَالْحَكِيمُ فِيمَا يُكَلِّفُكُمْ؛ {٠٨٩٢}
﴿٤٩٤٥﴾ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ	﴿٨٩٢﴾ يَا مُوسَى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ؛ {النمل: ٩}
﴿٤٩٤٦﴾ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ	﴿٨٩٢﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ؛ {البقرة: ٣٢}
﴿٤٩٤٧﴾ تَوَّابٌ حَكِيمٌ	﴿٨٩٢﴾ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ؛ {النور: ١٠}
﴿٤٩٤٨﴾ حَكِيمٌ	﴿٨٩٢﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ حَكِيمٍ مَا أَبْطَشَهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٤٩٤٩﴾ حَكِيمٌ	﴿٨٩٢﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ حَكِيمٍ مَا أَكْفَلَهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٤٩٥٠﴾ حَكِيمٌ	﴿٨٩٢﴾ يَا حَكِيمٌ؛ {٠٠٣٩}

«دانش و آگاهی»

﴿۴۹۲۸﴾ پاک و منزّه است خداوند... حکیم، بسیار آمرزنده، یگانه، چیره، بزرگ و بلندمرتبه.
﴿۴۹۲۹﴾ منزّه است خدای حکیم زیبا.
﴿۴۹۳۰﴾ اوست که بر بندگان خود، قاهر و مسلّط است و اوست حکیم آگاه!
﴿۴۹۳۱﴾ حکیمی که هر چیزی را محکم کرده است.
﴿۴۹۳۲﴾ خدایا! تو پاک و منزّه‌ی، معبودی جز تو نیست... حکیمی که ناآگاه نمی‌شود.
﴿۴۹۳۳﴾ تویی آن دانای به تدبیر که ظلم نمی‌کند.
﴿۴۹۳۴﴾ منزّه‌ی تو، معبودی جز تو نیست. تو خردمندی هستی که ظلم نمی‌کنی.
﴿۴۹۳۵﴾ حکیمی که تدبیرش خلل‌ناپذیر است.
﴿۴۹۳۶﴾ معبودی جز تو نیست، شکست‌ناپذیر و سنجیده‌کار و دادگری.
﴿۴۹۳۷﴾ منزّه است خدای حکیم، بزرگ، آفریدگار.
﴿۴۹۳۸﴾ حکیم است و بزرگوار.
﴿۴۹۳۹﴾ پاک و منزّه‌ی تو، در هر کاری بر مبنای حکمت عمل می‌کنی و به هدف می‌رسی.
﴿۴۹۴۰﴾ تو شکست‌ناپذیر، حکیم و بخشنده‌ای.
﴿۴۹۴۱﴾ ای خدای سنجیده‌کار صاحب نعمت که هیچ یک از آفریدگانش با او برابری نمی‌کند.

﴿۴۹۴۲﴾ تویی آن دانای به تدبیر که ظلم نمی‌کنی.
﴿۴۹۴۳﴾ خداوند در کارهای خود حکیم است.
﴿۴۹۴۴﴾ خدای آگاه به مصالح و عواقب امور و حکیم در تکالیف شما.
﴿۴۹۴۵﴾ ای موسی! من خداوند عزیز و حکیمم!
﴿۴۹۴۶﴾ فرشتگان عرض کردند: «منزّه‌ی تو! ما چیزی جز آنچه به ما تعلیم داده‌ای، نمی‌دانیم
تو دانا و حکیمی.»

﴿۴۹۴۷﴾ و اگر فضل و رحمت خدا شامل حال شما نبود و اینکه او توبه‌پذیر و حکیم است
(بسیاری از شما گرفتار مجازات سخت الهی می‌شدید!)
﴿۴۹۴۸﴾ منزّه است حکیمی که چقدر برخوردش قهرآمیز است.
﴿۴۹۴۹﴾ منزّه است حکیمی که چقدر ضمانت‌کننده است.
﴿۴۹۵۰﴾ ای فرزانه.

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

﴿٤٩٥١﴾ حَكِيمٌ	﴿٠٨٥٨﴾ أَنْتَ حَيُّ حَمِيدٌ حَلِيمٌ حَكِيمٌ حَكَمٌ حَاكِمٌ؛
﴿٤٩٥٢﴾ حَكِيمٌ الْأَمْرُ	﴿٠١٤١﴾ أَنْتَ... حَكِيمٌ الْأَمْرِ؛
﴿٤٩٥٣﴾ حَكِيمٌ حَمِيدٌ	﴿٠١٤١﴾ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ؛ {فصلت: ٤٢}
﴿٤٩٥٤﴾ حَكِيمٌ خَبِيرٌ	﴿٠١٤١﴾ الرِّيبَابُ أَحْكَمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ؛ {هود: ١}
﴿٤٩٥٥﴾ حَكِيمٌ عَلِيمٌ	﴿٠١٤١﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ؛ {الأنعام: ٨٣}
﴿٤٩٥٦﴾ حَكِيمٌ فِي أَفْعَالِهِ	﴿٠٢٤٠﴾ هُوَ حَكِيمٌ فِي أَفْعَالِهِ؛
﴿٤٩٥٧﴾ حَكِيمٌ فِي صُنْعَتِهِ	﴿٠٢٤٦﴾ أَنَّهُ تَبَارَكَ... صَانِعٌ حَكِيمٌ فِي صُنْعَتِهِ؛
﴿٤٩٥٨﴾ حَكِيمٌ قَادِرٌ	﴿٠٢٤٦﴾ حَكِيمٌ قَادِرٌ؛
﴿٤٩٥٩﴾ حَكِيمٌ لَا تَجُورُ	﴿٠٠٥١﴾ أَنْتَ... حَكِيمٌ لَا تَجُورُ؛
﴿٤٩٦٠﴾ حَكِيمٌ مَا أَعْرَفَكَ	﴿٠١٦٢﴾ سُبْحَانَكَ مِنْ لَطِيفٍ مَا أَلْطَفَكَ، وَرَأُوفٍ مَا أَرَأَفَكَ، وَحَكِيمٌ مَا أَعْرَفَكَ؛
﴿٤٩٦١﴾ حَكِيمٌ مَنْ فِي السَّمَاءِ	﴿٠٨٩٣﴾ أَنْتَ حَكِيمٌ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَحَكِيمٌ مَنْ فِي الْأَرْضِ لَا حَكِيمٌ فِيهِمَا غَيْرُكَ؛
﴿٤٩٦٢﴾ عَزِيزٌ حَكِيمٌ	﴿٠٨٩٣﴾ فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ؛ {البقرة: ٢٠٩}
﴿٤٩٦٣﴾ عَلَى حَكِيمٌ	﴿٠٨٩٣﴾ وَمَا كَانَ لِيُشِيرَ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَى حَكِيمٍ؛ {الشورى: ٥١}
﴿٤٩٦٤﴾ عَلِيمٌ حَكِيمٌ	﴿٠٨٩٣﴾ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا؛ {النساء: ١١}
﴿٤٩٦٥﴾ وَاسِعٌ حَكِيمٌ	﴿٠٨٩٣﴾ وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا؛ {النساء: ١٣٠}
﴿٤٩٦٦﴾ ذُو الْحِكْمَةِ	﴿٠٦٦٠﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْفَضِيلَةِ وَالْحِكْمَةِ؛
﴿٤٩٦٧﴾ ذُو الْحِكْمَةِ	﴿٠٠٧٦﴾ يَا ذَا الْحِكْمَةِ؛
﴿٤٩٦٨﴾ ذُو الْحِكْمَةِ الْبَالِغَةِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا ذَا الْحِكْمَةِ الْبَالِغَةِ؛

«دانش و آگاهی»

- «۴۹۵۱» تویی زنده، ستوده شده، بردبار، دانای باتدبیر، حکم کننده، حکمروا.
- «۴۹۵۲» فرمانت حکیمانه است.
- «۴۹۵۳» که هیچ گونه باطلی، نه از پیش رو و نه از پشت سر، به سراغ آن نمی آید چرا که از سوی خداوند حکیم و شایسته ستایش نازل شده است!
- «۴۹۵۴» الر، این کتابی است که آیاتش استحکام یافته سپس تشریح شده و از نزد خداوند حکیم و آگاه (نازل گردیده) است!
- «۴۹۵۵» اینها دلایل ما بود که به ابراهیم در برابر قومش دادیم! درجات هرکس را بخواهیم (و شایسته بدانیم) بالا می بریم پروردگار تو، حکیم و داناست.
- «۴۹۵۶» کارهایش از روی صلاح اندیشی است.
- «۴۹۵۷» خداوند تبارک سازنده ای است که در ساخت محصول خویش حکیمانه عمل کرده است.
- «۴۹۵۸» حکیم توانا.
- «۴۹۵۹» تو... حکیمی هستی که ستم روا نمی داری.
- «۴۹۶۰» منزهی تو، ای خداوند مهربان، چه فراوان است مهربانی تو؛ ای خداوند دل رحم، چه عظیم است دل رحمی تو؛ ای خداوند حکیم، چه شگفت است دانایی تو.
- «۴۹۶۱» تویی حکم کننده در مورد اهل آسمان و در مورد اهل زمین؛ و جز تو کسی حکم نمی کند.
- «۴۹۶۲» و اگر بعد از این همه نشانه های روشن، که برای شما آمده است، لغزش کردید (و گمراه شدید)، بدانید (از چنگال عدالت خدا، فرار نتوانید کرد) که خداوند، توانا و حکیم است.
- «۴۹۶۳» و شایسته ی هیچ انسانی نیست که خدا با او سخن گوید، مگر از راه وحی یا از پشت حجاب، یا رسولی می فرستد و به فرمان او آنچه را بخواهد وحی می کند چرا که او بلند مقام و حکیم است!
- «۴۹۶۴» خداوند، دانا و حکیم است.
- «۴۹۶۵» (اما) اگر (راهی برای اصلاح در میان خود نیابند، و) از هم جدا شوند، خداوند هر کدام از آنها را با فضل و کرم خود، بی نیاز می کند و خداوند، دارای فضل و کرم، و حکیم است.
- «۴۹۶۶» ستایش مخصوص خدایی است که دارنده ی... فضیلت و حکمت است.
- «۴۹۶۷» ای صاحب حکمت.
- «۴۹۶۸» ای صاحب حکمت رسا.

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

- ﴿٤٩٦٩﴾ ذُو الْحِكْمَةِ وَالْبَيَانِ ❖ يَا ذَا الْحِكْمَةِ وَالْبَيَانِ {٠٠٣٩}
- ﴿٤٩٧٠﴾ الْمَتَقِنَ بِحِكْمَتِهِ ❖ سُبْحَانَ مَنْ... أَتَقَنَ مَا خَلَقَ بِحِكْمَتِهِ؛ {١٣٨٩}
- ﴿٤٩٧١﴾ مُؤْتَى لَقْمَانِ الْحِكْمَةِ ❖ يَا مُؤْتَى لَقْمَانِ الْحِكْمَةِ؛ {٠٠٠٢}
- ﴿٤٩٧٢﴾ أَحْكَمَ ❖ يَا أَحْكَمَ مِنْ كُلِّ حَكِيمٍ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٤٩٧٣﴾ أَحْكَمَ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ حَمِيدٍ مَا أَحْكَمَهُ؛ {٠٠٤٨}
- ﴿٤٩٧٤﴾ أَحْكَمَ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ قَوِيٍّ مَا أَحْكَمَهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٤٩٧٥﴾ أَحْكَمَ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ مُتَقِنٍ مَا أَحْكَمَهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٤٩٧٦﴾ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ❖ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ؛ {التين: ٨}
- ﴿٤٩٧٧﴾ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ❖ وَ نَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ
وَ أَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ؛ {هود: ٤٥}
- ﴿٤٩٧٨﴾ أَحْكَمُ حَاكِمٍ ❖ يَا خَيْرَ عَاصِمٍ وَ أَكْرَمَ رَاحِمٍ وَ أَحْكَمَ حَاكِمٍ؛ {٠٢١٧}
- ﴿٤٩٧٩﴾ أَحْكَمُ مِنْ أَنْ تُحِيطَ ❖ أَنْتَ أَجَلُ وَ أَحْكَمُ وَ أَعَزُّ مِنْ أَنْ تُحِيطَ الْعُقُولُ بِمَبْلَغِ
الْعُقُولِ بِمَبْلَغِ عِلْمِكَ ❖ عِلْمِكَ وَ وَصْفِكَ؛ {٠١٠٤}
- ﴿٤٩٨٠﴾ أَحْكَمُ مِنْ أَنْ ❖ أَنْتَ أَحْكَمُ... مِنْ أَنْ تُدْرِكَ الْعَيَانُ عَظَمَتَكَ أَوْ يَصِفَ
تُدْرِكَ الْعَيَانُ عَظَمَتَكَ ❖ الْوَاصِفُونَ صِفَتَكَ أَوْ يَبْلُغُوا غَايَتَكَ؛ {٠٠٢٢}
- ﴿٤٩٨١﴾ أَحْكَمُ مِنْ أَنْ يَحْتَجَّ ❖ إِنَّ اللَّهَ أَحْكَمُ وَ أَكْرَمُ وَ أَجَلُ وَ أَعْظَمُ وَ أَعْدَلُ مِنْ أَنْ
بِحُجَّةٍ ❖ يَحْتَجَّ بِحُجَّةٍ ثُمَّ يُعَيِّبُ عَنْهُ شَيْئاً مِنْ أُمُورِهِمْ؛ {٠١١١}
- ﴿٤٩٨٢﴾ أَحْكَمُ مِنْ أَنْ يَسْلُبَ ❖ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ أَحْكَمُ وَ أَكْرَمُ أَنْ يَسْلُبَ الْمُؤْمِنَ ثَمَرَةَ
الْمُؤْمِنِ ثَمَرَةَ فُؤَادِهِ ثُمَّ يُعَذِّبُهُ بَعْدَهَا ❖ فُؤَادِهِ ثُمَّ يُعَذِّبُهُ بَعْدَهَا أَبَدًا؛ {٠٢٢٠}
- ﴿٤٩٨٣﴾ أَحْكَمُ مِنْ أَنْ يُعَاقِبَ ❖ فَاللَّهُ أَحْكَمُ وَ أَكْرَمُ أَنْ يُعَاقِبَ عَبْدَهُ مَرَّتَيْنِ؛ {٠٢٢١}
- ﴿٤٩٨٤﴾ أَحْكَمُ مِنْ أَنْ يُفْرَضَ ❖ اللَّهُ أَحْكَمُ وَ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يُفْرَضَ طَاعَةٌ عَبْدٍ يَحْجُبُ عَنْهُ
يَحْجُبُ عَنْ عَبْدِهِ خَبَرَ السَّمَاءِ ❖ خَبَرَ السَّمَاءِ صَبَاحاً وَ مَسَاءً؛ {٠٢٢٣}
- ﴿٤٩٨٥﴾ أَحْكَمُ مِنْ أَنْ يُعَيِّبَ ❖ إِنَّ اللَّهَ أَحْكَمُ وَ أَكْرَمُ وَ أَجَلُ وَ أَعْلَمُ مِنْ أَنْ يَكُونَ اخْتِجَّ
عَنْ عِبَادِهِ ❖ عَلَى عِبَادِهِ بِحُجَّةٍ ثُمَّ يُعَيِّبُ عَنْهُ شَيْئاً مِنْ أَمْرِهِمْ؛ {٠١٢٦}
- ﴿٤٩٨٦﴾ أَحْكَمُ مِنْ أَنْ يُهْمِلَ عَبْدَهُ ❖ اللَّهُ أَحْكَمُ مِنْ أَنْ يُهْمِلَ عَبْدَهُ وَ يَكِلَهُ إِلَى نَفْسِهِ؛ {٠٢١٩}

«دانش و آگاهی»

- ﴿۴۹۶۹﴾ ای صاحب حکمت و روشنگری.
- ﴿۴۹۷۰﴾ منزّه است خدایی که... آنچه را که ساخته به حکمت خویش استحکام بخشیده است.
- ﴿۴۹۷۱﴾ ای عطاکننده‌ی حکمت به لقمان.
- ﴿۴۹۷۲﴾ ای فرزانه‌تر از هر فرزانه.
- ﴿۴۹۷۳﴾ منزّه است ستوده‌شده‌ای که او چقدر حکیم است!
- ﴿۴۹۷۴﴾ منزّه است توانمندی که چقدر دارای استحکام است.
- ﴿۴۹۷۵﴾ منزّه است کارساز محکم‌کاری که چقدر دارای استحکام است.
- ﴿۴۹۷۶﴾ آیا خداوند بهترین حکم‌کنندگان نیست؟! «پروردگارا! پسر من از خاندان من است و وعده‌ی تو (در مورد نجات خاندانم) حق است و تو از همه‌ی حکم‌کنندگان برتری!»
- ﴿۴۹۷۸﴾ ای بهترین نگهدارنده و بزرگواری‌ترین رحم‌کننده و استوارترین حکم‌کننده!
- ﴿۴۹۷۹﴾ تو باشکوه‌تر، حکیم‌تر و شکست‌ناپذیرتر از آنی که عقل‌ها به نهایت دانش و توصیف تو دست یابند.
- ﴿۴۹۸۰﴾ تو... حکیم‌تر... از آن هستی که دیدگان عظمت تو را درک کنند، یا توصیف‌کنندگان بتوانند تو را توصیف کنند و نهایت تو را دریابند.
- ﴿۴۹۸۱﴾ خداوند حکیم‌تر و گرامی‌تر و باشکوه‌تر و بزرگ‌تر و عادل‌تر از آن است که بر بنده‌اش به دلیلی احتجاج کند ولی چیزی از امور آن را از او بپوشاند.
- ﴿۴۹۸۲﴾ خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند حکیم‌تر و بزرگواری‌تر از آن است فرزند کسی را از او بگیرد و بعد از آن نیز او را عذاب کند.
- ﴿۴۹۸۳﴾ خداوند حکیم‌تر و بزرگواری‌تر است از اینکه بنده‌ی خود را دو بار کیفر کند.
- ﴿۴۹۸۴﴾ خدا حکیم‌تر و بزرگواری‌تر از آن است که اطاعت بنده‌ای را واجب کند و خبر شب و روز آسمان را از او بپوشاند.
- ﴿۴۹۸۵﴾ خداوند حکیم‌تر و گرامی‌تر و باشکوه‌تر و بزرگ‌تر و عادل‌تر از آن است که بر بنده‌اش به دلیلی احتجاج کند ولی چیزی از امور آن را از او بپوشاند.
- ﴿۴۹۸۶﴾ خداوند حکیم‌تر از آن است که بنده‌اش را رها کند و به حال خود واگذارد.

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

﴿٤٩٨٧﴾ أَحْكَمْ مِمَّا أَخَافُ وَ ۞ اللَّهُ أَكْبَرُ وَأَعَزُّ مِنْ خَلْقِهِ جَمِيعاً وَأَحْكَمُ وَأَجَلُّ وَأَعْظَمُ
أَخْذَرُ مِمَّا أَخَافُ وَأَخْذَرُ؛ {٠٢٢٢}

٣-٧- معرفه: (أحقُّ بمعرفة ذنوبي، أعرف، عارف، مُعرِّف)

﴿٤٩٨٨﴾ أَحَقُّ بِمَعْرِفَةِ الذَّنْبِ ۞ اللَّهُمَّ وَاسْتَغْفِرْ لِكُلِّ ذَنْبٍ أَنْتَ أَحَقُّ بِمَعْرِفَتِهِ إِذْ كُنْتَ
أَوَّلِي بِسْتَرْتِهِ؛ {٠١٩٨}

﴿٤٩٨٩﴾ أَعْرِفْ ۞ اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الَّتِي ذَكَرْتَهَا وَقَرَأْتَهَا وَأَنْتَ أَعْرِفُ
بِحَقِّهَا مِنِّي؛ {٠٣٠٦}

﴿٤٩٩٠﴾ الْعَارِفُ بِمَصَالِحِكُمْ وَعَوَاقِبِكُمْ وَالْحَكِيمُ فِيمَا يُكَلِّفُكُمْ؛ {٠٨٩٢}

﴿٤٩٩١﴾ عَارِفٌ بِالضَّمَائِرِ ۞ أَنْتُمْ مَدِينُونَ وَعَلَى مَا آتَيْتُمْ مُعَاقِبُونَ وَدِيَانُكُمْ عَالِمٌ
بِالسَّرَائِرِ عَارِفٌ بِالضَّمَائِرِ؛ {٠٢٤٦}

﴿٤٩٩٢﴾ عَارِفٌ بِمَا يُصْلِحُهُ ۞ أَنَّهُ عَارِفٌ بِمَا يُصْلِحُهُ مِنَ الْحَرِّ وَالْبَرْدِ؛ {٠٤٨٠}

﴿٤٩٩٣﴾ عَارِفٌ بِالسَّرَائِرِ ۞ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ... عَارِفاً بِالسَّرَائِرِ؛ {٠٥٦٨}

﴿٤٩٩٤﴾ عَارِفٌ بِقَرَائِنِ الْأَشْيَاءِ ۞ عَارِفاً بِقَرَائِنِهَا [الْأَشْيَاءِ] وَآخُنَائِهَا؛ {١٥٤٠}

﴿٤٩٩٥﴾ مُعْرِفٌ ۞ يَا مُعْرِفُ؛ {٠٢٨٣}

٤-٧- خبر: (أخبر، خبير، مُخبر)

﴿٤٩٩٦﴾ أَخْبَرُ ۞ سُبْحَانَهُ مِنْ عِلِيمٍ مَا أَخْبَرَهُ؛ {٠٠٤٨}

﴿٤٩٩٧﴾ أَخْبَرُ مِنْ كُلِّ خَبِيرٍ ۞ يَا أَخْبَرَ مِنْ كُلِّ خَبِيرٍ؛ {٠٠٣٩}

﴿٤٩٩٨﴾ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۞ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ؛ {الأنعام: ١٨}

﴿٤٩٩٩﴾ الْخَبِيرُ ۞ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا
إِنَّهُ... الْخَبِيرُ؛ {٠٠٠٤}

﴿٥٠٠٠﴾ الْخَبِيرُ ۞ جَلَّ عَنْ أَنْ تُدْرِكَهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ
اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ؛ {٠٠٤٠}

﴿٥٠٠١﴾ الْخَبِيرُ الْبَارِئُ ۞ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْخَبِيرُ الْبَارِئُ؛ {٠٠٦٥}

﴿٥٠٠٢﴾ الْخَبِيرُ الْقَائِمُ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۞ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ الْقَائِمُ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا
كَسَبَتْ؛ {٠٩٨٢}

«دانش و آگاهی»

«۴۹۸۷» خداوند بزرگ‌ترین است و از تمامی آفریدگانش شکست‌ناپذیرتر است. حکیم‌تر، باشکوه‌تر، و بزرگ‌تر از هر چیزی است که می‌ترسم و برحذر هستم.

۳-۱-۷- شناخت: (سزاوارترین به شناخت گناهانم، شناساترین، شناسا، شناساننده)

«۴۹۸۸» از تو درخواست آمرزش می‌کنم از هر گناهی که به شناخت آن شایسته‌تری، زیرا پیش از هر کس تو به پوشانیدن آن سزاوارتری.

«۴۹۸۹» خدایا! به حق این نام‌هایی که ذکر کردم و آن را خواندم و تو حق آن را بهتر از من می‌دانی.

«۴۹۹۰» خدای آگاه به مصالح و عواقب امور و حکیم در تکالیف شما.

«۴۹۹۱» شما در بندید و بر آنچه آوردید عذاب می‌شوید؛ و خداوند غالب بر شما، دانای رازها و آگاه به ضمیرهاست.

«۴۹۹۲» او آگاه است به آنچه از گرما و سرما برای بدن مفید است.

«۴۹۹۳» معبودی جز خدای یگانه نیست... آگاه به درون‌ها.

«۴۹۹۴» به اجزا و جوانب همه‌ی اشیاء آگاه و آشنا بود.

«۴۹۹۵» ای شناساننده!

۴-۱-۷- آگاهی: (آگاه‌ترین، آگاه، آگاهی‌بخش)

«۴۹۹۶» منزّه است دانایی که چه آگاه است.

«۴۹۹۷» ای آگاه‌تر از هر آگاه.

«۴۹۹۸» اوست که بر بندگان خود، قاهر و مسلط است و اوست حکیم آگاه!

«۴۹۹۹» برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها آگاه است.

«۵۰۰۰» باشکوه‌تر از آن است که دیده‌ها او را دریابند؛ لکن او دیده‌ها را در می‌یابد، و او خدایی مهربان و آگاه است.

«۵۰۰۱» منزّهی تو خدای آگاه نوآفرین.

«۵۰۰۲» معبودی جز تو نیست، باریک‌بین، آگاه؛ و بر همگان به آنچه کرده‌اند، اشراف

داری.

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

﴿٥٠٣﴾ الْخَيْرُ تَعْلَمُ مَا فِي
 أَنْتَ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ الْخَيْرُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا
 فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي {٥٣٩}

﴿٥٠٤﴾ الْخَيْرُ لَا تُغْشَى ۖ هُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ۚ لَا تُغْشَى بَصَرَهُ الظُّلُمَةُ وَلَا يَسْتُرُ مِنْهُ بَصَرُ الظُّلُمَةِ ۚ سَتْرُهُ: {٠٨٩٨}

﴿٥٠٥﴾ بِذُنُوبٍ عِبَادِهِ خَبِيرًا ﴿٥٠٦﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَى بِهِ
بِذُنُوبٍ عِبَادِهِ خَبِيرًا {الفرقان: ٥٨}

﴿٥٠٦﴾ عِبَادِهِ لَخَيْرٌ بَصِيرٌ ﴿٥٠٦﴾ وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ﴿٥٠٦﴾ إِنَّ اللَّهَ لَعَبَادَهُ لَحَكِيمٌ بَصِيرٌ ﴿٥٠٦﴾ {فاطر: ٣١}

{٥٠٧} بَعْدَهُ خَيْرٌ ﴿٥٠٨﴾ بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ ﴿٥٠٩﴾ وَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٥١٠﴾

﴿٥٠٩﴾ بِمَا يَعْمَلُونَ خَيْرٌ ﴿٥٠٩﴾ وَإِنْ كَلَّا لَمَا يُؤْفِقُنَهُمْ رَبُّكَ أَعْمَاهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٥٠٩﴾

﴿٥٠١﴾ خَيْرُ ﴿٥٠١﴾ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ، وَ حُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ، إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ {العاديات: ٩-١١}

{٥٠١١} خَيْرُ ﴿سُبْحَانَهُ مِنْ خَيْرٍ مَا أَكْرَمَهُ﴾ {٥٠٤٧}

{٥٠١٢} خَيْرِ ﴿يَا خَيْرَ﴾ {٥٠٣٩}

﴿٥٠١٣﴾ خَيْرٌ ﴿٥٠١٤﴾ خَيْرٌ كُلُّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِمَا تَمْضِيهِ خَيْرٌ؛ {٠١٤٢}

﴿٥٠١٥﴾ خَيْرٌ بِمَا تُخْفِي الضَّمَائِرُ ﴿٥٠١٦﴾ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٠١٧﴾ هُوَ خَيْرٌ بِمَا تُخْفِي الضَّمَائِرُ وَتَكُنُّ مِنْهُ الصُّدُورُ {٥٠١٨} ﴿٥٠١٩﴾ وَأَقْسَمُ بِاللَّهِ هَـذِهِ لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَخْرُجَنَّ فَلا

﴿٥٠١٧﴾ خَسِبَ مَا تَفْعَلُونَ. وَتَذَى الْحَيَاءَ تَحْسَبُهَا حَامِلَةً وَهِيَ تَمُتُ مِمَّا السَّحَابِ صُنِعَ اللَّهُ

﴿٥٠:١٨﴾ خَسِدُ مَا يَصْنَعُونَ ﴿١٩﴾ قَالِ لِّلْمُؤْمِنِينَ أَصْبِرُوا مِثْلَ مَا أَصْبَرْتُمْ وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِطَوَائِفٍ مِّنْهُمْ فَذَرَيْنَاهُمْ وَأَبْقَيْنَا لَكَ هَلِ اتَّبَعُ النَّاسُ أَمْرًا إِذْ يَخْلَوْنَ فِي أَحْضَانِ أَسْرَارِهِمْ فَأَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِحَصَنِهِمْ فَأَنشَرْنَاهُمْ فَجَنَّدْنَاهُمْ لِقَائِكَ أَصْحَابُ الْمُنَافِقِ إِذْ يَقُولُ سَوَاءٌ عَلَيْنَا فِتْنَتُهُمْ كَمَا عَلَيْنَا فِتْنَتُهُمْ فَتَمْنَّوْنَ فِيهِمْ وَقُمْ فِيهِمْ وَتَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا شُرَاقِدَنَا فَفَتَنُوا قُلُوبَهُمْ وَأَنزَلْنَا فِي قُلُوبِهِمُ الْغَيَّ وَأَنزَلْنَا الْحُمُومَ فِي ثِيَابِهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ إِنَّا نَرَى الْوَحْيَ وَأَنزَلْنَا إِلَهُكُمْ إِلَهُكُمْ فَتَلَوْنَاهُمْ فِي حِجَابِ مُّقْتَدِرٍ ﴿٢١﴾ الَّذِي أَتَقَنَ كُلُّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ﴾ {النمل: ٨٨}

أَزْكٰى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ؛ {النور: ٣٠}

«دانش و آگاهی»

«۵۰۳» تو دل رحم و مهربان و آگاهی؛ به آن چه در نفسم می گذرد آگاهی، و من به آن چه در نفست می گذرد آگاه نیستم.

«۵۰۴» او ریزین و آگاه است؛ تاریکی، بینایی او را فرا نمی گیرد و هیچ پوششی چیزی را از او نمی پوشاند.

«۵۰۵» و توکل کن بر آن زنده ای که هرگز نمی میرد و تسبیح و حمد او را بجا آور و همین بس که او از گناهان بندگانش آگاه است!

«۵۰۶» و آنچه از کتاب به تو وحی کردیم حق است و تصدیق کننده و هماهنگ با کتب پیش از آن خداوند نسبت به بندگانش خبیر و بیناست!

«۵۰۷» نسبت به بندگانش آگاه است.

«۵۰۸» و خدا به آنچه عمل می کنید، آگاه است.

«۵۰۹» و پروردگارت اعمال هر یک را بی کم و کاست به آن ها خواهد داد او به آنچه عمل می کنند آگاه است!

«۵۱۰» آیا نمی داند در آن روز که تمام کسانی که در قبرها هستند برانگیخته می شوند، و آنچه در درون سینه هاست آشکار می گردد، در آن روز پروردگارشان از آن ها کاملاً با خبر است!

«۵۱۱» منزّه است آگاهی که چه بزرگوار است.

«۵۱۲» ای آگاه.

«۵۱۳» تو بر هر کار توانا و بر آنچه می گذرد، دانایی.

«۵۱۴» ای آن که به همه چیز آگاه است.

«۵۱۵» او به آنچه باطن ها مخفی می کنند و سینه ها از او پنهان می دارند آگاه است.

«۵۱۶» آن ها با نهایت تأکید سوگند یاد کردند که اگر به آنان فرمان دهی، (از خانه و اموال خود) بیرون می روند (و جان را در طبق اخلاص گذارده تقدیم می کنند) بگو: «سوگند یاد نکنید شما طاعت خالصانه نشان دهید که خداوند به آنچه انجام می دهید آگاه است!»

«۵۱۷» کوه ها را می بینی، و آن ها را ساکن و جامد می پنداری، درحالی که مانند ابر در حرکتند این صنع و آفرینش خداوندی است که همه چیز را متقن آفریده او از کارهایی که شما انجام می دهید مسلماً آگاه است!

«۵۱۸» به مؤمنان بگو چشم های خود را (از نگاه به نامحرمان) فروگیرند، و عفاف خود را حفظ کنند این برای آنان پاکیزه تر است خداوند از آنچه انجام می دهید آگاه است!

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

- ﴿٥٠١٩﴾ خَيْرٌ عَلِيمٌ ﴿٥٠٢٠﴾ خَيْرٌ لَا يَذْهَلُ ﴿٥٠٢١﴾ خَيْرٌ بَصِيرٌ ﴿٥٠٢٢﴾ خَيْرٌ بَفْقَرِي ﴿٥٠٢٣﴾ خَيْرٌ لِعَلْمِهِ ﴿٥٠٢٤﴾ اللَّطِيفُ الْخَيْرُ ﴿٥٠٢٥﴾ عَلِيمٌ خَيْرٌ
- ﴿٥٠٢٦﴾ الْمُخْبِرُ عَنْ نَفْسِكَ ﴿٥٠٢٧﴾ مُنْبِئٌ ﴿٧-١-٥﴾ نَبَأُ: (مُنْبِئٌ)
- ﴿٥٠٢٨﴾ مُطَالِعُ مَسَرَّاتِ السَّرَائِرِ ﴿٥٠٢٩﴾ الْمُطَّلِعُ الْعَالِمُ ﴿٥٠٣٠﴾ مُطَّلِعُ أَنْبِيَائِهِ وَأَيْمَتِهِ ﴿٥٠٣١﴾ مُطَّلِعُ عَلَى مَا يَمْنَعُكَ وَيَمْنَعُ الشَّيْطَانَ مِنْهُ ﴿٥٠٣٢﴾ الْمُطَّلِعُ عَلَى السَّرَائِرِ ﴿٥٠٣٣﴾ الْمُطَّلِعُ عَلَى أُمُورِي كُلِّهَا ﴿٥٠٣٤﴾ الْمُطَّلِعُ عَلَى خَفِيِّ السِّرِّ ﴿٥٠٣٥﴾ الْمُطَّلِعُ عَلَى خَلْقِهِ
- ﴿٥٠١٩﴾ فَإِنَّهُ مُضْطَرُّ إِلَيْكَ فَقِيرٌ إِلَى مَا فِي يَدَيْكَ وَأَنْتَ غَنِيٌّ عَنْهُ ﴿٥٠٢٠﴾ أَنْتَ... خَيْرٌ لَا يَذْهَلُ ﴿٥٠٢١﴾ وَكَفَى بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٥٠٢٢﴾ يَا خَيْرًا بِفَقَرِي وَفَاقَتِي ﴿٥٠٢٣﴾ يَا خَيْرًا لِعَلْمِهِ ﴿٥٠٢٤﴾ لَا تَدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿٥٠٢٥﴾ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٥٠٢٦﴾ أَنْتَ الْمُخْبِرُ عَنْ نَفْسِكَ فِي كِتَابِكَ النَّاطِقِ وَالنَّبِيِّ الصَّادِقِ ﴿٥٠٢٧﴾ يَا مُنْبِئُ ﴿٧-١-٥﴾ نَبَأُ: (مُنْبِئٌ)
- ﴿٥٠٢٨﴾ أَنْتَ اللَّهُمَّ... مُطَالِعُ مَسَرَّاتِ السَّرَائِرِ مِنْ غَيْرِ تَكْلُفٍ وَلَا تَعَسُفٍ ﴿٥٠٢٩﴾ أَنْتَ الْمُطَّلِعُ الْعَالِمُ ﴿٥٠٣٠﴾ يَا... مُطَّلِعُهُمْ عَلَى سِرِّهِ ﴿٥٠٣١﴾ وَاللَّهُ مُطَّلِعُ عَلَى مَا يَمْنَعُكَ وَيَمْنَعُ الشَّيْطَانَ مِنْهُ ﴿٥٠٣٢﴾ سُبْحَانَ الْمُطَّلِعِ عَلَى السَّرَائِرِ عَالِمِ الْخَفِيَّاتِ ﴿٥٠٣٣﴾ أَنْتَ الْعَالِمُ بِحَالِي وَحَاجَتِي وَكَثْرَةِ ذُنُوبِي وَالْمُطَّلِعُ عَلَى أُمُورِي كُلِّهَا ﴿٥٠٣٤﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... الْمُطَّلِعُ عَلَى خَفِيِّ السِّرِّ ﴿٥٠٣٥﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمُطَّلِعُ عَلَى خَلْقِهِ ﴿٥٠٣٦﴾

«دانش و آگاهی»

«۵۰۱۹» پس بدرستی که او در بیچارگی اش به آنچه نزد توست نیازمند است و تو از او بی‌نیاز؛ و تو به حال او آگاه و دانایی.

«۵۰۲۰» تویی آگاهی که فراموش نمی‌کند.

«۵۰۲۱» کافی است که پروردگارت از گناهان بندگان آگاه، و نسبت به آن بیناست.

«۵۰۲۲» ای آگاه به نیاز و تنگدستی من!

«۵۰۲۳» ای آگاه به دانایی خویش.

«۵۰۲۴» چشم‌ها او را نمی‌بینند ولی او همه‌ی چشم‌ها را می‌بیند و او بخشنده و آگاه چیز است.

«۵۰۲۵» آگاهی از زمان قیام قیامت مخصوص خداست، و اوست که باران را نازل می‌کند، و آنچه را که در رحم‌ها (ی مادران) است می‌داند، و هیچ کس نمی‌داند فردا چه به دست می‌آورد، و هیچ کس نمی‌داند در چه سرزمینی می‌میرد؟ خداوند عالم و آگاه است!

«۵۰۲۶» تو در کتاب گویایت و خبر راستت از خود خبر داده‌ای.

۵-۱-۷- خبردهنده

«۵۰۲۷» ای خبردهنده!

۶-۱-۷- آگاه

«۵۰۲۸» عالم به اسرار و نهانی، بدون هیچ زحمت و سختی.

«۵۰۲۹» تو آگاه و دانایی.

«۵۰۳۰» ای... آگاه‌کننده‌ی پیامبران و امامان بر اسرارش!

«۵۰۳۱» و خداوند آگاه است از آنچه شیطان را از من و تو دور نگاه می‌دارد.

«۵۰۳۲» منزّه است خداوند آگاه از نهاد انسان‌ها و دانای امور پوشیده.

«۵۰۳۳» از حالم، نیازم و فراوانی گناهانم آگاهی و از همه‌ی امورم اطلاع داری.

«۵۰۳۴» خدایا... تو آگاه بر اسرار نهانی.

«۵۰۳۵» ستایش مخصوص خدایی است که... بر آفرینش خود، آگاه است.

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

- ﴿٥٠٣٦﴾ الْمُطَّلِعُ عَلَى كُلِّ خَفِيَّةٍ ﴿٥٠٣٦﴾ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْمُطَّلِعُ عَلَى كُلِّ خَفِيَّةٍ؛ {٠٠٦٤}
- ﴿٥٠٣٧﴾ الْمُطَّلِعُ عَلَى مَا فِي ﴿٥٠٣٧﴾ اللَّهُ أَكْبَرُ الْمُتَجَلَّلُ عَنْ صِفَاتِ الْمَخْلُوقِينَ الْمُطَّلِعُ عَلَى مَا فِي قُلُوبِ الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ؛ {٠٥٣٩}
- ﴿٥٠٣٨﴾ مُطَّلِعٌ عَلَى أَحِبَّائِي ﴿٥٠٣٨﴾ هَا أَنَا ذَا يَا ابْنَ عِمْرَانَ مُطَّلِعٌ عَلَى أَحِبَّائِي؛ {٢٢٨٦}
- ﴿٥٠٣٩﴾ مُطَّلِعٌ عَلَى النَّيَّاتِ ﴿٥٠٣٩﴾ يَا مُطَّلِعُ عَلَى النَّيَّاتِ؛ {٠٠٠٢}
- ﴿٥٠٤٠﴾ مُطَّلِعٌ عَلَى خَزَائِنِ الْقُلُوبِ ﴿٥٠٤٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ مُطَّلِعٌ عَلَى خَزَائِنِ الْقُلُوبِ؛ {٠٠٠٩}
- ﴿٥٠٤١﴾ مُطَّلِعٌ عَلَى خَوَازِنِ الْقُلُوبِ ﴿٥٠٤١﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ مُطَّلِعٌ عَلَى خَوَازِنِ الْقُلُوبِ؛ {١٣١٢}
- ﴿٥٠٤٢﴾ مُطَّلِعٌ عَلَى تَحْلُمٍ عَنِّي ﴿٥٠٤٢﴾ أَنْتَ مُطَّلِعٌ عَلَى تَحْلُمٍ عَنِّي؛ {٠٤٥٩}
- ﴿٥٠٤٣﴾ مُطَّلِعٌ عَلَيْنَا ﴿٥٠٤٣﴾ اللَّهُ مُطَّلِعٌ عَلَيْنَا؛ {٠٣٦٦}
- ﴿٥٠٤٤﴾ مُطَّلِعٌ عَلَيْهِ ﴿٥٠٤٤﴾ أَنْتَ مُطَّلِعٌ عَلَيْهِ؛ {١٧٩٢}
- ﴿٥٠٤٥﴾ مُطَّلِعٌ عَلَى الْأَسْرَارِ ﴿٥٠٤٥﴾ يَا مُطَّلِعاً عَلَى الْأَسْرَارِ؛ {٠٠٣٠}
- ٧-٢- يقظة، إرصاد، مراقبة، نظارة، رؤية، بصيرة، سمع، شهود

٧-٢-١- يقظة: (ذُو الْعَرْشِ الَّذِي لَا يَنَامُ، يَقْظَانُ)

- ﴿٥٠٤٦﴾ ذُو الْعَرْشِ الَّذِي لَا يَنَامُ ﴿٥٠٤٦﴾ يَا ذَا الْعَرْشِ الَّذِي لَا يَنَامُ؛ {١٠٦٦}
- ﴿٥٠٤٧﴾ يَقْظَانُ لَا يَسْهُو ﴿٥٠٤٧﴾ يَا يَقْظَانُ لَا يَسْهُو؛ {٠٠٢٩}

٧-٢-٢- إرصاد: (رَاصِدٌ، رَصِدٌ، مُرَاصِدٌ، بِالْمُرْصَادِ)

- ﴿٥٠٤٨﴾ رَاصِدٌ ﴿٥٠٤٨﴾ يَا رَاصِدٌ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٥٠٤٩﴾ رَصِدُ الرَّاصِدِينَ ﴿٥٠٤٩﴾ لَأَنْكَ عِمَادُ الْمُعْتَمِدِينَ وَرَصِدُ الرَّاصِدِينَ؛ {٠٢١٥}
- ﴿٥٠٥٠﴾ رَصِدُ الْمُرْتَصِدِ ﴿٥٠٥٠﴾ يَا رَصِدَ الْمُرْتَصِدِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٥٠٥١﴾ مُرَاصِدُ حَرَكَاتِ الْقُلُوبِ ﴿٥٠٥١﴾ أَنْتَ اللَّهُمَّ مُشَاهِدُ هَوَاجِسِ النُّفُوسِ وَ مُرَاصِدُ حَرَكَاتِ الْقُلُوبِ؛ {١٠٥٨}
- ﴿٥٠٥٢﴾ الْمُرْصَادُ ﴿٥٠٥٢﴾ إِنَّ رَبَّكَ لِبَالِ مُرْصَادٍ؛ {الفجر: ١٤}

٧-٢-٣- مراقبة: (رَقِيبٌ)

- ﴿٥٠٥٣﴾ الرَّقِيبُ ﴿٥٠٥٣﴾ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ؛ {المائدة: ١١٧}

«دانش و آگاهی»

«۵۰۳۶» هیچ چاره‌جویی و نیرویی کارساز نیست جز با تکیه بر خداوند بلندپایه و بزرگ؛ که بر هر نهانی آگاه است.

«۵۰۳۷» خداوند بزرگ‌تر است، خدایی که از صفات آفریده‌ها بالاتر است، و از آن چه در قلب های تمامی آفریدگان می‌گذرد آگاه است.

«۵۰۳۸» آگاه باش این من هستم ای پسر عمران! که بر دوستان خود آگاهی کامل دارم.

«۵۰۳۹» ای آگاه بر قصدها!

«۵۰۴۰» منزّه است آن که بر گنجینه‌های دل‌ها آگاه است.

«۵۰۴۱» منزّه است خدایی که بر راز دل‌ها آگاه است.

«۵۰۴۲» تو از من آگاهی و با من بردباری می‌کنی.

«۵۰۴۳» خداوند بر ما آگاه است.

«۵۰۴۴» تو از او آگاهی.

«۵۰۴۵» ای آگاه از اسرار.

۷-۲- بیداری، دیدبانی، مراقبت، نظارت، دیدن، بصیرت، شنیدن، شاهدبودن

۷-۲-۱- بیداری، صاحب عرشی که نمی‌خوابد

«۵۰۴۶» ای دارنده عرش که هرگز نمی‌خوابی.

«۵۰۴۷» ای بیداری که غافل نمی‌شود!

۷-۲-۲- دیدبانی: (دیدبان، دیدبانی، در جایگاه دیدبانی)

«۵۰۴۸» ای رصدکننده.

«۵۰۴۹» چرا که تویی تکیه‌گاه اعتمادکنندگان و مقصود جویندگان.

«۵۰۵۰» ای نگهبان مراقبت‌کننده!

«۵۰۵۱» تو ای خدا به آنچه به جان‌ها خطور می‌کند آگاهی؛ و درک‌مین حرکت دل‌هایی.

«۵۰۵۲» همانا پروردگار تو رصدکننده است.

۷-۲-۳- مراقب

«۵۰۵۳» ولی هنگامی که مرا از میانشان برگرفتی، تو خود مراقب آن‌ها بودی و تو بر هر چیز،

گواهی!

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

﴿٥٠٥٤﴾ الرَّقِيبُ الْحَاضِرُ	﴿٥٠٥٤﴾ أَنْتَ الرَّقِيبُ الْحَاضِرُ؛ {٠٢٨١}
﴿٥٠٥٥﴾ الرَّقِيبُ الْحَفِیْظُ	﴿٥٠٥٥﴾ أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّطِیْفُ الْخَبِيرُ الْقَائِمُ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ الرَّقِيبُ الْحَفِیْظُ؛ {٠٩٨٢}
﴿٥٠٥٦﴾ الرَّقِيبُ الَّذِي لَا يَسْهُو	﴿٥٠٥٦﴾ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ... الرَّقِيبُ الَّذِي لَا يَسْهُو؛ {٠٦٤٦}
﴿٥٠٥٧﴾ الرَّقِيبُ الشَّهِيدُ	﴿٥٠٥٧﴾ أَنْتَ... الرَّقِيبُ الشَّهِيدُ؛ {١٢٣٨}
﴿٥٠٥٨﴾ الرَّقِيبُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ	﴿٥٠٥٨﴾ أَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٠٣٠}
﴿٥٠٥٩﴾ الرَّقِيبُ عَلَى	﴿٥٠٥٩﴾ أَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَى؛ {٠١٠٤}
﴿٥٠٦٠﴾ الرَّقِيبُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ	﴿٥٠٦٠﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... الظَّاهِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَ الرَّقِيبُ عَلَيْهِ؛ {٠٠٣٢}
﴿٥٠٦١﴾ الرَّقِيبُ مِنْ وَرَاءِ الْكَرَامِ الْكَاتِبِينَ	﴿٥٠٦١﴾ كُلُّ سَيِّئَةٍ أَمَرْتُ بِإثْبَاتِهَا الْكَرَامَ الْكَاتِبِينَ الَّذِينَ وَكَّلْتَهُمْ بِحِفْظِ مَا يَكُونُ مِنِّي وَ جَعَلْتَهُمْ شُهُودًا عَلَى مَعَ جَوَارِحِي وَ كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَى مِنْ وَرَائِهِمْ؛ {٠٤٢٩}
﴿٥٠٦٢﴾ رَقِيبٌ	﴿٥٠٦٢﴾ يَا رَقِيبُ؛ {٠٠٣٩}
﴿٥٠٦٣﴾ رَقِيبٌ	﴿٥٠٦٣﴾ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبٌ وَ عَلَى كُلِّ أَمْرٍ حَسِيبٌ؛ {٠٢٥٤}
﴿٥٠٦٤﴾ رَقِيبٌ خَبِيرٌ	﴿٥٠٦٤﴾ إِنَّهُ رَقِيبٌ خَبِيرٌ؛ {٠٦٨١}
﴿٥٠٦٥﴾ رَقِيبٌ قَرِيبٌ	﴿٥٠٦٥﴾ فَإِنَّكَ مُجِيبٌ مُثِيبٌ رَقِيبٌ قَرِيبٌ؛ {٠٠١٢}
﴿٥٠٦٦﴾ رَقِيبٌ لَا يَعْقِلُ	﴿٥٠٦٦﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ رَقِيبٌ لَا يَعْقِلُ؛ {١٢٣٩}
﴿٥٠٦٧﴾ رَقِيبٌ	﴿٥٠٦٧﴾ وَ اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَ الْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا؛ {النساء: ١}
﴿٥٠٦٨﴾ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبٌ	﴿٥٠٦٨﴾ كَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا؛ {الأحزاب: ٥٢}
﴿٥٠٦٩﴾ نِعَمَ الرَّقِيبِ	﴿٥٠٦٩﴾ يَا نِعَمَ الرَّقِيبِ؛ {٠٠٧٦}
٢-٧-٢-٤- نَظَارَةٌ: (أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ، أَكْرَمَ النَّاطِرِينَ، أَنْظَرَ، نَاطِرٌ)	
﴿٥٠٧٠﴾ أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ	﴿٥٠٧٠﴾ يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ؛ {٠٠٣٩}
﴿٥٠٧١﴾ أَكْرَمَ النَّاطِرِينَ	﴿٥٠٧١﴾ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ خَيْرَ الْغَافِرِينَ وَ أَكْرَمَ النَّاطِرِينَ؛ {٠٠٥٧}
﴿٥٠٧٢﴾ أَنْظَرَ النَّاطِرِينَ	﴿٥٠٧٢﴾ يَا أَنْظَرَ النَّاطِرِينَ؛ {٠٥٤٦}
﴿٥٠٧٣﴾ أَنْظِرْ لِي مِنْ لِنَفْسِي	﴿٥٠٧٣﴾ أَنْتَ أَنْظِرْ لِي مِنْ لِنَفْسِي؛ {٠٢٧١}

«دانش و آگاهی»

﴿۵۰۵۴﴾ تو مراقبی و حاضر.

﴿۵۰۵۵﴾ از تو می‌خواهم بدین روی که تو خداوندی هستی که هیچ معبودی جز تو نیست، باریک‌بین و آگاهی، بر همه و بر آنچه انجام داده‌اند مشرفی، و نیز مراقب و نگاه‌بان.

﴿۵۰۵۶﴾ منزّهی تو، معبودی جز تو نیست... مراقبی که غفلت نمی‌کند.

﴿۵۰۵۷﴾ تو... مراقب و ناظری.

﴿۵۰۵۸﴾ تویی ناظر بر هر چیز.

﴿۵۰۵۹﴾ تو مراقب منی.

﴿۵۰۶۰﴾ خدایا، تو... بر هر چیز آشکار و مراقب آن هستی.

﴿۵۰۶۱﴾ هر کار ناپسندی را به نویسندگان گرامی‌ات دستور یادداشت کردن دادی، همان نویسندگانی که آن‌ها را موظف بر ثبت اعمال من کردی، و آن‌ها را همراه با اعضاء و جوارحم گواه بر من کردی، و مشرف بر آن‌ها خودت نیز مراقب من بودی.

﴿۵۰۶۲﴾ ای دیده‌بان.

﴿۵۰۶۳﴾ ای آن که مراقب همه‌چیز است و حساب همه‌چیز را دارد.

﴿۵۰۶۴﴾ همانا او مراقبی آگاه است.

﴿۵۰۶۵﴾ تو اجابت‌کننده و پاداش‌دهنده و مراقب و نزدیکی.

﴿۵۰۶۶﴾ منزّه است نگهبانی که غافل نمی‌شود.

﴿۵۰۶۷﴾ و از خدایی بهره‌یزید که هنگامی که چیزی از یکدیگر می‌خواهید، نام او را می‌برید!

(و نیز) (از قطع رابطه با) خویشاوندان خود، پرهیز کنید! زیرا خداوند، مراقب شماست.

﴿۵۰۶۸﴾ خداوند ناظر و مراقب هر چیز است.

﴿۵۰۶۹﴾ ای بهترین مراقب.

۷-۲-۴- نظارت: (بیناترین و گرامی‌ترین ناظر، بیناتر، بینا)

﴿۵۰۷۰﴾ ای بیناترین بینایان.

﴿۵۰۷۱﴾ ای مهربان‌ترین مهربانان و بهترین آمرزندگان و بزرگوarterترین بینندگان.

﴿۵۰۷۲﴾ ای نگرنده‌ترین نگرندگان.

﴿۵۰۷۳﴾ تو بیش از خودم به من نظر و لطف داری.

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

﴿٥٠٧٤﴾ أَنْظَرُ مِنِّْي لِنَفْسِي	﴿٥٠٧٤﴾ أَنْتَ أَنْظَرُ مِنِّْي لِنَفْسِي؛ {٠٠٢٨}
﴿٥٠٧٥﴾ النَّاطِرُ	﴿٥٠٧٥﴾ أَنْ اللَّهَ النَّاطِرُ لَهُ؛ {٢٢٤٤}
﴿٥٠٧٦﴾ النَّاطِرُ فِي حَوَائِجِهِمْ	﴿٥٠٧٦﴾ أَنْتَ النَّاطِرُ فِي حَوَائِجِهِمْ؛ {٢٠٠١}
﴿٥٠٧٧﴾ نَاطِرُ	﴿٥٠٧٧﴾ يَا نَاطِرُ؛ {٠٠٣٩}
﴿٥٠٧٨﴾ نَاطِرُ	﴿٥٠٧٨﴾ فَأَجِدْكَ فِي الْأُمُورِ نَاصِرًا وَنَاطِرًا؛ {٠٠١٧}

٥-٢-٧- رؤية: (رائي، مُرَى)

﴿٥٠٧٩﴾ الَّذِي رَأَى	﴿٥٠٧٩﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي... سَمِعَ وَرَأَى؛ {٠٠٦٤}
﴿٥٠٨٠﴾ الرَّائِي	﴿٥٠٨٠﴾ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا إِنَّهُ... الرَّائِي؛ {٠٠٠٤}
﴿٥٠٨١﴾ رَائِي	﴿٥٠٨١﴾ يَا رَائِي؛ {٠٠٢٩}
﴿٥٠٨٢﴾ رَائِي اللَّحُوظِ	﴿٥٠٨٢﴾ يَا رَائِي اللَّحُوظِ وَيَا سَامِعَ اللَّفُوظِ، وَيَا قَاسِمَ الْحُطُوظِ بِإِخْصَائِهِ الْحَفِيطِ؛ {٠٦٨٤}
﴿٥٠٨٣﴾ مَنْ يَرَى أَثَرَ النَّمْلِ	﴿٥٠٨٣﴾ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى أَثَرَ النَّمْلِ فِي الصَّفَا وَخَفَقَانَ الطَّيْرِ فِي الْهَوَاءِ؛ {٠٣٧٠}
﴿٥٠٨٤﴾ مَنْ يَرَى وَقَعَ الطَّيْرِ	﴿٥٠٨٤﴾ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى أَثَرَ النَّمْلِ فِي الصَّفَا وَقَعَ الطَّيْرِ فِي الْهَوَاءِ؛ {٠٠٦٤}
﴿٥٠٨٥﴾ مَنْ يَرَى وَلَا يُرَى	﴿٥٠٨٥﴾ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى وَلَا يُرَى وَهُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى؛ {١٤٤٤}
﴿٥٠٨٦﴾ مَنْ يَرَى وَقَعَ الطَّيْرِ فِي الْهَوَاءِ	﴿٥٠٨٦﴾ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى وَقَعَ الطَّيْرِ فِي الْهَوَاءِ؛ {١٤٣٠}
﴿٥٠٨٧﴾ مَرَى أَنْبِيَاءَهُ وَأَيْمَنَهُ مُلُوكَهُ	﴿٥٠٨٧﴾ يَا... مَرَى أَنْبِيَاءَهُ وَأَيْمَنَهُ مُلُوكَهُ؛ {٠٠٢٩}

٦-٢-٧- بصيرة: (أَبْصَرَ، بَصِيرٌ، مُبْصِرٌ)

﴿٥٠٨٨﴾ أَبْصَرَ	﴿٥٠٨٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ لَطِيفٍ مَا أَبْصَرَهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٥٠٨٩﴾ أَبْصَرَ	﴿٥٠٨٩﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ سَخِيٍّ مَا أَبْصَرَهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٥٠٩٠﴾ أَبْصَرَ الْأَبْصَرِينَ	﴿٥٠٩٠﴾ يَا أَبْصَرَ الْأَبْصَرِينَ؛ {٠٠٧٩}
﴿٥٠٩١﴾ أَبْصَرَ الْمُبْصِرِينَ	﴿٥٠٩١﴾ يَا أَبْصَرَ الْمُبْصِرِينَ؛ {٠٠٨٠}
﴿٥٠٩٢﴾ أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ	﴿٥٠٩٢﴾ يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ؛ {٠٠٣٩}

«دانش و آگاهی»

«۵۰۷۴» بیش از خودم به من نظر و لطف داری.

«۵۰۷۵» خداوند بر کار او ناظر است.

«۵۰۷۶» تو در نیازمندی‌شان می‌نگری.

«۵۰۷۷» ای بینا.

«۵۰۷۸» تو را ناظر و یاور خود در کارها می‌یابم.

۵-۲-۷- دیدن: (بیننده، بیناکننده)

«۵۰۷۹» منزّه است خدایی که... شنید و دید.

«۵۰۸۰» برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از

آن نام‌ها بیناست.

«۵۰۸۱» ای بیننده!

«۵۰۸۲» ای بیننده‌ی نگاه‌ها، ای شنونده‌ی حرف‌ها، ای بخش‌کننده‌ی لذت‌ها با آمار دقیق!

«۵۰۸۳» منزّه است آن که جای پای مورچه بر سنگ سخت و اثر بال‌زدن پرندگان را در هوا

می‌بیند.

«۵۰۸۴» منزّه است خدایی که ردّ پای مورچه را بر سنگ صاف می‌بیند و چگونگی قرارگرفتن

پرنده را در هوا می‌بیند.

«۵۰۸۵» منزّه است خدایی که می‌بیند و دیده نمی‌شود و او در دیدگاهی بلندمرتبه است.

«۵۰۸۶» منزّه است آن که قرارگرفتن پرنده در هوا را می‌بیند.

«۵۰۸۷» ای... نشان‌دهنده‌ی فرمانروایی خود به پیامبران و امامانش.

۶-۲-۷- بینایی و بصیرت: (بیناترین، بینا، بینایی‌بخش)

«۵۰۸۸» منزّه است لطیفی که چه بیناست.

«۵۰۸۹» منزّه است بخشنده‌ای که چه بیناست.

«۵۰۹۰» ای بیناترین بینایان.

«۵۰۹۱» ای بیناترین بیناکنندگان.

«۵۰۹۲» ای بیناترین بینایان.

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

- ﴿٥٠٩٣﴾ أَبْصَرَ مَنْ ابْتُغِيَ ﴿٥٠٨١﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... أَبْصَرَ مَنْ ابْتُغِيَ؛
- ﴿٥٠٩٤﴾ أَبْصَرَ مِنْ أَنْ تُدْرِكَ ﴿٥٠٩٣﴾ أَنْتَ أَسْمَعُ وَأَبْصِرُ... مِنْ أَنْ تُدْرِكَ الْعَيَانَ عَظَمَتِكَ أَوْ الْعَيَانَ عَظَمَتِكَ
- ﴿٥٠٩٥﴾ أَبْصَرَ مِنْ كُلِّ بَصِيرٍ ﴿٥٠٣٩﴾ يَا أَبْصَرَ مِنْ كُلِّ بَصِيرٍ؛
- ﴿٥٠٩٦﴾ الْبَصِيرُ ﴿١﴾ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ؛ {الإسراء: ١}
- ﴿٥٠٩٧﴾ الْبَصِيرُ ﴿٥٠٩٣﴾ هُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ؛
- ﴿٥٠٩٨﴾ الْبَصِيرُ ﴿٥٠٨٨﴾ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ الْبَصِيرُ الْخَبِيرُ؛
- ﴿٥٠٩٩﴾ الْبَصِيرُ ﴿٥٠٥٦﴾ أَنْتَ الْبَصِيرُ الَّذِي لَا يَرْتَابُ؛
- ﴿٥١٠٠﴾ الْبَصِيرُ ﴿٥٠٤٦﴾ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ... الْبَصِيرُ الَّذِي لَا يَضِلُّ؛
- ﴿٥١٠١﴾ الْبَصِيرُ ﴿٥٠٨٩﴾ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ... الْبَصِيرُ الَّذِي [لَا يَلْهُو]؛
- ﴿٥١٠٢﴾ الْبَصِيرُ ﴿٥٠٨٩﴾ سُبْحَانَكَ اللَّهُ الْبَصِيرُ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَبْصَرَ مِنْهُ يُبْصِرُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ مَا تَحْتَ سَبْعِ أَرْضِينَ وَيُبْصِرُ مَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ لَا تَغْشَى بَصَرَهُ الظُّلُمَاتُ وَلَا يُسْتَتَرُ عَنْهُ بَسْتَرٌ وَلَا يُؤَارَى مِنْهُ جِدَارٌ وَلَا يَغِيبُ عَنْهُ بَرٌّ وَلَا بَحْرٌ وَلَا يَكُنْ مِنْهُ جَبَلٌ مَا فِي أَصْلِهِ وَلَا قَلْبٌ مَا فِيهِ وَلَا يَسْتَتِرُ مِنْهُ صَغِيرٌ وَلَا كَبِيرٌ وَلَا يَسْتَخْفِي مِنْهُ صَغِيرٌ لِصِغَرِهِ وَلَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ؛ {٥٦٩٠}
- ﴿٥١٠٣﴾ الْبَصِيرُ الصَّادِقُ ﴿٥٠٩١﴾ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْبَصِيرُ الصَّادِقُ؛
- ﴿٥١٠٤﴾ الْبَصِيرُ الْعَالِمُ ﴿٥١٠٠﴾ إِنَّهُ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْعَالِمُ؛
- ﴿٥١٠٥﴾ الْبَصِيرُ الْعَلِيمُ ﴿٥٠٩٦﴾ سُبْحَانَكَ اللَّهُ الْبَصِيرُ الْعَلِيمُ؛
- ﴿٥١٠٦﴾ الْبَصِيرُ الْقَدِيرُ ﴿٥٠٢٧﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ... الْبَصِيرُ الْقَدِيرُ؛
- ﴿٥١٠٧﴾ الْبَصِيرُ الْكَرِيمُ ﴿٥٠٩٢﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَلِكُ الْبَصِيرُ الْكَرِيمُ؛
- ﴿٥١٠٨﴾ الْبَصِيرُ الْوَاسِعُ ﴿٥٤٠﴾ سُبْحَانَكَ الْبَصِيرُ الْوَاسِعُ؛
- ﴿٥١٠٩﴾ الْبَصِيرُ تَعَالَى عَمَّا يَصِفُهُ الْوَاصِفُونَ الْمُشَبِّهُونَ اللَّهَ بِخَلْقِهِ الْمُفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ؛ {٥٤١}

«دانش و آگاهی»

- ﴿۵۰۹۳﴾ خدایا! تو... بیناترین کسی هستی که او را بخواهند.
- ﴿۵۰۹۴﴾ تو... شنواتر و بیناتر... از آن هستی که دیدگان عظمت تو را درک کنند، یا توصیف کنندگان بتوانند تو را توصیف کنند و نهایت تو را دریابند.
- ﴿۵۰۹۵﴾ ای بیناتر از هر بینا.
- ﴿۵۰۹۶﴾ او شنوا و بیناست.
- ﴿۵۰۹۷﴾ او لطیف و آگاه است، شنوا و بیناست.
- ﴿۵۰۹۸﴾ شنوا و بینا و دانا و آگاه است.
- ﴿۵۰۹۹﴾ تو بینایی هستی که دچار تردید نمی‌شود.
- ﴿۵۱۰۰﴾ منزّهی تو، معبودی جز تو نیست... بیننده‌ای که همراه نمی‌شود.
- ﴿۵۱۰۱﴾ خدایا! تو پاک و منزّهی، معبودی جز تو نیست... بینایی که کار بیهوده انجام نمی‌دهد.
- ﴿۵۱۰۲﴾ منزّه است خدای بینایی که هیچ‌کس بیناتر از او نیست، هر چیز را از بالای عرش گرفته تا زیر هفت زمین می‌بیند، و هر چه در تاریکی بیابان و دریاست می‌بیند، و دیده‌ها او را نخواهند دید و او همه را می‌بیند، و او بسی لطیف و ناپیداست، و به همه‌ی امور آگاه است. نه تاریکی مانع بینایی او شود و نه پرده و دیواری حجاب بینائی‌اش شود؛ هیچ‌چیز از بیابان و دریا و آنچه در دل کوه‌ها مخفی است، و نه اسرار دل‌ها و اندیشه‌ی درون‌ها و نه هیچ بزرگ و کوچکی بر او پنهان نیست؛ نه خردی چیزی بر او موجب پنهان‌بودن آن است، و نه چیزی در آسمان و زمین از او پنهان است.
- ﴿۵۱۰۳﴾ خدایا! تو پاک و منزّهی؛ تو خدای بینا و راستگویی.
- ﴿۵۱۰۴﴾ اوست شنوا، بینا، دانا.
- ﴿۵۱۰۵﴾ منزّه است خدای بینای دانا.
- ﴿۵۱۰۶﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست... بینا، توانا.
- ﴿۵۱۰۷﴾ معبودی جز تو نیست، فرمانروای بینای بزرگوار.
- ﴿۵۱۰۸﴾ منزّه است خدای بینا و گشاینده.
- ﴿۵۱۰۹﴾ او شنوا و بیناست، برتر است از آنچه او را توصیف کنند؛ توصیف‌کنندگانی که او را به آفریده‌اش تشبیه کنند و یا بر او تهمت زنند.

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

- ﴿٥١١٠﴾ الْبَصِيرُ ﴿٥١١٠﴾ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ كَانَ نَعْتُهُ لَا يُشَبَّهُ نَعْتَ شَيْءٍ؛ {٠٠٦٠}
- ﴿٥١١١﴾ الْبَصِيرُ لَا بِأَدَاةٍ ﴿٥١١١﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْبَصِيرُ لَا بِأَدَاةٍ؛ {٠٦٩٧}
- ﴿٥١١٢﴾ الْبَصِيرُ لَا بِتَفْرِيقِ آلَةٍ ﴿٥١١٢﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْبَصِيرُ لَا بِتَفْرِيقِ آلَةٍ؛ {٠٦٢٢}
- ﴿٥١١٣﴾ الْبَصِيرُ لَا بِجُزْءٍ ﴿٥١١٣﴾ الْبَصِيرُ لَا بِجُزْءٍ بِهِ أَبْصَرَ كَمَا أَنَا تُبْصِرُ بِجُزْءٍ مِنَّا لَا نَنْتَفِعُ بِهِ فِي غَيْرِهِ وَ لَكِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ لَا يَجْهَلُ شَخْصًا مَنْظُورًا إِلَيْهِ؛ {٠٦٩٧}
- ﴿٥١١٤﴾ الْبَصِيرُ لَا يُحَدُّ وَلَا يُحَسُّ وَلَا يُجَسُّ وَلَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَلَا الْأَحْوَاسُ؛ {٠٧٠١}
- ﴿٥١١٥﴾ بَصِيرٌ ﴿٥١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ؛ {فاطر: ٣١}
- ﴿٥١١٦﴾ بَصِيرٌ ﴿٥١١٦﴾ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ؛ {الحج: ٦١}
- ﴿٥١١٧﴾ بَصِيرٌ ﴿٥١١٧﴾ بَعِيدُهُ خَبِيرٌ بَصِيرٌ؛ {٢١٧٣}
- ﴿٥١١٨﴾ بَصِيرٌ ﴿٥١١٨﴾ لَمْ يَزَلِ اللَّهُ عَلِيمًا سَمِيعًا بَصِيرًا؛ {٠٧٠٣}
- ﴿٥١١٩﴾ بَصِيرٌ ﴿٥١١٩﴾ هُوَ... بِمَا تَعْمَلُ الْخُلُقُ بَصِيرٌ؛ {٠٦٨٦}
- ﴿٥١٢٠﴾ بَصِيرٌ ﴿٥١٢٠﴾ وَصَفَ نَفْسَهُ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى بِأَسْمَاءٍ دَعَا الْخَلْقَ إِذْ خَلَقَهُمْ وَ تَعَبَّدَهُمْ وَ ابْتَلَاهُمْ إِلَى أَنْ يَدْعُوهُ بِهَا فَسَمَّى نَفْسَهُ سَمِيعًا بَصِيرًا؛ {٠٧٠٠}
- ﴿٥١٢١﴾ بَصِيرٌ ﴿٥١٢١﴾ يَا بَصِيرُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٥١٢٢﴾ بَصِيرٌ ﴿٥١٢٢﴾ بَصِيرٌ إِذْ لَا مَنْظُورَ إِلَيْهِ مِنْ خَلْقِهِ؛ {٠٦٨٧}
- ﴿٥١٢٣﴾ بَصِيرٌ ﴿٥١٢٣﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ بَصِيرٍ مَا أَسْلَمَهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٥١٢٤﴾ بَصِيرٌ ﴿٥١٢٤﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ بَصِيرٍ مَا أَسْمَعَهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٥١٢٥﴾ بَصِيرٌ الْبَصْرَاءِ ﴿٥١٢٥﴾ بَصِيرُ الْبَصْرَاءِ؛ {٠٣٦٣}
- ﴿٥١٢٦﴾ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٥١٢٦﴾ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ؛ {آل عمران: ١٥}
- ﴿٥١٢٧﴾ بَصِيرٌ بِعِبَادِكَ ﴿٥١٢٧﴾ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ بِعِبَادِكَ بَصِيرٌ؛ {٠٦٨٥}
- ﴿٥١٢٨﴾ بَصِيرٌ بِعِبَادِهِ ﴿٥١٢٨﴾ وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنْزِلُ بِقَدَرِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ؛ {الشورى: ٢٧}

«دانش و آگاهی»

- «۵۱۱۰» اوست شنوا و بینا و صفت او به صفت دیگران شبیه نیست.
- «۵۱۱۱» ستایش مخصوص خداوندی است که. بیناست اما نه با چشم.
- «۵۱۱۲» ستایش مخصوص خداوندی است که... بیناست اما نه به وسیله‌ی ابزار.
- «۵۱۱۳» بیناست ولی نه با عضو، برعکس ما که با چشم می‌بینیم و استفاده‌ی دیگری از آن نمی‌توانیم ببریم، ولی خداوند، بیناست و به هرچه بدان می‌نگرد جهل ندارد.
- «۵۱۱۴» اوست شنوا و آگاه، نه حدّی دارد و نه محسوس شود و نه بسپیده شود و نه دیده‌ها و نه حواس او را دریابند.
- «۵۱۱۵» خداوند نسبت به بندگان خبیر و بیناست!
- «۵۱۱۶» و خداوند شنوا و بیناست!
- «۵۱۱۷» نسبت به بنده‌اش آگاه و بیناست.
- «۵۱۱۸» خداوند پیوسته دانا شنوا و بینا بوده است.
- «۵۱۱۹» به آنچه آفریدگان انجام می‌دهند بیناست.
- «۵۱۲۰» خداوند خود را به نام‌هایی توصیف کرده که چون آفریدگان را آفرید و پرستش و آزمایش ایشان را اراده کرد، دعوت کرد که او را به آن نام‌ها بخوانند، پس خود را شنوا و بینا نامید.
- «۵۱۲۱» ای بینا.
- «۵۱۲۲» بیناست بدون احتیاج به منظرگاهی از آفریده‌هایش.
- «۵۱۲۳» منزّه است بینایی که چه آشتی جوست.
- «۵۱۲۴» منزّه است بینایی که چه شنواست.
- «۵۱۲۵» بیناترین بینایان.
- «۵۱۲۶» و خدا به (امور) بندگان، بیناست.
- «۵۱۲۷» تو بر هر چیزی قدرت داری و به بندگان بینایی.
- «۵۱۲۸» هرگاه خداوند روزی را برای بندگان وسعت بخشد، در زمین طغیان و ستم می‌کنند از این رو به مقداری که می‌خواهد (و مصلحت می‌داند) نازل می‌کند، که نسبت به بندگان آگاه و بیناست!

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

- ﴿٥١٢٩﴾ بَصِيرٌ بَغِيرِ آلَةٍ
 ﴿٥١٣٠﴾ بَصِيرٌ بَغِيرِ بَصَرٍ
 ﴿٥١٣١﴾ بَصِيرٌ بِكُلِّ شَيْءٍ
 ﴿٥١٣٢﴾ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ
 ﴿٥١٣٣﴾ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ
 ﴿٥١٣٤﴾ بَصِيرٌ بِنَا
 ﴿٥١٣٥﴾ بَصِيرٌ حَكِيمٌ
 ﴿٥١٣٦﴾ سَمِيعٌ بَصِيرٌ
 ﴿٥١٣٧﴾ بَصِيرٌ شَاهِدٌ خَيْرٌ
 ﴿٥١٣٨﴾ بَصِيرٌ عَلِيمٌ
 ﴿٥١٣٩﴾ بَصِيرٌ لَا بَأْدَاءَ
 ﴿٥١٤٠﴾ بَصِيرٌ لَا بَبَصَرَ
 ﴿٥١٤١﴾ بَصِيرٌ لَا بَبَصَرَ
 ﴿٥١٤٢﴾ بَصِيرٌ لَا بَعَيْنٍ مِثْلَ
 عَيْنِ الْمَخْلُوقِينَ
- ﴿٥١٢٩﴾ هُوَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ سَمِيعٌ بَغِيرِ جَارِحَةٍ وَبَصِيرٌ بَغِيرِ آلَةٍ بَلْ
 يَسْمَعُ بِنَفْسِهِ وَبُصِيرٌ بِنَفْسِهِ لَيْسَ قَوْلِي إِنَّهُ سَمِيعٌ يَسْمَعُ بِنَفْسِهِ
 وَبَصِيرٌ يُبْصِرُ بِنَفْسِهِ أَنَّهُ شَيْءٌ وَالنَّفْسُ شَيْءٌ آخَرُ وَلَكِنْ
 أَرَدْتُ عِبَارَةً عَنْ نَفْسِي إِذْ كُنْتُ مَسْتَوْلاً وَإِفْهَاماً لَكَ إِذْ
 كُنْتُ سَائِلاً فَأَقُولُ إِنَّهُ سَمِيعٌ بِكُلِّهِ لَا أَنَّ الْكُلَّ مِنْهُ لَهُ بَعْضٌ وَ
 لَكِنِّي أَرَدْتُ إِفْهَامَكَ؛ {٠١٠٠}
- ﴿٥١٣٠﴾ كَانَ إِلَهًا... بَصِيرٌ بَغِيرِ بَصَرٍ؛ {٠٦٩٤}
- ﴿٥١٣١﴾ أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَاتٍ وَ يَقْبِضْنَ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا
 الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ؛ {الملك: ١٩}
- ﴿٥١٣٢﴾ وَ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ آتُوا الزَّكَاةَ وَ مَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ
 تَحْدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ؛ {البقرة: ١١٠}
- ﴿٥١٣٣﴾ وَ اللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ؛ {البقرة: ٩٦}
- ﴿٥١٣٤﴾ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا؛ {طه: ٣٥}
- ﴿٥١٣٥﴾ أَنَّهُ سَمِيعٌ بَصِيرٌ حَكِيمٌ؛ {٠٦٩٥}
- ﴿٥١٣٦﴾ هُوَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ؛ {٠١٠٠}
- ﴿٥١٣٧﴾ إِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ بَصِيرٌ شَاهِدٌ خَيْرٌ؛ {٠٦٩٦}
- ﴿٥١٣٨﴾ أَنْتَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ خَيْرٌ بَصِيرٌ عَلِيمٌ؛ {٠٠٣٠}
- ﴿٥١٣٩﴾ هُوَ... بَصِيرٌ لَا بَأْدَاءَ؛ {٠٥١١}
- ﴿٥١٤٠﴾ إِنَّهُ بَصِيرٌ لَا بَبَصَرَ؛ {٠٠٩٦}
- ﴿٥١٤١﴾ إِنَّهُ بَصِيرٌ لَا بَبَصَرَ لَأَنَّهُ يَرَى أَثَرَ الذَّرَّةِ السَّحْمَاءِ فِي اللَّيْلَةِ
 الظُّلْمَاءِ عَلَى الصَّخْرَةِ السَّوْدَاءِ وَ يَرَى ذَبِيبَ النَّمْلِ فِي اللَّيْلَةِ
 الدُّجْنَةِ وَ يَرَى مَضَارَهَا وَ مَنَافِعَهَا وَ أَثَرَ سِفَادِهَا وَ فَرَاحَهَا وَ
 نَسَلَهَا فَقُلْنَا عِنْدَ ذَلِكَ إِنَّهُ بَصِيرٌ لَا كَبَصَرَ خَلَقَهُ؛ {٠٠٩٦}
- ﴿٥١٤٢﴾ إِنَّهُ يَسْمَعُ بِمَا يُبْصِرُ وَ يَرَى بِمَا يَسْمَعُ بَصِيرٌ لَا بَعَيْنٍ مِثْلَ عَيْنِ
 الْمَخْلُوقِينَ؛ {٠٦٩٩}

«دانش و آگاهی»

﴿۵۱۲۹﴾ او شنوا و بیناست: شنواست بی عضو گوش، بیناست، بی ابزار چشم، بلکه به نفس خود می شنود و به نفس خود می بیند، اینکه بگوییم: شنواست و به نفس خود می شنود، بیناست و به نفس خود می بیند معنی اش این نیست که او چیزی است و نفسش چیز دیگر؛ بلکه خواستم آنچه در دل دارم به لفظ آورم چون از من پرسیده ای و می خواهم به تو که بفهمانم؛ حقیقت این است که او با تمام ذاتش می شنود و معنی تمام این نیست که او را بعضی باشد بلکه خواستم به تو بفهمانم.

﴿۵۱۳۰﴾ معبودی که... بیناست اما بدون چشم.

﴿۵۱۳۱﴾ آیا به پرندگانی که بالای سرشان است، و گاه بال های خود را گسترده و گاه جمع می کنند، نگاه نکردند؟! جز خداوند رحمان کسی آن ها را بر فراز آسمان نگه نمی دارد، چرا که او به هر چیز بیناست!

﴿۵۱۳۲﴾ و نماز را برپا دارید و زکات را ادا کنید و هر کار خیری را برای خود از پیش می فرستید، آن را نزد خدا (در سرای دیگر) خواهید یافت خداوند به اعمال شما بیناست.

﴿۵۱۳۳﴾ و خداوند به اعمال آن ها بیناست.

﴿۵۱۳۴﴾ چرا که تو همیشه از حال ما آگاه بوده ای!

﴿۵۱۳۵﴾ به راستی او شنوا و بینا و حکیم است.

﴿۵۱۳۶﴾ او شنوا و بیناست.

﴿۵۱۳۷﴾ همانا خداوند شنوا، دانا، بینا، شاهد و آگاه است.

﴿۵۱۳۸﴾ تو مهربان، بخشنده، آگاه و بصیر و دانایی.

﴿۵۱۳۹﴾ بیناست نه با ابزاری.

﴿۵۱۴۰﴾ او بیناست ولی نه با چشم.

﴿۵۱۴۱﴾ او بیناست ولی نه با چشم، زیرا او اثر دانه ی بسیار ریز و سیاه خردل را در شب ظلمانی بر روی سنگ سیاه می بیند و نیز حرکت مورچه را در شب تاریک می بیند و از فایده و زیان آن آگاه است و اثر آمیزش و نسل آن را می بیند، و در نتیجه گفتیم: او بیناست اما نه مانند بینا بودن آفریدگان.

﴿۵۱۴۲﴾ او می شنود به آنچه که می بیند و می بیند به آنچه می شنود؛ بیناست نه با چشمی که مثل چشم آفریدگان باشد.

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

- ﴿٥١٤٣﴾ بَصِيرٌ لَا يَمِثُلُ عَيْنَ الْمَخْلُوقِينَ ﴿٥١٤٣﴾ إِنَّهُ... بَصِيرٌ لَا يَمِثُلُ عَيْنَ الْمَخْلُوقِينَ؛ {٥٦٩٩}
- ﴿٥١٤٤﴾ بَصِيرٌ لَا تَرْتَابُ ﴿٥١٤٤﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ حَيٌّ لَا تَمُوتُ وَخَالِقٌ لَا تُغْلَبُ وَبَصِيرٌ لَا تَرْتَابُ؛ {٥٦٦٧}
- ﴿٥١٤٥﴾ بَصِيرٌ لَا كَبَصَرَ خَلَقَهُ ﴿٥١٤٥﴾ إِنَّهُ بَصِيرٌ لَا كَبَصَرَ خَلَقَهُ؛ {٥٠٩٦}
- ﴿٥١٤٦﴾ بَصِيرٌ ﴿٥١٤٦﴾ لَكِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ لَا يَخْتَمِلُ شَخْصًا مَنْظُورًا إِلَيْهِ؛ {٥٧٠٠}
- ﴿٥١٤٧﴾ بَصِيرٌ لَا يَرْتَابُ ﴿٥١٤٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ... بَصِيرٌ لَا يَرْتَابُ؛ {٥٠٧٠}
- ﴿٥١٤٨﴾ بَصِيرٌ لَا يُوصَفُ بِالْحَاسَةِ ﴿٥١٤٨﴾ بَصِيرٌ لَا يُوصَفُ بِالْحَاسَةِ؛ {٥٧٠٢}
- ﴿٥١٤٩﴾ بَصِيرٌ مَا أَسْلَمَهُ ﴿٥١٤٩﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ بَصِيرٍ مَا أَسْلَمَهُ؛ {٥٢٢٦}
- ﴿٥١٥٠﴾ بَصِيرٌ مَا أَسْمَعَهُ ﴿٥١٥٠﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ بَصِيرٍ مَا أَسْمَعَهُ؛ {٥٢٢٦}
- ﴿٥١٥١﴾ بَصِيرٌ ﴿٥١٥١﴾ كَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا؛ {الفرقان: ٢٠}
- ﴿٥١٥٢﴾ بَصِيرٌ ﴿٥١٥٢﴾ كَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبٍ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا؛ {الاسراء: ١٧}
- ﴿٥١٥٣﴾ بَصِيرٌ بِعِبَادِهِ ﴿٥١٥٣﴾ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا؛ {فاطر: ٤٥}
- ﴿٥١٥٤﴾ بَصِيرٌ لِأَنَّهُ لَا يَخْفَى ﴿٥١٥٤﴾ وَكَذَلِكَ سَمَّيْنَاهُ بَصِيرًا لِأَنَّهُ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ مَا يُدْرِكُ بِالْأَبْصَارِ مِنْ لَوْنٍ أَوْ شَخْصٍ أَوْ غَيْرِ ذَلِكَ وَلَمْ نَصِفْهُ بِبَصَرٍ لَخِطَّةِ الْعَيْنِ؛ {٥٧٠٤}
- ﴿٥١٥٥﴾ بَصِيرٌ لِذَاتِهِ ﴿٥١٥٥﴾ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَالِمًا قَادِرًا حَيًّا قَدِيمًا سَمِيعًا بَصِيرًا لِذَاتِهِ؛ {٥٦٦٣}
- ﴿٥١٥٦﴾ بَصِيرٌ لَطِيفٌ ﴿٥١٥٦﴾ سُبْحَانَكَ... بَصِيرًا لَطِيفًا؛ {٥٢٧٩}
- ﴿٥١٥٧﴾ مُبْصِرٌ ﴿٥١٥٧﴾ يَا مُبْصِرُ؛ {٥٠٢٩}
- ٧-٢-٧- سمع: (أحق من سمع، أسمع، ذو الدعاء السميع، سامع، سميع، مُسْتَمِع، مُسْمِع)
- ﴿٥١٥٨﴾ أَحَقُّ مِنْ أَغَاثٍ وَسَمِعَ ﴿٥١٥٨﴾ أَنْتَ أَحَقُّ مِنْ أَغَاثٍ وَسَمِعَ وَاسْتَجَابَ؛ {٥٢٠٢}
- ﴿٥١٥٩﴾ أَسْمَعُ ﴿٥١٥٩﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ بَصِيرٍ مَا أَسْمَعَهُ؛ {٥٠٤٧}
- ﴿٥١٦٠﴾ أَسْمَعُ ﴿٥١٦٠﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ خَالِقٍ مَا أَصْنَعُهُ وَرَازِقٍ مَا أَوْسَعُهُ وَقَرِيبٍ مَا أَرْفَعُهُ وَمُجِيبٍ مَا أَسْمَعُهُ؛ {٥٠٧٥}
- ﴿٥١٦١﴾ أَسْمَعُ السَّامِعِينَ ﴿٥١٦١﴾ يَا أَسْمَعُ السَّامِعِينَ؛ {٥٠٣٩}
- ﴿٥١٦٢﴾ أَسْمَعُ مَدْعُو ﴿٥١٦٢﴾ يَا أَسْمَعُ مَدْعُو؛ {٥٢٨٦}

«دانش و آگاهی»

«۵۱۴۳» بیناست نه به چشمی که مثل چشم آفریدگان باشد.
«۵۱۴۴» خدایا! تو زنده‌ای نامیرا هستی و پیروزی شکست‌ناپذیر و بینایی که دچار تردید نشود.
«۵۱۴۵» او بیناست اما نه مانند بینا بودن آفریدگان.
«۵۱۴۶» خداوند بیناست ولی آن را که بدو می‌نگرد بر خود بار نمی‌کند.
«۵۱۴۷» منزّه است... بینایی که تردید به دل راه نمی‌دهد.
«۵۱۴۸» بیناست ولی به داشتن چشم معرفی نشود.
«۵۱۴۹» منزّه است بینایی که چه آشتی جوست.
«۵۱۵۰» منزّه است بینایی که چه شنواست.
«۵۱۵۱» و پروردگار تو همواره بصیر و بینا بوده است.
«۵۱۵۲» کافی است که پروردگارت از گناهان بندگان آگاه، و نسبت به آن بیناست.
«۵۱۵۳» اما هنگامی که اجل آنان فرا رسد، او نسبت به بندگان بیناست (و از اعمال و نیات همه آگاه است)!

«۵۱۵۴» همچنین او را بینا می‌نامیم از آن جهت که آنچه با چشم درک شود مانند رنگ و شخص و غیر این‌ها بر او پوشیده نیست ولی او را به بینایی نگاه چشم توصیف نمی‌کنیم.
«۵۱۵۵» خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند به ذات خود دانا، توانا، زنده، دیرین، شنوا و بیناست.

«۵۱۵۶» منزّه‌ی تو ای خدا که... بینا و لطیفی.

«۵۱۵۷» ای بینایی‌بخش!

۷-۲-۷ — شنوایی: (سزاوارترین بر شنوا بودن، شنواترین، شنیدار دعا، شنوا، شنوایی‌بخش)

«۵۱۵۸» تو سزاوارترین کسی هستی که به فریاد رسید، شنید و اجابت کرد.
«۵۱۵۹» منزّه است بینایی که چه شنواست.
«۵۱۶۰» منزّه است آفریدگاری که چه سازنده است و روزی‌دهنده‌ای که چه بسیار بخشنده است و نزدیکی که چقدر بلندمرتبه است و اجابت‌کننده‌ای که چقدر شنواست.
«۵۱۶۱» ای شنواترین شنوندگان.
«۵۱۶۲» ای بهترین خواننده شده.

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

- ﴿٥١٦٣﴾ أَسْمَعُ مِنْ أَنْ تُذَرِكَ
- ﴿٥١٦٤﴾ أَسْمَعُ مَنْ دُعِيَ
- ﴿٥١٦٥﴾ أَسْمَعُ مَنْ سُئِلَ
- ﴿٥١٦٦﴾ أَسْمَعُ مَنْ كُلِّ سَمِيعٍ
- ﴿٥١٦٧﴾ أَسْمَعُ مَنْ نُودِيَ
- ﴿٥١٦٨﴾ ذُو الْعَفْوِ وَالِدُّعَاءِ السَّمِيعِ
- ﴿٥١٦٩﴾ السَّامِعُ لِكُلِّ صَوْتٍ
- ﴿٥١٧٠﴾ السَّامِعُ لِلْأَصْوَاتِ
- ﴿٥١٧١﴾ سَامِعٌ ... النَّجْوَى
- ﴿٥١٧٢﴾ سَامِعٌ
- ﴿٥١٧٣﴾ سَامِعُ أَصْوَاتِ الْمُتَبَهِّلِينَ
- ﴿٥١٧٤﴾ سَامِعُ الْأَصْوَاتِ
- ﴿٥١٧٥﴾ سَامِعُ الدُّعَاءِ
- ﴿٥١٧٦﴾ سَامِعُ الدَّعَوَاتِ
- ﴿٥١٧٧﴾ سَامِعُ الدَّعَوَاتِ
- ﴿٥١٧٨﴾ سَامِعُ السَّرِّ وَالنَّجْوَى
- ﴿٥١٧٩﴾ سَامِعُ الشَّكَايَا
- ﴿٥١٨٠﴾ سَامِعُ الصَّوْتِ
- ﴿٥١٨١﴾ سَامِعُ اللَّفْظِ
- ﴿٥١٨٢﴾ سَامِعُ صَوْتِ يُونُسَ
- ﴿٥١٨٣﴾ سَامِعُ كُلِّ دَعْوَةٍ
- ﴿٥١٨٤﴾ سَامِعُ كُلِّ صَوْتٍ
- ﴿٥١٦٣﴾ أَنْتَ أَسْمَعُ وَأَبْصِرُ... مِنْ أَنْ تُذَرِكَ الْعَيَانَ عَظَمَتَكَ أَوْ
يَصِفَ الْوَاصِفُونَ صِفَتَكَ أَوْ يَبْلُغُوا غَايَتَكَ؛ {٠٠٢٢}
- ﴿٥١٦٤﴾ أَنْتَ... أَسْمَعُ مَنْ دُعِيَ؛ {٠٢٨٧}
- ﴿٥١٦٥﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَقْرَبَ مَنْ دُعِيَ وَ أَسْرَعَ مَنْ أَجَابَ وَ أَكْرَمَ مَنْ
عَفَا وَ أَوْسَعَ مَنْ أَعْطَى وَ أَسْمَعُ مَنْ سُئِلَ؛ {٠٢٨١}
- ﴿٥١٦٦﴾ يَا أَسْمَعُ مِنْ كُلِّ سَمِيعٍ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٥١٦٧﴾ يَا أَسْمَعُ مَنْ نُودِيَ؛ {٠١٣٣}
- ﴿٥١٦٨﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... ذُو الْعَفْوِ الرَّفِيعِ وَ الدُّعَاءِ السَّمِيعِ؛ {١٠٥٥}
- ﴿٥١٦٩﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّامِعُ لِكُلِّ صَوْتٍ؛ {٠٢٦٠}
- ﴿٥١٧٠﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... السَّامِعُ لِلْأَصْوَاتِ؛ {٠٨٠١}
- ﴿٥١٧١﴾ يَا سَامِعَ السَّرِّ وَ النَّجْوَى؛ {٠٠٧٥}
- ﴿٥١٧٢﴾ يَا سَامِعُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٥١٧٣﴾ يَا سَامِعَ أَصْوَاتِ الْمُتَبَهِّلِينَ؛ {١٢٤٤}
- ﴿٥١٧٤﴾ يَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٥١٧٥﴾ يَا سَامِعَ الدُّعَاءِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٥١٧٦﴾ هُوَ لِلدَّعَوَاتِ سَامِعٌ؛ {٠٢٨١}
- ﴿٥١٧٧﴾ يَا سَامِعَ الدَّعَوَاتِ؛ {١٢٤٥}
- ﴿٥١٧٨﴾ يَا سَامِعَ السَّرِّ وَ النَّجْوَى؛ {٠٠٧٥}
- ﴿٥١٧٩﴾ يَا سَامِعَ الشَّكَايَا؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٥١٨٠﴾ يَا سَامِعَ الصَّوْتِ؛ {٠٠٥٧}
- ﴿٥١٨١﴾ يَا رَائِيَ اللَّحْظَ وَ يَا سَامِعَ اللَّفْظِ، وَ يَا قَاسِمَ الْخُطُوطِ
بِإِخْصَائِهِ الْحَقِيقَ؛ {٠٦٨٤}
- ﴿٥١٨٢﴾ يَا سَامِعَ صَوْتِ يُونُسَ الْمَكْرُوبِ؛ {٠٥٣٤}
- ﴿٥١٨٣﴾ أَنْتَ مَوْلَايَ سَامِعُ كُلِّ دَعْوَةٍ؛ {٠٢٥٠}
- ﴿٥١٨٤﴾ يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ؛ {٠٠٠٢}

«دانش و آگاهی»

- «۵۱۶۳» تو... شنواتر و بیناتر... از آن هستی که دیدگان عظمت تو را درک کنند، یا توصیف کنندگان بتوانند تو را توصیف کنند و نهایت تو را دریابند.
- «۵۱۶۴» تو... نسبت به آن که دعا می کند شنونده ترینی.
- «۵۱۶۵» خدایا، تو نزدیک ترین کسی هستی که خوانده شد، و سریع ترین کسی که پاسخ داد، و بزرگوارترین کسی که گذشت کرد، و گشاده دست ترین کسی که بخشید، و شنواترین کسی که مورد درخواست قرار گرفت.
- «۵۱۶۶» ای شنواتر از هر شنونده!
- «۵۱۶۷» ای شنواترین کسی که صدایش زده اند.
- «۵۱۶۸» خدایا! تو... دارای عفو و بخشش ارزشمند و دعای شنیده شده هستی.
- «۵۱۶۹» خدایا، تو هر صدایی را می شنوی.
- «۵۱۷۰» خدایا! تو... شنونده ی صداهایی.
- «۵۱۷۱» ای شنوای اسرار نهانی.
- «۵۱۷۲» ای شنوا.
- «۵۱۷۳» ای شنونده ی صدای زاری کنندگان.
- «۵۱۷۴» ای شنونده ی نداها.
- «۵۱۷۵» ای شنونده ی دعا.
- «۵۱۷۶» او شنونده ی دعاهاست.
- «۵۱۷۷» ای شنونده ی دعاها.
- «۵۱۷۸» ای شنوای اسرار نهانی.
- «۵۱۷۹» ای شنوای گلایه ها.
- «۵۱۸۰» ای شنونده ی صدا.
- «۵۱۸۱» ای بیننده ی نگاه ها، ای شنونده ی حرف ها، ای بخش کننده ی لذت ها با آمار دقیق!
- «۵۱۸۲» ای شنونده ی صدای یونس اندوهگین.
- «۵۱۸۳» تو ای سرور من، شنونده ی هر دعایی.
- «۵۱۸۴» ای شنونده ی هر صدا.

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

﴿٥١٨٥﴾ سَامِعُ كُلِّ نَجْوَى	﴿٥١٨٥﴾ سَامِعُ كُلِّ نَجْوَى
﴿٥١٨٦﴾ سَامِعُ لِكُلِّ صَوْتٍ	﴿٥١٨٦﴾ سَامِعُ لِكُلِّ صَوْتٍ
﴿٥١٨٧﴾ سَامِعُ نِدَاءِ كُلِّ هَائِفٍ	﴿٥١٨٧﴾ سَامِعُ نِدَاءِ كُلِّ هَائِفٍ
﴿٥١٨٨﴾ السَّمِيعُ	﴿٥١٨٨﴾ السَّمِيعُ
﴿٥١٨٩﴾ السَّمِيعُ	﴿٥١٨٩﴾ السَّمِيعُ
﴿٥١٩٠﴾ السَّمِيعُ	﴿٥١٩٠﴾ السَّمِيعُ
﴿٥١٩١﴾ السَّمِيعُ	﴿٥١٩١﴾ السَّمِيعُ
﴿٥١٩٢﴾ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ	﴿٥١٩٢﴾ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
﴿٥١٩٣﴾ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ	﴿٥١٩٣﴾ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
﴿٥١٩٤﴾ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ	﴿٥١٩٤﴾ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
﴿٥١٩٥﴾ السَّمِيعُ الْوَاسِعُ	﴿٥١٩٥﴾ السَّمِيعُ الْوَاسِعُ
﴿٥١٩٦﴾ السَّمِيعُ لِمَنْ نَاجَاهُ	﴿٥١٩٦﴾ السَّمِيعُ لِمَنْ نَاجَاهُ
﴿٥١٩٧﴾ سَمِيعٌ	﴿٥١٩٧﴾ سَمِيعٌ
﴿٥١٩٨﴾ سَمِيعٌ	﴿٥١٩٨﴾ سَمِيعٌ
﴿٥١٩٩﴾ سَمِيعُ الدُّعَاءِ	﴿٥١٩٩﴾ سَمِيعُ الدُّعَاءِ
﴿٥٢٠٠﴾ سَمِيعُ الدُّعَاءِ	﴿٥٢٠٠﴾ سَمِيعُ الدُّعَاءِ
﴿٥٢٠١﴾ سَمِيعُ الدَّعَوَاتِ	﴿٥٢٠١﴾ سَمِيعُ الدَّعَوَاتِ

«دانش و آگاهی»

- ﴿۵۱۸۵﴾ تویی شنونده‌ی همه‌ی نجواها.
- ﴿۵۱۸۶﴾ ای شنونده‌ی هر صدای قوی یا نهانی.
- ﴿۵۱۸۷﴾ خدایا، ای پروردگار هر ایمن و بیمناک و ای شنونده‌ی صدای هر گوینده!
- ﴿۵۱۸۸﴾ تو شنوایی.
- ﴿۵۱۸۹﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها شنواست.
- ﴿۵۱۹۰﴾ او شنوا و بیناست.
- ﴿۵۱۹۱﴾ منزّه است خدای شنوایی که شنواتر از او نیست، از بالای عرش تا زیر هفت زمین را می‌شنود، و در تاریکی بیابان و دریا می‌شنود، و ناله و زاری آفریدگان را می‌شنود، و وسوسه‌ی درون دل‌ها را می‌شنود، و هیچ صدایی مانع از شنوایی او نمی‌شود.
- ﴿۵۱۹۲﴾ و (نیز به یاد آورید) هنگامی را که ابراهیم و اسماعیل، پایه‌های خانه (کعبه) را بالا می‌بردند، (و می‌گفتند): «پروردگارا! از ما بپذیر، که تو شنوا و دانایی!
- ﴿۵۱۹۳﴾ همانا تو خدایی هستی که خدایی جز تو نیست یگانه و یکتایی و آغازگر والا آفریننده‌ی شنوای دانا.
- ﴿۵۱۹۴﴾ شنوای دانایی که برای فرمان تو بازدارنده‌ای نیست.
- ﴿۵۱۹۵﴾ منزّه است خدای شنوای گسترده.
- ﴿۵۱۹۶﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست... شنوا برای کسی که پنهان‌ترین رازش را با او نجوا کند.
- ﴿۵۱۹۷﴾ ای شنوا.
- ﴿۵۱۹۸﴾ منزّه است شنونده‌ای که چه نگهبان است.
- ﴿۵۱۹۹﴾ در آنجا بود که زکریا، (با مشاهده آن همه شایستگی در مریم) پروردگار خویش را خواند و عرض کرد: «خداوند! از طرف خود، فرزند پاکیزه‌ای (نیز) به من عطا فرما، که تو دعا را می‌شنوی!»
- ﴿۵۲۰۰﴾ تویی شنونده‌ی دعا که پاسخگویی‌ات نزدیک است.
- ﴿۵۲۰۱﴾ همانا تو شنونده‌ی دعاهایی.

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

- ﴿٥٢٠٢﴾ سَمِيعٌ بَصِيرٌ سَمِيعٌ ﴿٥٢٠٣﴾ سَمِيعٌ بَصِيرٌ سَمِيعٌ
بَغَيْرِ جَارِحَةٍ وَبَصِيرٌ بَغَيْرِ آلَةٍ ﴿٥٢٠٤﴾ سَمِيعٌ بَغَيْرِ جَارِحَةٍ وَ
بَصِيرٌ بَغَيْرِ آلَةٍ بَلْ يَسْمَعُ بِنَفْسِهِ ﴿٥٢٠٥﴾ سَمِيعٌ بِكُلِّهِ
﴿٥٢٠٦﴾ سَمِيعٌ دَعْوَةَ الْمُضْطَّهِدِينَ ﴿٥٢٠٧﴾ سَمِيعٌ سَامِعٌ
﴿٥٢٠٨﴾ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥٢٠٩﴾ سَمِيعٌ قَرِيبٌ مُجِيبٌ
﴿٥٢١٠﴾ سَمِيعٌ لَا بَأْذَنَ ﴿٥٢١١﴾ سَمِيعٌ لَا تَشْكُ
﴿٥٢١٢﴾ سَمِيعٌ لَا يَتَكَلَّفُ ﴿٥٢١٣﴾ سَمِيعٌ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ
أَصْوَاتُ خَلْقِهِ ﴿٥٢١٤﴾ سَمِيعٌ لَا يَشْكُ ﴿٥٢١٥﴾ سَمِيعٌ لَمْ يَكُنْ
دُونَكَ شَيْءٌ ﴿٥٢١٦﴾ سَمِيعٌ مُجِيبٌ ﴿٥٢١٧﴾ سَمِيعٌ وَشَهِيدٌ
﴿٥٢١٨﴾ سَمِيعٌ يَسْمَعُ بِنَفْسِهِ ﴿٥٢١٩﴾ سَمِيعٌ إِذْ لَا مَسْمُوعَ
﴿٥٢٠٢﴾ هُوَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ سَمِيعٌ بَغَيْرِ جَارِحَةٍ وَبَصِيرٌ بَغَيْرِ آلَةٍ؛
{١٠٠} إِنَّهُ سَمِيعٌ بَصِيرٌ يَسْمَعُ بِمَا يُبْصِرُ وَيُبْصِرُ بِمَا يَسْمَعُ؛ {١٨٣}
﴿٥٢٠٤﴾ هُوَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ سَمِيعٌ بَغَيْرِ جَارِحَةٍ وَبَصِيرٌ بَغَيْرِ آلَةٍ بَلْ
يَسْمَعُ بِنَفْسِهِ؛ {١٠٠} إِنَّهُ سَمِيعٌ بِكُلِّهِ لَا أَنْ الْكُلَّ مِنْهُ لَهُ بَعْضٌ؛ {١٠٠}
﴿٥٢٠٦﴾ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ دَعْوَةَ الْمُضْطَّهِدِينَ؛ {١٤٥٩} أَنْتَ سَمِيعٌ سَامِعٌ؛ {٨٥٨}
﴿٥٢٠٨﴾ قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحِي
إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ؛ {سبأ: ٥٠} إِنَّكَ سَمِيعٌ قَرِيبٌ مُجِيبٌ؛ {١٢٤٢}
﴿٥٢١٠﴾ إِنَّهُ سَمِيعٌ لَا بَأْذَنَ؛ {١٤٦٠} اللَّهُمَّ إِنَّكَ... سَمِيعٌ لَا تَشْكُ؛ {٥٦٧} سُبْحَانَ مَنْ هُوَ... سَمِيعٌ لَا يَتَكَلَّفُ؛ {٥٧٠}
﴿٥٢١٣﴾ إِنَّهُ سَمِيعٌ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَصْوَاتُ خَلْقِهِ مَا بَيْنَ الْعَرْشِ إِلَى
الْثَرَى مِنَ الذَّرَّةِ إِلَى أَكْبَرِ مِنْهَا فِي بَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَلَا تَشْتَبِهُ
عَلَيْهِ لُغَاتُهَا؛ {١٤٦٠} أَنْتَ... سَمِيعٌ لَا يَشْكُ؛ {٥٠٥٤} فَإِنَّكَ بَدِيعٌ لَمْ يَكُنْ قَبْلَكَ شَيْءٌ وَ سَمِيعٌ لَمْ يَكُنْ دُونَكَ
شَيْءٌ؛ {٣٨٤} إِنَّكَ سَمِيعٌ مُجِيبٌ؛ {٣٢٢} اللَّهُ سَمِيعٌ وَ شَهِيدٌ؛ {١٤٦١} إِنَّهُ سَمِيعٌ يَسْمَعُ بِنَفْسِهِ؛ {١٠٠}
﴿٥٢١٩﴾ كَانَ رَبًّا وَ لَا مَرْيُوبٌ وَ إِلَهًا وَ لَا مَأْلُوهٌ وَ عَالِمًا إِذْ لَا مَعْلُومٌ
وَ سَمِيعًا إِذْ لَا مَسْمُوعٌ؛ {٥١١}

«دانش و آگاهی»

- ﴿۵۲۰۲﴾ او شنوا و بیناست، شنواست بی اندام، بیناست بی ابزار.
- ﴿۵۲۰۳﴾ به راستی او شنوا و بیناست، می شنود به همان چیزی که می بیند و می بیند با همانی که می شنود.
- ﴿۵۲۰۴﴾ او شنوا و بیناست، شنواست بی اندام، بیناست بی ابزار، بلکه به ذات خود می شنود.
- ﴿۵۲۰۵﴾ با همه‌ی هستی و کل وجود می شنود، نه به این معنی که کل او جزء دارد و مرکب است.
- ﴿۵۲۰۶﴾ خداوند دعای ستمدیدگان را می شنوند.
- ﴿۵۲۰۷﴾ تویی شنوا.
- ﴿۵۲۰۸﴾ بگو: «اگر من همراه شوم، از ناحیه‌ی خود همراه می شوم و اگر هدایت یابم، به وسیله‌ی آنچه پروردگارم به من وحی می کند هدایت می یابم او شنوای نزدیک است!»
- ﴿۵۲۰۹﴾ همانا تو شنوای نزدیک و اجابت کننده‌ای.
- ﴿۵۲۱۰﴾ او شنواست ولی بدون گوش.
- ﴿۵۲۱۱﴾ خدایا! تو... شنوایی هستی که شک به خود راه نمی دهی.
- ﴿۵۲۱۲﴾ منزّه است شنوایی که به تکلف نمی افتد.
- ﴿۵۲۱۳﴾ او شنوایی است که صدای تمام آفریدگان از عرش تا فرش، از ذرات ریز گرفته تا اجرام بزرگ، در دریا و خشکی بر او پوشیده نیست و زبان آن ها را با هم اشتباه نمی کند.
- ﴿۵۲۱۴﴾ تو شنونده‌ای هستی که شک نمی کند.
- ﴿۵۲۱۵﴾ تو پدیدآورنده‌ای هستی که چیزی پیش از تو نبوده است و شنونده‌ای هستی که شنواتر از تو چیزی نیست.
- ﴿۵۲۱۶﴾ همانا تو شنوای اجابت کننده‌ای.
- ﴿۵۲۱۷﴾ خداوند شنوا و گواه است.
- ﴿۵۲۱۸﴾ شنواست و با نفس خود می شنود.
- ﴿۵۲۱۹﴾ او پروردگار بود در هنگامی که هیچ پروریده‌ای نبود و معبود بود در زمانی که عبادت کننده‌ای نبود. و دانا بود در وقتی که هیچ دانستنی‌ای نبود و شنوا بود در وقتی که هیچ شنیدنی‌ای نبود.

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

﴿٥٢٢٠﴾ سَمِعَ لَطِيفٌ	✽ فَلَكَ الْحَمْدُ سَمِيعًا لَطِيفًا؛ {٥٩٤}
﴿٥٢٢١﴾ مُسْتَمِعٌ	✽ يَا مُسْتَمِعُ؛ {٠٠٢٩}
﴿٥٢٢٢﴾ مُسْمِعٌ	✽ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ... يَا مُخْتَجٍ يَا مُبْلَغُ يَا مُسْمِعُ؛ {٢٢٣٩}
٧-٢-٨- شهود: (أشهد، أَقْرَبُ الشَّاهِدِينَ، أَقْرَبُ شَهِيدٍ، أَكْبَرُ الشَّاهِدِينَ، شاهد، شهيد، أَذْنَى شَهِيدٍ، مُسْتَشْهَدٍ، مُشَاهِد)	
﴿٥٢٢٣﴾ أَشْهَدُ مِنْ كُلِّ شَهِيدٍ	✽ يَا أَشْهَدَ مِنْ كُلِّ شَهِيدٍ؛ {٠٠٢٩}
﴿٥٢٢٤﴾ أَشْهَدُ	✽ سُبْحَانَهُ مِنْ كَفِيلٍ مَا أَشْهَدُهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٥٢٢٥﴾ أَقْرَبُ الشَّاهِدِينَ	✽ أَنْتَ أَقْرَبُ الشَّاهِدِينَ؛ {٠٠٧٥}
﴿٥٢٢٦﴾ أَقْرَبُ شَهِيدٍ	✽ أَنْتَ... أَقْرَبُ شَهِيدٍ؛ {٠٠٨١}
﴿٥٢٢٧﴾ أَكْبَرُ الشَّاهِدِينَ	✽ يَا أَكْبَرَ الشَّاهِدِينَ شَهَادَةً؛ {٠٤٠٠}
﴿٥٢٢٨﴾ الشَّاهِدُ	✽ الْمُتَهَيِّمُ مَعْنَاهُ الشَّاهِدُ؛ {١٤٨٥}
﴿٥٢٢٩﴾ الشَّاهِدُ	✽ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَائِبُ الشَّاهِدُ؛ {٠٨٢٨}
﴿٥٢٣٠﴾ الشَّاهِدُ	✽ اتَّقُوا مَعَاصِيَ اللَّهِ فِي الْخَلَوَاتِ فَإِنَّ الشَّاهِدَ هُوَ الْحَاكِمُ؛ {١٤٩٥}
﴿٥٢٣١﴾ الشَّاهِدُ	✽ أَنَا الشَّاهِدُ الَّذِي حَقَّقْتُ؛ {٠٠٢٧}
﴿٥٢٣٢﴾ الشَّاهِدُ	✽ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ... الشَّاهِدُ الَّذِي لَا يَغِيبُ؛ {٠٤٤٦}
﴿٥٢٣٣﴾ الشَّاهِدُ عَلَى خَلْقِهِ	✽ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الشَّاهِدُ عَلَى خَلْقِهِ بِمَا يُفِيضُونَ فِيهِ لَا لِاتِّصَافٍ بِمَا يُفِيضُونَ فِيهِ
﴿٥٢٣٤﴾ الشَّاهِدُ عَلَى خَلْقِهِ	✽ بَعْدٍ وَلَا قُرْبُ؛ {١٧٤٨٣}
﴿٥٢٣٥﴾ الشَّاهِدُ عَلَى مَا أَقُولُ	✽ فَاللَّهُ الْمُتَهَيِّمُ أَيْ الشَّاهِدُ عَلَى خَلْقِهِ بِمَا يَكُونُ مِنْهُمْ مِنْ قَوْلٍ وَفِعْلٍ
﴿٥٢٣٦﴾ الشَّاهِدُ عَلَيْكُمْ	✽ وَإِذْ لَا يَغِيبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ؛ {١٤٨٦}
﴿٥٢٣٧﴾ الشَّاهِدُ لَا بِمَمَاسَّةٍ	✽ اللَّهُمَّ أَنْتَ الشَّاهِدُ عَلَى مَا أَقُولُ؛ {١٤٨٧}
﴿٥٢٣٨﴾ الشَّاهِدُ لِكُلِّ نَجْوَى	✽ اللَّهُ الشَّاهِدُ عَلَيْكُمْ؛ {١٤٩١}
﴿٥٢٣٩﴾ الشَّاهِدُ لِمَا خَفِيَ عَنِ الْمَلَائِكَةِ	✽ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الشَّاهِدُ لَا بِمَمَاسَّةٍ؛ {٠٤٩٧}
	✽ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الشَّاهِدُ لِكُلِّ نَجْوَى؛ {٠٠٦٤}
	✽ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَى مَنْ وَرَائِهِمْ وَالشَّاهِدَ لِمَا خَفِيَ عَنْهُمْ؛ {٠٤٢٩}

«دانش و آگاهی»

﴿۵۲۲۰﴾ ستایش تو راست که شنوا و مهربانی.

﴿۵۲۲۱﴾ ای شنونده!

﴿۵۲۲۲﴾ خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت... ای آن که با دلیل و برهان ادعا می‌کند! ای

ابلاغ‌کننده! ای شنواننده!

۸-۲-۷ — شاهدبودن: (شاهدترین، نزدیک‌ترین و بزرگ‌ترین شاهد، گواه،

مشاهده‌کننده)

﴿۵۲۲۳﴾ ای حاضرتر از هر حاضر!

﴿۵۲۲۴﴾ منزّه است ضامنی که چه شاهد و حاضر است.

﴿۵۲۲۵﴾ تو نزدیک‌ترین نظاره‌کننده‌ای.

﴿۵۲۲۶﴾ تو... نزدیک‌ترین گواهی.

﴿۵۲۲۷﴾ ای بزرگ‌ترین گواه.

﴿۵۲۲۸﴾ «المُفِیْمِن»؛ معنی‌اش مشاهده‌کننده است.

﴿۵۲۲۹﴾ نیست معبودی جز تو؛ هم ناپیدایی و هم شاهد.

﴿۵۲۳۰﴾ از معصیت خداوند در خلوت پرهیز کنید، زیرا حاکم خودش همان شاهد است.

﴿۵۲۳۱﴾ منم گواهی که تو مرا حفظ کردی.

﴿۵۲۳۲﴾ منزّهی تو، معبودی جز تو نیست... شاهدهی که چیزی از چشمانش پنهان نمی‌شود.

﴿۵۲۳۳﴾ ستایش مخصوص خدایی است که... شاهد بر آفریدگان است به‌خاطر اعمالی که نزد

او انجام می‌دهند و قرب و بعد در آن بی‌اثر است.

﴿۵۲۳۴﴾ پس خدا «مهمین» است، یعنی شاهد است بر آفریدگان که چه می‌کنند و چه

می‌گویند، حتی به اندازه وزن ذره‌ای از او پنهان نمی‌باشد، نه در زمین و نه در آسمان.

﴿۵۲۳۵﴾ خدایا! تو برآنچه می‌گویم شاهدهی.

﴿۵۲۳۶﴾ خداوند بر شما گواه است.

﴿۵۲۳۷﴾ ستایش مخصوص خدایی است که... حاضر است نه با مماس بودن.

﴿۵۲۳۸﴾ هیچ چاره‌جویی و نیرویی کارساز نیست جز با تکیه بر خداوند بلندپایه و بزرگ؛ که

شاهد هر صحبت آهسته‌ای است.

﴿۵۲۳۹﴾ تو علاوه بر آن‌ها خودت نیز مراقب من بودی و نیز بر آنچه از فرشتگان مخفی بود

نیز شاهد بودی.

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

﴿٥٢٤﴾ الشَّاهِدُ لِي بِتَبْلِغِ ﴿٥٢٣﴾ فَقُولْ مُحَمَّدٌ يَا رَبِّ أَنْتَ الشَّاهِدُ لِي بِتَبْلِغِ الرِّسَالَةِ وَ
الرِّسَالَةَ مَلَائِكَتَكَ وَالْأَنْبَارُ مِنْ أُمَّتِي؛ {١٤٩٤}

﴿٥٢٤١﴾ شَاهِد

﴿٥٢٢﴾ شَهِدُ ❁ كَفَّ يَكُونُ غَائِبًا مِنْهُ هُوَ مَعَ خَلْقِهِ شَهِدُ وَإِلَيْهِمْ أَقْرَبُ مِنْ

جَبَلُ الْوَرِيدِ يَسْمَعُ كَلَامَهُمْ وَيَرَى أَشْخَاصَهُمْ وَيَعْلَمُ
أَسْرَارَهُمْ؛ {١٤٨٤}

﴿٥٢٤٣﴾ شَاهِدُ النَّجْوَى يَا شَاهِدَ النَّجْوَى؛ {٠٠٥٧}

﴿٥٢٤٤﴾ شَاهِدٌ خَيْرٌ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ بَصِيرٌ شَاهِدٌ خَيْرٌ﴾ {٠٩٤٨}

﴿۵۲۴۵﴾ شَاهِدُ عَلَمٍ ﴿۱۴۸۹﴾ هُوَ شَاهِدُ عَلَمٍ بِمَا أَذْكُرُهُ؛

﴿۵۲۴۶﴾ شَاهِدُ عَلَيَّ وَعَلَيْكُمْ ﴿۱۴۹۰﴾ شَاهِدُ عَلَيَّ وَعَلَيْكُمْ

﴿۵۲۴۷﴾ شَاهِدُ كُلِّ غَائِبٍ اللَّهُمَّ أَنْتَ... شَاهِدُ كُلِّ غَائِبٍ؛ {۰۰۰۷}

﴿٥٢٤٨﴾ شَاهِدُ كُلِّ مَشْهُودٍ ﷻ مَا مَوْصُوفًا بِغَيْرِ كُنْهِهِ وَ مَعْرُوفًا بِغَيْرِ شَيْءٍ حَادٍّ كُلِّ مَحْدُودٍ وَ

شَاهِدَ كُلِّ مَشْهُودٍ؛ {۰۸۳۹}

﴿۵۲۴۹﴾ شَاهِدُ كُلِّ مَلَايَا شَاهِدُ كُلِّ مَلَايَا {۰۹۹۸}

﴿٥٢٥﴾ شَهِدُ كُلَّ نَحْوَى سُبْحَانَ اللَّهِ شَهِدُ كُلَّ نَحْوَى بَعْلُمِهِ وَ مَبَانِ كُلِّ حَسْم

بِنَفْسِهِ؛ {۰.۵۳۹}

﴿٥٢٥١﴾ شَهِدْ كُلُّ نَجْوَى ﴿٥٢٥٢﴾ فَتَعَالَى اللَّهُ الْعَلِيُّ الْأَعْلَى عَالَمُ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَشَهِدْ كُلُّ نَجْوَى

لَا كُمْشَاهِدَةَ شَيْءٍ مِنَ الْأَشْيَاءِ؛ {١٤٩٢}

﴿۵۲۵۲﴾ شَهِدُ لَا تَغِيبُ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... شَهِدُ لَا تَغِيبُ؛ {۰۰۵۵}

﴿٥٢٥٣﴾ شَاهِدُ لِحَضَاتِ الْأَنْصَارِ ﴿٥٢٥٣﴾ يَا شَاهِدَ لِحَضَاتِ أَنْصَارِ النَّازِلِينَ؛ {١٠٤٨}

﴿٥٢٥٤﴾ شَاهِدٌ وَكَفَى بِي ﴿٥٢٥٤﴾ أَطْلُبُوا مِثْلَ الْمَكْمُومِ عِنْدَ مَنْ ظَلَمَكُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَآنَا شَاهِدٌ

شَهِيداً لَّكُمْ بِهَا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِي شَهِيداً؛ {١٤٩٣}

﴿۵۲۵﴾ شَهِدٌ غَيْرُ غَائِبٍ ❁ يَا شَهِدًا غَيْرَ غَائِبٍ؛ {۰.۳۹}

﴿٥٢٥٦﴾ شَاهِدٌ غَيْرُ مَشْهُودٍ ﴿٥٢٥٧﴾ شَاهِدٌ غَيْرُ مَشْهُودٍ

﴿٥٢٥٧﴾ شَاهِدٌ لَا يَغِيبُ ﷲ يَا شَاهِدًا لَا يَغِيبُ؛ {٠٠٥٧}

«دانش و آگاهی»

﴿۵۲۴۰﴾ محمد ﷺ می گوید: در تبلیغ این رسالت، تو و فرشتگان و نیکوخللتان امّت، شاهد من هستید.

﴿۵۲۴۱﴾ ای گواه.

﴿۵۲۴۲﴾ چگونه کسی که حاضر بر آفریدگان خود است و از رگ گردن به ایشان نزدیکتر است، و کلامشان را می شنود و اشخاصشان را بیند و بر اسرارشان واقف است، نادیده و می تواند غایب باشد؟

﴿۵۲۴۳﴾ ای گواه هر نجوا.

﴿۵۲۴۴﴾ همانا خداوند شنوا، دانا، بینا، شاهد و آگاه است.

﴿۵۲۴۵﴾ او بر من نسبت به آن چه که برایت ذکر می کنم و می گویم گواه است.

﴿۵۲۴۶﴾ خداوند بر من و شما گواه است.

﴿۵۲۴۷﴾ خدایا! تو... گواه بر هر غیبی.

﴿۵۲۴۸﴾ ای توصیف شده ولی نه به کنه و حقیقت و شناخته شده نه با مشابه و همسان، ای محدودکننده ی هر چیز محدود و گواه بر هر چیزی که دیده می شود.

﴿۵۲۴۹﴾ ای گواه بر هر گروه.

﴿۵۲۵۰﴾ منزّه است خداوند، که با علمش هر نجوایی را شاهد است، و با نفسش، با هر جسمی مغایر است.

﴿۵۲۵۱﴾ والاست خدای بلندمرتبه ی بلندپایه؛ آگاه به هر نهان و شاهد هر نجواست؛ نه همچون مشاهده ی یکی از اشیاء.

﴿۵۲۵۲﴾ خدایا! تو هستی... گواهی که غایب نشود.

﴿۵۲۵۳﴾ ای گواه برهم خوردن دیدگان بینندگان.

﴿۵۲۵۴﴾ حقّ خود را از هرکس که در دنیا به شما ستم کرده بگیرد و من نیز در آن ستم گواه شمایم، و گواهی چون من بس است.

﴿۵۲۵۵﴾ ای گواه بدون غیبت.

﴿۵۲۵۶﴾ ای حاضری که دیده نمی شوی.

﴿۵۲۵۷﴾ ای حاضری که پنهان نمی شود.

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

- ﴿٥٢٥٨﴾ الشَّهِيدُ ❖ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا
إِنَّهُ... الشَّهِيدُ؛ {٠٠٠٤}
- ﴿٥٢٥٩﴾ الشَّهِيدُ الْمُنْعَمُ ❖ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الشَّهِيدُ الْمُنْعَمُ؛ {٠٠٩١}
- ﴿٥٢٦٠﴾ شَهِيد ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ شَهِيدٍ مَا أَحْمَدُهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٥٢٦١﴾ شَهِيد ❖ يَا شَهِيدَ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٥٢٦٢﴾ شَهِيدُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ❖ قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلْ اللَّهُ شَهِيدُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ؛ {الأنعام: ١٩}
- ﴿٥٢٦٣﴾ شَهِيدٌ عَلَى مَا تَعْمَلُونَ ❖ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا تَعْمَلُونَ؛ {آل عمران: ٩٨}
- ﴿٥٢٦٤﴾ شَهِيدٌ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ ❖ وَإِنَّا نُرِيتُكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَتَوَفَّيْنَاكَ فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ
ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ؛ {يونس: ٤٦}
- ﴿٥٢٦٥﴾ شَهِيدٌ عَلَى مَا يَقُولُونَ ❖ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا يَقُولُونَ؛ {١٥٠٤}
- ﴿٥٢٦٦﴾ شَهِيدٌ عَلَيْكُمْ ❖ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَيْكُمْ؛ {١٥٠٥}
- ﴿٥٢٦٧﴾ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ❖ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ؛ {الحج: ١٧}
- ﴿٥٢٦٨﴾ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ❖ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ
وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا؛ {النساء: ٧٩}
- ﴿٥٢٦٩﴾ أَذْنَى شَهِيدٍ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ... أَذْنَى شَهِيدٍ حُلَّتْ بَيْنَ الْقُلُوبِ؛ {٠٠٢٢}
- ﴿٥٢٧٠﴾ الْمُسْتَشْهِدُ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمُسْتَشْهِدُ بِآيَاتِهِ عَلَى قُدْرَتِهِ؛ {١٩٣٤}
- ﴿٥٢٧١﴾ مُسْتَشْهِدٌ بِكُلِّيَّةٍ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي... مُسْتَشْهِدٌ بِكُلِّيَّةِ الْأَجْناسِ عَلَى رُبُوبِيَّتِهِ وَ
بِعِزِّهَا عَلَى قُدْرَتِهِ وَبِفُطُورِهَا عَلَى قِدَمَتِهِ وَبِزَوَالِهَا عَلَى
بَقَائِهِ؛ {٠٠١٢}
- ﴿٥٢٧٢﴾ مُشَاهِدٌ ❖ أَنْتَ اللَّهُمَّ مُشَاهِدٌ هَوَاجِسِ النُّفُوسِ؛ {٢٢٨٤}

٧-٣- إبداء، تبیین، إظهار، إستحصال، إعلان

٧-٣-١- إبداء: (مُبْدِئُ الْأَسْرَارِ، مُبْدِئُ الْخَفِيَّاتِ، مُبْدِئُ نَهَايَةِ الْغَايَاتِ)

- ﴿٥٢٧٣﴾ مُبْدِئُ الْأَسْرَارِ ❖ يَا مُبْدِئُ الْأَسْرَارِ؛ {٠٠٥٩}
- ﴿٥٢٧٤﴾ مُبْدِئُ الْخَفِيَّاتِ ❖ اللَّهُ أَكْبَرُ مُبْدِئُ الْخَفِيَّاتِ؛ {٠٠٦٤}

«دانش و آگاهی»

﴿۵۲۵۸﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها شهید است.

﴿۵۲۵۹﴾ خدایا! تو پاک و منزّهی؛ تو خدای گواه و نعمت‌دهنده‌ای.

﴿۵۲۶۰﴾ منزّه است آگاهی که چه بسیار ستوده است.

﴿۵۲۶۱﴾ ای گواه.

﴿۵۲۶۲﴾ بگو: «بالاترین گواهی، گواهی کیست؟» (و خودت پاسخ بده و) بگو: خداوند، گواه میان من و شماست.

﴿۵۲۶۳﴾ بگو: «ای اهل کتاب! چرا به آیات خدا کفر می‌ورزید؟! و خدا گواه است بر اعمالی که انجام می‌دهید!»

﴿۵۲۶۴﴾ اگر ما، پاره‌ای از مجازات‌هایی را که به آن‌ها وعده داده‌ایم، (در حال حیات تو (به تو نشان دهیم، و (یا) پیش از آنکه گرفتار عذاب شوند) تو را از دنیا ببریم، در هر حال، بازگشتشان به سوی ماست سپس خداوند بر آنچه آن‌ها انجام می‌دادند گواه است!

﴿۵۲۶۵﴾ خداوند در آنچه می‌گویند بر آن‌ها گواه است.

﴿۵۲۶۶﴾ و خداوند بر شما گواه است.

﴿۵۲۶۷﴾ خداوند بر هر چیز گواه (و از همه چیز آگاه) است.

﴿۵۲۶۸﴾ (آری) آنچه از نیکی‌ها به تو می‌رسد، از طرف خداست و آنچه از بدی به تو می‌رسد، از سوی خود توست. و ما تو را رسول برای مردم فرستادیم و گواهی خدا در این باره، کافی است! ﴿۵۲۶۹﴾ خدایا، تو نزدیک‌ترین گواهی، میان دل‌ها وارد شدی.

﴿۵۲۷۰﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که به علاماتی که قرار داده ایشان را بر قدرت خود گواه گرفته است.

﴿۵۲۷۱﴾ ستایش خداوندی را که... تمام موجودات را گواه مالکیت خویش و عجزشان را دلیل بر قدرت خود قرار داده، و حدوث آن‌ها را شاهد بر دیرینگی، و زوالشان را گواه بر جاودانگی خود ساخته است.

﴿۵۲۷۲﴾ تو ای خدا به آنچه به دل‌ها خطور می‌کند آگاهی.

۷-۳- آشکار کردن، ظاهر کردن، بیرون کشیدن، علنی کردن

۷-۳-۱- آشکارکننده‌ی رازها، نهانی‌ها و پایان اهداف

﴿۵۲۷۳﴾ ای آشکارکننده‌ی رازها.

﴿۵۲۷۴﴾ خداوند بزرگ‌ترین است آشکارکننده‌ی نهانی‌ها.

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

- ﴿٥٢٧٥﴾ مُبْدَى نِهَآيَةِ الْغَايَاتِ ❖ اللَّهُمَّ مُحَرِّكَ الْحَرَكَاتِ وَ مُبْدَى نِهَآيَةِ الْغَايَاتِ؛ {١٨٣٩}
- ٧-٣-٢- تبیین: (مُبَيِّنُ الْكَيْفِيَّاتِ)
- ﴿٥٢٧٦﴾ مُبَيِّنُ الْكَيْفِيَّاتِ ❖ يَا مُبْدَى الْأَسْرَارِ وَ مُبَيِّنُ الْكَيْفِيَّاتِ؛ {٠٠٥٩}
- ٧-٣-٣- إظهار: (مُظْهِر)
- ﴿٥٢٧٧﴾ مُظْهِرُ ❖ وَاللَّهُ مُخْرِجُ مُظْهِرٍ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ؛ {٠٢٩١}
- ٧-٣-٤- إستحصل: (مُحْصِل)
- ﴿٥٢٧٨﴾ مُحْصِلُ مَا فِي ❖ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ، وَ حُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ، إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ خَبِيرٌ؛ {العاديات: ٩-١١}
- ﴿٥٢٧٩﴾ مُحْصِلُ مَا فِي ❖ يَا مُحْصِلُ مَا فِي الصُّدُورِ بِعِلْمِهِ؛ {٠٠٢٩}
- الصدور
- الصدور بعلمه
- ٧-٣-٥- إعلان: (مُعلن)
- ﴿٥٢٨٠﴾ مُعلن ❖ يَا مُعلن؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٥٢٨١﴾ مُعلن السِّرَاتِ ❖ اللَّهُ أَكْبَرُ مُعلن السِّرَاتِ؛ {٠٠٦٤}
- ٧-٤- حساب، إحصاء، كتابة
- ٧-٤-١- حساب: (أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ، حَسِيبٌ، ذُو الْحِسَابِ، سَرِيعُ الْحِسَابِ، مِحْسَابٌ)
- ﴿٥٢٨٢﴾ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ❖ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَ هُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ؛ {الأنعام: ٦٢}
- ﴿٥٢٨٣﴾ الْحَسِيبُ الْبَارِئُ ❖ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْحَسِيبُ الْبَارِئُ؛ {٠٠٦٩}
- ﴿٥٢٨٤﴾ الْحَسِيبُ الْجَلِيلُ ❖ اللَّهُ... الْحَسِيبُ الْجَلِيلُ؛ {٠٠٦٣}
- ﴿٥٢٨٥﴾ الْحَسِيبُ الرَّقِيبُ ❖ هُوَ اللَّهُ... الْحَسِيبُ الرَّقِيبُ؛ {٠٠٦٥}
- ﴿٥٢٨٦﴾ الْحَسِيبُ الْوَاسِعُ ❖ اللَّهُ... الْحَسِيبُ الْوَاسِعُ؛ {٠٠٦٣}
- ﴿٥٢٨٧﴾ الْحَسِيبُ عَلَى كُلِّ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمُحِيطُ بِكُلِّ شَيْءٍ الْقَائِمُ بِالْقِسْطِ الرَّقِيبُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ الْوَكِيلُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ الْحَسِيبُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٠٨٢}
- ﴿٥٢٨٨﴾ حَسِيب ❖ الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَ يَخْشَوْنَهُ وَ لَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَ كَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا؛ {الأحزاب: ٣٩}

«دانش و آگاهی»

«۵۲۷۵» خدایا! ای ایجادکننده‌ی حرکت‌ها و آشکارکننده‌ی پایان اهداف!

۲-۳-۷- روشننگر نهانی‌ها

«۵۲۷۶» ای آشکارکننده‌ی رازها، ای روشن‌گر نهان.

۳-۳-۷- آشکارکننده

«۵۲۷۷» و خداوند بیرون‌آورنده و آشکارکننده‌ی آن چیزی است که پنهان می‌کنید.

۴-۳-۷- بیرون‌آورنده

«۵۲۷۸» آیا نمی‌داند در آن روز که تمام کسانی که در قبرها هستند برانگیخته می‌شوند، و

آنچه در درون سینه‌هاست آشکار می‌گردد، در آن روز پروردگارشان از آن‌ها کاملاً با خبر است!

«۵۲۷۹» ای فراهم‌آورنده‌ی آنچه در سینه‌هاست با دانش خویش!

۵-۳-۷- آشکارکننده

«۵۲۸۰» ای نمایان‌کننده.

«۵۲۸۱» خداوند بزرگ‌ترین است؛ آشکارکننده‌ی نهانی‌ها.

۴-۷- محاسبه‌کردن، شمارش‌کردن، نگاشتن

۱-۴-۷- سریع‌ترین شمارش‌گر، شمارش‌گر، صاحب شمارش، حسابگر

«۵۲۸۲» بدانید که حکم و داوری، مخصوص اوست و او، سریع‌ترین حسابگران است!

«۵۲۸۳» خدایا! تو پاک و منزّهی؛ تو خدای حسابرس و آفریننده‌ای.

«۵۲۸۴» خداوند... حسابگر و باشکوه است.

«۵۲۸۵» حسابگر، نگهبان.

«۵۲۸۶» خداوند... حسابگر و گشاینده است.

«۵۲۸۷» خدایا! تو بر همه‌چیز احاطه داری، تویی که عدل را به پا کرده، مراقب همه چیز

هستی. همه‌چیز در دست با کفایت توست، و حساب همه چیز را داری.

«۵۲۸۸» (پیامبران) پیشین کسانی بودند که تبلیغ رسالت‌های الهی می‌کردند و (تنها) از او

می‌ترسیدند، و از هیچ کس جز خدا بیم نداشتند و همین بس که خداوند حسابگر (و پاداش‌دهنده

اعمال آن‌ها) است!

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

- ﴿٥٢٨٩﴾ حَسِيبُ ﴿٠٢٥٤﴾ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبٌ وَعَلَى كُلِّ أَمْرٍ حَسِيبٌ؛
- ﴿٥٢٩٠﴾ حَسِيبُ ﴿٠٨٥٨﴾ حَفِيزٌ حَافِظٌ حَسِيبٌ حَسِيبٌ؛
- ﴿٥٢٩١﴾ حَسِيبُ ﴿٠٠٣٩﴾ يَا حَسِيبُ؛
- ﴿٥٢٩٢﴾ حَسِيبُ ﴿٠٨٧٥﴾ اللَّهُ حَسِيبُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ؛
- ﴿٥٢٩٣﴾ نَعْمَ الْحَسِيبُ ﴿٠٠٧٦﴾ يَا نَعْمَ الْحَسِيبُ؛
- ﴿٥٢٩٤﴾ ذُو الْحِسَابِ السَّرِيعِ ﴿٠٥٤٥﴾ اللَّهُ أَكْبَرُ ذُو السُّلْطَانِ الْمُنِيعِ وَالْبَنِيَانِ الرَّفِيعِ وَالْإِنْشَاءِ الْبَدِيعِ وَالْحِسَابِ السَّرِيعِ؛
- ﴿٥٢٩٥﴾ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾ أُولَئِكَ هُمُ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ؛ {البقرة: ٢٠٢}
- ﴿٥٢٩٦﴾ يَا مُحْسَبًا ﴿٠٠٣٩﴾ يَا مُحْسَبًا؛
- ٢-٤-٧- إحصاء: (مُحْصَى)
- ﴿٥٢٩٧﴾ الْمُحْصَى الْعَدَدُ ﴿٠٠٠٥﴾ بِسْمِ اللَّهِ الْأَبَدِ الْأَبَدِ الْمُحْصَى الْعَدَدُ؛
- ﴿٥٢٩٨﴾ الْمُحْصَى بِمَا خَلَقَ ﴿١٢٨٢﴾ سُبْحَانَ الْعَالَمِ بِمَا خَلَقَ اللَّطِيفِ الْمُحْصَى لَهُ الْقَادِرِ عَلَيْهِ؛
- ﴿٥٢٩٩﴾ الْمُحْصَى كُلُّ شَيْءٍ ﴿١٣٧٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ وَعَلِمَ بِهِ؛
- ﴿٥٣٠٠﴾ الْمُحْصَى لِلْخَلْقِ ﴿١٢٨٢﴾ سُبْحَانَ الْعَالَمِ بِمَا خَلَقَ اللَّطِيفِ فِيهِ الْمُحْصَى لَهُ الْقَادِرِ عَلَيْهِ؛
- ﴿٥٣٠١﴾ الْمُحْصَى لِمَا خَلَقْتَ ﴿١٠٣٦﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... مُحْصٍ لِمَا خَلَقْتَ؛
- ﴿٥٣٠٢﴾ مُحْصَى ﴿٠٠٤٦﴾ سُبْحَانَكَ يَا مُحْصَى تَعَالَيْتَ يَا مَنْشِىءَ أَجْرِنَا مِنَ النَّارِ؛
- ﴿٥٣٠٣﴾ مُحْصَى الْأَنْفَاسِ ﴿٠٠٤٠﴾ فَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ... مُحْصَى الْأَنْفَاسِ؛
- ﴿٥٣٠٤﴾ مُحْصَى عَدَدِ الْأَشْيَاءِ ﴿٠٠٥٧﴾ يَا مُحْصَى عَدَدِ الْأَشْيَاءِ؛
- ﴿٥٣٠٥﴾ مُحْصَى عَدَدِ الْأَنْفَاسِ ﴿١٨٨٨﴾ يَا مُحْصَى عَدَدِ الْأَنْفَاسِ وَنَقْلِ الْأَقْدَامِ؛
- ﴿٥٣٠٦﴾ مُحْصَى عَدَدِ الذُّنُوبِ ﴿٠٠٠٩﴾ سُبْحَانَ مَنْ يُحْصِي عَدَدَ الذُّنُوبِ؛
- ﴿٥٣٠٧﴾ مُحْصَى عَدَدِ الذُّنُوبِ ﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ مُحْصَى عَدَدِ الذُّنُوبِ؛
- ﴿٥٣٠٨﴾ مُحْصَى عَدَدِ الذُّنُوبِ ﴿١٣١٢﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ مُحْصَى عَدَدِ الذُّنُوبِ؛

«دانش و آگاهی»

﴿۵۲۸۹﴾ ای آن که مراقب همه چیز است و حساب همه چیز را دارد.
﴿۵۲۹۰﴾ خدایا! و تویی زنده، ستوده، بردبار، فرزانه، داور، فرمانده، حق، نگهدارنده، نگهبان، حسابرس، دوست.
﴿۵۲۹۱﴾ ای حسابرس.
﴿۵۲۹۲﴾ خداوند در دنیا و آخرت، حسابرس میان ما و شماست.
﴿۵۲۹۳﴾ ای بهترین حسابگر.
﴿۵۲۹۴﴾ خداوند بزرگترین است، صاحب فرمانروایی دست‌نایافتنی و بنیان بلندمرتبه و آفرینش از نیستی، و حسابرسی سریع.
﴿۵۲۹۵﴾ آن‌ها از کار (و دعای) خود، نصیب و بهره‌ای دارند و خداوند، سریع الحساب است.
﴿۵۲۹۶﴾ ای حسابگر!
۲-۴-۷- شمارشگر

﴿۵۲۹۷﴾ به نام خداوند جاویدان ابدی، شمارنده‌ی اعداد.
﴿۵۲۹۸﴾ منزّه است دانای به آنچه آفریده و در آن ریزین است و آن را شماره کرده و بر آن تواناست.
﴿۵۲۹۹﴾ منزّه است آن که همه چیز را شمرده و به آن آگاه است.
﴿۵۳۰۰﴾ منزّه است دانای به آنچه آفریده و در آن ریزین است و آن را شماره کرده و بر آن تواناست.

﴿۵۳۰۱﴾ خدایا، تو... شمارنده‌ی آفریده‌هایت هستی.
﴿۵۳۰۲﴾ ای حساب‌کننده و برشمرنده! تو پاک و منزّه‌ی. ای پدیدآورنده! تو بلندمرتبه‌ای. ای پناه‌دهنده، ما را از آتش جهنّم‌رهایی بخش!
﴿۵۳۰۳﴾ اوست خدایی که جز او خدایی نیست... شمارنده‌ی نفّس‌هاست.
﴿۵۳۰۴﴾ ای شمارنده‌ی تعداد اشیاء.
﴿۵۳۰۵﴾ ای شمارنده‌ی تعداد نفّس‌ها و جابه‌جایی پاها!
﴿۵۳۰۶﴾ منزّه است آن که تعداد گناهان را برمی‌شمرد.
﴿۵۳۰۷﴾ منزّه است خدایی که تعداد گناهان را شماره کرده است.
﴿۵۳۰۸﴾ منزّه است خدایی که شمارنده‌ی گناهان است.

﴿الْعِلْمُ وَالْمَعْرِفَةُ﴾

- ﴿٥٣٠٩﴾ مُخْصِي عَدَدِ الْقَطْرِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُخْصِي عَدَدِ الْقَطْرِ وَمَا تَحْمِلُهُ السَّحَابُ؛
 مَا تَحْمِلُهُ السَّحَابُ {٠٩٥١}
- ﴿٥٣١٠﴾ مُخْصِي عَدَدِ مَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُخْصِي عَدَدِ مَا تَجْرِي بِهِ الرِّيحُ فِي الْهَوَاءِ؛
 تَجْرِي بِهِ الرِّيحُ فِي الْهَوَاءِ {٠٩٥١}
- ﴿٥٣١١﴾ مُخْصِي قَطْرَ الْمَطَرِ يَا مُخْصِي قَطْرَ الْمَطَرِ وَرَقَّ الشَّجَرُ؛ {٠٦٦٠}
- ﴿٥٣١٢﴾ مُخْصِي كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ... مُدَبِّرُ كُلِّ شَيْءٍ وَمُخْصِيهِ؛ {٠٦٧٥}
- ﴿٥٣١٣﴾ مُخْصِي كُلِّ شَيْءٍ اللَّهُمَّ أَنْتَ... مُخْصِي كُلِّ شَيْءٍ وَعَالِمُهُ؛ {٠٢١٧}
- ﴿٥٣١٤﴾ مُخْصِي كُلِّ مَعْدُودٍ يَا... مُخْصِي كُلِّ مَعْدُودٍ؛ {٠٨٣٩}
- ﴿٥٣١٥﴾ مُخْصِي مَا فِي الْبَحَارِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُخْصِي مَا فِي الْبَحَارِ مِنْ رَطْبٍ وَيَابِسٍ؛
 {٠٩٥١}
- ﴿٥٣١٦﴾ مُخْصِي مَا يَدِبُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُخْصِي مَا يَدِبُّ فِي ظُلُمَاتِ الْبَحَارِ وَفِي
 أَطْبَاقِ الثَّرَى؛ {٠٩٥١}
- ﴿٥٣١٧﴾ الْمُخْصِي سُبْحَانَ الَّذِي أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عِلْمُهُ؛ {٠٤٧٤}
- ﴿٥٣١٨﴾ الْمُخْصِي سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي... عِلْمَ وَأَحْصَى؛ {٠٠٤٤}
- ﴿٥٣١٩﴾ الْمُخْصِي سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي أَحْصَى رَمْلَ عَالِجٍ عَدَدًا؛ {١٢٨٩}
- ﴿٥٣٢٠﴾ الْمُخْصِي سُبْحَانَ الَّذِي أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ بِعِلْمِهِ؛ {٠١٢٩}
- ﴿٥٣٢١﴾ مُخْصِي أَنْتَ مُخْصٍ لِمَا أُرِيدُ التَّفَوُّهُ بِهِ مِنْ مَقَالِي؛ {٠٠٤٤}
- ﴿٥٣٢٢﴾ مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ سُبْحَانَ مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ بِعِلْمِهِ وَخَلَقَهُ بِقُدْرَتِهِ؛
 {٠٢٧٠}
- ﴿٥٣٢٣﴾ مَنْ أَحْصَى كُلَّ يَوْمٍ سُبْحَانَ مَنْ أَحْصَى كُلَّ يَوْمٍ عِلْمُهُ؛ {١٠٤٤}
- ٣-٤-٧- كتابة: (كاتب)
- ﴿٥٣٢٤﴾ كَاتِبُ الْحَسَنَاتِ يَا كَاتِبَ الْحَسَنَاتِ؛ {٠٠٢٩}

«دانش و آگاهی»

«۵۳۰۹» نیست معبودی جز تو؛ شمارنده‌ی تعداد قطره‌های باران و آنچه ابر حمل می‌کند.
«۵۳۱۰» معبوی جز تو نیست؛ شمارنده‌ی عدد آنچه بادها در هوا جاری می‌سازند.
«۵۳۱۱» ای شمارنده‌ی قطره‌های باران و برگ‌های درختان.
«۵۳۱۲» تو تدبیرکننده‌ی هر چیز، و شمارنده‌ی آنی.
«۵۳۱۳» خدایا! تو... شمارنده‌ی هر چیزی و آگاه به آن هستی.
«۵۳۱۴» ای به شماره‌درآورنده‌ی هر چیزی که به شماره در می‌آید.
«۵۳۱۵» معبودی جز تو نیست؛ شمارنده‌ی تر و خشک دریاها.
«۵۳۱۶» نیست معبودی جز تو؛ شمارنده‌ی همه‌ی جنبنده‌های موجود در تاریکی‌های دریاها و طبقات زیرین زمین.

«۵۳۱۷» منزّه است کسی که همه‌چیز را علمش بر شمرده است.
«۵۳۱۸» منزّه است خدایی که... دانست و به شماره در آورد.
«۵۳۱۹» منزّه است خداوندی که شماره‌ی ریگ‌های درهم‌فشرده را می‌داند.
«۵۳۲۰» منزّه است خدایی که همه‌چیز را به دانش خود به شماره درآورده است.
«۵۳۲۱» تو شمارنده‌ی هرچیزی هستی که قصد بر زبان آوردن آن را دارم.
«۵۳۲۲» منزّه است آن که با علمش همه‌چیز را شمرده است و با توانایی خویش آنان را آفریده است.

«۵۳۲۳» منزّه است خدایی که علمش همه‌ی روزها را شماره کرده است.

۷-۴-۳ نگارنده

«۵۳۲۴» ای نویسنده‌ی نیکی‌ها!

الفصل الثامن: العظمة والرفعة والعزة

٨-١- كبرياء، عظمة، خطر، شأن، مكانة، جزالة، جسامة، إجمام، وسعة

٨-١-١ كبرياء: (أكبر، اَلْمُتَوَحِّدُ بِالْكِبَرِيَاءِ، أهل الكبرياء، ذو العزِّ الأكبر، ذو الكبرياء،

كبير، مُتَعَزِّزٌ بِالْكِبَرِيَاءِ، مُتَكَبِّرٌ، مُسْتَكْبِرٌ، مُكَبَّرٌ)

﴿٥٣٢٥﴾ أَكْبَرُ ۝ اللَّهُ أَكْبَرُ فِيهِ (الأذان) نَفَى صِفَتِهِ وَ كَيْفِيَّتِهِ كَأَنَّهُ يَقُولُ اللَّهُ

أَجَلٌ مِنْ أَنْ يُدْرِكَ الْوَاصِفُونَ قَدْرَ صِفَتِهِ الَّذِي هُوَ مَوْصُوفٌ

به؛ {٠٤٠٣}

۝ سُبْحَانَهُ مِنْ غَفُورٍ مَا أَكْبَرَهُ؛ {٠٠٤٧}

﴿٥٣٢٦﴾ أَكْبَرُ

۝ اللَّهُ أَكْبَرُ كُلَّمَا كَبَّرَ اللَّهُ شَيْءٌ وَ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُكَبَّرَ وَ

﴿٥٣٢٧﴾ أَكْبَرُ

كَمَا يَنْبَغِي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَ عِزِّ جَلَالِهِ؛ {٠٤٠٥}

۝ الْمَعْنَى الثَّانِي اللَّهُ أَكْبَرُ أَيِ الْعَلِيمِ الْخَبِيرِ عِلْمَ مَا كَانَ وَ مَا

﴿٥٣٢٨﴾ أَكْبَرُ

يَكُونُ قَبْلَ أَنْ يَكُونَ؛ {٠١٠١}

۝ سُبْحَانَهُ مِنْ عَزِيزٍ مَا أَكْبَرَهُ؛ {٠٠٤٧}

﴿٥٣٢٩﴾ أَكْبَرُ

۝ فَإِذَا قَالَ الْمُؤَذِّنُ اللَّهُ أَكْبَرُ فَإِنَّهُ يَقُولُ اللَّهُ الَّذِي لَهُ الْخَلْقُ وَ

﴿٥٣٣٠﴾ أَكْبَرُ

الْأَمْرُ وَ بِمَشِيَّتِهِ كَانَ الْخَلْقُ وَ مِنْهُ كَانَ كُلُّ شَيْءٍ لِلْخَلْقِ وَ

إِلَيْهِ يَرْجِعُ الْخَلْقُ وَ هُوَ الْأَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ لَمْ يَزَلْ وَ الْآخِرُ

بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ لَا يَزَالُ وَ الظَّاهِرُ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ لَا يُدْرِكُ وَ

الْبَاطِنُ دُونَ كُلِّ شَيْءٍ لَا يُحَدُّ فَهُوَ الْبَاقِي وَ كُلُّ شَيْءٍ دُونَهُ

فَإِنْ؛ {٠١٠١}

فصل ۸: بزرگی و بلندمرتبگی و شکست‌ناپذیری

۸-۱- بزرگی، مقام، شأن، جایگاه، بزرگی، گستردگی

۸-۱-۱- بزرگی: (بزرگ‌ترین، یگانه در بزرگی، اهل بزرگی، صاحب شکست‌ناپذیری بزرگ، صاحب بزرگی، بزرگ، شکست‌ناپذیر با بزرگی، بزرگ، بزرگ‌دارنده)

﴿۵۳۲۵﴾ «الله اکبر» در اذان زائدبودن صفات خداوند را بر ذات او نفی می‌کند، یعنی خدا در وصف نگنجد، همچنین نفی می‌کند دارای کیفیت و چگونگی بودن او را، مانند آن است که بگوید: خداوند باشکوه‌تر از آن است که بیان ناقص تعریف‌کنندگان بتواند اندازه‌ی صفت او را آن‌گونه که هست بیان کند.

﴿۵۳۲۶﴾ منزّه است آمرزنده‌ای که چه بزرگ است.

﴿۵۳۲۷﴾ خداوند بزرگ‌ترین است، هر قدر موجودات خداوند را بزرگ بدانند؛ و همان‌طور که خداوند دوست دارد بزرگ داشته شود؛ و همان‌طور که شایسته‌ی روی گرامی و شکست‌ناپذیری شکوه ش است.

﴿۵۳۲۸﴾ معنای دوم «الله اکبر» یعنی دانای آگاه؛ که از آنچه هست و خواهد بود قبل از این که به وقوع بپیوندد، آگاه است.

﴿۵۳۲۹﴾ منزّه است خدای شکست‌ناپذیری که چقدر بزرگ است.

﴿۵۳۳۰﴾ زمانی که مؤذن می‌گوید: «الله اکبر» او می‌گوید خدا کسی است که آفرینش و فرمان از آن اوست، و آفرینش با خواست او صورت گرفته، و همه چیز آفرینش از اوست، و آفرینش به او بازمی‌گردد، و او پیوسته آغازین قبل از هر چیزی و آخرین بعد از هر چیز است، و آشکاری برتر از هر چیزی است که درک نمی‌شود و باطن و درون هر چیزی است که محدود نمی‌شود، و اوست پاینده‌ای که هر چیزی غیر از او فانی است.

﴿الْعِزَّةُ وَالرَّفْعَةُ وَالْعِزَّةُ﴾

﴿۵۳۳۱﴾ اَكْبَرُ

﴿فَلَقَوْلَهُ اللَّهُ أَكْبَرُ مَعَانَ كَثِيرَةٍ مِنْهَا أَنْ قَوْلَ الْمُؤَذِّنِ اللَّهُ أَكْبَرُ يَقَعُ عَلَى قَدَمَيْهِ وَارْكَبَتَيْهِ وَأَبْدَيْتِهِ وَعِلْمِهِ وَقُوَّتِهِ وَقُدْرَتِهِ وَحُلْمِهِ وَكَرَمِهِ وَجُودِهِ وَعَطَائِهِ وَكِبَرِيَّاتِهِ﴾ {١٠١}

﴿۵۳۳۲﴾ اَكْبَرُ

وَالثَّالِثُ اللَّهُ أَكْبَرُ أَيُّ الْقَادِرِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ يَفْعَلُ عَلَى مَا يَشَاءُ الْقَوَى لِقُدْرَتِهِ الْمُقْتَدِرُ عَلَى خَلْقِهِ الْقَوَى لِذَاتِهِ وَقُدْرَتُهُ فَائِمَةٌ عَلَى النَّاشِئِ كُلِّهَا إِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ {١٠١}

﴿ ۵۳۳۳ ﴾ اَكْبَرُ

﴿وَالْوَجْهَ الْآخَرَ اللَّهُ أَكْبَرُ فِيهِ نَفَىٰ كَيْفِيَّتِهِ كَأَنَّهُ يَقُولُ اللَّهُ أَجَلُ
مِنْ أَنْ يُذْرَكَ الْوَاصِفُونَ قَدَرَ صِفَتِهِ الَّذِي هُوَ مَوْصُوفٌ بِهِ وَإِنَّمَا
يَصِفُهُ الْوَاصِفُونَ عَلَى قَدَرِهِمْ لَا عَلَى قَدَرِ عَظَمَتِهِ وَجَلَالِهِ تَعَالَى
اللَّهُ عَنْ أَنْ يُذْرَكَ الْوَاصِفُونَ صِفَتَهُ عُلُوًّا كَبِيرًا﴾ {١٠١}

﴿۵۳۳۴﴾ اَكْبَرُ

وَالْوَجْهَ الْآخِرُ اللَّهُ أَكْبَرُ كَأَنَّهُ يَقُولُ اللَّهُ أَعْلَى وَ أَجَلُّ وَ
هُوَ الْغَنِيُّ عَنِ عِبَادِهِ لَا حَاجَةَ بِهِ إِلَى أَعْمَالِهِمْ: {٣٩٧}

﴿۵۳۳۵﴾ اَكْبَرُ

﴿وَالْوَجْهَ الْآخِرَ فِي مَعْنَى اللَّهِ أَكْبَرُ أَيِ الْجَوَادِ جَزِيلُ الْعَطَاءِ كَرِيمُ الْفَعَالِ﴾: {١٠١}

﴿۵۳۳۶﴾ اَكْبَرُ

اللهُ أَكْبَرُ وَاقْدَمُ إِحْسَانًا؛ {٠٠٧٤}

(۵۳۳۷) اَکْ

﴿اللَّهُ أَكْبَرُ الَّذِي إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ﴾ {٠٠٧٤}

٩. ٥٣٣٨

﴿اللَّهُ أَكْبَرُ الَّذِي أَنْشَأَنَا﴾ {٠٠٧٤}

﴿٥٣﴾ اَكْبَرُ

اللَّهُ أَكْبَرُ الَّذِي بِالسَّلَامِ اصْطَفَانَا؛ {٠٠٧٤}

٥١٦٩
٥١٦٩

اللَّهُ أَكْبَرُ الَّذِي يَدِينُهُ حَيَّانَا؛ {٠٠٧٤}

۵۴۴۰ اکبر

اللهُ أَكْبَرُ الَّذِي يَقْدِرْتَهُ هَدَانَا؛ {٠٠٧٤}

۵۳۴۱ اکبر

الله أكبر الذي بقدرته هدانا؛ {٠٠٧٤}

الله أكبر الذي خلق وصور؛ {٠٠٧٤}

﴿۵۳۴۲﴾ اکبر

﴿اللَّهُ أَكْبَرُ الَّذِي خَلَقَ وَصَوَّرَ﴾ {٠٠٧٤}
 ﴿اللَّهُ أَكْبَرُ الَّذِي خَلَقْنَا فَسَوَّانَا﴾ {٠٠٧٤}

﴿۵۳۴۳﴾ اکبر

﴿اللَّهُ أَكْبَرُ الَّذِي خَلَقْنَا فِسْوَانًا؛ {٠٠٧٤}﴾
 ﴿اللَّهُ أَكْبَرُ الَّذِي فَضَّلَنَا بِالْإِسْلَامِ عَلَى مَنْ سِوَانَا؛ {٠٠٧٤}﴾

﴿۵۳۴۴﴾ اَكْبَرُ

اللَّهُ أَكْبَرُ الَّذِي فَضَّلَنَا بِالسَّلَامِ عَلَى مَنْ سِوَا
اللَّهُ أَكْبَرُ الَّذِي مِنْ فَتْنَتِهِ عَافَانَا؛ {٠٠٧٤}

﴿۵۳۴۵﴾ اَكْبَرُ

﴿٧٤﴾ اللَّهُ أَكْبَرُ الَّذِي مِنْ فَتْنَتِهِ عَافَانَا؛

﴿٧٥﴾ يَا أَكْبَرَ الشَّاهِدِينَ شَهَادَةً؛ {٠٤٠٠}

﴿۵۳۴۶﴾ اَكْبَرُ

«بزرگی و بلندمرتبگی و شکست‌ناپذیری»

﴿۵۳۳۱﴾ «الله اکبر» دارای معانی بسیاری است، از جمله منظور از «الله اکبر» اذان، دیرینگی، اُزلی و ابدی بودن خدا، و علم، نیرو، توانایی، بردباری، بزرگواری و جود، عطا و بزرگی اوست.

﴿۵۳۳۲﴾ و معنای سوم «الله اکبر» یعنی قادر و توانا بر همه‌چیز، او بر هر چه بخواهد قادر است، قوی است برای قدرت‌ش، مقتدر است بر آفریدگانش، قوی است برای ذاتش، و قدرت‌ش بر همه‌ی اشیاء قائم است، زمانی که امری را مقرر کند به او می‌گوید موجود باش و آن موجود می‌شود.

﴿۵۳۳۳﴾ وجه دیگر «الله اکبر» دارای نفی کیفیت اوست، گویی می‌گوید: خداوند باشکوه‌تر از آن است که وصف‌کنندگان، اندازه‌ی صفتی که او بدان متّصف است را دریابند، و وصف‌کنندگان او را فقط به اندازه توانشان وصف می‌کنند، نه به اندازه عظمت و شکوه او، او برتر از آن است که به خاطر علو و بزرگی‌اش، صفت او را درک کنند.

﴿۵۳۳۴﴾ وجه دیگر «الله اکبر» این است که گویی می‌گوید خداوند بزرگ‌تر و باشکوه‌تر است و او از عبادت و پرستش بی‌نیاز است و نیازی به اعمال آفریدگانش ندارد.

﴿۵۳۳۵﴾ وجه دیگر در معنای «الله اکبر» یعنی سخاوتمند بسیار بخشنده و بزرگوار در کردار.

﴿۵۳۳۶﴾ خداوند بزرگ‌ترین است و احسان و نیکی او دیرین‌تر است.

﴿۵۳۳۷﴾ بزرگ است خداوندی که هرگاه بخواهد مردگان را زنده می‌کند.

﴿۵۳۳۸﴾ بزرگ است خداوندی که ما را آفرید.

﴿۵۳۳۹﴾ بزرگ است خداوندی که ما را در تشرّف به اسلام برگزید.

﴿۵۳۴۰﴾ بزرگ است خداوندی که دینش را به ما عطا کرد.

﴿۵۳۴۱﴾ بزرگ است خداوندی که با قدرت خویش ما را هدایت فرمود.

﴿۵۳۴۲﴾ بزرگ است خداوندی که آفرید و صورت‌گری کرد.

﴿۵۳۴۳﴾ بزرگ است خداوندی که ما را آفرید و اندام ما را هماهنگی بخشید.

﴿۵۳۴۴﴾ بزرگ است خداوندی که با اسلام ما را بر دیگران برتری بخشید.

﴿۵۳۴۵﴾ بزرگ است خداوندی که از فتنه‌هایش ما را محفوظ داشت.

﴿۵۳۴۶﴾ ای بزرگ‌ترین گواه.

﴿الْعِزَّةُ وَالرَّفْعَةُ وَالْعِزَّةُ﴾

﴿۵۳۴۷﴾ اَکْبَرُ

اللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ أَنْ يُوصَفَ بِقِيَامٍ أَوْ قُعُودٍ وَفِي الثَّانِيَةِ أَنْ
 يُوصَفَ بِحَرَكَةٍ أَوْ جُمُودٍ وَفِي الثَّلَاثَةِ أَنْ يُوصَفَ بِجِسْمٍ أَوْ
 يُشَبَّهَ بِشَيْءٍ أَوْ يُقَاسَ بِقِيَاسٍ وَتَخْطُرُ فِي الرَّابِعَةِ أَنْ تَحْلَهُ
 الْأَعْرَاضُ أَوْ تُؤَلِّمَهُ الْأَمْرَاضُ؛ {٤٠٠}

﴿ ۵۳۴۸ ﴾ اَنۡكَبْ

﴿اللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ... أَنْ تَحْلَهُ الْحَوَاسُ الْخَمْسُ﴾: {٠٤٠٠}

﴿۵۳۴۹﴾ اَکْبَرُ

﴿اللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ... أَنْ يَجُوزَ عَلَيْهِ مَا يَجُوزُ عَلَى الْمُحْدَثِينَ مِنَ الزَّوَالِ وَالْإِنْتِقَالِ وَالتَّغْيِيرِ مِنْ حَالٍ إِلَى حَالٍ﴾ {٤٠٠}

﴿ ۵۳۵۰ ﴾ اَكْبَرُ

﴿هُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ وَاجَلُّ وَأَكْبَرُ أَنْ يُنْزَلَ بِهِ شَيْءٌ مِمَّا يَنْزِلُ بَخْلَقِهِ﴾ {١٠٣}

﴿٥٣٥١﴾ أَكْبَرُ أَنْ يُوصَفَ

﴿اللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ أَنْ يُوصَفَ بِقِيَامٍ أَوْ قُعُودٍ وَفِي الثَّانِيَةِ أَنْ يُوصَفَ بِحَرَكَةٍ أَوْ جُمُودٍ وَفِي الثَّلَاثَةِ أَنْ يُوصَفَ بِجِسْمٍ أَوْ يُشَبَّهَ بِشَيْءٍ أَوْ يُقَاسَ بِقِيَاسٍ﴾ {٠٤٠٠}

﴿٥٣٥٢﴾ أَكْبَرُ أَنْ يُوصَفَ

﴿اللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ... أَنْ يُوصَفَ بِجَوْهَرٍ أَوْ عَرَضٍ أَوْ يَحُلَّ شَيْئًا
 أَوْ يَحُلَّ فِيهِ شَيْءٌ﴾؛ {٤٠١}

﴿٥٣٥٣﴾ أَكْبَرُ أَنْ يُوصَفَ

﴿اللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ أَنْ يُوصَفَ بِقِيَامٍ أَوْ قُعُودٍ وَفِي النَّائِيَةِ أَنْ يُوصَفَ بِحَرَكَةٍ أَوْ جُمُودٍ﴾ {٤٠٠}

﴿۵۳۵۴﴾ اَكْبَرُ بُرْهَانَا

❁ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ أَعْلَى بُرْهَانًا؛ {۰۰۷۴}

﴿۵۳۵۵﴾ أَكْبَرُ مَا كَبَّرَهُ

﴿اللَّهُ أَكْبَرُ بِمَا كَبَّرَهُ بِهِ الْآخِرَةُ وَالْدُّنْيَا وَمَا فِيهَا﴾ {٠٠٦١}

﴿۵۳۵۶﴾ اَكْبَرُ مَا كَبَرَهُ

﴿اللَّهُ أَكْبَرُ مِمَّا كَبَّرَهُ بِهِ حِقَارُهُ وَمَا فِيهَا﴾ {٠٠٦١}

﴿٥٣٥٧﴾ أَكْبَرُ مَا كَبَّرَهُ

﴿اللَّهُ أَكْبَرُ مَا كَرِهَ نَبِيٌّ خَلَقَهُ﴾ {٠٠٦١}

﴿٥٣٥٨﴾ أَكْبَرُ مَا كَبَّرَهُ

﴿اللَّهُ أَكْبَرُ بِمَا كَرَّهَ بِهِ سَمَاوَاتُهُ وَ أَرْضُهُ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾ {٠٠٦١}

﴿۵۳۵۹﴾ اَكْبَرُ مَا كَبَّرَ

﴿اللَّهُ أَكْبَرُ بِمَا كَرِهَ اللَّهُ عَرْشُهُ وَمَنْ تَحْتَهُ﴾ {٠٠٦١}

﴿٥٣٦﴾ أَكْبَرُ مَا كَبَّرَهُ

﴿اللَّهُ أَكْبَرُ بِمَا كَبَّرَهُ بِهِ كُرْسِيُّهُ وَأَحَاطَ بِهِ عِلْمُهُ﴾ {٠٠٦١}

﴿۵۳۶۱﴾ أَكْبَرُ بِمَا كَبَّرَهُ

﴿اللَّهُ أَكْبَرُ بِمَا كَبَّرَهُ بِهِ مَلَائِكَتُهُ﴾ {٠٠٦١}

﴿۵۳۶۲﴾ اَكْبَرُ سُوْحَانَا

﴿٧٤﴾ اللَّهُ أَكْبَرُ وَأَجَلُ سُبْحَانَا؛

«بزرگی و بلندمرتبتگی و شکست‌ناپذیری»

«۵۳۴۷» خداوند بزرگ‌تر از آن است که با ایستادن یا نشستن وصف شود، و تکبیر دوم یعنی: خدا بزرگ‌تر از آن است که به حرکت یا سکون وصف شود، و تکبیر سوم یعنی: خدا بزرگ‌تر از آن است که به جسم وصف شود و یا به چیزی تشبیه شود و یا با چیزی مقایسه شود، و در تکبیر چهارم به ذهنت‌خطور کند که او بزرگ‌تر از آن است که حوادث بر او فرود آید یا بیماری او را بیازارد.

«۵۳۴۸» خداوند بزرگ‌تر از آن است که حواس پنجگانه در او نفوذ کند.

«۵۳۴۹» او بزرگ‌تر از آن است که زوال، انتقال و دگرگونی از حالی به حال دیگر که برای پدیده‌ها جایز است بر او جایز باشد.

«۵۳۵۰» اوست لطیف آگاه و از آن بزرگوارتر و بزرگ‌تر است که چیزی از آنچه بر آفریدگانش فرود می‌آید بر او فرود آید.

«۵۳۵۱» خداوند بزرگ‌تر از آن است که با ایستادن یا نشستن وصف شود، و تکبیر دوم یعنی: خدا بزرگ‌تر از آن است که به حرکت یا سکون وصف شود، و تکبیر سوم یعنی: خدا بزرگ‌تر از آن است که به جسم وصف شود و یا به چیزی تشبیه شود و یا با چیزی مقایسه شود.

«۵۳۵۲» او بزرگ‌تر از آن است که به جوهر یا عرضی وصف شود، یا در چیزی جای گیرد یا چیزی در او جای گیرد.

«۵۳۵۳» خداوند بزرگ‌تر از آن است که با ایستادن یا نشستن وصف شود، و تکبیر دوم یعنی: خدا بزرگ‌تر از آن است که به حرکت یا سکون وصف شود.

«۵۳۵۴» خداوند بزرگ‌ترین است و در دلیل و برهان از همه بالاتر.

«۵۳۵۵» خداوند بزرگ‌ترین است، همچنان که دنیا و آخرت و آنچه در آن است او را بزرگ می‌دارند.

«۵۳۵۶» خداوند بزرگ‌ترین است همچنان که دریاها و آنچه در آن است او را بزرگ می‌دارند.

«۵۳۵۷» خداوند بزرگ‌ترین است، همچنان که آفریدگانش او را بزرگ می‌دارند.

«۵۳۵۸» خداوند بزرگ‌ترین است، همچنان که آسمان‌ها و زمین و هر آن که میان آنهاست او را بزرگ می‌دارند.

«۵۳۵۹» خداوند بزرگ‌ترین است، همچنان که عرش او و زیر آن او را بزرگ می‌دارند.

«۵۳۶۰» خداوند بزرگ‌ترین است، همچنان که کرسی‌اش او را بزرگ می‌دارد و آگاهی‌اش بر آن احاطه دارد.

«۵۳۶۱» خداوند بزرگ‌ترین است، همچنان که فرشتگان او را بزرگ می‌دارند.

«۵۳۶۲» خداوند بزرگ‌ترین است؛ و در پاکی باشکوه‌ترین.

﴿العِزَّةُ وَ الرَّفْعَةُ وَ الْعِزَّةُ﴾

﴿٥٣٦٣﴾ أَكْبَرُ سُلْطَانَا	○ اللَّهُ أَكْبَرُ وَأَكْبَرُ سُلْطَانَا؛ {٠٠٧٤}
﴿٥٣٦٤﴾ أَكْبَرُ شَانَا	○ اللَّهُ أَكْبَرُ وَأَسْنَى شَانَا؛ {٠٠٧٤}
﴿٥٣٦٥﴾ أَكْبَرُ عِمَادِي	○ اللَّهُ أَكْبَرُ عِمَادِي؛ {٠٤٠٢}
﴿٥٣٦٦﴾ أَكْبَرُ	○ اللَّهُ أَكْبَرُ فِيهِ نَفَى كَيْفِيَّتِهِ كَأَنَّهُ يَقُولُ اللَّهُ أَجَلُ مِنْ أَنْ يُذْرَكَ الْوَاصِفُونَ قَدَرَ صِفَتِهِ؛ {٠١٠١}
﴿٥٣٦٧﴾ أَكْبَرُ كَبِيرًا مُتَكَبِّرًا	○ اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا مُتَكَبِّرًا؛ {٠٤٠٤}
﴿٥٣٦٨﴾ أَكْبَرُ كَمَا يَنْبَغِي لِلَّهِ	○ اللَّهُ أَكْبَرُ كَمَا يَنْبَغِي لِلَّهِ؛ {٠٤٠٦}
﴿٥٣٦٩﴾ أَكْبَرُ لَا شَرِيكَ لَهُ	○ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا شَرِيكَ لَهُ فِي تَكْثِيرِ إِيَّاهُ؛ {٠٤٠٧}
﴿٥٣٧٠﴾ أَكْبَرُ مَقْصُودٍ قَصْدٍ	○ يَا أَكْبَرُ مَقْصُودٍ قَصْدٍ؛ {٠٠٣٩}
﴿٥٣٧١﴾ أَكْبَرُ مَكَانَا	○ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ أَعْلَى مَكَانَا؛ {٠٠٧٤}
﴿٥٣٧٢﴾ أَكْبَرُ مِمَّا أَخَافُ	○ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ أَعَزُّ وَ أَجَلُّ وَ أَمْنَعُ مِمَّا أَخَافُ وَ أَخْذَرُ؛ {٠٠٣٦}
﴿٥٣٧٣﴾ أَكْبَرُ مِمَّنْ أَخْشَى	○ اللَّهُ أَكْبَرُ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِهِ وَ أَكْبَرُ مِمَّنْ أَخْشَى وَ أَخْذَرُ؛ {٠٤٠٩}
﴿٥٣٧٤﴾ أَكْبَرُ مِنْ أَنْ تُذْرِكَ	○ أَنْتَ أَعْلَى وَ أَكْبَرُ... مِنْ أَنْ تُذْرِكَ الْعِيَانُ عَظَمَتَكَ أَوْ
الْعِيَانُ عَظَمَتَكَ	يَصِفُ الْوَاصِفُونَ صِفَتَكَ أَوْ يَبْلُغُوا غَايَتَكَ؛ {٠٠٢٢}
﴿٥٣٧٥﴾ أَكْبَرُ مِنْ أَنْ يَعْلَمَ	○ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ أَعْلَى وَ أَجَلُّ مِنْ أَنْ يَعْلَمَ أَحَدٌ مَبْلَغَ كَرَامَتِهِ
أَحَدٌ مَبْلَغَ كَرَامَتِهِ لِأَوْلِيَائِهِ	لِأَوْلِيَائِهِ وَ عُقُوبَتِهِ لِأَعْدَائِهِ وَ مَبْلَغَ عَفْوِهِ؛ {٠٣٩٧}
﴿٥٣٧٦﴾ أَكْبَرُ مِنْ أَنْ يَقْدِرَ	○ أَنْتَ أَكْبَرُ وَ أَجَلُّ وَ أَكْرَمُ وَ أَعَزُّ وَ أَعْلَى وَ أَعْظَمُ وَ أَشْرَفُ وَ
الْخَلَائِقُ كُلُّهُمْ عَلَى صِفَتِكَ	أَمْجَدُ وَ أَفْضَلُ مِنْ أَنْ يَقْدِرَ الْخَلَائِقُ كُلُّهُمْ عَلَى صِفَتِكَ؛ {٠٠٢٧}
﴿٥٣٧٧﴾ أَكْبَرُ مِنْ أَنْ يَكُونَ	○ اللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ أَنْ يَكُونَ مِثْلَ الْأَصْنَامِ الْمُنْحَوْتَةِ وَ الْإِلَهَةِ
مِثْلَ الْأَصْنَامِ الْمُنْحَوْتَةِ	الْمَعْبُودَةِ دُونَهُ؛ {٠٤١٠}
﴿٥٣٧٨﴾ أَكْبَرُ مِنْ أَنْ يُلْمَسَ	○ هُوَ أَكْبَرُ مِنْ أَنْ يُلْمَسَ بِالْأَخْمَاسِ وَ يُذْرَكَ بِالْحَوَاسِ؛
بِالْأَخْمَاسِ وَ يُذْرَكَ بِالْحَوَاسِ	{٠٤١١}
﴿٥٣٧٩﴾ أَكْبَرُ مِنْ أَنْ يُنَالَ	○ أَنْ اللَّهَ أَكْبَرُ مِنْ أَنْ يُنَالَ عَظَمَ الْمَحَلِّ إِلَّا بِهِ؛ {٠٤١٢}
عَظَمَ الْمَحَلِّ إِلَّا بِهِ	
﴿٥٣٨٠﴾ أَكْبَرُ مِنْ أَنْ يُوصَفَ	○ اللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ أَنْ يُوصَفَ بِقِيَامٍ أَوْ قُعُودٍ؛ {٠٤٠٠}

«بزرگی و بلندمرتبگی و شکست‌ناپذیری»

- «۵۳۶۳» خداوند بزرگ‌ترین است و فرمانروایی‌اش نیز از همه بزرگ‌تر.
- «۵۳۶۴» خداوند بزرگ‌ترین است و شأن و منزلتش آشکارترین.
- «۵۳۶۵» خداوند بزرگ‌ترین است، تکیه‌گاه من.
- «۵۳۶۶» وجه دیگر «الله اکبر» نفی کیفیت اوست، گویی می‌گوید: خداوند باشکوه‌تر از آن است که وصف‌کنندگان، اندازه‌ی صفتی را که او بدان متصف است دریابند.
- «۵۳۶۷» خداوند بزرگ‌ترین است، او بزرگ و دارای بزرگی است.
- «۵۳۶۸» خداوند بزرگ‌ترین است همان‌گونه که شایسته‌ی اوست.
- «۵۳۶۹» خداوند بزرگ‌ترین است، شریکی برای او در این بزرگ‌داشت نیست.
- «۵۳۷۰» ای بزرگ‌ترین هدفی که قصد شده است.
- «۵۳۷۱» خداوند بزرگ‌ترین است و جایگاه او بالاترین.
- «۵۳۷۲» خداوند بزرگ‌ترین است، شکست‌ناپذیرتر، باشکوه‌تر، و جلوگیری‌کننده‌تر از آن چه بیم و پرهیز دارم.
- «۵۳۷۳» خداوند بزرگ‌تر است؛ بزرگ‌تر است از آفریدگانش و بزرگ‌تر است از کسی که از او می‌ترسم و بیمناکم.
- «۵۳۷۴» تو... بلندمرتبه‌تر و بزرگ‌تر... از آن هستی که دیدگان عظمت تو را درک کنند، یا توصیف‌کنندگان بتوانند تو را توصیف کنند و نهایت تو را دریابند.
- «۵۳۷۵» خداوند، بزرگ‌تر و بالاتر و باشکوه‌تر از آن است که کسی اندازه‌ی لطف او نسبت به دوستانش بداند.
- «۵۳۷۶» تو بزرگ‌تر و باشکوه‌تر و گرامی‌تر و شکست‌ناپذیرتر و بخشنده‌تر و عظیم‌تر و ارجمندتر و بزرگوarter و گرامی‌تر از آن هستی که آفریدگان قادر به توصیف تو باشند.
- «۵۳۷۷» خداوند بزرگ‌تر از آن است که مانند بت‌های تراشیده و معبودهای مورد پرستش دیگر باشد.
- «۵۳۷۸» او بزرگ‌تر از آن است که با پنج انگشت لمس شود، و با حواس درک شود.
- «۵۳۷۹» خداوند بزرگ‌تر از آن است که مقامش درک شود، مگر به وسیله خودش.
- «۵۳۸۰» خداوند بزرگ‌تر از آن است که با ایستادن یا نشستن وصف شود.

﴿العِظَمَةُ وَ الرَّفْعَةُ وَ الْعِزَّةُ﴾

- ﴿٥٣٨١﴾ أَكْبَرُ مِنْ أَنْ يُوصَفَ ❖ مَعْنَى أَكْبَرُ أَيْ أَكْبَرُ مِنْ أَنْ يُوصَفَ فِي الْوَلِّ وَأَكْبَرُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ لَمَّا خَلَقَ الشَّيْءَ؛ {٠٤١٣}
- ﴿٥٣٨٢﴾ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِهِ ❖ اللَّهُ أَكْبَرُ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِهِ؛ {٠٤٠٩}
- ﴿٥٣٨٣﴾ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِهِ ❖ اللَّهُ أَكْبَرُ وَأَعَزُّ مِنْ خَلْقِهِ جَمِيعًا؛ {٠٢٢٢}
- ﴿٥٣٨٤﴾ أَكْبَرُ مِنْ كُلِّ شَهِيدٍ ❖ اللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ كُلِّ شَهِيدٍ؛ {٠٤١٤}
- ﴿٥٣٨٥﴾ أَكْبَرُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ❖ مَعْنَى أَكْبَرُ أَيْ أَكْبَرُ مِنْ أَنْ يُوصَفَ فِي الْوَلِّ وَأَكْبَرُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ لَمَّا خَلَقَ الشَّيْءَ؛ {٠٤١٣}
- ﴿٥٣٨٦﴾ أَكْبَرُ مِنْ كُلِّ كَبِيرٍ ❖ يَا أَكْبَرُ مِنْ كُلِّ كَبِيرٍ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٥٣٨٧﴾ الْأَكْبَرُ ❖ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ أَوْجَبْتَهُ حَتَّى انْتَهَى إِلَى اسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمُ الْكَبِيرُ الْأَكْبَرُ؛ {٠٣٨٤}
- ﴿٥٣٨٨﴾ الْأَكْبَرُ ❖ اللَّهُ أَكْبَرُ؛ {٠٢٢٢}
- ﴿٥٣٨٩﴾ الْأَكْبَرُ الْأَجَلُ ❖ أَسْأَلُكَ... بِاسْمِكَ الْمَكْنُونِ الْمَخْزُونِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ الْأَكْبَرِ الْأَجَلُ؛ {٠٣٩٨}
- ﴿٥٣٩٠﴾ الْأَكْبَرُ الْأَعَزُّ ❖ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْأَعْلَى الْأَكْبَرِ الْأَعَزُّ؛ {٠٣٥٩}
- ﴿٥٣٩١﴾ الْأَكْبَرُ الْأَعْظَمُ ❖ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ الْأَعَزُّ الْأَجَلُ الْأَكْبَرُ الْأَعْظَمُ؛ {٠٠٧٠}
- ﴿٥٣٩٢﴾ الْأَكْبَرُ الْأَكْبَرُ ❖ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ... الْأَكْبَرُ الْأَكْبَرُ؛ {٠٣٠٦}
- ﴿٥٣٩٣﴾ الْأَكْبَرُ الْأَكْبَرُ الْأَكْبَرُ ❖ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ... الْأَكْبَرُ الْأَكْبَرُ الْأَكْبَرُ؛ {٠٣٠٦}
- ﴿٥٣٩٤﴾ الْأَكْبَرُ الْعَلِيُّ ❖ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ أَوْجَبْتَهُ حَتَّى انْتَهَى إِلَى اسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمُ الْكَبِيرُ الْأَكْبَرُ الْعَلِيُّ؛ {٠٣٨٤}
- ﴿٥٣٩٥﴾ الْأَكْبَرُ الْقَاهِرُ ❖ يَا اللَّهُ إِلَاهُ الْأَكْبَرُ الْقَاهِرُ؛ {٠٠٥٩}
- ﴿٥٣٩٦﴾ الْأَكْبَرُ الْكَبِيرُ ❖ فَسَبِّحْ... بِاسْمِ اللَّهِ الْأَكْبَرِ الْكَبِيرِ؛ {٠٠٧٢}
- ﴿٥٣٩٧﴾ الْأَكْبَرُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْكَبِيرُ الْأَكْبَرُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٤١٥}
- ﴿٥٣٩٨﴾ اللَّهُ أَكْبَرُ عَلَى مَعْنَى حِلْمِهِ وَ كَرَمِهِ يَحْلُمُ كَأَنَّهُ لَا يَعْلَمُ وَ يَصْفَحُ كَأَنَّهُ لَا يَرَى وَ يَسْتُرُ كَأَنَّهُ لَا يُعْصَى وَ لَا يُعْجَلُ بِالْعُقُوبَةِ كَرَمًا وَ صَفْحًا وَ حِلْمًا؛ {٠٣٩٧}

«بزرگی و بلندمرتبتگی و شکست‌ناپذیری»

﴿۵۳۸۱﴾ معنای اکبر در تکبیر اول اذان این است که خدا بزرگ‌تر از این است که وصف شود، و چون همه‌چیز را آفرید، بزرگ‌تر از هر چیزی است.

﴿۵۳۸۲﴾ خداوند بزرگ‌تر است؛ بزرگ‌تر است از آفریدگانش.

﴿۵۳۸۳﴾ خداوند بزرگ‌ترین است و از تمامی آفریدگانش شکست‌ناپذیرتر است.

﴿۵۳۸۴﴾ خداوند از هر گواهی بزرگ‌تر است.

﴿۵۳۸۵﴾ معنای اکبر در تکبیر اول اذان این است که خدا بزرگ‌تر از این است که وصف شود، و چون همه‌چیز را آفرید، بزرگ‌تر از هر چیزی است.

﴿۵۳۸۶﴾ ای بزرگ‌تر از هر بزرگ.

﴿۵۳۸۷﴾ تو را به هر اسمی که واجب گرداندی تا اینکه به نام عظیم و عظیم‌ترین‌ات و بزرگ و بزرگ‌ترین‌ات برسد می‌خوانم.

﴿۵۳۸۸﴾ خداوند بزرگ‌ترین است.

﴿۵۳۸۹﴾ تو را به نام اندوخته و محفوظ و زنده و پایدار و بزرگ‌ترین و ارجمندترین‌ات می‌خوانم.

﴿۵۳۹۰﴾ خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نام بلند و بزرگ و شکست‌ناپذیرت.

﴿۵۳۹۱﴾ تو را نام نوشته‌شده‌ات که شکست‌ناپذیرترین و بزرگوارترین و بزرگ‌ترین است می‌خوانم.

﴿۵۳۹۲﴾ تو را به نام بزرگ بزرگ می‌خوانم.

﴿۵۳۹۳﴾ تو را به نام بزرگ بزرگ می‌خوانم.

﴿۵۳۹۴﴾ تو را به هر اسمی که واجب گرداندی تا اینکه به نام عظیم و عظیم‌ترین‌ات و بزرگ و بزرگ‌ترین و عالی‌ترین‌ات برسد می‌خوانم.

﴿۵۳۹۵﴾ ای خدا! خدای بزرگ و چیره.

﴿۵۳۹۶﴾ به نام خدای بزرگ‌ترین بزرگ او را تنزیه کرد.

﴿۵۳۹۷﴾ خدایا! تو بزرگی و بزرگ‌تر از همه‌چیز هستی.

﴿۵۳۹۸﴾ الله اکبر به معنای بردباری و بزرگواری، چنان بردباری می‌کند که گویی باخبر نیست، و چنان گذشت می‌نماید که گویی گناهی سراغ ندارد، و عیب‌ها را چنان می‌پوشاند که انگار بنده‌اش نافرمانی نکرده است، آن‌قدر بزرگوار و باگذشت و بردبار است که در کیفر دادن بزهکاران شتاب نمی‌ورزد.

«بزرگی و بلندمرتبگی و شکست‌ناپذیری»

«۵۳۹۹» ستایش خدایی را سزااست که... در بزرگی یگانه است.
«۵۴۰۰» منزّه است خداوند اهل بزرگی و اهل بزرگی و ستایش نیکو.
«۵۴۰۱» خدایا! ستایش تو راست، ای صاحب بزرگ‌ترین شکست‌ناپذیری.
«۵۴۰۲» تو صاحب فخر و بزرگی.
«۵۴۰۳» تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ صاحب جلوه و بزرگواری و بزرگی و ستایش.

«۵۴۰۴» معبودی نیست جز خدای بزرگ، صاحب ثنای برجسته و شکست‌ناپذیری و بزرگی.
«۵۴۰۵» ای خدای بزرگ شکست‌ناپذیر و صاحب بزرگی.
«۵۴۰۶» ستایش مخصوص خدایی است که صاحب شکوه و بزرگی است.
«۵۴۰۷» تو شکست‌ناپذیری و صاحب برتری و عظمت و بزرگی.
«۵۴۰۸» منزّه است خدایی که دارنده بزرگی و عظمت است.
«۵۴۰۹» هر کس بمیرد بازگشتش به سوی اوست. صاحب مدح و ستایش و یکتادانسته‌شدن و برتری و بزرگی.

«۵۴۱۰» صاحب شکست‌ناپذیری بلندمرتبه و سلطنت والا و شکوه توانمند و بزرگی چیره.
«۵۴۱۱» ای خدای بزرگ شکست‌ناپذیر و صاحب بزرگی که بزرگی‌اش به خواری بدل نشود.

«۵۴۱۲» معبودی نیست جز خدای بزرگ، صاحب ثنای برجسته و صاحب شکست‌ناپذیری و بزرگی که شکست‌ناپذیری او به خواری بدل نشود.
«۵۴۱۳» تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ صاحب جلوه و بزرگواری و بزرگی و ستایش.

«۵۴۱۴» منزّه است صاحب بزرگی و عظمت.
«۵۴۱۵» ای شکست‌ناپذیر و ای صاحب بزرگی و عظمت و شکوه.
«۵۴۱۶» منزّه است خدایی که... بزرگی‌اش دست‌نیافتنی است.
«۵۴۱۷» ستایش مخصوص خداوندی است که با بزرگی و عظمتش از جمیع دگرگونی‌های حالات خارج است.

«۵۴۱۸» منزّه است خدایی که روشنایی‌اش با بزرگی و نور، عظمت خود را نمایانده است.

﴿العِظَمَةُ وَ الرِّفْعَةُ وَ العِزَّةُ﴾

﴿٥٤١٩﴾ الكِبَرِيَاءُ الْعَظِيمُ	﴿٥٤١٩﴾ الكِبَرِيَاءُ الْعَظِيمُ
﴿٥٤٢٠﴾ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ	﴿٥٤٢٠﴾ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ
﴿٥٤٢١﴾ الْكَبِيرُ	﴿٥٤٢١﴾ الْكَبِيرُ
﴿٥٤٢٢﴾ الْكَبِيرُ	﴿٥٤٢٢﴾ الْكَبِيرُ
﴿٥٤٢٣﴾ الْكَبِيرُ	﴿٥٤٢٣﴾ الْكَبِيرُ
﴿٥٤٢٤﴾ الْكَبِيرُ الْأَعْلَى	﴿٥٤٢٤﴾ الْكَبِيرُ الْأَعْلَى
﴿٥٤٢٥﴾ الْكَبِيرُ الْأَكْبَرُ	﴿٥٤٢٥﴾ الْكَبِيرُ الْأَكْبَرُ
﴿٥٤٢٦﴾ الْكَبِيرُ الْأَكْبَرُ	﴿٥٤٢٦﴾ الْكَبِيرُ الْأَكْبَرُ
﴿٥٤٢٧﴾ الْكَبِيرُ الْجَلِيلُ	﴿٥٤٢٧﴾ الْكَبِيرُ الْجَلِيلُ
﴿٥٤٢٨﴾ الْكَبِيرُ	﴿٥٤٢٨﴾ الْكَبِيرُ
﴿٥٤٢٩﴾ الْكَبِيرُ	﴿٥٤٢٩﴾ الْكَبِيرُ
﴿٥٤٣٠﴾ الْكَبِيرُ الشَّانُ	﴿٥٤٣٠﴾ الْكَبِيرُ الشَّانُ
﴿٥٤٣١﴾ الْكَبِيرُ الْعَظِيمُ	﴿٥٤٣١﴾ الْكَبِيرُ الْعَظِيمُ
﴿٥٤٣٢﴾ الْكَبِيرُ الْقَادِرُ	﴿٥٤٣٢﴾ الْكَبِيرُ الْقَادِرُ
﴿٥٤٣٣﴾ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ	﴿٥٤٣٣﴾ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ
﴿٥٤٣٤﴾ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ	﴿٥٤٣٤﴾ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ
﴿٥٤٣٥﴾ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ	﴿٥٤٣٥﴾ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ
﴿٥٤٣٦﴾ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ	﴿٥٤٣٦﴾ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ
﴿٥٤٣٧﴾ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ	﴿٥٤٣٧﴾ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ
﴿٥٤٣٨﴾ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ	﴿٥٤٣٨﴾ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ

«بزرگی و بلندمرتبه‌گی و شکست‌ناپذیری»

- «۵۴۱۹» تو بزرگ با عظمتی هستی که وصف نمی‌شود.
- «۵۴۲۰» این به خاطر آن است که خداوند حق است و آنچه را غیر از او می‌خوانند باطل است و خداوند بلندمقام و بزرگ است!
- «۵۴۲۱» برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها بزرگ است.
- «۵۴۲۲» تو بزرگی و من ناچیزم.
- «۵۴۲۳» تو بزرگی و من کوچک.
- «۵۴۲۴» به خداوند یکتای بی‌همتای بزرگ بلندمرتبه پناه می‌برم.
- «۵۴۲۵» تو را به هر اسمی که واجب گرداندی تا اینکه به نام بزرگ و بزرگ‌ترینت برسد می‌خوانم.
- «۵۴۲۶» خدایا! تو بزرگی و بزرگ‌تر از همه چیز هستی.
- «۵۴۲۷» تو را به نامت که بزرگ و باشکوه، باشکوه‌ترین و با عظمت‌ترین است می‌خوانم.
- «۵۴۲۸» معبودی نیست جز خدای بزرگی که دل‌ها به بزرگی‌اش راه نیابند.
- «۵۴۲۹» ای خدای بزرگی که دل‌ها به کنه عظمت او راه نیابند.
- «۵۴۳۰» تو را به نامت که منزلت آن بلندمرتبه است می‌خوانم.
- «۵۴۳۱» تو بلندمرتبه، بزرگ و با عظمتی.
- «۵۴۳۲» تو پادشاه چیره و بزرگ و توانایی.
- «۵۴۳۳» او از غیب و شهود آگاه، و بزرگ و متعالی است!
- «۵۴۳۴» خدایا! تو را می‌خوانم به نام بزرگ و بلندمرتبه‌ات که همه‌ی پایه‌ها و ستون‌هایت را محکم و استوار کرده است.
- «۵۴۳۵» شهادت می‌دهم که تو بزرگ و عالی‌مقام هستی.
- «۵۴۳۶» ای خدا، به آن نام یگانه، بی‌همتا، تک و بی‌نیاز، بزرگ و بلندمرتبه‌ی تو که حفظ پایه‌های وجود و علم به آن‌ها به وسیله آن است، از تو می‌خواهم.
- «۵۴۳۷» منزّه است خدای بزرگ بلندمرتبه.
- «۵۴۳۸» ای خدای یگانه و بی‌همتا و بی‌نیاز و تک و بزرگ و بلندمرتبه.

﴿العِظَمَةُ وَ الرِّفْعَةُ وَ العِزَّةُ﴾

﴿٥٤٣٩﴾ الْكَبِيرُ الْمُتَكَبِّرُ	⊗ يَا اللَّهُ الْكَبِيرُ الْمُتَكَبِّرُ؛ {٠٠٦١}
﴿٥٤٤٠﴾ الْكَبِيرُ لَا تَصْغُرُ	⊗ أَنْتَ... الْكَبِيرُ لَا تَصْغُرُ؛ {٠٠٥٦}
﴿٥٤٤١﴾ الْكَبِيرُ وَالْكِبْرِيَاءُ رِدَاؤُكَ	⊗ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَبِيرُ وَالْكِبْرِيَاءُ رِدَاؤُكَ؛ {٠٠٢٢}
﴿٥٤٤٢﴾ كَبِير	⊗ سُبْحَانَهُ مِنْ كَبِيرٍ مَا أَقْدَمَهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٥٤٤٣﴾ كَبِير	⊗ يَا كَبِيرُ؛ {٠٠٣٩}
﴿٥٤٤٤﴾ كَبِير	⊗ أَنْتَ كَبِيرٌ وَأَنَا ضَعِيفٌ؛ {٠٠٥٧}
﴿٥٤٤٥﴾ كَبِيرٌ أَلَّا كَابِر	⊗ يَا كَبِيرَ الْأَكَابِرِ؛ {٠٣٥٨}
﴿٥٤٤٦﴾ كَبِيرُ الْكِبْرَاءِ	⊗ كَبِيرُ الْكِبْرَاءِ؛ {٠٠٤٥}
﴿٥٤٤٧﴾ كَبِيرٌ فِي جَبَرُوتِكَ	⊗ اللَّهُ الْعَظِيمُ فِي عَظَمَتِكَ جَلِيلٌ فِي بَهَائِكَ بَهِيٌّ فِي جَلَالِكَ جَبَّارٌ فِي كِبْرِيائِكَ كَبِيرٌ فِي جَبَرُوتِكَ؛ {٠٦٧٥}
﴿٥٤٤٨﴾ كَبِيرُ كُلِّ كَبِير	⊗ يَا كَبِيرَ كُلِّ كَبِيرٍ؛ {١٣١٥}
﴿٥٤٤٩﴾ كَبِيرٌ لَا تُدْرِكُ	⊗ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... كَبِيرٌ لَا تُدْرِكُ؛ {٠٠٥٥}
﴿٥٤٥٠﴾ كَبِيرٌ فِي كِبْرِيَانِهِ	⊗ يَا كَبِيرًا فِي كِبْرِيَانِهِ؛ {٠٨٠٠}
﴿٥٤٥١﴾ كَبِيرٌ لَا يَصْغُرُ	⊗ يَا كَبِيرًا لَا يَصْغُرُ؛ {٠٠٧٦}
﴿٥٤٥٢﴾ الْمُتَعَزِّزُ بِالْكِبْرِيَاءِ	⊗ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْتَ الْمَلِكُ الْمُتَعَزِّزُ بِالْكِبْرِيَاءِ؛ {١٨٥١}
﴿٥٤٥٣﴾ الْمُتَكَبِّرُ	⊗ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ؛ {الحشر: ٢٣}
﴿٥٤٥٤﴾ الْمُتَكَبِّرُ	⊗ أَنْتَ الْمُتَكَبِّرُ وَأَنَا الْخَاشِعُ؛ {٠٢٦٩}
﴿٥٤٥٥﴾ الْمُتَكَبِّرُ	⊗ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا إِنَّهُ... الْمُتَكَبِّرُ؛ {٠٠٠٤}
﴿٥٤٥٦﴾ الْمُتَكَبِّرُ الْجَبَّارُ	⊗ لَا يَفْعَلُ إِلَّا مَا كَانَ حِكْمَةً وَ صَوَابًا وَ هُوَ الْمُتَكَبِّرُ الْجَبَّارُ؛ {٢٢٣٧}
﴿٥٤٥٧﴾ الْمُتَكَبِّرُ الْعَظِيمُ	⊗ أَنْتَ... الْمُتَكَبِّرُ الْعَظِيمُ؛ {٠٣٨٥}
﴿٥٤٥٨﴾ الْمُتَكَبِّرُ الْقَهَّارُ	⊗ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُتَكَبِّرُ الْقَهَّارُ؛ {٠٠٢٧}
﴿٥٤٥٩﴾ الْمُتَكَبِّرُ الْمُتَجَبَّرُ	⊗ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمُتَكَبِّرُ الْمُتَجَبَّرُ؛ {٠٠٢٧}
﴿٥٤٦٠﴾ الْمُتَكَبِّرُ الْمُتَجَبَّرُ	⊗ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمُتَكَبِّرُ الْمُتَجَبَّرُ الْجَبَّارُ الْقَهَّارُ؛ {٠٠٢٨}

«بزرگی و بلندمرتبگی و شکست‌ناپذیری»

- «۵۴۳۹» ای خدا ای بزرگ شایسته‌ی بزرگی.
- «۵۴۴۰» تو بزرگی هستی که کوچک نمی‌شوی.
- «۵۴۴۱» تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ بزرگی و بزرگی جامه‌ی توست.
- «۵۴۴۲» منزّه است خدای بزرگی که چه دیرین است.
- «۵۴۴۳» ای بزرگ.
- «۵۴۴۴» تو بزرگی و من ضعیفم.
- «۵۴۴۵» ای بزرگ بزرگان.
- «۵۴۴۶» بزرگ بزرگان.
- «۵۴۴۷» تو خدایی هستی که در عظمت بزرگ و در زیبایی‌ات باشکوه و در شکوهت زیبا و در بزرگی‌ات صاحب اراده‌ی نافذ و در شکوهمندی‌ات بزرگی.
- «۵۴۴۸» ای بزرگ هر بزرگ.
- «۵۴۴۹» خدایا! تو هستی... بزرگی که دست نیافتنی است.
- «۵۴۵۰» ای بزرگ در بزرگی‌اش!
- «۵۴۵۱» ای بزرگی که کوچک نشود.
- «۵۴۵۲» خدایا! تو فرمانروایی شکست‌ناپذیر در بزرگی هستی.
- «۵۴۵۳» و خدایی است که معبودی جز او نیست، حاکم و مالک اصلی اوست، از هر عیب منزّه است، به کسی ستم نمی‌کند، امنیت بخش است، مراقب همه چیز است، قدرتمندی شکست‌ناپذیر که با اراده نافذ خود هر امری را اصلاح می‌کند، و شایسته عظمت است خداوند منزّه است از آنچه شریک برای او قرار می‌دهند!
- «۵۴۵۴» تو شایسته‌ی بزرگی هستی و من فروتن.
- «۵۴۵۵» برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها متکبر و شایسته‌ی بزرگی است.
- «۵۴۵۶» او انجام نمی‌دهد مگر آنچه را که حکیمانه و درست باشد و اوست شایسته‌ی بزرگی و صاحب اراده‌ی نافذ.
- «۵۴۵۷» تویی شایسته‌ی بزرگی و دارای عظمت.
- «۵۴۵۸» معبودی نیست جز خدای... شایسته‌ی بزرگی و چیره.
- «۵۴۵۹» ستایش مخصوص خداوندی است که شایسته‌ی بزرگی و صاحب اراده‌ی نافذ است.
- «۵۴۶۰» ستایش مخصوص خدایی است... شایسته‌ی بزرگی، صاحب اراده‌ی نافذ، مقتدر و چیره است.

«بزرگی و بلندمرتبگی و شکست‌ناپذیری»

«۵۴۶۱» ای باشکوه شایسته‌ی بزرگی بر هر چیز.

«۵۴۶۲» اوست خدای صاحب اراده‌ی نافذ و شایسته‌ی بزرگی در جاودانگی‌اش و چیزی با او برابری نمی‌کند و شباهتی بدو ندارد و هم‌وصف او نباشد و چیزی با او هم‌طراز نیست. هیچ چیز مثل او نیست.

«۵۴۶۳» ستایش مخصوص خدایی است که در فرمانروایی‌اش دارای بزرگی است.

«۵۴۶۴» ای بسیار بزرگوار.

«۵۴۶۵» او پیش از همه چیز و بعد از همه چیز است؛ پروردگاری است که در شکست‌ناپذیری‌اش یکتاست، در توانمندی‌اش دارای مکانت است، در بلندمرتبگی‌اش مقدس است و در والایی‌اش دارای بزرگی است.

«۵۴۶۶» ای شایسته‌ی بزرگی!

«۵۴۶۷» ای بزرگ‌گرداننده‌ی چیزهای کوچک.

۲-۱-۸- عظمت و بزرگی: (بزرگ‌ترین، سزاوار بزرگی، صاحب نام‌ها و بخشش‌ها و گذشت و شکوه و مقام و فرمانروایی و شرافت و عالم و عرش و دانش فضل و فرمانروایی و نعمت بزرگ، بزرگی، بزرگ، بزرگ‌داشته شده، بزرگ‌دارنده)

«۵۴۶۸» خدای را وصف نمی‌توان نمود و چگونه او را وصف توان نمود و حال آنکه در کتاب خویش فرموده است: «حقیقت اندازه‌ی او را نمی‌توانند بسنجند» پس با اندازه‌ای وصف نمی‌شود مگر آنکه از آن بزرگ‌تر است.

«۵۴۶۹» هر اسمی از نام‌های خداوند بلندمرتبه نام اعظم و بزرگ است.

«۵۴۷۰» منزّه است توانایی که چه بزرگ است!

«۵۴۷۱» منزّه است صاحب اختیاری که چه بزرگ است.

«۵۴۷۲» خداوند بزرگ‌ترین است، اهل بزرگی و عظمت، و اهل فرمانروایی و شکست‌ناپذیری و قدرت، و اهل درخشش و بزرگواری، و صاحب دنیا و آخرت. آفریدگان را با قدرت خود آفرید و با شکست‌ناپذیری‌اش بلندمرتبه‌ترین‌ها را بالا برد، و با بزرگواری خویش بزرگان را بزرگ کرد.

«۵۴۷۳» تو در جایگاه گذشت و مهربانی، مهربان‌ترین مهربانی و به وقت عقوبت و مجازات، سخت‌کیفرترینی و در جایگاه بزرگی و عظمت، دارای بزرگ‌ترین اقتداری.

﴿العِزَّةُ وَ الرَّفْعَةُ وَ الْعِزَّةُ﴾

﴿٥٤٧٤﴾ أَعْظَمُ حِلْمًا	﴿٥٤٧٤﴾ أَعْظَمُ حِلْمًا
﴿٥٤٧٥﴾ أَعْظَمُ حِلْمًا مِنْ أَنْ تُقَاسِمَ بِفِعْلِي	﴿٥٤٧٥﴾ أَعْظَمُ حِلْمًا مِنْ أَنْ تُقَاسِمَ بِفِعْلِي
﴿٥٤٧٦﴾ أَعْظَمُ مِنْ الْمَخْلُوقِينَ	﴿٥٤٧٦﴾ أَعْظَمُ مِنْ الْمَخْلُوقِينَ
﴿٥٤٧٧﴾ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ تُحِيطَ بِهِ الْأَفْكَارُ	﴿٥٤٧٧﴾ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ تُحِيطَ بِهِ الْأَفْكَارُ
﴿٥٤٧٨﴾ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ تُدْرِكَ الْعَيْنُ عَظَمَتَكَ	﴿٥٤٧٨﴾ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ تُدْرِكَ الْعَيْنُ عَظَمَتَكَ
﴿٥٤٧٩﴾ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يُبْلَغَ كُنْهُ صِفَتِهِ	﴿٥٤٧٩﴾ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يُبْلَغَ كُنْهُ صِفَتِهِ
﴿٥٤٨٠﴾ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يَتْرَكَ الْأَرْضَ بِغَيْرِ إِمَامٍ عَادِلٍ	﴿٥٤٨٠﴾ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يَتْرَكَ الْأَرْضَ بِغَيْرِ إِمَامٍ عَادِلٍ
﴿٥٤٨١﴾ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يَتْرَكَ الْأَرْضَ بِلَا إِمَامٍ عَادِلٍ	﴿٥٤٨١﴾ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يَتْرَكَ الْأَرْضَ بِلَا إِمَامٍ عَادِلٍ
﴿٥٤٨٢﴾ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يَتَوَلَّى ذَلِكَ بِنَفْسِهِ	﴿٥٤٨٢﴾ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يَتَوَلَّى ذَلِكَ بِنَفْسِهِ
﴿٥٤٨٣﴾ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يَخْتَجَّ بِحُجَّةٍ	﴿٥٤٨٣﴾ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يَخْتَجَّ بِحُجَّةٍ
﴿٥٤٨٤﴾ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يَخْتَجَّ بِعَبْدٍ مِنْ عِبَادِهِ	﴿٥٤٨٤﴾ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يَخْتَجَّ بِعَبْدٍ مِنْ عِبَادِهِ
﴿٥٤٨٥﴾ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يُحَدِّثَ بِيَدٍ أَوْ رِجْلٍ أَوْ حَرَكَةٍ أَوْ سَكُونٍ	﴿٥٤٨٥﴾ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يُحَدِّثَ بِيَدٍ أَوْ رِجْلٍ أَوْ حَرَكَةٍ أَوْ سَكُونٍ
﴿٥٤٨٦﴾ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يُرَى	﴿٥٤٨٦﴾ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يُرَى

«بزرگی و بلندمرتبه‌گی و شکست‌ناپذیری»

﴿۵۴۷۴﴾ فضل تو گسترده‌تر و بردباری‌ات بزرگ‌تر از آن است که مرا به‌خاطر ظلمم مؤاخذه یا به‌خاطر گناهانم بلغزانی.

﴿۵۴۷۵﴾ ای معبود من، فضل تو گسترده‌تر و بردباری‌ات بزرگ‌تر از آن است که مرا با رفتار و خطاهایم مقایسه کنی.

﴿۵۴۷۶﴾ آفریننده از آفریدگانش بزرگ‌تر است.

﴿۵۴۷۷﴾ خداوند بزرگ‌تر از آن است که افکار او را احاطه کنند، دیدگان او را درک کنند، اوهام او را دریابند و احوال او را محدود گردانند.

﴿۵۴۷۸﴾ تو... بزرگ‌تر و عظیم‌تر... از آن هستی که دیدگان عظمت تو را درک کنند، یا توصیف‌کنندگان بتوانند تو را توصیف کنند و نهایت تو را دریابند.

﴿۵۴۷۹﴾ پروردگار بلندمرتبه‌تر و باشکوه‌تر و بزرگ‌تر از آن است که حقیقت صفاتش درک شود.

﴿۵۴۸۰﴾ خداوند باشکوه‌تر و بزرگ‌تر از آن است که بخواهد زمین را بدون امام عادل رها کند.

﴿۵۴۸۱﴾ خداوند باشکوه‌تر، بزرگوارتر و بزرگ‌تر از آن است که زمین را بدون امامی دادگر بگذارد.

﴿۵۴۸۲﴾ خداوند مبارک و بلندمرتبه، باشکوه‌تر و والاتر از آن است که خود، این امر را بر عهده گیرد، حال آن که فعل فرستادگان و فرشتگان او نیز فعل اوست؛ چرا که ایشان به فرمان او عمل می‌کنند.

﴿۵۴۸۳﴾ خداوند حکیم‌تر و گرامی‌تر و باشکوه‌تر و بزرگ‌تر و عادل‌تر از آن است که بر بنده‌اش به دلیلی احتجاج کند ولی چیزی از امور آن را از او بپوشاند.

﴿۵۴۸۴﴾ خداوند باشکوه‌تر و بزرگ‌تر از آن است که بر بنده‌ای احتجاج کند و سپس چیزی از اخبار آسمان‌ها و زمین را از او مخفی کند.

﴿۵۴۸۵﴾ همانا خداوند مبارک و بلندمرتبه باشکوه‌تر و بزرگ‌تر از آن است که با دست یا پا و حرکت و سکون محدود و اندازه‌گیری شود یا متصف به درازی و کوتاهی شود یا وهم‌ها او را درک و عقل‌ها به حقیقت اوصافش احاطه پیدا کنند.

﴿۵۴۸۶﴾ خداوند بزرگ‌تر از آن است که به چشم دیده شود.

﴿العِزَّةُ وَالرِّفْعَةُ وَالْعِزَّةُ﴾

- ﴿٥٤٨٧﴾ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يَصِفَ ۞ فَإِنَّهُ أَعَزُّ وَأَكْرَمُ وَأَجَلُّ وَأَعْظَمُ مِنْ أَنْ يَصِفَ الْوَاصِفُونَ
الوَاصِفُونَ كُنْهَ جَلَالِهِ
﴿٥٤٨٨﴾ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يَظْلَمَ ۞ فَهُوَ تَبَارَكَ اسْمُهُ أَجَلُّ وَأَعْظَمُ مِنْ أَنْ يَظْلَمَ؛ {٠٢٢٧}
- ﴿٥٤٨٩﴾ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يَحْجُبُ ۞ اللَّهُ أَجَلُّ وَأَعْظَمُ مِنْ أَنْ يَقْرَضَ طَاعَةَ عَبْدٍ ثُمَّ يَحْجُبُ عَنْهُ
عَنْ عَبْدِهِ عِلْمَ سَمَائِهِ وَارْضِيهِ؛ {٠١٢٢}
- ﴿٥٤٩٠﴾ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يَقْدِرَ ۞ أَنْتَ أَكْبَرُ وَأَجَلُّ وَأَكْرَمُ وَأَعَزُّ وَأَعْلَى وَأَعْظَمُ وَأَشْرَفُ وَ
أَمْجَدُ وَأَفْضَلُ مِنْ أَنْ يَقْدِرَ الْخَلَائِقُ كُلُّهُمْ عَلَى صِفَتِكَ؛ {٠٠٢٧}
- ﴿٥٤٩١﴾ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يَكُونَ ۞ اللَّهُ أَجَلُّ وَأَعْدَلُ وَأَعْظَمُ مِنْ أَنْ يَكُونَ لِعَبْدِهِ عُذْرٌ لَا يَدْعُهُ
لِعَبْدِهِ عُذْرٌ لَا يَدْعُهُ يَعْتَذِرُ بِهِ
﴿٥٤٩٢﴾ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يُنْزَلَ ۞ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يُنْزَلَ الْأَمْرَ مَعَ الرُّوحِ وَ
الْأَمْرَ إِلَى كَافِرٍ فَاسِقٍ؛ {٠٣٣٢}
- ﴿٥٤٩٣﴾ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يُوصَفَ ۞ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يُوصَفَ؛ {٠٣٣٣}
- ﴿٥٤٩٤﴾ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يُوصَفَ ۞ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يُوصَفَ بِالْوَجْهِ؛ {٠٣٣٣}
- ﴿٥٤٩٥﴾ أَعْظَمُ مَنْ خُضِعَ لَهُ ۞ يَا أَعْظَمَ مَنْ خُضِعَ وَخُشِعَ لَهُ؛ {٠١٦٤}
- ﴿٥٤٩٦﴾ أَعْظَمُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ۞ تَبَارَكَ اللَّهُ الَّذِي هُوَ أَعْظَمُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿٥٤٩٧﴾ أَعْظَمُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ۞ أَنْتَ أَعْظَمُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ فَلَا يَصِلُ أَحَدٌ عَظَمَتِكَ؛ {٠٣٣٤}
- ﴿٥٤٩٨﴾ أَعْظَمُ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ ۞ يَا أَعْظَمَ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٥٤٩٩﴾ أَعْظَمُ مِنْ كُلِّ مَقْصُودٍ ۞ يَا أَعْظَمَ مِنْ كُلِّ مَقْصُودٍ؛ {٠١٥٦}
- ﴿٥٥٠٠﴾ الْأَعْظَمُ ۞ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ... بِاسْمِكَ الْأَعَزَّ الْأَكْرَمَ الْأَجَلَّ الْأَعْظَمَ؛ {٠٠٧١}
- ﴿٥٥٠١﴾ الْأَعْظَمُ ۞ إِنَّ اسْمَ اللَّهِ الْأَعْظَمُ ثَلَاثَةٌ وَسَبْعُونَ حَرْفًا؛ {٠٣١٩}
- ﴿٥٥٠٢﴾ الْأَعْظَمُ الْأَجَلُّ ۞ اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَجَلِّ؛ {٠٠١٥}
- ﴿٥٥٠٣﴾ الْأَعْظَمُ الْأَجَلُّ ۞ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ؛
{٠٠٨٥}
- ﴿٥٥٠٤﴾ الْأَعْظَمُ الْأَعْظَمُ ۞ هُوَ اسْمُكَ الْأَعْظَمُ الْأَعْظَمُ؛ {٠٠٨٥}
- ﴿٥٥٠٥﴾ الْأَعْظَمُ الْأَعْظَمُ الْأَعْظَمُ ۞ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ... بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ؛ {٠٠٨٧}

«بزرگی و بلندمرتبگی و شکست‌ناپذیری»

﴿۵۴۸۷﴾ همانا او شکست‌ناپذیرتر و بزرگوarter و باشکوه‌تر از آن است که توصیف‌کنندگان قادر به وصف عمق بزرگی و شکوهش باشند و یا قلب‌ها عظمت آن را در یابند.

﴿۵۴۸۸﴾ خداوندی که نامش مبارک است باشکوه‌تر و والاتر از آن است که ستم کند.

﴿۵۴۸۹﴾ خداوند باشکوه‌تر و شکست‌ناپذیرتر و گرامی‌تر از آن است که فرمان‌برداری از یکی از بندگان را بر مردم واجب کند، ولی دانش آسمان و زمین خود را از او پنهان کند.

﴿۵۴۹۰﴾ تو بزرگ‌تر و باشکوه‌تر و گرامی‌تر و شکست‌ناپذیرتر و بخشنده‌تر و عظیم‌تر و ارجمندتر و بزرگوarter و گرامی‌تر از آن هستی که آفریدگان قادر به توصیف تو باشند.

﴿۵۴۹۱﴾ خداوند باشکوه‌تر و دادگرت‌تر و بزرگ‌تر از آن است که بنده‌اش عذری داشته باشد و او نگذارد که عذرش را بیان کند.

﴿۵۴۹۲﴾ خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند بزرگ‌تر از آن است که امر را با روح و فرشتگان بر شخص کافر فاسق نازل کند.

﴿۵۴۹۳﴾ خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند بزرگ‌تر است از اینکه توصیف شود.

﴿۵۴۹۴﴾ خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند از آن بزرگ‌تر است که روی او به وصف درآید.

﴿۵۴۹۵﴾ ای بزرگ‌ترین کسی که در درگاه او اظهار خضوع و فروتنی می‌شود.

﴿۵۴۹۶﴾ بزرگ است خداوندی که والاتر از همه چیز است.

﴿۵۴۹۷﴾ تو بزرگ‌تر از همه چیز هستی و کسی به عظمت تو نمی‌رسد.

﴿۵۴۹۸﴾ ای بزرگ‌تر از هر بزرگ.

﴿۵۴۹۹﴾ ای بزرگ‌تر از هر هدف.

﴿۵۵۰۰﴾ خدایا از تو می‌خواهم... به نام شکست‌ناپذیرتر، گرامی‌تر، بزرگوarter، و بزرگ‌ترت.

﴿۵۵۰۱﴾ نام اعظم خداوند هفتاد و سه حرف است.

﴿۵۵۰۲﴾ خدایا! به نام بزرگ و باشکوهت مرا از غیر خود بی‌نیاز کن.

﴿۵۵۰۳﴾ خدایا! از تو درخواست می‌کنم به حق نام بزرگ و بزرگ‌تر و والاتر و ارجمندترت.

﴿۵۵۰۴﴾ آن نام بزرگ‌تر و بزرگ‌ترتوست.

﴿۵۵۰۵﴾ خدایا! از تو درخواست می‌کنم... به نام بزرگ‌تر و بزرگ‌تر و بزرگ‌ترت.

﴿العِظَمَةُ وَ الرَّفْعَةُ وَ الْعِزَّةُ﴾

- ﴿٥٥٠٦﴾ الأَعْظَمُ الْأَعْلَى
- ﴿٥٥٠٧﴾ الأَعْظَمُ
- ﴿٥٥٠٨﴾ الأَعْظَمُ
- ﴿٥٥٠٩﴾ الأَعْظَمُ
- ﴿٥٥١٠﴾ الأَعْظَمُ
- ﴿٥٥١١﴾ الأَعْظَمُ الْعَظِيمُ الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ لَمْ تَرُدَّ
- ﴿٥٥١٢﴾ الأَعْظَمُ الْقُدُّوسُ
- ﴿٥٥١٣﴾ الأَعْظَمُ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ
- ﴿٥٥١٤﴾ أَهْلُ التَّعَظُّيمِ
- ﴿٥٥١٥﴾ أَوْلَى مَنْ عَظُمَ
- ﴿٥٥١٦﴾ ذُو الْأَسْمَاءِ الْعِظَامِ
- ﴿٥٥١٧﴾ ذُو الْأَيَادِي الْعِظَامِ
- ﴿٥٥١٨﴾ ذُو التَّجَاوُزِ الْعَظِيمِ
- ﴿٥٥١٩﴾ ذُو الْجَلَالِ الْعَظِيمِ
- ﴿٥٥٢٠﴾ ذُو الْخَطَرِ الْعَظِيمِ
- ﴿٥٥٢١﴾ ذُو السُّلْطَانِ الْعَظِيمِ
- ﴿٥٥٢٢﴾ ذُو الشَّرَفِ الْعَظِيمِ
- ﴿٥٥٢٣﴾ ذُو الْعَالَمِ الْعَظِيمِ
- ﴿٥٥٢٤﴾ ذُو الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
- ﴿٥٥٢٥﴾ ذُو الْعِظَمَةِ
- ﴿٥٥٠٦﴾ أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَ مُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَ بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْلَى؛ {٠٣٢١}
- ﴿٥٥٠٧﴾ أَسْأَلُكَ... بِالْإِسْمِ الْأَعْظَمِ الَّذِي اشْتَقَّقَتْهُ مِنْ كِبَرِيَّاتِكَ وَ جَبَرُوتِكَ وَ عَظَمَتِكَ وَ عِزِّكَ؛ {٠٣٢٢}
- ﴿٥٥٠٨﴾ الْإِسْمُ الْأَعْظَمُ الَّذِي عَلَّمَنَا وَ حَصَّنَا بِهِ؛ {٠٣٢٣}
- ﴿٥٥٠٩﴾ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ... وَ بِالْإِسْمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الَّذِي هُوَ مُحِيطٌ بِمَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ؛ {٠٣٠٦}
- ﴿٥٥١٠﴾ سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْأَعْظَمِ الَّذِي يَبْتَلِي الْخَلْقَ بِمَا يَشَاءُ؛ {٠٣٢٥}
- ﴿٥٥١١﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أُنْشِدُكَ... بِالْإِسْمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْعَظِيمِ الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ لَمْ تَرُدَّ؛ {٠٣٢٧}
- ﴿٥٥١٢﴾ يَا ذَا اللَّهِ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى الْأَعْظَمِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ الْقَدِيمِ؛ {٠٣٢٨}
- ﴿٥٥١٣﴾ سُبْحَانَ الْأَعْظَمِ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ؛ {٠٠٢٧}
- ﴿٥٥١٤﴾ سُبْحَانَ أَهْلِ التَّعَظُّيمِ وَ التَّنَائِي الْحَسَنِ؛ {٠٠٧٠}
- ﴿٥٥١٥﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... أَوْلَى مَنْ عَظُمَ وَ مُجَّدٌ؛ {٠٣٧٧}
- ﴿٥٥١٦﴾ ذُو... الْأَسْمَاءِ الْعِظَامِ؛ {٠٠٢٠}
- ﴿٥٥١٧﴾ هُوَ الْكَافِي الْهَادِي الْعَالِمُ الصَّادِقُ ذُو الْأَيَادِي الْعِظَامِ؛ {٠٥٨٧}
- ﴿٥٥١٨﴾ إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَمِيمِ وَ التَّجَاوُزِ الْعَظِيمِ؛ {١٠٥١}
- ﴿٥٥١٩﴾ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ الْبَادِخِ الْعَظِيمِ؛ {١٠٤٥}
- ﴿٥٥٢٠﴾ يَا ذَا الْخَطَرِ الْعَظِيمِ؛ {٠٦٩٢}
- ﴿٥٥٢١﴾ يَا ذَا الْعَرْشِ الْكَرِيمِ وَ السُّلْطَانِ الْعَظِيمِ؛ {١٠٠٢}
- ﴿٥٥٢٢﴾ يَا ذَا الْعِلْمِ الْعَلِيمِ وَ الْمُلْكِ الْقَدِيمِ وَ الشَّرَفِ الْعَظِيمِ؛ {٠٢٠٢}
- ﴿٥٥٢٣﴾ يَا ذَا الْعَالَمِ الْعَظِيمِ؛ {١٠٦٤}
- ﴿٥٥٢٤﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعَرْشِ الْعَظِيمِ؛ {١٣٦٧}
- ﴿٥٥٢٥﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْعِزَّةِ وَ الْعِظَمَةِ؛ {٠٩٢٢}

«بزرگی و بلندمرتبگی و شکست‌ناپذیری»

«۵۵۰۶» تو را به پایه‌های شکست‌ناپذیر عرش و نهایت مهربانی از کتابت و به نام اعظمت که بالاترین است می‌خوانم.

«۵۵۰۷» خدایا، از تو درخواست می‌کنم... به آن نام اعظم تو که آن را از بزرگی، شکوه، عظمت و شکست‌ناپذیری‌ات برگرفته‌ای.

«۵۵۰۸» نام اعظمی که به ما تعلیم داده و به ما اختصاص داده است.

«۵۵۰۹» تو را به نام بزرگ بزرگ بزرگ می‌خوانم که بر ملکوت آسمان و زمین احاطه دارد.

«۵۵۱۰» منزّه است فرمانروای بزرگی که آفریدگان را به آنچه بخواهد آزمایش می‌کند.

«۵۵۱۱» خدایا! تو را سوگند می‌دهم... به نام بزرگ‌تر و بزرگ‌تر و بزرگ‌تر و بزرگی که وقتی به آن خوانده شوی، ردّ نکنی.

«۵۵۱۲» به اجازه‌ی خداوند والا و بلندمرتبه، بزرگ، پاک، شکست‌ناپذیر، دانا و دیرین.

«۵۵۱۳» منزّه است خداوندی که از هر بزرگی بزرگ‌تر است.

«۵۵۱۴» منزّه است خداوند... اهل بزرگی و ستایش نیکو.

«۵۵۱۵» ستایش مخصوص خداوند است؛ شایسته‌ترین کسی که باید او را بزرگ و بزرگوار دانست.

«۵۵۱۶» دارای نام‌های بزرگ است.

«۵۵۱۷» او از غیر بی‌نیازکننده‌ی هدایتگر، دانا، راست‌گفتار، و صاحب نعمت‌های بزرگ است.

«۵۵۱۸» همانا تو دارای فضل و بخشش فراگیر و گذشت بزرگ هستی.

«۵۵۱۹» ای صاحب شکوه و بزرگواری باعظمت و سرافرازانه.

«۵۵۲۰» ای صاحب مقام بزرگ.

«۵۵۲۱» ای صاحب عرش باکرامت و فرمانروایی بزرگ.

«۵۵۲۲» ای صاحب دانش آگاهانه و فرمانروایی دیرین و شرافت بزرگ.

«۵۵۲۳» ای صاحب جهان بزرگ.

«۵۵۲۴» منزّه است صاحب عرش عظیم.

«۵۵۲۵» منزّه است شکست‌ناپذیر و بزرگ.

﴿الْعِزَّةُ وَالرَّفْعَةُ وَالْعِزَّةُ﴾

﴿٥٥٢٦﴾ ذُو الْعِزَّةِ	﴿٥٥٢٦﴾ ذُو الْعِزَّةِ وَالْفَضْلِ وَالْعِزَّةِ؛ {٠٣٨٤}
﴿٥٥٢٧﴾ ذُو الْعِزَّةِ	﴿٥٥٢٧﴾ ذُو... الْعِزَّةِ الَّتِي يَتَّبِعُ فِي بَحَارِهَا الْوَهْمُ؛ {١٠٨٤}
﴿٥٥٢٨﴾ ذُو الْعِزَّةِ	﴿٥٥٢٨﴾ سُبْحَانَ ذِي الْكِبَرِيَاءِ وَالْعِزَّةِ؛ {٠٠٤٣}
﴿٥٥٢٩﴾ ذُو الْعِزَّةِ	﴿٥٥٢٩﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوتِ؛ {٢٢٤١}
﴿٥٥٣٠﴾ ذُو الْعِزَّةِ	﴿٥٥٣٠﴾ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالسُّلْطَانِ؛ {٢١٨٩}
﴿٥٥٣١﴾ ذُو الْعِزَّةِ الْمُنِيعَةِ	﴿٥٥٣١﴾ يَا ذَا الْعِزَّةِ الْمُنِيعَةِ؛ {٠٠٣٩}
﴿٥٥٣٢﴾ ذُو الْعِزَّةِ	﴿٥٥٣٢﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْعِزَّةِ وَالْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوتِ؛ {٠٩٢٢}
﴿٥٥٣٣﴾ ذُو الْعِزَّةِ	﴿٥٥٣٣﴾ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالسُّلْطَانِ؛ {٠٠٣٩}
﴿٥٥٣٤﴾ عِزَّتُهُ فِي السَّمَاءِ	﴿٥٥٣٤﴾ سُبْحَانَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ عِزَّتُهُ؛ {٠٠٢٨}
﴿٥٥٣٥﴾ مَنْ اسْتَوَى بِعِزَّتِهِ	﴿٥٥٣٥﴾ سُبْحَانَ مَنْ... اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ بِعِزَّتِهِ؛ {١٣٩٥}
﴿٥٥٣٦﴾ مَنْ اغْتَزَّ بِالْعِزَّةِ	﴿٥٥٣٦﴾ سُبْحَانَ مَنْ اغْتَزَّ بِالْعِزَّةِ؛ {٠٠٢٧}
﴿٥٥٣٧﴾ مَنْ تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ	﴿٥٥٣٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ؛ {٠٠٥٢}
﴿٥٥٣٨﴾ مَنْ خَلَقَ الْخَلْقَ بِعِزَّتِهِ	﴿٥٥٣٨﴾ سُبْحَانَ مَنْ خَلَقَ الْخَلْقَ بِعِزَّتِهِ؛ {٠٨٨٧}
﴿٥٥٣٩﴾ خَارِجُ الْكِبَرِيَاءِ وَ	﴿٥٥٣٩﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي... خَارِجُ الْكِبَرِيَاءِ وَالْعِزَّةِ مِنْ جَمِيعِ
الْعِزَّةِ مِنْ جَمِيعِ تَصَرُّفِ الْحَالَاتِ	تَصَرُّفِ الْحَالَاتِ؛ {٠٠١٢}
﴿٥٥٤٠﴾ ذُو الْعِلْمِ الْعَظِيمِ	﴿٥٥٤٠﴾ يَا اللَّهُ ذُو الْعِلْمِ الْعَظِيمِ؛ {١٠٧٤}
﴿٥٥٤١﴾ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ	﴿٥٥٤١﴾ مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ
	عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو
	الْفَضْلِ الْعَظِيمِ؛ {البقرة: ١٠٥}
﴿٥٥٤٢﴾ ذُو الْفَوَاضِلِ الْعِظَامِ	﴿٥٥٤٢﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... ذِي الْفَوَاضِلِ الْعِظَامِ؛ {٠٩٣٣}
﴿٥٥٤٣﴾ ذُو الْمُلْكِ الْعَظِيمِ	﴿٥٥٤٣﴾ فَانْتَ اللَّهُ الْحَيُّ قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ ذُو الْمُلْكِ الْعَظِيمِ؛ {٠٢٢٢}
﴿٥٥٤٤﴾ ذُو الْمُلْكِ الْمُلْكِ الْفَاخِرِ	﴿٥٥٤٤﴾ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْعَظِيمِ؛ {٠٣٧٠}
﴿٥٥٤٥﴾ مَنْ لَهُ الْمُلْكُ الْعَظِيمُ	﴿٥٥٤٥﴾ سُبْحَانَ مَنْ لَهُ الْمُلْكُ الْعَظِيمِ؛ {١٤٣٨}
﴿٥٥٤٦﴾ ذُو الْمَنْنِ الْعَظِيمِ	﴿٥٥٤٦﴾ يَا ذَا الْمَنْنِ الْعَظِيمِ؛ {٠٣٠٦}
﴿٥٥٤٧﴾ ذُو الْمِنْنِ الْعِظَامِ	﴿٥٥٤٧﴾ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْمِنْنِ الْعِظَامِ؛ {٠٢٥٠}
﴿٥٥٤٨﴾ ذُو الْمَوَاهِبِ الْعَظِيمَةِ	﴿٥٥٤٨﴾ يَا ذَا... الْمَوَاهِبِ الْعَظِيمَةِ؛ {٠٥٤٦}

«بزرگی و بلندمرتبعی و شکست‌ناپذیری»

«۵۵۲۶» تو شکست‌ناپذیری و صاحب برتری و بزرگی.
«۵۵۲۷» صاحب عظمتی که وهم در عمق آن متحیر می‌ماند.
«۵۵۲۸» منزّه است خدایی که دارنده بزرگی و عظمت است.
«۵۵۲۹» ستایش مخصوص خدایی است که صاحب بزرگی و شکوه است.
«۵۵۳۰» ای صاحب بزرگی و چیرگی.
«۵۵۳۱» ای صاحب عظمت دست‌نیافتنی.
«۵۵۳۲» منزّه است صاحب شکست‌ناپذیری و بزرگی و شکوه.
«۵۵۳۳» ای صاحب بزرگی و چیرگی.
«۵۵۳۴» منزّه است خدایی که عظمت او در آسمان است.
«۵۵۳۵» منزّه است خدایی که... با بزرگی‌اش بر عرش تکیه زده است.
«۵۵۳۶» منزّه است خدایی که با عظمت خویش شکست‌ناپذیر شده است.
«۵۵۳۷» منزّه است خدایی که همه‌چیز در برابر بزرگی او خاضع‌اند.
«۵۵۳۸» منزّه است خدایی که آفریدگان را با عظمت خویش آفرید.
«۵۵۳۹» ستایش مخصوص خداوندی است که با بزرگی و عظمتش از جمیع دگرگونی‌های حالات خارج است.

«۵۵۴۰» ای خداوند، صاحب علم بزرگ!
«۵۵۴۱» کافران اهل کتاب، و (همچنین) مشرکان، دوست ندارند که از سوی خداوند، خیر و برکتی بر شما نازل گردد درحالی که خداوند، رحمت خود را به هرکس بخواهد، اختصاص می‌دهد و خداوند، صاحب فضل بزرگ است.

«۵۵۴۲» ستایش مخصوص خدای... دارای بخشش‌های بزرگ است.
«۵۵۴۳» تو خدای زنده قبل از هر زنده، صاحب فرمانروایی بزرگی.
«۵۵۴۴» منزّه است آن صاحب فرمانروایی برجسته‌ی باعظمت.
«۵۵۴۵» منزّه است آن که ملک عظیم دارد.
«۵۵۴۶» ای صاحب نعمت‌های فراوان.
«۵۵۴۷» ای دارنده‌ی شکوه و بزرگواری، و نعمت‌های بزرگ.
«۵۵۴۸» ای صاحب... بخشش‌های عظیم.

﴿العِظْمَةُ وَ الرِّفْعَةُ وَ العِزَّةُ﴾

- ﴿٥٥٤٩﴾ ذُو النِّعَمِ الْجِسَامِ الْعِظَامِ ☆ سُبْحَانَ ذِي الْفَوَاضِلِ وَ النِّعَمِ الْجِسَامِ الْعِظَامِ؛ {٠٠٤٤}
- ﴿٥٥٥٠﴾ ذُو النِّعَمِ الْعِظَامِ ☆ أَنْتَ الْمُنْعِمُ عَلَى... ذُو الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ وَ الْفَوَاضِلِ وَ النِّعَمِ الْعِظَامِ؛ {٠٤٢٠}
- ﴿٥٥٥١﴾ ذُو صَفْحٍ عَظِيمٍ ☆ إِنَّكَ ذُو مَنْ قَدِيمٍ وَ صَفْحٍ عَظِيمٍ؛ {١٠٩٧}
- ﴿٥٥٥٢﴾ الْعِظْمَةُ الْكَبِيرَةُ ☆ أَنْتَ... الْعِظْمَةُ الْكَبِيرَةُ؛ {٠٩١٥}
- ﴿٥٥٥٣﴾ الْعَظِيمِ ☆ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ؛ {الواقعة: ٧٤}
- ﴿٥٥٥٤﴾ الْعَظِيمِ ☆ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْجَلَالِ الْبَازِخِ الْعَظِيمِ؛ {١٣٢١}
- ﴿٥٥٥٥﴾ الْعَظِيمِ ☆ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَ يَحْمَدُهُ؛ {١٢١٤}
- ﴿٥٥٥٦﴾ الْعَظِيمُ ☆ أَنْتَ الْعَظِيمُ وَ أَنَا الْحَقِيرُ؛ {٠٢٦٩}
- ﴿٥٥٥٧﴾ الْعَظِيمُ ☆ الْعَظِيمُ الَّذِي بَعَظَمَتِهِ وَ نُورِهِ أَبْصَرَ قُلُوبَ الْمُؤْمِنِينَ وَ بَعَظَمَتِهِ وَ نُورِهِ عَادَاهُ الْجَاهِلُونَ وَ بَعَظَمَتِهِ وَ نُورِهِ ابْتَنَى مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَنْ فِي الْأَرْضِ؛ {٢٢٩٨}
- ﴿٥٥٥٨﴾ الْعَظِيمِ ☆ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَ يَحْمَدُهُ؛ {٠٠٤٨}
- ﴿٥٥٥٩﴾ الْعَظِيمِ ☆ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ؛ {٠٠٤٣}
- ﴿٥٥٦٠﴾ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمُ ☆ سُبْحَانَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ؛ {٠٠٤٢}
- ﴿٥٥٦١﴾ الْعَظِيمِ الْبِرْهَانِ ☆ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الشَّانِ الدَّائِمِ السُّلْطَانِ الْعَظِيمِ الْبِرْهَانِ؛ {١٣٣٩}
- ﴿٥٥٦٢﴾ الْعَظِيمِ الْجَلِيلِ ☆ يَا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْجَلِيلُ؛ {٠٠٤١}
- ﴿٥٥٦٣﴾ الْعَظِيمِ الْحَلِيمِ ☆ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ الْحَلِيمِ الْكَرِيمِ؛ {٠٠٢٧}
- ﴿٥٥٦٤﴾ الْعَظِيمُ ☆ رَبَّنَا لَكَ الْمُلْكُ الْعَظِيمُ الَّذِي لَا يَزُولُ؛ {٠٩١٥}
- ﴿٥٥٦٥﴾ الْعَظِيمِ ☆ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ؛ {١٣٠٤}
- ﴿٥٥٦٦﴾ الْعَظِيمِ الرَّبُّوبِيَّةِ ☆ الْعَظِيمُ الرَّبُّوبِيَّةِ؛ {٠٠٤٥}
- ﴿٥٥٦٧﴾ الْعَظِيمِ الشَّانِ ☆ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي... هُوَ الْعَظِيمُ الشَّانِ؛ {٠٠٢٢}
- ﴿٥٥٦٨﴾ الْعَظِيمِ الْعَظِيمِ ☆ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْعَظِيمِ؛ {٠٠٨٤}
- ﴿٥٥٦٩﴾ الْعَظِيمُ ☆ أَنْتَ اللَّهُ الْعَظِيمُ الْكَافِي كُلَّ شَيْءٍ؛ {٠٠١٥}
- ﴿٥٥٧٠﴾ الْعَظِيمُ الْكَبِيرُ الْأَكْبَرُ ☆ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ... بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْكَبِيرِ الْأَكْبَرِ الطَّاهِرِ الْمُطَهَّرِ الْقُدُّوسِ الْمُبَارَكِ؛ {٠٧٦٣}

﴿بزرگی و بلندمرتبگی و شکستناپذیری﴾

- ﴿۵۵۴۹﴾ منزّه است صاحب فضل و نعمت‌های فراوان.
- ﴿۵۵۵۰﴾ تویی نعمت‌دهنده بر من، صاحب شکوه و بزرگواری و بخشش‌ها و نعمت‌های بزرگ.
- ﴿۵۵۵۱﴾ همانا تو دارای نعمت دیرین و چشم‌پوشی بزرگی.
- ﴿۵۵۵۲﴾ تو عظمت بزرگی.
- ﴿۵۵۵۳﴾ حال که چنین است به نام پروردگار بزرگت تسبیح کن (و او را پاک و منزّه بشمار)!
- ﴿۵۵۵۴﴾ منزّه است خداوندی که صاحب شکوه بلندمرتبه و بزرگی است.
- ﴿۵۵۵۵﴾ منزّه است خداوند، پروردگار بزرگ من و او را می‌ستایم.
- ﴿۵۵۵۶﴾ تو باعظمت و من ناچیزم.
- ﴿۵۵۵۷﴾ خداوند بزرگی که دل مؤمنان را در پرتو بزرگواری و روشنی خود بینایی بخشیده است، و نادانان با بزرگی و روشنی‌اش دشمنی می‌کنند. هر که در آسمان‌ها و زمین است به وسیله‌ی بزرگی و روشنی او کامیاب می‌شوند.
- ﴿۵۵۵۸﴾ منزّه می‌دانم خداوند بزرگوار خود را و او می‌ستایم.
- ﴿۵۵۵۹﴾ منزّه است پروردگار بزرگ من.
- ﴿۵۵۶۰﴾ منزّه است خدای بزرگ بزرگ‌ترین.
- ﴿۵۵۶۱﴾ منزّه است خدایی که صاحب مقام ثابت، فرمانروایی بزرگ و دلیل روشن است.
- ﴿۵۵۶۲﴾ ای خدا ای باعظمت شکوهمند.
- ﴿۵۵۶۳﴾ منزّه است خداوند بزرگ بردبار بزرگوار.
- ﴿۵۵۶۴﴾ پروردگارا! فرمانروایی باعظمتی که زوالی ندارد، از آن توست.
- ﴿۵۵۶۵﴾ منزّه است خدای بزرگی که هیچ چیزی مانند او نیست.
- ﴿۵۵۶۶﴾ پروردگاری‌اش بزرگ است.
- ﴿۵۵۶۷﴾ ستایش خداوندی را که... شأن و مقامش باعظمت است.
- ﴿۵۵۶۸﴾ با نام باعظمت و بزرگت از تو می‌خواهم.
- ﴿۵۵۶۹﴾ تو آن خدای بزرگی که همه‌چیز را کفایت می‌کنی.
- ﴿۵۵۷۰﴾ خدایا، از تو... به نام باعظمت و بزرگ و بزرگ‌تر و پاک و پاکیزه و آراسته و مبارکت درخواست می‌کنم.

﴿العِظْمَةُ وَ الرِّفْعَةُ وَ العِزَّةُ﴾

﴿٥٥٧١﴾ العَظِيمُ الْكَرِيمُ	○ يَا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْكَرِيمُ؛ {٠٠٦١}
﴿٥٥٧٢﴾ العَظِيمُ الْمُئِينَ	○ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْمُئِينَ؛ {١٣١٥}
﴿٥٥٧٣﴾ العَظِيمُ الْمُتَرَحِّمُ بِهِ	○ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْمُتَرَحِّمِ بِهِ؛ {٠٠٧١}
﴿٥٥٧٤﴾ العَظِيمُ الْمُتَعَظِّمُ	○ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْكَرِيمُ الْمُتَكَرِّمُ، الْعَظِيمُ الْمُتَعَظِّمُ؛ {٠١٦٣}
﴿٥٥٧٥﴾ العَظِيمُ الْوَاحِدُ	○ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْوَاحِدِ؛ {١٦٠٩}
﴿٥٥٧٦﴾ العَظِيمُ الْوَتَرُ	○ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْوَتَرِ؛ {١٦٠٩}
﴿٥٥٧٧﴾ العَظِيمُ تَمُنُّ بِالْعَظِيمِ	○ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْعَظِيمُ تَمُنُّ بِالْعَظِيمِ؛ {٠٣٨٤}
﴿٥٥٧٨﴾ العَظِيمُ ذُو الْعِزَّةِ	○ يَا اللَّهُ الْعَظِيمُ ذُو الْعِزَّةِ وَالْكَبِيرِيَاءِ؛ {٠٥٨٩}
﴿٥٥٧٩﴾ العَظِيمُ فِي عَظَمَتِكَ	○ لِأَنَّكَ اللَّهُ الْعَظِيمُ فِي عَظَمَتِكَ؛ {٠٦٧٥}
﴿٥٥٨٠﴾ العَظِيمُ فِي قُدْرَتِكَ	○ أَنْتَ الْعَظِيمُ فِي قُدْرَتِكَ؛ {٠٣٠٦}
﴿٥٥٨١﴾ العَظِيمُ لَا تُوصَفُ	○ أَنْتَ... الْعَظِيمُ لَا تُوصَفُ؛ {٠٠٥٦}
﴿٥٥٨٢﴾ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ	○ هُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ؛ {البقرة: ٢٥٥}
﴿٥٥٨٣﴾ عَظِيمٌ	○ سُبْحَانَهُ مِنْ عَظِيمٍ مَا أَجَلَّهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٥٥٨٤﴾ عَظِيمٌ	○ سُبْحَانَهُ مِنْ عَظِيمٍ مَا أَكْمَلَهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٥٥٨٥﴾ عَظِيمٌ	○ يَا عَظِيمُ؛ {٠٠٣٩}
﴿٥٥٨٦﴾ عَظِيمُ الْأَرْضِ	○ يَا عَظِيمُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠١٣٥}
﴿٥٥٨٧﴾ عَظِيمُ الْآلَاءِ	○ أَنْتَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ ذُو الْقُوَّةِ الْقَاهِرَةِ جَزِيلُ الْعَطَاءِ جَلِيلُ الثَّنَاءِ سَابِغُ النِّعَمَاءِ عَظِيمُ الْآلَاءِ؛ {٠٢١٥}
﴿٥٥٨٨﴾ عَظِيمُ الْأَمْرِ	○ الْحَمْدُ لِلَّهِ... عَظِيمُ الْأَمْرِ؛ {٠٠٢٨}
﴿٥٥٨٩﴾ عَظِيمُ الْبِرِّ	○ يَا عَظِيمُ الْبِرِّ؛ {٠٣١٦}
﴿٥٥٩٠﴾ عَظِيمُ الْبَرَكَاتِ	○ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... عَظِيمُ الْبَرَكَاتِ؛ {٠٠٢٢}
﴿٥٥٩١﴾ عَظِيمُ الْبَطْشِ	○ يَا عَظِيمُ الْبَطْشِ؛ {١٤٩٨}
﴿٥٥٩٢﴾ عَظِيمُ الْبَلَاءِ	○ الْحَمْدُ لِلَّهِ... عَظِيمُ الْبَلَاءِ؛ {٠٠٢٧}
﴿٥٥٩٣﴾ عَظِيمُ الْجَبَرُوتِ	○ الْحَمْدُ لِلَّهِ... عَظِيمُ الْجَبَرُوتِ؛ {٠٠٢٧}
﴿٥٥٩٤﴾ عَظِيمُ الْجَلَالِ	○ يَا عَظِيمُ الْجَلَالِ؛ {٠٥٧٥}

«بزرگی و بلندمرتبگی و شکست‌ناپذیری»

- «۵۵۷۱» ای خدا ای باعظمت بزرگوار.
- «۵۵۷۲» تو را به نامت که عظیم و آشکار است می‌خوانم.
- «۵۵۷۳» خدایا به نام بزرگت که با آن مه‌رت سرازیر می‌شود از تو می‌خواهم.
- «۵۵۷۴» تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ بزرگوار، بسیار بزرگوار، بزرگ، بسیار بزرگ.
- «۵۵۷۵» خدایا! من تو را به نام بزرگ و یگانه‌ات می‌خوانم.
- «۵۵۷۶» به نام بزرگ و یگانه‌ات.
- «۵۵۷۷» خدایا! تو بزرگی و نعمت بزرگ می‌بخشی.
- «۵۵۷۸» ای خدای بزرگ شکست‌ناپذیر و صاحب بزرگی.
- «۵۵۷۹» تو خدایی هستی که در عظمتت بزرگی.
- «۵۵۸۰» تویی خدایی که... در توانایی بزرگی.
- «۵۵۸۱» تو عظیمی هستی که وصف نمی‌شوی.
- «۵۵۸۲» بلندی مقام و عظمت، مخصوص اوست.
- «۵۵۸۳» منزّه است خدای بزرگی که باشکوه است.
- «۵۵۸۴» منزّه است بزرگی که چه کامل است.
- «۵۵۸۵» ای بزرگ.
- «۵۵۸۶» ای بزرگ آسمان‌ها و زمین.
- «۵۵۸۷» تو آغازی و پایان، دارای توانایی، چیره، عطاکننده‌ی هدایای بزرگ، شایسته‌ی ثنای باشکوه، نعمات باشکوه و عطایایت بزرگ.
- «۵۵۸۸» ستایش خدای راست که... فرمانش بزرگ است.
- «۵۵۸۹» ای بزرگ نیکی.
- «۵۵۹۰» خدایا... برکت‌های تو بزرگ است.
- «۵۵۹۱» ای دارنده‌ی برخورد قهرآمیز بزرگ.
- «۵۵۹۲» ستایش خدای راست که... امتحانش بزرگ است.
- «۵۵۹۳» ستایش خدای راست که... شکوهش بزرگ است.
- «۵۵۹۴» ای صاحب شکوه بزرگ.

﴿العِزَّةُ وَ الرِّفْعَةُ وَ العِزَّةُ﴾

﴿٥٥٩٥﴾ عَظِيمُ الْحِلْمِ	﴿٥٥٩٥﴾ عَظِيمُ الْحِلْمِ
﴿٥٥٩٦﴾ عَظِيمُ الْحَمْدِ	﴿٥٥٩٦﴾ عَظِيمُ الْحَمْدِ
﴿٥٥٩٧﴾ عَظِيمُ الْخَطَرِ	﴿٥٥٩٧﴾ عَظِيمُ الْخَطَرِ
﴿٥٥٩٨﴾ عَظِيمُ الْخَيْرَاتِ	﴿٥٥٩٨﴾ عَظِيمُ الْخَيْرَاتِ
﴿٥٥٩٩﴾ عَظِيمُ الَّذِي يَمُنُّ بِالْعَظِيمِ	﴿٥٥٩٩﴾ عَظِيمُ الَّذِي يَمُنُّ بِالْعَظِيمِ
﴿٥٦٠٠﴾ عَظِيمُ الرَّجَاءِ	﴿٥٦٠٠﴾ عَظِيمُ الرَّجَاءِ
﴿٥٦٠١﴾ عَظِيمُ الرَّحْمَةِ	﴿٥٦٠١﴾ عَظِيمُ الرَّحْمَةِ
﴿٥٦٠٢﴾ عَظِيمُ السُّلْطَانِ	﴿٥٦٠٢﴾ عَظِيمُ السُّلْطَانِ
﴿٥٦٠٣﴾ عَظِيمُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	﴿٥٦٠٣﴾ عَظِيمُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
﴿٥٦٠٤﴾ عَظِيمُ	﴿٥٦٠٤﴾ عَظِيمُ
﴿٥٦٠٥﴾ عَظِيمُ الشَّانِ	﴿٥٦٠٥﴾ عَظِيمُ الشَّانِ
﴿٥٦٠٦﴾ عَظِيمُ الْعَرْشِ	﴿٥٦٠٦﴾ عَظِيمُ الْعَرْشِ
﴿٥٦٠٧﴾ عَظِيمُ الْعِزِّ	﴿٥٦٠٧﴾ عَظِيمُ الْعِزِّ
﴿٥٦٠٨﴾ عَظِيمُ الْعِزَّةِ	﴿٥٦٠٨﴾ عَظِيمُ الْعِزَّةِ
﴿٥٦٠٩﴾ عَظِيمُ الْعُظْمَاءِ	﴿٥٦٠٩﴾ عَظِيمُ الْعُظْمَاءِ
﴿٥٦١٠﴾ عَظِيمُ الْعِظَمَةِ	﴿٥٦١٠﴾ عَظِيمُ الْعِظَمَةِ
﴿٥٦١١﴾ عَظِيمُ الْعَفْوِ	﴿٥٦١١﴾ عَظِيمُ الْعَفْوِ
﴿٥٦١٢﴾ عَظِيمُ الْعِلْمِ	﴿٥٦١٢﴾ عَظِيمُ الْعِلْمِ
﴿٥٦١٣﴾ عَظِيمُ الْفَضْلِ	﴿٥٦١٣﴾ عَظِيمُ الْفَضْلِ
﴿٥٦١٤﴾ عَظِيمُ الْفَوْزِ	﴿٥٦١٤﴾ عَظِيمُ الْفَوْزِ
﴿٥٦١٥﴾ عَظِيمُ الْكِبَرِيَاءِ	﴿٥٦١٥﴾ عَظِيمُ الْكِبَرِيَاءِ
﴿٥٦١٦﴾ عَظِيمُ الْكَرَامَةِ	﴿٥٦١٦﴾ عَظِيمُ الْكَرَامَةِ
﴿٥٦١٧﴾ عَظِيمُ الْمَقَاخِرِ وَ	﴿٥٦١٧﴾ عَظِيمُ الْمَقَاخِرِ وَ
﴿٥٦١٨﴾ عَظِيمُ الْمَقَاخِرِ وَ الْكِبَرِيَاءِ فَلَا يُدْرِكُ عِزُّ مُلْكِهِ	﴿٥٦١٨﴾ عَظِيمُ الْمَقَاخِرِ وَ الْكِبَرِيَاءِ فَلَا يُدْرِكُ عِزُّ مُلْكِهِ

«بزرگی و بلندمرتبه‌گی و شکست‌ناپذیری»

- «۵۵۹۵» ستایش خدای راست که... بردباری‌اش بزرگ است.
- «۵۵۹۶» ستایش خدای راست که ستایش او بزرگ و با عظمت است.
- «۵۵۹۷» ای دارای مرتبه‌ی بزرگ.
- «۵۵۹۸» ای دارای خیر بزرگ.
- «۵۵۹۹» ای بزرگی که [نعمت‌های] بزرگ را بخشش می‌کند!
- «۵۶۰۰» ای آن که امید به او فراوان است.
- «۵۶۰۱» ستایش خدای راست که... مهرش عظیم است.
- «۵۶۰۲» ستایش خدای راست که... فرمانروایی‌اش با عظمت است.
- «۵۶۰۳» ای خدا، ای بزرگ آسمان‌ها و زمین.
- «۵۶۰۴» تویی خدایی که معبودی جز تو نیست و تو بلندمرتبه و بزرگی.
- «۵۶۰۵» ای صاحب رتبه‌ی بزرگ.
- «۵۶۰۶» ستایش خدای راست که ستایش و عرش او بزرگ و با عظمت‌اند.
- «۵۶۰۷» ستایش خدای راست که... شکست‌ناپذیری‌اش بزرگ است.
- «۵۶۰۸» ستایش خدای راست که... شکست‌ناپذیری‌اش بزرگ است.
- «۵۶۰۹» بزرگ بزرگان.
- «۵۶۱۰» پروردگار من در غایت لطافت است ولیکن او را به لطافت [جسمانی] وصف نمی‌توان کرد و در نهایت عظمت است ولیکن به بزرگی [جسمانی] توصیف نمی‌شود.
- «۵۶۱۱» ای صاحب گذشت عظیم.
- «۵۶۱۲» ستایش خدای راست که... علمش بزرگ است.
- «۵۶۱۳» ستایش خدای راست که... احسانش بزرگ است.
- «۵۶۱۴» ستایش خدای راست که... پیروزمندی‌اش بزرگ است.
- «۵۶۱۵» ستایش خدای راست که... دامنه‌ی بزرگی‌اش بزرگ است.
- «۵۶۱۶» ستایش خدای راست که... کرامتش بزرگ است.
- «۵۶۱۷» ای صاحب برجستگی‌ها و بزرگی که شکست‌ناپذیری و بزرگی حکومتش درک نمی‌شود!

﴿العِظَمَةُ وَ الرِّفْعَةُ وَ العِزَّةُ﴾

﴿٥٦١٨﴾ عَظِيمُ الْمَلِكِ	○ الْحَمْدُ لِلَّهِ... عَظِيمُ الْمَلِكِ؛ {٠٠٢٧}
﴿٥٦١٩﴾ عَظِيمُ الْمَلَكُوتِ	○ اللَّهُ أَكْبَرُ عَظِيمُ الْمَلَكُوتِ؛ {٠٠٦٤}
﴿٥٦٢٠﴾ عَظِيمُ الْمَنِّ	○ يَا عَظِيمَ الْمَنِّ؛ {٠٠٣٩}
﴿٥٦٢١﴾ عَظِيمُ النِّعْمَةِ	○ الْحَمْدُ لِلَّهِ... عَظِيمُ النِّعْمَةِ؛ {٠٠٢٧}
﴿٥٦٢٢﴾ عَظِيمُ تَرْجَى لِكُلِّ عَظِيمٍ	○ يَا عَظِيمُ تَرْجَى لِكُلِّ عَظِيمٍ؛ {١٦١٠}
﴿٥٦٢٣﴾ عَظِيمُ رَجَائِي	○ يَا عَظِيمَ رَجَائِي؛ {١٠٩٧}
﴿٥٦٢٤﴾ عَظِيمُ رَفِيعٍ لَا يَقْدِرُ	○ إِنَّ اللَّهَ عَظِيمُ رَفِيعٍ لَا يَقْدِرُ الْعِبَادُ عَلَى صِفَتِهِ وَلَا يَبْلُغُونَ كُنْهَ
الْعِبَادُ عَلَى صِفَتِهِ	عَظَمَتِهِ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَ هُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ؛ {١٦١١}
﴿٥٦٢٥﴾ عَظِيمُ سُلْطَانِهِ	○ سُبْحَانَ الَّذِي مَقَامُهُ مَخُوفٌ وَ سُلْطَانُهُ عَظِيمٌ وَ بُرْهَانُهُ مُبِينٌ
	وَ بَقَاؤُهُ حَقٌّ؛ {٠٣٢٦}
﴿٥٦٢٦﴾ عَظِيمُ شَأْنِهِ	○ فَإِنَّ اللَّهَ عَظِيمُ شَأْنِهِ؛ {١٦١٢}
﴿٥٦٢٧﴾ عَظِيمُ كَرِيمٍ حَكِيمٍ	○ هُوَ عَظِيمُ كَرِيمٍ حَكِيمٍ؛ {١٦١٣}
﴿٥٦٢٨﴾ عَظِيمُ كُلِّ عَظِيمٍ	○ يَا عَظِيمَ كُلِّ عَظِيمٍ؛ {١٦١٤}
﴿٥٦٢٩﴾ عَظِيمُ لَا تَرَامُ	○ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... عَظِيمُ لَا تَرَامُ؛ {٠٣٨٤}
﴿٥٦٣٠﴾ عَظِيمُ لَا يُرَامُ	○ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ عَظِيمُ لَا يُرَامُ؛ {٠٨٤٨}
﴿٥٦٣١﴾ عَظِيمُ مَا أَعْظَمَكَ	○ سُبْحَانَكَ مِنْ عَظِيمٍ مَا أَعْظَمَكَ؛ {١٦١٥}
﴿٥٦٣٢﴾ عَظِيمُ مَا أَعْظَمَهُ	○ فَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِنْ عَظِيمٍ مَا أَعْظَمَهُ؛ {٠١٤٩}
﴿٥٦٣٣﴾ عَظِيمُ يُرْجَى لِكُلِّ عَظِيمٍ	○ يَا عَظِيمًا يُرْجَى لِكُلِّ عَظِيمٍ؛ {٠٠٧٣}
﴿٥٦٣٤﴾ عَظِيمُ بَقْدَرَتِهِ	○ يَا عَظِيمًا بِقَدْرَتِهِ؛ {٠٩٨٥}
﴿٥٦٣٥﴾ عَظِيمُ جَلِيلٍ	○ تَوَحَّدْتَ رَبًّا إِلَهًا حَيًّا قَيُّومًا عَظِيمًا جَلِيلًا؛ {٠٠٦٤}
﴿٥٦٣٦﴾ عَظِيمُ فِي الْعَالَمِينَ	○ يَا عَظِيمًا فِي الْعَالَمِينَ؛ {٠٥٩٣}
﴿٥٦٣٧﴾ عَظِيمُ فِي الْقُلُوبِ	○ يَا عَظِيمًا فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ؛ {١٦١٦}
﴿٥٦٣٨﴾ عَظِيمُ لَا يُوصَفُ	○ يَا عَظِيمًا لَا يُوصَفُ؛ {٠٠٣٩}
﴿٥٦٣٩﴾ عَظِيمُ الْمَغْفِرَةِ	○ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبَّنَا الَّذِي مَغْفِرَتُهُ أَعْظَمُ مِنْ ذُنُوبِنَا؛ {١٣٤٢}
﴿٥٦٤٠﴾ مُتَعَظِّمٌ	○ يَا مُتَعَظِّمٌ؛ {٠٠٢٩}

«بزرگی و بلندمرتبه‌گی و شکست‌ناپذیری»

- «۵۶۱۸» ستایش خدای راست که فرمانروایی‌اش با عظمت است.
- «۵۶۱۹» خداوند بزرگ‌ترین است، ملکوت او بزرگ است.
- «۵۶۲۰» ای نعمت بزرگ.
- «۵۶۲۱» ستایش خدای راست که... نعمتش انبوه است.
- «۵۶۲۲» ای بزرگی که برای هر امر بزرگ به تو امید بسته می‌شود.
- «۵۶۲۳» ای امیدواری بزرگ من!
- «۵۶۲۴» خدا بزرگ است و والا، بنده‌ها نتوانند او را توصیف کنند، و به عمق بزرگی‌اش نرسند، دیده‌ها او را درک نکنند و اوست که دیده‌ها را درک می‌کند.
- «۵۶۲۵» منزّه است خدایی که جایگاهش هراسناک و فرمانروایی‌اش با عظمت و برهانش روشن و پایداری‌اش حق است.
- «۵۶۲۶» منزلت خداوند بسیار بزرگ است.
- «۵۶۲۷» او بزرگ، بزرگوار و حکیم است.
- «۵۶۲۸» ای بزرگ‌تر از هر بزرگ.
- «۵۶۲۹» خدایا! تو... بزرگی هستی که دست کسی به تو نرسد.
- «۵۶۳۰» منزّه است خدایی که عظیم است و دست‌نیافتنی است.
- «۵۶۳۱» منزّهی تو ای بزرگ، چه با عظمتی.
- «۵۶۳۲» پس معبودی جز خدای یگانه نیست که بزرگ است در غایت بزرگی.
- «۵۶۳۳» ای خدای بزرگی که برای هر کار بزرگی مورد امیدواری است.
- «۵۶۳۴» ای بزرگ در توانایی‌اش.
- «۵۶۳۵» درحالی‌که پروردگاری و معبودی زنده و پاینده و با عظمت و باشکوهی، یگانه‌ای.
- «۵۶۳۶» ای بزرگ در میان جهانیان!
- «۵۶۳۷» ای بزرگ در دل‌های مؤمنان!
- «۵۶۳۸» ای بزرگی که به وصف در نیاید.
- «۵۶۳۹» منزّه است خداوند، پروردگارمان که آمرزشش بزرگ‌تر از گناهان ماست.
- «۵۶۴۰» ای شایسته‌ی عظمت!

﴿العِظْمَةُ وَ الرِّفْعَةُ وَ العِزَّةُ﴾

- ﴿٥٦٤١﴾ مَنْ تَعَظَّمَ بِالْكَبِيرِيَاءِ ☆ سُبْحَانَ مَنْ تَعَظَّمَ بِالْكَبِيرِيَاءِ وَ النُّورَ سَنَاوُهُ؛ {١٣٩٤}
- ﴿٥٦٤٢﴾ مَنْ تَعَظَّمَ بِالْمَجْدِ ☆ سُبْحَانَ مَنْ تَعَظَّمَ بِالْمَجْدِ وَ تَكْرَمَ بِهِ؛ {٠٣٢١}
- ﴿٥٦٤٣﴾ الْمُعَظَّمُ ☆ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْعَالَمُ الْمُعَظَّمُ؛ {٠٦٩١}
- ﴿٥٦٤٤﴾ مُعَظَّمُ الْبَرَكَةِ ☆ يَا مُعَظَّمُ الْبَرَكَةِ؛ {٠٠٢٩}

٨-١-٣- خطر: (ذو الخطر)

- ﴿٥٦٤٥﴾ ذُو الْخَطَرِ الْعَظِيمِ ☆ يَا ذَا الْخَطَرِ الْعَظِيمِ؛ {٠٦٩٢}

٨-١-٤- شأن: (ذو الشأن)

- ﴿٥٦٤٦﴾ ذُو الشَّانِ ☆ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الشَّانِ دَائِمِ السُّلْطَانِ عَظِيمِ الْبُرْهَانِ؛ {٠٩٢١}
- ﴿٥٦٤٧﴾ ذُو الشَّانِ الرَّفِيعِ ☆ يَا ذَا الشَّانِ الرَّفِيعِ؛ {٠٧١٢}
- ﴿٥٦٤٨﴾ شَأْنُهُ فِي الْأَرْضِ ☆ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْأَرْضِ شَأْنُهُ؛ {٠٠٢٧}

٨-١-٥- مكانة: (ماكن، مُتَمَكِّن، مكين، مُمَكِّن، مُمَكِّن)

- ﴿٥٦٤٩﴾ الْمَاكِنُ الْمُتَمَكِّنُ ☆ أَنْتَ الْمَكِينُ الْمَاكِنُ الْمُتَمَكِّنُ؛ {٠٦٦٢}
- ﴿٥٦٥٠﴾ مَّاكِنٌ ☆ يَا مَّاكِنٌ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٥٦٥١﴾ مُتَمَكِّنٌ فِي مُلْكِهِ ☆ يَا مُتَمَكِّنًا فِي مُلْكِهِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٥٦٥٢﴾ مُتَمَكِّنٌ بِقُوَّتِهِ ☆ هُوَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ رَبُّ مُتَفَرِّدٍ بِعِزَّتِهِ مُتَمَكِّنٌ بِقُوَّتِهِ؛ {١٠٩٨}

- ﴿٥٦٥٣﴾ الْمَكِينُ الْمَاكِنُ الْمُتَمَكِّنُ ☆ أَنْتَ الْمَكِينُ الْمَاكِنُ الْمُتَمَكِّنُ؛ {٠٦٦٢}

- ﴿٥٦٥٤﴾ مَكِينٌ ☆ يَا مَكِينٌ؛ {٠٠٣٩}

- ﴿٥٦٥٥﴾ الْمُتَمَكِّنُ ☆ أَنْتَ الْمَكِينُ الْمَاكِنُ الْمُتَمَكِّنُ؛ {٠٦٦٢}

- ﴿٥٦٥٦﴾ مُمَكِّنٌ ☆ يَا مُمَكِّنٌ؛ {٠٠٢٩}

- ﴿٥٦٥٧﴾ مُمَكِّنُ الْجِبَالِ ☆ يَا مُمَكِّنُ الْجِبَالِ الرَّأْسِيَّاتِ؛ {١١٢٨}

- ﴿٥٦٥٨﴾ مُمَكِّنٌ حَاجَتِي ☆ يَا مُمَكِّنُ هَذَا (حَاجَتِي) مِمَّا فِي يَدَيْهِ؛ {٠٠٥٩}

٨-١-٦- جزالة: (جزيل العطاء، ذو العطاء الجزيل، ذو العطايا الجزيلة، ذو المواهب الجزيلة، مُجْزِل)

- ﴿٥٦٥٩﴾ جَزِيلُ الْعَطَاءِ ☆ أَشْهَدُ أَنَّهُ... جَزِيلُ الْعَطَاءِ؛ {٠٠١٠}

- ﴿٥٦٦٠﴾ جَزِيلُ الْعَطَاءِ ☆ الْحَمْدُ لِلَّهِ جَزِيلُ الْعَطَاءِ؛ {٠٠٢٨}

«بزرگی و بلندمرتبگی و شکست‌ناپذیری»

«۵۶۴۱» منزّه است خدایی که روشنایی‌اش با بزرگی و نور، عظمت خود را نمایانده است.

«۵۶۴۲» منزّه است خداوندی که با شکوه، بزرگی کرد و با آن بزرگواری خود را نمایانده است.

«۵۶۴۳» خدایا! تو پاک و منزّه‌ی؛ تو خدای دانا و بزرگ‌داشته‌شده‌ای.

«۵۶۴۴» ای بزرگ‌کننده‌ی برکت‌ها!

۳-۱-۸- صاحب مقام بزرگ

«۵۶۴۵» ای صاحب مقام بزرگ.

۴-۱-۸- صاحب جایگاه

«۵۶۴۶» منزّه است خدایی که صاحب شأن است، سلطنتش دائمی است، و برهانش بزرگ است.

«۵۶۴۷» ای صاحب مقام بالا!

«۵۶۴۸» منزّه است خدایی که شأن او در زمین است.

۵-۱-۸- استوار، توانا، صاحب جایگاه، ثابت، استوارکننده

«۵۶۴۹» تو استوار و ثابت و آرامش‌دهنده‌ای.

«۵۶۵۰» ای صاحب مقام و منزلت!

«۵۶۵۱» ای توانا در حکومتش!

«۵۶۵۲» او پیش از همه چیز و بعد از همه چیز است؛ پروردگاری است که در

شکست‌ناپذیری‌اش یکتاست و در توانمندی‌اش دارای مکان است.

«۵۶۵۳» تو استوار و ثابت و آرامش‌دهنده‌ای.

«۵۶۵۴» ای ارجمند.

«۵۶۵۵» تو استوار و ثابت و آرامش‌دهنده‌ای.

«۵۶۵۶» ای فراهم‌کننده.

«۵۶۵۷» ای استوارسازنده کوه‌های ثابت.

«۵۶۵۸» ای فراهم‌کننده‌ی نیاز من از آنچه در دستان اوست.

۶-۱-۸- بزرگی: (صاحب بخشش‌های بزرگ، بزرگ‌بخشنده)

«۵۶۵۹» گواهی می‌دهم که بخشش او بزرگ است.

«۵۶۶۰» ستایش مخصوص خداوندی است که عطایش فراوان است.

﴿العِظْمَةُ وَ الرِّفْعَةُ وَ العِزَّةُ﴾

﴿٥٦٤١﴾ جَزِيلُ الْعَطَاءِ	﴿٥٦٤١﴾ جَزِيلُ الْعَطَاءِ
﴿٥٦٤٢﴾ جَزِيلُ الْعَطَايَا	﴿٥٦٤٢﴾ جَزِيلُ الْعَطَايَا
﴿٥٦٤٣﴾ ذُو الْعَطَاءِ الْجَزِيلِ	﴿٥٦٤٣﴾ ذُو الْعَطَاءِ الْجَزِيلِ
﴿٥٦٤٤﴾ ذُو الْعَطَايَا الْجَزِيلَةِ	﴿٥٦٤٤﴾ ذُو الْعَطَايَا الْجَزِيلَةِ
﴿٥٦٤٥﴾ ذُو الْمَوَاهِبِ الْجَزِيلَةِ	﴿٥٦٤٥﴾ ذُو الْمَوَاهِبِ الْجَزِيلَةِ
﴿٥٦٤٦﴾ مُجْزِلُ الْعَطَاءِ	﴿٥٦٤٦﴾ مُجْزِلُ الْعَطَاءِ
﴿٥٦٤٧﴾ مُجْزِلُ الْعَطَايَا	﴿٥٦٤٧﴾ مُجْزِلُ الْعَطَايَا
٨-١-٧-جسامه: (جسيم النعم، جسيم النعمة، ذو الأيادي الجسام، ذو الفضل الجسيم، ذو المنن الجسام، ذو النعم الجسام، ذو النعم الجسيمة، ذو من جسيم)	٨-١-٧-جسامه: (جسيم النعم، جسيم النعمة، ذو الأيادي الجسام، ذو الفضل الجسيم، ذو المنن الجسام، ذو النعم الجسام، ذو النعم الجسيمة، ذو من جسيم)
﴿٥٦٤٩﴾ جَسِيمُ النَّعْمِ	﴿٥٦٤٩﴾ جَسِيمُ النَّعْمِ
﴿٥٦٧٠﴾ جَسِيمُ النَّعْمَةِ	﴿٥٦٧٠﴾ جَسِيمُ النَّعْمَةِ
﴿٥٦٧١﴾ ذُو الْأَيَادِي الْجَسَامِ	﴿٥٦٧١﴾ ذُو الْأَيَادِي الْجَسَامِ
﴿٥٦٧٢﴾ ذُو الْفَضْلِ الْجَسِيمِ	﴿٥٦٧٢﴾ ذُو الْفَضْلِ الْجَسِيمِ
﴿٥٦٧٣﴾ ذُو الْمِنَّةِ الْجَسَامِ	﴿٥٦٧٣﴾ ذُو الْمِنَّةِ الْجَسَامِ
﴿٥٦٧٤﴾ ذُو النَّعْمِ الْجَسَامِ	﴿٥٦٧٤﴾ ذُو النَّعْمِ الْجَسَامِ
﴿٥٦٧٥﴾ ذُو النَّعْمِ الْجَسِيمَةِ	﴿٥٦٧٥﴾ ذُو النَّعْمِ الْجَسِيمَةِ
﴿٥٦٧٦﴾ ذُو مَنْ جَسِيمِ	﴿٥٦٧٦﴾ ذُو مَنْ جَسِيمِ
٨-١-٨-إجمام: (جَم)	٨-١-٨-إجمام: (جَم)
﴿٥٦٧٧﴾ ذُو عَفْوِ جَمٍّ	﴿٥٦٧٧﴾ ذُو عَفْوِ جَمٍّ
٨-١-٩-واسعة: (واسع)	٨-١-٩-واسعة: (واسع)
﴿٥٦٧٨﴾ وَاسِعَةٌ قُدْرَتُهُ	﴿٥٦٧٨﴾ وَاسِعَةٌ قُدْرَتُهُ
﴿٥٦٧٩﴾ الْوَسِيعُ رَحْمَتُهُ	﴿٥٦٧٩﴾ الْوَسِيعُ رَحْمَتُهُ

﴿بزرگی و بلندمرتبگی و شکست‌ناپذیری﴾

- ﴿۵۶۶۱﴾ خدایا! عطای تو بزرگ و فراوان است.
- ﴿۵۶۶۲﴾ ای که هدایایت فراوان است.
- ﴿۵۶۶۳﴾ ای صاحب ستایش برتر و ای صاحب عطا و بخشش فراوان.
- ﴿۵۶۶۴﴾ خدایا، ای صاحب... نعمت‌های زیبا و عطایای فراوان.
- ﴿۵۶۶۵﴾ خدایا، ای دارای... بخشش‌های بسیار.
- ﴿۵۶۶۶﴾ ای بسیاربخشنده.
- ﴿۵۶۶۷﴾ اوست خدایی که جز او خدایی نیست... بخشنده‌ی عطاست.
- ﴿۵۶۶۸﴾ ای بسیاردهنده‌ی عطا.

۷-۱-۸- بزرگی (صاحب نعمت و بخشش و فضل بزرگ)

- ﴿۵۶۶۹﴾ ای صاحب نعمت‌های بزرگ!
- ﴿۵۶۷۰﴾ و اگر مردم به آن قدرت عظیم و نعمت بزرگ اندیشه می‌کردند، به راه مستقیم باز گشته، و از عذاب سوزان می‌ترسیدند.
- ﴿۵۶۷۱﴾ ای دارنده‌ی شکوه و کرامت و فضل و نعمت، و عطا‌های بزرگ.
- ﴿۵۶۷۲﴾ تو صاحب فضل بزرگی.
- ﴿۵۶۷۳﴾ ای صاحب شکوه و بزرگواری و بخشش‌های بزرگ.
- ﴿۵۶۷۴﴾ منزّه است صاحب فضل و نعمت‌های فراوان.
- ﴿۵۶۷۵﴾ ای صاحب... نعمت‌های سترگ.
- ﴿۵۶۷۶﴾ به یقین تو دارای فضیلت بزرگ و نعمت شکوهمند هستی.

۸-۱-۸- بسیار

- ﴿۵۶۷۷﴾ خداوند دارای رحمت گسترده و آمرزش دائمی و گذشت بسیار است.

۹-۱-۸- گستردگی: (گسترده)

- ﴿۵۶۷۸﴾ تو صاحب قدرتی گسترده هستی.
- ﴿۵۶۷۹﴾ خدایا، آن چه را که آسیبی به تو نمی‌رساند پیامرز و آن چه را که چیزی از تو نمی‌کاهد ارزانی دار؛ زیرا تو خدایی هستی که مهرت گسترده است.

﴿العِزَّةُ وَ الرَّفْعَةُ وَ الْعِزَّةُ﴾

﴿٥٦٨٠﴾ وَاسِعُ كُرْسِيِّهِ ﴿٥٦٨٠﴾ سُبْحَانَ الَّذِي مَلِكُهُ دَائِمٌ وَ كُرْسِيُّهُ وَاسِعٌ وَ عَرْشُهُ رَفِيعٌ وَ بَطْشُهُ شَدِيدٌ؛ {٠٣٢٦}

٨-٢ رفعة، علو، مثل، إنافة، شموخ، بذخ، إفتخار، سَمَق، سُمُو، سَنَا، شرف، نجابة، تَنَبُّل، عُروج

٨-٢-١ رفعة: (أرفع، ذو البنيان الرفيع، ذو الرفعة، ذو الشأن الرفيع، ذو العرش الرفيع، ذو

العفو الرفيع، ذو القوة الرفيعة، رفعة، رفيع، عالي في الرفعة)

- ﴿٥٦٨١﴾ أَرْفَعُ ﴿٥٦٨١﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ وَالٍ مَا أَرْفَعَهُ؛ {٠٠٤٨}
- ﴿٥٦٨٢﴾ أَرْفَعُ ﴿٥٦٨٢﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ قَادِرٍ مَا أَرْفَعَهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٥٦٨٣﴾ أَرْفَعُ مِنْ كُلِّ رَفِيعٍ ﴿٥٦٨٣﴾ يَا أَرْفَعُ مِنْ كُلِّ رَفِيعٍ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٥٦٨٤﴾ أَرْفَعُ مَوْصُوفٍ وَصِفَ ﴿٥٦٨٤﴾ يَا أَرْفَعُ مَوْصُوفٍ وَصِفَ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٥٦٨٥﴾ ذُو الْبُنْيَانِ الرَّفِيعِ ﴿٥٦٨٥﴾ اللَّهُ أَكْبَرُ ذُو السُّلْطَانِ الْمَنِيعِ وَ الْبُنْيَانِ الرَّفِيعِ؛ {٠٥٤٥}
- ﴿٥٦٨٦﴾ ذُو الرَّفْعَةِ ﴿٥٦٨٦﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْعَلَاءِ وَ الرَّفْعَةِ؛ {٠٦٦٠}
- ﴿٥٦٨٧﴾ ذُو الرَّفْعَةِ ﴿٥٦٨٧﴾ سُبْحَانَ ذِي الشَّرَفِ وَ الرَّفْعَةِ؛ {٠٣٢٦}
- ﴿٥٦٨٨﴾ ذُو الشَّانِ الرَّفِيعِ ﴿٥٦٨٨﴾ يَا ذَا الشَّانِ الرَّفِيعِ؛ {٠٧١٢}
- ﴿٥٦٨٩﴾ ذُو الْعَرْشِ الرَّفِيعِ ﴿٥٦٨٩﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْعَرْشِ الرَّفِيعِ؛ {٠٧٢٢}
- ﴿٥٦٩٠﴾ ذُو الْعَفْوِ الرَّفِيعِ ﴿٥٦٩٠﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... ذُو الْعَفْوِ الرَّفِيعِ وَ الدُّعَاءِ السَّمِيعِ؛ {١٠٥٥}
- ﴿٥٦٩١﴾ ذُو الْقُوَّةِ الرَّفِيعَةِ ﴿٥٦٩١﴾ أَعُوذُ بِذِي الْقُدْرَةِ الْمَنِيعَةِ وَ الْقُوَّةِ الرَّفِيعَةِ؛ {٢٢٥٥}
- ﴿٥٦٩٢﴾ رَفَعْتِي ﴿٥٦٩٢﴾ أَنْتَ ثِقَتِي وَ عِمَادِي وَ غِيَاثِي وَ رَفَعْتِي؛ {٠٨١٩}
- ﴿٥٦٩٣﴾ الرَّفِيعُ فِي عَرْشِكَ ﴿٥٦٩٣﴾ أَنْتَ الرَّفِيعُ فِي عَرْشِكَ فَوْقَ سَبْعِ سَمَاوَاتِكَ؛ {٠٥٦٧}
- ﴿٥٦٩٤﴾ الرَّفِيعُ ﴿٥٦٩٤﴾ أَنْتَ الرَّفِيعُ الَّذِي ارْتَفَعْتَ فَوْقَ عَرْشِكَ مِنْ فَوْقِ سَمَائِكَ فَلَا يَصِفُ عَظَمَتَكَ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ؛ {١٢٣٥}
- ﴿٥٦٩٥﴾ الرَّفِيعُ ﴿٥٦٩٥﴾ أَنْتَ الرَّفِيعُ وَ أَنَا الْوَضِيعُ؛ {٠٦٢٨}
- ﴿٥٦٩٦﴾ الرَّفِيعُ الْأَعْلَى ﴿٥٦٩٦﴾ سُبْحَانَ الرَّفِيعِ الْأَعْلَى؛ {٠٠٢٧}
- ﴿٥٦٩٧﴾ الرَّفِيعُ الْبَاقِي ﴿٥٦٩٧﴾ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الرَّفِيعُ الْبَاقِي؛ {٠٠٦٥}
- ﴿٥٦٩٨﴾ الرَّفِيعُ الْبُنْيَانِ ﴿٥٦٩٨﴾ يَا رَفِيعَ الْبُنْيَانِ؛ {٠٠٢٣}
- ﴿٥٦٩٩﴾ الرَّفِيعُ ﴿٥٦٩٩﴾ أَنْتَ الرَّفِيعُ الَّذِي لَا يُرَى؛ {٠٨٨٦}

«بزرگی و بلندمرتبه‌گی و شکست‌ناپذیری»

«۵۶۸۰» منزّه است خدایی که فرمانروایی‌اش جاودان و جایگاهش گسترده و عرش او بلند و برخورد قهرآمیزش شدید است.

۸-۲ بلندمرتبه‌گی، برجستگی، شرافت، نجابت، بلندی مرتبه

۸-۲-۱ بلندمرتبه‌گی، بلندمرتبه‌ترین، صاحب پایه و مقام و عرش و گذشت و توان بلند، صاحب بلندمرتبه‌گی، بلندمرتبه، برتر در بلندمرتبه‌گی

«۵۶۸۱» منزّه است سرپرستی که چقدر مقام او بالاست!

«۵۶۸۲» منزّه است توانایی که چه بلندمرتبه است.

«۵۶۸۳» ای برتر از هر بلند.

«۵۶۸۴» ای بلندمرتبه‌ترین وصف‌شده‌ای که به وصف آمده است.

«۵۶۸۵» خداوند بزرگ‌ترین است، صاحب فرمانروایی دست‌نیافتنی و پایه‌های برافراشته است.

«۵۶۸۶» ستایش مخصوص خدایی است که دارنده‌ی... برتری و بلندمرتبه‌گی است.

«۵۶۸۷» منزّه است صاحب شرف و بلندمرتبه‌گی.

«۵۶۸۸» ای صاحب مقام بالا!

«۵۶۸۹» منزّه است صاحب عرش بلند.

«۵۶۹۰» خدایا! تو... دارای عفو و بخشش ارزشمند و دعای شنیده‌شده هستی.

«۵۶۹۱» پناه می‌برم به صاحب نیروی بازدارنده و صاحب توان برتر.

«۵۶۹۲» تو اعتمادبخش و تکیه‌گاه و فریادرس و اوج‌دهنده‌ی منی.

«۵۶۹۳» تو در عرش خویش بلندمرتبه‌ای و در بالای آسمان‌ها هستی.

«۵۶۹۴» تو آن بلندمرتبه‌ای هستی که از بالای آسمان خود بر بالای عرشت اوج گرفتی و

بزرگی تو را هیچ یک از آفریدگان نمی‌تواند وصف کند.

«۵۶۹۵» تو بلندمرتبه‌ای و من حقیرم.

«۵۶۹۶» منزّه است بلندمرتبه‌ی عالی‌مقام.

«۵۶۹۷» منزّه‌ی تو خدای والای پاینده.

«۵۶۹۸» ای بلند بنیاد.

«۵۶۹۹» تو آن بلندمرتبه‌ای هستی که دیده نمی‌شود.

﴿العِزَّةُ وَ الرَّفْعَةُ وَ الْعِزَّةُ﴾

- ﴿٥٧٠٠﴾ الرَّفِيعُ ﴿٥٧٠٠﴾ هُوَ... الرَّفِيعُ الَّذِي لَيْسَ فَوْقَهُ نَاطِرٌ؛ {٠٠٢٢}
- ﴿٥٧٠١﴾ الرَّفِيعُ الرَّافِعُ ﴿٥٧٠١﴾ اللَّهُ الرَّفِيعُ الرَّافِعُ؛ {٠٠٥٥}
- ﴿٥٧٠٢﴾ الرَّفِيعُ الْمَنِيعُ ﴿٥٧٠٢﴾ يَا اللَّهُ الرَّفِيعُ الْمَنِيعُ؛ {٠٠٤١}
- ﴿٥٧٠٣﴾ الرَّفِيعُ جَلَّالُهُ ﴿٥٧٠٣﴾ يَا اللَّهُ إِلَهَ الْآلِهَةِ الرَّفِيعَ جَلَّالُهُ؛ {٠٥٨٩}
- ﴿٥٧٠٤﴾ الرَّفِيعُ عَرْشُكَ ﴿٥٧٠٤﴾ أَنْتَ الرَّفِيعُ عَرْشُكَ مِنْ فَوْقِ جَمِيعِ سَمَواتِكَ؛ {٠٣٣٤}
- ﴿٥٧٠٥﴾ الرَّفِيعُ فَلَا تُرَى ﴿٥٧٠٥﴾ أَنْتَ الرَّفِيعُ فَلَا تُرَى؛ {٠٣٨٤}
- ﴿٥٧٠٦﴾ الرَّفِيعُ فَوْقَ عَرْشِكَ ﴿٥٧٠٦﴾ يَا اللَّهُ أَنْتَ الرَّفِيعُ فَوْقَ عَرْشِكَ مِنْ فَوْقِ سَمَواتِكَ؛ {٠٦٤٥}
- ﴿٥٧٠٧﴾ الرَّفِيعُ فَوْقَ عَرْشِهِ ﴿٥٧٠٧﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الرَّفِيعُ فَوْقَ عَرْشِهِ؛ {٠٦٤٠}
- ﴿٥٧٠٨﴾ الرَّفِيعُ فِي جَلَّالِكَ ﴿٥٧٠٨﴾ فَأَنْتَ الرَّفِيعُ فِي جَلَّالِكَ؛ {١٠٤٩}
- ﴿٥٧٠٩﴾ الرَّفِيعُ فِي جَلَّالِهِ ﴿٥٧٠٩﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِلَهَ الْآلِهَةِ الرَّفِيعُ فِي جَلَّالِهِ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿٥٧١٠﴾ رَفِيعٌ ﴿٥٧١٠﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ رَفِيعٍ مِمَّا أَشْرَفَهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٥٧١١﴾ رَفِيعٌ ﴿٥٧١١﴾ يَا رَفِيعُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٥٧١٢﴾ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ﴿٥٧١٢﴾ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ؛ {غافر: ١٥}
- ﴿٥٧١٣﴾ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ﴿٥٧١٣﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ؛ {٠٠٢٢}
- ﴿٥٧١٤﴾ رَفِيعُ الْمَكَانِ ﴿٥٧١٤﴾ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ مُقْسِطَ الْمِيزَانِ رَفِيعَ الْمَكَانِ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿٥٧١٥﴾ رَفِيعُ عَرْشِهِ ﴿٥٧١٥﴾ سُبْحَانَ الَّذِي... عَرْشُهُ رَفِيعٌ وَ بَطْشُهُ شَدِيدٌ؛ {٠٣٢٤}
- ﴿٥٧١٦﴾ رَفِيعٌ لَمْ يَكُنْ فَوْقَكَ شَيْءٌ ﴿٥٧١٦﴾ فَإِنَّكَ... رَفِيعٌ لَمْ يَكُنْ فَوْقَكَ؛ {٠٣٨٤}
- ﴿٥٧١٧﴾ الْعَالِي فِي الرَّفْعَةِ ﴿٥٧١٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ... عَلَا فِي الرَّفْعَةِ؛ {٠٠٢٧}
- ٢-٨- علو: (أعلى، تعالى، دان في علوه، ذو الأسماء المتعاليات، ذو الأمثال العالية، ذو العلأ، ذو العلؤ، ذو العلأ، ذو المثل الأعلى، ذو المعال، عالي، على، متعال، متعال، متعال الشان، متعال المكان، مَنْ تَعَالَى جَدُّهُ، مُسْتَعْلَى، مُعْلَى)
- ﴿٥٧١٨﴾ أَعْلَى وَ أَجَلُ أَنْ ﴿٥٧١٨﴾ أَنَا اللَّهُ أَعْلَى وَ أَجَلُ أَنْ يَطْلُعَ أَحَدٌ عَلَى كُنْهِ مَعْرِفَتِهِ؛ {٠٣٤٥}
- يَطْلُعُ أَحَدٌ عَلَى كُنْهِ مَعْرِفَتِهِ {٠٣٤٥}

«بزرگی و بلندمرتبه‌گی و شکست‌ناپذیری»

- «۵۷۰۰» بلندپایه‌ای که هیچ نگرنده‌ای برتر از او وجود ندارد.
- «۵۷۰۱» خداوند بالا برنده و خوارکننده است.
- «۵۷۰۲» ای خدا! ای بلندمرتبه‌ی دست‌نیافتنی.
- «۵۷۰۳» ای خدا، ای معبود خدایان که شکوهش والا است.
- «۵۷۰۴» تو بلندمرتبه‌ای و عرش‌ت فوق همه‌ی آسمان‌هاست.
- «۵۷۰۵» تویی آن بلندمرتبه‌ای که دیده نمی‌شوی.
- «۵۷۰۶» ای خدا، تویی که بر بالای عرش خود و از بالای آسمان‌های بلند یافته‌ای.
- «۵۷۰۷» ستایش مخصوص خدایی است که... در بالای عرش خود قرار گرفته است.
- «۵۷۰۸» تو در شکوهت بلندمرتبه‌ای.
- «۵۷۰۹» معبودی جز خدای یگانه نیست، معبود معبودان، والا [در] شکوه خود.
- «۵۷۱۰» منزّه است بلندمرتبه‌ای که چه شریف است.
- «۵۷۱۱» ای بلندپایه.
- «۵۷۱۲» او درجات (بندگان صالح) را بالا می‌برد، او صاحب عرش است، روح (مقدس) را به فرمانش بر هر کس از بندگان که بخواهد القاء می‌کند تا (مردم را) از روز ملاقات [روز رستاخیز] بیم دهد!
- «۵۷۱۳» خدایا! تو دارای درجات بلند هستی.
- «۵۷۱۴» خدایا! ستایش تو راست، ترازویت عادلانه و جایگاهت والا.
- «۵۷۱۵» منزّه است خدایی که... عرش او بلندمرتبه و برخورد قهرآمیزش شدید است.
- «۵۷۱۶» تو بلندی هستی که بالاتر از تو چیزی نیست.
- «۵۷۱۷» منزّه است خدایی که... در مقام بلندمرتبه‌گی اوج گرفته است.
- ۲-۸- بلندمرتبه‌گی: (بلندمرتبه‌تر، نزدیک در بلندی مرتبه، صاحب نام‌ها و مثال‌ها و برتری‌ها و جایگاه بلندمرتبه، صاحب بلندی مرتبه، برتر)**
- «۵۷۱۸» من خدایم؛ بلندمرتبه‌تر و باشکوه‌تر از آن که احدی بتواند به حقیقت او دست یابد.

﴿العِزَّةُ وَالرِّفْعَةُ وَالْعِزَّةُ﴾

﴿٥٧١٩﴾ أَعْلَى	﴿٥٧١٩﴾ سُبْحَانَكَ يَا أَعْلَى تَعَالَيْتَ يَا أَعْلَى أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ؛ {٠٠٤٦}
﴿٥٧٢٠﴾ أَعْلَى الْأَعْلَى	﴿٥٧٢٠﴾ يَا أَعْلَى الْأَعْلَى فِي أَقْرَبِ الْقُرْبِ؛ {٠٠٧١}
﴿٥٧٢١﴾ أَعْلَى الصَّادِقِينَ	﴿٥٧٢١﴾ صَدَقَ اللَّهُ أَعْلَى الصَّادِقِينَ؛ {٠٣٤١}
﴿٥٧٢٢﴾ أَعْلَى رَغْبَةِ الرَّاعِيَيْنِ	﴿٥٧٢٢﴾ اللَّهُ أَعْظَمُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَأَرْحَمُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَأَعَزُّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَأَعْلَى مِنْ كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٠٢٧}
﴿٥٧٢٣﴾ أَعْلَى مَحْمُودٍ حَمْدٍ	﴿٥٧٢٣﴾ يَا أَعْلَى مَحْمُودٍ حَمْدٍ؛ {٠٠٣٩}
﴿٥٧٢٤﴾ أَعْلَى مِمَّا أَخَافُ وَ	﴿٥٧٢٤﴾ اللَّهُ أَكْبَرُ وَأَعْلَى وَأَجَلُّ وَأَعْظَمُ مِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ؛ {٠٣٤٦}
أَحْذَرُ	
﴿٥٧٢٥﴾ أَعْلَى مِنْ أَنْ تُدْرِكَ	﴿٥٧٢٥﴾ أَنْتَ أَعْلَى وَأَكْبَرُ... مِنْ أَنْ تُدْرِكَ الْعِيَانُ عَظَمَتَكَ أَوْ
الْعِيَانُ عَظَمَتَكَ	يَصِفَ الْوَاصِفُونَ صِفَتَكَ أَوْ يَبْلُغُوا غَايَتَكَ؛ {٠٠٢٢}
﴿٥٧٢٦﴾ أَعْلَى مِنْ أَنْ يَبْعَثَ	﴿٥٧٢٦﴾ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَعْلَى وَأَخْلَصُ مِنْ أَنْ يَبْعَثَ الْأَشْيَاءَ بِيَدِهِ؛ {٠٣٤٧}
الْأَشْيَاءَ بِيَدِهِ	
﴿٥٧٢٧﴾ أَعْلَى مِنْ أَنْ يُبْلَغَ	﴿٥٧٢٧﴾ أَنْ اللَّهَ أَعْلَى وَأَجَلُّ وَأَعْظَمُ مِنْ أَنْ يُبْلَغَ كُنْهُ صِفَتِهِ؛ {٠١٠٢}
كُنْهُ صِفَتِهِ	
﴿٥٧٢٨﴾ أَعْلَى مِنْ أَنْ يُعَذَّبَ	﴿٥٧٢٨﴾ فَإِنَّهُ أَعْلَى وَأَعَزُّ مِنْ أَنْ يُعَذَّبَ عِبِيدُهُ عَلَى فِعْلِ قَدْ شَارَكَهُمْ
عِبِيدُهُ عَلَى فِعْلِ قَدْ شَارَكَهُمْ فِيهِ	فِيهِ؛ {٠٣٠٠}
﴿٥٧٢٩﴾ أَعْلَى مِنْ أَنْ يُعَذَّبَ	﴿٥٧٢٩﴾ فَاللَّهُ أَعْلَى وَأَعَزُّ وَأَعْدَلُ مِنْ أَنْ يُعَذَّبَ عِبِيدُهُ عَلَى فِعْلِ
عِبِيدُهُ عَلَى فِعْلِ نَفْسِهِ	نَفْسِهِ؛ {٠٣٠٠}
﴿٥٧٣٠﴾ أَعْلَى مِنْ أَنْ يَعْلَمَ	﴿٥٧٣٠﴾ اللَّهُ أَكْبَرُ وَأَعْلَى وَأَجَلُّ مِنْ أَنْ يَعْلَمَ أَحَدٌ مَبْلَغَ كَرَامَاتِهِ
أَحَدٌ مَبْلَغَ كَرَامَاتِهِ لِلْأَوْلِيَاءِ	لِلْأَوْلِيَاءِ وَعَقُوبَتِهِ لِلْأَعْدَائِهِ وَمَبْلَغَ عَفْوِهِ وَغُفْرَانِهِ وَنِعْمَتِهِ
	لِمَنْ أَجَابَهُ وَأَجَابَ رَسُولَهُ وَمَبْلَغَ عَذَابِهِ وَنَكَالِهِ وَهَوَانِهِ
	لِمَنْ أَنْكَرَهُ وَجَحَدَهُ؛ {٢١٦٠}
﴿٥٧٣١﴾ أَعْلَى مِنْ أَنْ يَعْلَمَ	﴿٥٧٣١﴾ اللَّهُ أَعْلَى وَأَجَلُّ مِنْ أَنْ يَعْلَمَ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِهِ مَا عِنْدَهُ مِنْ
أَحَدٌ مِنْ خَلْقِهِ مَا عِنْدَهُ مِنْ	الْكَرَامَةِ لِعَبْدٍ أَجَابَهُ وَأَطَاعَهُ وَأَطَاعَ أَمْرَهُ وَعَرَفَهُ وَعَبَدَهُ وَ
الْكَرَامَةَ	اشْتَغَلَ بِهِ؛ {٠١٠١}

«بزرگی و بلندمرتبگی و شکست‌ناپذیری»

﴿۵۷۱۹﴾ ای بلندمرتبه! تو پاک و منزهی. ای برترین! تو بلندمرتبه‌ای. ای پناه‌دهنده، ما را از آتش جهنم رهایی بخش!

﴿۵۷۲۰﴾ ای بلندمرتبه‌ترین برترینان در نزدیک‌ترین نزدیکی.

﴿۵۷۲۱﴾ راست گفت خدایی که برترین راستگویان است.

﴿۵۷۲۲﴾ خداوند بزرگ‌تر از همه چیز و مهربان‌تر از همه چیز، شکست‌ناپذیرتر از همه چیز، والاتر از همه چیز است.

﴿۵۷۲۳﴾ ای برترین ستوده‌ای که ستایش شده است.

﴿۵۷۲۴﴾ خداوند بزرگ‌تر و والاتر و باشکوه‌تر از آن چیزی است که من از آن می‌ترسم و دوری می‌کنم.

﴿۵۷۲۵﴾ تو... بلندمرتبه‌تر و بزرگ‌تر... از آن هستی که دیدگان عظمت تو را درک کنند، یا توصیف‌کنندگان بتوانند تو را توصیف کنند و نهایت تو را دریابند.

﴿۵۷۲۶﴾ خداوند بلندمرتبه فراتر و ناب‌تر از آن است که اشیاء را بی‌واسطه بیافریند.

﴿۵۷۲۷﴾ پروردگار بلندمرتبه‌تر و باشکوه‌تر و بزرگ‌تر از آن است که حقیقت صفاتش درک شود.

﴿۵۷۲۸﴾ خداوند والاتر و شکست‌ناپذیرتر است از اینکه بندگان را بر کاری که خودش شریک آنان بوده عذاب کند.

﴿۵۷۲۹﴾ خداوند والاتر و شکست‌ناپذیرتر و عادل‌تر است که بنده‌اش را بر کاری که خودش کرده عذاب کند.

﴿۵۷۳۰﴾ خداوند بزرگ‌تر، والاتر و باشکوه‌تر از آن است که کسی اندازه کرامت‌های او برای اولیایش، و عقوبتش برای دشمنان، و درجه‌ی بخشش، آمرزش و نعمتش برای کسی که او و رسولش را اجابت کرد، و حدّ و اندازه‌ی عذاب، تنبیه و خواری او برای کسانی که او را انکار و نفی کرده‌اند، را بدانند.

﴿۵۷۳۱﴾ خداوند والاتر و باشکوه‌تر از آن است که کسی از آفریدگانش بداند چقدر کرامت و ارزش نزد او دارد، بنده‌ای که او را اجابت کند و از او و اوامرش اطاعت نماید، و او را بشناسد و عبادتش کند، و به او و به ذکر او مشغول شود، و به او عشق بورزد و با مأنوس شود، و به او اطمینان و اعتماد کند و از او بترسد و به او امید ببندد، و به او اشتیاق یابد و در حکم و قضاوتش با او همراه شود و به آن راضی شود.

﴿العِزَّةُ وَ الرَّفْعَةُ وَ الْعِزَّةُ﴾

﴿٥٧٣٢﴾	أَعْلَى مِنْ أَنْ يَقْدِرَ	﴿٥٧٣٢﴾	أَنْتَ أَكْبَرُ وَأَجَلُّ وَأَكْرَمُ وَأَعَزُّ وَأَعْلَى وَأَعْظَمُ وَأَشْرَفُ وَ
﴿٥٧٣٣﴾	الْخَلَائِقُ كُلُّهُمْ عَلَى صِفَتِكَ	﴿٥٧٣٣﴾	أَمْجَدُ وَأَفْضَلُ مِنْ أَنْ يَقْدِرَ الْخَلَائِقُ كُلُّهُمْ عَلَى صِفَتِكَ؛ {٠٠٢٧}
﴿٥٧٣٤﴾	أَعْلَى مِنْ كُلِّ شَيْءٍ	﴿٥٧٣٤﴾	اللَّهُ أَعْظَمُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَأَرْحَمُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَأَعَزُّ مِنْ
﴿٥٧٣٥﴾	أَعْلَى مِنْ كُلِّ يَدٍ	﴿٥٧٣٥﴾	كُلِّ شَيْءٍ وَأَعْلَى مِنْ كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٣٤٤}
﴿٥٧٣٦﴾	الْأَعْلَى	﴿٥٧٣٦﴾	يَا أَعْلَى مِنْ كُلِّ عَلَى؛ {٠٠٢٩}
﴿٥٧٣٧﴾	الْأَعْلَى	﴿٥٧٣٧﴾	أَنْ يَدَكَ بِالْعَطَايَا أَعْلَى مِنْ كُلِّ يَدٍ؛ {٠٥٥٥}
﴿٥٧٣٨﴾	الْأَعْلَى	﴿٥٧٣٨﴾	وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى، إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى؛
﴿٥٧٣٩﴾	الْأَعْلَى	﴿٥٧٣٩﴾	{الليل: ٢٠-١٩}
﴿٥٧٤٠﴾	الْأَعْلَى	﴿٥٧٤٠﴾	سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى؛ {الأعلى: ١}
﴿٥٧٤١﴾	الْأَعْلَى	﴿٥٧٤١﴾	بِسْمِ اللَّهِ الْأَعْلَى؛ {٠٣٥٥}
﴿٥٧٤٢﴾	الْأَعْلَى	﴿٥٧٤٢﴾	سُبْحَانَ الرَّفِيعِ الْأَعْلَى؛ {٠٠٢٧}
﴿٥٧٤٣﴾	الْأَعْلَى	﴿٥٧٤٣﴾	أَسْتَعِذُّ بِاللَّهِ الْوَاحِدِ الْوَاحِدِ الْأَعْلَى؛ {٠١٤١}
﴿٥٧٤٤﴾	الْأَعْلَى	﴿٥٧٤٤﴾	الْأَعْلَى أَيْ عَالًا وَارْتَفَعَ فِي سَمَاوَاتِهِ حَتَّى صَارَ الْعِبَادُ كُلُّهُمْ
﴿٥٧٤٥﴾	الْأَعْلَى الْأَجَلُّ	﴿٥٧٤٥﴾	دُونَهُ؛ {٠٣٥٤}
﴿٥٧٤٦﴾	الْأَعْلَى الْأَحَدُ	﴿٥٧٤٦﴾	سُبْحَانَ رَبِّي الْأَعْلَى وَبِحَمْدِهِ؛ {٠٣٥٦}
﴿٥٧٤٧﴾	الْأَعْلَى الْأَعْظَمُ	﴿٥٧٤٧﴾	سُبْحَانَ اللَّهِ الْأَعْلَى؛ {١٢٨٧}
﴿٥٧٤٨﴾	الْأَعْلَى الْأَكْبَرُ	﴿٥٧٤٨﴾	سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى؛ {٠٣٨٤}
﴿٥٧٤٩﴾	الْأَعْلَى الْعَزِيزُ	﴿٥٧٤٩﴾	اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْأَعْلَى الْأَجَلُّ الْأَعْظَمُ؛ {٠٣٥٧}
﴿٥٧٥٠﴾	الْأَعْلَى الْمُتَعَالِ	﴿٥٧٥٠﴾	تَوَكَّلْتُ عَلَى الْقَادِرِ الْقَاهِرِ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى الْأَحَدِ؛ {٠٣٥٨}
﴿٥٧٥١﴾	الْأَعْلَى الْوَهَّابُ	﴿٥٧٥١﴾	يَا ذُنَّ اللَّهُ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى الْأَعْظَمُ؛ {٠٣٢٧}
﴿٥٧٥٢﴾	الْأَعْلَى	﴿٥٧٥٢﴾	اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْأَعْلَى الْأَكْبَرِ الْأَعَزِّ الْأَجَلُّ
			الْأَعْظَمُ الْأَكْرَمُ؛ {٠٣٥٩}
			أَنْتَ الْعَلِيُّ الْأَعْلَى الْعَزِيزُ؛ {٠٣٥٨}
			الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْأَعْلَى الْمُتَعَالِ؛ {٠٠٢٧}
			سُبْحَانَ رَبِّي الْعَلِيِّ الْأَعْلَى الْوَهَّابُ؛ {٠٣٤٣}
			أَنْتَ الْعَلِيُّ الْأَعْلَى عَلَوْتَ فَوْقَ كُلِّ عُلُوٍّ؛ {٠٣٤٤}

«بزرگی و بلندمرتبه‌گی و شکست‌ناپذیری»

«۵۷۳۲» تو بزرگ‌تر و باشکوه‌تر و گرامی‌تر و شکست‌ناپذیرتر و بخشنده‌تر و عظیم‌تر و ارجمندتر و بزرگوارتر و گرامی‌تر از آن هستی که آفریدگان قادر به توصیف تو باشند.
«۵۷۳۳» خداوند بزرگ‌تر از همه چیز و مهربان‌تر از همه چیز، شکست‌ناپذیرتر از همه چیز، والاتر از همه چیز است.

«۵۷۳۴» ای بلندمرتبه‌ترین از هر بلندمرتبه!
«۵۷۳۵» دست عطای تو فراتر از هر دست دیگر است.
«۵۷۳۶» و هیچ کس را نزد او حق نعمتی نیست تا بخواهد (به این وسیله) او را جزا دهد، بلکه تنها هدفش جلب رضای پروردگار بزرگ اوست.
«۵۷۳۷» منزّه شمار نام پروردگار بلندمرتبه‌ات را!
«۵۷۳۸» به نام خداوند بلندمرتبه.
«۵۷۳۹» منزّه است بلندمرتبه‌ی عالی‌مقام.
«۵۷۴۰» به خداوند یگانه‌ی واحد یکتای بلندمرتبه پناه می‌برم.
«۵۷۴۱» [اعلی] یعنی در آسمان‌هایش بزرگ و بلندمرتبه است و بدین گونه همه بندگان‌ش پایین‌تر از اویند.

«۵۷۴۲» منزّه است پروردگار بلندمرتبه‌ی من و او را سپاس می‌گویم.
«۵۷۴۳» منزّه است خدای بلندمرتبه.
«۵۷۴۴» منزّه است خداوند بلند و بلندمرتبه.
«۵۷۴۵» خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نام بلند و باشکوه و بزرگ.
«۵۷۴۶» بر خداوند توانا، چیره، بلندپایه و بی‌نیاز توکل می‌کنم.
«۵۷۴۷» به اذن خداوند بلند و بلندمرتبه‌ی بزرگ.
«۵۷۴۸» خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نام بلند و بزرگ و شکست‌ناپذیر و باشکوه و باعظمت و بزرگوارت.

«۵۷۴۹» تو بلندمرتبه، شکست‌ناپذیر و توانایی.
«۵۷۵۰» ستایش خدایی را سزااست که... والای بلندمرتبه است.
«۵۷۵۱» منزّه است پروردگار بلندمرتبه و والا و بخشنده‌ی من.
«۵۷۵۲» تو بلندمرتبه و والایی و فوق هر بلندمرتبه‌ای.

﴿العِزَّةُ وَالرَّفْعَةُ وَالْعِزَّةُ﴾

﴿٥٧٥٣﴾ اَعْلَى	﴿٥٧٥٣﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ قَدِيمٍ مَا اَعْلَاهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٥٧٥٤﴾ تَعَالَى	﴿٥٧٥٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ تَعَالَى؛ {٠٢٨٠}
﴿٥٧٥٥﴾ تَعَالَى	﴿٥٧٥٥﴾ تَعَالَى الَّذِي لَيْسَ لَهُ وَقْتُ مَعْدُودٍ؛ {٠١٤٩}
﴿٥٧٥٦﴾ تَعَالَى	﴿٥٧٥٦﴾ تَعَالَى اَنْ يَخْرُجَ مِنْهُ شَيْءٌ وَاَنْ يَتَوَلَّدَ مِنْهُ شَيْءٌ كَثِيفٌ اَوْ لَطِيفٌ؛ {١٥٢٨}
﴿٥٧٥٧﴾ تَعَالَى	﴿٥٧٥٧﴾ يَا مَنْ تَعَالَى بِالْجَلَالِ وَالْكَبِيرِيَّاءِ فِي تَفَرُّدٍ مَجْدِهِ؛ {٠٧١٩}
﴿٥٧٥٨﴾ تَعَالَى	﴿٥٧٥٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... تَعَالَى بِعَظَمَتِهِ عَنْ اِفْكِ الْمُلْحِدِينَ؛ {٠٦٥٢}
﴿٥٧٥٩﴾ تَعَالَى تَنَازُوكٌ	﴿٥٧٥٩﴾ اَللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ تَبَارَكَتْ اَسْمَاؤُكَ وَتَعَالَى تَنَازُوكٌ؛ {٠٠٣٠}
﴿٥٧٦٠﴾ تَعَالَى جَدُّكَ	﴿٥٧٦٠﴾ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ اَفْلَحَ سَائِلُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ؛ {٠٠٥٢}
﴿٥٧٦١﴾ تَعَالَى جَدُّهُ	﴿٥٧٦١﴾ بِاَنَّ اللَّهَ رَبَّ النَّاسِ فَرُدُّ، تَعَالَى جَدُّهُ عَنْ كُلِّ جَدٍّ؛ {٠٧٢٠}
﴿٥٧٦٢﴾ تَعَالَى ذِكْرُكَ	﴿٥٧٦٢﴾ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ تَبَارَكَتْ اَسْمَاؤُكَ وَتَعَالَى ذِكْرُكَ؛ {٠٣٧٢}
﴿٥٧٦٣﴾ تَعَالَى ذِكْرُكَ	﴿٥٧٦٣﴾ يَا اِلَهِيْ فَاهْلُ اَنْ لَا يَغْتَرَّ بِكَ الصَّدِيقُونَ، وَلَا يَتِيَّاسَ مِنْكَ الْمُجْرِمُونَ، لِاَنَّكَ الرَّبُّ الْعَظِيمُ الَّذِي لَا يَمْنَعُ اَحَدًا فَضْلَهُ، وَلَا يَسْتَقْصِي مِنْ اَحَدٍ حَقَّهُ. تَعَالَى ذِكْرُكَ عَنِ الْمَذْكُورِينَ؛ {٠٧٢١}
﴿٥٧٦٤﴾ تَعَالَى ذِكْرُهُ	﴿٥٧٦٤﴾ سَبِّحَ اللَّهُ تَعَالَى ذِكْرُهُ؛ {٠٧٢٢}
﴿٥٧٦٥﴾ تَعَالَى غُلُوًّا كَبِيرًا	﴿٥٧٦٥﴾ فَتَبَارَكَ رَبُّنَا وَتَعَالَى غُلُوًّا كَبِيرًا؛ {٠٧٢٣}
﴿٥٧٦٦﴾ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ	﴿٥٧٦٦﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ يَعْنِي اللَّهُ مَنْزَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ بِهِ؛ {٢٠٤٧}
﴿٥٧٦٧﴾ تَعَالَى عَمَّا يَصِفُهُ الْوَاصِفُونَ	﴿٥٧٦٧﴾ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ تَعَالَى عَمَّا يَصِفُهُ الْوَاصِفُونَ الْمُشَبِّهُونَ اللَّهَ بِخَلْقِهِ الْمُفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ؛ {٠٥٤١}
﴿٥٧٦٨﴾ تَعَالَى عَمَّا يَصِفُونَ	﴿٥٧٦٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يَصِفُونَ؛ {٠٠٢٨}
﴿٥٧٦٩﴾ تَعَالَى عَمَّا يَقُولُ الْجَا حِدُونَ	﴿٥٧٦٩﴾ لَا اِلَهَ غَيْرُهُ تَعَالَى عَمَّا يَقُولُ الْجَا حِدُونَ؛ {٠٧٢٤}
﴿٥٧٧٠﴾ تَعَالَى عَمَّا يَقُولُ الْمُبْطِلُونَ	﴿٥٧٧٠﴾ تَعَالَى عَمَّا يَقُولُ الْمُبْطِلُونَ غُلُوًّا كَبِيرًا؛ {٠٧٢٥}
﴿٥٧٧١﴾ تَعَالَى عَمَّا يَقُولُ الْمُشْرِكُونَ	﴿٥٧٧١﴾ تَعَالَى عَمَّا يَقُولُ الْمُشْرِكُونَ وَالْمُشَبِّهُونَ غُلُوًّا كَبِيرًا؛ {٠٦٤٣}

«بزرگی و بلندمرتبه‌گی و شکست‌ناپذیری»

﴿۵۷۵۳﴾ منزّه است خدای دیرینی که چه بلندمرتبه است.

﴿۵۷۵۴﴾ منزّه است خداوند بلندمرتبه.

﴿۵۷۵۵﴾ برتر است آن که او را زمانی نیست که به شماره درآید.

﴿۵۷۵۶﴾ خداوند برتر از آن است که چیزی از او بیرون آید و یا آنکه چیز غلیظ یا لطیفی از او متولد شود.

﴿۵۷۵۷﴾ ای کسی که به سبب شکوه و بزرگی خود در تنهایی عظمت خویش بلندمرتبه است.

﴿۵۷۵۸﴾ ستایش خدایی را که... در عظمتش بلندمرتبه‌تر از دروغ‌بافی‌های منکران است.

﴿۵۷۵۹﴾ ستایش تو راست، نام‌های تو فرخنده، ثنای تو بلندمرتبه است.

﴿۵۷۶۰﴾ معبودی جز تو نیست و درخواست‌کننده‌ی از تو کامیاب است و بزرگی تو بلندپایه.

﴿۵۷۶۱﴾ که خداوند پروردگار مردم و یکتاست که عظمتی فراتر از هر عظمتی دارد.

﴿۵۷۶۲﴾ خدایا! حمد از آن توست، نام‌هایت مبارک گشت و یادت عالی.

﴿۵۷۶۳﴾ ای خدای من، شایسته‌ای که صدیقان به رحمت تو مغرور نشوند و مجرمان از رحمت تو نومید نگردند، که تو آن پروردگار بزرگی هستی که فضل خود از کسی باز نداری و در گرفتن حق خود از دیگران سخت‌گیری. یاد تو از هر چه در یاد آید، برتر است.

﴿۵۷۶۴﴾ خدایی را که یادش بلندمرتبه است منزّه می‌دارد.

﴿۵۷۶۵﴾ پس پروردگار ما بزرگوار و بسیار بلندمرتبه است.

﴿۵۷۶۶﴾ «سُبْحَانَ اللَّهِ وَ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ»؛ یعنی خدا منزّه است از آنچه کفّار مکّه برایش شریک می‌پندارند.

﴿۵۷۶۷﴾ او شنوا و بیناست، برتر است از آنچه او را توصیف کنند؛ توصیف‌کنندگانی که او را به آفریده‌اش تشبیه کنند و یا بر او تهمت زنند.

﴿۵۷۶۸﴾ منزّه است خدا و برتر است از آنچه وصفش می‌کنند.

﴿۵۷۶۹﴾ خدایی جز او نیست و از آنچه منکران می‌پندارند منزّه است.

﴿۵۷۷۰﴾ فراتر است از آنچه منکران می‌گویند، برتری‌ای فراوان.

﴿۵۷۷۱﴾ بسیار برتر است از آنچه مشرکان و تشبیه‌کنندگان گویند.

﴿العِزَّةُ وَالرِّفْعَةُ وَالْعِزَّةُ﴾

- ﴿٥٧٧٢﴾ تَعَالَى عَمَّا يَنْحِلُهُ الْمُحَدِّثُونَ ﴿٥٧٧٢﴾ تَعَالَى عَمَّا يَنْحِلُهُ الْمُحَدِّثُونَ ﴿٥٧٧٢﴾ تَعَالَى عَمَّا يَنْحِلُهُ الْمُحَدِّثُونَ؛ {٥٧٧٢}
- ﴿٥٧٧٣﴾ تَعَالَى عَمَّا يَنْعَتُهُ النَّاعِتُونَ ﴿٥٧٧٣﴾ تَعَالَى عَمَّا يَنْعَتُهُ النَّاعِتُونَ ﴿٥٧٧٣﴾ تَعَالَى عَمَّا يَنْعَتُهُ النَّاعِتُونَ؛ {٥٧٧٣}
- ﴿٥٧٧٤﴾ تَعَالَى عَنِ اتِّخَاذِ صَاحِبَةٍ وَأَوْلَادِ ﴿٥٧٧٤﴾ تَعَالَى عَنِ اتِّخَاذِ صَاحِبَةٍ وَأَوْلَادِ ﴿٥٧٧٤﴾ تَعَالَى عَنِ اتِّخَاذِ صَاحِبَةٍ وَأَوْلَادِ؛ {٥٧٧٤}
- ﴿٥٧٧٥﴾ تَعَالَى عَنِ الْإِنْتِقَالِ ﴿٥٧٧٥﴾ تَعَالَى عَنِ الْإِنْتِقَالِ ﴿٥٧٧٥﴾ تَعَالَى عَنِ الْإِنْتِقَالِ؛ {٥٧٧٥}
- ﴿٥٧٧٦﴾ تَعَالَى عَنِ الْخُدُودِ ﴿٥٧٧٦﴾ تَعَالَى عَنِ الْخُدُودِ ﴿٥٧٧٦﴾ تَعَالَى عَنِ الْخُدُودِ؛ {٥٧٧٦}
- ﴿٥٧٧٧﴾ تَعَالَى عَنِ الشُّبُهَاتِ ﴿٥٧٧٧﴾ تَعَالَى عَنِ الشُّبُهَاتِ ﴿٥٧٧٧﴾ تَعَالَى عَنِ الشُّبُهَاتِ؛ {٥٧٧٧}
- ﴿٥٧٧٨﴾ تَعَالَى عَنِ الصِّفَاتِ ﴿٥٧٧٨﴾ تَعَالَى عَنِ الصِّفَاتِ ﴿٥٧٧٨﴾ تَعَالَى عَنِ الصِّفَاتِ كُلِّهَا؛ {٥٧٧٨}
- ﴿٥٧٧٩﴾ تَعَالَى عَنِ الصِّفَاتِ ﴿٥٧٧٩﴾ تَعَالَى عَنِ الصِّفَاتِ ﴿٥٧٧٩﴾ تَعَالَى عَنِ الصِّفَاتِ نُورُهُ؛ {٥٧٧٩}
- ﴿٥٧٨٠﴾ تَعَالَى عَنِ الْكَوْنِ وَالزَّوَالِ ﴿٥٧٨٠﴾ تَعَالَى عَنِ الْكَوْنِ وَالزَّوَالِ ﴿٥٧٨٠﴾ تَعَالَى عَنِ الْكَوْنِ وَالزَّوَالِ؛ {٥٧٨٠}
- ﴿٥٧٨١﴾ تَعَالَى عَنِ صِفَاتِ الْمَخْلُوقِينَ ﴿٥٧٨١﴾ تَعَالَى عَنِ صِفَاتِ الْمَخْلُوقِينَ ﴿٥٧٨١﴾ تَعَالَى عَنِ صِفَاتِ الْمَخْلُوقِينَ غُلُوءًا كَبِيرًا؛ {٥٧٨١}
- ﴿٥٧٨٢﴾ تَعَالَى عَنِ صِفَةٍ مِّنْ سِوَاهُ ﴿٥٧٨٢﴾ تَعَالَى عَنِ صِفَةٍ مِّنْ سِوَاهُ غُلُوءًا كَبِيرًا؛ {٥٧٨٢}
- ﴿٥٧٨٣﴾ تَعَالَى عَنِ ضَرْبِ الْأَمْثَالِ لَهُ ﴿٥٧٨٣﴾ تَعَالَى عَنِ ضَرْبِ الْأَمْثَالِ لَهُ وَالصِّفَاتِ الْمَخْلُوقَةِ غُلُوءًا كَبِيرًا؛ {٥٧٨٣}
- ﴿٥٧٨٤﴾ تَعَالَى عَنِ قَوْلِ مَنْ عَبَدَ سِوَاهُ ﴿٥٧٨٤﴾ تَعَالَى عَنِ قَوْلِ مَنْ عَبَدَ سِوَاهُ؛ {٥٧٨٤}
- ﴿٥٧٨٥﴾ تَعَالَى فِي غُلُوءِ كُنْهِهِ ﴿٥٧٨٥﴾ تَعَالَى فِي غُلُوءِ كُنْهِهِ؛ {٥٧٨٥}
- ﴿٥٧٨٦﴾ تَعَالَيْتَ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٥٧٨٦﴾ تَعَالَيْتَ عَمَّا يُشْرِكُونَ؛ {٥٧٨٦}
- ﴿٥٧٨٧﴾ دَانَ فِي غُلُوءِهِ ﴿٥٧٨٧﴾ دَانَ فِي غُلُوءِهِ؛ {٥٧٨٧}
- ﴿٥٧٨٨﴾ ذُو الْأَسْمَاءِ الْمُتَعَالِيَاتِ ﴿٥٧٨٨﴾ ذُو الْأَسْمَاءِ الْمُتَعَالِيَاتِ... وَالْأَسْمَاءِ الْمُتَعَالِيَاتِ؛ {٥٧٨٨}

«بزرگی و بلندمرتبه‌گی و شکست‌ناپذیری»

«۵۷۷۲» خداوند والاتر از آن است که محدودانگاران او را بدان نسبت می‌دهند.

«۵۷۷۳» همانا آفریننده را وصف نمی‌توان نمود مگر به آنچه خود خویشتن را به آن وصف کرده‌است؛ و کجا میسر شود که به وصف درآید آن که حواس از دریافتش عاجزند و خیال‌ها نمی‌توانند به او برسند و اندیشه‌هایی که از دل سر می‌زنند قدرت ندارند که حدی را برایش قرار دهند و چشم‌ها ناتوانند که به او احاطه پیدا کنند؛ باشکوه‌تر است از آنچه وصف‌کنندگان او را به آن وصف کردند و برتر است از آنچه سخن‌گویان فضایلش را به زبان آورند.

«۵۷۷۴» از مشارکت همتایان والاتر و از برگزیدن همسر و اولاد برتر است.

«۵۷۷۵» خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند با رفتن و آمدن وصف نمی‌شود، خدا برتر از انتقال و جابجایی است.

«۵۷۷۶» ای آن که بلندمرتبه‌تر از حدود و سخنان قائلین به تشبیه و غلوکنندگانی و برتر از آنکه بندگان را بر معصیت و ارتکاب گناه اجبار نمایی.

«۵۷۷۷» ای آن که از صفات فراتر است و از مانده‌ها بزرگ‌تر و بلندمرتبه‌تر است!

«۵۷۷۸» ای کسی که از همه‌ی صفات برتر است.

«۵۷۷۹» ای کسی که نورش بالاتر از صفات است.

«۵۷۸۰» خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند پاینده است و از به‌وجودآمدن و از بین رفتن فراتر است.

«۵۷۸۱» اوست که دیرین است و جز او همه آفریده و پدیدآمده‌اند؛ فراتر است از صفات آفریدگان برتری‌ای بزرگ.

«۵۷۸۲» برتر است از صفت غیر خودش، برتری بزرگ.

«۵۷۸۳» نه مثالی برای او زده می‌شود، و نه چیزی از او پنهان است. خداوند از آوردن مثال و صفات آفریدگانش بسیار برتر است.

«۵۷۸۴» منزّه و برتر است از گفتار هر که جز او را پرستد.

«۵۷۸۵» خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند نام‌هایش مبارک است و در بلندمرتبه‌بودن حقیقتش عالی‌مقام است.

«۵۷۸۶» پاک هستی خدایا و برتری از آنچه برای تو شریک قائل شوند.

«۵۷۸۷» منزّه است خدایی که با وجود بلندمرتبه‌گی‌اش نزدیک است.

«۵۷۸۸» پناه می‌برم به صاحب توان بازدارنده... و نام‌های بلندمرتبه.

﴿العِزَّةُ وَالرَّفْعَةُ وَالْعِزَّةُ﴾

﴿٥٧٨٩﴾ ذُو الْأَمْتَالِ الْعَالِيَةِ	✽ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ وَالنِّعْمَاءِ السَّابِغَةِ وَالْحُجَّةِ الْبَالِغَةِ وَالْأَمْتَالِ الْعَالِيَةِ؛ {٠٦٠٧}
﴿٥٧٩٠﴾ ذُو الْأَمْتَالِ الْعُلْيَا	✽ يَا ذَا الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى وَالْأَمْتَالِ الْعُلْيَا؛ {٠٠٦٤}
﴿٥٧٩١﴾ ذُو الْعَلَاءِ	✽ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْعَلَاءِ وَالرَّفْعَةِ؛ {٠٦٦٠}
﴿٥٧٩٢﴾ ذُو الْعَلَاءِ	✽ فَاللَّهُ الْعَلِيُّ ذُو الْعَلَى وَالْعَلَاءِ؛ {٢١٩٠}
﴿٥٧٩٣﴾ ذُو الْعَلَاءِ وَالرَّفْعَةِ	✽ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْعَلَاءِ وَالرَّفْعَةِ؛ {٠٦٦٠}
﴿٥٧٩٤﴾ ذُو الْعُلُوِّ	✽ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْجُودِ وَالْقُوَّةِ وَالسُّلْطَانِ وَالْجَبَرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْعِظَمَةَ وَالْقُدْرَةَ وَالْمِدْحَةَ وَالرَّهْبَةَ وَالرَّغْبَةَ وَالْجُودَ وَالْعُلُوَّ؛ {١٠٥٩}
﴿٥٧٩٥﴾ مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى	✽ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى وَلَا يُرَى وَهُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى؛ {١٤٤٤}
﴿٥٧٩٦﴾ ذُو الْعُلَى	✽ يَا ذَا الْعُلَى؛ {٠٦٠٩}
﴿٥٧٩٧﴾ ذُو الْعُلَى	✽ سُبْحَانَ ذِي الْعُلَى وَالْجَبَرُوتِ؛ {٠٣٢٦}
﴿٥٧٩٨﴾ ذُو الْمَثَلِ الْأَعْلَى	✽ يَا ذَا... الْمَثَلِ الْأَعْلَى؛ {٠١٨٥}
﴿٥٧٩٩﴾ ذُو الْمَعَالِي	✽ يَا ذَا الْمَعَالِي؛ {٠٧٤٤}
﴿٥٨٠٠﴾ الْعَالِي	✽ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَالِي الشَّامِخُ فِي السَّمَاءِ؛ {٠٠٢٨}
﴿٥٨٠١﴾ الْعَالِي الْمُبَارَكُ الْبَارُّ	✽ يَا اللَّهُ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَلِيِّ الْعَالِيِّ الْمُبَارَكِ الْبَارِّ؛ {٠١٣٥}
﴿٥٨٠٢﴾ الْعَالِي الْمُتَدَانِي دُونَ كُلِّ شَيْءٍ قُرْبُهُ	✽ يَا اللَّهُ الْقَرِيبَ الْمُجِيبَ الْعَالِي الْمُتَدَانِي دُونَ كُلِّ شَيْءٍ قُرْبُهُ؛ {٠٥٨٩}
﴿٥٨٠٣﴾ الْعَالِي عَنْ أَنْ يُوَلَدَ	✽ الطَّاهِرَ عَنِ الْوَلَدِ الْعَالِي عَنْ أَنْ يُوَلَدَ؛ {٠٠٠٥}
﴿٥٨٠٤﴾ الْعَالِي فِي ارْتِفَاعِ مَكَانِهِ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ فَوْقَهُ	✽ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَالِي فِي ارْتِفَاعِ مَكَانِهِ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ فَوْقَهُ؛ {٠٢٧١}
﴿٥٨٠٥﴾ الْعَالِي فِي دُنُوهِ	✽ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الدَّانِي فِي غُلُوِّهِ، وَالْعَالِي فِي دُنُوهِ؛ {٠١٦٢}
﴿٥٨٠٦﴾ الْعَالِي فِي وَقَارِ الْعِزِّ	✽ أَنْتَ... الْعَالِي فِي وَقَارِ الْعِزِّ وَالْمَنْعَةِ؛ {٠٠٧٥}
﴿٥٨٠٧﴾ عَالِي	✽ يَا عَالِي؛ {٠٠٣٩}
﴿٥٨٠٨﴾ عَالِي الْجَدِّ	✽ يَا عَالِي الْجَدِّ؛ {٠١٨٥}
﴿٥٨٠٩﴾ عَالِي الشَّامِخِ	✽ يَا عَالِي الشَّامِخِ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ غُلُوَّ ارْتِفَاعِهِ؛ {٠٦٠٠}

«بزرگی و بلندمرتبه‌گی و شکست‌ناپذیری»

«۵۷۸۹» ستایش مخصوص خداوندی است که صاحب رحمت گسترده و نعمات فراوان و دلایل رسا و نمونه‌های والاست.

«۵۷۹۰» ای صاحب نام‌های نیکو و مثل‌های والا.

«۵۷۹۱» ستایش مخصوص خدایی است که دارنده‌ی... برتری و بلندمرتبه‌گی است.

«۵۷۹۲» پس خداوند بلندمرتبه است و صاحب بلندی و بلندمرتبه‌گی.

«۵۷۹۳» ستایش مخصوص خدایی است که دارنده‌ی... برتری و بلندمرتبه‌گی است.

«۵۷۹۴» دارای شکوه و کرامت، جود، نیرومندی، چیرگی، شکوه، صاحب عالم فراماده، بزرگی و عظمت، قدرت، ثناء، بیم، گرایش، بخشش، بلندپایگی.

«۵۷۹۵» منزّه است خدایی که می‌بیند و دیده نمی‌شود و او در دیدگاهی بلندمرتبه است.

«۵۷۹۶» ای خدای بلندمرتبه.

«۵۷۹۷» منزّه است صاحب مرتبه‌ی بلند و شکوه.

«۵۷۹۸» ای صاحب... صفات عالی!

«۵۷۹۹» ای صاحب بلندی.

«۵۸۰۰» معبودی نیست جز خدای بلندمرتبه‌ای که مقامش در آسمان بلند است.

«۵۸۰۱» ای خدا، از تو می‌خواهم به نامت که بلندمرتبه و عالی و مبارک و نیکوکار است.

«۵۸۰۲» ای خدای نزدیک اجابت‌کننده و والای نزدیک که از همه چیز نزدیک‌تر است.

«۵۸۰۳» عاری از فرزند و بالاتر از آن است که صاحب فرزند شود.

«۵۸۰۴» معبودی نیست جز خدایی که در بلندی مقام والاست و فراتر از هر چیزی است.

«۵۸۰۵» تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ در عین بلندمرتبه‌گی نزدیکی؛ و در عین نزدیکی بلندمرتبه.

«۵۸۰۶» تو عالی‌مقامی هستی که در اوج وقار و شکست‌ناپذیری و بزرگی به سر می‌برد.

«۵۸۰۷» ای بلندمرتبه.

«۵۸۰۸» ای والا اراده.

«۵۸۰۹» ای بلندمرتبه‌ی سرافرازی که بلندای بلندمرتبه‌گی‌اش بر همه چیز برتری دارد.

﴿العِزَّةُ وَ الرَّفْعَةُ وَ الْعِزَّةُ﴾

﴿٥٨١٠﴾ عَالِي الشَّامِخُ	﴿٥٨١٠﴾ يَا عَالِي الشَّامِخُ فِي السَّمَاءِ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ عُلُوُّ ارْتِفَاعِهِ؛ {٠٥٩٢}
﴿٥٨١١﴾ عَالِي الْعَرْشِ	﴿٥٨١١﴾ يَا عَالِي الْعَرْشِ؛ {١٥٧٩}
﴿٥٨١٢﴾ عَالِي الْقَرِيبُ فِي عُلُوِّهِ	﴿٥٨١٢﴾ يَا عَالِي الْقَرِيبُ فِي عُلُوِّهِ وَ ارْتِفَاعِهِ؛ {٠٤٨٥}
﴿٥٨١٣﴾ عَالِي الْمَكَانِ	﴿٥٨١٣﴾ يَا عَالِي الْمَكَانِ؛ {٠٠٠٢}
﴿٥٨١٤﴾ عَالِي الْمَلَكُوتِ	﴿٥٨١٤﴾ يَا عَالِي الْمَلَكُوتِ؛ {٠٠٣٠}
﴿٥٨١٥﴾ الْعَالِي	﴿٥٨١٥﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي عَلَّمَ فَدَنَا وَ سَمِعَ وَ رَأَى وَ عَلِمَ وَ أَحْصَى وَ قَدَّرَ وَ قَضَى وَ أَنْفَذَ مَا شَاءَ وَ أَغْنَى وَ أَقْنَى وَ أَمَاتَ وَ أَحْيَا وَ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى رَبُّ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى؛ {٠٠٦٤}
﴿٥٨١٦﴾ عَالٍ عَلَى عَظِيمٍ	﴿٥٨١٦﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ عَالِمٌ عَلِيمٌ عَلَّامُ الْغُيُوبِ عَالٍ عَلَى عَظِيمٍ؛ {٠٨٥٨}
﴿٥٨١٧﴾ عَالٍ فِي دُنُوكَ	﴿٥٨١٧﴾ لِأَنَّكَ اللَّهُ... عَالٍ فِي دُنُوكَ؛ {٠٦٧٥}
﴿٥٨١٨﴾ عَالٍ فِي دُنُوهِ	﴿٥٨١٨﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ فِي دُنُوهِ عَالٍ؛ {٠٨٨٣}
﴿٥٨١٩﴾ عَالِي	﴿٥٨١٩﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ عَالٍ مَا أَسْنَاهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٥٨٢٠﴾ مَنْ عَالًا فَوْقَ الْبَرِّيَّاتِ بِالْإِلَهِيَّةِ	﴿٥٨٢٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ عَالًا فَوْقَ الْبَرِّيَّاتِ بِالْإِلَهِيَّةِ فَلَا عَيْنٌ تَدْرِكُهُ وَ لَا عَقْلٌ يُمَثِّلُهُ وَ لَا وَهْمٌ يَصَوِّرُهُ وَ لَا لِسَانٌ يَصِفُهُ بِغَايَةِ مَا لَهُ الْوَصْفُ؛ {١٢٥٢}
﴿٥٨٢١﴾ مَنْ عَالًا فِي الرَّفْعَةِ	﴿٥٨٢١﴾ سُبْحَانَ مَنْ... عَالًا فِي الرَّفْعَةِ؛ {٠٠٢٧}
﴿٥٨٢٢﴾ مَنْ عَالًا فِي الْهَوَاءِ	﴿٥٨٢٢﴾ سُبْحَانَ مَنْ عَالًا فِي الْهَوَاءِ؛ {٠٠٦٣}
﴿٥٨٢٣﴾ الْعَلِيُّ	﴿٥٨٢٣﴾ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى تِسْعَةً وَ تِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا إِنَّهُ... الْعَلِيُّ؛ {٠٠٠٤}
﴿٥٨٢٤﴾ الْعَلِيُّ	﴿٥٨٢٤﴾ سُبْحَانَ الْوَاسِعِ الْعَلِيِّ؛ {٠٨٨٣}
﴿٥٨٢٥﴾ الْعَلِيُّ الْأَعْظَمُ	﴿٥٨٢٥﴾ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْأَعْظَمُ؛ {١٦١٧}
﴿٥٨٢٦﴾ الْعَلِيُّ الْأَعْلَى	﴿٥٨٢٦﴾ مِنَ الْعَبْدِ الذَّلِيلِ... إِلَى الْعَلِيِّ الْأَعْلَى؛ {٠٠٣٧}
﴿٥٨٢٧﴾ الْعَلِيُّ الْأَعْلَى	﴿٥٨٢٧﴾ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى تِسْعَةً وَ تِسْعِينَ اسْمًا... الْعَلِيُّ الْأَعْلَى؛ {٠٤٩٥}
﴿٥٨٢٨﴾ الْعَلِيُّ الْأَعْلَى	﴿٥٨٢٨﴾ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى؛ {٠٠٤٣}
﴿٥٨٢٩﴾ الْعَلِيُّ الْأَعْلَى	﴿٥٨٢٩﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى؛ {٠٣٨٤}

«بزرگی و بلندمرتبه‌گی و شکست‌ناپذیری»

﴿۵۸۱۰﴾ ای بلندمرتبه‌ی سرافرازی که بلندای بلندمرتبه‌گی‌اش بر همه‌چیز برتری دارد.

﴿۵۸۱۱﴾ ای صاحب عرش بلندمرتبه!

﴿۵۸۱۲﴾ ای بلندمرتبه‌ای که با وجود والایی و بلندمرتبه‌گی‌ات نزدیکی.

﴿۵۸۱۳﴾ ای بلندمکان.

﴿۵۸۱۴﴾ ای که ملکوتش بلندمرتبه است.

﴿۵۸۱۵﴾ منزّه است خدایی که اوج گرفت پس نزدیک شد؛ شنید و دید و دانست و به شماره در آورد و اندازه کرد و حکم نمود و آن چه را خواست انجام داد و بی‌نیاز کرد و عطا نمود و میراند و زنده کرد؛ و اوست در تماشاگاه برتر پروردگار آخرت و دنیا.

﴿۵۸۱۶﴾ خدایا! تویی دانای بسیار دانا، دانای پنهانی‌ها؛ بلندمرتبه بسیاربلند و بزرگ.

﴿۵۸۱۷﴾ زیرا تو خدایی هستی که... در نزدیکی‌ات بلندپایه‌ای.

﴿۵۸۱۸﴾ منزّه است خدایی که با وجود نزدیکی‌اش بلندمرتبه است.

﴿۵۸۱۹﴾ منزّه است خدای بلندمرتبه‌ای که چقدر روشن است.

﴿۵۸۲۰﴾ منزّه است خدایی که با خدایی خود از همه‌ی آفریدگان بالاتر است، نه چشمی او را می‌بیند و نه عقلی او را درک می‌کند و نه در تصوّر کسی در می‌آید و نه هیچ زبانی آنچنان که شایسته است قدرت توصیف او را دارد.

﴿۵۸۲۱﴾ منزّه است خدایی که... در مقام بلندمرتبه‌گی اوج گرفته است.

﴿۵۸۲۲﴾ منزّه است خدایی که در هوا اوج گرفته یافت.

﴿۵۸۲۳﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از

آن نام‌ها بلندمرتبه است.

﴿۵۸۲۴﴾ منزّه است خدای گشاینده و بلندمرتبه.

﴿۵۸۲۵﴾ تو بلندمرتبه و والا هستی.

﴿۵۸۲۶﴾ از سوی بنده‌ی خوار... به سوی... والامرتبه‌ترین والامرتبه.

﴿۵۸۲۷﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از

آن نام‌ها بلند و بلندمرتبه است.

﴿۵۸۲۸﴾ منزّه است بلندمرتبه‌ی از همه والاتر.

﴿۵۸۲۹﴾ منزّه است خداوند بلند و بلندمرتبه.

﴿الْعَظَمَةُ وَ الرِّفْعَةُ وَ الْعِزَّةُ﴾

﴿٥٨٣٠﴾ العَلِيُّ الْأَعْلَى	﴿٥٨٣٠﴾ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْأَعْلَى عَلَوْتَ فَوْقَ كُلِّ غُلُوٍّ؛ {٠٣٤٦}
﴿٥٨٣١﴾ العَلِيُّ الْأَكْبَرُ	﴿٥٨٣١﴾ هُوَ الْعَلِيُّ الْأَكْبَرُ؛ {٠٢٤٦}
﴿٥٨٣٢﴾ العَلِيُّ الشَّامِخُ فِي السَّمَاءِ	﴿٥٨٣٢﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الشَّامِخُ فِي السَّمَاءِ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ ارْتِفَاعُ غُلُوٍّ؛ {٠٢٧١}
﴿٥٨٣٣﴾ العَلِيُّ الْعَالِمُ	﴿٥٨٣٣﴾ أَقْسَمْتُ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَالِمِ؛ {١٦١٨}
﴿٥٨٣٤﴾ العَلِيُّ الْعَالِي	﴿٥٨٣٤﴾ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَلِيِّ الْعَالِي الْمُبَارَكِ الْبَارِّ يَا بَارًّا بِعِبَادِهِ يَا اللَّهَ؛ {٠١٣٥}
﴿٥٨٣٥﴾ العَلِيُّ الْعَالِي الْمُتَعَالَى	﴿٥٨٣٥﴾ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَلِيِّ الْعَالِي الْمُتَعَالَى؛ {١٠٧٢}
﴿٥٨٣٦﴾ العَلِيُّ الْعَزِيزُ	﴿٥٨٣٦﴾ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَزِيزُ؛ {١٦١٩}
﴿٥٨٣٧﴾ العَلِيُّ الْعَظِيمُ	﴿٥٨٣٧﴾ هُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ؛ {البقرة: ٢٥٥}
﴿٥٨٣٨﴾ العَلِيُّ الْعَظِيمُ	﴿٥٨٣٨﴾ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ؛ {٠٠٢٢}
﴿٥٨٣٩﴾ العَلِيُّ الْعَظِيمُ	﴿٥٨٣٩﴾ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ؛ {٠٠٢٢}
﴿٥٨٤٠﴾ العَلِيُّ الْعَظِيمُ	﴿٥٨٤٠﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ؛ {٠٠٢٢}
﴿٥٨٤١﴾ العَلِيُّ الْعَظِيمُ	﴿٥٨٤١﴾ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ؛ {٠٩٢٣}
﴿٥٨٤٢﴾ العَلِيُّ الْعَظِيمُ	﴿٥٨٤٢﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ؛ {٠٠٢٧}
﴿٥٨٤٣﴾ العَلِيُّ الْقَرِيبُ	﴿٥٨٤٣﴾ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْقَرِيبُ؛ {٠٣٧٢}
﴿٥٨٤٤﴾ العَلِيُّ الْكَبِيرُ	﴿٥٨٤٤﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ؛ {الحج: ٦٢}
﴿٥٨٤٥﴾ العَلِيُّ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالَى	﴿٥٨٤٥﴾ أَشْهَدُ أَنَّكَ رَبِّي وَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالَى؛ {٠٦١١}
﴿٥٨٤٦﴾ العَلِيُّ الْكَرِيمُ	﴿٥٨٤٦﴾ سُبْحَانَ رَبِّي الْعَلِيِّ الْكَرِيمِ؛ {١٣٨١}
﴿٥٨٤٧﴾ العَلِيُّ الْمَالِكُ	﴿٥٨٤٧﴾ وَ لَيَكُنْ عَمَلُكَ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْمَالِكِ مَلَكُوتَ السَّمَاءِ؛ {٠٢٤٤}
﴿٥٨٤٨﴾ العَلِيُّ الْمُتَعَالَى	﴿٥٨٤٨﴾ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْمُتَعَالَى؛ {٠٨٨٧}
﴿٥٨٤٩﴾ العَلِيُّ الْمُتَعَالَى	﴿٥٨٤٩﴾ يَا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْمُتَعَالَى؛ {٠٠٦١}
﴿٥٨٥٠﴾ العَلِيُّ الْمَكَانُ	﴿٥٨٥٠﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْمَكَانِ؛ {٠٤٩٤}
﴿٥٨٥١﴾ العَلِيُّ الْوَفِيُّ	﴿٥٨٥١﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ... الْعَلِيُّ الْوَفِيُّ؛ {٠٠٢٧}

«بزرگی و بلندمرتبه‌گی و شکست‌ناپذیری»

- «۵۸۳۰» تو بلندمرتبه و والایی و فوق هر بلندمرتبه‌ای.
- «۵۸۳۱» خداوند بلندمرتبه و بزرگ است.
- «۵۸۳۲» معبودی نیست جز خدای بلندمرتبه که مقامش در آسمان بلند و بلندی رتبه‌اش فراتر از هر چیزی است.
- «۵۸۳۳» به خداوند والا و دانا قسم می‌خورم.
- «۵۸۳۴» تو را به نامت که بلندمرتبه و عالی و مبارک و نیکوکار است، ای نیکوکار به بندگان!
- «۵۸۳۵» تو را به نامت که والا و بلندمرتبه و عالی‌مقام است می‌خوانم.
- «۵۸۳۶» تویی خدایی که معبودی جز تو نیست و تو بلندمرتبه و شکست‌ناپذیری.
- «۵۸۳۷» بلندی مقام و عظمت، مخصوص اوست.
- «۵۸۳۸» تویی خدایی که معبودی جز تو نیست و تو بلندمرتبه و بزرگی.
- «۵۸۳۹» هیچ چاره‌جویی و نیرویی کارساز نیست جز با تکیه بر خداوند بلندپایه و بزرگ.
- «۵۸۴۰» معبودی نیست جز خدای بلندمرتبه‌ی بزرگ.
- «۵۸۴۱» منزّه است بلندمرتبه‌ی بزرگ.
- «۵۸۴۲» منزّه است خداوند بلندمرتبه‌ی بزرگ.
- «۵۸۴۳» تو بلندمرتبه و نزدیک هستی.
- «۵۸۴۴» این به خاطر آن است که خداوند حقّ است و آنچه را غیر از او می‌خوانند باطل است و خداوند بلندمقام و بزرگ است!
- «۵۸۴۵» گواهی می‌دهم که تویی پروردگار من و پروردگار هر چیز. تویی آفریدگار آسمان‌ها و زمین و دانای پنهان و آشکار و بلندمرتبه‌ی بزرگوار.
- «۵۸۴۶» منزّه است خداوند والایی بزرگوار.
- «۵۸۴۷» باید کردار تو برای خدایی باشد که فرمانروای ملکوت آسمان است.
- «۵۸۴۸» منزّه است بلندمرتبه‌ی عالی‌مقام.
- «۵۸۴۹» ای خدا ای والایی بلندمرتبه.
- «۵۸۵۰» ستایش مخصوص خدایی است که جایگاهش والا است.
- «۵۸۵۱» معبودی نیست جز خدای... بلندمرتبه‌ی وفادار.

﴿العِزَّةُ وَ الرَّفْعَةُ وَ الْعِزَّةُ﴾

﴿٥٨٥٢﴾ العَلِيُّ عَنْ شَبِّهِ الْمَخْلُوقِينَ	﴿٥٨٥٢﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ عَنْ شَبِّهِ الْمَخْلُوقِينَ؛ {٠٦١٥}
﴿٥٨٥٣﴾ العَلِيُّ فِي مَكَانِهِ	﴿٥٨٥٣﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي... هُوَ الْعَلِيُّ فِي مَكَانِهِ؛ {٠٠٢٢}
﴿٥٨٥٤﴾ عَالِي	﴿٥٨٥٤﴾ يَا عَلِي؛ {٠٠٣٩}
﴿٥٨٥٥﴾ عَالِي	﴿٥٨٥٥﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ عَلِيٍّ مَا أَسْنَاهُ؛ {٠٠٤٨}
﴿٥٨٥٦﴾ عَالِي الْجَدِّ	﴿٥٨٥٦﴾ يَا عَلِيَّ الْجَدِّ؛ {٠٠٥٧}
﴿٥٨٥٧﴾ عَالِي الْمَكَانِ	﴿٥٨٥٧﴾ يَا عَلِيَّ الْمَكَانِ؛ {٠٥٠٣}
﴿٥٨٥٨﴾ عَالِي الْهَمِّ	﴿٥٨٥٨﴾ يَا عَلِيَّ الْهَمِّ؛ {١٦٢١}
﴿٥٨٥٩﴾ عَالِي حَكِيمٍ	﴿٥٨٥٩﴾ وَمَا كَانَ لِيَبْشُرَ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِي بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيمٌ؛ {الشورى: ٥١}
﴿٥٨٦٠﴾ الْمُتَعَالِ	﴿٥٨٦٠﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ؛ {الرعد: ٩}
﴿٥٨٦١﴾ الْمُتَعَالِ	﴿٥٨٦١﴾ اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ الَّذِي ثَبَّتَ أَرْكَانَكَ كُلَّهَا؛ {١٨٤٨}
﴿٥٨٦٢﴾ الْمُتَعَالِ	﴿٥٨٦٢﴾ أَشْهَدُ أَنَّكَ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ؛ {٠٠١٧}
﴿٥٨٦٣﴾ الْمُتَعَالِ	﴿٥٨٦٣﴾ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْمُتَعَالِ؛ {٠٨٨٧}
﴿٥٨٦٤﴾ الْمُتَعَالِ	﴿٥٨٦٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ؛ {١٢٦٩}
﴿٥٨٦٥﴾ الْمُتَعَالِ الْجَلِيلِ	﴿٥٨٦٥﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمُتَعَالِ الْجَلِيلِ الْعَظِيمِ؛ {٠٣٢٢}
﴿٥٨٦٦﴾ الْمُتَعَالِ الَّذِي هُوَ	﴿٥٨٦٦﴾ اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ الَّذِي هُوَ أَثْبَتَ أَرْكَانَكَ كُلَّهَا؛ {١٧٨٧}
﴿٥٨٦٧﴾ الْمُتَعَالِ الَّذِي يَمْلَأُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ كُلَّهَا	﴿٥٨٦٧﴾ يَا وَاحِدُ الْوَاحِدِ الصَّمَدُ بِاسْمِكَ الْوَتَرِ الْمُتَعَالِ الَّذِي يَمْلَأُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ كُلَّهَا؛ {١٦٣٨}
﴿٥٨٦٨﴾ مُتَعَالٍ	﴿٥٨٦٨﴾ سُبْحَانَكَ يَا فَعَّالُ تَعَالَيْتَ يَا مُتَعَالٍ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛ {٠٠٤٦}
﴿٥٨٦٩﴾ مُتَعَالٍ عَنْ صِفَاتِ خَلْقِهِ	﴿٥٨٦٩﴾ فَمَعْنَى قَوْلِهِ اللَّهُ أَحَدٌ أَيْ الْمَعْبُودُ الَّذِي يَأْلَهُ الْخَلْقُ عَنْ إِدْرَاكِهِ وَ الْإِحَاطَةِ بِكَيْفِيَّتِهِ فَرُدَّ بِإِلَهِيَّتِهِ مُتَعَالٍ عَنْ صِفَاتِ خَلْقِهِ؛ {٠١٥٧}
﴿٥٨٧٠﴾ مُتَعَالٍ نَافِذُ الْإِرَادَةِ وَ الْمَشِيئَةِ	﴿٥٨٧٠﴾ هُوَ مُتَعَالٍ نَافِذُ الْإِرَادَةِ وَ الْمَشِيئَةِ؛ {٠١٠٠}
﴿٥٨٧١﴾ الْمُتَعَالَى	﴿٥٨٧١﴾ يَا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْمُتَعَالَى؛ {٠٠٦١}

«بزرگی و بلندمرتبه‌گی و شکست‌ناپذیری»

﴿۵۸۵۲﴾ ستایش مخصوص خدایی است که فراتر از آن است که به آفریده‌هایش شبیه باشد.

﴿۵۸۵۳﴾ ستایش خداوندی را که... جایگاهش بلندمرتبه است.

﴿۵۸۵۴﴾ ای والا.

﴿۵۸۵۵﴾ منزّه است بلندمرتبه‌ای که مقام او چه والا است!

﴿۵۸۵۶﴾ ای دارای جدّیت والا.

﴿۵۸۵۷﴾ ای دارای جایگاه بلند.

﴿۵۸۵۸﴾ ای صاحب همّت بلند.

﴿۵۸۵۹﴾ و شایسته هیچ انسانی نیست که خدا با او سخن گوید، مگر از راه وحی یا از پشت

حجاب، یا رسولی می‌فرستد و فرمان او آنچه را بخواهد وحی می‌کند چرا که او بلندمقام و حکیم است!

﴿۵۸۶۰﴾ او از غیب و شهود آگاه، و بزرگ و متعالی است!

﴿۵۸۶۱﴾ خدایا! تو را می‌خوانم به نام بزرگ و بلندمرتبه‌ات که تمام پایه‌های تو را استواری

بخشیده است.

﴿۵۸۶۲﴾ شهادت می‌دهم که تو بزرگ و عالی‌مقام هستی.

﴿۵۸۶۳﴾ منزّه است بلندمرتبه عالی مقام.

﴿۵۸۶۴﴾ منزّه است خدای بزرگ بلندمرتبه.

﴿۵۸۶۵﴾ خدایا، به آن نام بلندمرتبه، باشکوه و بزرگ... از تو درخواست می‌کنم.

﴿۵۸۶۶﴾ خدایا! تو را می‌خوانم به نام بزرگ و بلندمرتبه‌ات که همه‌ی پایه‌ها و ستون‌هایت را

محکم و استوار کرده است.

﴿۵۸۶۷﴾ ای یکتای یگانه‌ی بی‌نیاز، به حقّ نام فرد بلندمرتبه‌ات که تمام آسمان‌ها و زمین را

آکنده ساخته است.

﴿۵۸۶۸﴾ ای انجام‌دهنده‌ی با نفوذ! تو پاک و منزّه‌ی. ای والا مقام، تو بلندمرتبه‌ای! ای

پناه‌دهنده، ما را از آتش جهنّم رهایی بخش!

﴿۵۸۶۹﴾ پس معنای «اللّٰه احد» یعنی معبودی که آفریدگان از درکش و از احاطه به کیفیّتش

حیرانند، در الوهیت خود یگانه و از صفات آفریدگانش بلندمرتبه‌تر است.

﴿۵۸۷۰﴾ خداوند بلندمرتبه اراده و خواستش نافذ است.

﴿۵۸۷۱﴾ ای خدا! ای والای بلندمرتبه.

﴿العِزَّةُ وَ الرَّفْعَةُ وَ الْعِزَّةُ﴾

- ﴿٥٨٧٢﴾ الْمُتَعَالَى الْحَقُّ ❖ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْمُتَعَالَى الْحَقُّ؛ {٠٦٩١}
- ﴿٥٨٧٣﴾ الْمُتَعَالَى الَّذِي مَلَأَ ❖ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْوَاحِدِ الصَّمَدِ الْفَرْدِ الْمُتَعَالَى الَّذِي مَلَأَ كُلَّ شَيْءٍ الَّذِي لَا يَعْدِلُهُ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ؛ {٠٥٥٦}
- ﴿٥٨٧٤﴾ الْمُتَعَالَى الْقَرِيبُ فِي ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُتَعَالَى الْقَرِيبُ فِي غُلُوِّ ارْتِفَاعِهِ دُنُوهُ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿٥٨٧٥﴾ الْمُتَعَالَى الْمُبَارَكُ الْبَارِ ❖ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَلِيِّ الْعَالِي الْمُتَعَالَى الْمُبَارَكِ الْبَارِ؛ {١٠٧٢}
- ﴿٥٨٧٦﴾ الْمُتَعَالَى بِالْعِزِّ ❖ أَنْتَ الْمُتَعَالَى بِالْعِزِّ وَالْكَبَرِيَاءِ؛ {١٤٢٧}
- ﴿٥٨٧٧﴾ الْمُتَعَالَى بِقُدْرَتِهِ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ... الْمُتَعَالَى بِقُدْرَتِهِ فِي دُنُوهِ؛ {٠٠٣٢}
- ﴿٥٨٧٨﴾ الْمُتَعَالَى جَدُّهُ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمُتَعَالَى جَدُّهُ؛ {١٦٤٣}
- ﴿٥٨٧٩﴾ الْمُتَعَالَى عَلَى الْخَلْقِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمُتَعَالَى عَلَى الْخَلْقِ بَلَا تَبَاغِدٍ مِنْهُمْ وَلَا مَلَامَسَةٍ مِنْهُمْ لَهُمْ؛ {١٨٠٩}
- ﴿٥٨٨٠﴾ الْمُتَعَالَى عَنِ الْأَنْدَادِ ❖ اللَّهُ أَكْبَرُ... الْمُتَعَالَى عَنِ الْأَنْدَادِ؛ {٠٠١٢}
- ﴿٥٨٨١﴾ الْمُتَعَالَى عَنِ الْخَلْقِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمُتَعَالَى عَنِ الْخَلْقِ بَلَا تَبَاغِدٍ؛ {١٥٢٢}
- ﴿٥٨٨٢﴾ الْمُتَعَالَى فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ ❖ يَا قَرِيبُ الْمُتَعَالَى فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ غُلُوِّ ارْتِفَاعِهِ؛ {٠٦٠٠}
- ﴿٥٨٨٣﴾ الْمُتَعَالَى فِي دُنُوكَ ❖ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْقَرِيبُ فِي غُلُوكَ الْمُتَعَالَى فِي دُنُوكَ؛ {١٠٢٤}
- ﴿٥٨٨٤﴾ الْمُتَعَالَى فِي دُنُوهِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُتَعَالَى فِي دُنُوهِ؛ {٠٠٢٢}
- ﴿٥٨٨٥﴾ الْمُتَعَالَى فِي غُلُوكَ ❖ أَنْتَ الْمُتَعَالَى فِي غُلُوكَ؛ {٠٩٢٠}
- ﴿٥٨٨٦﴾ مُتَعَالَى ❖ سُبْحَانَكَ يَا وَالِي تَعَالَيْتَ يَا مُتَعَالَى أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٍ؛ {٠٠٤٦}
- ﴿٥٨٨٧﴾ مُتَعَالَى الشَّانِ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ مُتَعَالَى الشَّانِ؛ {١٨٥٠}
- ﴿٥٨٨٨﴾ مُتَعَالَى الْقَرِيبُ فِي غُلُوِّ ❖ يَا مُتَعَالَى الْقَرِيبُ فِي غُلُوِّ ارْتِفَاعِ دُنُوهِ؛ {٠٥٩٢}
- ﴿٥٨٨٩﴾ مُتَعَالَى الْمَكَانِ ❖ يَا مُتَعَالَى الْمَكَانِ؛ {٠٠٢٣}
- ﴿٥٨٩٠﴾ مَنْ تَعَالَى جَدُّهُ ❖ سُبْحَانَ مَنْ تَعَالَى جَدُّهُ وَ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ؛ {١٣٩٤}
- ﴿٥٨٩١﴾ مُسْتَعْلَى ❖ يَا مُسْتَعْلَى؛ {٠٠٢٩}

«بزرگی و بلندمرتبه‌گی و شکست‌ناپذیری»

- ﴿۵۸۷۲﴾ خدایا! تو پاک و منزّهی؛ تو خدای بلندمرتبه و حقّی.
- ﴿۵۸۷۳﴾ تو را به نامت که یگانه و بی‌نیاز و تک و بلندمرتبه است و هر چیزی را پرکرده است و هیچ چیزی در آسمان‌ها و زمین با آن برابری نمی‌کنند می‌خوانم.
- ﴿۵۸۷۴﴾ معبودی نیست جز خدای بلندمرتبه که در عین بلندمرتبه‌بودن، نزدیک است.
- ﴿۵۸۷۵﴾ تو را به نامت که والا و بلندمرتبه و عالی‌مقام و مبارک و نیکوکار است می‌خوانم.
- ﴿۵۸۷۶﴾ تویی دارای مرتبه‌ی بلند در شکست‌ناپذیری و بزرگی.
- ﴿۵۸۷۷﴾ خدایا، تو... با وجود نزدیکی به هر چیز، با قدرت خود بلندمرتبه‌تر از آنی.
- ﴿۵۸۷۸﴾ ستایش خدا را که... بزرگی‌اش بلندمرتبه است.
- ﴿۵۸۷۹﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... بلندمرتبه‌تر از آفریدگان است اما بدون دوربودن و بدون لمس‌شدن.
- ﴿۵۸۸۰﴾ خداوند بزرگ‌تر و والاتر از آن است که مانند داشته باشد.
- ﴿۵۸۸۱﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... بلندمرتبه‌تر از آفریدگان است اما بدون دوربودن.
- ﴿۵۸۸۲﴾ ای نزدیک بلندمرتبه که به بلندای مرتبه‌اش بر اشیاء برتری دارد.
- ﴿۵۸۸۳﴾ منزّهی تو، معبودی جز تو نیست، با وجود بلندمرتبه‌گی‌ات نزدیکی، با وجود نزدیکی‌ات بلندمرتبه‌ای.
- ﴿۵۸۸۴﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... در عین نزدیکی بلندمرتبه است.
- ﴿۵۸۸۵﴾ تو در بلندپایگی بلندمرتبه هستی.
- ﴿۵۸۸۶﴾ ای سرپرست! تو پاک و منزّهی. ای والا مقام! تو بلندمرتبه‌ای. ای پناه‌دهنده! ما را از آتش جهنّم رهایی بخش!
- ﴿۵۸۸۷﴾ خدایا، تو دارای مقام والایی.
- ﴿۵۸۸۸﴾ ای بلندپایه‌ای که در عین بلندپایگی نزدیکی.
- ﴿۵۸۸۹﴾ ای والا مکان.
- ﴿۵۸۹۰﴾ منزّه است خدایی که بزرگ است و نام‌هایش مبارک است.
- ﴿۵۸۹۱﴾ ای برتر!

﴿العِزَّةُ وَ الرَّفْعَةُ وَ الْعِزَّةُ﴾

﴿٥٨٩٢﴾ مُعَلَّى دِينِهِ عَلَى كُلِّ دِينٍ ❖ يَا مُعَلَّى دِينِهِ عَلَى كُلِّ دِينٍ؛ {٠٠٢٩}

٨-٢-٣- مثل: (ذو الصفات المثلى)

﴿٥٨٩٣﴾ ذُو الصِّفَاتِ الْمُثَلَّى ❖ يَا ذَا الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى وَ الصِّفَاتِ الْمُثَلَّى؛ {٠١٨٥}

٨-٢-٤- إِنْافَة: (مُنِيف، ذو العرش المُنِيف، ذو العِزِّ المُنِيف)

﴿٥٨٩٤﴾ مُنِيفُ ❖ يَا مُنِيفُ؛ {٠٠٢٩}

﴿٥٨٩٥﴾ ذُو الْعَرْشِ الْمُنِيفِ ❖ يَا ذَا الْعَرْشِ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ؛ {١٠٤٥}

﴿٥٨٩٦﴾ ذُو الْعِزِّ الْمُنِيفِ ❖ سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ؛ {٠٨٨٣}

٨-٢-٥- شُمُوح: (شَامِخ، ذو السُّلْطَانِ الشَّامِخ، ذو العَرْشِ الشَّامِخ، ذو العِزِّ الشَّامِخ، شَامِخُ

الْأَرْكَانِ، شَامِخُ الْعِزِّ)

﴿٥٨٩٧﴾ الشَّامِخُ ❖ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الشَّامِخِ الْقُدُّوسِ؛ {٠٧٩٠}

﴿٥٨٩٨﴾ ذُو السُّلْطَانِ الشَّامِخِ ❖ يَا ذَا السُّلْطَانِ الشَّامِخِ؛ {٠٨٠٠}

﴿٥٨٩٩﴾ ذُو الْعَرْشِ الشَّامِخِ ❖ يَا ذَا الْعَرْشِ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ؛ {١٠٤٥}

﴿٥٩٠٠﴾ ذُو الْعِزِّ الشَّامِخِ ❖ سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُبِينِ؛ {٠٨٩٤}

﴿٥٩٠١﴾ ذُو الْعِزِّ الشَّامِخِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... ذِي الْأُفُقِ الطَّامِحِ، وَالْعِزِّ الشَّامِخِ؛ {١٠٤٤}

﴿٥٩٠٢﴾ ذُو الْعِزِّ الشَّامِخِ ❖ سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ؛ {٠٨٨٣}

﴿٥٩٠٣﴾ ذُو الْعِزِّ الشَّامِخِ ❖ سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ؛ {٠٠٢٨}

﴿٥٩٠٤﴾ الشَّامِخُ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ ❖ يَا اللَّهُ الشَّامِخُ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ عُلُوُّهُ وَ ارْتِفَاعُهُ؛ {٠٥٨٩}

﴿٥٩٠٥﴾ الشَّامِخُ فِي السَّمَاءِ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَالِي الشَّامِخُ فِي السَّمَاءِ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ عُلُوُّ

فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ ارْتِفَاعُ عُلُوُّهُ {٠٠٢٨} ارْتِفَاعُهُ؛

﴿٥٩٠٦﴾ شَامِخُ ❖ يَا شَامِخُ؛ {٠٠٠٢}

﴿٥٩٠٧﴾ شَامِخُ الْأَرْكَانِ ❖ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ فَلَا أَوَّلَ وَلَا أَوَّلِيَّةَ رَفِيعاً

فِي أَعْلَى عُلُوِّهِ شَامِخُ الْأَرْكَانِ؛ {١٤٦٤}

﴿٥٩٠٨﴾ شَامِخُ الْعِزِّ ❖ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ؛ {١٣٢١}

﴿٥٩٠٩﴾ شَامِخُ فِي بُعْدِهِ ❖ يَا شَامِخاً فِي بُعْدِهِ؛ {١١١٠}

﴿٥٩١٠﴾ شَامِخُ فِي عُلُوِّهِ ❖ يَا شَامِخاً فِي عُلُوِّهِ؛ {١٤٨١}

«بزرگی و بلندمرتبگی و شکست‌ناپذیری»

﴿۵۸۹۲﴾ ای برتر گرداننده‌ی دینش بر هر دین!

۸-۲-۳ صاحب صفات ممتاز

﴿۵۸۹۳﴾ ای دارنده نام‌های زیبا، و صفتهای ممتاز.

۸-۲-۴ بلندمرتبگی: (بلندمرتبه، صاحب عرش و شکست‌ناپذیری بلند)

﴿۵۸۹۴﴾ ای بلندمرتبه!

﴿۵۸۹۵﴾ ای صاحب عرش بلند و والا.

﴿۵۸۹۶﴾ منزّه است آن که دارای شکست‌ناپذیری بلندمرتبه و ممتاز است.

۸-۲-۵ والایی: (والا، صاحب فرمانروایی و عرش و شکست‌ناپذیری و پایه‌های والا)

﴿۵۸۹۷﴾ تو را به نامت که سرافراز و منزّه است می‌خوانم.

﴿۵۸۹۸﴾ ای صاحب سلطه و قدرت والا!

﴿۵۸۹۹﴾ ای صاحب عرش بلند و والا.

﴿۵۹۰۰﴾ منزّه است صاحب شکست‌ناپذیری بلندمرتبه و آشکار.

﴿۵۹۰۱﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... صاحب افق‌های فرازمند و شکست‌ناپذیری

والایی دست‌نیافتنی است.

﴿۵۹۰۲﴾ منزّه است آن که دارای شکست‌ناپذیری بلندمرتبه و ممتاز است.

﴿۵۹۰۳﴾ منزّه است صاحب شکست‌ناپذیری بلندمرتبه.

﴿۵۹۰۴﴾ ای خدای سرافراز که بلندی و بلندمرتبگی‌اش فراتر از همه چیز است.

﴿۵۹۰۵﴾ معبودی نیست جز خدای بلندمرتبه که مقامش در آسمان بلند و بلندی رتبه‌اش فراتر

از هر چیزی است.

﴿۵۹۰۶﴾ ای سرافراز.

﴿۵۹۰۷﴾ اوّل است و آخر، ظاهر است و باطن، بی‌آغازست، رفیع است در بالاترین درجه‌ی

بلندی، ارکانش بلند است.

﴿۵۹۰۸﴾ منزّه است خداوندی که صاحب شکست‌ناپذیری بلندمرتبه و والا است.

﴿۵۹۰۹﴾ ای آن که با وجود دوری‌ات سرافرازی.

﴿۵۹۱۰﴾ ای آن که در بلندمرتبگی خویش سرافرازی.

﴿العِزَّةُ وَ الرِّفْعَةُ وَ العِزَّةُ﴾

٨-٢-٤- بَذَخ: (بَاذِخ، ذُو الْجَلَالِ الْبَاذِخ، ذُو السُّلْطَانِ الْبَاذِخ، ذُو الْعِزِّ الْبَاذِخ، ذُو الْمُلْكِ الْبَاذِخ)

- ﴿٥٩١١﴾ الْبَاذِخ ❖ سُبْحَانَ الْمَلِكِ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ وَ السُّلْطَانِ الْبَاذِخ؛ {٠٠٤٤}
- ﴿٥٩١٢﴾ الْبَاذِخُ الْعَظِيمُ ❖ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَاذِخِ الْعَظِيمِ؛ {٠٠٤٤}
- ﴿٥٩١٣﴾ بَاذِخ ❖ يَا بَاذِخ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٥٩١٤﴾ بَاذِخُ الْمَجْدِ ❖ أَبِي اللَّهِ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مُعْظَمًا، هُمَامًا كَرِيمًا بَاذِخُ الْمَجْدِ
أَصْنِيدًا؛ {٠٥٩١}

- ﴿٥٩١٥﴾ ذُو الْجَلَالِ الْبَاذِخ ❖ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَاذِخ؛ {٠٨٨٣}
- ﴿٥٩١٦﴾ ذُو السُّلْطَانِ الْبَاذِخ ❖ ذُو الْعِزِّ الشَّامِخِ وَ السُّلْطَانِ الْبَاذِخ؛ {٠٧٩٢}
- ﴿٥٩١٧﴾ ذُو الْعِزِّ الْبَاذِخ ❖ يَا ذَا الْعِزِّ الْبَاذِخ؛ {٠٨٠٠}
- ﴿٥٩١٨﴾ ذُو الْمُلْكِ الْبَاذِخ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... ذِي الْمُلْكِ الْبَاذِخ؛ {١٠٤٤}

٨-٢-٧- إِفْتَخَار: (أَفْخَر، الْفَاخِر، ذُو الثَّنَاءِ الْفَاخِر، ذُو الْجَلَالِ الْفَاخِر، ذُو السُّلْطَانِ الْفَاخِر، ذُو

الضِّيَاءِ الْفَاخِر، ذُو الْفَخْرِ، ذُو الْمُلْكِ الْفَاخِر، فَاخِر، فَخْرُ الْأَوْلِيَاءِ، فَخْر، فَخْرٌ بَلَا اضْمِحْلَال،

مُرْتَدَى الْفَخْرِ، مُفْتَخِر)

- ﴿٥٩١٩﴾ أَفْخَر ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ عَجِيبٍ مَا أَفْخَرَهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٥٩٢٠﴾ أَفْخَرُ مِنْ كُلِّ فَاخِر ❖ يَا أَفْخَرُ مِنْ كُلِّ فَاخِر؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٥٩٢١﴾ الْفَاخِرُ الْعَظِيمُ ❖ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ الْفَاخِرِ الْعَظِيمِ؛ {١٠٤٧}
- ﴿٥٩٢٢﴾ ذُو الثَّنَاءِ الْفَاخِر ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ ذُو الثَّنَاءِ الْفَاخِر؛ {٠٠٢٨}
- ﴿٥٩٢٣﴾ ذُو الْجَلَالِ الْفَاخِر ❖ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْفَاخِر؛ {٠٨٨٣}
- ﴿٥٩٢٤﴾ ذُو السُّلْطَانِ الْفَاخِر ❖ يَا اللَّهُ ذُو السُّلْطَانِ الْفَاخِرِ الَّذِي لَا يُطِيقُ الْإِسْنُ وَصْفَ آلَائِهِ
وَ ثَنَائِهِ؛ {٠٥٨٩}

﴿٥٩٢٥﴾ ذُو الضِّيَاءِ الْفَاخِر ❖ ذُو الْعِزِّ الشَّامِخِ وَ السُّلْطَانِ الْبَاذِخِ وَ الْجَلَالِ الْقَادِرِ وَ

الْكِبَرِيَاءِ الْقَاهِرِ وَ الضِّيَاءِ الْفَاخِر؛ {٠٧٩٢}

﴿٥٩٢٦﴾ ذُو الْفَخْرِ ❖ يَا ذَا الْفَخْرِ؛ {٠٠٧٤}

﴿٥٩٢٧﴾ ذُو الْفَخْرِ وَ الْبَهَاءِ ❖ يَا ذَا الْفَخْرِ وَ الْبَهَاءِ؛ {٠٠٣٩}

﴿٥٩٢٨﴾ مَنْ لَا اضْمِحْلَالَ لِفَخْرِهِ ❖ سُبْحَانَ مَنْ لَا اضْمِحْلَالَ لِفَخْرِهِ؛ {٠٠٧٠}

«بزرگی و بلندمرتبه‌گی و شکست‌ناپذیری»

۸-۲-۶ والا، صاحب شکوه و فرمانروایی و شکست‌ناپذیری و پادشاهی والا)

﴿۵۹۱۱﴾ منزّه است آن فرمانروای دارای شکست‌ناپذیری بلندمرتبه و فرمانروایی والا.

﴿۵۹۱۲﴾ منزّه است صاحب شکوه ارجمند بزرگ.

﴿۵۹۱۳﴾ ای بسیار بخشنده.

﴿۵۹۱۴﴾ خداوند امتناع دارد جز اینکه بزرگ باشد و سخاوتمند و بزرگوار و بلندمرتبه و

باشکوه.

﴿۵۹۱۵﴾ منزّه است صاحب شکوه ارجمند.

﴿۵۹۱۶﴾ صاحب شکست‌ناپذیری بلندمرتبه و سلطنت والا.

﴿۵۹۱۷﴾ ای صاحب شکست‌ناپذیری بزرگ!

﴿۵۹۱۸﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... صاحب فرمانروایی شکوهمند است.

۸-۲-۷ برجستگی: (برجسته‌ترین، برجسته، صاحب ستایش و شکوه و فرمانروایی و

روشنایی و پادشاهی برجسته، برجستگی نابودناشدنی، برتن‌کننده‌ی جامه‌ی

برجستگی، افتخارکننده)

﴿۵۹۱۹﴾ منزّه است شگفتی که چه برجسته است.

﴿۵۹۲۰﴾ ای برجسته‌تر از هر برجسته!

﴿۵۹۲۱﴾ منزّه است صاحب شکوه و بزرگواری برجسته‌ی بزرگ.

﴿۵۹۲۲﴾ معبودی نیست جز خدای بزرگ، صاحب ثنای برجسته.

﴿۵۹۲۳﴾ منزّه است صاحب شکوه برجسته.

﴿۵۹۲۴﴾ ای خدای صاحب سلطه‌ی برجسته‌ای که زبان‌ها را یارای وصف نعمات و ستایش او

نیست.

﴿۵۹۲۵﴾ صاحب شکست‌ناپذیری بلندمرتبه و سلطنت والا و شکوه توانمند و بزرگی چیره و نور

برجسته.

﴿۵۹۲۶﴾ ای صاحب فخر.

﴿۵۹۲۷﴾ ای صاحب فخر و ارزش.

﴿۵۹۲۸﴾ منزّه است آن که فخر و مباهاتش نابودی ندارد.

﴿العِزَّةُ وَ الرَّفْعَةُ وَ الْعِزَّةُ﴾

﴿٥٩٢٩﴾ ذُو الْمُلْكِ الْفَاخِرِ	⊗ يَا ذَا الْمُلْكِ الْفَاخِرِ؛ {٠٨٠٠}
﴿٥٩٣٠﴾ الْفَاخِرُ	⊗ أَنْتَ... الْفَاخِرُ؛ {٠٠٥٤}
﴿٥٩٣١﴾ فَاخِرٌ	⊗ سُبْحَانَهُ مِنْ فَاخِرٍ مَا أَبْعَدَهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٥٩٣٢﴾ فَاخِرُ مُلْكِهِ	⊗ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ؛ {٠٣٧٠}
﴿٥٩٣٣﴾ فَخْرُ الْأَوْلِيَاءِ	⊗ يَا فَخْرَ الْأَوْلِيَاءِ؛ {٠٠٢٩}
﴿٥٩٣٤﴾ فَخْرٌ مَنْ لَا فَخْرَ لَهُ	⊗ يَا فَخْرَ مَنْ لَا فَخْرَ لَهُ؛ {٠٠٣٩}
﴿٥٩٣٥﴾ فَخْرُنَا	⊗ يَا فَخْرُنَا؛ {٠٠٢٨}
﴿٥٩٣٦﴾ فَخْرٌ بَلَا اضْمِحْلالَ	⊗ سُبْحَانَ الَّذِي لَا اضْمِحْلالَ لِفَخْرِهِ؛ {٠٠٦٦}
﴿٥٩٣٧﴾ فَخْرِي	⊗ يَا فَخْرِي؛ {٠٠٢٨}
﴿٥٩٣٨﴾ مَنْ الْفَخْرُ رِداؤُهُ	⊗ سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْبَهَاءَ وَالْفَخْرُ رِداؤُهُ؛ {١٣٩٤}
﴿٥٩٣٩﴾ مُفْتَخِرٌ	⊗ يَا مُفْتَخِرٌ؛ {٠٠٢٩}

٨-٢-٨- سَمِق: (سَامِق)

﴿٥٩٤٠﴾ سَامِق	⊗ يَا سَامِق؛ {٠٠٣٩}

٨-٢-٩- سَمَو: (سَامِي الْقَدَر)

﴿٥٩٤١﴾ سَامِي الْقَدَر	⊗ يَا سَامِي الْقَدَر؛ {٠٠٢٩}
٨-٢-١٠- سَنَا: (أَسْنَى، النُّور سَنَاؤُهُ، ذُو السَّنَاءِ، سَنَى، سَنَى الْعُلِيَاءِ)	
﴿٥٩٤٢﴾ أَسْنَى مِنْ كُلِّ سَنَى	⊗ يَا أَسْنَى مِنْ كُلِّ سَنَى؛ {٠٠٢٩}
﴿٥٩٤٣﴾ أَسْنَى	⊗ سُبْحَانَهُ مِنْ عَلَى مَا أَسْنَاهُ؛ {٠٠٤٨}
﴿٥٩٤٤﴾ أَسْنَى	⊗ سُبْحَانَهُ مِنْ عَالٍ مَا أَسْنَاهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٥٩٤٥﴾ أَسْنَى	⊗ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَنْقُصُهُ مَا أُعْطِيَ فَأَسْنَى وَإِنْ جَاَزَ الْمُدَى فِي الْمُنَى وَبَلَغَ الْغَايَةَ الْقُصْوَى؛ {٠٠١٢}
﴿٥٩٤٦﴾ مَنْ النُّور سَنَاؤُهُ	⊗ سُبْحَانَ مَنْ تَعَظَّمَ بِالْكَبَرِيَاءِ وَالنُّور سَنَاؤُهُ؛ {١٣٩٤}
﴿٥٩٤٧﴾ ذُو السَّنَاءِ	⊗ يَا ذَا الْمَجْدِ وَالسَّنَاءِ؛ {٠٠٣٩}
﴿٥٩٤٨﴾ سَنَى	⊗ سُبْحَانَهُ مِنْ سَنَى مَا أَبْهَاهُ؛ {٠٠٤٧}

«بزرگی و بلندمرتبگی و شکست‌ناپذیری»

- «۵۹۲۹» ای صاحب فرمانروایی برجسته و دیرین.
- «۵۹۳۰» تو... برجسته‌ای.
- «۵۹۳۱» منزّه است برجسته‌ای که چه دور است.
- «۵۹۳۲» منزّه است آن صاحب فرمانروایی برجسته‌ی دیرینه.
- «۵۹۳۳» ای مایه‌ی افتخار دوستان!
- «۵۹۳۴» ای افتخار آن که افتخاری ندارد.
- «۵۹۳۵» ای افتخار ما.
- «۵۹۳۶» منزّه است خدایی که شکوه او پایان‌پذیر نیست.
- «۵۹۳۷» ای افتخار من.
- «۵۹۳۸» منزّه است خدایی که زیبایی برتن کرده و فخر لباس اوست.
- «۵۹۳۹» ای صاحب برجستگی و افتخار!

۸-۲-۸ بلندمرتبه

- «۵۹۴۰» ای بلندجایگاه.

۸-۲-۹ بلندمنزلت

- «۵۹۴۱» ای بلندی منزلت!

۸-۲-۱۰ والایی: (والا ترین، نور بلندمرتبه، والا، دارای بلندمرتبگی والا)

- «۵۹۴۲» ای درخشنده‌تر از هر درخشنده!
- «۵۹۴۳» منزّه است بلندمرتبه‌ای که مقام او چه والا است!
- «۵۹۴۴» منزّه است خدای بلندمرتبه‌ای که چقدر روشن است.
- «۵۹۴۵» منزّه است خدایی که آنچه عطا کرد از او نمی‌کاهد بلکه والا می‌شود، گرچه در آرزو از مرزها فراتر رود و به دورترین نهایات برسد.
- «۵۹۴۶» منزّه است خدایی که روشنایی‌اش با بزرگی و نور، عظمت خود را نمایانده است.
- «۵۹۴۷» ای صاحب بزرگواری و والایی.
- «۵۹۴۸» منزّه است روشنی که چه زیباست.

﴿العِزَّةُ وَ الرَّفْعَةُ وَ الْعِزَّةُ﴾

﴿٥٩٤٩﴾ سَنِيُّ الْعَلِيَاءِ ﴿٥٩٤٩﴾ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ فَلَا أَوَّلَ لِأَوَّلِيَّتِهِ رَفِيعاً
فِي أَعْلَى غُلُوهِ شَامِخُ الْأَرْكَانِ رَفِيعُ الْبُنْيَانِ عَظِيمُ السُّلْطَانِ
مُنِيفُ الْأَلَاءِ سَنِيُّ الْعَلِيَاءِ الَّذِي عَجَزَ الْوَاصِفُونَ عَنْ كُنْهِ
صِفَتِهِ وَ لَا يُطِيقُونَ حَمْلَ مَعْرِفَةِ إِلَهِيَّتِهِ وَ لَا يَحْدُونَ حُدُودَهُ
لَأَنَّهُ بِالْكَفَيَّةِ لَا يُتَنَاهَى إِلَيْهِ؛ {١٤٤٤}

١١-٢-٨-شرف: (أشرف، ذو الشرف، شرف، شريف، متشرف، مشرف)

﴿٥٩٥٠﴾ أَشْرَفُ ﴿٥٩٥٠﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ رَفِيعٍ مَا أَشْرَفَهُ؛ {٠٠٤٧} يا أَشْرَفَ مَحْبُوبِ عِلْمٍ ﴿٥٩٥١﴾ أَشْرَفُ مِنْ أَنْ تُقَدَّرَ ﴿٥٩٥٢﴾ أَنْتَ أَكْبَرُ وَ أَجَلُّ وَ أَكْرَمُ وَ أَعَزُّ وَ أَعْظَمُ وَ أَشْرَفُ وَ
الْخَلَائِقِ كُلِّهِمْ عَلَى صِفَتِكَ ﴿٥٩٥٣﴾ أَشْرَفُ مِنْ أَنْ يَقْدِرَ ﴿٥٩٥٤﴾ أَشْرَفُ مِنْ كُلِّ شَرِيفٍ ﴿٥٩٥٥﴾ ذُو الشَّرَفِ ﴿٥٩٥٦﴾ ذُو الشَّرَفِ الْعَظِيمِ ﴿٥٩٥٧﴾ ذُو الشَّرَفِ وَ الرَّفْعَةِ ﴿٥٩٥٨﴾ الشَّرَفُ ﴿٥٩٥٩﴾ شَرَفٌ مَنْ لَا شَرَفَ لَهُ ﴿٥٩٦٠﴾ شَرِيفٌ ﴿٥٩٦١﴾ شَرِيفٌ ﴿٥٩٦٢﴾ شَرِيفُ الْجَزَاءِ ﴿٥٩٦٣﴾ شَرِيفٌ مَا أَبْطَطَهُ ﴿٥٩٦٤﴾ مُتَشَرِّفٌ ﴿٥٩٦٥﴾ مُشْرِفُ الْبُرْهَانِ ﴿٥٩٦٦﴾ مُنْجَابٌ ﴿٥٩٦٦﴾ مُنْجَابٌ
سُبْحَانَهُ مِنْ رَفِيعٍ مَا أَرْزَقَهُ؛ {٠٠٤٧} سُبْحَانَكَ يَا لَطِيفُ تَعَالَيْتَ يَا شَرِيفُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛ {٠٠٤٦} يا شَرِيفَ الْجَزَاءِ؛ {٠٠٣٩} سُبْحَانَهُ مِنْ شَرِيفٍ مَا أَبْطَطَهُ؛ {٠٠٤٨} يا مُتَشَرِّفُ؛ {٠٠٢٩} يا مُشْرِفَ الْبُرْهَانِ؛ {٠٣٨٤}

١٢-٢-٨-نجابة: (منجباب)

﴿٥٩٦٦﴾ مُنْجَابٌ ﴿٥٩٦٦﴾ يَا مُنْجَابُ؛ {٠٠٢٩}

«بزرگی و بلندمرتبه‌گی و شکست‌ناپذیری»

«۵۹۴۹» اوّل است و آخر، ظاهر است و باطن، بی‌آغازست، رفیع است در بالاترین درجه‌ی بلندی، ارکانش بلند، دستگاهش رفیع، سلطنتش بزرگ، نعمش فراوان، بزرگواری‌اش درخشان، وصف‌کنندگان از حقیقت صفتش عاجز گشته و توانایی تحمّل معرفت خدایی او را ندارند، نتوان محدودش ساخت زیرا با بیان کیفیت به او نتوان رسید.

۱۱-۲-۸ شرافت: (شریف‌ترین، صاحب شرافت، شرافت، شریف، دارای شرافت)

«۵۹۵۰» منزّه است بلندمرتبه‌ای که چه شریف است.
«۵۹۵۱» ای شریف‌ترین دوست‌داشتنی که شناخته شده است.
«۵۹۵۲» تو بزرگ‌تر و باشکوه‌تر و گرامی‌تر و شکست‌ناپذیرتر و بخشنده‌تر و عظیم‌تر و ارجمندتر و بزرگوارتر و گرامی‌تر از آن هستی که آفریدگان قادر به توصیف تو باشند.
«۵۹۵۳» تو بزرگ‌تر و باشکوه‌تر و گرامی‌تر و شکست‌ناپذیرتر و بخشنده‌تر و عظیم‌تر و ارجمندتر و بزرگوارتر و گرامی‌تر از آن هستی که آفریدگان قادر به توصیف تو باشند.
«۵۹۵۴» ای شریف‌تر از هر شریف.
«۵۹۵۵» منزّه است صاحب شرف.
«۵۹۵۶» ای صاحب دانش آگاهانه و فرمانروایی دیرین و شرافت بزرگ.
«۵۹۵۷» منزّه است صاحب شرف و بلندمرتبه‌گی.
«۵۹۵۸» خدایا! تو را شرف است بر هر شرفی.
«۵۹۵۹» ای مایه‌ی بزرگی کسی که بزرگی ندارد!
«۵۹۶۰» منزّه است شریفی که چه‌بسیار روزی‌دهنده است!
«۵۹۶۱» ای لطیف تو پاک و منزّه‌ی! ای شریف تو بلندمرتبه‌ای! ای پناه‌دهنده! ما را از آتش جهنّم رهایی بخش.

«۵۹۶۲» ای بزرگ پاداش.
«۵۹۶۳» منزّه است شریفی که چقدر گشاینده است!
«۵۹۶۴» ای بزرگ و با شرافت!
«۵۹۶۵» ای آن‌که دلیل و برهانت دارای شرافت است.

۱۲-۲-۸ نجابت: (نجیب)

«۵۹۶۶» ای صاحب افراد بانجابت و بزرگوار!

﴿العِظْمَةُ وَ الرِّفْعَةُ وَ العِزَّةُ﴾

١٣-٢-٨- تنبّل: (نبيل، نبيل العظمة و الجلال)

﴿٥٩٦٧﴾ نبيل ◉ يَا نَبِيلُ؛ {٠٠٠٢}

﴿٥٩٦٨﴾ نَبِيلُ الْعِظْمَةِ وَالْجَلَالِ ◉ يَا نَبِيلُ الْعِظْمَةِ وَالْجَلَالِ؛ {٠٠٢٩}

١٤-٢-٨- عُروج: (ذو المعارج)

﴿٥٩٦٩﴾ ذُو الْمَعَارِجِ ◉ سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ، لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ، مِّنَ اللَّهِ ذِي

الْمَعَارِجِ؛ {المعارج: ١-٣}

﴿٥٩٧٠﴾ ذُو الْمَعَارِجِ ◉ يَا ذَا الْمُلْكِ وَالْمَعَارِجِ؛ {٠٠٢٣}

﴿٥٩٧١﴾ ذُو الْمَعَارِجِ وَالْمَنِّ ◉ أَنْتَ ذَاكِرُ ذُو الْعَرْشِ ذُو الطَّوْلِ ذُو الْآلَاءِ وَالْمَعَارِجِ وَالْمَنِّ

الْقَدِيمِ الْقَدِيمِ؛ {٠٨٥٨}

٣-٨- عِزَّة، جلاله، جبروت، مجد، هيبة، سطوة

١-٣-٨- عِزَّة: (أعزّ، المتعطف بالعزّ، مُرتدى العِزّ، اهل العِزّ، اهل العِزَّة، ذو العِزّ، ذو العِزَّة، ذو

العِزّ الباذخ، ذو العِزّ الشّامخ، ذو العِزّ المنيع، ربّ العِزَّة، عِزّ، عِزَّة، عزيز، لابس العِزّ، مُتَعَزِّز،

مُعْتَزّ، مُعَزّ، مَنِ الْجَلَالِ عِزُّهُ)

﴿٥٩٧٢﴾ أَعَزُّ ◉ سُبْحَانَهُ مِنْ رَّءُوفٍ مَا أَعَزَّهُ؛ {٠٠٤٧}

﴿٥٩٧٣﴾ أَعَزُّ ◉ هُوَ أَعْدَلُ مِنْ ذَلِكَ فَقِيلَ لَهُ فَهَلْ فَوَّضَ إِلَيْهِمْ فَقَالَ ﷻ هُوَ

أَعَزُّ وَأَقْهَرُ لَهُمْ مِنْ ذَلِكَ؛ {٠٣١٢}

﴿٥٩٧٤﴾ أَعَزُّ مَأْمُول ◉ اللَّهُمَّ... كُنْتَ خَيْرَ مَسْئُولٍ وَأَعَزَّ مَأْمُولٍ؛ {٠٢٥٠}

﴿٥٩٧٥﴾ أَعَزُّ مَذْكُور ◉ يَا أَعَزَّ مَذْكُور؛ {٠٠٥٤}

﴿٥٩٧٦﴾ أَعَزُّ مَذْكُور ذِكْر ◉ يَا أَعَزَّ مَذْكُور ذِكْر؛ {٠٠٣٩}

﴿٥٩٧٧﴾ أَعَزُّ مَذْكُور فِي الْعِزِّ ◉ يَا أَعَزَّ مَذْكُورٍ وَأَقْدَمَهُ قِدَمًا فِي الْعِزِّ وَالْجَبْرُوتِ؛

{٠٢٨٢} وَالْجَبْرُوتِ

﴿٥٩٧٨﴾ أَعَزُّ مَطْلُوب ◉ فَأَنْتَ أَكْرَمُ مَأْمُولٍ وَأَعَزُّ مَطْلُوبٍ؛ {٠١٦٤}

﴿٥٩٧٩﴾ أَعَزُّ ◉ اللَّهُ أَكْبَرُ وَأَعَزُّ وَأَجَلُّ وَأَمْنَعُ مِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ؛ {٠٠٣٦}

﴿٥٩٨٠﴾ أَعَزُّ ◉ إِنَّكَ أَعَزُّ مِنْ أَجَارِ الْمَظْلُومِينَ؛ {٠٢٩٢}

«بزرگی و بلندمرتبگی و شکست‌ناپذیری»

۸-۲-۱۳ شرافت: (شریف، صاحب عظمت و شکوه باشرافت)

«۵۹۶۷» ای صاحب شرف.

«۵۹۶۸» ای صاحب عظمت و شکوه دارای فضیلت!

۸-۲-۱۴ صاحب درجات

«۵۹۶۹» تقاضاکننده‌ای تقاضای عذابی کرد که واقع شد! این عذاب مخصوص کافران است، و هیچ کس نمی‌تواند آن را دفع کند، از سوی خداوند ذی المعارج [خداوندی که فرشتگانش بر آسمان‌ها صعود و عروج می‌کنند]!

«۵۹۷۰» ای صاحب فرمانروایی و ای صاحب درجات.

«۵۹۷۱» تویی یادآورنده، صاحب عرش و صاحب احسان و صاحب نعمت‌ها و مرتبه‌های بلند و

بخشش پیشین.

۸-۳ عزت، شکوه، جبروت، عظمت، هیبت

۸-۳-۱ شکست‌ناپذیری: (شکست‌ناپذیرتر، توجه‌کننده با شکست‌ناپذیری، برتن‌کننده‌ی لباس عزت، اهل و صاحب عزت، صاحب عزت بلندمرتبه و بازدارنده، صاحب شکست‌ناپذیری، شکست‌ناپذیر، عزت‌بخش، دارای شکوه شکست‌ناپذیر

«۵۹۷۲» منزّه است خدای مهربانی که چه شکست‌ناپذیر است.

«۵۹۷۳» خداوند عادل‌تر از این است [که بندگان را بر معاصی مجبور کند]. به ایشان گفته شد: «آیا پس [امور را] به آن‌ها واگذارده است؟» ایشان عليه السلام فرمود: «خداوند شکست‌ناپذیرتر و چیره‌تر از آن است [که امور را به آن‌ها واگذار کند].»

«۵۹۷۴» خدایا! تو بهترین درخواست‌شونده، و شکست‌ناپذیرترین کسی هستی که به او امید

می‌بندند.

«۵۹۷۵» ای شکست‌ناپذیرترین یادشده.

«۵۹۷۶» ای شکست‌ناپذیرترین یادشده‌ای که یادشده است.

«۵۹۷۷» ای شکست‌ناپذیرترین کسی که یاد شده، و دیرین‌ترین در شکست‌ناپذیری و شکوه.

«۵۹۷۸» تو گرامی‌ترین آرزو و شکست‌ناپذیرترین خواسته‌ای.

«۵۹۷۹» خداوند بزرگ‌ترین است، شکست‌ناپذیرتر، باشکوه‌تر، و بازدارنده‌تر از آن چه از آن بیم

و پرهیز دارم.

«۵۹۸۰» همانا تو شکست‌ناپذیرترین پناه‌دهنده به ستم‌دگانی.

«بزرگی و بلندمرتبگی و شکست‌ناپذیری»

«۵۹۸۱» خدایا، تو... شکست‌ناپذیرترین کسی هستی که به او تکیه برند.

«۵۹۸۲» تو باشکوه‌تر، حکیم‌تر و شکست‌ناپذیرتر از آنی که به نهایت دانش و توصیف تو دست بیابند.

«۵۹۸۳» تو شکست‌ناپذیرتر و باشکوه‌تر... از آن هستی که دیدگان عظمت تو را درک کنند، یا توصیف‌کنندگان بتوانند تو را توصیف کنند و نهایت تو را دریابند.

«۵۹۸۴» خدای من تو شکست‌ناپذیرتر، گرمی‌تر، باشکوه‌تر و دل‌رحم‌تر از این هستی که کسی را رد کنی که به تو امیدوار شده و به تو امید بسته و در آنچه در اختیار توست طمع کرده است.

«۵۹۸۵» خداوند بلندمرتبه شکست‌ناپذیرتر از آن است که با چشم دیده شود.

«۵۹۸۶» خداوند شکست‌ناپذیرتر از آن است که چیزی را اراده کند و آن چیز واقع نشود.

«۵۹۸۷» خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند گرمی‌تر و شکست‌ناپذیرتر از آن است که میوه‌ی دل بنده‌ای را بگیرد و او بر آن صبر کند و حسرت بخورد و سپاس خداوند را به جای آورد و خداوند او را عذاب کند.

«۵۹۸۸» همانا او شکست‌ناپذیرتر و بزرگوarter و باشکوه‌تر از آن است که توصیف‌کنندگان قادر به وصف عمق بزرگی و شکوهش باشند و یا قلب‌ها عظمت آن را دریابند.

«۵۹۸۹» همانا او شکست‌ناپذیرتر و بزرگوarter و باشکوه‌تر از آن است که توصیف‌کنندگان قادر به وصف عمق بزرگی و شکوهش باشند و یا قلب‌ها عظمت آن را دریابند.

«۵۹۹۰» او از این بزرگ‌تر و شکوهمندتر و بزرگوarter و شکست‌ناپذیرتر و متبرک‌تر و بلندمرتبه‌تر است از آنکه وصف‌کنندگان او را وصف کنند مگر به آنچه خود را به آن وصف کرده است؛ در قول خویش که فرمود: «لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ»؛ هیچ چیز مانند او نیست.

«۵۹۹۱» زیرا خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند توانمندتر از آن است که کسی در فرمانروایی‌اش او را با او رقابت کند.

«۵۹۹۲» خداوند شکست‌ناپذیرتر است از اینکه ستم کند یا اینکه به او نسبت ظلم داده شود.

«۵۹۹۳» خداوند والاتر و شکست‌ناپذیرتر است از اینکه بندگان را بر کاری که خودش شریک آنان بوده عذاب کند.

«۵۹۹۴» خداوند والاتر و شکست‌ناپذیرتر و عادل‌تر است که بنده‌اش را بر کاری که خودش کرده عذاب کند.

«۵۹۹۵» خداوندی که شکوهش باجلالت است، باشکوه‌تر و شکست‌ناپذیرتر و گرمی‌تر است از اینکه به آفریدگانش شناخته شود.

﴿العِزَّةُ وَالرَّفْعَةُ وَالْعِزَّةُ﴾

﴿٥٩٩٦﴾ أَعَزُّ	﴿٥٩٩٦﴾ أَعَزُّ
﴿٥٩٩٧﴾ أَعَزُّ	﴿٥٩٩٧﴾ أَعَزُّ
﴿٥٩٩٨﴾ أَعَزُّ	﴿٥٩٩٨﴾ أَعَزُّ
﴿٥٩٩٩﴾ أَعَزُّ مَنْ خُضِعَ لَهُ	﴿٥٩٩٩﴾ أَعَزُّ مَنْ خُضِعَ لَهُ
﴿٦٠٠٠﴾ أَعَزُّ مَنْ خَلَقَهُ	﴿٦٠٠٠﴾ أَعَزُّ مَنْ خَلَقَهُ
﴿٦٠٠١﴾ أَعَزُّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ	﴿٦٠٠١﴾ أَعَزُّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
﴿٦٠٠٢﴾ أَعَزُّ مِنْ كُلِّ عَزِيزٍ	﴿٦٠٠٢﴾ أَعَزُّ مِنْ كُلِّ عَزِيزٍ
﴿٦٠٠٣﴾ أَعَزُّ وَمَا يَقْدِرُ	﴿٦٠٠٣﴾ أَعَزُّ وَمَا يَقْدِرُ
الْخَلَائِقُ عَلَى صِفَتِكَ	الْخَلَائِقُ عَلَى صِفَتِكَ
﴿٦٠٠٤﴾ الْأَعَزُّ	﴿٦٠٠٤﴾ الْأَعَزُّ
﴿٦٠٠٥﴾ الْأَعَزُّ الْأَجَلُ	﴿٦٠٠٥﴾ الْأَعَزُّ الْأَجَلُ
﴿٦٠٠٦﴾ الْأَعَزُّ الْأَعْظَمُ	﴿٦٠٠٦﴾ الْأَعَزُّ الْأَعْظَمُ
﴿٦٠٠٧﴾ الْأَعَزُّ الْأَكْبَرُ	﴿٦٠٠٧﴾ الْأَعَزُّ الْأَكْبَرُ
﴿٦٠٠٨﴾ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ	﴿٦٠٠٨﴾ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ
﴿٦٠٠٩﴾ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ	﴿٦٠٠٩﴾ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ
﴿٦٠١٠﴾ الْأَعَزُّ لَا عَزِيزَ غَيْرُكَ	﴿٦٠١٠﴾ الْأَعَزُّ لَا عَزِيزَ غَيْرُكَ
﴿٦٠١١﴾ الْمُتَعَطِّفُ بِالْعِزِّ	﴿٦٠١١﴾ الْمُتَعَطِّفُ بِالْعِزِّ
﴿٦٠١٢﴾ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْعِزِّ	﴿٦٠١٢﴾ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْعِزِّ
﴿٦٠١٣﴾ الْمُؤْتَدِي بِالْعِزِّ	﴿٦٠١٣﴾ الْمُؤْتَدِي بِالْعِزِّ
﴿٦٠١٤﴾ مَنْ ارْتَدَّى بِالْعِزِّ	﴿٦٠١٤﴾ مَنْ ارْتَدَّى بِالْعِزِّ
﴿٦٠١٥﴾ أَهْلُ الْعِزِّ	﴿٦٠١٥﴾ أَهْلُ الْعِزِّ
﴿٦٠١٦﴾ أَهْلُ الْعِزَّةِ	﴿٦٠١٦﴾ أَهْلُ الْعِزَّةِ

﴿بزرگی و بلندمرتبگی و شکست‌ناپذیری﴾

﴿۵۹۹۶﴾ خداوند باشکوه‌تر و شکست‌ناپذیرتر و گرامی‌تر از آن است که فرمان‌برداری از یکی از بندگانش را بر مردم واجب کند، ولی دانش آسمان و زمین خود را از او پنهان کند.

﴿۵۹۹۷﴾ تو بزرگ‌تر و باشکوه‌تر و گرامی‌تر و شکست‌ناپذیرتر و بخشنده‌تر و عظیم‌تر و ارجمندتر و بزرگوارتر و گرامی‌تر از آن هستی که آفریدگان قادر به توصیف تو باشند.

﴿۵۹۹۸﴾ خداوند شکست‌ناپذیرتر از آن است که در دایره‌ی فرمانروایی‌اش اتفاقی بیافتد که او آن را نخواسته باشد.

﴿۵۹۹۹﴾ ای شکست‌ناپذیری که به درگاهت سر خضوع فرو آورده می‌شود.

﴿۶۰۰۰﴾ خداوند بزرگ‌ترین است و از تمامی آفریدگانش شکست‌ناپذیرتر است.

﴿۶۰۰۱﴾ خداوند شکست‌ناپذیرتر و بزرگ‌تر و باشکوه‌تر از هر چیزی است.

﴿۶۰۰۲﴾ ای شکست‌ناپذیرتر از هر شکست‌ناپذیر.

﴿۶۰۰۳﴾ تو بزرگ‌تر و باشکوه‌تر و گرامی‌تر و شکست‌ناپذیرتر و برتر و عظیم‌تر و ارجمندتر و بزرگوارتر و برتر و بردبارتر هستی و آفریدگان قادر به توصیف تو نیستند.

﴿۶۰۰۴﴾ تو بزرگوارترین و بخشاینده‌ترین هستی.

﴿۶۰۰۵﴾ تو را به نام نوشته‌شده‌ات که شکست‌ناپذیرترین و بزرگوارترین است و آن‌را دوستش داری می‌خوانم.

﴿۶۰۰۶﴾ نفسم را به پناه خدای شکست‌ناپذیرتر بزرگ‌تر می‌برم.

﴿۶۰۰۷﴾ خودم و... را به پناه خدای شکست‌ناپذیرتر بزرگ‌تر می‌برم.

﴿۶۰۰۸﴾ خدایا از تو می‌خواهم... به نام شکست‌ناپذیرتر و گرامی‌ترت.

﴿۶۰۰۹﴾ منزّه است خدایی که شکست‌ناپذیرترین و گرامی‌ترین است.

﴿۶۰۱۰﴾ تو را به نامت که شکست‌ناپذیر و شکست‌ناپذیرترین است می‌خوانم و جز تو شکست‌ناپذیری وجود ندارد.

﴿۶۰۱۱﴾ منزّه است خدایی که با شکست‌ناپذیری و آرامش توجه می‌کند.

﴿۶۰۱۲﴾ منزّه است خدایی که جامه‌ی شکست‌ناپذیری بر تن کرده و بر آن توفیق یافت.

﴿۶۰۱۳﴾ منزّه است خدایی که جامه‌ی شکست‌ناپذیری بر تن کرد و با آن آشکار شد.

﴿۶۰۱۴﴾ منزّه است خدایی که لباس شکست‌ناپذیری پوشیده و به این وصف متمایز است.

﴿۶۰۱۵﴾ منزّه است خدایی که لباس شکست‌ناپذیری پوشید و بر آن موفق شد.

﴿۶۰۱۶﴾ منزّه است خدایی که لباس شکست‌ناپذیری پوشیده و تنها اوست سزاوار آن.

﴿العِزَّةُ وَ الرَّفْعَةُ وَ الْعِزَّةُ﴾

﴿٦٠١٧﴾ ذُو الْعِزِّ	﴿١٠٦٨﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ؛
﴿٦٠١٨﴾ ذُو الْعِزِّ	﴿٠٠٢٧﴾ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ ذَا الْعِزِّ الْأَكْبَرِ؛
﴿٦٠١٩﴾ ذُو الْعِزِّ	﴿٠٠٢١﴾ اللَّهُمَّ يَا ذَا الْعِزِّ الْبَاقِيَ عَلَى مَرِّ الدُّهُورِ وَ خَوَالِي الْأَعْوَامِ وَ مَوَاضِي الْأَزْمَانِ وَالْأَيَّامِ؛
﴿٦٠٢٠﴾ ذُو الْعِزِّ	﴿٠٣٨٤﴾ أَنْتَ ذُو الْعِزِّ؛
﴿٦٠٢١﴾ ذُو الْعِزِّ	﴿٠٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ ذُو الشَّيْءِ الْفَاحِرِ وَالْعِزِّ؛
﴿٦٠٢٢﴾ ذُو الْعِزِّ الْأَكْبَرِ	﴿٠٠٢٧﴾ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ ذَا الْعِزِّ الْأَكْبَرِ؛
﴿٦٠٢٣﴾ ذُو الْعِزِّ الْبَاقِيَ	﴿٠٠٢١﴾ اللَّهُمَّ يَا ذَا الْعِزِّ الْبَاقِيَ عَلَى مَرِّ الدُّهُورِ وَ خَوَالِي الْأَعْوَامِ وَ مَوَاضِي الْأَزْمَانِ وَالْأَيَّامِ؛
﴿٦٠٢٤﴾ ذُو الْعِزِّ	﴿١٠٦٦﴾ يَا ذَا الْعِزِّ الَّذِي لَا يُرَامُ؛
﴿٦٠٢٥﴾ ذُو الْعِزِّ	﴿٠٠٥٧﴾ يَا ذَا السُّلْطَانِ الَّذِي لَا يَدُلُّ وَالْعِزِّ الَّذِي لَا يُضَامُ؛
﴿٦٠٢٦﴾ ذُو الْعِزِّ الشَّامِخِ	﴿١٠٤٤﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... ذِي الْأَفْقِ الطَّامِخِ، وَالْعِزِّ الشَّامِخِ؛
﴿٦٠٢٧﴾ ذُو الْعِزِّ الشَّامِخِ	﴿٠٨٩٤﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُتَّيِّنِ؛
﴿٦٠٢٨﴾ ذُو الْعِزِّ الشَّامِخِ	﴿٠٨٨٣﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُتَّيِّنِ؛
﴿٦٠٢٩﴾ ذُو الْعِزِّ الْقَاهِرِ	﴿٠٠١٢﴾ أَنْتَ ذُو الْعِزِّ الْقَاهِرِ؛
﴿٦٠٣٠﴾ ذُو الْعِزِّ الْقَاهِرِ	﴿٠٠١٢﴾ أَنْتَ ذُو الْعِزِّ الْقَاهِرِ؛
﴿٦٠٣١﴾ ذُو الْعِزِّ وَ الْبَقَاءِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا ذَا الْعِزِّ وَ الْبَقَاءِ؛
﴿٦٠٣٢﴾ ذُو الْعِزِّ وَ الْجَبَرُوتِ	﴿٠٣٢١﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ وَ الْجَبَرُوتِ؛
﴿٦٠٣٣﴾ ذُو الْعِزِّ وَ الْجَمَالِ	﴿٠٠٤٦﴾ سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْعِزِّ وَ الْجَمَالِ تَبَارَكَتَ يَا ذَا الْجَبَرُوتِ وَ الْجَلَالِ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ؛
﴿٦٠٣٤﴾ ذُو الْعِزِّ وَ الْجَمَالِ	﴿٠٠٤٦﴾ سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْعِزِّ وَ الْجَمَالِ تَبَارَكَتَ يَا ذَا الْجَبَرُوتِ وَ الْجَلَالِ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ؛
﴿٦٠٣٥﴾ ذُو الْعِزِّ وَ السُّلْطَانِ	﴿٠٠٠٢﴾ يَا ذَا الْعِزِّ وَ السُّلْطَانِ؛
﴿٦٠٣٦﴾ ذُو الْعِزِّ وَ الْفَضْلِ	﴿٠٣٨٤﴾ أَنْتَ ذُو الْعِزِّ وَ الْفَضْلِ وَالْعِزَّةُ وَالْكِبْرِيَاءُ؛
﴿٦٠٣٧﴾ ذُو الْعِزِّ وَ الْقُدْرَةِ	﴿٠٠٥٧﴾ يَا أَهْلَ التَّقْوَى وَ أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ وَ ذَا الْعِزِّ وَ الْقُدْرَةِ؛

«بزرگی و بلندمرتبه‌گی و شکست‌ناپذیری»

- «۶۰۱۷» منزّه است صاحب شکست‌ناپذیری.
- «۶۰۱۸» خدایا! ستایش تو راست، ای صاحب بزرگ‌ترین شکست‌ناپذیری.
- «۶۰۱۹» خدایا! ای صاحب شکست‌ناپذیری و غلبه‌ی جاودانه در گذر روزگاران و به سر آمدن سال‌ها و سپری‌شدن زمان‌ها و روزها.
- «۶۰۲۰» تو شکست‌ناپذیری.
- «۶۰۲۱» معبودی نیست جز خدای بزرگ، صاحب ثنای برجسته و صاحب عزّت.
- «۶۰۲۲» خدایا! ستایش تو راست، ای صاحب بزرگ‌ترین شکست‌ناپذیری.
- «۶۰۲۳» خدایا! ای صاحب شکست‌ناپذیری و غلبه‌ی جاودانه در گذر روزگاران و به سر آمدن سال‌ها و سپری‌شدن زمان‌ها و روزها.
- «۶۰۲۴» ای دارنده سربلندی که دست‌نیافتنی است.
- «۶۰۲۵» ای صاحب سلطنتی که خوار نمی‌شود و عزّتی که به آن ستم نمی‌شود.
- «۶۰۲۶» ستایش مخصوص خداوندی است که... صاحب افق‌های فرازمند و شکست‌ناپذیری والای دست‌نیافتنی است.
- «۶۰۲۷» منزّه است صاحب شکست‌ناپذیری بلندمرتبه و آشکار.
- «۶۰۲۸» منزّه است آن که دارای شکست‌ناپذیری بلندمرتبه و ممتاز است.
- «۶۰۲۹» تو شکست‌ناپذیری و چیره.
- «۶۰۳۰» تو شکست‌ناپذیری و چیره.
- «۶۰۳۱» ای صاحب شکست‌ناپذیری و بقا.
- «۶۰۳۲» منزّه است خداوند صاحب شکست‌ناپذیری و شکوه.
- «۶۰۳۳» ای صاحب شکست‌ناپذیری و زیبایی، تو پاک و منزّه‌ی! ای صاحب شکوه و بزرگی، تو جاودان و پر برکتی! ای پناه‌دهنده، ما را از آتش جهنّم‌رهایی بخش!
- «۶۰۳۴» ای صاحب شکست‌ناپذیری و زیبایی، تو پاک و منزّه‌ی! ای صاحب شکوه و بزرگی، تو جاودان و پر برکتی! ای پناه‌دهنده، ما را از آتش جهنّم‌رهایی بخش!
- «۶۰۳۵» ای صاحب شکست‌ناپذیری و قدرت.
- «۶۰۳۶» تو شکست‌ناپذیری و صاحب برتری و عظمت و بزرگی.
- «۶۰۳۷» ای شایسته‌ی پرهیزکاری و آمرزش، و ای صاحب شکست‌ناپذیری و توانایی.

﴿العِزَّةُ وَالرَّفْعَةُ وَالْعِزَّةُ﴾

﴿٦٠٣٨﴾ ذُو الْعِزِّ وَالْكِبَرِيَاءِ	﴿٠٧٦٣﴾ يَا ذَا الْعِزِّ وَالْكِبَرِيَاءِ وَالْعِزَّةُ وَالْجَبْرُوتِ؛
﴿٦٠٣٩﴾ ذُو الْعِزِّ وَالْكَرَمِ	﴿٠٤٧٤﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ وَالْكَرَمِ؛
﴿٦٠٤٠﴾ ذُو الْعِزِّ وَالْمَجْدِ	﴿٠٦٠٠﴾ يَا... ذَا الْعِزِّ وَالْمَجْدِ؛
﴿٦٠٤١﴾ ذُو الْعِزَّةِ	﴿٠٦٦٧﴾ يَا ذَا الْعِزَّةِ؛
﴿٦٠٤٢﴾ ذُو الْعِزَّةِ وَالسُّلْطَانِ	﴿٠٠٤٤﴾ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالسُّلْطَانِ؛
﴿٦٠٤٣﴾ مِنَ الْعِزَّةِ قُدْرَتُهُ	﴿٠٨٤٨﴾ سُبْحَانَ مَنْ... الْعِزَّةِ قُدْرَتُهُ؛
﴿٦٠٤٤﴾ مِنْ بَعِزَّتِهِ أَظْلَمَ اللَّيْلُ وَأَشْرَقَ النَّهَارُ	﴿٠٣٢٦﴾ مِنْ بَعِزَّتِهِ أَظْلَمَ اللَّيْلُ وَأَشْرَقَ النَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَأَنَارَ الْقَمَرِ؛
﴿٦٠٤٥﴾ مِنْ بَعِزَّتِهِ رَفَعَ السَّمَاءَ وَوَضَعَ الْأَرْضَ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ الَّذِي بَعِزَّتِهِ رَفَعَ السَّمَاءَ وَوَضَعَ الْأَرْضَ وَنَصَبَ الْجِبَالَ وَسَخَّرَ النُّجُومَ؛
﴿٦٠٤٦﴾ مَنْ بَعِزَّتِهِ يُثِيرُ السَّحَابَ وَأَنْزَلَ الْمَطَرَ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ الَّذِي بَعِزَّتِهِ يُثِيرُ السَّحَابَ وَأَنْزَلَ الْمَطَرَ وَأَخْرَجَ الثَّمَرَ وَأَعْظَمَ الْبَرَكَةَ؛
﴿٦٠٤٧﴾ مَنْ ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ	﴿٠٠٥٢﴾ سُبْحَانَ مَنْ ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ؛
﴿٦٠٤٨﴾ ذُو الْعِزَّةِ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ وَالْعِزَّةِ؛
﴿٦٠٤٩﴾ ذُو الْعِزَّةِ	﴿٠٣٢٦﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْعِزَّةِ وَالْقُدْرَةِ وَالْحَوْلِ وَالْقُوَّةِ وَالْمِنَّةِ وَالْغَلَبَةِ؛
﴿٦٠٥٠﴾ ذُو الْعِزَّةِ	﴿١٠٦٩﴾ أَنْتَ... ذُو الْعِزَّةِ؛
﴿٦٠٥١﴾ ذُو الْعِزَّةِ	﴿٠٠٤٣﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَالْجَبْرُوتِ؛
﴿٦٠٥٢﴾ ذُو الْعِزَّةِ	﴿٢٢٦٥﴾ يَا ذَا الْعِزَّةِ الَّتِي كُلُّ خَلْقٍ لَهَا ذَلِيلٌ؛
﴿٦٠٥٣﴾ ذُو الْعِزَّةِ	﴿٠٠٤٤﴾ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالسُّلْطَانِ؛
﴿٦٠٥٤﴾ ذُو الْعِزَّةِ	﴿١٠٧٠﴾ يَا ذَا الْعِزَّةِ الَّتِي كُلُّ خَلْقٍ لَهَا ذَلِيلٌ؛
﴿٦٠٥٥﴾ ذُو الْعِزَّةِ	﴿٠١٤٤﴾ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْعِزَّةِ الَّتِي لَا تُرَامُ؛
﴿٦٠٥٦﴾ ذُو الْعِزَّةِ الدَّائِمَةِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا ذَا الْعِزَّةِ الدَّائِمَةِ؛
﴿٦٠٥٧﴾ ذُو الْعِزَّةِ وَالْجَبْرُوتِ	﴿٠٠٠٢﴾ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالْجَبْرُوتِ؛
﴿٦٠٥٨﴾ ذُو الْعِزَّةِ وَالْعِزَّةِ	﴿٠٠٤٤﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَالْعِزَّةِ وَالْجَبْرُوتِ؛
﴿٦٠٥٩﴾ ذُو الْعِزَّةِ وَالْفَضْلِ	﴿١٠٦٣﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَالْفَضْلِ؛

«بزرگی و بلندمرتبگی و شکست‌ناپذیری»

- ﴿۶۰۳۸﴾ ای شکست‌ناپذیر و ای صاحب بزرگی و عظمت و شکوه.
- ﴿۶۰۳۹﴾ منزّه است صاحب شکست‌ناپذیری و بزرگواری.
- ﴿۶۰۴۰﴾ ای صاحب شکست‌ناپذیری و بزرگواری.
- ﴿۶۰۴۱﴾ ای شکست‌ناپذیر!
- ﴿۶۰۴۲﴾ ای شکست‌ناپذیر و ای فرمانروا.
- ﴿۶۰۴۳﴾ منزّه است خدایی که... شکست‌ناپذیری، قدرت اوست.
- ﴿۶۰۴۴﴾ منزّه است خدایی که... کسی که با شکست‌ناپذیری‌اش شب را تاریک و روز را نورانی، و خورشید را نورافشان و ماه را نورانی کرد.
- ﴿۶۰۴۵﴾ منزّه است خدایی که به شکست‌ناپذیری‌اش آسمان را برپا داشت و زمین را پایین نهاد، و کوه‌ها را استوار ساخت و ستارگان را به تسخیر درآورد.
- ﴿۶۰۴۶﴾ منزّه است خدایی که به شکست‌ناپذیری‌اش ابرها را برانگیخت، و باران را نازل کرد، و میوه را بیرون آورد، و برکت را گستراند.
- ﴿۶۰۴۷﴾ منزّه است خدایی که همه‌چیز در برابر شکست‌ناپذیری او خوارند.
- ﴿۶۰۴۸﴾ منزّه است صاحب فرمانروایی و شکست‌ناپذیری.
- ﴿۶۰۴۹﴾ ستایش مخصوص خدایی است که صاحب... شکست‌ناپذیری و قدرت، و چاره‌اندیشی و نیرو، و نعمت و چیرگی است.
- ﴿۶۰۵۰﴾ تو شکست‌ناپذیری.
- ﴿۶۰۵۱﴾ منزّه است خدایی که صاحب شکست‌ناپذیری و شکوه است.
- ﴿۶۰۵۲﴾ ای شکست‌ناپذیری که هر آفریده‌ای در برابر آن خوار است!
- ﴿۶۰۵۳﴾ ای شکست‌ناپذیر و ای فرمانروا.
- ﴿۶۰۵۴﴾ ای شکست‌ناپذیری که هر آفریده‌ای در برابر آن خوار است!
- ﴿۶۰۵۵﴾ ای صاحب شکوه و بزرگواری و شکست‌ناپذیری دست‌نیافتنی.
- ﴿۶۰۵۶﴾ ای شکست‌ناپذیر پایدار.
- ﴿۶۰۵۷﴾ ای شکست‌ناپذیر باشکوه.
- ﴿۶۰۵۸﴾ منزّه است خدایی که شکست‌ناپذیر و بزرگ و باشکوه است.
- ﴿۶۰۵۹﴾ منزّه است خداوندی که شکست‌ناپذیر و صاحب فضل است.

﴿العِزَّةُ وَ الرِّفْعَةُ وَ العِزَّةُ﴾

﴿٦٠٠﴾ ذُو الْعِزَّةِ وَالْقُدْرَةِ	﴿٠٦٠﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْعِزَّةِ وَالْقُدْرَةِ؛ {٠٦٠}
﴿٦٠١﴾ ذُو الْعِزَّةِ وَالْكَبِيرِيَاءِ	﴿٠٥٨٩﴾ يَا اللَّهُ الْعَظِيمُ ذُو الْعِزَّةِ وَالْكَبِيرِيَاءِ؛ {٠٥٨٩}
﴿٦٠٢﴾ ذُو الْعِزَّةِ وَالْمَلَكُوتِ	﴿١٠٧١﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَالْمَلَكُوتِ؛ {١٠٧١}
﴿٦٠٣﴾ ذُو الْعِزَّةِ الْبَاذِخِ	﴿٠٨٠٠﴾ يَا ذَا الْعِزَّةِ الْبَاذِخِ؛ {٠٨٠٠}
﴿٦٠٤﴾ ذُو الْعِزَّةِ الشَّامِخِ	﴿٠٩٣٣﴾ أَنْتَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ ذُو الْعِزَّةِ الشَّامِخِ؛ {٠٩٣٣}
﴿٦٠٥﴾ ذُو الْعِزَّةِ الْمَنِيْعِ	﴿٠٩١٥﴾ رَبَّنَا لَكَ... الْعِزَّةُ الْمَنِيْعَةُ الَّتِي لَا يُرَامُ؛ {٠٩١٥}
﴿٦٠٦﴾ رَبُّ الْعِزَّةِ	﴿١٣٣٧﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ؛ {١٣٣٧}
﴿٦٠٦﴾ عِزُّ الضُّعَفَاءِ	﴿٠٤٨٧﴾ يَا عِزُّ الضُّعَفَاءِ؛ {٠٤٨٧}
﴿٦٠٨﴾ عِزُّ الْمُرْسَلِينَ	﴿١٩٧٣﴾ بَعِزُّكَ يَا عِزُّ [مُعِزُّ] الْمُرْسَلِينَ؛ {١٩٧٣}
﴿٦٠٩﴾ عِزُّ الْمُسْلِمِينَ	﴿١٥٩٣﴾ يَا عِزُّ الْمُسْلِمِينَ؛ {١٥٩٣}
﴿٦٠٧﴾ عِزُّ النَّاصِرِينَ	﴿٠٨٠٠﴾ يَا عِزُّ النَّاصِرِينَ؛ {٠٨٠٠}
﴿٦٠٧﴾ عِزُّ النَّاطِرِينَ	﴿١٥٩٤﴾ يَا عِزُّ النَّاطِرِينَ؛ {١٥٩٤}
﴿٦٠٧﴾ عِزُّ كُلِّ ذَلِيلٍ	﴿٠٠٠٣﴾ عِزُّ كُلِّ ذَلِيلٍ؛ {٠٠٠٣}
﴿٦٠٧﴾ عِزُّ لِأَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	﴿٠١٣٥﴾ يَا مَنْ هُوَ عِزُّ لِأَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠١٣٥}
﴿٦٠٧﴾ عِزُّ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا أَعَزَّ مِنْ كُلِّ عَزِيزٍ؛ {٠٠٣٩}
﴿٦٠٧﴾ الَّذِي عِزُّهُ قَاهِرٌ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ الَّذِي عِزُّهُ قَاهِرٌ وَكِبْرِيَاؤُهُ مَانِعٌ وَآمْرُهُ غَالِبٌ؛ {٠٣٢٦}
﴿٦٠٧﴾ الْعَزِيزُ	﴿٠٠٠٣﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيِّمُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ؛ {الحشر: ٢٣}
﴿٦٠٧﴾ الْعَزِيزُ	﴿٠٠٠٣﴾ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةً وَتِسْعِينَ أَسْمَاءً مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا إِنَّهُ... الْعَزِيزُ؛ {٠٠٠٣}
﴿٦٠٧﴾ الْعَزِيزُ	﴿٠٥٤٣﴾ أَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الذَّلِيلُ؛ {٠٥٤٣}
﴿٦٠٧﴾ الْعَزِيزُ	﴿٠٧٢٢﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَزِيزِ؛ {٠٧٢٢}
﴿٦٠٨﴾ الْعَزِيزُ الْأَعَزُّ	﴿٠١٣٥﴾ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَزِيزِ الْأَعَزِّ لَا عَزِيزَ غَيْرِكَ يَا اللَّهُ؛ {٠١٣٥}
﴿٦٠٨﴾ الْعَزِيزُ الْأَعْلَى	﴿٠٣٢٢﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ... الْعَزِيزِ الْأَعْلَى؛ {٠٣٢٢}
﴿٦٠٨﴾ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ	﴿٠٥٥١﴾ سُبْحَانَ الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ الْمُتَكَبِّرِ؛ {٠٥٥١}

«بزرگی و بلندمرتبگی و شکست‌ناپذیری»

- «۶۰۶۰» ستایش مخصوص خدایی است که شکست‌ناپذیر و توانمند است.
- «۶۰۶۱» ای خدای بزرگ شکست‌ناپذیر و صاحب بزرگی.
- «۶۰۶۲» منزّه است خدای شکست‌ناپذیر و صاحب ملکوت.
- «۶۰۶۳» ای صاحب شکست‌ناپذیری بزرگ!
- «۶۰۶۴» تو پادشاه حقیقی و آشکاری؛ شکست‌ناپذیر و سرافراز.
- «۶۰۶۵» پروردگارا! شکست‌ناپذیری دور از دسترسی که کسی به آن نمی‌رسد، از آن توست.
- «۶۰۶۶» منزّه است خداوند، پروردگار شکست‌ناپذیری از آنچه توصیفش کنند.
- «۶۰۶۷» ای مایه‌ی سربلندی ضعیفان.
- «۶۰۶۸» تو را به شکست‌ناپذیری‌ات سوگند می‌دهم ای عزّت‌بخش پیامبران!
- «۶۰۶۹» ای مایه‌ی سربلندی مسلمانان.
- «۶۰۷۰» ای مایه‌ی سربلندی یاری‌کنندگان [دین خدا]!
- «۶۰۷۱» ای مایه‌ی سربلندی بینندگان.
- «۶۰۷۲» مایه‌ی سربلندی هر ذلیل و خوار.
- «۶۰۷۳» ای آن‌که مایه‌ی سربلندی اهل آسمان‌ها و زمینی.
- «۶۰۷۴» ای شکست‌ناپذیرتر از هر شکست‌ناپذیر.
- «۶۰۷۵» منزّه است خدایی که شکست‌ناپذیری‌اش چیره و بزرگی‌اش دست‌نیافتنی و دستورش غالب است.
- «۶۰۷۶» و خدایی است که معبودی جز او نیست، حاکم و مالک اصلی اوست، از هر عیب منزّه است، به کسی ستم نمی‌کند، امنیّت بخش است، مراقب همه چیز است، قدرتمندی شکست‌ناپذیر که با اراده نافذ خود هر امری را اصلاح می‌کند، و شایسته عظمت است خداوند منزّه است از آنچه شریک برای او قرار می‌دهند!
- «۶۰۷۷» برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها شکست‌ناپذیر است.
- «۶۰۷۸» تویی شکست‌ناپذیر و منم خوار.
- «۶۰۷۹» منزّه است خدای شکست‌ناپذیر.
- «۶۰۸۰» تو را به نامت که شکست‌ناپذیر و شکست‌ناپذیرترین است می‌خوانم و جز تو شکست‌ناپذیری وجود ندارد.
- «۶۰۸۱» خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت... شکست‌ناپذیر و برتر.
- «۶۰۸۲» منزّه است خدای شکست‌ناپذیر و شکوهمند، صاحب اراده‌ی نافذ و شایسته‌ی بزرگی.

﴿الْعِزَّةُ وَالرَّفْعَةُ وَالْعِزَّةُ﴾

❁ أَسْأَلُكَ... بِاسْمِكَ الْعَزِيزِ الْجَلِيلِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ؛ {٠٣٢٢}

﴿رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ

الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ؛ {البقرة: ١٢٩}

﴿أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ {٠٠٢٢}

﴿سُبْحَانَ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾: {٥٥١} ﴿

﴿الرَّكِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾

يَا ذُنْ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ؛ {إبراهيم: ١}

☆ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْعَزِيزُ الْخَيْرُ؛ {٠٠٢٧}

﴿ ۰۰۲۲ ﴾ أَنْتَ الْعَزِيزُ الَّذِي لَا تَذِلُّ

☆ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْعَزِيزُ الَّذِي لَا يَذَلُّ؛ {٠٤٤٠}

﴿ أَنْتَ الْعَزِيزُ الَّذِي لَا يَسْتَدِلُّ ﴾ { ۰۸۸۶ }

﴿سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ... الْعَزِيزُ الَّذِي لَا يُضَامُ﴾ {٠٤٤٠}

﴿إِنَّكَ... الْعَزِيزُ الَّذِي لَا يُمَانِعُ عَمَّا يُشَاءُ﴾ {٠٨٢٢}

﴿ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴾ { الشعراء: ٢١٧ }

☆ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْعَزِيزُ السُّلْطَانُ؛ {٠٤٩٤}

﴿سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْعَظِيمُ﴾ {٠٠٦٥}

﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْعَلِيُّ ﴾ { ۱۵۹۸ }

❁ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حُسْبَانًا

ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ؛ {الأنعام: ٩٦}

﴿ تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا

أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ؛ {غافر: ٤٢}

﴿فَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ... الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ﴾ {٠٠٤٠}

☆ سُبْحَانَ الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ؛ {٠٣٨٤}

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيُبْلِغَكُمْ أَفْئَكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ

الْعَزِيزُ الْغَفُورُ؛ {الملك: ٢}

﴿٦٠.٨٣﴾ العزيزُ الْجَلِيلُ

﴿٦٠٨٤﴾ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

﴿٦٠٨٥﴾ العَزِيزُ الْحَكِيمُ

﴿٦٠٨٦﴾ الْغَزِيْزُ الْحَكِيْمُ

﴿٦٠٨٧﴾ العزيزُ الحميدُ

﴿٦٠٨٨﴾ الْعَزِيزُ الْخَبِيرُ

﴿٦٠٨٩﴾ الْعَزِيزُ

﴿٦٠٩٠﴾ العَزِيزُ^٩

﴿٦٠٩١﴾ الْعَزِيزُ^٩

﴿٦٠٩٢﴾ الْعَزِيزُ^٩

﴿٦٠.٩٣﴾ الْعَزِيزُ^٩

﴿٦٠٩٤﴾ الْغَزِيْزُ الرَّحِيْمُ

﴿٦٠٩٥﴾ العَزِيزُ السُّلْطَانُ

﴿٦٠٩٦﴾ الْعَزِيزُ الْعَظِيمُ

﴿٦٠٩٧﴾ الْعَزِيزُ الْعَلِيُّ

﴿٦٠٩٨﴾ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ

﴿٦٠٩٩﴾ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

﴿٦١٠﴾ العزيز الغفار

﴿٦١٠﴾ العَزِيزُ الْغَفَّارُ

﴿٦١٠٢﴾ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ

«بزرگی و بلندمرتبگی و شکست‌ناپذیری»

- ﴿۶۰۸۳﴾ تو را به نام شکست‌ناپذیر، والا، بزرگ و باشکوهت می‌خوانم.
- ﴿۶۰۸۴﴾ پروردگارا! در میان آن‌ها پیامبری از خودشان برانگیز، تا آیات تو را بر آنان بخواند، و آن‌ها را کتاب و حکمت بیاموزد، و پاکیزه کند زیرا تو توانا و حکیمی (و بر این کار، قادری)!
- ﴿۶۰۸۵﴾ تویی خدایی که معبودی جز تو نیست و تو شکست‌ناپذیر و فرزانه‌ای.
- ﴿۶۰۸۶﴾ منزّه است خدای شکست‌ناپذیر و حکیم.
- ﴿۶۰۸۷﴾ الر، (این) کتابی است که بر تو نازل کردیم، تا مردم را از تاریکی‌ها (ی شرک و ظلم و جهل) به سوی روشنایی (ایمان و عدل و آگاهی) به فرمان پروردگارشان در آوری، به‌سوی راه خداوند عزیز و حمید.
- ﴿۶۰۸۸﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که شکست‌ناپذیر و آگاه است.
- ﴿۶۰۸۹﴾ تو شکست‌ناپذیری هستی که خوار نمی‌شوی.
- ﴿۶۰۹۰﴾ ستایش خدا را... شکست‌ناپذیری که ذلیل نمی‌شود.
- ﴿۶۰۹۱﴾ تو شکست‌ناپذیری هستی که خوار نمی‌شود.
- ﴿۶۰۹۲﴾ منزّهی تو، معبودی جز تو نیست... شکست‌ناپذیری که به او جفا نمی‌شود.
- ﴿۶۰۹۳﴾ تو همان شکست‌ناپذیری هستی که هیچ‌کس نمی‌تواند از محقق شدن اراده‌ی تو جلوگیری کند.
- ﴿۶۰۹۴﴾ و بر خداوند عزیز و رحیم توکل کن!
- ﴿۶۰۹۵﴾ ستایش مخصوص خدایی است که... فرمانروایی‌اش شکست‌ناپذیر است.
- ﴿۶۰۹۶﴾ منزّهی تو خدای شکست‌ناپذیر و بزرگی.
- ﴿۶۰۹۷﴾ نیست معبودی جز تو؛ شکست‌ناپذیر و بلندمرتبه.
- ﴿۶۰۹۸﴾ او شکافنده صبح است و شب را مایه‌ی آرامش، و خورشید و ماه را وسیله‌ی حساب قرار داده است این، اندازه‌گیری خداوند توانای داناست!
- ﴿۶۰۹۹﴾ مرا دعوت می‌کنید که به خداوند یگانه کافر شوم و همتایی که به آن علم ندارم برای او قرار دهم، درحالی که من شما را به‌سوی خداوند عزیز غفار دعوت می‌کنم!
- ﴿۶۱۰۰﴾ اوست خدایی که جز او خدایی نیست... شکست‌ناپذیر و بسیارآمرزنده است.
- ﴿۶۱۰۱﴾ منزّه است خداوند شکست‌ناپذیر بسیار آمرزنده.
- ﴿۶۱۰۲﴾ آن کس که مرگ و حیات را آفرید تا شما را بیازماید که کدام یک از شما بهتر عمل می‌کنید، و او شکست‌ناپذیر و بخشنده است.

﴿العِزَّةُ وَ الرِّفْعَةُ وَ العِزَّةُ﴾

﴿٦١٠٣﴾ العَزِيزُ الْفَتَّاحُ	﴿٥٨٩﴾	﴿٦١٠٣﴾ العَزِيزُ الْفَتَّاحُ
﴿٦١٠٤﴾ العَزِيزُ الْقَادِرُ	﴿٥٨٩﴾	﴿٦١٠٣﴾ العَزِيزُ الْفَتَّاحُ
﴿٦١٠٥﴾ العَزِيزُ الْكَبِيرُ	﴿٥٨٩﴾	﴿٦١٠٣﴾ العَزِيزُ الْفَتَّاحُ
﴿٦١٠٦﴾ العَزِيزُ الْمُنِيعُ الْغَالِبُ	﴿٥٨٩﴾	﴿٦١٠٣﴾ العَزِيزُ الْفَتَّاحُ
﴿٦١٠٧﴾ العَزِيزُ الْمُهِيمُ	﴿٥٨٩﴾	﴿٦١٠٣﴾ العَزِيزُ الْفَتَّاحُ
﴿٦١٠٨﴾ العَزِيزُ الْهَادِي	﴿٥٨٩﴾	﴿٦١٠٣﴾ العَزِيزُ الْفَتَّاحُ
﴿٦١٠٩﴾ العَزِيزُ الْوَهَّابُ	﴿٥٨٩﴾	﴿٦١٠٣﴾ العَزِيزُ الْفَتَّاحُ
﴿٦١١٠﴾ العَزِيزُ بَقْدَرَتِهِ	﴿٥٨٩﴾	﴿٦١٠٣﴾ العَزِيزُ الْفَتَّاحُ
﴿٦١١١﴾ العَزِيزُ بِلَا عَدَدٍ	﴿٥٨٩﴾	﴿٦١٠٣﴾ العَزِيزُ الْفَتَّاحُ
﴿٦١١٢﴾ العَزِيزُ بِلَا مُعِينٍ	﴿٥٨٩﴾	﴿٦١٠٣﴾ العَزِيزُ الْفَتَّاحُ
﴿٦١١٣﴾ العَزِيزُ عَلَى جَمِيعِ مَا خَلَقَتْ	﴿٥٨٩﴾	﴿٦١٠٣﴾ العَزِيزُ الْفَتَّاحُ
﴿٦١١٤﴾ العَزِيزُ عَنْ غَيْرِ تَعَزُّزٍ	﴿٥٨٩﴾	﴿٦١٠٣﴾ العَزِيزُ الْفَتَّاحُ
﴿٦١١٥﴾ العَزِيزُ فَلَا أَعَزَّ مِنْكَ	﴿٥٨٩﴾	﴿٦١٠٣﴾ العَزِيزُ الْفَتَّاحُ
﴿٦١١٦﴾ العَزِيزُ فَلَا تُسْتَدَلُّ	﴿٥٨٩﴾	﴿٦١٠٣﴾ العَزِيزُ الْفَتَّاحُ
﴿٦١١٧﴾ العَزِيزُ فَلَا يَعِزُّكَ شَيْءٌ	﴿٥٨٩﴾	﴿٦١٠٣﴾ العَزِيزُ الْفَتَّاحُ
﴿٦١١٨﴾ العَزِيزُ فِي مَكَانِهِ	﴿٥٨٩﴾	﴿٦١٠٣﴾ العَزِيزُ الْفَتَّاحُ
﴿٦١١٩﴾ العَزِيزُ لَا تَذِلُّ	﴿٥٨٩﴾	﴿٦١٠٣﴾ العَزِيزُ الْفَتَّاحُ
﴿٦١٢٠﴾ العَزِيزُ لَا يَذِلُّ	﴿٥٨٩﴾	﴿٦١٠٣﴾ العَزِيزُ الْفَتَّاحُ
﴿٦١٢١﴾ العَزِيزُ لَمْ يَزَلْ	﴿٥٨٩﴾	﴿٦١٠٣﴾ العَزِيزُ الْفَتَّاحُ
﴿٦١٢٢﴾ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ	﴿٥٨٩﴾	﴿٦١٠٣﴾ العَزِيزُ الْفَتَّاحُ
﴿٦١٢٣﴾ عَزِيزٌ	﴿٥٨٩﴾	﴿٦١٠٣﴾ العَزِيزُ الْفَتَّاحُ
﴿٦١٢٤﴾ عَزِيزٌ	﴿٥٨٩﴾	﴿٦١٠٣﴾ العَزِيزُ الْفَتَّاحُ
﴿٦١٢٥﴾ عَزِيزٌ	﴿٥٨٩﴾	﴿٦١٠٣﴾ العَزِيزُ الْفَتَّاحُ

«بزرگی و بلندمرتبگی و شکست‌ناپذیری»

«۶۱۰۳» خدایا! تو پاک و منزّهی؛ تو خدای شکست‌ناپذیر و گشاینده‌ای.
«۶۱۰۴» تویی شکست‌ناپذیر و توانا.
«۶۱۰۵» تو را به نامت که شکست‌ناپذیر و بزرگ است می‌خوانم.
«۶۱۰۶» ای خدای شکست‌ناپذیر والای چیره بر آفریدگانش که چیزی از دست او نمی‌رود.
«۶۱۰۷» خدایا! تو پاک و منزّهی؛ تو خدای شکست‌ناپذیر و مراقب همه‌چیز هستی.
«۶۱۰۸» منزّهی تو خدای فرمانروای شکست‌ناپذیر هدایت‌گری.
«۶۱۰۹» مگر خزاین رحمت پروردگار توانا و بخشنده‌ات نزد آن‌هاست (تا به هرکس میل دارند بدهند)؟!
«۶۱۱۰» منزّه است خدایی که به قدرت خود شکست‌ناپذیر است.
«۶۱۱۱» به نام خداوندی که بدون ساز و برگ شکست‌ناپذیر است.
«۶۱۱۲» ای خدایی که هیچ معبودی جز تو نیست، تو را به نامت که شکست‌ناپذیر و بدون پشتیبان است می‌خوانم.

«۶۱۱۳» تو در مقابل تمامی آنچه آفریده‌ای، بزرگوار توانا و شکست‌ناپذیری.
«۶۱۱۴» به نام خدا... به نام آن شکست‌ناپذیری که شکست‌ناپذیری‌اش را از دیگری نمی‌گیرد.
«۶۱۱۵» تو آن شکست‌ناپذیری هستی که شکست‌ناپذیرتر از تو نیست.
«۶۱۱۶» تو شکست‌ناپذیری و خوار نمی‌شوی.
«۶۱۱۷» تو شکست‌ناپذیری و هیچ چیز بر تو غلبه نمی‌کند.
«۶۱۱۸» ستایش مخصوص خدایی است که... در جایگاه خویش شکست‌ناپذیر است.
«۶۱۱۹» تو شکست‌ناپذیری هستی که خوار نمی‌شوی.
«۶۱۲۰» شکست‌ناپذیری که خوار نمی‌شود.
«۶۱۲۱» ستایش مخصوص خداست... شکست‌ناپذیری که پیوسته بوده است.
«۶۱۲۲» و هنگامی که فرمان (مجازات) ما فرا رسید، صالح و کسانی را که با او ایمان آورده بودند، به رحمت خود (از آن عذاب) و از رسوایی آن روز، رهایی بخشیدیم چرا که پروردگارت قوی و شکست‌ناپذیر است!

«۶۱۲۳» منزّه است خدای شکست‌ناپذیری که چقدر بزرگ است.

«۶۱۲۴» شکست‌ناپذیری تو دست‌نیافتنی است.

«۶۱۲۵» ای شکست‌ناپذیر.

﴿العِظْمَةُ وَ الرِّفْعَةُ وَ العِزَّةُ﴾

﴿١٥٩٥﴾ يَا عَزِيزُ أَذَلَّتْ بِعِزَّتِكَ جَمِيعَ خَلْقِكَ؛	﴿١٢٦﴾ عَزِيزُ
﴿١٥٩٦﴾ يَا عَزِيزُ أَذَلَّتْ بِعِزَّتِكَ جَمِيعَ مَا خَلَقْتَ؛	﴿١٢٧﴾ عَزِيزُ
﴿١٥٩٧﴾ يَا عَزِيزُ أَذَلَّتْ بِعِزَّتِكَ جَمِيعَ مَنْ خَلَقْتَ؛	﴿١٢٨﴾ عَزِيزُ
﴿٠٠٢٢﴾ أَنْتَ عَزِيزُ الْجُنْدِ؛	﴿١٢٩﴾ عَزِيزُ الْجُنْدِ
﴿٠٠٢٣﴾ يَا عَزِيزَ السُّلْطَانِ؛	﴿١٣٠﴾ عَزِيزُ السُّلْطَانِ
﴿٠٣٠٩﴾ يَا عَزِيزَ الْعِزِّ فِي عِزِّهِ؛	﴿١٣١﴾ عَزِيزُ الْعِزِّ
﴿٠٥٩٢﴾ يَا عَزِيزُ الْغَالِبِ عَلَى أَمْرِهِ فَلَا شَيْءَ يَغْدِلُهُ؛	﴿١٣٢﴾ عَزِيزُ الْغَالِبِ
﴿٠٠٦٤﴾ اللَّهُ أَكْبَرُ عَزِيزُ الْقُدْرَةِ لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ؛	﴿١٣٣﴾ عَزِيزُ الْقُدْرَةِ
﴿٠٦٤٢﴾ يَا عَزِيزُ الْمُتَعَزِّزِ؛	﴿١٣٤﴾ عَزِيزُ الْمُتَعَزِّزِ
﴿٠٢٤٣﴾ يَا عَزِيزاً بَلَا انْقِطَاعَ لِعِزَّتِهِ؛	﴿١٣٥﴾ عَزِيزُ بَلَا انْقِطَاعَ لِعِزَّتِهِ
﴿٠٠٥٤﴾ أَنْتَ مَلِكٌ قَاهِرٌ عَزِيزٌ فَاحِرٌ؛	﴿١٣٦﴾ عَزِيزُ دُوِّ انْتِقَامٍ
﴿٠٦٧٥﴾ لِيَأْتِكَ اللَّهُ... عَزِيزٌ فِي قُدْرَتِكَ؛	﴿١٣٧﴾ عَزِيزُ دُوِّ انْتِقَامٍ
﴿٠٠٥١﴾ أَنْتَ... عَزِيزٌ لَا تَذِلُّ؛	﴿١٣٨﴾ عَزِيزٌ فَاحِرٌ
﴿٠٩٠٨﴾ أَنْتَ... عَزِيزٌ لَا تُسْتَذَلُّ؛	﴿١٣٩﴾ عَزِيزٌ فِي قُدْرَتِكَ
﴿٠٠٧٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ... عَزِيزٌ لَا يُرَامُ؛	﴿١٤٠﴾ عَزِيزٌ لَا تَذِلُّ
﴿٠٦٤٣﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ عَزِيزٌ لَا يُضَامُ؛	﴿١٤١﴾ عَزِيزٌ لَا تُسْتَذَلُّ
﴿٠١٤٩﴾ مِنْ عَزِيزٍ مَا أَعَزَّهُ؛	﴿١٤٢﴾ عَزِيزٌ لَا يُرَامُ
﴿٠٠٧٥﴾ أَرْفَعَهُ وَ مُجِيبٌ مَا أَسْمَعَهُ وَ عَزِيزٌ مَا أَمْنَعَهُ؛	﴿١٤٣﴾ عَزِيزٌ لَا يُضَامُ
﴿٤٢﴾ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخَذَ عَزِيزٌ مُقْتَدِرٌ؛	﴿١٤٤﴾ عَزِيزٌ مَا أَعَزَّهُ
	﴿١٤٥﴾ عَزِيزٌ مَا أَمْنَعَهُ
	﴿١٤٦﴾ عَزِيزٌ مُقْتَدِرٌ

«بزرگی و بلندمرتبه‌گی و شکست‌ناپذیری»

«۶۱۲۶» ای شکست‌ناپذیر! با شکست‌ناپذیری‌ات همه‌ی آفریدگانت را خوار نمودی.

«۶۱۲۷» ای شکست‌ناپذیری که با شکست‌ناپذیری‌ات تمام آنچه را که آفریده‌ای، ذلیل کرده‌ای.

«۶۱۲۸» ای شکست‌ناپذیری که با شکست‌ناپذیری‌ات تمام آنچه را که آفریده‌ای، ذلیل کرده‌ای.

«۶۱۲۹» تویی با لشکریانی شکست‌ناپذیر.

«۶۱۳۰» ای دارای فرمانروایی شکست‌ناپذیر.

«۶۱۳۱» ای که در شکست‌ناپذیری خود شکست‌ناپذیری.

«۶۱۳۲» ای شکست‌ناپذیر غالب بر امرش که چیزی با او برابری ندارد.

«۶۱۳۳» خداوند بزرگ‌ترین است و قدرتش شکست‌ناپذیر، به آن چه می‌خواهد دقیق است.

«۶۱۳۴» ای شکست‌ناپذیر عزت‌بخش.

«۶۱۳۵» ای شکست‌ناپذیری که شکست‌ناپذیری‌اش پایان‌ناپذیر است!

«۶۱۳۶» پیش از آن، برای هدایت مردم فرستاد و (نیز) کتابی که حق را از باطل مشخص می‌سازد، نازل کرد کسانی که به آیات خدا کافر شدند، کیفر شدیدی دارند و خداوند (برای کیفر بدکاران و کافران لجوج) توانا و صاحب انتقام است.

«۶۱۳۷» و هرکس را خدا هدایت کند، هیچ گمراه‌کننده‌ای نخواهد داشت آیا خداوند توانا و دارای مجازات نیست؟!

«۶۱۳۸» تو فرمانروای چیره‌ی شکست‌ناپذیر برجسته‌ای.

«۶۱۳۹» زیرا تو خدایی هستی که... در توانایی‌ات شکست‌ناپذیری.

«۶۱۴۰» تو... شکست‌ناپذیری هستی که خوار نمی‌شوی.

«۶۱۴۱» تو... شکست‌ناپذیری هستی که خوار نمی‌شوی.

«۶۱۴۲» منزّه است شکست‌ناپذیری که دست‌یافته نمی‌شود.

«۶۱۴۳» منزّه است آن که شکست‌ناپذیر و غلبه‌ناپذیر است.

«۶۱۴۴» پس معبودی جز خدای یگانه نیست؛ شگفتا از بزرگی که چه بزرگ است و از باشکوهی که چقدر شکوهمند است و از شکست‌ناپذیری که چه بسیار شکست‌ناپذیر است.

«۶۱۴۵» منزّه است آفریدگاری که چه سازنده است و روزی‌دهنده‌ای که چه بسیار بخشنده است و نزدیکی که چقدر بلندمرتبه است و اجابت‌کننده‌ای که چقدر شنواست و توانمندی که چقدر شکست‌ناپذیر است.

«۶۱۴۶» اما آن‌ها همه‌ی آیات ما را تکذیب کردند، و ما آن‌ها را گرفتیم و مجازات کردیم، گرفتن شخصی قدرتمند و توانا!

﴿العِظْمَةُ وَ الرَّفْعَةُ وَ الْعِزَّةُ﴾

﴿٦١٤٧﴾ عَزِيزٌ وَمَا سِوَاهُ ذَلِيلٌ	﴿٠٩٧٧﴾ أَنَّهُ عَزِيزٌ وَمَا سِوَاهُ ذَلِيلٌ
﴿٦١٤٨﴾ عَزِيزٌ فِي امْتِنَاعِهِ	﴿٠٨٠٠﴾ يَا عَزِيزاً فِي امْتِنَاعِهِ
﴿٦١٤٩﴾ عَزِيزٌ فِي عِزِّكَ	﴿١٦٠٢﴾ يَا عَزِيزاً فِي عِزِّكَ فَلَا أَعَزَّ مِنْكَ فِي عِزِّكَ
﴿٦١٥٠﴾ عَزِيزٌ قَاهِرٌ	﴿٠٩١١﴾ يَا عَزِيزاً قَاهِراً لِكُلِّ مَنْ نَاوَاهُ
﴿٦١٥١﴾ عَزِيزٌ لَا يُضَامُ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا عَزِيزاً لَا يُضَامُ
﴿٦١٥٢﴾ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ	﴿٠٣٧٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ وَالْجَمَالَ
﴿٦١٥٣﴾ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ	﴿٠٣٢١﴾ سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ وَالْوَقَارَ
﴿٦١٥٤﴾ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ	﴿٠٢٧٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ وَ تَرَدَّى بِهِ
﴿٦١٥٥﴾ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ	﴿١٢٥٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ وَ هُوَ لَهُ أَهْلٌ
﴿٦١٥٦﴾ الْمُتَعَزِّزُ	﴿٠٥٤٥﴾ أَنْتَ الْمُتَعَزِّزُ الْفَرْدُ الْمُتَعَالِ
﴿٦١٥٧﴾ الْمُتَعَزِّزُ بِالْكِبَرِيَاءِ	﴿١٨٥١﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْتَ الْمَلِكُ الْمُتَعَزِّزُ بِالْكِبَرِيَاءِ
﴿٦١٥٨﴾ مَنْ تَعَزَّزَ بِالْقُدْرَةِ	﴿١٤٠٥﴾ سُبْحَانَ مَنْ تَعَزَّزَ بِالْقُدْرَةِ
﴿٦١٥٩﴾ مُعْتَزٌّ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُعْتَزُّ
﴿٦١٦٠﴾ مَنْ اعْتَزَّ بِالْعِظْمَةِ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ اعْتَزَّ بِالْعِظْمَةِ وَ احْتَجَبَ بِالْقُدْرَةِ وَ امْتَنَّ بِالرَّحْمَةِ وَ عَلَا فِي الرَّفْعَةِ وَ دَنَا فِي اللُّطْفِ وَ لَمْ يَخَفْ عَلَيْهِ خَافِيَاتُ السَّرَائِرِ وَ لَمْ يُوَارِ عَنْهُ لَيْلُ دَاغٍ وَ لَا بَحْرٌ عَجَّاجٌ وَ لَا حُجُبٌ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْماً وَ وَسَّعَ الْمُذْنِبِينَ رَأْفَةً وَ حِلْماً وَ أَبْدَعَ مَا يُرَى إِتْقَاناً نَطَقَتْ الْأَشْيَاءُ الْمُتَبَهِّمَةُ عَنْ قُدْرَتِهِ وَ شَهِدَتْ مُبْتَدِعَاتُهُ بِوَحْدَانِيَّتِهِ
﴿٦١٦١﴾ الْمُعِزُّ	﴿٠٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُعِزُّ
﴿٦١٦٢﴾ الْمُعِزُّ الْمُدِلُّ	﴿٠٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُعِزُّ الْمُدِلُّ
﴿٦١٦٣﴾ مُعِزٌّ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا مُعِزُّ
﴿٦١٦٤﴾ مُعِزُّ الْمُرْسَلِينَ	﴿١٩٧٣﴾ يَا مُعِزَّ الْمُرْسَلِينَ
﴿٦١٦٥﴾ مُعِزُّ الْمُسْلِمِينَ	﴿١٩٧٣﴾ يَا مُعِزَّ الْمُسْلِمِينَ
﴿٦١٦٦﴾ مُعِزُّ الْمُؤْمِنِينَ	﴿١٨٠٨﴾ يَا مُعِزَّ الْمُؤْمِنِينَ بِسُلْطَانِهِ

«بزرگی و بلندمرتبگی و شکست‌ناپذیری»

«۶۱۴۷» تنها او شکست‌ناپذیر است و غیر او ذلیل‌اند.

«۶۱۴۸» ای خدایی که در بازدارندگی‌اش نیز شکست‌ناپذیر است!

«۶۱۴۹» ای شکست‌ناپذیر در شکست‌ناپذیری‌ات، شکست‌ناپذیرتر از تو در شکست‌ناپذیری‌ات

وجود ندارد.

«۶۱۵۰» ای شکست‌ناپذیر و غالب بر هر کسی که با او دشمنی کند!

«۶۱۵۱» ای شکست‌ناپذیری که خوار نمی‌شود.

«۶۱۵۲» منزّه است خدایی که لباس سرافرازی و زیبایی بر تن دارد.

«۶۱۵۳» منزّه است خداوندی که جامه‌ی شکست‌ناپذیری و وقار را به تن کرده.

«۶۱۵۴» منزّه است آن که لباس شکست‌ناپذیری بر تن کرد و آن را بر خود پوشاند.

«۶۱۵۵» منزّه است خدایی که لباس شکست‌ناپذیری پوشیده و تنها اوست سزاوار آن.

«۶۱۵۶» تو شکست‌ناپذیر و یکتا و بلندمرتبه‌ای.

«۶۱۵۷» خدایا! تو فرمانروایی شکست‌ناپذیر در بزرگی هستی.

«۶۱۵۸» منزّه است خداوندی که به قدرت خویش، شکست‌ناپذیر گشته است.

«۶۱۵۹» ای شکست‌ناپذیر!

«۶۱۶۰» منزّه است خدایی که به عظمت شکست‌ناپذیر شده و به قدرت در پرده‌شده و به

رحمت و مهربانی عطابخشی کرده و در مقام بلندمرتبگی بلندی یافته و در نهایت لطف نزدیک

شده است و اسرار نهانی بر او پوشیده نیست. نه شب تار و نه دریای خروشان و نه هیچ حجابی

بر او پوشیده نیست. دانشش بر همه چیز احاطه یافته و عطوفت و بردباری‌اش گنهکاران را

فراگرفته و آفرینش او تمام و کمال و نو است. موجودات گنگ به قدرت او گویا گشته و

آفریده‌هایش گواهی هستند بر یگانگی او.

«۶۱۶۱» معبودی نیست جز خدای عزّت‌بخش.

«۶۱۶۲» معبودی نیست جز خدای عزّت‌بخش، خوارکننده.

«۶۱۶۳» ای عزّت‌بخش.

«۶۱۶۴» ای عزّت‌بخش پیامبران!

«۶۱۶۵» ای عزّت‌بخش مسلمانان!

«۶۱۶۶» ای عزّت‌بخش مؤمنان با فرمانروایی خویش.

﴿الْعِزَّةُ وَالرَّفْعَةُ وَالْعِزَّةُ﴾

﴿١٩١٧﴾ يَا مُعِزُّ كُلِّ ذَلِيلٍ	﴿١٩١٧﴾ يَا مُعِزُّ كُلِّ ذَلِيلٍ
﴿١٩٠٣﴾ اللَّهُمَّ مُعِزُّ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَحِيدٍ	﴿١٩٠٣﴾ اللَّهُمَّ مُعِزُّ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَحِيدٍ
﴿٠٢٤٣﴾ يَا جَبَّارًا وَمُعِزًّا لَأَوْلِيَّائِهِ	﴿٠٢٤٣﴾ يَا جَبَّارًا وَمُعِزًّا لَأَوْلِيَّائِهِ
﴿١٧٠﴾ مَنْ أَعَزَّ نَفْسَهُ بِالْحَيَاةِ	﴿١٧٠﴾ مَنْ أَعَزَّ نَفْسَهُ بِالْحَيَاةِ
﴿١٧١﴾ مَنْ أَعْزَلَ عِزُّهُ وَ	﴿١٧١﴾ مَنْ أَعْزَلَ عِزُّهُ وَ
الْعِزَّةُ فُذِرَتْهُ	الْعِزَّةُ فُذِرَتْهُ
﴿٠٨٤٨﴾	﴿٠٨٤٨﴾
٢-٣-٨- جلاله: (أجل، جلال، جليل، ذو الجلال، ذو الطول الجليل، متجلل، مجلل، معدن الجلال، من الجلال عزه)	٢-٣-٨- جلاله: (أجل، جلال، جليل، ذو الجلال، ذو الطول الجليل، متجلل، مجلل، معدن الجلال، من الجلال عزه)
﴿١٧٢﴾ أَجَلٌ أَنْ يَطَّلِعَ أَحَدٌ	﴿١٧٢﴾ أَجَلٌ أَنْ يَطَّلِعَ أَحَدٌ
﴿٠٣٦٥﴾	﴿٠٣٦٥﴾
﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ عَظِيمٍ مَا أَجَلَّهُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ عَظِيمٍ مَا أَجَلَّهُ
﴿١٧٣﴾ أَجَلٌ	﴿١٧٣﴾ أَجَلٌ
﴿١٧٤﴾ أَجَلٌ	﴿١٧٤﴾ أَجَلٌ
﴿١٧٥﴾ أَجَلُ الْجَلَالَةِ	﴿١٧٥﴾ أَجَلُ الْجَلَالَةِ
﴿١٧٦﴾ أَجَلُ أَنْ يُطْعِمَكُمْ	﴿١٧٦﴾ أَجَلُ أَنْ يُطْعِمَكُمْ
﴿٠٠٨٨﴾ عَنْهُ	﴿٠٠٨٨﴾ عَنْهُ
﴿١٧٧﴾ أَجَلُ أَنْ يَنْزِلَ بِهِ	﴿١٧٧﴾ أَجَلُ أَنْ يَنْزِلَ بِهِ
﴿٠١٠٣﴾	﴿٠١٠٣﴾
﴿١٧٨﴾ أَجَلُ سُبْحَانَا	﴿١٧٨﴾ أَجَلُ سُبْحَانَا
﴿١٧٩﴾ أَجَلُ سُبْحَانَا	﴿١٧٩﴾ أَجَلُ سُبْحَانَا
﴿١٨٠﴾ أَجَلُ قَائِلٍ	﴿١٨٠﴾ أَجَلُ قَائِلٍ
﴿١٨١﴾ أَجَلُ مَشْكُورٍ شَكِيرٍ	﴿١٨١﴾ أَجَلُ مَشْكُورٍ شَكِيرٍ
﴿١٨٢﴾ أَجَلُ	﴿١٨٢﴾ أَجَلُ
﴿١٨٣﴾ أَجَلُ	﴿١٨٣﴾ أَجَلُ
﴿٠٠٣٩﴾ يَا أَجَلُ مَشْكُورٍ شَكِيرٍ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا أَجَلُ مَشْكُورٍ شَكِيرٍ
﴿٠٠٣٦﴾	﴿٠٠٣٦﴾
﴿٠١٠٤﴾	﴿٠١٠٤﴾

«بزرگی و بلندمرتبگی و شکست‌ناپذیری»

- «۶۱۶۷» ای عزت‌بخش هر خوار.
- «۶۱۶۸» خدایا! تو عزت‌دهنده‌ی همه‌ی مؤمنانی.
- «۶۱۶۹» ای صاحب اراده‌ی نافذ و ای عزت‌بخش دوستداران خویش.
- «۶۱۷۰» منزّه است خدایی که بندگان را با مرگ خوار و خود را با حیات شکست‌ناپذیر می‌دارد.
- «۶۱۷۱» منزّه است خدایی که نور روشنایی اوست و شادی‌آفرینی، زیبایی او و شکوه، شکست‌ناپذیری او و شکست‌ناپذیری، قدرت او و قدرت، صفت او.
- ۲-۳-۸ شکوه: (شکوه‌مندترین، شکوه، شکوه‌مند، صاحب شکوه، صاحب بخشش شکوه‌مند، شکوه‌مند، معدن شکوه، آن که شکوه، عزت اوست)**
- «۶۱۷۲» من خدایم؛ بلندمرتبه‌تر و باشکوه‌تر از آن که احدی بتواند به حقیقت او دست یابد.
- «۶۱۷۳» منزّه است خدای بزرگی که باشکوه است.
- «۶۱۷۴» او از آن باشکوه‌تر است که عقل‌های آدمیان با تفکر بتواند برای او حدّ معین کنند؛ و یا فرشتگان با وجود نزدیکی‌شان به ملکوت شکست‌ناپذیری‌اش بتوانند به او احاطه پیدا کنند. از آن برتر است که او را همتایی باشد تا به آن تشبیه شود.
- «۶۱۷۵» ای لطیف‌ترین لطیفان در شکوه‌مندترین شکوه.
- «۶۱۷۶» خداوند بزرگوارتر و باشکوه‌تر از آن است که نعمتی به شما عنایت نماید و گوارایتان شود، آن‌گاه از شما بازخواست کند.
- «۶۱۷۷» اوست لطیف آگاه و از آن بزرگوارتر و بزرگ‌تر است که چیزی از آنچه بر آفریدگانش فرود می‌آید بر او فرود آید.
- «۶۱۷۸» منزّه‌بودن پروردگار در باشکوه‌ترین جایگاه است.
- «۶۱۷۹» خداوند بزرگ‌ترین است و در پاکی باشکوه‌ترین.
- «۶۱۸۰» او باشکوه‌ترین گوینده است.
- «۶۱۸۱» ای والاترین قدردانی که سپاسگزاری شده است.
- «۶۱۸۲» خداوند بزرگ‌ترین است، شکست‌ناپذیرتر، باشکوه‌تر، و بازدارنده‌تر از آن چه بیم و پرهیز دارم.
- «۶۱۸۳» تو باشکوه‌تر، حکیم‌تر و شکست‌ناپذیرتر از آنی که عقل‌ها به نهایت دانش و توصیف تو دست یابند.

﴿العِظْمَةُ وَ الرَّفْعَةُ وَ الْعِزَّةُ﴾

- ﴿٦١٨٤﴾ أَجَلٌ ﴿٠٠٢٢﴾
- ﴿٦١٨٥﴾ أَجَلٌ ﴿٠٠٩٣﴾
- ﴿٦١٨٦﴾ أَجَلٌ ﴿٠١٠٦﴾
- ﴿٦١٨٧﴾ أَجَلٌ ﴿٠٠٢٨﴾
- ﴿٦١٨٨﴾ أَجَلٌ ﴿٠١٠٧﴾
- ﴿٦١٨٩﴾ أَجَلٌ ﴿٠١٠٨﴾
- ﴿٦١٩٠﴾ أَجَلٌ ﴿٠١٠٩﴾
- ﴿٦١٩١﴾ أَجَلٌ ﴿٠٠٩٣﴾
- ﴿٦١٩٢﴾ أَجَلٌ ﴿٠١١١﴾
- ﴿٦١٩٣﴾ أَجَلٌ ﴿٠١١٢﴾
- ﴿٦١٩٤﴾ أَجَلٌ ﴿٠٠٩٤﴾
- ﴿٦١٩٥﴾ أَجَلٌ ﴿٠١١٣﴾
- ﴿٦١٩٦﴾ أَجَلٌ ﴿٠٠٩٥﴾

«بزرگی و بلندمرتبه‌گی و شکست‌ناپذیری»

«۶۱۸۴» تو شکست‌ناپذیرتر و باشکوه‌تر... از آن هستی که دیدگان عظمت تو را درک کنند، یا توصیف‌کنندگان بتوانند تو را توصیف کنند و نهایت تو را دریابند.

«۶۱۸۵» خداوند باشکوه‌تر از آن است که چشم‌ها او را دیده یا خیال بر او محیط شده یا عقل او را دریابد.

«۶۱۸۶» خدای من تو شکست‌ناپذیرتر، گرامی‌تر، باشکوه‌تر و دل‌رحم‌تر از این هستی که کسی را رد کنی که به تو امیدوار شده و به تو امید بسته و در آنچه در اختیار توست طمع کرده است.

«۶۱۸۷» تو بزرگ‌تر و باشکوه‌تر و گرامی‌تر و شکست‌ناپذیرتر و بخشنده‌تر و عظیم‌تر و ارجمندتر و بزرگوارتر و گرامی‌تر از آن هستی که آفریدگان قادر به توصیف تو باشند.

«۶۱۸۸» پروردگار بلندمرتبه‌تر و باشکوه‌تر و بزرگ‌تر از آن است که حقیقت صفاتش درک شود؛ بنابراین او را به چیزی توصیف کنی که خودش آن را بیان کرده است.

«۶۱۸۹» خداوند باشکوه‌تر و بزرگ‌تر از آن است که بخواهد زمین را بدون امام عادل رها کند.

«۶۱۹۰» خداوند باشکوه‌تر، بزرگوارتر و بزرگ‌تر از آن است که زمین را بدون امامی دادگر

بگذارد.

«۶۱۹۱» ربوبیت او باشکوه‌تر از آن است که در دل و دیده‌ای بگنجد.

«۶۱۹۲» خداوند حکیم‌تر و گرامی‌تر و باشکوه‌تر و بزرگ‌تر و عادل‌تر از آن است که بر بنده‌اش به دلیلی احتجاج کند ولی چیزی از امور آن را از او بپوشاند.

«۶۱۹۳» خداوند باشکوه‌تر و بزرگ‌تر از آن است که بر بنده‌ای احتجاج کند و سپس چیزی از اخبار آسمان‌ها و زمین را از او مخفی کند.

«۶۱۹۴» خداوند باشکوه‌تر از آن است که از چیزی مخفی باشد یا چیزی بتواند بر او پوشیده شود.

«۶۱۹۵» همانا خداوند مبارک و بلندمرتبه باشکوه‌تر و بزرگ‌تر از آن است که با دست یا پا و حرکت و سکون محدود و اندازه‌گیری شود یا متصف به درازی و کوتاهی شود یا وهم‌ها او را درک و عقل‌ها به حقیقت اوصافش احاطه پیدا کنند.

«۶۱۹۶» خداوند باشکوه‌تر از آن است که عقل بشر با تفکر خویش او را محدود سازد یا فرشتگان با همه‌ی نزدیکی خویش به ملکوت شکست‌ناپذیری الهی بتوانند به او احاطه یابند.

﴿العِظَمَةُ وَ الرَّفْعَةُ وَ الْعِزَّةُ﴾

﴿هُوَ أَجَلٌ مِنْ أَنْ يُدْرِكَهُ بَصَرٌ أَوْ يُحِيطَ بِهِ وَهُمْ أَوْ يَضِبُّهُ عَقْلٌ﴾ {٠٠٩٦}

﴿أَنَّ اللَّهَ جَلَّ جَلَّالُهُ أَجَلٌ مِنْ أَنْ يَرُدَّ يَدَيَّ عَبْدٍ صِفْرًا بَلْ يَمْلُؤُهُمَا مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ {٠٠٩٧}

﴿هُوَ أَيْضًا أَجَلٌ وَاعَزُّ وَارْفَعُ وَاجْدُرُ وَاعْلَمُ مِنْ أَنْ يُرِيدَ أَمْرًا فَيَكُونَ فِي اسْتِطَاعَةِ الْعِبَادِ غَيْرُهُ عَلَى مَعْنَى الْكُرْهِ وَالْغَلْبَةِ﴾ {٠١١٤}

﴿فَإِنَّهُ اعَزُّ وَ أَكْرَمُ وَ أَجَلٌ مِنْ أَنْ يَصِفَ الْوَاصِفُونَ كُنْهَ جَلَالِهِ أَوْ تَهْتَدِيَ الْقُلُوبُ لِكُلِّ عَظَمَتِهِ﴾ {٠٠٩٨}

﴿فَإِنَّهُ اعَزُّ وَ أَكْرَمُ وَ أَجَلٌ وَ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يَصِفَ الْوَاصِفُونَ كُنْهَ جَلَالِهِ أَوْ تَهْتَدِيَ الْقُلُوبُ إِلَى كُنْهِ عَظَمَتِهِ﴾ {٠١١٥}

﴿هُوَ أَعْظَمُ وَ أَجَلٌ وَ أَكْرَمُ وَ اعَزُّ وَ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى مِنْ أَنْ يَصِفَهُ الْوَاصِفُونَ إِلَّا بِمَا وَصَفَ نَفْسَهُ﴾ {٠١١٦}

﴿إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَعْظَمُ وَ اعَزُّ وَ أَجَلٌ وَ أَمْنَعُ مِنْ أَنْ يُظْلَمَ﴾ {٠١١٧}

﴿هُوَ أَجَلٌ مِنْ أَنْ يُعَانِيَ الْأَشْيَاءَ بِمُبَاشَرَةٍ وَ مُعَالَجَةٍ﴾ {٠١٠٠}

﴿إِنَّ اللَّهَ أَجَلٌ وَ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يُعْرِفَ بِخَلْقِهِ بَلِ الْخَلْقُ يُعْرِفُونَ بِاللَّهِ﴾ {٠١١٨}

﴿اللَّهُ أَكْبَرُ وَ أَعْلَى وَ أَجَلٌ مِنْ أَنْ يَعْلَمَ أَحَدٌ مَبْلَغَ كَرَامَاتِهِ لِأَوَّلِيَّائِهِ وَ عُقُوبَتِهِ لِأَعْدَائِهِ وَ مَبْلَغَ عَفْوِهِ وَ غُفْرَانِهِ وَ نِعْمَتِهِ لِمَنْ أَجَابَهُ وَ أَجَابَ رَسُولُهُ وَ مَبْلَغَ عَذَابِهِ وَ نَكَالِهِ وَ هَوَانِهِ لِمَنْ أَنْكَرَهُ وَ جَحَدَهُ﴾ {٠١٠١}

﴿اللَّهُ أَعْلَى وَ أَجَلٌ مِنْ أَنْ يَعْلَمَ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِهِ مَا عِنْدَهُ مِنَ الْكَرَامَةِ لِعَبْدٍ أَجَابَهُ وَ أَطَاعَهُ وَ أَطَاعَ أَمْرَهُ وَ عَرَفَهُ وَ عَبْدَهُ وَ اشْتَغَلَ بِهِ وَ بَذَرَ وَ أَحَبَّهُ وَ أَنْسَ بِهِ وَ اطمَنَّ إِلَيْهِ وَ وَثِقَ بِهِ وَ خَافَهُ وَ رَجَاهُ وَ اشْتَقَى إِلَيْهِ وَ وَافَقَهُ فِي حُكْمِهِ وَ قَضَائِهِ وَ رَضِيَ بِهِ﴾ {٠١٠١}

﴿٦١٩٧﴾ أَجَلٌ

﴿٦١٩٨﴾ أَجَلٌ

﴿٦١٩٩﴾ أَجَلٌ

﴿٦٢٠٠﴾ أَجَلٌ

﴿٦٢٠١﴾ أَجَلٌ

﴿٦٢٠٢﴾ أَجَلٌ

﴿٦٢٠٣﴾ أَجَلٌ

﴿٦٢٠٤﴾ أَجَلٌ

﴿٦٢٠٥﴾ أَجَلٌ

﴿٦٢٠٦﴾ أَجَلٌ

﴿٦٢٠٧﴾ أَجَلٌ

«بزرگی و بلندمرتبگی و شکست‌ناپذیری»

«۶۱۷» خداوند باشکوه‌تر از آن است که چشم‌ها او را دیده یا خیال بر او محیط شده یا عقل او را دریابد.

«۶۱۸» خداوندی که شکوهش باجلالت است، باشکوه‌تر از آن است که بنده‌اش را بادست خالی بازگرداند بلکه آن را از رحمت خویش پر می‌کند.

«۶۱۹» او بزرگ‌تر، شکست‌ناپذیرتر، بالاتر، شایسته‌تر و داناتر از آن است که چیزی را - به معنای اکراه و غلبه - بخواهد و توانایی بندگان جز آن باشد.

«۶۲۰» همانا او شکست‌ناپذیرتر و بزرگوarter و باشکوه‌تر از آن است که توصیف‌کنندگان قادر به وصف عمق بزرگی و شکوهش باشند و یا قلب‌ها عظمت آن را در یابند.

«۶۲۱» همانا او شکست‌ناپذیرتر و بزرگوarter و باشکوه‌تر از آن است که توصیف‌کنندگان قادر به وصف عمق بزرگی و شکوهش باشند و یا قلب‌ها عظمت آن را در یابند.

«۶۲۲» او از این بزرگ‌تر و شکوهمندتر و بزرگوarter و شکست‌ناپذیرتر و متبرک‌تر و بلندمرتبه‌تر است از آنکه وصف‌کنندگان او را وصف کنند مگر به آنچه خود را به آن وصف کرده است.

«۶۲۳» همانا خدای بلندمرتبه بزرگ‌تر و شکست‌ناپذیرتر و باشکوه‌تر و والاتر از آن است که به او ستم شود.

«۶۲۴» او باشکوه‌تر از آن است که اشیاء را با دست خود بسازد.

«۶۲۵» خداوند باشکوه‌تر و بزرگوarter از آن است که به آفریدگانش شناخته شود، بلکه آفریدگان به خدا شناخته می‌شوند.

«۶۲۶» خداوند، بزرگ‌تر و بالاتر و باشکوه‌تر از آن است که کسی اندازه‌ی لطف او نسبت به دوستان، و اندازه‌ی عقوبتش نسبت به دشمنانش، و اندازه‌ی گذشت و آمرزش و نعمتش را برای کسی که دعوت او و رسولش را پذیرفته، و اندازه‌ی عذاب و عقوبت و اهانتش را نسبت به کسانی که او را انکار کرده و نپذیرفته‌اند، بداند.

«۶۲۷» خداوند والاتر و باشکوه‌تر از آن است که کسی از آفریدگانش بداند چقدر کرامت و ارزش نزد او دارد، بنده‌ای که او را اجابت کند و از او و اوامرش اطاعت نماید، و او را بشناسد و عبادتش کند، و به او و به ذکر او مشغول شود، و به او عشق بورزد و با مأنوس شود، و به او اطمینان و اعتماد کند و از او بترسد و به او امید ببندد، و به او اشتیاق یابد و در حکم و قضاوتش با او همراه شود و به آن راضی شود.

﴿العِظْمَةُ وَ الرَّفْعَةُ وَ الْعِزَّةُ﴾

﴿ إِنَّهُ مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُذْنِبُ ذَنْبًا فَيَعْفُو اللَّهُ عَنْهُ فِي الدُّنْيَا إِلَّا كَانَ أَجَلٌ وَ أَكْرَمَ مِنْ أَنْ يَعُودَ عَلَيْهِ بِعُقُوبَةٍ فِي الْآخِرَةِ وَ قَدْ أَجَلَهُ فِي الدُّنْيَا؛ {٠١١٩} ﴾

﴿ إِنْ اللَّهَ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى أَجَلٌ وَ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يَعُودَ فِي عَفْوٍ فِي الْآخِرَةِ؛ {٠١٢٠} ﴾

﴿ اللَّهُ أَجَلٌ وَ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يَفْرَضَ طَاعَةَ عَبْدٍ ثُمَّ يَحْجُبُ عَنْهُ عِلْمَ سَمَائِهِ وَ أَرْضِيهِ؛ {٠١٢٢} ﴾

﴿ اللَّهُ أَجَلٌ وَ أَكْرَمُ وَ أَرَأْفُ بِعِبَادِهِ وَ أَرْحَمُ مِنْ أَنْ يَفْرَضَ طَاعَةَ عَبْدٍ ثُمَّ يَكْنَهُ خَيْرَ السَّمَاءِ صَبَاحًا وَ مَسَاءً؛ {٠١٢٣} ﴾

﴿ اللَّهُ أَجَلٌ... مِنْ أَنْ يَفْرَضَ طَاعَةَ عَبْدٍ يَحْجُبُ عَنْهُ عِلْمَ سَمَائِهِ وَ أَرْضِيهِ؛ {٠١٢٤} ﴾

﴿ أَنْتَ أَكْبَرُ وَ أَجَلٌ وَ أَكْرَمُ وَ أَعَزُّ وَ أَعْلَى وَ أَعْظَمُ وَ أَجَلٌ وَ أَمْجَدُ وَ أَفْضَلُ وَ أَحْلَمُ وَ مَا يَقْدِرُ الْخَلَائِقُ عَلَى صِفَتِكَ؛ {٠١٢٩} ﴾

﴿ أَنْتَ أَكْبَرُ وَ أَجَلٌ وَ أَكْرَمُ وَ أَعَزُّ وَ أَعْلَى وَ أَعْظَمُ وَ أَشْرَفُ وَ أَمْجَدُ وَ أَفْضَلُ مِنْ أَنْ يَقْدِرَ الْخَلَائِقُ كُلُّهُمْ عَلَى صِفَتِكَ؛ {٠٠٢٧} ﴾

﴿ إِنْ اللَّهَ أَحْكَمُ وَ أَكْرَمُ وَ أَجَلٌ وَ أَعْلَمُ مِنْ أَنْ يَكُونَ اخْتِجَّ عَلَى عِبَادِهِ بِحُجَّةٍ ثُمَّ يُعَيِّبُ عَنْهُ شَيْئًا مِنْ أَمْرِهِمْ؛ {٠١٢٦} ﴾

﴿ هُوَ أَجَلٌ مِنْ أَنْ يَكُونَ لِأَحَدٍ مِنْهُمْ عَلَيْهِ حُجَّةٌ؛ {٠١٠١} ﴾

﴿ اللَّهُ أَجَلٌ وَ أَعْدَلُ وَ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يَكُونَ لِعَبْدِهِ عُذْرٌ لَا يَدْعُهُ يَعْتَذِرُ بِهِ؛ {٠١٢٧} ﴾

﴿ اللَّهُمَّ أَنْتَ... أَجَلٌ مِنْ ذِكْرٍ؛ {٠٠٢٢} ﴾

﴿ يَا أَجَلٌ مِنْ كُلِّ جَلِيلٍ؛ {٠٠٣٩} ﴾

﴿ اللَّهُ أَعَزُّ وَ أَكْبَرُ وَ أَجَلٌ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠١٠٢} ﴾

﴿ هُوَ اسْمُكَ الْأَعْظَمُ الْأَعْظَمُ الْأَجَلُ؛ {٠٠٨٥} ﴾

﴿ هُوَ اسْمُكَ الْأَعْظَمُ الْأَعْظَمُ الْأَجَلُ الْأَجَلُ؛ {٠٠٨٥} ﴾

﴿ أُعِيدُهَا بِاللَّهِ الْأَجَلُ الْأَرْفَعُ؛ {٠٠٨٦} ﴾

﴿٦٢٠٨﴾ أَجَلٌ

﴿٦٢٠٩﴾ أَجَلٌ

﴿٦٢١٠﴾ أَجَلٌ

﴿٦٢١١﴾ أَجَلٌ

﴿٦٢١٢﴾ أَجَلٌ

﴿٦٢١٣﴾ أَجَلٌ

﴿٦٢١٤﴾ أَجَلٌ

﴿٦٢١٥﴾ أَجَلٌ

﴿٦٢١٦﴾ أَجَلٌ

﴿٦٢١٧﴾ أَجَلٌ

﴿٦٢١٨﴾ أَجَلٌ مِنْ ذِكْرٍ

﴿٦٢١٩﴾ أَجَلٌ مِنْ كُلِّ جَلِيلٍ

﴿٦٢٢٠﴾ أَجَلٌ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ

﴿٦٢٢١﴾ الْأَجَلُ

﴿٦٢٢٢﴾ الْأَجَلُ الْأَجَلُ

﴿٦٢٢٣﴾ الْأَجَلُ الْأَرْفَعُ

«بزرگی و بلندمرتبگی و شکست‌ناپذیری»

- «۶۲۰۸» اگر مسلمانی گناهی مرتکب شود و خدا آن را در دنیا بخشیده باشد، خداوند باشکوه‌تر و بزرگوارتر از آن است که او را در آخرت عقوبت کند، درحالی‌که در دنیا به او مهلت داده بود.
- «۶۲۰۹» خداوند مبارک و بلندمرتبه باشکوه‌تر و بزرگ‌تر از آن است که گناهی را در دنیا عفو کند و در آخرت به عذاب در مورد آن اقدام کند.
- «۶۲۱۰» خداوند باشکوه‌تر و شکست‌ناپذیرتر و گرامی‌تر از آن است که فرمان‌برداری از یکی از بندگان را بر مردم واجب کند، ولی دانش آسمان و زمین خود را از او پنهان کند.
- «۶۲۱۱» خداوند باشکوه‌تر و بزرگوارتر و نسبت به بندگان خود دلسوزتر و مهربان‌تر از آن است که فرمان‌برداری از یکی از بندگان را بر مردم واجب کند، ولی اخبار آسمانی را از شب و روز از او پنهان کند.
- «۶۲۱۲» خداوند باشکوه‌تر از آن است که اطاعت بنده‌ای را واجب کند، بعد دانش زمین و آسمان را از او مخفی کند.
- «۶۲۱۳» تو بزرگ‌تر و باشکوه‌تر و گرامی‌تر و شکست‌ناپذیرتر و برتر و عظیم‌تر و ارجمندتر و بزرگوارتر و برتر و بردبارتر هستی و آفریدگان قادر به توصیف تو نیستند.
- «۶۲۱۴» تو بزرگ‌تر و باشکوه‌تر و گرامی‌تر و شکست‌ناپذیرتر و بخشنده‌تر و عظیم‌تر و ارجمندتر و بزرگوارتر و گرامی‌تر از آن هستی که آفریدگان قادر به توصیف تو باشند.
- «۶۲۱۵» خداوند حکیم‌تر و گرامی‌تر و باشکوه‌تر و بزرگ‌تر و عادل‌تر از آن است که بر بنده‌اش به دلیلی احتجاج کند ولی چیزی از امور آن را از او بپوشاند.
- «۶۲۱۶» او باشکوه‌تر از آن است که کسی بر او برهان و حجتی داشته باشند.
- «۶۲۱۷» خداوند باشکوه‌تر و دادگتر و بزرگ‌تر از آن است که بنده‌اش عذری داشته باشد و او نگذارد که عذرش را بیان کند.
- «۶۲۱۸» خدایا، تو... باشکوه‌ترین یادشده‌ای.
- «۶۲۱۹» ای باشکوه‌تر از هر باشکوه.
- «۶۲۲۰» خداوند شکست‌ناپذیرتر و بزرگ‌تر و باشکوه‌تر از هر چیزی است.
- «۶۲۲۱» آن نام بزرگ‌تر و بزرگ‌تر و والاتر توست.
- «۶۲۲۲» آن نام تو بزرگ‌تر و بزرگ‌ترین و باشکوه‌تر و باشکوه‌ترین است.
- «۶۲۲۳» نفسم را به پناه خدای شکوهمندترین و والاترین می‌برم.

﴿العِظْمَةُ وَ الرِّفْعَةُ وَ العِزَّةُ﴾

﴿٦٢٢٤﴾ الْأَجَلُ الْأَعَزُّ	○ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْأَجَلَ الْأَعَزَّ الْأَكْرَمَ الظَّاهِرِ الْبَاطِنِ الظَّاهِرِ الْمُطَهَّرِ الْمُقَدَّسِ الْأَحَدِ الصَّمَدِ الْفَرْدِ؛ {٠٠٥٢}
﴿٦٢٢٥﴾ الْأَجَلُ الْأَعْظَمُ	○ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ... بِاسْمِكَ الْأَعَزَّ الْأَكْرَمَ الْأَجَلَ الْأَعْظَمَ؛ {٠٠٧١}
﴿٦٢٢٦﴾ الْأَجَلُ الْأَعْلَى	○ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ... بِذِكْرِكَ الْأَجَلَ الْأَعْلَى؛ {٠٠٨٧}
﴿٦٢٢٧﴾ الْأَجَلُ الْأَكْبَرُ	○ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ الْأَعَزَّ الْأَجَلَ الْأَكْبَرِ؛ {٠٠٧٠}
﴿٦٢٢٨﴾ الْأَجَلُ الْأَكْرَمُ	○ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْأَجَلَ الْأَكْرَمَ؛ {٠٠٨٥}
﴿٦٢٢٩﴾ الْأَجَلُ الْجَلِيلُ	○ فَسَبِّحْ... بِاسْمِ اللَّهِ الْأَكْبَرِ الْأَكْبَرِ الْأَجَلَ الْجَلِيلِ؛ {٠٠٧٢}
﴿٦٢٣٠﴾ الْأَجَلُ الْوَاحِدُ	○ اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَجَلَ الْوَاحِدِ؛ {٠٠١٥}
﴿٦٢٣١﴾ جَلَالُ	○ سُبْحَانَكَ يَا جَمَالَ تَعَالَيْتَ يَا جَلَالَ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ؛ {٠٠٤٦}
﴿٦٢٣٢﴾ جَلَالُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	○ يَا جَلَالَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠٠٢٩}
﴿٦٢٣٣﴾ الْجَلِيلُ	○ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا إِنَّهُ... الْجَلِيلُ؛ {٠٠٠٤}
﴿٦٢٣٤﴾ الْجَلِيلُ	○ إِذَا كَانَ أَوَّلُ لَيْلَةٍ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ نَادَى الْجَلِيلُ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى رِضْوَانِ خَازِنِ الْجَنَّةِ؛ {٠٨١٣}
﴿٦٢٣٥﴾ الْجَلِيلُ	○ بَنُورِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ الْجَلِيلِ الرَّفِيعِ؛ {٠٨١٢}
﴿٦٢٣٦﴾ الْجَلِيلُ	○ مِنَ الْعَبْدِ الذَّلِيلِ إِلَى الْمَوْلَى الْجَلِيلِ؛ {٠٠٢٠}
﴿٦٢٣٧﴾ الْجَلِيلُ الْأَجَلُ	○ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْجَلِيلِ الْأَجَلِ؛ {٠٠٢٨}
﴿٦٢٣٨﴾ الْجَلِيلُ الْأَعَزُّ	○ أَسْأَلُكَ... بِاسْمِ اللَّهِ الْأَكْبَرِ الْأَكْبَرِ الْأَجَلَ الْجَلِيلِ الْأَعَزَّ الْعَزِيزِ الْأَعْظَمِ الْعَظِيمِ؛ {٠٠٧٢}
﴿٦٢٣٩﴾ الْجَلِيلُ الْجَبَّارُ	○ يَا مَنْ لَا يَمُوتُ وَلَا يَبْقَى إِلَّا وَجْهُهُ الْجَلِيلُ الْجَبَّارُ؛ {٠٣٥٨}
﴿٦٢٤٠﴾ الْجَلِيلُ الْجَمِيلُ	○ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْجَامِعِ الْمَجْمُوعِ الْجَلِيلِ الْجَمِيلِ؛ {٠١٣٥}
﴿٦٢٤١﴾ الْجَلِيلُ الْجَمِيلُ	○ سُبْحَانَ الْجَلِيلِ الْجَمِيلِ؛ {٠٨٨٧}
﴿٦٢٤٢﴾ الْجَلِيلُ الْجَوَادُ	○ اللَّهُ... الْجَلِيلُ الْجَوَادُ؛ {٠٤٩٥}
﴿٦٢٤٣﴾ الْجَلِيلُ الْحَسِيبُ	○ هُوَ... الْجَلِيلُ الْحَسِيبُ؛ {٠٠٤٥}

«بزرگی و بلندمرتبگی و شکست‌ناپذیری»

- «۶۲۲۴» به والاترین، سربلندترین، شکست‌ناپذیرترین نام تو که آشکار و نهان و پاک و پاکیزه و مقدّس و بی‌همتا و بی‌نیاز و یگانه است از تو درخواست می‌کنم.
- «۶۲۲۵» خدایا از تو می‌خواهم... به نام شکست‌ناپذیرتر، گرامی‌تر، بزرگوarter، و بزرگ‌ترت.
- «۶۲۲۶» خدایا! از تو درخواست می‌کنم... به ذکر والاتر و برتر تو.
- «۶۲۲۷» تو را به نام نوشته‌شده‌ات که شکست‌ناپذیرترین و بزرگوarterترین است می‌خوانم.
- «۶۲۲۸» خدایا! از تو درخواست می‌کنم به حقّ نام بزرگ و بزرگ‌تر و والاتر و ارجمندترت.
- «۶۲۲۹» به نام خدای بزرگ‌ترین بزرگ و شکوهمندترین باشکوه او را تنزیه کرد.
- «۶۲۳۰» خدایا! به نام بزرگ و باشکوه و یگانگات مرا از غیر خودت بی‌نیاز کن.
- «۶۲۳۱» ای زیبایی، تو پاک و منزّه‌ای! ای شکوه، تو بلندمرتبه‌ای! ای پناه‌دهنده، ما را از آتش جهنّم‌رهای بخش!
- «۶۲۳۲» ای شکوه آسمان‌ها و زمین!
- «۶۲۳۳» برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها جلیل و باشکوه است.
- «۶۲۳۴» هنگامی که اوّلین شب ماه رمضان فرا رسد، خداوند باشکوه و مبارک و بلندمرتبه رضوان (خزانه‌دار بهشت) را صدا می‌زند.
- «۶۲۳۵» به نور روی گرامی و باشکوه و بلندپایه‌ات.
- «۶۲۳۶» از بنده‌ی خوار به سرور باشکوه.
- «۶۲۳۷» تو را به حقّ نامت که باشکوه و والاست می‌خوانم.
- «۶۲۳۸» به نام خدای بزرگ‌تر بزرگ، باشکوه‌ترین باشکوه، شکست‌ناپذیرترین شکست‌ناپذیر بزرگ‌ترین بزرگ، تو را می‌خوانم.
- «۶۲۳۹» ای خدایی که نمی‌میری و جز روی شکوهمند دارای اراده‌ی نافذ تو پایدار نمی‌ماند.
- «۶۲۴۰» تو را به حقّ نامت که جمع‌کننده و جمع‌شده و باشکوه و زیباست می‌خوانم.
- «۶۲۴۱» منزّه است خدای باشکوه و زیبا.
- «۶۲۴۲» شکوهمند بخشنده است.
- «۶۲۴۳» او باشکوه و حسابگر است.

﴿الْعِزَّةُ وَالرَّفْعَةُ وَالْعِزَّةُ﴾

﴿٦٢٤٤﴾ الْجَلِيلُ الَّذِي فَوْقَ عَرْشِهِ	﴿٥٨٠٩﴾ إِنَّ رَاحَةَ أَهْلِ الْجَنَّةِ فِي الْمَوْتِ... وَ مُنَاجَاتُهُمْ مَعَ الْجَلِيلِ الَّذِي فَوْقَ عَرْشِهِ؛
﴿٦٢٤٥﴾ الْجَلِيلُ الْعَظِيمُ	﴿٥٢٤٦﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الرَّبُّ الْقَوِيُّ الْكَرِيمُ الْجَلِيلُ الْعَظِيمُ؛ {٠٢٤٦}
﴿٦٢٤٦﴾ الْجَلِيلُ الْقَدِيمُ	﴿٥٠٧٠﴾ فَأَنْتَ الْجَلِيلُ الْقَدِيمُ؛ {٠٥٠٧}
﴿٦٢٤٧﴾ الْجَلِيلُ الْكَبِيرُ	﴿٥٠٢٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْجَلِيلِ الْكَبِيرِ؛ {٠٠٢٨}
﴿٦٢٤٨﴾ الْجَلِيلُ الْكَرِيمُ	﴿٥٠٧٣﴾ هُوَ... الْجَلِيلُ الْكَرِيمُ؛ {٠٧١٣}
﴿٦٢٤٩﴾ الْجَلِيلُ الْمُقْتَدِرُ	﴿٥٠٢٧﴾ أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ الْجَلِيلُ الْمُقْتَدِرُ؛ {٠٠٢٧}
﴿٦٢٥٠﴾ الْجَلِيلُ ثَنَاؤُهُ	﴿٥٠٦١﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْجَلِيلِ ثَنَاؤُهُ؛ {٠٦٥١}
﴿٦٢٥١﴾ الْجَلِيلُ جَلَّ اسْمُهُ	﴿٥٠٨٤﴾ مَنْ تَرَكَ أَمْرَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ إِنْ أَخَذَ بَرًّا دَمَرَهُ بِهِ وَإِنْ أَخَذَ بَخْرًا أَغْرَقَهُ يُغْضِبُ لِيُغْضِبَ الْجَلِيلُ جَلَّ اسْمُهُ؛ {٠٨١٤}
﴿٦٢٥٢﴾ الْجَلِيلُ جَلَّ ثَنَاؤُهُ	﴿٥٠٨١٥﴾ فَيَرُدُّ الْجَلِيلُ جَلَّ ثَنَاؤُهُ؛ {٠٨١٥}
﴿٦٢٥٣﴾ الْجَلِيلُ جَلَّ جَلَّالُهُ	﴿٥٠٨١٦﴾ لَا يُوصَفُ الْجَلِيلُ جَلَّ جَلَّالُهُ؛ {٠٨١٦}
﴿٦٢٥٤﴾ الْجَلِيلُ جَلَّ ذِكْرِي	﴿٥٠٧٨٨﴾ أَنَا اللَّهُ الْجَلِيلُ جَلَّ ذِكْرِي؛ {٠٧٨٨}
﴿٦٢٥٥﴾ الْجَلِيلُ عَزَّ اسْمُهُ	﴿٥٠٨١٧﴾ مَنْ تَرَكَ أَمْرَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ إِنْ أَخَذَ بَرًّا دَمَرَتْهُ وَإِنْ أَخَذَ بَخْرًا غَرَّقَتْهُ يُغْضِبُ لِيُغْضِبَ الْجَلِيلُ عَزَّ اسْمُهُ؛ {٠٨١٧}
﴿٦٢٥٦﴾ جَلِيلٌ	﴿٥٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ جَلِيلٍ مَا أَمْجَدَهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٦٢٥٧﴾ جَلِيلٌ	﴿٥٠٠٣٩﴾ يَا جَلِيلِ؛ {٠٠٣٩}
﴿٦٢٥٨﴾ جَلِيلُ الثَّنَاءِ	﴿٥٠٠١٢﴾ أَنْتَ جَلِيلُ الثَّنَاءِ؛ {٠٠١٢}
﴿٦٢٥٩﴾ جَلِيلُ الْجَلَّالَةِ	﴿٥٠٥١١﴾ جَلِيلُ الْجَلَّالَةِ لَا يُوصَفُ بِالْعِلَاطِ؛ {٠٥١١}
﴿٦٢٦٠﴾ جَلِيلُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	﴿٥٠١٣٥﴾ يَا جَلِيلُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠١٣٥}
﴿٦٢٦١﴾ جَلِيلُ الْمُتَكَبَّرِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ	﴿٥٠٥٩٢﴾ يَا جَلِيلُ الْمُتَكَبَّرِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٥٩٢}
﴿٦٢٦٢﴾ جَلِيلُ الْمَحَلِّ	﴿٥٠٠٥٥﴾ يَا جَلِيلُ الْمَحَلِّ؛ {٠٠٥٥}
﴿٦٢٦٣﴾ جَلِيلٌ جَلَّتْ عَنْ الْأَشْيَاءِ	﴿٥٠٢٤٢﴾ يَا جَلِيلُ جَلَّتْ عَنْ الْأَشْيَاءِ، فَكُلُّهَا صَغِيرَةٌ عِنْدَكَ؛ {٠٢٤٢}
﴿٦٢٦٤﴾ جَلِيلٌ عَزِيزٌ	﴿٥٠١٧٢﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَوَّابٌ وَهَّابٌ سَرِيعُ الْحِسَابِ جَلِيلٌ عَزِيزٌ؛ {٠١٧٢}

«بزرگی و بلندمرتبگی و شکست‌ناپذیری»

«۶۲۴۴» راحتی اهل بهشت در مرگ است؛ و مناجات ایشان با خداوند باشکوهی است که بالای عرش است.

«۶۲۴۵» خدایا! تو پروردگار توانمند بزرگوار شکوهمند با عظمتی.

«۶۲۴۶» تو باشکوه دیرینی.

«۶۲۴۷» ستایش مخصوص خداوندی است که... باشکوه و بزرگ است.

«۶۲۴۸» او باشکوه و بزرگوار است.

«۶۲۴۹» خدایا! از تو درخواست می‌کنم بدین روی که تو باشکوه و توانایی.

«۶۲۵۰» ستایش مخصوص خداوندی است که ستایشش باشکوه است.

«۶۲۵۱» هرکس امر خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند را ترک کند، اگر در خشکی به راه افتد،

او را نابود می‌کند و اگر در دریا به راه افتد، او را غرق می‌کند؛ [دریا و خشکی] به خاطر غضب [خدای] شکوهمندی که نامش باشکوه است غضب می‌کند.

«۶۲۵۲» پس خداوند شکوهمند که ثنای او باشکوه است او را برمی‌گرداند.

«۶۲۵۳» خداوند شکوهمند باشکوه را نمی‌توان توصیف نمود.

«۶۲۵۴» من خداوند باشکوه‌م، یادم نیز باشکوه است.

«۶۲۵۵» هرکس امر خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند را ترک کند، اگر در خشکی به راه افتد،

او را نابود می‌کند و اگر در دریا به راه افتد، او را غرق می‌کند؛ به خاطر غضب [خدای] بزرگ که نامش شکست‌ناپذیر است مورد خشم قرار می‌گیرد.

«۶۲۵۶» منزّه است خدای باشکوهی که چه بزرگوار است.

«۶۲۵۷» ای باشکوه.

«۶۲۵۸» ثنای تو باشکوه است.

«۶۲۵۹» هرچند شکوهش به بالاترین مرتبه رسیده است ولی به غلظت و گندگی وصف نمی‌شود.

«۶۲۶۰» ای باشکوه آسمان‌ها و زمین.

«۶۲۶۱» ای باشکوه شایسته‌ی بزرگی که بر هر چیز برتری داری.

«۶۲۶۲» ای که جایگاهت باشکوه است.

«۶۲۶۳» ای باشکوه! از اشیاء باشکوه‌تری؛ پس همه‌ی آن‌ها نزد تو کوچک‌اند.

«۶۲۶۴» خدایا! تو بسیار توبه‌پذیر، بخشنده، دارای سرعت در محاسبه، باشکوه و شکست‌ناپذیری.

﴿العِظَمَةُ وَ الرَّفْعَةُ وَ الْعِزَّةُ﴾

﴿٢٦٥﴾ جَلِيلٌ فِي بَهَائِكَ	﴿٠٦٧٥﴾ لَأَنَّكَ اللَّهُ الْعَظِيمُ فِي عَظَمَتِكَ جَلِيلٌ فِي بَهَائِكَ؛
﴿٢٦٦﴾ جَلِيلٌ لَا يُوصَفُ	﴿٠٦٤٢﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... جَلِيلٌ لَا يُوصَفُ؛
﴿٢٦٧﴾ جَلِيلٌ مَا أَجَلَّهُ	﴿٠١٤٩﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِنْ عَظِيمٍ مَا أَعْظَمَهُ وَ جَلِيلٍ مَا أَجَلَّهُ؛
﴿٢٦٨﴾ جَلِيلٌ حَمِيدٌ	﴿٠٠٦٤﴾ تَوَحَّدْتَ رَبًّا إِلَهًا حَيًّا قَيُومًا عَظِيمًا جَلِيلًا حَمِيدًا؛
﴿٢٦٩﴾ جَلِيلٌ فِي بَهَائِهِ	﴿٠٨٠٠﴾ يَا جَلِيلًا فِي بَهَائِهِ؛
﴿٢٧٠﴾ جَلَّ عَنْ الْأَشْيَاءِ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ جَلَّ عَنْ الْأَشْيَاءِ وَ الْعَرْشِ بِأَنْشَائِهِ؛
﴿٢٧١﴾ جَلَّ عَنْ أَنْ تُدْرِكَهُ الْأَبْصَارُ	﴿٠٠٤٠﴾ جَلَّ عَنْ أَنْ تُدْرِكَهُ الْأَبْصَارُ وَ هُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ؛
﴿٢٧٢﴾ ذُو الْجَلَالِ	﴿٠٠٤٦﴾ سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْعِزِّ وَ الْجَمَالِ تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَبَرُوتِ وَ الْجَلَالِ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ؛
﴿٢٧٣﴾ ذُو الْجَلَالِ الْبَازِخِ	﴿٠٨٨٣﴾ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَازِخِ؛
﴿٢٧٤﴾ ذُو الْجَلَالِ الْبَازِخِ	﴿١٣٢١﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْجَلَالِ الْبَازِخِ الْعَظِيمِ؛
﴿٢٧٥﴾ ذُو الْجَلَالِ الْعَظِيمِ	﴿١٠٤٥﴾ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ الْبَازِخِ الْعَظِيمِ؛
﴿٢٧٦﴾ ذُو الْجَلَالِ الْفَاحِشِ	﴿٠٨٨٣﴾ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْفَاحِشِ؛
﴿٢٧٧﴾ ذُو الْجَلَالِ الْقَادِرِ	﴿٠٧٩٢﴾ ذُو الْجَلَالِ الْقَادِرِ؛
﴿٢٧٨﴾ ذُو الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ	﴿٢٧﴾ وَ يَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ؛ {الرحمن: ٢٧}
﴿٢٧٩﴾ ذُو الْجَلَالِ وَ الْبَهَاءِ	﴿٢٢٤١﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْكِبَرِيَّاءِ وَ الْجَلَالِ وَ الْبَهَاءِ؛
﴿٢٨٠﴾ ذُو الْجَلَالِ وَ الْمَهَابَةِ	﴿٠٦٦٠﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْجَلَالِ وَ الْمَهَابَةِ؛
﴿٢٨١﴾ ذُو الطَّوْلِ الْجَلِيلِ	﴿٠١٨٥﴾ يَا ذَا الْبَلَاءِ الْجَمِيلِ وَ الطَّوْلِ الْجَلِيلِ؛
﴿٢٨٢﴾ الْمُتَجَلِّلُ	﴿٠٥٣٩﴾ اللَّهُ أَكْبَرُ الْمُتَجَلِّلُ عَنْ صِفَاتِ الْمَخْلُوقِينَ؛
﴿٢٨٣﴾ الْمُجَلِّلُ	﴿٠٠٧١﴾ أَنْتَ الْحَامِدُ نَفْسَهُ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ الْمُجَلِّلُ رِذَاءَ الرَّحْمَةِ خَلَقَهُ؛
﴿٢٨٤﴾ مُجَلِّلٌ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُجَلِّلُ خَلَقِهِ بِرِذَاءِ رَحْمَتِهِ؛
﴿٢٨٥﴾ مَعْدِنُ الْجَلَالِ	﴿٠٦٨٤﴾ وَ يَا مَعْدِنَ الْجَلَالِ وَ ذَا الْعِزِّ وَ الْجَمَالِ، وَ ذَا الْكَيْدِ وَ الْمِحَالِ وَ ذَا الْمَجْدِ وَ الْفِعَالِ؛

«بزرگی و بلندمرتبگی و شکست‌ناپذیری»

«۶۲۶۵» زیرا تو خدایی هستی که در بزرگی‌ات با عظمت و در زیبایی‌ات باشکوهی.
«۶۲۶۶» خدایا! تو... باشکوهی هستی که نمی‌توان تو را وصف کرد.
«۶۲۶۷» معبودی جز خدای یگانه نیست، بزرگی است در غایت بزرگی و باشکوهی است در نهایت شکوهمندی.

«۶۲۶۸» درحالی که پروردگاری و معبودی زنده و پاینده و با عظمت و باشکوه و ستوده‌ای، یگانه‌ای.

«۶۲۶۹» ای باشکوه در زیبایی خویش!
«۶۲۷۰» منزّه است خدایی که به انشاء خودش از اشیاء و عرش باشکوه‌تر است.
«۶۲۷۱» باشکوه‌تر از آن است که دیده‌ها او را دریابند؛ لکن او دیده‌ها را در می‌یابد.
«۶۲۷۲» ای صاحب شکست‌ناپذیری و زیبایی، تو پاک و منزّه‌ای! ای صاحب شکوه و بزرگی، تو جاودان و پر برکتی! ای پناه‌دهنده، ما را از آتش جهنّم رهایی بخش!
«۶۲۷۳» منزّه است صاحب شکوه ارجمند.
«۶۲۷۴» منزّه است خداوندی که صاحب شکوه بلندمرتبه و بزرگی است.
«۶۲۷۵» ای صاحب شکوه و بزرگواری با عظمت و سرافرازانه.
«۶۲۷۶» منزّه است صاحب شکوه برجسته.
«۶۲۷۷» صاحب شکوه توانا.
«۶۲۷۸» و تنها ذات ذو الجلال و گرامی پروردگارت باقی می‌ماند!
«۶۲۷۹» ستایش مخصوص خدایی است که صاحب بزرگی و شکوه و درخشش است.
«۶۲۸۰» ستایش مخصوص خدایی است که صاحب... شکوه و هیبت است.
«۶۲۸۱» ای صاحب آزمون نیکو، و بخشش باشکوه.
«۶۲۸۲» خداوند بزرگ‌تر است، خدایی که از صفات آفریدگان شکوهمندتر است.
«۶۲۸۳» تو ستاینده‌ی خودی هستی به آنچه که خود شایسته‌ی آنی، پوشاننده‌ی لباس رحمت بر آفریدگان.

«۶۲۸۴» ای پوشاننده‌ی آفریدگانش با لباس رحمت خویش!
«۶۲۸۵» ای سرچشمه و معدن شکوه، ای خداوند شکست‌ناپذیری و زیبایی؛ ای صاحب مکر و کیفر، ای صاحب بزرگواری و ای انجام‌دهنده‌ی کارها.

﴿العِظْمَةُ وَ الرِّفْعَةُ وَ العِزَّةُ﴾

- ﴿٦٢٨٤﴾ مَنْ الْجَلَالُ عِزُّهُ ﴿٠٨٤٨﴾ سُبْحَانَ مَنْ... الْجَلَالُ عِزُّهُ؛ {٠٨٤٨}
- ٣-٨- جبروت: (أَجْبَر، أَعْظَمُ الْمُتَجَبِّرِينَ، بَاسِطُ بِالْجَبْرُوتِ، جَبَّارٌ، ذُو الْجَبْرُوتِ، مُتَجَبِّرٌ)
- ﴿٦٢٨٧﴾ أَجْبَرُ ﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ صَبُورٍ مَا أَجْبَرَهُ؛ {٠٠٤٨}
- ﴿٦٢٨٨﴾ أَجْبَرُ ﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ كَبِيرٍ مَا أَجْبَرَهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٦٢٨٩﴾ أَجْبَرُ ﴿٠٠٨٣﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَجَلٌ وَأَجْبَرُ مِمَّا أَخَافُ وَأَخْذَرُ؛ {٠٠٨٣}
- ﴿٦٢٩٠﴾ أَجْبَرُ ﴿٠٠٢٢﴾ أَنْتَ أَجْبَرُ وَأَكْبَرُ... أَحْمَدُ مِنْ أَنْ تُدْرِكَ الْعَيَانَ عَظَمَتَكَ
أَوْ يَصِفَ الْوَاصِفُونَ صِفَتَكَ أَوْ يُلْغُوا غَايَتَكَ؛ {٠٠٢٢}
- ﴿٦٢٩١﴾ أَجْبَرُ مِنْ كُلِّ جَبَّارٍ ﴿٠٠٢٩﴾ يَا أَجْبَرُ مِنْ كُلِّ جَبَّارٍ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٦٢٩٢﴾ أَعْظَمُ الْمُتَجَبِّرِينَ فِي مَوْضِعِ الْكِبَرِيَاءِ وَ الْعِظْمَةِ ﴿٠١٣٣﴾ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فِي مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَ الرَّحْمَةِ وَ أَشَدُّ الْمُعَاقِبِينَ فِي مَوْضِعِ النَّكَالِ وَ النِّقْمَةِ وَ أَعْظَمُ الْمُتَجَبِّرِينَ فِي مَوْضِعِ الْكِبَرِيَاءِ وَ الْعِظْمَةِ؛ {٠١٣٣}
- ﴿٦٢٩٣﴾ الْبَاسِطُ يَدَاكَ ﴿٠١٣٥﴾ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْقَابِضِ الْبَاسِطِ يَدَاكَ مَبْسُوطَتَانِ بِالْخَيْرِ وَ الْجَبْرُوتِ يَا اللَّهُ؛ {٠١٣٥}
- ﴿٦٢٩٤﴾ الْجَبَّارُ ﴿٠٧٩٤﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمُونَ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ؛ {الحشر: ٢٣}
- ﴿٦٢٩٥﴾ الْجَبَّارُ ﴿٠٧٩٤﴾ إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَزُورُونَ الْجَبَّارَ سُبْحَانَهُ فِي كُلِّ جُمُعَةٍ؛ {٠٧٩٤}
- ﴿٦٢٩٦﴾ الْجَبَّارُ الْأَعْلَى ﴿٠٠٢٢﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْجَبَّارُ الْأَعْلَى؛ {٠٠٢٢}
- ﴿٦٢٩٧﴾ الْجَبَّارُ الْجَوَادُ ﴿٠٥٤٠﴾ سُبْحَانَ الْجَبَّارِ الْجَوَادِ؛ {٠٥٤٠}
- ﴿٦٢٩٨﴾ الْجَبَّارُ الْحَاكِمُ ﴿٠٣٤٥﴾ تَعَالَى الْجَبَّارُ الْحَاكِمُ؛ {٠٣٤٥}
- ﴿٦٢٩٩﴾ الْجَبَّارُ الْحَلِيمُ ﴿٠٢٦٠﴾ أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ الْجَبَّارُ الْحَلِيمُ؛ {٠٢٦٠}
- ﴿٦٣٠٠﴾ الْجَبَّارُ ﴿٠٤٥٣﴾ الْجَبَّارُ الَّذِي بَطَوْلُهُ مِنْ عَلَى؛ {٠٤٥٣}
- ﴿٦٣٠١﴾ الْجَبَّارُ ﴿٠٣٥٨﴾ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْجَبَّارِ الَّذِي لَا يَقْهَرُهُ أَحَدٌ؛ {٠٣٥٨}
- ﴿٦٣٠٢﴾ الْجَبَّارُ ﴿٠٦٤٦﴾ سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْجَبَّارِ الَّذِي مَلَأَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ السَّعْيَ وَ الْأَرْضَيْنِ السَّعْيَ؛ {٠٦٤٦}
- ﴿٦٣٠٣﴾ الْجَبَّارُ الظَّاهِرُ ﴿٠٧٨٥﴾ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الظَّاهِرُ؛ {٠٧٨٥}

«بزرگی و بلندمرتبه‌گی و شکست‌ناپذیری»

﴿۶۲۸۶﴾ منزّه است خدایی که... شکوه، شکست‌ناپذیری اوست.
۳-۳-۸ شکوه: (باشکوه‌ترین، بزرگ‌ترین شکوهمند، گشاده با شکوهمندی، شکوهمند، صاحب شکوه، باشکوه)

﴿۶۲۸۷﴾ منزّه است آن شکیبایی که چه‌بسیار باشکوه است!
﴿۶۲۸۸﴾ منزّه است بزرگی که چه باشکوه است.
﴿۶۲۸۹﴾ خدایا! تو باشکوه‌تر و اراده‌ات نافذتر از آن چیزی است که از او می‌ترسم و نگرانم.
﴿۶۲۹۰﴾ تو... شکوهمندتر از آنی که دیدگان عظمت تو را درک کنند، یا توصیف‌کنندگان بتوانند تو را توصیف و یا نهایت تو را دریابند.
﴿۶۲۹۱﴾ ای آن که از هر صاحب اراده‌ی نافذی اراده‌ات نافذتر است.
﴿۶۲۹۲﴾ تو در جایگاه گذشت و مهربانی، مهربان‌ترین مهربانانی و به وقت عقوبت و مجازات، سخت‌کیفرترینی و در جایگاه بزرگی و عظمت، دارای بزرگ‌ترین اقتداری.
﴿۶۲۹۳﴾ ای خدا! تو را به نامت که تنگ‌گیرنده و گشاینده است و به دستانت که به خیر و شکوه گشاده است می‌خوانم.

﴿۶۲۹۴﴾ و خدایی است که معبودی جز او نیست، حاکم و مالک اصلی اوست، از هر عیب منزّه است، به کسی ستم نمی‌کند، امنیّت بخش است، مراقب همه چیز است، قدرتمندی شکست‌ناپذیر که با اراده نافذ خود هر امری را اصلاح می‌کند، و شایسته عظمت است خداوند منزّه است از آنچه شریک برای او قرار می‌دهند!

﴿۶۲۹۵﴾ همانا اهل بهشت خداوند صاحب اراده‌ی نافذ و منزّه را هر جمعه ملاقات می‌کنند.
﴿۶۲۹۶﴾ ستایش مخصوص خداوند است... صاحب اراده‌ی نافذ و بلندمرتبه.
﴿۶۲۹۷﴾ منزّه است خدای صاحب اراده‌ی نافذ و بخشنده.
﴿۶۲۹۸﴾ بلندمرتبه است خدای صاحب اراده‌ی نافذ و فرمانروا.
﴿۶۲۹۹﴾ من آمرزنده و مهربان و صاحب اراده‌ی نافذ و بردبارم.
﴿۶۳۰۰﴾ صاحب اراده‌ی نافذی که با نعمت فراوان خود، مرا مورد لطف قرار می‌دهد.
﴿۶۳۰۱﴾ بر صاحب اراده‌ی نافذی که هیچ‌کس نمی‌تواند بر او چیره شود، توکل می‌کنم.
﴿۶۳۰۲﴾ منزّه است آن پادشاه صاحب اراده‌ی نافذی که فرمانروایی‌اش آسمان‌های هفت‌گانه و زمین‌های هفت‌گانه را پر کرده است.

﴿۶۳۰۳﴾ تو شکست‌ناپذیر و صاحب اراده‌ی نافذ و آشکاری.

﴿العِظْمَةُ وَ الرِّفْعَةُ وَ العِزَّةُ﴾

﴿٦٣٠٤﴾ الجَبَّارُ الْقَاهِرُ	﴿٠٧٨٧﴾ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْقَادِرُ الْجَبَّارُ الْقَاهِرُ؛
﴿٦٣٠٥﴾ الجَبَّارُ الْقُدُّوسُ	﴿٠٠١٧﴾ أَنْتَ اللَّهُ الْمَلِكُ الْجَبَّارُ الْقُدُّوسُ الَّذِي لَمْ تَزَلْ أَرْلِيًّا أَبَدِيًّا سَرْمَدِيًّا دَائِمًا فِي الْغُيُوبِ؛
﴿٦٣٠٦﴾ الجَبَّارُ الْقَهَّارُ	﴿٠٠٢٧﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ... الْجَبَّارُ الْقَهَّارُ؛
﴿٦٣٠٧﴾ الجَبَّارُ الْكَبِيرُ	﴿٠٧٨٨﴾ أَنَا اللَّهُ الْجَبَّارُ الْكَبِيرُ؛
﴿٦٣٠٨﴾ الجَبَّارُ الْمُتَجَبِّرُ	﴿٠٠٦١﴾ يَا اللَّهُ الْجَبَّارُ الْمُتَجَبِّرُ؛
﴿٦٣٠٩﴾ الجَبَّارُ الْمُذِلُّ	﴿٠٢٧١﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْجَبَّارُ الْمُذِلُّ كُلَّ شَيْءٍ بِقَهْرٍ عِزِّهِ وَ سُلْطَانِهِ؛
﴿٦٣١٠﴾ الجَبَّارُ الْمُفْتَدِرُ	﴿٠٠٢٧﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْجَبَّارُ الْمُفْتَدِرُ؛
﴿٦٣١١﴾ الْجَبَّارُ تَعَزَّزْتَ	﴿٠٧٩٢﴾ أَنْتَ الْجَبَّارُ تَعَزَّزْتَ بِجَبَرُوتِكَ وَ تَجَبَّرْتَ بِعِزَّتِكَ؛
﴿٦٣١٢﴾ الْجَبَّارُ فِي دَيْمُومَتِهِ	﴿٠٠٢٧﴾ كَمَثَلِهِ شَيْءٌ؛
﴿٦٣١٣﴾ الْجَبَّارُ لَا يُرَامُ	﴿٠٦٤٨﴾ أَنْتَ... الْجَبَّارُ لَا يُرَامُ؛
﴿٦٣١٤﴾ جَبَّارٌ	﴿٠٥٤٨﴾ إِنَّكَ وَاحِدٌ قَهَّارٌ مَلِكٌ جَبَّارٌ؛
﴿٦٣١٥﴾ جَبَّارٌ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ جَبَّارٍ مَا أَدْبَنَهُ؛
﴿٦٣١٦﴾ جَبَّارٌ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا جَبَّارُ؛
﴿٦٣١٧﴾ جَبَّارُ الْأَرْضِ وَ السَّمَاوَاتِ	﴿٠٧٨٢﴾ مَلِكُ الْمُلُوكِ وَ سَيِّدُ السَّادَاتِ وَ جَبَّارُ الْأَرْضِ وَ السَّمَاوَاتِ؛
﴿٦٣١٨﴾ جَبَّارُ الْأَرْضِينَ وَ السَّمَاوَاتِ	﴿٠٧٤٢﴾ يَا جَبَّارَ الْأَرْضِينَ وَ السَّمَاوَاتِ؛
﴿٦٣١٩﴾ جَبَّارُ الْجَبَابِرَةِ	﴿٠٠٤٥﴾ جَبَّارُ الْجَبَابِرَةِ؛
﴿٦٣٢٠﴾ جَبَّارُ الدُّنْيَا	﴿٠٣٥٨﴾ يَا رَحْمَانَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ رَحِيمَهُمَا وَ جَبَّارَ الدُّنْيَا؛
﴿٦٣٢١﴾ جَبَّارُ السَّمَاءِ	﴿٠٧٨٤﴾ أَنَا الَّذِي عَصَيْتُ جَبَّارَ السَّمَاءِ؛
﴿٦٣٢٢﴾ جَبَّارُ السَّمَاوَاتِ	﴿٠٠٤٠﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... جَبَّارُ السَّمَاوَاتِ؛
﴿٦٣٢٣﴾ جَبَّارُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	﴿٠٠٥٠﴾ يَا جَبَّارَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ؛
﴿٦٣٢٤﴾ جَبَّارُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ	﴿٠٠٣٠﴾ يَا غَايَةَ الْأَمَلِينَ وَ جَبَّارَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ؛

«بزرگی و بلندمرتبه‌گی و شکست‌ناپذیری»

- «۶۳۰۴» تویی شکست‌ناپذیر و توانا، صاحب اراده‌ی نافذ و چیره.
- «۶۳۰۵» تویی پادشاه صاحب اراده‌ی نافذ، منزّه از همه‌ی عیب‌ها که همیشه بودی، همیشه هستی، بی‌آغاز و بی‌پایانی، و دائماً در نهان.
- «۶۳۰۶» ستایش خدا را که پروردگار جهانیان است... صاحب اراده‌ی نافذ و چیره.
- «۶۳۰۷» منم خدای صاحب اراده‌ی نافذ و بزرگ.
- «۶۳۰۸» ای خدا ای صاحب اراده‌ی نافذ که اراده‌ات بسیار نافذ است.
- «۶۳۰۹» معبودی جز خدای یگانه نیست؛ صاحب اراده‌ی نافذی که همه‌چیز را به چیرگی شکست‌ناپذیری و فرمانروایی‌اش خوار و زیون ساخته است.
- «۶۳۱۰» ستایش مخصوص خداوندی است که... صاحب اراده‌ی نافذ و اقتدار است.
- «۶۳۱۱» تو صاحب اراده‌ی نافذی که با تکیه بر شکوهت، شکست‌ناپذیر شدی و با شکست‌ناپذیری‌ات صاحب اراده‌ی نافذ شدی.
- «۶۳۱۲» اوست خدای صاحب اراده‌ی نافذ و شایسته‌ی بزرگی در جاودانگی‌اش و چیزی با او برابری نمی‌کند و شباهتی بدو ندارد و هم‌وصف او نباشد و چیزی با او هم‌طراز نیست. هیچ‌چیز مثل او نیست.
- «۶۳۱۳» تو صاحب اراده‌ی نافذی و زوال‌ناپذیر.
- «۶۳۱۴» تو یگانه، چیره و فرمانروایی صاحب اراده‌ی نافذی.
- «۶۳۱۵» منزّه است صاحب اراده‌ی نافذی که چه جزا دهنده است.
- «۶۳۱۶» ای صاحب اراده‌ی نافذ.
- «۶۳۱۷» امیر امیران و سرور سروران و صاحب اراده‌ی نافذ در زمین و آسمان‌هاست.
- «۶۳۱۸» ای صاحب اراده‌ی نافذ در زمین‌ها و آسمان‌ها.
- «۶۳۱۹» صاحب اراده‌ی نافذ بر زورمداران.
- «۶۳۲۰» ای مهربان و ای بخشنده در دنیا و آخرت و ای صاحب اراده‌ی نافذ در دنیا.
- «۶۳۲۱» من همان کسی هستم که از پروردگار صاحب اراده‌ی نافذ در آسمان را نافرمانی کردم.
- «۶۳۲۲» ستایش مخصوص خداوندی است که... در آسمان‌ها صاحب اراده‌ی نافذ است.
- «۶۳۲۳» ای صاحب اراده‌ی نافذ در آسمان‌ها و زمین.
- «۶۳۲۴» ای غایت آرزومندان، صاحب اراده‌ی نافذ در آسمان‌ها و زمین‌ها.

﴿العِظْمَةُ وَ الرِّفْعَةُ وَ العِزَّةُ﴾

﴿٥٢٠﴾ يَا جَبَّارَ الْقُلُوبِ عَلَى فِطْرَتِهَا شَقِيهَا وَ سَعِيدِهَا؛	﴿٤٣٢٥﴾ جَبَّارُ الْقُلُوبِ
﴿٧٩٠﴾ يَا جَبَّارَ الْمُتَجَبِّرِينَ؛	﴿٤٣٢٦﴾ جَبَّارُ الْمُتَجَبِّرِينَ
﴿٥٩٢﴾ يَا جَبَّارَ الْمُذَلِّلِ كُلِّ شَيْءٍ بِقَهْرٍ عَزِيزٍ سُلْطَانِهِ؛	﴿٤٣٢٧﴾ جَبَّارُ الْمُذَلِّلِ
﴿٣٥٨﴾ أَنْتَ سَيِّدِي جَبَّارُ غَفَّارٍ؛	﴿٤٣٢٨﴾ جَبَّارُ غَفَّارٍ
﴿٤٩٩﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ جَبَّارُ فِي السَّمَاءِ وَ جَبَّارُ فِي الْأَرْضِ؛	﴿٤٣٢٩﴾ جَبَّارُ فِي الْأَرْضِ
﴿٤٩٩﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ جَبَّارُ فِي السَّمَاءِ وَ جَبَّارُ فِي الْأَرْضِ؛	﴿٤٣٣٠﴾ جَبَّارُ فِي السَّمَاءِ
﴿١٥٦﴾ يَا جَبَّارُ فِي قُوَّتِهِ؛	﴿٤٣٣١﴾ جَبَّارُ فِي قُوَّتِهِ
﴿٦٧٥﴾ لَأَنْتَ اللَّهُ... جَبَّارُ فِي كِبَرِيائِكَ كَبِيرُ فِي جَبَرُونَكَ؛	﴿٤٣٣٢﴾ جَبَّارُ فِي كِبَرِيائِكَ
﴿٤٠٤﴾ فَأَنْتَ إِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ وَ خَالِقُهُ وَ جَبَّارُ كُلِّ شَيْءٍ وَ رَازِقُهُ؛	﴿٤٣٣٣﴾ جَبَّارُ كُلِّ شَيْءٍ وَ رَازِقُهُ
﴿٥٤٥﴾ أَنْتَ إِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ وَ خَالِقُهُ وَ جَبَّارُ كُلِّ مَخْلُوقٍ وَ رَازِقُهُ؛	﴿٤٣٣٤﴾ جَبَّارُ كُلِّ مَخْلُوقٍ
﴿٥٥٥﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... جَبَّارُ لَا تَتَكَلَّمُ؛	﴿٤٣٣٥﴾ جَبَّارُ لَا تَتَكَلَّمُ
﴿٧٩٧﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... جَبَّارُ لَا تُعَازِ؛	﴿٤٣٣٦﴾ جَبَّارُ لَا تُعَازِ
﴿٧٩٨﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... جَبَّارُ لَا تُعَانِ؛	﴿٤٣٣٧﴾ جَبَّارُ لَا تُعَانِ
﴿٣٨٤﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... جَبَّارُ لَا تَكَلِّمُ؛	﴿٤٣٣٨﴾ جَبَّارُ لَا تَكَلِّمُ
﴿٥٤٤﴾ هُوَ... جَبَّارُ لَا يُرَى؛	﴿٤٣٣٩﴾ جَبَّارُ لَا يُرَى
﴿٥٤٤﴾ أَنْتَ... جَبَّارُ لَا يَظْلِمُ؛	﴿٤٣٤٠﴾ جَبَّارُ لَا يَظْلِمُ
﴿٤٤٢﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... جَبَّارُ لَا يُعَانِ؛	﴿٤٣٤١﴾ جَبَّارُ لَا يُعَانِ
﴿٢٤٦﴾ أَنَّهُ تَبَارَكَ وَاحِدٌ لَا يُشَارِكُ وَ جَبَّارُ لَا يُقَاوَمُ؛	﴿٤٣٤٢﴾ جَبَّارُ لَا يُقَاوَمُ
﴿٧٩٩﴾ أَنْتَ جَبَّارُ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَ جَبَّارُ مَنْ فِي الْأَرْضِ وَ لَا جَبَّارَ فِيهِمَا غَيْرُكَ؛	﴿٤٣٤٣﴾ جَبَّارُ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَ جَبَّارُ مَنْ فِي الْأَرْضِ
﴿٥٢٠﴾ جَبَّارَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ لَا جَبَّارَ فِيهِمَا غَيْرُكَ؛	﴿٤٣٤٤﴾ جَبَّارُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ

«بزرگی و بلندمرتبه‌گی و شکست‌ناپذیری»

«۶۳۲۵» ای صاحب اراده‌ی نافذ در آسمان‌ها، آفریننده‌ی قلب‌های بدبخت و سعادتمند بر فطرت خود.

«۶۳۲۶» ای صاحب اراده‌ی نافذ در مقابل زورمداران!

«۶۳۲۷» ای سرکشی که با چیرگی شکست‌ناپذیر فرمانروایی‌ات، همه‌ی اشیاء را خوار گردانیدی.

«۶۳۲۸» تو سرور من و صاحب اراده‌ی نافذ و آمرزنده‌ای.

«۶۳۲۹» خدایا! تو صاحب اراده‌ی نافذ در آسمان و زمینی.

«۶۳۳۰» خدایا! تو صاحب اراده‌ی نافذ در آسمان و زمینی.

«۶۳۳۱» ای خدایی که در اوج توانمندی اراده‌ات نافذ است.

«۶۳۳۲» زیرا تو خدایی هستی که... در بزرگی‌ات صاحب اراده‌ی نافذ و در شکوهت بزرگی.

«۶۳۳۳» تو خدای هر چیز و آفریننده‌ی آن هستی، صاحب اراده‌ی نافذ بر هر چیز و روزی‌دهنده‌ی آن.

«۶۳۳۴» تویی معبود هر چیز و آفریدگار آن و صاحب اراده‌ی نافذ بر هر آفریده و روزی‌دهنده‌ی آن.

«۶۳۳۵» خدایا! تو... صاحب اراده‌ی نافذی هستی که هم‌سخن نداری.

«۶۳۳۶» خدایا! تو... صاحب اراده‌ی نافذی هستی که کسی بر تو چیره نشود.

«۶۳۳۷» خدایا! تو... صاحب اراده‌ی نافذی هستی که یاری نمی‌شوی.

«۶۳۳۸» خدایا! تو... صاحب اراده‌ی نافذی هستی که هم‌سخن نداری.

«۶۳۳۹» اوست صاحب اراده‌ی نافذ که دیده نمی‌شود.

«۶۳۴۰» تو آن صاحب اراده‌ی نافذی هستی که ستم نمی‌کند.

«۶۳۴۱» خدایا! تو... صاحب اراده‌ی نافذی هستی که یاری نمی‌شوی.

«۶۳۴۲» خداوند تبارک، یگانه‌ای است که شریکی نمی‌پذیرد و صاحب اراده‌ی نافذی که در برابرش مقاومت نمی‌شود.

«۶۳۴۳» تویی صاحب اراده‌ی نافذ بر هرچه در آسمان‌هاست، و صاحب اراده‌ی نافذ بر هرچه در زمین است و در آن دو جز تو کسی غلبه ندارد.

«۶۳۴۴» ای صاحب اراده‌ی نافذ بر همه آسمانیان و زمینیان، صاحب اراده‌ی نافذی جز تو در آن دو نیست.

﴿العِزَّةُ وَ الرَّفْعَةُ وَ الْعِزَّةُ﴾

﴿٦٣٤٥﴾ جَبَّارٌ عَظِيمٌ	﴿٢١٧٨﴾ يُمَجِّدُونَ جَبَّارًا عَظِيمًا؛
﴿٦٣٤٦﴾ جَبَّارٌ فِي سُلْطَانِهِ	﴿٠٨٠٠﴾ يَا جَبَّارَ فِي سُلْطَانِهِ؛
﴿٦٣٤٧﴾ جَبَّارٌ قَوِيٌّ	﴿٠٥٠٧﴾ تَوَحَّدْتَ إِلَهًا جَبَّارًا قَوِيًّا؛
﴿٦٣٤٨﴾ جَبَّارٌ لَا يَكَلِّمُ	﴿٠٨٠٠﴾ يَا جَبَّارَ لَا يَكَلِّمُ؛
﴿٦٣٤٩﴾ جَبَّارٌ لِأَعْدَائِهِ	﴿٠٨٠١﴾ يَا جَبَّارَ لِأَعْدَائِهِ؛
﴿٦٣٥٠﴾ ذُو الْجَبَرُوتِ	﴿٠٠٤٣﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوتِ؛
﴿٦٣٥١﴾ ذُو الْجَبَرُوتِ	﴿٠٠٠٢﴾ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوتِ؛
﴿٦٣٥٢﴾ ذُو الْجَبَرُوتِ	﴿٠٩٢٢﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْعِزَّةِ وَالْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوتِ؛
﴿٦٣٥٣﴾ ذُو الْجَبَرُوتِ وَ	﴿٠٠٤٣﴾ سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالْجَمَالَ تَبَارَكَتَ يَا ذَا الْجَبَرُوتِ وَ
الْجَلَالَ	الْجَلَالَ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛ ﴿٠٠٤٦﴾
﴿٦٣٥٤﴾ ذُو الْعِظَمَةِ وَ	﴿٠٠٤٦﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ وَالْعِظَمَةِ وَالْجَبَرُوتِ؛
الْجَبَرُوتِ	﴿٠٦٦٠﴾
﴿٦٣٥٥﴾ ذُو الْعُلَى وَالْجَبَرُوتِ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعُلَى وَالْجَبَرُوتِ؛
﴿٦٣٥٦﴾ ذُو الْقُدْرَةِ وَالْجَبَرُوتِ	﴿١٠٥٣﴾ سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْجَبَرُوتِ؛
﴿٦٣٥٧﴾ ذُو الْكِبَرِيَاءِ وَالْجَبَرُوتِ	﴿٠٧٦٣﴾ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالْكِبَرِيَاءِ وَالْعِظَمَةِ وَالْجَبَرُوتِ؛
﴿٦٣٥٨﴾ قَاهِرُ كُلِّ شَيْءٍ	﴿٠٧٦٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي قَهَرَ كُلَّ شَيْءٍ بِجَبَرُوتِهِ وَاسْتَوَلَى عَلَيْهِ
بِجَبَرُوتِهِ	بِقُدْرَتِهِ وَامْلَكَهُ بِعِزَّتِهِ؛ ﴿١٢٩٧﴾
﴿٦٣٥٩﴾ رَبُّ الْجَبَرُوتِ	﴿٢٢٠٣﴾ وَرَبَّ الْمَلَكُوتِ وَالْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوتِ؛
﴿٦٣٦٠﴾ الْمُتَجَبَّرِ	﴿٠٠٢٧﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمُتَجَبَّرِ؛
﴿٦٣٦١﴾ الْمُتَجَبَّرِ فِي مُلْكِهِ	﴿٠٦٦٠﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمُتَجَبَّرِ فِي مُلْكِهِ؛
﴿٦٣٦٢﴾ مُتَجَبَّرٍ	﴿٠٠٠٢﴾ يَا مُتَجَبَّرٍ؛
﴿٦٣٦٣﴾ جَابِلُ الْقُلُوبِ عَلَى	﴿٠٧٥٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ دَاحِي الْمَدْحُوتَاتِ وَدَاعِمِ الْمُسْمُوكَاتِ وَجَابِلِ الْقُلُوبِ
فِطْرَتِهَا	عَلَى فِطْرَتِهَا شَقِيَّهَا وَسَعِيدِهَا وَغَوِيَّهَا وَرَشِيدِهَا؛
٨-٣-٤- مجد: (أمجد، أولى من مُجَد، ذو التمجيد، ذو العرش المجيد، ذو المجد، ذو مجد،	
ماجد، مجيد، مُمَجَّد)	

«بزرگی و بلندمرتبگی و شکست‌ناپذیری»

- «۶۳۴۵» خدای صاحب اراده‌ی نافذ و عظیم را بزرگ می‌دارند.
- «۶۳۴۶» ای صاحب اراده‌ی نافذ در سلطنت خویش!
- «۶۳۴۷» درحالی‌که خدایی صاحب اراده‌ی نافذ و توانا هستی، یگانه‌ای.
- «۶۳۴۸» ای صاحب اراده‌ی نافذ که کسی با او هم‌سخن نمی‌شود!
- «۶۳۴۹» ای صاحب اراده‌ی نافذ بر دشمنان خویش!
- «۶۳۵۰» منزّه است خدایی که صاحب شکست‌ناپذیری و شکوه است.
- «۶۳۵۱» ای شکست‌ناپذیر باشکوه.
- «۶۳۵۲» منزّه است صاحب شکست‌ناپذیری و بزرگی و شکوه.
- «۶۳۵۳» ای صاحب شکست‌ناپذیری و زیبایی، تو پاک و منزّه‌ای! ای صاحب شکوه و بزرگی، تو جاودان و پر برکتی! ای پناه‌دهنده، ما را از آتش جهنّم‌رهایی بخش!
- «۶۳۵۴» ستایش مخصوص خدایی است که دارای فرمانروایی و ملکوت و بزرگی و شکوه است.
- «۶۳۵۵» منزّه است صاحب مرتبه‌ی بلند و شکوه.
- «۶۳۵۶» منزّه است خدای صاحب قدرت و شکوه.
- «۶۳۵۷» ای شکست‌ناپذیر و ای صاحب بزرگی و عظمت و شکوه.
- «۶۳۵۸» منزّه است خدایی که با شکوه خویش همه‌ی اشیاء را مغلوب خود قرار داد و به قدرت خویش بر آن‌ها مستولی شد و با شکست‌ناپذیری‌اش در اختیار خود درآورد.
- «۶۳۵۹» سوگند به پروردگار جهان فراماده، شکست‌ناپذیری و شکوه.
- «۶۳۶۰» ستایش مخصوص خداوندی که صاحب اراده‌ی نافذ است.
- «۶۳۶۱» ستایش مخصوص خدایی است... در حکومتش غلبه‌کننده است.
- «۶۳۶۲» ای چیره.
- «۶۳۶۳» ستایش از آن خداوندی است که گستراننده‌ی هر گسترده، نگهدارنده‌ی آسمان‌ها، استوارکننده‌ی دل‌ها بر فطرت‌های خویش - دل‌های رستگار و دل‌های شقاوت‌زده، دل‌های گمراه و دل‌های رشدیافته - است.
- ۴-۳-۸- والایی و شکوه: (والا ترین، سزاوارترین برای والایی، صاحب والایی، صاحب عرش والا، والا، والایی‌بخش)

﴿العِظْمَةُ وَ الرِّفْعَةُ وَ العِزَّةُ﴾

﴿٥٢٧﴾	اللَّهُ أَعْلَى وَ أَمَجَدُ؛	﴿٤٣٤٤﴾	أَمَجَدُ
﴿٥٠٤٧﴾	سُبْحَانَهُ مِنْ جَلِيلٍ مَا أَمَجَدُهُ؛	﴿٤٣٤٥﴾	أَمَجَدُ
﴿٥٠٢٨﴾	أَمَجَدُ وَ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ تُقَدَّرَ الْخَلَائِقُ كُلُّهُمْ عَلَى صِفَتِكَ؛	﴿٤٣٤٦﴾	أَمَجَدُ مِنْ أَنْ تُقَدَّرَ الْخَلَائِقُ كُلُّهُمْ عَلَى صِفَتِكَ
﴿٥٢٨﴾	مَا عَاقَبَ اللَّهُ عَبْدًا مُؤْمِنًا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا إِلَّا كَانَ أَجُودَ وَ أَمَجَدَ مِنْ أَنْ يَعُودَ فِي عِقَابِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ لَا سَتَرَ اللَّهُ عَلَى عَبْدٍ مُؤْمِنٍ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا وَ عِقَابَهُ إِلَّا كَانَ أَجُودَ وَ أَكْرَمَ مِنْ أَنْ يَعُودَ فِي عَقْوِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؛	﴿٤٣٤٧﴾	أَمَجَدُ مِنْ أَنْ يَعُودَ فِي عِقَابِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
﴿٥٢٨﴾	أَمَجَدُ مِنْ أَنْ يَعُودَ فِي عِقَابِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؛	﴿٤٣٤٨﴾	أَمَجَدُ مِنْ أَنْ يَعُودَ فِي عِقَابِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
﴿٥٢٨﴾	اللَّهُ أَمَجَدُ وَ أَجُودُ وَ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يَعُودَ فِي عَقْوِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؛	﴿٤٣٤٩﴾	أَمَجَدُ مِنْ أَنْ يَعُودَ فِي عَقْوِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
﴿٥٢٨﴾	أَمَجَدُ وَ أَكْرَمُ وَ أَجَلُّ وَ أَعَزُّ وَ أَعْلَى وَ أَكْبَرُ مِنْ أَنْ يُقَدَّرَ الْخَلَائِقُ كُلُّهُمْ عَلَى صِفَتِكَ؛	﴿٤٣٥٠﴾	أَمَجَدُ مِنْ أَنْ يُقَدَّرَ الْخَلَائِقُ كُلُّهُمْ عَلَى صِفَتِكَ
﴿٥٢٩﴾	يَا أَمَجَدَ مِنْ كُلِّ مَا جَدُ؛	﴿٤٣٥١﴾	أَمَجَدُ مِنْ كُلِّ مَا جَدُ
﴿٥٣٧٧﴾	الْحَمْدُ لِلَّهِ... أَوْلَى مِنْ عَظَمٍ وَ مُجْدٍ؛	﴿٤٣٥٢﴾	أَمَجَدُ مِنْ أَوْلَى مَنْ عَظَمَ وَ مُجْدٍ
﴿٥٣٧٢﴾	مَنْ مَاتَ فَلَيْلَهُ مَرَدُّهُ ذُو التَّمَجِيدِ؛	﴿٤٣٥٣﴾	ذُو التَّمَجِيدِ
﴿٥٣٧٢﴾	ذُو الْعَرْشِ الْمُجِيدِ؛ {البروج: ١٥}	﴿٤٣٥٤﴾	ذُو الْعَرْشِ الْمُجِيدِ
﴿٥٣٩﴾	يَا ذَا الْعَرْشِ الْمُجِيدِ؛	﴿٤٣٥٥﴾	ذُو الْعَرْشِ الْمُجِيدِ
﴿٥٣٧٢﴾	سُبْحَانَ مَنْ جَلَّ تَنَازُهُ وَ لَهُ الْمِدْحَةُ الْبَالِغَةُ فِي جَمِيعِ مَا يُشْنَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَجْدِ؛	﴿٤٣٥٦﴾	ذُو الْمَجْدِ
﴿١٢٤١﴾	سُبْحَانَ الَّذِي لَبَسَ الْمَجْدَ وَ تَكْرَّمُ بِهِ؛	﴿٤٣٥٧﴾	ذُو الْمَجْدِ
﴿٥١٤٢﴾	أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ذُو الْبَهَاءِ وَ الْمَجْدِ؛	﴿٤٣٥٨﴾	ذُو الْمَجْدِ
﴿٥١٤٥﴾	أَنْتَ الْمُتَعَزِّزُ الْفَرْدُ الْمُتَعَالِ ذُو الْمَجْدِ؛	﴿٤٣٥٩﴾	ذُو الْمَجْدِ
﴿٥٦٠٠﴾	يَا... ذَا الْعِزِّ وَ الْمَجْدِ؛	﴿٤٣٦٠﴾	ذُو الْمَجْدِ

«بزرگی و بلندمرتبه‌گی و شکست‌ناپذیری»

- «۶۳۶۴» خداوند از همه والاتر و بزرگوارتر است.
- «۶۳۶۵» منزّه است خدای باشکوهی که چه بزرگوار است.
- «۶۳۶۶» تو بزرگ‌تر و باشکوه‌تر و گرامی‌تر و شکست‌ناپذیرتر و بخشنده‌تر و عظیم‌تر و ارجمندتر و بزرگوارتر و گرامی‌تر از آن هستی که آفریدگان قادر به توصیف تو باشند.
- «۶۳۶۷» خداوند بنده‌ی مؤمنی را در این سرا مجازات ننماید مگر اینکه او سخاوتمندتر و بزرگوارتر از آن است که روز قیامت آن کیفر را تکرار کند. و همچنین پرده‌ی عفو بر کرده‌ی هیچ بنده مؤمنی در این دنیا نکشیده و او را نبخشیده جز آنکه بزرگوارتر و سخاوتمندتر و کریم‌تر از آن است که در روز قیامت دوباره از عفو و بخشش خود برگردد.
- «۶۳۶۸» خداوند بنده‌ی مؤمنی را در این سرا مجازات ننماید مگر اینکه او سخاوتمندتر و بزرگوارتر از آن است که روز قیامت آن کیفر را تکرار کند.
- «۶۳۶۹» خداوند بزرگوارتر، سخاوتمندتر و گرامی‌تر از آن است که مجازاتش را در روز قیامت دوباره کند.
- «۶۳۷۰» تو بزرگ‌تر و باشکوه‌تر و گرامی‌تر و شکست‌ناپذیرتر و بخشنده‌تر و عظیم‌تر و ارجمندتر و بزرگوارتر و گرامی‌تر از آن هستی که آفریدگان قادر به توصیف تو باشند.
- «۶۳۷۱» ای بزرگوارتر از هر بزرگوار!
- «۶۳۷۲» ستایش مخصوص خداوند است؛ شایسته‌ترین کسی که باید او را بزرگ و بزرگوار دانست.
- «۶۳۷۳» هر کس بمیرد بازگشتش به سوی اوست که صاحب ستایش.
- «۶۳۷۴» صاحب عرش و دارای مجد و عظمت است.
- «۶۳۷۵» ای صاحب عرش باعظمت.
- «۶۳۷۶» منزّه است خدایی که ستایش او باشکوه است و ستایش فراوان در تمامی آن چه شایسته‌ی بزرگواری است، از آن اوست.
- «۶۳۷۷» منزّه است خدایی که لباس بزرگی پوشید و با آن بزرگواری نمود.
- «۶۳۷۸» تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ صاحب جلوه و بزرگواری.
- «۶۳۷۹» تو شکست‌ناپذیر و یکتا و بلندمرتبه و بزرگواری.
- «۶۳۸۰» ای صاحب شکست‌ناپذیری و بزرگواری.

﴿العِزَّةُ وَ الرَّفْعَةُ وَ الْعِزَّةُ﴾

﴿٢٢٦١﴾	﴿٤٣٨١﴾
﴿٥٤٥﴾	﴿٤٣٨٢﴾
﴿٢٣٠٢﴾	﴿٤٣٨٣﴾
﴿٩٣٣﴾	﴿٤٣٨٤﴾
﴿٠٠٦٤﴾	﴿٤٣٨٥﴾
﴿٠٠٣٩﴾	﴿٤٣٨٦﴾
﴿٠١٦٢﴾	﴿٤٣٨٧﴾
﴿١٠٨٣﴾	﴿٤٣٨٨﴾
﴿٠٢٧٠﴾	﴿٤٣٨٩﴾
﴿٠٣٢١﴾	﴿٤٣٩٠﴾
﴿١١٠٠﴾	﴿٤٣٩١﴾
﴿٠٠٢٢﴾	﴿٤٣٩٢﴾
﴿٢٢٩١﴾	﴿٤٣٩٣﴾
﴿١٨١٥﴾	﴿٤٣٩٤﴾
﴿٠١٦١﴾	﴿٤٣٩٥﴾
﴿٠١٥٦﴾	﴿٤٣٩٦﴾
﴿٠٥٨٩﴾	﴿٤٣٩٧﴾
﴿٠٠١٠﴾	﴿٤٣٩٨﴾
﴿٠٢٢٦﴾	﴿٤٣٩٩﴾
﴿٠٠٣٩﴾	﴿٤٤٠٠﴾
﴿٠٠٣٠﴾	﴿٤٤٠١﴾
﴿١٨١٦﴾	﴿٤٤٠٢﴾

«بزرگی و بلندمرتبگی و شکست‌ناپذیری»

- «۶۳۸۱» ستایش خدایی را که صاحب... آفرینندگی و بزرگی و بلندمرتبگی و بزرگواری است.
- «۶۳۸۲» تو شکست‌ناپذیر و یکتا و بلندمرتبه و بزرگواری.
- «۶۳۸۳» صاحب بلندمرتبگی و بزرگواری.
- «۶۳۸۴» تو دارای بزرگواری برجسته‌ای.
- «۶۳۸۵» منزّه است آن فرمانروای دارای شکست‌ناپذیری بلندمرتبه و فرمانروایی والا و بزرگواری کامل.
- «۶۳۸۶» ای صاحب بزرگواری و والایی.
- «۶۳۸۷» تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ صاحب جلوه و بزرگواری و بزرگی و ستایش.
- «۶۳۸۸» منزّه است صاحب بزرگی و بزرگواری.
- «۶۳۸۹» منزّه است خداوندی که بزرگی را لباس خود قرار داد، و با آن بزرگواری خود را نمایاند.
- «۶۳۹۰» منزّه است خداوندی که با شکوه، بزرگی کرد و با آن بزرگواری خود را نمایانده است.
- «۶۳۹۱» زیرا تو صاحب نهایت نزدیکی به امیدواران و دارای بزرگواری آشکار برای درخواست‌کنندگانی.
- «۶۳۹۲» تو بزرگواری.
- «۶۳۹۳» تو بزرگواری و بخشنده.
- «۶۳۹۴» تو خدای بزرگوار پاینده‌ای هستی که نه گدایی تو را خسته می‌کند و نه عطایی از تو می‌کاهد.
- «۶۳۹۵» ستایش خدا را که یکتا، بی‌نیاز، بزرگوار؛ و بی‌همتا است.
- «۶۳۹۶» تو بزرگواری و بخشنده.
- «۶۳۹۷» ای خدای بزرگوار بخشنده.
- «۶۳۹۸» گواهی می‌دهم که او پروردگاری بزرگوار است.
- «۶۳۹۹» منزّه است بزرگواری که چقدر مهربان است.
- «۶۴۰۰» ای بزرگوار.
- «۶۴۰۱» تو بزرگوار و مهربانی.
- «۶۴۰۲» همانا تو بزرگوار و سخاوتمندی.

﴿العِظْمَةُ وَ الرَّفْعَةُ وَ الْعِزَّةُ﴾

- ﴿٤٠٣﴾ مَجْدُهُ لَا يَبْلَى مَجْدُهُ ﴿٤٠٣﴾ سُبْحَانَ الَّذِي لَا يَبْلَى مَجْدُهُ وَلَا يَعْثُرُ جَدَّهُ وَلَا يَزُولُ مُلْكُهُ وَلَا يَبْدَلُ قَوْلُهُ وَلَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ؛ {١٢٧١}
- ﴿٤٠٤﴾ الْمَجِيدُ ﴿٤٠٤﴾ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا إِنَّهُ... الْمَجِيدُ؛ {٠٠٤}
- ﴿٤٠٥﴾ الْمَجِيدُ ﴿٤٠٥﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَلِكِ الْمَجِيدِ؛ {٠٣٦٣}
- ﴿٤٠٦﴾ الْمَجِيدُ ﴿٤٠٦﴾ أَنْتَ... الْحَمِيدُ الْمَجِيدُ الْمُبْدِئُ الْمُعِيدُ؛ {٠٦٠٨}
- ﴿٤٠٧﴾ الْمَجِيدُ ﴿٤٠٧﴾ أَنَّهُ الْمَجِيدُ الْمَحْمُودُ فِي كُلِّ أَفْعَالِهِ؛ {١٨٧٨}
- ﴿٤٠٨﴾ الْمَجِيدُ ﴿٤٠٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَجِيدُ فَلَا تَبْلُغُ الْأَوْهَامُ كُلَّ شَأْنِهِ وَ مَجْدِهِ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿٤٠٩﴾ الْمَجِيدُ ﴿٤٠٩﴾ يَا مَجِيدُ أَنْتَ الْمَجِيدُ وَحْدَكَ لَا يَقُوتُكَ شَيْءٌ وَلَا يَتُودُّكَ شَيْءٌ؛ {٠٢٤٢}
- ﴿٤١٠﴾ مَجِيدٌ ﴿٤١٠﴾ قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ؛ {هود: ٧٣}
- ﴿٤١١﴾ مَجِيدٌ ﴿٤١١﴾ يَا مَجِيدُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٤١٢﴾ مَجِيدٌ لَا يَزُولُ ﴿٤١٢﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... حَمِيدًا لَمْ يَزَلْ مَحْمُودًا لَا يَزَالُ وَ مَجِيدًا لَا يَزُولُ؛ {٠٠١٠}
- ﴿٤١٣﴾ مَجِيدٌ لَمْ يَزَلْ ﴿٤١٣﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... مَجِيدًا لَمْ يَزَلْ؛ {٠٠٤٠}
- ﴿٤١٤﴾ مَجِيدٌ عَرْشُهُ ﴿٤١٤﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعَرْشِ الْمَجِيدِ؛ {١٣٦٨}
- ﴿٤١٥﴾ مُمَجِّدٌ ﴿٤١٥﴾ يَا مُمَجِّدُ؛ {٠٠٢٩}
- ٥-٣-٨- هَيْبَةُ: (أَهْيَبُ، ذُو الْمَهَابَةِ، مُهَابٌ، مُهَوَّبٌ، مُهَيَّبٌ، مُهَيَّبٌ، مُوقِعُ الْمَهَابَةِ)
- ﴿٤١٦﴾ أَهْيَبُ ﴿٤١٦﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَنْ هُوَ... أَغْلَبُ وَأَهْيَبُ؛ {٠٣٦٨}
- ﴿٤١٧﴾ ذُو الْمَهَابَةِ ﴿٤١٧﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْجَلَالِ وَالْمَهَابَةِ؛ {٠٦٦٠}
- ﴿٤١٨﴾ ذُو الْمَهَابَةِ ﴿٤١٨﴾ سُبْحَانَ ذِي الْإِحْسَانِ وَالْمَهَابَةِ؛ {٠٣٢٦}
- ﴿٤١٩﴾ ذُو الْمَهَابَةِ ﴿٤١٩﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْجَلَالِ وَالْبَهَاءِ وَالْمَهَابَةِ وَالْجَمَالِ؛ {٢٢٦١}
- ﴿٤٢٠﴾ ذُو الْمَهَابَةِ ﴿٤٢٠﴾ سُبْحَانَ ذِي الْإِحْسَانِ وَالْمَهَابَةِ؛ {٠٣٢٦}

«بزرگی و بلندمرتبگی و شکست‌ناپذیری»

«۶۴۰۳» منزّه است خدایی که بزرگواری‌اش کهنه نمی‌شود و بزرگی‌اش دچار لغزش نمی‌شود، و فرمانروایی‌اش زوالی ندارد، و کلامش تغییر نمی‌کند، و حکمش تبدیل نمی‌شود، و حکم از آن اوست، و به سوی او بازگردانده می‌شوند.

«۶۴۰۴» برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها مجید به معنای بزرگوار است.

«۶۴۰۵» منزّه است خدایی که فرمانروای بزرگواری است.

«۶۴۰۶» تویی ستوده، بزرگوار، آغازگر و بازگرداننده.

«۶۴۰۷» او در تمامی کردارش بزرگوار و ستوده است.

«۶۴۰۸» معبودی نیست جز خدای بزرگوار که وهم و پندارها به مقام و بزرگواری او نرسند.

«۶۴۰۹» ای بزرگوار! تو به تنهایی بزرگوار هستی. چیزی از دستت نمی‌رود و چیزی تو را خسته نمی‌کند.

«۶۴۱۰» گفتند: «آیا از فرمان خدا تعجب می‌کنی؟! این رحمت خدا و برکاتش بر شما خانواده است چرا که او ستوده و والاست!»

«۶۴۱۱» ای بزرگوار.

«۶۴۱۲» ستایش خدایی را که... ستوده‌ای است جاودان، ستایش‌شونده‌ای دائمی بزرگواری نابودنشده.

«۶۴۱۳» ستایش مخصوص خداوندی است که... بزرگواری‌اش ثابت و پیوسته است.

«۶۴۱۴» منزّه است صاحب عرش باعظمت.

«۶۴۱۵» ای بزرگ‌دارنده!

۵-۳-۸- هیبت و شکوه: (با هیبت‌ترین، صاحب هیبت، باهیبت، هیبت‌انگیز، هیبت‌بخش، قراردهنده‌ی هیبت)

«۶۴۱۶» خدایا! از تو درخواست می‌کنم ای آن که او... چیره‌تر و باهیبت‌تر است.

«۶۴۱۷» ستایش مخصوص خدایی است که صاحب... شکوه و هیبت است.

«۶۴۱۸» منزّه است صاحب احسان و هیبت.

«۶۴۱۹» ستایش خدایی را که صاحب... شکوه و درخشش و هیبت و زیبایی است.

«۶۴۲۰» منزّه است صاحب احسان و هیبت.

﴿العِزَّةُ وَالرِّفْعَةُ وَالْعِزَّةُ﴾

- ﴿٤٢١﴾ ذُو الْمَهَابَةِ وَالْجَمَالِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْمَهَابَةِ وَالْجَمَالِ؛ {٠٤٠٠}
- ﴿٤٢٢﴾ مُهَابٌ لَشِدَّةِ سُلْطَانِهِ ❖ يَا مُهَاباً لَشِدَّةِ سُلْطَانِهِ؛ {١٢٤٢}
- ﴿٤٢٣﴾ مُهَوَّبٌ ❖ يَا مُهَوَّبٌ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٤٢٤﴾ مُهَيْبٌ لَشِدَّةِ سُلْطَانِهِ ❖ يَا مُهَيْباً لَشِدَّةِ سُلْطَانِهِ؛ {٠٠٥٩}
- ﴿٤٢٥﴾ مُهَيْبٌ ❖ يَا مُهَيْبٌ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٤٢٦﴾ مَنْ أَوْقَعَ الْمَهَابَةَ وَ ❖ سُبْحَانَ مَنْ أَوْقَعَ الْمَهَابَةَ وَالْمَخَافَةَ فِي قُلُوبِ عِبَادِهِ مِنِّي؛
- الْمَخَافَةَ فِي قُلُوبِ عِبَادِهِ مِنِّي {٠٠٣٣}
- ٤-٣-٨- سطوة: (سطوة)
- ﴿٤٢٧﴾ سَطَوْتُهُ فِي الْأَرْضِ ❖ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْأَرْضِ سَطَوْتُهُ؛ {١٢٤٨}
- ﴿٤٢٨﴾ سَطَوْتُهُ فِي السَّمَاءِ ❖ سُبْحَانَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ سَطَوْتُهُ؛ {٠٠٢٧}

«بزرگی و بلندمرتبگی و شکست‌ناپذیری»

«۶۴۲۱» ستایش مخصوص خدایی است که دارنده‌ی... بزرگی و زیبایی است.

«۶۴۲۲» ای آن که به خاطر نهایت قدرتش پر اُبهت گشته است.

«۶۴۲۳» ای باهیت!

«۶۴۲۴» ای هیبت‌انگیز به خاطر قدرت بسیارش.

«۶۴۲۵» ای هیبت‌بخش.

«۶۴۲۶» منزّه است کسی که بیم و ترس مرا در دل بندگانش انداخت.

۶-۳-۸- عظمت و اقتدار

«۶۴۲۷» منزّه است خدایی که عظمتش در زمین است.

«۶۴۲۸» منزّه است خدایی که اقتدار او در آسمان است.

الفصل التاسع: السُّلْطَانُ وَ الْمُلْكُ

٩-١- سلطنة، تسخير، هيمنة، إستطالة، إستيلاء، قيام، إحاطة، إطلال، إضلال

٩-١-١- سلطنة: (أَقْوَى سلطانا، أَكْبَرُ سُلْطَانًا، ذو السلطان، سلطان، مُتَسَلِّط، مُسَلَّط)

﴿٤٢٩﴾ أَقْوَى سُلْطَان	﴿٣٩٤﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... أَقْوَى سُلْطَانًا؛
﴿٤٣٠﴾ أَكْبَرُ سُلْطَان	﴿٧٤﴾ اللَّهُ أَكْبَرُ وَأَكْبَرُ سُلْطَانًا؛
﴿٤٣١﴾ ذُو السُّلْطَان	﴿١٢٨٤﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَالسُّلْطَانِ؛
﴿٤٣٢﴾ ذُو السُّلْطَان	﴿٤٤﴾ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالسُّلْطَانِ؛
﴿٤٣٣﴾ ذُو السُّلْطَان	﴿٣٩﴾ يَا ذَا الْعِظَمَةِ وَالسُّلْطَانِ؛
﴿٤٣٤﴾ ذُو السُّلْطَانِ الشَّامِخِ	﴿٨٠٠﴾ يَا ذَا السُّلْطَانِ الشَّامِخِ؛
﴿٤٣٥﴾ ذُو السُّلْطَانِ الْمُتَمَتِّعِ	﴿١٠٦١﴾ يَا ذَا السُّلْطَانِ الْمُتَمَتِّعِ بِغَيْرِ أَعْوَانٍ وَلَا جُنُودٍ؛
﴿٤٣٦﴾ قَوِيٌّ فِي سُلْطَانِهِ	﴿٨٨٣﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ فِي سُلْطَانِهِ قَوِيٌّ؛
﴿٤٣٧﴾ ذُو السُّلْطَانِ	﴿٩٥٧﴾ يَا ذَا الْقُدْرَةِ وَالسُّلْطَانِ؛
﴿٤٣٨﴾ ذُو السُّلْطَانِ	﴿٢٠٠٢﴾ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالسُّلْطَانِ؛
﴿٤٣٩﴾ ذُو السُّلْطَانِ	﴿٤٤﴾ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالسُّلْطَانِ؛
﴿٤٤٠﴾ ذُو السُّلْطَانِ	﴿٧٩٢﴾ ذُو الْعِزَّةِ الشَّامِخِ وَالسُّلْطَانِ الْبَازِخِ؛
﴿٤٤١﴾ ذُو السُّلْطَانِ	﴿٥٧﴾ يَا ذَا السُّلْطَانِ الَّذِي لَا يَذِلُّ؛
﴿٤٤٢﴾ ذُو السُّلْطَانِ	﴿١٨٥﴾ يَا ذَا السُّلْطَانِ الَّذِي لَا يَرَامُ؛
﴿٤٤٣﴾ ذُو السُّلْطَانِ	﴿٣٠﴾ لَا إِلَهَ مَعْبُودَ مَعَكَ ذُو السُّلْطَانِ الَّذِي لَا يُضَامُ؛
﴿٤٤٤﴾ ذُو السُّلْطَانِ الْعَظِيمِ	﴿١٠٠٢﴾ يَا ذَا الْعَرْشِ الْكَرِيمِ وَالسُّلْطَانِ الْعَظِيمِ؛

فصل ۹: فرمانروایی و پادشاهی

۹-۱- فرمانروایی، در اختیار داشتن، تسلط، قدرت غالب، تسلط، اشراف، در برداشتن، فراگیری، سایه افکندن
۹-۱-۱- فرمانروایی: (پرتوان ترین و بزرگ ترین در فرمانروایی، صاحب فرمانروایی، فرمانروا، چیره و مسلط)

﴿۶۴۲۹﴾ خدایا! سلطه‌ات پرتوان‌ترین است.

﴿۶۴۳۰﴾ خداوند بزرگ‌ترین است و فرمانروایی‌اش نیز از همه بزرگ‌تر.

﴿۶۴۳۱﴾ منزّه است شکست‌ناپذیر و صاحب فرمانروایی است.

﴿۶۴۳۲﴾ ای شکست‌ناپذیر و ای فرمانروا.

﴿۶۴۳۳﴾ ای صاحب بزرگی و چیرگی.

﴿۶۴۳۴﴾ ای صاحب سلطه و قدرت والا!

﴿۶۴۳۵﴾ ای صاحب سلطه و قدرت بازدارنده بدون یاران و سپاهیان!

﴿۶۴۳۶﴾ منزّه است خدایی که در فرمانروایی‌اش توانمند است.

﴿۶۴۳۷﴾ ای صاحب قدرت و سلطه!

﴿۶۴۳۸﴾ ای صاحب شکست‌ناپذیری و قدرت.

﴿۶۴۳۹﴾ ای شکست‌ناپذیر و ای فرمانروا.

﴿۶۴۴۰﴾ صاحب شکست‌ناپذیری بلندمرتبه و سلطنت والا.

﴿۶۴۴۱﴾ ای دارای سلطنتی که رام نمی‌شود.

﴿۶۴۴۲﴾ ای دارنده فرمانروایی که بدان دست نمی‌یابند.

﴿۶۴۴۳﴾ معبودی با تو نیست، توانمندی هستی که به او ستم نمی‌شود.

﴿۶۴۴۴﴾ ای صاحب عرش باکرامت و فرمانروایی بزرگ.

﴿السُّلْطَانُ وَالْمَلِكُ﴾

- ﴿٤٣٥﴾ ذُو السُّلْطَانِ الْفَاخِرِ ❖ يَا اللَّهُ ذُو السُّلْطَانِ الْفَاخِرِ الَّذِي لَا يُطِيقُ الْاَلْسَنُ وَصْفَ آلَائِهِ وَتَنَائِهِ؛ {٥٨٩}
- ﴿٤٣٦﴾ ذُو السُّلْطَانِ الْقَدِيمِ ❖ اللَّهُمَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ذُو السُّلْطَانِ الْقَدِيمِ؛ {١٠٦٠}
- ﴿٤٣٧﴾ ذُو السُّلْطَانِ الْمُمْتَنِعِ ❖ اللَّهُمَّ... يَا ذَا السُّلْطَانِ الْمُمْتَنِعِ بَغِيرِ جُنُودٍ وَلَا أَعْوَانٍ؛ {٠٠٢١}
- ﴿٤٣٨﴾ ذُو السُّلْطَانِ الْمَنِيعِ ❖ اللَّهُ أَكْبَرُ ذُو السُّلْطَانِ الْمَنِيعِ؛ {٥٤٥}
- ﴿٤٣٩﴾ ذُو السُّلْطَانِ ❖ سُبْحَانَ ذِي السُّلْطَانِ وَالْقُدْرَةِ؛ {٠٣٢٦}
- ﴿٤٤٠﴾ السُّلْطَانِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... عَظِيمِ السُّلْطَانِ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿٤٤١﴾ السُّلْطَانُ ❖ أَنْتَ السُّلْطَانُ وَأَنَا الْمُمْتَحَنُ؛ {٠٢٦٩}
- ﴿٤٤٢﴾ السُّلْطَانُ الْبَاذِخُ ❖ سُبْحَانَ الْمَلِكِ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ وَالسُّلْطَانِ الْبَاذِخِ؛ {٠٠٦٤}
- ﴿٤٤٣﴾ السُّلْطَانُ الَّذِي لَا يُغْلَبُ ❖ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ... السُّلْطَانُ الَّذِي لَا يُغْلَبُ؛ {٠٤٤٦}
- ﴿٤٤٤﴾ السُّلْطَانُ الشَّامِخُ ❖ اللَّهُمَّ لَكَ الْمَنْ الْقَدِيمُ وَالسُّلْطَانُ الشَّامِخُ؛ {٠٠١٧}
- ﴿٤٤٥﴾ السُّلْطَانُ الْعَزِيزُ ❖ رَبَّنَا لَكَ... السُّلْطَانُ الْعَزِيزُ الَّذِي لَا يُضَامُ؛ {٠٩١٥}
- ﴿٤٤٦﴾ سُلْطَانِ ❖ يَا سُلْطَانِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٤٤٧﴾ سُلْطَانُ الْأَرْضِ ❖ يَا سُلْطَانَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠١٣٥}
- ﴿٤٤٨﴾ سُلْطَانُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ❖ يَا سُلْطَانَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠٠٥٠}
- ﴿٤٤٩﴾ سُلْطَانُكَ أَجَلُ ❖ اللَّهُمَّ... سُلْطَانُكَ أَجَلٌ مِنْ كُلِّ سُلْطَانٍ؛ {٠٧٣٤}
- ﴿٤٥٠﴾ سُلْطَانُكَ أَجَلٌ وَ ❖ اللَّهُمَّ يَدُكَ فَوْقَ كُلِّ يَدٍ وَعِزَّتُكَ أَعَزُّ مِنْ كُلِّ عِزَّةٍ وَقُوَّتُكَ أَقْوَى مِنْ كُلِّ قُوَّةٍ وَسُلْطَانُكَ أَجَلٌ وَأَمْنٌ مِنْ كُلِّ سُلْطَانٍ؛ {٠٣٦٦}
- ﴿٤٥١﴾ سُلْطَانُكَ فِي الْأَرْضِ ❖ اللَّهُمَّ... سُلْطَانُكَ فِي الْأَرْضِ كَسُلْطَانِكَ فِي السَّمَاءِ؛ {١٤٥٧}
- ﴿٤٥٢﴾ سُلْطَانُكَ قَدِيمِ ❖ سُلْطَانُكَ قَدِيمِ؛ {٠٠٠٨}
- ﴿٤٥٣﴾ سُلْطَانُكَ لَا يَنْقَضِي ❖ فَأَنْتَ الْوَاحِدُ الْأَبَدُ وَمُلْكُكَ سَرْمَدٌ وَسُلْطَانُكَ لَا يَنْقَضِي لَا لَكَ زَوَالٌ؛ {٠٠٠٨}
- ﴿٤٥٤﴾ سُلْطَانُهُ فِي النَّارِ ❖ سُبْحَانَ الَّذِي فِي النَّارِ سُلْطَانُهُ؛ {١٢٦٨}
- ﴿٤٥٥﴾ سُلْطَانُهُ فِي جَهَنَّمَ ❖ سُبْحَانَ الَّذِي فِي جَهَنَّمَ سُلْطَانُهُ؛ {٠٠٩١}
- ﴿٤٥٦﴾ الْمُسَلِّطُ بِقُوَّتِهِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُسَلِّطِ بِقُوَّتِهِ؛ {٠٠٢٢}

«فرمانروایی و پادشاهی»

«۶۴۴۵» ای خدای صاحب سلطه‌ی برجسته‌ای که زبان‌ها را یارای وصف نعمات و ستایش او نیست.

«۶۴۴۶» خدایا، خدایی جز تو که بلندمرتبه و بزرگی وجود ندارد، تو که صاحب قدرت دیرینی.

«۶۴۴۷» خدایا! ای صاحب چیرگی بازدارنده بدون هیچ لشکر و هیچ یاور.

«۶۴۴۸» خداوند بزرگ‌تر است، صاحب فرمانروایی دست‌نیافتنی.

«۶۴۴۹» منزّه است صاحب فرمانروایی و قدرت.

«۶۴۵۰» ستایش خدای راست که سلطنتش با عظمت است.

«۶۴۵۱» تو فرمانروایی و من مورد امتحان.

«۶۴۵۲» منزّه است آن فرمانروای دارای شکست‌ناپذیری بلندمرتبه و فرمانروایی والا.

«۶۴۵۳» منزّه‌ی تو، معبودی جز تو نیست... فرمانروایی که شکست نمی‌خورد.

«۶۴۵۴» خدایا! برای توست نعمت دیرین و فرمانروایی بلند.

«۶۴۵۵» پروردگارا! فرمانروایی شکست‌ناپذیری که نمی‌تواند به آن جفا شود، از آن توست.

«۶۴۵۶» ای پادشاه.

«۶۴۵۷» ای پادشاه آسمان‌ها و زمین.

«۶۴۵۸» ای پادشاه آسمان‌ها و زمین.

«۶۴۵۹» بارخدا... فرمانروایی تو باشکوه‌تر از همه‌ی سلطنت‌هاست.

«۶۴۶۰» خدایا، دست تو بالاتر از هر دستی است، و شکست‌ناپذیری تو از هر توانمندی

دیگری فراتر است، و توان تو از هر توانی بالاتر، و فرمانروایی تو از هر فرمانروایی‌ای باشکوه‌تر و بازدارنده‌تر است.

«۶۴۶۱» خدایا! سلطه‌ی تو در زمین مانند سلطه‌ی تو در آسمان است.

«۶۴۶۲» فرمانروایی‌ات، دیرین است.

«۶۴۶۳» پس تو یکتای جاودان هستی و فرمانروایی‌ات، دائم است و سلطه‌ات از بین نمی‌رود،

نابودی نداری و حکومتت پایان نمی‌پذیرد.

«۶۴۶۴» منزّه است خدایی که سلطه‌اش در آتش است.

«۶۴۶۵» منزّه است کسی که سلطه‌اش در جهنّم است.

«۶۴۶۶» ستایش مخصوص خداوندی است که... بر نیروی خویش چیره است.

﴿السُّلْطَانُ وَالْمَلِكُ﴾

- ﴿٤٦٧﴾ الْمُسْلَطُ بِمَا فِي يَدَيْهِ ﴿٠٠٥٩﴾ يَا اللَّهُ الْمَانِعُ بِقُدْرَتِهِ خَلْقَهُ وَالْمَالِكُ بِهَا سُلْطَانُهُ وَالْمُسْلَطُ بِمَا فِي يَدَيْهِ؛ {٠٢٤٣} يَا مُسْلَطًا بَلَا ضَعْفٍ مِنْ سُلْطَانِهِ ﴿٤٦٨﴾ مُسْلَطٌ بَلَا ضَعْفٍ مِنْ سُلْطَانِهِ ﴿٤٦٩﴾ مُسْلَطُ الرِّيحِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ ﴿٤٧٠﴾ مُسْلَطُ نَقَمِهِ عَلَى أَعْدَائِهِ
- ﴿٠٩٥٥﴾ مُسْلَطُهَا عَلَى مَنْ يَشَاءُ ﴿٠٠٥٩﴾ يَا مُسْلَطُ نَقَمِهِ عَلَى أَعْدَائِهِ بِالْخِذْلَانِ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْأَعْدَابِ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ؛ {٠٠٥٩}

٢-٩- تسخير: (مُسَخَّر)

- ﴿٤٧١﴾ مُسَخَّرٌ ﴿٠٠٣٩﴾ يَا مُسَخَّرُ ﴿٤٧٢﴾ مُسَخَّرُ الْإِنْسِ ﴿٤٧٣﴾ مُسَخَّرُ الْجِبَالِ ﴿٤٧٤﴾ مُسَخَّرُ الرِّيحِ ﴿٤٧٥﴾ مُسَخَّرُ السَّحَابِ ﴿٠٨٧٢﴾ يَا مُسَخَّرُ... الْإِنْسِ لِعَبْدِكَ سُلَيْمَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ؛ {٠٣٢٢} يَا... مُسَخَّرُ الْجِبَالِ مَعَهُ يُسَبِّحُنَ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ؛ {٠٣٢٢} أَنْتَ مُسَخَّرُ الرِّيحِ لِسُلَيْمَانَ؛ {٠٠٨٢} اللَّهُمَّ رَبَّ الْأَرْبَابِ وَمُسَبِّبَ الْأَسْبَابِ وَمَالِكَ الرِّقَابِ وَمُسَخَّرِ السَّحَابِ؛ {٠٨٧٢} ﴿٤٧٦﴾ مُسَخَّرُ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ ﴿٠٠٤٠﴾ فَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ مَالِكُ الْأَمْلاكِ وَمُفْلِكُ الْأَفْلاكِ وَمُسَخَّرُ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ؛ {٠٠٤٠} ﴿٤٧٧﴾ مُسَخَّرُ الطَّيْرِ وَالْهَوَامِّ وَالرِّيَّاحِ ﴿٠٣٢٢﴾ لِعَبْدِكَ سُلَيْمَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ؛ {٠٣٢٢} فَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ... مَالِكُ الْأَمْلاكِ وَمُفْلِكُ الْأَفْلاكِ وَمُسَخَّرُ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ؛ {٠٠٤٠} ﴿٤٧٨﴾ مُسَخَّرُ النُّجُومِ ﴿٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ الَّذِي بَعِزَّتْهُ رَفَعَ السَّمَاءَ وَوَضَعَ الْأَرْضَ وَنَصَبَ الْجِبَالَ وَسَخَّرَ النُّجُومَ؛ {٠٣٢٦} ﴿٤٨٠﴾ مُسَخَّرُ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ فِي الْأَفْلاكِ ﴿٠٠١٠﴾ كُلُّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى؛ {٠٠١٠} ﴿٤٨١﴾ مَنْ سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَنْ سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ؛ {١٤١٥}

«فرمانروایی و پادشاهی»

«۶۴۶۷» ای خدایی که به قدرت خویش آفریدگان را بازمی‌داری و بدان چیره‌بودن خود را در اختیار داری و بر آنچه در دستان توست، مسلطی.

«۶۴۶۸» ای چیره‌ای که فرمانروایی‌اش بدون ضعف است.

«۶۴۶۹» او آفریننده و حرکت‌دهنده‌ی باد است؛ هرگاه خواست آن را حرکت می‌دهد و هرگاه خواست آن را باز می‌دارد و بر هر کس خواست، مسلط می‌کند.

«۶۴۷۰» ای چیره‌کننده‌ی انتقام خویش بر دشمنانش با خواری آن‌ها در دنیا و عذابشان در آخرت.

۲-۱-۹- در اختیار گرفتن و رام کردن: (در اختیار گیرنده)

«۶۴۷۱» ای تسخیرکننده.

«۶۴۷۲» ای به تسخیر درآورنده‌ی انسان‌ها برای بنده‌ات حضرت سلیمان علیه السلام.

«۶۴۷۳» ای رام‌کننده‌ی کوه‌ها برای داود علیه السلام درحالی که همراه با او صبح‌ها و عصرها به تنزیه می‌پرداختند.

«۶۴۷۴» تو باد را به تسخیر سلیمان درآوردی.

«۶۴۷۵» خدایا، ای پروردگار پروردگاران؛ ای سبب‌ساز همه‌ی سبب‌ها، ای صاحب اختیار انسان‌ها، ای تسخیرکننده‌ی ابرها.

«۶۴۷۶» اوست خدایی که جز او خدایی نیست... مالک فرمانروایان و گرداننده‌ی افلاک و تسخیرکننده‌ی خورشید و ماه.

«۶۴۷۷» ای به تسخیر درآورنده‌ی پرندگان، حشرات، بادها، جنیان و انسان‌ها برای بنده‌ات حضرت سلیمان علیه السلام.

«۶۴۷۸» اوست خدایی که جز او خدایی نیست... مالک فرمانروایان و گرداننده‌ی افلاک و تسخیرکننده‌ی خورشید و ماه.

«۶۴۷۹» منزّه است خدایی که به شکست‌ناپذیری‌اش آسمان را برپا داشت و زمین را پایین نهاد، و کوه‌ها را استوار ساخت و ستارگان را به تسخیر درآورد.

«۶۴۸۰» گواهی می‌دهم که او خداوندی است که... تسخیرکننده‌ی خورشید و ماه در آسمان‌هاست و هر یک تا مهلت خاصی در حرکت خواهند بود.

«۶۴۸۱» منزّه است خدایی است که این وسیله‌ی سواری را مستخرّ ما ساخت و گرنه ما توان آن را نداشتیم.

«السُّلْطَانُ وَ الْمَلِكُ»

٩-١-٣- هيمنة: (مُهَيِّمِن)

﴿٤٨٢﴾ الْمُهِيمِنُ ﴿٤٨٣﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيِّمِنُ

الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ؛ {الحشر: ٢٣}

﴿٤٨٣﴾ الْمُهِيمِنُ ﴿٤٨٤﴾ إِنَّهُ... الْمُهِيمِنُ؛ {٠٠٠٤}

﴿٤٨٤﴾ الْمُهِيمِنُ الْجَبَّارُ ﴿٤٨٥﴾ بِسْمِ... الْمُهِيمِنِ الْجَبَّارِ؛ {٠٠٤٤}

﴿٤٨٥﴾ الْمُهِيمِنُ الْقُدُّوسُ ﴿٤٨٦﴾ سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْمُبِينِ الْمُهِيمِنِ الْقُدُّوسِ؛ {٠٠٤٣}

﴿٤٨٦﴾ الْمُهِيمِنُ عَلَى سِرِّ ﴿٤٨٧﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمُهِيمِنِ عَلَى سِرِّ اجْتِرَاحِ كُلِّ جَارِحَةٍ وَ تَخَاطِرِ

اجْتِرَاحِ كُلِّ جَارِحَةٍ ﴿٤٨٨﴾ خَاطِرٍ وَ تَقَلُّبِ قَلْبٍ؛ {١٤٨٣}

﴿٤٨٧﴾ مُهِيمِنٌ ﴿٤٨٨﴾ يَا مُهِيمِنُ؛ {٠٠٣٩}

﴿٤٨٨﴾ مُهِيمِنُ الْخَلْقِ ﴿٤٨٩﴾ خَالِقُ الْخَلْقِ وَ مُصْطَفِيهِ وَ مُهِيمِنُهُ؛ {٠٦٧٨}

٩-١-٤- إِسْطِطَالَةٌ: (مُسْتَطِيلُ الْقُدْرَةِ)

﴿٤٨٩﴾ مُسْتَطِيلُ الْقُدْرَةِ ﴿٤٩٠﴾ يَا مُسْتَطِيلَ الْقُدْرَةِ؛ {٠٠٢٩}

٩-١-٥- إِسْتِيْلَاءٌ: (مُسْتَوَلِي)

﴿٤٩٠﴾ الْمُسْتَوَلِي ﴿٤٩١﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي قَهَرَ كُلَّ شَيْءٍ بِجَبَرُوتِهِ وَ اسْتَوَلَى عَلَيْهِ

بِقُدْرَتِهِ وَ مَلَكُهُ بِعِزَّتِهِ؛ {١٢٩٧}

﴿٤٩١﴾ الْمُسْتَوَلِي عَلَى الْمَجْدِ ﴿٤٩٢﴾ إِنَّكَ وَلِيُّ الْحَمْدِ وَ الْمُسْتَوَلِي عَلَى الْمَجْدِ؛ {٠٠٧٥}

﴿٤٩٢﴾ مُسْتَوَلِي عَلَى عَرْشِهِ ﴿٤٩٣﴾ هُوَ مُسْتَوَلِي عَلَى عَرْشِهِ؛ {١٩٤٥}

﴿٤٩٣﴾ مُسْتَوَلٍ عَلَى سُلْطَانِهِ ﴿٤٩٤﴾ يَا مُسْتَوَلِيًّا عَلَى سُلْطَانِهِ؛ {٠٠٢٩}

﴿٤٩٤﴾ مُسْتَوَلٍ عَلَى الْعَرْشِ ﴿٤٩٥﴾ مُسْتَوَلٍ عَلَى الْعَرْشِ؛ {١٩٤٣}

٩-١-٦- قِيَامٌ: (الْقَائِمُ عَلَى عَرْشِكَ، الْقَائِمُ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ)

﴿٤٩٥﴾ الْقَائِمُ عَلَى عَرْشِكَ ﴿٤٩٦﴾ أَنْتَ اللَّهُ الْقَائِمُ عَلَى عَرْشِكَ أَبَدًا أَحَاطَ بِصَرْكِ بِجَمِيعِ

الْخَلْقِ؛ {٠٦٧٨}

﴿٤٩٦﴾ الْقَائِمُ ﴿٤٩٧﴾ يَا حَيُّ مُخَيِّ الْمَوْتَى وَ مُمِيتَ الْأَحْيَاءِ الْقَائِمُ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ

بِمَا كَسَبَتْ؛ {١٠٩٦}

﴿٧٨٤﴾

«فرمانروایی و پادشاهی»

۳-۱-۹- مسلط

«۶۴۸۲» و خدایی است که معبودی جز او نیست، حاکم و مالک اصلی اوست، از هر عیب منزّه است، به کسی ستم نمی‌کند، امنیّت بخش است، مراقب همه چیز است، قدرتمندی شکست‌ناپذیر که با اراده نافذ خود هر امری را اصلاح می‌کند، و شایسته عظمت است خداوند منزّه است از آنچه شریک برای او قرار می‌دهند!

«۶۴۸۳» برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها نگهبان است.

«۶۴۸۴» به نام نگهدارنده‌ی صاحب اراده‌ی نافذ.

«۶۴۸۵» منزّه است فرمانروایی که حق آشکار، نگهدارنده‌ی همه‌چیز، توانمند شکست‌ناپذیر و از هر عیبی منزّه است.

«۶۴۸۶» ستایش خدایی را که... نگهبان اسرار انجام اعمال توسط اندام‌ها و نیز خطرات افکار و دگرگونی دل‌هاست.

«۶۴۸۷» ای چیره بر همه.

«۶۴۸۸» آفریننده‌ی آفریدگان و برگزیننده و محافظ آن‌ها.

۴-۱-۹- صاحب قدرت غالب

«۶۴۸۹» ای صاحب قدرت غالب!

۵-۱-۹- مسلط

«۶۴۹۰» منزّه است خدایی که با شکوه خویش همه‌ی اشیاء را مغلوب خود قرار داد و به قدرت خویش بر آن‌ها مستولی شد و با شکست‌ناپذیری‌اش در اختیار خود درآورد.

«۶۴۹۱» تو صاحب ستایش و سپاسی و بر بزرگواری اشراف داری.

«۶۴۹۲» او بر عرش خود سیطره دارد.

«۶۴۹۳» ای چیره بر حکومتش!

«۶۴۹۴» او بر عرش تسلط دارد.

۶-۱-۹- ایستاده و مشرف بر عرش و بر هرکس و بر هر چیز

«۶۴۹۵» تو خداوندی هستی که تا ابد بر عرشت ایستاده‌ای و چشمانت بر تمامی آفریدگان احاطه دارد.

«۶۴۹۶» ای زنده‌ای که زنده‌کننده‌ی مردگان و میراننده‌ی زندگانی، که بر هر شخصی به آنچه کرده، مراقب است.

﴿السُّلْطَانُ وَالْمَلِكُ﴾

﴿٤٩٧﴾ الْقَائِمُ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ ﴿٤٩٨﴾ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْقَائِمُ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ﴿٤٩٩﴾ كَسَبَتْ يَا اللَّهُ: {٠١٣٥}

﴿٤٩٨﴾ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ ﴿٤٩٩﴾ يَا قَائِمُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ ﴿٥٠٠﴾

﴿٤٦٩﴾ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ ﴿٤٧٠﴾ أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ؛ {الرعد: ٣٣}

٧-١-٩- إحاطة: (مُحيط)

﴿٦٥٠﴾ الْمَحِيطُ ❁ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا

إِنَّه... الْمُحِيطُ؛ {٠٠٠٤}

﴿٦٥٠﴾ الْمُحِيطُ الَّذِي لَا يَلْهُو سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ... الْمُحِيطُ الَّذِي لَا يَلْهُو؛ {٠٦٤٦}

﴿٦٥٠﴾ الْمُحِيطُ بِكُلِّ سَرِيرَةٍ ﴿٦٥١﴾ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْمُحِيطِ بِكُلِّ سَرِيرَةٍ؛ {٠٠٦٤}

﴿٤٥.٣﴾ الْمُحِيطُ بِكُلِّ شَيْءٍ ﴿٥﴾ أَنْتَ اللَّهُ... الْمُحِيطُ بِكُلِّ شَيْءٍ؛ {١٥.٠}

﴿٤٥٠٤﴾ الْمُحِيطُ بِكُلِّ شَيْءٍ ﴿٥﴾ وَالْمُحِيطُ بِكُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٢٧}

﴿٦٥٥﴾ الْمَحِيطُ بِكُلِّ شَيْءٍ ۖ ﴿٦٥٦﴾ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْمَحِيطِ بِكُلِّ شَيْءٍ ۖ وَلَا يُحِيطُ بِهِ شَيْءٌ ۚ وَهُوَ

بِکُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ؛ {۱۸۹۷}

﴿٥٠٠﴾ بَٰكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ﴿٥٠١﴾ أَلَا إِنَّهُمْ فِي مَرِئَةٍ مِّنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ﴿٥٠٢﴾ {فصلت: ٥٤}

﴿٦٥٠٧﴾ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا ۖ وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

مُحِيطًا؛ {النساء: ۱۲۶}

﴿٤٥٠﴾ بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٥١﴾ إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٥٢﴾ ﴿هود: ٩٢﴾

﴿٦٥٠﴾ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٦٥١﴾ إِنَّ تَمَسُّكُكُمْ حَسَنَةً تَسْرُهُمْ وَإِنْ تُضَيِّكُكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوهَا وَإِنْ

تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ

مُحِيطٌ؛ {آل عمران: ۱۲۰}

﴿٤٥١﴾ مُحِيطٌ ﴿٤٥٢﴾ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ؛ {البروج: ٢٠}

﴿٦٥١﴾ مُحِيطٌ {٠.٣٩} يَا مُحِيطُ؛

﴿٦٥١٢﴾ مُحِيطٌ أَحَاطَ بِكُلِّ ﴿٦٥١٣﴾ يَا مُحِيطُ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُكَ؛ {٢٤٢}

شَيْءٌ عِلْمُكَ

﴿٦٥١٣﴾ مُحِيطٌ بِخَلْقِهِ ﴿٨٤٨﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ مُحِيطٌ بِخَلْقِهِ لَا يَغِيبُ؛

«فرمانروایی و پادشاهی»

«۶۴۹۷» ای خدایی که هیچ معبودی جز تو نیست، تو را به نامت که حاکم بر همه‌ی جان‌ها و آنچه به‌دست آورده اند می‌باشد می‌خوانم.

«۶۴۹۸» ای خدایی که بر هر چیزی اشراف داری!

«۶۴۹۹» آیا کسی که بالای سر همه ایستاده، (و حافظ و نگهبان و مراقب همه است) و اعمال همه را می‌بیند (، همچون کسی است که هیچ یک از این صفات را ندارد)؟! **۷-۹-۱-۹-دربرگیرنده**

«۶۵۰۰» برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها محیط و احاطه‌کننده است.

«۶۵۰۱» منزّه‌ی تو، معبودی جز تو نیست... احاطه‌کننده‌ای که به کار بیهوده نمی‌پردازد.

«۶۵۰۲» هیچ چاره‌جویی و نیرویی کارساز نیست جز با تکیه بر خداوند بلندپایه و بزرگ؛ که به هر رازی احاطه دارد.

«۶۵۰۳» تویی پروردگاری که... بر هر چیز احاطه داری.

«۶۵۰۴» بر همه‌چیز احاطه دارد و هیچ‌چیز بر او اشراف و احاطه ندارد.

«۶۵۰۵» به خداوندی پناه می‌برم که بر همه‌چیز احاطه دارد و هیچ‌چیز بر او اشراف و احاطه ندارد.

«۶۵۰۶» آگاه باشید که آن‌ها از لقای پروردگارشان در شک و تردیدند و آگاه باشید که خداوند به همه چیز احاطه دارد!

«۶۵۰۷» آنچه در آسمان‌ها و زمین است، از آن خداست و خداوند به هر چیزی احاطه دارد.

«۶۵۰۸» پروردگارم به آنچه انجام می‌دهید، احاطه دارد (و آگاه است)!

«۶۵۰۹» اگر نیکی به شما برسد، آن‌ها را ناراحت می‌کند و اگر حادثه ناگواری برای شما رخ دهد، خوشحال می‌شوند. (اما) اگر (در برابرشان) استقامت و پرهیزگاری پیشه کنید، نقشه‌های (خائنانه) آنان، به شما زیانی نمی‌رساند خداوند به آنچه انجام می‌دهند، احاطه دارد.

«۶۵۱۰» و خداوند به همه‌ی آن‌ها احاطه دارد!

«۶۵۱۱» ای فراگیر.

«۶۵۱۲» ای احاطه‌کننده! دانش تو به همه‌چیز احاطه دارد!

«۶۵۱۳» منزّه است خدایی که به آفریدگان خود احاطه دارد است و همیشه حاضر است.

﴿السُّلْطَانُ وَالْمَلِكُ﴾

﴿٦٥١٤﴾ مُحِيطٌ بِكُلِّ شَيْءٍ، ﴿٦٥١٥﴾ مُحِيطٌ بِمَا خَلَقَ

﴿١٨٩٦﴾ يَا مَنْ هُوَ قَائِمٌ لَا يَسْهُو وَدَائِمٌ لَا يَلْهُو وَ مُحِيطٌ بِكُلِّ شَيْءٍ، ﴿١٨٩٧﴾ هُوَ بَائِنٌ مِنْ خَلْقِهِ مُحِيطٌ بِمَا خَلَقَ عَلِيمًا وَ قُدْرَةً وَ إِحَاطَةً وَ

سُطَّانَا؛ { ۱۸۹۸ }

﴿٦٥١٦﴾ مُحِيطٌ بِمَا خَلَقْتَ اللَّهُمَّ... مُحِيطٌ بِمَا خَلَقْتَ؛ {١٠٤٠}

﴿٦٥١٧﴾ مُحِيطٌ بِمَلَكُوتِ بِالْإِسْمِ الْأَكْبَرِ الْأَكْبَرِ الْأَكْبَرِ وَبِالْإِسْمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي هُوَ مُحِيطٌ بِمَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٣٠٦}

﴿٦٥١٨﴾ مُحِيطٌ بِي ﴿٥٢٠﴾ هُوَ اللَّهُ... مُحِيطٌ بِي

﴿٦٥١٩﴾ مُحِيطٌ عِلْمُكَ بِهِ ﴿١٩٠٠﴾ يَا اللَّهُ عِلْمُكَ بِهِ مُحِيطٌ؛

﴿٤٥٢﴾ مُحِيطًا بِكُلِّ شَيْءٍ ﴿٥٣٣﴾ يَا مُحِيطًا بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا؛ {٥٣٣}

﴿٦٥٢١﴾ مُحِيطٌ ﴿٦٥٢٢﴾ بِمَا مُحِيطًا بِمَلَكَوَاتِ السَّمَاءَاتِ وَٱلْأَرْضِ؛ {١٠٠٨}

﴿٤٥٢٢﴾ مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ ﴿٤٥٢٣﴾ سُبْحَانَ مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا؛ {٠٠٦٤}

٨-١-٩- إطلال: (مُطلّ)

﴿٥٥٣﴾ الْمُطْلُ ﴿٥٥٤﴾ الْمُطْلُ

﴿٥٥٣﴾ الْمُطْلُ شَعَاؤُهُ أَبْصَارَ الْمُبْصِرِينَ؛ {٠٧١}

﴿٥٥٤﴾ الْمُطْلُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ لَا يُطْلُ شَيْءٌ عَلَيْكَ؛ {٠٣٣٤}

٩-١-٩- إِضْلال: (ظليل، مُظْلٍ، مُظْلِل)

﴿٦٥٢٥﴾ ظَلِيلُ الظِّلِّ ❁ يَا ظَلِيلُ الظِّلِّ؛ {٠٠٢٩}

﴿٦٥٢٦﴾ الْمُظِلُّ ❁ أَنْتَ الْمُظِلُّ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ لَا يُظِلُّ شَيْءٌ عَلَيْكَ؛ {١٩٦٧}

﴿٦٥٢٧﴾ مُظِلُّ كُلِّ شَيْءٍ ❁ يَا مُظِلَّ كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٠٢٩}

٢-٩- مُلْك، حُكُومَة، سِيَادَة، ذُو الْأَمْرِ، ذُو الطَّاعَة

۱-۲-۹- مُلْك: (أَمْلَكُ، بَسِيطُ الْمَلِكِ، ذُو الْمُلْكِ، مَلِكٌ، مُلْكُهُ دَائِمٌ، مُلْكُهُ لَا يَزُولُ، مَلِكٌ)

﴿٥٢٨﴾ أَمْلِكْ	﴿٥٢٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ قَاهِرٍ مَا أَمْلِكُهُ؛ {٠٤٧}
﴿٥٢٩﴾ الْبَسِيطُ مُلْكُهُ	﴿٥٢٩﴾ اللَّهُ أَكْبَرُ الْبَسِيطُ مُلْكُهُ؛ {٠٥١٩}
﴿٥٣٠﴾ ذُو الْمُلْكِ	﴿٥٣٠﴾ يَا ذَا... الْإِنْعَامِ وَالْمُلْكِ؛ {٠٧٦٩}
﴿٥٣١﴾ ذُو الْمُلْكِ	﴿٥٣١﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ؛ {٢٢٦١}
﴿٥٣٢﴾ ذُو الْمُلْكِ الْبَاذِخِ	﴿٥٣٢﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... ذِي الْمُلْكِ الْبَاذِخِ؛ {١٠٤٤}

YMM

«فرمانروایی و پادشاهی»

«۶۵۱۴» ای آن که او قائمی است که دچار غفلت نمی‌شود، دائمی است که سرگرم نمی‌شود و احاطه‌کننده بر همه‌چیز است.

«۶۵۱۵» خداوند از آفریدگانش جداست و احاطه‌اش بر آفریدگانش از روی علم و قدرت و احاطه و چیرگی است.

«۶۵۱۶» خدایا! ای آن که به آنچه آفریده‌ای احاطه داری.

«۶۵۱۷» به نام بزرگ بزرگ و نام اعظم اعظمی که بر ملکوت آسمان و زمین احاطه دارد.

«۶۵۱۸» خدوند بر من احاطه دارد.

«۶۵۱۹» ای خداوند! دانش تو به آن احاطه دارد.

«۶۵۲۰» ای آن که علمت همه‌چیز را در احاطه گرفته است.

«۶۵۲۱» ای آن که بر ملکوت آسمان و زمین احاطه داری.

«۶۵۲۲» منزّه است خدایی که علمش بر همه‌چیز احاطه دارد.

۸-۱-۹- فراگیرنده

«۶۵۲۳» آن که شعاع نورش، دیدگان بینندگان را فراگرفته است.

«۶۵۲۴» تو بر همه‌چیز اشراف داری و چیزی بر تو مشرف نیست.

۹-۱-۹- سایه‌افکنده

«۶۵۲۵» ای سایه‌گستر بر سایه!

«۶۵۲۶» تو بر هر چیزی سایه انداخته‌ای و چیزی بر تو سایه نیانداخته.

«۶۵۲۷» ای سایه‌گستراننده بر هر چیز!

۲-۹- پادشاهی، حکمروایی، سروری، صاحب امر و فرمانبری بودن

۱-۲-۹- پادشاهی: (صاحب وسیع‌ترین فرمانروایی، پادشاه، دارای پادشاهی دائم و نابودناشدنی، فرمانروا)

«۶۵۲۸» منزّه است چیره‌ای که چه صاحب اختیار است.

«۶۵۲۹» خداوند بزرگ‌ترین است، فرمانروایی‌اش گسترده است.

«۶۵۳۰» ای نعمت‌دهنده و فرمانروا!

«۶۵۳۱» ستایش مخصوص خدایی است که صاحب این جهان و نیز صاحب عالم فراماده است.

«۶۵۳۲» ستایش مخصوص خداوندی است که... صاحب فرمانروایی شکوهمند است.

﴿السُّلْطَانُ وَالْمَلِكُ﴾

- ﴿٤٥٣٣﴾ ذُو الْمَلِكِ الْبَاقِي لَا ✽ أَنْتَ اللَّهُ الْغَنِيُّ الدَّائِمُ ذُو الْمَلِكِ الْبَاقِي لَا تُغَيِّرُ الْأَيَّامُ
تُغَيِّرُ الْأَيَّامُ مُلْكَكَ
- ﴿٤٥٣٤﴾ ذُو الْمَلِكِ الْبَاقِي لَا ✽ أَنْتَ اللَّهُ الْغَنِيُّ الدَّائِمُ ذُو الْمَلِكِ الْبَاقِي لَا يُغَيِّرُ الْأَيَّامُ
يُغَيِّرُ الْأَيَّامُ مُلْكَكَ {١٠٨٨}
- ﴿٤٥٣٥﴾ ذُو الْمَلِكِ الْعَظِيمِ ✽ فَانْتَ اللَّهُ الْحَيُّ قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ ذُو الْمَلِكِ الْعَظِيمِ؛ {٠٢٢٢}
- ﴿٤٥٣٦﴾ ذُو الْمَلِكِ الْفَاخِرِ ✽ يَا ذَا الْمَلِكِ الْفَاخِرِ؛ {٠٨٠٠}
- ﴿٤٥٣٧﴾ ذُو الْمَلِكِ الْفَاخِرِ ✽ سُبْحَانَ ذِي الْمَلِكِ الْفَاخِرِ الْعَظِيمِ؛ {٠٣٧٠}
- ﴿٤٥٣٨﴾ ذُو الْمَلِكِ الْفَاخِرِ ✽ سُبْحَانَ ذِي الْمَلِكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ؛ {٠٣٧٠}
- ﴿٤٥٣٩﴾ ذُو الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ ✽ سُبْحَانَ ذِي الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ؛ {١٠٤٩}
- ﴿٤٥٤٠﴾ ذُو الْمَلِكِ الْقَدِيمِ ✽ يَا ذَا الْعِلْمِ الْعَلِيمِ وَالْمَلِكِ الْقَدِيمِ؛ {٠٢٠٢}
- ﴿٤٥٤١﴾ ذُو الْمَلِكِ الْمُتَابِدِ ✽ اللَّهُمَّ يَا ذَا الْمَلِكِ الْمُتَابِدِ بِالْخُلُودِ؛ {٠٠٢١}
- ﴿٤٥٤٢﴾ ذُو الْمَلِكِ وَالْإِكْرَامِ ✽ يَا ذَا... الْمَلِكِ وَالْإِكْرَامِ؛ {٠٧٦٩}
- ﴿٤٥٤٣﴾ ذُو الْمَلِكِ وَالْعِزَّةِ ✽ سُبْحَانَ ذِي الْمَلِكِ وَالْعِزَّةِ؛ {٠٣٢٦}
- ﴿٤٥٤٤﴾ ذُو الْمَلِكِ وَالْمَعَارِجِ ✽ يَا ذَا الْمَلِكِ وَالْمَعَارِجِ؛ {٠٠٢٣}
- ﴿٤٥٤٥﴾ ذُو الْمَلِكِ وَالْمَلَكُوتِ ✽ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْمَلِكِ وَالْمَلَكُوتِ؛ {٠٩٢٣}
- ﴿٤٥٤٦﴾ ذُو الْمَلِكِ وَالْمَلَكُوتِ ✽ يَا ذَا الْمَلِكِ وَالْمَلَكُوتِ؛ {٠٠٠٢}
- ﴿٤٥٤٧﴾ ذُو الْمَلَكُوتِ ✽ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي الْمَلِكِ وَالْمَلَكُوتِ؛ {٢٢٦١}
- ﴿٤٥٤٨﴾ مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِمُلْكِهِ ✽ سُبْحَانَ مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ بِأَمْرِهِ وَمُلْكِهِ؛ {٠٠٦٣}
- ﴿٤٥٤٩﴾ مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِمُلْكِهِ ✽ سُبْحَانَ مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِمُلْكِهِ؛ {٠٠٥٢}
- ﴿٤٥٥٠﴾ مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِمُلْكِهِ ✽ سُبْحَانَ مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِمُلْكِهِ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿٤٥٥١﴾ مَنْ لَا يَزُولُ مُلْكُهُ ✽ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَزُولُ مُلْكُهُ؛ {١٤٢١}
- ﴿٤٥٥٢﴾ مَنْ لَا يَقْهَرُهُ شَيْءٌ فِي مُلْكِهِ ✽ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَقْهَرُهُ شَيْءٌ فِي مُلْكِهِ؛ {٠٨٨٧}
- ﴿٤٥٥٣﴾ مَنْ لَهُ الْمَلِكُ الْعَظِيمُ ✽ سُبْحَانَ مَنْ لَهُ الْمَلِكُ الْعَظِيمُ؛ {١٤٣٨}
- ﴿٤٥٥٤﴾ الْمَلِكُ ✽ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا
إِنَّهُ... الْمَلِكُ؛ {٠٠٠٤}

«فرمانروایی و پادشاهی»

«۶۵۳» تو خدای یکتای بی نیاز همیشه پایداری، صاحب فرمانروایی ماندگار؛ روزها فرمانروایی تو را دگرگون و روزگاران شکست‌ناپذیری تو را پایان نمی‌دهد.

«۶۵۴» تو خدای یکتای بی نیاز همیشه پایداری، صاحب فرمانروایی ماندگار؛ روزها فرمانروایی تو را دگرگون نمی‌کند.

«۶۵۵» تو خدای زنده قبل از هر زنده، صاحب فرمانروایی بزرگی.

«۶۵۶» ای صاحب فرمانروایی برجسته و دیرین.

«۶۵۷» منزّه است آن صاحب فرمانروایی برجسته‌ی با عظمت.

«۶۵۸» منزّه است آن صاحب فرمانروایی برجسته‌ی دیرینه.

«۶۵۹» منزّه است صاحب فرمانروایی مقدّس.

«۶۶۰» ای صاحب دانش آگاهانه و فرمانروایی دیرین.

«۶۶۱» ای خداوندی که از آن توسّ فرمانروایی ابدی جاویدان.

«۶۶۲» ای صاحب فرمانروایی و لطف!

«۶۶۳» منزّه است صاحب فرمانروایی و شکست‌ناپذیری.

«۶۶۴» ای صاحب فرمانروایی و ای صاحب درجات.

«۶۶۵» منزّه است خدای دارای فرمانروایی و ملکوت.

«۶۶۶» ای صاحب این جهان و آن جهان.

«۶۶۷» ستایش مخصوص خدایی است که صاحب این جهان و نیز صاحب عالم فراماده است.

«۶۶۸» منزّه است خدایی که هرچیز در برابر دستور و فرمانروایی او خاضع است.

«۶۶۹» منزّه است خدایی که همه‌ی اشیاء در برابر فرمانروایی او فروتن‌اند.

«۶۷۰» منزّه است خدایی که همه‌چیز در برابر فرمانروایی او فروتن‌اند.

«۶۷۱» منزّه است خدایی که سلطنتش پایدار است.

«۶۷۲» منزّه است خدایی که چیزی در فرمانروایی‌اش بر او غلبه نمی‌کند.

«۶۷۳» منزّه است آن که ملک عظیم دارد.

«۶۷۴» برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها پادشاه است.

«السُّلْطَانُ وَالْمَلِكُ»

﴿٥٥٥﴾ الْمَلِكُ	﴿٥٥٥﴾ الْمَلِكُ
﴿٥٥٦﴾ الْمَلِكُ	﴿٥٥٦﴾ الْمَلِكُ
﴿٥٥٧﴾ الْمَلِكُ	﴿٥٥٧﴾ الْمَلِكُ
﴿٥٥٨﴾ الْمَلِكُ الْآحَدُ	﴿٥٥٨﴾ الْمَلِكُ الْآحَدُ
﴿٥٥٩﴾ الْمَلِكُ الْأَعْظَمُ	﴿٥٥٩﴾ الْمَلِكُ الْأَعْظَمُ
﴿٥٦٠﴾ الْمَلِكُ الْبَصِيرُ	﴿٥٦٠﴾ الْمَلِكُ الْبَصِيرُ
﴿٥٦١﴾ الْمَلِكُ الْجَبَّارُ	﴿٥٦١﴾ الْمَلِكُ الْجَبَّارُ
﴿٥٦٢﴾ الْمَلِكُ الْجَبَّارُ	﴿٥٦٢﴾ الْمَلِكُ الْجَبَّارُ
﴿٥٦٣﴾ الْمَلِكُ الْجَلِيلُ	﴿٥٦٣﴾ الْمَلِكُ الْجَلِيلُ
﴿٥٦٤﴾ الْمَلِكُ الْحَقُّ	﴿٥٦٤﴾ الْمَلِكُ الْحَقُّ
﴿٥٦٥﴾ الْمَلِكُ الْحَقُّ	﴿٥٦٥﴾ الْمَلِكُ الْحَقُّ
﴿٥٦٦﴾ الْمَلِكُ الْحَقُّ	﴿٥٦٦﴾ الْمَلِكُ الْحَقُّ
﴿٥٦٧﴾ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْحَقِيقُ	﴿٥٦٧﴾ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْحَقِيقُ
﴿٥٦٨﴾ الْمَلِكُ الْحَقُّ	﴿٥٦٨﴾ الْمَلِكُ الْحَقُّ
﴿٥٦٩﴾ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُتَمِينُ	﴿٥٦٩﴾ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُتَمِينُ
﴿٥٧٠﴾ الْمَلِكُ الْحَيُّ	﴿٥٧٠﴾ الْمَلِكُ الْحَيُّ
﴿٥٧١﴾ الْمَلِكُ الْحَيُّ	﴿٥٧١﴾ الْمَلِكُ الْحَيُّ
﴿٥٧٢﴾ الْمَلِكُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ	﴿٥٧٢﴾ الْمَلِكُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

«فرمانروایی و پادشاهی»

- «۶۵۵۵» تویی پادشاه و منم زیردست.
- «۶۵۵۶» منزّه است خدای پادشاه یگانه‌ی ستایش‌شده، صاحب عرش باعظمت؛ آنچه را که خواهد انجام دهد؛ پروردگار پروردگاران است و سبب‌ساز سبب‌ها؛ و پیش پیشینیان است و روزی‌دهنده روزی‌ها و آفریننده‌ی آفریده‌شدگان است، تواناست بر آنچه می‌خواهد، تعیین‌کننده‌ی مقدرات است و غلبه‌کننده بر غلبه‌کنندگان و حکم‌کننده به عدل در روز برخاستن از گورها، خدای خدایان است در روزی که البته واقع می‌شود رحم‌کننده، آمرزنده، بردبار، و قدردان است.
- «۶۵۵۷» منزّه است خدای فرمانروا.
- «۶۵۵۸» پس ستایش و بزرگواری تو راست؛ زیرا تویی فرمانروای یکتا و پروردگار جاویدی که نه دگرگون شود و نه زوال یابد و گذشت زمان در او تغییری ایجاد نمی‌کند.
- «۶۵۵۹» منزّه است فرمانروای بزرگی که آفریدگان را به آنچه بخواهد آزمایش می‌کند.
- «۶۵۶۰» معبودی جز تو نیست، فرمانروای بینا.
- «۶۵۶۱» تویی پادشاه صاحب اراده‌ی نافذ، منزّه از همه‌ی عیب‌ها که همیشه بودی، همیشه هستی، بی‌آغاز و بی‌پایانی، و دائماً در نهان.
- «۶۵۶۲» منزّه است آن پادشاه صاحب اراده‌ی نافذی که فرمانروایی‌اش آسمان‌های هفت‌گانه و زمین‌های هفت‌گانه را پر کرده است.
- «۶۵۶۳» خداوندی که شکوهش باجلالت است فرمود: پس در برابر من مانند بنده‌ای خوار که روبروی پادشاهی بزرگ ایستاده است بایست و دامن به کمر زن.
- «۶۵۶۴» پس بلندمرتبه است خداوندی که سلطان حقّ است!
- «۶۵۶۵» خدایا! تویی پادشاه حقّی که خدایی جز تو نیست.
- «۶۵۶۶» منزّه است پادشاه حق.
- «۶۵۶۷» تویی خدای یکتا، سرور و سرپرست من، پادشاه راستین و شایسته.
- «۶۵۶۸» منزّه است پادشاه حق مقدّس.
- «۶۵۶۹» فرمانروایی است که حقّ است و روشنگر.
- «۶۵۷۰» منزّه است آن فرمانروای زنده که نمی‌میرد.
- «۶۵۷۱» منزّه است خداوند، پادشاه زنده‌ی مقدّس.
- «۶۵۷۲» تو پادشاه زنده و قائم به ذاتی.

«السُّلْطَانُ وَ الْمَلِكُ»

﴿ ١٠٦٤ ﴾ سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْحَيِّ الْمُهَيَّمِنِ؛	﴿ ٤٥٧٣ ﴾ الْمَلِكُ الْحَيُّ
﴿ ٣٠٦ ﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ الْمَلِكُ الدِّينَانِ؛	﴿ ٤٥٧٤ ﴾ الْمَلِكُ الدِّينَانِ
﴿ ٠٠٢٢ ﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي... هُوَ الْمَلِكُ الَّذِي لَا زَوَالَ لَهُ؛	﴿ ٤٥٧٥ ﴾ الْمَلِكُ
﴿ ٠٠٢٧ ﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ... الْمَلِكُ الَّذِي لَا شَرِيكَ لَكَ؛	﴿ ٤٥٧٦ ﴾ الْمَلِكُ
﴿ ٠٦٤٦ ﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمَلِكِ الَّذِي لَا يَزُولُ؛	﴿ ٤٥٧٧ ﴾ الْمَلِكُ
﴿ ٠٠٧٥ ﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ الَّذِي لَا يُمَلِّكَ؛	﴿ ٤٥٧٨ ﴾ الْمَلِكُ
﴿ ٠٠٣٠ ﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ الَّذِي مَلَكَتِ الْمُلُوكَ بِقُدْرَتِكَ؛	﴿ ٤٥٧٩ ﴾ الْمَلِكُ
﴿ ١٢٢٨ ﴾ بِسْمِ اللَّهِ الْمَلِكِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ؛	﴿ ٤٥٨٠ ﴾ الْمَلِكُ الرَّحْمَنِ
﴿ ٠٩٠٣ ﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَلِكِ الرَّحِيمِ؛	﴿ ٤٥٨١ ﴾ الْمَلِكُ الرَّحِيمِ
﴿ ٠٠٦٥ ﴾ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْمَلِكُ الْعَزِيزُ الْهَادِي؛	﴿ ٤٥٨٢ ﴾ الْمَلِكُ الْعَزِيزُ
﴿ ٠١٤٢ ﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ رَبُّ الرَّبِّ الرَّءُوفُ الْمَلِكُ الْعَظُوفُ؛	﴿ ٤٥٨٣ ﴾ الْمَلِكُ الْعَظُوفُ
﴿ ٢٠١٢ ﴾ لَكَ الْحَمْدُ وَ لَكَ الْمُلْكُ الْعَظِيمُ الَّذِي لَا يَزُولُ؛	﴿ ٤٥٨٤ ﴾ الْمَلِكُ الْعَظِيمُ
﴿ ٢٢٤٣ ﴾ بِكَلَامِ اللَّهِ الْمَلِكِ الْعَلَّامِ؛	﴿ ٤٥٨٥ ﴾ الْمَلِكُ الْعَلَّامِ
﴿ ٠٤٠٢ ﴾ أَنْتَ اللَّهُ الْمَلِكُ الْغَفَّارُ؛	﴿ ٤٥٨٦ ﴾ الْمَلِكُ الْغَفَّارُ
﴿ ١٢٥٢ ﴾ سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقَادِرِ؛	﴿ ٤٥٨٧ ﴾ الْمَلِكُ الْقَادِرِ
﴿ ٠٠٥١ ﴾ يَا اللَّهُ الْمَلِكُ الْقَادِرُ الْمُقْتَدِرُ؛	﴿ ٤٥٨٨ ﴾ الْمَلِكُ الْقَادِرُ
﴿ ٠٩٣٣ ﴾ أَنْتَ الْمَلِكُ الْقَاهِرُ الْكَبِيرُ؛	﴿ ٤٥٨٩ ﴾ الْمَلِكُ الْقَاهِرُ
﴿ ٢٠١٢ ﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ؛ {الحشر: ٢٣}	﴿ ٤٥٩٠ ﴾ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ
﴿ ٢٠١٣ ﴾ ذَلِكَ اللَّهُ الْمَلِكُ الْقَهَّارُ؛	﴿ ٤٥٩١ ﴾ الْمَلِكُ الْقَهَّارُ
﴿ ١٨٥١ ﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْتَ الْمَلِكُ الْمُتَعَزِّزُ بِالْكَبَرِيَّاءِ الْمُتَفَرِّدُ بِالْبَقَاءِ؛	﴿ ٤٥٩٢ ﴾ الْمَلِكُ الْمُتَعَزِّزُ بِالْكَبَرِيَّاءِ الْمُتَفَرِّدُ بِالْبَقَاءِ
﴿ ٠٣٦٣ ﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَلِكِ الْمَجِيدِ؛	﴿ ٤٥٩٣ ﴾ الْمَلِكُ الْمَجِيدِ
﴿ ٠٠٢٧ ﴾ سُبْحَانَ الْقَادِرِ الْمَلِكِ الْمُقْتَدِرِ؛	﴿ ٤٥٩٤ ﴾ الْمَلِكُ الْمُقْتَدِرِ
﴿ ٠٨٠١ ﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ الْمَلِكُ الْمَلِكُ الْمَلِكُ؛	﴿ ٤٥٩٥ ﴾ الْمَلِكُ الْمَلِكُ الْمَلِكُ

«فرمانروایی و پادشاهی»

«۶۵۷۳» منزّه است آن پادشاه زنده و نگهدارنده.
«۶۵۷۴» خدایا! تو یکتایی و فرمانروا و جزادهنده.
«۶۵۷۵» سپاس خداوندی را که... فرمانروایی بی‌زوال است.
«۶۵۷۶» معبودی جز تو نیست... فرمانروایی که شریکی نداری.
«۶۵۷۷» ستایش مخصوص خداوند است... آن فرمانروایی که زوال نمی‌پذیرد.
«۶۵۷۸» خدایا! تو همان فرمانروایی هستی که در اختیار کسی نیستی.
«۶۵۷۹» خدایا، تو فرمانروایی هستی که پادشاهان را مالکی.
«۶۵۸۰» به نام خدای مالک بخشنده‌ی مهربان.
«۶۵۸۱» ستایش مخصوص خداوندی است که فرمانروای مهربان است.
«۶۵۸۲» منزّهی تو خدای فرمانروای شکست‌ناپذیر هدایتگری.
«۶۵۸۳» خدایا، تو پروردگار بسیار مهربان، و پادشاه مهرورزی.
«۶۵۸۴» ستایش از آن توست، و فرمانروایی با عظمتی که زوالی ندارد از آن توست.
«۶۵۸۵» به کلام خدای حاکم دانا.
«۶۵۸۶» تو خداوند فرمانروا و بسیار آمرزنده‌ای.
«۶۵۸۷» منزّه است پادشاه توانا.
«۶۵۸۸» ای خدای فرمانروا، توانا و توانمند.
«۶۵۸۹» تو پادشاه چیره و بزرگی.
«۶۵۹۰» و خدایی است که معبودی جز او نیست، حاکم و مالک اصلی اوست، از هر عیب منزّه است، به کسی ستم نمی‌کند، امنیّت بخش است، مراقب همه چیز است، قدرتمندی شکست‌ناپذیر که با اراده نافذ خود هر امری را اصلاح می‌کند، و شایسته عظمت است خداوند منزّه است از آنچه شریک برای او قرار می‌دهند!

«۶۵۹۱» این است خداوند فرمانروای چیره.
«۶۵۹۲» خدایا! تو فرمانروایی شکست‌ناپذیر در بزرگی و یکتا در پابندگی هستی.
«۶۵۹۳» منزّه است خدایی که فرمانروای بزرگواری است.
«۶۵۹۴» منزّه است پادشاه توانای دارای اقتدار.
«۶۵۹۵» خدایا، تو پادشاه و فرمانروا و صاحبی.

﴿السُّلْطَانُ وَالْمَلِكُ﴾

﴿٥٩٦﴾ الْمَلِكُ الْوَاحِدِ	﴿٥٩٦﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَلِكِ الْوَاحِدِ الْحَمِيدِ؛ {٠٩٠٣}
﴿٥٩٧﴾ الْمَلِكُ بِالْمُلْكِ	﴿٥٩٧﴾ أَنْتَ اللَّهُ الْحَيُّ قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ وَالْقَدِيمُ قَبْلَ كُلِّ قَدِيمٍ وَالْمَلِكُ بِالْمُلْكِ الْعَظِيمِ؛ {٠٩٦٦}
﴿٥٩٨﴾ الْمَلِكُ بِلَا تَمْلِكِ	﴿٥٩٨﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ بِلَا شَرِيكِ وَالْمَلِكُ بِلَا تَمْلِكِ؛ {٢٠١٤}
﴿٥٩٩﴾ الْمَلِكُ لَا شَرِيكَ لَكَ	﴿٥٩٩﴾ أَنْتَ الْمَلِكُ لَا شَرِيكَ لَكَ؛ {٠٠٨١}
﴿٦٠٠﴾ مَلِكٍ	﴿٦٠٠﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مَلِكٍ مَا أَقْدَرَهُ؛ {٠٢٢٦}
﴿٦٠١﴾ مَلِكٍ	﴿٦٠١﴾ أَنْتَ مَلِكُ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَمَلِكُ مَنْ فِي الْأَرْضِ لَا مَلِكَ فِيهِمَا غَيْرُكَ؛ {٠٣٨٤}
﴿٦٠٢﴾ مَلِكٍ	﴿٦٠٢﴾ يَا مَلِكُ؛ {٠٠٠٢}
﴿٦٠٣﴾ مَلِكٍ	﴿٦٠٣﴾ أَشْهَدُ أَنَّهُ اللَّهُ الَّذِي... مَلِكُ الْأَمْلاكِ؛ {٠٠١٠}
﴿٦٠٤﴾ مَلِكٍ	﴿٦٠٤﴾ اللَّهُ أَكْبَرُ مَلِكِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ؛ {٠٠٦٤}
﴿٦٠٥﴾ مَلِكٍ	﴿٦٠٥﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... مَلِكِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَمَا فِيهِنَّ؛ {٠٦٦٠}
﴿٦٠٦﴾ مَلِكٍ	﴿٦٠٦﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ مَلِكِ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَالْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَمَا فِيهِنَّ؛ {١٣٦١}
﴿٦٠٧﴾ مَلِكٍ	﴿٦٠٧﴾ يَا مَنْ هُوَ مَلِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠٠٥٠}
﴿٦٠٨﴾ مَلِكٍ	﴿٦٠٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ مَلِكِ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَالْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَنْ فِيهِنَّ وَمَنْ بَيْنَهُنَّ؛ {٢٠١١}
﴿٦٠٩﴾ مَلِكُ الْعَالَمِينَ	﴿٦٠٩﴾ هُوَ الْخَلَّاقُ الْحَكِيمُ مَلِكُ الْعَالَمِينَ؛ {٠٩٨٧}
﴿٦١٠﴾ مَلِكُ الْعَطَايَا	﴿٦١٠﴾ إِلَهِي أَنْتَ مَلِكُ الْعَطَايَا؛ {٠٤٥٩}
﴿٦١١﴾ مَلِكُ الْمُلُوكِ	﴿٦١١﴾ يَا مَلِكَ الْمُلُوكِ؛ {٠٠١٥}
﴿٦١٢﴾ مَلِكُ النَّاسِ	﴿٦١٢﴾ مَلِكِ النَّاسِ؛ {الناس: ٢}
﴿٦١٣﴾ مَلِكُ بِلَا عَزَلٍ	﴿٦١٣﴾ يَا مَنْ هُوَ مَلِكُ بِلَا عَزَلٍ؛ {٠٠٧٦}
﴿٦١٤﴾ مَلِكُ جَبَّارٍ	﴿٦١٤﴾ إِنَّكَ وَاحِدٌ قَهَّارٌ مَلِكُ جَبَّارٍ؛ {٠٥٤٨}
﴿٦١٥﴾ مَلِكُ فِي السَّمَاءِ وَ	﴿٦١٥﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ جَبَّارٌ فِي السَّمَاءِ وَجَبَّارٌ فِي الْأَرْضِ وَمَلِكُ فِي السَّمَاءِ وَمَلِكُ فِي الْأَرْضِ؛ {٠٤٩٩}

«فرمانروایی و پادشاهی»

- «۶۵۹۶» منزّه است خدای فرمانروایی یگانه و ستوده شده.
- «۶۵۹۷» تو خدایی هستی زنده قبل از هر زنده، دیرین قبل از هر دیرین، فرمانروا بر مملکت بزرگ هستی که نامت در آسمان ها و زمین مورد ستایش و ستوده شده است.
- «۶۵۹۸» خدایا تویی یگانه ی بی شریک و فرمانروایی که دیگری فرمانروایی را به او واگذار نکرده است.
- «۶۵۹۹» تو فرمانروایی هستی که هیچ شریکی برای تو وجود ندارد.
- «۶۶۰۰» منزّه است فرمانروایی که چقدر تواناست.
- «۶۶۰۱» تو فرمانروای ساکنان آسمان و فرمانروای ساکنان زمینی و جز تو هیچ فرمانروایی در آن دو نیست.
- «۶۶۰۲» ای پادشاه.
- «۶۶۰۳» گواهی می دهم او خدایی است که... پادشاه تمام جهانیان است.
- «۶۶۰۴» خداوند بزرگ ترین است؛ فرمانروای دنیا و آخرت.
- «۶۶۰۵» ستایش خدای راست که... فرمانروای دنیا و آخرت و بهشت و آتش است و هرچه در آن هاست.
- «۶۶۰۶» منزّه است فرمانروای آسمان های هفتگانه و زمین های هفتگانه و آنچه میان آن هاست و آنچه در آن هاست.
- «۶۶۰۷» ای آن که فرمانروای آسمان ها و زمین هستی.
- «۶۶۰۸» منزّه است فرمانروای هفت آسمان و هفت زمین و هر آن که در آن است و هر آنچه در میان آن هاست.
- «۶۶۰۹» «پادشاه»، آفریننده ی فرزانه است که پادشاه عالمیان است.
- «۶۶۱۰» خدایا، تو پادشاه بخشش هایی.
- «۶۶۱۱» ای پادشاه پادشاهان.
- «۶۶۱۲» به مالک و حاکم مردم.
- «۶۶۱۳» ای آن که فرمانروایی عزل ناپذیر است.
- «۶۶۱۴» تو یگانه، چیره و فرمانروایی صاحب اراده ی نافذی.
- «۶۶۱۵» خدایا! تو صاحب اراده ی نافذ در آسمان و زمینی، و پادشاه آسمان و زمینی.

﴿السُّلْطَانُ وَالْمَلِكُ﴾

﴿٦٦١٦﴾ مَلِكٌ فِي عَظَمَتِهِ	✽ يَا مَلِكُ فِي عَظَمَتِهِ؛ {٠١٥٦}
﴿٦٦١٧﴾ مَلِكٌ فِي قُدْرَتِكَ	✽ لِأَنَّكَ اللَّهُ... مَلِكٌ فِي قُدْرَتِكَ؛ {٠٦٧٥}
﴿٦٦١٨﴾ مَلِكٌ قَاهِرٌ	✽ أَنْتَ مَلِكٌ قَاهِرٌ؛ {٠٠٥٤}
﴿٦٦١٩﴾ مَلِكٌ قُدُّوسٌ مُتَعَالٍ	✽ أَنْتَ حَيُّ قَيُّومٌ مَلِكٌ قُدُّوسٌ مُتَعَالٍ؛ {٠٥٠٧}
﴿٦٦٢٠﴾ مَلِكٌ لَا مَلِكَ	✽ أَنْتَ اللَّهُ مَلِكٌ لَا مَلِكَ مَعَكَ وَلَا شَرِيكَ لَكَ وَلَا إِلَهَ مَعَكَ
	دُونَكَ؛ {٠٩١٥}
﴿٦٦٢١﴾ مَلِكٌ لَا يُرَامُ	✽ هُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ صَمَدٌ لَا يَطْعَمُ قَيُّومٌ لَا يَنَامُ مَلِكٌ لَا يُرَامُ؛ {٠٠٦٤}
﴿٦٦٢٢﴾ مَلِكٌ لَا يُضَامُ	✽ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ... مَلِكٌ لَا يُضَامُ؛ {٠٠٧٠}
﴿٦٦٢٣﴾ مَلِكٌ مَنْ فِي الْأَرْضِ	✽ أَنْتَ مَلِكٌ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَمَلِكٌ مَنْ فِي الْأَرْضِ؛ {٠٣٨٤}
﴿٦٦٢٤﴾ مَلِكٌ مَنْ فِي السَّمَاءِ	✽ أَنْتَ مَلِكٌ مَنْ فِي السَّمَاءِ؛ {٠٣٨٤}
﴿٦٦٢٥﴾ مَلِكٌ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ	✽ مَلِكٌ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَلِكٌ مَنْ فِي الْأَرْضِ لَا مَلِكَ فِيهِمَا غَيْرُكَ؛ {٠٠٥٢}
﴿٦٦٢٦﴾ مَلِكٌ جَبَّارٌ	✽ إِنَّ رَبِّي... مَلِكًا جَبَّارًا بَعْدَ إِنْشَائِهِ لِلْكَوْنِ؛ {٢٠١٥}
﴿٦٦٢٧﴾ مَلِكٌ	✽ يَا مَلِكًا فِي ابْتِدَائِهِ وَاقْتِدَارِهِ؛ {٠٨٠٠}
﴿٦٦٢٨﴾ مَلِكٌ لَا يَزُولُ	✽ يَا مَلِكًا لَا يَزُولُ؛ {٠٠٣٩}
﴿٦٦٢٩﴾ مُلْكُهُ دَائِمٌ	✽ سُبْحَانَ الَّذِي مُلْكُهُ دَائِمٌ وَكَرْسِيُّهُ وَاسِعٌ وَعَرْشُهُ رَفِيعٌ وَبَطْشُهُ شَدِيدٌ؛ {٠٣٢٦}
﴿٦٦٣٠﴾ مُلْكُهُ لَا يَزُولُ	✽ سُبْحَانَ الَّذِي... لَا يَعْثُرُ جَدُّهُ وَلَا يَزُولُ مُلْكُهُ وَلَا يَبْدَلُ قَوْلُهُ وَلَا مُعَقَّبٌ لِحُكْمِهِ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ؛ {٠٣٢٦}
﴿٦٦٣١﴾ الْمَلِكُ	✽ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمَلِكِ؛ {٠٠٢٧}
﴿٦٦٣٢﴾ الْمَلِكُ الْمَالِكُ	✽ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ الْمَلِكُ الْمَالِكُ؛ {٠٨٠١}
﴿٦٦٣٣﴾ مَلِكٌ	✽ سُبْحَانَهُ مِنْ مَلِكٍ مَا أَقْدَرَهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٦٦٣٤﴾ مَلِكُ الْحَقِّ	✽ أَنْتَ مَلِكُ الْحَقِّ؛ {٠٩٢٩}
﴿٦٦٣٥﴾ مَلِكُ أَمْرِي	✽ أَنْتَ رَبِّي وَمَلِكُ أَمْرِي؛ {٠٢٨١}
﴿٦٦٣٦﴾ مَلِكُ كُلِّ شَيْءٍ	✽ اللَّهُمَّ... مَلِكُ كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٩٢٩}

«فرمانروایی و پادشاهی»

- «۶۶۱۶» ای خدایی که فرمانروایی ات بزرگ است.
- «۶۶۱۷» زیرا تو خدایی هستی که در توانایی ات فرمانروایی.
- «۶۶۱۸» تو فرمانروای چیره‌ای.
- «۶۶۱۹» تو زنده و پاینده، پادشاه و منزّه و بلندمرتبه‌ای.
- «۶۶۲۰» تو خدایی؛ فرمانروایی که با تو فرمانروای دیگری نیست؛ شریکی نداری، و معبودی جز تو نیست.
- «۶۶۲۱» زنده‌ای که نمی‌میرد، بی‌نیازی که خوراک ندارد، پایداری که نمی‌خوابد و فرمانروایی دست‌نایافتنی است.
- «۶۶۲۲» منزّه است فرمانروایی که مورد ستم قرار نمی‌گیرد.
- «۶۶۲۳» تو فرمانروای ساکنان آسمان و فرمانروای ساکنان زمینی.
- «۶۶۲۴» تو فرمانروای کسی هستی که در آسمان است.
- «۶۶۲۵» ای فرمانروای آنان که در آسمان‌ها و زمین هستند، فرمانروایی جز تو در آن دو نیست.
- «۶۶۲۶» پروردگار من... بعد از آنکه هستی را ایجاد کرد، فرمانروایی صاحب اراده‌ی نافذ است.
- «۶۶۲۷» ای مالک و حاکم در آغاز [آفرینش] و در اقتدار خویش!
- «۶۶۲۸» ای فرمانروایی که از بین نمی‌رود.
- «۶۶۲۹» منزّه است خدایی که فرمانروایی اش جاودان و جایگاهش گسترده و عرش او بلند و برخورد قهرآمیزش شدید است.
- «۶۶۳۰» منزّه است خدایی که... عظمتش دچار لغزش نمی‌شود، و فرمانروایی اش زوالی ندارد، و کلامش تغییر نمی‌کند، و حکمش تبدیل نمی‌شود، و حکم از آن اوست، و به سوی او باز می‌گردید.
- «۶۶۳۱» ستایش مخصوص خداوندی است که... پادشاه و فرمانرواست.
- «۶۶۳۲» خدایا، تو پادشاه و فرمانروا و صاحبی.
- «۶۶۳۳» منزّه است فرمانروایی که چه بسیار تواناست.
- «۶۶۳۴» تو پادشاه حقیقی هستی.
- «۶۶۳۵» تو خدای من، و زمامدار کار منی.
- «۶۶۳۶» خدایا، ای... مالک هر چیز.

﴿السُّلْطَانُ وَالْمَلِكُ﴾

﴿٥٦٣٧﴾	مَلِكُ كُلِّ شَيْءٍ	﴿٥٠٣٩﴾	يَا إِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ؛
﴿٥٦٣٨﴾	مَلِكُ كُلِّ مَلِكٍ	﴿٥٠٣٤﴾	يَا مَلِكُ كُلِّ مَلِكٍ كُلُّ مَلِكٍ يَقْنِي غَيْرَكَ؛
﴿٥٦٣٩﴾	مَلِكُ كُلِّ مَلِكٍ	﴿١٢٣٥﴾	يَا مَلِكُ كُلِّ مَلِكٍ يَقْنِي غَيْرَكَ؛
﴿٥٦٤٠﴾	مَلِكُ مُقْتَدِرٍ	﴿٥٥﴾	فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُقْتَدِرٍ؛ {القمر: ٥٥}
﴿٥٦٤١﴾	مَلِيكُنَا	﴿٥٨٧٠﴾	أَنْتَ... إِيَّاهُنَا وَمَلِيكُنَا؛

٣-٢-٩- حُكُومَةُ: (حَاكِم، ذُو الْحَكْمِ)

﴿٥٦٤٢﴾	الْحَاكِمُ	﴿٥٨٥٦﴾	هُوَ الْعَدْلُ الَّذِي لَا يَحِيفُ وَالْحَاكِمُ الَّذِي لَا يَجُورُ؛
﴿٥٦٤٣﴾	الْحَاكِمُ	﴿٥٠٢٧﴾	هُوَ... الْحَاكِمُ الَّذِي لَا يَحِيفُ؛
﴿٥٦٤٤﴾	الْحَاكِمُ الْعَدْلُ	﴿٥٨٥٧﴾	الْوُقُوفُ بَيْنَ يَدَيِ الْحَاكِمِ الْعَدْلِ؛
﴿٥٦٤٥﴾	الْحَاكِمُ بِالْحَقِّ	﴿٥٠٨٢﴾	اللَّهُمَّ أَنْتَ... الْحَاكِمُ بِالْحَقِّ؛
﴿٥٦٤٦﴾	الْحَاكِمُ بَعْدِلَهُ	﴿٥٨٥٩﴾	هُوَ... الْحَاكِمُ عَلَيْهِمْ بَعْدِلَهُ؛
﴿٥٦٤٧﴾	الْحَاكِمُ فِي الْأَعْمَالِ	﴿٥٨٦٠﴾	أَنْتَ الْحَاكِمُ فِي الْأَعْمَالِ؛
﴿٥٦٤٨﴾	الْحَاكِمُ فِي بَرِّيَّتِهِ بِالْحُكْمِ	﴿٥٨٦١﴾	الْحَاكِمُ فِي بَرِّيَّتِهِ بِالْحُكْمِ؛
﴿٥٦٤٩﴾	الْحَاكِمُ فِيمَا تَنَازَعْنَا	﴿٥٨٦٢﴾	فَاللَّهُ الْحَاكِمُ فِيمَا فِيهِ تَنَازَعْنَا؛
﴿٥٦٥٠﴾	حَاكِمٍ	﴿٥٠٣٩﴾	يَا حَاكِمِ؛
﴿٥٦٥١﴾	حَاكِمٌ	﴿٥٨٥٨﴾	أَنْتَ حَتَّى حَمِيدٌ حَلِيمٌ حَكِيمٌ حَاكِمٌ؛
﴿٥٦٥٢﴾	حَاكِمٌ حَقٌّ	﴿٥٨٥٨﴾	اللَّهُمَّ وَأَنْتَ حَتَّى حَمِيدٌ حَلِيمٌ حَكِيمٌ حَاكِمٌ حَقٌّ؛
﴿٥٦٥٣﴾	خَيْرُ الْحَاكِمِينَ	﴿٥٨٥٨﴾	وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ؛ {الأعراف: ٨٧}
﴿٥٦٥٤﴾	حُكْمُهُ فِي الْأَرْضِ	﴿١٢٥٧﴾	سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْأَرْضِ حُكْمُهُ؛
﴿٥٦٥٥﴾	حُكْمُهُ لَا يُشْرَكَ فِيهِ	﴿٥٠٦٦﴾	سُبْحَانَ الَّذِي لَا يُشْرَكَ أَحَدًا فِي حُكْمِهِ؛
﴿٥٦٥٦﴾	ذُو الْحُكْمِ	﴿٥٠٦٦﴾	سُبْحَانَ الَّذِي... لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ؛ {٥٠٦٦}

٣-٢-٩- سَيَادَةُ: (أَسِيدٌ، سَيِّدٌ)

﴿٥٦٥٧﴾	أَسِيدٌ	﴿٥٠٤٧﴾	سُبْحَانَهُ مِنْ مُنْعِمٍ مَا أَسِيدُهُ؛
﴿٥٦٥٨﴾	أَسِيدٌ مِنْ كُلِّ سَيِّدٍ	﴿٥٠٢٩﴾	يَا أَسِيدَ مِنْ كُلِّ سَيِّدٍ؛

«فرمانروایی و پادشاهی»

﴿۶۶۳۷﴾ ای معبود و دارنده‌ی هر چیز.

﴿۶۶۳۸﴾ ای فرمانروای همه‌ی فرمانروایان؛ هر فرمانروایی جز تو نابودشدنی است.

﴿۶۶۳۹﴾ ای خداوندگار، هر صاحب اختیاری از بین می‌رود جز تو.

﴿۶۶۴۰﴾ در جایگاه صدق نزد خداوند مالک مقتدر!

﴿۶۶۴۱﴾ تویی معبود ما و مالک ما.

۹-۲-۳ حکومت: (حاکم و صاحب فرمان)

﴿۶۶۴۲﴾ او عادل‌ی است که انصاف می‌ورزد و حاکمی که ستم نمی‌کند.

﴿۶۶۴۳﴾ آن حاکمی که بی‌عدالتی نکند.

﴿۶۶۴۴﴾ ایستادن در پیشگاه حاکم دادگستر.

﴿۶۶۴۵﴾ خدایا! تو... به حق حکم می‌کنی.

﴿۶۶۴۶﴾ با عدل خود بر آن‌ها حاکم است.

﴿۶۶۴۷﴾ تویی که حاکم بر اعمال هستی.

﴿۶۶۴۸﴾ بر بندگانش به حکم و فرمان خویش حکومت دارد.

﴿۶۶۴۹﴾ خداوند در کشمکش‌های ما داور است.

﴿۶۶۵۰﴾ ای داور.

﴿۶۶۵۱﴾ تویی زنده، ستوده‌شده، بردبار، دانای باتدبیر، حکم‌کننده، حکمروا.

﴿۶۶۵۲﴾ خدایا! و تویی زنده، ستوده، بردبار، فرزانه، داور، فرمانده، حق.

﴿۶۶۵۳﴾ و اگر گروهی از شما به آنچه من به آن فرستاده شده‌ام ایمان آورده‌اند، و گروهی

ایمان نیاورده‌اند، صبر کنید تا خداوند میان ما داوری کند، که او بهترین داوران است!

﴿۶۶۵۴﴾ منزّه است خدایی که حکمش در زمین است.

﴿۶۶۵۵﴾ منزّه است خدایی که هیچ‌کس را در فرمانش شریک نگرداند.

﴿۶۶۵۶﴾ منزّه است خدایی که... حکمش تبدیل نمی‌شود، و حکم از آن اوست، و به سوی او

باز می‌گردید.

۹-۲-۴ سروری: (آقاترین، سرور)

﴿۶۶۵۷﴾ منزّه است نعمت‌دهنده‌ای که چقدر آفاست.

﴿۶۶۵۸﴾ ای آقاتر از هر آقا!

«السُّلْطَانُ وَالْمَلِكُ»

﴿٦٥٩﴾ السَّيِّدُ الصَّمَدُ	☆ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ السَّيِّدُ الصَّمَدُ؛ {٠٦٩١}
﴿٦٦٠﴾ السَّيِّدُ	☆ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا إِنَّهُ... السَّيِّدُ؛ {٠٠٠٤}
﴿٦٦١﴾ السَّيِّدُ	☆ أَنْتَ السَّيِّدُ وَأَنَا الْعَبْدُ؛ {٠٠٢٨}
﴿٦٦٢﴾ السَّيِّدُ	☆ هُوَ السَّيِّدُ الَّذِي يُصَمِّدُ إِلَيْهِ فِي الْحَوَائِجِ؛ {١٤٦٥}
﴿٦٦٣﴾ السَّيِّدُ السَّنَدُ الصَّمَدُ	☆ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ السَّيِّدُ السَّنَدُ الصَّمَدُ؛ {٠٠٦٥}
﴿٦٦٤﴾ السَّيِّدُ الْقَاهِرُ	☆ فَأَنْتَ السَّيِّدُ الْقَاهِرُ؛ {٠١٤٤}
﴿٦٦٥﴾ السَّيِّدُ الْكَرِيمُ	☆ أَنْتَ السَّيِّدُ الْكَرِيمُ؛ {١٤٦٦}
﴿٦٦٦﴾ السَّيِّدُ الْمَصْمُودُ إِلَيْهِ	☆ إِنَّ الصَّمَدَ هُوَ السَّيِّدُ الْمَصْمُودُ إِلَيْهِ؛ {١٤٦٧}
﴿٦٦٧﴾ السَّيِّدُ الْمَوْلَى	☆ أَنْتَ السَّيِّدُ الْمَوْلَى وَأَنَا الْعَبْدُ؛ {٠٢٧١}
﴿٦٦٨﴾ سَيِّدُ	☆ سُبْحَانَكَ يَا سَيِّدَ تَعَالَيْتَ يَا صَمَدَ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ؛ {٠٠٤٦}
﴿٦٦٩﴾ سَيِّدُ	☆ سُبْحَانَهُ مِنْ سَيِّدٍ مَا أَرْحَمَهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٦٧٠﴾ سَيِّدُ السَّادَاتِ وَالْأَشْرَافِ	☆ يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ وَالْأَشْرَافِ؛ {١١٤٣}
﴿٦٧١﴾ سَيِّدُ السَّادَاتِ	☆ يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ؛ {٠٠٣٩}
﴿٦٧٢﴾ سَيِّدُ السَّادَةِ	☆ يَا سَيِّدَ السَّادَةِ؛ {٠٠٥٥}
﴿٦٧٣﴾ سَيِّدُ الْمُتَوَكِّلِينَ	☆ يَا سَيِّدَ الْمُتَوَكِّلِينَ؛ {٠٠٣٩}
﴿٦٧٤﴾ سَيِّدُ	☆ يَا سَيِّدَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠٠٥٠}
﴿٦٧٥﴾ سَيِّدَاهُ	☆ يَا سَيِّدَاهُ؛ {٠٠٧٠}
﴿٦٧٦﴾ سَيِّدُنَا	☆ يَا سَيِّدُنَا؛ {٠٠٣٩}
﴿٦٧٧﴾ سَيِّدُنَا فِي كُلِّ كَرِيهَةٍ	☆ أَنْتَ... سَيِّدُنَا فِي كُلِّ كَرِيهَةٍ؛ {٠٠٥٤}
﴿٦٧٨﴾ سَيِّدِي	☆ أَنْتَ سَيِّدِي خَيْرُ مَقْصُودٍ؛ {٠١٥٣}
﴿٦٧٩﴾ سَيِّدِي	☆ يَا سَيِّدِي؛ {٠٠٤١}
﴿٦٨٠﴾ سَيِّدِي الْخَالِقُ	☆ أَنْتَ سَيِّدِي الْخَالِقُ؛ {٠٣٥٨}
﴿٦٨١﴾ سَيِّدِي الْعَزِيزُ	☆ أَنْتَ سَيِّدِي الْعَزِيزُ؛ {١٤٦٨}
﴿٦٨٢﴾ سَيِّدِي الْعَفُوُّ	☆ أَنْتَ سَيِّدِي الْعَفُوُّ؛ {١٤٦٨}

«فرمانروایی و پادشاهی»

- «۶۶۵۹» منزهی تو خدا، سرور، تکیه‌گاه و بی‌نیاز.
- «۶۶۶۰» برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها آقا و سرور است.
- «۶۶۶۱» تویی سرور و منم بنده.
- «۶۶۶۲» سروری که در نیازها او را قصد می‌کنند.
- «۶۶۶۳» منزهی تو خدا، سرور، تکیه‌گاه و بی‌نیاز.
- «۶۶۶۴» تو سرور چیره‌ای.
- «۶۶۶۵» تو سروری و بزرگوار.
- «۶۶۶۶» بی‌نیاز همان بزرگواری است که همه به او محتاجند.
- «۶۶۶۷» تویی سرور و آقا و منم بنده.
- «۶۶۶۸» ای سرور! تو پاک و منزهی. ای بی‌نیازی که نیازها بدو برند! تو بلندمرتبه‌ای. ای پناه‌دهنده، ما را از آتش جهنم رهایی بخش!
- «۶۶۶۹» منزّه است سروری که چه مهربان است.
- «۶۶۷۰» ای سرور سروران و بزرگان.
- «۶۶۷۱» ای سرور سروران.
- «۶۶۷۲» ای سرور آقایان.
- «۶۶۷۳» ای سرور توکل‌کنندگان.
- «۶۶۷۴» ای آقای هر آن کس که در آسمان‌ها و زمین است.
- «۶۶۷۵» ای آقای من.
- «۶۶۷۶» ای آقای ما.
- «۶۶۷۷» تو در هر ناگواری سرور مایی.
- «۶۶۷۸» تو سرور من و بهترین مقصودی.
- «۶۶۷۹» ای آقای من.
- «۶۶۸۰» تو سرور آفریننده‌ی منی.
- «۶۶۸۱» تو سرور شکست‌ناپذیر منی.
- «۶۶۸۲» تو سرور بسیارگذشت‌کننده‌ی منی.

«السُّلْطَانُ وَ الْمَلِكُ»

﴿٥٦٨٣﴾ سَيِّدِي الْغَفُورُ	﴿٥٣٥٨﴾ أَنْتَ سَيِّدِي الْغَفُورُ؛
﴿٥٦٨٤﴾ سَيِّدِي الْقَاهِرُ	﴿١٤٦٨﴾ أَنْتَ سَيِّدِي الْقَاهِرُ؛
﴿٥٦٨٥﴾ سَيِّدِي الْقَائِمُ	﴿١٤٦٨﴾ أَنْتَ سَيِّدِي الْقَائِمُ؛
﴿٥٦٨٦﴾ سَيِّدِي الْقَدِيرُ	﴿٥٣٥٨﴾ أَنْتَ سَيِّدِي الْقَدِيرُ؛
﴿٥٦٨٧﴾ سَيِّدِي الْقَرِيبُ	﴿١٤٦٨﴾ أَنْتَ سَيِّدِي الْقَرِيبُ؛
﴿٥٦٨٨﴾ سَيِّدِي الْمَنَّانُ	﴿١٤٦٨﴾ أَنْتَ سَيِّدِي الْمَنَّانُ؛
﴿٥٦٨٩﴾ سَيِّدِي الْوَهَّابُ	﴿١٤٦٨﴾ أَنْتَ سَيِّدِي الْوَهَّابُ؛
﴿٥٦٩٠﴾ سَيِّدِي فِي كُلِّ مَكَانٍ	﴿١٤٦٩﴾ أَنْتَ سَيِّدِي فِي كُلِّ مَكَانٍ؛
﴿٥٦٩١﴾ سَيِّدِي وَمَوْلَايَ	﴿٥٠٢٨﴾ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ؛

٥-٩-٢-ذو الأمر: (ذو الأمر، أمير)

﴿٥٦٩٢﴾ الَّذِي فِي الْهَوَاءِ أَمْرُهُ	﴿١٢٦٨﴾ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْهَوَاءِ أَمْرُهُ؛
﴿٥٦٩٣﴾ ذُو الْأَمْرِ	﴿٥٣٢١﴾ سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْأَمْرِ؛
﴿٥٦٩٤﴾ ذُو الْأَمْرِ الرَّشِيدُ	﴿٥٤٧٤﴾ يَا ذَا الْحَبْلِ الشَّدِيدِ وَالْأَمْرِ الرَّشِيدِ؛
﴿٥٦٩٥﴾ لِلَّهِ الْأَمْرُ	﴿٥٠٦٤﴾ سُبْحَانَ مَنْ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ؛

٦-٩-٢-ذو الطاعة: (مطاع)

﴿٥٦٩٦﴾ الْمُطَاعُ	﴿٥٢٢٢﴾ أَنْتَ الْمُطَاعُ؛
﴿٥٦٩٧﴾ الْمُطَاعُ بِسُلْطَانِهِ	﴿١٨٩٠﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمُطَاعُ بِسُلْطَانِهِ؛
﴿٥٦٩٨﴾ الْمُطَاعُ فِي سُلْطَانِهِ	﴿١٠٢٢﴾ يَا إِلَهَ الدَّائِمِ فِي مُلْكِهِ الْقَائِمِ فِي عِزِّهِ الْمُطَاعِ فِي سُلْطَانِهِ؛
﴿٥٦٩٩﴾ الْمُطَاعُ لِعَظَمَتِهِ عِنْدَ كُلِّ خَلْقَتِهِ	﴿٥٠٥٩﴾ لِعَظَمَتِهِ عِنْدَ كُلِّ خَلْقَتِهِ؛

«فرمانروایی و پادشاهی»

«۶۶۸۳» تو سرور بخشنده‌ی منی.

«۶۶۸۴» تو سرور چیره‌ی منی.

«۶۶۸۵» تو سرور قائم به ذات منی.

«۶۶۸۶» تو سرور توانای منی.

«۶۶۸۷» تو سرور نزدیک منی.

«۶۶۸۸» تو سرور بسیار عطاکننده‌ی منی.

«۶۶۸۹» تو سرور بسیار بخشنده‌ی منی.

«۶۶۹۰» تو در هر مکانی سرورم هستی.

«۶۶۹۱» ای سرور و مولای من.

۹-۲-۵- صاحب فرمان

«۶۶۹۲» منزّه است خدایی که امرش در هواست.

«۶۶۹۳» منزّه است خداوند توانایی که کار به دست اوست.

«۶۶۹۴» ای صاحب ریسمان محکم و امر استوار.

«۶۶۹۵» منزّه است خدایی که هر چیزی در گذشته و آینده از آن اوست.

۹-۲-۶- فرمان برده شده

«۶۶۹۶» تو مورد فرمان برداری قرار می‌گیری.

«۶۶۹۷» ستایش مخصوص خدایی است که... در سلطنتش فرمان برده می‌شود.

«۶۶۹۸» ای خدایی که فرمانروایی‌اش پاینده، و شکست‌ناپذیری‌اش پایدار، و فرمانروایی‌اش

مورد اطاعت.

«۶۶۹۹» ای خدا! خدای بزرگ و چیره بر تمامی بندگان به واسطه‌ی قدرتش و او که به

سبب بزرگی‌اش نزد آفریدگانش فرمان برده می‌شود.

الفصل العاشر: القُدْرَةُ وَ نَفُوذُ الْإِرَادَةِ

١٠-١- قدرة، قوّة، حَوْل، إستطاعة، إطاقة، ذو الأيد، ذو الأمر، إتقان، ذو البُنيان، ذو البسط،
تمكّن، جدّ، قهر، غلبة

١٠-١-١- قدرة: (أرحمُ من قدر، أقدر، أقدرُ القادرين، أكرمُ القادرين، أكرمُ من قدر، بأسطُ
اليدين بالقُدْرَةِ، ذو الجلال القادر، ذو القدرة، ذو قدرة، عَجِيبُ القُدْرَةِ، عزيز بقدرته، قادر،
قدير، مُقتدر، مُبتدئ الخلق بقدرته، من العزّة قُدرته، واسعة قدرته)

- ﴿٦٧٠٠﴾ أَرْحَمُ مَنْ قَدَرَ ﴿٠٢٠٢﴾ ﴿٠٢٠٢﴾ أَنْتَ خَيْرُ مَنْ سَأَلَ وَأَوْسَعُ مَنْ أَعْطَى وَأَرْحَمُ مَنْ قَدَرَ: {٠٢٠٢}
- ﴿٦٧٠١﴾ أَقْدَرُ ﴿٠٠٤٧﴾ ﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مَلِكٍ مَا أَقْدَرَهُ: {٠٠٤٧}
- ﴿٦٧٠٢﴾ أَقْدَرُ ﴿٠٠٤٦﴾ ﴿٠٠٤٦﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ إِلَهٍ مَا أَقْدَرَهُ: {٠٠٤٦}
- ﴿٦٧٠٣﴾ أَقْدَرُ ﴿٠٢٢٦﴾ ﴿٠٢٢٦﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مَلِكٍ مَا أَقْدَرَهُ: {٠٢٢٦}
- ﴿٦٧٠٤﴾ أَقْدَرُ الْقَادِرِينَ ﴿٠٠٣٩﴾ ﴿٠٠٣٩﴾ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ: {٠٠٣٩}
- ﴿٦٧٠٥﴾ أَقْدَرُ الْمُوسِرِينَ ﴿٠٣٨٠﴾ ﴿٠٣٨٠﴾ أَنْتَ أَقْدَرُ الْمُوسِرِينَ: {٠٣٨٠}
- ﴿٦٧٠٦﴾ أَقْدَرُ عَلَى الْإِنْتِصَارِ وَ ﴿٠٣٨١﴾ ﴿٠٣٨١﴾ أَنَا اللَّهُ الْمَلِكُ الْقَادِرُ الَّذِي لَا يَفُوتُهُ هَارِبٌ وَلَا يُعْجِزُهُ
الْإِنْتِقَامُ مُنْتِنِعُ وَأَنَا أَقْدَرُ فِيهِ عَلَى الْإِنْتِصَارِ وَالْإِنْتِقَامِ: {٠٣٨١}
- ﴿٦٧٠٧﴾ أَقْدَرُ مِنْ أَنْ تُدْرِكَ ﴿٠٠٢٢﴾ ﴿٠٠٢٢﴾ أَنْتَ أَقْدَرُ وَأَعْلَمُ... مِنْ أَنْ تُدْرِكَ الْعَيَانَ عَظَمَتِكَ أَوْ
الْعَيَانَ عَظَمَتِكَ يَصِفُ الْوَاصِفُونَ صِفَتَكَ أَوْ يَبْلُغُوا غَايَتَكَ: {٠٠٢٢}
- ﴿٦٧٠٨﴾ أَقْدَرُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ﴿٠٠٢٧﴾ ﴿٠٠٢٧﴾ اللَّهُ أَعْظَمُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَأَرْحَمُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَأَعَزُّ مِنْ
كُلِّ شَيْءٍ وَأَعْلَى مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَأَمْلَكُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَ
أَقْدَرُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: {٠٠٢٧}
- ﴿٦٧٠٩﴾ أَقْدَرُ مِنْ كُلِّ قَدِيرٍ ﴿٠٠٢٩﴾ ﴿٠٠٢٩﴾ يَا أَقْدَرَ مِنْ كُلِّ قَدِيرٍ: {٠٠٢٩}

فصل ۱۰: توان و عملی شدن اراده

۱-۱۰- توان، نیرو، چیرگی، توانایی، قدرتمندی، محکم کاری، صاحب فرمان و پایه و گشاده دستی، توانایی، چیرگی، غلبه
۱-۱۰-۱- توان: (مهربان ترین توانا، تواناترین، تواناترین و گرامی ترین و گشاده دست ترین توانا، صاحب توانایی شکوهمند، دارای توان شگفت، شکست ناپذیر با قدرت خویش، توانا، آغازکننده ی آفرینش با توانایی خویش، آن که توانایی اش شکست ناپذیر و گسترده است)

﴿۶۷۰﴾ تو بهترین کسی هستی که از او درخواست شده، گشاده دست ترین کسی که عطا کرده، مهربان ترین کسی که توانایی دارد.
﴿۶۷۰۱﴾ منزّه است فرمانروایی که چه بسیار تواناست.
﴿۶۷۰۲﴾ منزّه است خدایی که بسیار تواناست.
﴿۶۷۰۳﴾ منزّه است فرمانروایی که چقدر تواناست.
﴿۶۷۰۴﴾ ای تواناترین توانایان.
﴿۶۷۰۵﴾ تو توانمندترین توانگرانی.
﴿۶۷۰۶﴾ من خداوند حاکم و توانایی هستم که هیچ کس نمی تواند از حیطه ی قدرتش بگریزد و شخصی نمی تواند مانع او شود؛ و من بر یاری دادن و انتقام گرفتن توانایم.
﴿۶۷۰۷﴾ تو... تواناتر و آگاه تر... از آن هستی که دیدگان عظمت تو را درک کنند، یا توصیف کنندگان بتوانند تو را توصیف کنند و نهایت تو را دریابند.
﴿۶۷۰۸﴾ خداوند بزرگ تر از همه چیز و مهربان تر از همه چیز، شکست ناپذیرتر از همه چیز، والاتر از همه چیز، دارا تر از همه چیز و تواناتر از همه چیز است.
﴿۶۷۰۹﴾ ای تواناتر از هر توانا!

﴿الْقُدْرَةُ وَنُفُوذُ الْإِرَادَةِ﴾

﴿٦٧١٠﴾ أَكْرَمُ الْقَادِرِينَ	﴿٠٤١٨﴾ أَنَا أَكْرَمُ الْقَادِرِينَ
﴿٦٧١١﴾ أَكْرَمُ مَنْ قَدَرَ	﴿٠١٣٣﴾ يَا أَكْرَمَ مَنْ قَدَرَ
﴿٦٧١٢﴾ بَاسِطُ الْيَدَيْنِ بِالْمَشِيَّةِ	﴿٠٠٥٧﴾ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ وَالْمَشِيَّةِ وَالْقُدْرَةِ وَالظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ؛ {٢١٧٢}
﴿٦٧١٣﴾ ذُو الْجَلَالِ الْقَادِرِ	﴿٠٧٩٢﴾ ذُو الْجَلَالِ الْقَادِرِ
﴿٦٧١٤﴾ ذُو الْقُدْرَةِ	﴿١٣٩٦﴾ سُبْحَانَ مَنْ أَسْلَمَ [اسْتَسْلَمَ] كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ؛ {١٣٩٦}
﴿٦٧١٥﴾ ذُو الْقُدْرَةِ	﴿٠٠٥٧﴾ يَا أَهْلَ التَّقْوَى وَ أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ وَ ذَا الْعِزِّ وَالْقُدْرَةِ؛ {٠٠٥٧}
﴿٦٧١٦﴾ ذُو الْقُدْرَةِ	﴿٠٦٦٠﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْقُدْرَةِ؛ {٠٦٦٠}
﴿٦٧١٧﴾ ذُو الْقُدْرَةِ	﴿٠٣٣٦﴾ سُبْحَانَ ذِي السُّلْطَانِ وَالْقُدْرَةِ؛ {٠٣٣٦}
﴿٦٧١٨﴾ ذُو الْقُدْرَةِ	﴿٠٣٣٦﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْعِزَّةِ وَالْقُدْرَةِ وَالْحَوْلِ وَالْقُوَّةِ وَالْمِنَّةِ وَالْغَلَبَةِ؛ {٢٢٦١}
﴿٦٧١٩﴾ ذُو الْقُدْرَةِ	﴿٢١٩٤﴾ فَاللَّهُ الْعَلِيُّ... آيُ ذُو الْقُدْرَةِ وَالْقَهْرِ وَالِإِقْتِدَارِ؛ {٢١٩٤}
﴿٦٧٢٠﴾ ذُو الْقُدْرَةِ وَالْقَهْرِ	﴿٢١٩٤﴾ فَاللَّهُ الْعَلِيُّ... آيُ ذُو الْقُدْرَةِ وَالْقَهْرِ وَالِإِقْتِدَارِ؛ {٢١٩٤}
﴿٦٧٢١﴾ ذُو الْقُدْرَةِ	﴿٠٠٢٣﴾ يَا ذَا الْقُدْرَةِ وَالْبُنْيَانِ؛ {٠٠٢٣}
﴿٦٧٢٢﴾ ذُو الْقُدْرَةِ	﴿٠٦٣٦﴾ يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْبَاهِرَةِ؛ {٠٦٣٦}
﴿٦٧٢٣﴾ ذُو الْقُدْرَةِ	﴿٠٦٦٥﴾ يَا ذَا الْقُدْرَةِ الَّتِي صَدَرَ عَنْهَا الْعَالَمُ مَكُونًا مَبْرُوءًا عَلَيْهَا مَقْطُورًا تَحْتَ ظِلِّ الْعَظَمَةِ؛ {٠٦٦٥}
﴿٦٧٢٤﴾ ذُو الْقُدْرَةِ الْجَامِعَةِ	﴿١٠٤٨﴾ اللَّهُمَّ يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْجَامِعَةِ؛ {١٠٤٨}
﴿٦٧٢٥﴾ ذُو الْقُدْرَةِ الْقَاهِرَةِ	﴿٠٦٣٦﴾ يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْقَاهِرَةِ؛ {٠٦٣٦}
﴿٦٧٢٦﴾ ذُو الْقُدْرَةِ الْكَامِلَةِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْكَامِلَةِ؛ {٠٠٣٩}
﴿٦٧٢٧﴾ ذُو الْقُدْرَةِ الْمُنِيعَةِ	﴿٢٢٥٥﴾ أَعُوذُ بِذِي الْقُدْرَةِ الْمُنِيعَةِ؛ {٢٢٥٥}
﴿٦٧٢٨﴾ ذُو الْقُدْرَةِ الْوَاسِعَةِ	﴿١٠٤٩﴾ إِنَّكَ ذُو الْقُدْرَةِ الْوَاسِعَةِ؛ {١٠٤٩}
﴿٦٧٢٩﴾ ذُو الْقُدْرَةِ عَلَى خَلْقِكَ	﴿٠٣٨٤﴾ أَنْتَ ذُو الْعِزِّ وَالْفَضْلِ وَالْعَظَمَةِ وَالْكِبَرِيَاءِ وَالْقُدْرَةِ عَلَى خَلْقِكَ؛ {٠٣٨٤}
﴿٦٧٣٠﴾ ذُو الْقُدْرَةِ وَالْإِفْضَالِ	﴿١٠٤٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْإِفْضَالِ؛ {١٠٤٣}
﴿٦٧٣١﴾ ذُو الْقُدْرَةِ وَالْأَمْرِ	﴿٠٣٢١﴾ سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْأَمْرِ؛ {٠٣٢١}

«توان و عملی شدن اراده»

- ﴿۶۷۱۰﴾ من بزرگوارترین توانمندان هستم.
- ﴿۶۷۱۱﴾ ای بزرگوارترین کسی که تواناست.
- ﴿۶۷۱۲﴾ ای خدایی که دو دست خود را به رحمت، خواست، قدرت و تاریکی ها و نور گشوده‌ای.
- ﴿۶۷۱۳﴾ صاحب شکوه توانا.
- ﴿۶۷۱۴﴾ منزّه است خدایی که همه چیز در برابر قدرت او سر تسلیم فرود آورده است.
- ﴿۶۷۱۵﴾ ای شایسته‌ی پرهیزکاری و آمرزش، و ای صاحب شکست‌ناپذیری و توانایی.
- ﴿۶۷۱۶﴾ ستایش مخصوص خدایی است که دارنده‌ی... قدرت است.
- ﴿۶۷۱۷﴾ منزّه است صاحب فرمانروایی و قدرت.
- ﴿۶۷۱۸﴾ ستایش مخصوص خدایی است که صاحب... شکست‌ناپذیری و قدرت، و چاره‌اندیشی و نیرو، و نعمت و چیرگی است.
- ﴿۶۷۱۹﴾ خداوند «علیّ» است؛ یعنی صاحب قدرت و قهر و اقتدار.
- ﴿۶۷۲۰﴾ خداوند «علیّ» است؛ یعنی صاحب قدرت و قهر و اقتدار.
- ﴿۶۷۲۱﴾ ای صاحب توانایی و بنیان.
- ﴿۶۷۲۲﴾ ای صاحب قدرت روشن.
- ﴿۶۷۲۳﴾ ای صاحب قدرتی که جهان از آن قدرت درست شده و از آن تشکیل یافته است و زیر سایه‌ی آن عظمت ایجاد شده است.
- ﴿۶۷۲۴﴾ خدایا! ای که صاحب توانایی فراگیر.
- ﴿۶۷۲۵﴾ ای صاحب قدرت برتر.
- ﴿۶۷۲۶﴾ ای صاحب نیروی کامل.
- ﴿۶۷۲۷﴾ پناه می‌برم به صاحب توان بازدارنده.
- ﴿۶۷۲۸﴾ تو صاحب قدرتی گسترده هستی.
- ﴿۶۷۲۹﴾ تو شکست‌ناپذیری و صاحب برتری و عظمت و بزرگی و قدرت بر آفریدگانی.
- ﴿۶۷۳۰﴾ منزّه است دارنده‌ی قدرت و برتری.
- ﴿۶۷۳۱﴾ منزّه است خداوند توانایی که کار به دست اوست.

﴿الْقُدْرَةُ وَ نُفُوذُ الْإِرَادَةِ﴾

﴿٦٧٣٢﴾ ذُو الْقُدْرَةِ وَ الْبُنْيَانِ	﴿٠٠٢٣﴾ يَا ذَا الْقُدْرَةِ وَ الْبُنْيَانِ
﴿٦٧٣٣﴾ ذُو الْقُدْرَةِ	﴿١٠٥٣﴾ سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَ الْجَبَرُوتِ
﴿٦٧٣٤﴾ ذُو الْقُدْرَةِ	﴿٠٩٥٧﴾ يَا ذَا الْقُدْرَةِ وَ السُّلْطَانِ
﴿٦٧٣٥﴾ ذُو الْقُدْرَةِ وَ الْكَرَمِ	﴿٠٢٧٠﴾ سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَ الْكَرَمِ
﴿٦٧٣٦﴾ قُدْرَتُهُ فِي الْأَرْضِ	﴿٠٠٩١﴾ سُبْحَانَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ عَرْشُهُ وَ فِي الْأَرْضِ قُدْرَتُهُ
﴿٦٧٣٧﴾ مَنْ أَثْبَتَ الْأَرْضَ بِقُدْرَتِهِ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ أَثْبَتَ الْأَرْضَ بِقُدْرَتِهِ
﴿٦٧٣٨﴾ مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ بِعِلْمِهِ وَ خَلَقَهُ بِقُدْرَتِهِ	﴿٠٢٧٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ بِعِلْمِهِ وَ خَلَقَهُ بِقُدْرَتِهِ
﴿٦٧٣٩﴾ مَنْ اسْتَسْلَمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ	﴿٠٠٥٢﴾ سُبْحَانَ مَنْ اسْتَسْلَمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ
﴿٦٧٤٠﴾ مَنْ الْقُدْرَةُ صِفَتُهُ	﴿٠٨٤٨﴾ سُبْحَانَ مَنْ... الْقُدْرَةُ صِفَتُهُ
﴿٦٧٤١﴾ مَنْ أَنْشَأَ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ بِقُدْرَتِهِ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ أَنْشَأَ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ بِقُدْرَتِهِ
﴿٦٧٤٢﴾ مَنْ تَبَهَّرَ قُدْرَتُهُ الْأَفْكَارَ	﴿١٤٠٢﴾ سُبْحَانَ مَنْ تَبَهَّرَ قُدْرَتُهُ الْأَفْكَارَ وَ يَمَلَأُ عَجَائِبُهُ الْأَبْصَارَ
﴿٦٧٤٣﴾ مَنْ تَعَزَّزَ بِالْقُدْرَةِ	﴿١٤٠٥﴾ سُبْحَانَ مَنْ تَعَزَّزَ بِالْقُدْرَةِ
﴿٦٧٤٤﴾ مَنْ تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ	﴿٠٠٢٨﴾ سُبْحَانَ مَنْ تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ
﴿٦٧٤٥﴾ مَنْ خَلَقَ الْخَلْقَ بِقُدْرَتِهِ	﴿٠٠٢٨﴾ سُبْحَانَ مَنْ خَلَقَ الْخَلْقَ بِقُدْرَتِهِ أَتَقَنَ مَا خَلَقَ بِحِكْمَتِهِ وَ وَضَعَ كُلَّ شَيْءٍ مِنْهُ مَوْضِعَهُ بِعِلْمِهِ
﴿٦٧٤٦﴾ مَنْ قُدْرَتُهُ فَوْقَ كُلِّ ذِي قُدْرَةٍ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ قُدْرَتُهُ فَوْقَ كُلِّ ذِي قُدْرَةٍ وَ لَا يَقْدِرُ أَحَدٌ قُدْرَتَهُ
﴿٦٧٤٧﴾ مَنْ لَا يَقْدِرُ أَحَدٌ قُدْرَتَهُ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ... لَا يَقْدِرُ أَحَدٌ قُدْرَتَهُ
﴿٦٧٤٨﴾ مَنْ نَطَقَتْ الْأَشْيَاءُ الْمُبْهَمَةُ عَنْ قُدْرَتِهِ	﴿١٣٩٤﴾ سُبْحَانَ مَنْ نَطَقَتْ الْأَشْيَاءُ الْمُبْهَمَةُ عَنْ قُدْرَتِهِ
﴿٦٧٤٩﴾ مَنْ هُوَ لَا يَقْدِرُ أَحَدٌ قُدْرَتَهُ	﴿١٢٥٢﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ... لَا يَقْدِرُ أَحَدٌ قُدْرَتَهُ
﴿٦٧٥٠﴾ ذُو قُدْرَةٍ عَلَى الْمَغْفِرَةِ	﴿١١٠٢﴾ فَاسْأَلُونِي الْمَغْفِرَةَ أَغْفِرْ لَكُمْ وَ مَنْ عَلِمَ أَنِّي ذُو قُدْرَةٍ عَلَى الْمَغْفِرَةِ فَاسْتَغْفِرْنِي بِقُدْرَتِي غَفَرْتُ لَهُ وَ لَا أَبَالِي
﴿٦٧٥١﴾ عَجِيبُ الْقُدْرَةِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا عَجِيبَ الْقُدْرَةِ
﴿٦٧٥٢﴾ الْعَزِيزُ بِقُدْرَتِهِ	﴿١٢٨٣﴾ سُبْحَانَ الْعَزِيزِ بِقُدْرَتِهِ

«توان و عملی شدن اراده»

﴿۶۷۳۲﴾ ای صاحب توانایی و بنیان.
﴿۶۷۳۳﴾ منزّه است خدای صاحب قدرت و شکوه.
﴿۶۷۳۴﴾ ای صاحب قدرت و سلطه!
﴿۶۷۳۵﴾ منزّه است خداوند صاحب قدرت و بزرگواری.
﴿۶۷۳۶﴾ منزّه است آن که عرشش در آسمان و توانائی‌اش در زمین است.
﴿۶۷۳۷﴾ منزّه است خدایی که زمین را با قدرتش پایدار ساخت.
﴿۶۷۳۸﴾ منزّه است آن که با علمش همه چیز را شمرده است و با توانایی خویش آنان را آفریده است.

﴿۶۷۳۹﴾ منزّه است خدایی که همه چیز تسلیم توانایی اویند.
﴿۶۷۴۰﴾ منزّه است خدایی که... قدرت، صفت اوست.
﴿۶۷۴۱﴾ منزّه است خدایی که شب و روز را با قدرتش آفرید.
﴿۶۷۴۲﴾ منزّه است خدایی که قدرت او بر اندیشه‌ها چیره است و شگفتی‌هایش دیده‌ها را پر کرده است.

﴿۶۷۴۳﴾ منزّه است خداوندی که به قدرت خویش، شکست‌ناپذیر گشته است.
﴿۶۷۴۴﴾ منزّه است خدایی که همه چیز در برابر قدرت او سر تسلیم فرود آورده است.
﴿۶۷۴۵﴾ منزّه است آن که آفریدگان را به قدرت خویش آفریده و آنچه را که ساخته به حکمت خویش محکم کرده است و همه چیز را با تکیه بر دانش خویش در جای خود قرار داده است.
﴿۶۷۴۶﴾ منزّه است خدایی که قدرت او فراتر از توان هر توانمندی است و کسی حد قدرت او را نمی‌شناسد.

﴿۶۷۴۷﴾ منزّه است خدایی که... کسی بر شناخت قدرت او توانا نیست.
﴿۶۷۴۸﴾ منزّه است خدایی که اشیاء بی‌زبان گویای قدرت اویند.
﴿۶۷۴۹﴾ منزّه است خداوندی که... هیچ کس قدرت او را ندارد.
﴿۶۷۵۰﴾ از من آمرزش بخواهید تا شما را بیامرزم و هر کس بداند که من دارای توانایی بر آمرزش هستم، سپس به قدرتم از من درخواست آمرزش کند، او را می‌آمرزم و ابایی ندارم.
﴿۶۷۵۱﴾ ای صاحب قدرت شگفت‌آور!
﴿۶۷۵۲﴾ منزّه است خدایی که به قدرت خود شکست‌ناپذیر است.

﴿الْقُدْرَةُ وَتَفُؤْدُ الْإِرَادَةِ﴾

﴿٦٧٥٣﴾ الْقَادِرُ	﴿٦٧٥٣﴾ الْقَادِرُ	﴿٦٧٥٣﴾ الْقَادِرُ
﴿٦٧٥٤﴾ الْقَادِرُ	﴿٦٧٥٤﴾ الْقَادِرُ	﴿٦٧٥٤﴾ الْقَادِرُ
﴿٦٧٥٥﴾ الْقَادِرُ	﴿٦٧٥٥﴾ الْقَادِرُ	﴿٦٧٥٥﴾ الْقَادِرُ
﴿٦٧٥٦﴾ الْقَادِرُ	﴿٦٧٥٦﴾ الْقَادِرُ	﴿٦٧٥٦﴾ الْقَادِرُ
﴿٦٧٥٧﴾ الْقَادِرُ	﴿٦٧٥٧﴾ الْقَادِرُ	﴿٦٧٥٧﴾ الْقَادِرُ
﴿٦٧٥٨﴾ الْقَادِرُ	﴿٦٧٥٨﴾ الْقَادِرُ	﴿٦٧٥٨﴾ الْقَادِرُ
﴿٦٧٥٩﴾ الْقَادِرُ	﴿٦٧٥٩﴾ الْقَادِرُ	﴿٦٧٥٩﴾ الْقَادِرُ
﴿٦٧٦٠﴾ الْقَادِرُ	﴿٦٧٦٠﴾ الْقَادِرُ	﴿٦٧٦٠﴾ الْقَادِرُ
﴿٦٧٦١﴾ الْقَادِرُ	﴿٦٧٦١﴾ الْقَادِرُ	﴿٦٧٦١﴾ الْقَادِرُ
﴿٦٧٦٢﴾ الْقَادِرُ الْحَكِيمُ	﴿٦٧٦٢﴾ الْقَادِرُ الْحَكِيمُ	﴿٦٧٦٢﴾ الْقَادِرُ الْحَكِيمُ
﴿٦٧٦٣﴾ الْقَادِرُ الَّذِي لَا يَفُوتُهُ	﴿٦٧٦٣﴾ الْقَادِرُ الَّذِي لَا يَفُوتُهُ	﴿٦٧٦٣﴾ الْقَادِرُ الَّذِي لَا يَفُوتُهُ
﴿٦٧٦٤﴾ الْقَادِرُ الْغَنِيُّ الْفَاخِرُ	﴿٦٧٦٤﴾ الْقَادِرُ الْغَنِيُّ الْفَاخِرُ	﴿٦٧٦٤﴾ الْقَادِرُ الْغَنِيُّ الْفَاخِرُ
﴿٦٧٦٥﴾ الْقَادِرُ الْفَاهِرُ	﴿٦٧٦٥﴾ الْقَادِرُ الْفَاهِرُ	﴿٦٧٦٥﴾ الْقَادِرُ الْفَاهِرُ
﴿٦٧٦٦﴾ الْقَادِرُ الْمُطْلَقُ	﴿٦٧٦٦﴾ الْقَادِرُ الْمُطْلَقُ	﴿٦٧٦٦﴾ الْقَادِرُ الْمُطْلَقُ
﴿٦٧٦٧﴾ الْقَادِرُ الْمُقْتَدِرُ	﴿٦٧٦٧﴾ الْقَادِرُ الْمُقْتَدِرُ	﴿٦٧٦٧﴾ الْقَادِرُ الْمُقْتَدِرُ
﴿٦٧٦٨﴾ الْقَادِرُ الْمَلِكُ الْمُقْتَدِرُ	﴿٦٧٦٨﴾ الْقَادِرُ الْمَلِكُ الْمُقْتَدِرُ	﴿٦٧٦٨﴾ الْقَادِرُ الْمَلِكُ الْمُقْتَدِرُ
﴿٦٧٦٩﴾ الْقَادِرُ بِقُدْرَتِهِ عَلَى	﴿٦٧٦٩﴾ الْقَادِرُ بِقُدْرَتِهِ عَلَى	﴿٦٧٦٩﴾ الْقَادِرُ بِقُدْرَتِهِ عَلَى
﴿٦٧٧٠﴾ الْقَادِرُ بِكَ	﴿٦٧٧٠﴾ الْقَادِرُ بِكَ	﴿٦٧٧٠﴾ الْقَادِرُ بِكَ
﴿٦٧٧١﴾ الْقَادِرُ عَلَى الْإِغَاثَةِ	﴿٦٧٧١﴾ الْقَادِرُ عَلَى الْإِغَاثَةِ	﴿٦٧٧١﴾ الْقَادِرُ عَلَى الْإِغَاثَةِ

«توان و عملی شدن اراده»

﴿۶۷۵۳﴾ بگو: «او قادر است که از بالا یا از زیر پای شما، غذایی بر شما بفرستد یا به صورت دسته‌های پراکنده شما را با هم بیامیزد و طعم جنگ (و اختلاف) را به هر یک از شما به وسیله‌ی دیگری بچشاند».

﴿۶۷۵۴﴾ و ما تواناییم که آنچه را به آن‌ها وعده می‌دهیم به تو نشان دهیم!
﴿۶۷۵۵﴾ و از آسمان، آبی به اندازه معین نازل کردیم و آن را در زمین (در جایگاه مخصوصی) ساکن نمودیم و ما بر از بین بردن آن کاملاً قادریم!
﴿۶۷۵۶﴾ خدایا! تویی... توانای چیره و توانمند.
﴿۶۷۵۷﴾ منم خدای توانا.
﴿۶۷۵۸﴾ تو توانایی.
﴿۶۷۵۹﴾ تو توانا هستی و من ناتوانم.
﴿۶۷۶۰﴾ اوست خدای توانایی که اگر وهم و خیال انسان‌ها بخواهد برای درک اندازه‌ی قدرت‌ش تلاش کند... همه را باز می‌گرداند.
﴿۶۷۶۱﴾ منزّه است دانای به آنچه آفریده و در آن ریزین است و آن را شماره کرده و بر آن تواناست.

﴿۶۷۶۲﴾ تو توانمند و حکیمی.
﴿۶۷۶۳﴾ من خداوند حاکم و توانایی هستم که هیچ کس نمی‌تواند از حیطة قدرت‌ش بگریزد و شخصی نمی‌تواند مانع او شود.
﴿۶۷۶۴﴾ تو پادشاه چیره و بزرگ و توانا و بی‌نیاز و برجسته‌ای.
﴿۶۷۶۵﴾ خدایا! تویی... توانای چیره و توانمند.
﴿۶۷۶۶﴾ منم خداوند توانای مطلق.
﴿۶۷۶۷﴾ منزّهی تو خدای توانمند مقتدر.
﴿۶۷۶۸﴾ منزّه است پادشاه توانای دارای اقتدار.
﴿۶۷۶۹﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که با قدرت خویش بر هر قدرتی چیره شد و کسی به قدرت او نمی‌رسد.

﴿۶۷۷۰﴾ تو را به نامت که بر هر چیزی قدرت دارد می‌خوانم.
﴿۶۷۷۱﴾ او همان خدایی است که قادر بر نجات‌دادن است در جایی که هیچ نجات‌دهنده‌ای نیست و فریادرس است در جایی که فریادرسی نیست.

﴿الْقُدْرَةُ وَ نَفْوذُ الْإِرَادَةِ﴾

﴿٦٧٧٢﴾ الْقَادِرُ عَلَى الْإِنْبَاءِ	﴿٦٧٧٢﴾ الْقَادِرُ عَلَى الْإِنْبَاءِ
﴿٦٧٧٣﴾ الْقَادِرُ عَلَى الْقَبْضِ مِنِّي	﴿٦٧٧٣﴾ الْقَادِرُ عَلَى الْقَبْضِ مِنِّي
﴿٦٧٧٤﴾ الْقَادِرُ عَلَى أَمْرِهِ	﴿٦٧٧٤﴾ الْقَادِرُ عَلَى أَمْرِهِ
﴿٦٧٧٥﴾ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يُمَسِكَ الْأَرْضَ وَالسَّمَاءَ	﴿٦٧٧٥﴾ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يُمَسِكَ الْأَرْضَ وَالسَّمَاءَ
﴿٦٧٧٦﴾ الْقَادِرُ عَلَى حَلِّ الْعَقْدِ	﴿٦٧٧٦﴾ الْقَادِرُ عَلَى حَلِّ الْعَقْدِ
﴿٦٧٧٧﴾ الْقَادِرُ عَلَى صَرْفِهِ عَنِّي	﴿٦٧٧٧﴾ الْقَادِرُ عَلَى صَرْفِهِ عَنِّي
﴿٦٧٧٨﴾ الْقَادِرُ عَلَى طَلِبَتِي	﴿٦٧٧٨﴾ الْقَادِرُ عَلَى طَلِبَتِي
﴿٦٧٧٩﴾ الْقَادِرُ عَلَى كَشْفِ غَمَاهَا	﴿٦٧٧٩﴾ الْقَادِرُ عَلَى كَشْفِ غَمَاهَا
﴿٦٧٨٠﴾ الْقَادِرُ عَلَى كَشْفِ مَا بُلِيتُ بِهِ	﴿٦٧٨٠﴾ الْقَادِرُ عَلَى كَشْفِ مَا بُلِيتُ بِهِ
﴿٦٧٨١﴾ الْقَادِرُ عَلَى كَشْفِ مَا مُنِيتُ بِهِ وَ دَفَعُ مَا وَقَعْتُ فِيهِ	﴿٦٧٨١﴾ الْقَادِرُ عَلَى كَشْفِ مَا مُنِيتُ بِهِ وَ دَفَعُ مَا وَقَعْتُ فِيهِ
﴿٦٧٨٢﴾ الْقَادِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ يُقْدِرُ عَلَى مَا يَشَاءُ	﴿٦٧٨٢﴾ الْقَادِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ يُقْدِرُ عَلَى مَا يَشَاءُ
﴿٦٧٨٣﴾ الْقَادِرُ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ	﴿٦٧٨٣﴾ الْقَادِرُ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ
﴿٦٧٨٤﴾ الْقَادِرُ عَلَى مَا رَأَيْتُمْ	﴿٦٧٨٤﴾ الْقَادِرُ عَلَى مَا رَأَيْتُمْ
﴿٦٧٨٥﴾ الْقَادِرُ عَلَى مَا عَلَيْهِ أَقْدَرَكَ	﴿٦٧٨٥﴾ الْقَادِرُ عَلَى مَا عَلَيْهِ أَقْدَرَكَ
﴿٦٧٨٦﴾ الْقَادِرُ عَلَى مَا عَلَيْهِ أَقْدَرَهُمْ	﴿٦٧٨٦﴾ الْقَادِرُ عَلَى مَا عَلَيْهِ أَقْدَرَهُمْ
﴿٦٧٨٧﴾ الْقَادِرُ عَلَى مَا يُرِيدُ	﴿٦٧٨٧﴾ الْقَادِرُ عَلَى مَا يُرِيدُ
﴿٦٧٨٨﴾ الْقَادِرُ عَلَى مَا يَشَاءُ	﴿٦٧٨٨﴾ الْقَادِرُ عَلَى مَا يَشَاءُ
﴿٦٧٨٩﴾ الْقَادِرُ عَلَيْهِ مَا شَاءَ اللَّهُ	﴿٦٧٨٩﴾ الْقَادِرُ عَلَيْهِ مَا شَاءَ اللَّهُ

«توان و عملی شدن اراده»

- «۶۷۷۲» او همان خدایی است که قادر بر نجات دادن است در جایی که هیچ نجات‌دهنده‌ای نیست و فریادرس است در جایی که فریادرسی نیست.
- «۶۷۷۳» تو قادری که مرا باز داری.
- «۶۷۷۴» ستایش مخصوص خداوندی است که... بر امر خویش تواناست.
- «۶۷۷۵» پس وقتی قلب به باد توجه کند می‌فهمد که به آسمان و نشانه‌هایی که در آن است مربوط است، بنابراین خواهد فهمید مدبر توانایی که زمین و آسمان را حفظ می‌کند همانا آفریننده و حرکت‌دهنده‌ی آن است.
- «۶۷۷۶» هیچ پناهگاهی جز خداوند قادر نیافت تنها اوست که بر باز کردن مشکلات تواناست او که برای همیشه بوده و خواهد بود.
- «۶۷۷۷» تو در برطرف کردن ظلم از من توانایی.
- «۶۷۷۸» خدایا! تو صاحب نعمت منی و تو بر خواسته‌ی من توانایی.
- «۶۷۷۹» تو توانایی که بر زوایای پنهان نفس آگاه شوی.
- «۶۷۸۰» تو در برطرف کردن آنچه به آن مبتلا شده‌ام توانایی.
- «۶۷۸۱» تو می‌توانی مصیبتی را که بدان دچار شده‌ام برطرف نمایی و آنچه را که در آن واقع شده‌ام، دفع کنی.
- «۶۷۸۲» معنای سوم «الله اکبر» یعنی قادر و توانا بر همه‌چیز، او بر هر چه بخواهد تواناست.
- «۶۷۸۳» تویی که بر اعمال هر کس توانا و مراقبی.
- «۶۷۸۴» منم خدای توانا بر آنچه مشاهده کردید.
- «۶۷۸۵» اوست که مالک همه چیزهایی است که به تو داده و توانا بر تمام کارهایی است که تو را بر انجام آن‌ها قدرت داده است.
- «۶۷۸۶» او مالک هر چیزی است که به آن‌ها داده و توانا بر هر چه که در اختیارشان نهاده است.
- «۶۷۸۷» او بر آنچه می‌خواهد تواناست.
- «۶۷۸۸» او بر آنچه می‌خواهد تواناست.
- «۶۷۸۹» منزّه است دانای به آنچه آفریده و در آن ریزین است و آن را شماره کرده و بر آن تواناست.

﴿الْقُدْرَةُ وَتَفُؤْدُ الْإِرَادَةِ﴾

﴿٦٧٩٠﴾ الْقَادِرُ لَا يُضَامُ	﴿٠٦٤٨﴾ أَنْتَ... الْقَادِرُ لَا يُضَامُ
﴿٦٧٩١﴾ الْقَادِرُ مِنْ وَرَاءِ الْخَلْقِ	﴿٠٠٢٨﴾ فَوْقَهُمْ وَالْقَاهِرُ لَهُمْ وَالْقَادِرُ مِنْ وَرَائِهِمْ
﴿٦٧٩٢﴾ قَادِرُ	﴿٠٠٢٨﴾ وَقَالُوا لَوْ لَا نَزَّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ {الأنعام: ٣٧}
﴿٦٧٩٣﴾ قَادِرُ	﴿٠٠٣٧﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَى وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ {يس: ٨١}
﴿٦٧٩٤﴾ قَادِرُ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا قَادِرُ؛
﴿٦٧٩٥﴾ قَادِرُ	﴿٠٠٣٩﴾ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ {الطارق: ٨}
﴿٦٧٩٦﴾ قَادِرُ	﴿٠٠٣٩﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ قَادِرٍ مَا أَرْفَعَهُ {٠٠٣٧}
﴿٦٧٩٧﴾ قَادِرُ	﴿٠٠٣٩﴾ أَنْتَ قَادِرٌ أَنْ تَقُولَ لِلْأَرْضِ خُذِيهِ فَتَأْخُذِيهِ وَالسَّمَاءِ أَمْطِرِيهِ حِجَارَةً فَتَمْطِرُنِي {٠٠٧٥}
﴿٦٧٩٨﴾ قَادِرُ الْمَقْدُورِ	﴿٠٣٦٣﴾ سُبْحَانَ قَادِرِ الْمَقْدُورِ؛
﴿٦٧٩٩﴾ قَادِرُ الْمَقْدُورِ	﴿٠٣٦٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ... قَادِرِ الْمَقْدُورِ؛
﴿٦٨٠٠﴾ قَادِرٌ أَنْ يُفَرِّجَ عَنْكَ	﴿١٧٢٠﴾ إِلَى مَنْ ابْتَلَاكَ بِهِ فَهُوَ قَادِرٌ أَنْ يُفَرِّجَ عَنْكَ {١٧٢٠}
﴿٦٨٠١﴾ قَادِرٌ رَوْفٌ	﴿٠٠٣٠﴾ إِلَهِي حَلِيمٌ قَادِرٌ رَوْفٌ {٠٠٣٠}
﴿٦٨٠٢﴾ قَادِرٌ عَلَى إِبْجَاتِي	﴿٠٨٣٦﴾ أَنْتَ قَادِرٌ عَلَى إِبْجَاتِي وَأَنْ تَقْضِيَ حَاجَتِي {٠٨٣٦}
﴿٦٨٠٣﴾ قَادِرٌ عَلَى إِقَامَةِ يَوْمِ الدِّينِ	﴿٠٢٦٧﴾ قَوْلُهُ عَزَّ وَجَلَّ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ قَالَ الْإِمَامُ عليه السلام قَادِرٌ عَلَى إِقَامَةِ يَوْمِ الدِّينِ {٠٢٦٧}
﴿٦٨٠٤﴾ قَادِرٌ عَلَى الْعُقُوبَةِ	﴿٠٥٥٣﴾ فَأَنْتَ قَادِرٌ عَلَى الْعُقُوبَةِ {٠٥٥٣}
﴿٦٨٠٥﴾ قَادِرٌ عَلَى الْعُقُوبَةِ	﴿٠٥٥٣﴾ فَأَنْتَ قَادِرٌ عَلَى الْعُقُوبَةِ وَقَدْ اسْتَحَقَّقْتُهَا {٠٥٥٣}
﴿٦٨٠٦﴾ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى	﴿١٧٢٢﴾ يَا مَنْ هُوَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى {١٧٢٢}
﴿٦٨٠٧﴾ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ خَلْقًا مِنْ أَثْنَى مِنْ غَيْرِ ذَكَرٍ	﴿١٧٢٣﴾ أَنَّهُ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ خَلْقًا مِنْ أَثْنَى مِنْ غَيْرِ ذَكَرٍ كَمَا هُوَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يَخْلُقَهُ مِنْ غَيْرِ ذَكَرٍ وَلَا أَثْنَى {١٧٢٣}
﴿٦٨٠٨﴾ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يَخْلُقَهُ مِنْ غَيْرِ ذَكَرٍ وَلَا أَثْنَى	﴿١٧٢٣﴾ هُوَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يَخْلُقَهُ مِنْ غَيْرِ ذَكَرٍ وَلَا أَثْنَى {١٧٢٣}

«توان و عملی شدن اراده»

- ﴿۶۷۹۰﴾ تو قادری هستی که مورد ستم قرار نمی گیرد.
- ﴿۶۷۹۱﴾ معبودی جز تو نیست، ای که پیش از آفریدگان خود بوده ای و پس از آنان نیز خواهی بود و بر بالای ایشان ظهور و بروز داری و بر آنان چیره ای و از ورای ایشان توانایی.
- ﴿۶۷۹۲﴾ و گفتند: «چرا نشانه (و معجزه ای) از طرف پروردگارش بر او نازل نمی شود؟! بگو: خداوند، قادر است که نشانه ای نازل کند ولی بیشتر آن ها نمی دانند!»
- ﴿۶۷۹۳﴾ آیا کسی که آسمان ها و زمین را آفرید، نمی تواند همانند آنان [انسان های خاک شده] را بیافریند؟! آری (می تواند)، و او آفریدگار داناست!
- ﴿۶۷۹۴﴾ مسلماً او [خدایی که انسان را از چنین چیز پستی آفرید] می تواند او را بازگرداند!
- ﴿۶۷۹۵﴾ منزّه است توانایی که چه بلندمرتبه است.
- ﴿۶۷۹۶﴾ ای توانا.
- ﴿۶۷۹۷﴾ تو چنان قدرتی داری که اگر به زمین بگویی مرا در بگیرد بی درنگ چنین می کند و اگر به آسمان بگویی بر من سنگ بباراند، خواهد بارید.
- ﴿۶۷۹۸﴾ منزّه است... قادر بر سرنوشت.
- ﴿۶۷۹۹﴾ منزّه است خدای... قادر بر سرنوشت.
- ﴿۶۸۰۰﴾ پیش کسی ناله کن که تو را دچار آن کرده است، چون او می تواند آن را برطرف سازد.
- ﴿۶۸۰۱﴾ تو معبود من، بردبار قادر و مهربان هستی.
- ﴿۶۸۰۲﴾ تو بر اجابت کردن و برآوردن نیازم توانایی.
- ﴿۶۸۰۳﴾ درباره ی «مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ»؛ امام علیه السلام فرمود: خداوند بر برپایی روز قیامت قادر و توانا است.
- ﴿۶۸۰۴﴾ تو بر کیفردادن توانایی.
- ﴿۶۸۰۵﴾ تو بر کیفردادن توانایی و من سزاوار آنم.
- ﴿۶۸۰۶﴾ ای آن که او بر حیات بخشیدن به مرده ها تواناست!
- ﴿۶۸۰۷﴾ خداوند قادر است آفریده ای را تنها از جنس ماده و بدون وجود جنس نر بیافریند، همان گونه که قادر است او را بدون وجود جنس نر و ماده بیافریند.
- ﴿۶۸۰۸﴾ قادر است حتی بدون نر و ماده او را بیافریند.

﴿الْقُدْرَةُ وَنُفُوذُ الْإِرَادَةِ﴾

- ﴿٦٨٠٩﴾ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يَشْفِيَهُ ﴿١٧٢٤﴾
- ﴿٦٨١٠﴾ قَادِرٌ عَلَى بُلُوغِ الْمَأْمُولِ ﴿٠١٩٣﴾
- ﴿٦٨١١﴾ قَادِرٌ عَلَى قَضَاءِ حَوَائِجِي ﴿١٧٠٤﴾
- ﴿٦٨١٢﴾ قَادِرٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ ﴿٠٠٧٦﴾
- ﴿٦٨١٣﴾ قَادِرٌ عَلَى مَا أَرَدْتَ ﴿١٠٣٦﴾
- ﴿٦٨١٤﴾ قَادِرٌ عَلَى مَا تَشَاءُ ﴿٠٠٤٢﴾
- ﴿٦٨١٥﴾ قَادِرٌ عَلَى مَا يَشَاءُ ﴿٠٩٠٣﴾
- ﴿٦٨١٦﴾ قَادِرٌ عَلَيْهِ أَتَيْنَمَا لِجَاءٍ ﴿٠٥٩٤﴾
- ﴿٦٨١٧﴾ قَادِرٌ غَافِرٌ ﴿٠٠١٢﴾
- ﴿٦٨١٨﴾ قَادِرٌ غَيْرُ عَاجِزٍ ﴿٠١٣٥﴾
- ﴿٦٨١٩﴾ قَادِرٌ فِي مُلْكِكَ ﴿٠٦٥٧﴾
- ﴿٦٨٢٠﴾ قَادِرٌ قَاهِرٌ ﴿٠٣٥٨﴾
- ﴿٦٨٢١﴾ قَادِرٌ لَا تُضَادُّ ﴿٠٠٥١﴾
- ﴿٦٨٢٢﴾ قَادِرٌ مُقْتَدِرٌ ﴿١٧٣٢﴾
- ﴿٦٨٢٣﴾ قَادِرٌ بَغِيرٍ مُكَاثِّرَةٍ ﴿٠١٨٥﴾
- ﴿٦٨٢٤﴾ مَنْ قَدَرَ بِقُدْرَتِهِ كُلَّ قُدْرَةٍ ﴿١٣٩٠﴾
- ﴿٦٨٢٥﴾ مَنْ قَدَرَ وَغَفَرَ ﴿١٤٠١﴾
- ﴿٦٨٢٦﴾ مَنْ لَيْسَ لِقَادِرِيَّتِهِ نَفَادٌ ﴿١٣٩٧﴾
- ﴿٦٨٢٧﴾ نِعَمَ الْقَادِرِ ﴿٢٣﴾
- ﴿٦٨٢٨﴾ نِعَمَ الْقَادِرِ اللَّهُ؟ ﴿١٧١٥﴾
- ﴿٦٨٢٩﴾ الْقَدِيرُ ﴿٠٠٠٤﴾
- ﴿٦٨٣٠﴾ قَادِرٌ عَلَى بُلُوغِ الْمَأْمُولِ ﴿٠١٩٣﴾
- ﴿٦٨٣١﴾ قَادِرٌ عَلَى قَضَاءِ حَوَائِجِي ﴿١٧٠٤﴾
- ﴿٦٨٣٢﴾ قَادِرٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ ﴿٠٠٧٦﴾
- ﴿٦٨٣٣﴾ قَادِرٌ عَلَى مَا أَرَدْتَ ﴿١٠٣٦﴾
- ﴿٦٨٣٤﴾ قَادِرٌ عَلَى مَا تَشَاءُ ﴿٠٠٤٢﴾
- ﴿٦٨٣٥﴾ قَادِرٌ عَلَى مَا يَشَاءُ ﴿٠٩٠٣﴾
- ﴿٦٨٣٦﴾ قَادِرٌ عَلَيْهِ أَتَيْنَمَا لِجَاءٍ ﴿٠٥٩٤﴾
- ﴿٦٨٣٧﴾ قَادِرٌ غَافِرٌ ﴿٠٠١٢﴾
- ﴿٦٨٣٨﴾ قَادِرٌ غَيْرُ عَاجِزٍ ﴿٠١٣٥﴾
- ﴿٦٨٣٩﴾ قَادِرٌ فِي مُلْكِكَ ﴿٠٦٥٧﴾
- ﴿٦٨٤٠﴾ قَادِرٌ قَاهِرٌ ﴿٠٣٥٨﴾
- ﴿٦٨٤١﴾ قَادِرٌ لَا تُضَادُّ ﴿٠٠٥١﴾
- ﴿٦٨٤٢﴾ قَادِرٌ مُقْتَدِرٌ ﴿١٧٣٢﴾
- ﴿٦٨٤٣﴾ قَادِرٌ بَغِيرٍ مُكَاثِّرَةٍ ﴿٠١٨٥﴾
- ﴿٦٨٤٤﴾ مَنْ قَدَرَ بِقُدْرَتِهِ كُلَّ قُدْرَةٍ ﴿١٣٩٠﴾
- ﴿٦٨٤٥﴾ مَنْ قَدَرَ وَغَفَرَ ﴿١٤٠١﴾
- ﴿٦٨٤٦﴾ مَنْ لَيْسَ لِقَادِرِيَّتِهِ نَفَادٌ ﴿١٣٩٧﴾
- ﴿٦٨٤٧﴾ نِعَمَ الْقَادِرِ اللَّهُ؟ ﴿١٧١٥﴾
- ﴿٦٨٤٨﴾ الْقَدِيرُ ﴿٠٠٠٤﴾

«توان و عملی شدن اراده»

- ﴿۶۸۰۹﴾ همانا خداوند کسی است که او را به تو داده است و می‌تواند او را شفا دهد.
- ﴿۶۸۱۰﴾ او بر رسانیدن بندگان به امیدهای‌شان تواناست.
- ﴿۶۸۱۱﴾ خدایا، تو خود آگاهی که من می‌دانم تو برای برآورده ساختن خواسته‌ی من توانایی.
- ﴿۶۸۱۲﴾ ای آن که بر هر چیز تواناست.
- ﴿۶۸۱۳﴾ خدایا! تو... به آنچه اراده کنی توانایی.
- ﴿۶۸۱۴﴾ به یقین تو به هر چه خواهی توانایی، فرمانروایی را به هر که خواهی عنایت می‌کنی، و از هر که خواهی باز می‌ستانی، و هر که را خواهی شکست‌ناپذیری می‌بخشی، و هر که را اراده کنی به ذلت می‌نشانی.
- ﴿۶۸۱۵﴾ منزّه است خداوندی که... بر آنچه می‌خواهد تواناست.
- ﴿۶۸۱۶﴾ هر جا قدم بگذارد، بر او دسترسی داری و هر جا بگریزد، بر او توانایی.
- ﴿۶۸۱۷﴾ تو اجابت‌کننده، پاداش‌دهنده، مراقب، نزدیک، توانا و آمرزنده‌ای.
- ﴿۶۸۱۸﴾ تو بر نیازم آگاهی پس آن را بپذیر، چرا که تو بدان واقفی و از کسی آن را نیاموخته‌ای و تو بر رفع آن دست‌گشاده‌ای و این امر برای تو سختی ندارد، بر انجام آن توانایی و ناتوان نیستی.
- ﴿۶۸۱۹﴾ زیرا تو خدایی هستی که... در فرمانروایی‌ات توانایی.
- ﴿۶۸۲۰﴾ تو سرور من و صاحب اراده‌ی نافذ و آمرزنده و چیره‌ای.
- ﴿۶۸۲۱﴾ تو توانایی هستی که مخالفت نمی‌شوی.
- ﴿۶۸۲۲﴾ به نام خدا و به حقّ خداوند آرام باش به قدرت خداوندی که تو را آفرید همانا او توانایی دارای اقتدار است.
- ﴿۶۸۲۳﴾ ای توانا بدون بالیدن به زیادی.
- ﴿۶۸۲۴﴾ منزّه است خدایی که قدرتش بر هر قدرتی غلبه دارد.
- ﴿۶۸۲۵﴾ منزّه است آن که تواناست و می‌آمرزد.
- ﴿۶۸۲۶﴾ منزّه است خدایی که برای آفریدگاری او حدّی و برای توانایی او پایانی وجود ندارد.
- ﴿۶۸۲۷﴾ ما قدرت بر این کار داشتیم، پس ما قدرتمند خوبی هستیم (و امر معاد برای ما آسان است)!
- ﴿۶۸۲۸﴾ بهترین توانا فقط خداست.
- ﴿۶۸۲۹﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها تواناست.

﴿الْقُدْرَةُ وَ نَفْوذُ الْإِرَادَةِ﴾

﴿٦٨٣٠﴾ الْقَدِيرُ الْعَزِيزُ الْقَادِرُ	﴿١٧٤٥﴾ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْأَعْلَى وَالْقَدِيرُ الْعَزِيزُ الْقَادِرُ؛
﴿٦٨٣١﴾ الْقَدِيرُ الْقَادِرُ	﴿٠٦٣٣﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ... الْقَدِيرُ الْقَادِرُ؛
﴿٦٨٣٢﴾ الْقَدِيرُ الْمُقْتَدِرُ الْقَادِرُ	﴿١٧٤٦﴾ أَنْتَ اللَّهُ الْقَدِيرُ الْمُقْتَدِرُ الْقَادِرُ؛
﴿٦٨٣٣﴾ الْقَدِيرُ الْوَاحِدُ	﴿١٤٢٨﴾ ذَلِكَ اللَّهُ الْقَدِيرُ الْوَاحِدُ الْعَزِيزُ؛
﴿٦٨٣٤﴾ الْقَدِيرُ عَلَى مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ	﴿٠٤٧٩﴾ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمُهَيِّئِ الْعَزِيزِ الْقَدِيرِ عَلَى مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ
﴿٦٨٣٥﴾ الْقَدِيرُ	﴿١٣٣﴾ قَدِيرًا؛ {النساء: ١٣٣}
﴿٦٨٣٦﴾ قَدِيرُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ قَدِيرٍ مَا أَعْظَمَهُ؛
﴿٦٨٣٧﴾ قَدِيرُ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا قَدِيرُ؛
﴿٦٨٣٨﴾ قَدِيرُ	﴿٠١٨٥﴾ أَنْتَ قَدِيرٌ وَأَنَا صَغِيرٌ؛
﴿٦٨٣٩﴾ قَدِيرُ	﴿٠١٣٥﴾ يَا اللَّهُ يَا قَدِيرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛
﴿٦٨٤٠﴾ قَدِيرُ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ الْأَوَّلِ الْآخِرِ الظَّاهِرِ الْبَاطِنِ الَّذِي هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ؛
﴿٦٨٤١﴾ قَدِيرُ	﴿٠٢٤٣﴾ يَا قَدِيرًا بِذَاتِهِ؛
﴿٦٨٤٢﴾ قَدِيرُ	﴿٠٠٨٦﴾ يَا قَدِيرًا عَلَى مَا لَا يَقْدِرُ عَلَيْهِ غَيْرُكَ؛
﴿٦٨٤٣﴾ قَدِيرُ	﴿٠٤٥٩﴾ يَا قَدِيرًا لَا يَتَوَدُّهُ الْمَطَالِبُ؛
﴿٦٨٤٤﴾ لِفَصْلِ حُكْمِهِ قَدِيرُ	﴿٢١٧٣﴾ لِفَصْلِ حُكْمِهِ قَدِيرٌ؛
﴿٦٨٤٥﴾ عَفُوُّ قَدِيرُ	﴿١٤٩﴾ إِنْ تُبْذَرُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفَوُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا؛ {النساء: ١٤٩}
﴿٦٨٤٦﴾ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرُ	﴿٢٩﴾ هُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ؛ {الشورى: ٢٩}
﴿٦٨٤٧﴾ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرُ	﴿٣٣﴾ أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْصِ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُجِيبَ الْمُوتَى بَلَى إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ؛ {الأحقاف: ٣٣}

«توان و عملی شدن اراده»

- ﴿۶۸۳۰﴾ تو بلندمرتبه و والایی و قدرتمند، شکست‌ناپذیر و توانایی.
- ﴿۶۸۳۱﴾ خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت... توانمند و توانا.
- ﴿۶۸۳۲﴾ تو خدای توانا مقتدر و توانمندی.
- ﴿۶۸۳۳﴾ اوست خدای توانای یگانه‌ی شکست‌ناپذیر.
- ﴿۶۸۳۴﴾ تو را به نام نگهدارنده و شکست‌ناپذیرت که بر هر کاری که می‌خواهی تواناست می‌خوانم.
- ﴿۶۸۳۵﴾ ای مردم! اگر او بخواهد، شما را از میان می‌برد و افراد دیگری را (به جای شما) می‌آورد، و خداوند، بر این کار تواناست.
- ﴿۶۸۳۶﴾ منزّه است توانایی که چه بزرگ است!
- ﴿۶۸۳۷﴾ ای توانا.
- ﴿۶۸۳۸﴾ تو توانایی و من کوچکم.
- ﴿۶۸۳۹﴾ ای خدا، ای توانای آسمان‌ها و زمین.
- ﴿۶۸۴۰﴾ منزّه است خداوند بزرگ، اوّل آخر، آشکار نهانی که بر همه‌چیز تواناست و به همه‌چیز آگاه است.
- ﴿۶۸۴۱﴾ ای توانا در ذات خویش.
- ﴿۶۸۴۲﴾ ای توانا بر آنچه که غیر تو بر آن توانا نیست.
- ﴿۶۸۴۳﴾ ای توانایی که خواهش‌ها نزد او فراوان نمی‌شوند.
- ﴿۶۸۴۴﴾ بر پایان‌بخشیدن به حکمش تواناست.
- ﴿۶۸۴۵﴾ و اگر از جدایی و شکاف میان آن دو (همسر) بیم داشته باشید، یک داور از خانواده شوهر، و یک داور از خانواده زن انتخاب کنید (تا به کار آنان رسیدگی کنند). اگر این دو داور، تصمیم به اصلاح داشته باشند، خداوند به توافق آن‌ها کمک می‌کند زیرا خداوند، دانا و آگاه است (و از نیات همه، با خبر است).
- ﴿۶۸۴۶﴾ و از آیات اوست آفرینش آسمان‌ها و زمین و آنچه از جنبندگان در آن‌ها منتشر نموده و او هر گاه بخواهد بر جمع آن‌ها تواناست!
- ﴿۶۸۴۷﴾ آیا آن‌ها نمی‌دانند خداوندی که آسمان‌ها و زمین را آفریده و از آفرینش آن‌ها ناتوان نشده است، می‌تواند مُردگان را زنده کند؟! آری او بر هر چیز تواناست!

﴿الْقُدْرَةُ وَنُفُوذُ الْإِرَادَةِ﴾

﴿٦٨٤٨﴾ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ	﴿٦٨٤٨﴾ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
﴿٦٨٤٩﴾ عَلَى نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ	﴿٦٨٤٩﴾ عَلَى نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ
﴿٦٨٥٠﴾ عَلِيمٌ قَدِيرٌ	﴿٦٨٥٠﴾ عَلِيمٌ قَدِيرٌ
﴿٦٨٥١﴾ الْمُقْتَدِرُ	﴿٦٨٥١﴾ الْمُقْتَدِرُ
﴿٦٨٥٢﴾ الْمُقْتَدِرُ الصَّادِقُ	﴿٦٨٥٢﴾ الْمُقْتَدِرُ الصَّادِقُ
﴿٦٨٥٣﴾ الْمُقْتَدِرُ الْقَادِرُ	﴿٦٨٥٣﴾ الْمُقْتَدِرُ الْقَادِرُ
﴿٦٨٥٤﴾ الْمُقْتَدِرُ الْقَهَّارُ	﴿٦٨٥٤﴾ الْمُقْتَدِرُ الْقَهَّارُ
﴿٦٨٥٥﴾ الْمُقْتَدِرُ الْوَارِثُ	﴿٦٨٥٥﴾ الْمُقْتَدِرُ الْوَارِثُ
﴿٦٨٥٦﴾ الْمُقْتَدِرُ عَلَى خَلْقِهِ	﴿٦٨٥٦﴾ الْمُقْتَدِرُ عَلَى خَلْقِهِ
﴿٦٨٥٧﴾ الْمُقْتَدِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ	﴿٦٨٥٧﴾ الْمُقْتَدِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
﴿٦٨٥٨﴾ الْمُقْتَدِرُ لَا يُنَازَعُ	﴿٦٨٥٨﴾ الْمُقْتَدِرُ لَا يُنَازَعُ
﴿٦٨٥٩﴾ عَزِيزٌ مُقْتَدِرٌ	﴿٦٨٥٩﴾ عَزِيزٌ مُقْتَدِرٌ
﴿٦٨٦٠﴾ مُقْتَدِرٌ	﴿٦٨٦٠﴾ مُقْتَدِرٌ
﴿٦٨٦١﴾ مُقْتَدِرٌ	﴿٦٨٦١﴾ مُقْتَدِرٌ
﴿٦٨٦٢﴾ مُقْتَدِرٌ	﴿٦٨٦٢﴾ مُقْتَدِرٌ
﴿٦٨٦٣﴾ مُقْتَدِرٌ بِالْأَلَاءِ	﴿٦٨٦٣﴾ مُقْتَدِرٌ بِالْأَلَاءِ
﴿٦٨٦٤﴾ مُقْتَدِرٌ عَلَى شَهَادَةِ جَوَارِحِكُمْ عَلَيْكُمْ	﴿٦٨٦٤﴾ مُقْتَدِرٌ عَلَى شَهَادَةِ جَوَارِحِكُمْ عَلَيْكُمْ
﴿٦٨٦٥﴾ مُقْتَدِرٌ عَلَى الْكَافِرِينَ	﴿٦٨٦٥﴾ مُقْتَدِرٌ عَلَى الْكَافِرِينَ
﴿٦٨٦٦﴾ مُقْتَدِرٌ لَا تُنَازَعُ	﴿٦٨٦٦﴾ مُقْتَدِرٌ لَا تُنَازَعُ
﴿٦٨٦٧﴾ مُلِكٌ مُقْتَدِرٌ	﴿٦٨٦٧﴾ مُلِكٌ مُقْتَدِرٌ
﴿٦٨٦٨﴾ مُبْتَدِئُ الْخَلْقِ بِقُدْرَتِهِ	﴿٦٨٦٨﴾ مُبْتَدِئُ الْخَلْقِ بِقُدْرَتِهِ
﴿٦٨٦٩﴾ مِنَ الْعِزَّةِ قُدْرَتُهُ	﴿٦٨٦٩﴾ مِنَ الْعِزَّةِ قُدْرَتُهُ
﴿٦٨٧٠﴾ إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ؛ {البقرة: ٢٠}	﴿٦٨٧٠﴾ إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ؛ {البقرة: ٢٠}
﴿٦٨٧١﴾ أُوذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بَأْتَهُمْ ظُلُمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَى نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ؛ {الحج: ٣٩}	﴿٦٨٧١﴾ أُوذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بَأْتَهُمْ ظُلُمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَى نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ؛ {الحج: ٣٩}
﴿٦٨٧٢﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ؛ {النحل: ٧٠}	﴿٦٨٧٢﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ؛ {النحل: ٧٠}
﴿٦٨٧٣﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... الْقَادِرُ الْقَاهِرُ الْمُقْتَدِرُ؛ {١٠١٧}	﴿٦٨٧٣﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... الْقَادِرُ الْقَاهِرُ الْمُقْتَدِرُ؛ {١٠١٧}
﴿٦٨٧٤﴾ «المص» مَعْنَاهُ أَنَا اللَّهُ الْمُقْتَدِرُ الصَّادِقُ؛ {١٠٩٠}	﴿٦٨٧٤﴾ «المص» مَعْنَاهُ أَنَا اللَّهُ الْمُقْتَدِرُ الصَّادِقُ؛ {١٠٩٠}
﴿٦٨٧٥﴾ أَنْتَ اللَّهُ الْقَادِرُ الْمُقْتَدِرُ الْقَادِرُ؛ {١٦٢٢}	﴿٦٨٧٥﴾ أَنْتَ اللَّهُ الْقَادِرُ الْمُقْتَدِرُ الْقَادِرُ؛ {١٦٢٢}
﴿٦٨٧٦﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْتَ... الْمُقْتَدِرُ الْقَهَّارُ؛ {١٨٥١}	﴿٦٨٧٦﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْتَ... الْمُقْتَدِرُ الْقَهَّارُ؛ {١٨٥١}
﴿٦٨٧٧﴾ هُوَ الْمُقْتَدِرُ الْوَارِثُ الْبَرُّ النَّصِيرُ؛ {١٠٦٨١}	﴿٦٨٧٧﴾ هُوَ الْمُقْتَدِرُ الْوَارِثُ الْبَرُّ النَّصِيرُ؛ {١٠٦٨١}
﴿٦٨٧٨﴾ اللَّهُ أَكْبَرُ أَيْ الْقَادِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ يَقْدِرُ عَلَى مَا يَشَاءُ الْقَوِيُّ لِقُدْرَتِهِ الْمُقْتَدِرُ عَلَى خَلْقِهِ؛ {١٠١}	﴿٦٨٧٨﴾ اللَّهُ أَكْبَرُ أَيْ الْقَادِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ يَقْدِرُ عَلَى مَا يَشَاءُ الْقَوِيُّ لِقُدْرَتِهِ الْمُقْتَدِرُ عَلَى خَلْقِهِ؛ {١٠١}
﴿٦٨٧٩﴾ أَنْتَ اللَّهُ الْمُقْتَدِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ؛ {١٩٩٩}	﴿٦٨٧٩﴾ أَنْتَ اللَّهُ الْمُقْتَدِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ؛ {١٩٩٩}
﴿٦٨٨٠﴾ أَنْتَ... الْمُقْتَدِرُ لَا يُنَازَعُ؛ {١٠٦٨٨}	﴿٦٨٨٠﴾ أَنْتَ... الْمُقْتَدِرُ لَا يُنَازَعُ؛ {١٠٦٨٨}
﴿٦٨٨١﴾ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخَذَ عَزِيزٌ مُقْتَدِرٌ؛ {القمر: ٢٢}	﴿٦٨٨١﴾ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخَذَ عَزِيزٌ مُقْتَدِرٌ؛ {القمر: ٢٢}
﴿٦٨٨٢﴾ كَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا؛ {الكهف: ٤٥}	﴿٦٨٨٢﴾ كَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا؛ {الكهف: ٤٥}
﴿٦٨٨٣﴾ يَا مُقْتَدِرُ؛ {١٠٠٢}	﴿٦٨٨٣﴾ يَا مُقْتَدِرُ؛ {١٠٠٢}
﴿٦٨٨٤﴾ يَا اللَّهُ يَا مُقْتَدِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {١٣٥}	﴿٦٨٨٤﴾ يَا اللَّهُ يَا مُقْتَدِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {١٣٥}
﴿٦٨٨٥﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي... مُقْتَدِرٌ بِالْأَلَاءِ؛ {١٠١٢}	﴿٦٨٨٥﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي... مُقْتَدِرٌ بِالْأَلَاءِ؛ {١٠١٢}
﴿٦٨٨٦﴾ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ أَيْ مُقْتَدِرٌ عَلَى شَهَادَةِ جَوَارِحِكُمْ عَلَيْكُمْ	﴿٦٨٨٦﴾ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ أَيْ مُقْتَدِرٌ عَلَى شَهَادَةِ جَوَارِحِكُمْ عَلَيْكُمْ
﴿٦٨٨٧﴾ عَلَيْكُمْ؛ {٢٧٧}	﴿٦٨٨٧﴾ عَلَيْكُمْ؛ {٢٧٧}
﴿٦٨٨٨﴾ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ، مُقْتَدِرٌ عَلَيْهِمْ؛ {٢٠٠٠}	﴿٦٨٨٨﴾ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ، مُقْتَدِرٌ عَلَيْهِمْ؛ {٢٠٠٠}
﴿٦٨٨٩﴾ أَنْتَ... مُقْتَدِرٌ لَا تُنَازَعُ؛ {١٠٠٥١}	﴿٦٨٨٩﴾ أَنْتَ... مُقْتَدِرٌ لَا تُنَازَعُ؛ {١٠٠٥١}
﴿٦٨٩٠﴾ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُقْتَدِرٍ؛ {القمر: ٥٥}	﴿٦٨٩٠﴾ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُقْتَدِرٍ؛ {القمر: ٥٥}
﴿٦٨٩١﴾ يَا مُبْتَدِئُ الْخَلْقِ بِقُدْرَتِهِ؛ {١٠٠٢٩}	﴿٦٨٩١﴾ يَا مُبْتَدِئُ الْخَلْقِ بِقُدْرَتِهِ؛ {١٠٠٢٩}
﴿٦٨٩٢﴾ سُبْحَانَ مَنْ... الْعِزَّةُ قُدْرَتُهُ؛ {١٠٨٤٨}	﴿٦٨٩٢﴾ سُبْحَانَ مَنْ... الْعِزَّةُ قُدْرَتُهُ؛ {١٠٨٤٨}

«توان و عملی شدن اراده»

- ﴿۶۸۴۸﴾ خداوند بر هر چیز تواناست.
- ﴿۶۸۴۹﴾ به کسانی که جنگ بر آنان تحمیل گردیده، اجازه جهاد داده شده است چرا که مورد ستم قرار گرفته‌اند و خدا بر یاری آن‌ها تواناست.
- ﴿۶۸۵۰﴾ خداوند شما را آفرید سپس شما را می‌میراند بعضی از شما به نامطلوب‌ترین سنین بالای عمر می‌رسند، تا بعد از علم و آگاهی، چیزی ندانند (و همه چیز را فراموش کنند) خداوند دانا و تواناست!
- ﴿۶۸۵۱﴾ خدایا! تویی... توانای چیره و توانمند.
- ﴿۶۸۵۲﴾ معنای «المص» این است که من خداوند توانا و راستگو هستم.
- ﴿۶۸۵۳﴾ تو خدای توانا مقتدر و توانمندی.
- ﴿۶۸۵۴﴾ خدایا! تو توانمند و چیره‌ای.
- ﴿۶۸۵۵﴾ او با اقتدار، ارث‌برنده، نیکوکار و یاری‌کننده است.
- ﴿۶۸۵۶﴾ «الله اکبر» یعنی توانا بر همه چیز، او بر هر چه بخواهد تواناست، توانمند است برای توان خویش، چیره است بر آفریدگانش.
- ﴿۶۸۵۷﴾ تویی خدای توانای بر هر چیز.
- ﴿۶۸۵۸﴾ تو مقتدری هستی که طرف نزاع واقع نمی‌شود.
- ﴿۶۸۵۹﴾ اما آن‌ها همه آیات ما را تکذیب کردند، و ما آن‌ها را گرفتیم و مجازات کردیم، گرفتن شخصی قدرتمند و توانا!
- ﴿۶۸۶۰﴾ خداوند بر همه چیز تواناست!
- ﴿۶۸۶۱﴾ ای بسیار با قدرت.
- ﴿۶۸۶۲﴾ ای خدا، ای نیرومند آسمان‌ها و زمین.
- ﴿۶۸۶۳﴾ ستایش خداوندی را که... بر نعمت‌ها، تواناست.
- ﴿۶۸۶۴﴾ و خداوند بر هر چیز تواناست. یعنی تواناست تا از اندام‌هایتان علیه شما گواهی گیرد.
- ﴿۶۸۶۵﴾ و خداوند به کافران احاطه دارد؛ یعنی بر آن‌ها توانایی دارد.
- ﴿۶۸۶۶﴾ تو توانمندی هستی که کسی نمی‌تواند با تو ستیزه کند.
- ﴿۶۸۶۷﴾ در جایگاه صدق نزد خداوند مالک مقتدر!
- ﴿۶۸۶۸﴾ ای آغازکننده‌ی آفرینش با قدرت خویش!
- ﴿۶۸۶۹﴾ منزّه است خدایی که... شکست‌ناپذیری، قدرت اوست.

﴿الْقُدْرَةُ وَنُفُوذُ الْإِرَادَةِ﴾

﴿٦٨٧٠﴾ واسعةُ قُدْرَتُهُ	✽ إِنَّكَ ذُو الْقُدْرَةِ الْوَاسِعَةِ؛ {١٠٤٩}
١-١٠-٢- قُوَّةٌ: (أَقْوَى، أَقْوَى سُلْطَانًا، أَشَدُّ قُوَّةً، ذُو الْقُوَّةِ، ذُو الْقُوَى، ذُو بَطْشٍ قَوِيٌّ، قُوَّةٌ، قَوِيٌّ، مُسْتَنْبِرٌ بِالْقُوَّةِ، مُقَوًى)	
﴿٦٨٧١﴾ أَقْوَى النَّاصِرِينَ	✽ يَا أَقْدِرُ الْقَادِرِينَ وَأَقْوَى النَّاصِرِينَ؛ {٣٩٣}
﴿٦٨٧٢﴾ أَقْوَى سُلْطَانًا	✽ اَللّٰهُمَّ أَنْتَ... أَقْوَى سُلْطَانًا؛ {٣٩٤}
﴿٦٨٧٣﴾ أَقْوَى مُعِينٍ	✽ فَإِنَّ الْحَقَّ أَقْوَى مُعِينٍ؛ {٣٩٥}
﴿٦٨٧٤﴾ أَقْوَى مِنْ كُلِّ قَوِيٍّ	✽ يَا أَقْوَى مِنْ كُلِّ قَوِيٍّ؛ {٣٩٦}
﴿٦٨٧٥﴾ أَقْوَى وَأَحْكَمَ	✽ اَللّٰهُ أَقْوَى وَأَحْكَمُ؛ {٣٩٦}
﴿٦٨٧٦﴾ أَقْوَى	✽ سُبْحَانَهُ مِنْ شَدِيدِ مَا أَقْوَاهُ؛ {٣٩٧}
﴿٦٨٧٧﴾ أَشَدُّ قُوَّةً	✽ أَنْتَ أَشَدُّ قُوَّةً وَحَوْلًا؛ {٣٩٨}
﴿٦٨٧٨﴾ ذُو الْقُوَّةِ	✽ سُبْحَانَ ذِي الْحَوْلِ وَالْقُوَّةِ؛ {٣٩٩}
﴿٦٨٧٩﴾ ذُو الْقُوَّةِ	✽ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْحَوْلِ وَالْقُوَّةِ؛ {٤٠٠}
﴿٦٨٨٠﴾ ذُو الْقُوَّةِ	✽ يَا ذَا الطَّوْلِ وَالْقُوَّةِ؛ {٤٠١}
﴿٦٨٨١﴾ ذُو الْقُوَّةِ	✽ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْقَوِيَّةِ وَالْقَدَمِ الْأَزَلِيَّةِ؛ {٤٠٢}
﴿٦٨٨٢﴾ ذُو الْقُوَّةِ	✽ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمُتَيْنِ؛ {٤٠٣}
﴿٦٨٨٣﴾ ذُو الْقُوَّةِ	✽ يَا ذَا الْقُوَّةِ وَالْكَرَمِ؛ {٤٠٤}
﴿٦٨٨٤﴾ ذُو الْقُوَّةِ الرَّفِيعَةِ	✽ أَعُوذُ بِذِي الْقُدْرَةِ الْمَنِيعَةِ وَالْقُوَّةِ الرَّفِيعَةِ؛ {٤٠٥}
﴿٦٨٨٥﴾ ذُو الْقُوَّةِ الْقَاهِرَةِ	✽ أَنْتَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ ذُو الْقُوَّةِ الْقَاهِرَةِ؛ {٤٠٦}
﴿٦٨٨٦﴾ ذُو الْقُوَّةِ الْقَوِيَّةِ	✽ سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْقَوِيَّةِ؛ {٤٠٧}
﴿٦٨٨٧﴾ ذُو الْقُوَّةِ الْمُتَيْنِ	✽ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمُتَيْنِ؛ {الذاريات: ٥٨}
﴿٦٨٨٨﴾ ذُو الْقُوَّةِ الْمُتَيْنَةِ	✽ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمُتَيْنَةِ؛ {٤٠٨}
﴿٦٨٨٩﴾ ذُو الْقُوَّةِ وَالْحَوْلِ	✽ يَا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ وَالْقُوَّةِ وَالْحَوْلِ؛ {٤٠٩}
﴿٦٨٩٠﴾ ذُو الْقُوَّةِ وَالطَّوْلِ	✽ سُبْحَانَ ذِي الْقُوَّةِ وَالطَّوْلِ؛ {٤١٠}
﴿٦٨٩١﴾ ذُو الْقُوَى	✽ يَا ذَا الْمَعَارِجِ وَالْقُوَى؛ {٤١١}
﴿٦٨٩٢﴾ ذُو بَطْشٍ قَوِيٍّ	✽ هُوَ... ذُو لُطْفٍ خَفِيٍّ وَبَطْشٍ قَوِيٍّ؛ {٤١٢}

«توان و عملی شدن اراده»

﴿۶۸۷۰﴾ تو صاحب قدرتی گسترده هستی.

۱-۱۰-۲- توان: (نیرومندترین در فرمانروایی، دارای توان شدید، توانمند، دارای قهر
قدرتمندانه، توانا، نورگیرنده از توان خویش، توانبخش)

﴿۶۸۷۱﴾ ای توانمندترین توانمندان و تواناترین یاری کنندگان!

﴿۶۸۷۲﴾ خدایا! سلطهات پرتوان‌ترین است.

﴿۶۸۷۳﴾ پس همانا حق قوی‌ترین یاری کننده است.

﴿۶۸۷۴﴾ ای تواناتر از هر توانا.

﴿۶۸۷۵﴾ خداوند تواناترین و حکیم‌ترین است.

﴿۶۸۷۶﴾ منزّه است سخت و محکمی که چه توانمند است.

﴿۶۸۷۷﴾ نیرو و چاره‌اندیشی تو از همه افزون‌تر است.

﴿۶۸۷۸﴾ منزّه است صاحب چاره‌جویی و توانایی.

﴿۶۸۷۹﴾ ستایش مخصوص خدایی است که دارنده‌ی... چاره‌اندیشی و نیرو است.

﴿۶۸۸۰﴾ ای بخشنده و نیرومند.

﴿۶۸۸۱﴾ ای صاحب توانایی پرتوان، و ای دیرین ازلی.

﴿۶۸۸۲﴾ ای دارای قدرتی استوار.

﴿۶۸۸۳﴾ ای صاحب نیرو و بزرگواری.

﴿۶۸۸۴﴾ پناه می‌برم به صاحب نیروی بازدارنده و صاحب توان برتر.

﴿۶۸۸۵﴾ تو آغازی و پایان، دارای توانایی چیره.

﴿۶۸۸۶﴾ تو منزّه‌ی ای صاحب توانایی برتر.

﴿۶۸۸۷﴾ خداوند روزی‌دهنده و صاحب قوّت و قدرت است!

﴿۶۸۸۸﴾ ای صاحب توان استوار.

﴿۶۸۸۹﴾ ای صاحب نعمت، لطف، توان و چاره‌اندیشی.

﴿۶۸۹۰﴾ منزّه است خداوندی که صاحب قدرت و لطف است.

﴿۶۸۹۱﴾ ای صاحب درجات و قدرت‌ها!

﴿۶۸۹۲﴾ صاحب لطفی نهان است و غلبه‌ای سخت.

﴿الْقُدْرَةُ وَ نَفْوذُ الْإِرَادَةِ﴾

﴿٥٤٤﴾ يَا قُوَّةَ الْمُسْتَضْعِفِينَ؛	﴿٤٨٩٣﴾ قُوَّةَ الْمُسْتَضْعِفِينَ
﴿٩١٥﴾ رَبَّنَا لَكَ... الْقُوَّةُ الْمَتِينَةُ الَّتِي لَا تَضَعُفُ؛	﴿٤٨٩٤﴾ الْقُوَّةُ الْمَتِينَةُ
﴿٠٠٣﴾ قُوَّةُ كُلِّ ضَعِيفٍ؛	﴿٤٨٩٥﴾ قُوَّةُ كُلِّ ضَعِيفٍ
﴿٠٠٥٤﴾ أَنْتَ... قُوَّتُنَا عِنْدَ كُلِّ ضَعِيفٍ؛	﴿٤٨٩٦﴾ قُوَّتُنَا
﴿٠٠٢٧﴾ يَا قُوَّتِي؛	﴿٤٨٩٧﴾ قُوَّتِي
﴿٠٠٠٤﴾ إِنَّهُ... الْقَوِيُّ؛	﴿٤٨٩٨﴾ الْقَوِيُّ
﴿٠٠٥٤﴾ أَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا السَّائِلُ؛	﴿٤٨٩٩﴾ الْقَوِيُّ
﴿٠٠٢٨﴾ أَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ؛	﴿٤٩٠٠﴾ الْقَوِيُّ
﴿٠٠٦١﴾ يَا اللَّهُ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ؛	﴿٤٩٠١﴾ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ
﴿٠٦٤٦﴾ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْقَوِيُّ الَّذِي لَا يُرَامُ؛	﴿٤٩٠٢﴾ الْقَوِيُّ الَّذِي لَا يُرَامُ
﴿٠٠٦٥﴾ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْقَوِيُّ الرَّحِيمُ؛	﴿٤٩٠٣﴾ الْقَوِيُّ الرَّحِيمُ
﴿١٧٥٦﴾ بِسْمِ اللَّهِ الْعَظِيمِ الشَّانِ الْقَوِيُّ السُّلْطَانِ؛	﴿٤٩٠٤﴾ الْقَوِيُّ السُّلْطَانِ
﴿٠٩٢٦﴾ اللَّهُ الْقَوِيُّ الشَّامِلُ؛	﴿٤٩٠٥﴾ الْقَوِيُّ الشَّامِلُ
﴿٠٠٢٢﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْقَوِيُّ الشَّدِيدِ؛	﴿٤٩٠٦﴾ الْقَوِيُّ الشَّدِيدِ
﴿٠٦٩٢﴾ حَسْبِيَ اللَّهُ الْقَوِيُّ الشَّدِيدُ لِمَنْ جَارَانِي بِسْوَءٍ؛	﴿٤٩٠٧﴾ الْقَوِيُّ الشَّدِيدُ
﴿٠٦٩٢﴾ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ؛ {هود: ٤٦}	﴿٤٩٠٨﴾ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ
﴿٠٠٦٥﴾ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْقَوِيُّ الْفَائِزُ؛	﴿٤٩٠٩﴾ الْقَوِيُّ الْفَائِزُ
﴿٠٢٤٦﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الرَّبُّ الْقَوِيُّ الْكَرِيمُ؛	﴿٤٩١٠﴾ الْقَوِيُّ الْكَرِيمُ
﴿٠٠٠٥﴾ بِسْمِ اللَّهِ... الْقَوِيُّ بِلَا مَدَدٍ؛	﴿٤٩١١﴾ الْقَوِيُّ بِلَا مَدَدٍ
﴿٠٦٦٠﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْقَوِيُّ فِي بَطْشِهِ؛	﴿٤٩١٢﴾ الْقَوِيُّ فِي بَطْشِهِ
﴿٠٠٥٦﴾ أَنْتَ... الْقَوِيُّ لَا تَضَعُفُ؛	﴿٤٩١٣﴾ الْقَوِيُّ لَا تَضَعُفُ
﴿٠٦٦٨﴾ أَنْتَ... الْقَوِيُّ لَا يَضَعُفُ؛	﴿٤٩١٤﴾ الْقَوِيُّ لَا يَضَعُفُ

«توان و عملی شدن اراده»

- ﴿۶۸۹۳﴾ ای نیروی مستضعفان!
- ﴿۶۸۹۴﴾ پروردگارا! توانایی پایداری که ضعیف نمی‌پذیرد، از آن توست.
- ﴿۶۸۹۵﴾ قدرت هر ناتوان.
- ﴿۶۸۹۶﴾ تو توانایی ما نزد تمامی ضعیفانی.
- ﴿۶۸۹۷﴾ ای توان من.
- ﴿۶۸۹۸﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها توانمند است.
- ﴿۶۸۹۹﴾ تو توانمندی و من درخواست‌کننده.
- ﴿۶۹۰۰﴾ تو توانمندی و من ضعیفم.
- ﴿۶۹۰۱﴾ ای خدای توانای امانت‌دار.
- ﴿۶۹۰۲﴾ منزهی تو، معبودی جز تو نیست؛ توانمندی که به او دست یافته نمی‌شود.
- ﴿۶۹۰۳﴾ منزهی تو خدایی که بهترین رحم‌کنندگانی.
- ﴿۶۹۰۴﴾ به نام خداوند والامقام، دارای فرمانروایی توانمند.
- ﴿۶۹۰۵﴾ خود را در پوشش نور وجه خداوند که دیرین و کامل است قرار دادم، و در قلعه‌ی مستحکم و گسترده‌ی خداوند پناه گرفتم.
- ﴿۶۹۰۶﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... نیرومند و سخت‌گیر است.
- ﴿۶۹۰۷﴾ در برابر کسی که با من بدی می‌کند، خدای توانمند پر قدرت برای من کافی است و از غیر او بی‌نیازم.
- ﴿۶۹۰۸﴾ و هنگامی که فرمان (مجازات) ما فرا رسید، صالح و کسانی را که با او ایمان آورده بودند، به رحمت خود (از آن عذاب) و از رسوایی آن روز، رهایی بخشیدیم چرا که پروردگارت قوی و شکست‌ناپذیر است!
- ﴿۶۹۰۹﴾ منزهی تو خدای توانمند قائم به ذات.
- ﴿۶۹۱۰﴾ خدایا! تو پروردگار توانمند بزرگواری.
- ﴿۶۹۱۱﴾ به نام خداوندی که بدون یاری گرفتن از غیر تواناست.
- ﴿۶۹۱۲﴾ ستایش مخصوص خدایی است که... در برخورد قهرآمیز تواناست.
- ﴿۶۹۱۳﴾ تو توانمندی هستی که تضعیف نمی‌شوی.
- ﴿۶۹۱۴﴾ تو توانمندی هستی که تضعیف نمی‌شود.

﴿الْقُدْرَةُ وَ نُفُوذُ الْإِرَادَةِ﴾

﴿٦٩١٥﴾ الْقَوِيُّ لِدَاثِهِ

وَالثَّالِثُ اللَّهُ أَكْبَرُ أَيُّ الْقَادِرِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ يَغْدِرُ عَلَى مَا يَشَاءُ
الْقَوَى لِقُدْرَتِهِ الْمُقْتَدِرُ عَلَى خَلْقِهِ الْقَوَى لِذَاتِهِ؛ {٠١٠١}

﴿٦٩١٦﴾ الْقَوَىٰ لِقُدْرَتِهِ

وَالثَّالِثُ اللَّهُ أَكْبَرُ أَيُّ الْقَادِرِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ يَقْدِرُ عَلَى مَا يَشَاءُ الْقَوِيُّ لِقُدْرَتِهِ؛ {١٠١}

﴿٦٩١٧﴾ الْقَوِيُّ لِقُدْرَتِهِ

وَالثَّالِثُ اللَّهُ أَكْبَرُ أَى الْقَادِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ يَقْدِرُ عَلَى مَا
شَاءَ الْقَوَى لِقُدْرَتِهِ الْمُقْتَدِرُ عَلَى خَلْقِهِ؛ {١٠١}

الْمُقْتَدِرُ عَلَى خَلْقِهِ

﴿كَذَابِ آلَ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ {الأنفال: ٥٢}

﴿٦٩١٨﴾ قَوٰی

﴿سُبْحَانَهُ مِنْ قُوًى مَا أَحْكَمَهُ﴾ {٠٠٤٧}

﴿٦٩١٩﴾ قَوٰی

﴿سُبْحَانَهُ مِنْ قُوَى مَا أَحْمَدُهُ﴾؛ {٠٠٤٨}

﴿٦٩٢﴾ قَوٰی

﴿يَا قَوِيَّ﴾ {۰۰۳۹}

﴿۶۹۲۱﴾ قَوٰی

﴿ ۰۰۵۷ 》 أَنْتَ قَوِيٌّ وَأَنَا فَاقِيرٌ؛

﴿۶۹۲۲﴾ قوی

﴿فَتَعَالَىٰ مِنْ قَوِيٍّ مَا أَكْرَمَهُ﴾ {١٧٥٧}

﴿۶۹۲۳﴾ قَوٰی

❁ يَا قَوِيَّ الْأَرْكَانِ؛ {۰۳۸۴}

﴿۶۹۲۴﴾ قَوِ الْأَرْكَانَ

﴿أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ عَظِيمُ الْجَبْرُوتِ عَزِيزُ السُّلْطَانِ قَوِيُّ
الْبَطْشِ﴾؛ {٠٠٩١}

﴿٦٩٢٥﴾ قَوَى الْبَطْشِ

البَطْشُ؛ {٠٠٩١}

﴿اللَّهُ غَفِيٌّ عَنِ طَاعَةِ الْعَبْدِ قَوِيٌّ عَلَى مَزِيدِ النِّعَمِ عَلَى الْأَبَدِ؛﴾
{١٣١٥}

﴿٦٩٢٦﴾ قَوِّ عَلَى مَزِيدِ النِّعَمِ
عَلَى الْإِنْدِ

﴿أَنْتَ بِحَاجَتِي عَلِيمٌ فَكُنْ بِهَا حَفِيًّا فَإِنَّكَ بِهَا عَالِمٌ غَيْرُ مُعَلِّمٍ
وَأَنْتَ بِهَا وَاسِعٌ غَيْرُ مُتَكَلِّفٍ قَادِرٌ عَلَيْهَا غَيْرُ عَاجِزٍ قَوِيٌّ غَيْرُ
ضَعِيفٍ﴾ {١٣٥}

﴿٦٩٢٧﴾ قَوٰی غَیْرُ ضَعِیْفٍ

﴿سُبْحَانَ مَنْ هُوَ فِي سُلْطَانِهِ قَوِيٌّ﴾ {٠٨٨٣}

﴿٦٩٢٨﴾ قَوِّ فِي سُلْطَانِهِ

﴿ ۰۰۵۱ ﴾ اَنْتَ... قَوِيٌّ لَا تَضَعُفُ؛

﴿۶۹۲۹﴾ قَوٰی لَا تَضَعُ

☆ هُوَ... قَوِيٌّ مَنِيعٌ؛ {١٠٩٨}

﴿ ۶۹۳. ﴾ قَوٰی مَنِیعُ

﴿يَا قَوِيًّا لَا يَضْعَفُ﴾ {٠٠٣٩}

﴿٦٩٣١﴾ قَوِيٌّ لَا يَضْعُفُ

﴿يَا قَوِيًّا لَا يُغْلَبُ﴾ {٠٨٠٠}

﴿٦٩٣٢﴾ قَوِيٌّ لَا يُغْلَبُ

«توان و عملی شدن اراده»

﴿۶۹۱۵﴾ و معنای سوم «الله اکبر» یعنی قادر و توانا بر همه چیز، او بر هر چه بخواهد قادر است، قوی است برای قدرتش، مقتدر است بر آفریدگانش، قوی است برای ذاتش.

﴿۶۹۱۶﴾ و معنای سوم «الله اکبر» یعنی قادر و توانا بر همه چیز، او بر هر چه بخواهد قادر است، قوی است برای قدرتش.

﴿۶۹۱۷﴾ و معنای سوم «الله اکبر» یعنی قادر و توانا بر همه چیز، او بر هر چه بخواهد قادر است، قوی است برای قدرتش، مقتدر است بر آفریدگانش.

﴿۶۹۱۸﴾ (حال این گروه مشرکان) همانند حال نزدیکان فرعون، و کسانی است که پیش از آنان بودند آن‌ها آیات خدا را انکار کردند خداوند هم آنان را به گناهانشان کیفر داد خداوند قوی، و کیفرش شدید است

﴿۶۹۱۹﴾ منزّه است توانمندی که چه بسیار حکیم است.

﴿۶۹۲۰﴾ منزّه است توانمندی که چقدر ستوده است!

﴿۶۹۲۱﴾ ای پر توان.

﴿۶۹۲۲﴾ تو توانایی و من نیازمندم.

﴿۶۹۲۳﴾ بلندمرتبه است خداوندی که در عین قدرت، چه بزرگوار و بردبار است!

﴿۶۹۲۴﴾ ای آن که ارکان فرمانرواییات قوی و نیرومند است.

﴿۶۹۲۵﴾ تو مهربان‌ترین مهربانان، صاحب شکوه بزرگ، در فرمانروایی شکست‌ناپذیر و در برخورد قهرآمیز توانمندی.

﴿۶۹۲۶﴾ خداست که از اطاعت و عبادت بنده‌اش بی‌نیاز و تا ابد توان افزودن نعمت را دارد؟

﴿۶۹۲۷﴾ تو بر نیازم آگاهی پس آن را بپذیر، چرا که تو بدان واقفی و از کسی آن را نیاموخته‌ای و تو بر رفع آن دست‌گشاده‌ای و این امر برای تو سختی ندارد، بر انجام آن توانایی و ناتوان نیستی؛ توانمندی و ضعیف نیستی.

﴿۶۹۲۸﴾ منزّه است خدایی که در فرمانروایی‌اش توانمند است.

﴿۶۹۲۹﴾ تو... نیرومندی هستی که ناتوان نمی‌شوی.

﴿۶۹۳۰﴾ او نیرومند و شکست‌ناپذیر است.

﴿۶۹۳۱﴾ ای توانایی که ناتوان نمی‌شود.

﴿۶۹۳۲﴾ ای نیرومندی که مغلوب نمی‌شود!

﴿الْقُدْرَةُ وَ نَفْوذُ الْإِرَادَةِ﴾

- ﴿٦٩٣٣﴾ مَنْ اسْتَنَارَ بِالْقُوَّةِ ❁ سُبْحَانَ مَنْ اسْتَنَارَ بِالْحَوْلِ وَالْقُوَّةِ؛ {٠٩٢٣}
- ﴿٦٩٣٤﴾ مُقَوِّى كُلِّ ذَلِيلٍ ❁ يَا مُقَوِّى كُلِّ ذَلِيلٍ؛ {٢٠٠٣}
- ﴿٦٩٣٥﴾ مُقَوِّى مَنْ اسْتَقْوَاهُ ❁ يَا مُقَوِّى مَنْ اسْتَقْوَاهُ؛ {٠٠٣٩}
- ١٠-١-٣- حَوْل: (أَشَدَّ حَوْلًا، ذُو الْحَوْلِ، مُحِيلٌ، مُسْتَنِيرٌ بِالْحَوْلِ)
- ﴿٦٩٣٦﴾ أَشَدُّ حَوْلًا ❁ أَنْتَ أَشَدُّ قُوَّةً وَ حَوْلًا؛ {٠٢٨٨}
- ﴿٦٩٣٧﴾ الْحَوْلُ الْوَاسِعُ ❁ رَبَّنَا لَكَ... الْحَوْلُ الْوَاسِعُ الَّذِي لَا يَضِيقُ؛ {٠٩١٥}
- ﴿٦٩٣٨﴾ ذُو الْحَوْلِ ❁ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْقُدْرَةِ وَالْحَوْلِ؛ {٠٦٦٠}
- ﴿٦٩٣٩﴾ ذُو الْحَوْلِ ❁ يَا ذَا الْمَنِّ وَالطُّوْلِ وَالْقُوَّةِ وَالْحَوْلِ؛ {٠٧٦٩}
- ﴿٦٩٤٠﴾ ذُو الْحَوْلِ وَالْقُوَّةِ ❁ سُبْحَانَ ذِي الْحَوْلِ وَالْقُوَّةِ؛ {٠٣٢٦}
- ﴿٦٩٤١﴾ مُحِيلٌ ❁ يَا مُحِيلٌ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٦٩٤٢﴾ مَنْ اسْتَنَارَ بِالْحَوْلِ ❁ سُبْحَانَ مَنْ اسْتَنَارَ بِالْحَوْلِ وَالْقُوَّةِ؛ {٠٩٢٣}
- ١٠-١-٤- إِسْتَطَاعَةٌ: (مُسْتَطِيعٌ)
- ﴿٦٩٤٣﴾ مُسْتَطِيعٌ لِلْمُعَاجَلَةِ ❁ أَنْتَ مُسْتَطِيعٌ لِلْمُعَاجَلَةِ وَ تَأَنَّنَيْتَ؛ {٠٧٤٠}
- ١٠-١-٥- إِطَاقَةٌ: (مُطِيقٌ)
- ﴿٦٩٤٤﴾ مُطِيقٌ لِلدَّفْعِ عَنِّي ❁ أَنْتَ مُطِيقٌ لِلدَّفْعِ عَنِّي؛ {١٥٨١}
- ١٠-١-٦- أَمَلَى: (أَمَلَى)
- ﴿٦٩٤٥﴾ أَمَلَى مِنْ كُلِّ مَلِيٍّ ❁ يَا أَمَلَى مِنْ كُلِّ مَلِيٍّ؛ {٠٠٢٩}
- ١٠-١-٧- ذُو الْأَيْدِ: (يَدِ الْوَائِقِينَ)
- ﴿٦٩٤٦﴾ يَدِ الْوَائِقِينَ ❁ يَا يَدَ الْوَائِقِينَ؛ {٠٠٢٩}
- ١٠-١-٨- ذُو الْأَمْرِ: (ذُو الْأَمْرِ)
- ﴿٦٩٤٧﴾ الَّذِي فِي الْهَوَاءِ أَمْرُهُ ❁ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْهَوَاءِ أَمْرُهُ؛ {١٢٦٨}
- ﴿٦٩٤٨﴾ ذُو الْأَمْرِ ❁ سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْأَمْرِ؛ {٠٣٢١}
- ﴿٦٩٤٩﴾ ذُو الْأَمْرِ الرَّشِيدِ ❁ يَا ذَا الْحَبْلِ الشَّدِيدِ وَالْأَمْرِ الرَّشِيدِ؛ {٠٤٧٤}
- ﴿٦٩٥٠﴾ لِلَّهِ الْأَمْرُ ❁ سُبْحَانَ مَنْ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَ مِنْ بَعْدُ؛ {٠٠٦٤}

«توان و عملی شدن اراده»

﴿۶۹۳﴾ منزّه است آن که از چاره‌اندیشی و توان خود نور گرفت.

﴿۶۹۴﴾ ای نیرومندکننده‌ی هر ذلیل!

﴿۶۹۵﴾ ای نیروبخش هر که از او نیرو خواهد.

۳-۱-۱۰- چاره‌اندیشی: (شدیدترین در چاره‌اندیشی، صاحب چاره، نوگیرنده از چاره‌اندیشی)

﴿۶۹۶﴾ نیرو و چاره‌اندیشی تو از همه افزون‌تر است.

﴿۶۹۷﴾ پروردگارا! چاره‌اندیشی گسترده‌ای که کاستی نمی‌پذیرد، از آن توست.

﴿۶۹۸﴾ ستایش مخصوص خدایی است که دارنده‌ی... قدرت و چاره‌اندیشی است.

﴿۶۹۹﴾ ای صاحب نعمت، لطف، توان و چاره‌اندیشی.

﴿۷۰۰﴾ منزّه است صاحب چاره‌جویی و توانایی.

﴿۷۰۱﴾ ای چاره‌جو.

﴿۷۰۲﴾ منزّه است آن که از چاره‌اندیشی و توان خود نور گرفت.

۴-۱-۱۰- توانا

﴿۷۰۳﴾ تو می‌توانی در عقوبت کردن تعجیل کنی ولی به تأخیر می‌اندازی.

۵-۱-۱۰- توانا

﴿۷۰۴﴾ تو را توان دفع ستم از من هست.

۶-۱-۱۰- توانگری

﴿۷۰۵﴾ ای توانگرتر از هر توانگر!

۷-۱-۱۰- توان

﴿۷۰۶﴾ ای توانبخش اعتمادکنندگان.

۸-۱-۱۰- صاحب فرمان

﴿۷۰۷﴾ منزّه است خدایی که امرش در هواست.

﴿۷۰۸﴾ منزّه است خداوند توانایی که کار به دست اوست.

﴿۷۰۹﴾ ای صاحب ریسمان محکم و امر استوار.

﴿۷۱۰﴾ منزّه است خدایی که هر چیزی در گذشته و آینده از آن اوست.

﴿الْقُدْرَةُ وَ نَفُوذُ الْإِرَادَةِ﴾

١٠-٢-١- إتقان، إحكام، إدماج، ربط، سدّ، شدّ، متانة، تمكّن، إصابة

١٠-٢-١- إتقان: (مُتَقِن، أَتَقَن)

- ﴿٦٩٥١﴾ الْمُتَقِنُ الصُّنْعَ ﴿٠٠١٠﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ... الْمُتَقِنُ الصُّنْعَ؛ {٠٠١٠}
- ﴿٦٩٥٢﴾ الْمُتَقِنُ الصَّنْعَةَ ﴿٠٠٤٠﴾ فَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمُتَقِنُ الصَّنْعَةَ؛ {٠٠٤٠}
- ﴿٦٩٥٣﴾ مُتَقِنٌ ﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مُتَقِنٍ مَا أَحْكَمَهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٦٩٥٤﴾ مُتَقِنٌ ﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مُتَقِنٍ مَا أَكْفَلَهُ؛ {٠٠٤٨}
- ﴿٦٩٥٥﴾ مَنْ أَبْدَعَ مَا يُرَى إِتْقَانًا ﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ... أَبْدَعَ مَا يُرَى إِتْقَانًا؛ {٠٠٢٧}
- ﴿٦٩٥٦﴾ مَنْ أَتَقَنَ مَا خَلَقَ ﴿١٣٨٩﴾ سُبْحَانَ مَنْ... أَتَقَنَ مَا خَلَقَ بِحِكْمَتِهِ؛ {١٣٨٩}
- ﴿٦٩٥٧﴾ أَتَقَنُ ﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ عَادِلٍ مَا أَتَقَنَهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٦٩٥٨﴾ أَتَقَنُ ﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ عَدَلٍ مَا أَتَقَنَهُ؛ {٠٠٤٨}
- ﴿٦٩٥٩﴾ أَتَقَنَ مِنْ كُلِّ مُتَقِنٍ ﴿٠٠٢٩﴾ يَا أَتَقَنَ مِنْ كُلِّ مُتَقِنٍ؛ {٠٠٢٩}

١٠-٢-٢- إحكام: (مُحْكَم، أَحْكَم)

- ﴿٦٩٦٠﴾ مُحْكِمٌ ﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُحْكِمٌ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٦٩٦١﴾ أَحْكَمُ ﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ حَمِيدٍ مَا أَحْكَمَهُ؛ {٠٠٤٨}
- ﴿٦٩٦٢﴾ أَحْكَمُ ﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ قَوِيٍّ مَا أَحْكَمَهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٦٩٦٣﴾ أَحْكَمُ ﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مُتَقِنٍ مَا أَحْكَمَهُ؛ {٠٠٤٧}

١٠-٢-٣- إدماج: (مُدْمَج)

- ﴿٦٩٦٤﴾ مُدْمَجٌ قَوَائِمَ الذَّرَّةِ ﴿٢٣٠٤﴾ سُبْحَانَ مَنْ أَدْمَجَ قَوَائِمَ الذَّرَّةِ وَالْهَمْجَةَ إِلَى مَا فَوْقَهُمَا مِنْ خَلْقِ الْحَيْتَانِ وَالْأَفِيلَةِ؛ {٢٣٠٤}

١٠-٢-٤- ربط: (رَابِط)

- ﴿٦٩٦٥﴾ رَابِطٌ ﴿٠٠٢٩﴾ يَا رَابِطُ عَلَى قُلُوبِ أَهْلِ الْكَهْفِ بِقُدْرَتِهِ؛ {٠٠٢٩}

١٠-٢-٥- سدّ: (سَدِيد، ذُو الْقَوْلِ السَّدِيدِ، مُسَدِّد)

- ﴿٦٩٦٦﴾ السَّدِيدُ الْمُنْعِمُ ﴿٠٠٦٥﴾ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ السَّدِيدُ الْمُنْعِمُ؛ {٠٠٦٥}
- ﴿٦٩٦٧﴾ ذُو الْقَوْلِ السَّدِيدِ ﴿٠٠٣٩﴾ يَا ذَا الْقَوْلِ السَّدِيدِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٦٩٦٨﴾ مُسَدِّدٌ ﴿٠٠٦٠﴾ أَنْتَ مُسَدِّدٌ لِلصَّوَابِ بِمَنْكَ؛ {٠٠٦٠}

«توان و عملی شدن اراده»

۱۰-۲- محکم کاری، استوار کردن، محکم کردن، سخت کردن، رساندن به هدف

۱-۱۰-۲-۱ محکم کار

- ﴿۶۹۵۱﴾ او خدایی است که معبودی جز او نیست... کسی که عمل او دارای استحکام است.
- ﴿۶۹۵۲﴾ اوست خدایی که جز او خدایی نیست، آنکه ساخته اش دارای استحکام است.
- ﴿۶۹۵۳﴾ منزّه است کارساز محکم کاری که چه بالاستحکام کار می کند.
- ﴿۶۹۵۴﴾ منزّه است کارساز محکم کاری که او چقدر ضمانت کننده است!
- ﴿۶۹۵۵﴾ منزّه است خدایی که... آنچه را دیده می شود بالاستحکام و بدون نمونه آفرید.
- ﴿۶۹۵۶﴾ منزّه است خدایی که... آنچه را که ساخته به حکمت خویش استحکام بخشیده است.
- ﴿۶۹۵۷﴾ منزّه است عادل که چقدر امر او دارای استحکام است.
- ﴿۶۹۵۸﴾ منزّه است عادل که او چقدر محکم کاری کرده است!
- ﴿۶۹۵۹﴾ ای استحکام بخش تر از هر استحکام بخش!

۱۰-۲-۲ استوار کننده

- ﴿۶۹۶۰﴾ ای استوار کننده!
- ﴿۶۹۶۱﴾ منزّه است ستوده شده ای که او چقدر محکم است!
- ﴿۶۹۶۲﴾ منزّه است توانمندی که چقدر محکم است.
- ﴿۶۹۶۳﴾ منزّه است کارساز محکم کاری که چقدر محکم است.

۱۰-۲-۳ استوار کننده

- ﴿۶۹۶۴﴾ منزّه است خداوندی که پاهای موران و پشه های کوچک را استوار کرد تا چه رسد به بزرگ تر از آنها از ماهیان دریا و پیلان عظیم الجثّه.

۱۰-۲-۴ محکم کننده

- ﴿۶۹۶۵﴾ ای محکم کننده ی دل های اصحاب کهف به قدرت خویش!

۱۰-۲-۵ استوار، صاحب کلام استوار، استوار کننده

- ﴿۶۹۶۶﴾ منزّه ی تو خدای استوار نعمت بخش.
- ﴿۶۹۶۷﴾ ای صاحب سخن استوار.
- ﴿۶۹۶۸﴾ تو با نعمت مرا در راه حقیقت استحکام بخشیدی.

﴿الْقُدْرَةُ وَ نَفُوذُ الْإِرَادَةِ﴾

٦-١٠-١- شَدِيدٌ (شديد، ذو البطش الشديد، ذو المحال الشديد، أشد، شاذ)

﴿٦٩٦٩﴾ الشديد	○ حَسْبِيَ اللَّهُ الْقَوِيُّ الشَّدِيدُ؛ {٠٦٩٢}
﴿٦٩٧٠﴾ الشديد	○ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْقَوِيُّ الشَّدِيدُ؛ {٠٠٢٣}
﴿٦٩٧١﴾ الشديد	○ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْقَاهِرُ ذُو الْبَطْشِ الشَّدِيدُ؛ {٠٠٢٨}
﴿٦٩٧٢﴾ الشديد بَطْشُهُ	○ اللَّهُ أَكْبَرُ الْبَسِيطِ مُلْكُهُ الْمَعْدُومُ شِرْكُهُ الْمَجِيدُ عَرْشُهُ الشَّدِيدُ بَطْشُهُ؛ {٠٥١٩}
﴿٦٩٧٣﴾ شديد	○ يَا شَدِيدُ؛ {٠٠٣٩}
﴿٦٩٧٤﴾ شديد	○ سُبْحَانَهُ مِنْ شَدِيدٍ مَا أَعْطَفَهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٦٩٧٥﴾ شديد	○ سُبْحَانَهُ مِنْ شَدِيدٍ مَا أَقْوَاهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٦٩٧٦﴾ شديد الْأَرْكَانِ	○ يَا شَدِيدَ الْأَرْكَانِ؛ {٠٠٠٢}
﴿٦٩٧٧﴾ شديد الْإِنْتِقَامِ	○ يَا شَدِيدَ الْإِنْتِقَامِ؛ {١٤٩٨}
﴿٦٩٧٨﴾ شديد الْبَطْشِ	○ يَا شَدِيدَ الْبَطْشِ؛ {٠٠٢٩}
﴿٦٩٧٩﴾ شديد الْجَبَرُوتِ	○ اللَّهُ أَكْبَرُ شَدِيدُ الْجَبَرُوتِ؛ {٠٠٦٤}
﴿٦٩٨٠﴾ شديد الْعَذَابِ	○ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعاً وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ؛ {البقرة: ١٦٥}
﴿٦٩٨١﴾ شديد الْعَذَابِ	○ أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ لِمَنْ اتَّخَذَ الْأَنْدَادَ مَعَ اللَّهِ؛ {١٤٩٩}
﴿٦٩٨٢﴾ شديد الْعِقَابِ	○ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ؛ {البقرة: ١٩٦}
﴿٦٩٨٣﴾ شديد الْعِقَابِ	○ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... شَدِيدُ الْعِقَابِ؛ {٠٠٢٢}
﴿٦٩٨٤﴾ شديد الْغَضَبِ	○ هُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ أَيْ شَدِيدُ الْغَضَبِ؛ {١٥٠٠}
﴿٦٩٨٥﴾ شديد الْقُوَى	○ الْحَمْدُ لِلَّهِ... شَدِيدُ الْقُوَى؛ {٠٠٢٧}
﴿٦٩٨٦﴾ شديد الْمِحَالِ	○ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ؛ {الرعد: ١٣}
﴿٦٩٨٧﴾ شديد النَّقَمِ	○ يَا وَلِيَّ النِّعَمِ وَشَدِيدَ النَّقَمِ؛ {٠٥٤٥}
﴿٦٩٨٨﴾ شديد النَّقِمَاتِ	○ يَا شَدِيدَ النَّقِمَاتِ؛ {٠٠٣٩}
﴿٦٩٨٩﴾ شديد النَّقِمَةِ	○ شَدِيدُ النَّقِمَةِ؛ {٠٠٦٤}

«توان و عملی شدن اراده»

۶-۲-۱۰- سخت، صاحب برخورد قهرآمیز سخت، صاحب مجازات سخت، سخت ترین

- ﴿۶۹۶۹﴾ خدای توانمند پر قدرت برای من بس است.
- ﴿۶۹۷۰﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که نیرومند و سخت گیر است.
- ﴿۶۹۷۱﴾ معبودی نیست جز خدای چیره و صاحب برخورد قهرآمیز.
- ﴿۶۹۷۲﴾ خداوند بزرگ ترین است، فرمانروایی اش گسترده است و شریکی ندارد و عرشش با عظمت و برخورد قهرآمیز او شدید است.
- ﴿۶۹۷۳﴾ ای سخت گیر.
- ﴿۶۹۷۴﴾ منزّه است سخت و محکمی که چه مهربان است.
- ﴿۶۹۷۵﴾ منزّه است سخت و محکمی که چه توانمند است.
- ﴿۶۹۷۶﴾ ای صاحب پایه های محکم.
- ﴿۶۹۷۷﴾ ای سخت انتقام گیرنده.
- ﴿۶۹۷۸﴾ ای آن که برخورد قهرآمیزت سخت است.
- ﴿۶۹۷۹﴾ خداوند بزرگ ترین است و شکوهش دارای استحکام.
- ﴿۶۹۸۰﴾ و آن ها که ستم کردند، (و معبودی غیر خدا برگزیدند) هنگامی که عذاب (الهی) را مشاهده کنند، خواهند دانست که تمام قدرت، از آن خداست و خدا دارای مجازات شدید است
- ﴿۶۹۸۱﴾ خداوند کسی را که برای او همانند می گیرد، به سختی عذاب می کند.
- ﴿۶۹۸۲﴾ و از خدا بپرهیزید! و بدانید که او، سخت کیفر است!
- ﴿۶۹۸۳﴾ خدایا! تو... سخت کیفری.
- ﴿۶۹۸۴﴾ «وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ»؛ یعنی خشم او شدید است.
- ﴿۶۹۸۵﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... سخت نیروست.
- ﴿۶۹۸۶﴾ و رعد، تسبیح و حمد او می گوید و (نیز) فرشتگان از ترس او! و صاعقه ها را می فرستد و هر کس را بخواهد گرفتار آن می سازد، (در حالی که آن ها با مشاهده این همه آیات الهی، باز هم) درباره خدا به مجادله مشغولند! و او قدرتی بی انتها (و مجازاتی دردناک) دارد!
- ﴿۶۹۸۷﴾ ای آن که نعمت ها را صاحبی و عقوبت های شدید است.
- ﴿۶۹۸۸﴾ ای آن که عذابت سخت است.
- ﴿۶۹۸۹﴾ عذابش شدید است.

﴿الْقُدْرَةُ وَ نَفْوذُ الْإِرَادَةِ﴾

﴿٦٩٩٠﴾ شَدِيدُ النَّكَالِ	﴿٠٨٧٣﴾ يَا شَدِيدَ النَّكَالِ بِالْإِنْتِقَامِ؛
﴿٦٩٩١﴾ شَدِيدُ بَطْشِهِ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ الَّذِي... بَطْشُهُ شَدِيدٌ؛
﴿٦٩٩٢﴾ شَدِيدٌ لَا يَضْعَفُ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ شَدِيدٌ لَا يَضْعَفُ؛
﴿٦٩٩٣﴾ شَدِيدٌ مَحَالُهُ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ الَّذِي مَحَالُهُ شَدِيدٌ؛
﴿٦٩٩٤﴾ شَدِيدٌ	﴿٠٠٥٠﴾ يَا شَدِيدَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛
﴿٦٩٩٥﴾ ذُو الْبَطْشِ الشَّدِيدِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ؛
﴿٦٩٩٦﴾ ذُو الْبَطْشِ الشَّدِيدِ	﴿٠٥٨٩﴾ يَا اللَّهُ الْعَزِيزَ ذُو الْبَطْشِ الشَّدِيدِ الَّذِي لَا يُطَاقُ انْتِقَامُهُ؛
﴿٦٩٩٧﴾ ذُو الْمِحَالِ الشَّدِيدِ	﴿٢٢٦٥﴾ يَا ذَا الْمِحَالِ الشَّدِيدِ وَالنَّصْرِ الْعَتِيدِ؛
﴿٦٩٩٨﴾ ذُو الْمِحَالِ الشَّدِيدَةِ	﴿١٠٧٠﴾ يَا ذَا الْمِحَالِ الشَّدِيدَةِ؛
﴿٦٩٩٩﴾ أَشَدُّ	﴿٠٠٤٦﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ رَحِيمٍ [رَاحِمٍ] مَا أَشَدَّهُ؛
﴿٧٠٠٠﴾ أَشَدُّ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ رَحِيمٍ مَا أَشَدَّهُ؛
﴿٧٠٠١﴾ أَشَدُّ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مُذْرِكٍ مَا أَشَدَّهُ؛
﴿٧٠٠٢﴾ أَشَدُّ الْمُعَاقِبِينَ فِي مَوْضِعِ النَّكَالِ وَالنَّقِمَةِ	﴿٠١٣٣﴾ أَنْتَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فِي مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَ
﴿٧٠٠٣﴾ أَشَدُّ قُوَّةً وَ حَوْلًا	﴿٠٢٨٨﴾ أَنْتَ أَشَدُّ قُوَّةً وَ حَوْلًا؛
﴿٧٠٠٤﴾ أَشَدُّ مِنْ كُلِّ شَدِيدٍ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا أَشَدَّ مِنْ كُلِّ شَدِيدٍ؛
﴿٧٠٠٥﴾ شَادُّ أَرْزِ النَّبِيِّينَ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا شَادَّ أَرْزِ النَّبِيِّينَ؛

٧-٢-١٠- متانة: (متين، ذو القوة المتينة، ذو الكيد المتين)

﴿٧٠٠٦﴾ مَتِينٌ	﴿٠٠٢٧﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَقِّ الْمُبِينِ ذِي الْقُوَّةِ الْمَتِينِ؛
﴿٧٠٠٧﴾ مَتِينٌ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا مَتِينٌ؛
﴿٧٠٠٨﴾ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينِ	﴿٥٨﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ؛ {الذاريات: ٥٨}
﴿٧٠٠٩﴾ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينَةِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينَةِ؛
﴿٧٠١٠﴾ ذُو الْكَيْدِ الْمَتِينِ	﴿٠١٨٥﴾ يَا ذَا الْكَيْدِ الْمَتِينِ؛
﴿٧٠١١﴾ مَتِينٌ كَيْدُهُ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ الَّذِي... كَيْدُهُ مَتِينٌ؛

«توان و عملی شدن اراده»

- «۶۹۹۰» ای آن که در انتقام گرفتن عقوبت سخت است.
- «۶۹۹۱» منزّه است خدایی که... برخورد قهرآمیزش شدید است.
- «۶۹۹۲» منزّه است سخت‌نیرویی که ناتوان نمی‌شود.
- «۶۹۹۳» منزّه است خدایی که... توانش برای نابود کردن شدید است.
- «۶۹۹۴» ای سخت‌گیرنده‌ی هر آن کس که در آسمان‌ها و زمین است.
- «۶۹۹۵» ای صاحب برخورد قهرآمیز سخت.
- «۶۹۹۶» ای خدای شکست‌ناپذیر و صاحب برخورد قهرآمیز شدیدی که کسی تاب انتقامش را ندارد.

- «۶۹۹۷» ای صاحب کیفر سخت و یاری آماده!
- «۶۹۹۸» ای صاحب کیفرهای سخت.
- «۶۹۹۹» منزّه است مهربانی که چه سخت است.
- «۷۰۰۰» منزّه است مهربانی که چه سخت است.
- «۷۰۰۱» منزّه است درک‌کننده‌ای که چه سخت است.
- «۷۰۰۲» تو در جایگاه گذشت و مهربانی، مهربان‌ترین مهربانانی و به وقت عقوبت و مجازات سخت‌کیفرترینی.

«۷۰۰۳» نیرو و چاره‌اندیشی تو از همه افزون‌تر است.

«۷۰۰۴» ای استوارتر از هر استوار!

«۷۰۰۵» ای محکم‌کننده‌ی پشت پیامبران!

۷-۲-۱۰- استواری: (استوار، صاحب نیرو و مکر استوار

«۷۰۰۶» ستایش مخصوص خداوندی است که حق آشکار است، صاحب توانایی استوار.

«۷۰۰۷» ای استوار.

«۷۰۰۸» خداوند روزی‌دهنده و صاحب قوّت و قدرت است!

«۷۰۰۹» ای صاحب توان استوار.

«۷۰۱۰» ای دارای مکر استوار.

«۷۰۱۱» منزّه است خدایی که... مکرش محکم است.

﴿الْقُدْرَةُ وَ نَفْوذُ الْإِرَادَةِ﴾

٨-٢-١٠- تمكّن: (ماكن، مُتمكّن، مكين، مُمكن، مُمكن)

- ﴿٧٠١٢﴾ الماكِنُ الْمُمكنُ ☉ أَنْتَ الْمَكِينُ الْمَاكِنُ الْمُمكنُ؛ {٠٦٦٢}
- ﴿٧٠١٣﴾ مَاكِنُ ☉ يَا مَاكِنُ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٧٠١٤﴾ مُتَمَكِّنٌ فِي مُلْكِهِ ☉ يَا مُتَمَكِّنًا فِي مُلْكِهِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٧٠١٥﴾ مُتَمَكِّنٌ بِقُوَّتِهِ ☉ هُوَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ رَبُّ مُتَفَرِّدٍ بِعِزَّتِهِ مُتَمَكِّنٌ بِقُوَّتِهِ؛ {١٠٩٨}
- ﴿٧٠١٦﴾ المَكِينُ الْمَاكِنُ الْمُمكنُ ☉ أَنْتَ الْمَكِينُ الْمَاكِنُ الْمُمكنُ؛ {٠٦٦٢}
- ﴿٧٠١٧﴾ مَكِينُ ☉ يَا مَكِينُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٧٠١٨﴾ الْمُمكنُ ☉ أَنْتَ الْمَكِينُ الْمَاكِنُ الْمُمكنُ؛ {٠٦٦٢}
- ﴿٧٠١٩﴾ مُمكنُ ☉ يَا مُمكنُ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٧٠٢٠﴾ مُمكنُ ☉ يَا مُمكنُ الْجِبَالِ الرَّاسِيَاتِ؛ {١١٢٨}
- ﴿٧٠٢١﴾ مُمكنُ ☉ يَا مُمكنُ هَذَا (حاجتي) مِمَّا فِي يَدَيْهِ؛ {٠٠٥٩}

٩-٢-١٠- إصابة: (مُصيب)

- ﴿٧٠٢٢﴾ الْمُصِيبُ فِي كُلِّ فِعْلٍ ☉ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ بِكُلِّ شَيْءٍ الْحَكِيمُ الْمُصِيبُ فِي كُلِّ فِعْلٍ؛ {٠٨٨٩}

١٠-٢-١٠- ذو البنيان: (ذو البنيان)

- ﴿٧٠٢٣﴾ ذُو الْبُنْيَانِ ☉ يَا ذَا الْقُدْرَةِ وَالْبُنْيَانِ؛ {٠٠٢٣}
- ﴿٧٠٢٤﴾ ذُو الْبُنْيَانِ الرَّفِيعِ ☉ اللَّهُ أَكْبَرُ ذُو السُّلْطَانِ الْمَنِيعِ وَالْبُنْيَانِ الرَّفِيعِ؛ {٠٥٤٥}
- ١١-٢-١٠- ذو البسط: (ذو البسط)

- ﴿٧٠٢٥﴾ ذُو الْبَسْطِ ☉ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي الْمُلْكِ وَ... الْبَسْطِ؛ {٠٦٦٠}
- ﴿٧٠٢٦﴾ ذُو الْبَسْطِ ☉ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْغِنَاءِ وَالسَّعَةِ وَالْبَسْطِ وَالْقَبْضِ؛ {٢٢٦١}
- ﴿٧٠٢٧﴾ ذُو الْبَسْطِ وَالْقَبْضِ ☉ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْبَسْطِ وَالْقَبْضِ؛ {٠٦٦٠}
- ١٢-٢-١٠- جدّ: (جدّ، ذو الجدّ، مُتعالى الجدّ)

- ﴿٧٠٢٨﴾ الْجَدُّ ☉ أَنْتَ الْجَدُّ لَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ؛ {٠٨٠٢}

«توان و عملی شدن اراده»

۸-۲-۱۰- ثابت، دارای مکانت، استوار، استوار سازنده

- ﴿۷۰۱۲﴾ تو استوار و ثابت و آرامش دهنده‌ای.
﴿۷۰۱۳﴾ ای صاحب مقام و منزلت!
﴿۷۰۱۴﴾ ای توانا در حکومتش!
﴿۷۰۱۵﴾ او پیش از همه چیز و بعد از همه چیز است؛ پروردگاری است که در شکست‌ناپذیری‌اش یکتاست و در توانمندی‌اش دارای مکانت است.
﴿۷۰۱۶﴾ تو استوار و ثابت و آرامش دهنده‌ای.
﴿۷۰۱۷﴾ ای ارجمند.
﴿۷۰۱۸﴾ تو استوار و ثابت و آرامش دهنده‌ای.
﴿۷۰۱۹﴾ ای فراهم‌کننده.
﴿۷۰۲۰﴾ ای استوارسازنده کوه‌های ثابت.
﴿۷۰۲۱﴾ ای فراهم‌کننده‌ی نیاز من از آنچه در دستان اوست.

۹-۲-۱۰- اصابت‌کننده به هدف

- ﴿۷۰۲۲﴾ تو دانا و حکیمی، آگاه به هرچیز، حکیمی که هر عمل را به درستی انجام می‌دهد.

۱۰-۲-۱۰- صاحب پایه و اساس

- ﴿۷۰۲۳﴾ ای صاحب توانایی و پایه و اساس.
﴿۷۰۲۴﴾ خداوند بزرگ‌ترین است، صاحب فرمانروایی دست‌نیافتنی و پایه‌های برافراشته است.

۱۱-۲-۱۰- صاحب گستردگی

- ﴿۷۰۲۵﴾ ستایش مخصوص خدایی است که دارای فرمانروایی و گستردگی است.
﴿۷۰۲۶﴾ ستایش مخصوص خدایی است که دارنده‌ی... بی‌نیازی و گشایش، و گشاده‌دستی و تنگ‌گرفتن است.
﴿۷۰۲۷﴾ ستایش مخصوص خدایی است که صاحب گسترش‌دادن و جمع‌کردن است.

۱۲-۲-۱۰- توانگر، دارای توان، دارای توان برتر

- ﴿۷۰۲۸﴾ تویی توانگر و توانگری توانگران سودی نبخشد.

﴿الْقُدْرَةُ وَ نَفْوذُ الْإِرَادَةِ﴾

﴿٧٠٢٩﴾ جَدُّهُ لَا يَعْتَرُ ❖ سُبْحَانَ الَّذِي... لَا يَعْتَرُ جَدُّهُ وَلَا يَزُولُ مَلْكُهُ وَلَا يَبْدُلُ قَوْلُهُ

وَلَا مُعَقَّبٍ لِحُكْمِهِ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ؛ {٠٣٢٦}

﴿٧٠٣٠﴾ مَنْ تَعَالَى جَدُّهُ ❖ سُبْحَانَ مَنْ تَعَالَى جَدُّهُ وَ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ؛ {١٣٩٤}

١٣-١٠- قهر: (أَحْلَمُ مَنْ قَهَرَ، أَقْهَرُ، ذُو الْعِزِّ الْقَاهِرُ، ذُو الْقُدْرَةِ الْقَاهِرَةُ، ذُو الْقُوَّةِ الْقَاهِرَةُ، ذُو

الكبرياء القاهر، قاهر، قَهَّار)

﴿٧٠٣١﴾ أَحْلَمُ مَنْ قَهَرَ ❖ يَا أَحْلَمَ مَنْ قَهَرَ؛ {٠١٣٣}

﴿٧٠٣٢﴾ أَقْهَرُ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ رَازِقٍ مَا أَقْهَرَهُ؛ {٠٠٤٨}

﴿٧٠٣٣﴾ أَقْهَرُ ❖ إِنَّمَا يَخْتِاجُ إِلَى الظُّلْمِ الضَّعِيفُ وَاللَّهُ أَقْهَرُ مِنْ ذَلِكَ؛ {٠٣٩٠}

﴿٧٠٣٤﴾ أَقْهَرُ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ خَالِقٍ مَا أَقْهَرَهُ؛ {٠٠٤٧}

﴿٧٠٣٥﴾ أَقْهَرُ ❖ قُلْتُ أَجْبَرَ اللَّهُ الْعِبَادَ عَلَى الْمَعَاصِي قَالَ اللَّهُ أَقْهَرُ لَهُمْ مِنْ

ذَلِكَ؛ {٠٣٩١}

﴿٧٠٣٦﴾ أَقْهَرُ الْقَاهِرِينَ ❖ يَا أَقْهَرَ الْقَاهِرِينَ؛ {٠٣٩٢}

﴿٧٠٣٧﴾ أَقْهَرُ مِنْ كُلِّ قَاهِرٍ ❖ يَا أَقْهَرَ مِنْ كُلِّ قَاهِرٍ؛ {٠٠٢٩}

﴿٧٠٣٨﴾ ذُو الْعِزِّ الْقَاهِرِ ❖ أَنْتَ ذُو الْعِزِّ الْقَاهِرِ؛ {٠٠١٢}

﴿٧٠٣٩﴾ ذُو الْقُدْرَةِ الْقَاهِرَةِ ❖ يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْقَاهِرَةِ؛ {٠٠٣٦}

﴿٧٠٤٠﴾ ذُو الْقُوَّةِ الْقَاهِرَةِ ❖ أَنْتَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ ذُو الْقُوَّةِ الْقَاهِرَةِ؛ {٠٢١٥}

﴿٧٠٤١﴾ ذُو الْكِبْرِيَاءِ الْقَاهِرِ ❖ ذُو الْعِزِّ الشَّامِخِ وَالسُّلْطَانِ الْبَاذِخِ وَالْجَلَالِ الْقَادِرِ وَ

الْكِبْرِيَاءِ الْقَاهِرِ؛ {٠٧٩٢}

﴿٧٠٤٢﴾ الْقَاهِرُ ❖ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّى إِذَا جَاءَ

أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ؛ {الأنعام: ٤١}

﴿٧٠٤٣﴾ الْقَاهِرُ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ... الْقَادِرُ الْقَاهِرُ الْمُقْتَدِرُ؛ {٠٠١٧}

﴿٧٠٤٤﴾ الْقَاهِرُ ❖ أَنْتَ الْقَاهِرُ؛ {٠٠٢٢}

﴿٧٠٤٥﴾ الْقَاهِرِ ❖ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةً وَتِسْعِينَ أَسْمَاءً مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا

إِنَّهُ... الْقَاهِرُ؛ {٠٠٠٤}

﴿٧٠٤٦﴾ الْقَاهِرِ ❖ سُبْحَانَ اللَّهِ الْقَاهِرِ؛ {٠٠٢٨}

«توان و عملی شدن اراده»

﴿۷۰۲۹﴾ منزّه است خدایی که... عظمتش دچار لغزش نمی‌شود، و فرمانروایی‌اش زوالی ندارد، و کلامش تغییر نمی‌کند، و حکمش تبدیل نمی‌شود، و حکم از آن اوست، و به سوی او باز می‌گردید.

﴿۷۰۳۰﴾ منزّه است خدایی که بزرگ است و نام‌هایش مبارک است.

۱۳-۱۲-۱۰- چیرگی: (بردبارترین چیره، چیره‌ترین، دارای شکست‌ناپذیری و توان و بزرگی چیره، چیره، بسیار چیره)

﴿۷۰۳۱﴾ ای بردبارترین کسی که چیره شده است.

﴿۷۰۳۲﴾ منزّه است روزی‌دهنده‌ای که چقدر چیره است!

﴿۷۰۳۳﴾ تنها ضعیفان‌اند که نیاز به ظلم کردن دارند و خداوند غالب‌تر از این‌هاست.

﴿۷۰۳۴﴾ منزّه است آفریدگاری که چقدر چیره است.

﴿۷۰۳۵﴾ [مهمزم گوید:] عرض کردم: آیا خداوند بندگان را بر نافرمانی اجبار کرده است؟ فرمود:

خداوند چیره‌تر از آن است که با آنان چنین کند.

﴿۷۰۳۶﴾ ای چیره‌ترین چیره.

﴿۷۰۳۷﴾ ای چیره‌تر از هر چیره!

﴿۷۰۳۸﴾ تو شکست‌ناپذیری و چیره.

﴿۷۰۳۹﴾ ای صاحب قدرت برتر.

﴿۷۰۴۰﴾ تو آغازی و پایان، دارای توانایی چیره.

﴿۷۰۴۱﴾ صاحب شکست‌ناپذیری بلندمرتبه و سلطنت والا و شکوه توانمند و بزرگی چیره.

﴿۷۰۴۲﴾ او بر بندگان خود تسلط کامل دارد و مراقبانی بر شما می‌گمارد تا زمانی که یکی از

شما را مرگ فرا رسد (در این موقع) فرستادگان ما جان او را می‌گیرند و آن‌ها (در نگاهداری

حساب عمر و اعمال بندگان) کوتاهی نمی‌کنند.

﴿۷۰۴۳﴾ خدایا! تویی... توانای چیره و توانمند.

﴿۷۰۴۴﴾ تو چیره‌ای.

﴿۷۰۴۵﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از

آن نام‌ها چیره است.

﴿۷۰۴۶﴾ منزّه است خدای چیره.

﴿الْقُدْرَةُ وَنُفُوذُ الْإِرَادَةِ﴾

﴿٧٠٤٧﴾ الْقَاهِرُ الَّذِي لَا يُغْلَبُ	﴿٧٠٤٧﴾ أَنْتَ الْبَصِيرُ الَّذِي لَا يَرْتَابُ وَالصَّادِقُ الَّذِي لَا تَكْذِبُ وَالْقَاهِرُ الَّذِي لَا يُغْلَبُ؛ {٠٠٥٦}
﴿٧٠٤٨﴾ الْقَاهِرُ الرَّزَّاقُ	﴿٧٠٤٨﴾ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْقَاهِرُ [الرَّزَّاقُ]؛ {١٥٣٥}
﴿٧٠٤٩﴾ الْقَاهِرُ الْكَبِيرُ	﴿٧٠٤٩﴾ أَنْتَ الْمَلِكُ الْقَاهِرُ الْكَبِيرُ؛ {٠٩٣٣}
﴿٧٠٥٠﴾ الْقَاهِرُ الْمُقْتَدِرُ	﴿٧٠٥٠﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... الْقَادِرُ الْقَاهِرُ الْمُقْتَدِرُ؛ {٠٠١٧}
﴿٧٠٥١﴾ الْقَاهِرُ	﴿٧٠٥١﴾ يَا إِلَهَ الْإِلَهِ الْأَكْبَرُ الْقَاهِرُ بِقُدْرَتِهِ جَمِيعَ عِبَادِهِ؛ {٠٠٥٩}
﴿٧٠٥٢﴾ الْقَاهِرُ	﴿٧٠٥٢﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْقَاهِرُ ذُو الْبَطْشِ الشَّدِيدِ الَّذِي لَا يُطَاقُ انْتِقَامُهُ؛ {٠٠٢٨}
﴿٧٠٥٣﴾ الْقَاهِرُ لِبَرِيَّتِهِ	﴿٧٠٥٣﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْقَاهِرِ لِبَرِيَّتِهِ؛ {٠٠٢٧}
﴿٧٠٥٤﴾ الْقَاهِرُ لِعِبَادِهِ	﴿٧٠٥٤﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ... الْعَلِيُّ الْوَفِيُّ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ الْقَاهِرُ لِعِبَادِهِ؛ {٠٠٢٧}
﴿٧٠٥٥﴾ الْقَاهِرُ لِكُلِّ شَيْءٍ	﴿٧٠٥٥﴾ أَنْتَ... الْقَاهِرُ لِكُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٠٢٧}
﴿٧٠٥٦﴾ الْقَاهِرُ لِلْأَضْدَادِ	﴿٧٠٥٦﴾ اللَّهُ أَكْبَرُ الْقَاهِرُ لِلْأَضْدَادِ؛ {٠٠١٢}
﴿٧٠٥٧﴾ الْقَاهِرُ لِلخَلْقِ	﴿٧٠٥٧﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَوَّلُ قَبْلَ خَلْقِكَ وَالْآخِرُ بَعْدَهُمْ وَالظَّاهِرُ فَوْقَهُمْ وَالْقَاهِرُ لَهُمْ؛ {٠٠٢٨}
﴿٧٠٥٨﴾ الْقَاهِرُ	﴿٧٠٥٨﴾ بِسْمِ اللَّهِ الْقَاهِرِ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ؛ {٠٤٠٨}
﴿٧٠٥٩﴾ قَاهِرٌ	﴿٧٠٥٩﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ قَاهِرٍ مَا أَمْلَكَهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٧٠٦٠﴾ قَاهِرٌ	﴿٧٠٦٠﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ قَاهِرٍ مَا أَنْشَأَهُ؛ {٠٠٤٨}
﴿٧٠٦١﴾ قَاهِرٌ	﴿٧٠٦١﴾ يَا قَاهِرُ؛ {٠٠٣٩}
﴿٧٠٦٢﴾ قَاهِرُ الْأَعْدَاءِ	﴿٧٠٦٢﴾ يَا قَاهِرَ الْأَعْدَاءِ؛ {٠٠٣٩}
﴿٧٠٦٣﴾ قَاهِرُ الْقَاهِرِينَ	﴿٧٠٦٣﴾ يَا قَاهِرَ الْقَاهِرِينَ؛ {٠٣٦٤}
﴿٧٠٦٤﴾ قَاهِرُ الْقَاهِرِينَ	﴿٧٠٦٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ قَاهِرِ الْقَاهِرِينَ؛ {٠٩٠٣}
﴿٧٠٦٥﴾ قَاهِرُ الْقَوَى	﴿٧٠٦٥﴾ قَاهِرُ الْقَوَى وَنَاصِرُ الضَّعِيفِ؛ {٠٥٤٥}
﴿٧٠٦٦﴾ قَاهِرُ الْمُقْهُورِ	﴿٧٠٦٦﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ... قَاهِرِ الْمُقْهُورِ؛ {٠٣٦٣}
﴿٧٠٦٧﴾ قَاهِرُ الْمُقْهُورِ	﴿٧٠٦٧﴾ سُبْحَانَ قَاهِرِ الْمُقْهُورِ؛ {٠٣٦٣}

«توان و عملی شدن اراده»

﴿۷۰۴۷﴾ تو بینایی هستی که دچار تردید نمی‌شود. صادقی که تکذیب نمی‌شود، چیره‌ای که مغلوب نمی‌شود.

﴿۷۰۴۸﴾ خدایا! تو پاک و منزّه؛ تو خدای غالب و روزی‌دهنده‌ای.

﴿۷۰۴۹﴾ تو پادشاه چیره و بزرگی.

﴿۷۰۵۰﴾ خدایا! تویی... توانای چیره و توانمند.

﴿۷۰۵۱﴾ ای خدا! خدای بزرگ و چیره بر تمامی بندگان به واسطه‌ی توان خویش.

﴿۷۰۵۲﴾ معبودی نیست جز خدای چیره و صاحب برخورد قهرآمیزی که کسی را طاقت آن نیست.

﴿۷۰۵۳﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... بر آفریدگان خویش چیره است.

﴿۷۰۵۴﴾ معبودی نیست جز خدای... بلندمرتبه‌ی وفادار، یکتای یگانه‌ی تک بی‌نیاز، چیره بر بندگان خویش.

﴿۷۰۵۵﴾ تو بر همه‌چیز چیره‌ای.

﴿۷۰۵۶﴾ بزرگ است خداوندی که چیره بر اضداد است.

﴿۷۰۵۷﴾ معبودی جز تو نیست، ای اوّلی که پیش از آفریدگان خود موجود بوده و ای آخری که پس از آنان نیز خواهی بود و بر آنان ظاهر و چیره‌ای.

﴿۷۰۵۸﴾ به نام خداوندی که بر هر آن که در زمین و آسمان است چیره شده است.

﴿۷۰۵۹﴾ منزّه است چیره‌ای که چه صاحب اختیار است.

﴿۷۰۶۰﴾ منزّه است چیره‌ای که چقدر آفریننده است!

﴿۷۰۶۱﴾ ای چیره.

﴿۷۰۶۲﴾ ای چیره بر دشمنان.

﴿۷۰۶۳﴾ ای چیره بر چیره‌یافتگان.

﴿۷۰۶۴﴾ منزّه است خدای غلبه‌کننده بر غلبه‌کنندگان.

﴿۷۰۶۵﴾ منزّه است خدایی که بر قدرتمندان چیره است و ضعیف را یاری می‌کند و هر شکسته ای را پیوند می‌زند و فقیر را بی‌نیاز می‌کند و کم را می‌پذیرد و زیاد عطا می‌کند.

﴿۷۰۶۶﴾ منزّه است خداوند... چیره بر شکست‌خوردگان.

﴿۷۰۶۷﴾ منزّه است... چیره بر شکست‌خوردگان.

﴿الْقُدْرَةُ وَتَفُودُ الْإِرَادَةِ﴾

﴿٧٠٦٨﴾ قَاهِرُ عِزِّهِ	﴿٠٣٣٦﴾ سُبْحَانَ الَّذِي عِزُّهُ قَاهِرٌ وَكِبْرُ يَأُؤُهُ مَانِعٌ وَأَمْرُهُ غَالِبٌ؛
﴿٧٠٦٩﴾ قَاهِرٌ فِي عِزِّكَ	﴿٠٦٧٥﴾ لَأَنَّكَ اللَّهُ... قَاهِرٌ فِي عِزِّكَ؛
﴿٧٠٧٠﴾ قَاهِرُ كُلِّ شَيْءٍ	﴿٠٠٣٩﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي قَهَرَ كُلَّ شَيْءٍ بِجَبَرُوتِهِ وَاسْتَوَاتِي عَلَيْهِ بِقُدْرَتِهِ وَامْلَكُهُ بِعِزَّتِهِ؛ {١٢٩٧}
﴿٧٠٧١﴾ قَاهِرٌ لَا تُغْلَبُ	﴿٠٠٥٤﴾ أَنْتَ... قَاهِرٌ لَا تُغْلَبُ وَلَا تُرَامُ؛
﴿٧٠٧٢﴾ قَاهِرٌ غَيْرُ مَقْهُورٍ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا قَاهِرًا غَيْرَ مَقْهُورٍ؛
﴿٧٠٧٣﴾ قَاهِرٌ لَا يُغْلَبُ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا قَاهِرًا لَا يُغْلَبُ؛
﴿٧٠٧٤﴾ قَاهِرٌ لِكُلِّ مَنْ نَاوَاهُ	﴿٠٩١١﴾ يَا عَزِيزًا قَاهِرًا لِكُلِّ مَنْ نَاوَاهُ؛
﴿٧٠٧٥﴾ مَنْ قَهَرَ عِبَادَهُ بِالْمَوْتِ	﴿١٤٠٥﴾ سُبْحَانَ مَنْ تَعَزَّزَ بِالْقُدْرَةِ وَقَهَرَ عِبَادَهُ بِالْمَوْتِ؛
﴿٧٠٧٦﴾ مَنْ قَهَرَ عِبَادَهُ بِالْمَوْتِ	﴿١٤٠٥﴾ سُبْحَانَ مَنْ قَهَرَ عِبَادَهُ بِالْمَوْتِ؛
﴿٧٠٧٧﴾ الْقَهَّارُ	﴿٠٧٢٢﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْقَهَّارِ؛
﴿٧٠٧٨﴾ الْقَهَّارُ	﴿٠٣٨٤﴾ سُبْحَانَ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ؛
﴿٧٠٧٩﴾ الْقَهَّارُ	﴿٠٠٣٩﴾ فَلَا شَيْءَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ الَّذِي إِلَيْهِ مَصِيرُ جَمِيعِ الْأُمُورِ بَلَا قُدْرَةَ مِنْهَا؛ {١٧٥٤}
﴿٧٠٨٠﴾ الْقَهَّارُ	﴿٠٠٣٩﴾ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْبَارِيُّ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ الَّذِي خَلَقَنِي وَلَمْ أَكُ شَيْئًا بِمَشِيَّتِهِ؛ {١٧٥٥}
﴿٧٠٨١﴾ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا صَاحِبِي السَّجْنِ أَرَبَابُ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ؟ {يوسف: ٣٩}
﴿٧٠٨٢﴾ قَهَّارٌ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا قَهَّارُ؛
﴿٧٠٨٣﴾ قَهَّارٌ لَا تُقْهَرُ	﴿٠٠٥٥﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... قَهَّارٌ لَا تُقْهَرُ؛
١٤-٢-١٠- غلبة: (أغلب، جَاعِلُ قَضَائِهِ غَالِبًا، ذُو الْغَلْبَةِ، ذُو الْمَشِيَّةِ الْغَالِبَةِ، غَالِبٌ)	
﴿٧٠٨٤﴾ أَغْلَبُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مَانِعٍ مَا أَغْلَبَهُ؛
﴿٧٠٨٥﴾ أَغْلَبُ مِنْ كُلِّ غَالِبٍ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا أَغْلَبَ مِنْ كُلِّ غَالِبٍ؛
﴿٧٠٨٦﴾ أَغْلَبُ وَأَهْيَبُ	﴿٠٣٦٨﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَنْ هُوَ... أَغْلَبُ وَأَهْيَبُ؛
﴿٧٠٨٧﴾ جَاعِلُ قَضَائِهِ لِنَوَاصِي خَلْقِهِ غَالِبًا	﴿٠٠٣٥﴾ يَا آخِذًا بِنَوَاصِي خَلْقِهِ وَالسَّافِعَ بِهَا إِلَى قُدْرِهِ وَالْمُنْفِذَ فِيهَا حُكْمَهُ وَخَالِقَهَا وَجَاعِلَ قَضَائِهِ لَهَا غَالِبًا وَكُلَّهُمْ ضَعِيفٌ عِنْدَ غَلْبَتِهِ؛ {٠٠٣٥}

«توان و عملی شدن اراده»

﴿۷۰۶۸﴾ منزّه است خدایی که شکست‌ناپذیری‌اش چیره و بزرگی‌اش دست‌نایافتنی و دستورش غالب است.

﴿۷۰۶۹﴾ زیرا تو خدایی هستی که... در شکست‌ناپذیری‌ات چیره‌ای.

﴿۷۰۷۰﴾ منزّه است خدایی که با شکوه خویش همه‌ی اشیاء را مغلوب خود قرار داد و به قدرت خویش بر آن‌ها مستولی شد و با شکست‌ناپذیری‌اش در اختیار خود درآورد.

﴿۷۰۷۱﴾ تو چیره‌ای هستی که مغلوب نمی‌شود و دست‌یافتنی نیست.

﴿۷۰۷۲﴾ ای چیره‌ی چیره‌گی‌ناپذیر.

﴿۷۰۷۳﴾ ای چیره‌ای که شکست‌ناپذیر است.

﴿۷۰۷۴﴾ ای شکست‌ناپذیر و چیره بر هر کسی که با او دشمنی کند!

﴿۷۰۷۵﴾ منزّه است خداوندی که به قدرت خویش، شکست‌ناپذیرگشته و با مرگ بر بندگان‌ش چیرگی دارد.

﴿۷۰۷۶﴾ منزّه است خدایی که... با مرگ بر بندگان‌ش چیره است.

﴿۷۰۷۷﴾ منزّه است خدای شکست‌ناپذیر چیره.

﴿۷۰۷۸﴾ منزّه است خداوند یکتای چیره.

﴿۷۰۷۹﴾ چیزی جز خداوند یکتای چیره نیست همان خدایی که همه‌ی امور بدون داشتن توان به‌سوی او بازمی‌گردند.

﴿۷۰۸۰﴾ منزهی تو ای خدا و معبودی جز تو وجود ندارد، آفریننده و یگانه و چیره‌ای که به خواست خود مرا آفریدی، در حالی که چیزی نبودم.

﴿۷۰۸۱﴾ ای دوستان زندانی من! آیا خدایان پراکنده بهترند، یا خداوند یکتای پیروز؟!

﴿۷۰۸۲﴾ ای چیره.

﴿۷۰۸۳﴾ خدایا! تو... چیره‌ای هستی که مغلوب نمی‌شود.

۱۴-۲-۱۰- چیرگی: (چیره‌ترین، صاحب چیرگی، دارای اراده‌ی غالب، چیره)

﴿۷۰۸۴﴾ منزّه است بازدارنده‌ای که چه پیروز است.

﴿۷۰۸۵﴾ ای چیره‌تر از هر چیره!

﴿۷۰۸۶﴾ خدایا! از تو درخواست می‌کنم ای آن که او... چیره‌تر و باهیب‌تر است.

﴿۷۰۸۷﴾ ای آن که اختیار آفریدگان به دست توست، و آن‌ها را به سوی تقدیرشان می‌کشی و حکم خویش را در آن جاری می‌کنی و ای آن که آفریننده‌ی ایشانی و قضای خود را بر آن غالب می‌کند و تمامی آن‌ها در برابر چیرگی او ناتوانند.

﴿الْقُدْرَةُ وَتَفُؤْدُ الْإِرَادَةِ﴾

﴿٧٠٨٨﴾ ذُو الْعَلْبَةِ	﴿١٢٨٣﴾ سُبْحَانَ... الْمَالِكِ بَغْلَتِهِ؛
﴿٧٠٨٩﴾ ذُو الْعَلْبَةِ	﴿٠٦٦٠﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْمِنَّةِ وَالْعَلْبَةِ وَالْفَضْلِ؛
﴿٧٠٩٠﴾ ذُو الْمَشِيَّةِ الْغَالِبَةِ	﴿٠٦٣٦﴾ يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْقَاهِرَةِ وَالْمَشِيَّةِ الْغَالِبَةِ؛
﴿٧٠٩١﴾ الْغَالِبُ	﴿٠٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ... الطَّالِبُ الْغَالِبُ؛
﴿٧٠٩٢﴾ الْغَالِبُ	﴿١٦٤٢﴾ فَاللَّهُ هُوَ الْغَالِبُ وَالْخَلْقُ هُمُ الْمَغْلُوبُونَ؛
﴿٧٠٩٣﴾ الْغَالِبُ	﴿٠٢٦٩﴾ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْغَالِبُ وَأَنَا الْمَغْلُوبُ؛
﴿٧٠٩٤﴾ الْغَالِبُ	﴿٠٥٥٦﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْغَالِبُ الَّذِي لَا يَغْلِبُهُ شَيْءٌ وَلَا يَنْجُو مِنْهُ هَارِبٌ؛
﴿٧٠٩٥﴾ الْغَالِبُ الْمُعْطَى	﴿٠٠٦٥﴾ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْغَالِبُ الْمُعْطَى؛
﴿٧٠٩٦﴾ الْغَالِبُ بِالْحُجَّةِ وَابْتِرْهَانِ	﴿٠٠١٢﴾ الْغَالِبُ بِالْحُجَّةِ وَابْتِرْهَانِ وَتَفَاذِ الْمَشِيَّةِ فِي كُلِّ حِينٍ وَأَوَانٍ؛
﴿٧٠٩٧﴾ الْغَالِبُ جُنْدُهُ	﴿١٦٤٣﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْغَالِبِ جُنْدُهُ؛
﴿٧٠٩٨﴾ الْغَالِبُ عَلَى الْأُمُورِ	﴿٠٠٥٤﴾ أَنْتَ... الْغَالِبُ عَلَى الْأُمُورِ بِلَا زَوَالٍ وَلَا فَنَاءٍ؛
﴿٧٠٩٩﴾ الْغَالِبُ عَلَى أَمْرِهِ	﴿١٦٤٤﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْغَالِبِ عَلَى أَمْرِهِ لَوْ أَجْمَعَ الْخَلْقُ جَمِيعًا عَلَى أَنَّ يَكُونَ مَا هُوَ كَائِنٌ مَا اسْتَطَاعُوا؛
﴿٧١٠٠﴾ الْغَالِبُ عَلَى أَمْرِهِ	﴿٠٤٨٥﴾ يَا عَزِيزُ الْغَالِبِ عَلَى أَمْرِهِ؛
﴿٧١٠١﴾ الْغَالِبُ عَلَى أَمْرِهِ فَلَا شَيْءَ يَعْدِلُهُ	﴿٠٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْمُنِيعُ الْغَالِبُ عَلَى أَمْرِهِ فَلَا شَيْءَ يَعْدِلُهُ؛
﴿٧١٠٢﴾ الْغَالِبُ عَلَى خَلْقِهِ فَلَا شَيْءَ يَفُوتُهُ	﴿٠٥٨٩﴾ يَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْمُنِيعُ الْغَالِبُ عَلَى خَلْقِهِ فَلَا شَيْءَ يَفُوتُهُ؛
﴿٧١٠٣﴾ الْغَالِبُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ	﴿٠٣٢٢﴾ أَنْتَ الْغَالِبُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ؛
﴿٧١٠٤﴾ الْغَالِبُ غَيْرُ الْمَغْلُوبِ	﴿١٦٤٦﴾ أَنْتَ الْغَالِبُ غَيْرُ الْمَغْلُوبِ؛
﴿٧١٠٥﴾ الْغَالِبُ لَا يُغْلَبُ	﴿٠٦٦٨﴾ أَنْتَ... الْغَالِبُ لَا يُغْلَبُ؛
﴿٧١٠٦﴾ الْغَالِبُ لِمَقَالِ الْوَاصِفِينَ	﴿٠٦١٥﴾ الْغَالِبُ لِمَقَالِ الْوَاصِفِينَ؛
﴿٧١٠٧﴾ غَالِبٌ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ غَالِبٍ مَا أَغْفَاهُ؛
﴿٧١٠٨﴾ غَالِبٌ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا غَالِبُ؛

﴿توان و عملی شدن اراده﴾

- ﴿۷۰۸۸﴾ منزّه است خدایی که... به چیرگی خود مالک است.
- ﴿۷۰۸۹﴾ ستایش مخصوص خدایی است که دارنده‌ی... بخشش و چیرگی، و برتری است.
- ﴿۷۰۹۰﴾ ای صاحب قدرت برتر و اراده‌ی چیره.
- ﴿۷۰۹۱﴾ معبودی نیست جز خدای... خواهان چیره.
- ﴿۷۰۹۲﴾ تنها خداوند است که پیروز است و آفریدگان مغلوب اویند.
- ﴿۷۰۹۳﴾ ای مولای من، تو پیروزی و من شکست خورده.
- ﴿۷۰۹۴﴾ معبودی نیست جز خداوند غالبی که هیچ چیز بر او غلبه نمی‌کند و هیچ کس راه فراری از او ندارد.
- ﴿۷۰۹۵﴾ منزّه‌ی تو خدای چیره و عطابخشی.
- ﴿۷۰۹۶﴾ غلبه‌کننده‌ی با حجت و برهان، و اجرایی‌کننده‌ی خواسته‌اش در هر لحظه و زمان.
- ﴿۷۰۹۷﴾ ستایش خدا را که... لشگرش پیروز است.
- ﴿۷۰۹۸﴾ تو بر امور چیره‌ای بدون اینکه فنا و نیستی به تو راه یابد.
- ﴿۷۰۹۹﴾ ستایش مخصوص خدایی است که بر امر خویش غالب است و اگر همه‌ی آفریدگان با تمام توان بر جلوگیری از کاری اجتماع کنند موفق نمی‌شوند.
- ﴿۷۱۰۰﴾ ای شکست‌ناپذیر غالب بر امر خویش.
- ﴿۷۱۰۱﴾ معبودی نیست جز خدای شکست‌ناپذیر دست‌نیافتنی که بر کار خود مسلط است و چیزی با او برابری نمی‌کند.
- ﴿۷۱۰۲﴾ ای خدای شکست‌ناپذیر والای چیره بر آفریدگانش که چیزی از دست او نمی‌رود.
- ﴿۷۱۰۳﴾ تویی که بر همه چیز غلبه می‌کنی.
- ﴿۷۱۰۴﴾ تو پیروز بدون شکستی.
- ﴿۷۱۰۵﴾ تو غالبی هستی که مغلوب نمی‌شود.
- ﴿۷۱۰۶﴾ از توصیف واصفان فراتر است.
- ﴿۷۱۰۷﴾ منزّه است چیره‌ای که چه درگذرنده است.
- ﴿۷۱۰۸﴾ ای چیره.

﴿الْقُدْرَةُ وَ نَفْوذُ الْإِرَادَةِ﴾

﴿٧١٠٩﴾ غَالِبُ الْجُنْدِ	﴿١٨٥﴾ يَا غَالِبَ الْجُنْدِ
﴿٧١١٠﴾ غَالِبُ أَمْرِهِ	﴿٣٢٦﴾ سُبْحَانَ الَّذِي عَزَّهُ قَاهِرُ وَ كَبْرِيَاؤُهُ مَانِعُ وَ أَمْرُهُ غَالِبُ؛
﴿٧١١١﴾ غَالِبُ أَمْرِهِ	﴿٢٢٩٠﴾ عَلِمْتُ أَنَّ اللَّهَ غَالِبُ أَمْرِهِ؛
﴿٧١١٢﴾ غَالِبُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ	﴿١٦٤٥﴾ اللَّهُ غَالِبُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ؛
﴿٧١١٣﴾ غَالِبُ غَلَبَتْ كُلَّ غَلَابٍ	﴿٢٤٢٢﴾ يَا غَالِبُ غَلَبْتَ كُلَّ غَلَابٍ بِقُدْرَتِكَ؛
﴿٧١١٤﴾ غَالِبُ غَيْرُ مَغْلُوبٍ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا غَالِبُ غَيْرَ مَغْلُوبٍ؛
﴿٧١١٥﴾ غَالِبُ كُلِّ شَيْءٍ	﴿٠٨٥٤﴾ لَا غَالِبَ إِلَّا اللَّهُ غَالِبُ كُلِّ شَيْءٍ؛
﴿٧١١٦﴾ غَالِبُ كُلِّ شَيْءٍ وَ بِهِ يَغْلِبُ الْغَالِبُونَ	﴿٢٢٨٩﴾ لَا غَالِبَ إِلَّا اللَّهُ غَالِبُ كُلِّ شَيْءٍ وَ بِهِ يَغْلِبُ الْغَالِبُونَ؛
﴿٧١١٧﴾ غَالِبُ لَا تُغْلَبُ	﴿٠٠٥١﴾ أَنْتَ... غَالِبُ لَا تُغْلَبُ؛
﴿٧١١٨﴾ غَالِبُ فِي ارْتِفَاعِهِ	﴿٠٨٠٠﴾ يَا غَالِبًا فِي ارْتِفَاعِهِ؛

١٠-٣-١- إرادة، مشيئة، قصد، رغبة، تقدير، قضاء، إمضاء، تعجيل، تعقيب، نفوذ الأمر، مفعول أمره، إصابة الفعل، درك، بلوغ، فوز، نجاح

١٠-٣-١- إرادة: (عاملُ بإرادته، مُريد)

﴿٧١١٩﴾ عَامِلُ بِإِرَادَتِهِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا عَامِلًا بِإِرَادَتِهِ؛
﴿٧١٢٠﴾ مُرِيد	﴿٢٢٣٩﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ... يَا مُزِيدُ يَا مُبِيدُ يَا مُرِيدُ؛
﴿٧١٢١﴾ مُرِيد	﴿٠٦٩٥﴾ اسْمُ مِنْ أَسْمَائِهِ؛

١٠-٣-٢- مشيئة: (بَاسِطُ الْيَدَيْنِ بِالْمَشِيَّةِ، ذُو الْمَشِيَّةِ، شَاءَ)

﴿٧١٢٢﴾ بَاسِطُ الْيَدَيْنِ بِالْمَشِيَّةِ	﴿٢١٧٢﴾ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ وَالْمَشِيَّةِ وَالْقُدْرَةِ وَالظُّلُمَاتِ وَ النُّورِ؛

﴿٧١٢٣﴾ ذُو الْمَشِيَّةِ الْغَالِبَةِ

﴿٧١٢٤﴾ شَاءَ لَا بِهِمَّةَ

﴿٠٠٢٩﴾ يَا شَاءَ لَا بِهِمَّةَ؛

١٠-٣-٣- قصد: (قاصد)

﴿٧١٢٥﴾ قَاصِدُ السَّبِيلِ

﴿٠٠٢٩﴾ يَا قَاصِدَ السَّبِيلِ؛

﴿توان و عملی شدن اراده﴾

﴿۷۱۰۹﴾ ای سپاهت چیره.

﴿۷۱۱۰﴾ منزّه است خدایی که شکست ناپذیری اش چیره و بزرگی اش دست نایافتنی و دستورش غالب است.

﴿۷۱۱۱﴾ دانستم که خداوند بر اجرای امر خود چیره است.

﴿۷۱۱۲﴾ خداوند بر همه چیز چیره و پیروز است.

﴿۷۱۱۳﴾ ای پیروز! با قدرتت بر هر بسیار غلبه کننده ای پیروز شدی.

﴿۷۱۱۴﴾ ای چیره ای که مغلوب نمی شود.

﴿۷۱۱۵﴾ هیچ غلبه کننده ای جز خدا، که بر همه چیز غلبه کرده است، وجود ندارد.

﴿۷۱۱۶﴾ هیچ غلبه کننده ای جز خدا، که بر همه چیز غلبه کرده است، وجود ندارد، و غلبه کنندگان با یاری او غلبه می کنند.

﴿۷۱۱۷﴾ تو چیره ای هستی که مغلوب واقع نمی شوی.

﴿۷۱۱۸﴾ ای پیروز در بلندی خویش!

۳-۱۰-۱ اراده، خواست، نیت، میل، تعیین اندازه، قطعی شدن، شتاب کردن، تعقیب، اجرایی شدن فرمان، رسیدن فعل به هدف، رسیدن، پیروزی، کامیابی
۳-۱۰-۱ اراده: (عمل بر مبنای اراده، اراده کننده)

﴿۷۱۱۹﴾ ای عمل کننده به اراده ای خویش!

﴿۷۱۲۰﴾ خدایا! از تو درخواست می کنم به نامت... ای افزایشده! ای نابودکننده! ای اراده کننده!

﴿۷۱۲۱﴾ اینکه خود را مرید خوانده دلیل نمی شود که منظورش این باشد که اراده است یا اینکه اراده، اسمی از اسم های باشد.

۳-۱۰-۲ خواست: (گشاده دست در اجرای خواسته، صاحب خواسته، خواست)

﴿۷۱۲۲﴾ ای خدایی که دو دست خود را به رحمت، خواست، قدرت و تاریکی ها و نور گشوده ای.

﴿۷۱۲۳﴾ ای صاحب قدرت روشن و اراده ای چیره.

﴿۷۱۲۴﴾ ای [کسی] که خواست، ولی نه با همت و قصد!

۳-۱۰-۳ خواستن: (خواهان)

﴿۷۱۲۵﴾ ای رهپوی راه راست!

«توان و عملی شدن اراده»

﴿۷۱۲۶﴾ منزّه است خدایی که... راهش میانه است.

﴿۷۱۲۷﴾ ای رهپوی تمام خیرها.

۴-۳-۱۰ میل: (صاحب میل، ایجادکننده‌ی رغبت و میل)

﴿۷۱۲۸﴾ ای صاحب عدالت و امید.

﴿۷۱۲۹﴾ صاحب شکوه و کرامت، جود، نیرومندی، چیرگی، شکوه، صاحب عالم فراماده، بزرگی و عظمت، قدرت، ثناء، بیم و گرایش.

﴿۷۱۳۰﴾ ای شوق‌آفرین.

۴-۱۰-۱ تقدیر، تدبیر، معین کردن زمان، تعدیل، تنظیم، اداره

۱-۴-۱۰ جاری کننده‌ی تقدیر، صاحب تقدیر

﴿۷۱۳۱﴾ ای جاری کننده‌ی تقدیر!

﴿۷۱۳۲﴾ منزّه است خدایی که بر آنچه مادران به آن باردار می‌شوند و یا رَحِم‌ها از آن می‌کاهد و یا به آن می‌افزاید، آگاه است و هر چیز نزد او اندازه‌ی خاصی دارد.

﴿۷۱۳۳﴾ منزّه است خدایی که اشیاء را به تنهایی مقدر فرمود.

﴿۷۱۳۴﴾ منزّه است خدای... که مقدرات را بر اساس خواست خود جاری گردانید.

﴿۷۱۳۵﴾ منزّه است خدایی که... مقدر کرد و حکم نمود.

﴿۷۱۳۶﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که بی‌اندیشه تقدیرکننده است.

﴿۷۱۳۷﴾ منزّه است خدایی که به نیروی خویش هر اندازه‌ای را معین کرده است.

﴿۷۱۳۸﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... بدون اندیشه و خطور در باطن، تقدیرکننده‌ی تمام امور است.

﴿۷۱۳۹﴾ این تقدیر توست و فرمان تو مغلوب نمی‌شود.

﴿۷۱۴۰﴾ ای سنجیده‌کار.

﴿۷۱۴۱﴾ ای مقدرکننده‌ی سرآمد عمر انسان‌ها.

﴿۷۱۴۲﴾ تویی پروردگار و منم بنده. تمام گریزها به سوی توست، ای فرودآورنده‌ی باران و ای اندازه‌گیرنده‌ی زمان‌ها.

﴿۷۱۴۳﴾ مردم یقین کردند که تو تدبیرگر آن‌هایی. اذعان کردند که تو اندازه‌ی روزی‌شان را

تعیین می‌کنی.

﴿الْقُدْرَةُ وَتَفْوِذُ الْإِرَادَةِ﴾

﴿٧١٤٤﴾ مُقَدَّرُ الدُّهُورِ	☆ الْحَمْدُ لِلَّهِ... مُقَدَّرُ الدُّهُورِ؛ {٠٠٧٥}
﴿٧١٤٥﴾ مُقَدَّرُ الْقَدَرِ	☆ يَا مُقَدَّرَ الْقَدَرِ؛ {٠٧٤٣}
﴿٧١٤٦﴾ مُقَدَّرُ الْقَمَرِ	☆ يَا مُقَدَّرَ الْقَمَرِ مَنْزِلَ حَتَّى عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ؛ {٠٥٥٦}
﴿٧١٤٧﴾ مُقَدَّرُ اللَّيْلِ	☆ اللَّهُمَّ يَا خَالِقَ الْأَنْوَارِ وَمُقَدَّرَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ؛ {٠٨٠١}
﴿٧١٤٨﴾ مُقَدَّرُ الْمَقْدُورِ	☆ سُبْحَانَ اللَّهِ... مُقَدَّرُ الْمَقْدُورِ؛ {٠٩٠٣}
﴿٧١٤٩﴾ مُقَدَّرُ النُّورِ	☆ يَا مُقَدَّرَ النُّورِ؛ {٠٠٣٩}
﴿٧١٥٠﴾ مُقَدَّرُ أُمُورِ الْعِبَادِ	☆ يَا دَيَّانَ الْعِبَادِ وَمُقَدَّرَ أُمُورِهِمْ بِمَقَادِيرِ أَرْزَاقِهِمْ؛ {١٠٩٤}
﴿٧١٥١﴾ مُقَدَّرُ كُلِّ شَيْءٍ	☆ يَا مُنْشِئَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُقَدَّرَهُ؛ {٠٠٧٦}
﴿٧١٥٢﴾ مُقَدَّرُ كُلِّ قَدَرٍ	☆ يَا مُقَدَّرَ كُلِّ قَدَرٍ؛ {٠٠٣٩}
﴿٧١٥٣﴾ مَنْ أَنْفَرَدَ بِتَقْدِيرِ الْأَشْيَاءِ	☆ سُبْحَانَ مَنْ خَلَقَ الْعَرْشَ وَأَنْفَرَدَ بِتَقْدِيرِ الْأَشْيَاءِ؛ {٠٨٨٧}
﴿٧١٥٤﴾ مَنْ قَدَرَ الْحُجُبَ مِنْ	☆ سُبْحَانَ مَنْ قَدَرَ الْحُجُبَ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَسْتَعِينَ بِأَحَدٍ؛ {٠٨٨٧}
غَيْرِ أَنْ يَسْتَعِينَ بِأَحَدٍ	
﴿٧١٥٥﴾ مَنْ قَدَرَ بِقُدْرَتِهِ كُلَّ	☆ سُبْحَانَ مَنْ قَدَرَ بِقُدْرَتِهِ كُلَّ قَدَرٍ وَلَا يَقْدِرُ أَحَدٌ قُدْرَهُ؛ {٠٠٠٩}
قَدَرٍ وَلَا يَقْدِرُ أَحَدٌ قُدْرَهُ	
﴿٧١٥٦﴾ مَنْ قَدَرَ بِقُدْرَتِهِ كُلَّ	☆ سُبْحَانَ مَنْ قَدَرَ بِقُدْرَتِهِ كُلَّ قَدَرٍ وَلَا يَقْدِرُ أَحَدٌ قُدْرَتَهُ؛ {٠٠٢٨}
قَدَرٍ وَلَا يَقْدِرُ أَحَدٌ قُدْرَتَهُ	
٢-٤-١٠- تدبير: (مُدَبِّر)	
﴿٧١٥٧﴾ مُدَبِّرٌ	☆ الْحَمْدُ لِلَّهِ مُدَبِّرِ الْأَذْوَارِ؛ {١٩١١}
﴿٧١٥٨﴾ مُدَبِّرٌ	☆ يَا مُدَبِّرَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ؛ {٠٦٠١}
﴿٧١٥٩﴾ الْمُدَبِّرُ	☆ أَنْتَ الْمُدَبِّرُ وَأَنَا الْمُدَبَّرُ؛ {٠٦٢٨}
﴿٧١٦٠﴾ الْمُدَبِّرُ الْقَادِرُ	☆ إِنَّ الْمُدَبِّرَ الْقَادِرَ عَلَى أَنْ يُمْسِكَ الْأَرْضَ وَالسَّمَاءَ؛ {٠٩٥٥}
﴿٧١٦١﴾ الْمُدَبِّرُ بِتَدْبِيرِهِ	☆ سُبْحَانَ الْمُدَبِّرِ بِتَدْبِيرِهِ؛ {٠٨٨٧}
﴿٧١٦٢﴾ الْمُدَبِّرُ بِلَا وَزِيرٍ	☆ الْمُدَبِّرُ بِلَا وَزِيرٍ وَلَا خَلْقٍ مِنْ عِبَادِهِ يَسْتَشِيرُ؛ {٠٠٤٥}
﴿٧١٦٣﴾ الْمُدَبِّرُ لِكُلِّ شَيْءٍ	☆ إِنَّهُ الْمُحِيطُ بِكُلِّ شَيْءٍ وَالْمُدَبِّرُ لَهُ كَمَا شَاءَ؛ {٠٣٢٩}
﴿٧١٦٤﴾ الْمُدَبِّرُ لِلْأَشْيَاءِ كُلِّهَا	☆ هُوَ الْوَكِيلُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَالْمُنِيرُ لِكُلِّ شَيْءٍ وَالْمُدَبِّرُ لِلْأَشْيَاءِ كُلِّهَا؛ {١٤٥٢}

﴿توان و عملی شدن اراده﴾

﴿۷۱۴۴﴾ ستایش خدای راست که... تقدیرگر روزگاران است.

﴿۷۱۴۵﴾ ای مقدرکنندهی تقدیرها.

﴿۷۱۴۶﴾ ای آن که برای ماه منزل‌هایی معین کرده‌ای، تا چون شاخکِ خشکِ خوشه‌ی خرما باز گردد.

﴿۷۱۴۷﴾ خدایا، ای آفریدگار نورها، و ای اندازه‌دهندهی شب و روز.

﴿۷۱۴۸﴾ منزّه است خداوند... تعیین‌کنندهی اندازه‌ی مقدرات.

﴿۷۱۴۹﴾ ای تعیین‌کنندهی اندازه‌ی نور.

﴿۷۱۵۰﴾ ای پاداش‌دهنده به بندگان، و ای خداوندی که با اندازه‌دادن روزی‌شان امور آن‌ها را مقدر می‌کنی.

﴿۷۱۵۱﴾ ای پدیدآورنده و اندازه‌بخش هر چیز.

﴿۷۱۵۲﴾ ای تعیین‌کنندهی اندازه‌ی هر اندازه.

﴿۷۱۵۳﴾ منزّه است خدایی که عرش را آفرید و در اندازه‌گیری اشیاء تنها بود.

﴿۷۱۵۴﴾ منزّه است خدایی که اندازه‌ی حجاب‌ها را تعیین کرد بدون آنکه از کسی درخواست یاری کند.

﴿۷۱۵۵﴾ منزّه است آن که هر تقدیری درون توانایی او مقدر شده است، و هیچ‌کس نمی‌تواند اندازه‌ی او را معین کند.

﴿۷۱۵۶﴾ منزّه است آن که هر تقدیری درون توانایی او مقدر شده است، و کسی را یارای رویارویی با قدرت او نیست.

۲-۴-۱- تدبیرکننده

﴿۷۱۵۷﴾ ستایش مخصوص خدایی است که تدبیرکنندهی افلاک است.

﴿۷۱۵۸﴾ ای تدبیرکنندهی اولین و آخرین!

﴿۷۱۵۹﴾ تو تدبیرگری و من در گرو تدبیر توأم.

﴿۷۱۶۰﴾ تدبیرکنندهی امور، قدرت بر حفظ آسمان‌ها و زمین دارد.

﴿۷۱۶۱﴾ منزّه است آن که با تدبیر خویش تدبیر می‌کند.

﴿۷۱۶۲﴾ تدبیرکنندهی بدون کمک‌کار، و بدون اینکه با آفریده‌ای از بندگان مشورت کند.

﴿۷۱۶۳﴾ او بر همه‌چیز احاطه دارد و آن‌ها را هرگونه که بخواهد تدبیر می‌کند.

﴿۷۱۶۴﴾ او بر همه‌چیز وکیل است و روشن‌کنندهی هر چیز است و گردانندهی همه‌ی آن‌ها.

﴿الْقُدْرَةُ وَتَفُؤْدُ الْإِرَادَةِ﴾

﴿٧١٤٥﴾ مُدَبِّرُ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا مُدَبِّرُ
﴿٧١٤٦﴾ مُدَبِّرُ الْإِبْرَامِ	﴿١٨٢٦﴾ يَا... مُدَبِّرُ الْإِبْرَامِ وَالتَّقْصُ
﴿٧١٤٧﴾ مُدَبِّرُ الْآخِرِينَ	﴿٠٦٠١﴾ يَا مُدَبِّرَ الْوَلَدَيْنِ وَالْآخِرِينَ
﴿٧١٤٨﴾ مُدَبِّرُ الْأَرْضِ	﴿٠٩٥٥﴾ السَّمَاءِ
﴿٧١٤٩﴾ مُدَبِّرُ الْأَشْيَاءِ	﴿٠٩٣٩﴾ مُصَوِّرَهَا وَمُنْشِئُ الْأَشْيَاءِ وَمُدَبِّرَهَا
﴿٧١٥٠﴾ مُدَبِّرُ الْأَمْرِ	﴿٠٨٤٢﴾ يَا مُدَبِّرَ الْأَمْرِ
﴿٧١٥١﴾ مُدَبِّرُ الْأُمُورِ	﴿٠٠٠٢﴾ يَا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ
﴿٧١٥٢﴾ مُدَبِّرُ الْأُمُورِ وَالْأَيَّامِ	﴿٠٠٣٦﴾ يَا مُدَبِّرَ الدُّوَلِ وَالْأُمُورِ وَالْأَيَّامِ
﴿٧١٥٣﴾ مُدَبِّرُ الدُّنْيَا	﴿١٥٥٦﴾ هُوَ مُدَبِّرُ الدُّنْيَا وَعَالَمُ الْآخِرَةِ
﴿٧١٥٤﴾ مُدَبِّرُ الدُّوَلِ	﴿٠٠٣٦﴾ يَا مُدَبِّرَ الدُّوَلِ وَالْأُمُورِ وَالْأَيَّامِ
﴿٧١٥٥﴾ مُدَبِّرُ السَّمَاءِ	﴿٠٩٥٥﴾ هُوَ مُدَبِّرُ السَّمَاءِ
﴿٧١٥٦﴾ مُدَبِّرُ النُّورِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا مُدَبِّرَ النُّورِ
﴿٧١٥٧﴾ مُدَبِّرُ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ	﴿٠٧٨٢﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... مُدَبِّرُ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
﴿٧١٥٨﴾ مُدَبِّرُ أُمُورِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	﴿١٩١٢﴾ يَا مُحِيطًا بِمَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمُدَبِّرَ أُمُورِهِمَا
﴿٧١٥٩﴾ مُدَبِّرُ خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بِعَظَمَتِهِ	﴿٠٠٢٢﴾
﴿٧١٦٠﴾ مُدَبِّرُ كُلِّ أَمْرٍ	﴿٠٣٢٧﴾ أَنْتَ... مُدَبِّرُ كُلِّ أَمْرٍ
﴿٧١٦١﴾ مُدَبِّرُ كُلِّ شَيْءٍ	﴿٠٦٧٥﴾ أَنْتَ... مُدَبِّرُ كُلِّ شَيْءٍ وَمُخْصِيهِ
﴿٧١٦٢﴾ مُدَبِّرُ الْأَمْرِ	﴿٠٩٦٦﴾ أَنْتَ... مُدَبِّرُ الْأَمْرِ
﴿٧١٦٣﴾ مُدَبِّرُ كُلِّ مَا بَرَأَ	﴿٠٧٠٠﴾ أَنَّهُ مُدَبِّرُ كُلِّ مَا بَرَأَ
﴿٧١٦٤﴾ مُدَبِّرُ كُلِّ مَا يَرَى	﴿٠٦٩٨﴾ أَنَّهُ مُدَبِّرُ كُلِّ مَا يَرَى
﴿٧١٦٥﴾ مُدَبِّرُ	﴿٠٩٧٧﴾ أَنَّهُ مُدَبِّرُ مَا سِوَاهُ مُدَبِّرٍ
﴿٧١٦٦﴾ مُدَبِّرُ الْبَرَايَا	﴿٠٠٧٥﴾ فَأَيَّقَنْتِ الْبَرَايَا أَنَّكَ مُدَبِّرُهَا وَخَالِقُهَا

﴿توان و عملی شدن اراده﴾

﴿۷۱۶۵﴾ ای گرداننده.

﴿۷۱۶۶﴾ ای تدبیرکننده محکم کردن و گسستن.

﴿۷۱۶۷﴾ ای تدبیرکننده اولین و آخرین!

﴿۷۱۶۸﴾ پس قلب با راهنمایی چشم می‌فهمد که مدبّر زمین، همان مدبّر آسمان است.

﴿۷۱۶۹﴾ پناه می‌برم به خداوند، پروردگار اشیاء و تعیین‌کننده اندازه‌ی آنها و آفریننده‌ی

اجسام و صورتگر آنها و پدیدآورنده‌ی اشیاء و تدبیرکننده‌ی آنها.

﴿۷۱۷۰﴾ ای تدبیرکننده‌ی امور.

﴿۷۱۷۱﴾ ای چاره‌ساز کارها.

﴿۷۱۷۲﴾ ای تدبیرکننده‌ی دولت‌ها، امور و روزها.

﴿۷۱۷۳﴾ او مدبّر دنیا و آگاه به آخرت است.

﴿۷۱۷۴﴾ ای تدبیرکننده‌ی دولت‌ها، امور و روزها.

﴿۷۱۷۵﴾ او مدبّر آسمان است.

﴿۷۱۷۶﴾ ای گرداننده‌ی نور.

﴿۷۱۷۷﴾ ستایش خدای راست که... تدبیرکننده‌ی امور دنیا و آخرت است.

﴿۷۱۷۸﴾ ای آن که بر ملکوت آسمان و زمین احاطه داری و ای تدبیرکننده‌ی امور آن از اوّل تا

آخر.

﴿۷۱۷۹﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... به عظمت خویش امر آسمان‌ها و زمین را

تدبیر نمود.

﴿۷۱۸۰﴾ تو تدبیرکننده‌ی هر امری.

﴿۷۱۸۱﴾ تو تدبیرکننده‌ی هر چیز، و به شماره درآورنده‌ی آنی.

﴿۷۱۸۲﴾ تو تدبیرکننده‌ی امر خودی.

﴿۷۱۸۳﴾ او تدبیرکننده‌ی تمامی آفریدگان است.

﴿۷۱۸۴﴾ تدبیر هر چه دیده می‌شود، به دست اوست.

﴿۷۱۸۵﴾ تنها او تدبیر می‌کند و دیگران تدبیر می‌شوند.

﴿۷۱۸۶﴾ مردم یقین کردند که تو تدبیرگر آنهايي.

﴿الْقُدْرَةُ وَ نَفْوذُ الْإِرَادَةِ﴾

- ﴿٧١٨٧﴾ مُقَيِّضُ ١٠-٤-٣- تقييض: (مُقَيِّض)
- ﴿٧١٨٨﴾ مُوقَّتُ الْمَوَاقِيْتِ ١٠-٤-٤- توقيت: (مُوقَّت)
- ﴿٧١٨٩﴾ مُعَدِّلُ ١٠-٤-٥- تعديل: (مُعَدِّل)
- ﴿٧١٩٠﴾ مُسَوِّى ١٠-٤-٦- تسوية: (مُسَوِّى)
- ﴿٧١٩١﴾ مُدْهَرُ الدُّهُورِ ١٠-٤-٧- تدهير: (مُدْهَر)
- ﴿٧١٩٢﴾ مُدِيرُ الْأَدْوَارِ ١٠-٤-٨- إدارة: (مُدِير)
- ﴿٧١٩٣﴾ مُدِيلُ ١٠-٤-٩- إدالة: (مُدِيل)
- ﴿١٠-٤-١٠- قضاء: (قَاضِي، قَاضِي الْأَجَالِ، قَاضِي الْأُمُورِ، قَاضِي الْبُرْهَانِ، قَاضِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ، قَاضِي مَا يُرْضِيكَ، مِنْ قَدَرٍ وَ قَضَى، الَّذِي لَا يُرَدُّ مَا قَضَى، مُسَقِّطُ الْقَضَاءِ، مَقْضَى) وَ رَاجِع: عَدْلٌ وَ قِسْطٌ
- ﴿٧١٩٤﴾ قَاضِي ١٠-٤-١٠- قَاضِي
- ﴿٧١٩٥﴾ الْقَاضِي ١٠-٤-١٠- قَاضِي
- ﴿٧١٩٦﴾ قَاضِي الْأَجَالِ ١٠-٤-١٠- قَاضِي الْأَجَالِ
- ﴿٧١٩٧﴾ قَاضِي الْأُمُورِ ١٠-٤-١٠- قَاضِي الْأُمُورِ
- ﴿٧١٩٨﴾ قَاضِي الْبُرْهَانِ ١٠-٤-١٠- قَاضِي الْبُرْهَانِ

«توان و عملی شدن اراده»

۳-۴-۱۰- تقدیرکننده

﴿۷۱۸۷﴾ ای آن که برای یوسف در سرزمین خشک و خالی و در پنهانی‌های چاه، رسیدن قافله‌ای را مقدر کردی.

۴-۴-۱۰- معین کننده‌ی زمان

﴿۷۱۸۸﴾ ای معین کننده‌ی زمان‌ها!

۵-۴-۱۰- تعدیل کننده

﴿۷۱۸۹﴾ ای تعدیل کننده!

۶-۴-۱۰- منظم کننده

﴿۷۱۹۰﴾ ای منظم کننده!

۷-۴-۱۰- گرداننده

﴿۷۱۹۱﴾ ای گرداننده‌ی روزگاران.

۸-۴-۱۰- گرداننده

﴿۷۱۹۲﴾ ستایش مخصوص خدایی است که گرداننده‌ی افلاک است.

۹-۴-۱۰- گرداننده

﴿۷۱۹۳﴾ ای گرداننده.

۱۰-۴-۱۰- حکم: (حکم کننده، تعیین کننده‌ی عمر، حکم کننده بر مبنای دلیل، حکم کننده در آسمان و زمین، حکم کننده بر آنچه خشنودش کند، آن که مقدر می کند و حکم می کند، آن که حکمش رد نمی شود، ساقط کننده‌ی احکام دیگران، حکم کننده) و.
ر. به: دادگری

﴿۷۱۹۴﴾ ای فیصله دهنده‌ی کارها.

﴿۷۱۹۵﴾ ای کسی که هیچ معبودی جز تو نیست، حکم کننده در میان آفریدگانش به آنچه می خواهد و هر طور که می خواهد و برای هر چه می خواهد، بدون آنکه کسی به او مشورت دهد.

﴿۷۱۹۶﴾ تویی قسمت کننده‌ی زندگی‌ها، تعیین کننده‌ی عمرها.

﴿۷۱۹۷﴾ ای آن که امور را انجام می دهی.

﴿۷۱۹۸﴾ خدایا! ستایش تو راست، ترازویت عادلانه و جایگاهت والا، دلالت کار را تمام

می کند.

﴿الْقُدْرَةُ وَتَفُؤْدُ الْإِرَادَةِ﴾

- ﴿٧١٩٩﴾ قَاضِيَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴿٠٠٥٠﴾ ❖ يَا قَاضِيَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠٠٥٠}
- ﴿٧٢٠٠﴾ قَاضِيَ مَا يُرْضِيكَ ❖ يَا قَاضِيَ مَا يُرْضِيكَ؛ {٠١٣١}
- ﴿٧٢٠١﴾ قَاضِيَ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ قَاضٍ مَا أَمْضَاهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٧٢٠٢﴾ مَنْ قَدَّرَ وَ قَضَى ❖ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي... قَدَّرَ وَ قَضَى؛ {٠٠٤٤}
- ﴿٧٢٠٣﴾ الَّذِي لَا يُرَدُّ مَا قَضَى ❖ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يُرَدُّ مَا قَضَى وَلَا يُصْرَفُ مَا أَمْضَى وَلَا يَمْنَعُ مَا أَعْطَى وَلَا يَهْفُو وَلَا يَنْسَى وَلَا يُعْجَلُ بَلْ يُمِهِلُ وَيَعْفُو وَيَغْفِرُ وَيَرْحَمُ وَيَصْبِرُ؛ {٠٠١٢}
- ﴿٧٢٠٤﴾ مُسْقِطُ الْقَضَاءِ ❖ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... مُسْقِطُ الْقَضَاءِ؛ {٠٠٢٢}
- ﴿٧٢٠٥﴾ مُقْضَى ❖ يَا مُقْضَى؛ {٠٠٢٩}
- ١١-٤-١٠-إمضاء: (أَمْضَى، مَاضٍ، مُقْضَى)
- ﴿٧٢٠٦﴾ أَمْضَى مِنْ كُلِّ مَاضٍ ❖ يَا أَمْضَى مِنْ كُلِّ مَاضٍ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٧٢٠٧﴾ أَمْضَى ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ قَاضٍ مَا أَمْضَاهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٧٢٠٨﴾ مَاضٍ عَلَى مَا يَشَاءُ ❖ يَا مَنْ فِعْلُهُ قَوْلٌ وَ قَوْلُهُ أَمْرٌ وَ أَمْرُهُ مَاضٍ عَلَى مَا يَشَاءُ؛ {٠٢٨٢}
- ﴿٧٢٠٩﴾ مَاضِي الْأُمُور ❖ يَا مَاضِي الْأُمُور؛ {٠١٢٩}
- ﴿٧٢١٠﴾ مَاضِي الْعِلْمِ ❖ يَا مَاضِي الْعِلْمِ فِيمَا خَلَقَ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٧٢١١﴾ مَاضٍ حُكْمُهُ ❖ وَلَكِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ اسْمُهُ مَاضٍ حُكْمُهُ بِإِيجَابِ الْحُجَّةِ عَلَى خَلْقِهِ؛ {١٨١٧}
- ﴿٧٢١٢﴾ مَاضٍ فِي قَضَاؤِكَ ❖ اللَّهُمَّ... أَتَقَلَّبُ فِي قَبْضَتِكَ نَافِذٌ فِي حُكْمِكَ مَاضٍ فِي قَضَاؤِكَ؛ {٠١٣٥}
- ﴿٧٢١٣﴾ مَاضِي ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ مَاضٍ مَا أَنْفَذَهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٧٢١٤﴾ الْمُقْضَى ❖ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي... لَا يُصْرَفُ مَا أَمْضَى؛ {٠٠١٢}
- ﴿٧٢١٥﴾ الْمُقْضَى مَشِيَّتُهُ ❖ يَا اللَّهُ الْإِلَهَ الْأَكْبَرُ الْقَاهِرُ بِقُدْرَتِهِ جَمِيعَ عِبَادِهِ وَالْمُطَاعُ لِعَظَمَتِهِ عِنْدَ كُلِّ خَلِيقَتِهِ وَالْمُقْضَى مَشِيَّتُهُ لِسَابِقِ قُدْرِهِ؛ {٠٠٥٩}
- ١٠-٥-تعجيل، تسريع، سبقة

«توان و عملی شدن اراده»

﴿۷۱۹۹﴾ ای حاکم آسمان‌ها و زمین.

﴿۷۲۰۰﴾ ای خدایی که هر آنچه سبب خشنودی‌ات می‌شود، مقرر می‌داری.

﴿۷۲۰۱﴾ منزّه است قضاوت‌کننده‌ای که چقدر امر او جاری است.

﴿۷۲۰۲﴾ منزّه است خدایی که... مقدر کرد و حکم نمود.

﴿۷۲۰۳﴾ منزّه است خدایی که آنچه تقدیر کرد رد نمی‌شود و آنچه که اجرا کرد دگرگون

نمی‌شود، و آنچه را عطا کرد کسی مانع نمی‌شود؛ دچار لغزش نمی‌شود و فراموش نمی‌کند؛

تعجیل نمی‌کند بلکه مهلت می‌دهد، می‌بخشد و می‌آمزد، رحم می‌کند و صبر می‌کند.

﴿۷۲۰۴﴾ خدایا! تو... سرنوشت حتمی را فرو می‌آوری.

﴿۷۲۰۵﴾ ای حکم‌کننده!

۱۱-۴-۱۰- اجرای شدن خواسته: (جاری‌کننده‌ی خواسته)

﴿۷۲۰۶﴾ ای نافذتر از هر نافذ!

﴿۷۲۰۷﴾ منزّه است قضاوت‌کننده‌ای که چقدر امر او جاری است.

﴿۷۲۰۸﴾ ای آن که عملش مطابق گفتارش و گفتارش همانند فرمانش است، و فرمانش بر هر

چه خواهد جاری می‌باشد.

﴿۷۲۰۹﴾ ای قطعی‌کننده‌ی امور.

﴿۷۲۱۰﴾ ای صاحب علم نافذ در آنچه آفریده است!

﴿۷۲۱۱﴾ و اما حکم خداوند - که نامش باشکوه و بلندمرتبه باد - بر اتمام حجت بر بندگان

جاری شد.

﴿۷۲۱۲﴾ خدایا! من در دست قدرت تو به سر می‌برم، و حکم تو در من نافذ است، و قضایت بر

من جاری است.

﴿۷۲۱۳﴾ منزّه است حاکمی که چقدر امر او جاری است.

﴿۷۲۱۴﴾ منزّه است خدایی که... آنچه که قطعی کرد دگرگون نمی‌شود.

﴿۷۲۱۵﴾ ای خدا خدای بزرگ و چیره بر تمامی بندگان به واسطه‌ی توان خویش و او که به

سبب بزرگی‌اش نزد آفریدگان، اطاعت می‌شود و خواست خود را بر تقدیر پیشینش جاری کرده

است.

۵-۱۰- شتاب، سرعت گرفتن، سبقت گرفتن

﴿الْقُدْرَةُ وَتُفُودُ الْإِرَادَةِ﴾

١-٥-١- تعجيل: (عاجل)

﴿٧٢١٦﴾ عَاجِلُ النَّفْعِ ☉ يَا عَاجِلَ النَّفْعِ؛ {٠٠٢٩}

١-٥-٢- تسريع: (ذو السُّرعة، سريع، أسرع)

﴿٧٢١٧﴾ ذُو السُّرْعَةِ ☉ سُبْحَانَ مَنْ نَدَعُوهُ لِحِظْنَا فَيَسْرِعُ وَيَدْعُونَا لِحِظْنَا فَنَبْطِءُ؛ {١٤٤٣}

﴿٧٢١٨﴾ سَرِيع ☉ يَا سَرِيعَ؛ {٠٠٣٩}

﴿٧٢١٩﴾ سَرِيعُ الْحِسَابِ ☉ أُولَئِكَ هُمُ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ؛ {البقرة: ٢٠٢}

﴿٧٢٢٠﴾ سَرِيعُ الْحِسَابِ ☉ اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَوَّابٌ وَهَّابٌ سَرِيعُ الْحِسَابِ جَلِيلٌ عَزِيزٌ؛ {٠١٧٢}

﴿٧٢٢١﴾ سَرِيعُ الرِّضَا ☉ يَا سَرِيعَ الرِّضَا؛ {٠٠٤١}

﴿٧٢٢٢﴾ سَرِيعُ الْعِقَابِ ☉ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَ

إِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ؛ {الأنعام: ١٦٥}

﴿٧٢٢٣﴾ سَرِيعُ عِقَابِهِ ☉ سُبْحَانَ الَّذِي... عِقَابُهُ سَرِيعٌ؛ {٠٣٢٦}

﴿٧٢٢٤﴾ سَرِيعٌ لَا تَذْهَلُ ☉ أَنْتَ... سَرِيعٌ لَا تَذْهَلُ؛ {٠٠٥١}

﴿٧٢٢٥﴾ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ☉ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ؛ {الأنعام: ٦٢}

﴿٧٢٢٦﴾ أَسْرَعُ مَكْرًا ☉ وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسْتَتِهِمْ إِذَا هُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ؛ {يونس: ٢١}

﴿٧٢٢٧﴾ أَسْرَعُ مَنْ أَجَابَ ☉ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَقْرَبُ مَنْ دُعِيَ وَ أَسْرَعُ مَنْ أَجَابَ؛ {٠٢٨١}

﴿٧٢٢٨﴾ أَسْرَعُهُ إِجَابَةً ☉ يَا أَقْرَبَ مَنْ دُعِيَ وَ أَسْرَعُهُ إِجَابَةً؛ {٠٠٥٤}

﴿٧٢٢٩﴾ أَسْرَعُهُ إِعْطَاءً ☉ يَا خَيْرَ مَنْ طُلِبَ الْمَعْرُوفُ مِنْهُ وَ أَسْرَعُهُ إِعْطَاءً؛ {٠٢٨٢}

﴿٧٢٣٠﴾ أَسْرَعُهُ عَطَاءً وَ ☉ يَا خَيْرَ مَنْ طُلِبَ مِنْهُ الْخَيْرُ وَ أَسْرَعُهُ عَطَاءً وَ نَجَاحاً وَ

نَجَاحاً أَحْسَنَهُ عَطْفًا وَ تَفَضُّلاً؛ {٠٠٥٤}

١-٥-٣- سبقة: (سابق، ذو المِنَّة السَّابِقَة)

﴿٧٢٣١﴾ السَّابِقُ الْأَزَلِيَّةُ بِالْقِدَمِ ☉ الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ أَمْشَاجِ النَّسَمِ وَ مُوَلِّجِ الْأَنْوَارِ فِي الظُّلَمِ وَ

مُخْرِجِ الْمَوْجُودِ مِنَ الْعَدَمِ وَ السَّابِقِ الْأَزَلِيَّةِ بِالْقِدَمِ؛ {٠٠٧٥}

«توان و عملی شدن اراده»

۱-۵-۱- شتاب‌کننده

﴿۷۲۱۶﴾ ای سریع سودرساننده!

۱-۵-۲- شتاب‌کننده

﴿۷۲۱۷﴾ منزّه است خدایی که او را برای بهره‌مندی و خوشبختی خودمان می‌خوانیم و او در پاسخ شتاب می‌کند و او ما را برای بهره‌مندی و خوشبختی خودمان می‌خواند و ما در پاسخ تأخیر می‌کنیم. ﴿۷۲۱۸﴾ ای شتابنده.

﴿۷۲۱۹﴾ آن‌ها از کار (و دعای) خود، نصیب و بهره‌ای دارند و خداوند، سریع الحساب است.

﴿۷۲۲۰﴾ خدایا! تو بسیار توبه‌پذیر، بخشنده، دارای سرعت در محاسبه، باشکوه و شکست‌ناپذیری.

﴿۷۲۲۱﴾ ای زود راضی‌شونده!

﴿۷۲۲۲﴾ و او کسی است که شما را جانشینان خود در زمین ساخت، و درجات بعضی از شما را بالاتر از بعضی دیگر قرار داد، تا شما را به‌وسیله‌ی آنچه در اختیارتان قرار داده بپازماید به یقین پروردگار تو سریع العقاب و آمرزنده‌ی مهربان است.

﴿۷۲۲۳﴾ منزّه است خدایی که... عقوبتش سریع است.

﴿۷۲۲۴﴾ تو پرسرعتی هستی که در نمی‌مانی.

﴿۷۲۲۵﴾ بدانید که حکم و داوری، مخصوص اوست و او، سریع‌ترین حسابگران است!

﴿۷۲۲۶﴾ هنگامی که به مردم، پس از ناراحتی که به آن‌ها رسیده است، رحمتی بچشانیم، در آیات ما نیرنگ می‌کنند (، و برای آن نعمت و رحمت توجیهات ناروا می‌کنند) بگو: «خداوند سریع‌تر از شما مکر [چاره‌جویی] می‌کند و رسولان [فرشتگان] ما، آنچه نیرنگ می‌کنید (و نقشه می‌کشید)، می‌نویسند!»

﴿۷۲۲۷﴾ خدایا، تو نزدیک‌ترین کسی هستی که خوانده شد، و سریع‌ترین کسی که پاسخ داد.

﴿۷۲۲۸﴾ ای نزدیک‌ترین کسی که خوانده شود، و ای سریع‌ترین کسی که اجابت کند.

﴿۷۲۲۹﴾ ای خدا ای بهترین کسی که از او درخواست شده است و به سرعت آن را اجابت فرمود.

﴿۷۲۳۰﴾ ای بهترین کسی که خیر از او درخواست شود و ای سریع‌ترین در بخشش و کامیابی

و ای که مهربانی و فضل تو بهتر است.

۱-۵-۳- سبقت‌گیرنده، صاحب نعمت پیشین

﴿۷۲۳۱﴾ ستایش از آن خداوندی است که آفریننده‌ی گونه‌های انسان است، همان که نور را

به تاریکی وارد می‌سازد و موجودات را از عدم به وجود می‌آورد و خودش در وجود بر همگان سبقت گرفته و دیرین است.

﴿الْقُدْرَةُ وَ نَفْوذُ الْإِرَادَةِ﴾

﴿٧٢٣٢﴾ السَّابِقُ الْقَدِيمُ	﴿٠٠٧٥﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... السَّابِقُ الْقَدِيمُ
﴿٧٢٣٣﴾ السَّابِقُ إِلَى قُدْرَتِهِ	﴿١٠٦٥﴾ يَا أَخِذْ بِنَوَاصِي خَلْقِهِ وَ السَّابِقُ بِهَا إِلَى قُدْرَتِهِ
﴿٧٢٣٤﴾ خَيْرُ السَّابِقِينَ	﴿٠٩٩٢﴾ أَنَا خَيْرُ السَّابِقِينَ
﴿٧٢٣٥﴾ سَابِق	﴿٠٠٣٩﴾ يَا سَابِقُ
﴿٧٢٣٦﴾ سَابِقُ الْأَسْبَاقِ	﴿٠٩٠٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ سَابِقِ الْأَسْبَاقِ
﴿٧٢٣٧﴾ سَابِقُ الْأَشْيَاءِ بِنَفْسِهِ	﴿٠٠٥٧﴾ يَا سَابِقَ الْأَشْيَاءِ بِنَفْسِهِ
﴿٧٢٣٨﴾ سَابِقُ الرَّحْمَةِ	﴿٠٠٩١﴾ سُبْحَانَ الَّذِي سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ
﴿٧٢٣٩﴾ سَابِقُ الْقُوَّةِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا سَابِقَ الْقُوَّةِ
﴿٧٢٤٠﴾ سَابِقُ النِّعْمَةِ	﴿٠٥٤٥﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ السَّابِقُ النِّعْمَةِ
﴿٧٢٤١﴾ سَابِقُ كُلِّ غَنِيمَةٍ	﴿٠٨١٥﴾ سَابِقُ كُلِّ غَنِيمَةٍ
﴿٧٢٤٢﴾ سَابِقُ كُلِّ قُوَّةٍ	﴿٠٠٠٢﴾ يَا سَابِقَ كُلِّ قُوَّةٍ
﴿٧٢٤٣﴾ ذُو الْمِنَّةِ السَّابِقَةِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا ذَا الْمِنَّةِ السَّابِقَةِ

٤-٥-١٠- تعقيب: (مُعَقَّب)

﴿٧٢٤٤﴾ مُعَقَّب	﴿٠٠٣٩﴾ يَا مُعَقَّبُ

٥-١٠- نفوذ الأمر: (أنفذ، مُنفذ، نافذ، نافذُ الإرادة، نافذُ الأمر، نافذُ العدة، نافذُ العلم، نافذُ

﴿٧٢٤٥﴾ أَنْفَذَ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مَاضٍ مَا أَنْفَذَهُ
﴿٧٢٤٦﴾ أَنْفَذَ مِنْ كُلِّ نَافِذٍ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا أَنْفَذَ مِنْ كُلِّ نَافِذٍ
﴿٧٢٤٧﴾ الْمُنْفِذُ فِي نَوَاصِي خَلْقِهِ حُكْمُهُ	﴿٠٠٥٩﴾ يَا أَخِذْ بِنَوَاصِي خَلْقِهِ وَ السَّافِعِ بِهَا إِلَى قَدْرِهِ وَ الْمُنْفِذَ فِيهَا حُكْمُهُ
﴿٧٢٤٨﴾ الْمُنْفِذُ مَا شَاءَ	﴿٠٠٦٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي... أَنْفَذَ مَا شَاءَ
﴿٧٢٤٩﴾ مُنْفِذُ أَحْكَامِهِ بِأَمْضَائِهَا	﴿٠٠٥٩﴾ يَا مُنْفِذَ أَحْكَامِهِ بِأَمْضَائِهَا
﴿٧٢٥٠﴾ النَّافِذُ أَمْرُهُ	﴿١٥١٦﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ النَّافِذِ أَمْرُهُ
﴿٧٢٥١﴾ النَّافِذُ أَمْرُهُ	﴿١٨٩١﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... النَّافِذِ أَمْرُهُ فِي أَرْضِهِ وَ سَمَائِهِ
﴿٧٢٥٢﴾ نَافِذ	﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ نَافِذٍ مَا أَحْلَمَهُ

﴿توان و عملی شدن اراده﴾

- ﴿۷۲۳۲﴾ خدایا! تو... قبل از همه‌ی آفریدگان وجود داشتی و وجودت همیشه بوده است.
- ﴿۷۲۳۳﴾ ای آن که سر رشته‌ی امور آفریدگان خود را به دست گرفته و آنان را به دایره‌ی قدرت خویش پیش‌رانده‌ای.
- ﴿۷۲۳۴﴾ از بهترین سبقت‌گیرندگان هستم.
- ﴿۷۲۳۵﴾ ای پیشی‌گیرنده.
- ﴿۷۲۳۶﴾ منزّه است خداوند، پیشی‌گیرنده بر سبقت‌گیرندگان.
- ﴿۷۲۳۷﴾ ای پیشی‌گرفته از اشیاء.
- ﴿۷۲۳۸﴾ منزّه است خدایی که رحمتش بر غضبش پیشی گرفت.
- ﴿۷۲۳۹﴾ ای که بر ازدست‌دادن پیشی گرفته‌ای.
- ﴿۷۲۴۰﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست، خدایی که نعمت‌هایش پی‌درپی جاری است.
- ﴿۷۲۴۱﴾ پیشی‌گیرنده از هر بهره و سودی است.
- ﴿۷۲۴۲﴾ ای پیشی‌گیرنده بر هر نایاب.
- ﴿۷۲۴۳﴾ ای صاحب بخشش آغازین.
- ۴-۵-۱۰- تعقیب‌کننده**

- ﴿۷۲۴۴﴾ ای پی‌گیر.
- ۵-۱۰- اجرایی شدن خواسته: (نافذترین، نفوذدهنده، صاحب اراده و خواسته و وعده و دانش و خواست و نام‌های نافذ)**
- ﴿۷۲۴۵﴾ منزّه است حاکمی که چقدر امر او جاری است.
- ﴿۷۲۴۶﴾ ای نافذتر از نافذ!
- ﴿۷۲۴۷﴾ ای آن که اختیار آفریدگان به دست توست، و آن‌ها را به سوی تقدیرشان می‌کشی و حکم خویش را در آن جاری می‌کنی.
- ﴿۷۲۴۸﴾ منزّه است خدایی که... آن چه را خواست انجام داد.
- ﴿۷۲۴۹﴾ ای جاری‌سازنده‌ی احکام خویش با قطعی کردن آن.
- ﴿۷۲۵۰﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که امرش نافذ است و اجرا می‌شود.
- ﴿۷۲۵۱﴾ ستایش خدایی را که... فرمانش در زمین و آسمان نافذ و جاری است.
- ﴿۷۲۵۲﴾ منزّه است صاحب نفوذی که او چقدر بردبار است!

﴿الْقُدْرَةُ وَ نَفُوذُ الْإِرَادَةِ﴾

﴿٧٢٥٣﴾ نَافِذٌ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ نَافِذٍ مَا أَرْحَمَهُ؛
﴿٧٢٥٤﴾ نَافِذُ الْإِرَادَةِ	﴿٢٠٨٦﴾ هُوَ تَعَالَى نَافِذُ الْإِرَادَةِ؛
﴿٧٢٥٥﴾ نَافِذُ الْإِرَادَةِ	﴿٢٠٨٧﴾ هُوَ مُتَعَالٍ نَافِذُ الْإِرَادَةِ وَالْمَشِئَةِ؛
﴿٧٢٥٦﴾ نَافِذُ الْأَمْرِ	﴿٢٠٨٨﴾ شَرِيكَ فِي تَقْدِيرٍ؛
﴿٧٢٥٧﴾ نَافِذُ الْعِدَّةِ	﴿٢٠٨٩﴾ يَا نَافِذُ الْعِدَّةِ؛
﴿٧٢٥٨﴾ نَافِذُ الْعِلْمِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا نَافِذَ الْعِلْمِ؛
﴿٧٢٥٩﴾ نَافِذُ الْمَشِئَةِ	﴿٢٠٨٧﴾ هُوَ مُتَعَالٍ نَافِذُ الْإِرَادَةِ وَالْمَشِئَةِ؛
﴿٧٢٦٠﴾ ذُو الْأَسْمَاءِ النَّافِذَاتِ	﴿٠٣٠٦﴾ يَا ذَا الْمَنْنِ الْعَظِيمِ وَالْجُودِ الْكَرِيمِ وَلِيَّ الدَّعَوَاتِ الْمُسْتَجَابَاتِ وَالْكَلِمَاتِ النَّافِذَاتِ وَالْأَسْمَاءِ النَّافِذَاتِ؛

٥-١٠-٦ مفعولٌ أمره: (مفعولُ الأمر، مفعولٌ أمره)

﴿٧٢٤١﴾ مَفْعُولُ الْأَمْرِ	❁ يَا مَفْعُولَ الْأَمْرِ؛ {٠٠٢٩}
﴿٧٢٤٢﴾ مَفْعُولُ أَمْرِهِ	❁ سُحَّانَ الَّذِي عَذَابُهُ أَلِيمٌ وَعَقَابُهُ سَرِيعٌ وَأَمْرُهُ مَفْعُولٌ؛ {٠٣٢٦}

٧-٥-١٠- إصابة الفعل: (المُصِيبُ فِي كُلِّ فِعْلٍ)

﴿٧٢٦﴾ الْمُضْيِبُ فِي كُلِّ فِعْلٍ ﴿٧٢٧﴾ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ بِكُلِّ شَيْءٍ الْحَكِيمُ الْمُضْيِبُ فِي كُلِّ فِعْلٍ؛ {٠٨٨٩}

۸-۵-۱۰۔ إدراک: (أدرک، مُدرک)

{٠٠٤٧}	﴿سُبْحَانَهُ مِنْ طَالِبِ مَا أَدْرَكَهُ﴾		﴿٧٢٦٤﴾ أَذْرِكُ
{٠٠٢٩}	﴿يَا أَذْرِكَ مِنْ كُلِّ مُذْرَكٍ﴾		﴿٧٢٦٥﴾ أَذْرِكُ مِنْ كُلِّ مُذْرَكٍ
{٠٠٤١}	﴿يَا اللَّهُ الطَّالِبُ الْمُذْرَكُ﴾		﴿٧٢٦٦﴾ الْمُذْرَكُ
{٠٠٤٦}	﴿سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ... الْمَذْرُوكُ الَّذِي لَا يُذْرِكُ﴾		﴿٧٢٦٧﴾ الْمَذْرُوكُ الَّذِي لَا يُذْرِكُ
{٠٠٤٧}	﴿سُبْحَانَهُ مِنْ مُذْرَكٍ مَا أَشَدَّهُ﴾		﴿٧٢٦٨﴾ مُذْرَكٌ
{٠٠٥٤}	﴿أَنْتَ مُذْرَكُهُ أَيْنَمَا سَلَكَ وَ قَادِرٌ عَلَيْهِ أَيْنَمَا لَجَأَ﴾		﴿٧٢٦٩﴾ مُذْرَكٌ
{٠٠٠٢}	﴿يَا مُذْرَكُ﴾		﴿٧٢٧٠﴾ مُذْرَكٌ
	﴿سُبْحَانَ الَّذِي يُذْرِكُ الْأَبْصَارَ وَلَا تُوَدَّرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَ هُوَ	﴿٧٢٧١﴾ مُذْرَكُ الْأَبْصَارِ وَلَا	
	اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ {٠٠٤٣}	تُوَدَّرِكُهُ الْأَبْصَارُ	

«توان و عملی شدن اراده»

- ﴿۷۲۵۳﴾ منزّه است صاحب نفوذی که او چقدر مهربان است!
- ﴿۷۲۵۴﴾ خداوند دارای اراده‌ی نافذ است.
- ﴿۷۲۵۵﴾ خداوند بلندمرتبه اراده و خواستش نافذ است.
- ﴿۷۲۵۶﴾ گواهی می‌دهم که او خداوندی است که... فرمان خود را بدون مشورت با مشاوران اجرا می‌فرماید و در وضع مقدّرات هیچ شریکی ندارد.
- ﴿۷۲۵۷﴾ ای انجام‌دهنده‌ی وعده!
- ﴿۷۲۵۸﴾ ای صاحب علم نافذ!
- ﴿۷۲۵۹﴾ خداوند بلندمرتبه اراده و خواستش نافذ است.
- ﴿۷۲۶۰﴾ ای صاحب نعمت‌های فراوان و بخشش بزرگوارانه و ای آن که اجابت دعاها در دست اوست و ای صاحب کلمات کامل و نام‌های کارساز.
- ۵-۱۰-۶- اجرایی شدن خواسته: (آن که فرمانش اجرا می‌شود)**
- ﴿۷۲۶۱﴾ ای خدایی که فرمانش انجام شده است.
- ﴿۷۲۶۲﴾ منزّه است خدایی که عذابش دردناک و عقوبتش سریع و دستورش جاری است.
- ۵-۱۰-۷- آن که افعالش به هدف اصابت می‌کند**
- ﴿۷۲۶۳﴾ تو دانا و حکیمی، آگاه به هرچیز، حکیمی که هر عمل را به درستی انجام می‌دهد.
- ۵-۱۰-۸- رسیدن به خواسته: (دریابنده)**
- ﴿۷۲۶۴﴾ منزّه است خواهانی که چه‌بسیار به خواسته‌ی خود خواهد رسید.
- ﴿۷۲۶۵﴾ ای دریابنده‌تر از هر دریابنده!
- ﴿۷۲۶۶﴾ ای خدایی که به هرچه بخواهد می‌رسد.
- ﴿۷۲۶۷﴾ منزّه‌ی تو، معبودی جز تو نیست... درک‌کننده‌ای که درک نمی‌شود.
- ﴿۷۲۶۸﴾ منزّه است درک‌کننده‌ای که چه سخت است.
- ﴿۷۲۶۹﴾ هر جا قدم بگذارد، بر او دسترسی داری و هر جا بگریزد، بر او توانایی.
- ﴿۷۲۷۰﴾ ای یابنده.
- ﴿۷۲۷۱﴾ منزّه است خدایی که دیدگان را درمی‌یابد و چشم‌ها او را در نمی‌یابند، و او ریزبین و آگاه است.

﴿الْقُدْرَةُ وَ نَفُوذُ الْإِرَادَةِ﴾

- ﴿٧٢٧٢﴾ مُذْرِكُ الْهَارِبِينَ ❖ يَا مُذْرِكُ الْهَارِبِينَ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٧٢٧٣﴾ مُذْرِكُ طَلَبِهِ ❖ سُبْحَانَ الَّذِي... طَلَبُهُ مُذْرِكُ؛ {٠٣٢٦}
- ﴿٧٢٧٤﴾ مُذْرِكُ كُلِّ فَوْتٍ ❖ يَا مُذْرِكُ كُلِّ فَوْتٍ؛ {٠٧٦٠}
- ﴿٧٢٧٥﴾ مُذْرِكُ مَا طَلَبْتَ ❖ اللَّهُمَّ... مُذْرِكُ مَا طَلَبْتَ؛ {١٠٤٠}
- ﴿٧٢٧٦﴾ مُذْرِكُ مَنْ طَلَبْتَ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ... مُذْرِكُ مَنْ طَلَبْتَ؛ {١٠٣٦}
- ٩-٥-١٠- بلوغ: (البالغ لما أراد)
- ﴿٧٢٧٧﴾ الْبَالِغُ لِمَا أَرَادَ مِنْ عَلَيْهِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْبَالِغُ لِمَا أَرَادَ مِنْ عَلَيْهِ؛ {٠٦٦٠}
- ١٠-٥-١٠- فوز: (فائز، فوز)
- ﴿٧٢٧٨﴾ الْفَائِزُ بِالْعِزِّ ❖ سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ وَ فَازَ بِهِ؛ {١٣٧٠}
- ﴿٧٢٧٩﴾ فَوْزُ الْمُسْتَغْفِرِينَ ❖ يَا فَوْزَ الْمُسْتَغْفِرِينَ؛ {١٠٨٤}
- ١١-٥-١٠- نُجَح: (أَسْرَعُ نَجَاحًا، أَنْجَح، مُنْجَح، نَجَاح)
- ﴿٧٢٨٠﴾ أَسْرَعُ نَجَاحًا ❖ يَا خَيْرَ مَنْ طَلَبَ مِنْهُ الْخَيْرُ وَ أَسْرَعَهُ عَطَاءً وَ نَجَاحًا؛ {٠٠٥٤}
- ﴿٧٢٨١﴾ أَنْجَحَ مَأْمُولٍ لِكَشْفِ ❖ يَا خَيْرَ مَنْ اسْتَدْعَى لِبَدْلِ الرِّغَائِبِ وَ أَنْجَحَ مَأْمُولٍ لِكَشْفِ الْكُرْبَاتِ الْلَوَازِبِ ❖ الْكُرْبَاتِ الْلَوَازِبِ؛ {٠٠٣٠}
- ﴿٧٢٨٢﴾ مُنْجَحُ الطَّلِبَاتِ ❖ يَا مُنْجَحَ الطَّلِبَاتِ؛ {٠٠٠٢}
- ﴿٧٢٨٣﴾ مُنْجَحُ طَلَبَتِي ❖ هُوَ وَلِيُّ مَسْأَلَتِي وَ مُنْجَحُ طَلَبَتِي؛ {١٠٩٨}
- ﴿٧٢٨٤﴾ مُنْجَحِي فِي حَاجَتِي ❖ أَنْتَ... مُنْجَحِي فِي حَاجَتِي؛ {١٠٠٠}
- ﴿٧٢٨٥﴾ نَجَاحِي فِي حَاجَتِي ❖ يَا نَجَاحِي فِي حَاجَتِي؛ {١٧٧٨}

﴿توان و عملی شدن اراده﴾

﴿۷۲۷۲﴾ ای دریابنده‌ی فراریان.

﴿۷۲۷۳﴾ منزّه است خدایی که... خواسته‌اش انجام شده است.

﴿۷۲۷۴﴾ ای آن که هر از دست‌رفته‌ای را در می‌یابی!

﴿۷۲۷۵﴾ خدایا! هر چه بخواهی بدان دست می‌یابی.

﴿۷۲۷۶﴾ خدایا، تو... در جست و جوی هر که باشی به او می‌رسی.

۹-۵-۱۰- رسیدن به خواسته: (آن که به خواسته‌ی خود می‌رسد)

﴿۷۲۷۷﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... به آنچه از علم خود اراده کند، می‌رسد.

۱۰-۵-۱۰- پیروزی

﴿۷۲۷۸﴾ منزّه است خدایی که لباس شکست‌ناپذیری پوشید و بر آن موفق شد.

﴿۷۲۷۹﴾ ای مایه‌ی رستگاری آمرزش‌خواهان!

۱۱-۵-۱۰- کامیابی: (سریع در کامیابی، کامیاب)

﴿۷۲۸۰﴾ ای بهترین کسی که خیر از او درخواست شود و ای سریع‌ترین در بخشش و کامیابی.

﴿۷۲۸۱﴾ ای بهترین کسی که برای بخشش آرزوها خوانده شده است و ای کامیاب‌ترین

آرزوشده برای ازبین‌رفتن اندوه‌های بزرگ.

﴿۷۲۸۲﴾ ای رواکننده‌ی درخواست‌ها.

﴿۷۲۸۳﴾ اوست عهده‌دار پرسش من؛ اوست برآورنده‌ی خواست من.

﴿۷۲۸۴﴾ تو رواکننده‌ی نیاز منی.

﴿۷۲۸۵﴾ ای برآورنده‌ی نیاز من!

الفصل الحادى عشر: أسماءُ الرَّحْمَةِ

١١-١-١- توبة، أوبة، عود، إقبال، قرب، مجاورة

١١-١-١- توبة: (أحقّ من تاب علىّ، تائب، توّاب) وراجع: قبول التوبة

﴿٧٢٨٦﴾ أَحَقُّ مَنْ تَابَ عَلَيَّ ◉ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ تَابَ عَلَيَّ وَقَبْلَ الْعُذْرِ وَالْمَلَقِ؛ {٠٢٠٢}

١١-١-٢- أوبة: (أوّاب)

﴿٧٢٨٧﴾ أَوَّابٌ ◉ يَا أَوَّابُ؛ {٠٠٠٢}

١١-١-٣- عود: (أعوذ، أكرّم من عادَ بفضله، عائد، عوّد)

﴿٧٢٨٨﴾ أَعُوذُ ◉ سُبْحَانَهُ مِنْ بَاقٍ مَا أَعُوذُ؛ {٠٠٤٧}

﴿٧٢٨٩﴾ أَعُوذُ ◉ سُبْحَانَهُ مِنْ صَادِقٍ مَا أَعُوذُ؛ {٠٠٤٨}

﴿٧٢٩٠﴾ أَعُوذُ مِنْ كُلِّ عَوَّادٍ ◉ يَا أَعُوذَ مِنْ كُلِّ عَوَّادٍ؛ {٠٠٢٩}

﴿٧٢٩١﴾ أَكْرَمُ مَنْ عَادَ بِفَضْلِهِ ◉ أَنْتَ... أَكْرَمُ مَنْ غَفَرَ وَعَادَ بِفَضْلِهِ عَلَى عَبْدِهِ؛ {٠٤٥٩}

﴿٧٢٩٢﴾ عَائِدٌ ◉ فَيَا مَنْ هُوَ عَلَى الْمُقْبِلِينَ عَلَيْهِ مُقْبِلٌ وَبِالْعَظْفِ عَلَيْهِمْ عَائِدٌ

مُفْضِلٌ؛ {٠٣١٦}

﴿٧٢٩٣﴾ عَائِدُ الْإِحْسَانِ ◉ اللَّهُمَّ... كُنْ بِرَحْمَتِكَ وَإِحْسَانِكَ عَلَيْنَا عَائِدًا؛ {٠١٦٤}

﴿٧٢٩٤﴾ الْعَائِدُ بِالْفَضْلِ ◉ فَأَنْتَ الْعَائِدُ بِالْفَضْلِ؛ {٠١٠٥}

﴿٧٢٩٥﴾ الْعَائِدُ عَلَى الْعَاصِينَ ◉ أَنْتَ الْعَائِدُ عَلَى الْعَاصِينَ بِالنِّعَمِ وَالْآخِذُ عَلَى الْمُسِيئِينَ

بِالنِّعَمِ بِالْإِحْسَانِ وَالْمِنَّةِ؛ {٠٠٣٧}

﴿٧٢٩٦﴾ الْعَائِدُ عَلَيْهِمْ بِتَحَنُّنٍ ◉ أَنْتَ الْمَنَّانُ بِالْعَطِيَّاتِ عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِكَ وَالْعَائِدُ عَلَيْهِمْ

رَأْفَتِكَ بِتَحَنُّنٍ رَأْفَتِكَ؛ {١٥٣٠}

فصل ۱۱: نام‌های مهر و رحمت

۱-۱۱-۱ بازگشت، روکردن، نزدیک شدن، همسایگی
۱-۱۱-۱-۱ روکردن و بازگشت: (سزاوارترین کسی که به من رو می‌کند، بازگشت‌کننده، بسیار بازگشت‌کننده) و. ر. به: پذیرش توبه

﴿۷۲۸۶﴾ تو سزاوارترین کسی هستی که به من رو کرد و عذر و التماس را قبول نمود.

۱-۱۱-۲ بازگشت‌کننده

﴿۷۲۸۷﴾ ای بازگشت‌کننده.

۱-۱۱-۳ بازگشت‌کننده، گرامی‌ترین کسی که با فضل و کرمش بازمی‌گردد

﴿۷۲۸۸﴾ منزّه است پابنده‌ای که چه بازگردنده است.

﴿۷۲۸۹﴾ منزّه است راستگویی که چه بسیار [به سوی بنده‌ی خود] بازمی‌گردد!

﴿۷۲۹۰﴾ ای بازگشت‌کننده‌تر از هر بازگشت‌کننده!

﴿۷۲۹۱﴾ خدایا، بزرگواری‌ترین آمرزنده و کسی که لطف را بر بنده‌اش تکرار نموده، تویی.

﴿۷۲۹۲﴾ ای کسی که بر روی آورندگان بر خویش رومی‌کند و با مهرورزی بر ایشان رومی‌کند و

بخشنده است.

﴿۷۲۹۳﴾ خدایا، پس در این روز ما را از بیم‌ها و سختی‌ها نگاه دار و رحمت و نیکی‌ات را به ما

بازگردان.

﴿۷۲۹۴﴾ تویی خدایی که با لطف به من رو می‌کنی.

﴿۷۲۹۵﴾ تو باز هم به گناهکاران نعمت می‌بخشی و با خطاکاران با احسان و بخشش برخورد

می‌کنی.

﴿۷۲۹۶﴾ تو با بخشش‌های خویش به اهل مملکت خود نعمت دادی و با رأفت مکرر خویش بر

آن‌ها دلسوزی کردی.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٧٢٩٧﴾ عَائِدٌ بِالْجُودِ	✽ يَا عَائِدًا بِالْجُودِ؛ {٠٠٢٩}
﴿٧٢٩٨﴾ عَوَادٌ	✽ سُبْحَانَهُ مِنْ عَوَادٍ مَا أَفْطَرَهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٧٢٩٩﴾ الْعَوَادُ بِالْإِحْسَانِ	✽ فَأَنْتَ الْعَوَادُ بِالْإِحْسَانِ؛ {٠٠٧٥}
﴿٧٣٠٠﴾ الْعَوَادُ بِالْفَضْلِ	✽ فَأَنْتَ الْعَوَادُ بِالْفَضْلِ؛ {٠٢٧٠}
﴿٧٣٠١﴾ الْعَوَادُ بِالْفَضْلِ	✽ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْعَوَادُ عَلَيْهِمْ بِالْفَضْلِ وَالْكَرَمِ؛ {٠٠٧٥}
﴿٧٣٠٢﴾ الْعَوَادُ بِالْمَغْفِرَةِ	✽ يَا مَوْلَايَ الْعَوَادُ بِالْمَغْفِرَةِ؛ {٠٤٥٦}
﴿٧٣٠٣﴾ الْعَوَادُ بِالْمَغْفِرَةِ	✽ أَنْتَ الْعَوَادُ بِالْمَغْفِرَةِ وَأَنَا الْعَوَادُ بِالذُّنُوبِ؛ {١٠١٣}
﴿٧٣٠٤﴾ الْعَوَادُ بِفَضْلِهِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ	✽ يَا اللَّهُ الْفَعَالَ لِمَا يُرِيدُ الْعَوَادُ بِفَضْلِهِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ؛ {٠٥٨٩}
﴿٧٣٠٥﴾ وَاسِعٌ بِحُسْنِ عَائِدَتِهِ	✽ يَا وَاسِعًا بِحُسْنِ عَائِدَتِهِ؛ {٠٠٥٩}

١١-١-٤- إقبال: (مُقبِل)

﴿٧٣٠٦﴾ مُقْبِلٌ	✽ يَا مَنْ هُوَ عَلَى الْمُقْبِلِينَ عَلَيْهِ مُقْبِلٌ وَبِالْعَطْفِ عَلَيْهِمْ عَائِدٌ مُفْضِلٌ؛ {٠٨٢٤}
﴿٧٣٠٧﴾ مُقْبِلٌ عَلَى الْعَبْدِ	✽ فَإِنَّ اللَّهَ مُقْبِلٌ عَلَى الْعَبْدِ إِذَا قَامَ فِي الصَّلَاةِ؛ {١٩٩٧}
﴿٧٣٠٨﴾ مُقْبِلٌ عَلَى الْعَبْدِ	✽ إِنَّ اللَّهَ مُقْبِلٌ عَلَى الْعَبْدِ مَا لَمْ يَلْتَفِتْ؛ {١٩٩٨}
﴿٧٣٠٩﴾ الْمُقْبِلُ	✽ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُقْبِلُ عَلَى مَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِهِ؛ {٠٢٥٤}
﴿٧٣١٠﴾ الْمُقْبِلُ	✽ اللَّهُمَّ أَنْتَ... الْمُقْبِلُ عَلَى مَنْ نَجَاكَ؛ {٠١٣٥}

١١-٢- قرب، دنو، حضور

١١-٢-١- قرب: (أَقْرَبُ، ذُو غَايَةِ قَرِيبَةٍ، قَرِيبٌ، مُقَرَّبٌ)

﴿٧٣١١﴾ أَقْرَبُ	✽ سُبْحَانَهُ مِنْ بَعِيدٍ مَا أَقْرَبَهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٧٣١٢﴾ أَقْرَبُ الْأَقْرَبِينَ	✽ يَا أَقْرَبَ الْأَقْرَبِينَ؛ {٠٣٨٣}
﴿٧٣١٣﴾ أَقْرَبُ الشَّاهِدِينَ	✽ أَنْتَ أَقْرَبُ الشَّاهِدِينَ؛ {٠٠٧٥}
﴿٧٣١٤﴾ أَقْرَبُ الْمُجِيبِينَ	✽ يَا أَقْرَبَ الْمُجِيبِينَ؛ {٠٣٨٤}
﴿٧٣١٥﴾ أَقْرَبُ الْمُحْسِنِينَ	✽ يَا اللَّهُ يَا أَقْرَبَ الْمُحْسِنِينَ؛ {٠٠٦١}

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۷۲۹۷﴾ ای بازگشت‌کننده به بخشندگی!
- ﴿۷۲۹۸﴾ منزّه است بازگشت‌کننده‌ای که چه آفریننده است.
- ﴿۷۲۹۹﴾ تو با احسان و نیکی بازمی‌گردی.
- ﴿۷۳۰۰﴾ تو با لطف بازمی‌گردی.
- ﴿۷۳۰۱﴾ ستایش مخصوص خدایی است که... با فضل و بخشش به سوی آفریدگان بازمی‌گردد.
- ﴿۷۳۰۲﴾ ای مولای من که بسیار به آمرزیدن عادت داری.
- ﴿۷۳۰۳﴾ تو بسیار بازگشت‌کننده به مغفرت و من بسیار بازگشت‌کننده به گناه هستم.
- ﴿۷۳۰۴﴾ ای خدایی که هر چه بخواهد انجام می‌دهد و لطف خویش را بر تمام آفریدگانش از سر می‌گیرد.
- ﴿۷۳۰۵﴾ ای آن که در تکرار عادات نیکت گشاده‌دستی.

۴-۱۱-۱- روکننده

- ﴿۷۳۰۶﴾ ای کسی که بر روی آورندگان بر خویش روی آورد و با مهرورزی بر ایشان روی آور و بخشنده است.
- ﴿۷۳۰۷﴾ خداوند به بنده‌اش هنگامی که به نماز بایستد، روی می‌آورد.
- ﴿۷۳۰۸﴾ خداوند دائماً به بنده توجّه دارد مادامی که بنده از خداوند روی برنگرداند.
- ﴿۷۳۰۹﴾ معبودی نیست جز خدای روی‌آورنده بر کسی که از یاد او روی گرداند.
- ﴿۷۳۱۰﴾ خدایا، تو... پذیرنده‌ی کسی هستی که با تو مناجات کند.

۲-۱۱-۱- نزدیکی، حضور

۱-۲-۱- نزدیک‌ترین، نهایت نزدیکی، نزدیک، نزدیک‌کننده

- ﴿۷۳۱۱﴾ منزّه است دوری که چه نزدیک است.
- ﴿۷۳۱۲﴾ ای نزدیک‌ترین نزدیکان.
- ﴿۷۳۱۳﴾ تو نزدیک‌ترین نظاره‌کننده‌ای.
- ﴿۷۳۱۴﴾ ای نزدیک‌ترین اجابت‌کنندگان.
- ﴿۷۳۱۵﴾ ای خدا ای نزدیک‌ترین نیکوکاران.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

- ﴿٧٣١٦﴾ أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنَ الْجَارِ ✽ يَا مَنْ هُوَ أَرْحَمُ لِي مِنَ الْوَالِدِ الشَّفِيقِ وَأَبْرُ بِي مِنَ الْوَلَدِ
اللَّصِيقِ {٠٠٧٥} الرِّفِيقِ وَأَقْرَبُ إِلَيَّ مِنَ الْجَارِ اللَّصِيقِ؛ {٠٠٧٥}
- ﴿٧٣١٧﴾ أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنَ ✽ يَا مَنْ هُوَ أَبْرُ بِي مِنَ الْوَالِدِ الشَّفِيقِ وَأَقْرَبُ إِلَيَّ مِنَ
الصَّاحِبِ اللَّزِيقِ {٠٠٧٥} الصَّاحِبِ اللَّزِيقِ؛ {٠٠٧٥}
- ﴿٧٣١٨﴾ أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ✽ يَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ؛ {٠٠٣٢}
- ﴿٧٣١٩﴾ أَقْرَبُ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ✽ إِنَّ اللَّهَ أَقْرَبُ إِلَيَّ وَإِلَيْكَ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ؛ {٠٣٨٥}
- ﴿٧٣٢٠﴾ أَقْرَبُ إِلَيْكَ مِنْ نَفْسِكَ ✽ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيْكَ مِنْ نَفْسِكَ؛ {٠٣٨٦}
- ﴿٧٣٢١﴾ أَقْرَبُ إِلَيْنَا مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ✽ أَنْتَ أَقْرَبُ إِلَيْنَا مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ؛ {٠٠٨٦}
- ﴿٧٣٢٢﴾ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ قَلْبِهِ ✽ يَا أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ قَلْبِهِ؛ {٠٠٥٩}
- ﴿٧٣٢٣﴾ أَقْرَبُ مِنْ كُلِّ قَرِيبٍ ✽ أَنَا أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ كُلِّ قَرِيبٍ؛ {٠٢٤٦}
- ﴿٧٣٢٤﴾ أَقْرَبُ حَفِيطٍ ✽ اللَّهُمَّ أَنْتَ... أَقْرَبُ حَفِيطٍ؛ {٠٠٢٢}
- ﴿٧٣٢٥﴾ أَقْرَبُ شَهِيدٍ ✽ أَنْتَ... أَقْرَبُ شَهِيدٍ؛ {٠٠٨١}
- ﴿٧٣٢٦﴾ أَقْرَبُ مُجِيبٍ ✽ فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَكْرَمَ مَدْعُوٍّ وَأَقْرَبُ مُجِيبٍ؛ {٠٣٨٧}
- ﴿٧٣٢٧﴾ أَقْرَبُ مُسْتَعَاثٍ ✽ يَا أَسْمَعَ مَدْعُوٍّ وَخَيْرَ مَرْجُوٍّ وَأَحْلَمَ مَقْضٍ وَأَقْرَبَ
مُسْتَعَاثٍ؛ {٠٢٤١}
- ﴿٧٣٢٨﴾ أَقْرَبُ مِنْ أَنْ تُدْرِكَ ✽ أَنْتَ أَعْظَمُ وَأَقْرَبُ... مِنْ أَنْ تُدْرِكَ الْعَيَانَ عَظَمَتِكَ أَوْ
الْعَيَانَ عَظَمَتِكَ ✽ يَصِفُ الْوَاصِفُونَ صِفَتَكَ أَوْ يَبْلُغُوا غَايَتَكَ؛ {٠٠٢٢}
- ﴿٧٣٢٩﴾ أَقْرَبُ مِنْ دُعَى ✽ يَا أَقْرَبُ مِنْ دُعَى وَأَسْرَعُهُ إِجَابَةً؛ {٠٠٥٤}
- ﴿٧٣٣٠﴾ أَقْرَبُ مِنْ رَجَاءٍ ✽ أَنْكَ أَقْرَبُ مِنْ رَجَاءِ الطَّالِبُونَ وَلَجَأٍ إِلَيْهِ الْمُضْطَرُونَ وَ
الطَّالِبُونَ ✽ أَمَلَ مَا لَدَيْهِ الرَّاعِبُونَ؛ {٠٣٨٨}
- ﴿٧٣٣١﴾ أَقْرَبُ مِنْ كُلِّ قَرِيبٍ ✽ يَا أَقْرَبُ مِنْ كُلِّ قَرِيبٍ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٧٣٣٢﴾ أَقْرَبُ مِنْ نَوْجَى ✽ يَا أَقْرَبُ مِنْ نَوْجَى؛ {٠١٣٣}
- ﴿٧٣٣٣﴾ أَقْرَبُ مِنْ وَرِيدِي ✽ أَنْتَ أَقْرَبُ مِنْ وَرِيدِي؛ {٠١٨٥}
- ﴿٧٣٣٤﴾ أَقْرَبُ مَوْجُودٍ ✽ الْحَمْدُ لِلَّهِ أَوَّلَ مَحْمُودٍ وَآخِرَ مَعْبُودٍ وَأَقْرَبَ مَوْجُودٍ
الْبَدِيءِ بِلَا مَعْلُومٍ لِأَزَلِّيَّتِهِ وَلَا آخِرٍ لِأَوْلِيِّيَّتِهِ؛ {٠٢٤١}

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۷۳۱۶﴾ ای آن که از پدر و مادر نیز نسبت به من مهربان‌تری و از فرزند بیشتر به من نیکی می‌کنی و از همسایه‌ی دیوار به دیوار به من نزدیک‌تری!

﴿۷۳۱۷﴾ ای آن که از پدر دلسوز نسبت به من مهربان‌تر هستی و از یار همراه به من نزدیک‌تری.

﴿۷۳۱۸﴾ ای آن که از رگ گردن به من نزدیک‌تر است.

﴿۷۳۱۹﴾ خداوند عالم به من و تو از رگ‌های گردن نزدیک‌تر است.

﴿۷۳۲۰﴾ خدایی که از خودت به تو نزدیک‌تر است.

﴿۷۳۲۱﴾ تو از رگ گردن هم به ما نزدیک‌تری.

﴿۷۳۲۲﴾ ای آن که از قلبش به او نزدیک‌تر است.

﴿۷۳۲۳﴾ من از هر نزدیکی به او نزدیک‌ترم.

﴿۷۳۲۴﴾ خدایا، تو... نزدیک‌ترین نگاهداری.

﴿۷۳۲۵﴾ تو... نزدیک‌ترین گواهی.

﴿۷۳۲۶﴾ خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند، بزرگوارترین دعاشونده، و نزدیک‌ترین اجابت‌کننده است.

﴿۷۳۲۷﴾ ای بهترین خوانده شده، و بهترین مایه‌ی امید، و بردبارترین رواکننده و نزدیک‌ترین فریادرس.

﴿۷۳۲۸﴾ تو... عظیم‌تر و نزدیک‌تر... از آن هستی که دیدگان عظمت تو را درک کنند، یا توصیف‌کنندگان بتوانند تو را توصیف کنند و نهایت تو را دریابند.

﴿۷۳۲۹﴾ ای نزدیک‌ترین کسی که خوانده شود، و ای سریع‌ترین کسی که اجابت کند.

﴿۷۳۳۰﴾ تو نزدیک‌ترین کسی هستی که خواستاران به او امید دارند و درماندگان به او پناه جستند و گرایندگان به آنچه نزد اوست امید دارند.

﴿۷۳۳۱﴾ ای نزدیک‌تر از هر نزدیک.

﴿۷۳۳۲﴾ ای نزدیک‌ترین کسی که با او نجوا کنند.

﴿۷۳۳۳﴾ تو از رگ گردنم به من نزدیک‌تری.

﴿۷۳۳۴﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که نخستین ستوده و آخرین پرستیده‌شده و نزدیک‌ترین موجودات است، آن پدیدآورنده‌ای که ازلیّت او در علم کسی نبوده است.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٧٣٣٥﴾ أَقْرَبُ	﴿٠٠٢٢﴾ مَا أَقْرَبَكَ مِنْ عِبَادِكَ؛
﴿٧٣٣٦﴾ ذُو غَايَةِ قَرِيبَةٍ	﴿١١٠٠﴾ لِأَنَّكَ ذُو غَايَةِ قَرِيبَةٍ مِنَ الرَّاعِبِينَ؛
﴿٧٣٣٧﴾ الْقَرِيبُ	﴿٠٠٠٤﴾ إِنَّهُ... الْقَرِيبُ؛
﴿٧٣٣٨﴾ الْقَرِيبُ	﴿٠٠٢٢﴾ أَنْتَ الْقَرِيبُ وَأَنْتَ الْبَعِيدُ؛
﴿٧٣٣٩﴾ الْقَرِيبُ السَّمِيعُ	﴿٠٢٥٥﴾ هُوَ الْقَرِيبُ السَّمِيعُ؛
﴿٧٣٤٠﴾ الْقَرِيبُ الْفَتَّاحُ	﴿٠٠٦٥﴾ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْقَرِيبُ الْفَتَّاحُ؛
﴿٧٣٤١﴾ الْقَرِيبُ الْمُجِيبُ	﴿٠٠٣٦﴾ حَسْبِيَ اللَّهُ الْقَرِيبُ الْمُجِيبُ؛
﴿٧٣٤٢﴾ الْقَرِيبُ الْمُجِيبُ	﴿٠٥٨٩﴾ يَا اللَّهُ الْقَرِيبُ الْمُجِيبُ الْعَالِي الْمُنْتَدَانِي دُونَ كُلِّ شَيْءٍ قُرْبُهُ؛
﴿٧٣٤٣﴾ الْقَرِيبُ فِي ارْتِفَاعِهِ	﴿٠٥٨٩﴾ يَا اللَّهُ الْقَرِيبُ فِي ارْتِفَاعِهِ الْعَالِي فِي دُنُوهِ؛
﴿٧٣٤٤﴾ الْقَرِيبُ	﴿١٠٩٧﴾ يَا مُتَعَالِي الْقَرِيبُ فِي غُلُوِّ ارْتِفَاعِ دُنُوهِ؛
﴿٧٣٤٥﴾ الْقَرِيبُ	﴿٠٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُتَعَالِي الْقَرِيبُ فِي غُلُوِّ ارْتِفَاعِهِ دُنُوهِ؛
﴿٧٣٤٦﴾ الْقَرِيبُ فِي غُلُوكَ	﴿١٠٢٤﴾ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْقَرِيبُ فِي غُلُوكَ الْمُتَعَالِي فِي دُنُوكَ؛
﴿٧٣٤٧﴾ الْقَرِيبُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ	﴿١٠٢٤﴾ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْقَرِيبُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ؛
﴿٧٣٤٨﴾ الْقَرِيبُ لَا يَبْعُدُ	﴿٠٦٦٨﴾ أَنْتَ... الْقَرِيبُ لَا يَبْعُدُ؛
﴿٧٣٤٩﴾ الْقَرِيبُ لِمَا بَعُدَ	﴿٠٠٠٥﴾ الْقَرِيبُ لِمَا بَعُدَ؛
﴿٧٣٥٠﴾ الْقَرِيبُ مِمَّنْ دَعَاهُ	﴿٠٠١٢﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْقَرِيبُ مِمَّنْ دَعَاهُ عَلَى حَالِ بَعْدِهِ؛
﴿٧٣٥١﴾ الْقَرِيبُ مِنَ الْخَلْقِ	﴿٠٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَوَّلُ قَبْلَ خَلْقِكَ وَالْآخِرُ بَعْدَهُمْ وَالظَّاهِرُ فَوْقَهُمْ وَالْقَاهِرُ لَهُمْ وَالْقَادِرُ مِنْ وَرَائِهِمْ وَالْقَرِيبُ مِنْهُمْ؛
﴿٧٣٥٢﴾ الْقَرِيبُ مِنْ كُلِّ نَجْوَى	﴿٠٢٤١﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْقَرِيبُ مِنْ كُلِّ نَجْوَى بَغِيرِ تَدَانٍ؛
﴿٧٣٥٣﴾ الْقَرِيبُ بِلَا مَلَامَسَةٍ	﴿١٥٢٢﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْقَرِيبُ مِنْهُمْ بِلَا مَلَامَسَةٍ مِنْهُمْ؛
﴿٧٣٥٤﴾ سَمِيعٌ قَرِيبٌ	﴿٠٠٢٨﴾ قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي وَإِنْ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ؛ {سبأ: ٥٠}

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۷۳۳۵﴾ چقدر به بندگان نزدیکی.
- ﴿۷۳۳۶﴾ زیرا تو دارای نهایت نزدیکی به امیدواران و درخواست‌کنندگانی.
- ﴿۷۳۳۷﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها نزدیک است.
- ﴿۷۳۳۸﴾ تو نزدیک و من دور هستم.
- ﴿۷۳۳۹﴾ او نزدیک و شنواست.
- ﴿۷۳۴۰﴾ منزهی تو خدای نزدیک گشایشگر.
- ﴿۷۳۴۱﴾ خداوند نزدیک و اجابت‌کننده برای من کافی است و از غیر او بی‌نیازم.
- ﴿۷۳۴۲﴾ ای خدای نزدیک اجابت‌کننده و والای نزدیک که از همه چیز نزدیک‌تر است.
- ﴿۷۳۴۳﴾ ای خدایی که در عین بلندمرتبی نزدیک و در عین نزدیکی بلندمرتبه است.
- ﴿۷۳۴۴﴾ ای بلندپایه‌ای که در عین بلندپایگی نزدیکی.
- ﴿۷۳۴۵﴾ معبودی نیست جز خدای بلندمرتبه که در عین بلندمرتبه بودن، نزدیک است.
- ﴿۷۳۴۶﴾ منزهی تو، معبودی جز تو نیست، با وجود بلندمرتبی‌ات نزدیکی، با وجود نزدیکی‌ات بلندمرتبه‌ای.
- ﴿۷۳۴۷﴾ منزهی تو، معبودی جز تو نیست، نزدیکی که پیش از هر چیز بوده‌ای.
- ﴿۷۳۴۸﴾ تو... نزدیکی هستی که دور نمی‌شوی.
- ﴿۷۳۴۹﴾ نزدیک به آنچه دور است.
- ﴿۷۳۵۰﴾ هیچ خدایی نیست جز خدایی که... با وجود دوری‌اش، به کسی که او را بخواند نزدیک است.
- ﴿۷۳۵۱﴾ معبودی جز تو نیست، ای که پیش از آفریدگان خود بوده‌ای و پس از آنان نیز خواهی بود و بر بالای ایشان ظهور و بروز داری و بر آنان چیره‌ای و از ورای ایشان توانایی و بدیشان نزدیک.
- ﴿۷۳۵۲﴾ ستایش مخصوص خدایی است که... به هر نجوایی نزدیک است نه نزدیکی مکانی.
- ﴿۷۳۵۳﴾ ستایش مخصوص خدایی است که... به آن‌ها نزدیک است بدون آنکه ایشان را لمس کرده باشد.
- ﴿۷۳۵۴﴾ بگو: «اگر من گمراه شوم، از ناحیه خود گمراه می‌شوم و اگر هدایت یابم، به وسیله‌ی آنچه پروردگارم به من وحی می‌کند هدایت می‌یابم او شنوای نزدیک است!»

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٧٣٥٥﴾ قَرِيبُ	﴿٧٣٥٥﴾ قَرِيبُ
﴿٧٣٥٦﴾ قَرِيبُ	﴿٧٣٥٦﴾ قَرِيبُ
﴿٧٣٥٧﴾ قَرِيبُ	﴿٧٣٥٧﴾ قَرِيبُ
﴿٧٣٥٨﴾ قَرِيبُ إِذَا دُعِيَ	﴿٧٣٥٨﴾ قَرِيبُ إِذَا دُعِيَ
﴿٧٣٥٩﴾ قَرِيبُ الْإِجَابَةِ	﴿٧٣٥٩﴾ قَرِيبُ الْإِجَابَةِ
﴿٧٣٦٠﴾ قَرِيبُ الرَّحْمَةِ	﴿٧٣٦٠﴾ قَرِيبُ الرَّحْمَةِ
﴿٧٣٦١﴾ قَرِيبُ الْمُتَعَالَى	﴿٧٣٦١﴾ قَرِيبُ الْمُتَعَالَى
﴿٧٣٦٢﴾ قَرِيبُ الْمُجِيبِ	﴿٧٣٦٢﴾ قَرِيبُ الْمُجِيبِ
﴿٧٣٦٣﴾ قَرِيبُ الْمَسَافَةِ	﴿٧٣٦٣﴾ قَرِيبُ الْمَسَافَةِ
﴿٧٣٦٤﴾ قَرِيبُ غَيْرَ بَعِيدٍ	﴿٧٣٦٤﴾ قَرِيبُ غَيْرَ بَعِيدٍ
﴿٧٣٦٥﴾ قَرِيبُ فِي ارْتِفَاعٍ	﴿٧٣٦٥﴾ قَرِيبُ فِي ارْتِفَاعٍ
﴿٧٣٦٦﴾ قَرِيبُ قَادِرٌ	﴿٧٣٦٦﴾ قَرِيبُ قَادِرٌ
﴿٧٣٦٧﴾ قَرِيبُ لَا تَبْعُدُ	﴿٧٣٦٧﴾ قَرِيبُ لَا تَبْعُدُ
﴿٧٣٦٨﴾ قَرِيبُ لَا يَغْفُلُ	﴿٧٣٦٨﴾ قَرِيبُ لَا يَغْفُلُ
﴿٧٣٦٩﴾ قَرِيبُ مَا أَرْفَعَهُ	﴿٧٣٦٩﴾ قَرِيبُ مَا أَرْفَعَهُ
﴿٧٣٧٠﴾ قَرِيبُ مُجِيبٌ	﴿٧٣٧٠﴾ قَرِيبُ مُجِيبٌ
﴿٧٣٧١﴾ قَرِيبُ مِمَّنْ دَعَاكَ	﴿٧٣٧١﴾ قَرِيبُ مِمَّنْ دَعَاكَ
﴿٧٣٧٢﴾ قَرِيبُ إِذَا تَوَكَّلَ عَلَيْهِ	﴿٧٣٧٢﴾ قَرِيبُ إِذَا تَوَكَّلَ عَلَيْهِ
﴿٧٣٧٣﴾ قَرِيبُ إِذَا دُعِيَ	﴿٧٣٧٣﴾ قَرِيبُ إِذَا دُعِيَ
﴿٧٣٧٤﴾ قَرِيبُ فِي دُئُوهِ	﴿٧٣٧٤﴾ قَرِيبُ فِي دُئُوهِ
﴿٧٣٧٥﴾ قَرِيبُ لَا يَبْعُدُ	﴿٧٣٧٥﴾ قَرِيبُ لَا يَبْعُدُ
﴿٧٣٧٦﴾ قَرِيبُ لَا يَغْفُلُ	﴿٧٣٧٦﴾ قَرِيبُ لَا يَغْفُلُ
﴿٧٣٧٧﴾ قَرِيبُ مِنْ كُلِّ مَلْهُوفٍ	﴿٧٣٧٧﴾ قَرِيبُ مِنْ كُلِّ مَلْهُوفٍ

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۷۳۵۵﴾ و هنگامی که بندگان من، از تو در باره من سؤال کنند، (بگو): من نزدیکم! دعای دعا کننده را، به هنگامی که مرا می‌خواند، پاسخ می‌گوییم! پس باید دعوت مرا بپذیرند، و به من ایمان بیاورند، تا راه یابند (و به مقصد برسند)!

﴿۷۳۵۶﴾ منزّه است نزدیکی که چه دست‌نیافتنی است.

﴿۷۳۵۷﴾ ای نزدیک.

﴿۷۳۵۸﴾ ای نزدیک هرگاه خوانده شوی.

﴿۷۳۵۹﴾ تویی شنونده‌ی دعا که پاسخگوی ات نزدیک است.

﴿۷۳۶۰﴾ ای آن که رحمتش نزدیک است.

﴿۷۳۶۱﴾ ای نزدیک بلندمرتبه که به بلندای مرتبه‌اش بر اشیاء برتری دارد.

﴿۷۳۶۲﴾ ای اجابت‌کننده‌ی نزدیک که نزدیک‌تر از هر چیزی.

﴿۷۳۶۳﴾ می‌دانم آنکه تو را قصد کند طول مسیرش بسیار اندک است.

﴿۷۳۶۴﴾ ای نزدیکی که دور نیستی.

﴿۷۳۶۵﴾ زیرا تو خدایی هستی که... در بلندپایگی ات نزدیکی.

﴿۷۳۶۶﴾ تو اجابت‌کننده، پاداش‌دهنده، مراقب، نزدیک و توانایی.

﴿۷۳۶۷﴾ تو نزدیکی هستی که دور نمی‌شوی.

﴿۷۳۶۸﴾ منزّه است پایداری که غفلت نمی‌کند.

﴿۷۳۶۹﴾ منزّه است آفریدگاری که چه سازنده است و روزی‌دهنده‌ای که چه گشاینده است و

نزدیکی که چه بلندمرتبه است.

﴿۷۳۷۰﴾ از او آمرزش بطلبید، سپس به‌سوی او بازگردید، که پروردگارم (به بندگان خود)

نزدیک، و اجابت‌کننده (خواسته‌های آن‌ها) است!

﴿۷۳۷۱﴾ همانا تو صاحب نیکی‌ها هستی و به کسی که تو را بخواند نزدیکی.

﴿۷۳۷۲﴾ ای نزدیکی که وقتی بنده بر او توکل کند، او را کفایت می‌کند!

﴿۷۳۷۳﴾ ای خدایی که وقتی خوانده شود، نزدیک است!

﴿۷۳۷۴﴾ ای نزدیک در نزدیکی‌اش.

﴿۷۳۷۵﴾ ای نزدیکی که از فریب‌خوردگان دوری نمی‌کند.

﴿۷۳۷۶﴾ ای نزدیکی که غافل نمی‌شود.

﴿۷۳۷۷﴾ ای نزدیک به هر اندوه‌گینی که او را صدا بزند!

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٧٣٧٨﴾ نِعَمَ الْقَرِيبُ	﴿٠٠٧٦﴾ يَا نِعَمَ الْقَرِيبُ
﴿٧٣٧٩﴾ الْمُقَرَّبُ لِلْبَعِيدِ	﴿١٧٢٧﴾ أَنَا اللَّهُ الْمُقَرَّبُ لِلْبَعِيدِ
﴿٧٣٨٠﴾ مُقَرَّبُ الْبَعِيدِ	﴿٢٠٠٢﴾ يَا مُقَرَّبَ الْبَعِيدِ
٢-١١-٢: دُنُو: (أَدْنَى، دَانِي، دُنْيَا، مُتَدَانِي، مُدْنِي)	
﴿٧٣٨١﴾ أَدْنَى	﴿٠٠٧٦﴾ عَجَبًا لِمَنْ ضَلَّ عَنِّي وَلَيْسَ يَخْلُو فِي شَيْءٍ مِنَ الْأَوْقَاتِ مِنِّي
	كَيْفَ يَخْلُو وَأَنَا أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ كُلِّ قَرِيبٍ وَأَدْنَى إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ: ﴿٠٢٤٦﴾
﴿٧٣٨٢﴾ أَدْنَى حَفِيزٍ	﴿٠٠٨١﴾ أَنْتَ... أَدْنَى حَفِيزٍ حُلْتَ دُونَ الْقُلُوبِ
﴿٧٣٨٣﴾ أَدْنَى شَهِيدٍ	﴿٠٠٢٢﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... أَدْنَى شَهِيدٍ حُلْتَ بَيْنَ الْقُلُوبِ
﴿٧٣٨٤﴾ الدَّانِي فِي غُلُوِّهِ	﴿٠١٦٢﴾ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الدَّانِي فِي غُلُوِّهِ، وَالْعَالِي فِي دُنُوِّهِ
﴿٧٣٨٥﴾ الدَّانِي	﴿٠٠٦٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي عَلَا فِدَانًا وَ سَمِعَ وَ رَأَى وَ عِلِمَ وَ أَحْصَى وَ قَدَّرَ وَ قَضَى وَ أَنْفَذَ مَا شَاءَ وَ أَغْنَى وَ أَقْنَى وَ أَمَاتَ وَ أَحْيَا وَ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى رَبُّ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى
﴿٧٣٨٦﴾ دَانَ غَيْرَ مُتَوَانَ	﴿٠٤٣١﴾ يَا دَانَ غَيْرَ مُتَوَانَ
﴿٧٣٨٧﴾ دَانَ فِي غُلُوِّهِ	﴿٠٨٨٣﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ فِي غُلُوِّهِ دَانَ
﴿٧٣٨٨﴾ مَنْ دَنَا فِي اللَّطْفِ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ... دَنَا فِي اللَّطْفِ
﴿٧٣٨٩﴾ دُنْيَايَ	﴿٠٣١٦﴾ يَا نَعِيمِي وَ جَنَّتِي وَ يَا دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي
﴿٧٣٩٠﴾ الْمُتَدَانِي إِلَى كُلِّ شَيْءٍ فِي ارْتِفَاعِهِ	﴿٠٠٣٣﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... الْمُتَدَانِي إِلَى كُلِّ شَيْءٍ فِي ارْتِفَاعِهِ
﴿٧٣٩١﴾ الْمُتَدَانِي دُونَ كُلِّ شَيْءٍ قُرْبُهُ	﴿٠٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْقَرِيبُ الْمُجِيبُ الْمُتَدَانِي دُونَ كُلِّ شَيْءٍ قُرْبُهُ
﴿٧٣٩٢﴾ الْمُتَدَانِي دُونَ كُلِّ شَيْءٍ مِنْ خَلْقِكَ	﴿١٠٢٤﴾ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْقَرِيبُ فِي غُلُوكَ الْمُتَعَالِي فِي دُنُوكَ الْمُتَدَانِي دُونَ كُلِّ شَيْءٍ مِنْ خَلْقِكَ
﴿٧٣٩٣﴾ الْمُتَدَانِي كُلِّ شَيْءٍ	﴿٠٠٢٢﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمُتَدَانِي كُلِّ شَيْءٍ فِي ارْتِفَاعِهِ
﴿٧٣٩٤﴾ مُتَدَانِي فِي بُعْدِهِ	﴿١٨٤٥﴾ يَا مُتَدَانِيًا فِي بُعْدِهِ
﴿٧٣٩٥﴾ مُدْنِي	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُدْنِي

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۷۳۷۸﴾ ای بهترین نزدیک.

﴿۷۳۷۹﴾ من خدایی هستم که دور را نزدیک می‌کنم.

﴿۷۳۸۰﴾ ای نزدیک‌گرداننده‌ی دور.

۲-۱۱- نزدیک‌ترین، نزدیک، نزدیک‌کننده

﴿۷۳۸۱﴾ در شگفتم از کسی که مرا گم کرده و در پاره‌ای از اوقات به دنبال خلوت کردن با من نیست، چگونه باید با من خلوت کند درحالی که من از هر نزدیکی به او نزدیک‌ترم، و فاصله‌ام از رگ گردن به او کمتر است.

﴿۷۳۸۲﴾ نزدیک‌ترین نگاهبانی، تا جائی که بر دل‌ها جای گرفته‌ای.

﴿۷۳۸۳﴾ خدایا، تو نزدیک‌ترین گواهی، میان دل‌ها وارد شدی.

﴿۷۳۸۴﴾ تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ در عین بلندمرتبه‌ی نزدیکی؛ و در عین نزدیکی بلندمرتبه.

﴿۷۳۸۵﴾ منزّه است خدایی که اوج گرفت پس نزدیک شد؛ شنید و دید و دانست و به شماره در آورد و اندازه کرد و حکم نمود و آن چه را خواست انجام داد و بی‌نیاز کرد و عطا نمود و میراند و زنده کرد؛ و اوست در تماشگاه برتر پروردگار آخرت و دنیا.

﴿۷۳۸۶﴾ ای که نزدیک هستی و سستی نمی‌کنی.

﴿۷۳۸۷﴾ منزّه است خدایی که با وجود بلندمرتبه‌ی‌اش نزدیک است.

﴿۷۳۸۸﴾ منزّه است خدایی که... در نهایت لطف، به ما نزدیک شده است.

﴿۷۳۸۹﴾ ای نعمت و بهشت من، و ای دنیا و آخرتم.

﴿۷۳۹۰﴾ خدایا، تو... در عین بلندمرتبه‌ی به هر چیزی نزدیکی.

﴿۷۳۹۱﴾ معبودی نیست جز خدای نزدیک و اجابت‌کننده که از هر چیزی نزدیک‌تر است.

﴿۷۳۹۲﴾ منزّه‌ی تو، معبودی جز تو نیست، با وجود بلندمرتبه‌ی‌ات نزدیکی، با وجود نزدیکی‌ات بلندمرتبه‌ای، از همه‌ی آفریدگانت نزدیک‌تری.

﴿۷۳۹۳﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... در عین بلندمرتبه‌ی به همه‌چیز نزدیک است.

﴿۷۳۹۴﴾ ای نزدیک در حال دوربودنش!

﴿۷۳۹۵﴾ ای نزدیک‌کننده!

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

١١-٢-٣- حضور: (أحضر، حاضر، ذو المحاضرة)

- ﴿٧٣٩٦﴾ أَحْضَرُ الْآتِسِينَ ◉ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْسُ الْآتِسِينَ لِأَوْلِيَائِكَ وَأَحْضَرُهُمْ بِالْكَفَايَةِ
بِالْكَفَايَةِ لِلْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ {٠١٨٧}
- ﴿٧٣٩٧﴾ أَحْضَرُ الْآتِسِينَ ◉ اللَّهُمَّ أَنْتَ أَنْسُ الْآتِسِينَ لِأَوْدَائِكَ وَأَحْضَرَهُمْ لِكِفَايَةِ
لِكِفَايَةِ الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ {٠١٨٨}
- ﴿٧٣٩٨﴾ أَحْضَرُ مِنْ عَدِيدِي ◉ أَنْتَ أَقْرَبُ مِنْ وَرِيدِي وَأَحْضَرُ مِنْ عَدِيدِي؛ {٠١٨٥}
- ﴿٧٣٩٩﴾ الْحَاضِرُ الْمُحِيطُ ◉ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَاضِرُ الْمُحِيطُ بِمَكْنُونَاتِ السَّرَائِرِ وَالضَّمَائِرِ؛
{٠٨٤١}
- ﴿٧٤٠٠﴾ الْحَاضِرُ الْمُرْتَفِعُ ◉ هُوَ الْقَرِيبُ السَّمِيعُ وَالْحَاضِرُ الْمُرْتَفِعُ؛ {٠٢٥٥}
- ﴿٧٤٠١﴾ الْحَاضِرُ عَلَى كُلِّ ◉ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُطَّلِعُ عَلَى كُلِّ خَفِيَّةٍ وَالْحَاضِرُ عَلَى كُلِّ
سَرِيرَةٍ {٠٠٢٨}
- ﴿٧٤٠٢﴾ الْحَاضِرُ لِكُلِّ سَرِيرَةٍ ◉ الْبَاطِنُ لِكُلِّ خَفِيَّةٍ وَالْحَاضِرُ لِكُلِّ سَرِيرَةٍ؛ {٠٦٢٣}
- ﴿٧٤٠٣﴾ حَاضِرُ ◉ سُبْحَانَكَ يَا فَاطِرُ تَعَالَيْتَ يَا حَاضِرُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا
مُجِيرُ؛ {٠٠٤٦}
- ﴿٧٤٠٤﴾ حَاضِرُ أَسْرَارِ خَلْقِكَ ◉ اللَّهُمَّ إِنَّكَ حَاضِرُ أَسْرَارِ خَلْقِكَ وَعَالِمُ بَضَائِرِهِمْ؛ {٠٨٤٠}
- ﴿٧٤٠٥﴾ حَاضِرُ كُلِّ سَرِيرَةٍ ◉ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ حَاضِرُ كُلِّ سَرِيرَةٍ؛ {٠٠٢٧}
- ﴿٧٤٠٦﴾ حَاضِرُ كُلِّ غَيْبٍ ◉ يَا حَاضِرُ كُلِّ غَيْبٍ؛ {٠١٤٢}
- ﴿٧٤٠٧﴾ حَاضِرُ كُلِّ مَكَانٍ ◉ يَا... حَاضِرُ كُلِّ مَكَانٍ بَلَا دَرْكِ وَلَا عَيَانٍ وَلَا صِفَةٍ وَلَا
بَطَانٍ؛ {٠٥٩٤}
- ﴿٧٤٠٨﴾ حَاضِرُ كُلِّ مَلَأٍ ◉ يَا حَاضِرُ كُلِّ مَلَأٍ؛ {٠٠٤٥}
- ﴿٧٤٠٩﴾ حَاضِرُ حَقِيٍّ ◉ فَاجِدْكَ فِي الْمَوَاطِنِ كُلِّهَا لِي جَارًا حَاضِرًا حَقِيًّا بَارًا؛ {٠٠١٧}
- ﴿٧٤١٠﴾ ذُو الْمُحَاضَرَةِ ◉ يَا ذَا الْمُحَاضَرَةِ؛ {١٠٥٨}

١١-٣-١- مُجَاوِرَةٌ، مُصَاحِبَةٌ، مُجَالِسَةٌ، مُلَازِمَةٌ، إِثْنَاءً، إِسْتِخْلَافٌ

١١-٣-١- مُجَاوِرَةٌ: (جار)

- ﴿٧٤١١﴾ جَارٌ حَاضِرٌ ◉ فَاجِدْكَ فِي الْمَوَاطِنِ كُلِّهَا لِي جَارًا حَاضِرًا حَقِيًّا بَارًا؛ {٠٠١٧}

«نام‌های مهر و رحمت»

۳-۲-۱۱- حاضرترین، حاضر، صاحب حضور

﴿۷۳۹۶﴾ خدایا، تو برای دوستانت بهترین مونس، و برای بی‌نیاز کردن توکل‌کنندگان از غیر از همه حاضرتری.

﴿۷۳۹۷﴾ خدایا! تو با دوستانت انس‌گیرنده‌ترین انس‌گیرندگانی و آماده‌ترین برطرف‌کننده‌ی نیازهای توکل‌کنندگان.

﴿۷۳۹۸﴾ تو از رگ گردنم به من نزدیک‌تر و از خویشانم نزد من حاضرتری.

﴿۷۳۹۹﴾ خدایا! تو حاضری و به رازها و نیت‌های پوشیده‌ی درونی احاطه داری.

﴿۷۴۰۰﴾ او نزدیک و شنوا، حاضر و بلندپایه است.

﴿۷۴۰۱﴾ معبودی جز تو نیست. آگاه بر هر امر پنهان و حاضر بر هر راز.

﴿۷۴۰۲﴾ آگاه به هر نهران و حاضر در کنار هر امر درونی.

﴿۷۴۰۳﴾ ای آفریننده! تو پاک و منزهی. ای حاضر تو بلندمرتبه‌ای! ای پناه‌دهنده، ما را از آتش جهنم‌رهایی بخش!

﴿۷۴۰۴﴾ خدایا، اسرار آفریدگان همه در پیشگاه تو حاضرند و تو از درون آن‌ها آگاهی.

﴿۷۴۰۵﴾ معبودی نیست جز تو که در هر امر نهانی حاضری.

﴿۷۴۰۶﴾ ای آن‌که در هر نهانی حاضر است.

﴿۷۴۰۷﴾ ای کسی که در همه جا حضور داری، بدون اینکه آشکار یا قابل درک باشی یا به وصف در آیی و یا کسی از اسرار کارهایت مطلع شود.

﴿۷۴۰۸﴾ ای حاضر در هر انجمن.

﴿۷۴۰۹﴾ تو را همسایه‌ای حاضر نیکوکار نیک‌رفتار در حق خود می‌یابم.

﴿۷۴۱۰﴾ ای آن‌که همه جا حضور داری.

۳-۱۱- همسایگی، همنشینی، نزدیکی، جفت‌بودن، جانشینی

۱-۳-۱۱- همسایه

﴿۷۴۱۱﴾ تو را همسایه‌ای حاضر نیکوکار نیک‌رفتار در حق خود می‌یابم.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٧٤١٢﴾ جَارِي اللَّزِيقَ	﴿٧٤١٢﴾ جَارِي اللَّزِيقَ؛ {٠٧٤١}
﴿٧٤١٣﴾ جَارِي اللَّصِيقِ	﴿٧٤١٣﴾ جَارِي اللَّصِيقِ؛ {٠٠٥٧}
١١-٣-٢- مُصَاحِبَةٌ: (صَاحِب)	
﴿٧٤١٤﴾ الصَّاحِبُ	﴿٧٤١٤﴾ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ؛ {١٥٠٧}
﴿٧٤١٥﴾ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ	﴿٧٤١٥﴾ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ؛ {٠٩٨٨}
﴿٧٤١٦﴾ خَيْرُ صَاحِبٍ	﴿٧٤١٦﴾ يَا خَيْرَ صَاحِبٍ؛ {٠٠٣٩}
﴿٧٤١٧﴾ صَاحِبُ الْأَصْحَابِ	﴿٧٤١٧﴾ سُبْحَانَ... صَاحِبِ الْأَصْحَابِ؛ {٠٣٤٣}
﴿٧٤١٨﴾ صَاحِبُ الْأَصْحَابِ	﴿٧٤١٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ... صَاحِبِ الْأَصْحَابِ؛ {٠٣٤٣}
﴿٧٤١٩﴾ صَاحِبُ كُلِّ غَرِيبٍ	﴿٧٤١٩﴾ يَا صَاحِبَ كُلِّ غَرِيبٍ؛ {٠٧٤٣}
﴿٧٤٢٠﴾ صَاحِبُ كُلِّ قَرِيبٍ	﴿٧٤٢٠﴾ يَا صَاحِبَ كُلِّ قَرِيبٍ؛ {٠٠٠٢}
﴿٧٤٢١﴾ صَاحِبُ كُلِّ مُسَافِرٍ	﴿٧٤٢١﴾ يَا صَاحِبَ كُلِّ مُسَافِرٍ؛ {٠٦٨٢}
﴿٧٤٢٢﴾ صَاحِبُ كُلِّ نَجْوَى	﴿٧٤٢٢﴾ يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى؛ {٠٠٣٩}
﴿٧٤٢٣﴾ صَاحِبُ كُلِّ وَحِيدٍ	﴿٧٤٢٣﴾ يَا صَاحِبَ كُلِّ وَحِيدٍ؛ {٠٠٢٩}
﴿٧٤٢٤﴾ صَاحِبُ الْأَنْبِيَاءِ	﴿٧٤٢٤﴾ صَاحِبِ الْأَنْبِيَاءِ؛ {٠٩٠٣}
﴿٧٤٢٥﴾ صَاحِبُ مُحَمَّدٍ ﷺ	﴿٧٤٢٥﴾ يَا صَاحِبَ مُحَمَّدٍ ﷺ يَوْمَ حُنَيْنٍ وَصَاحِبَهُ وَ مُؤَيَّدَهُ يَوْمَ بَدْرٍ وَ خَيْرَ وَالْمَوَاطِنِ الَّتِي نَصَرْتَ فِيهَا نَبِيَّكَ؛ {١١٤٩}
﴿٧٤٢٦﴾ صَاحِبُ مُحَمَّدٍ ﷺ	﴿٧٤٢٦﴾ يَا صَاحِبَ مُحَمَّدٍ ﷺ يَوْمَ حُنَيْنٍ؛ {٠٢٢٧}
﴿٧٤٢٧﴾ صَاحِبُ مَنْ لَا صَاحِبَ لَهُ	﴿٧٤٢٧﴾ يَا صَاحِبَ مَنْ لَا صَاحِبَ لَهُ؛ {٠٠٣٩}
﴿٧٤٢٨﴾ صَاحِبُ فِي الْغُرْبَةِ	﴿٧٤٢٨﴾ يَا... صَاحِبًا فِي الْغُرْبَةِ؛ {١٥١٢}
﴿٧٤٢٩﴾ صَاحِبُنَا	﴿٧٤٢٩﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبُّنَا وَوَلِيُّنَا وَصَاحِبُنَا؛ {١٥١٣}
﴿٧٤٣٠﴾ صَاحِبِي	﴿٧٤٣٠﴾ يَا صَاحِبِي؛ {٠٠٥٤}
﴿٧٤٣١﴾ صَاحِبِي الشَّفِيقِ	﴿٧٤٣١﴾ يَا صَاحِبِي الشَّفِيقِ؛ {٠٠٥٤}
﴿٧٤٣٢﴾ صَاحِبِي عِنْدَ شِدَّتِي	﴿٧٤٣٢﴾ يَا... صَاحِبِي عِنْدَ شِدَّتِي؛ {٠١٨٥}
﴿٧٤٣٣﴾ صَاحِبِي عِنْدَ غُرْبَتِي	﴿٧٤٣٣﴾ يَا صَاحِبِي عِنْدَ غُرْبَتِي؛ {٠٠٣٩}
﴿٧٤٣٤﴾ صَاحِبِي فِي الشَّدَّةِ	﴿٧٤٣٤﴾ يَا... صَاحِبِي فِي الشَّدَّةِ؛ {٠٠٥٧}
﴿٧٤٣٥﴾ صَاحِبِي فِي حَاجَتِي	﴿٧٤٣٥﴾ يَا صَاحِبِي فِي حَاجَتِي؛ {١٥١٤}

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۷۴۱۲﴾ ای همسایه‌ی نزدیک من!

﴿۷۴۱۳﴾ ای همسایه به من پیوسته.

۲-۳-۱۱- همشین

﴿۷۴۱۴﴾ خدایا! تو در سفر همراه مایی.

﴿۷۴۱۵﴾ خدایا! تو در سفر همراه مایی.

﴿۷۴۱۶﴾ ای بهترین همراه.

﴿۷۴۱۷﴾ منزّه است... همراه یاران.

﴿۷۴۱۸﴾ منزّه است خدای... سرپرست صاحبان.

﴿۷۴۱۹﴾ ای همراه هر ناآشنا.

﴿۷۴۲۰﴾ ای همراه هر نزدیک.

﴿۷۴۲۱﴾ ای همراه هر مسافر!

﴿۷۴۲۲﴾ ای شنوای هر نجوی.

﴿۷۴۲۳﴾ ای همدم همه‌ی تنهاها.

﴿۷۴۲۴﴾ هم صحبت و همشین پیامبران است.

﴿۷۴۲۵﴾ ای یاور محمد ﷺ در جنگ حنین و ای یار و یاور او در جنگ بدر و خیبر و جاهای

دیگر که پیامبرت را یاری نمودی.

﴿۷۴۲۶﴾ ای یاور محمد ﷺ در جنگ حنین.

﴿۷۴۲۷﴾ ای همشین آن که همشینی ندارد.

﴿۷۴۲۸﴾ ای همدم در تنهایی!

﴿۷۴۲۹﴾ خدایا، تو پروردگار و سرپرست و صاحب ما هستی.

﴿۷۴۳۰﴾ ای همراه من.

﴿۷۴۳۱﴾ ای همراه دلسوز من.

﴿۷۴۳۲﴾ ای یاورم هنگام سختی‌ام.

﴿۷۴۳۳﴾ ای همراهم در غربت.

﴿۷۴۳۴﴾ ای همراه من در سختی.

﴿۷۴۳۵﴾ ای همراه من در هر نیاز.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

- ﴿٧٤٣٦﴾ صَاحِبِي فِي شِدَّتِي ❁ يَا صَاحِبِي فِي شِدَّتِي؛ {٠٥٤٠}
- ﴿٧٤٣٧﴾ صَاحِبِي فِي كُلِّ طَلِبَةٍ ❁ اللَّهُمَّ أَنْتَ تَقْتِي فِي كُلِّ أَمْرٍ وَغُدَّتِي فِي كُلِّ حَاجَةٍ وَ
صَاحِبِي فِي كُلِّ طَلِبَةٍ؛ {٠٧٥٢}
- ﴿٧٤٣٨﴾ صَاحِبِي فِي وَحْدَتِي ❁ يَا صَاحِبِي فِي وَحْدَتِي؛ {٠٧٤٣}

١١-٣-٣- مُجَالَسَةٌ: (جَلِيس)

- ﴿٧٤٣٩﴾ جَلِيسُ الذَّاكِرِينَ ❁ يَا جَلِيسَ الذَّاكِرِينَ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٧٤٤٠﴾ جَلِيسُ الْمُضْطَرِّينَ ❁ أَنَا ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ كَهْفُ الْخَاطِئِينَ وَ جَلِيسُ الْمُضْطَرِّينَ؛
{٠٨٠٦}
- ﴿٧٤٤١﴾ جَلِيسُ كُلِّ غَرِيبٍ ❁ أَنْتَ... جَلِيسُ كُلِّ غَرِيبٍ؛ {٠٧٤١}
- ﴿٧٤٤٢﴾ جَلِيسُ كُلِّ مُتَوَحِّدٍ ❁ يَا جَلِيسَ كُلِّ مُتَوَحِّدٍ مَعَكَ؛ {٠٥٤٨}
- ﴿٧٤٤٣﴾ جَلِيسُ مَنْ ذَكَرَنِي ❁ فَأَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ إِلَيْهِ يَا مُوسَى أَنَا جَلِيسُ مَنْ ذَكَرَنِي؛
{٠٨٠٨}

- ﴿٧٤٤٤﴾ خَيْرُ جَلِيسٍ ❁ يَا خَيْرَ صَاحِبٍ وَ جَلِيسٍ؛ {٢١٧٩}

١١-٣-٤- مُلَازِمَةٌ: (مُلْزَمُ الْجَمَاعَةِ)

- ﴿٧٤٤٥﴾ مُلْزَمُ الْجَمَاعَةِ ❁ يَا مُلْزَمَ الْجَمَاعَةِ؛ {٠٥٩٥}

١١-٣-٥- إِثْنَاءُ: (ثَانِي كُلِّ وَحِيدٍ)

- ﴿٧٤٤٦﴾ ثَانِي كُلِّ وَحِيدٍ ❁ يَا ثَانِيَّ كُلِّ وَحِيدٍ؛ {٠٠٢٩}

١١-٣-٦- إِسْتِخْلَافُ: (خَلِيفَةُ)

- ﴿٧٤٤٧﴾ الْخَلِيفَةُ ❁ أَنْتَ الْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ؛ {٠٩٨٨}
- ﴿٧٤٤٨﴾ الْخَلِيفَةُ ❁ أَنْتَ... الْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ وَالْوَلَدِ؛ {٠٨٤٥}
- ﴿٧٤٤٩﴾ خَلِيفَةُ النَّبِيِّينَ ❁ يَا خَلِيفَةَ النَّبِيِّينَ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٧٤٥٠﴾ خَلِيفَةُ مُحَمَّدٍ ﷺ ❁ أَنْتَ خَلِيفَةُ مُحَمَّدٍ وَ نَاصِرُ مُحَمَّدٍ ﷺ؛ {٠٩٩٠}

١١-٤- رَحْمَةٌ، رَأْفَةٌ، تَحَنُّنٌ، عَطْفٌ، حِفَايَةٌ، حُبٌّ، وَدَّةٌ، أَلْفَةٌ، رَفَقٌ، خُلَّةٌ، لِينَةٌ، حَيَاءٌ، تَبَجِيلٌ

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۷۴۳۶﴾ ای همراه من در هنگام دشواری.

﴿۷۴۳۷﴾ خدایا، در هر کاری تو مورد اعتماد منی، و در هر نیازی سازوبرگ من، و در هر خواسته‌ای یاور منی.

﴿۷۴۳۸﴾ ای همراه من در تنهای‌ام.

۳-۱۱-همنشین

﴿۷۴۳۹﴾ ای همنشین اهل ذکر.

﴿۷۴۴۰﴾ من صاحب فضل بزرگ و پناهگاه خطاکاران و همنشین بیچارگانم.

﴿۷۴۴۱﴾ تو... همنشین هر غریبی.

﴿۷۴۴۲﴾ ای همنشین هر که با تو تنها باشد!

﴿۷۴۴۳﴾ خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند در پاسخ به وحی فرمود: ای موسی! من همنشین کسی هستم که مرا یاد کنند.

﴿۷۴۴۴﴾ ای بهترین همراه و همنشین.

۴-۱۱-همراهی: (همراه جماعت)

﴿۷۴۴۵﴾ ای آن که با جمعیت‌ها همراه است!

۵-۱۱-جفت‌بودن، همنشینی: (همنشین هر تنها)

﴿۷۴۴۶﴾ ای همنشین هر تنها.

۶-۱۱-جانشین

﴿۷۴۴۷﴾ تو جانشین و برعهده‌گیرنده‌ی امور من در میان اهل و خانواده‌ام هستی.

﴿۷۴۴۸﴾ تو برعهده‌گیرنده‌ی امور و جانشین در خاندان و مال و فرزند هستی.

﴿۷۴۴۹﴾ ای جانشین پیامبران و ای برعهده‌گیرنده‌ی امور ایشان.

﴿۷۴۵۰﴾ تو برعهده‌گیرنده‌ی امور محمد ﷺ و یاور اوئی.

۴-۱۱-مهر، مهربانی، دل‌رحمی، توجه، دلسوزی، محبت، همدمی، رفاقت، دوستی، نرمش، شرم، بزرگداشت

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

١-٤-١١-رحمة: (أَحَقُّ مِنْ رَحِمٍ، أَرْحَمُ، أَوْلَى بِالرَّحْمَةِ، بَاسِطُ الرَّحْمَةِ، جَاعِلُ الرَّحْمَةِ، جَوَادُّ بِالرَّحْمَةِ، ذُو الرَّحْمَةِ، رَاحِمٌ، أَرْأَفُ الرَّاحِمِينَ، أَكْرَمُ رَاحِمٍ، رَحْمَانٌ، رَحِيمٌ، كَاتِبُ الرَّحْمَةِ، قَاسِمٌ لِلرَّحْمَاتِ، مُبْتَدِئٌ بِالرَّحْمَةِ، مُتْرَاحِمٌ، مُتَّسِعُ الرَّحْمَةِ، مُرْسِلُ الرَّحْمَةِ، مُسْتَرْحِمٌ، مُغْشَى بِرَحْمَتِهِ، مُلْبَسٌ فَضْلَ رَحْمَتِهِ، مُمْتَنٌّ بِالرَّحْمَةِ، مُنْزِلُ الرَّحْمَاتِ، مُنْشِرُ الرَّحْمَةِ، مُوسِعَةُ رَحْمَتُهُ، وَاسِعُ الرَّحْمَةِ، وَسِيعُ الرَّحْمَةِ)

﴿٧٤٥١﴾ أَحَقُّ مَنْ تَجَاوَزَ وَ ﴿٧٤٥٢﴾ يَا أَكْرَمَ مَنْ أَعْطَى وَ أَحَقُّ مَنْ تَجَاوَزَ وَ عَفَى وَ رَحِمَ وَ عَفَى وَ رَحِمَ تَفَضَّلَ بِإِحْسَانِهِ الْقَدِيمِ؛ {٠٢٠١}

﴿٧٤٥٢﴾ أَحَقُّ مَنْ رَحِمَ وَ ﴿٧٤٥٣﴾ أَنْتَ... أَحَقُّ مَنْ رَحِمَ وَ عَفَرَ وَ عَفَا وَ تَجَاوَزَ؛ {٠٢٠٢} غَفَرَ وَ عَفَا وَ تَجَاوَزَ

﴿٧٤٥٣﴾ أَرْحَمُ بَعِيَادِهِ مِنْ ﴿٧٤٥٤﴾ قَدِمَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ سُبْحًا امْرَأَةً مِنَ السَّبْيِ تَسْعَى إِذْ وَجَدَتْ صَبِيًّا فِي السَّبْيِ فَأَخَذَتْهُ فَالزَقَتْهُ بَبُطْنِهَا فَأَرْضَعَتْهُ فَقَالَ هَذِهِ الْمَرْأَةُ بَوْلَدِهَا

رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَتَرَوْنَ هَذِهِ الْمَرْأَةَ طَارِحَةً وَلَدَهَا فِي النَّارِ قُلْنَا لَا وَاللَّهِ قَالَ اللَّهُ أَرْحَمُ بَعِيَادِهِ مِنْ هَذِهِ الْمَرْأَةِ بَوْلَدِهَا؛ {٠٢٤١}

﴿٧٤٥٤﴾ أَرْحَمُ ﴿٧٤٥٥﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ سَيِّدٍ مَا أَرْحَمَهُ؛ {٠٠٤٧}

﴿٧٤٥٥﴾ أَرْحَمُ ﴿٧٤٥٦﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ نَافِذٍ مَا أَرْحَمَهُ؛ {٠٠٤٧}

﴿٧٤٥٦﴾ أَرْحَمُ ﴿٧٤٥٧﴾ فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ أَرْحَمُ بِكَ وَ أَرْأَفُ عَلَيْكَ مِنِّي؛ {٠٢٤٥}

﴿٧٤٥٧﴾ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٧٤٥٨﴾ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ؛ {٠٠٢٣} ﴿٧٤٥٨﴾ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

﴿٧٤٥٩﴾ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٧٤٦٠﴾ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فِي مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَ الرَّحْمَةِ؛ {٠١٣٣}

﴿٧٤٦٠﴾ أَرْحَمُ الرَّحْمَاءِ ﴿٧٤٦١﴾ يَا رَبِّ لَمَّا سَمِعْتُكَ تَنَادَى الْمُسْرِفِينَ إِلَى بَابِكَ وَ تَعِدُّهُمْ بِحُسْنِ إِقَالَتِكَ وَ ثَوَابِكَ جِئْتُ مُمْتَثِلًا لِلنِّدَاءِ وَ لَائِذَا

بِعَوَاطِفِ أَرْحَمِ الرَّحْمَاءِ؛ {٠٢٥٧} ﴿٧٤٦١﴾ أَرْحَمُ بَخْلَقِهِ

﴿٧٤٦٢﴾ أَرْحَمُ بَعِيَادِهِ ﴿٧٤٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ أَرْحَمُ بَخْلَقِهِ مِنْ أَنْ يُجْبِرَ خَلْقَهُ عَلَى الذُّنُوبِ ثُمَّ يُعَذِّبَهُمْ عَلَيْهَا؛ {٠٢٥٨}

﴿٧٤٦٣﴾ أَرْحَمُ بَعِيَادِهِ ﴿٧٤٦٤﴾ رَبُّ الْعَالَمِينَ أَرْحَمُ بَعِيَادِهِ؛ {٠٢٤٠}

«نام‌های مهر و رحمت»

۱-۴-۱۱- مهر: (سزاوارترین کس بر مهرورزی، مهربان‌ترین، سزاوار بر مهرورزی، دست‌گشاده بر مهر، قراردهنده‌ی مهر، سخاوتمند در مهر، صاحب مهر، مهرورز، مهربان‌ترین و گرامی‌ترین مهربان، مهربان، نگارنده و تقسیم‌کننده و شروع‌کننده‌ی مهر، مهرورز، گشاده‌رحمت، ارسال‌کننده‌ی مهر، آن‌که از او مهر طلبند، پوشیده در رحمت، عطاکننده با رحمت، نازل‌کننده و نشردهنده و گسترش‌دهنده‌ی مهر، دارای مهر گسترده)

﴿۷۴۵۱﴾ ای بزرگوارترین کسی که عطا کرده و شایسته‌ترین کسی که گذشت کرده، عفو کرده، رحم کرده و با احسان دیرینش نیکی کرده است!

﴿۷۴۵۲﴾ تو سزاوارترین کسی هستی که مهر ورزیده و آمرزیده، بخشیده و چشم‌پوشی کرده است.

﴿۷۴۵۳﴾ اسیرانی را نزد پیامبر آوردند ناگاه زنی از میان ایشان دوان‌دوان در پی کودکی برآمد. طفل خویش را در میان اسیران یافت، به سینه گرفت و شیر داد. پیامبر فرمود: آیا گمان دارید این زن فرزند خود را در آتش بیافکند؟ یاران پیامبر پاسخ گفتند: نه به خدا سوگند. پیامبر فرمود: خداوند نسبت به بندگانش مهربان‌تر از این زن به فرزندش است.

﴿۷۴۵۴﴾ منزّه است سروری که چه مهربان است.

﴿۷۴۵۵﴾ منزّه است صاحب نفوذی که او چقدر مهربان است!

﴿۷۴۵۶﴾ خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند از من نسبت به تو مهربان‌تر و دل‌رحم‌تر است.

﴿۷۴۵۷﴾ خداوند بهترین حافظ، و مهربان‌ترین مهربانان است»

﴿۷۴۵۸﴾ ای مهربان‌ترین مهربانان.

﴿۷۴۵۹﴾ تو در جایگاه گذشت و مهربانی، مهربان‌ترین مهربانانی.

﴿۷۴۶۰﴾ پروردگارا، آن‌گاه که شنیدم گناهکاران را به درگاهت فرا خوانده و آنان را به بخشش

نیکو و ثواب وعده می‌دهی، برای پاسخ به ندایت آمده و به عواطف مهربان‌ترین مهربانان پناهنده شدم.

﴿۷۴۶۱﴾ خداوند نسبت به آفریدگانش مهربان‌تر از آن است که آن‌ها را بر انجام گناهان مجبور

کند سپس ایشان را به خاطر ارتکاب معصیت عذاب کند.

﴿۷۴۶۲﴾ پروردگار عالمیان به بندگان خود مهربان‌تر است.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٧٤٦٣﴾ أَرْحَمُ بَعَادِهِ	﴿١١٤﴾ { ٠١١٤ } ﴿٧٤٦٤﴾ أَرْحَمُ بَعَادِهِ	﴿٧٤٦٥﴾ أَرْحَمُ بَعْبِدِهِ مِنْ الْوَالِدَةِ الْمُشْفِقَةِ بَوْلَدِهَا
﴿٧٤٦٦﴾ أَرْحَمُ بَعْبِدِي الْمُذْنِبِ مِنْ نَفْسِهِ لِنَفْسِهِ	﴿٧٤٦٧﴾ أَرْحَمُ بَكِ ﴿٧٤٦٨﴾ أَرْحَمُ بِكُمْ ﴿٧٤٦٩﴾ أَرْحَمُ بِي	﴿٧٤٦٩﴾ أَرْحَمُ بِي مِنْ أُمِّي ﴿٧٤٧١﴾ أَرْحَمُ بِي مِنْ نَفْسِي وَمِنْ النَّاسِ أَجْمَعِينَ
﴿٧٤٧٢﴾ أَرْحَمُ بِي ﴿٧٤٧٣﴾ أَرْحَمُ لِعِبَادِهِ ﴿٧٤٧٤﴾ أَرْحَمُ لِي	﴿٧٤٧٥﴾ أَرْحَمُ لِي مِنْ نَفْسِي ﴿٧٤٧٦﴾ أَرْحَمُ مِنْ اسْتَرْحِمَ	﴿٧٤٧٧﴾ أَرْحَمُ مِنْ اسْتَرْحِمَ فِي التَّجَاوُزِ عَنِ الْمُذْنِبِينَ
﴿٧٤٧٨﴾ أَرْحَمُ مَنْ اعْتَرَفَ لَهُ بِجُرْمٍ ﴿٧٤٧٩﴾ أَرْحَمُ	﴿٧٤٨٠﴾ أَرْحَمُ	

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۷۴۶۳﴾ خداوند نسبت به آفریدگانش مهربان‌تر از آن است که آن‌ها را بر انجام گناهان مجبور کند سپس ایشان را به خاطر ارتکاب معصیت عقاب کند.
- ﴿۷۴۶۴﴾ خداوند بزرگوarter و مهربان‌تر و دل‌رحم‌تر از آن است که اطاعت بنده‌ای را بر بندگان‌ش واجب کند سپس خبر آسمان را در هر صبح و شام از او پوشیده دارد.
- ﴿۷۴۶۵﴾ سوگند به کسی که جان من در دست اوست، خداوند بلندمرتبه بر بنده‌ی خویش مهربان‌تر از مادری مهربان و دلسوز نسبت به فرزندش می‌باشد.
- ﴿۷۴۶۶﴾ ای داود بشنو آنچه را که می‌گویم و من حق می‌گویم؛ من بر بنده‌ی گنهکارم بیش از خود او بر خودش مهر می‌ورزم.
- ﴿۷۴۶۷﴾ خداوند از خودت به تو مهربان‌تر است.
- ﴿۷۴۶۸﴾ او از خودتان به شما مهربان‌تر است.
- ﴿۷۴۶۹﴾ تو نسبت به من از پدر و مادرم مهربان‌تری.
- ﴿۷۴۷۰﴾ تو نسبت به من از مادرم مهربان‌تری.
- ﴿۷۴۷۱﴾ تو از پدرم و مادرم به من مهربان‌تری و از خودم و همه‌ی مردم به من مهربان‌تری.
- ﴿۷۴۷۲﴾ از خود من نسبت به من مهربان‌تری و بیش از خودم به من نظر و لطف داری.
- ﴿۷۴۷۳﴾ خداوند نسبت به بندگان‌ش مهربان‌تر است از مهربانی آن‌ها نسبت به فرزندان‌شان.
- ﴿۷۴۷۴﴾ ای آن که حتی از پدر و مادر نیز نسبت به من مهربان‌تری.
- ﴿۷۴۷۵﴾ تو به من از خودم مهربان‌تری.
- ﴿۷۴۷۶﴾ تو شایسته‌ترین بزرگواران برای برآورده کردن آرزوی آرزومندان هستی و مهربان‌ترین در چشم‌پوشی از خطای گنهکارانی.
- ﴿۷۴۷۷﴾ تو با محقق کردن آرزوهای آرزومندان بزرگوarterین بخشنندگان و با گذشت از گنهکاران دلسوزترین رحم‌کننده‌ای.
- ﴿۷۴۷۸﴾ ای مهربان‌ترینی که نزد او به گناهان اعتراف می‌شود.
- ﴿۷۴۷۹﴾ خداوند باشکوه‌تر و بزرگوarter و نسبت به بندگان خود دلسوزتر و مهربان‌تر از آن است که فرمان‌برداری از یکی از بندگان‌ش را بر مردم واجب کند، ولی اخبار آسمانی را از شب و روز از او پنهان کند.
- ﴿۷۴۸۰﴾ ای بخشنده‌ای که طالبان رحمت پی در پی بر او وارد می‌شوند.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٧٤٨١﴾ أَرْحَمُ مَنْ قَدَرَ	﴿٧٤٨١﴾ أَنْتَ خَيْرُ مَنْ سُئِلَ وَأَوْسَعُ مَنْ أُعْطِيَ وَأَرْحَمُ مَنْ قَدَرَ؛ {٠٢٠٢}
﴿٧٤٨٢﴾ أَرْحَمُ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ	﴿٧٤٨٢﴾ يَا أَرْحَمَ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ؛ {٠٠٣٩}
﴿٧٤٨٣﴾ الْأَرْحَمُ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ	﴿٧٤٨٣﴾ سُبْحَانَ الْأَرْحَمِ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ؛ {٠٠٢٧}
﴿٧٤٨٤﴾ أَرْحَمُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ	﴿٧٤٨٤﴾ تَبَارَكَ اللَّهُ الَّذِي هُوَ... أَرْحَمُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٠٢٨}
﴿٧٤٨٥﴾ أَرْحَمُ	﴿٧٤٨٥﴾ يَا أَرْحَمَ مَنْ مَدَدَتْ إِلَيْهِ عُقْبَى؛ {٠٢٧٤}
﴿٧٤٨٦﴾ أَرْحَمُ مِنِّي بَكَ	﴿٧٤٨٦﴾ فَإِنَّ اللَّهَ أَرْحَمُ مِنِّي بِكَ؛ {٠٢٤٩}
﴿٧٤٨٧﴾ أَرْحَمُ مِنِّي بِنَفْسِي	﴿٧٤٨٧﴾ أَنْتَ أَرْحَمُ مِنِّي بِنَفْسِي؛ {٠٠٢٨}
﴿٧٤٨٨﴾ أَرْحَمَهُ بِخَلْقِهِ	﴿٧٤٨٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ مَا أَرْحَمَهُ بِخَلْقِهِ؛ {٠٢٧٦}
﴿٧٤٨٩﴾ أَوْلَى بِرَحْمَتِي	﴿٧٤٨٩﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ أَوْلَى بِرَحْمَتِي مِنْ كُلِّ أَحَدٍ؛ {٠٠٢٧}
﴿٧٤٩٠﴾ بَاسِطُ الرَّحْمَةِ	﴿٧٤٩٠﴾ يَا جَبَّارَ السَّمَاوَاتِ وَخَالِقَ الْقُلُوبِ عَلَى فِطْرَتِهَا شَقِيَّهَا وَ سَعِيدِهَا وَبَاسِطُ الرَّحْمَةِ لِلْمُتَّقِينَ؛ {٠٥٠٧}
﴿٧٤٩١﴾ بَاسِطُ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ	﴿٧٤٩١﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... بَاسِطُ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ؛ {٠٠٢٢}
﴿٧٤٩٢﴾ الْبَاسِطُ رَحْمَتَهُ	﴿٧٤٩٢﴾ الْبَاسِطُ رَحْمَتَهُ الْوَاهِبِ نِعْمَتَهُ؛ {٠٥٧٧}
﴿٧٤٩٣﴾ جَاعِلُ الرَّحْمَةِ	﴿٧٤٩٣﴾ يَا جَاعِلَ الرَّحْمَةِ؛ {٠٧٦٧}
﴿٧٤٩٤﴾ مَنْ يَجُودُ عَلَى	﴿٧٤٩٤﴾ سُبْحَانَ مَنْ يَجُودُ عَلَى رَحْمَتِهِ فَيُوسِعُهَا بِمَشِيئَتِهِ ثُمَّ يَقْصُرُهَا إِلَى نِعْمَتِهِ وَأَيَادِيهِ وَلَيَّبَيْنَ فِيهَا لِلنَّاطِرِينَ أَثَرَ صَنِيعِهِ وَ الْمُتَنَامِلِينَ دَقَائِقَ حِكْمَتِهِ؛ {١٤٤٨}
﴿٧٤٩٥﴾ ذُو الرَّحْمَةِ	﴿٧٤٩٥﴾ يَا ذَا الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ؛ {٠٠٣٩}
﴿٧٤٩٦﴾ الَّذِي فِي الْجَنَّةِ رَحْمَتُهُ	﴿٧٤٩٦﴾ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْجَنَّةِ رَحْمَتُهُ؛ {١٢٥٧}
﴿٧٤٩٧﴾ الَّذِي سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ	﴿٧٤٩٧﴾ سُبْحَانَ الَّذِي سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ؛ {٠٠٩١}
﴿٧٤٩٨﴾ الَّذِي كَتَبَ عَلَى	﴿٧٤٩٨﴾ سُبْحَانَ الَّذِي كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ؛ {٠٩١٦}
نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ	
﴿٧٤٩٩﴾ ذُو الرَّحْمَةِ	﴿٧٤٩٩﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ؛ {الأنعام: ١٣٣}
﴿٧٥٠٠﴾ ذُو الرَّحْمَةِ	﴿٧٥٠٠﴾ يَا ذَا الرَّحْمَةِ الْوَّاسِعَةِ؛ {٠٣٨٤}
﴿٧٥٠١﴾ ذُو رَحْمَةٍ مُوسِعَةٍ	﴿٧٥٠١﴾ هُوَ... ذُو لُطْفٍ خَفِيٍّ وَبَطْشٍ قَوِيٍّ وَرَحْمَةٍ مُوسِعَةٍ؛ {١٠٩٨}

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۷۴۸۱﴾ تو بهترین کسی هستی که از او درخواست‌شده، گشاده‌دست‌ترین کسی که عطا کرده، مهربان‌ترین کسی که توانایی دارد.
- ﴿۷۴۸۲﴾ ای مهربان‌تر از هر مهربان.
- ﴿۷۴۸۳﴾ منزّه است پروردگاری که مهربان‌تر از هر مهربانی است.
- ﴿۷۴۸۴﴾ بزرگ است خداوندی که مهربان‌تر از همه‌چیز است.
- ﴿۷۴۸۵﴾ ای مهربان‌ترین کسی که گردن به سویت دراز کردم.
- ﴿۷۴۸۶﴾ خداوند به من مهربان‌تر از توست.
- ﴿۷۴۸۷﴾ تو از خود من نسبت به من مهربان‌تری.
- ﴿۷۴۸۸﴾ منزّه است خدا، چقدر خداوند نسبت به بندگان مهربان است!
- ﴿۷۴۸۹﴾ خدایا! تو بر مهرورزی به من از هر کسی سزاوارتری.
- ﴿۷۴۹۰﴾ ای صاحب اراده‌ی نافذ در آسمان‌ها، آفریننده‌ی قلب‌های بدبخت و سعادتمند بر فطرت خود، و ای گستراننده‌ی مهر بر پرهیزکاران.
- ﴿۷۴۹۱﴾ خدایا! تو دست‌هایت را به رحمت گشاده‌ای.
- ﴿۷۴۹۲﴾ گسترنده‌ی رحمت است و بخشنده‌ی نعمت.
- ﴿۷۴۹۳﴾ ای پدیدآورنده‌ی مهر!
- ﴿۷۴۹۴﴾ منزّه است خدایی که با رحمت خود بر من عطا می‌کند و عطایش را به خواست خود بر من می‌گستراند، آن‌گاه رحمتش را به نعمت و عطاهایش محدود می‌کند، تا آفرینش خود را در معرض دید بینندگان قرار دهد و ظرافت‌های حکمتش را به اندیشه‌کنندگان بنمایاند.
- ﴿۷۴۹۵﴾ ای صاحب رحمت و رضوان.
- ﴿۷۴۹۶﴾ منزّه است خدایی که رحمتش در بهشت است.
- ﴿۷۴۹۷﴾ منزّه است خدایی که رحمتش بر غضبش پیشی گرفت.
- ﴿۷۴۹۸﴾ منزّه است خدایی که مهربانی را بر خودش واجب کرده است.
- ﴿۷۴۹۹﴾ پروردگارت بی‌نیاز و مهربان است.
- ﴿۷۵۰۰﴾ ای صاحب رحمت گسترده.
- ﴿۷۵۰۱﴾ صاحب لطفی نهان است و برخورد قهرآمیزی پر قدرت و رحمتی گسترده.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٧٥٠٢﴾ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ	﴿٧٥٠٢﴾ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ
﴿٧٥٠٣﴾ الرَّاحِمُ	﴿٧٥٠٣﴾ الرَّاحِمُ
﴿٧٥٠٤﴾ رَاحِمٌ	﴿٧٥٠٤﴾ رَاحِمٌ
﴿٧٥٠٥﴾ رَاحِمُ السَّاهِي وَالْغَافِلِ	﴿٧٥٠٥﴾ رَاحِمُ السَّاهِي وَالْغَافِلِ
﴿٧٥٠٦﴾ رَاحِمُ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ	﴿٧٥٠٦﴾ رَاحِمُ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ
﴿٧٥٠٧﴾ رَاحِمُ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ يَعْقُوبَ	﴿٧٥٠٧﴾ رَاحِمُ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ يَعْقُوبَ
﴿٧٥٠٨﴾ رَاحِمُ الضَّعِيفِ	﴿٧٥٠٨﴾ رَاحِمُ الضَّعِيفِ
﴿٧٥٠٩﴾ رَاحِمُ الْعَبْرَاتِ	﴿٧٥٠٩﴾ رَاحِمُ الْعَبْرَاتِ
﴿٧٥١٠﴾ الرَّاحِمُ الْغَفُورُ	﴿٧٥١٠﴾ الرَّاحِمُ الْغَفُورُ
﴿٧٥١١﴾ رَاحِمُ الْمُذْنِبِينَ	﴿٧٥١١﴾ رَاحِمُ الْمُذْنِبِينَ
﴿٧٥١٢﴾ رَاحِمُ الْمَسَاكِينِ	﴿٧٥١٢﴾ رَاحِمُ الْمَسَاكِينِ
﴿٧٥١٣﴾ رَاحِمُ رَنَّةِ الْعَلِيلِ	﴿٧٥١٣﴾ رَاحِمُ رَنَّةِ الْعَلِيلِ
﴿٧٥١٤﴾ رَاحِمُ عَبْدِهِ يَعْقُوبَ	﴿٧٥١٤﴾ رَاحِمُ عَبْدِهِ يَعْقُوبَ
﴿٧٥١٥﴾ رَاحِمُ عَبْرَةِ دَاوُدَ	﴿٧٥١٥﴾ رَاحِمُ عَبْرَةِ دَاوُدَ
﴿٧٥١٦﴾ رَاحِمُ عَبْرَةِ كُلِّ ضَارِعٍ	﴿٧٥١٦﴾ رَاحِمُ عَبْرَةِ كُلِّ ضَارِعٍ
﴿٧٥١٧﴾ رَاحِمُ عَبْرَةِ يَعْقُوبَ	﴿٧٥١٧﴾ رَاحِمُ عَبْرَةِ يَعْقُوبَ
﴿٧٥١٨﴾ رَاحِمُ عَبْرَتِي	﴿٧٥١٨﴾ رَاحِمُ عَبْرَتِي
﴿٧٥١٩﴾ رَاحِمُ كُلِّ حَزِينٍ	﴿٧٥١٩﴾ رَاحِمُ كُلِّ حَزِينٍ
﴿٧٥٢٠﴾ رَاحِمُ كُلِّ شَيْءٍ	﴿٧٥٢٠﴾ رَاحِمُ كُلِّ شَيْءٍ
﴿٧٥٢١﴾ رَاحِمُ كُلِّ صَرِيخٍ	﴿٧٥٢١﴾ رَاحِمُ كُلِّ صَرِيخٍ
﴿٧٥٢٢﴾ رَاحِمُ كُلِّ ضَارِعٍ	﴿٧٥٢٢﴾ رَاحِمُ كُلِّ ضَارِعٍ
﴿٧٥٢٣﴾ رَاحِمُ كُلِّ عَبْرَةٍ	﴿٧٥٢٣﴾ رَاحِمُ كُلِّ عَبْرَةٍ
﴿٧٥٢٤﴾ رَاحِمُ كُلِّ مَرْحُومٍ	﴿٧٥٢٤﴾ رَاحِمُ كُلِّ مَرْحُومٍ
﴿٧٥٢٥﴾ الرَّاحِمُ لِلْعَبْرَاتِ	﴿٧٥٢٥﴾ الرَّاحِمُ لِلْعَبْرَاتِ

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۷۵۰۲﴾ گروهی از بندگانم می‌گفتند: پروردگارا! ما ایمان آوردیم ما را ببخش و بر ما رحم کن و تو بهترین رحم‌کنندگانی!

﴿۷۵۰۳﴾ تو ترحم‌کننده‌ای و من مورد ترحمم.

﴿۷۵۰۴﴾ ای مهرورز.

﴿۷۵۰۵﴾ منزّه است خدایی که به شخص بی‌خبر و غافل مهر می‌ورزد تا چه رسد به دعاکننده و درخواست‌کننده.

﴿۷۵۰۶﴾ ای رحم‌کننده بر پیر کهنسال.

﴿۷۵۰۷﴾ ای رحم‌کننده بر پیر کهنسال یعقوب (علیه السلام)!

﴿۷۵۰۸﴾ ای رحم‌کننده بر ناتوان ناپایدار!

﴿۷۵۰۹﴾ ای رحم‌کننده‌ی بر اشک‌های ریزان.

﴿۷۵۱۰﴾ خدایا! تو مهربان و آمرزنده‌ای.

﴿۷۵۱۱﴾ ای رحم‌کننده بر گنهکاران.

﴿۷۵۱۲﴾ ای مهرورز بر زمین‌گیران.

﴿۷۵۱۳﴾ ای رحم‌کننده بر ناله‌ی ناتوان.

﴿۷۵۱۴﴾ ای رحم‌کننده بر یعقوب.

﴿۷۵۱۵﴾ ای آن که بر اشک داود رحم نمودی.

﴿۷۵۱۶﴾ رحم‌کننده بر اشک فروتنان است.

﴿۷۵۱۷﴾ ای رحم‌کننده بر اشک چشم یعقوب.

﴿۷۵۱۸﴾ ای رحم‌کننده بر اشک چشمم.

﴿۷۵۱۹﴾ ای رحم‌کننده بر هر اندوهناک که غم و اندوه خود را نزد او شکوه کند.

﴿۷۵۲۰﴾ ای رحمت‌گستر و مهربان به هر چیز.

﴿۷۵۲۱﴾ ای بخشنده و مهربان نسبت به همه‌ی فریادرس‌خواهان.

﴿۷۵۲۲﴾ رحم‌کننده بر اشک فروتنان است.

﴿۷۵۲۳﴾ تو ای سرور من، رحم‌آورنده بر هر اشک چشمی.

﴿۷۵۲۴﴾ ای مهرورز بر هر مهرجو.

﴿۷۵۲۵﴾ خدایا، تو... بر اشک‌ها دل می‌سوزانی.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٧٥٢٦﴾ رَاحِمٌ مَّنْ اسْتَرْحَمَهُ	⊗ يَا رَاحِمٌ مَّنْ اسْتَرْحَمَهُ؛ {٠٠٣٩}
﴿٧٥٢٧﴾ رَاحِمٌ مَّنْ لَا رَاحِمَ لَهُ	⊗ يَا رَاحِمٌ مَّنْ لَا رَاحِمَ لَهُ؛ {٠٠٣٩}
﴿٧٥٢٨﴾ رَاحِمٌ مَّنْ لَاذَبَكَ وَشَكَا	⊗ فَأَنْتَ مُجِيبٌ مَّنْ دَعَا وَ رَاحِمٌ مَّنْ لَاذَبَكَ وَ شَكَا؛ {٠٤٥٩}
﴿٧٥٢٩﴾ رَاحِمٌ بِكُلِّ مَكَانٍ	⊗ يَا رَاحِمًا بِكُلِّ مَكَانٍ ضَرِيرًا أَصَابَهُ الضُّرُّ؛ {٠٠٥٩}
ضَرِيرٌ أَصَابَهُ الضَّرُّ	
﴿٧٥٣٠﴾ رَاحِمِي فِي غُرْبَتِي	⊗ يَا رَاحِمِي فِي غُرْبَتِي بِحُسْنِ الْحِفْظِ وَالْكَلاَةِ وَالْمَعُونَةِ؛ {٠٧٨١}
﴿٧٥٣١﴾ رَاحِمِي فِي غُرْبَتِي	⊗ يَا رَاحِمِي فِي غُرْبَتِي وَ فِي كُلِّ أَحْوَالِي بِحُسْنِ الْحِفْظِ وَ
	الْكَلاَةِ لِي؛ {٠٧٧٨}
﴿٧٥٣٢﴾ أَرَأْفُ الرَّاحِمِينَ	⊗ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ وَ أَرَأْفَ الرَّاحِمِينَ؛ {٠٠٧٥}
﴿٧٥٣٣﴾ أَكْرَمُ رَاحِمٍ	⊗ يَا خَيْرَ عَاصِمٍ وَ أَكْرَمَ رَاحِمٍ وَ أَحْكَمَ حَاكِمٍ؛ {٠٢١٧}
﴿٧٥٣٤﴾ رَحْمَانُ	⊗ يَا رَحْمَانُ؛ {٠٠٢٢}
﴿٧٥٣٥﴾ رَحْمَانُ الدُّنْيَا مَعَ الْآخِرَةِ	⊗ أَنْتَ رَحْمَانُ الدُّنْيَا مَعَ الْآخِرَةِ وَ رَحِيمُهُمَا؛ {١١٨٢}
﴿٧٥٣٦﴾ رَحْمَانُ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ	⊗ يَا رَحْمَانُ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ رَحِيمُهُمَا؛ {٠٠٦٢}
﴿٧٥٣٧﴾ رَحْمَانُ الْمُؤْمِنِينَ	⊗ يَا رَحْمَانُ الْمُؤْمِنِينَ؛ {٠٠٣٦}
﴿٧٥٣٨﴾ رَحْمَانُ كُلِّ شَيْءٍ	⊗ يَا رَحْمَانُ كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٥٩٢}
﴿٧٥٣٩﴾ رَحْمَانُ كُلِّ صَرِيخٍ	⊗ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَحْمَانُ كُلِّ صَرِيخٍ وَ مَكْرُوبٍ؛ {٠٠٢٨}
﴿٧٥٤٠﴾ رَحْمَانَاهُ	⊗ يَا رَحْمَانَاهُ؛ {٠٠٧٠}
﴿٧٥٤١﴾ رَحْمَانِي وَ رَحِيمِي	⊗ يَا... رَحْمَانِي وَ رَحِيمِي فِي دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي؛ {٠١٨٥}
﴿٧٥٤٢﴾ الرَّحْمَنُ	⊗ قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ
	الْحُسْنَى؛ {الإسراء: ١١٠}
﴿٧٥٤٣﴾ الرَّحْمَنُ	⊗ الرَّحْمَنُ؛ {الرحمن: ١}
﴿٧٥٤٤﴾ الرَّحْمَنُ	⊗ أَنْتَ الرَّحْمَنُ وَ أَنَا الْمَرْحُومُ الْخَاطِي؛ {٠٠٥٥}
﴿٧٥٤٥﴾ الرَّحْمَنُ	⊗ يَا مُتَمَلِّكًا بِالْمُلْكِ الْعَظِيمِ الْمُتَعَالَى الْمُفْتَدِرِ الْبَرْهَانَ الْعَظِيمَ الْعَزِيزِ
	الْمُتَعَزِّزِ الرَّحْمَنَ الَّذِي بِهِ تَقُومُ السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرْضُ جَمِيعًا؛ {٠٠٧١}
﴿٧٥٤٦﴾ رَحْمَنٍ	⊗ يَا رَحْمَنٍ؛ {٠٠٣٩}
﴿٧٥٤٧﴾ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ	⊗ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ؛ {الفاتحة: ١}

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۷۵۲۶﴾ ای مهربان بر آن که از او مهر جوید.
- ﴿۷۵۲۷﴾ ای رحم‌کننده بر آن که رحم‌کننده‌ای ندارد.
- ﴿۷۵۲۸﴾ تو پاسخ‌دهنده‌ی کسی هستی که تو را بخواند و رحم‌کننده بر آن کسی هستی که به تو پناه آورد و شکایت کند.
- ﴿۷۵۲۹﴾ ای رحم‌کننده بر شخص گرفتار در هر مکانی که گرفتار شود.
- ﴿۷۵۳۰﴾ ای رحم‌کننده بر من در غربتم با نگاهداری نیکو و مراقبت و یاری.
- ﴿۷۵۳۱﴾ ای آن که در حال غربت و در همه حالات، با نگاهداری و پاییدن نیکو به من رحم می‌کنی.
- ﴿۷۵۳۲﴾ ای بزرگواریترین بزرگواران و ای دل‌رحم‌ترین مهربانان.
- ﴿۷۵۳۳﴾ ای بهترین نگهدارنده و بزرگواریترین رحم‌کننده و استوارترین حکم‌کننده!
- ﴿۷۵۳۴﴾ ای مهربان.
- ﴿۷۵۳۵﴾ تویی بخشاینده و مهربان در دنیا و آخرت.
- ﴿۷۵۳۶﴾ ای مهربان دنیا و آخرت، و بخشنده دنیا و آخرت.
- ﴿۷۵۳۷﴾ ای خدا ای رحمت‌گستر بر مؤمنان.
- ﴿۷۵۳۸﴾ ای رحمت‌گستر به هر چیز.
- ﴿۷۵۳۹﴾ معبودی نیست جز خدای مهربان بر هر فریادخواه و گرفتار.
- ﴿۷۵۴۰﴾ ای مهربانم.
- ﴿۷۵۴۱﴾ ای مهرورز و مهربان به من در دنیا و آخرت.
- ﴿۷۵۴۲﴾ بگو: «اللَّهُ» را بخوانید یا «رحمان» را، هر کدام را بخوانید، (ذات پاکش یکی است و) برای او بهترین نام‌هاست!
- ﴿۷۵۴۳﴾ خداوند رحمان.
- ﴿۷۵۴۴﴾ تو ترحم‌کننده و من خطاکار مورد ترحمم.
- ﴿۷۵۴۵﴾ ای دارای فرمانروایی بزرگ، بلندمرتبه، مقتدر، برهان، عظیم، شکست‌ناپذیر، عزت‌بخش، مهربان که همه‌ی آسمان‌ها و زمین به وسیله‌ی او برپاست.
- ﴿۷۵۴۶﴾ ای مهربان.
- ﴿۷۵۴۷﴾ به نام خداوند بخشنده بخشایشگر.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٧٥٤٨﴾ الرَّحْمَنُ بِجَمِيعِ الْعَالَمِ	﴿١٢٢٥﴾ وَاللَّهُ إِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ الرَّحْمَنُ بِجَمِيعِ الْعَالَمِ
﴿٧٥٤٩﴾ الرَّحْمَنُ بِجَمِيعِ خَلْقِهِ	﴿٧٥٤٩﴾ الرَّحْمَنُ بِجَمِيعِ خَلْقِهِ وَاللَّهُ إِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ وَالرَّحْمَنُ بِجَمِيعِ خَلْقِهِ وَالرَّحِيمُ
﴿٧٥٥٠﴾ الرَّحْمَنُ بِكُلِّ شَيْءٍ وَالرَّءُوفُ بِهِ وَرَحِيمُهُ	﴿٧٥٥٠﴾ الرَّحْمَنُ بِكُلِّ شَيْءٍ وَرَحِيمُهُ
﴿٧٥٥١﴾ الرَّحْمَنُ بِكُلِّ مُسْتَضْرَخٍ وَكَرُوبٍ وَمُغِيثِهِ	﴿٧٥٥١﴾ الرَّحْمَنُ بِكُلِّ مُسْتَضْرَخٍ وَكَرُوبٍ وَمُغِيثِهِ
﴿٧٥٥٢﴾ الرَّحِيمُ	﴿٧٥٥٢﴾ الرَّحِيمُ
﴿٧٥٥٣﴾ الرَّحِيمُ	﴿٧٥٥٣﴾ الرَّحِيمُ
﴿٧٥٥٤﴾ الرَّحِيمُ	﴿٧٥٥٤﴾ الرَّحِيمُ
﴿٧٥٥٥﴾ الرَّحِيمُ	﴿٧٥٥٥﴾ الرَّحِيمُ
﴿٧٥٥٦﴾ الرَّحِيمُ	﴿٧٥٥٦﴾ الرَّحِيمُ
﴿٧٥٥٧﴾ الرَّحِيمُ	﴿٧٥٥٧﴾ الرَّحِيمُ
﴿٧٥٥٨﴾ الرَّحِيمُ	﴿٧٥٥٨﴾ الرَّحِيمُ
﴿٧٥٥٩﴾ الرَّحِيمُ	﴿٧٥٥٩﴾ الرَّحِيمُ
﴿٧٥٦٠﴾ الرَّحِيمُ الْآخِرَةُ	﴿٧٥٦٠﴾ الرَّحِيمُ الْآخِرَةُ
﴿٧٥٦١﴾ الرَّحِيمُ الْحَكِيمُ	﴿٧٥٦١﴾ الرَّحِيمُ الْحَكِيمُ
﴿٧٥٦٢﴾ الرَّحِيمُ الرَّحْمَاءُ	﴿٧٥٦٢﴾ الرَّحِيمُ الرَّحْمَاءُ
﴿٧٥٦٣﴾ الرَّحِيمُ الرَّحْمَنُ	﴿٧٥٦٣﴾ الرَّحِيمُ الرَّحْمَنُ
﴿٧٥٦٤﴾ الرَّحِيمُ الْغَفَّارُ	﴿٧٥٦٤﴾ الرَّحِيمُ الْغَفَّارُ
﴿٧٥٦٥﴾ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ	﴿٧٥٦٥﴾ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ
﴿٧٥٦٦﴾ الرَّحِيمُ الْوَدُودُ	﴿٧٥٦٦﴾ الرَّحِيمُ الْوَدُودُ
﴿٧٥٦٧﴾ الرَّحِيمُ الْخَلْقُ	﴿٧٥٦٧﴾ الرَّحِيمُ الْخَلْقُ
﴿٧٥٦٨﴾ الرَّحِيمُ بِالْعِبَادِ	﴿٧٥٦٨﴾ الرَّحِيمُ بِالْعِبَادِ

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۷۵۴۸﴾ و خداوند، خدای همه‌ی چیزهاست که بر تمامی آفریدگان خود مهر می‌ورزد.
- ﴿۷۵۴۹﴾ و خداوند، خدای همه چیزهاست که بر تمامی آفریدگان خود مهر می‌ورزد ولی بر مؤمنان به طور خاص مهربان و بخشایشگر است.
- ﴿۷۵۵۰﴾ ای خدا، ای مهربان نسبت به همه چیز و مهرورز و دل‌رحم به آن.
- ﴿۷۵۵۱﴾ ای خدای مهربان بر هر فریادخواه و گرفتار و فریادرس او.
- ﴿۷۵۵۲﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که پروردگار جهانیان است.
- ﴿۷۵۵۳﴾ منزّه است مهربانی که چه آفریننده است.
- ﴿۷۵۵۴﴾ تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ آمرزنده و مهربان.
- ﴿۷۵۵۵﴾ تو دانای نهان‌ها و پوشاننده‌ی عیب‌ها و ماندگار و مهربانی هستی که جامه ربوبیت بر تن کرده و به الوهیت یگانه شده‌ای، و از مکان داشتن منزّه‌ی.
- ﴿۷۵۵۶﴾ تویی مهربان.
- ﴿۷۵۵۷﴾ تو رحیم هستی و من خطاکار.
- ﴿۷۵۵۸﴾ منزّه است خدای دل‌رحم مهربان.
- ﴿۷۵۵۹﴾ ای مهرورز.
- ﴿۷۵۶۰﴾ ای مهربان دنیا و بخشنده‌ی آخرت.
- ﴿۷۵۶۱﴾ من خداوند مهربان حکیم هستم.
- ﴿۷۵۶۲﴾ رحم‌کننده‌ی رحم‌کنندگان است.
- ﴿۷۵۶۳﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... رحمت‌گر و مهربان است.
- ﴿۷۵۶۴﴾ نیست معبودی جز تو؛ مهربان و بسیار آمرزنده.
- ﴿۷۵۶۵﴾ آنچه در زمین فرومی‌رود و آنچه را از آن برمی‌آید می‌داند، و (همچنین) آنچه از آسمان نازل می‌شود و آنچه بر آن بالا می‌رود و او مهربان و آمرزنده است.
- ﴿۷۵۶۶﴾ او مهربان و مهرورز است.
- ﴿۷۵۶۷﴾ تو نسبت به آفریدگان مهربانی.
- ﴿۷۵۶۸﴾ همانا تویی شنوای دعا و مهربان به بندگان.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٧٥٦٩﴾ رَحِيمٌ بِالْغَافِلِينَ	﴿٧٥٦٩﴾ رَحِيمٌ بِالْغَافِلِينَ
﴿٧٥٧٠﴾ الرَّحِيمُ بِالْمُؤْمِنِينَ	﴿٧٥٧٠﴾ الرَّحِيمُ بِالْمُؤْمِنِينَ
﴿٧٥٧١﴾ الرَّحِيمُ بِخَلْقِهِ	﴿٧٥٧١﴾ الرَّحِيمُ بِخَلْقِهِ
﴿٧٥٧٢﴾ رَحِيمٌ بِعِبَادِهِ	﴿٧٥٧٢﴾ رَحِيمٌ بِعِبَادِهِ
﴿٧٥٧٣﴾ رَحِيمٌ بِكُلِّ شَيْءٍ	﴿٧٥٧٣﴾ رَحِيمٌ بِكُلِّ شَيْءٍ
﴿٧٥٧٤﴾ رَحِيمٌ بِمَنْ دَعَاكَ	﴿٧٥٧٤﴾ رَحِيمٌ بِمَنْ دَعَاكَ
﴿٧٥٧٥﴾ رَحِيمٌ تُحِبُّ الرَّحْمَةَ	﴿٧٥٧٥﴾ رَحِيمٌ تُحِبُّ الرَّحْمَةَ
﴿٧٥٧٦﴾ رَحِيمٌ غَفُورٌ	﴿٧٥٧٦﴾ رَحِيمٌ غَفُورٌ
﴿٧٥٧٧﴾ رَحِيمٌ قَدِيرٌ	﴿٧٥٧٧﴾ رَحِيمٌ قَدِيرٌ
﴿٧٥٧٨﴾ رَحِيمٌ كُلِّ صَارِخٍ وَ	﴿٧٥٧٨﴾ رَحِيمٌ كُلِّ صَارِخٍ وَ
مَكْرُوبٍ وَغِيَاثُهُ وَمُعَاذُهُ	﴿٧٥٧٩﴾ رَحِيمٌ كُلِّ مُتَرْحِمٍ
﴿٧٥٧٩﴾ رَحِيمٌ كُلِّ مُتَرْحِمٍ	﴿٧٥٨٠﴾ رَحِيمٌ كُلِّ مُسْتَرْحِمٍ
﴿٧٥٨٠﴾ رَحِيمٌ كُلِّ مُسْتَرْحِمٍ	﴿٧٥٨١﴾ رَحِيمٌ لَا رَحْمَةَ رَقَّةَ
﴿٧٥٨١﴾ رَحِيمٌ لَا رَحْمَةَ رَقَّةَ	﴿٧٥٨٢﴾ رَحِيمٌ لَا يَعْجَلُ
﴿٧٥٨٢﴾ رَحِيمٌ لَا يَعْجَلُ	﴿٧٥٨٣﴾ الرَّحِيمُ لِخَلْقِهِ
﴿٧٥٨٣﴾ الرَّحِيمُ لِخَلْقِهِ	﴿٧٥٨٤﴾ الرَّحِيمُ لِلْخَاطِئِينَ
﴿٧٥٨٤﴾ الرَّحِيمُ لِلْخَاطِئِينَ	﴿٧٥٨٥﴾ رَحِيمٌ مَا أَشَدَّهُ
﴿٧٥٨٥﴾ رَحِيمٌ مَا أَشَدَّهُ	﴿٧٥٨٦﴾ رَحِيمٌ
﴿٧٥٨٦﴾ رَحِيمٌ	﴿٧٥٨٧﴾ رَحِيمٌ وَدُودٌ
﴿٧٥٨٧﴾ رَحِيمٌ وَدُودٌ	﴿٧٥٨٨﴾ رَحِيمٌ بِعِبَادِهِ
﴿٧٥٨٨﴾ رَحِيمٌ بِعِبَادِهِ	﴿٧٥٨٩﴾ رَحِيمٌ بِعِبَادِهِ
﴿٧٥٨٩﴾ رَحِيمٌ بِعِبَادِهِ	﴿٧٥٩٠﴾ رَحِيمٌ بِكُلِّ مُسْتَرْحِمٍ
﴿٧٥٩٠﴾ رَحِيمٌ بِكُلِّ مُسْتَرْحِمٍ	

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۷۵۶۹﴾ ای کسی که... به غفلت‌ورزان از یادش دلسوز و مهربان است.
- ﴿۷۵۷۰﴾ و خداوند، خدای همه چیزهاست که بر تمامی آفریدگان خود مهر می‌ورزد ولی بر مؤمنان به طور خاص مهربان و بخشایشگر است.
- ﴿۷۵۷۱﴾ معبودی جز تو نیست. مهربان به آفریده‌ی خود.
- ﴿۷۵۷۲﴾ خدای بلندمرتبه به بندگان خود مهربان است.
- ﴿۷۵۷۳﴾ ای خدا، ای مهربان نسبت به همه چیز و مهرورز و دل‌رحم به آن.
- ﴿۷۵۷۴﴾ تویی که به هر که تو را بخواند مهربانی.
- ﴿۷۵۷۵﴾ خدایا، تو بسیار مهربانی و مهربانی را دوست می‌داری.
- ﴿۷۵۷۶﴾ منزّه است خداوندی که... مهربان و آمرزنده است.
- ﴿۷۵۷۷﴾ تو مهربان و توانمندی.
- ﴿۷۵۷۸﴾ معبودی نیست جز خدای مهربان بر هر فریادخواه و گرفتار و فریادرس و پناه او.
- ﴿۷۵۷۹﴾ ای رحم‌کننده بر هر که از او درخواست رحمت کند.
- ﴿۷۵۸۰﴾ ای رحم‌کننده به هر که درخواست رحمت کند.
- ﴿۷۵۸۱﴾ او مهربان است نه مهر از روی رقت قلب.
- ﴿۷۵۸۲﴾ منزّه است مهربانی که شتاب نمی‌کند.
- ﴿۷۵۸۳﴾ معبودی جز تو نیست، مهربان بر آفریدگانش.
- ﴿۷۵۸۴﴾ تویی آن که توبه‌ی گنهکاران می‌پذیری و با خطاکاران بازگشته از خطا مهربانی.
- ﴿۷۵۸۵﴾ منزّه است مهربانی که چه سخت است.
- ﴿۷۵۸۶﴾ ای مهربان بر هر کس که در آسمان‌ها و زمین است.
- ﴿۷۵۸۷﴾ از پروردگار خود، آمرزش بطلبید و به‌سوی او بازگردید که پروردگار مهربان و دوستدار (بندگان توبه‌کار) است!
- ﴿۷۵۸۸﴾ ای آن که به بندگان گنهکار خویش مهربان است.
- ﴿۷۵۸۹﴾ ای مهربان نسبت به بندگان مؤمن خود.
- ﴿۷۵۹۰﴾ ای مهربان بر هر آن که درخواست رحمت کند.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٧٥٩١﴾ رَحِيمِي	﴿١٨٥﴾ يَا... رَحْمَانِي وَرَحِيمِي فِي دُنْيَايَ
﴿٧٥٩٢﴾ الْبَرُّ الرَّحِيمُ	﴿٢٨﴾ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ {الطور: ٢٨}
﴿٧٥٩٣﴾ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ	﴿٣٧﴾ فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ {البقرة: ٣٧}
﴿٧٥٩٤﴾ تَوَّابٌ رَحِيمٌ	﴿١٢﴾ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ {الحجرات: ١٢}
﴿٧٥٩٥﴾ رءُوفٌ رَحِيمٌ	﴿٠٠٣٠﴾ أَنْتَ رءُوفٌ رَحِيمٌ
﴿٧٥٩٦﴾ رَبُّ رَحِيمٌ	﴿٥٨﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ {يس: ٥٨}
﴿٧٥٩٧﴾ الرَّحِيمُ	﴿١٣٤٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبَّنَا الَّذِي رَحْمَتُهُ أَنْفَعُ لَنَا مِنْ أَعْمَالِنَا {١٣٤٣}
﴿٧٥٩٨﴾ رَوْفٌ رَحِيمٌ	﴿١٤٣﴾ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرؤُوفٌ رَحِيمٌ {البقرة: ١٤٣}
﴿٧٥٩٩﴾ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ	﴿٩﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ {الشعراء: ٩}
﴿٧٦٠٠﴾ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ	﴿٩﴾ وَإِنَّ يَمْسَسَّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ
﴿٧٦٠١﴾ غَفُورٌ رَحِيمٌ	﴿١٠٧﴾ الرَّحِيمُ {يونس: ١٠٧}
﴿٧٦٠٢﴾ مَنْ كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ	﴿٣٢﴾ تَزُلْ مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ {فصلت: ٣٢}
الرَّحْمَةَ قَبْلَ ابْتِدَاءِ خَلْقِهِ	﴿١٤١٩﴾ سُبْحَانَ مَنْ كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ قَبْلَ ابْتِدَاءِ خَلْقِهِ
﴿٧٦٠٣﴾ الْقَاسِمُ لِلرَّحْمَاتِ	﴿٢٦٠﴾ هُوَ الْقَاسِمُ لِلرَّحْمَاتِ {٢٦٠}
﴿٧٦٠٤﴾ مُبْتَدِئُ الرَّحْمَةِ	﴿٠٠٦٤﴾ يَا مُبْتَدِئًا بِالرَّحْمَةِ قَبْلَ أَنْ تَسْأَلَ {٠٠٦٤}
﴿٧٦٠٥﴾ مُتَرَا حِمٍ	﴿١٨٤٦﴾ إِلَهِي يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ... طُوبَى لِي أَنَا الْمَرْحُومُ أَيْ مُتَرَا حِمٍ {١٨٤٦}
﴿٧٦٠٦﴾ مُرْسِلَ الرَّحْمَةِ مِنْ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُتَسِّعَ الرَّحْمَةِ {٠٠٢٩}
مَعَادِنِهَا	﴿١٨٠٨﴾ يَا مُنْشِئَ الْبَرَكَاتِ مِنْ مَوَاضِعِهَا وَمُرْسِلَ الرَّحْمَةِ مِنْ مَعَادِنِهَا
﴿٧٦٠٨﴾ مُسْتَرْحِمٌ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُسْتَرْحِمٌ {٠٠٢٩}
﴿٧٦٠٩﴾ مُغْشَى بِرَحْمَتِهِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُغْشِيًا بِرَحْمَتِهِ {٠٠٢٩}
﴿٧٦١٠﴾ مُلْبَسٌ فَضْلَ رَحْمَتِهِ	﴿٠٠٥٩﴾ يَا مُلْبَسًا فَضْلَ رَحْمَتِهِ {٠٠٥٩}
﴿٧٦١١﴾ مَنْ ائْتَنَ بِالرَّحْمَةِ	﴿٠٠٢٨﴾ سُبْحَانَ مَنْ... ائْتَنَ بِالرَّحْمَةِ {٠٠٢٨}

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۷۵۹۱﴾ ای مهرورز و مهربان به من در دنیا.
﴿۷۵۹۲﴾ ما از پیش او را می‌خواندیم (و می‌پرستیدیم)، که اوست نیکوکار و مهربان!
﴿۷۵۹۳﴾ سپس آدم از پروردگارش کلماتی دریافت داشت (و با آن‌ها توبه کرد) و خداوند توبه او را پذیرفت چرا که خداوند توبه‌پذیر و مهربان است.
﴿۷۵۹۴﴾ تقوای الهی پیشه کنید که خداوند توبه‌پذیر و مهربان است!
﴿۷۵۹۵﴾ تو دل‌رحم و مهربانی.
﴿۷۵۹۶﴾ بر آن‌ها سلام (و درود الهی) است این سخنی است از سوی پروردگاری مهربان!
﴿۷۵۹۷﴾ منزّه است خداوند، پروردگاران که رحمتش سودمندتر از اعمال ماست.
﴿۷۵۹۸﴾ خداوند، نسبت به مردم، رحیم و مهربان است.
﴿۷۵۹۹﴾ و پروردگار تو عزیز و رحیم است!
﴿۷۶۰۰﴾ و اگر خداوند، (برای امتحان یا کیفر گناه) زبانی به تو رساند، هیچ کس جز او آن را برطرف نمی‌سازد.

﴿۷۶۰۱﴾ این‌ها وسیله‌ی پذیرایی از سوی خداوند غفور و رحیم است!
﴿۷۶۰۲﴾ منزّه است آن که رحمت را قبل از شروع آفرینش بر خود واجب کرد.
﴿۷۶۰۳﴾ تقسیم‌کننده‌ی مهر.
﴿۷۶۰۴﴾ ای آغازگر به رحمت قبل از آن که درخواست کنیم.
﴿۷۶۰۵﴾ ای صاحب آمرزش گسترده... خوشا به سعادت من، من مورد رحمت قرار گرفته‌ام. ای دلسوز.

﴿۷۶۰۶﴾ ای گسترده رحمت!
﴿۷۶۰۷﴾ ای پدیدآورنده‌ی برکت از جایگاهش، و ای فرستنده‌ی رحمت از سرچشمه‌هایش.
﴿۷۶۰۸﴾ ای آن که از او رحمت درخواست شده است.
﴿۷۶۰۹﴾ ای پوشاننده با رحمتش!
﴿۷۶۱۰﴾ ای که فضل رحمت خود را بر ما پوشاند.
﴿۷۶۱۱﴾ منزّه است خدایی که... با رحمت و مهربانی نعمت بخشیده است.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٧٤١٢﴾ مُنْزِلُ الرَّحْمَاتِ مِنْ ﴿اللَّهُمَّ يَا مُعْطِيَ الْخَيْرَاتِ مِنْ مَنَاهِلِهَا وَ مُنْزِلَ الرَّحْمَاتِ مِنْ مَعَادِنِهَا﴾ {١٦٧٦}

﴿٧٤١٣﴾ مُنْشِرُ الرَّحْمَةِ ﴿يَا مُنْشِرَ الرَّحْمَةِ مِنْ مَوَاضِعِهَا﴾ {١٨٤٠}

﴿٧٤١٤﴾ مُوسِعُ رَحْمَتِهِ ﴿هُوَ... ذُو لُطْفٍ خَفِيٍّ وَ بَطْشٍ قَوِيٍّ وَ رَحْمَةٍ مُوسِعَةٍ﴾ {١٠٩٨}

﴿٧٤١٥﴾ الْوَاسِعُ الرَّحْمَةَ ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ... الْوَاسِعُ الرَّحْمَةَ﴾ {٥٤٥}

﴿٧٤١٦﴾ وَاسِعُ الرَّحْمَةِ ﴿يَا وَاسِعَ الرَّحْمَةِ﴾ {٠٠٢٩}

﴿٧٤١٧﴾ وَاسِعٌ فِي رَحْمَتِهِ ﴿يَا وَاسِعاً فِي رَحْمَتِهِ﴾ {٠٨٣٦}

﴿٧٤١٨﴾ الْوَاسِعَةُ رَحْمَتُهُ ﴿أَنْتَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْوَاسِعَةُ رَحْمَتُهُ﴾ {٠٤٨٥}

﴿٧٤١٩﴾ الْوَاسِعُ رَحْمَتُهُ ﴿اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا لَا يَضُرُّكَ وَ آعْظِنِي مَا لَا يَنْقُصُكَ فَإِنَّكَ الْوَاسِعُ رَحْمَتُهُ﴾ {٠٦٧٤}

٢-٤-١١- رأفة: (أرأف، ذو الرأفة، رؤوف، مترأنف، مترئف، واسع الرأفة)

﴿٧٤٢٠﴾ أَرَأَفُ ﴿يَا فَاطِمَةُ لَا تَخْزَنِي وَ لَا تَبْكِي فَإِنَّ اللَّهَ أَرْحَمُ مِنِّي بِكَ وَ أَرَأَفُ عَلَيْكَ مِنِّي﴾ {٠٢٤٩}

﴿٧٤٢١﴾ أَرَأَفُ ﴿سُبْحَانَهُ مِنْ مَا جَدِ مَا أَرَأَفَهُ﴾ {٠٠٤٧}

﴿٧٤٢٢﴾ أَرَأَفُ الْأَرَأَفِينَ ﴿أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَ أَرَأَفُ الْأَرَأَفِينَ﴾ {٠٢٥٠}

﴿٧٤٢٣﴾ أَرَأَفُ الرَّاحِمِينَ ﴿يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ وَ أَرَأَفَ الرَّاحِمِينَ﴾ {٠٠٧٥}

﴿٧٤٢٤﴾ أَرَأَفُ بَعْبَادِهِ ﴿اللَّهُ أَجَلُّ وَ أَكْرَمُ وَ أَرَأَفُ بَعْبَادِهِ وَ أَرْحَمُ مِنْ أَنْ يُفْرَضَ طَاعَةَ عَبْدٍ ثُمَّ يَكُنْهُ خَيْرَ السَّمَاءِ صَبَاحاً وَ مَسَاءً﴾ {٠١٢٣}

﴿٧٤٢٥﴾ أَرَأَفُ بَعْبَادِهِ ﴿اللَّهُ أَكْرَمُ وَ أَرْحَمُ وَ أَرَأَفُ بَعْبَادِهِ مِنْ أَنْ يُفْرَضَ طَاعَةُ عَبْدٍ عَلَى الْعِبَادِ ثُمَّ يَحْجُبَ عَنْهُ خَيْرَ السَّمَاءِ صَبَاحاً وَ مَسَاءً﴾ {٠٢٥٧}

﴿٧٤٢٦﴾ أَرَأَفُ بِي مِنْ أَبِي وَ أُمِّي ﴿أَنْتَ أَرَأَفُ بِي مِنْ أَبِي وَ أُمِّي وَ لَوْ لَا رَأْفَتُكَ لَمَا عَظَفَا عَلَيَّ﴾ {٠٢٤٢}

﴿٧٤٢٧﴾ أَرَأَفُ عَلَى الْإِنَاثِ ﴿إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى عَلَى الْإِنَاثِ أَرَأَفُ مِنْهُ عَلَى الذُّكُورِ﴾ {٠٢٤٨}

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۷۶۱۲﴾ خدایا، ای عطاکننده‌ی خیرها از مسیر خود، و ای نازل‌کننده‌ی رحمت‌ها از معادن آن.

﴿۷۶۱۳﴾ ای آن که مهر و رحمت را از جایگاهش می‌پراکنی.

﴿۷۶۱۴﴾ صاحب لطفی نهان است و برخورد قهرآمیزی پر قدرت و رحمتی گسترده.

﴿۷۶۱۵﴾ معبودی جز الله نیست... گشاینده‌ی رحمت.

﴿۷۶۱۶﴾ ای گسترده رحمت!

﴿۷۶۱۷﴾ ای آن که در مهربانی‌ات گشاده‌دستی!

﴿۷۶۱۸﴾ تو خدایی هستی شکست‌ناپذیر، صاحب اراده‌ی نافذ، شایسته‌ی بزرگی، بخشنده، مهربان، دارای رحمت گسترده.

﴿۷۶۱۹﴾ خدایا، آن چه را که آسیبی به تو نمی‌رساند بیامرز و آن چه را که چیزی از تو نمی‌کاهد ارزانی دار؛ زیرا تو خدایی هستی که مهرت گسترده است.

۲-۴-۱۱- مهربانی: (مهربان‌ترین، صاحب مهر، مهربان، گسترده مهر)

﴿۷۶۲۰﴾ ای فاطمه، غم مخور و زاری مکن که خداوند به من مهربان‌تر از تو و نسبت به تو مهربان‌تر از من است.

﴿۷۶۲۱﴾ منزّه است بزرگواری که چقدر مهربان است.

﴿۷۶۲۲﴾ تو رحم‌کننده‌ترین رحم‌کنندگان، و مهربان‌ترین مهربانانی.

﴿۷۶۲۳﴾ ای بزرگوارترین بزرگواران و ای دل‌رحم‌ترین مهربانان.

﴿۷۶۲۴﴾ خداوند باشکوه‌تر و بزرگوارتر و نسبت به بندگان خود دلسوزتر و مهربان‌تر از آن است که فرمان‌برداری از یکی از بندگان را بر مردم واجب کند، ولی اخبار آسمانی را از شب و روز از او پنهان کند.

﴿۷۶۲۵﴾ خداوند بزرگوارتر و مهربان‌تر و دل‌رحم‌تر از آن است که اطاعت بنده‌ای را بر بندگان واجب کند سپس خبر آسمان را در هر صبح و شام از او پوشیده دارد.

﴿۷۶۲۶﴾ تو از پدر و مادرم به من مهربان‌تری و اگر مهربانی‌ات نبود آن‌دو به من عطف نداشتند.

﴿۷۶۲۷﴾ خداوند مبارک و بلندمرتبه نسبت به زنان مهربان‌تر از مردان است.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٧٦٢٨﴾ أَرَأْفُ مِنْ أَبِ بَنِيهِ	﴿٧٦٢٨﴾ أَرَأْفُ مِنْ أَبِ بَنِيهِ
﴿٧٦٢٩﴾ أَرَأْفُ مَنْ اسْتَرْحِمَ	﴿٧٦٢٩﴾ أَرَأْفُ مَنْ اسْتَرْحِمَ
﴿٧٦٣٠﴾ أَرَأْفُ مَنْ اسْتُغِيثَ	﴿٧٦٣٠﴾ أَرَأْفُ مَنْ اسْتُغِيثَ
﴿٧٦٣١﴾ أَرَأْفُ مِنْ أَنْ تَرُدَّ مَنْ	﴿٧٦٣١﴾ أَرَأْفُ مِنْ أَنْ تَرُدَّ مَنْ
أَمْلَكَ وَرَجَاكَ	أَمْلَكَ وَرَجَاكَ
﴿٧٦٣٢﴾ أَرَأْفُ مَنْ عَفَا	﴿٧٦٣٢﴾ أَرَأْفُ مَنْ عَفَا
﴿٧٦٣٣﴾ أَرَأْفُ مَنْ عَفَى	﴿٧٦٣٣﴾ أَرَأْفُ مَنْ عَفَى
﴿٧٦٣٤﴾ أَرَأْفُ مِنْ كُلِّ رءُوفٍ	﴿٧٦٣٤﴾ أَرَأْفُ مِنْ كُلِّ رءُوفٍ
﴿٧٦٣٥﴾ أَرَأْفُ مِنْ كُلِّ شَفِيقٍ	﴿٧٦٣٥﴾ أَرَأْفُ مِنْ كُلِّ شَفِيقٍ
﴿٧٦٣٦﴾ أَرَأْفُ مَنْ لَجَأَ إِلَيْهِ	﴿٧٦٣٦﴾ أَرَأْفُ مَنْ لَجَأَ إِلَيْهِ
اللَّاجُونَ	اللَّاجُونَ
﴿٧٦٣٧﴾ أَرَأْفُ مَنْ مَلَكَ	﴿٧٦٣٧﴾ أَرَأْفُ مَنْ مَلَكَ
﴿٧٦٣٨﴾ أَرَأْفُ وَأَخْنَى	﴿٧٦٣٨﴾ أَرَأْفُ وَأَخْنَى
﴿٧٦٣٩﴾ ذُو الرَّأْفَةِ وَالْمُسْتَعَانِ	﴿٧٦٣٩﴾ ذُو الرَّأْفَةِ وَالْمُسْتَعَانِ
﴿٧٦٤٠﴾ ذُو الرَّأْفَةِ	﴿٧٦٤٠﴾ ذُو الرَّأْفَةِ
﴿٧٦٤١﴾ ذُو الرَّأْفَةِ	﴿٧٦٤١﴾ ذُو الرَّأْفَةِ
﴿٧٦٤٢﴾ ذُو الرَّأْفَةِ الْأَرَأْفُ	﴿٧٦٤٢﴾ ذُو الرَّأْفَةِ الْأَرَأْفُ
﴿٧٦٤٣﴾ الرَّءُوفُ	﴿٧٦٤٣﴾ الرَّءُوفُ
﴿٧٦٤٤﴾ الرَّءُوفُ	﴿٧٦٤٤﴾ الرَّءُوفُ
﴿٧٦٤٥﴾ رءُوفٌ	﴿٧٦٤٥﴾ رءُوفٌ
﴿٧٦٤٦﴾ رءُوفٌ	﴿٧٦٤٦﴾ رءُوفٌ
﴿٧٦٤٧﴾ رءُوفٌ	﴿٧٦٤٧﴾ رءُوفٌ
﴿٧٦٤٨﴾ الرَّءُوفُ الْجَبَّارُ	﴿٧٦٤٨﴾ الرَّءُوفُ الْجَبَّارُ
﴿٧٦٤٩﴾ الرَّءُوفُ الرَّحِيمُ	﴿٧٦٤٩﴾ الرَّءُوفُ الرَّحِيمُ

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۷۶۲۸﴾ بنابراین وظیفه تو این است که نسبت به مولای بزرگوار خود اعتماد داشته باشی، زیرا او نسبت به بنده‌اش مهربان‌تر از پدر نسبت به فرزند است.
- ﴿۷۶۲۹﴾ تو مهربان‌ترین کسی هستی که از او رحمت توان خواست.
- ﴿۷۶۳۰﴾ ای مهربان‌ترین کسی که از او یاری خواسته شده است.
- ﴿۷۶۳۱﴾ خدای من تو شکست‌ناپذیرتر، گرامی‌تر، باشکوه‌تر و دل‌رحم‌تر از این هستی که کسی را رد کنی که به تو امیدوار شده و به تو امید بسته و در آنچه در اختیار توست طمع کرده است.
- ﴿۷۶۳۲﴾ خدایا تو... دل‌رحم‌ترین کسی هستی که عفو می‌کنی.
- ﴿۷۶۳۳﴾ خدایا، تو... دل‌رحم‌ترین کسی هستی که عفو می‌کنی.
- ﴿۷۶۳۴﴾ ای مهربان‌تر از هر مهربان.
- ﴿۷۶۳۵﴾ تو دل‌رحم‌تر از هر دلسوزی هستی.
- ﴿۷۶۳۶﴾ ای بهترین کسی که امیدواران می‌توانند به او امید داشته باشند و ای مهربان‌ترین کسی که بندگان می‌توانند به او پناه آورند.
- ﴿۷۶۳۷﴾ خدایا، تو... مهربان‌ترین مالکی.
- ﴿۷۶۳۸﴾ ای مولای من، تو گرامی‌تر و مهرورزتر و مهربان‌تر از این هستی.
- ﴿۷۶۳۹﴾ ای صاحب مهر و ای پشتیبان.
- ﴿۷۶۴۰﴾ ستایش از آن خداوند صاحب قدرت، سلطه، و مهربانی است.
- ﴿۷۶۴۱﴾ ای صاحب مهر.
- ﴿۷۶۴۲﴾ از قرآن صادقی که محمد ﷺ از طرف خدایی که مهربان‌ترین مهربانان است آورد، روی برنگردانم.
- ﴿۷۶۴۳﴾ خدایا، به درستی که تو پروردگار بسیار مهربانی.
- ﴿۷۶۴۴﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها دل‌رحم است.
- ﴿۷۶۴۵﴾ ای کسی که... به غفلت‌ورزان از یادش دلسوز و مهربان است.
- ﴿۷۶۴۶﴾ منزّه است خدای مهربانی که چه شکست‌ناپذیر است.
- ﴿۷۶۴۷﴾ ای دل‌رحم.
- ﴿۷۶۴۸﴾ مهربان و صاحب اراده‌ی نافذی.
- ﴿۷۶۴۹﴾ منزّه است خدای دل‌رحم مهربان.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٧٦٥٠﴾ الرَّؤُوفُ الْمَنَّانُ	﴿١٠٣٠﴾ إِلَى اللَّهِ الْمَلِكِ الدِّينِ الرَّؤُوفِ الْمَنَّانِ
﴿٧٦٥١﴾ الرَّؤُوفُ بَعِبَادِهِ	﴿٠٠٢٧﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الرَّؤُوفِ بَعِبَادِهِ
﴿٧٦٥٢﴾ الرَّؤُوفُ بِكُلِّ شَيْءٍ	﴿٠٥٨٩﴾ يَا اللَّهُ الرَّحْمَنَ بِكُلِّ شَيْءٍ وَ الرَّؤُوفَ بِهِ
﴿٧٦٥٣﴾ الرَّؤُوفُ بِمَنْ رَجَاهُ	﴿٠٠١٢﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ... الرَّؤُوفُ بِمَنْ رَجَاهُ لِتَفْرِيجِ هَمِّهِ
﴿٧٦٥٤﴾ الرَّؤُوفُ عِنْدَ الْمُسَاءَلَةِ	﴿٠٦٩٢﴾ حَسْبِيَ اللَّهُ الرَّؤُوفُ عِنْدَ الْمُسَاءَلَةِ فِي الْقَبْرِ
﴿٧٦٥٥﴾ رَوْفٌ غَافِرٌ	﴿٠٠٣٠﴾ أَنْتَ إِلَهِي حَلِيمٌ قَادِرٌ رَوْفٌ غَافِرٌ
﴿٧٦٥٦﴾ رَوْفٌ بِالْخَلْقِ	﴿١١٠٦﴾ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ قَائِمًا بِالْقِسْطِ عَادِلًا فِي الْحُكْمِ رَوْفًا بِالْخَلْقِ
﴿٧٦٥٧﴾ رَوْفٌ	﴿٠١٣٥﴾ يَا رَوْفًا بِأَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
﴿٧٦٥٨﴾ رَوْفٌ بَعِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ	﴿١١٠٧﴾ يَا رَوْفًا بَعِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ
﴿٧٦٥٩﴾ رَوْفٌ بَعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ	﴿١١٠٨﴾ يَا رَوْفًا بَعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ
﴿٧٦٦٠﴾ رَوْفٌ بَعِبَادِهِ الْمُذْنِبِينَ	﴿١١٠٩﴾ يَا رَوْفًا بَعِبَادِهِ الْمُذْنِبِينَ
﴿٧٦٦١﴾ رَوْفٌ بِكُلِّ عَبْدٍ اتَّقَاهُ	﴿٠٩١١﴾ يَا رَوْفًا بِكُلِّ عَبْدٍ اتَّقَاهُ
﴿٧٦٦٢﴾ رَوْفٌ بِكُلِّ مِسْكِينٍ	﴿٠٠٥٤﴾ يَا رَوْفًا بِكُلِّ مِسْكِينٍ
﴿٧٦٦٣﴾ رَوْفٌ فِي رَحْمَتِهِ	﴿١١١٠﴾ يَا رَوْفًا فِي رَحْمَتِهِ
﴿٧٦٦٤﴾ رَوْفٌ بِالْعِبَادِ	﴿٢٠٧﴾ وَمِنْ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَوْفٌ بِالْعِبَادِ {البقرة: ٢٠٧}
﴿٧٦٦٥﴾ رَوْفٌ رَحِيمٌ	﴿١٤٣﴾ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَوْفٌ رَحِيمٌ {البقرة: ١٤٣}
﴿٧٦٦٦﴾ رَوْفٌ رَحِيمٌ	﴿٠٠٣٠﴾ أَنْتَ رَوْفٌ رَحِيمٌ
﴿٧٦٦٧﴾ مُتَرَاتِفٌ	﴿١٨٤٦﴾ إِلَهِي يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ... طُوبَى لِي أَنَا الْمَرْحُومُ أَيْ مُتَرَاتِفٌ أَيْ مُتَرَاتِفٌ أَيْ مُتَعَطِّفٌ أَيْ مُتَمَلِّكٌ أَيْ مُتَجَبِّرٌ أَيْ مُسَلِّطٌ {١٨٤٦}
﴿٧٦٦٨﴾ مُتَرَتِّفٌ	﴿٠٠٧٠﴾ يَا مُتَرَتِّفٌ
﴿٧٦٦٩﴾ مَنْ وَسِعَ الْمُذْنِبِينَ رَأْفَةً	﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ وَسِعَ الْمُذْنِبِينَ رَأْفَةً وَ حِلْمًا
١١-٤-٣- تحنن: (حنان، عائدٌ بِتَحْنُنٍ رَأْفَتِكَ، مُتَحَنِّنٌ)	
﴿٧٦٧٠﴾ حَنَّانٌ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا حَنَّانُ

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۷۶۵۰﴾ به سوی فرمانروای بسیار چیره، مهربان، بسیار نعمت‌دهنده.
- ﴿۷۶۵۱﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... بر بندگان مهربان است.
- ﴿۷۶۵۲﴾ ای خدا، ای مهربان نسبت به همه چیز و مهرورز به آن.
- ﴿۷۶۵۳﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست... دل‌رحم بر کسی که برای گشایش در آنچه او را به خود مشغول کرده است، به او امید دارد.
- ﴿۷۶۵۴﴾ خدای مهربان به وقت سؤال و جواب در قبر برایم کافی است و از غیر او بی‌نیازم.
- ﴿۷۶۵۵﴾ ای معبود من، تو بردبار، توانا، دل‌رحم و آمرزنده‌ای.
- ﴿۷۶۵۶﴾ تو خداوندی هستی که جز تو پرودگاری نیست. بر دادگری قیام کرده و به عدالت حکم می‌کنی و با بندگان دل‌رحمی.
- ﴿۷۶۵۷﴾ ای دل‌رحم نسبت به اهل آسمان‌ها و زمین.
- ﴿۷۶۵۸﴾ ای دل‌رحم نسبت به بندگان مؤمن خود!
- ﴿۷۶۵۹﴾ ای دل‌رحم به بندگان شایسته‌ی خود.
- ﴿۷۶۶۰﴾ ای دل‌رحم نسبت به بندگان گنهکار خویش!
- ﴿۷۶۶۱﴾ ای دل‌رحم به هر بنده‌ای که تقوای او را پیشه کند!
- ﴿۷۶۶۲﴾ ای دل‌رحم نسبت به همه‌ی بیچارگان.
- ﴿۷۶۶۳﴾ ای دل‌رحم در بذل رحمت خویش.
- ﴿۷۶۶۴﴾ بعضی از مردم (با ایمان و فداکار، همچون علی علیه السلام) در «لیلة المبيت» به هنگام خفتن در جایگاه پیغمبر صلی الله علیه و آله)، جان خود را به خاطر خشنودی خدا می‌فروشد و خداوند نسبت به بندگان مهربان است.
- ﴿۷۶۶۵﴾ خداوند، نسبت به مردم، رحیم و مهربان است.
- ﴿۷۶۶۶﴾ تو دل‌رحم و مهربانی.
- ﴿۷۶۶۷﴾ ای صاحب آمرزش گسترده... خوشا به سعادت من، من مورد رحمت قرار گرفته‌ام. ای دلسوز! ای دل‌رحم! ای مهربان! ای صاحب‌اختیار، ای صاحب اراده‌ی نافذ، ای چیره.
- ﴿۷۶۶۸﴾ ای دل‌رحم.
- ﴿۷۶۶۹﴾ منزّه است خدایی که... عطوفت و بردباری‌اش گنهکاران را فرا گرفته است.
- ۳-۴-۱۱- مهربانی: (بسیار مهربان، بازگشت‌کننده با مهر)
- ﴿۷۶۷۰﴾ ای بسیار مهربان.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٧٦٧١﴾ حَنَّانُ	﴿١٣٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ... حَنَّانُ نُورُ؛
﴿٧٦٧٢﴾ الْحَنَّانُ	﴿٠٠٢٧﴾ أَنْتَ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ الْحَنَّانُ
﴿٧٦٧٣﴾ الْحَنَّانُ	﴿٠٩١٣﴾ الْمَنَّانُ الَّذِي مَنَّ بِطَوْلِهِ؛
﴿٧٦٧٤﴾ الْحَنَّانُ	﴿٠٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَنَّانُ الَّذِي وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا؛
﴿٧٦٧٥﴾ حَنَّانُ	﴿٠٥٨٩﴾ يَا اللَّهُ الْحَنَّانُ الَّذِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ؛
﴿٧٦٧٦﴾ الْحَنَّانُ الْمُتَكَبِّرُ	﴿٠٠٦٥﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْحَنَّانِ الْمُتَكَبِّرِ؛
﴿٧٦٧٧﴾ الْحَنَّانُ الْمُفْضِلُ	﴿٠٠٦٨﴾ أَنْتَ... الْحَنَّانُ الْمُفْضِلُ؛
﴿٧٦٧٨﴾ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ	﴿٠٠٦١﴾ يَا اللَّهُ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ؛
﴿٧٦٧٩﴾ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْحَنَّانِ الْمَنَّانِ؛
﴿٧٦٨٠﴾ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ	﴿٠٢٧١﴾ أَنْتَ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ بِالْجَزِيلِ؛
﴿٧٦٨١﴾ الْحَنَّانُ لَا تُرَامُ	﴿٠٠٥٦﴾ أَنْتَ... الْحَنَّانُ لَا تُرَامُ؛
﴿٧٦٨٢﴾ الْحَنَّانُ لَا يُرَامُ	﴿٠٠٥٨﴾ أَنْتَ... الْحَنَّانُ لَا يُرَامُ؛
﴿٧٦٨٣﴾ حَنَّانٌ قَدِيرٌ	﴿٠٥١٠﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ حَنَّانًا قَدِيرًا؛
﴿٧٦٨٤﴾ الْعَائِدُ عَلَيْهِمْ بِتَحْنُنٍ	﴿١٥٣٠﴾ أَنْتَ الْمَنَّانُ بِالْعَطِيَّاتِ عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِكَ وَالْعَائِدُ عَلَيْهِمْ
رَأْفَتِكَ	بِتَحْنُنٍ رَأْفَتِكَ؛
﴿٧٦٨٥﴾ الْمُتَحَنِّنُ الْمَأْلُوفُ	﴿٠١٤٢﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ رَبُّ الرُّؤُوفِ الْمَلِكُ الْعَطُوفُ الْمُتَحَنِّنُ
﴿٧٦٨٦﴾ الْمُتَحَنِّنُ الْمَنَّانُ	الْمَأْلُوفُ؛
﴿٧٦٨٧﴾ أَحْسَنُ الْعَطْفِ	﴿٠٢٥٠﴾ إِلَى اللَّهِ الْمَلِكِ الدِّينِ الْمُتَحَنِّنِ الْمَنَّانِ؛
﴿٧٦٨٨﴾ أَعْطَفَ	﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ رَشِيدٍ مَا أَعْطَفَهُ؛
﴿٧٦٨٩﴾ أَعْطَفُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ شَدِيدٍ مَا أَعْطَفَهُ؛
﴿٧٦٩٠﴾ أَعْطَفُ	﴿٠٢٧٣﴾ يَا أَعْطَفَ مَنْ أَطَافَ بِهِ الْمُسْتَغْفِرُونَ؛

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۷۶۷۱﴾ نیست خدایی جز تو... رحم‌کننده‌ی روشنی بخشی.
﴿۷۶۷۲﴾ تو آفریننده‌ی آسمان‌ها و زمین و پروردگار عرش بزرگی. مهربان و نعمت‌بخش.
﴿۷۶۷۳﴾ پرمهری که با نعمت فراوان خود مرا مورد لطف قرار می‌دهد.
﴿۷۶۷۴﴾ معبودی نیست جز خدای مهرورزی که مهر و رحمت و دانش او همه‌چیز را فرا گرفته است.

﴿۷۶۷۵﴾ ای خدای مهربانی که مهربانی‌اش به همه‌چیز گسترده است.
﴿۷۶۷۶﴾ منزّه است خدای مهربان و شایسته‌ی بزرگی.
﴿۷۶۷۷﴾ تویی دل‌رحم و بخشایش‌گر.
﴿۷۶۷۸﴾ ای خدا ای مهربان بخشنده.
﴿۷۶۷۹﴾ منزّه است خداوند مهربان نعمت‌دهنده.
﴿۷۶۸۰﴾ تویی مهربان و بخشنده‌ی عطا‌های بزرگ.
﴿۷۶۸۱﴾ تو مهربانی هستی که دست‌یافته نمی‌شوی.
﴿۷۶۸۲﴾ مهربانی که دست‌یافته نمی‌شود.
﴿۷۶۸۳﴾ منزّه است خداوند مهربان و توانا.
﴿۷۶۸۴﴾ تو با بخشش‌های خویش به اهل مملکت خود نعمت دادی و با رأفت مکرر خویش بر آن‌ها دلسوزی کردی.

﴿۷۶۸۵﴾ خدایا، تو پروردگار بسیار مهربان، و پادشاه مهرورز، مهربان و بردباری.
﴿۷۶۸۶﴾ به خداوند فرمانروای بسیار چیره، بسیار مهربان و نعمت‌دهنده.

۴-۱۱-۴-۱: مهربانی: (بهترین در مهربانی، مهربان‌ترین، بسیار مهربان)

﴿۷۶۸۷﴾ ای بهترین کسی که خیر از او درخواست شود و ای سریع‌ترین در بخشش و کامیابی و ای که مهربانی و فضل تو بهتر است.
﴿۷۶۸۸﴾ منزّه است بالغ و رشدیافته‌ای که او چقدر مهربان است!
﴿۷۶۸۹﴾ منزّه است سخت و محکمی که چه مهربان است.
﴿۷۶۹۰﴾ ای مهربان‌ترین کسی که مقصود آمرزش خواهانی!

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٧٦٩١﴾ أَعْطَفُ	﴿٣١٦﴾ يَا أَعْطَفَ مَنْ أَوْى إِلَيْهِ طَرِيدُ؛
﴿٧٦٩٢﴾ أَغْطَفُ مِنْ كُلِّ مُتَعَطِّفٍ	﴿٢٨٣﴾ يَا أَعْطَفَ مِنْ كُلِّ مُتَعَطِّفٍ؛
﴿٧٦٩٣﴾ أَغْطَفُ مِنْ كُلِّ مُعْطِفٍ	﴿٢٠٢٩﴾ يَا أَعْطَفَ مِنْ كُلِّ مُعْطِفٍ؛
﴿٧٦٩٤﴾ عَاطِفُ	﴿٢٠٢٩﴾ يَا عَاطِفُ؛
﴿٧٦٩٥﴾ عَاطِفُ بَرَزَقِهِ	﴿٩٠٣﴾ عَظِيمُ الْآلَاءِ دَائِمُ النِّعَمَاءِ قَاهِرُ الْآغْدَاءِ عَاطِفُ بَرَزَقِهِ؛
﴿٧٦٩٦﴾ العاطف على خلقه	﴿١٥٤٢﴾ الرَّحْمَنُ الْعَاطِفُ عَلَى خَلْقِهِ بِالرِّزْقِ؛
﴿٧٦٩٧﴾ عَطَّافٍ	﴿٨٥٨﴾ أَنْتَ... عَفُوٌّ عَطَّافٍ؛
﴿٧٦٩٨﴾ عَطُوفٍ	﴿٢٠٣٩﴾ يَا عَطُوفُ؛
﴿٧٦٩٩﴾ الْعَطُوفُ الْمُتَحَنِّنُ	﴿اللَّهُمَّ إِنَّكَ رَبُّ الرَّؤُوفِ الْمَلِكُ الْعَطُوفُ الْمُتَحَنِّنُ
الْمَأْلُوفُ	الْمَأْلُوفُ؛ {٠١٤٢}
﴿٧٧٠٠﴾ عَطُوفٌ بِجَذْبِ	﴿٨٢٤﴾ يَا مَنْ هُوَ عَلَى الْمُقْبِلِينَ عَلَيْهِ مُقْبِلٌ وَبِالْعَاطِفِ عَلَيْهِمْ عَائِدٌ مُفْضِلٌ وَبِالْغَافِلِينَ عَنْ ذِكْرِهِ رَحِيمٌ رَّؤُوفٌ وَبِجَذْبِهِمْ إِلَى بَابِهِ وَدُودُ عَطُوفٍ؛
﴿٧٧٠١﴾ الْمُتَعَطِّفُ بِالْوَقَارِ	﴿١٢٦١﴾ سُبْحَانَ الَّذِي تَعَطَّفَ بِالْعِزِّ وَالْوَقَارِ؛
﴿٧٧٠٢﴾ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْعِزِّ	﴿١٢٩﴾ سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْعِزِّ وَنَالَ بِهِ؛
﴿٧٧٠٣﴾ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ	﴿٢٧٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَتَكَرَّمَ بِهِ؛
﴿٧٧٠٤﴾ مُتَعَطِّفٍ	﴿٢٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مُتَعَطِّفٍ مَا أَغْدَلَهُ؛
﴿٧٧٠٥﴾ الْمُتَعَطِّفُ بِالْحِلْمِ	﴿١٣٧٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْحِلْمِ وَتَكَرَّمَ بِهِ؛
﴿٧٧٠٦﴾ مُتَعَطِّفٍ	﴿١٣٥﴾ يَا مَنْ هُوَ مُتَعَطِّفٌ عَلَى أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛
﴿٧٧٠٧﴾ مُعْطِفٍ	﴿٢٠٤٦﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مُعْطِفٍ مَا أَغْدَلَهُ؛
٥-١١- حَفَايَة: (حَفَى)	
﴿٧٧٠٨﴾ الْحَفَىُّ	﴿٢٠٠٤﴾ إِنَّهُ... الْحَفَىُّ؛
﴿٧٧٠٩﴾ حَفَىُّ	﴿٢٠٣٩﴾ يَا حَفَىُّ؛
﴿٧٧١٠﴾ الْحَفَىُّ بِي	﴿٢٨١﴾ كَيْفَ أَخِيبُ وَأَنْتَ الْحَفَىُّ بِي؛

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۷۶۹۱﴾ ای مهربان‌ترین کسی که رانده‌شده به او پناه می‌آورد.
﴿۷۶۹۲﴾ ای مهربان‌تر از هر مهربان!
﴿۷۶۹۳﴾ ای مهربان‌تر از هر مهربان!
﴿۷۶۹۴﴾ ای مهربان!
﴿۷۶۹۵﴾ نعمت‌های خدا بزرگ است و جاودان؛ چیره بر دشمنان است و اهل توجه در روزی‌دادن.

﴿۷۶۹۶﴾ «رحمان»، همان کسی است که با روزی‌دادن به بندگان توجه می‌کند.
﴿۷۶۹۷﴾ تویی... بخشنده و مهربان.
﴿۷۶۹۸﴾ ای مهرورز.
﴿۷۶۹۹﴾ خدایا، تو پروردگار بسیار مهربان، و پادشاه مهرورز، مهربان و بردباری.
﴿۷۷۰۰﴾ ای کسی که بر روی‌آوردگان بر خویش روی آورد و با مهرورزی بر ایشان روی‌آور و بخشنده است، و به غفلت‌ورزان از یادش دلسوز و مهربان است، و برای جلب آنان به درگاهش مهرورز و دل‌رحم است.

﴿۷۷۰۱﴾ منزّه است خدایی که با شکست‌ناپذیری و آرامش توجه می‌کند.
﴿۷۷۰۲﴾ منزّه است خدایی که جامه‌ی شکست‌ناپذیری بر تن کرده و بر آن توفیق یافت.
﴿۷۷۰۳﴾ منزّه است خداوندی که بزرگی را لباس خود قرار داد، و با آن بزرگواری خود را نمایاند.

﴿۷۷۰۴﴾ منزّه است مهربانی که چه عادل است.
﴿۷۷۰۵﴾ منزّه است خدایی که با بردباری مهربانی کرد و با آن بزرگواری خود را نمایاند.
﴿۷۷۰۶﴾ ای آن که عطف و مهربان برای اهل آسمان‌ها و زمین است.
﴿۷۷۰۷﴾ منزّه است مهربانی که او چه بسیار عادل است!

۵-۴-۱۱- مهربان

﴿۷۷۰۸﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها حقیّ به معنای مهربان است.

﴿۷۷۰۹﴾ ای پر مهر.
﴿۷۷۱۰﴾ چگونه ناامید گردم، درحالی که نسبت به من سخت مهربانی؟

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

- ﴿٧٧١﴾ حَقِيُّ بَارُ ﴿٧٧١﴾ فَاجْذُكَ فِي الْمَوَاطِنِ كُلِّهَا إِلَى جَارٍ حَاضِرٍ حَقِيًّا بَارًا؛ {٠٠١٧}
- ٤-١١-حب: (أحب، أشرف محبوب، حبيب، مُتَحَبِّب، مُحِب، مُحَبَّب، محبوب)
- ﴿٧٧٢﴾ الْأَحَبُّ ﴿٧٧٢﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الطَّاهِرِ الطَّيِّبِ الْمُبَارَكِ
الْأَحَبِّ؛ {٠١٣٨}
- ﴿٧٧٣﴾ الْأَحَبُّ إِلَيْكَ ﴿٧٧٣﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الطَّاهِرِ الطَّيِّبِ الْمُبَارَكِ الْأَحَبِّ
إِلَيْكَ الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ أَجَبْتُ؛ {٠١٣٨}
- ﴿٧٧٤﴾ أَحَبُّ مِنْ كُلِّ حَبِيبٍ ﴿٧٧٤﴾ يَا أَحَبَّ مِنْ كُلِّ حَبِيبٍ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٧٧٥﴾ الْحَبِيبُ ﴿٧٧٥﴾ إِنَّكَ تَقْدُمُ عَلَى الْعَزِيزِ الْكَرِيمِ الْحَبِيبِ؛ {٠٨٦٨}
- ﴿٧٧٦﴾ حَبِيبُ ﴿٧٧٦﴾ يَا حَبِيبٍ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٧٧٧﴾ حَبِيبُ الْأَتْقِيَاءِ ﴿٧٧٧﴾ يَا حَبِيبَ الْأَتْقِيَاءِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٧٧٨﴾ حَبِيبُ الْبَاكِينَ ﴿٧٧٨﴾ يَا حَبِيبَ الْبَاكِينَ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٧٧٩﴾ حَبِيبُ الْبَكَاءِ ﴿٧٧٩﴾ يَا حَبِيبَ الْبَكَاءِ؛ {٠٨٦٧}
- ﴿٧٧٠﴾ حَبِيبُ النَّائِبِينَ ﴿٧٧٠﴾ يَا حَبِيبَ النَّائِبِينَ؛ {٠٠٥٤}
- ﴿٧٧١﴾ حَبِيبُ التَّوَابِينَ ﴿٧٧١﴾ يَا حَبِيبَ التَّوَابِينَ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٧٧٢﴾ حَبِيبُ الْمَسَاكِينِ ﴿٧٧٢﴾ يَا حَبِيبَ الْمَسَاكِينِ؛ {٠٠٧٦}
- ﴿٧٧٣﴾ حَبِيبُ قُلُوبِ الصَّادِقِينَ ﴿٧٧٣﴾ يَا حَبِيبَ قُلُوبِ الصَّادِقِينَ؛ {٠٠٤١}
- ﴿٧٧٤﴾ حَبِيبُ مَنْ أَحَبَّهُ ﴿٧٧٤﴾ يَا دَاوُدُ أُنَبِّئُ أَهْلَ أَرْضِي أَنِّي حَبِيبُ مَنْ أَحَبَّنِي؛ {٢٢٤٧}
- ﴿٧٧٥﴾ حَبِيبُ مَنْ تَحَبَّبَ إِلَيْهِ ﴿٧٧٥﴾ يَا حَبِيبَ مَنْ تَحَبَّبَ إِلَيْهِ؛ {٠١٣٣}
- ﴿٧٧٦﴾ حَبِيبُ مَنْ لَا حَبِيبَ لَهُ ﴿٧٧٦﴾ يَا حَبِيبَ مَنْ لَا حَبِيبَ لَهُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٧٧٧﴾ حَبِيبُنَا ﴿٧٧٧﴾ يَا حَبِيبَنَا؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٧٧٨﴾ خَيْرُ حَبِيبٍ ﴿٧٧٨﴾ يَا خَيْرَ حَبِيبٍ؛ {٠٠٧٦}
- ﴿٧٧٩﴾ نِعْمَ الْحَبِيبُ ﴿٧٧٩﴾ يَا نِعْمَ الْحَبِيبُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٧٨٠﴾ مُتَحَبِّبٌ ﴿٧٨٠﴾ يَا مُتَحَبِّبٌ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٧٨١﴾ مُحِبُّ التَّسْبِيحِ ﴿٧٨١﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ كُلَّمَا سَبَّحَ اللَّهُ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُسَبَّحَ؛ {١٣٥٦}
- ﴿٧٨٢﴾ مُحِبُّ التَّوَابِينَ ﴿٧٨٢﴾ يَا مُحِبَّ التَّوَابِينَ؛ {٠٥٦٧}

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۷۷۱﴾ تو را همسایه‌ای حاضر نیکوکار نیک‌رفتار در حقّ خود می‌یابم.
﴿۴-۱۱-۶﴾ محبت: (دوست‌داشتنی‌ترین، برترین دوست‌داشتنی، دوستدار، دوست داشته‌شده)

﴿۷۷۲﴾ خدایا! همانا از تو درخواست می‌کنم به نام تو که پاک و نیکو و با برکت است و دوست‌داشتنی‌ترین نام‌هاست.
﴿۷۷۳﴾ خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نام تو که پاک و نیکوی و با برکت است و دوست‌ترین نام‌هاست به‌سوی تو آنچنان نامی که هر گاه خوانده شوی تو به آن نام اجابت می‌کنی.

﴿۷۷۴﴾ ای دوست‌داشتنی‌تر از هر دوست‌داشتنی.
﴿۷۷۵﴾ تو بر خدای شکست‌ناپذیر و بزرگوار و مهربان وارد خواهی شد.
﴿۷۷۶﴾ ای دوست.
﴿۷۷۷﴾ ای دوست پروا‌پیشگان.
﴿۷۷۸﴾ ای دوست گریه‌کنندگان.
﴿۷۷۹﴾ ای دوست بسیار گریه‌کنندگان!
﴿۷۷۲۰﴾ ای دوست توبه‌کنندگان.
﴿۷۷۲۱﴾ ای دوست توبه‌کاران.
﴿۷۷۲۲﴾ ای دوست زمین‌گیران.
﴿۷۷۲۳﴾ ای دوست دل‌های راستگویان!
﴿۷۷۲۴﴾ ای داود! به مردم روی زمین ابلاغ کن که من دوست کسی هستم که مرا دوست بدارد.
﴿۷۷۲۵﴾ ای دوست هر که به او عشق ورزد.
﴿۷۷۲۶﴾ ای دوست آن‌که دوستی ندارد.
﴿۷۷۲۷﴾ ای دوست ما.
﴿۷۷۲۸﴾ ای بهترین دوست.
﴿۷۷۲۹﴾ ای بهترین محبوب.
﴿۷۷۳۰﴾ ای ایجادکننده‌ی محبت.
﴿۷۷۳۱﴾ منزّه است خداوند هرگاه چیزی خدا را تنزیه کند و چنانچه خدا دوست دارد که او را تنزیه کنند.
﴿۷۷۳۲﴾ ای دوستدار توبه‌کنندگان!

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٧٧٣٣﴾ مُحِبُّ	⊗ يَا مُحِبُّ؛ {٠٠٢٩}
﴿٧٧٣٤﴾ خَيْرُ الْمُحِبِّينَ	⊗ يَا خَيْرَ الْمُحِبِّينَ؛ {٠٠٣٩}
﴿٧٧٣٥﴾ خَيْرُ مُحْبُوبٍ	⊗ يَا خَيْرَ حَبِيبٍ وَ مُحْبُوبٍ؛ {٠٠٧٦}
﴿٧٧٣٦﴾ مُحْبُوبٌ	⊗ يَا مُحْبُوبَ مَنْ أَحَبَّهُ؛ {١٠٢٢}
﴿٧٧٣٧﴾ الْمُحْبُوبُ إِلَيَّ	⊗ أَنْتَ الْمُحْبُوبُ إِلَيَّ؛ {١٧٥٢}
﴿٧٧٣٨﴾ أَشْرَفُ مُحْبُوبٍ عِلْمٍ	⊗ يَا أَشْرَفَ مُحْبُوبٍ عِلْمٍ؛ {٠٠٣٩}

٧-٤-١١- وِدٌّ: (مُتَوَدِّدٌ، وَادٌّ، وَدُودٌ)

﴿٧٧٣٩﴾ مُتَوَدِّدٌ بِإِحْسَانِهِ	⊗ يَا مُتَوَدِّدًا بِإِحْسَانِهِ؛ {٠٠٢٩}
﴿٧٧٤٠﴾ وَادٌّ	⊗ يَا وَادٌّ؛ {٠٠٢٩}
﴿٧٧٤١﴾ رَحِيمٌ وَدُودٌ	⊗ وَ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ؛ {هود: ٩٠}
﴿٧٧٤٢﴾ الْغُفُورُ الْوَدُودُ	⊗ وَهُوَ الْغُفُورُ الْوَدُودُ؛ {البروج: ١٤}
﴿٧٧٤٣﴾ وَدُودٌ	⊗ يَا وَدُودٌ؛ {٠٠٣٩}
﴿٧٧٤٤﴾ الْوَدُودُ	⊗ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى تِسْعَةَ وَ تِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا إِنَّهُ... الْوَدُودُ؛ {٠٠٠٤}
﴿٧٧٤٥﴾ الْوَدُودُ	⊗ سُبْحَانَ الرَّبِّ الْوَدُودِ؛ {٠٠٢٧}
﴿٧٧٤٦﴾ الْوَدُودُ الْمُتَوَحِّدُ	⊗ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْوَدُودِ الْمُتَوَحِّدِ؛ {٠١٣٥}
﴿٧٧٤٧﴾ وَدُودٌ عَطُوفٌ بِجَذْبِ الْعَافِلِينَ إِلَى بَابِهِ	⊗ يَا مَنْ هُوَ عَلَى الْمُقْبِلِينَ عَلَيْهِ مُقْبِلٌ وَ بِالْعَاطِفِ عَلَيْهِمْ عَائِدٌ مُفْضِلٌ وَ بِالْعَافِلِينَ عَنْ ذِكْرِهِ رَحِيمٌ رَءُوفٌ وَ بِجَذْبِهِمْ إِلَى بَابِهِ وَدُودٌ عَطُوفٌ؛ {٠٨٢٤}

٨-٤-١١- أَلْفَةٌ: (مَأْلُوفٌ، مُؤَلَّفٌ)

﴿٧٧٤٨﴾ مَأْلُوفٌ	⊗ يَا مَأْلُوفٌ؛ {٠٠٢٩}
﴿٧٧٤٩﴾ الْمَأْلُوفُ	⊗ اللَّهُمَّ إِنَّكَ رَبُّ الرَّءُوفِ الْمَلِكِ الْعَطُوفِ الْمُتَحَنِّنِ الْمَأْلُوفِ؛ {٠١٤٢}
﴿٧٧٥٠﴾ مُؤَلَّفٌ بَيْنَ الْأَحْبَاءِ	⊗ يَا مُؤَلَّفًا بَيْنَ الْأَحْبَاءِ؛ {٠٧٧٨}
﴿٧٧٥١﴾ مُؤَلَّفٌ بَيْنَ الْأَحِبَّةِ	⊗ يَا مُؤَلَّفًا بَيْنَ الْأَحِبَّةِ؛ {٠٧٨١}

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۷۷۳۳﴾ ای محبوب‌کننده!

﴿۷۷۳۴﴾ ای بهترین دلبران.

﴿۷۷۳۵﴾ ای بهترین دوست و بهترین دوستی‌پذیر.

﴿۷۷۳۶﴾ ای محبوب دوستدارش.

﴿۷۷۳۷﴾ تو محبوب منی.

﴿۷۷۳۸﴾ ای شریف‌ترین دوست‌داشتنی که شناخته شده است.

۷-۴-۱۱ دوستی: (اظهارکننده‌ی دوستی، بسیار مهربان)

﴿۷۷۳۹﴾ ای اظهارکننده‌ی دوستی با احسان خویش!

﴿۷۷۴۰﴾ ای دوستدار!

﴿۷۷۴۱﴾ از پروردگار خود، آمرزش بطلبید و به‌سوی او بازگردید که پروردگارم مهربان و

دوستدار (بندگان توبه‌کار) است!

﴿۷۷۴۲﴾ و او آمرزنده و دوستدار (مؤمنان) است،

﴿۷۷۴۳﴾ ای دوستدار.

﴿۷۷۴۴﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از

آن نام‌ها مهربان و صاحب مودّت است.

﴿۷۷۴۵﴾ منزّه است پروردگار بسیار مهربان.

﴿۷۷۴۶﴾ تو را به نامت که مهربان و یگانه است می‌خوانم.

﴿۷۷۴۷﴾ ای کسی که بر روی آورندگان بر خویش روی آورد و با مهرورزی بر ایشان روی آور و

بخشنده است، و به غفلت‌ورزان از یادش دلسوز و مهربان است، و برای جلب آنان به درگاهش

مهرورز و دل‌رحم است.

۸-۴-۱۱ همدم، برقرارکننده‌ی الفت

﴿۷۷۴۸﴾ ای همدم.

﴿۷۷۴۹﴾ خدایا، تو پروردگار بسیار مهربان، و پادشاه مهرورز، مهربان و بردباری.

﴿۷۷۵۰﴾ ای خدایی که بین دوستان الفت برقرار می‌کنی!

﴿۷۷۵۱﴾ ای خدایی که بین دوستان الفت برقرار می‌کنی!

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

٩-٤-١١- رفيق: (رفيق)

- ﴿٧٧٥٢﴾ رَفِيقُ ❁ يَا رَفِيقُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٧٧٥٣﴾ رَفِيقُ مَنْ لَا رَفِيقَ لَهُ ❁ يَا رَفِيقَ مَنْ لَا رَفِيقَ لَهُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٧٧٥٤﴾ رَفِيقُ يُحِبُّ الرِّفْقَ ❁ إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرِّفْقَ وَمِنْ رَفْقِهِ بِكُمْ تَسْلِيلُ أَضْغَانِكُمْ
وَمُضَادَّةُ قُلُوبِكُمْ؛ {١٢٣٦}
- ﴿٧٧٥٥﴾ رَفِيقٌ يُحِبُّ كُلَّ رَفِيقٍ ❁ إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُعْطِي الثَّوَابَ وَيُحِبُّ كُلَّ رَفِيقٍ؛ {١٢٣٧}
- ﴿٧٧٥٦﴾ رَفِيقُ ❁ يَا رَفِيقًا بِأَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠١٣٥}
- ١٠-٤-١١- خَلَّة: (خليل)

- ﴿٧٧٥٧﴾ الْخَلِيلُ ❁ أَنْتَ الْخَلِيلُ؛ {٠٩٩١}
- ﴿٧٧٥٨﴾ خَلِيلُ إِبْرَاهِيمَ ❁ يَا خَلِيلَ إِبْرَاهِيمَ؛ {٠٣٨٤}
- ١١-٤-١١- لَيْنَة: (لَيْن)
- ﴿٧٧٥٩﴾ لَيْنٌ فِي تَجَبُّرِهِ ❁ يَا لَيْنًا فِي تَجَبُّرِهِ؛ {٠٠٢٩}
- ١٢-٤-١١- حَيَاء: (حَيِي)
- ﴿٧٧٦٠﴾ حَيِيٌّ كَرِيمٌ ❁ إِنَّ اللَّهَ حَيِيٌّ كَرِيمٌ يَسْتَحْيِي مِنْ عَبْدِهِ إِذَا أَتَى عَلَيْهِ أَنْ
يُعَاجِلَهُ بِالْعُقُوبَةِ لِمَذْحِهِ لَهُ؛ {٠٩٣٠}

١٣-٤-١١- تَبَجَّل: (مُبَجَّل)

- ﴿٧٧٦١﴾ مُبَجَّلٌ ❁ يَا مُبَجَّلٌ؛ {٠٠٢٩}
- ٥-١١- إِرْزَاق، إِعَاشَة، قَسْمُ الرِّزْقِ، تَرْخِيسٌ، إِخْصَابٌ، رَيْشٌ، تَغْذِيَة، إِطْعَامٌ، بَثُّ الْقُوَّةِ،
إِشْبَاعٌ، إِرْوَاءٌ، إِسْقَاءٌ، إِنْزَالُ الْغَيْثِ، إِنْزَالُ الْمَطَرِ، إِصْبَابُ الْمَاءِ، تَعْذِيبُ الْمَاءِ
- ١-٥-١١- إِرْزَاق: (أَرْزَقَ، أَنْعَمَ الرَّازِقِينَ، أَوْسَعَ الرَّازِقِينَ، بَاسِطُ الرِّزْقِ، رَازِقٌ، رَزَاقٌ، مُدِرٌّ
الْأَرْزَاقَ، مُسْتَرْزَقٌ، وَاسِعُ الرِّزْقِ)

- ﴿٧٧٦٢﴾ أَرْزَقَ ❁ سُبْحَانَهُ مِنْ خَالِقٍ مَا أَرْزَقَهُ؛ {٠٠٤٨}
- ﴿٧٧٦٣﴾ أَرْزَقَ ❁ سُبْحَانَهُ مِنْ شَرِيفٍ مَا أَرْزَقَهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٧٧٦٤﴾ أَرْزَقَ مِنْ كُلِّ رَازِقٍ ❁ يَا أَرْزَقَ مِنْ كُلِّ رَازِقٍ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٧٧٦٥﴾ بَاسِطُ الرِّزْقِ ❁ هُوَ... بَاسِطُ الرِّزْقِ؛ {٠٦٠٧}

«نام‌های مهر و رحمت»

۹-۴-۱۱- رفیق و همراه

﴿۷۷۵۲﴾ ای همراه.

﴿۷۷۵۳﴾ ای همراه بی‌همرهان.

﴿۷۷۵۴﴾ خداوند بلندمرتبه مدارا می‌کند و مدارا کردن را دوست دارد و نشانه مدارای او

بیرون کردن کینه‌ها و دشمنی‌ها از قلب شماس.

﴿۷۷۵۵﴾ خداوند مداراکننده است، ثواب می‌دهد، هر نرم‌خویی را دوست دارد.

﴿۷۷۵۶﴾ ای همراه و رفیق برای اهل آسمان‌ها و زمین.

۱۰-۴-۱۱- دوست

﴿۷۷۵۷﴾ تو دوست هستی.

﴿۷۷۵۸﴾ ای دوست ابراهیم.

۱۱-۴-۱۱- نرم و مهربان

﴿۷۷۵۹﴾ ای نرم [و مهربان] در غلبه و بزرگی‌اش!

۱۲-۴-۱۱- باحیا

﴿۷۷۶۰﴾ خداوند بلندمرتبه باحیا و بزرگوار است و چون بنده‌اش او را ستایش کند از بنده‌اش

حیا می‌کند که او را عقوبت کند.

۱۳-۴-۱۱- بزرگ‌دارنده

﴿۷۷۶۱﴾ ای بزرگ‌دارنده!

۵-۱۱- روزی‌دادن و تقسیم روزی، ارزان کردن، سرسبز کردن، فراوانی نعمت،

غذادادن، سیر کردن، سیراب کردن، فرستادن باران، گوارا کردن آب

۱-۵-۱۱- روزی‌دادن: (روزی‌دهنده‌ترین، بخشنده‌ترین و گشاده‌دست‌ترین

روزی‌دهنده، بسیار روزی‌دهنده، پیوسته ارسال‌کننده‌ی روزی، آن‌که از او روزی خواهند،

گسترده روزی)

﴿۷۷۶۲﴾ منزّه است آفریننده‌ای که او چقدر روزی‌دهنده است!

﴿۷۷۶۳﴾ منزّه است شریفی که چه‌بسیار روزی‌دهنده است!

﴿۷۷۶۴﴾ ای روزی‌دهنده‌تر از هر روزی‌دهنده!

﴿۷۷۶۵﴾ او گسترنده‌ی روزی است.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٧٧٦٦﴾	بَاسِطُ الرِّزْقِ بِعِلْمِهِ	﴿١٢٩٩﴾	سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي... يَبْسُطُ الرِّزْقَ بِعِلْمِهِ؛
﴿٧٧٦٧﴾	خَيْرُ الرَّازِقِينَ	﴿٠٠٤٧﴾	سُبْحَانَهُ مِنْ رَازِقٍ مَا أَقْبَضَهُ؛
﴿٧٧٦٨﴾	رَازِقُ	﴿٠٠٤٨﴾	سُبْحَانَهُ مِنْ رَازِقٍ مَا أَفْهَرَهُ؛
﴿٧٧٦٩﴾	رَازِقُ	﴿١٢٨١﴾	سُبْحَانَ الرَّازِقِ؛
﴿٧٧٧٠﴾	الرَّازِقُ	﴿٠٥٤٣﴾	أَنْتَ الرَّازِقُ وَأَنَا الْمَرْزُوقُ؛
﴿٧٧٧١﴾	الرَّازِقُ	﴿٠٩٧٨﴾	أَنْتَ الرَّازِقُ وَنَحْنُ الْمَرْزُوقُونَ؛
﴿٧٧٧٢﴾	الرَّازِقُ	﴿٠٠٣٦﴾	حَسْبِيَ الرَّازِقُ مِنَ الْمَرْزُوقِينَ؛
﴿٧٧٧٣﴾	الرَّازِقُ	﴿٠٠٣٩﴾	يَا رَازِقُ؛
﴿٧٧٧٤﴾	رَازِقُ	﴿٠٠٧٧﴾	الرَّازِقُ أَبْسَطُ يَدًا مِنَ الْمَرْزُوقِينَ؛
﴿٧٧٧٥﴾	الرَّازِقُ	﴿٠٩٠٣﴾	سُبْحَانَ اللَّهِ... رَازِقِ الْأَرْزَاقِ؛
﴿٧٧٧٦﴾	رَازِقُ الْأَرْزَاقِ	﴿٠٠٣٩﴾	يَا رَازِقَ الْأَنَامِ؛
﴿٧٧٧٧﴾	رَازِقُ الْأَنَامِ	﴿٠٠٢٨﴾	الْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّازِقِ الْبَارِي؛
﴿٧٧٧٨﴾	الرَّازِقُ الْبَارِي	﴿١١٢٠﴾	يَا رَازِقَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ؛
﴿٧٧٧٩﴾	رَازِقُ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ	﴿٠٠٣٩﴾	يَا رَازِقَ الْبَرَايَا؛
﴿٧٧٨٠﴾	رَازِقُ الْبَرَايَا	﴿٠٠٧٥﴾	فَأَيَّقَنْتِ الْبَرَايَا أَنَّكَ مُدَبِّرُهَا وَخَالِقُهَا وَأَدْعَنْتِ أَنَّكَ مُقَدِّرُهَا وَرَازِقُهَا؛
﴿٧٧٨١﴾	رَازِقُ الْبَرَايَا	﴿٠٠٣٩﴾	يَا رَازِقَ الْبَشَرِ؛
﴿٧٧٨٢﴾	رَازِقُ الْبَشَرِ	﴿٠٣٦٣﴾	هُوَ... رَازِقُ الْبِهَائِمِ؛
﴿٧٧٨٣﴾	رَازِقُ الْبِهَائِمِ	﴿٠٣٥٨﴾	أَنْتَ الْمُعْطِي الرَّازِقُ الْحَنَّانُ؛
﴿٧٧٨٤﴾	الرَّازِقُ الْحَنَّانُ	﴿٠١٣٥﴾	لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الرَّازِقُ الْخَالِقُ؛
﴿٧٧٨٥﴾	الرَّازِقُ الْخَالِقُ	﴿٠٥٧٥﴾	يَا رَازِقَ الْخَلَائِقِ عَلَى كُلِّ حَالٍ؛
﴿٧٧٨٦﴾	رَازِقُ الْخَلَائِقِ	﴿٠٠٢٧﴾	لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَوَّلُ قَبْلَ خَلْقِكَ وَالْآخِرُ بَعْدَهُمْ وَالظَّاهِرُ فَوْقَهُمْ وَرَازِقُهُمْ؛
﴿٧٧٨٧﴾	رَازِقُ الْخَلْقِ		

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۷۷۶۶﴾ منزّه است خدایی که... روزی را به دانش خود می‌گستراند.
- ﴿۷۷۶۷﴾ عیسی بن مریم عرض کرد: «خداوندا! پروردگارا! از آسمان مائده‌ای بر ما بفرست! تا برای اول و آخر ما، عیدی باشد، و نشانه‌ای از تو و به ما روزی ده! تو بهترین روزی دهنده‌گانی!»
- ﴿۷۷۶۸﴾ منزّه است روزی‌دهنده‌ای که چه تنگ‌گیرنده است.
- ﴿۷۷۶۹﴾ منزّه است روزی‌دهنده‌ای که چقدر چیره است!
- ﴿۷۷۷۰﴾ منزّه است خدای روزی‌رسان.
- ﴿۷۷۷۱﴾ تو روزی‌دهنده و من روزی‌گیرنده هستم.
- ﴿۷۷۷۲﴾ تو روزی‌دهنده و ما روزی‌گیرندگان هستیم.
- ﴿۷۷۷۳﴾ روزی‌دهنده مرا از می‌کند روزی‌خورندگان بی‌نیاز می‌کند.
- ﴿۷۷۷۴﴾ ای روزی‌دهنده.
- ﴿۷۷۷۵﴾ روزی‌دهنده از روزی‌خوران بخشنده‌تر است.
- ﴿۷۷۷۶﴾ منزّه است خدای... روزی‌دهنده‌ی روزی‌ها.
- ﴿۷۷۷۷﴾ ای روزی‌دهنده‌ی آفریدگان!
- ﴿۷۷۷۸﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که روزی‌رسان است آفریننده.
- ﴿۷۷۷۹﴾ ای روزی‌دهنده‌ی بینوای فقیر!
- ﴿۷۷۸۰﴾ ای روزی‌رسان آفریده‌ها.
- ﴿۷۷۸۱﴾ مردم یقین کردند که تو تدبیرگر آن‌هایی. اذعان کردند که تو اندازه‌ی روزی‌شان را تعیین می‌کنی.
- ﴿۷۷۸۲﴾ ای روزی‌دهنده‌ی آدمیان.
- ﴿۷۷۸۳﴾ روزی‌دهنده به چهارپایان است.
- ﴿۷۷۸۴﴾ تو بخشنده و روزی‌دهنده و مهربانی.
- ﴿۷۷۸۵﴾ معبودی جز تو نیست، روزی‌دهنده و آفریننده.
- ﴿۷۷۸۶﴾ ای خدایی که همه‌ی آفریدگان را در هر حالتی روزی می‌دهی.
- ﴿۷۷۸۷﴾ معبودی جز تو نیست، ای که پیش از آفریدگان خود بوده‌ای و پس از آنان نیز خواهی بود و از فراز ایشان ظهور و بروز داری و رساننده‌ی روزی آنان.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٧٧٨٨﴾ رَازِقُ الْخَلْقِ	﴿١١٢٣﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ الْخَلْقِ وَ رَازِقُهُمْ؛
﴿٧٧٨٩﴾ رَازِقُ الْخَيْرِ	﴿١٠٥٥﴾ أَنْتَ الْمَرْجُوُّ وَ رَازِقُ الْخَيْرِ؛
﴿٧٧٩٠﴾ الرَّازِقُ	﴿١٣٤٢﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبَّنَا الَّذِي رَزَقَهُ أَوْسَعُ لَنَا مِنْ كَسْبِنَا؛
﴿٧٧٩١﴾ رَازِقُ الطُّفْلِ الصَّغِيرِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا رَازِقَ الطُّفْلِ الصَّغِيرِ؛
﴿٧٧٩٢﴾ رَازِقُ الْعَاصِي	﴿٠٨٠١﴾ يَا... رَازِقَ الْعَاصِي؛
﴿٧٧٩٣﴾ رَازِقُ الْعَافِيَةِ	﴿٠٩٥٨﴾ يَا... رَازِقَ الْعَافِيَةِ؛
﴿٧٧٩٤﴾ رَازِقُ الْعِبَادِ	﴿٠٠٢٨﴾ أَنْتَ قَاسِمُ الْمَعَاشِ قَاضِي الْأَجَالِ رَازِقُ الْعِبَادِ؛
﴿٧٧٩٥﴾ رَازِقُ الْعِبَادِ	﴿١١٢١﴾ أَنْتَ... رَازِقُ الْعِبَادِ بَغَيْرِ حِسَابٍ؛
﴿٧٧٩٦﴾ رَازِقُ الْعَدِيمِ	﴿٠٧١١﴾ يَا رَازِقَ الْعَدِيمِ؛
﴿٧٧٩٧﴾ رَازِقُ الْقَاسِطِ الْعَادِلِ وَ الْعَاقِلِ وَ الْجَاهِلِ	﴿٠٥٣٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَرْزُقُ الْقَاسِطَ وَ الْعَادِلَ وَ الْعَاقِلَ وَ الْجَاهِلَ... فَكَيْفَ الدَّاعِيَ السَّائِلِ؛
﴿٧٧٩٨﴾ الرَّازِقُ الْكَرِيمُ	﴿٠٠٧٥﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... الرَّازِقُ الْكَرِيمِ؛
﴿٧٧٩٩﴾ رَازِقُ الْمُتَكَلِّمِينَ	﴿٠٨٤٢﴾ يَا رَازِقَ الْمُتَكَلِّمِينَ؛
﴿٧٨٠٠﴾ رَازِقُ الْمُرْزُوقِينَ	﴿٠٩٦٠﴾ يَا رَازِقَ الْمُرْزُوقِينَ؛
﴿٧٨٠١﴾ رَازِقُ الْمَسَاكِينِ	﴿١١٢٢﴾ يَا رَازِقَ الْمَسَاكِينِ؛
﴿٧٨٠٢﴾ رَازِقُ الْمُقْلِينَ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا رَازِقَ الْمُقْلِينَ؛
﴿٧٨٠٣﴾ رَازِقُ النَّعَابِ فِي عَشَّةٍ	﴿٠١٥٦﴾ يَا رَازِقَ النَّعَابِ فِي عَشَّةٍ؛
﴿٧٨٠٤﴾ رَازِقُ الْوُحُوشِ	﴿٠٩٠٣﴾ هُوَ... رَازِقُ الْوُحُوشِ وَ الْبَهَائِمِ؛
﴿٧٨٠٥﴾ رَازِقُ بَدِيعٍ	﴿٠٠٣٠﴾ أَنْتَ إِلَهِي... رَازِقُ بَدِيعٍ؛
﴿٧٨٠٦﴾ رَازِقُ غُمُومِ الْخَلَائِقِ	﴿١٢٦٧﴾ سُبْحَانَ الَّذِي عَمَّ الْخَلَائِقَ رَزَقُهُ؛
﴿٧٨٠٧﴾ الرَّازِقُ فِي الْخَيْرِ وَ الشُّرُورِ	﴿٠١٣٥﴾ أَنْتَ الرَّازِقُ فِي الظِّلِّ وَ الْحَرُورِ وَ الْخَيْرِ وَ الشُّرُورِ وَ النِّعَمِ وَ الشُّرُورِ
﴿٧٨٠٨﴾ الرَّازِقُ فِي الظِّلِّ وَ الْحَرُورِ	﴿٠١٣٥﴾ أَنْتَ الرَّازِقُ فِي الظِّلِّ وَ الْحَرُورِ وَ الْخَيْرِ وَ الشُّرُورِ وَ النِّعَمِ وَ الشُّرُورِ
﴿٧٨٠٩﴾ الرَّازِقُ فِي النِّعَمِ وَ الشُّرُورِ	﴿٠١٣٥﴾ أَنْتَ الرَّازِقُ فِي الظِّلِّ وَ الْحَرُورِ وَ الْخَيْرِ وَ الشُّرُورِ وَ النِّعَمِ وَ الشُّرُورِ

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۷۷۸۸﴾ معبودی جز تو نیست؛ آفریننده‌ی آفریدگان و روزی‌دهنده‌ی آنان.
﴿۷۷۸۹﴾ تو مایه امید و روزی‌دهنده‌ی خوبی‌ها هستی.
﴿۷۷۹۰﴾ منزّه است خداوند، پروردگارمان که روزی‌اش برای ما از کسب و کارمان گسترده‌تر است.

﴿۷۷۹۱﴾ ای روزی‌دهنده‌ی کودک خردسال.
﴿۷۷۹۲﴾ ای روزی‌بخش گنه‌کار.
﴿۷۷۹۳﴾ ای روزی‌دهنده‌ی عافیت.
﴿۷۷۹۴﴾ تویی قسمت‌کننده‌ی زندگی‌ها، تعیین‌کننده‌ی عمرها، روزی‌رسان بندگان.
﴿۷۷۹۵﴾ تو بدون حساب به بندگان روزی می‌دهی.
﴿۷۷۹۶﴾ ای روزی‌دهنده‌ی تهی‌دستان.
﴿۷۷۹۷﴾ منزّه است خدایی که به ستمکار و دادگر و عاقل و نادان روزی می‌دهد... تا چه رسد به دعاکننده و درخواست‌کننده.

﴿۷۷۹۸﴾ خدایا، تو... روزی‌دهنده و بزرگواری.
﴿۷۷۹۹﴾ ای روزی‌رسان به گویندگان.
﴿۷۸۰۰﴾ ای روزی‌دهنده‌ی روزی‌خوران.
﴿۷۸۰۱﴾ ای روزی‌دهنده‌ی فقیران.
﴿۷۸۰۲﴾ ای روزی‌دهنده‌ی بی‌چیزان.
﴿۷۸۰۳﴾ ای روزی‌رسان به جوجه‌های کلاغ در لانه‌هایشان.
﴿۷۸۰۴﴾ روزی‌دهنده‌ی حیوانات وحشی و جانوران است.
﴿۷۸۰۵﴾ ای معبود من، تو... روزی‌دهنده‌ای نوآوری.
﴿۷۸۰۶﴾ منزّه است خدایی که روزی‌اش همه را در بر گرفته است.
﴿۷۸۰۷﴾ تو در سایه و آفتاب و خیر و شرّ و اندوه و سرور روزی‌دهنده‌ای.
﴿۷۸۰۸﴾ تو در سایه و آفتاب و خیر و شرّ و اندوه و سرور روزی‌دهنده‌ای.
﴿۷۸۰۹﴾ تو در سایه و آفتاب و خیر و شرّ و اندوه و سرور روزی‌دهنده‌ای.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٧٨١٠﴾ رَازِقُ كُلِّ شَيْءٍ	﴿٥٠٦٤﴾ اللَّهُ أَكْبَرُ رَازِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَمُعِيتُهُ؛
﴿٧٨١١﴾ رَازِقُ كُلِّ مَحْرُومٍ	﴿٥٠٦٢﴾ يَا رَازِقَ كُلِّ مَحْرُومٍ؛
﴿٧٨١٢﴾ رَازِقُ كُلِّ مَخْلُوقٍ	﴿٥٠٥٤﴾ أَنْتَ إِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ وَخَالِقُهُ وَجَبَّارُ كُلِّ مَخْلُوقٍ وَرَازِقُهُ؛
﴿٧٨١٣﴾ رَازِقُ كُلِّ مَرْزُوقٍ	﴿٥٠٣٩﴾ يَا رَازِقَ كُلِّ مَرْزُوقٍ؛
﴿٧٨١٤﴾ الرَّازِقُ لِكُلِّ شَيْءٍ	﴿٥٠٢٧﴾ أَنْتَ... الرَّازِقُ لِكُلِّ شَيْءٍ؛
﴿٧٨١٥﴾ الرَّازِقُ لِكُلِّ مَا خَلَقَ مِنْ عَطَايَا فَضْلِهِ	﴿٥٠٨٩﴾ يَا اللَّهُ الْكَافِي الرَّازِقُ لِكُلِّ مَا خَلَقَ مِنْ عَطَايَا فَضْلِهِ؛
﴿٧٨١٦﴾ الرَّازِقُ لِكُلِّ مَانِعٍ	﴿٥٠١٤٤﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الرَّازِقُ لِكُلِّ مَانِعٍ؛
﴿٧٨١٧﴾ رَازِقُ مَا أَوْسَعَهُ	﴿٥٠٠٧٥﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ خَالِقِ مَا أَصْنَعَهُ وَرَازِقِ مَا أَوْسَعَهُ؛
﴿٧٨١٨﴾ الرَّازِقُ	﴿٥٠٠٢٨﴾ حَسْبِيَ الرَّازِقُ مِنَ الْمَرْزُوقِينَ؛
﴿٧٨١٩﴾ رَازِقُ مَنْ خَلَقْتَ	﴿٥٠٠٣٦﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... رَازِقُ مَنْ خَلَقْتَ؛
﴿٧٨٢٠﴾ رَازِقُ مَنْ يَشَاءُ	﴿٥٠٤٧٩﴾ يَا رَازِقَ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ؛
﴿٧٨٢١﴾ رَازِقُ مَنْ يَشَاءُ	﴿٥٠٧٧٩﴾ يَا رَازِقَ مَنْ يَشَاءُ وَفَاعِلِ مَا يَشَاءُ كَيْفَ يَشَاءُ؛
﴿٧٨٢٢﴾ رَازِقُنَا	﴿٥٠٠٢٨﴾ يَا رَازِقُنَا؛
﴿٧٨٢٣﴾ رَازِقِي	﴿٥٠٠٢٧﴾ يَا رَازِقِي؛
﴿٧٨٢٤﴾ لَيْسَ رَازِقًا سِوَاكَ	﴿٥٠١٣٥﴾ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَيْسَ خَالِقًا وَلَا رَازِقًا سِوَاكَ يَا اللَّهُ؛
﴿٧٨٢٥﴾ مَنْ بِيَدِهِ رِزْقُ كُلِّ شَيْءٍ	﴿٥٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ رِزْقُ كُلِّ شَيْءٍ وَنَاصِيَةُ كُلِّ دَابَّةٍ يَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ؛
﴿٧٨٢٦﴾ مَنْ لَمْ يَقْطَعْ رِزْقَهُ	﴿٥٠٨٨٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ لَمْ يَقْطَعْ رِزْقَهُ عَنْ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ؛
﴿٧٨٢٧﴾ أَنْعَمُ الرَّازِقِينَ	﴿٥٠٤١٥﴾ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَأَنْعَمُ الرَّازِقِينَ؛
﴿٧٨٢٨﴾ أَوْسَعُ الرَّازِقِينَ	﴿٥٠٠٣٦﴾ يَا خَيْرَ الْمَالِكِينَ وَأَوْسَعَ الرَّازِقِينَ؛
﴿٧٨٢٩﴾ رَزَّاقَ النَّعَابِ فِي غُشَّةِ	﴿٥١٢٣٤﴾ يَا رَازِقَ [رَزَّاقَ] النَّعَابِ فِي غُشَّةِ؛
﴿٧٨٣٠﴾ الرِّزَّاقُ	﴿٥٨﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرِّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ؛ {الذاريات: ٥٨}
﴿٧٨٣١﴾ رَزَّاقَ الْجَنِّينِ	﴿٥٠٤٧٩﴾ يَا رَزَّاقَ الْجَنِّينِ وَالطُّفْلِ الصَّغِيرِ؛

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۷۸۱۰﴾ خداوند بزرگ‌ترین است روزی رسان هر چیز و فریادرس آن.
- ﴿۷۸۱۱﴾ ای روزی‌دهنده‌ی هر محروم!
- ﴿۷۸۱۲﴾ تویی معبود هر چیز و آفریدگار آن و صاحب اراده‌ی نافذ بر هر آفریده و روزی‌دهنده‌ی آن.
- ﴿۷۸۱۳﴾ ای ای روزی‌دهنده‌ی هر روزی‌خوار.
- ﴿۷۸۱۴﴾ تو روزی‌دهنده همه‌چیزی.
- ﴿۷۸۱۵﴾ ای خدای بی‌نیازکننده از غیر و روزی‌دهنده از بخشش و لطف خویش.
- ﴿۷۸۱۶﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... به هر مانعی هم روزی می‌دهد.
- ﴿۷۸۱۷﴾ منزّه است آفریدگاری که چه سازنده است و روزی‌دهنده‌ای که چه بسیار بخشنده است.
- ﴿۷۸۱۸﴾ روزی‌دهنده مرا از می‌کند روزی‌خورندگان بی‌نیاز می‌کند.
- ﴿۷۸۱۹﴾ خدایا! تو... روزی‌دهنده کسانی هستی که آفریده‌ای.
- ﴿۷۸۲۰﴾ ای آن که بدون هیچ حسابی به هر که خواهد روزی می‌بخشد.
- ﴿۷۸۲۱﴾ ای روزی‌دهنده به هر کسی که می‌خواهد و ای انجام‌دهنده‌ی آنچه می‌خواهد همان‌طور که می‌خواهد!
- ﴿۷۸۲۲﴾ ای روزی‌رسان ما.
- ﴿۷۸۲۳﴾ ای روزی‌دهنده‌ی من.
- ﴿۷۸۲۴﴾ ای خدایی که هیچ معبودی جز تو نیست، تو را به نامت که هیچ پروردگاری جز تو نیست و جز تو آفریدگار و روزی‌دهنده‌ای نیست می‌خوانم.
- ﴿۷۸۲۵﴾ منزّه است خدایی که روزی هر چیزی و جان هر جنبه‌ای به دست اوست، به جایگاه اکنون و آینده‌اش آگاه است؛ و همه در کتابی روشن و آشکار است.
- ﴿۷۸۲۶﴾ منزّه است خدایی که روزیش را از هیچ یک از آفریدگانش قطع نکرده است.
- ﴿۷۸۲۷﴾ تویی مهربان‌ترین مهربانان و پر نعمت‌ترین روزی‌بخشان.
- ﴿۷۸۲۸﴾ ای بهترین مالکان و گشاده‌دست‌ترین روزی‌رسان.
- ﴿۷۸۲۹﴾ ای روزی‌دهنده‌ی جوجه کلاغ در آشیانه‌اش!
- ﴿۷۸۳۰﴾ خداوند روزی‌دهنده و صاحب قوّت و قدرت است!
- ﴿۷۸۳۱﴾ ای روزی‌دهنده‌ی جنین و کودک خردسال.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

- ﴿٧٨٣٢﴾ رَزَّاقُ الْمُقْلِينَ ❖ يَا رَزَّاقَ الْمُقْلِينَ؛ {١٢٣٣}
- ﴿٧٨٣٣﴾ مُدِرُّ الْأَرْزَاقِ ❖ يَا مُدِرَّ الْأَرْزَاقِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٧٨٣٤﴾ مُسْتَرْزَقُ ❖ يَا مُسْتَرْزَقُ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٧٨٣٥﴾ الْمَوْسَعُ بِرِزْقِهِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمَوْسَعُ بِرِزْقِهِ؛ {٠٢٠٤}
- ﴿٧٨٣٦﴾ رِزْقُهُ أَوْسَعُ لَنَا مِنْ كَسْبِنَا ❖ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبَّنَا الَّذِي رِزْقُهُ أَوْسَعُ لَنَا مِنْ كَسْبِنَا؛ {١٣٤٢}

١١-٥-٢- إعاشة: (مُستعاش، مُعِيش، مُنزل المعاش)

- ﴿٧٨٣٧﴾ مُسْتَعَاشٌ مِنْ فَضْلِهِ ❖ يَا مُسْتَرَّاشُ مِنْ نَيْلِهِ وَ مُسْتَعَاشٌ مِنْ فَضْلِهِ؛ {٠١٥٦}
- ﴿٧٨٣٨﴾ مُعِيشٌ ❖ يَا مُعِيشُ؛ {٠٢٨٣}
- ﴿٧٨٣٩﴾ مُنْزِلُ الْمَعَاشِ عَلَى النَّاسِ وَالْمَوَاشِي، وَالْفِرَاحِ فِي الْعِشَاءِ مِنَ الطَّعْمِ وَالرِّيشِ؛ {٠٦٨٤}
- ١١-٥-٣- قَسَمُ الرِّزْقِ: (قاسم، قَاسِمُ الْأَرْزَاقِ، قاسم الحظوظ، قَاسِمُ الرِّزْقِ، مُقَسِّم)

- ﴿٧٨٤٠﴾ قَاسِمٌ ❖ يَا قَاسِمُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٧٨٤١﴾ قَاسِمُ الْأَرْزَاقِ ❖ يَا قَاسِمَ الْأَرْزَاقِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٧٨٤٢﴾ قَاسِمُ الْخُطُوطِ ❖ يَا رَائِيَ الْخُوطِ وَيَا سَامِعَ الْفُوطِ، وَيَا قَاسِمَ الْخُطُوطِ
- ﴿٧٨٤٣﴾ قَاسِمُ الرِّزْقِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... قَاسِمُ الرِّزْقِ؛ {٠٠٧٠}
- ﴿٧٨٤٤﴾ قَاسِمُ الْمَعَاشِ ❖ أَنْتَ قَاسِمُ الْمَعَاشِ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿٧٨٤٥﴾ مُقَسِّمٌ ❖ يَا مُقَسِّمُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٧٨٤٦﴾ مُقَسِّمُ الْأَرْزَاقِ ❖ يَا مُقَسِّمَ الْأَرْزَاقِ؛ {٠١٠٥}
- ١١-٥-٤- ترخيص: (مُرْخَصٌ)

- ﴿٧٨٤٧﴾ مُرْخَصُ الْأَسْعَارِ ❖ يَا مُرْخَصَ الْأَسْعَارِ؛ {٠٠٢٩}

١١-٥-٥- إخصاب: (مُخْصِبٌ)

- ﴿٧٨٤٨﴾ مُخْصِبُ النَّجَادِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... مُخْصِبُ النَّجَادِ؛ {٠٦٥٥}

١١-٥-٦- ريش: (رائش، مُسْتَرَّاش)

- ﴿٧٨٤٩﴾ رَائِشُ كُلِّ قَانِعٍ ❖ يَا رَائِشَ كُلِّ قَانِعٍ؛ {٠٠٢٩}

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۷۸۳۲﴾ ای روزی‌دهنده‌ی ناداران.

﴿۷۸۳۳﴾ ای سرازیرکننده‌ی روزی‌ها.

﴿۷۸۳۴﴾ ای آن‌که از او روزی درخواست شده است.

﴿۷۸۳۵﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... روزی‌اش را فراوان دهد.

﴿۷۸۳۶﴾ منزّه است خداوند، پروردگارمان که روزی‌اش برای ما از کسب و کارمان گسترده‌تر است.

۲-۵-۱۱- زندگی بخشی: (آن‌که از او زندگی خواهند، زندگی‌دهنده، ارسال‌کننده‌ی ابزار زندگی)

﴿۷۸۳۷﴾ ای خدایی که از عطای تو درخواست نیکی می‌شود و از فضل تو درخواست روزی می‌شود.

﴿۷۸۳۸﴾ ای زندگی‌بخش!

﴿۷۸۳۹﴾ ای روزی‌دهنده‌ی انسان‌ها و حیوانات، جوجه‌ها و آشیانه‌مانده‌ها، به همه خوراک و

بال و پر و لباس می‌دهی.

۳-۵-۱۱- تقسیم روزی: (تقسیم‌کننده‌ی روزی و بهره)

﴿۷۸۴۰﴾ ای تقسیم‌کننده.

﴿۷۸۴۱﴾ ای تقسیم‌کننده‌ی روزی‌ها!

﴿۷۸۴۲﴾ ای بیننده‌ی نگاه‌ها، ای شنونده‌ی حرف‌ها، ای بخش‌کننده‌ی لذت‌ها با آمار دقیق!

﴿۷۸۴۳﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... تقسیم‌کننده‌ی روزی‌هاست.

﴿۷۸۴۴﴾ تویی قسمت‌کننده‌ی زندگی‌ها.

﴿۷۸۴۵﴾ ای تقسیم‌کننده.

﴿۷۸۴۶﴾ ای تقسیم‌کننده‌ی روزی‌ها.

۴-۵-۱۱- ارزان‌کننده

﴿۷۸۴۷﴾ ای ارزان‌کننده‌ی قیمت‌ها.

۵-۵-۱۱- سرسبزکننده

﴿۷۸۴۸﴾ ستایش خدای راست که... سرسبزکننده‌ی تپه‌های بلند است.

۶-۵-۱۱- بی‌نیازکننده و آن‌که از او درخواست بی‌نیازی شود

﴿۷۸۴۹﴾ ای بی‌نیازکننده‌ی هر قانع!

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٧٨٥٠﴾ مُسْتَرَأَشُ مِنْ نَيْلِهِ ❖ يَا مُسْتَرَأَشُ مِنْ نَيْلِهِ؛ {٠١٥٦}

٧-١١-٥- تغذية: (غاذى، مُغَذَّى)

﴿٧٨٥١﴾ غَاذَى ❖ يَا غَاذَى مَا فِي بُطُونِ الْأُمّهَاتِ؛ {١٦٣٧}

﴿٧٨٥٢﴾ مُغَذَّى ❖ يَا مُغَذَّى؛ {٠٢٨٣}

﴿٧٨٥٣﴾ مُغَذَّى بِالْأَيْهِ ❖ يَا مُغَذَّى بِالْأَيْهِ؛ {٠٠٢٩}

٨-١١-٥- إطعام: (مُطْعِم)

﴿٧٨٥٤﴾ مُطْعِم ❖ يَا مُطْعِم؛ {٠٠٣٩}

﴿٧٨٥٥﴾ الْمُطْعِمُ ❖ أَنْتَ... الْمُطْعِمُ؛ {١٩٥٨}

﴿٧٨٥٦﴾ مُطْعِمُ الثَّمَارِ ❖ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مُفَجِّرَ الْأَنْهَارِ وَمُطْعِمَ الثَّمَارِ؛ {١٩٥٩}

﴿٧٨٥٧﴾ مُطْعِمُ الْيَتِيمِ ❖ يَا مُطْعِمُ الْيَتِيمِ؛ {٠٧١١}

٩-١١-٥- بثّ القوت: (بَثُّ الْأَقْوَاتِ، مُجَرِّى الْقُوْتِ)

﴿٧٨٥٨﴾ بَثُّ الْأَقْوَاتِ بِعِلْمِهِ ❖ يَا بَثُّ الْأَقْوَاتِ بِعِلْمِهِ؛ {٠٠٢٩}

﴿٧٨٥٩﴾ مُجَرِّى الْقُوْتِ ❖ يَا... مُجَرِّى الْقُوْتِ؛ {٠٠٥٧}

١٠-١١-٥- إشباع: (مُشْبِع)

﴿٧٨٦٠﴾ مُشْبِعُ الْبُطُونِ الْجَائِعَةِ ❖ يَا مُشْبِعُ الْبُطُونِ الْجَائِعَةِ؛ {٠٩٢١}

﴿٧٨٦١﴾ مُشْبِعُ الْجَاعَةِ ❖ اللَّهُمَّ رَافِعَ الْوُضْعَةِ وَمُشْبِعَ الْجَاعَةِ؛ {١٩٤٧}

﴿٧٨٦٢﴾ مُشْبِعُ الْجَوْعَانِ ❖ يَا... مُشْبِعُ الْجَوْعَانِ؛ {٠٥٩٤}

﴿٧٨٦٣﴾ مُشْبِعُ الْجَوْعَةِ ❖ اللَّهُمَّ مُشْبِعَ الْجَوْعَةِ وَدَافِعَ الضَّيْعَةِ؛ {١٠١٢}

﴿٧٨٦٤﴾ مُشْبِعُ الْغُرْتَانِ ❖ يَا مُشْبِعَ الْغُرْتَانِ؛ {٠٠٢٩}

١١-١١-٥- إرواء: (مُرَوِّى)

﴿٧٨٦٥﴾ مُرَوِّى الْبِلَادِ ❖ أَنْتَ قَاسِمُ الْمَعَاشِ قَاضِي الْأَجَالِ رَازِقُ الْعِبَادِ مُرَوِّى الْبِلَادِ؛ {٠٠٢٨}

﴿٧٨٦٦﴾ مُرَوِّى الظَّمَّانِ ❖ يَا مُرَوِّى الظَّمَّانِ؛ {٠٠٢٩}

١٢-١١-٥- إسقاء: (سَاقِى)

﴿٧٨٦٧﴾ سَاقِى الظَّمَّانِينَ ❖ يَا سَاقِى الظَّمَّانِينَ؛ {٠٠٢٩}

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۷۸۵۰﴾ ای خدایی که از عطای تو درخواست بی‌نیاز شدن از غیر می‌شود.
۷-۵-۱۱- تغذیه‌کننده

﴿۷۸۵۱﴾ ای غذادهنده به جنین‌ها در شکم مادران.

﴿۷۸۵۲﴾ ای غذادهنده!

﴿۷۸۵۳﴾ ای غذادهنده با نعمت‌هایش!

۸-۵-۱۱- طعام‌دهنده

﴿۷۸۵۴﴾ ای روزی‌بخش.

﴿۷۸۵۵﴾ تویی طعام‌دهنده.

﴿۷۸۵۶﴾ خدایا! از تو درخواست می‌کنم ای جوشاننده‌ی رودها و تغذیه‌کننده‌ی میوه‌ها.

﴿۷۸۵۷﴾ ای طعام‌دهنده‌ی یتیمان.

۹-۵-۱۱- پخش‌کننده‌ی روزی

﴿۷۸۵۸﴾ ای پخش‌کننده‌ی روزی بر مبنای دانش خود.

﴿۷۸۵۹﴾ ای جاری‌کننده‌ی روزی.

۱۰-۵-۱۱- سیرکننده

﴿۷۸۶۰﴾ ای سیرکننده‌ی شکم‌های گرسنه.

﴿۷۸۶۱﴾ ای خدایی که تواضع‌کنندگان را جایگاه بلند می‌بخشی و گرسنگان را سیر می‌کنی!

﴿۷۸۶۲﴾ ای سیرکننده‌ی گرسنگان.

﴿۷۸۶۳﴾ ای خدایی که سیرکننده‌ی گرسنگان و برطرف‌کننده‌ی تلف‌شدنی.

﴿۷۸۶۴﴾ ای سیرکننده‌ی گرسنه!

۱۱-۵-۱۱- سیراب‌کننده

﴿۷۸۶۵﴾ تویی قسمت‌کننده‌ی زندگی‌ها، تعیین‌کننده‌ی عمرها، روزی‌رسان بندگان،

سیراب‌کننده‌ی سرزمین‌ها، برون‌آورنده‌ی میوه‌ها.

﴿۷۸۶۶﴾ ای سیراب‌کننده‌ی تشنگان!

۱۲-۵-۱۱- آب‌دهنده

﴿۷۸۶۷﴾ ای سیراب‌کننده‌ی تشنگان!

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

١٣-٥-١١- إنزال المطر: (مُنْزِلُ الْقَطْرِ، مُنْزِلُ الْمَاءِ، مُنْزِلُ الْغِيَاثِ، مُنْزِلُ الْغَيْثِ)

﴿٧٨٦٨﴾ مُنْزِلُ الْقَطْرِ مِنْ ۞ اللَّهُمَّ... مُنْزِلُ الْقَطْرِ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ بَعْدَ مَوْتِهَا؛
السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ بَعْدَ مَوْتِهَا {٢٠٤٣}

﴿٧٨٦٩﴾ مُنْزِلُ الْمَاءِ ۞ الْحَمْدُ لِلَّهِ مُنْزِلِ الْمَاءِ مِنَ السَّمَاءِ؛ {١٩٥٢}

﴿٧٨٧٠﴾ مُنْزِلُ الْمَاءِ ۞ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يُنْزِلُ الْمَاءَ مِنَ السَّمَاءِ بِكَلِمَاتِهِ؛ {١٢٩٩}

﴿٧٨٧١﴾ مُنْزِلُ الْغِيَاثِ ۞ يَا مُنْزِلَ الْغِيَاثِ مِنَ الدَّلَجِ الْخِثَاثِ، عَلَى الْحَزَنِ وَالْدَّمَائِ
إِلَى الْجُوعِ الْغِرَاثِ؛ {٠٤٨٤}

﴿٧٨٧٢﴾ مُنْزِلُ الْغَيْثِ ۞ يَا... مُنْزِلَ الْغَيْثِ؛ {٠٠٥٧}

١٤-٥-١١- إصباغ الماء: (صَابَ ماءَ المطر)

﴿٧٨٧٣﴾ صَابَ ماءَ الْمَطَرِ ۞ يَا صَابَ ماءِ الْمَطَرِ بِقُدْرَتِهِ؛ {٠٠٢٩}

١٥-٥-١١- إعذاب الماء: (مُعَذِّبُ الْأَنْهَارِ)

﴿٧٨٧٤﴾ مُعَذِّبُ الْأَنْهَارِ ۞ يَا مُعَذِّبَ الْأَنْهَارِ؛ {٠٠٢٩}

١١-٦- بركة، تضاعف، إزدياد، إرباء، إدراج، ترجيح، تبديل

١-٦-١١- بركة: (جَاعِلُ الْبَرَكَاتِ، مُجْرِي الْبَرَكَاتِ، مُخْرِجُ الْبَرَكَاتِ، مُرْسِلُ الْبَرَكَاتِ، مُنْزِلُ

البركات، مُنْشِئُ الْبَرَكَاتِ، نَاشِرُ الْبَرَكَاتِ، وَاسِعُ الْبَرَكَاتِ، ذُو الْبَرَكَةِ، مُبَارَك)

﴿٧٨٧٥﴾ جَاعِلُ الْبَرَكَاتِ ۞ يَا جَاعِلَ الْبَرَكَاتِ؛ {٠٧٦٣}

﴿٧٨٧٦﴾ مُجْرِي الْبَرَكَاتِ ۞ اللَّهُمَّ يَا... مُجْرِي الْبَرَكَاتِ عَلَى أَهْلِهَا؛ {١٦٧٦}

﴿٧٨٧٧﴾ مُخْرِجُ الْبَرَكَاتِ مِنْ ۞ يَا مُنْشِرَ الرَّحْمَةِ مِنْ مَوَاضِعِهَا وَ مُخْرِجَ الْبَرَكَاتِ مِنْ
مَعَادِنِهَا {١٩٠٣}

﴿٧٨٧٨﴾ مُرْسِلُ الْبَرَكَاتِ ۞ يَا... مُرْسِلَ الْبَرَكَاتِ مِنْ مَعَادِنِهَا؛ {١٩٢٧}

﴿٧٨٧٩﴾ مُنْزِلُ الْبَرَكَاتِ ۞ يَا مُنْزِلَ الْبَرَكَاتِ؛ {٠٠٠٢}

﴿٧٨٨٠﴾ مُنْزِلُ الْبَرَكَاتِ ۞ يَا مُنْزِلَ الْبَرَكَاتِ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ؛ {٢٠٤٠}

﴿٧٨٨١﴾ مُنْزِلُ الْبَرَكَاتِ ۞ يَا مُنْزِلَ الْبَرَكَاتِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَاوَاتٍ؛ {١٧٩٠}

﴿٧٨٨٢﴾ مُنْشِئُ الْبَرَكَاتِ ۞ يَا مُنْشِئَ الْبَرَكَاتِ مِنْ مَوَاضِعِهَا؛ {١٨٠٨}

﴿٧٨٨٣﴾ نَاشِرُ الْبَرَكَاتِ ۞ نَاشِرَ الْبَرَكَاتِ مِنْ مَوَاضِعِهَا؛ {١٩٢٧}

«نام‌های مهر و رحمت»

۱۳-۵-۱۱- فرورستنده‌ی باران

﴿۷۸۶۸﴾ خدایا! ای نازل‌کننده‌ی قطره‌های باران از آسمان، و ای زنده‌کننده‌ی زمین پس از مرگ آن.

﴿۷۸۶۹﴾ ستایش از آن خدایی است که آب را از آسمان فرود آورد.

﴿۷۸۷۰﴾ منزّه است خدایی که... آب را با کلمات خود از آسمان فرو فرستد.

﴿۷۸۷۱﴾ ای فرودآورنده‌ی باران از ابر سریع پرآب! ای فروریزنده‌ی باران از ابرهای متراکم بر خاک و شن و قحطی‌زدگان.

﴿۷۸۷۲﴾ ای فرورستنده‌ی باران.

۱۴-۵-۱۱- فروریزنده‌ی آب باران

﴿۷۸۷۳﴾ ای فرو ریزنده‌ی آب باران به قدرت خویش!

۱۵-۵-۱۱- گواراکننده‌ی رودها

﴿۷۸۷۴﴾ ای گواراسازنده‌ی رودها!

۱۱-۶- برکت، چندبرابر کردن، زیادکردن، رشددادن، بالابردن، سنگین کردن، تبدیل کردن

۱-۱۱-۶- قراردهنده و جاری‌کننده و بیرون‌آورنده و ارسال‌کننده و نازل‌کننده و سازنده و پخش‌کننده و گسترش‌دهنده و صاحب برکت، مبارک

﴿۷۸۷۵﴾ ای قراردهنده‌ی برکت‌ها.

﴿۷۸۷۶﴾ خدایا،... ای روان‌کننده‌ی برکات بر شایسته‌ی دریافت آن.

﴿۷۸۷۷﴾ ای آن که رحم و بخشش را از موضع خود پراکنده می‌کنی و برکت‌ها و خیرات را از معادنش استخراج می‌کنی.

﴿۷۸۷۸﴾ ای... فرستنده‌ی برکات از منابع و معادنش.

﴿۷۸۷۹﴾ ای فرودآورنده‌ی برکت‌ها.

﴿۷۸۸۰﴾ ای نازل‌کننده‌ی برکات از آسمان به سوی زمین.

﴿۷۸۸۱﴾ ای فروآورنده‌ی برکت‌ها و خیرها از بالای هفت آسمان.

﴿۷۸۸۲﴾ ای پدیدآورنده‌ی برکت از جایگاهش.

﴿۷۸۸۳﴾ ای گستراننده‌ی برکات از جایگاه‌های خاص آن.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٧٨٨٤﴾ وَاسِعُ الْبَرَكَاتِ ﴿٧٨٨٥﴾ ذُو الْبَرَكَةِ
﴿٧٨٨٦﴾ مُبَارِكٌ يَا مُبَارِكُ فِي الْأَرْضِ الْمُقَدَّسَةِ؛
٢-١١-٦ (مُضَاعَف، مُضَعَّف)

﴿٧٨٨٧﴾ مُضَاعَفُ ☼ يَا مُرَبِّي نَفَقَاتِ أَهْلِ التَّقْوَى وَ مَضَاعِفَهَا؛ {٠٠٥٩}

﴿٧٨٨٨﴾ مُضَعَّفُ ☼ يَا مُضَعَّفُ؛ {٠٢٨٣}

﴿٧٨٨٩﴾ مُضَعَّفُ الْحَسَنَاتِ ☼ يَا مُضَعَّفُ الْحَسَنَاتِ؛ {٠٠٣٩}

٣-١١- ازدیاد: (أولی بالزیادة، زائد، مُزید)

﴿٧٨٩﴾ أَوَّلَىٰ بِالْقَوْمِ وَالزِّيَادَةِ ﴿٧٨٩﴾
 ﴿٧٩١﴾ زَائِدُ الْخَضِرِ فِي عِلْمِهِ ﴿٧٩١﴾
 ﴿٧٩٢﴾ مُزِيدٌ ﴿٧٩٢﴾
 ﴿٤-١١-إرباء: (مُرَبَّى)﴾

﴿٧٨٩٣﴾ مُرْبِي يَا مُرْبِي نَفَقَاتِ أَهْلِ التَّقْوَى؛ {٠٠٢٩}

﴿٧٨٩٤﴾ مُدْرَج يَا مُدْرَج السُّعْدَاءِ فِي غُفْرَانِهِ؛ {٠٠٢٩}

﴿٧٨٩٥﴾ جَاعِلُ الْحَسَنَاتِ جَاعِلُ الْحَسَنَاتِ وَ جَاعِلُ الْحَسَنَاتِ دَرَجَاتٍ

﴿٧٨٩٦﴾ مُرْجِعُ (مُرْجِعُ) ١١-٤-٤

﴿٧٨٩٦﴾ مَرَجَّ

﴿٧٨٩٦﴾ مَرَجَّ يَا مُرَجَّ مَيَازِينَ الْمُطِيعِينَ؛ {٠٠٢٩}

﴿٧٨٩٧﴾ مُبَدَّلُ السَّيِّئَاتِ

﴿٧٨٩٧﴾ مُبَدَّلُ السَّيِّئَاتِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... مُبَدِّلُ السَّيِّئَاتِ حَسَنَاتٍ وَجَاعِلُ الْحَسَنَاتِ دَرَجَاتٍ؛ {٠٠٢٢}

﴿٧٨٩٨﴾ مُبَدَّلُ السَّيِّئَاتِ

﴿٧٨٩٨﴾ مُبَدَّلُ السَّيِّئَاتِ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ مُنْزِلُ الْآيَاتِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَاوَاتٍ مُخْرِجُ النُّورِ مِنَ الظُّلُمَاتِ مُبَدِّلُ السَّيِّئَاتِ؛ {٠٨٠٢}

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۷۸۸۴﴾ ستایش خدای راست که... گسترنده‌ی برکت‌هاست.

﴿۷۸۸۵﴾ منزّه است صاحب بخشش و برکت.

﴿۷۸۸۶﴾ ای برکت‌دهنده در سرزمین مقدّس!

۲-۱۱-۶-۱ چندبرابرکننده

﴿۷۸۸۷﴾ ای فزاینده‌ی درآمدهای تقواییشان که آن‌ها را چندین برابر می‌کنی.

﴿۷۸۸۸﴾ ای دو برابرکننده!

﴿۷۸۸۹﴾ ای دوچندان‌کننده‌ی خوبی‌ها.

۳-۱۱-۶-۱ سزاوار به زیادکردن، فراوان‌کننده

﴿۷۸۹۰﴾ خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند سزاوارتر به وفای عهد و افزودن لطف است.

﴿۷۸۹۱﴾ ای فزاینده‌ی دانش خضر.

﴿۷۸۹۲﴾ ای افزایش‌دهنده!

۴-۱۱-۶-۱ رشددهنده

﴿۷۸۹۳﴾ ای فزاینده‌ی درآمدهای تقواییشان.

۵-۱۱-۶-۱ بالابرنده، تبدیل‌کننده‌ی حسنات به درجات

﴿۷۸۹۴﴾ ای داخل‌کننده‌ی سعادت‌مندان در آمرزش خود!

﴿۷۸۹۵﴾ خدایا! تو بدی‌ها را به نیکی‌ها تبدیل می‌کنی و نیکی‌ها را درجات [ایمانی] قرار

می‌دهی.

۶-۱۱-۶-۱ سنگین‌کننده

﴿۷۸۹۶﴾ ای سنگین‌کننده‌ی ترازوهای [اعمال] اطاعت‌کنندگان!

۷-۱۱-۶-۱ تبدیل‌کننده‌ی بدی‌ها به خوبی‌ها، تبدیل‌کننده‌ی دعا به عمل، تبدیل‌کننده‌ی

حسنه به درجه

﴿۷۸۹۷﴾ خدایا! تو بدی‌ها را به نیکی‌ها تبدیل می‌کنی و نیکی‌ها را درجات [ایمانی] قرار

می‌دهی.

﴿۷۸۹۸﴾ خدایا! ستایش تو راست، ای بلندکننده‌ی مرتبه‌ها، ای برآورنده‌ی نیازها، ای

فرودآورنده‌ی نشانه‌ها از بالای هفت آسمان، ای بیرون‌آورنده‌ی روشنی از تاریکی‌ها، ای

تغییردهنده‌ی بدی‌ها به نیکی‌ها.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٧٨٩٩﴾ مُبَدِّل يَا... مُبَدِّلِي بَوْلَايَتِهِ عِزَّةَ الْعَطَايَا مِنْ ذِلَّةِ الْخَطَايَا؛ {١١٣٢}

﴿٧٩٠٠﴾ مُصِيرٌ وَاللَّهُ مُصِيرٌ دُعَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَهُمْ عَمَلًا؛ {١٩٥٧}

﴿٧٩٠١﴾ جَاعِلُ الْحَسَنَاتِ دَرَجَاتٍ اللَّهُمَّ إِنَّكَ مُبَدِّلُ السَّيِّئَاتِ حَسَنَاتٍ وَجَاعِلُ الْحَسَنَاتِ دَرَجَاتٍ؛ {٠٠٢٢}

١١-٧- جود، بذل، سخاوت، طول، حياء، كرم، إنعام، إحسان، إمتنان، إفضال، إعطاء، بسط اليد، نشر، توسعة، إيتاء، إضفاء، تأدية، رد، هبة، إرفاد، إمتناع، منحة، سماحة، إنالة، إفاضة، وراثة، ميادة

١-٧-١- جود: (أَجُودَ، أَحَقُّ بِالْجُودِ، أَحَقُّ مِنْ جَادٍ بِالْمَغْفِرَةِ، أَكْرَمُ مِنْ جَادٍ، الْبَاسِطُ بِالْجُودِ، أَوْسَعُ مِنْ جَادٍ، أُولَى مِنْ جَادٍ بِالْمَغْفِرَةِ، جَوَادٍ، ذُو الْجُودِ، عَائِدُ بِالْجُودِ، مُبْتَدِئُ بِالْجُودِ، مَعْدَنُ الْجُودِ، مَنْ أَكْرَمَ بِالْجُودِ)

﴿٧٩٠٢﴾ آجُودٌ سُبْحَانَهُ مِنْ وَاسِعٍ مَا آجُودَهُ؛ {٠٠٤٧}

﴿٧٩٠٣﴾ آجُودُ الْأَجُودِ اللَّهُ؛ {٢١٤١}

﴿٧٩٠٤﴾ آجُودُ الْأَجُودِينَ يَا آجُودَ الْأَجُودِينَ؛ {٠٠٣٩}

﴿٧٩٠٥﴾ آجُودُ الْمَسْئُولِينَ يَا آجُودَ الْمَسْئُولِينَ؛ {٠١٣١}

﴿٧٩٠٦﴾ آجُودُ الْمُعْطِينَ يَا آجُودَ الْمُعْطِينَ؛ {٠١٣٢}

﴿٧٩٠٧﴾ آجُودُ الْمُفْضِلِينَ هُوَ اللَّهُ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ وَاعْظَى الْفَاضِلِينَ وَ آجُودُ الْمُفْضِلِينَ؛ {٠٠٥٥}

﴿٧٩٠٨﴾ آجُودُ الْمُنْعِمِينَ يَا آجُودَ الْمُنْعِمِينَ؛ {٠١٣٣}

﴿٧٩٠٩﴾ آجُودُ بِالْخَيْرِ أَنْتَ بِالْخَيْرِ آجُودٌ مِنْكَ بِالْشَّرِّ؛ {٠٠٢٢}

﴿٧٩١٠﴾ آجُودٌ مَسْئُولٌ يَا آجُودَ مَسْئُولٍ؛ {٠١٣٤}

﴿٧٩١١﴾ آجُودٌ مَنْ أَعْطَى يَا خَيْرَ مَنْ سَأَلَ وَ آجُودٌ مَنْ أَعْطَى؛ {٠١٣٥}

﴿٧٩١٢﴾ آجُودٌ كَانَ آجُودٌ مِنْ أَنْ يَرُدَّ بَعْضًا وَيَسْتَجِيبَ بَعْضًا؛ {٠١٣٦}

﴿٧٩١٣﴾ آجُودٌ مَنْ سَمَحَ يَا آجُودَ مَنْ سَمَحَ؛ {٠٠٨٦}

﴿٧٩١٤﴾ آجُودٌ مَنْ سَأَلَ اللَّهُمَّ أَنْتَ... آجُودٌ مَنْ سَأَلَ؛ {٠٠٢٢}

﴿٧٩١٥﴾ آجُودٌ مِنْ كُلِّ جَوَادٍ يَا آجُودَ مِنْ كُلِّ جَوَادٍ؛ {٠٠٣٩}

﴿٧٩١٦﴾ آجُودٌ مَنْ نَزَلَتْ بِفَنَائِهِ الرِّكَائِبُ وَ طَلِبَ عِنْدَهُ نَيْلُ الرِّغَائِبِ وَ أَنَاخَتْ بِهِ الْوُفُودُ؛ {٠١٣٧}

﴿٩٣٣﴾

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۷۸۹﴾ ای آن که خواری خطاهای مرا به سربلندی عطاهایش تبدیل می‌کند.
﴿۷۹۰﴾ خداوند در روز قیامت، دعای اهل ایمان را، عمل و کردار قرار می‌دهد.
﴿۷۹۱﴾ خدایا! تو بدی‌ها را به نیکی‌ها تبدیل می‌کنی و نیکی‌ها را درجات [ایمانی] قرار می‌دهی.

۷-۱-۱ بخشنده‌گی، لطف، احسان، زیاده‌دادن، گشاده‌دستی، به ارث گذاشتن
۷-۱-۱-۱ بخشنده‌گی: (بخشنده‌ترین، سزاوار به بخشنده‌گی، گرامی‌ترین بخشنده،
گشاده‌دست در بخشنده‌گی، بخشنده، بازگشت‌کننده به بخشش، شروع‌کننده به
بخشش، معدن بخشش، آن که با بخشش خود، گرامی می‌دارد)

﴿۷۹۲﴾ منزّه است گشاینده‌ای که چه بخشنده است.
﴿۷۹۳﴾ بخشنده‌ترین بخشنده‌گان خداوند است.
﴿۷۹۴﴾ ای بخشنده‌ترین بخشنده‌گان.
﴿۷۹۵﴾ ای بخشنده‌ترین کسی که از او درخواست می‌شود.
﴿۷۹۶﴾ ای بخشنده‌ترین عطاکنندگان.
﴿۷۹۷﴾ اوست خدایی که سریع‌ترین حسابگران است و بخشنده‌ترین بخشنده‌گان و سخاوتمندترین سخاوتمندان.
﴿۷۹۸﴾ ای سخاوتمندترین نعمت‌بخشان.
﴿۷۹۹﴾ تو در اعطای خیر، سخاوتمندتر از اعطای بدی هستی.
﴿۷۹۱۰﴾ ای بخشنده‌ترین کسی که از او درخواست شده است.
﴿۷۹۱۱﴾ ای بهترین کسی که مورد درخواست قرار گرفته، و نیکوترین کسی که عطا کرده است.

﴿۷۹۱۲﴾ خداوند بخشنده‌تر از آن است که از دو دعا یکی را برآورده و دیگری را رد کند.
﴿۷۹۱۳﴾ ای بخشنده‌ترین کسی که بخشید.
﴿۷۹۱۴﴾ خدایا، تو... بخشنده‌ترین کسی هستی که از او درخواست شده است.
﴿۷۹۱۵﴾ ای بخشنده‌تر از هر بخشنده.
﴿۷۹۱۶﴾ ای بخشنده‌ترین کسی که بر آستانه‌اش متوقف می‌شوند و بر رسیدن به خواسته‌ها از تو درخواست می‌شود و میهمانان بر درگاهت وارد می‌شوند.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٧٩١٧﴾ أَحَقُّ بِالْجُودِ	اللَّهُمَّ إِنِّي قَدْ وَهَبْتُ لَهُ مَا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ مِنْ حَقِّي فَهَبْ لَهُ مَا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ مِنْ حَقِّكَ فَأَنْتَ أَحَقُّ بِالْجُودِ مِنِّي وَالْكَرَمِ؛ {٠١٩٤}
﴿٧٩١٨﴾ أَحَقُّ مَنْ تَجَاوَزَ وَ عَفَا وَ جَادَ بِالْمَغْفِرَةِ	أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ تَجَاوَزَ وَ عَفَا وَ جَادَ بِالْمَغْفِرَةِ عَمَّنْ ظَلَمَ وَ أَسَاءَ؛ {٠٢١٥}
﴿٧٩١٩﴾ أَكْرَمَ مَنْ جَادَ	يَا أَكْرَمَ مَنْ جَادَ بِالْعَطَايَا؛ {٠٠٢٧}
﴿٧٩٢٠﴾ أَوْسَعَ مَنْ جَادَ	يَا أَوْسَعَ مَنْ جَادَ وَ أَعْطَى؛ {٠٥٦٩}
﴿٧٩٢١﴾ أَوْلَى مَنْ اعْتَمَدَ وَ عَفَا وَ جَادَ بِالْمَغْفِرَةِ عَلَى مَنْ ظَلَمَ وَ	أَنْتَ أَوْلَى مَنْ اعْتَمَدَ وَ عَفَا وَ جَادَ بِالْمَغْفِرَةِ عَلَى مَنْ ظَلَمَ وَ أَسَاءَ؛ {٠٢٥٤}
﴿٧٩٢٢﴾ الْبَاسِطُ بِالْجُودِ يَدُكَ	فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ... الْبَاسِطُ بِالْجُودِ يَدُكَ؛ {٠٠١٧}
﴿٧٩٢٣﴾ الْبَاسِطُ بِالْجُودِ يَدَهُ	الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْبَاسِطُ بِالْجُودِ يَدَهُ؛ {٠٠٦٠}
﴿٧٩٢٤﴾ الْبَاسِطُ فِيهِمُ بِالْجُودِ يَدَهُ	الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْبَاسِطُ فِيهِمُ بِالْجُودِ يَدَهُ؛ {٠٠٦٢}
﴿٧٩٢٥﴾ جَوَادُ	سُبْحَانَكَ مِنْ مِثْلِكَ مَا أَمْنَعَكَ، وَ جَوَادٍ مَا أَوْسَعَكَ؛ {٠١٦٢}
﴿٧٩٢٦﴾ جَوَادُ	سُبْحَانَهُ مِنْ جَوَادٍ مَا أَفْضَلَهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٧٩٢٧﴾ الْجَوَادُ	أَنْتَ الْجَوَادُ وَ أَنَا الْبَخِيلُ؛ {٠٠٤٥}
﴿٧٩٢٨﴾ الْجَوَادُ	أَنْتَ الَّذِي قُلْتَ أَنَا الْجَوَادُ وَ مِنِّي الْجُودُ؛ {٠٨٢٤}
﴿٧٩٢٩﴾ الْجَوَادُ	أَنْتَ... الْجَوَادُ بَنِيْلَهُ عَلَى خَلْقِهِ مِنْ سَعَةٍ؛ {٠٠٧٥}
﴿٧٩٣٠﴾ الْجَوَادُ	وَ الْوَجْهَ الْآخِرُ فِي مَعْنَى اللَّهِ أَكْبَرُ أَيِ الْجَوَادِ جَزِيلُ الْعَطَاءِ كَرِيمُ الْفَعَالِ؛ {٠١٠١}
﴿٧٩٣١﴾ جَوَادُ	يَا جَوَادُ؛ {٠٠٣٦}
﴿٧٩٣٢﴾ الْجَوَادُ	إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى تِسْعَةً وَ تِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا إِنَّهُ... الْجَوَادُ؛ {٠٠٠٤}
﴿٧٩٣٣﴾ الْجَوَادُ	سُبْحَانَ الْجَبَّارِ الْجَوَادِ؛ {٠٥٤٠}
﴿٧٩٣٤﴾ الْجَوَادُ الْآجُودُ	أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْجَوَادِ الْآجُودِ؛ {٠١٣٥}
﴿٧٩٣٥﴾ الْجَوَادُ	لِأَنَّهُ الْجَوَادُ الَّذِي لَا تَنْقُصُهُ الْمَوَاهِبُ؛ {٠٨٢٥}
﴿٧٩٣٦﴾ الْجَوَادُ	أَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لَا يَبْخُلُ؛ {٠٠٢٢}
﴿٧٩٣٧﴾ الْجَوَادُ	أَنْتَ... الْجَوَادُ الَّذِي لَا يُبْخَلُكَ الْإِلْحَاحُ الْمُلْحِنُ؛ {٠٥١٩}

«نام‌های مهر و رحمت»

«۷۹۱۷» خدایا! من حقوق خود را که تو بر او واجب کرده بودی به او بخشیدم. تو نیز حقوق خود را به او ببخش که تو از من سزاوارتر به بخشندگی و بزرگواری هستی.

«۷۹۱۸» تو سزاوارترین کسی هستی که از ظالم و گنهکار را عفو کرد و از گناه او درگذشت. و او را مورد آمرزش قرار داد.

«۷۹۱۹» ای بزرگوارترین بخشنده‌ی عطایا!

«۷۹۲۰» ای گشاده‌دست‌ترین کسی که بخشید و عطا کرد.

«۷۹۲۱» تو شایسته‌ترین کسی هستی که بر او تکیه شود و گذشت کند؛ و آن که ستم‌کار بدکار را مورد آمرزش قرار دهد.

«۷۹۲۲» تو خدایی هستی که دست به بخشش گشوده است.

«۷۹۲۳» ستایش مخصوص خداوندی است که دستش به بخشش گشاده است.

«۷۹۲۴» ستایش خداوندی را سزااست که دست خود را برای بخشش دراز کرده است.

«۷۹۲۵» منزهی تو، چه بازدارنده است فرمانروایی تو، چه گسترده است بخشندگی تو.

«۷۹۲۶» منزّه است بخشنده‌ای که چه صاحب احسان است.

«۷۹۲۷» توسخاوت‌مندی و من بخیل.

«۷۹۲۸» تو بودی که فرمودی: من بخشنده‌ام و سخاوت از من است.

«۷۹۲۹» تو همان بخشنده‌ای که بر بندگان بی حساب می‌بخشد.

«۷۹۳۰» وجه دیگر در معنای «الله اکبر» یعنی سخاوت‌مند بسیار بخشنده و بزرگوار در کردار.

«۷۹۳۱» ای بخشنده.

«۷۹۳۲» برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها سخاوت‌مند است.

«۷۹۳۳» منزّه است خدای صاحب اراده‌ی نافذ و بخشنده.

«۷۹۳۴» تو را به حق نامت که بخشنده و بخشنده‌ترین است می‌خوانم.

«۷۹۳۵» صاحب بخششی که بخشش‌ها از او نمی‌کاهد.

«۷۹۳۶» تو بخشنده‌ای هستی که هرگز بخل نمی‌ورزی.

«۷۹۳۷» تو بخشنده‌ای هستی که اصرار اصرارکنندگان تو را به بخل و عدم بخشش وادار نمی‌کند.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٧٩٣٨﴾ الْجَوَادُ	﴿١٩٦﴾ أَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لَا يَضِيقُ عَفْوُكَ وَلَا يَنْقُصُ فَضْلُكَ وَلَا تَقِلُّ رَحْمَتُكَ؛ {٠١٩٦}
﴿٧٩٣٩﴾ الْجَوَادُ	﴿٨٢٦﴾ لِأَنَّهُ الْجَوَادُ الَّذِي لَا يَغِيبُهُ سُؤَالُ السَّائِلِينَ وَلَا يُبْخِلُهُ الْإِحَاحُ الْمُلْحِنِينَ؛ {٠٨٢٦}
﴿٧٩٤٠﴾ الْجَوَادُ الرَّحِيمُ	﴿٨٢٧﴾ لِأَنَّهُ الْمَلِكُ الْكَرِيمُ الْجَوَادُ الرَّحِيمُ؛ {٠٨٢٧}
﴿٧٩٤١﴾ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ	﴿٠٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُعِزُّ الْمُدِلُّ الْفَاضِلُ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ؛ {٠٠٢٨}
﴿٧٩٤٢﴾ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ	﴿٢٤٢﴾ أَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ الَّذِي لَا تَبْخُلُ؛ {٠٢٤٢}
﴿٧٩٤٣﴾ الْجَوَادُ الْمَاجِدُ	﴿٨٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْجَوَادُ الْمَاجِدُ؛ {٠٨٢٨}
﴿٧٩٤٤﴾ الْجَوَادُ الْمُتَكَرِّمُ	﴿٨٢٩﴾ يَا كَرِيمُ الْجَوَادُ الْمُتَكَرِّمُ؛ {٠٨٢٩}
﴿٧٩٤٥﴾ الْجَوَادُ الْمَجِيدُ	﴿٨٣٠﴾ إِنَّهُ الْفَعَّالُ لِمَا يُرِيدُ الْحَكِيمُ الْجَوَادُ الْمَجِيدُ؛ {٠٨٣٠}
﴿٧٩٤٦﴾ الْجَوَادُ الْوَاحِدُ	﴿١٥٦﴾ أَنْتَ الْمَاجِدُ الْجَوَادُ الْوَاحِدُ الْوَاحِدُ؛ {٠١٥٦}
﴿٧٩٤٧﴾ الْجَوَادُ الْوَاسِعُ	﴿٢٨١﴾ هُوَ الْجَوَادُ الْوَاسِعُ؛ {٠٢٨١}
﴿٧٩٤٨﴾ الْجَوَادُ الْوَهَّابُ	﴿٥٣٣﴾ يَا كَرِيمَ الْمَاءِ وَالْجَوَادُ الْوَهَّابُ؛ {٠٥٣٣}
﴿٧٩٤٩﴾ الْجَوَادُ بِالْعَطَاءِ	﴿٢٨١﴾ أَنْتَ الْجَوَادُ بِالْعَطَاءِ قَبْلَ طَلْبِ الطَّالِبِينَ؛ {٠٢٨١}
﴿٧٩٥٠﴾ الْجَوَادُ بِالْمَغْفِرَةِ	﴿٤٩٤﴾ أَنْتَ الرَّبُّ الْجَوَادُ بِالْمَغْفِرَةِ؛ {٠٤٩٤}
﴿٧٩٥١﴾ الْجَوَادُ بِمَا سُئِلَتْ	﴿٣١٨﴾ أَنْتَ... الْجَوَادُ بِمَا سُئِلْتَ مِنْ فَضْلِكَ؛ {٠٣١٨}
﴿٧٩٥٢﴾ الْجَوَادُ عَلَى الْخَلْقِ بِسَوَاقِ النَّعَمِ	﴿٠٠٧٥﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ أَمْشَاجِ النَّسَمِ وَمَوْلِجِ الْأَنْوَارِ فِي الظُّلَمِ وَمُخْرِجِ الْمَوْجُودِ مِنَ الْعَدَمِ وَالسَّابِقِ الْأَزَلِيَّةِ بِالْقِدَمِ الْجَوَادِ عَلَى الْخَلْقِ بِسَوَاقِ النَّعَمِ؛ {٠٠٧٥}
﴿٧٩٥٣﴾ الْجَوَادُ فَلَا تَبْخُلُ	﴿٨٣٣﴾ أَنْتَ الْجَوَادُ فَلَا تَبْخُلُ؛ {٠٨٣٣}
﴿٧٩٥٤﴾ الْجَوَادُ فِي فَوَاضِلِهِ	﴿٠٠٢٢﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي... هُوَ الْجَوَادُ فِي فَوَاضِلِهِ؛ {٠٠٢٢}
﴿٧٩٥٥﴾ جَوَادُ كَرِيمٍ	﴿٠٠٣٠﴾ أَنْتَ... جَوَادُ كَرِيمٍ؛ {٠٠٣٠}
﴿٧٩٥٦﴾ جَوَادُ لَا تَبْخُلُ	﴿٠٠٥١﴾ أَنْتَ... جَوَادُ لَا تَبْخُلُ؛ {٠٠٥١}
﴿٧٩٥٧﴾ الْجَوَادُ لَا تَبْخُلُ	﴿٠٠٥٦﴾ أَنْتَ... الْجَوَادُ لَا تَبْخُلُ؛ {٠٠٥٦}
﴿٧٩٥٨﴾ الْجَوَادُ لَا يَبْخُلُ	﴿٠٢٣٧﴾ أَنْتَ... الْجَوَادُ لَا يَبْخُلُ؛ {٠٢٣٧}

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۷۹۳۸﴾ تو بخشنده‌ای هستی که عفو کم نمی‌آید و فضل کاستی نمی‌پذیرد و رحمت کم نمی‌شود.

﴿۷۹۳۹﴾ صاحب بخششی که درخواست درخواست‌کنندگان او را درمانده و اصرار و مبالغه‌ی اصرار‌کنندگان او را بخیل نمی‌کند.

﴿۷۹۴۰﴾ اوست فرمانروای بزرگوار بخشنده‌ی مهربان.

﴿۷۹۴۱﴾ معبودی نیست جز خدای عزّت‌بخش، خوارکننده، بخشنده، سخاوتمند، بزرگوار.

﴿۷۹۴۲﴾ تو سخاوتمند و بزرگواری هستی که بخل نمی‌ورزد.

﴿۷۹۴۳﴾ معبودی جز تو نیست، بخشنده‌ی بزرگوار.

﴿۷۹۴۴﴾ ای بزرگوار بخشنده‌ی بسیار بزرگوار.

﴿۷۹۴۵﴾ او هر چه بخواهد می‌کند و حکیم و بخشنده و بزرگوار است.

﴿۷۹۴۶﴾ تو بزرگوار و بخشنده و یگانه و یکتایی.

﴿۷۹۴۷﴾ او بخشنده و گشاینده است.

﴿۷۹۴۸﴾ ای آن که با کسانی که بازمی‌گردند، بزرگوارانه رفتار می‌کنی و ای بخشنده‌ی بسیار عطاکننده.

﴿۷۹۴۹﴾ تویی بخشنده‌ی عطا پیش از آنکه درخواست‌کنندگان از تو خواهند.

﴿۷۹۵۰﴾ تو پروردگاری هستی بخشنده در آمرزش.

﴿۷۹۵۱﴾ تو بخشنده‌ی هر چه از روزی افزونت درخواست شود هستی.

﴿۷۹۵۲﴾ ستایش از آن خداوندی است که آفریننده‌ی گونه‌های انسان است، همان که نور را

به تاریکی وارد می‌سازد و موجودات را از عدم به وجود می‌آورد و خودش در وجود بر همگان سبقت گرفته و دیرین است. نسبت به بندگان بخشنده است و بدیشان نعمات ارزانی می‌دارد.

﴿۷۹۵۳﴾ تو بخشنده‌ای و بخل نمی‌ورزی.

﴿۷۹۵۴﴾ ستایش خداوندی را که... در نعمت‌های افزونش بخشنده است.

﴿۷۹۵۵﴾ تو بخشنده‌ی بزرگواری.

﴿۷۹۵۶﴾ تو... بخشنده‌ای هستی که بخل نمی‌ورزی.

﴿۷۹۵۷﴾ تو عطاکننده‌ای هستی که بخل نمی‌ورزی.

﴿۷۹۵۸﴾ تو عطاکننده‌ای هستی که بخل نمی‌ورزد.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٧٩٥٩﴾ جَوَادٌ لَا يَبْخُلُ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ جَوَادٌ لَا يَبْخُلُ؛
﴿٧٩٦٠﴾ جَوَادٌ مَاجِدٌ	﴿٠١٩٥﴾ أَنْتَ إِلَهِي... جَوَادٌ مَاجِدٌ؛
﴿٧٩٦١﴾ جَوَادٌ مِفْضَالٌ	﴿٠٥٤٥﴾ إِنَّكَ جَوَادٌ مِفْضَالٌ؛
﴿٧٩٦٢﴾ جَوَادٌ مَنَّانٌ	﴿٠٠٣٠﴾ إِنَّكَ كَرِيمٌ جَوَادٌ مَنَّانٌ؛
﴿٧٩٦٣﴾ جَوَادٌ وَهَّابٌ	﴿٠١٤٤﴾ جَوَادٌ وَهَّابٌ فَقَصْدُكَ؛
﴿٧٩٦٤﴾ جَوَادٌ يُحِبُّ الْجُودَ	﴿٠٨٣٤﴾ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى جَوَادٌ يُحِبُّ الْجُودَ؛
﴿٧٩٦٥﴾ جَوَادٌ بِفَضْلِكَ	﴿٠٨٣٥﴾ عَطُوفًا بِجُودِكَ جَوَادًا بِفَضْلِكَ؛
﴿٧٩٦٦﴾ جَوَادٌ فِي إِفْضَالِهِ	﴿٠٨٠٠﴾ يَا جَوَادًا فِي إِفْضَالِهِ؛
﴿٧٩٦٧﴾ جَوَادٌ فِي عَطِيَّتِهِ	﴿٠٨٣٦﴾ يَا جَوَادًا فِي عَطِيَّتِهِ؛
﴿٧٩٦٨﴾ جَوَادٌ لَا يَبْخُلُ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا جَوَادًا لَا يَبْخُلُ؛
﴿٧٩٦٩﴾ جَوَادٌ لَا يَبْخُلُ	﴿٠٤٢٧﴾ يَا جَوَادًا لَا يَبْخُلُ عَمَّنْ رَجَا نَوَابَهُ؛
﴿٧٩٧٠﴾ ذُو الْجُودِ	﴿١٤٢٤﴾ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَزْدَادُ عَلَى كَثْرَةِ السُّؤَالِ إِلَّا كَرَمًا وَجُودًا؛
﴿٧٩٧١﴾ ذُو الْجُودِ	﴿١٣٩٢﴾ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَزْدَادُ عَلَى كَثْرَةِ الْعَطَاءِ إِلَّا كَرَمًا وَجُودًا؛
﴿٧٩٧٢﴾ ذُو الْجُودِ	﴿١٤٤٨﴾ الْمُنْتَمِلِينَ دَقَائِقَ حِكْمَتِهِ؛
﴿٧٩٧٣﴾ ذُو الْجُودِ	﴿٠٣٨٠﴾ يَا ذَا الْجُودِ فَلَا يَمُنُّ عَلَيْهِ؛
﴿٧٩٧٤﴾ ذُو الْجُودِ	﴿٠٠٤٤﴾ يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّمَاحِ؛
﴿٧٩٧٥﴾ ذُو الْجُودِ	﴿٠٠٤٤﴾ يَا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ؛
﴿٧٩٧٦﴾ ذُو الْجُودِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا ذَا الْإِحْسَانِ وَالْجُودِ؛
﴿٧٩٧٧﴾ ذُو الْجُودِ	﴿٠٥٨٩﴾ يَا اللَّهَ الْمَنَّانَ ذُو الْإِحْسَانِ وَالْجُودِ قَدْ عَمَّ الْخَلَائِقَ مِنْهُ؛
﴿٧٩٧٨﴾ ذُو الْجُودِ وَالْإِحْسَانِ	﴿٠٠٧٦﴾ يَا ذَا الْجُودِ وَالْإِحْسَانِ؛

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۷۹۵۹﴾ منزّه است بخشنده‌ای که بخل نمی‌ورزد.
- ﴿۷۹۶۰﴾ خدای من! تو بخشنده‌ای و بزرگوار.
- ﴿۷۹۶۱﴾ تو با سخاوت و بخشنده‌ای.
- ﴿۷۹۶۲﴾ تو بزرگوار و بخشنده و نعمت‌دهنده‌ای.
- ﴿۷۹۶۳﴾ خدایا، خدایان در برابر عظمتت خوار شدند و خردمندان هنگام اندیشه در سلطه‌ی شکست‌ناپذیرت سرگشته شدند و درخواست‌کنندگان به واسطه‌ی این که می‌دانند تو سخاوتمند و بخشنده‌ای، به سوی تو آمدند؛ و من نیز.
- ﴿۷۹۶۴﴾ همانا خداوند بلندمرتبه و بخشنده است و بخشندگی را دوست دارد.
- ﴿۷۹۶۵﴾ خدایا... ساکنان زمین از اطاعت تو سر باز زدند، اما تو با سخاوت خود نسبت به آن‌ها مهربان و دلسوز بودی؛ و با بذل لطف خود، بخشنده بودی.
- ﴿۷۹۶۶﴾ ای سخاوتمند در بخشش!
- ﴿۷۹۶۷﴾ ای سخاوتمند در عطای خویش!
- ﴿۷۹۶۸﴾ ای بخشنده‌ای که بخل نمی‌ورزد.
- ﴿۷۹۶۹﴾ ای بخشنده‌ای که به امیدواران پاداشش بخل نمی‌ورزد.
- ﴿۷۹۷۰﴾ منزّه است خدایی که بر درخواست زیاد، جز سخاوت و بخشش نمی‌افزاید.
- ﴿۷۹۷۱﴾ منزّه است خدایی که بر فراوانی عطای خویش نمی‌افزاید جز بزرگواری و بخشش.
- ﴿۷۹۷۲﴾ منزّه است خدایی که با رحمت خود بر من عطا می‌کند و عطایش را به خواست خود بر من می‌گستراند، آن‌گاه رحمتش را به نعمت و عطاهاش محدود می‌کند، تا آفرینش خود را در معرض دید بینندگان قرار دهد و ظرافت‌های حکمتش را به اندیشه‌کنندگان بنمایاند.
- ﴿۷۹۷۳﴾ ای سخاوتمندی که نعمتی به او بخشیده نمی‌شود!
- ﴿۷۹۷۴﴾ ای صاحب عطا و بخشش.
- ﴿۷۹۷۵﴾ ای صاحب بخشش و بزرگواری.
- ﴿۷۹۷۶﴾ ای خدای نعمت‌بخش صاحب احسان و بخشش.
- ﴿۷۹۷۷﴾ ای خدای نعمت‌بخش، صاحب احسان و بخشش، که نعمت تمام آفریدگان را فرا گرفته است.
- ﴿۷۹۷۸﴾ ای صاحب بخشش و نیکی.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٧٩٧٩﴾ ذُو الْجُودِ وَالْإِنْعَامِ	⊗ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ذُو الْجُودِ وَالْإِنْعَامِ؛ {١٠٤٩}
﴿٧٩٨٠﴾ ذُو الْجُودِ وَالسَّخَاءِ	⊗ يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّخَاءِ؛ {٠٠٣٩}
﴿٧٩٨١﴾ ذُو الْجُودِ وَالسَّمَّاحِ	⊗ يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّمَّاحِ؛ {٠٠٠٢}
﴿٧٩٨٢﴾ ذُو الْجُودِ وَالسَّمَاحَةِ	⊗ سُبْحَانَ ذِي الْجُودِ وَالسَّمَاحَةِ؛ {٠٣٢٦}
﴿٧٩٨٣﴾ ذُو الْجُودِ وَالْكَرَمِ	⊗ يَا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ؛ {٠٠٠٢}
﴿٧٩٨٤﴾ ذُو الْجُودِ وَالنَّعَمِ	⊗ يَا ذَا الْجُودِ وَالنَّعَمِ؛ {٠٠٣٩}
﴿٧٩٨٥﴾ عَائِدًا بِالْجُودِ	⊗ يَا عَائِدًا بِالْجُودِ؛ {٠٠٢٩}
﴿٧٩٨٦﴾ مُبْتَدِئُ بِالْجُودِ	⊗ إِنَّكَ وَلِيُّ الْمَزِيدِ مُبْتَدِئُ بِالْجُودِ؛ {١٨٣٤}
﴿٧٩٨٧﴾ مَعْدِنُ الْجُودِ	⊗ يَا مَعْدِنَ الْجُودِ وَالْكَرَمِ؛ {٠٧٨٠}
﴿٧٩٨٨﴾ وَاسِعُ الْجُودِ	⊗ يَا وَاسِعَ الْجُودِ؛ {٠٨٠١}
﴿٧٩٨٩﴾ مَنْ أَكْرَمَ بِجُودِهِ	⊗ يَا مَنْ أَكْرَمَ بِجُودِهِ؛ {٠٠٧٦}

٧-١١-٢- بذل: (بأذل النّوائل، بأذل الرّغائب)

﴿٧٩٩٠﴾ الْمَحْمُودُ لِبَذْلِ نَوَائِلِهِ	⊗ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي... هُوَ الْمَحْمُودُ لِبَذْلِ نَوَائِلِهِ؛ {٠٠٢٢}
﴿٧٩٩١﴾ خَيْرُ مَنْ اسْتَدْعَى	⊗ يَا خَيْرَ مَنْ اسْتَدْعَى لِبَذْلِ الرِّغَائِبِ؛ {٠٠٣٠}
﴿٧٩٩٢﴾ مُسْتَدْعَى	⊗ يَا مُسْتَدْعَى لِبَذْلِ الرِّغَائِبِ؛ {٠٠٢٩}

٧-١١-٣- سخاوت: (أسخى، ذو السّخاء، سخيّ)

﴿٧٩٩٣﴾ آسَخَى مِنْ كُلِّ سَخِيٍّ	⊗ يَا آسَخَى مِنْ كُلِّ سَخِيٍّ؛ {٠٠٢٩}
﴿٧٩٩٤﴾ آسَخَى	⊗ سُبْحَانَهُ مِنْ تَوَّابٍ مَا آسَخَاهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٧٩٩٥﴾ ذُو السَّخَاءِ	⊗ يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّخَاءِ؛ {٠٠٣٩}
﴿٧٩٩٦﴾ سَخِيٌّ	⊗ سُبْحَانَهُ مِنْ سَخِيٍّ مَا أَنْصَرَهُ؛ {٠٠٤٨}
﴿٧٩٩٧﴾ سَخِيٌّ	⊗ سُبْحَانَهُ مِنْ سَخِيٍّ مَا أَبْصَرَهُ؛ {٠٠٤٧}

٧-١١-٤- طول: (ذو الطّول، مُبتدئُ بالطّول، مُتطوّل)

﴿٧٩٩٨﴾ ذُو الطَّوْلِ	⊗ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ؛ {غافر: ٣}
﴿٧٩٩٩﴾ ذُو الطَّوْلِ	⊗ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْفَضْلِ وَالطَّوْلِ؛ {٠٦٦٠}

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۷۹۷۹﴾ معبودی جز تو نیست، صاحب بخشش و لطف.
- ﴿۷۹۸۰﴾ ای صاحب کرم و بخشش.
- ﴿۷۹۸۱﴾ ای صاحب عطا و بخشش.
- ﴿۷۹۸۲﴾ منزّه است صاحب بخشش و کرامت.
- ﴿۷۹۸۳﴾ ای صاحب بخشش و بزرگواری.
- ﴿۷۹۸۴﴾ ای صاحب بخشش و نعمت.
- ﴿۷۹۸۵﴾ ای بازگشت‌کننده به بخشندگی!
- ﴿۷۹۸۶﴾ همانا تو صاحب بخشش بسیاری و آغازکننده‌ی با سخاوت.
- ﴿۷۹۸۷﴾ ای سرچشمه‌ی بخشش و بزرگواری.
- ﴿۷۹۸۸﴾ ای صاحب بخشش گسترده.
- ﴿۷۹۸۹﴾ ای آن‌که با سخاوتش اکرام می‌کند.

۷-۱۱- بخشنده‌ی جوایز، بخشنده‌ی خواسته‌ها

- ﴿۷۹۹۰﴾ ستایش خداوندی را که... به خاطر بخشش‌هایش، ستوده است.
- ﴿۷۹۹۱﴾ ای بهترین کسی که برای بخشش آرزوها خوانده شده است.
- ﴿۷۹۹۲﴾ ای درخواست‌شده برای بخشش فراوان!

۷-۱۱-۳ سخاوت: (سخاوتمندترین، صاحب سخاوت، سخاوتمند)

- ﴿۷۹۹۳﴾ ای سخاوتمندتر از هر سخاوتمند!
- ﴿۷۹۹۴﴾ منزّه است توبه‌پذیری که چه بخشنده است.
- ﴿۷۹۹۵﴾ ای صاحب کرم و بخشش.
- ﴿۷۹۹۶﴾ منزّه است سخاوتمندی که او چقدر یاری‌کننده است!
- ﴿۷۹۹۷﴾ منزّه است بخشنده‌ای که چه بیناست.

۷-۱۱-۴ صاحب بخشش، شروع‌کننده به بخشش، بخشنده

- ﴿۷۹۹۸﴾ خداوندی که آمرزنده‌ی گناه، پذیرنده توبه، دارای مجازات سخت، و صاحب نعمت فراوان است هیچ معبودی جز او نیست و بازگشت (همه‌ی شما) تنها به‌سوی اوست.
- ﴿۷۹۹۹﴾ ستایش مخصوص خدایی است که دارنده‌ی... لطف و بخشش است.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

٥-٧-١١- حباء: (وَاسِعُ الْحَبَاءِ)

१५२

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۸۰۰﴾ منزّه است خداوندی که صاحب قدرت و لطف است.
- ﴿۸۰۱﴾ ای صاحب نعمت و عطا.
- ﴿۸۰۲﴾ ستایش مخصوص خدایی است که صاحب... چیرگی، و برتری و بخشش است.
- ﴿۸۰۳﴾ خدایا! تو صاحب احسانی.
- ﴿۸۰۴﴾ ای صاحب بزرگواری و ستایش و بخشش.
- ﴿۸۰۵﴾ ای صاحب آزمون نیکو، و بخشش باشکوه.
- ﴿۸۰۶﴾ ای صاحب نعمت‌ها و بخشش‌هایی که هیچ‌کس نمی‌تواند آهنگ آن کند.
- ﴿۸۰۷﴾ است منزّه است صاحب لطف و فضل.
- ﴿۸۰۸﴾ ای بخشنده و نیرومند.
- ﴿۸۰۹﴾ منزّه است صاحب لطف و شوکت.
- ﴿۸۱۰﴾ منزّه است صاحب بخشش و نعمت.
- ﴿۸۱۱﴾ خدایا، تو... آغازکننده‌ی بخشش و نعمت‌دادن.
- ﴿۸۱۲﴾ ستایش خدایی راست که... بر همه‌ی آفریدگان خود بخشاینده است.
- ﴿۸۱۳﴾ بخشنده‌ی پرمهری که با نعمت فراوان خود مرا مورد لطف قرار می‌دهد.
- ﴿۸۱۴﴾ به هر که به او نزدیکی جسته، بخشش عطا کرده است.
- ﴿۸۱۵﴾ ای لطف‌کننده بر گناهکاران، با عفو و گذشت؛ که پیوسته بر اسرافکاران، گذشت و فضل داشته‌ای.

۵-۷-۱۱- گسترده در بخشش

- ﴿۸۰۱۶﴾ همانا تو دارای بخشش‌های گسترده‌ای.
- ۵-۷-۱۱- لطف و کرم: (سزاوار به لطف، بخشنده‌ترین، صاحب کرامت، صاحب نعمت‌ها و عرش و بخشش و روی و گذشت بزرگوارانه، صاحب کرامات و بخشش‌ها، بازگشت‌کننده به بخشش، صاحب لطف و کرم، لمس‌کننده با کرامت خویش، آن‌که از او درخواست کرامت کنند، معدن کرم، کرامت بخش)
- ﴿۸۰۱۷﴾ خدایا، آنچه از حق من بر واجب کرده‌ای، به او بخشیدم؛ تو نیز آنچه از حقت بر او واجب کرده‌ای به او ببخش، که تو به بخشایش و بزرگواری از من شایسته‌تری.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٨٠١٨﴾ أَكْرَمُ	﴿٠٢٧٦﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ مَا أَرْحَمَهُ بِخَلْقِهِ وَالْطَّفَةِ وَأَكْرَمَهُ عَلَى خَلْقِهِ؛
﴿٨٠١٩﴾ أَكْرَمُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ خَيْرٍ مَا أَكْرَمَهُ؛
﴿٨٠٢٠﴾ أَكْرَمَ الْكَرَمِينَ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا أَكْرَمَ الْكَرَمِينَ؛
﴿٨٠٢١﴾ أَكْرَمَ الْكَرَمِينَ	﴿٠٠٧٥﴾ أَنْتَ أَكْرَمَ الْكَرَمِينَ بِتَحْقِيقِ أَمَالِ الْآمِلِينَ؛
﴿٨٠٢٢﴾ أَكْرَمَ الصَّافِحِينَ	﴿٠٠٧٥﴾ أَنْتَ أَكْرَمَ الصَّافِحِينَ؛
﴿٨٠٢٣﴾ أَكْرَمَ الْقَادِرِينَ	﴿٠٤١٨﴾ أَنَا أَكْرَمَ الْقَادِرِينَ؛
﴿٨٠٢٤﴾ أَكْرَمَ الْكِرْمَاءِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا أَكْرَمَ الْكِرْمَاءِ؛
﴿٨٠٢٥﴾ أَكْرَمَ الْمُسْتُولِينَ	﴿٠٠٢١﴾ إِنَّكَ أَكْرَمَ الْمُسْتُولِينَ؛
﴿٨٠٢٦﴾ أَكْرَمَ الْمُتَنَعِمِينَ	﴿٠٤٢٠﴾ يَا أَكْرَمَ الْمُتَنَعِمِينَ؛
﴿٨٠٢٧﴾ أَكْرَمَ النَّاطِرِينَ	﴿٠٠٥٧﴾ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَخَيْرَ الْغَافِرِينَ وَأَكْرَمَ النَّاطِرِينَ؛
﴿٨٠٢٨﴾ أَكْرَمُ	﴿٠٠٧٥﴾ فَإِنَّ اللَّهَ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يُسْأَلَ حَاجَتَيْنِ فَيَقْضِيَ إِحْدَاهُمَا وَ يَمْنَعُ الْآخَرَى؛ ﴿٠٤٢٢﴾
﴿٨٠٢٩﴾ أَكْرَمُ	﴿٠٢٢٠﴾ فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَحْكَمُ وَأَكْرَمُ أَنْ يَسْلُبَ الْمُؤْمِنَ ثَمَرَةَ فُؤَادِهِ ثُمَّ يَعُدُّهُ بَعْدَهَا أَبَدًا؛ ﴿٠٢٢٠﴾
﴿٨٠٣٠﴾ أَكْرَمُ	﴿٠٠٨٨﴾ اللَّهُ أَكْرَمُ وَأَجَلُّ أَنْ يُطْعِمَكُمْ فَيَسْأَلَكُمْ فَيَسْأَلَكُمْ عَنْهُ؛ ﴿٠٠٨٨﴾
﴿٨٠٣١﴾ أَكْرَمُ	﴿٠٢٢١﴾ فَاللَّهُ أَحْكَمُ وَأَكْرَمُ أَنْ يُعَاقِبَ عَبْدَهُ مَرَّتَيْنِ؛ ﴿٠٢٢١﴾
﴿٨٠٣٢﴾ أَكْرَمُ	﴿٠١٢٦﴾ إِنَّ اللَّهَ أَحْكَمُ وَأَكْرَمُ وَأَجَلُّ وَأَعْلَمُ مِنْ أَنْ يَكُونَ اخْتِجَّ عَلَى عِبَادِهِ بِحُجَّةٍ ثُمَّ يُغَيَّبُ عَنْهُ شَيْئًا مِنْ أَمْرِهِمْ؛ ﴿٠١٢٦﴾
﴿٨٠٣٣﴾ أَكْرَمَ بَعِبَادِهِ	﴿٠٢٧٥﴾ اللَّهُ أَكْرَمُ وَأَرْحَمُ وَأَرْأَفُ بِعِبَادِهِ مِنْ أَنْ يُفْرِضَ طَاعَةَ عَبْدٍ عَلَى الْعِبَادِ ثُمَّ يَخْجُبُ عَنْهُ خَيْرَ السَّمَاءِ صَبَاحًا وَمَسَاءً؛ ﴿٠٢٧٥﴾
﴿٨٠٣٤﴾ أَكْرَمَ بَعِبَادِهِ	﴿٠٤٦٢﴾ اللَّهُ أَكْرَمُ وَأَرْأَفُ بِعِبَادِهِ مِنْ أَنْ يُفْرِضَ عَلَيْهِمْ طَاعَةَ عَبْدٍ يَخْجُبُ عَنْهُ خَيْرَ السَّمَاءِ صَبَاحًا أَوْ مَسَاءً؛ ﴿٠٤٦٢﴾
﴿٨٠٣٥﴾ أَكْرَمَ بَعِبَادِهِ	﴿٠١٢٣﴾ اللَّهُ أَجَلُّ وَأَكْرَمُ وَأَرْأَفُ بِعِبَادِهِ وَأَرْحَمُ مِنْ أَنْ يُفْرِضَ طَاعَةَ عَبْدٍ ثُمَّ يَكْنُ خَيْرَ السَّمَاءِ صَبَاحًا وَمَسَاءً؛ ﴿٠١٢٣﴾

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۸۰۱۸﴾ منزّه است خدا، چقدر خداوند نسبت به بندگان مهربان است و چقدر بر بندگان دلسوز است و لطف دارد!
- ﴿۸۰۱۹﴾ منزّه است آگاهی که چه بزرگوار است.
- ﴿۸۰۲۰﴾ ای گرامی‌ترین گرامیان.
- ﴿۸۰۲۱﴾ تو با محقق کردن آرزوهای آرزومندان بزرگوارترین بخشنندگان هستی.
- ﴿۸۰۲۲﴾ تو بزرگوارترین عفوکنندگانی.
- ﴿۸۰۲۳﴾ من بزرگوارترین توانمندان هستم.
- ﴿۸۰۲۴﴾ ای بزرگوارترین بزرگواران.
- ﴿۸۰۲۵﴾ تو بخشنده‌ترین کسی هستی که از او درخواست می‌شود.
- ﴿۸۰۲۶﴾ ای بزرگوارترین نعمت‌دهندگان.
- ﴿۸۰۲۷﴾ ای مهربان‌ترین مهربانان و بهترین آمرزندگان و بزرگوارترین بینندگان.
- ﴿۸۰۲۸﴾ خداوند بزرگوارتر از آن است که از دو نیاز درخواست‌شده، یکی را برآورد و دیگری را برآورده نکند.
- ﴿۸۰۲۹﴾ خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند حکیم‌تر و کریم‌تر از آن است که فرزند کسی را از او بگیرد و بعد از آن نیز او را عذاب کند.
- ﴿۸۰۳۰﴾ خداوند بزرگوارتر و باشکوه‌تر از آن است که نعمتی به شما عنایت نماید و گوارایتان شود، آن‌گاه از شما بازخواست کند.
- ﴿۸۰۳۱﴾ خداوند حکیم‌تر و بزرگوارتر است از اینکه بنده‌ی خود را دو بار کیفر کند.
- ﴿۸۰۳۲﴾ خداوند حکیم‌تر و گرامی‌تر و باشکوه‌تر و بزرگ‌تر و عادل‌تر از آن است که بر بنده‌اش به دلیلی احتجاج کند ولی چیزی از امور آن را از او بپوشاند.
- ﴿۸۰۳۳﴾ خداوند بزرگوارتر و مهربان‌تر و دل‌رحم‌تر از آن است که اطاعت بنده‌ای را بر بندگان واجب کند سپس خبر آسمان را در هر صبح و شام از او پوشیده دارد.
- ﴿۸۰۳۴﴾ خداوند نسبت به بندگان خود بزرگوارتر و دل‌رحم‌تر است از آن است که اطاعت بنده‌ای را بر بندگان واجب کند سپس خبر آسمان را در هر صبح و شام از او پوشیده دارد.
- ﴿۸۰۳۵﴾ خداوند باشکوه‌تر و بزرگوارتر و نسبت به بندگان خود دلسوزتر و مهربان‌تر از آن است که فرمان‌برداری از یکی از بندگان را بر مردم واجب کند، ولی اخبار آسمانی را از شب و روز از او پنهان کند.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٨٠٣٤﴾ أَكْرَمَ رَاحِمٍ	﴿٠٢١٧﴾ يَا خَيْرَ عَاصِمٍ وَأَكْرَمَ رَاحِمٍ وَأَحْكَمَ حَاكِمٍ؛
﴿٨٠٣٧﴾ أَكْرَمَ مَا تَبَى	﴿٠٢٢٥﴾ وَاللَّهِمَّ إِنِّي زَائِرُكَ فِي بَيْتِكَ وَعَلَى كُلِّ مَا تَبَى حَقٌّ لِمَنْ أَتَاهُ وَزَارَهُ وَأَنْتَ أَكْرَمُ مَا تَبَى وَخَيْرُ مَزُورٍ؛
﴿٨٠٣٨﴾ أَكْرَمَ مَأْمُولٍ	﴿٠١٦٤﴾ فَأَنْتَ أَكْرَمُ مَأْمُولٍ وَأَعَزُّ مَطْلُوبٍ؛
﴿٨٠٣٩﴾ أَكْرَمَ مَدْعُوٍّ	﴿٠٣١٦﴾ يَا أَكْرَمَ مَدْعُوٍّ؛
﴿٨٠٤٠﴾ أَكْرَمَ مَرْجُوٍّ	﴿٠٤٢٣﴾ يَا خَيْرَ مَدْعُوٍّ وَأَكْرَمَ مَرْجُوٍّ؛
﴿٨٠٤١﴾ أَكْرَمَ مَزُورٍ	﴿٠٠٢٤﴾ وَاللَّهِمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَزَائِرُكَ فِي بَيْتِكَ وَعَلَى كُلِّ مَا تَبَى حَقٌّ لِمَنْ أَتَاهُ وَزَارَهُ وَأَنْتَ خَيْرُ مَا تَبَى وَأَكْرَمُ مَزُورٍ؛
﴿٨٠٤٢﴾ أَكْرَمَ مَسْئُولٍ	﴿٠١٣٧﴾ يَا أَكْرَمَ مَسْئُولٍ؛
﴿٨٠٤٣﴾ أَكْرَمَ مَسْئُولٍ	﴿٠٤٢٤﴾ فَإِنَّكَ خَيْرُ مَرْغُوبٍ إِلَيْهِ وَأَكْرَمُ مَسْئُولٍ اعْتَمَدَ الْعِبَادُ عَلَيْهِ؛
﴿٨٠٤٤﴾ أَكْرَمَ مَسْئُولٍ سُئِلَ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا أَكْرَمَ مَسْئُولٍ سُئِلَ؛
﴿٨٠٤٥﴾ أَكْرَمَ مَقْصُودٍ	﴿٠١٣٤﴾ يَا أَكْرَمَ مَقْصُودٍ؛
﴿٨٠٤٦﴾ أَكْرَمَ مَنْ اسْتَجَارَ بِهِ	﴿٠٤٢٥﴾ يَا أَكْرَمَ مَنْ اسْتَجَارَ بِهِ الْمُسْتَجِيرُونَ؛
﴿٨٠٤٧﴾ أَكْرَمُ مَنْ اسْتَغْفَرَهُ الْخَاطِئُونَ	﴿٠٠٧٥﴾ فَاقْبَلْ عُذْرِي يَا خَيْرَ مَنْ اعْتَذَرَ إِلَيْهِ الْمُسِيئُونَ وَأَكْرَمُ مَنْ اسْتَغْفَرَهُ الْخَاطِئُونَ؛
﴿٨٠٤٨﴾ أَكْرَمُ مَنْ اسْتَكْرَمَ	﴿٠٤٢٦﴾ يَا أَكْرَمَ مَنْ اسْتَكْرَمَ؛
﴿٨٠٤٩﴾ أَكْرَمُ مَنْ اعْتَذَرَ إِلَيْهِ	﴿٠٣٢٧﴾ يَا أَكْرَمَ مَنْ اعْتَذَرَ إِلَيْهِ الْمُسِيئُونَ؛
﴿٨٠٥٠﴾ أَكْرَمُ مَنْ أُعْطِيَ	﴿٠٠٥٢﴾ يَا أَكْرَمَ مَنْ أُعْطِيَ؛
﴿٨٠٥١﴾ أَكْرَمُ مَنْ أُقِرَّ لَهُ	﴿٠١٦٤﴾ يَا أَكْرَمَ مَنْ أُقِرَّ لَهُ بِالذُّنُوبِ؛
﴿٨٠٥٢﴾ أَكْرَمُ مَنْ أُقِرَّ لَهُ	﴿٠٢٧٠﴾ فَيَا أَكْرَمَ مَنْ أُقِرَّ لَهُ بِذَنْبٍ؛
﴿٨٠٥٣﴾ أَكْرَمُ مَنْ أُقِرَّ لَهُ	﴿٠١٠٥﴾ يَا أَكْرَمَ مَنْ أُقِرَّ لَهُ كُلُّ بِالذُّنُوبِ؛
﴿٨٠٥٤﴾ أَكْرَمُ مِنَ الْمَأْمُورِينَ	﴿٠٤٢٨﴾ أَنْتَ أَقْدَرُ الْمُسِيرِينَ وَأَكْرَمُ مِنَ الْمَأْمُورِينَ؛
﴿٨٠٥٥﴾ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ تَرُدَّ مِنْ أَمْلَكَ وَرَجَاكَ	﴿٠١٠٦﴾ أَنْتَ إِلَهِي أَعَزُّ وَأَكْرَمُ وَأَجَلُّ وَأَرَأْفُ مِنْ أَنْ تَرُدَّ مِنْ أَمْلَكَ وَرَجَاكَ وَطَمِعَ فِيمَا قَبْلَكَ؛

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۸۰۳۶﴾ ای بهترین نگهدارنده و بزرگواری‌ترین رحم‌کننده و استوارترین حکم‌کننده!
- ﴿۸۰۳۷﴾ خدایا! تو را در خانه‌ات زیارت می‌کنم، و کسی را که زیارت می‌کند حقی است بر کسی که زیارت می‌شود و تو گرامی‌ترین کسی که به دیدارش آیند و برترین زیارت‌شونده‌ای.
- ﴿۸۰۳۸﴾ تو گرامی‌ترین آرزو و شکست‌ناپذیرترین خواسته‌ای.
- ﴿۸۰۳۹﴾ ای بزرگواری‌ترین خوانده‌شده.
- ﴿۸۰۴۰﴾ ای بهترین خوانده‌شده و بزرگواری‌ترین امید بسته‌شده!
- ﴿۸۰۴۱﴾ خدایا! من بنده‌ی تو و زیارت‌کننده‌ی تو در خانه‌ات هستم؛ و بر کسی که به سویش آیند حقی است نسبت به کسی که به سویش آمده و او را زیارت کرده است؛ و تو بهترین کسی هستی که به سویش آمده‌اند و بزرگواری‌ترین زیارت‌شده هستی.
- ﴿۸۰۴۲﴾ ای بزرگواری‌ترین کسی که مورد درخواست قرار گرفته است.
- ﴿۸۰۴۳﴾ همانا تو بهترین کسی هستی که به سوی آن روی آورده می‌شود، و بخشنده‌ترین درخواست‌شونده‌ای هستی که به آن اعتماد می‌شود.
- ﴿۸۰۴۴﴾ ای بزرگواری‌ترین کسی که از او درخواست شده است.
- ﴿۸۰۴۵﴾ ای بزرگواری‌ترین هدف.
- ﴿۸۰۴۶﴾ ای بزرگواری‌ترین کسی که پناه‌خواهان از او پناه خواستند.
- ﴿۸۰۴۷﴾ ای بهترین کسی که بدکاران می‌توانند به درگاهش عذر بردند، و ای بزرگواری‌ترین کسی که خطاکاران از او درخواست آمرزش می‌کنند، عذر مرا بپذیر.
- ﴿۸۰۴۸﴾ ای بزرگواری‌ترین کسی که کرامت و ارجمندی از او خواسته شده است!
- ﴿۸۰۴۹﴾ ای بزرگواری‌ترین کسی که گنهکاران از درگاهش عذرخواهی می‌کنند.
- ﴿۸۰۵۰﴾ ای برترین درخواست‌شده و ای گرامی‌ترین عطاکننده.
- ﴿۸۰۵۱﴾ ای بزرگواری‌ترین کسی که در درگاه او به گناه اقرار می‌شود.
- ﴿۸۰۵۲﴾ ای بزرگواری‌ترین کسی که نزد او به گناهان اقرار شده است.
- ﴿۸۰۵۳﴾ ای بزرگواری‌ترین کسی که همه در درگاه او اعتراف به گناه می‌کنند.
- ﴿۸۰۵۴﴾ تو توانمندترین توانگرانی و بخشنده‌تر از کسانی که امر به بخشش شده‌اند.
- ﴿۸۰۵۵﴾ خدای من تو شکست‌ناپذیرتر، گرامی‌تر، باشکوه‌تر و دل‌رحم‌تر از این هستی که کسی را رد کنی که به تو امیدوار شده و به تو امید بسته و در آنچه در اختیار توست طمع کرده است.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٨٠٥٦﴾ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ تُضَيَّعَ	﴿٨٠٥٦﴾ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ تُضَيَّعَ مَنْ رَبَّيْتَهُ، أَوْ تُبْعَدَ مِنْ أَدْبَيْتِهِ، أَوْ تُشْرَدَ مَنْ أَوَيْتَهُ، أَوْ تُسَلَّمَ إِلَى الْبَلَاءِ مِنْ كَفَيْتَهُ وَرَحِمْتَهُ؛ {٠٤٢٩}
﴿٨٠٥٧﴾ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ تُقَدَّرَ	﴿٨٠٥٧﴾ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ تُقَدَّرَ الْخَلَائِقُ كُلُّهُمْ عَلَى صِفَتِكَ
﴿٨٠٥٨﴾ أَكْرَمُ	﴿٨٠٥٨﴾ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يُبْتَلَى عَبْدُهُ الْمُؤْمِنُ بِذَهَابِ بَصَرِهِ ثُمَّ لَا يُشْبِهُ الْجَنَّةَ؛ {٠٤٣٠}
﴿٨٠٥٩﴾ أَكْرَمُ	﴿٨٠٥٩﴾ أَكْرَمُ أَجَلُ وَأَكْرَمُ وَأَعْظَمُ مَنْ أَنْ يَتْرَكَ الْأَرْضَ بِلَا إِمَامٍ عَادِلٍ؛ {٠١٠٩}
﴿٨٠٦٠﴾ أَكْرَمُ	﴿٨٠٦٠﴾ أَكْرَمُ عَزَّ وَجَلَّ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يُنْتَنَى عَلَيْهِ الْعُقُوبَةُ فِي الْآخِرَةِ؛ {٠٢٢٤}
﴿٨٠٦١﴾ أَكْرَمُ	﴿٨٠٦١﴾ أَكْرَمُ مِنَ أَنْ يَجْمَعَ فِي قَلْبِ الْمُؤْمِنِ بَيْنَ رَاسِيسِ الْخَمْرِ وَحَبْنِ أَهْلِ الْبَيْتِ؛ {٠٤٣٤}
﴿٨٠٦٢﴾ أَكْرَمُ	﴿٨٠٦٢﴾ إِنْ اللَّهُ أَحْكَمُ وَأَكْرَمُ وَأَجَلُ وَأَعْظَمُ وَأَعْدَلُ مِنْ أَنْ يَخْتَجَّ بِحُجَّةٍ ثُمَّ يُعَيِّبُ عَنْهُ شَيْئًا مِنْ أُمُورِهِمْ؛ {٠١١١}
﴿٨٠٦٣﴾ أَكْرَمُ	﴿٨٠٦٣﴾ أَكْرَمُ مِنَ أَنْ يَخْلُقَ شَيْئًا ثُمَّ يُنْكِرَهُ؛ {٠٤٣٥}
﴿٨٠٦٤﴾ أَكْرَمُ	﴿٨٠٦٤﴾ هُوَ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يُخَيَّبَ زَائِرُهُ وَقَاصِدُهُ؛ {٠٤٣٦}
﴿٨٠٦٥﴾ أَكْرَمُ	﴿٨٠٦٥﴾ أَكْرَمُ مِنَ أَنْ يَرُدَّ ضَيْفَهُ؛ {٠٤٣٨}
﴿٨٠٦٦﴾ أَكْرَمُ	﴿٨٠٦٦﴾ إِنْ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يَرْزُقَهُمْ شَيْئًا ثُمَّ يُعَذِّبَهُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَقْرُغُوا مِنْهُ؛ {٠٤٣٩}
﴿٨٠٦٧﴾ أَكْرَمُ	﴿٨٠٦٧﴾ فَاللَّهُ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يُسْأَلَ الْعَبْدُ عَنْهُ حَاجَتَيْنِ وَيَقْضَى إِحْدَاهُمَا وَيَمْنَعَ الْآخَرَى؛ {٠٤٤١}
﴿٨٠٦٨﴾ أَكْرَمُ	﴿٨٠٦٨﴾ إِنْ اللَّهُ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يُسْأَلَ الْمُؤْمِنَ عَنْ أَكْلِهِ وَشُرْبِهِ؛ {٠٤٤٢}
﴿٨٠٦٩﴾ أَكْرَمُ	﴿٨٠٦٩﴾ فَإِنَّ اللَّهَ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يُسْأَلَ حَاجَتَيْنِ فَيَقْضَى إِحْدَاهُمَا وَيَمْنَعَ الْآخَرَى؛ {٠٤٤٣}
﴿٨٠٧٠﴾ أَكْرَمُ	﴿٨٠٧٠﴾ إِنْ اللَّهُ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يُسْأَلَ مُؤْمِنًا عَنْ أَكْلِهِ وَشُرْبِهِ؛ {٠٤٤٤}

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۸۰۵۶﴾ تو بزرگوارتر از آنی که از نظر دور داری کسی که خود پروریده‌ای، یا دور گردانی کسی را که خود نزدیکش کرده‌ای، یا تسلیم بلا و گرفتاری کنی کسی را که خود سرپرستی کرده‌ای و به لطف پروریده‌ای.

﴿۸۰۵۷﴾ تو بزرگ‌تر و باشکوه‌تر و گرامی‌تر و شکست‌ناپذیرتر و بخشنده‌تر و عظیم‌تر و ارجمندتر و بزرگوارتر و گرامی‌تر از آن هستی که آفریدگان قادر به توصیف تو باشند.

﴿۸۰۵۸﴾ خداوند بزرگوارتر از آن است که بنده‌اش را به نابینایی مبتلا کند سپس بهشت را پاداش او قرار ندهد.

﴿۸۰۵۹﴾ خداوند باشکوه‌تر، بزرگوارتر و بزرگ‌تر از آن است که زمین را بدون امامی دادگر بگذارد.

﴿۸۰۶۰﴾ خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند بزرگوارتر از آن است که مجازات‌شدگان در دنیا را دوباره در آخرت عذاب کند.

﴿۸۰۶۱﴾ خداوند بزرگوارتر از آن است که در قلب مؤمن، علاقه به آشامیدن شراب و محبت ما خانواده را جمع کند.

﴿۸۰۶۲﴾ خداوند حکیم‌تر و گرامی‌تر و باشکوه‌تر و بزرگ‌تر و عادل‌تر از آن است که بر بنده‌اش به دلیلی احتجاج کند ولی چیزی از امور آن را از او بپوشاند.

﴿۸۰۶۳﴾ خداوند بزرگوارتر از آن است که چیزی را بیافریند سپس آن را منکر شود.

﴿۸۰۶۴﴾ او بزرگوارتر از آن است که آن را که قصد زیارت او کرده ناامید و محروم نماید.

﴿۸۰۶۵﴾ خداوند بزرگوارتر از آن است که مهمان خود را بازگرداند.

﴿۸۰۶۶﴾ خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند بزرگوارتر از آن است که به قومی چیزی را روزی کند و در حین تناول آن‌ها را عذاب کند.

﴿۸۰۶۷﴾ خداوند بزرگوارتر از آن است که [بنده] از او دو نیاز بخواهد و او یکی از آن دو را برآورده کند و دیگری را برآورده نکند.

﴿۸۰۶۸﴾ خداوند کریم‌تر از آن است از مؤمن در مورد خوردن و آشامیدنش سؤال کند.

﴿۸۰۶۹﴾ خداوند بزرگوارتر از آن است که از دو نیاز درخواست‌شده، یکی را برآورد و دیگری را برآورده نکند.

﴿۸۰۷۰﴾ خداوند کریم‌تر از آن است از مؤمن در مورد خوردن و آشامیدنش سؤال کند.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٨٠٧١﴾ أَكْرَمُ	﴿٠٤٤٥﴾ اللَّهُ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يَسْتَعْلِقَ عَبْدُهُ؛
﴿٨٠٧٢﴾ أَكْرَمُ	﴿٠٤٤٦﴾ اللَّهُ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يَسْلُبَ إِمْرَأَ كَرِيمَتِهِ ثُمَّ يُعَذِّبَهُ؛
﴿٨٠٧٣﴾ أَكْرَمُ	﴿٠٣١٣﴾ اللَّهُ أَكْرَمُ وَأَعَزُّ وَ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يَسْلُبَ عَبْدًا ثَمَرَةَ فُؤَادِهِ فَيَصْرِبَ وَ يَحْتَسِبَ وَ يَحْمَدَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ ثُمَّ يُعَذِّبَهُ؛
﴿٨٠٧٤﴾ أَكْرَمُ	﴿٠٤٤٧﴾ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يُسْتَلَّ حَقًّا إِلَّا أَجَابَ؛
﴿٨٠٧٥﴾ أَكْرَمُ	﴿٠٠٩٨﴾ فَإِنَّهُ أَكْرَمُ وَأَعَزُّ وَ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يَصِفَ الْوَاصِفُونَ كُنْهَ جَلَالِهِ أَوْ تَهْتَدِيَ الْقُلُوبُ لِكُلِّ عَظَمَتِهِ؛
﴿٨٠٧٦﴾ أَكْرَمُ	﴿٠١١٥﴾ فَإِنَّهُ أَكْرَمُ وَأَعَزُّ وَ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يَصِفَ الْوَاصِفُونَ كُنْهَ جَلَالِهِ أَوْ تَهْتَدِيَ الْقُلُوبُ إِلَى كُنْهِ عَظَمَتِهِ؛
﴿٨٠٧٧﴾ أَكْرَمُ	﴿٠١١٦﴾ هُوَ أَكْرَمُ وَأَعَزُّ وَ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يَصِفَ الْوَاصِفُونَ كُنْهَ جَلَالِهِ أَوْ تَهْتَدِيَ الْقُلُوبُ إِلَى كُنْهِ عَظَمَتِهِ؛
﴿٨٠٧٨﴾ أَكْرَمُ	﴿٠٤٤٨﴾ اللَّهُ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يُطْعِمَكُمْ طَعَامًا فَيَسْأَلَكُمْ عَنْهُ؛
﴿٨٠٧٩﴾ أَكْرَمُ	﴿٠٠٩٩﴾ إِنْ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ أَكْرَمُ وَأَعَزُّ وَ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يُطْعِمَكُمْ طَعَامًا فَيَسْأَلَكُمْ عَنْهُ؛
﴿٨٠٨٠﴾ أَكْرَمُ	﴿٠٣١٥﴾ إِنْ اللَّهُ جَلَّ جَلَالُهُ أَكْرَمُ وَأَعَزُّ وَ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يُعْرِفَ بِخَلْقِهِ بَلِ الْعِبَادُ يُعْرِفُونَ بِاللَّهِ؛
﴿٨٠٨١﴾ أَكْرَمُ	﴿٠١١٩﴾ إِنَّهُ مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَذْنِبُ ذَنْبًا فَيَعْفُو اللَّهُ عَنْهُ فِي الدُّنْيَا إِلَّا كَانَ أَجَلٌ وَ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يَعُودَ عَلَيْهِ بِعُقُوبَةٍ فِي الْآخِرَةِ وَ قَدْ أَجَّلَهُ فِي الدُّنْيَا؛
﴿٨٠٨٢﴾ أَكْرَمُ	﴿٠٤٤٩﴾ فَاللَّهُ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يَعُودَ فِي شَيْءٍ إِذَا عَفَا عَنْهُ؛
﴿٨٠٨٣﴾ أَكْرَمُ	﴿٠٢٩٦﴾ فَاللَّهُ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يَعُودَ فِي شَيْءٍ قَدْ عَفَا عَنْهُ؛
﴿٨٠٨٤﴾ أَكْرَمُ	﴿٠٤٥١﴾ اللَّهُ أَحْلَمُ وَ أَمَجَّدُ وَ أَجُودَ وَ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يَعُودَ فِي عِقَابِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؛
﴿٨٠٨٥﴾ أَكْرَمُ	﴿٠٤٥١﴾ اللَّهُ أَمَجَّدُ وَ أَجُودَ وَ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يَعُودَ فِي عُقُوبَتِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؛

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۸۰۷۱﴾ خداوند بزرگوارتر از آن است که دست بنده‌اش را ببندد.
- ﴿۸۰۷۲﴾ خداوند بزرگوارتر از آن است که دو چشم انسانی را بگیرد، سپس او را عذاب نماید.
- ﴿۸۰۷۳﴾ خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند گرامی‌تر و شکست‌ناپذیرتر از آن است که میوه‌ی دل بنده‌ای را بگیرد و او بر آن صبر کند و حسرت بخورد و سپاس خداوند را به جای آورد و خداوند او را عذاب کند.
- ﴿۸۰۷۴﴾ خداوند بزرگوارتر از آن است که حقّی از او خواسته شود مگر این که اجابت کند.
- ﴿۸۰۷۵﴾ همانا او شکست‌ناپذیرتر و بزرگوارتر و باشکوه‌تر از آن است که توصیف‌کنندگان قادر به وصف عمق بزرگی و شکوهش باشند و یا قلب‌ها عظمت آن را در یابند.
- ﴿۸۰۷۶﴾ همانا او شکست‌ناپذیرتر و باشکوه‌تر و بالاتر از آن است که توصیف‌کنندگان قادر به وصف عمق بزرگی و شکوهش باشند و یا قلب‌ها عظمت آن را در یابند.
- ﴿۸۰۷۷﴾ او از این بزرگ‌تر و شکوهمندتر و بزرگوارتر و شکست‌ناپذیرتر و متبرک‌تر و بلندمرتبه‌تر است از آنکه وصف‌کنندگان او را وصف کنند مگر به آنچه خود را به آن وصف کرده است؛ در قول خویش که فرمود: «لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ»؛ هیچ چیز مانند او نیست.
- ﴿۸۰۷۸﴾ خداوند بزرگوارتر از آن است که به شما غذا بدهد و شما را از آن بازپرسد.
- ﴿۸۰۷۹﴾ خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند بزرگوارتر و باشکوه‌تر است از آنکه به شما بخوراند و گوارا دارد، آن‌گاه از شما بازپرسی کند؛ ولی شما از نعمت‌هایی بازپرسی می‌شوید که به سبب وجود محمد و آل محمد (علیهم‌السلام) از آن برخوردارید.
- ﴿۸۰۸۰﴾ خداوندی که شکوهش باجلالت است، باشکوه‌تر و شکست‌ناپذیرتر و گرامی‌تر است از اینکه به آفریدگانش شناخته شود؛ بلکه بندگان به خدا شناخته می‌شوند.
- ﴿۸۰۸۱﴾ اگر مسلمانی گناهی مرتکب شود و خدا آن را در دنیا بخشیده باشد، خداوند باشکوه‌تر و بزرگوارتر از آن است که او را در آخرت عقوبت کند، درحالی که در دنیا به او مهلت داده بود.
- ﴿۸۰۸۲﴾ خداوند بزرگوارتر از آن است که اگر چیزی را عفو کرده باشد دوباره به آن موضوع بازگردد.
- ﴿۸۰۸۳﴾ خداوند بزرگوارتر از آن است که اگر چیزی را عفو کرده باشد دوباره به آن موضوع بازگردد.
- ﴿۸۰۸۴﴾ خداوند بردبارتر، بزرگوارتر، سخاوتمندتر و بخشنده‌تر از آن است که مجازاتش را در روز قیامت تکرار کند.
- ﴿۸۰۸۵﴾ خداوند بزرگوارتر، سخاوتمندتر و گرامی‌تر از آن است که مجازاتش را در روز قیامت تکرار کند.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

- ﴿٨٠٨٦﴾ أَكْرَمُ ❖ اللَّهُ أَحْكَمُ وَأَكْرَمُ مِنْ أَنْ يَفْرَضَ طَاعَةَ عَبْدٍ يَحْجُبُ عَنْهُ
خَبَرَ السَّمَاءِ صَبَاحاً وَمَسَاءً؛ {٠٢٢٣}
- ﴿٨٠٨٧﴾ أَكْرَمُ ❖ اللَّهُ أَجَلٌ وَأَعَزُّ وَأَكْرَمُ مِنْ أَنْ يَفْرَضَ طَاعَةَ عَبْدٍ يَحْجُبُ
عَنْهُ عِلْمَ سَمَائِهِ وَأَرْضِهِ؛ {٠١٢٤}
- ﴿٨٠٨٨﴾ أَكْرَمُ ❖ اللَّهُ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يُفَوَّضَ إِلَيْهِمْ؛ {٠٢٩٧}
- ﴿٨٠٨٩﴾ أَكْرَمُ ❖ مَنْ كَانَتْ لَهُ إِلَى اللَّهِ حَاجَةٌ فَلْيَبْدَأْ بِالصَّلَاةِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
آلِهِ ثُمَّ يَسْأَلْ حَاجَتَهُ ثُمَّ يَخْتِمُ بِالصَّلَاةِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فَإِنَّ
اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يَقْبَلَ الطَّرْفَيْنِ وَيَدْعَ الْوَسْطَ إِذَا
كَانَتِ الصَّلَاةُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ لَا تُحْجَبُ عَنْهُ؛ {٠٤٥٣}
- ﴿٨٠٩٠﴾ أَكْرَمُ ❖ اللَّهُ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يَكْلَفَ النَّاسَ مَا لَا يُطِيقُونَ؛ {٠٣١٠}
- ﴿٨٠٩١﴾ أَكْرَمُ ❖ هُوَ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يُؤَاخِذَ عَبْدَهُ بِمَا لَا دَخَلَ لَهُ فِيهِ؛ {٠٤٥٥}
- ﴿٨٠٩٢﴾ أَكْرَمُ ❖ يَا أَكْرَمَ مَنْ بَسَطْتُ إِلَيْهِ يَدِي؛ {٠٢٧٤}
- ﴿٨٠٩٣﴾ أَكْرَمُ ❖ يَا أَكْرَمَ مَنْ جَادَ بِالْعَطَايَا؛ {٠٠٢٧}
- ﴿٨٠٩٤﴾ أَكْرَمُ ❖ يَا أَكْرَمَ مَنْ أَقْرَبَ لَهُ كُلُّ الدُّنُوبِ وَأَكْرَمَ مَنْ خُضِعَ لَهُ وَخُشِعَ مَا
أَنْتَ صَانِعٌ بِمَقَرِّكَ بِذَنْبِهِ خَاضِعٌ لَكَ بِذُلِّهِ؛ {٠١٠٥}
- ﴿٨٠٩٥﴾ أَكْرَمُ مَنْ دُعِيَ ❖ يَا أَكْرَمَ مَنْ دُعِيَ؛ {٠٤٥٦}
- ﴿٨٠٩٦﴾ أَكْرَمُ مَنْ رُغِبَ إِلَيْهِ ❖ إِنَّكَ أَكْرَمُ مَنْ رُغِبَ إِلَيْهِ؛ {٠٣١٨}
- ﴿٨٠٩٧﴾ أَكْرَمُ مَنْ سُئِلَ ❖ يَا أَكْرَمَ مَنْ سُئِلَ؛ {٠١٣٣}
- ﴿٨٠٩٨﴾ أَكْرَمُ مَنْ عَفَا ❖ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَقْرَبُ مَنْ دُعِيَ وَأَسْرَعُ مَنْ أَجَابَ وَأَكْرَمُ مَنْ
عَفَا؛ {٠٢٨١}
- ﴿٨٠٩٩﴾ أَكْرَمُ مَنْ غَفَرَ ❖ أَنْتَ... أَكْرَمُ مَنْ غَفَرَ وَعَادَ بِفَضْلِهِ عَلَى عَبْدِهِ؛ {٠٤٥٩}
- ﴿٨١٠٠﴾ أَكْرَمُ مَنْ قَدَّرَ ❖ يَا أَكْرَمَ مَنْ قَدَّرَ؛ {٠١٣٣}
- ﴿٨١٠١﴾ أَكْرَمُ مَنْ قَصَدَهُ ❖ يَا خَيْرَ مَنْ رَجَاهُ الرَّاجُونَ وَارْأَفَ مَنْ لَجَأَ إِلَيْهِ اللَّاجُونَ وَ
أَكْرَمَ مَنْ قَصَدَهُ الْمُحْتَاجُونَ؛ {٠٠٧٥}
- ﴿٨١٠٢﴾ أَكْرَمُ مِنْ كُلِّ كَرِيمٍ ❖ يَا أَكْرَمَ مِنْ كُلِّ كَرِيمٍ؛ {٠٠٣٩}

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۸۰۸۶﴾ خدا حکیم‌تر و بزرگوارتر از آن است که اطاعت بنده‌ای را واجب کند و خبر شب و روز آسمان را از او بپوشاند.

﴿۸۰۸۷﴾ خداوند باشکوه‌تر و شکست‌ناپذیرتر و گرامی‌تر از آن است که فرمان‌برداری از یکی از بندگان را بر مردم واجب کند، ولی دانش آسمان و زمین خود را از او پنهان کند.

﴿۸۰۸۸﴾ خداوند بزرگوارتر از آن است که کار را به بندگان واگذارد.

﴿۸۰۸۹﴾ هر که را نیازی باشد اول صلوات بفرستد، بعد از خدا نیایش را بخواهد، و دعا را نیز به صلوات ختم کند، که خداوند بلندمرتبه بزرگوارتر از آن است که دو طرف دعا را قبول کند و وسط آن را فراموش نماید که صلوات هرگز بی‌استجاب نخواهد ماند.

﴿۸۰۹۰﴾ خداوند بزرگوارتر از آن است که مردمان را به چیزی که طاقت آن را ندارند تکلیف کند.

﴿۸۰۹۱﴾ او بزرگوارتر از آن است که بنده‌اش را به خاطر چیزی که او دخالتی در آن ندارد مؤاخذه کند.

﴿۸۰۹۲﴾ ای بزرگوارترین کسی که دست به سوی تو گشودم.

﴿۸۰۹۳﴾ ای بزرگوارترین بخشنده‌ی عطایا!

﴿۸۰۹۴﴾ ای بزرگوارترین کسی که همه در درگاه او اعتراف به گناه می‌کنند؛ و ای بزرگوارترین کسی که همه در برابر او اظهار فروتنی و افتادگی می‌کنند؛ با من که در درگاه تو به گناهم اعتراف می‌کنم و یا خاکساری فروتنی می‌نمایم، چه خواهی کرد.

﴿۸۰۹۵﴾ ای بزرگوارترین کسی که خوانده شده است.

﴿۸۰۹۶﴾ تو با سخاوتمندترین کسی هستی که به او رغبت توان یافت.

﴿۸۰۹۷﴾ ای بزرگوارترین کسی که از او درخواست شده است.

﴿۸۰۹۸﴾ خدایا، تو نزدیک‌ترین کسی هستی که خوانده شد، و سریع‌ترین کسی که پاسخ داد، و بزرگوارترین کسی که گذشت کرد.

﴿۸۰۹۹﴾ خدایا، بزرگوارترین آمرزنده و کسی که لطف را بر بنده‌اش تکرار نموده، تویی.

﴿۸۱۰۰﴾ ای بزرگوارترین کسی که تواناست.

﴿۸۱۰۱﴾ ای بهترین کسی که امیدواران می‌توانند به او امید داشته باشند و ای مهربان‌ترین کسی که بندگان می‌توانند به او پناه آورند و ای بزرگوارترین کسی که نیاز نیازمندان را برطرف می‌کند!

﴿۸۱۰۲﴾ ای بزرگوارتر از هر بزرگوار.

«أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ»

- ﴿٨١٠٣﴾ أَكْرَمَ مَنْ مَدَّتْ إِلَيْهِ يَا أَكْرَمَ مَنْ مَدَّتْ إِلَيْهِ أَغْنَاكَ الرَّاعِبِينَ؛ {٠٤٦٠}
- ﴿٨١٠٤﴾ أَكْرَمَ مَنْ يُرْجَى فَاللَّهُ أَكْرَمَ مَنْ يُرْجَى وَيَتَّبِعْ؛ {٠٤٦١}
- ﴿٨١٠٥﴾ أَكْرَمَ أَنْتَ أَكْبَرُ وَأَجَلُّ وَأَكْرَمُ وَأَعَزُّ وَأَعْلَى وَأَعْظَمُ وَأَجَلُّ وَأَمَجْدُ وَأَفْضَلُ وَأَحْلَمُ وَمَا يَقْدِرُ الْخَلَائِقُ عَلَى صِفَتِكَ؛ {٠١٢٩}
- ﴿٨١٠٦﴾ الْأَكْرَمُ أَقْرَأُ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ؛ {العلق: ٣}
- ﴿٨١٠٧﴾ الْأَكْرَمُ سُبْحَانَ الْأَعَزِّ الْأَكْرَمِ؛ {١٢٥٠}
- ﴿٨١٠٨﴾ الْأَكْرَمُ فَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ... الْأَكْرَمُ الَّذِي تَرْجِعُ إِلَيْهِ الْأُمُورُ؛ {٠٠٤٠}
- ﴿٨١٠٩﴾ الْأَكْرَمُ اسْمُ اللَّهِ الْأَكْبَرُ الْأَعْظَمُ الْعَزِيزُ الْأَكْرَمُ الَّذِي يُجِيبُ بِهِ مَنْ دَعَاهُ؛ {٠٤١٧}
- ﴿٨١١٠﴾ الْأَكْرَمُ عَلَى خَلْقِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ مَا أَرْحَمَهُ بِخَلْقِهِ وَالْطِفَةِ وَأَكْرَمَهُ عَلَى خَلْقِهِ؛ {٠٢٧٦}
- ﴿٨١١١﴾ أَوْلَى الْأَكْرَمِينَ أَنْتَ أَوْلَى الْأَكْرَمِينَ بِتَحْقِيقِ أَمَلِ الْمَلِينِ؛ {٠٢٦٩}
- ﴿٨١١٢﴾ ذُو الْإِكْرَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿٨١١٣﴾ ذُو الْإِكْرَامِ يَا ذَا أَلَمَنَ وَالطَّوْلَ وَالْقُوَّةَ وَالْحَوْلَ وَالْفَضْلَ وَالْإِنْعَامَ وَالْمُلْكَ وَالْإِكْرَامِ؛ {٠٧٦٩}
- ﴿٨١١٤﴾ ذُو الْإِكْرَامِ الْبَاذِخِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ الْبَاذِخِ؛ {١٠٤٥}
- ﴿٨١١٥﴾ ذُو الْإِكْرَامِ وَالْفَوَاضِلِ أَنْتَ الْمُنْعِمُ عَلَى... ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْفَوَاضِلِ؛ {٠٤٢٠}
- ﴿٨١١٦﴾ ذُو الْإِكْرَامِ وَيَبْقَى وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ؛ {الرحمن: ٢٧}
- ﴿٨١١٧﴾ ذُو الْإِكْرَامِ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْإِلَاءِ الْكَرِيمَةِ؛ {٠٤٦٠}
- ﴿٨١١٨﴾ ذُو الْعَرْشِ الْكَرِيمِ يَا ذَا الْعَرْشِ الْكَرِيمِ؛ {١٠٦٧}
- ﴿٨١١٩﴾ ذُو الْعَفْوِ الْكَرِيمِ إِنَّكَ ذُو الْعَفْوِ الْكَرِيمِ؛ {١٠٧٣}
- ﴿٨١٢٠﴾ ذُو الْفَضْلِ الْكَرِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ... ذِي الْفَضْلِ الْكَرِيمِ؛ {٠٠٢٧}
- ﴿٨١٢١﴾ ذُو الْكَرَامَاتِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْكَرَامَاتِ؛ {٠٥٩٣}
- ﴿٨١٢٢﴾ ذُو الْكَرَامَةِ يَا ذَا الْكَرَامَةِ؛ {٠٠٧٦}
- ﴿٨١٢٣﴾ ذُو الْكَرَامَةِ الظَّاهِرَةِ يَا ذَا الْكَرَامَةِ الظَّاهِرَةِ؛ {٠٠٣٩}

«نام‌های مهر و رحمت»

- «۸۱۰۳» ای بزرگواریترین کسی که گردن‌های مشتاقان به سوی او کشیده شده است.
- «۸۱۰۴» خداوند سخاوتمندترین کسی است که می‌توان به او امیدوار بود و از او پیروی کرد.
- «۸۱۰۵» تو بزرگ‌تر و باشکوه‌تر و گرامی‌تر و شکست‌ناپذیرتر و برتر و عظیم‌تر و ارجمندتر و بزرگواریتر و برتر و بردبارتر هستی و آفریدگان قادر به توصیف تو نیستند.
- «۸۱۰۶» بخوان که پروردگارت (از همه) بزرگواریتر است،
- «۸۱۰۷» منزّه است خدایی که شکست‌ناپذیرترین و گرامی‌ترین است.
- «۸۱۰۸» اوست خدایی که جز او خدایی نیست... بزرگواریترین موجودی که تمام امور به سوی او باز می‌گردد.
- «۸۱۰۹» نام خدای بزرگ و بزرگ‌تر؛ شکست‌ناپذیر بخشنده‌ای که هر که خدا را با آن نام بخواند پاسخش می‌دهد.
- «۸۱۱۰» منزّه است خدا، چقدر خداوند نسبت به بندگان مهربان است و چقدر بر بندگان دلسوز است و لطف دارد!
- «۸۱۱۱» تو شایسته‌ترین بزرگواریان برای برآورده کردن آرزوی آرزومندان هستی.
- «۸۱۱۲» ای صاحب شکوه و بزرگی.
- «۸۱۱۳» ای صاحب نعمت، لطف، نیرو، چاره‌اندیشی، احسان، نعمت‌دادن، حکومت و گرامی داشتن!
- «۸۱۱۴» ای صاحب شکوه و بزرگواری سرافرازانه.
- «۸۱۱۵» تویی نعمت‌دهنده بر من، صاحب شکوه و بزرگواری و بخشش‌ها و نعمت‌های بزرگ.
- «۸۱۱۶» و تنها ذات ذو الجلال و گرامی پروردگارت باقی می‌ماند!
- «۸۱۱۷» ستایش مخصوص خدایی است که دارنده‌ی... موهبت‌های بزرگواریانه است.
- «۸۱۱۸» ای صاحب عرش باکرامت!
- «۸۱۱۹» تو صاحب عفو بزرگواریانه‌ای.
- «۸۱۲۰» ستایش مخصوص خداوندی است که صاحب لطف و بزرگواری است.
- «۸۱۲۱» ای صاحب بزرگی و بخشش‌ها!
- «۸۱۲۲» ای صاحب کرامت.
- «۸۱۲۳» ای صاحب کرامت هویدا.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿١٢٧٤﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَالْكَرَمِ؛	﴿٨١٢٤﴾ ذُو الْكَرَمِ
﴿٠٤٧٤﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ وَالْكَرَمِ؛	﴿٨١٢٥﴾ ذُو الْكَرَمِ
﴿٠٢٧٠﴾ سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ؛	﴿٨١٢٦﴾ ذُو الْكَرَمِ
﴿١٠٨٣﴾ سُبْحَانَ ذِي الْمَجْدِ وَالْكَرَمِ؛	﴿٨١٢٧﴾ ذُو الْكَرَمِ
﴿٠٠٤٤﴾ يَا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ؛	﴿٨١٢٨﴾ ذُو الْكَرَمِ
﴿٠٠٣٩﴾ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْكَرَمِ؛	﴿٨١٢٩﴾ ذُو الْكَرَمِ
﴿٠٠٠٢﴾ يَا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ؛	﴿٨١٣٠﴾ ذُو الْكَرَمِ
﴿٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ ذِي الْكَرَمِ وَالْكَرَامَةِ؛	﴿٨١٣١﴾ ذُو الْكَرَمِ وَالْكَرَامَةِ
﴿١٤٢٤﴾ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَزْدَادُ عَلَى كَثْرَةِ السُّؤَالِ إِلَّا كَرَمًا وَجُودًا؛	﴿٨١٣٢﴾ ذُو الْكَرَمِ
﴿١٠٩١﴾ إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَالْمَنَّ الْكَرِيمِ؛	﴿٨١٣٣﴾ ذُو الْمَنَّ الْكَرِيمِ
﴿٠٢٠٢﴾ يَا ذَا... الْوَجْهِ الْكَرِيمِ؛	﴿٨١٣٤﴾ ذُو الْوَجْهِ الْكَرِيمِ
﴿١٠٩٧﴾ إِنَّكَ ذُو مَنْ قَدِيمٍ وَصَفْحٍ عَظِيمٍ وَتَجَاوُزٍ كَرِيمٍ؛	﴿٨١٣٥﴾ ذُو تَجَاوُزٍ كَرِيمٍ
﴿٠٥٢٤﴾ إِنَّكَ ذُو فَضْلٍ كَرِيمٍ؛	﴿٨١٣٦﴾ ذُو فَضْلٍ كَرِيمٍ
﴿٠٠٧٥﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْعَوَادِ عَلَيْهِمْ بِالْفَضْلِ وَالْكَرَمِ؛	﴿٨١٣٧﴾ الْعَوَادِ بِالْفَضْلِ وَالْكَرَمِ
﴿٠٢٤٢﴾ أَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ الَّذِي لَا تَبْخُلُ؛	﴿٨١٣٨﴾ الْكَرِيمُ
﴿٠٠٠٦﴾ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ؛ {الانفطار: ٦}	﴿٨١٣٩﴾ الْكَرِيمُ
﴿٠٠٩٧﴾ أَنَا الْكَرِيمُ وَمَنْنَى الْكَرَمِ وَمِنْ كَرَمِي فِي الْعَاصِينَ أَنْ أَكْلَاهُمْ فِي مَصَاجِعِهِمْ كَانَهُمْ لَمْ يَعْصُونِي وَأَتَوَلَّى حِفْظَهُمْ كَانَهُمْ لَمْ يُذْنِبُونِي؛ {٢٣٠١}	﴿٨١٤٠﴾ الْكَرِيمُ
﴿٠٠٢٢﴾ أَنْتَ الْكَرِيمُ؛	﴿٨١٤١﴾ الْكَرِيمُ
﴿٠٠٢٣﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ؛	﴿٨١٤٢﴾ الْكَرِيمُ
﴿٠٠٤٠﴾ هُوَ اللَّهُ الْكَافِي الْكَرِيمُ؛	﴿٨١٤٣﴾ الْكَرِيمُ
﴿١٢٨٥﴾ سُبْحَانَ الْعَلِيمِ الْكَرِيمِ؛	﴿٨١٤٤﴾ الْكَرِيمُ
﴿٠٩٢٣﴾ سُبْحَانَ الْحَلِيمِ الْكَرِيمِ؛	﴿٨١٤٥﴾ الْكَرِيمِ
﴿٠١٣٥﴾ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْكَرِيمِ الْأَكْرَمِ؛	﴿٨١٤٦﴾ الْكَرِيمِ الْأَكْرَمِ

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۸۱۲۴﴾ منزّه است شکست‌ناپذیر و بزرگوار.
﴿۸۱۲۵﴾ منزّه است صاحب شکست‌ناپذیری و بزرگواری.
﴿۸۱۲۶﴾ منزّه است خداوند صاحب قدرت و بزرگواری.
﴿۸۱۲۷﴾ منزّه است صاحب بزرگی و بزرگواری.
﴿۸۱۲۸﴾ ای صاحب بخشش و بزرگواری.
﴿۸۱۲۹﴾ ای صاحب فضل و بزرگواری.
﴿۸۱۳۰﴾ ای صاحب بخشش و بزرگواری.
﴿۸۱۳۱﴾ منزّه است صاحب کرامت و بزرگواری.
﴿۸۱۳۲﴾ منزّه است خدایی که بر درخواست زیاد، جز سخاوت و بخشش نمی‌افزاید.
﴿۸۱۳۳﴾ تو صاحب فضل بزرگ و بخشایش بزرگوارانه‌ای.
﴿۸۱۳۴﴾ ای صاحب... روی گرامی.
﴿۸۱۳۵﴾ همانا تو دارای نعمت دیرین و چشم‌پوشی بزرگ و گذشت بزرگوارانه‌ای.
﴿۸۱۳۶﴾ به یقین تو صاحب لطف بزرگوارانه‌ای.
﴿۸۱۳۷﴾ ستایش مخصوص خدایی است که... با فضل و بخشش به سوی آفریدگان بازمی‌گردد.

- ﴿۸۱۳۸﴾ تو سخاوتمند و بزرگواری هستی که بخل نمی‌ورزد.
﴿۸۱۳۹﴾ ای انسان! چه چیز تو را در برابر پروردگار کریمت مغرور ساخته است؟!
﴿۸۱۴۰﴾ من بزرگواری و بزرگواری از من است، و از بزرگواری من با گنهکاران این است که آنان را در بسترهای‌شان حفظ کردم، گویی نافرمانی‌ام نکرده‌اند و نگهداری از آن‌ها را بر عهده گرفته‌ام گویی گناهی مرتکب نشده‌اند.

- ﴿۸۱۴۱﴾ تو بزرگواری.
﴿۸۱۴۲﴾ معبودی نیست جز خدای بردبار بزرگوار.
﴿۸۱۴۳﴾ اوست خداوند بی‌نیازکننده از غیر و بزرگوار.
﴿۸۱۴۴﴾ منزّه است خداوند دانای بزرگوار.
﴿۸۱۴۵﴾ منزّه است بردبار بزرگوار.
﴿۸۱۴۶﴾ تو را به نامت که بزرگوار و بزرگوارترین است می‌خوانم.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿١٢٨٥﴾ سُبْحَانَ الْكَرِيمِ الْأَكْرَمِ؛	﴿٨١٤٧﴾ الْكَرِيمِ الْأَكْرَمِ
﴿٠٩١٦﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْكَرِيمِ الْأَكْرَمِ؛	﴿٨١٤٨﴾ الْكَرِيمِ الْأَكْرَمِ
﴿٠٢٤٦﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الرَّبُّ الْقَوِيُّ الْكَرِيمُ الْجَلِيلُ؛	﴿٨١٤٩﴾ الْكَرِيمُ الْجَلِيلُ
﴿٠٥٤٠﴾ سُبْحَانَ الْكَرِيمِ الْحَلِيمِ؛	﴿٨١٥٠﴾ الْكَرِيمِ الْحَلِيمِ
﴿٠٩١٨﴾ فَأَنْتَ الْكَرِيمُ الَّذِي تُعْطِي مِنْ سَعَةٍ وَتَمْنَعُ عَنْ قُدْرَتِهِ؛	﴿٨١٥١﴾ الْكَرِيمِ
﴿٠٥١٨﴾ تَخْتَجِبُ عَنْ أَحَدٍ مِنْهُمْ أَرَادَكَ؛	﴿٨١٥٢﴾ الْكَرِيمِ
﴿٠٢٨١﴾ أَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ؛	﴿٨١٥٣﴾ الْكَرِيمُ الرَّؤُوفُ
﴿٠٠٦٤﴾ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ الْكَرِيمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ؛	﴿٨١٥٤﴾ الْكَرِيمِ الرَّحْمَنِ
﴿٠٠٢٨﴾ أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ الْعَزِيزِ؛	﴿٨١٥٥﴾ الْكَرِيمِ الْعَزِيزِ
﴿٠٠٣٧﴾ مِنْ الْعَبْدِ الذَّلِيلِ... إِلَى الْمَوْلَى الْكَرِيمِ الْعَظِيمِ؛	﴿٨١٥٦﴾ الْكَرِيمِ الْعَظِيمِ
﴿٠٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْكَرِيمُ الْعَفُوُّ؛	﴿٨١٥٧﴾ الْكَرِيمُ الْعَفُوُّ
﴿٠٥٨٩﴾ الْكَرِيمُ الْعَفُوُّ الَّذِي وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عَذْلُهُ؛	﴿٨١٥٨﴾ الْكَرِيمُ الْعَفُوُّ
﴿١٧٩٢﴾ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْعَوَّادُ بِالْمَغْفِرَةِ؛	﴿٨١٥٩﴾ الْكَرِيمُ الْعَوَّادُ بِالْمَغْفِرَةِ
﴿٠٣٦٣﴾ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَرِيمُ الْغَفُورُ؛	﴿٨١٦٠﴾ الْكَرِيمُ الْغَفُورُ
﴿١٧٩٣﴾ أَنَا اللَّهُ الْكَرِيمُ الْمُتَفَضِّلُ؛	﴿٨١٦١﴾ الْكَرِيمُ الْمُتَفَضِّلُ
﴿٠١٦٢﴾ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْكَرِيمُ الْمُتَكَرِّمُ؛	﴿٨١٦٢﴾ الْكَرِيمُ الْمُتَكَرِّمُ
﴿١٧٩٤﴾ هُوَ اللَّهُ الْكَرِيمُ الْمَجِيدُ؛	﴿٨١٦٣﴾ الْكَرِيمُ الْمَجِيدُ
﴿١٧٩٥﴾ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْمَحْمُودُ فِي كُلِّ مَا تَصْنَعُهُ؛	﴿٨١٦٤﴾ الْكَرِيمُ الْمَحْمُودُ
﴿٠٩٠٣﴾ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَرِيمُ الْمَعْبُودُ فِي كُلِّ مَكَانٍ؛	﴿٨١٦٥﴾ الْكَرِيمُ الْمَعْبُودُ
﴿٠٠٢٧﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْكَرِيمِ الْمَنَّانِ؛	﴿٨١٦٦﴾ الْكَرِيمِ الْمَنَّانِ
﴿١٠٧٢﴾ يَا اللَّهُ؛	﴿٨١٦٧﴾ الْكَرِيمِ الْمُتَنَبِّئِ
﴿٠٦٩٢﴾ حَسْبِيَ اللَّهُ الْكَرِيمُ عِنْدَ الْحِسَابِ؛	﴿٨١٦٨﴾ الْكَرِيمُ عِنْدَ الْحِسَابِ
﴿٠٦٩٢﴾ حَسْبِيَ اللَّهُ الْكَرِيمُ عِنْدَ الْمَوْتِ؛	﴿٨١٦٩﴾ الْكَرِيمُ عِنْدَ الْمَوْتِ

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۸۱۴۷﴾ منزّه است خداوند بزرگوار و بزرگوارترین.
- ﴿۸۱۴۸﴾ منزّه است خدای بزرگوار بزرگوارترین.
- ﴿۸۱۴۹﴾ خدایا! تو پروردگار توانمند بزرگوار شکوهمندی.
- ﴿۸۱۵۰﴾ منزّه است خدای بزرگوار بردبار.
- ﴿۸۱۵۱﴾ تو بزرگواری هستی که از روی وسعت می‌بخشی و از روی قدرت منع می‌کنی.
- ﴿۸۱۵۲﴾ خدای من، تو همان بزرگواری هستی که هیچ درخواست‌کننده‌ای از مؤمنان را که از تو درخواست کرده از بارگاهت دور نمی‌کنی و از هیچ‌یک از کسانی که قصد تو کرده، خود را پوشیده نمی‌داری.
- ﴿۸۱۵۳﴾ تو سخاوتمند و بزرگوار و مهربان و بخشاینده‌ای.
- ﴿۸۱۵۴﴾ هیچ چاره‌جویی و نیرویی کارساز نیست جز با تکیه بر خداوند بلندپایه و بزرگ؛ بردبار، بزرگوار، بخشنده و مهربان.
- ﴿۸۱۵۵﴾ تو را به روی گرامی و شکست‌ناپذیرت می‌خوانم.
- ﴿۸۱۵۶﴾ از سوی بنده‌ی خوار... به سوی... سرور بزرگوار بزرگ.
- ﴿۸۱۵۷﴾ معبودی نیست جز خدای بزرگوار باگذشت.
- ﴿۸۱۵۸﴾ بزرگوار باگذشتی که عدالتش همه‌چیز را فرا گرفته است.
- ﴿۸۱۵۹﴾ تویی بزرگواری که پی‌درپی آمرزش را شامل حال من می‌کنی.
- ﴿۸۱۶۰﴾ منزّه‌ی تو، معبودی جز تو نیست؛ بزرگوار و آمرزنده‌ای.
- ﴿۸۱۶۱﴾ منم خدای بزرگوار و لطف‌کننده.
- ﴿۸۱۶۲﴾ تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ بزرگوار و بسیار بزرگوار.
- ﴿۸۱۶۳﴾ او خداوند بزرگوار و والا است.
- ﴿۸۱۶۴﴾ تو بزرگواری هستی که تمام ساخته‌هایت مورد ستایش است.
- ﴿۸۱۶۵﴾ منزّه‌ی تو، نیست خدایی جز تو که بزرگوار عبادت‌شده‌ای در همه‌جا.
- ﴿۸۱۶۶﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که بزرگوار و نعمت‌دهنده است.
- ﴿۸۱۶۷﴾ تو را به نامت که بزرگوار و درخشنده است می‌خوانم.
- ﴿۸۱۶۸﴾ خداوند بزرگوار مرا به وقت حساب بس است و از غیر او بی‌نیازم.
- ﴿۸۱۶۹﴾ خداوند بزرگوار مرا به وقت مرگ کافی است و از غیر او بی‌نیازم.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٨١٧٠﴾ الْكَرِيمُ فَلَا يُذِلُّ عِزُّهُ	﴿٠٢٧١﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ فَلَا يُذِلُّ عِزُّهُ؛
﴿٨١٧١﴾ الْكَرِيمُ فِي تَأْخِيرِ غَفْوَيْهِ	﴿١٠٢٢﴾ يَا اللَّهُ... الْكَرِيمُ فِي تَأْخِيرِ غَفْوَيْهِ؛
﴿٨١٧٢﴾ الْكَرِيمُ فِي سُلْطَانِهِ	﴿٠٠٢٢﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي... هُوَ الْكَرِيمُ فِي سُلْطَانِهِ؛
﴿٨١٧٣﴾ الْكَرِيمُ فِي مُلْكِهِ	﴿٠٠٢٧﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْكَرِيمِ فِي مُلْكِهِ؛
﴿٨١٧٤﴾ غَنَى كَرِيمٍ	﴿٠٠٢٧﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَ أَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ {النمل: ٤٠}
﴿٨١٧٥﴾ كَرِيمٍ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ كَرِيمٍ مَا أَلْطَفَهُ؛
﴿٨١٧٦﴾ كَرِيمٍ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا كَرِيمٍ؛
﴿٨١٧٧﴾ كَرِيمُ الْإِحْسَانِ	﴿٠٠٥٢﴾ يَا كَرِيمَ الْإِحْسَانِ؛
﴿٨١٧٨﴾ كَرِيمُ الْآلَاءِ	﴿٠١٧٢﴾ يَا كَرِيمَ الْآلَاءِ؛
﴿٨١٧٩﴾ كَرِيمُ التَّجَاوُزِ	﴿٠١٣٥﴾ يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ وَالتَّجَاوُزِ؛
﴿٨١٨٠﴾ كَرِيمُ الصَّفْحِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ؛
﴿٨١٨١﴾ كَرِيمُ الظَّفَرِ	﴿١٣١٥﴾ يَا كَرِيمَ الظَّفَرِ؛
﴿٨١٨٢﴾ كَرِيمُ الْعَدْلِ	﴿١٠٩٧﴾ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ وَالْعَدْلِ أَنْتَ الَّذِي مَلَأَ كُلَّ شَيْءٍ عَدْلُهُ؛
﴿٨١٨٣﴾ كَرِيمُ الْعَطَاءِ	﴿١٧٩٠﴾ إِنَّكَ وَاسِعُ الْحَبَاءِ كَرِيمُ الْعَطَاءِ؛
﴿٨١٨٤﴾ كَرِيمُ الْعَفْوِ عَنِّي	﴿١٧٩١﴾ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ عَنِّي؛
﴿٨١٨٥﴾ كَرِيمُ الْفَعَالِ	﴿٠٥٧٥﴾ يَا كَرِيمَ الْفَعَالِ؛
﴿٨١٨٦﴾ كَرِيمُ الْمَأَبِ	﴿٠٥٣٣﴾ يَا كَرِيمَ الْمَأَبِ؛
﴿٨١٨٧﴾ كَرِيمُ الْمَتَابِ	﴿٠٠٣٠﴾ يَا كَرِيمَ الْمَتَابِ؛
﴿٨١٨٨﴾ كَرِيمُ الْمَعُونَةِ	﴿٠٤٦٩﴾ يَا كَرِيمَ الْمَعُونَةِ؛
﴿٨١٨٩﴾ كَرِيمُ النِّعْمَاءِ	﴿٠٣٦٣﴾ كَرِيمُ النِّعْمَاءِ؛
﴿٨١٩٠﴾ كَرِيمُ حَلِيمٍ	﴿٠٠٤٠﴾ كَرِيمُ حَلِيمٍ ذُو آثَانَةٍ؛
﴿٨١٩١﴾ كَرِيمٌ رءُوفٌ	﴿٠٠٢٧﴾ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ رءُوفٌ؛

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۸۱۷۰﴾ معبودی نیست جز خدای شکست‌ناپذیر بزرگواری که شکست‌ناپذیری او به خواری تبدیل نمی‌شود.

﴿۸۱۷۱﴾ ای خدایی که... در به تأخیر انداختن کیفر، بزرگوار است.

﴿۸۱۷۲﴾ ستایش خداوندی را که... در فرمانروایی‌اش بزرگوار است.

﴿۸۱۷۳﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که در فرمانروایی خویش بزرگوار است.

﴿۸۱۷۴﴾ (اُمّا) کسی که دانشی از کتاب (آسمانی) داشت گفت: «پیش از آنکه چشم بر هم زنی، آن را نزد تو خواهم آورد!» و هنگامی که (سلیمان) آن (تخت) را نزد خود ثابت و پایجا دید گفت: «این از فضل پروردگار من است، تا مرا آزمایش کند که آیا شکر او را بجا می‌آورم یا کفران می‌کنم؟! و هر کس شکر کند، به نفع خود شکر می‌کند و هر کس کفران نماید (به زبان خویش نموده است، که) پروردگار من، غنی و کریم است!»

﴿۸۱۷۵﴾ منزّه است بزرگواری که چه لطیف است.

﴿۸۱۷۶﴾ ای بزرگوار.

﴿۸۱۷۷﴾ ای آن که نیکی‌ات بزرگوارانه است.

﴿۸۱۷۸﴾ ای بزرگوار در نعمت‌ها!

﴿۸۱۷۹﴾ ای صاحب گذشت و بخشش بزرگوارانه.

﴿۸۱۸۰﴾ ای گذشت بزرگوارانه.

﴿۸۱۸۱﴾ ای آن که پیروزی‌اش بزرگوارانه است.

﴿۸۱۸۲﴾ ای آن که بزرگوارانه گذشت می‌کنی و ای دادگری که عدل و داد تو همه‌ی اشیاء را

فرا گرفته است.

﴿۸۱۸۳﴾ همانا تو دارای بخشش‌های گسترده و بزرگوارانه‌ای.

﴿۸۱۸۴﴾ ای دارای عفو بزرگوارانه در مورد من.

﴿۸۱۸۵﴾ ای صاحب کردار بزرگوارانه.

﴿۸۱۸۶﴾ ای صاحب بازگشت بزرگوارانه.

﴿۸۱۸۷﴾ ای آن که در پذیرش توبه بزرگوارانه برخورد می‌کنی.

﴿۸۱۸۸﴾ ای بزرگوار در یاری‌رساندن.

﴿۸۱۸۹﴾ نعمتش بزرگوارانه است.

﴿۸۱۹۰﴾ بزرگوار و بردبار که به آفریدگانش مهلت می‌دهد.

﴿۸۱۹۱﴾ تویی بخشنده، بزرگوار و دل‌رحم.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿١١٩٢﴾ كَرِيمٌ عَلِيمٌ	﴿١١٩٢﴾ كَرِيمٌ عَلِيمٌ
﴿١١٩٣﴾ كَرِيمٌ فِي عَفْوَكَ	﴿١١٩٣﴾ لَانَكَ اللَّهُ... كَرِيمٌ فِي عَفْوَكَ؛ {٠٦٧٥}
﴿١١٩٤﴾ كَرِيمٌ قَيُّومٌ	﴿١١٩٤﴾ فَإِنَّكَ... كَرِيمٌ قَيُّومٌ؛ {٠٠١٢}
﴿١١٩٥﴾ كَرِيمٌ مَنَّانٌ	﴿١١٩٥﴾ إِنَّكَ كَرِيمٌ مَنَّانٌ؛ {٠١٣٥}
﴿١١٩٦﴾ كَرِيمٌ وَهَّابٌ	﴿١١٩٦﴾ إِنَّكَ كَرِيمٌ وَهَّابٌ؛ {٠٥٤٥}
﴿١١٩٧﴾ كَرِيمٌ يُحِبُّ مَكَارِمَ	﴿١١٩٧﴾ اللَّهُ كَرِيمٌ يُحِبُّ مَكَارِمَ الْإِخْلَاقِ؛ {١٧٩٧}
الْإِخْلَاقِ	
﴿١١٩٨﴾ كَرِيمٌ بِدَوَامِ نِعْمَتِهِ	﴿١١٩٨﴾ يَا كَرِيمًا بِدَوَامِ نِعْمَتِهِ؛ {٠٢٤٣}
﴿١١٩٩﴾ كَرِيمٌ	﴿١١٩٩﴾ يَا كَرِيمًا تَظَاهَرَتْ عَلَى مِنْهُ النِّعَمُ؛ {٠١٣٥}
﴿١٢٠٠﴾ كَرِيمٌ فِي جَوَائِزِهِ	﴿١٢٠٠﴾ يَا كَرِيمًا فِي جَوَائِزِهِ؛ {٠٨٣٦}
﴿١٢٠١﴾ كَرِيمٌ فِي عَطَائِهِ	﴿١٢٠١﴾ يَا كَرِيمًا فِي عَطَائِهِ؛ {٠٨٠٠}
﴿١٢٠٢﴾ مَنْ لَمْ يَزِدْ دَاوُدَ عَلَى	﴿١٢٠٢﴾ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَزِدُّ دَاوُدَ عَلَى كَثْرَةِ الْعَطَاءِ إِلَّا كَرَمًا وَجُودًا؛ {١٣٩٢}
كَثْرَةِ الْعَطَاءِ إِلَّا كَرَمًا وَجُودًا	
﴿١٢٠٣﴾ الْمُتَكَرَّمُ	﴿١٢٠٣﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمُتَنِيعِ الْمُتَكَرَّمِ؛ {٠٠٢٧}
﴿١٢٠٤﴾ مُتَكَرَّمٌ	﴿١٢٠٤﴾ يَا مُتَكَرَّمٌ؛ {٠٠٠٢}
﴿١٢٠٥﴾ الْمُتَكَرَّمُ بِالْحِلْمِ	﴿١٢٠٥﴾ سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْحِلْمِ وَتَكَرَّمَ بِهِ؛ {١٣٧٠}
﴿١٢٠٦﴾ مَنْ تَكَرَّمَ بِالْمَجْدِ	﴿١٢٠٦﴾ سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَتَكَرَّمَ بِهِ؛ {٠٢٧٠}
﴿١٢٠٧﴾ مَنْ تَكَرَّمَ بِالْمَجْدِ	﴿١٢٠٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَتَكَرَّمَ بِهِ؛ {٠٣٢١}
﴿١٢٠٨﴾ الْمُتَكَرَّمُ بِالْمَجْدِ	﴿١٢٠٨﴾ سُبْحَانَ الَّذِي لَيْسَ الْمَجْدُ وَتَكَرَّمَ بِهِ؛ {١٢٤١}
﴿١٢٠٩﴾ مَجْسُ بَكَرَامَتِهِ	﴿١٢٠٩﴾ يَا مَجْسًا بِكَرَامَتِهِ؛ {٠٢٨٣}
﴿١٢١٠﴾ أَكْرَمَ مَنْ اسْتُكْرِمَ	﴿١٢١٠﴾ يَا أَكْرَمَ مَنْ اسْتُكْرِمَ؛ {٠٤٢٦}
﴿١٢١١﴾ مَعْدِنُ الْكَرَمِ	﴿١٢١١﴾ يَا مَعْدِنَ الْجُودِ وَالْكَرَمِ؛ {٠٧٨٠}
﴿١٢١٢﴾ الْمُكْرَمُ	﴿١٢١٢﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمُتَنِيعِ الْمُكْرَمِ؛ {٠٠٢٨}
﴿١٢١٣﴾ مُكْرَمٌ	﴿١٢١٣﴾ يَا مُكْرَمٌ؛ {٠٠٣٩}
﴿١٢١٤﴾ مُكْرَمٌ مَنْ اسْتُكْرِمَهُ	﴿١٢١٤﴾ يَا مُكْرَمَ مَنْ اسْتُكْرِمَهُ؛ {٠٠٣٩}
﴿١٢١٥﴾ مَنْ أَكْرَمَ مُحَمَّدًا ﷺ	﴿١٢١٥﴾ سُبْحَانَ مَنْ أَكْرَمَ مُحَمَّدًا ﷺ؛ {١٣٩٣}

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۸۱۹۲﴾ به راستی که تو بزرگوار و دانایی.
- ﴿۸۱۹۳﴾ زیرا تو خدایی هستی که... در عفو خود بزرگواری.
- ﴿۸۱۹۴﴾ تو بزرگوار پاینده‌ای.
- ﴿۸۱۹۵﴾ همانا تو بزرگوار و نعمت‌دهنده‌ای.
- ﴿۸۱۹۶﴾ تو بزرگوار و بسیاربخشنده‌ای.
- ﴿۸۱۹۷﴾ خداوند بزرگوار است و اخلاق بزرگوارانه را دوست دارد.
- ﴿۸۱۹۸﴾ ای بزرگوار در ادامه‌دادن به نعمت خود.
- ﴿۸۱۹۹﴾ ای بزرگواری که نعمت‌هایش بر من جلوه کرده است.
- ﴿۸۲۰۰﴾ ای بزرگوار در جایزه‌هایش!
- ﴿۸۲۰۱﴾ ای بزرگوار در عطایش!
- ﴿۸۲۰۲﴾ منزّه است خدایی که بر فراوانی عطای خویش نمی‌افزاید جز بزرگواری و بخشش.
- ﴿۸۲۰۳﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که نعمت‌بخش بسیار بزرگوار است.
- ﴿۸۲۰۴﴾ ای بسیار بزرگوار.
- ﴿۸۲۰۵﴾ منزّه است خدایی که با بردباری مهربانی کرد و با آن بزرگواری خود را نمایند.
- ﴿۸۲۰۶﴾ منزّه است خداوندی که بزرگی را لباس خود قرار داد، و با آن بزرگواری خود را نمایند.
- ﴿۸۲۰۷﴾ منزّه است خداوندی که با شکوه، بزرگی کرد و با آن بزرگواری خود را نمایانده است.
- ﴿۸۲۰۸﴾ منزّه است خدایی که لباس بزرگی پوشید و با آن بزرگواری نمود.
- ﴿۸۲۰۹﴾ ای لمس‌کننده با کرامت خویش!
- ﴿۸۲۱۰﴾ ای بزرگوارترین کسی که کرامت و ارجمندی از او خواسته شده است!
- ﴿۸۲۱۱﴾ ای سرچشمه‌ی بخشش و بزرگواری.
- ﴿۸۲۱۲﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که نعمت‌بخش و کرامت‌بخش است.
- ﴿۸۲۱۳﴾ ای گرامی‌دارنده.
- ﴿۸۲۱۴﴾ ای گرامی‌دارنده‌ی آن که از او اکرام و احترام خواهد.
- ﴿۸۲۱۵﴾ منزّه است خدایی که محمد ﷺ را گرامی داشت.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

مُتَّصِلُ الْآلَاءِ، ذُو الْمَعْرُوفِ، معدن العوارف، عائدٌ بالنعم، مُبتدئُ النعم، مُبتدئُ كُلِّ نعمة، مُنْزِلُ النِّعْمَةِ، مِنْعَامٌ، أَجْوَدُ الْمُنْعِمِينَ، أَحَقُّ الْمُنْعِمِينَ، أَسْبَغُ الْمُنْعِمِينَ، أَفْضَلُ الْمُنْعِمِينَ، أَكْرَمُ الْمُنْعِمِينَ، خَيْرُ الْمُنْعِمِينَ، مُنْعِمٌ، وَاسِعُ النِّعْمَاءِ، مُتَابِعُ الْإِنْعَامِ، مُوَاتِرُ الْإِنْعَامِ، وَاصِلُ النَّعْمِ، مُرَادِفُ النَّعْمَاءِ.

﴿٨٢١٦﴾ أَنْعَمَ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مُفْضِلٍ مَا أَنْعَمَهُ؛
﴿٨٢١٧﴾ أَنْعَمَ الرَّازِقِينَ	﴿٠٤١٥﴾ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَأَنْعَمَ الرَّازِقِينَ؛
﴿٨٢١٨﴾ أَنْعَمَ الْمُفْضِلِينَ فِي نِعْمَائِهِ	﴿٠٠٧٥﴾ يَا أَفْضَلَ الْمُنْعِمِينَ فِي آلَائِهِ وَأَنْعَمَ الْمُفْضِلِينَ فِي نِعْمَائِهِ؛
﴿٨٢١٩﴾ أَنْعَمَ مِنْ كُلِّ مُنْعِمٍ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا أَنْعَمَ مِنْ كُلِّ مُنْعِمٍ؛
﴿٨٢٢٠﴾ بَادَى بِالنَّعْمِ	﴿٠٥٩٠﴾ أَسْأَلُكَ يَا بَادِيًا بِالْفَوَائِدِ وَالنَّعْمِ؛
﴿٨٢٢١﴾ ذُو الْإِنْعَامِ	﴿١٠٤٩﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ذُو الْجُودِ وَالْإِنْعَامِ؛
﴿٨٢٢٢﴾ ذُو الْإِنْعَامِ	﴿٠٧٦٣﴾ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْإِفْضَالَ وَالْإِنْعَامِ؛
﴿٨٢٢٣﴾ ذُو الْإِنْعَامِ وَالْمُلْكِ	﴿٠٧٦٩﴾ يَا ذَا... الْإِنْعَامِ وَالْمُلْكِ؛
﴿٨٢٢٤﴾ ذُو النَّعْمِ الْجِسَامِ	﴿٠٤٠٢﴾ وَتَقَى بِاللَّهِ رَبِّكَ ذِي الْمَعَالِي، وَ ذِي الْآلَاءِ وَالنَّعْمِ الْجِسَامِ؛
﴿٨٢٢٥﴾ ذُو النَّعْمِ عَلَى عِبَادِهِ	﴿١٠٩٥﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَنَّانِ ذِي النَّعْمِ عَلَى عِبَادِهِ؛
﴿٨٢٢٦﴾ ذُو النَّعْمِ	﴿١٠٤٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الطَّوْلِ وَالنَّعْمِ؛
﴿٨٢٢٧﴾ ذُو النَّعْمِ	﴿٠٨٩٠﴾ سُبْحَانَ ذِي الْفَضْلِ وَالنَّعْمِ؛
﴿٨٢٢٨﴾ ذُو النَّعْمِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا ذَا الْجُودِ وَالنَّعْمِ؛
﴿٨٢٢٩﴾ ذُو النَّعْمِ	﴿١٠٦٣﴾ سُبْحَانَ ذِي الْمَنِّ وَالنَّعْمِ؛
﴿٨٢٣٠﴾ ذُو النَّعْمِ	﴿٢٢٧٤﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... ذِي الْفَوَاضِلِ وَالنَّعْمِ؛
﴿٨٢٣١﴾ ذُو النَّعْمِ	﴿١٠٦٣﴾ سُبْحَانَ ذِي الْمَنِّ وَالنَّعْمِ؛
﴿٨٢٣٢﴾ ذُو النَّعْمِ	﴿٠١٣٥﴾ يَا ذَا النَّعْمِ الَّتِي لَا تُحْصَى عَدَدًا؛
﴿٨٢٣٣﴾ ذُو النَّعْمِ	﴿٠٦٣٦﴾ فَيَا ذَا النَّعْمِ الَّتِي لَا تَنْقَطِعُ؛
﴿٨٢٣٤﴾ ذُو النَّعْمِ	﴿٠٠٧٥﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... ذِي الْمَنِّ الَّتِي لَا يُحْصِيهَا الْعَادُّونَ وَالنَّعْمِ الَّتِي لَا يُجَازِيهَا الْمُجْتَهِدُونَ؛
﴿٨٢٣٥﴾ ذُو النَّعْمِ الْجِسَامِ	﴿٠٩٣٣﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... ذِي النَّعْمِ الْجِسَامِ؛

«نام‌های مهر و رحمت»

۷-۱۱- نعمت‌بخشیدن: (نعمت‌بخش‌ترین، صاحب نعمت، صاحب نعمت‌های پیوسته، بازگشت‌کننده با نعمت، شروع‌کننده به نعمت، نازل‌کننده نعمت، نعمت‌دهنده، سخاوتمندترین و سزاوارترین و گشاده‌دست‌ترین و بهترین و گرامی‌ترین نعمت‌دهنده، پی‌درپی ارسال‌کننده نعمت‌ها)

﴿۸۲۱۶﴾ منزّه است، صاحب لطفی که چه نعمت‌دهنده است.

﴿۸۲۱۷﴾ تویی مهربان‌ترین مهربانان و پر نعمت‌ترین روزی‌بخشان.

﴿۸۲۱۸﴾ ای بهترین نعمت‌دهندگان و ای نعمت‌بخش‌ترین صاحبان لطف.

﴿۸۲۱۹﴾ ای نعمت‌دهنده‌تر از هر نعمت‌دهنده!

﴿۸۲۲۰﴾ از تو می‌خواهم، ای آن که به نعمت‌دادن و سودرساندن آغازیده‌ای.

﴿۸۲۲۱﴾ معبودی جز تو نیست، صاحب بخشش و لطف.

﴿۸۲۲۲﴾ ای دارای شکوه و بزرگواری، و بخشش و نعمت.

﴿۸۲۲۳﴾ ای نعمت‌دهنده و فرمانروا.

﴿۸۲۲۴﴾ و به پروردگارت که دارای امتیازهای فراوان، نعمت‌های زیاد و سرشار و استوار است اعتماد کن.

﴿۸۲۲۵﴾ ستایش خداوند نعمت‌دهنده‌ای را که صاحب نعمت و احسان بر بندگانش است.

﴿۸۲۲۶﴾ منزّه است صاحب بخشش و نعمت.

﴿۸۲۲۷﴾ منزّه است صاحب فضل و نعمت.

﴿۸۲۲۸﴾ ای صاحب بخشش و نعمت.

﴿۸۲۲۹﴾ منزّه است خداوندی که دارای لطف‌ها و نعمت‌هاست.

﴿۸۲۳۰﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که صاحب تمام نیکی‌ها و نعمت‌هاست.

﴿۸۲۳۱﴾ منزّه است خداوندی که دارای لطف‌ها و نعمت‌هاست.

﴿۸۲۳۲﴾ ای صاحب نعمت‌هایی که قابل شمارش نیست.

﴿۸۲۳۳﴾ پس ای صاحب نعمت‌های بی‌پایان.

﴿۸۲۳۴﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... صاحب نعمت‌های بی‌شماری است که شمارشگران از شمارش آن ناتوانند و بندگان تلاشگر نمی‌توانند شکر آن را ادا کنند.

﴿۸۲۳۵﴾ ستایش مخصوص خدای... دارای نعمت‌های کلان است.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٨٢٣٦﴾ ذُو النَّعَمِ الْجَسَامِ	﴿٠٠٦٤﴾ سُبْحَانَ ذِي الْفَوَاضِلِ وَالنَّعَمِ الْجَسَامِ الْعِظَامِ
﴿٨٢٣٧﴾ ذُو النَّعَمِ الْجَسِيمَةِ	﴿٠٥٨٩﴾ يَا ذَا... النَّعَمِ الْجَسِيمَةِ
﴿٨٢٣٨﴾ ذُو النَّعَمِ	﴿٠٦٣٦﴾ يَا ذَا النَّعَمِ الَّذِي لَا يَنْقَطِعُ
﴿٨٢٣٩﴾ ذُو النَّعَمِ السَّابِغَةِ	﴿٠٠٢٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... ذِي الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ وَالنَّعَمِ السَّابِغَةِ
﴿٨٢٤٠﴾ ذُو النَّعَمِ الْعِظَامِ	﴿٠٠٢٨﴾ أَنْتَ الْمُنْعِمُ عَلَى... ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْفَوَاضِلِ وَالنَّعَمِ الْعِظَامِ
	﴿٠٤٢٠﴾ الْعِظَامِ
﴿٨٢٤١﴾ ذُو النَّعْمَاءِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا ذَا الْآلَاءِ وَالنَّعْمَاءِ
﴿٨٢٤٢﴾ ذُو النَّعْمَاءِ	﴿٠٣٨٤﴾ يَا ذَا النَّعْمَاءِ السَّابِغَةِ
﴿٨٢٤٣﴾ ذُو النَّعْمَاءِ	﴿٠٢٢٧﴾ يَا ذَا النَّعْمَاءِ الَّتِي لَا تُحْصَى عَدَدًا
﴿٨٢٤٤﴾ ذُو النَّعْمَاءِ السَّابِغَةِ	﴿٠٦٠٧﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ وَالنَّعْمَاءِ السَّابِغَةِ
﴿٨٢٤٥﴾ ذُو النِّعْمَةِ	﴿١٣٤٢﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبَّنَا الَّذِي نِعْمَتُهُ أَفْضَلُ مِنْ شُكْرِنَا
﴿٨٢٤٦﴾ مَنْ لَا تُحْصَى نِعْمَتُهُ	﴿٠٠٦٤﴾ سُبْحَانَ مَنْ لَا تُحْصَى نِعْمَتُهُ وَلَا تُعَدُّ أَيَادِيهِ
﴿٨٢٤٧﴾ ذُو النِّعْمَةِ	﴿٠٣٢١﴾ يَا ذَا النِّعْمَةِ
﴿٨٢٤٨﴾ ذُو النَّعْمَةِ السَّابِغَةِ	﴿٠٠٠٠﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْحُجَّةِ الْبَالِغَةِ وَالنَّعْمَةِ السَّابِغَةِ وَالتَّنَائِي
	﴿٢٢٤١﴾ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ وَالْآلَاءِ الْكَرِيمَةِ
﴿٨٢٤٩﴾ ذُو الْآلَاءِ	﴿٠٤٦٦﴾ يَا اللَّهُ الْحَكِيمُ ذُو الْآلَاءِ فَلَا شَيْءَ يَغْدِلُهُ مِنْ خَلْقِهِ
﴿٨٢٥٠﴾ ذُو الْآلَاءِ الْكَرِيمَةِ	﴿٠٦٦٠﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْآلَاءِ الْكَرِيمَةِ
﴿٨٢٥١﴾ ذُو الْآلَاءِ الْمُتَوَالِيَةِ	﴿٠٠٠٠﴾ اللَّهُمَّ يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْجَامِعَةِ وَالرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ وَالْمِنَّةِ الْمُتَتَابِعَةِ وَالْآلَاءِ الْمُتَوَالِيَةِ
	﴿١٠٤٨﴾
﴿٨٢٥٢﴾ ذُو الْآلَاءِ الْوَازِعَةِ	﴿٠٥٤٦﴾ يَا ذَا الْمِنَّةِ السَّابِغَةِ وَالْآلَاءِ الْوَازِعَةِ
﴿٨٢٥٣﴾ ذُو الْآلَاءِ وَالنَّعَمِ	﴿٠٢٢٢﴾ يَا فَالِقَ الْإِصْبَاحِ فَإِنَّكَ الْمُعْطَى النَّفَاحِ ذُو الْآلَاءِ وَالنَّعَمِ
﴿٨٢٥٤﴾ ذُو الْآلَاءِ فَلَا شَيْءَ يَغْدِلُهُ مِنْ خَلْقِهِ	﴿٠٥٨٩﴾ يَا اللَّهُ الْحَكِيمُ ذُو الْآلَاءِ فَلَا شَيْءَ يَغْدِلُهُ مِنْ خَلْقِهِ
	﴿٠٥٨٩﴾
﴿٨٢٥٥﴾ ذُو الْآلَاءِ وَالْإِحْسَانِ	﴿٠٦٦٠﴾ يَا كَرِيمُ ذَا الْآلَاءِ وَالْإِحْسَانِ وَالتَّجَاوُزِ
﴿٨٢٥٦﴾ ذُو الْآلَاءِ وَالنَّعْمَاءِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا ذَا الْآلَاءِ وَالنَّعْمَاءِ
﴿٨٢٥٧﴾ مُتَّصِلُ الْآلَاءِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُتَّصِلُ الْآلَاءِ
	﴿٩٦٦﴾

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۸۲۳۶﴾ منزّه است صاحب فضل و نعمت‌های فراوان.
﴿۸۲۳۷﴾ ای صاحب... نعمت‌های سترگ.
﴿۸۲۳۸﴾ ای صاحب نعمت‌های بی‌پایان.
﴿۸۲۳۹﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... صاحب رحمت گسترده و نعمت‌های فراوان است.

﴿۸۲۴۰﴾ تویی نعمت‌دهنده بر من، صاحب شکوه و بزرگواری و بخشش‌ها و نعمت‌های بزرگ.
﴿۸۲۴۱﴾ ای صاحب عطاها و نعمت‌ها.
﴿۸۲۴۲﴾ ای صاحب نعمت‌های فراوان.
﴿۸۲۴۳﴾ ای صاحب نعمت‌های بی‌شمار.
﴿۸۲۴۴﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که صاحب رحمت گسترده و نعمات فراوان است.
﴿۸۲۴۵﴾ منزّه است خداوند، پروردگارمان که نعمتش برتر از شکر ماست.
﴿۸۲۴۶﴾ منزّه است خدایی که نعمت‌هایش به شمار نمی‌آید.
﴿۸۲۴۷﴾ ای صاحب نعمت.
﴿۸۲۴۸﴾ ستایش مخصوص خدایی است که دارنده‌ی... دلیل رسا و نعمت فراوان، و ستایش نیکوی زیبا، و موهبت‌های بزرگوارانه است.
﴿۸۲۴۹﴾ ای خداوند حکیم و صاحب نعمت‌ها؛ که از میان آفریدگانش هیچ چیز نیست که با او برابری کند.

﴿۸۲۵۰﴾ ستایش مخصوص خدایی است که دارنده‌ی... موهبت‌های بزرگوارانه است.
﴿۸۲۵۱﴾ خدایا! ای که صاحب توانایی فراگیر و مهر گسترده و نعمت‌های پیاپی و متوالی.
﴿۸۲۵۲﴾ ای صاحب بخشش‌های فراوان، نعمت‌های توزیع‌شده.
﴿۸۲۵۳﴾ ای شکافنده‌ی صبح، که تو عطاکننده، هدیه‌دهنده، صاحب نعمت و برکت هستی.
﴿۸۲۵۴﴾ ای خدای سنجیده‌کار صاحب نعمت که هیچ یک از آفریدگانش با او برابری نمی‌کند.
﴿۸۲۵۵﴾ ای بزرگوار! ای صاحب نعمت‌ها و نیکی و گذشت.
﴿۸۲۵۶﴾ ای صاحب عطاها و نعمت‌ها.
﴿۸۲۵۷﴾ ای صاحب نعمت‌های به هم پیوسته!

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٨٢٥٨﴾ ذُو الْمَعْرُوفِ الدَّائِمِ	﴿١٢٩﴾ يَا ذَا الْمَعْرُوفِ الدَّائِمِ الَّذِي لَا يُخْصِيهِ أَحَدٌ سِوَاكَ؛
الَّذِي لَا يُخْصِيهِ أَحَدٌ سِوَاكَ	
﴿٨٢٥٩﴾ ذُو الْمَعْرُوفِ	﴿١٠٨٦﴾ يَا ذَا الْمَعْرُوفِ الَّذِي لَا يَنْفَدُ أَبَدًا؛
﴿٨٢٦٠﴾ ذُو الْمَعْرُوفِ	﴿١٠٣٥﴾ يَا ذَا الْمَعْرُوفِ الَّذِي لَا يَنْقُضِي أَبَدًا؛
﴿٨٢٦١﴾ ذُو الْمَعْرُوفِ	﴿١٠٨٧﴾ يَا ذَا الْمَعْرُوفِ الَّذِي لَا يَنْقَطِعُ أَبَدًا وَلَا يُخْصِيهِ غَيْرُهُ؛
﴿٨٢٦٢﴾ مَعْدِنُ الْعَوَارِفِ	﴿٠٠٧٥﴾ يَا مَعْدِنَ الْعَوَارِفِ وَالْجَوَائِزِ؛
﴿٨٢٦٣﴾ الْعَائِدُ عَلَى الْعَاصِينَ	﴿٠٠٣٧﴾ أَنْتَ الْعَائِدُ عَلَى الْعَاصِينَ بِالنَّعَمِ وَالْآخِذُ عَلَى الْمُسِيئِينَ
بِالنَّعَمِ	
﴿٨٢٦٤﴾ مُبْتَدِئُ النَّعَمِ	﴿٠٩٢٠﴾ يَا مُبْتَدِئَ النَّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا؛
﴿٨٢٦٥﴾ مُبْتَدِئُ النَّعَمِ	﴿٠٦٨٢﴾ يَا مُبْتَدِئًا بِالنَّعَمِ عَلَى الْعِبَادِ؛
﴿٨٢٦٦﴾ مُبْتَدِئُ النَّعَمِ	﴿١٢٩٤﴾ يَا مُبْتَدِئًا بِالنَّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا؛
﴿٨٢٦٧﴾ مُبْتَدِئُ النَّعَمِ	﴿٠٨٠١﴾ يَا مُبْتَدِئًا بِالنَّعَمِ قَبْلَ الْإِسْتِحْقَاقِ؛
﴿٨٢٦٨﴾ مُبْتَدِئُ كُلِّ نِعْمَةٍ	﴿١٨٣٧﴾ يَا مُبْتَدِئَ كُلِّ نِعْمَةٍ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا؛
﴿٨٢٦٩﴾ مُنْزِلُ نِعْمَتِي	﴿١٠٦٩﴾ يَا مُنْزِلَ نِعْمَتِي؛
﴿٨٢٧٠﴾ مِْنَعَامٍ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مِْنَعَامٍ؛
﴿٨٢٧١﴾ أَجْوَدُ الْمُنْعِمِينَ	﴿٠١٣٣﴾ يَا أَجْوَدَ الْمُنْعِمِينَ؛
﴿٨٢٧٢﴾ أَحَقُّ الْمُنْعِمِينَ	﴿٠١٩١﴾ اللَّهُمَّ افْتَحْ مَسَامِعَ قُلُوبِي لِذِكْرِكَ وَآتِمِّمْ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ وَفَضْلَكَ فَإِنَّكَ أَحَقُّ الْمُنْعِمِينَ؛
﴿٨٢٧٣﴾ أَسْبَغُ الْمُنْعِمِينَ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا أَسْبَغَ الْمُنْعِمِينَ؛
﴿٨٢٧٤﴾ أَفْضَلُ الْمُنْعِمِينَ	﴿٠٢٦٩﴾ يَا أَفْضَلَ الْمُنْعِمِينَ فِي آلَائِهِ؛
﴿٨٢٧٥﴾ أَكْرَمُ الْمُنْعِمِينَ	﴿٠٤٢٠﴾ يَا أَكْرَمَ الْمُنْعِمِينَ؛
﴿٨٢٧٦﴾ خَيْرُ الْمُنْعِمِينَ	﴿٠٠٣٥﴾ يَا خَيْرَ الْمُنْعِمِينَ؛
﴿٨٢٧٧﴾ مَنْ أَنْعَمَ وَشَكَرَ	﴿١٤٠١﴾ سُبْحَانَ مَنْ أَنْعَمَ وَشَكَرَ؛
﴿٨٢٧٨﴾ مُنْعِمٍ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مُنْعِمٍ مَا أَسِيدَهُ؛
﴿٨٢٧٩﴾ الْمُنْعِمِ	﴿٠٠٢٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمُنْعِمِ؛

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۸۲۵۸﴾ ای صاحب بخشش جاویدی که هیچ کس جز تو آن را به شمار در نیاورد.
﴿۸۲۵۹﴾ ای صاحب خوبی‌هایی که هرگز پایان نمی‌پذیرد.
﴿۸۲۶۰﴾ ای صاحب نیکی‌ها، که هیچ‌گاه پایان نمی‌یابد.
﴿۸۲۶۱﴾ ای صاحب کارهای نیک که هیچگاه قطع نمی‌شود و هیچ‌کس جز او نمی‌تواند آن را به شماره در آورد.
﴿۸۲۶۲﴾ ای خزانه‌ی احسان و نیکی!
﴿۸۲۶۳﴾ تو باز هم به گناهکاران نعمت می‌بخشی و با خطاکاران با احسان و بخشش برخورد می‌کنی.

﴿۸۲۶۴﴾ ای خدایی که پیش از استحقاق، نعمت‌هایت را آغاز می‌کنی و ارزانی می‌داری.
﴿۸۲۶۵﴾ ای آغازکننده‌ی نعمت‌ها بر بندگان!
﴿۸۲۶۶﴾ ای آغازگر نعمت‌ها قبل از فرارسیدن شایستگی آن.
﴿۸۲۶۷﴾ ای شروع‌کننده به نعمت پیش از سزاواری.
﴿۸۲۶۸﴾ ای آغازکننده‌ی هر نعمت پیش از شایستگی آن.
﴿۸۲۶۹﴾ ای آن‌که نعمت بر من ارزانی می‌داری.
﴿۸۲۷۰﴾ ای نعمت‌بخشنده.
﴿۸۲۷۱﴾ ای سخاوت‌مندترین نعمت‌بخشان.
﴿۸۲۷۲﴾ خدایا، گوش قلبم را با یادت باز کن و نعمت و لطف خود را بر من تمام گردان، چرا که تو سزاوارترین نعمت‌دهندگان.
﴿۸۲۷۳﴾ ای فراوان بخشنده‌ی نعمت، بیشتر از همه‌ی نعمت‌دهندگان!
﴿۸۲۷۴﴾ ای برترین بخشندگان در بخشش نعمت‌ها.
﴿۸۲۷۵﴾ ای بزرگواریترین نعمت‌دهندگان.
﴿۸۲۷۶﴾ ای بهترین نعمت‌دهندگان.
﴿۸۲۷۷﴾ منزّه است آن‌که نعمت داد و قدردانی کرد.
﴿۸۲۷۸﴾ منزّه است نعمت‌دهنده‌ای که چقدر آفاست.
﴿۸۲۷۹﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... نعمت‌بخش است.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٨٢٨٠﴾ مُنْعِمٌ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا مُنْعِمُ
﴿٨٢٨١﴾ الْمُنْعِمُ الْمُتَفَضِّلُ	﴿٠٠٦٥﴾ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْمُنْعِمُ الْمُتَفَضِّلُ
﴿٨٢٨٢﴾ الْمُنْعِمُ الْمُحْسِنُ	﴿٠٥٦٠﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُنْعِمِ الْمُحْسِنِ الْمُجْمِلِ الْمُفْضِلِ
﴿٨٢٨٣﴾ الْمُنْعِمُ الْمُفْضِلُ	﴿٠٠١٧﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمُنْعِمُ الْمُفْضِلُ
﴿٨٢٨٤﴾ الْمُنْعِمُ الْمُفْضِلُ	﴿٠٠٦٤﴾ سُبْحَانَكَ الْمُنْعِمِ الْمُفْضِلِ
﴿٨٢٨٥﴾ الْمُنْعِمُ الْمَنَّانُ	﴿٠٤٩٤﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمُنْعِمِ الْمَنَّانِ
﴿٨٢٨٦﴾ مُنْعِمُ النِّعَمِ بِرَحْمَتِهِ	﴿٢٠٥١﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ مُنْعِمِ النِّعَمِ بِرَحْمَتِهِ
﴿٨٢٨٧﴾ الْمُنْعِمُ بِالْعَافِيَةِ	﴿٠٩٥٨﴾ يَا... الْمُنْعِمُ بِالْعَافِيَةِ
﴿٨٢٨٨﴾ مُنْعِمٌ	﴿٠١٣٥﴾ يَا مَنْ هُوَ مُنْعِمٌ عَلَى أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
﴿٨٢٨٩﴾ الْمُنْعِمُ عَلَىَّ	﴿١٢٤٢﴾ يَا رَبَّ أَنْتَ الْمُنْعِمُ عَلَى الْمُحْسِنِ الْمُتَفَضِّلِ الْمُجْمِلِ
﴿٨٢٩٠﴾ الْمُنْعِمُ عَلَىَّ	﴿٠١٣٣﴾ أَنْتَ اللَّهُ الْمُنْعِمُ عَلَى لَا غَيْرِكَ
﴿٨٢٩١﴾ وَاسِعُ النِّعْمَاءِ	﴿٠١٧٢﴾ يَا وَاسِعَ النِّعْمَاءِ
﴿٨٢٩٢﴾ مُتَابِعُ الْإِنْعَامِ	﴿٠٢٨٣﴾ يَا مُتَابِعَ الْإِنْعَامِ
﴿٨٢٩٣﴾ مُوَاتِرُ الْإِنْعَامِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُوَاتِرَ الْإِنْعَامِ
﴿٨٢٩٤﴾ وَاصِلُ النِّعَمِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا وَاصِلَ النِّعَمِ
﴿٨٢٩٥﴾ مُرَادِفُ النِّعْمَاءِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُرَادِفَ النِّعْمَاءِ
٨-١١-إحسان: (أَفْضَلُ الْمُحْسِنِينَ، أَقْرَبُ الْمُحْسِنِينَ، أَخَذُ بِالْإِحْسَانِ، بَادَى بِالْإِحْسَانِ، ذُو الْإِحْسَانِ، عَائِدُ الْإِحْسَانِ، عَوَّادُ بِالْإِحْسَانِ، مُبْدِئُ لِلْإِحْسَانِ، مُتَتَابِعُ الْإِحْسَانِ، مُحْسِنٌ، مُوَاتِرُ الْإِحْسَانِ)	

﴿الْإِحْسَانُ﴾

﴿٨٢٩٦﴾ أَفْضَلُ الْمُحْسِنِينَ	﴿٠٤٢٠﴾ يَا أَكْرَمَ الْمُنْعِمِينَ وَ أَفْضَلَ الْمُحْسِنِينَ
﴿٨٢٩٧﴾ أَقْرَبُ الْمُحْسِنِينَ	﴿٠٠٦١﴾ يَا اللَّهَ يَا أَقْرَبَ الْمُحْسِنِينَ
﴿٨٢٩٨﴾ الْآخِذُ عَلَى الْمُسِيئِينَ	﴿٠٠٣٧﴾ أَنْتَ الْعَائِدُ عَلَى الْعَاصِينَ بِالنِّعَمِ وَالْآخِذُ عَلَى الْمُسِيئِينَ
﴿٨٢٩٩﴾ الْبَادِئُ بِالْإِحْسَانِ	﴿٠٢٨١﴾ أَنْتَ الْبَادِئُ بِالْإِحْسَانِ قَبْلَ تَوَجُّهِ الْعَابِدِينَ
﴿٨٣٠٠﴾ ذُو الْإِحْسَانِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا ذَا الْجُودِ وَالْإِحْسَانِ
﴿٩٧٠﴾	

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۸۲۸۰﴾ ای نعمت‌دهنده.

﴿۸۲۸۱﴾ منزّهی تو خدای نعمت‌بخش صاحب لطف.

﴿۸۲۸۲﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که نعمت‌بخش، نیکوکار، نیکوکردار، بخشنده است.

﴿۸۲۸۳﴾ خدایا تویی نعمت‌دهنده و احسان‌کننده.

﴿۸۲۸۴﴾ منزّه است آن نعمت‌دهنده‌ی فزاینده.

﴿۸۲۸۵﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... نعمت‌بخش و مهربان است.

﴿۸۲۸۶﴾ ستایش خدای را که به دلیل مهربانی‌اش نعمت می‌بخشد.

﴿۸۲۸۷﴾ ای عطاکننده‌ی عافیت.

﴿۸۲۸۸﴾ ای آن‌که نعمت‌دهنده بر اهل آسمان‌ها و زمین است.

﴿۸۲۸۹﴾ ای پروردگار من، ای نعمت‌دهنده بر من، ای احسان‌کننده، ای بخشنده‌ی نیکو رفتار.

﴿۸۲۹۰﴾ تویی خدای نعمت‌بخش بر من و نه غیرِ تو.

﴿۸۲۹۱﴾ ای گسترده نعمت!

﴿۸۲۹۲﴾ ای پی‌درپی عطاکننده!

﴿۸۲۹۳﴾ ای پی‌درپی نعمت‌دهنده!

﴿۸۲۹۴﴾ ای بخشنده نعمت‌ها!

﴿۸۲۹۵﴾ ای پیایی فرستنده‌ی نعمت‌ها!

۸-۷-۱۱- نیکی کردن: (بهترین و نزدیک‌ترین و شروع‌کننده‌ترین نیکی‌کننده، صاحب نیکی، بازگشت‌کننده به نیکی، شروع‌کننده به نیکی، پی‌درپی ارسال‌کننده‌ی نیکی، نیکی‌کننده)

﴿۸۲۹۶﴾ ای بزرگواری‌ترین نعمت‌دهندگان و برترین احسان‌کنندگان.

﴿۸۲۹۷﴾ ای خدا ای نزدیک‌ترین نیکوکاران.

﴿۸۲۹۸﴾ تو باز هم به گناهکاران نعمت می‌بخشی و با خطاکاران با احسان و بخشش برخورد

می‌کنی.

﴿۸۲۹۹﴾ تویی آغازنده به احسان قبل از آنکه پرستش‌کنندگان به سویت توجّه کنند.

﴿۸۳۰۰﴾ ای صاحب بخشش و نیکی.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٨٣٠١﴾ ذُو الْإِحْسَانِ	﴿٠٠٤٤﴾ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْإِحْسَانِ
﴿٨٣٠٢﴾ ذُو الْإِحْسَانِ	﴿٠٦٠٠﴾ يَا مَنَّانُ ذَا الْإِحْسَانِ قَدْ عَمَّ الْخَلَائِقَ مِنْهُ
﴿٨٣٠٣﴾ ذُو الْإِحْسَانِ	﴿٠٣٨٤﴾ يَا ذَا الْإِحْسَانِ الْجَلِيلِ
﴿٨٣٠٤﴾ ذُو الْإِحْسَانِ	﴿٠٦٣٦﴾ يَا مَنَّانُ ذَا الْإِحْسَانِ قَدْ عَمَّ الْخَلَائِقَ بِمَنِّهِ
﴿٨٣٠٥﴾ ذُو الْإِحْسَانِ	﴿٠٥٨٩﴾ يَا اللَّهُ الْمَنَّانُ ذُو الْإِحْسَانِ وَالْجُودِ قَدْ عَمَّ الْخَلَائِقَ مِنْهُ
﴿٨٣٠٦﴾ ذُو الْإِحْسَانِ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ ذِي الْإِحْسَانِ وَالْمَهَابَةِ
﴿٨٣٠٧﴾ ذُو الْإِحْسَانِ	﴿١٠٤١﴾ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْإِحْسَانِ وَلَا يَمْنُ عَلَيْكَ
﴿٨٣٠٨﴾ ذُو الْإِحْسَانِ	﴿٠١٦٤﴾ اللَّهُمَّ... كُنْ بِرَحْمَتِكَ وَإِحْسَانِكَ عَلَيْنَا عَائِدًا
﴿٨٣٠٩﴾ عَائِدُ الْإِحْسَانِ	﴿٠٠٧٥﴾ فَأَنْتَ الْعَوَّادُ بِالْإِحْسَانِ
﴿٨٣١٠﴾ الْعَوَّادُ بِالْإِحْسَانِ	﴿٠٧٦٨﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... الْمُبْدِيُ لِلْفَضْلِ وَالْإِحْسَانِ
﴿٨٣١١﴾ الْمُبْدِيُ لِلْإِحْسَانِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُتَابِعُ الْإِحْسَانِ
﴿٨٣١٢﴾ مُتَابِعُ الْإِحْسَانِ	﴿١٨٨٥﴾ أَنْتَ الْمُحْسِنُ الْجَمِيلُ
﴿٨٣١٣﴾ الْمُحْسِنُ الْجَمِيلُ	﴿٠١٩٦﴾ أَنْتَ الْمُحْسِنُ وَنَحْنُ الْمُسِيئُونَ
﴿٨٣١٤﴾ الْمُحْسِنُ	﴿٠٥٤٣﴾ أَنْتَ الْمُحْسِنُ وَأَنَا الْمُسِيءُ
﴿٨٣١٥﴾ الْمُحْسِنُ	﴿٠٠٢٢﴾ أَنْتَ الْمُحْسِنُ
﴿٨٣١٦﴾ الْمُحْسِنُ	﴿١٣٤٢﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبَّنَا الَّذِي إِحْسَانُهُ خَيْرٌ مِنْ إِحْسَانِنَا
﴿٨٣١٧﴾ الْمُحْسِنُ	﴿٠٤٢٠﴾ أَنْتَ الْمُنْعِمُ عَلَى الْمُحْسِنِ الْمُتَفَضِّلُ
﴿٨٣١٨﴾ الْمُحْسِنُ الْمُتَفَضِّلُ	﴿١٨٨٧﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُحْسِنِ الْمُجْمِلِ
﴿٨٣١٩﴾ الْمُحْسِنِ الْمُجْمِلِ	﴿٠٠٢٢﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي... هُوَ الْمُحْسِنُ فِي امْتِنَانِهِ
﴿٨٣٢٠﴾ الْمُحْسِنُ فِي امْتِنَانِهِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ الْمُحْسِنِينَ
﴿٨٣٢١﴾ خَيْرَ الْمُحْسِنِينَ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مُحْسِنٍ مَا أَجْمَلَهُ
﴿٨٣٢٢﴾ مُحْسِنٍ	﴿٠٠٠٢﴾ يَا مُحْسِنُ
﴿٨٣٢٣﴾ مُحْسِنٍ	﴿١٨٨٦﴾ يَا مُحْسِنَ الظُّنُونِ الْحَسَنَةِ
﴿٨٣٢٤﴾ مُحْسِنُ الظُّنُونِ الْحَسَنَةِ	

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۸۳۰۱﴾ ای صاحب نعمت و نیکوکاری.
- ﴿۸۳۰۲﴾ ای نعمت‌دهنده، و ای صاحب احسانی که آفریدگان را در برگرفت.
- ﴿۸۳۰۳﴾ ای صاحب احسان باشکوه.
- ﴿۸۳۰۴﴾ پس ای صاحب نعمت‌های بی‌پایان و صاحب احسانی که هیچ نیکی با آن برابر نیست و پایانی بر آن متصور نیست!
- ﴿۸۳۰۵﴾ ای نعمت‌دهنده، و ای صاحب احسانی که آفریدگان را در برگرفت.
- ﴿۸۳۰۶﴾ ای خدای نعمت‌بخش، صاحب احسان و بخشش، که نعمت تمام آفریدگان را فرا گرفته است.
- ﴿۸۳۰۷﴾ منزّه است صاحب احسان و هیبت.
- ﴿۸۳۰۸﴾ ای صاحب نعمت و نیکوکاری و ای کسی که نعمتی به تو بخشیده نمی‌شود!
- ﴿۸۳۰۹﴾ خدایا، پس در این روز ما را از بیم‌ها و سختی‌ها نگاه دار و رحمت و نیکی‌ات را به ما بازگردان.
- ﴿۸۳۱۰﴾ تو با احسان و نیکی بازمی‌گردی.
- ﴿۸۳۱۱﴾ خدایا، تو... آغازکننده به فضل و نیکی هستی.
- ﴿۸۳۱۲﴾ ای پی‌درپی احسان‌کننده!
- ﴿۸۳۱۳﴾ تو نیکوکار زیبایی.
- ﴿۸۳۱۴﴾ تویی نیکوکار و ماییم بدکاران.
- ﴿۸۳۱۵﴾ تویی نیکوکار و منم بدکار.
- ﴿۸۳۱۶﴾ تو نیکوکاری.
- ﴿۸۳۱۷﴾ منزّه است خداوند، پروردگارمان که احسانش بهتر از احسان ماست.
- ﴿۸۳۱۸﴾ تویی نعمت‌دهنده بر من، احسان‌کننده، بخشنده.
- ﴿۸۳۱۹﴾ ستایش مخصوص خدای نیکی‌رساننده‌ی ستوده است.
- ﴿۸۳۲۰﴾ ستایش خداوندی را که... در بخشش خود نیکورفتار است.
- ﴿۸۳۲۱﴾ ای بهترین نیکوکاران.
- ﴿۸۳۲۲﴾ منزّه است احسان‌کننده‌ای که چه نیکوکار است.
- ﴿۸۳۲۳﴾ ای احسان‌کننده.
- ﴿۸۳۲۴﴾ ای نیکوگرداننده‌ی گمان‌های نیکو!

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٨٣٢٥﴾ مُوَاطِرُ الْإِحْسَانِ ❖ يَا مُوَاطِرَ الْإِحْسَانِ؛ {٠٢٨٣}

٩-١١-إِمتنان: (ذو الإمتنان، ذو المَنِّ، ذو المِنَّة، ذو المِنَّ، ذو مَنٍّ، أَخَذُ بِالْمِنَّ، مُبْتَدئٌ بِالإِمتنان، متعرِّفٌ بِإِمتنَانِهِ، مُمْتَنٍّ، مَنَّان)

﴿٨٣٢٦﴾ ذُو الْإِمتِنَانِ ❖ يَا ذَا الْجُودِ وَالْإِحْسَانِ وَالطَّوْلِ وَالِإِمتِنَانِ؛ {٠٢٦٩}

﴿٨٣٢٧﴾ ذُو الْإِمتِنَانِ ❖ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالِإِمتِنَانِ؛ {٠٠٣٩}

﴿٨٣٢٨﴾ ذُو الْإِمتِنَانِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي الْقُدْرَةِ وَالسُّلْطَانِ وَالرَّافَةِ وَالِإِمتِنَانِ؛ {٠١٨٠}

﴿٨٣٢٩﴾ ذُو الْمَنِّ ❖ سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْمَنِّ تَعَالَيْتَ يَا ذَا الطَّوْلِ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا

مُجِيرٍ؛ {٠٠٤٦}

﴿٨٣٣٠﴾ ذُو الْمَنِّ ❖ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْإِحْسَانِ؛ {٠٠٠٢}

﴿٨٣٣١﴾ ذُو الْمَنِّ ❖ سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْمَنِّ تَعَالَيْتَ يَا ذَا الطَّوْلِ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا

مُجِيرٍ؛ {٠٠٤٦}

﴿٨٣٣٢﴾ ذُو الْمَنِّ ❖ يَا ذَا الْمَنِّ الدَّائِمِ الَّذِي لَا يَنْقُطُ أَبَدًا وَلَا يُخْصِيهِ غَيْرُهُ عَدَدًا؛ {١٠٨٦}

﴿٨٣٣٣﴾ ذُو الْمَنِّ ❖ يَا ذَا الْمَنِّ الَّذِي لَا يَفْنَى أَبَدًا؛ {٠١٣٥}

﴿٨٣٣٤﴾ ذُو الْمَنِّ ❖ يَا ذَا الْمَنِّ الَّذِي لَا يَنْقُذُ؛ {١٠٨٩}

﴿٨٣٣٥﴾ ذُو الْمَنِّ ❖ يَا ذَا الْمَنِّ الَّذِي لَا يَنْقُذُ أَبَدًا؛ {٠٨٠١}

﴿٨٣٣٦﴾ ذُو الْمَنِّ ❖ يَا ذَا الْمَنِّ الَّذِي لَا يَنْقُطُ أَبَدًا وَلَا يُخْصِيهِ غَيْرُهُ عَدَدًا؛ {١٠٩٠}

﴿٨٣٣٧﴾ ذُو الْمَنِّ الْعَظِيمِ ❖ يَا ذَا الْمَنِّ الْعَظِيمِ؛ {٠٣٠٦}

﴿٨٣٣٨﴾ ذُو الْمَنِّ الْقَدِيمِ ❖ يَا ذَا الْمَنِّ الْقَدِيمِ؛ {٠٠٢٨}

﴿٨٣٣٩﴾ ذُو الْمَنِّ الْكَرِيمِ ❖ إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَالْمَنِّ الْكَرِيمِ؛ {١٠٩١}

﴿٨٣٤٠﴾ ذُو الْمَنِّ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُخْمودُ الْفِعَالِ ذُو الْمَنِّ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ

بِلُطْفِهِ؛ {٠٠٢٨}

﴿٨٣٤١﴾ ذُو الْمَنِّ ❖ يَا ذَا الْمَنِّ وَلَا يَمُنُّ عَلَيْكَ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْجُودِ وَالطَّوْلِ وَ

النَّعَمِ؛ {٢١٩٨}

﴿٨٣٤٢﴾ ذُو الْمَنِّ ❖ يَا ذَا الْمَنِّ لَا مَنَّ عَلَيْكَ؛ {١٠٩٢}

﴿٨٣٤٣﴾ ذُو الْمَنِّ وَالْإِحْسَانِ ❖ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْإِحْسَانِ؛ {٠٠٠٢}

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۸۳۲۵﴾ ای پی‌درپی احسان‌کننده!

۹-۷-۱۱- نعمت‌دادن: (صاحب نعمت، برخوردارکننده با نعمت، شروع‌کننده با نعمت، نعمت‌دهنده، بسیار نعمت‌دهنده)

﴿۸۳۲۶﴾ ای صاحب سخاوت و نیکی و لطف و نعمت‌بخشی.

﴿۸۳۲۷﴾ ای صاحب بخشش و نعمت.

﴿۸۳۲۸﴾ ستایش از آن خداوند صاحب قدرت، سلطه، و مهربانی و بخشش است.

﴿۸۳۲۹﴾ ای صاحب نعمت، تو پاک و منزّه‌ای! ای صاحب بخشش پاینده، تو بلندمرتبه‌ای! ای

پناه‌دهنده، ما را از آتش جهنّم رهایی بخش!

﴿۸۳۳۰﴾ ای صاحب نعمت و نیکوکاری.

﴿۸۳۳۱﴾ ای صاحب نعمت، تو پاک و منزّه‌ای! ای صاحب بخشش پاینده، تو بلندمرتبه‌ای! ای

پناه‌دهنده، ما را از آتش جهنّم رهایی بخش!

﴿۸۳۳۲﴾ ای صاحب نعمت دائمی که هرگز قطع نمی‌شود و غیر او نمی‌تواند تعداد آن را

بشمارد!

﴿۸۳۳۳﴾ ای صاحب نعمتی که هیچ‌گاه فانی نمی‌شود.

﴿۸۳۳۴﴾ ای دارنده‌ی نعمتی که تمام نمی‌شود.

﴿۸۳۳۵﴾ ای صاحب نعمتی که هرگز تمام نمی‌شود!

﴿۸۳۳۶﴾ ای صاحب نعمتی که هرگز قطع نمی‌شود و غیر او نمی‌تواند تعداد آن را بشمارد!

﴿۸۳۳۷﴾ ای صاحب نعمت‌های فراوان.

﴿۸۳۳۸﴾ ای صاحب نعمت دیرین!

﴿۸۳۳۹﴾ تو صاحب فضل بزرگ و بخشایش بزرگوارانه‌ای.

﴿۸۳۴۰﴾ معبودی نیست جز خدای پسندیده کرداری که به لطف خویش بر تمام آفریدگانش

عطابخشی کند.

﴿۸۳۴۱﴾ ای صاحب نعمتی که نعمتی به تو بخشیده نمی‌شود، ای صاحب نعمت و بخشش و

لطف و نعمت.

﴿۸۳۴۲﴾ ای صاحب نعمتی که متّی بر تو نیست.

﴿۸۳۴۳﴾ ای صاحب نعمت و نیکوکاری.

﴿۹۷۵﴾

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٨٣٤٤﴾ ذُو الْمَنِّ وَالْيَمَانِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْيَمَانِ
﴿٨٣٤٥﴾ ذُو الْمَنِّ وَالرَّحْمَةِ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ ذِي الْمَنِّ وَالرَّحْمَةِ
﴿٨٣٤٦﴾ ذُو الْمَنِّ وَالطَّوْلِ	﴿٠٧٦٩﴾ يَا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ
﴿٨٣٤٧﴾ ذُو الْمَنِّ وَالْعَطَاءِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْعَطَاءِ
﴿٨٣٤٨﴾ ذُو الْمَنِّ وَالنَّعَمِ	﴿١٠٦٣﴾ سُبْحَانَ ذِي الْمَنِّ وَالنَّعَمِ
﴿٨٣٤٩﴾ ذُو الْمَنِّ	﴿٠١٨٨﴾ يَا ذَا الْمَنِّ وَلَا يَمْنُ عَلَيْكَ
﴿٨٣٥٠﴾ ذُو الْمِنَّةِ	﴿٢٢٦١﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْعِزَّةِ وَالْقُدْرَةِ وَالْحَوْلِ وَالْقُوَّةِ وَالْمِنَّةِ وَالْغَلَبَةِ
﴿٨٣٥١﴾ ذُو الْمِنَّةِ	﴿٠٦٦٠﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْمِنَّةِ وَالْغَلَبَةِ
﴿٨٣٥٢﴾ ذُو الْمِنَّةِ السَّابِقَةِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا ذَا الْمِنَّةِ السَّابِقَةِ
﴿٨٣٥٣﴾ ذُو الْمِنَّةِ وَالْغَلَبَةِ	﴿٠٦٦٠﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْمِنَّةِ وَالْغَلَبَةِ
﴿٨٣٥٤﴾ مَنْ فِي مِثْلِهِ أَتَقَلَّبُ	﴿٠٠٦٤﴾ سُبْحَانَ مَنْ فِي مِثْلِهِ أَتَقَلَّبُ وَبِعَفْوِهِ أَثِقُ وَإِلَى حُكْمِهِ أَسْكُنُ
﴿٨٣٥٥﴾ ذُو الْمِنَّةِ	﴿٢٢٥٦﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... ذِي الْمِنَّةِ الَّتِي لَا يُخْصِيهَا الْعَادُونَ
﴿٨٣٥٦﴾ ذُو الْمِنَّةِ	﴿٢١٩٩﴾ اللَّهُ ذُو الْمِنَّةِ
﴿٨٣٥٧﴾ ذُو الْمِنَّةِ الْجَسَامِ	﴿١٠٩٣﴾ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْمِنَّةِ الْجَسَامِ
﴿٨٣٥٨﴾ ذُو الْمِنَّةِ السَّابِقَةِ	﴿٠٥٤٦﴾ يَا ذَا الْمِنَّةِ السَّابِقَةِ
﴿٨٣٥٩﴾ ذُو الْمِنَّةِ الْعِظَامِ	﴿٠٢٥٠﴾ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْمِنَّةِ الْعِظَامِ
﴿٨٣٦٠﴾ ذُو الْمِنَّةِ الْقَدِيمِ	﴿٠٢١٥﴾ يَا ذَا الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْمِنَّةِ الْقَدِيمِ
﴿٨٣٦١﴾ ذُو الْمِنَّةِ الْمُتَتَابِعَةِ	﴿١٠٤٨﴾ يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْجَامِعَةِ وَالرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ وَالْمِنَّةِ الْمُتَتَابِعَةِ
﴿٨٣٦٢﴾ ذُو مَنْ	﴿١٦٣٣﴾ إِنَّكَ ذُو مَنْ وَغُفْرَانٍ [ذُو الْمَنِّ وَالْغُفْرَانِ]
﴿٨٣٦٣﴾ ذُو مَنْ	﴿١١٠١﴾ إِلَهِي أَنْتَ ذُو فَضْلٍ وَمَنْ
﴿٨٣٦٤﴾ ذُو مَنْ جَسِيمٍ	﴿١١٠٤﴾ إِنَّكَ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ وَمَنْ جَسِيمٍ
﴿٨٣٦٥﴾ ذُو مَنْ قَدِيمٍ	﴿١٠٩٧﴾ إِنَّكَ ذُو مَنْ قَدِيمٍ
﴿٨٣٦٦﴾ الْآخِذُ عَلَى الْمُسِيئِينَ	﴿٠٠٣٧﴾ أَنْتَ الْعَائِدُ عَلَى الْعَاصِينَ بِالنَّعَمِ وَالْآخِذُ عَلَى الْمُسِيئِينَ بِالْإِحْسَانِ وَالْمِنَّةِ
﴿٩٧٦﴾	

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۸۳۴۴﴾ ای صاحب نعمت و روشنگری.
- ﴿۸۳۴۵﴾ منزّه است صاحب نعمت و رحمت.
- ﴿۸۳۴۶﴾ ای صاحب نعمت و عطا.
- ﴿۸۳۴۷﴾ ای صاحب صاحب نعمت و بخشش.
- ﴿۸۳۴۸﴾ منزّه است خداوندی که دارای لطف‌ها و نعمت‌هاست.
- ﴿۸۳۴۹﴾ ای صاحب نعمتی که نعمتی به تو بخشیده نمی‌شود.
- ﴿۸۳۵۰﴾ ستایش مخصوص خدایی است که صاحب... شکست‌ناپذیری و قدرت، و چاره‌اندیشی و نیرو، و نعمت و چیرگی است.
- ﴿۸۳۵۱﴾ ستایش مخصوص خدایی است که دارنده‌ی... بخشش و چیرگی است.
- ﴿۸۳۵۲﴾ ای صاحب بخشش آغازین.
- ﴿۸۳۵۳﴾ ستایش مخصوص خدایی است که دارنده‌ی... بخشش و چیرگی است.
- ﴿۸۳۵۴﴾ منزّه است خدایی که در نعمتش غوطه‌ورم و به گذشته‌اش اطمینان دارم و به حکمتش آرام می‌گیرم.
- ﴿۸۳۵۵﴾ ستایش مخصوص خداوند است... صاحب نعمت‌هایی که شمارشگران از شمارش آن ناتوانند.
- ﴿۸۳۵۶﴾ خداوند صاحب نعمت‌هاست.
- ﴿۸۳۵۷﴾ ای صاحب شکوه و بزرگواری و بخشش‌های بزرگ.
- ﴿۸۳۵۸﴾ ای صاحب بخشش‌های فراوان.
- ﴿۸۳۵۹﴾ ای دارنده‌ی شکوه و بزرگواری، و نعمت‌های بزرگ.
- ﴿۸۳۶۰﴾ ای صاحب عرش عظیم و نعمت دیرین!
- ﴿۸۳۶۱﴾ ای دارای قدرت فراگیر و رحمت گسترده، و نعمت‌های پیاپی.
- ﴿۸۳۶۲﴾ تو صاحب نعمت و آمرزشی.
- ﴿۸۳۶۳﴾ خدایا! تو صاحب بخشش و منتی.
- ﴿۸۳۶۴﴾ به یقین تو دارای فضیلت بزرگ و نعمت شکوهمند هستی.
- ﴿۸۳۶۵﴾ همانا تو دارای نعمت دیرینی.
- ﴿۸۳۶۶﴾ تو باز هم به گناهکاران نعمت می‌بخشی و با خطاکاران با احسان و بخشش برخورد می‌کنی.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٨٣٦٧﴾ الْمُتَبَدِّئُ بِالْإِمْتِنَانِ	﴿٧٦٨﴾ اللَّهُمَّ... الْمُتَبَدِّئُ بِالطَّوْلِ وَالْإِمْتِنَانِ؛ {٠٧٦٨}
﴿٨٣٦٨﴾ مُتَعَرِّفٌ بِإِمْتِنَانِهِ	﴿٠٢٩﴾ يَا مُتَعَرِّفًا بِإِمْتِنَانِهِ؛ {٠٠٢٩}
﴿٨٣٦٩﴾ مُمْتَنٌّ عَلَى أَهْلِ الصَّبْرِ	﴿١٢٤٢﴾ بِطَاعَتِكَ؛ {١٢٤٢}
﴿٨٣٧٠﴾ مُمْتَنٌّ عَلَى أَهْلِ الصَّبْرِ	﴿٠٥٩﴾ يَا مُمْتَنًّا عَلَى أَهْلِ الصَّبْرِ بِتَطَوُّيقِهِمْ بِالِدَّعَةِ الَّتِي أَدْخَلَتْهَا عَلَيْهِمْ
﴿٨٣٧١﴾ مُمْتَنٌّ	﴿٠٢٩﴾ يَا مُمْتَنُّ؛ {٠٠٢٩}
﴿٨٣٧٢﴾ مَنَّانٌ	﴿٠٣٩﴾ يَا مَنَّانُ؛ {٠٠٣٩}
﴿٨٣٧٣﴾ الْمَنَّانُ	﴿٠٠٤﴾ إِنَّهُ... الْمَنَّانُ؛ {٠٠٠٤}
﴿٨٣٧٤﴾ الْمَنَّانُ	﴿٠٢٧﴾ أَنْتَ الْمَعْبُودُ الْمَنَّانُ؛ {٠٠٢٧}
﴿٨٣٧٥﴾ الْمَنَّانُ	﴿٠٢٨﴾ أَنْتَ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ؛ {٠٠٢٨}
﴿٨٣٧٦﴾ الْمَنَّانُ	﴿٠٢٧﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْكَرِيمِ الْمَنَّانِ؛ {٠٠٢٧}
﴿٨٣٧٧﴾ الْمَنَّانُ	﴿٠٥٤٠﴾ سُبْحَانَ الْحَنَّانِ الْمَنَّانِ؛ {٠٥٤٠}
﴿٨٣٧٨﴾ الْمَنَّانُ الْجَوَادُ	﴿٠٩١٦﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَنَّانِ الْجَوَادِ؛ {٠٩١٦}
﴿٨٣٧٩﴾ الْمَنَّانُ الْحَمِيدُ	﴿١٩٥٦﴾ إِنَّكَ الْمَنَّانُ الْحَمِيدُ؛ {١٩٥٦}
﴿٨٣٨٠﴾ الْمَنَّانُ الْكَرِيمُ	﴿٠٢٤٦﴾ هُوَ الْمَنَّانُ الْكَرِيمُ؛ {٠٢٤٦}
﴿٨٣٨١﴾ الْمَنَّانُ الْوَهَّابُ	﴿٢٠٢٠﴾ إِنَّكَ الْمَنَّانُ الْوَهَّابُ؛ {٢٠٢٠}
﴿٨٣٨٢﴾ الْمَنَّانُ بِالْجَزِيلِ	﴿٠٢٧١﴾ أَنْتَ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ بِالْجَزِيلِ؛ {٠٢٧١}
﴿٨٣٨٣﴾ الْمَنَّانُ بِالْجَسِيمِ	﴿١٤٧٧﴾ إِنَّكَ الْمَنَّانُ بِالْجَسِيمِ؛ {١٤٧٧}
﴿٨٣٨٤﴾ الْمَنَّانُ بِالْعَافِيَةِ	﴿٠٩٥٨﴾ يَا... الْمَنَّانُ بِالْعَافِيَةِ؛ {٠٩٥٨}
﴿٨٣٨٥﴾ الْمَنَّانُ بِالْعَطَايَا	﴿١٥٣٠﴾ أَنْتَ الْمَنَّانُ بِالْعَطَايَا عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِكَ؛ {١٥٣٠}
﴿٨٣٨٦﴾ الْمَنَّانُ بِجَسِيمِ الْمِنَّنِ	﴿١٤٧٧﴾ إِنَّكَ الْمَنَّانُ بِجَسِيمِ الْمِنَّنِ؛ {١٤٧٧}
﴿٨٣٨٧﴾ الْمَنَّانُ بِسَعَةِ فَوَاضِلِهِ	﴿٠٠٢٢﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي... هُوَ الْمَنَّانُ بِسَعَةِ فَوَاضِلِهِ؛ {٠٠٢٢}

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۸۳۶۷﴾ خدایا، تو... آغازکننده‌ی بخشش و نعمت‌دادن.

﴿۸۳۶۸﴾ ای شناخته‌شده به نعمت‌هایش!

﴿۸۳۶۹﴾ ای آن که در مقابل فرمانبرداری، با اعطای آرامش و آسایش به اهل صبر و شکیبایی

لطف می‌کنی.

﴿۸۳۷۰﴾ ای آن که در مقابل فرمانبرداری، با اعطای آرامش و آسایش به اهل صبر و شکیبایی

لطف می‌کنی.

﴿۸۳۷۱﴾ ای نعمت‌دهنده!

﴿۸۳۷۲﴾ ای نعمت‌دهنده.

﴿۸۳۷۳﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از

آن نام‌ها نعمت‌دهنده است.

﴿۸۳۷۴﴾ تویی معبود نعمت‌دهنده.

﴿۸۳۷۵﴾ تو آفریننده‌ی آسمان‌ها و زمین و پروردگار عرش بزرگی. مهربان و نعمت‌بخش.

﴿۸۳۷۶﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که بزرگوار و نعمت‌دهنده است.

﴿۸۳۷۷﴾ منزّه است خدای مهربان و نعمت‌دهنده.

﴿۸۳۷۸﴾ منزّه است خدای نعمت‌دهنده‌ی بخشنده.

﴿۸۳۷۹﴾ تو نعمت‌دهنده‌ای و ستوده.

﴿۸۳۸۰﴾ اوست نعمت‌دهنده‌ی بزرگوار.

﴿۸۳۸۱﴾ تویی نعمت‌دهنده‌ی بسیار بخشنده.

﴿۸۳۸۲﴾ تویی مهربان و بخشنده‌ی عطا‌های بزرگ.

﴿۸۳۸۳﴾ تویی که نعمت‌های بزرگ می‌دهی.

﴿۸۳۸۴﴾ ای بخشنده‌ی عافیت.

﴿۸۳۸۵﴾ تو با بخشش‌های خویش به اهل مملکت خود نعمت دادی.

﴿۸۳۸۶﴾ تویی نعمت‌دهنده، با نعمت‌های بزرگ.

﴿۸۳۸۷﴾ ستایش خداوندی را که... نعمت‌های فراوان و گسترده‌اش را ارزانی می‌دارد.

﴿۸۳۸۸﴾ اوست نعمت‌دهنده‌ی انواع نعمت‌ها و بهره‌های فزاینده.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

- ﴿٨٣٨٨﴾ الْمَنَّانُ بِعَوَائِدِ الْمَزِيدِ ◉ هُوَ الْمَنَّانُ بِفَوَائِدِ النَّعْمِ وَ عَوَائِدِ الْمَزِيدِ؛ {٠٢٢٩}
- ﴿٨٣٨٩﴾ الْمَنَّانُ بِفَوَائِدِ النَّعْمِ ◉ هُوَ الْمَنَّانُ بِفَوَائِدِ النَّعْمِ وَ عَوَائِدِ الْمَزِيدِ؛ {٠٢٢٩}
- ﴿٨٣٩٠﴾ الْمَنَّانُ ذُو الْإِحْسَانِ ◉ يَا اللَّهُ الْمَنَّانُ ذُو الْإِحْسَانِ؛ {٠٥٨٩}
- ﴿٨٣٩١﴾ الْمَنَّانُ ذِي النَّعْمِ ◉ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَنَّانِ ذِي النَّعْمِ عَلَى عِبَادِهِ؛ {٢٠٢١}
- ﴿٨٣٩٢﴾ مَنَّانٌ كَرِيمٌ ◉ إِنَّكَ مَنَّانٌ كَرِيمٌ؛ {٢٠٢٢}
- ١٠-٧-١١- إِفْضَالُ: (أَجُودُ الْمُفْضِلِينَ، أَحْسَنُ التَّفْضُلِ، أَعْدَلُ الْفَاضِلِينَ، أَعْطَى الْفَاضِلِينَ، أَفْضَلُ، أَنْعَمُ الْمُفْضِلِينَ، أَوْسَعُ الْمُفْضِلِينَ، أَوْسَعُ فَضْلًا، أَوْلَى بِالْفَضْلِ، ذُو الْإِفْضَالِ، ذُو التَّفْضِيلِ، ذُو الْحَمْدِ الْفَاضِلِ، ذُو الْعَطَاءِ الْفَاضِلِ، ذُو الْفَضْلِ، ذُو الْفَضِيلَةِ، ذُو الْفَوَاضِلِ، ذُو الْمَجْدِ الْفَاضِلِ، ذُو فَضْلٍ، عَائِدٌ بِالْفَضْلِ، عَوَادٌ بِالْفَضْلِ، فَاضِلٌ، الْمُبْدِيُّ لِلْفَضْلِ مُتَعَمِّدٌ بِالْفَضْلِ، مُتَفَضِّلٌ، مَعْدَنُ الْفَضْلِ، مِفْضَالٌ، مُفْضَلٌ، مُفَضِّلٌ، مُفَضِّلٌ، نَاشِرُ الْفَضْلِ)
- ﴿٨٣٩٣﴾ أَجُودُ الْمُفْضِلِينَ ◉ هُوَ اللَّهُ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ وَ أَعْطَى الْفَاضِلِينَ وَ أَجُودُ الْمُفْضِلِينَ؛ {٠٠٥٥}
- ﴿٨٣٩٤﴾ أَحْسَنُ التَّفْضُلِ ◉ يَا خَيْرَ مَنْ طَلَبَ مِنْهُ الْخَيْرُ وَ أَسْرَعَهُ عَطَاءً وَ نَجَاحًا وَ أَحْسَنَهُ عَطْفًا وَ تَفَضُّلاً؛ {٠٠٥٤}
- ﴿٨٣٩٥﴾ أَعْدَلُ الْفَاضِلِينَ ◉ يَا أَعْدَلُ الْفَاضِلِينَ؛ {٠٢٩٠}
- ﴿٨٣٩٦﴾ أَعْطَى الْفَاضِلِينَ ◉ هُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ وَ أَعْطَى الْفَاضِلِينَ؛ {٠٠٢٧}
- ﴿٨٣٩٧﴾ أَفْضَلُ ◉ سُبْحَانَهُ مِنْ جَوَادٍ مَا أَفْضَلَهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٨٣٩٨﴾ أَفْضَلُ الْمُحْسِنِينَ ◉ يَا أَكْرَمَ الْمُنْعِمِينَ وَ أَفْضَلُ الْمُحْسِنِينَ؛ {٠٤٢٠}
- ﴿٨٣٩٩﴾ أَفْضَلُ الْمُعْطِينَ ◉ أَنَا أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ وَ أَجُودُ الْأَجْوَدِينَ وَ أَفْضَلُ الْمُعْطِينَ؛ {٠٣٧١}
- ﴿٨٤٠٠﴾ أَفْضَلُ الْمُنْعِمِينَ ◉ يَا أَفْضَلُ الْمُنْعِمِينَ فِي آلَائِهِ؛ {٠٢٦٩}
- ﴿٨٤٠١﴾ أَفْضَلُ مُرْتَجَا ◉ يَا أَفْضَلَ مُرْتَجَا؛ {٠٣٧٤}
- ﴿٨٤٠٢﴾ أَفْضَلُ مُرْتَجَى ◉ يَا أَفْضَلَ مُرْتَجَى؛ {٠٠٣٢}
- ﴿٨٤٠٣﴾ أَفْضَلُ مَرْجُوٍّ ◉ يَا خَيْرَ مَدْعُوٍّ وَ أَكْرَمَ مَسْئُولٍ وَ أَوْسَعَ مُعْطٍ وَ أَفْضَلَ مَرْجُوٍّ؛ {٠٣١٤}
- ﴿٨٤٠٤﴾ أَفْضَلُ مَعْبُودٍ عَبْد ◉ يَا أَفْضَلَ مَعْبُودٍ عَبْد؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٨٤٠٥﴾ أَفْضَلُ مَقْصُودٍ ◉ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَفْضَلُ مَقْصُودٍ؛ {٠٣٧٦}
- ﴿٨٤٠٦﴾ أَفْضَلُ مَنْ اتَّقَى ◉ الْحَمْدُ لِلَّهِ... أَفْضَلُ مَنْ اتَّقَى وَ عَبْد؛ {٠٣٧٧}

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۸۳۸۹﴾ اوست نعمت‌دهنده‌ی انواع نعمت‌ها و بهره‌های فزاینده.
- ﴿۸۳۹۰﴾ ای خدای نعمت‌بخش صاحب احسان.
- ﴿۸۳۹۱﴾ ستایش خداوند نعمت‌دهنده‌ای را که صاحب نعمت و احسان بر بندگانش است.
- ﴿۸۳۹۲﴾ تو نعمت‌دهنده و بزرگواری.
- ﴿۱۰-۷-۱۱﴾ **بخشنده‌گی: (سخاوتمندترین و نیکوترین و دادگرترین و بخشنده‌ترین و نعمت‌بخش‌ترین و گشاده‌دست‌ترین و سزاوارترین بخشنده، صاحب بخشنده‌گی، صاحب ستایش و بخشنده‌گی برجسته، صاحب بخشش، بازگشت‌کننده به بخشش، شروع‌کننده به بخشش، بخشنده، معدن بخشش، بخش‌کننده‌ی بخشش)**
- ﴿۸۳۹۳﴾ اوست خدایی که سریع‌ترین حسابگران است و بخشنده‌ترین بخشنده‌گان و سخاوتمندترین سخاوتمندان.
- ﴿۸۳۹۴﴾ ای بهترین کسی که خیر از او درخواست شود و ای سریع‌ترین در بخشش و کامیابی و ای که مهربانی و فضل تو بهتر است.
- ﴿۸۳۹۵﴾ ای عادل‌ترین بخشنده‌گان.
- ﴿۸۳۹۶﴾ اوست دقیق و آگاه. اوست سریع‌ترین حسابگران و بخشنده‌ترین بخشنده‌گان.
- ﴿۸۳۹۷﴾ منزّه است بخشنده‌ای که چه صاحب احسان است.
- ﴿۸۳۹۸﴾ ای بزرگوارترین نعمت‌دهندگان و برترین احسان‌کنندگان.
- ﴿۸۳۹۹﴾ من بزرگوارترین بزرگواران و بخشنده‌ترین بخشنده‌گان و برترین عطاکنندگانم.
- ﴿۸۴۰۰﴾ ای برترین بخشنده‌گان در بخشش نعمت‌ها.
- ﴿۸۴۰۱﴾ ای برترین مورد امیدواری.
- ﴿۸۴۰۲﴾ ای بهترین کسی که به او امید می‌رود.
- ﴿۸۴۰۳﴾ ای بهترین فراخوانده‌شده و بهترین درخواست‌شده و بزرگ‌ترین بخشنده و بهترین مرجع امید!
- ﴿۸۴۰۴﴾ ای برترین معبودی که پرستش شده است.
- ﴿۸۴۰۵﴾ خدایا، تو بهترین هدفی.
- ﴿۸۴۰۶﴾ ستایش مخصوص خداوند است؛ شایسته‌ترین کسی که باید از او پرهیز کرد و او را پرستید.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٨٤٠٧﴾ أَفْضَلُ مَنْ أَعْطَى	﴿٠١٣٥﴾ يَا أَكْرَمَ مَنْ سُئِلَ وَأَفْضَلَ مَنْ أَعْطَى؛
﴿٨٤٠٨﴾ أَفْضَلُ مَنْ أَنْ تُدْرِكَ	﴿٠٠٢٢﴾ بَصِيفَ الْوَاصِفُونَ صِفَتِكَ أَوْ يَبْلُغُوا غَايَتِكَ؛
﴿٨٤٠٩﴾ أَفْضَلُ مَنْ أَنْ يَقْدِرَ	﴿٠٠٢٧﴾ يَا أَفْضَلَ مَنْ أَهْلٌ؛
﴿٨٤١٠﴾ أَفْضَلُ مَنْ أَهْلٌ	﴿٠٠٧٥﴾ يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ الدَّاعُونَ وَأَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ الرَّاجُونَ؛
﴿٨٤١١﴾ أَفْضَلُ مَنْ رَجَاهُ الرَّاجُونَ	﴿٠٢٦٩﴾ يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ وَأَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ رَاجٍ؛
﴿٨٤١٢﴾ أَفْضَلُ مَنْ رَجَاهُ رَاجٍ	﴿٠٠٨٦﴾ يَا أَفْضَلَ مَنْ رُجِيَ؛
﴿٨٤١٣﴾ أَفْضَلُ مَنْ رُجِيَ	﴿٠٠٥٢﴾ يَا أَفْضَلَ مَنْ سُئِلَ؛
﴿٨٤١٤﴾ أَفْضَلُ مَنْ سُئِلَ	﴿٢١٦٤﴾ أَفْضَلَ مَنْ اتَّقَى وَعَبَدَ؛
﴿٨٤١٥﴾ أَفْضَلُ مَنْ عَبَدَ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا أَفْضَلَ مِنْ كُلِّ مُفْضَلٍ؛
﴿٨٤١٦﴾ أَفْضَلُ مَنْ قَصَدَ إِلَيْهِ	﴿٠٠٧٥﴾ يَا أَفْضَلَ الْمُتَنَعِمِينَ فِي آلَائِهِ وَآتَمَّ الْمُفْضِلِينَ فِي نِعْمَائِهِ؛
﴿٨٤١٧﴾ أَفْضَلُ مَنْ قَصَدَ إِلَيْهِ	﴿٠٠٢٨﴾ هُوَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ وَأَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ وَأَوْسَعُ الْمُفْضِلِينَ؛
﴿٨٤١٨﴾ أَفْضَلُ مَنْ قَصَدَ إِلَيْهِ	﴿٠٠٢٨﴾ أَنْتَ أَوْسَعُ فَضْلاً وَأَعْظَمُ حِلْماً مِنْ أَنْ تُقَايَسَنِي بِظُلْمِي أَوْ أَنْ تُقَايَسَنِي بِخَطِيئَتِي؛
﴿٨٤١٩﴾ أَفْضَلُ مَنْ قَصَدَ إِلَيْهِ	﴿٠٩٦١﴾ أَنْتَ إِلَهِي أَوْسَعُ فَضْلاً وَأَعْظَمُ حِلْماً مِنْ أَنْ تُقَايَسَنِي بِفِعْلِي
﴿٨٤٢٠﴾ أَفْضَلُ مَنْ قَصَدَ إِلَيْهِ	﴿٠١٩٦﴾ وَأَخْطِئَتِي؛
﴿٨٤٢١﴾ أَفْضَلُ مَنْ قَصَدَ إِلَيْهِ	﴿٠١٦٢﴾ أَنْكَ أَوْلَى بِالْفَضْلِ؛
﴿٨٤٢٢﴾ أَفْضَلُ مَنْ قَصَدَ إِلَيْهِ	﴿١٠٤٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْإِفْضَالِ؛
﴿٨٤٢٣﴾ أَفْضَلُ مَنْ قَصَدَ إِلَيْهِ	﴿٠٣٦٩﴾ ذُو الْإِفْضَالِ؛
﴿٨٤٢٤﴾ أَفْضَلُ مَنْ قَصَدَ إِلَيْهِ	﴿٠٣٦٩﴾ مَنْ مَاتَ فَإِلَيْهِ مَرَدُّهُ ذُو التَّمْجِيدِ وَالتَّحْمِيدِ وَالتَّهْلِيلِ وَ
﴿٨٤٢٥﴾ أَفْضَلُ مَنْ قَصَدَ إِلَيْهِ	﴿٠٣٧٢﴾ التَّنْضِيلِ؛

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۸۴۰۷﴾ ای بزرگوارترین کسی که از او درخواست شده، و بهترین کسی که عطا کرده است.
﴿۸۴۰۸﴾ تو... برتر و ستوده‌تر از آن هستی که دیدگان عظمت تو را درک کنند، یا توصیف کنندگان بتوانند تو را توصیف کنند و نهایت تو را دریابند.
﴿۸۴۰۹﴾ تو بزرگ‌تر و باشکوه‌تر و گرامی‌تر و شکست‌ناپذیرتر و بخشنده‌تر و عظیم‌تر و ارجمندتر و بزرگوارتر و گرامی‌تر از آن هستی که آفریدگان قادر به توصیف تو باشند.
﴿۸۴۱۰﴾ ای بهترین آشکارشده.
﴿۸۴۱۱﴾ ای بهترین کسی که می‌توان او را خواند و ای بهترین کسی که می‌توان به امید داشت.

﴿۸۴۱۲﴾ تو بهترین درخواست‌شده و بزرگوارترین امیدی.
﴿۸۴۱۳﴾ ای برترین کسی که امیدها به اوست.
﴿۸۴۱۴﴾ ای برترین درخواست‌شده.
﴿۸۴۱۵﴾ بهترین کسی که باید از او پرهیز کرد و او را پرستید.
﴿۸۴۱۶﴾ خدایا، شفاعت‌کننده‌ای ندارم جز این که می‌دانم تو برترین کسی هستی که بیچارگان آهنگ تو می‌کنند.

﴿۸۴۱۷﴾ ای برتر از هر برتری‌یافته!
﴿۸۴۱۸﴾ ای بهترین نعمت‌دهندگان و ای نعمت‌بخش‌ترین صاحبان لطف.
﴿۸۴۱۹﴾ اوست بهترین داوران و سریع‌ترین حساب‌رسان و بخشنده‌ترین سخاوتمندان.
﴿۸۴۲۰﴾ فضل تو گسترده‌تر و بردباری‌ات بزرگ‌تر از آن است که مرا به خاطر ظلمم مؤاخذه یا به خاطر گناهانم بلغزانی.
﴿۸۴۲۱﴾ ای معبود من، فضل تو گسترده‌تر و بردباری‌ات بزرگ‌تر از آن است که مرا با رفتار و خطاهایم مقایسه کنی.

﴿۸۴۲۲﴾ تو به فضل و بخشایش سزاوارتری.
﴿۸۴۲۳﴾ منزّه است صاحب احسان.
﴿۸۴۲۴﴾ صاحب احسان.
﴿۸۴۲۵﴾ هر کس بمیرد بازگشتش به سوی اوست. صاحب مدح و ستایش و یکتادانسته‌شدن و برتری.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٨٤٢٦﴾ ذُو الْحَمْدِ الْفَاضِلِ	﴿٠٣٨٤﴾ يَا ذَا الْحَمْدِ الْفَاضِلِ
﴿٨٤٢٧﴾ ذُو الْعَطَاءِ الْفَاضِلِ	﴿٠٠٦٥﴾ سُبْحَانَ الْمَلِكِ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ وَالسُّلْطَانِ الْبَازِخِ وَالْمَجْدِ الْكَامِلِ وَالْعَطَاءِ الْفَاضِلِ
﴿٨٤٢٨﴾ آخِذٌ بِالصَّفْحِ وَالْفَضْلِ عَلَى الْمُسْرِفِينَ	﴿٠٠٣٠﴾ يَا مُتَطَوِّلًا عَلَى الْمُذْنِبِينَ بِالْعَفْوِ وَالصَّفْحِ فَلَمْ تَزَلْ آخِذًا بِالصَّفْحِ وَالْفَضْلِ عَلَى الْمُسْرِفِينَ
﴿٨٤٢٩﴾ ذُو الْفَضْلِ	﴿٠٠٦٠﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْغَلْبَةِ وَالْفَضْلِ
﴿٨٤٣٠﴾ ذُو الْفَضْلِ	﴿٠٣٨٤﴾ أَنْتَ ذُو الْعِزِّ وَالْفَضْلِ
﴿٨٤٣١﴾ ذُو الْفَضْلِ	﴿٠١٦٤﴾ سُبْحَانَ ذِي الطَّوْلِ وَالْفَضْلِ
﴿٨٤٣٢﴾ ذُو الْفَضْلِ	﴿١٠٤٣﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَالْفَضْلِ
﴿٨٤٣٣﴾ ذُو الْفَضْلِ	﴿٢١٩٣﴾ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْكَمَالِ
﴿٨٤٣٤﴾ ذُو الْفَضْلِ	﴿٠٧٦٩﴾ يَا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ وَالْقُوَّةِ وَالْحَوْلِ وَالْفَضْلِ
﴿٨٤٣٥﴾ ذُو الْفَضْلِ	﴿٢٢٦١﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْغَلْبَةِ وَالْفَضْلِ وَالطَّوْلِ
﴿٨٤٣٦﴾ ذُو الْفَضْلِ	﴿٠٠٢٣﴾ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْثَنَاءِ وَالطَّوْلِ
﴿٨٤٣٧﴾ ذُو الْفَضْلِ الْجَسِيمِ	﴿١٠٧٧﴾ إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْجَسِيمِ
﴿٨٤٣٨﴾ ذُو الْفَضْلِ الْجَمِيلِ	﴿٠٣٨٤﴾ يَا ذَا الْفَضْلِ الْجَمِيلِ
﴿٨٤٣٩﴾ ذُو الْفَضْلِ الْحَسَنِ	﴿١٠٧٨﴾ لَيْتَيْكَ ذَا النِّعَمَاءِ وَالْفَضْلِ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ
﴿٨٤٤٠﴾ ذُو الْفَضْلِ السَّابِغِ	﴿٠٠٦٤﴾ سُبْحَانَ الْمَلِكِ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ وَالسُّلْطَانِ الْبَازِخِ وَالْمَجْدِ الْكَامِلِ وَالْعَطَاءِ الْفَاضِلِ وَالْفَضْلِ السَّابِغِ
﴿٨٤٤١﴾ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ	﴿٠٠٦٤﴾ مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ {البقرة: ١٠٥}
﴿٨٤٤٢﴾ ذُو الْفَضْلِ الْعَمِيمِ	﴿١٠٥١﴾ إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَمِيمِ
﴿٨٤٤٣﴾ ذُو الْفَضْلِ الْكَرِيمِ	﴿٠٠٢٧﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... ذِي الْفَضْلِ الْكَرِيمِ
﴿٨٤٤٤﴾ ذُو الْفَضْلِ وَالِإِمْتِنَانِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالِإِمْتِنَانِ
﴿٨٤٤٥﴾ ذُو الْفَضْلِ وَالِإِنْعَامِ	﴿٠٧٦٩﴾ يَا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ وَالْقُوَّةِ وَالْحَوْلِ وَالْفَضْلِ وَالِإِنْعَامِ

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۸۴۲۶﴾ ای صاحب ستایش برتر.
- ﴿۸۴۲۷﴾ منزّه است آن فرمانروای دارای شکست‌ناپذیری بلندمرتبه و فرمانروایی والا و بزرگواری کامل و عطای فراوان.
- ﴿۸۴۲۸﴾ ای لطف‌کننده بر گناهکاران، با عفو و گذشت؛ که پیوسته بر اسرافکاران، گذشت و فضل داشته‌ای.
- ﴿۸۴۲۹﴾ ستایش مخصوص خدایی است که دارنده‌ی... چیرگی و برتری است.
- ﴿۸۴۳۰﴾ تو شکست‌ناپذیری و صاحب برتری.
- ﴿۸۴۳۱﴾ منزّه است صاحب لطف و فضل.
- ﴿۸۴۳۲﴾ منزّه است خداوندی که شکست‌ناپذیر و صاحب فضل است.
- ﴿۸۴۳۳﴾ ای دارای برتری و کمال.
- ﴿۸۴۳۴﴾ ای صاحب نعمت، بخشش، توان، چاره‌اندیشی و لطف.
- ﴿۸۴۳۵﴾ ستایش مخصوص خدایی است که دارنده‌ی... چیرگی، و برتری و بخشش است.
- ﴿۸۴۳۶﴾ ای صاحب بزرگواری و ستایش و بخشش.
- ﴿۸۴۳۷﴾ تو صاحب فضل بزرگی.
- ﴿۸۴۳۸﴾ ای صاحب فضل و بخشش زیبا.
- ﴿۸۴۳۹﴾ لَبّیک ای صاحب نعمت‌ها و دارای فضیلت نیکو و زیبا.
- ﴿۸۴۴۰﴾ منزّه است آن فرمانروای دارای شکست‌ناپذیری بلندمرتبه و فرمانروایی والا و بزرگواری کامل و عطای فراوان و فضل بسیار.
- ﴿۸۴۴۱﴾ کافران اهل کتاب، و (همچنین) مشرکان، دوست ندارند که از سوی خداوند، خیر و برکتی بر شما نازل گردد درحالی که خداوند، رحمت خود را به هرکس بخواهد، اختصاص می‌دهد و خداوند، صاحب فضل بزرگ است.
- ﴿۸۴۴۲﴾ همانا تو دارای فضل و بخشش فراگیری.
- ﴿۸۴۴۳﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که صاحب لطف و بزرگواری است.
- ﴿۸۴۴۴﴾ ای صاحب بخشش و نعمت.
- ﴿۸۴۴۵﴾ ای صاحب نعمت، لطف، توان، چاره‌اندیشی، برتری و نعمت‌بخشی.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٨٤٤٦﴾ ذُو الْفَضْلِ وَ الثَّنَاءِ	﴿٠٠٢٣﴾ يَا ذَا الْفَضْلِ وَ الثَّنَاءِ وَ الطَّوْلِ
﴿٨٤٤٧﴾ ذُو الْفَضْلِ وَ السَّعَةِ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ ذِي الْفَضْلِ وَ السَّعَةِ
﴿٨٤٤٨﴾ ذُو الْفَضْلِ وَ الطَّوْلِ	﴿٠٠٦٠﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْفَضْلِ وَ الطَّوْلِ
﴿٨٤٤٩﴾ ذُو الْفَضْلِ وَ الْقَضَاءِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا ذَا الْفَضْلِ وَ الْقَضَاءِ
﴿٨٤٥٠﴾ ذُو الْفَضْلِ وَ الْكَرَمِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا ذَا الْفَضْلِ وَ الْكَرَمِ
﴿٨٤٥١﴾ ذُو الْفَضْلِ وَ النِّعَمِ	﴿٠٨٩٠﴾ سُبْحَانَ ذِي الْفَضْلِ وَ النِّعَمِ
﴿٨٤٥٢﴾ ذُو الْفَضِيلَةِ	﴿٢٢٦١﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْفَضِيلَةِ وَ الْحِكْمَةِ
﴿٨٤٥٣﴾ ذُو الْفَضِيلَةِ	﴿٠٠٦٠﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْمَجْدِ وَ الْفَضِيلَةِ
﴿٨٤٥٤﴾ ذُو الْفَوَاضِلِ	﴿٠٤٢٠﴾ أَنْتَ... ذُو الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ وَ الْفَوَاضِلِ
﴿٨٤٥٥﴾ ذُو الْفَوَاضِلِ	﴿٢٢٦٤﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... ذِي الْفَوَاضِلِ وَ النِّعَمِ
﴿٨٤٥٦﴾ ذُو الْفَوَاضِلِ الْعِظَامِ	﴿٠٩٣٣﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... ذِي الْفَوَاضِلِ الْعِظَامِ
﴿٨٤٥٧﴾ ذُو الْفَوَاضِلِ وَ النِّعَمِ	﴿٠٠٦٤﴾ سُبْحَانَ ذِي الْفَوَاضِلِ وَ النِّعَمِ الْجَسَامِ
﴿٨٤٥٨﴾ ذُو الْفَوَاضِلِ وَ النِّعَمِ الْعِظَامِ	﴿٠٤٢٠﴾ أَنْتَ... ذُو الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ وَ الْفَوَاضِلِ وَ النِّعَمِ الْعِظَامِ
﴿٨٤٥٩﴾ ذُو الْمَجْدِ الْفَاضِلِ	﴿٠٠٦٤﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ الْحَقُّ ذُو الْعِزِّ الشَّامِخِ وَ السُّلْطَانِ الْبَازِخِ وَ الْمَجْدِ الْفَاضِلِ
﴿٨٤٦٠﴾ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ	﴿٢٢٦٩﴾
﴿٨٤٦١﴾ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ	﴿٠٠٦٤﴾ وَ اللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
﴿٨٤٦٢﴾ ذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ	﴿٢٢٦٩﴾ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ
﴿٨٤٦٣﴾ ذُو فَضْلٍ كَرِيمٍ	﴿٢٢٦٩﴾
﴿٨٤٦٤﴾ ذُو فَضْلٍ وَ مَنْ	﴿٠٥٢٤﴾ إِنَّكَ ذُو فَضْلٍ كَرِيمٍ
﴿٨٤٦٥﴾ الْعَائِدُ بِالْفَضْلِ	﴿١١٠١﴾ إِلَهِي أَنْتَ ذُو فَضْلٍ وَ مَنْ
﴿٨٤٦٦﴾ الْعَوَادُ بِالْفَضْلِ	﴿٠١٠٥﴾ فَأَنْتَ الْعَائِدُ بِالْفَضْلِ
﴿٨٤٦٧﴾ الْعَوَادُ بِفَضْلِهِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ	﴿٠٢٧٠﴾ فَأَنْتَ الْعَوَادُ بِالْفَضْلِ
	﴿٠٥٨٩﴾ يَا اللَّهُ الْفَعَالُ لِمَا يُرِيدُ الْعَوَادُ بِفَضْلِهِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۸۴۴۶﴾ ای صاحب بزرگواری و ستایش و بخشش.
- ﴿۸۴۴۷﴾ منزّه است صاحب فضل و گشایش.
- ﴿۸۴۴۸﴾ ستایش مخصوص خدایی است که دارنده‌ی... لطف و بخشش است.
- ﴿۸۴۴۹﴾ ای صاحب برتری و داوری.
- ﴿۸۴۵۰﴾ ای صاحب فضل و بزرگواری.
- ﴿۸۴۵۱﴾ منزّه است صاحب فضل و نعمت.
- ﴿۸۴۵۲﴾ ستایش مخصوص خدایی است که دارنده‌ی... فضیلت و حکمت است.
- ﴿۸۴۵۳﴾ ستایش مخصوص خدایی است که دارنده‌ی... بزرگواری و فضیلت است.
- ﴿۸۴۵۴﴾ تو صاحب شکوه و بخشش و لطفی.
- ﴿۸۴۵۵﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که صاحب تمام نیکی‌ها و نعمت‌هاست.
- ﴿۸۴۵۶﴾ ستایش مخصوص خدای... دارای بخشش‌های بزرگ است.
- ﴿۸۴۵۷﴾ منزّه است صاحب فضل و نعمت‌های فراوان.
- ﴿۸۴۵۸﴾ تویی صاحب شکوه و بزرگواری و بخشش‌ها و نعمت‌های بزرگ.
- ﴿۸۴۵۹﴾ خدایا! تویی پادشاه حقیقی که صاحب شکست‌ناپذیری بلندمرتبه، قدرت والا و بزرگواری فراوان است.
- ﴿۸۴۶۰﴾ و اگر خداوند، بعضی از مردم را به وسیله‌ی بعضی دیگر دفع نمی‌کرد، زمین را فساد فرامی‌گرفت، ولی خداوند نسبت به جهانیان، لطف و احسان دارد.
- ﴿۸۴۶۱﴾ و خداوند نسبت به مؤمنان، فضل و بخشش دارد.
- ﴿۸۴۶۲﴾ خداوند نسبت به بندگان خود احسان می‌کند ولی بیشتر مردم، شکر (او را) بجا نمی‌آورند.
- ﴿۸۴۶۳﴾ به یقین تو صاحب لطف بزرگوارانه‌ای.
- ﴿۸۴۶۴﴾ خدایا! تو صاحب بخشش و منتی.
- ﴿۸۴۶۵﴾ تویی خدایی که با لطف به من رو می‌کنی.
- ﴿۸۴۶۶﴾ تو با لطف باز می‌گردی.
- ﴿۸۴۶۷﴾ ای خدایی که هر چه بخواهد انجام می‌دهد و لطف خویش را بر تمام آفریدگانش از سر می‌گیرد.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٠٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُعِزُّ الْمُدِلُّ الْفَاضِلُ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ؛	﴿٨٤٦٨﴾ الْفَاضِلُ
﴿٠٦٩١﴾ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْفَاضِلُ الصَّادِقُ؛	﴿٨٤٦٩﴾ الْفَاضِلُ الصَّادِقُ
﴿١٣١٥﴾ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْمُبِينِ الْفَاضِلِ الْمُتَفَضِّلِ؛	﴿٨٤٧٠﴾ الْفَاضِلِ الْمُتَفَضِّلِ
﴿٠٨٠١﴾ يَا خَيْرَ الْفَاضِلِينَ؛	﴿٨٤٧١﴾ خَيْرُ الْفَاضِلِينَ
﴿٠٠٣٩﴾ يَا فَاضِلُ؛	﴿٨٤٧٢﴾ فَاضِلُ
﴿٠٧٦٨﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... الْمُبْدِيُّ لِلْفَضْلِ وَالْإِحْسَانِ؛	﴿٨٤٧٣﴾ الْمُبْدِيُّ لِلْفَضْلِ
﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُتَعَمِّدًا بِفَضْلِهِ؛	﴿٨٤٧٤﴾ مُتَعَمِّدٌ بِفَضْلِهِ
﴿٠٠٦٥﴾ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْمُنْعِمُ الْمُتَفَضِّلُ؛	﴿٨٤٧٥﴾ الْمُتَفَضِّلُ
﴿١٣١٥﴾ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْمُبِينِ الْفَاضِلِ الْمُتَفَضِّلِ الْحَقُّ الْمُبِينِ؛	﴿٨٤٧٦﴾ الْمُتَفَضِّلُ الْحَقُّ الْمُبِينِ
﴿١٧٩٣﴾ أَنَا اللَّهُ الْكَرِيمُ الْمُتَفَضِّلُ الْقَادِرُ؛	﴿٨٤٧٧﴾ الْمُتَفَضِّلُ الْقَادِرُ
﴿٠٤٢٠﴾ أَنْتَ الْمُنْعِمُ عَلَى الْمُحْسِنِ الْمُتَفَضِّلُ الْمُجْمِلُ؛	﴿٨٤٧٨﴾ الْمُتَفَضِّلُ الْمُجْمِلُ
﴿٠٩١٣﴾ الْمُتَفَضِّلُ الْمَنَّانُ؛	﴿٨٤٧٩﴾ الْمُتَفَضِّلُ الْمَنَّانُ
﴿١٠١٣﴾ أَنْتَ الْمُتَفَضِّلُ بِالْجِلْمِ وَأَنَا الْعَوَّادُ بِالْجَهْلِ؛	﴿٨٤٨٠﴾ الْمُتَفَضِّلُ بِالْجِلْمِ
﴿٠٩٥٨﴾ يَا... الْمُتَفَضِّلُ بِالْعَافِيَةِ عَلَى وَ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ؛	﴿٨٤٨١﴾ الْمُتَفَضِّلُ بِالْعَافِيَةِ
﴿٠٠٠٢﴾ يَا مُتَفَضِّلُ؛	﴿٨٤٨٢﴾ مُتَفَضِّلُ
﴿٢٢٣٦﴾ يَا اللَّهُ يَا مَنْ هُوَ مُتَفَضِّلٌ عَلَى أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛	﴿٨٤٨٣﴾ مُتَفَضِّلٌ عَلَى أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
﴿٠٠٤٠﴾ مُتَفَضِّلٌ عَلَى جَمِيعِ مَنْ بَرَأَهُ؛	﴿٨٤٨٤﴾ مُتَفَضِّلٌ عَلَى جَمِيعِ مَنْ بَرَأَهُ
﴿٠٤٨٨﴾ يَا مُتَفَضِّلًا عَلَى عِبَادِهِ بِالْإِحْسَانِ؛	﴿٨٤٨٥﴾ مُتَفَضِّلٌ عَلَى عِبَادِهِ
﴿١٠٢٧﴾ أَنْتَ مَعْدِنُ الْفَضْلِ وَمَحَلُّهُ؛	﴿٨٤٨٦﴾ مَعْدِنُ الْفَضْلِ
﴿٠٠٢٩﴾ يَا مِفْضَالَ؛	﴿٨٤٨٧﴾ مِفْضَالُ
﴿٠٠١٧﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمُنْعِمُ الْمُفْضِلُ؛	﴿٨٤٨٨﴾ الْمُفْضِلُ
﴿١٨٨٧﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمُفْضِلِ الَّذِي يَنْعِمَتُهُ تَتِمُّ الصَّالِحَاتِ؛	﴿٨٤٨٩﴾ الْمُفْضِلُ
﴿٠٢٧٤﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُفْضِلُ الْمَنَّانُ؛	﴿٨٤٩٠﴾ الْمُفْضِلُ الْمَنَّانُ
﴿٠٩٩٥﴾ أَنْتَ خَيْرُ الْمُفْضِلِينَ؛	﴿٨٤٩١﴾ خَيْرُ الْمُفْضِلِينَ

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۸۴۶۸﴾ معبودی نیست جز خدای عزّت‌بخش، خوارکننده، بخشنده، سخاوتمند، بزرگوار.
- ﴿۸۴۶۹﴾ خدایا! تو پاک و منزّهی؛ تو خدای با فضیلت و بخشنده و راستگویی.
- ﴿۸۴۷۰﴾ تو را به نامت که عظیم و آشکار و سخاوتمند و نیکوکار است می‌خوانم.
- ﴿۸۴۷۱﴾ ای بهترین بخشنندگان!
- ﴿۸۴۷۲﴾ ای لطف‌کننده.
- ﴿۸۴۷۳﴾ خدایا، تو... آغازکننده به فضل و نیکی هستی.
- ﴿۸۴۷۴﴾ ای قصدکننده با احسانش!
- ﴿۸۴۷۵﴾ منزّهی تو خدای نعمت‌بخش صاحب لطف.
- ﴿۸۴۷۶﴾ تو را به نامت که عظیم و آشکار و سخاوتمند و نیکوکار و حق و آشکار است می‌خوانم.
- ﴿۸۴۷۷﴾ منم خدای بزرگوار و لطف‌کننده و توانا.
- ﴿۸۴۷۸﴾ ای نعمت‌دهنده بر من، احسان‌کننده، نیکی‌کننده، نیکوکار.
- ﴿۸۴۷۹﴾ نیکی‌کننده و نعمت‌دهنده.
- ﴿۸۴۸۰﴾ تو با بردباری لطف می‌کنی و من همچنان به جهل بازمی‌گردم.
- ﴿۸۴۸۱﴾ ای تفضّل‌کننده‌ی عافیت بر من و بر همه‌ی آفریده‌هایت.
- ﴿۸۴۸۲﴾ ای بسیاربخشنده.
- ﴿۸۴۸۳﴾ ای خدا، ای آن‌که بر اهل آسمان‌ها و زمین صاحب لطف است.
- ﴿۸۴۸۴﴾ به همه‌ی آفریدگان خود لطف نموده است.
- ﴿۸۴۸۵﴾ ای آن‌که بر بندگان خویش با احسان لطف می‌کنی!
- ﴿۸۴۸۶﴾ تو سرچشمه‌ی بخشش و جایگاه آن هستی.
- ﴿۸۴۸۷﴾ ای با فضیلت بسیار!
- ﴿۸۴۸۸﴾ خدایا! تویی نعمت‌دهنده و احسان‌کننده.
- ﴿۸۴۸۹﴾ ستایش مخصوص خدای... بخشنده‌ای است که در پرتو نعمت‌های او، نیکی‌ها به کمال می‌رسند.

﴿۸۴۹۰﴾ معبودی جز خدای بخشنده‌ی نعمت‌دهنده نیست.

﴿۸۴۹۱﴾ تو بهترین لطف‌کنندگانی.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

- ﴿٨٤٩٢﴾ مُفْضِلٌ ❁ سُبْحَانَهُ مِنْ مُفْضِلٍ مَا أَنْعَمَهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٨٤٩٣﴾ مُفْضِلٌ ❁ يَا مُفْضِلُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٨٤٩٤﴾ مُفْضِلٌ ❁ يَا مَنْ هُوَ عَلَى الْمُقْبِلِينَ عَلَيْهِ مُقْبِلٌ وَبِالْعَظْفِ عَلَيْهِمْ عَائِدٌ مُفْضِلٌ؛ {٠٨٢٤}
- ﴿٨٤٩٥﴾ مُفْضِلٌ مَا أَنْعَمَهُ ❁ سُبْحَانَهُ مِنْ مُفْضِلٍ مَا أَنْعَمَهُ؛ {٠٢٢٦}
- ﴿٨٤٩٦﴾ الْمُفْضِلُ ❁ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُفْضِلُ الْمَنَّانُ؛ {٠٢٧٤}
- ﴿٨٤٩٧﴾ مُفْضِلٌ مُحَمَّدٌ ❁ أَنْتَ خَلِيفَةُ مُحَمَّدٍ وَنَاصِرُ مُحَمَّدٍ وَ مُفْضِلُ مُحَمَّدٍ؛ {٠٩٨٩}
- ﴿٨٤٩٨﴾ مُفْضِلُنَا بِالْأَرْزَاقِ ❁ يَا مُفْضِلُنَا بِالْأَرْزَاقِ بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ؛ {٠٠٥٩}
- ﴿٨٤٩٩﴾ النَّاشِرُ فِي الْخَلْقِ فَضْلَهُ ❁ الْحَمْدُ لِلَّهِ النَّاشِرِ فِي الْخَلْقِ فَضْلَهُ؛ {٠٦١٢}
- ١١-٧-١١- إعطاء: (أَجُودُ الْمُعْطِينَ، أَجُودُ مَنْ أَعْطَى، أَسْرَعُ إِعْطَاءً، أَسْرَعُ عَطَاءً، أَسْمَحُ الْمُعْطِينَ، أَعْطَى الْفَاضِلِينَ، أَعْطَى، أَفْضَلُ الْمُعْطِينَ، أَفْضَلُ مَنْ أَعْطَى، أَكْرَمُ مَنْ أَعْطَى، أَوْسَعُ الْمُعْطِينَ، أَوْسَعُ مُعْطٍ، أَوْسَعُ مَنْ أَعْطَى، بِأَسْطِ الْيَدَيْنِ بِالْعَطِيَّةِ، ذُو الْعَطَاءِ، ذُو الْعَطَايَا، ذُو الْعَطِيَّاتِ، مُتَوَسِّعُ الْعَطَاءِ، مُوسِّعُ الْعَطَاءِ، مُعْطَى، مُفِيضُ الْعَطِيَّةِ، وَاسِعُ الْعَطَاءِ، وَاسِعُ الْعَطِيَّاتِ)
- ﴿٨٥٠٠﴾ أَجُودُ الْمُعْطِينَ ❁ يَا أَجُودَ الْمُعْطِينَ؛ {٠١٣٢}
- ﴿٨٥٠١﴾ أَجُودُ مَنْ أَعْطَى ❁ يَا خَيْرَ مَنْ سِئِلَ وَ أَجُودَ مَنْ أَعْطَى؛ {٠١٣٥}
- ﴿٨٥٠٢﴾ أَسْرَعُهُ إِعْطَاءً ❁ يَا خَيْرَ مَنْ طُلِبَ الْمَعْرُوفُ مِنْهُ وَ أَسْرَعُهُ إِعْطَاءً؛ {٠٢٨٢}
- ﴿٨٥٠٣﴾ أَسْرَعُهُ عَطَاءً ❁ يَا خَيْرَ مَنْ طُلِبَ مِنْهُ الْخَيْرُ وَ أَسْرَعُهُ عَطَاءً وَ نَجَاحاً وَ أَحْسَنَهُ عَطْفًا وَ تَفَضُّلاً؛ {٠٠٥٤}
- ﴿٨٥٠٤﴾ أَسْمَحُ الْمُعْطِينَ ❁ يَا أَسْمَحَ الْمُعْطِينَ؛ {٠٢٣٣}
- ﴿٨٥٠٥﴾ أَعْطَى الْفَاضِلِينَ ❁ هُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ وَ أَعْطَى الْفَاضِلِينَ؛ {٠٠٢٧}
- ﴿٨٥٠٦﴾ أَعْطَى مَنْ أَنْ تُدْرِكَ ❁ أَنْتَ أَمْنَعُ وَ أَعْطَى... مِنْ أَنْ تُدْرِكَ الْعَيَانُ عَظَمَتَكَ أَوْ الْعَيَانُ عَظَمَتَكَ ❁ يَصِفُ الْوَاصِفُونَ صِفَتَكَ أَوْ يَبْلُغُوا غَايَتَكَ؛ {٠٠٢٢}
- ﴿٨٥٠٧﴾ أَعْطَى مَنْ رُغِبَ إِلَيْهِ ❁ أَنْتَ أَعْطَى مَنْ رُغِبَ إِلَيْهِ؛ {٠٠٢١}
- ﴿٨٥٠٨﴾ أَعْطَى مَنْ سِئِلَ ❁ إِنَّكَ... أَعْطَى مَنْ سِئِلَ مِنْ فَضْلِهِ؛ {٠٣١٨}
- ﴿٨٥٠٩﴾ أَعْطَى مِنْ كُلِّ مُعْطٍ ❁ يَا أَعْطَى مِنْ كُلِّ مُعْطٍ؛ {٠٠٢٩}

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۸۴۹۲﴾ منزّه است صاحب لطفی که چه نعمت‌دهنده است.

﴿۸۴۹۳﴾ ای فزون‌ده.

﴿۸۴۹۴﴾ ای کسی که بر روی آورندگان بر خویش روی آورد و با مهرورزی بر ایشان روی آور و بخشنده است.

﴿۸۴۹۵﴾ منزّه است صاحب لطفی که چه نعمت‌دهنده است.

﴿۸۴۹۶﴾ معبودی جز خدای بخشنده‌ی نعمت‌دهنده نیست.

﴿۸۴۹۷﴾ تو برعهده‌گیرنده‌ی امور محمد ﷺ و یاور او و برتری‌بخش اوئی.

﴿۸۴۹۸﴾ ای ترجیح‌دهنده برخی از ما بر برخی دیگر در روزی‌ها.

﴿۸۴۹۹﴾ ستایش خداوندی را سزااست که فضل و احسانش را در آفریدگان پراکنده است.

۱۱-۷-۱۱- بخشش: (سخاوتمندترین و صریح‌ترین و بهترین و گرامی‌ترین و گشاده‌دست‌ترین بخشنده، صاحب بخشش، گشاده‌دست در بخشش، دارای بخشش گسترده، بخشنده، بسیار بخشنده، گسترده بخشش)

﴿۸۵۰۰﴾ ای بخشنده‌ترین عطاکنندگان.

﴿۸۵۰۱﴾ ای بهترین کسی که مورد درخواست قرار گرفته، و نیکوترین کسی که عطا کرده است.

﴿۸۵۰۲﴾ ای خدا ای بهترین کسی که از او درخواست شده است و به سرعت آن را اجابت فرمود.

﴿۸۵۰۳﴾ ای بهترین کسی که خیر از او درخواست شود و ای سریع‌ترین در بخشش و کامیابی و ای که مهربانی و فضل تو بهتر است.

﴿۸۵۰۴﴾ ای بخشنده‌ترین عطاکننده!

﴿۸۵۰۵﴾ اوست دقیق و آگاه. اوست سریع‌ترین حسابگران و بخشنده‌ترین بخشنندگان.

﴿۸۵۰۶﴾ تو... جلوگیری‌کننده‌تر و عطاکننده‌تر... از آن هستی که دیدگان عظمت تو را درک کنند، یا توصیف‌کنندگان بتوانند تو را توصیف کنند و نهایت تو را دریابند.

﴿۸۵۰۷﴾ تو بخشنده‌ترین کسی هستی که به او روی توان کرد.

﴿۸۵۰۸﴾ همانا تو بخشنده‌ترین کسی هستی که از فضل تو درخواست می‌شود.

﴿۸۵۰۹﴾ ای عطاکننده‌تر از هر عطاکننده!

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٨٥١٠﴾ أَعْطَى	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ غِنَى مَا أَعْطَاهُ؛
﴿٨٥١١﴾ أَفْضَلُ الْمُعْطِينَ	﴿٠٣٧١﴾ أَنَا أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ وَأَجْوَدُ الْأَجْوَدِينَ وَأَفْضَلُ الْمُعْطِينَ؛
﴿٨٥١٢﴾ أَفْضَلُ مَنْ أَعْطَى	﴿٠١٣٥﴾ يَا أَكْرَمَ مَنْ سُئِلَ وَأَفْضَلَ مَنْ أَعْطَى؛
﴿٨٥١٣﴾ أَكْرَمَ مَنْ أَعْطَى	﴿٠٠٥٢﴾ يَا أَفْضَلَ مَنْ سُئِلَ وَأَكْرَمَ مَنْ أَعْطَى؛
﴿٨٥١٤﴾ أَوْسَعُ الْمُعْطِينَ	﴿٠٠٥٠﴾ يَا أَوْسَعَ الْمُعْطِينَ؛
﴿٨٥١٥﴾ أَوْسَعَ مُعْطٍ	﴿٠٠٢٨﴾ يَا أَوْسَعَ مُعْطٍ؛
﴿٨٥١٦﴾ أَوْسَعَ مَنْ أَعْطَى	﴿٠٠٢٢﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... أَوْسَعُ مَنْ أَعْطَى؛
﴿٨٥١٧﴾ بَاسِطُ الْيَدَيْنِ بِالْعَطِيَةِ	﴿٠٦٠٩﴾ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالْعَطِيَةِ؛
﴿٨٥١٨﴾ ذُو الْعَطَاءِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْعَطَاءِ؛
﴿٨٥١٩﴾ ذُو الْعَطَاءِ الْجَزِيلِ	﴿٠٣٨٤﴾ يَا ذَا الْحَمْدِ الْفَاضِلِ وَذَا الْعَطَاءِ الْجَزِيلِ؛
﴿٨٥٢٠﴾ ذُو الْعَطَاءِ الْفَاضِلِ	﴿٠٠٦٥﴾ سُبْحَانَ الْمَلِكِ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ وَالسُّلْطَانِ الْبَازِخِ وَالْمَجْدِ الْكَامِلِ وَالْعَطَاءِ الْفَاضِلِ؛
﴿٨٥٢١﴾ مَنْ لَمْ يَزِدْ دَادُ عَلَى كَثْرَةِ الْعَطَاءِ إِلَّا كَرَمًا وَجُودًا	﴿١٣٩٢﴾ سُبْحَانَ مَنْ لَمْ يَزِدْ دَادُ عَلَى كَثْرَةِ الْعَطَاءِ إِلَّا كَرَمًا وَجُودًا؛
﴿٨٥٢٢﴾ ذُو الْعَطَايَا الْجَزِيلَةِ	﴿٠٥٤٦﴾ اللَّهُمَّ يَا ذَا... الْأَيَادِي الْجَمِيلَةِ وَالْعَطَايَا الْجَزِيلَةِ؛
﴿٨٥٢٣﴾ ذُو الْعَطِيَّاتِ	﴿٠٢٦٩﴾ يَا ذَا الْعَطِيَّاتِ؛
﴿٨٥٢٤﴾ الْمُتَوَسِّعُ لِمَا خَلَقَ مِنْ عَطَايَا فَضْلِهِ الَّذِي لَا يَنْفَدُ	﴿٠٤٨٥﴾ يَا كَافِيَ الْمُتَوَسِّعِ لِمَا خَلَقَ مِنْ عَطَايَا فَضْلِهِ الَّذِي لَا يَنْفَدُ؛
﴿٨٥٢٥﴾ الْمُوسِّعُ فِي عَطَايَا	﴿٠٢٧١﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُوسِّعُ فِي عَطَايَا خَلْقِهِ مِنْ فَضْلِهِ؛
﴿٨٥٢٦﴾ الْمُعْطَى	﴿٠٠٢٧﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمُعْطَى وَأَنَا السَّائِلُ الْفَقِيرُ؛
﴿٨٥٢٧﴾ الْمُعْطَى	﴿٠٢٤٢﴾ أَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ الَّذِي لَا تَبْخُلُ وَالْمُعْطَى الَّذِي لَا تَنْكُلُ؛
﴿٨٥٢٨﴾ الْمُعْطَى	﴿٠٠٢٧﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمُعْطَى وَالْمُعْطَى الَّذِي لَا يَنْقُصُ نَائِلُهُ [نَائِلُهُ] وَلَا يَنْفَدُ مَا عِنْدَهُ بَلْ يَزِدُّ كَثْرَةً وَطَبِيبًا وَعَطَاءً وَجُودًا؛
﴿٨٥٢٩﴾ الْمُعْطَى الرَّازِقُ	﴿٠٦١٠﴾ أَنْتَ الْمُعْطَى الرَّازِقُ؛

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۸۵۱۰﴾ منزّه است بی‌نیازی که چه بخشنده است.
- ﴿۸۵۱۱﴾ من بزرگوارترین بزرگواران و بخشنده‌ترین بخشنندگان و برترین عطاکنندگانم.
- ﴿۸۵۱۲﴾ ای بزرگوارترین کسی که از او درخواست شده، و بهترین کسی که عطا کرده است.
- ﴿۸۵۱۳﴾ ای برترین درخواست‌شده و ای گرامی‌ترین عطاکننده.
- ﴿۸۵۱۴﴾ ای گسترده‌ترین عطاکنندگان.
- ﴿۸۵۱۵﴾ ای گشاده‌دست‌ترین بخشنده.
- ﴿۸۵۱۶﴾ خدایا، تو... گشاده‌دست‌ترین عطاکننده‌ای.
- ﴿۸۵۱۷﴾ ای گشاینده‌ی دست‌ها به بخشش!
- ﴿۸۵۱۸﴾ ای صاحب نعمت و بخشش.
- ﴿۸۵۱۹﴾ ای صاحب ستایش برتر و ای صاحب عطا و بخشش فراوان.
- ﴿۸۵۲۰﴾ منزّه است آن فرمانروای دارای شکست‌ناپذیری بلندمرتبه و فرمانروایی والا و بزرگواری کامل و عطای فراوان.
- ﴿۸۵۲۱﴾ منزّه است خدایی که بر فراوانی عطای خویش نمی‌افزاید جز بزرگواری و بخشش.
- ﴿۸۵۲۲﴾ خدایا، ای صاحب... نعمت‌های زیبا و عطایای فراوان.
- ﴿۸۵۲۳﴾ ای صاحب بخشش‌ها.
- ﴿۸۵۲۴﴾ ای بی‌نیازکننده‌ی گشاده‌دست در آنچه از بخشش‌ها و فضل بی‌پایانش آفرید.
- ﴿۸۵۲۵﴾ معبودی نیست جز خدایی که از سر لطف بخشش‌های خویش را بر آفریدگان خود می‌گسترده.
- ﴿۸۵۲۶﴾ خدایا! تو بخشنده‌ای و من گدایی نیازمندم.
- ﴿۸۵۲۷﴾ تو سخاوتمند و بزرگواری که بخل ندارد و عطاکننده‌ای هستی که از بخشیدن ابا نمی‌ورزد.
- ﴿۸۵۲۸﴾ عطاکننده‌ای که درخواست‌کننده‌اش رد نمی‌شود [درخواست‌کننده‌اش را رد نمی‌کند] و امیدوار به او ناامید نمی‌شود و عطا و بخشش او کم نمی‌شود [عطایش را کم نمی‌کند] و آنچه نزد اوست پایان نمی‌یابد بلکه از نظر فراوانی، پسندیدگی و عطا و بخشش افزون می‌شود.
- ﴿۸۵۲۹﴾ تو بخشنده و روزی‌دهنده‌ای.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٨٥٣٠﴾ الْمُعْطَى الْمَانِع	﴿٠٠٦٤﴾ سُبْحَانَ الْمُعْطَى الْمَانِعِ
﴿٨٥٣١﴾ الْمُعْطَى عِبَادَكَ بِمَا سُؤَالَ	﴿٠٠٤٥﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُعْطَى عِبَادَكَ بِمَا سُؤَالَ
﴿٨٥٣٢﴾ الْمُعْطَى لِمَنْ سَأَلَكَ	﴿٠١٣٥﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... الْمُعْطَى لِمَنْ سَأَلَكَ
﴿٨٥٣٣﴾ أَوْسَعَ مَنْ أَعْطَى	﴿٠٠٢٢﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... أَوْسَعَ مَنْ أَعْطَى
﴿٨٥٣٤﴾ خَيْرُ الْمُعْطِينَ	﴿٠٩٩٤﴾ يَا خَيْرَ الْمُعْطِينَ
﴿٨٥٣٥﴾ مُعْطَى	﴿٠٠٣٩﴾ يَا مُعْطَى
﴿٨٥٣٦﴾ مُعْطَى	﴿٠٨٩٠﴾ أَنْتَ مُعْطِيهِ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ
﴿٨٥٣٧﴾ مُعْطَى	﴿٠٤٧٤﴾ أَنْتَ مُعْطِيهِ أَحَدًا مِنْ عِبَادِكَ
﴿٨٥٣٨﴾ مُعْطَى الْجَزِيلِ	﴿٠٠٦١﴾ يَا اللَّهُ الْمُعْطَى الْجَزِيلَ
﴿٨٥٣٩﴾ مُعْطَى الْخَيْرَاتِ	﴿١٢٤٥﴾ يَا مُعْطَى الْخَيْرَاتِ
﴿٨٥٤٠﴾ مُعْطَى الْخَيْرَاتِ	﴿١٩٧٤﴾ يَا مُعْطَى الْخَيْرَاتِ مِنْ أَمَاتِلِهَا
﴿٨٥٤١﴾ مُعْطَى الْخَيْرَاتِ	﴿١٩٢٦﴾ يَا مُعْطَى الْخَيْرَاتِ مِنْ أَمَاكِينِهَا
﴿٨٥٤٢﴾ مُعْطَى الْخَيْرَاتِ	﴿١٩٧٥﴾ اللَّهُمَّ مُعْطَى الْخَيْرَاتِ مِنْ مَظَانِّهَا
﴿٨٥٤٣﴾ مُعْطَى الْخَيْرَاتِ	﴿١٦٧٦﴾ اللَّهُمَّ يَا مُعْطَى الْخَيْرَاتِ مِنْ مَنَاهِلِهَا
﴿٨٥٤٤﴾ مُعْطَى الرِّغَائِبِ	﴿١٩٧٦﴾ يَا مُعْطَى الرِّغَائِبِ
﴿٨٥٤٥﴾ مُعْطَى السَّائِلِينَ	﴿٠٠٦١﴾ يَا اللَّهُ مُعْطَى السَّائِلِينَ
﴿٨٥٤٦﴾ مُعْطَى السُّؤَالَاتِ	﴿٠٠٤٤﴾ يَا مُعْطَى السُّؤَالَاتِ
﴿٨٥٤٧﴾ مُعْطَى الْكَثِيرِ	﴿٠٥٤٥﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَقْهَرُ الْقَوَى وَيَنْصُرُ الضَّعِيفَ وَيَجْبِرُ الْكَسِيرَ وَيُغْنِي الْفَقِيرَ وَيَقْبَلُ الْيَسِيرَ وَيُعْطِي الْكَثِيرَ
﴿٨٥٤٨﴾ مُعْطَى الْمَسَاكِينِ	﴿٠٠٥٠﴾ يَا مُعْطَى الْمَسَاكِينِ
﴿٨٥٤٩﴾ مُعْطَى الْمَسْأَلَاتِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا مُعْطَى الْمَسْأَلَاتِ
﴿٨٥٥٠﴾ مُعْطَى الْمَسْئُولَاتِ	﴿٠٢٧٠﴾ يَا مُعْطَى الْمَسْئُولَاتِ
﴿٨٥٥١﴾ مُعْطَى كُلِّ حَاجَةٍ	﴿٠٧٩٠﴾ يَا مُعْطَى كُلِّ حَاجَةٍ
﴿٨٥٥٢﴾ نِعَمَ الْمُعْطَى	﴿٠٧٤٤﴾ اللَّهُمَّ يَا رَبَّ أَنْتَ... نِعَمَ الْمُعْطَى
﴿٨٥٥٣﴾ الْمُعْطَى	﴿٠٠٦٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ... بِكُلِّ مَا أَبْلَى وَأَعْطَى

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۸۵۳۰﴾ منزّه است خدایی که عطا می‌کند و باز می‌دارد.
- ﴿۸۵۳۱﴾ جز تو هیچ خدایی وجود ندارد؛ تویی که بدون درخواست به بندگان عطا می‌کنی.
- ﴿۸۵۳۲﴾ خدایا، تو... عطاکننده‌ای به آن که از تو بخواهد.
- ﴿۸۵۳۳﴾ خدایا، تو... گشاده‌دست‌ترین عطاکننده‌ای.
- ﴿۸۵۳۴﴾ ای بهترین عطاکنندگان.
- ﴿۸۵۳۵﴾ ای عطابخش.
- ﴿۸۵۳۶﴾ تو بخشنده‌ی خیر به یکایک آفریدگانت هستی.
- ﴿۸۵۳۷﴾ تو بخشنده‌ی خیر به یکایک بندگان هستی.
- ﴿۸۵۳۸﴾ ای خدا ای بخشنده‌ی فراوان.
- ﴿۸۵۳۹﴾ ای عطاکننده‌ی خوبی‌ها.
- ﴿۸۵۴۰﴾ ای عطاکننده خوبی‌ها از برترین‌هایش!
- ﴿۸۵۴۱﴾ ای بخشنده‌ی خیرات از جایگاه‌هایش.
- ﴿۸۵۴۲﴾ خدایا، ای عطاکننده‌ی خیرها از جایی که می‌رود.
- ﴿۸۵۴۳﴾ خدایا، ای عطاکننده‌ی خیرها از مسیر خود.
- ﴿۸۵۴۴﴾ ای عطاکننده‌ی آرزوها.
- ﴿۸۵۴۵﴾ ای خدا ای بخشنده به درخواست‌کنندگان.
- ﴿۸۵۴۶﴾ ای عطاکننده‌ی درخواست‌ها.
- ﴿۸۵۴۷﴾ منزّه است خدایی که بر قدرتمندان چیره است و ضعیف را یاری می‌کند و هر شکسته ای را پیوند می‌زند و فقیر را بی‌نیاز می‌کند و کم را می‌پذیرد و زیاد عطا می‌کند.
- ﴿۸۵۴۸﴾ ای عطاکننده‌ی زمین‌گیران.
- ﴿۸۵۴۹﴾ ای عطابخش خواسته‌ها.
- ﴿۸۵۵۰﴾ ای اعطاکننده خواسته‌ها.
- ﴿۸۵۵۱﴾ ای عطاکننده‌ی هر نیاز!
- ﴿۸۵۵۲﴾ خدایا! تویی... نیکو بخشنده.
- ﴿۸۵۵۳﴾ منزّه است خداوندی که... بی‌نیاز کرد و عطا نمود.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٨٥٥٤﴾ الْمُعْطَى	﴿٠٠١٢﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي... لَا يَمْنَعُ مَا أَعْطَى؛
﴿٨٥٥٥﴾ الْمُعْطَى	﴿٠٠١٢﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَنْقُصُهُ مَا أَعْطَى فَاسْنَى وَإِنْ جَاَزَ الْمُدَى فِي الْمُنَى وَبَلَغَ الْغَايَةَ الْقُصْوَى؛
﴿٨٥٥٦﴾ مُعْطَى	﴿٠٠٢٨﴾ يَا أَوْسَعَ مُعْطٍ؛
﴿٨٥٥٧﴾ مُعْطَى	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مُعْطٍ مَا أَوْسَعَهُ؛
﴿٨٥٥٨﴾ مُعْطَى	﴿١٠١٥﴾ أَنْتَ مُعْطٍ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ؛
﴿٨٥٥٩﴾ مُفِضٌ عَطِيَّتِهِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُفِضَ عَطِيَّتِهِ عَلَى السَّائِلِينَ؛
﴿٨٥٦٠﴾ وَاسِعُ الْعَطَاءِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا وَاسِعَ الْعَطَاءِ؛
﴿٨٥٦١﴾ وَاسِعُ الْعَطِيَّاتِ	﴿١٠١٣﴾ يَا وَاسِعَ الْعَطِيَّاتِ؛
١٢-٧-١١- بَسْطُ الْيَدِ (أَبْسَطُ يَدًا، بِاسْطُ الْيَدِ)	

﴿٨٥٦٢﴾ أَبْسَطُ يَدًا	﴿٠٠٧٧﴾ الرَّازِقُ أَبْسَطُ يَدًا مِنَ الْمَرْزُوقِينَ؛
﴿٨٥٦٣﴾ الْبَاسِطُ بِالْجُودِ يَدُكَ	﴿٠٠١٧﴾ فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ... الْبَاسِطُ بِالْجُودِ يَدُكَ؛
﴿٨٥٦٤﴾ الْبَاسِطُ بِالْجُودِ يَدَهُ	﴿٠٠٦١﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْبَاسِطُ بِالْجُودِ يَدَهُ؛
﴿٨٥٦٥﴾ الْبَاسِطُ بِالْحَقِّ يَدُكَ	﴿٠٠٦١﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْفَاشِي فِي الْخَلْقِ حَمْدُكَ الْبَاسِطُ بِالْحَقِّ يَدُكَ؛
﴿٨٥٦٦﴾ الْبَاسِطُ بِالْخَيْرِ يَدَهُ	﴿٠٠٢٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْبَاسِطُ بِالْخَيْرِ يَدَهُ؛
﴿٨٥٦٧﴾ الْبَاسِطُ بِالْجُودِ يَدَهُ	﴿٠٠٦٢﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْبَاسِطُ فِيهِمْ بِالْجُودِ يَدَهُ؛
﴿٨٥٦٨﴾ الْبَاسِطُ يَدَاكَ	﴿٠١٣٥﴾ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْقَابِضِ الْبَاسِطِ يَدَاكَ مَبْسُوطَتَانِ بِالْخَيْرِ وَ الْجَبْرُوتِ يَا اللَّهُ؛
﴿٨٥٦٩﴾ بَاسِطُ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ	﴿٠٠٢٢﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... بَاسِطُ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ؛
﴿٨٥٧٠﴾ بَاسِطُ الْيَدَيْنِ بِالْظُّلُمَاتِ وَ النُّورِ	﴿٢١٧٢﴾ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ... وَالْمَشِيَّةِ وَالْقُدْرَةِ وَالْظُّلُمَاتِ وَ النُّورِ؛
﴿٨٥٧١﴾ بَاسِطُ الْيَدَيْنِ بِالْعَطِيَّةِ	﴿٠٠٢٢﴾ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالْعَطِيَّةِ؛
﴿٨٥٧٢﴾ بَاسِطُ الْيَدَيْنِ بِالْمَشِيَّةِ وَالْقُدْرَةِ وَالْظُّلُمَاتِ وَ النُّورِ	﴿٢١٧٢﴾ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ وَالْمَشِيَّةِ وَالْقُدْرَةِ وَالْظُّلُمَاتِ وَ النُّورِ؛

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۸۵۵۴﴾ منزّه است خدایی که... آنچه عطا کرد باز نمی‌دارد.
- ﴿۸۵۵۵﴾ منزّه است خدایی که آنچه عطا کرد از او نمی‌کاهد بلکه والا می‌شود، گرچه در آرزو از مرزها فراتر رود و به دورترین نهایات برسد.
- ﴿۸۵۵۶﴾ ای گشاده‌دست‌ترین بخشنده.
- ﴿۸۵۵۷﴾ منزّه است بخشنده‌ای که چه گشاینده است.
- ﴿۸۵۵۸﴾ تو بخشنده‌ی خیر به یکایک آفریدگانت هستی.
- ﴿۸۵۵۹﴾ ای فروریزنده‌ی عطایش بر درخواست‌کنندگان!
- ﴿۸۵۶۰﴾ ای صاحب بخشش گسترده.
- ﴿۸۵۶۱﴾ ای صاحب بخشش‌های گسترده.

۱۲-۷-۱۱- گشاده‌دست

- ﴿۸۵۶۲﴾ روزی‌دهنده گشاده‌دست‌تر از روزی‌داده‌شدگان است.
- ﴿۸۵۶۳﴾ تو خدایی هستی که دستت به بخشش گشوده است.
- ﴿۸۵۶۴﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که دستش به بخشش گشاده است.
- ﴿۸۵۶۵﴾ نیست خدایی جز تو. در میان آفریدگان ستایش تو پراکنده است، و دست تو برای اجرای حق گشاده است.
- ﴿۸۵۶۶﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... دست رحمتش به خیر گشوده است.
- ﴿۸۵۶۷﴾ ستایش خداوندی را سزااست که دست خود را برای بخشش دراز کرده است.
- ﴿۸۵۶۸﴾ ای خدا! تو را به نامت که تنگ‌گیرنده و گشاینده است و به دستانت که به خیر و شکوه گشاده است می‌خوانم.
- ﴿۸۵۶۹﴾ خدایا! تو دست‌هایت را به رحمت گشاده‌ای.
- ﴿۸۵۷۰﴾ ای خدایی که دو دست خود را به رحمت، خواست، قدرت و تاریکی‌ها و نور گشوده‌ای.
- ﴿۸۵۷۱﴾ ای گشاینده‌ی دست‌ها به بخشش!
- ﴿۸۵۷۲﴾ ای خدایی که دو دست خود را به رحمت، خواست، قدرت و تاریکی‌ها و نور گشوده‌ای.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٨٥٧٣﴾ بِاسِطُ يَدِهِ عِنْدَ كُلِّ ۞ اللَّهُ بِاسِطُ يَدِهِ عِنْدَ كُلِّ فَجْرٍ لِمُذْنِبِ اللَّيْلِ هَلْ يَتُوبُ فَيَغْفِرَ
فَجْرَ لَهُ؛ {٠٦١٤} ١٣-٧-١١- نشر: (مُنْشِرُ الرَّحْمَةِ)

﴿٨٥٧٤﴾ مُنْشِرُ الرَّحْمَةِ ۞ يَا مُنْشِرَ الرَّحْمَةِ مِنْ مَوَاضِعِهَا؛ {١٨٤٠} ١٤-٧-١١- توسعة: (أَوْسَعُ، ذُو السَّعَةِ، مُتَّسِعٌ، مُتَّوَسِّعٌ، مُوسِعٌ، مُوسِعٌ، مُوسِعَةٌ رَحْمَتُهُ، وَاسِعٌ،
وَاسِعَةٌ رَحْمَتُهُ، وَاسِعَةٌ قَدْرَتُهُ، وَاسِعٌ رَحْمَتُهُ)

﴿٨٥٧٥﴾ أَوْسَعُ ۞ سُبْحَانَهُ مِنْ خَالِقِ مَا أَصْنَعَهُ وَ رَازِقِ مَا أَوْسَعَهُ؛ {٠٠٧٥} ٨٥٧٦﴾ أَوْسَعُ ۞ سُبْحَانَهُ مِنْ مُعْطٍ مَا أَوْسَعَهُ؛ {٠٠٤٧} ٨٥٧٧﴾ أَوْسَعُ الرَّازِقِينَ ۞ يَا خَيْرَ الْمَالِكِينَ وَ أَوْسَعُ الرَّازِقِينَ؛ {٠٠٣٦} ٨٥٧٨﴾ أَوْسَعُ الْمُعْطِينَ ۞ يَا أَوْسَعُ الْمُعْطِينَ؛ {٠٠٥٠} ٨٥٧٩﴾ أَوْسَعُ الْمُفْضِلِينَ ۞ هُوَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ وَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ وَ أَوْسَعُ الْمُفْضِلِينَ؛ {٠٠٢٨} ٨٥٨٠﴾ أَوْسَعُ الْوَاهِبِينَ ۞ إِنَّكَ أَوْسَعُ الْوَاهِبِينَ؛ {٠٢٤١} ٨٥٨١﴾ أَوْسَعُ فَضْلًا... مِنْ أَنْ ۞ أَنْتَ أَوْسَعُ فَضْلًا وَ أَعْظَمُ حِلْمًا مِنْ أَنْ تُقَاسِمَنِي بِظُلْمِي أَوْ أَنْ
تُقَاسِمَنِي بِظُلْمِي تَسْتَرْلَنِي بِخَطِيئَتِي؛ {٠٩٤١} ٨٥٨٢﴾ أَوْسَعُ فَضْلًا مِنْ أَنْ ۞ أَنْتَ إِلَهِي أَوْسَعُ فَضْلًا وَ أَعْظَمُ حِلْمًا مِنْ أَنْ تُقَاسِمَنِي بِفِعْلِي
تُقَاسِمَنِي بِفِعْلِي وَ خَطِيئَتِي وَ خَطِيئَتِي؛ {٠١٩٤} ٨٥٨٣﴾ أَوْسَعُ مُعْطٍ ۞ يَا أَوْسَعُ مُعْطٍ؛ {٠٠٢٨} ٨٥٨٤﴾ أَوْسَعُ مَنْ أَعْطَى ۞ اللَّهُمَّ أَنْتَ... أَوْسَعُ مَنْ أَعْطَى؛ {٠٠٢٢} ٨٥٨٥﴾ أَوْسَعُ مَنْ أَنْ تُدْرِكَ ۞ أَنْتَ أَمْلَكُ وَ أَوْسَعُ... مِنْ أَنْ تُدْرِكَ الْعَيَانَ عَظَمَتِكَ أَوْ
الْعَيَانَ عَظَمَتِكَ يَصِفَ الْوَاصِفُونَ صِفَتَكَ أَوْ يَبْلُغُوا غَايَتَكَ؛ {٠٠٢٢} ٨٥٨٦﴾ أَوْسَعُ مَنْ جَادَ ۞ يَا أَوْسَعُ مَنْ جَادَ وَ أَعْطَى؛ {٠٥٦٩} ٨٥٨٧﴾ أَوْسَعُ مَنْ سِئَلَ ۞ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَقْرَبُ مَنْ دُعِيَ وَ أَسْرَعُ مَنْ أَجَابَ وَ أَكْرَمُ مَنْ
عَفَا وَ خَيْرُ مَنْ أَعْطَى وَ أَوْسَعُ مَنْ سِئَلَ؛ {٠٥٧٠} ٨٥٨٨﴾ أَوْسَعُ مِنْ كُلِّ مُوسِعٍ ۞ يَا أَوْسَعُ مِنْ كُلِّ مُوسِعٍ؛ {٠٢٨٣} ٨٥٨٩﴾ ذُو السَّعَةِ ۞ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْغِنَاءِ وَ السَّعَةِ؛ {٠٦٦٠} ٩٩٨﴾

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۸۵۷۳﴾ خداوند هر سپیده‌دم دستش را برای گنهکار شب می‌گشاید که آیا توبه می‌کند تا او را

بیامرزد؟

۱۳-۷-۱۱- منتشرکننده‌ی مهر

﴿۸۵۷۴﴾ ای آن که مهر و رحمت را از جایگاهش می‌پراکنی.

۱۴-۷-۱۱- گسترش: (گسترده‌ترین، صاحب گستردگی، گسترش‌دهنده، گسترده،

دارای رحمت و قدرت گسترده)

﴿۸۵۷۵﴾ منزّه است آفریدگاری که چه سازنده است و روزی‌دهنده‌ای که چه گشاینده است.

﴿۸۵۷۶﴾ منزّه است بخشنده‌ای که چه گشاینده است.

﴿۸۵۷۷﴾ ای بهترین مالکان و گشاده‌دست‌ترین روزی‌رسان.

﴿۸۵۷۸﴾ ای گسترده‌ترین عطاکنندگان.

﴿۸۵۷۹﴾ اوست بهترین داوران و سریع‌ترین حساب‌رسان و بخشنده‌ترین سخاوتمندان.

﴿۸۵۸۰﴾ بخشش تو فراخ‌ترین بخشش‌هاست.

﴿۸۵۸۱﴾ فضل تو گسترده‌تر و بردباری‌ات بزرگ‌تر از آن است که مرا به‌خاطر ظلمم مؤاخذه یا

به‌خاطر گناهانم بلغزانی.

﴿۸۵۸۲﴾ ای معبود من، فضل تو گسترده‌تر و بردباری‌ات بزرگ‌تر از آن است که مرا با رفتار و

خطاهایم مقایسه کنی.

﴿۸۵۸۳﴾ ای گشاده‌دست‌ترین بخشنده.

﴿۸۵۸۴﴾ خدایا، تو... گشاده‌دست‌ترین عطاکننده‌ای.

﴿۸۵۸۵﴾ تو... دارا تر و گسترده‌تر... از آن هستی که دیدگان عظمت تو را درک کنند، یا

توصیف‌کنندگان بتوانند تو را توصیف کنند و نهایت تو را دریابند.

﴿۸۵۸۶﴾ ای گشاده‌دست‌ترین کسی که بخشید و عطا کرد.

﴿۸۵۸۷﴾ خدایا، تو نزدیک‌ترین کسی هستی که خوانده شد، و سریع‌ترین کسی که پاسخ داد، و

بزرگواری‌ترین کسی که گذشت کرد، و گشاده‌دست‌ترین کسی که بخشید، و شنواترین کسی که

مورد درخواست قرار گرفت.

﴿۸۵۸۸﴾ ای گشایش‌دهنده‌تر از هر گشایش‌دهنده.

﴿۸۵۸۹﴾ ستایش مخصوص خدایی است که دارنده‌ی... توانگری و گشایش است.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٨٥٩٠﴾ ذُو السَّعَةِ	﴿٣٢٦﴾ سُبْحَانَ ذِي الْفَضْلِ وَالسَّعَةِ؛
﴿٨٥٩١﴾ ذُو السَّعَةِ	﴿٢٢٦١﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْغِنَاءِ وَالسَّعَةِ وَالْبَسْطِ وَالْقَبْضِ؛
﴿٨٥٩٢﴾ ذُو السَّعَةِ	﴿٣٢٦﴾ سُبْحَانَ ذِي الْفَضْلِ وَالسَّعَةِ؛
﴿٨٥٩٣﴾ مُتَّسِعُ الرَّحْمَةِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُتَّسِعَ الرَّحْمَةِ؛
﴿٨٥٩٤﴾ الْمُتَوَسِّعُ لِمَا خَلَقَ مِنْ عَطَايَا فَضْلِهِ الَّذِي لَا يَنْفَدُ	﴿٠٤٨٥﴾ يَا كَافِيَ الْمُتَوَسِّعُ لِمَا خَلَقَ مِنْ عَطَايَا فَضْلِهِ الَّذِي لَا يَنْفَدُ؛
﴿٨٥٩٥﴾ مُوسِعُ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا مُوسِعَ؛
﴿٨٥٩٦﴾ مُوسِعُ الرِّزْقِ	﴿١٣٤٢﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبَّنَا الَّذِي رَزَقَهُ أَوْسَعُ لَنَا مِنْ كَسْبِنَا؛
﴿٨٥٩٧﴾ الْمُوسِّعُ فِي عَطَايَا خَلْقِهِ	﴿٠٢٧١﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُوسِّعُ فِي عَطَايَا خَلْقِهِ مِنْ فَضْلِهِ؛
﴿٨٥٩٨﴾ الْمُوسِّعُ لِمَا خَلَقَ مِنْ عَطَايَا فَضْلِهِ	﴿٠٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْكَافِيَ الْمُوسِّعُ لِمَا خَلَقَ مِنْ عَطَايَا فَضْلِهِ؛
﴿٨٥٩٩﴾ مُوسِّعُ فَضْلِهِ	﴿٠٨٧٣﴾ يَا مُوسِّعَا فَضْلَهُ عَلَى أَوْلِيَائِهِ بِعِصْمَتِهِ إِيَّاهُمْ فِي الدُّنْيَا وَحُسْنِ عَائِدَتِهِ عَلَيْهِمْ فِي الْآخِرَةِ؛
﴿٨٦٠٠﴾ مُوسِعَةُ رَحْمَتِهِ	﴿١٠٩٨﴾ هُوَ... ذُو لُطْفٍ خَفِيٍّ وَبَطْشٍ قَوِيٍّ وَرَحْمَةٍ مُوسِعَةٍ؛
﴿٨٦٠١﴾ الْوَاسِعُ	﴿٠٠٠٤﴾ إِنَّهُ... الْوَاسِعُ؛
﴿٨٦٠٢﴾ الْوَاسِعُ الَّذِي لَا يَضِيقُ	﴿١٠٢٤﴾ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاسِعُ الَّذِي لَا يَضِيقُ؛
﴿٨٦٠٣﴾ الْوَاسِعُ الرَّحْمَةِ	﴿٠٥٤٥﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ... الْوَاسِعُ الرَّحْمَةِ؛
﴿٨٦٠٤﴾ الْوَاسِعُ الْعَلِيِّ	﴿٠٨٨٣﴾ سُبْحَانَ الْوَاسِعِ الْعَلِيِّ؛
﴿٨٦٠٥﴾ الْوَاسِعُ الْعَلِيمِ	﴿٠٠٦١﴾ يَا اللَّهُ الْوَاسِعُ الْعَلِيمِ؛
﴿٨٦٠٦﴾ الْوَاسِعُ الْكَرِيمِ	﴿٢١٣٠﴾ أَنَا اللَّهُ الْوَاسِعُ الْكَرِيمُ الَّذِي لَا يَنْفَدُ خَزَائِنِي وَلَا يَنْقُصُ رَحْمَتِي شَيْءٌ؛
﴿٨٦٠٧﴾ الْوَاسِعُ اللَّطِيفِ	﴿٠٦٩١﴾ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاسِعُ اللَّطِيفِ؛
﴿٨٦٠٨﴾ الْوَاسِعُ الْمُفْضِلِ	﴿٠٢٤٦﴾ اللَّهُ الْوَاسِعُ الْمُفْضِلُ؛
﴿٨٦٠٩﴾ مَنْ وَسَّعَ الْمُذْنِبِينَ رَأْفَةً	﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ وَسَّعَ الْمُذْنِبِينَ رَأْفَةً وَحِلْمًا؛

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۸۵۹۰﴾ منزّه است صاحب فضل و گشایش.
- ﴿۸۵۹۱﴾ ستایش مخصوص خدایی است که دارنده‌ی... بی‌نیازی و گشایش، و گشاده‌دستی و تنگ‌گرفتن است.
- ﴿۸۵۹۲﴾ منزّه است صاحب فضل و گشایش.
- ﴿۸۵۹۳﴾ ای گسترده رحمت!
- ﴿۸۵۹۴﴾ ای بی‌نیازکننده‌ی گشاده‌دست در آنچه از بخشش‌ها و فضل بی‌پایانش آفرید.
- ﴿۸۵۹۵﴾ ای گسترش‌دهنده!
- ﴿۸۵۹۶﴾ منزّه است خداوند، پروردگارمان که روزی‌اش برای ما از کسب و کارمان گسترده‌تر است.
- ﴿۸۵۹۷﴾ معبودی نیست جز خدایی که از سر لطف بخشش‌های خویش را بر آفریدگان خود می‌گسترده.
- ﴿۸۵۹۸﴾ معبودی نیست جز خدای بی‌نیازکننده‌ی گشاینده بر آفریدگان از بخشش‌های لطف خویش.
- ﴿۸۵۹۹﴾ ای گشاینده‌ی فضل و رحمت بر اولیایش با نگهداری آن‌ها در دنیا و دیدار نیکویش با ایشان در آخرت!
- ﴿۸۶۰۰﴾ صاحب لطفی نهان است و برخورد قهرآمیزی پر قدرت و رحمتی گسترده.
- ﴿۸۶۰۱﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها گشاینده است.
- ﴿۸۶۰۲﴾ منزّه‌ی تو، معبودی جز تو نیست، گشاینده‌ای که به تنگ نمی‌آید.
- ﴿۸۶۰۳﴾ معبودی جز الله نیست... گشاینده‌ی رحمت.
- ﴿۸۶۰۴﴾ منزّه است خدای گشاینده و بلندمرتبه.
- ﴿۸۶۰۵﴾ ای خدای گشاینده‌ی دانا.
- ﴿۸۶۰۶﴾ من خداوند گشاینده و بزرگواری‌ام که که خزانه‌هایم پایان‌ناپذیر است و از رحمتم کاسته نمی‌شود.
- ﴿۸۶۰۷﴾ خدایا! تو پاک و منزّه‌ی؛ تو خدای گشاینده و لطیفی.
- ﴿۸۶۰۸﴾ خداوند گشاینده و صاحب لطف است.
- ﴿۸۶۰۹﴾ منزّه است خدایی که... عطا و بردباری‌اش گنهکاران را فرا گرفته است.
- ﴿۱۰۰۱﴾

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٨٦١٠﴾ واسع	﴿٨٦١٠﴾ وَسَبِّحَانَهُ مِنْ وَاسِعٍ مَا أَجْوَدَهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٨٦١١﴾ واسع	﴿٨٦١١﴾ يَا وَاسِعُ؛ {٠٠٣٩}
﴿٨٦١٢﴾ واسعُ الْبَرَكَاتِ	﴿٨٦١٢﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... وَاسِعِ الْبَرَكَاتِ؛ {٠٠٦٣}
﴿٨٦١٣﴾ واسعُ الْجُودِ	﴿٨٦١٣﴾ يَا وَاسِعَ الْجُودِ؛ {٠٨٠١}
﴿٨٦١٤﴾ واسعُ الْحِبَاءِ	﴿٨٦١٤﴾ إِنَّكَ وَاسِعُ الْحِبَاءِ؛ {١٧٩٠}
﴿٨٦١٥﴾ واسعُ الرَّحْمَةِ	﴿٨٦١٥﴾ يَا وَاسِعَ الرَّحْمَةِ؛ {٠٠٢٩}
﴿٨٦١٦﴾ واسعُ الْعَطَاءِ	﴿٨٦١٦﴾ يَا وَاسِعَ الْعَطَاءِ؛ {٠٠٣٩}
﴿٨٦١٧﴾ واسعُ الْعَطِيَّاتِ	﴿٨٦١٧﴾ يَا وَاسِعَ الْعَطِيَّاتِ؛ {١٠١٣}
﴿٨٦١٨﴾ واسعُ الْمَغْفِرَةِ	﴿٨٦١٨﴾ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ؛ {النجم: ٣٢}
﴿٨٦١٩﴾ واسعُ الْمَغْفِرَةِ	﴿٨٦١٩﴾ أَنْتَ وَاسِعُ لِمَغْفِرَتِي؛ {٢١٣٣}
﴿٨٦٢٠﴾ واسعُ الْمَغْفِرَةِ	﴿٨٦٢٠﴾ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ؛ {٠٠٣٩}
﴿٨٦٢١﴾ واسعُ النِّعْمَاءِ	﴿٨٦٢١﴾ يَا وَاسِعَ النِّعْمَاءِ؛ {٠١٧٢}
﴿٨٦٢٢﴾ واسعُ عَلِيمٌ	﴿٨٦٢٢﴾ وَاللَّهُ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولَّوْا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ؛ {البقرة: ١١٥}
﴿٨٦٢٣﴾ واسعُ غَيْرُ مُتَكَلِّفٍ	﴿٨٦٢٣﴾ أَنْتَ بِحَاجَتِي عَلِيمٌ فَكُنْ بِهَا حَفِيًّا فَإِنَّكَ بِهَا عَالِمٌ غَيْرُ مُعَلِّمٍ وَأَنْتَ بِهَا وَاسِعٌ غَيْرُ مُتَكَلِّفٍ قَادِرٌ عَلَيْهَا غَيْرُ عَاجِزٍ؛ {٠١٣٥}
﴿٨٦٢٤﴾ واسعُ كَرِيمٌ	﴿٨٦٢٤﴾ وَاللَّهُ وَاسِعٌ كَرِيمٌ؛ {٠٩٢٩}
﴿٨٦٢٥﴾ واسعُ لَا تُضَيِّقُ	﴿٨٦٢٥﴾ يَا وَاسِعُ لَا تُضَيِّقْ؛ {٢١٣١}
﴿٨٦٢٦﴾ واسعُ لَا يَتَكَلَّفُ	﴿٨٦٢٦﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ وَاسِعٌ لَا يَتَكَلَّفُ؛ {٠٦٤٣}
﴿٨٦٢٧﴾ واسعُ لَا يُضَيِّقُ	﴿٨٦٢٧﴾ يَا وَاسِعُ لَا تُضَيِّقْ [لَا يُضَيِّقُ]؛ {٢١٣١}
﴿٨٦٢٨﴾ واسعُ لَا يُكَلِّفُ	﴿٨٦٢٨﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ وَاسِعٌ لَا يُكَلِّفُ؛ {٠٩٠٩}
﴿٨٦٢٩﴾ واسعُ لِخَلْقِهِ	﴿٨٦٢٩﴾ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ لِخَلْقِهِ؛ {٢١٣٢}
﴿٨٦٣٠﴾ واسعُ لِمَا تَشَاءُ	﴿٨٦٣٠﴾ إِنَّكَ وَاسِعٌ لِمَا تَشَاءُ؛ {٠٨٢٢}
﴿٨٦٣١﴾ واسعُ لَهَا غَيْرُ مُتَكَلِّفٍ	﴿٨٦٣١﴾ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ عَالِمٌ بِحَوَائِجِي غَيْرُ مُعَلِّمٍ وَاسِعٌ لَهَا غَيْرُ مُتَكَلِّفٍ؛ {٠١٣٣}

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۸۶۱۰﴾ منزّه است گشاینده‌ای که چه بخشنده است.
- ﴿۸۶۱۱﴾ ای گشاینده.
- ﴿۸۶۱۲﴾ ستایش خدای راست که... گسترنده‌ی برکت‌هاست.
- ﴿۸۶۱۳﴾ ای صاحب بخشش گسترده.
- ﴿۸۶۱۴﴾ همانا تو دارای بخشش‌های گسترده‌ای.
- ﴿۸۶۱۵﴾ ای گسترده رحمت!
- ﴿۸۶۱۶﴾ ای صاحب بخشش گسترده.
- ﴿۸۶۱۷﴾ ای صاحب بخشش‌های گسترده.
- ﴿۸۶۱۸﴾ همان‌ها که از گناهان بزرگ و اعمال زشت دوری می‌کنند، جز گناهان صغیره (که گاه آلوده آن می‌شوند) آمرزش پروردگار تو گسترده است.
- ﴿۸۶۱۹﴾ تو در آمرزش من گشاده‌دستی.
- ﴿۸۶۲۰﴾ ای صاحب آمرزش گسترده.
- ﴿۸۶۲۱﴾ ای گسترده نعمت!
- ﴿۸۶۲۲﴾ مشرق و مغرب، از آن خداست! و به هر سو رو کنید، خدا آنجاست! خداوند بی‌نیاز و داناست!
- ﴿۸۶۲۳﴾ تو بر نیازم آگاهی پس آن را بپذیر، چرا که تو بدان واقفی و از کسی آن را نیاموخته‌ای و تو بر رفع آن دست‌گشاده‌ای و این امر برای تو سختی ندارد، بر انجام آن توانایی و ناتوان نیستی.
- ﴿۸۶۲۴﴾ و خدا گشاینده و بزرگوار است.
- ﴿۸۶۲۵﴾ ای گشاینده‌ای که در تنگنا قرار نمی‌دهی!
- ﴿۸۶۲۶﴾ منزّه است آن که گشاینده است و به سختی نمی‌افتد.
- ﴿۸۶۲۷﴾ ای گشاینده‌ای که در تنگنا قرار نمی‌دهی.
- ﴿۸۶۲۸﴾ منزّه است آن که گشاینده است و به سختی نمی‌افتد.
- ﴿۸۶۲۹﴾ خداوند برای آفریده‌اش گشاینده است.
- ﴿۸۶۳۰﴾ تو به هر چه بخواهی، گشایش می‌دهی.
- ﴿۸۶۳۱﴾ خدایا، بی‌آنکه تو را از خواسته‌هایم آگاه کنم، تو به آن‌ها آگاهی و دست رحمت را برای برطرف کردن آن‌ها گشوده‌ای و انجام آن بر تو سختی ندارد.
- ﴿۱۰۰۳﴾

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٨٦٣٢﴾ واسعُ بِحُسْنِ عَائِدَتِهِ ❖ يَا وَاسِعاً بِحُسْنِ عَائِدَتِهِ؛ {٠٠٥٩}
 ﴿٨٦٣٣﴾ واسعُ حَكِيمٌ ❖ وَإِنَّ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعاً حَكِيمًا؛
 {النساء: ١٣٠}

﴿٨٦٣٤﴾ واسعُ فِي رَحْمَتِهِ ❖ يَا وَاسِعاً فِي رَحْمَتِهِ؛ {٠٨٣٦}
 ﴿٨٦٣٥﴾ الوَاسِعَةُ رَحْمَتُهُ ❖ أَنْتَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْوَاسِعَةُ
 رَحْمَتُهُ؛ {٠٤٨٥}

﴿٨٦٣٦﴾ واسعةُ قُدْرَتُهُ ❖ إِنَّكَ ذُو الْقُدْرَةِ الْوَاسِعَةِ؛ {١٠٤٩}
 ﴿٨٦٣٧﴾ الوَاسِعُ رَحْمَتُهُ ❖ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا لَا يَضُرُّكَ وَاعْظِنِي مَا لَا يَنْقُصُكَ فَإِنَّكَ
 الْوَاسِعُ رَحْمَتُهُ؛ {٠٦٧٤}

١٥-٧-١١-إيتاء: (مُؤْتَى)

﴿٨٦٣٨﴾ مُؤْتَى السُّؤَالَاتِ ❖ يَا مُؤْتَى السُّؤَالَاتِ؛ {٠٠٠٢}
 ﴿٨٦٣٩﴾ مُؤْتَى السَّمَاوَاتِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... مُؤْتَى السَّمَاوَاتِ؛ {٠٠٢٢}
 ﴿٨٦٤٠﴾ مُؤْتَى سُلَيْمَانَ مُلْكًا عَظِيمًا ❖ يَا مُؤْتَى سُلَيْمَانَ مُلْكًا عَظِيمًا؛ {٠٠٢٣}
 ﴿٨٦٤١﴾ مُؤْتَى لُقْمَانَ الْحِكْمَةِ ❖ يَا مُؤْتَى لُقْمَانَ الْحِكْمَةِ؛ {٠٠٠٢}

١٦-٧-١١-إضفاء: (ضَافِي)

﴿٨٦٤٢﴾ ضَافِي الْفَجْرِ وَالْجَمَالِ ❖ يَا ضَافِي الْفَجْرِ وَالْجَمَالِ؛ {٠٠٢٩}
 ١٧-٧-١١-تأدية: (مُؤَدِّي)

﴿٨٦٤٣﴾ مُؤَدِّي عَنِ الْمَدْيُونِينَ ❖ يَا مُؤَدِّي عَنِ الْمَدْيُونِينَ؛ {٠٠٣٦}

١٨-٧-١١-ردّ: (رَادَّ مَا قَدْ فَاتَ)

﴿٨٦٤٤﴾ رَادُّ مَا قَدْ فَاتَ ❖ يَا رَادَّ مَا قَدْ فَاتَ؛ {٠٠٠٢}
 ﴿٨٦٤٥﴾ رَادُّ مَا كَانَ فَاتَ ❖ يَا رَادَّ مَا كَانَ فَاتَ؛ {٠٧٨٠}
 ﴿٨٦٤٦﴾ رَادُّ مُوسَى عَلَى أُمِّهِ ❖ يَا رَادَّ مُوسَى عَلَى أُمِّهِ؛ {٠٨٤٥}
 ﴿٨٦٤٧﴾ رَادُّ يُوسُفَ عَلَى يَعْقُوبَ ❖ يَا رَادَّ يُوسُفَ عَلَى يَعْقُوبَ بَعْدَ أَنْ ابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزَنِ
 يَعْقُوبَ ❖ فَهُوَ كَظِيمٍ؛ {٠٢٨١}

﴿١٠٠٤﴾

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۸۶۳۲﴾ ای آن که در تکرار عادات نیکت گشاده‌دستی.
﴿۸۶۳۳﴾ (اما) اگر (راهی برای اصلاح در میان خود نیابند، و) از هم جدا شوند، خداوند هر کدام از آن‌ها را با فضل و کرم خود، بی‌نیاز می‌کند و خداوند، دارای فضل و کرم، و حکیم است.
﴿۸۶۳۴﴾ ای آن که در مهربانی‌ات گشاده‌دستی!
﴿۸۶۳۵﴾ تو خدایی هستی شکست‌ناپذیر، صاحب اراده‌ی نافذ، شایسته‌ی بزرگی، بخشنده، مهربان، دارای رحمت گسترده.
﴿۸۶۳۶﴾ تو صاحب قدرتی گسترده هستی.
﴿۸۶۳۷﴾ خدایا، آن چه را که آسیبی به تو نمی‌رساند پیامرز و آن چه را که چیزی از تو نمی‌کاهد ارزانی دار؛ زیرا تو خدایی هستی که مهرت گسترده است.

۱۵-۷-۱۱- عطاکننده

﴿۸۶۳۸﴾ ای عطاکننده‌ی درخواست‌ها!
﴿۸۶۳۹﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... ایجادکننده‌ی آسمان‌هاست.
﴿۸۶۴۰﴾ ای عطاکننده‌ی پادشاهی بزرگ به سلیمان.
﴿۸۶۴۱﴾ ای عطاکننده‌ی حکمت به لقمان.

۱۶-۷-۱۱- اهداکننده

﴿۸۶۴۲﴾ ای اهداکننده‌ی سپیده‌دم و زیبایی!

۱۷-۷-۱۱- پرداخت‌کننده

﴿۸۶۴۳﴾ ای پرداخت‌کننده از طرف بدهکاران!

۱۸-۷-۱۱- بازگرداننده‌ی آنچه از دست رفته

﴿۸۶۴۴﴾ ای بازگرداننده‌ی هر آن چه از دست رفته!
﴿۸۶۴۵﴾ ای بازگرداننده‌ی هر آن چه از دست رفته!
﴿۸۶۴۶﴾ ای بازگرداننده‌ی موسی به مادرش.
﴿۸۶۴۷﴾ ای آن که بعد از آن که چشمان یعقوب از گریه سپید و نابینا شد، حضرت یوسف را به او بازگرداندی.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

١٩-٧-١١- هبة: (أَسْمَحُ الْوَهِيبِينَ، أَوْسَعُ الْوَهِيبِينَ، أَوْهَبُ، ذُو الْمَوَاهِبِ، مُوَهَّبُ، وَاهِبُ، وَهَّابُ)

﴿٨٦٤٨﴾ أَسْمَحُ الْوَهِيبِينَ	⊗ يَا أَسْمَحُ الْوَهِيبِينَ؛ {٠٢٨٥}
﴿٨٦٤٩﴾ أَوْسَعُ الْوَهِيبِينَ	⊗ إِنَّكَ أَوْسَعُ الْوَهِيبِينَ؛ {٠٢٤١}
﴿٨٦٥٠﴾ أَوْهَبُ	⊗ سُبْحَانَهُ مِنْ مُعِينٍ مَا أَوْهَبَهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٨٦٥١﴾ أَوْهَبُ	⊗ سُبْحَانَهُ مِنْ فَاطِرٍ مَا أَوْهَبَهُ؛ {٠٢٢٦}
﴿٨٦٥٢﴾ أَوْهَبُ مِنْ كُلِّ وَهَّابٍ	⊗ يَا أَوْهَبُ مِنْ كُلِّ وَهَّابٍ؛ {٠٠٢٩}
﴿٨٦٥٣﴾ ذُو الْمَوَاهِبِ	⊗ اللَّهُمَّ يَا ذَا الْمَنِّ السَّابِغَةِ ... الْمَوَاهِبِ الْعَظِيمَةِ؛ {٢٢٥٧}
﴿٨٦٥٤﴾ ذُو الْمَوَاهِبِ	⊗ يَا ذَا... الْمَوَاهِبِ الْعَظِيمَةِ؛ {٠٥٤٦}
﴿٨٦٥٥﴾ ذُو الْمَوَاهِبِ الْجَزِيلَةِ	⊗ اللَّهُمَّ يَا ذَا... الْمَوَاهِبِ الْجَزِيلَةِ؛ {١٠٨٤}
﴿٨٦٥٦﴾ ذُو الْمَوَاهِبِ الْعَظِيمَةِ	⊗ يَا ذَا... الْمَوَاهِبِ الْعَظِيمَةِ؛ {٠٥٤٦}
﴿٨٦٥٧﴾ الْوَاهِبُ الْمُوَهِّبُ	⊗ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْوَاهِبِ الْمُوَهِّبِ يَا وَهَّابُ يَا اللَّهُ؛ {٠١٣٥}
﴿٨٦٥٨﴾ الْوَاهِبُ	⊗ يَا وَاهِبُ سُلَيْمَانَ مَلِكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ؛ {٠٠٠٢}
﴿٨٦٥٩﴾ الْوَاهِبُ نِعْمَتَهُ	⊗ الْبَاسِطِ رَحْمَتَهُ الْوَاهِبِ نِعْمَتَهُ؛ {٠٥٧٧}
﴿٨٦٦٠﴾ وَاهِبُ	⊗ يَا وَاهِبُ؛ {٠٠٣٩}
﴿٨٦٦١﴾ وَاهِبُ الْحَمْدِ	⊗ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَفَرَّدَ بِالْحَمْدِ وَدَعَا بِهِ فَهُوَ وَلِيُّ الْحَمْدِ وَ مُنْشِئُهُ وَخَالِقُهُ وَوَاهِبُهُ؛ {٠٩٨٠}
﴿٨٦٦٢﴾ وَاهِبُ الْخَيْرِ	⊗ هُوَ... وَاهِبُ الْخَيْرِ؛ {٠٠٢٨}
﴿٨٦٦٣﴾ وَاهِبُ الْخَيْرَاتِ	⊗ اللَّهُمَّ يَا وَاهِبَ الْخَيْرَاتِ؛ {٢١٣٩}
﴿٨٦٦٤﴾ وَاهِبُ الْعَطَايَا	⊗ يَا وَاهِبَ الْعَطَايَا؛ {٢١٤٠}
﴿٨٦٦٥﴾ وَاهِبُ الْمَمَالِكِ	⊗ يَا وَاهِبَ الْمَمَالِكِ؛ {١١١٢}
﴿٨٦٦٦﴾ وَاهِبُ الْهَدَايَا	⊗ يَا وَاهِبَ الْهَدَايَا؛ {٠٠٣٩}
﴿٨٦٦٧﴾ الْوَهَّابُ لَا يَمَلُ	⊗ أَنْتَ... الْوَهَّابُ لَا يَمَلُ؛ {٠٦٦٨}
﴿٨٦٦٨﴾ وَهَّابُ لَا يَمَلُ	⊗ يَا وَهَّابًا لَا يَمَلُ؛ {٠٠٣٩}
﴿٨٦٦٩﴾ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ	⊗ أَمَّ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ؛ {ص: ٩}
﴿٨٦٧٠﴾ الْوَهَّابُ	⊗ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ

أَنْتَ الْوَهَّابُ؛ {آل عمران: ٨}

«نام‌های مهر و رحمت»

۱۹-۷-۱۱- بخشش: (بخشنده‌ترین و گشاده‌دست‌ترین بخشنده، بسیار بخشنده)

- ﴿۸۶۴۸﴾ ای بخشنده‌ترین عطاکننده.
- ﴿۸۶۴۹﴾ بخشش تو فراخ‌ترین بخشش‌هاست.
- ﴿۸۶۵۰﴾ منزّه است یاری‌کننده‌ای که چه بسیار بخشنده است!
- ﴿۸۶۵۱﴾ منزّه است آفریننده‌ای که چه بسیار بخشنده است.
- ﴿۸۶۵۲﴾ ای بخشنده‌تر از هر بخشنده!
- ﴿۸۶۵۳﴾ خدایا، ای صاحب نعمت‌های فراوان... بخشش‌های بزرگ.
- ﴿۸۶۵۴﴾ ای صاحب... بخشش‌های عظیم.
- ﴿۸۶۵۵﴾ خدایا، ای دارای... بخشش‌های بسیار.
- ﴿۸۶۵۶﴾ ای صاحب... بخشش‌های عظیم.
- ﴿۸۶۵۷﴾ تو را به نامت که بخشنده و هدیه‌دهنده و بسیاربخشنده است می‌خوانم.
- ﴿۸۶۵۸﴾ ای بخشنده‌ی فرمانروایی به سلیمان، آنچه را که پس از او سزاوار دیگری نیست.
- ﴿۸۶۵۹﴾ گسترنده‌ی رحمت است و بخشنده‌ی نعمت.
- ﴿۸۶۶۰﴾ ای بخشنده.
- ﴿۸۶۶۱﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که به تنهایی خود را ستایش نمود و به آن فرا خواند. پس او سرپرست و پدیدآورنده و آفریننده و بخشنده‌ی ستایش است.
- ﴿۸۶۶۲﴾ بخشنده‌ی خیر است.
- ﴿۸۶۶۳﴾ خدایا! ای بخشنده‌ی خوبی‌ها!
- ﴿۸۶۶۴﴾ ای بخشنده‌ی هدایا.
- ﴿۸۶۶۵﴾ ای بخشنده‌ی ممالک!
- ﴿۸۶۶۶﴾ ای بخشنده‌ی هدایا.
- ﴿۸۶۶۷﴾ تو بخشنده‌ای هستی که خسته نمی‌شود.
- ﴿۸۶۶۸﴾ ای عطاکننده‌ای که خستگی نمی‌پذیرد.
- ﴿۸۶۶۹﴾ مگر خزاین رحمت پروردگار توانا و بخشنده‌ات نزد آن‌هاست (تا به هر کس میل دارند بدهند)؟!

﴿۸۶۷۰﴾ (راسخان در علم، می‌گویند: «پروردگارا! دل‌هایمان را، بعد از آنکه ما را هدایت کردی، (از راه حق) منحرف مگردان! و از سوی خود، رحمتی بر ما ببخش، زیرا تو بخشنده‌ای!»)

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٨٦٧١﴾ الْوَهَّابُ ❖ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ؛ {ص: ٣٥}

﴿٨٦٧٢﴾ الْوَهَّابُ الْحَمِيدُ ❖ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ الْحَمِيدُ؛ {٠٧٤٤}

﴿٨٦٧٣﴾ الْوَهَّابُ لَا تَمَلُّ ❖ أَنْتَ... الْوَهَّابُ لَا تَمَلُّ؛ {٠٠٥٦}

﴿٨٦٧٤﴾ الْوَهَّابُ لِعَظِيمِ النِّعَمِ ❖ إِنَّكَ الْوَهَّابُ لِعَظِيمِ النِّعَمِ؛ {١٤٧٧}

﴿٨٦٧٥﴾ وَهَّابٌ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ وَهَّابٍ مَا أَتُوبُهُ؛ {٠٠٤٧}

﴿٨٦٧٦﴾ وَهَّابٌ ❖ يَا وَهَّابُ؛ {٠٠٠٢}

﴿٨٦٧٧﴾ وَهَّابُ الْجَنَّةِ ❖ يَا وَهَّابَ الْجَنَّةِ؛ {٠١٣٣}

﴿٨٦٧٨﴾ وَهَّابُ الْعَطَايَا وَالْخَيْرِ ❖ يَا وَهَّابَ الْعَطَايَا وَالْخَيْرِ؛ {٠٠٣٦}

﴿٨٦٧٩﴾ وَهَّابُ الرِّغَائِبِ ❖ يَا وَهَّابَ الرِّغَائِبِ؛ {١٧٠٤}

﴿٨٦٨٠﴾ وَهَّابُ الْمَغْفِرَةِ ❖ يَا وَهَّابَ الْمَغْفِرَةِ؛ {٠١٣٣}

﴿٨٦٨١﴾ وَهَّابُ جَوَادُ ❖ إِنَّكَ وَهَّابُ جَوَادُ؛ {١٨١٦}

﴿٨٦٨٢﴾ وَهَّابُ لَا تَمَلُّ ❖ أَنْتَ... وَهَّابُ لَا تَمَلُّ؛ {٠٠٥١}

٢٠-٧-١١- إرفاد: (رافد، مُرفد)

﴿٨٦٨٣﴾ رَافِدٌ مَنْ اسْتَرْفَدَهُ ❖ يَا رَافِدَ مَنْ اسْتَرْفَدَهُ؛ {٠٠٢٩}

﴿٨٦٨٤﴾ مُرْفِدٌ ❖ يَا مُرْفِدَ؛ {٠٠٢٩}

٢١-٧-١١- إمتاع: (مُمتَّع)

﴿٨٦٨٥﴾ مُمْتَعٌ ❖ يَا مُمْتَعٌ؛ {٠٠٢٩}

٢٢-٧-١١- مِنْحَةٌ: (مانح، مُمنح، منّاح، منّح)

﴿٨٦٨٦﴾ مَانِحُ النِّعَمِ ❖ يَا مَانِحَ النِّعَمِ قَبْلَ أَنْ نَسْتَحِقَّ؛ {٠٠٦٤}

﴿٨٦٨٧﴾ مُمْنِحٌ ❖ يَا مُمْنِحَ؛ {٠٠٢٩}

﴿٨٦٨٨﴾ مَنَّاخٌ ❖ يَا مَنَّاخَ؛ {٠٠٢٩}

﴿٨٦٨٩﴾ مَنِحُ الرِّغَائِبِ ❖ اللَّهُمَّ بِيَدِكَ الْخَيْرُ وَأَنْتَ وَلِيُّهُ وَمَنِحُ الرِّغَائِبِ؛ {٠٥١٤}

٢٣-٧-١١- سَمَاحَةٌ: (أَجُودُ مَنْ سَمَحَ، أَسَمَحَ، ذُو السَّمَاحِ، ذُو السَّمَاخَةِ، سَمَحَ، سَمُوحَ، سَمِيحَ)

﴿٨٦٩٠﴾ أَجُودَ مَنْ سَمَحَ ❖ يَا أَجُودَ مَنْ سَمَحَ؛ {٠٠٨٦}

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۸۶۷۱﴾ گفت: پروردگارا! مرا ببخش و حکومتی به من عطا کن که بعد از من سزاوار هیچ کس نباشد، که تو بسیار بخشنده‌ای!
- ﴿۸۶۷۲﴾ تویی بسیاربخشنده‌ی ستایش‌شده.
- ﴿۸۶۷۳﴾ تو بخشنده‌ای هستی که خسته نمی‌شوی.
- ﴿۸۶۷۴﴾ تویی که بخشایش، بخششهای سترگ است.
- ﴿۸۶۷۵﴾ منزّه است بخشنده‌ای که چه توبه‌پذیر است.
- ﴿۸۶۷۶﴾ ای بخشنده‌ی عطاها.
- ﴿۸۶۷۷﴾ ای بخشنده‌ی بهشت.
- ﴿۸۶۷۸﴾ ای بخشنده‌ی عطایا و خیرها.
- ﴿۸۶۷۹﴾ ای بخشنده‌ی آرزوها.
- ﴿۸۶۸۰﴾ ای آمرزش‌بخش.
- ﴿۸۶۸۱﴾ همانا تو بخشنده‌ای سخاوتمندی.
- ﴿۸۶۸۲﴾ تو بخشنده‌ای هستی که خسته نمی‌شوی.
- ۲۰-۷-۱۱- عطاکننده**

- ﴿۸۶۸۳﴾ ای یاری‌کننده و عطاکننده به کسی که از او کمک بخواهد!
- ﴿۸۶۸۴﴾ ای عطاکننده!
- ۲۱-۷-۱۱- بهره‌مندکننده**
- ﴿۸۶۸۵﴾ ای بهره‌مندسازنده!

۲۲-۷-۱۱- بخشنده، بسیار بخشنده

- ﴿۸۶۸۶﴾ ای بخشنده‌ی نعمتها قبل از آنکه شایسته‌ی آن باشیم.
- ﴿۸۶۸۷﴾ ای عطاکننده!
- ﴿۸۶۸۸﴾ ای سخاوتمند و پرعطا!
- ﴿۸۶۸۹﴾ خدایا! خیر در دست توسست و تو صاحب اختیار آن و بخشنده‌ی آرزوها هستی.
- ۲۳-۷-۱۱- بخشنده‌گی: (سخاوتمندترین بخشنده، بخشنده‌ترین، صاحب بخشنده‌گی، بخشنده، بسیار بخشنده)**

- ﴿۸۶۹۰﴾ ای بخشنده‌ترین کسی که بخشید.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٨٦٩١﴾ أَسْمَحُ	☆ سُبْحَانَكَ مِنْ لَطِيفٍ مَا أَلْفَفَكَ وَ حَكِيمٍ مَا أَعْرَفَكَ وَ
	مَلِكٍ مَا أَسْمَحَكَ؛ {٠١٥٦}
﴿٨٦٩٢﴾ أَسْمَحُ الْمُعْطِينَ	☆ يَا أَسْمَحَ الْمُعْطِينَ؛ {٠٢٣٣}
﴿٨٦٩٣﴾ أَسْمَحُ الْوَاهِبِينَ	☆ يَا أَسْمَحَ الْوَاهِبِينَ؛ {٠٢٨٥}
﴿٨٦٩٤﴾ ذُو السَّمَاحِ	☆ يَا ذَا الْجُودِ وَ السَّمَاحِ؛ {٠٤١٧}
﴿٨٦٩٥﴾ ذُو السَّمَاحَةِ	☆ سُبْحَانَ ذِي الْجُودِ وَ السَّمَاحَةِ؛ {٠٣٢٦}
﴿٨٦٩٦﴾ سَمَحَ فِي تَجَاوُزِهِ	☆ يَا سَمَحاً فِي تَجَاوُزِهِ؛ {٠٨٣٦}
﴿٨٦٩٧﴾ سَمُوْحٌ	☆ يَا سَمُوْحٌ؛ {٠٠٢٩}
﴿٨٦٩٨﴾ سَمِيحٌ	☆ يَا سَمِيحٌ؛ {٠٢٨٣}

٢٤-١١-٧-١١- إنالة: (مُنِيل)

﴿٨٦٩٩﴾ مُنِيلٌ ☆ يَا مُنِيلٌ؛ {٠٠٣٩}

٢٥-١١-٧-١١- فيض: (فائض، مُفِيض)

﴿٨٧٠٠﴾ فَايُضَ الْبَرِّ	☆ يَا فَايُضَ الْبَرِّ؛ {٠٠٢٩}
﴿٨٧٠١﴾ مُفِيضٌ عَطِيَّتِهِ	☆ يَا مُفِيضَ عَطِيَّتِهِ عَلَى السَّائِلِينَ؛ {٠٠٢٩}

٢٦-١١-٧-١١- وراثه: (مُورث)

﴿٨٧٠٢﴾ مُورِثُ أَنْبِيَائِهِ الْكِتَابِ	☆ يَا... مُورِثَهُمُ الْكِتَابِ؛ {٠٠٢٩}
﴿٨٧٠٣﴾ مَنْ يُورِثُ الْجَنَّةَ مُحَمَّدًا	☆ سُبْحَانَ مَنْ يُورِثُهَا مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ عليه السلام وَ شَيَعَتَهُمْ؛
وَ آلَ مُحَمَّدٍ عليه السلام وَ شَيَعَتَهُمْ	{١٣٩٣}

٢٧-١١-٧-١١- مياداة: (ذو الايادي)

﴿٨٧٠٤﴾ مَنْ لَا تُعَدُّ أَيَّادِيهِ	☆ سُبْحَانَ مَنْ لَا تُحْصَى نِعْمُهُ وَ لَا تُعَدُّ أَيَّادِيهِ؛ {٠٠٦٤}
﴿٨٧٠٥﴾ ذُو الْأَيَّادِي	☆ هُوَ الْكَافِي الْهَادِي الْعَالَمُ الصَّادِقُ ذُو الْأَيَّادِي الْعِظَامِ؛ {٠٥٨٧}
﴿٨٧٠٦﴾ ذُو الْأَيَّادِي الْجِسَامِ	☆ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ وَ الْفَضْلِ وَ الْإِنْعَامِ وَ الْأَيَّادِي الْجِسَامِ؛ {٠٢٨١}
﴿٨٧٠٧﴾ ذُو الْأَيَّادِي الْجَمِيلَةِ	☆ اللَّهُمَّ يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْجَامِعَةِ وَ الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ وَ الْمَنِّ الْمُسْتَبَاعَةِ وَ الْأَلَاءِ الْمُتَوَالِيَةِ وَ الْأَيَّادِي الْجَمِيلَةِ؛ {١٠٤٨}
﴿٨٧٠٨﴾ ذُو الْأَيَّادِي الْعِظَامِ	☆ هُوَ الْكَافِي الْهَادِي الْعَالَمُ الصَّادِقُ ذُو الْأَيَّادِي الْعِظَامِ؛ {٠٥٨٧}

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۸۶۹۱﴾ پاکی تو ای خدا که چقدر لطیفی؛ فرزانه‌ای و چقدر دانا؛ فرمانروایی و چقدر بخشنده.

﴿۸۶۹۲﴾ ای بخشنده‌ترین عطاکننده!

﴿۸۶۹۳﴾ ای بخشنده‌ترین عطاکننده.

﴿۸۶۹۴﴾ ای صاحب عطا و بخشش.

﴿۸۶۹۵﴾ منزّه است صاحب بخشش و کرامت.

﴿۸۶۹۶﴾ ای بزرگوار و سخاوتمند در گذشت خویش!

﴿۸۶۹۷﴾ ای بخشنده!

﴿۸۶۹۸﴾ ای جوانمرد و بخشنده!

۲۴-۷-۱۱- عطا بخش

﴿۸۶۹۹﴾ ای عطا بخش.

۲۵-۷-۱۱- فروریزنده‌ی بخشش

﴿۸۷۰۰﴾ ای صاحب نیکی فراوان!

﴿۸۷۰۱﴾ ای فروریزنده‌ی عطایش بر درخواست کنندگان!

۲۶-۷-۱۱- به ارث گذارنده

﴿۸۷۰۲﴾ ای... میراث قراردهنده‌ی کتاب برای پیامبران و امامانش!

﴿۸۷۰۳﴾ منزّه است خدایی که بهشت را در اختیار محمّد و آل محمّد و شیعیان آنان می‌گذارد.

۲۷-۷-۱۱- صاحب نعمت‌ها

﴿۸۷۰۴﴾ منزّه است خدایی که نعمت‌هایش به شمار نمی‌آید.

﴿۸۷۰۵﴾ او از غیر بی‌نیازکننده‌ی هدایت‌گر، دانا، راست‌گفتار، و صاحب نعمت‌های بزرگ

است.

﴿۸۷۰۶﴾ ای دارنده‌ی شکوه و کرامت و فضل و نعمت، و عطا‌های بزرگ.

﴿۸۷۰۷﴾ خدایا! ای که صاحب توانایی فراگیر و مهر گسترده و نعمت‌های پیاپی و متوالی و

زیبا.

﴿۸۷۰۸﴾ او از غیر بی‌نیازکننده‌ی هدایت‌گر، دانا، راست‌گفتار، و صاحب نعمت‌های بزرگ است.

﴿۸۷۰۹﴾ منزّه است صاحب بخشش و برکت.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٨٧٠٩﴾ ذُو الْأَيْدِي وَالْبَرَكَهَةِ ❖ سُبْحَانَ ذِي الْأَيْدِي وَالْبَرَكَهَةِ؛ {٠٣٢٦}

٨-١١- فتح، فُتِحَ، توسعة، فرج، كشف، مُجَاوِزَةٌ، جلاء، رَدُّ الْغُصَصِ، إِجَازَةُ الْغُصَصِ، رفع، قضاء الحاجات، رَدُّ الْغَائِبِ، تنفيس، تخفيف، تسهيل

٨-١١- فتح: (فاتح، فتّاح، مُفْتَح)

﴿٨٧١٠﴾ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ❖ رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ؛ {الأعراف: ٨٩}

﴿٨٧١١﴾ فَاتِح ❖ يَا فَاتِحُ؛ {٠٠٢٩}

﴿٨٧١٢﴾ فَاتِحِ النَّجَاحِ ❖ وَيَا فَاتِحَ الصَّبَاحِ وَيَا فَاتِحَ النَّجَاحِ، وَيَا مُرْسِلَ الرِّيَّاحِ بُكُوراً مَعَ الرِّوَّاحِ؛ {٠٦٨٤}

﴿٨٧١٣﴾ فَاتِحُ لِمُحَمَّدٍ ﷺ فَتْحاً مُبِيناً ❖ يَا فَاتِحُ لِمُحَمَّدٍ ﷺ فَتْحاً مُبِيناً وَيَا نَاصِرَهُ نَصراً عَزِيزاً؛ {٠٠٢٣}

﴿٨٧١٤﴾ فَاتِحُ يَنْابِيعِ الْأَرْضِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... فَاتِحِ يَنْابِيعِ الْأَرْضِ؛ {٠٠٦٣}

﴿٨٧١٥﴾ الْفَتَّاحِ ❖ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ اسْماً مِائَةً إِلَّا وَاحِداً إِنَّهُ... الْفَتَّاحُ؛ {٠٠٠٤}

﴿٨٧١٦﴾ الْفَتَّاحُ الْعَزِيزُ ❖ يَا اللَّهُ الْفَتَّاحُ الْعَزِيزُ؛ {٠٠٥١}

﴿٨٧١٧﴾ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ❖ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ؛ {سبأ: ٢٦}

﴿٨٧١٨﴾ الْفَتَّاحُ الْفَعَّالُ ❖ هُوَ الْفَتَّاحُ الْفَعَّالُ؛ {٠٢٤٤}

﴿٨٧١٩﴾ الْفَتَّاحُ النَّفَّاحُ ❖ أَنْتَ الْفَتَّاحُ النَّفَّاحُ؛ {٠٠٥٦}

﴿٨٧٢٠﴾ الْفَتَّاحُ ذُو الْخَيْرَاتِ ❖ أَنْتَ الْفَتَّاحُ ذُو الْخَيْرَاتِ؛ {٠٠٥٥}

﴿٨٧٢١﴾ الْفَتَّاحُ لِلْخَيْرَاتِ ❖ أَنْتَ الْفَتَّاحُ لِلْخَيْرَاتِ؛ {٠٠٥٥}

﴿٨٧٢٢﴾ فَتَّاح ❖ يَا فَتَّاحُ؛ {٠٠٣٩}

﴿٨٧٢٣﴾ فَتَّاحُ الْأَغْلَاقِ ❖ يَا فَتَّاحَ الْأَغْلَاقِ؛ {٠٣٨٤}

﴿٨٧٢٤﴾ فَتَّاحُ الْجُودِ وَالْكَرَمِ ❖ يَا فَتَّاحَ الْجُودِ وَالْكَرَمِ؛ {٠٥٩٠}

﴿٨٧٢٥﴾ فَتَّاحُ بِالْخَيْرَاتِ ❖ أَنْتَ... فَتَّاحُ بِالْخَيْرَاتِ؛ {٠٨٥٨}

﴿٨٧٢٦﴾ مَنْ بِيَدِهِ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ ❖ سُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ؛ {١٢٥٩}

﴿٨٧٢٧﴾ مُفْتَحُ الْأَبْوَابِ ❖ يَا مُفْتَحَ الْأَبْوَابِ؛ {٠٠٠٢}

«نام‌های مهر و رحمت»

۸-۱۱- گشایش، گستردن، گذراندن، زدایش، برطرف کردن گرفتاری، برگرداندن غایب، راحت کردن، سبک کردن، آسان کردن

۱-۸-۱۱- گشایش (گشاینده، بسیار گشاینده)

﴿۸۷۱۰﴾ پروردگارا! میان ما و قوم ما به حق داوری کن، که تو بهترین داورانی!

﴿۸۷۱۱﴾ ای گشایشگر.

﴿۸۷۱۲﴾ ای شکافنده صبح! ای گشاینده پیروزی! ای فرستنده بادهای ابرآفرین در

صبح و شب.

﴿۸۷۱۳﴾ ای آن که برای محمد، گشایش آشکاری گشود و او را به گونه‌ای شکست‌ناپذیر یاری

کرد.

﴿۸۷۱۴﴾ ستایش خدای راست که... جوشاننده چشمه‌های زمین است.

﴿۸۷۱۵﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از

آن نام‌ها گشاینده است.

﴿۸۷۱۶﴾ ای خدای گشاینده و شکست‌ناپذیر.

﴿۸۷۱۷﴾ بگو: «پروردگار ما همه ما را جمع می‌کند، سپس در میان ما به حق داوری می‌نماید

(و صفوف مجرمان را از نیکوکاران جدا می‌سازد)، و اوست داور (و جدا کننده) آگاه!»

﴿۸۷۱۸﴾ اوست گشاینده و انجام‌دهنده.

﴿۸۷۱۹﴾ تو گشایشگر و نعمت‌دهنده‌ای.

﴿۸۷۲۰﴾ تو گشاینده و صاحب خیرات هستی.

﴿۸۷۲۱﴾ تو گشاینده خیرات هستی.

﴿۸۷۲۲﴾ ای گشاینده.

﴿۸۷۲۳﴾ ای گشاینده درهای بسته.

﴿۸۷۲۴﴾ ای آن که بخشش و بزرگواری را گشوده‌ای.

﴿۸۷۲۵﴾ تویی گشاینده کارها به نیکویی.

﴿۸۷۲۶﴾ منزّه است خدایی که کلیدهای غیب نزد اوست و آن را جز او نمی‌داند.

﴿۸۷۲۷﴾ ای گشاینده درها.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

٢-١١- فتق: (فاتق)

- ﴿٨٧٢٨﴾ فَاتِقُ ❖ يَا فَاتِقُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٨٧٢٩﴾ فَاتِقُ لِلرُّتُوقِ ❖ إِنَّ اسْمَ اللَّهِ فَاتِقُ لِلرُّتُوقِ؛ {٠٥٢٦}
- ٣-١١- توسعة: (مُوسِعُ الضِّيقِ)

- ﴿٨٧٣٠﴾ مُوسِعُ الضِّيقِ ❖ يَا مُوسِعُ الضِّيقِ؛ {٠٠٥٩}
- ٤-١١- فرج: (فارج، فرَج، مُفَرِّج)

- ﴿٨٧٣١﴾ فَارِج ❖ يَا فَارِجَ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٨٧٣٢﴾ فَارِجُ الْغَمِّ ❖ اللَّهُمَّ فَارِجَ الْغَمِّ؛ {١٦٨٠}
- ﴿٨٧٣٣﴾ فَارِجُ الْغُمُومِ ❖ يَا فَارِجَ الْغُمُومِ؛ {٠٦٨٤}
- ﴿٨٧٣٤﴾ فَارِجُ الْمَضِيقِ ❖ يَا فَارِجَ الْمَضِيقِ؛ {٠٠٥٧}
- ﴿٨٧٣٥﴾ فَارِجُ الْهَمِّ ❖ يَا فَارِجَ الْهَمِّ؛ {٠٠٥٧}
- ﴿٨٧٣٦﴾ فَارِجُ غَمِّ يَعْقُوبَ ❖ يَا فَارِجَ غَمِّ يَعْقُوبَ؛ {١٥٧٩}
- ﴿٨٧٣٧﴾ فَارِجُ كُلِّ كَرْبَةٍ ❖ يَا فَارِجَ كُلِّ كَرْبَةٍ؛ {١٦٨١}
- ﴿٨٧٣٨﴾ فَارِجُ كُلِّ مَهْمُومٍ ❖ يَا فَارِجَ كُلِّ مَهْمُومٍ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٨٧٣٩﴾ فَارِجُ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ ❖ يَا فَارِجَ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ؛ {٠٢٠٦}
- ﴿٨٧٤٠﴾ فَارِجُ هَمِّ يَعْقُوبَ ❖ يَا فَارِجَ هَمِّ يَعْقُوبَ؛ {١٦٨٢}
- ﴿٨٧٤١﴾ فَارِجُ كُلِّ حَزِينٍ ❖ يَا فَارِجَ كُلِّ حَزِينٍ؛ {٠٠٤٥}
- ﴿٨٧٤٢﴾ فَارِجُ كُلِّ مَحْزُونٍ ❖ يَا فَارِجَ كُلِّ مَحْزُونٍ كَتِيبَ؛ {٠٥٣٢}
- ﴿٨٧٤٣﴾ فَارِجُ كُلِّ مَكْرُوبٍ ❖ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ فَارِجُ كُلِّ مَكْرُوبٍ؛ {٠٠٦٤}
- ﴿٨٧٤٤﴾ يَا فَارِجَ كُلِّ مَكْرُوبٍ ❖ يَا فَارِجَ كُلِّ مَكْرُوبٍ حَرِيبَ؛ {١٥٨٠}
- ﴿٨٧٤٥﴾ فَارِجُ كُلِّ مَكْرُوبٍ ❖ يَا فَارِجَ كُلِّ مَكْرُوبٍ كَتِيبَ؛ {١٦٤٠}
- ﴿٨٧٤٦﴾ مُفَرِّجُ الْمَعْمُومِينَ ❖ يَا غَوْثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَيَا مُنْتَهَى رَغْبَةِ الْعَابِدِينَ وَمُنْفَسَ الْمَكْرُوبِينَ وَمُفَرِّجَ الْمَعْمُومِينَ؛ {١٩٨٨}
- ﴿٨٧٤٧﴾ مُفَرِّجُ الْهَمِّ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَابِغِ النِّعَمِ وَمُفَرِّجِ الْهَمِّ؛ {١٠٨٤}
- ﴿٨٧٤٨﴾ مُفَرِّجُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ ❖ يَا مُفَرِّجُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ بَصْرَهُ؛ {٠٠٢٩}

«نام‌های مهر و رحمت»

۱۱-۸-۲- گشایش‌گر

﴿۸۷۲۸﴾ ای گشایش‌گر.

﴿۸۷۲۹﴾ همانا نام خداوند گشاینده‌ی بسته‌هاست.

۱۱-۸-۳- گشاینده‌ی تنگی‌ها

﴿۸۷۳۰﴾ ای گشاینده‌ی تنگی.

۱۱-۸-۴- گشایش‌گر، گشایش

﴿۸۷۳۱﴾ ای گشایش‌گر.

﴿۸۷۳۲﴾ خدایا، ای گشاینده‌ی غم.

﴿۸۷۳۳﴾ ای برطرف‌کننده‌ی غم‌ها!

﴿۸۷۳۴﴾ ای رهاکننده از تنگی.

﴿۸۷۳۵﴾ ای رفع‌کننده‌ی ناراحتی‌ها.

﴿۸۷۳۶﴾ ای برطرف‌کننده‌ی غم یعقوب عليه السلام!

﴿۸۷۳۷﴾ ای رهاکننده از هر اندوه!

﴿۸۷۳۸﴾ ای فرج‌بخش هر اندوه‌گین.

﴿۸۷۳۹﴾ ای برطرف‌کننده‌ی غم از دل غم‌دیدگان.

﴿۸۷۴۰﴾ برطرف‌کننده‌ی اندوه یعقوب.

﴿۸۷۴۱﴾ ای زداینده‌ی اندوه هر اندوه‌گین!

﴿۸۷۴۲﴾ ای غم‌گسار غم‌دیدگان دل‌شکسته.

﴿۸۷۴۳﴾ هیچ چاره‌جویی و نیرویی کارساز نیست جز با تکیه بر خداوند بلندپایه و بزرگ؛ که گشاینده‌ی هر گرفتاری است.

﴿۸۷۴۴﴾ ای زداینده‌ی اندوه هر غم‌دیده‌ی غارت‌شده!

﴿۸۷۴۵﴾ ای مایه‌ی گشایش هر اندوه‌ناک غم‌گین.

﴿۸۷۴۶﴾ ای یاری‌کننده‌ی یاری‌خواهان و ای نهایت‌اشتیاق عبادت‌کنندگان و ای

بیرون‌آورنده‌ی صاحبان اندوه از نارحتی و ای گشایش‌بخش غم‌دیدگان!

﴿۸۷۴۷﴾ ستایش مخصوص خدایی است که پی‌درپی نعمت‌دهنده و برطرف‌کننده‌ی

اندوه‌هاست.

﴿۸۷۴۸﴾ ای دورکننده‌ی غم و اندوه از مؤمنان با یاری‌اش!

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٨٧٤٩﴾ الْمُفْرِجُ الْكَرْبَ الْعَظِيمَ	﴿٠٠٦١﴾ يَا اللَّهُ الْمُفْرِجَ الْكَرْبَ الْعَظِيمَ
﴿٨٧٥٠﴾ الْمُفْرِجُ عَنِ الْمَغْمُومِينَ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا... الْمُفْرِجُ عَنِ الْمَغْمُومِينَ
﴿٨٧٥١﴾ الْمُفْرِجُ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ	﴿٠٠٦١﴾ يَا اللَّهُ الْمُفْرِجَ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ
﴿٨٧٥٢﴾ الْمُفْرِجُ عَنِ الْمَهْمُومِينَ	﴿١٣١٥﴾ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَالْمُفْرِجَ عَنِ الْمَهْمُومِينَ
﴿٨٧٥٣﴾ الْمُفْرِجُ عَنْ كُلِّ مَكْرُوبٍ	﴿٠٠٦٥﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُفْرِجُ عَنْ كُلِّ مَكْرُوبٍ
﴿٨٧٥٤﴾ الْمُفْرِجُ كُلَّ مَكْرُوبٍ	﴿٠٠٢٧﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُفْرِجُ كُلَّ مَكْرُوبٍ
﴿٨٧٥٥﴾ الْمُفْرِجُ لِلْكَرْبَاتِ	﴿٠٨٠١﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... الْمُفْرِجُ لِلْكَرْبَاتِ
﴿٨٧٥٦﴾ مُفْرِجٌ	﴿١٩٩٤﴾ يَا مُفْرِجُ عَنْ أَهْلِ الْبَلَاءِ بَلَايَاهُمْ بِجَلِيلِ رَحْمَتِهِ
﴿٨٧٥٧﴾ مُفْرِجٌ	﴿٠٠٠٢﴾ يَا مُفْرِجُ
﴿٨٧٥٨﴾ مُفْرِجُ الْأَهَاوِيلِ	﴿٠٧٦٢﴾ يَا مُفْرِجُ الْأَهَاوِيلِ
﴿٨٧٥٩﴾ مُفْرِجُ الْغَمَاءِ	﴿٠٠٤٥﴾ مُفْرِجُ الْغَمَاءِ
﴿٨٧٦٠﴾ مُفْرِجُ الْكَرْبَاتِ	﴿٠٣٠٦﴾ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ الْعَظِيمُ وَمُجِيبُ الدَّعَوَاتِ قَاضِي الْحَاجَاتِ مُفْرِجُ الْكَرْبَاتِ
﴿٨٧٦١﴾ مُفْرِجُ الْهَمِّ	﴿١٩٢٠﴾ يَا كَاشِفَ الْكَرْبِ وَمُفْرِجَ الْهَمِّ
﴿٨٧٦٢﴾ مُفْرِجُ الْهُمُومِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا مُفْرِجَ الْهُمُومِ
﴿٨٧٦٣﴾ مُفْرِجُ حُزْنٍ كُلِّ مَحْزُونٍ	﴿٠٧٧٨﴾ يَا مُفْرِجَ حُزْنٍ كُلِّ مَحْزُونٍ
﴿٨٧٦٤﴾ مُفْرِجُ عَنِ الْمَغْمُومِينَ	﴿١٩٨٩﴾ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَمُفْرِجَ عَنِ الْمَغْمُومِينَ
﴿٨٧٦٥﴾ مُفْرِجُ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ	﴿٠٠٣٦﴾ يَا مُفْرِجَ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ
﴿٨٧٦٦﴾ مُفْرِجُ عَنِ الْمَلْهُوفِ	﴿١٦٧٧﴾ يَا مُفْرِجَ عَنِ الْمَلْهُوفِ الْحَيَّرَانِ الْغَرِيبِ الْغَرِيقِ الْمُشْرِفِ عَلَى الْهَلَكَةِ
﴿٨٧٦٧﴾ مُفْرِجُ عَنْهُمْ بَعْدَ أَرْبَعِينَ سَنَةً	﴿١٩٨٧﴾ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَوْحَى إِلَيْهِ أَنَّهُ مُفْرِجُ عَنْهُمْ بَعْدَ أَرْبَعِينَ سَنَةً
﴿٨٧٦٨﴾ مُفْرِجُ غَمِّ الْمَغْمُومِينَ	﴿٠٧٨٠﴾ يَا مُفْرِجَ غَمِّ الْمَغْمُومِينَ
﴿٨٧٦٩﴾ مُفْرِجُ غَمِّ يَعْقُوبَ	﴿٠٧٧٨﴾ اللَّهُمَّ... مُفْرِجَ غَمِّ يَعْقُوبَ
﴿٨٧٧٠﴾ مُفْرِجُ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ	﴿٠٠٥٤﴾ يَا مُفْرِجَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ
﴿٨٧٧١﴾ مُفْرِجُ كَرْبَاتِ الْمَكْرُوبِينَ	﴿٠١٠٤﴾ يَا صَرِيحَ الْمُسْتَضْرَحِينَ وَمُفْرِجَ كَرْبَاتِ الْمَكْرُوبِينَ

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۸۷۴۹﴾ ای خدا ای زداینده‌ی اندوه بزرگ.
- ﴿۸۷۵۰﴾ ای برطرف‌کننده‌ی ناراحتی غمگینان.
- ﴿۸۷۵۱﴾ ای خدا ای گشاینده‌ی گرفتاری گرفتاران.
- ﴿۸۷۵۲﴾ ای پاسخگوی دعای درماندگان و گشاینده‌ی اندوه اندوهناکان.
- ﴿۸۷۵۳﴾ معبودی جز تو نیست که برطرف‌کننده‌ی هر گرفتاری هستی.
- ﴿۸۷۵۴﴾ معبودی جز تو نیست که برطرف‌کننده‌ی هر گرفتاری هستی.
- ﴿۸۷۵۵﴾ خدایا! تو... برطرف‌کننده‌ی سختی‌هایی.
- ﴿۸۷۵۶﴾ ای گشایشگر بر گرفتاران با رحمت شکوهمند خویش!
- ﴿۸۷۵۷﴾ ای نجات‌دهنده.
- ﴿۸۷۵۸﴾ ای زداینده‌ی ترس‌ها.
- ﴿۸۷۵۹﴾ غم‌گشای غم‌زدگان.
- ﴿۸۷۶۰﴾ تو بلندمرتبه، بزرگ و با عظمتی و اجابت‌کننده‌ی دعاها و برآورنده‌ی نیازها و گشاینده‌ی سختی‌هایی.
- ﴿۸۷۶۱﴾ ای برطرف‌کننده رنج و سختی، ای رهایی‌بخش از اندوه.
- ﴿۸۷۶۲﴾ ای گره‌گشای اندوه‌ها.
- ﴿۸۷۶۳﴾ ای گشاینده‌ی اندوه اندوهناکان.
- ﴿۸۷۶۴﴾ ای اجابت‌کننده‌ی دعای درماندگان و بیچارگان و برطرف‌کننده‌ی غم‌های غمدیدگان!
- ﴿۸۷۶۵﴾ ای گشایش‌دهنده‌ی حال دردمندان.
- ﴿۸۷۶۶﴾ ای گشایشگر هر مضطرب سردرگم غریب مشرف بر هلاکت.
- ﴿۸۷۶۷﴾ خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند به او الهام کرد که بعد از چهل سال عذاب را از آن‌ها برطرف خواهد نمود.
- ﴿۸۷۶۸﴾ ای زداینده‌ی غم اندوهناکان.
- ﴿۸۷۶۹﴾ خدایا... ای گشاینده‌ی اندوه یعقوب.
- ﴿۸۷۷۰﴾ ای گشاینده‌ی گره از گرفتاران.
- ﴿۸۷۷۱﴾ ای فریادرس فریادخواهان، ای گشایش‌دهنده گرفتاری دردمندان.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٨٧٧٢﴾ مُفَرِّجُ كُرْبَتِي	✽ يَا مُفَرِّجَ كُرْبَتِي؛ {١٠٦٩}
﴿٨٧٧٣﴾ مُفَرِّجُ كُلِّ بَلَوَى	✽ أَنْتَ... مُفَرِّجُ كُلِّ بَلَوَى؛ {٠٥٣٤}
﴿٨٧٧٤﴾ مُفَرِّجُ كُلِّ كَرْبَةٍ	✽ يَا مُفَرِّجَ كُلِّ كَرْبَةٍ؛ {١٦٨١}
﴿٨٧٧٥﴾ مُفَرِّجُ كُلِّ مَغْمُومٍ	✽ يَا مُفَرِّجَ كُلِّ مَغْمُومٍ؛ {١٩٩٠}
﴿٨٧٧٦﴾ مُفَرِّجُ كُلِّ هَمٍّ	✽ يَا مُفَرِّجَ كُلِّ هَمٍّ؛ {١١٢٠}
﴿٨٧٧٧﴾ مُفَرِّجُ	✽ يَا مُفَرِّجَ مَا بِي مِنَ الضِّيقِ وَالْحُزَنِ؛ {٠٧٨١}
﴿٨٧٧٨﴾ مُفَرِّجُ مَنْ لَا مُفَرِّجَ لَهُ	✽ يَا مُفَرِّجَ مَنْ لَا مُفَرِّجَ لَهُ سِوَاكَ؛ {٠٧٦٠}
﴿٨٧٧٩﴾ مُفَرِّجُ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ	✽ يَا مُفَرِّجَ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ؛ {١٠١٣}
﴿٨٧٨٠﴾ مُفَرِّجُ هَمِّ يَعْقُوبَ	✽ يَا مُفَرِّجَ هَمِّ يَعْقُوبَ؛ {٠٠٢٣}
﴿٨٧٨١﴾ مُفَرِّجُ عَنِ الْمَغْمُومِينَ	✽ يَا مُفَرِّجًا عَنِ الْمَغْمُومِينَ؛ {٠٠٥٢}
﴿٨٧٨٢﴾ مُفَرِّجُ عَنِ الْمَلْهُوفِ	✽ يَا مُفَرِّجًا عَنِ الْمَلْهُوفِ الْحَيْرَانَ الْغَرِيقَ الْمَشْرِفَ عَلَى
الْهَلَكَةِ؛ {١٩٩٣}	
﴿٨٧٨٣﴾ مُفَرِّجُ عَنِ أَهْلِ الْبَلَاءِ	✽ يَا مُفَرِّجًا عَنِ أَهْلِ الْبَلَاءِ بَلَايَاهُمْ بِجَلِيلِ رَحْمَتِهِ؛ {٠٠٥٩}
﴿٨٧٨٤﴾ مُفَرِّجُ عَنِ كُلِّ مَحْزُونٍ	✽ يَا مُفَرِّجًا عَنِ كُلِّ مَحْزُونٍ؛ {٠٧٨١}
﴿٨٧٨٥﴾ مُفَرِّجُ عَنِ كُلِّ مَلْهُوفٍ	✽ يَا مُفَرِّجًا عَنِ كُلِّ مَلْهُوفٍ؛ {٠٠٥٤}
٨-١١- كشف: (كاشف، كشاف، مَنْ يَكْشِفُ الضَّرَّ)	
﴿٨٧٨٦﴾ الْكَاشِفُ لِلضَّرِّ	✽ أَنْتَ الْكَاشِفُ لِلضَّرِّ بِيَدِكَ؛ {١٧٦٩}
﴿٨٧٨٧﴾ الْكَاشِفُ لِلْمَلِمَاتِ	✽ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْكَاشِفُ لِلْمَلِمَاتِ؛ {٠٨٠١}
﴿٨٧٨٨﴾ كَاشِفٌ	✽ وَإِنْ يَمْسَسَكَ اللَّهُ بَصْرٌ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ؛ {يونس: ١٠٧}
﴿٨٧٨٩﴾ كَاشِفٌ	✽ يَا كَاشِفَ؛ {٠٠٣٩}
﴿٨٧٩٠﴾ كَاشِفَ الْآلَمِ	✽ يَا كَاشِفَ الْآلَمِ؛ {٠٧٨٠}
﴿٨٧٩١﴾ كَاشِفُ الْأُمُورِ	✽ يَا كَاشِفَ الْأُمُورِ الْعِظَامِ؛ {٠٨١٠}
﴿٨٧٩٢﴾ كَاشِفُ الْبَلَاءِ	✽ يَا كَاشِفَ الْبَلَاءِ؛ {١٠٥٩}
﴿٨٧٩٣﴾ كَاشِفُ الْبَلَاءِ	✽ يَا كَاشِفَ الضَّرِّ وَالْبَلَاءِ عَنِ أَيُّوبَ؛ {٠٢٨١}
﴿٨٧٩٤﴾ كَاشِفُ الْبَلَايَا	✽ يَا كَاشِفَ الْبَلَايَا؛ {٠٠٣٩}

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۸۷۷۲﴾ ای آن که دشواری‌ام را برطرف می‌کنی.
- ﴿۸۷۷۳﴾ تو گشاینده‌ی همه بلاهایی.
- ﴿۸۷۷۴﴾ ای رهاننده از هر اندوه!
- ﴿۸۷۷۵﴾ ای برطرف‌کننده‌ی اندوه هر دردمند محزون.
- ﴿۸۷۷۶﴾ ای گشاینده‌ی همه‌ی اندوه‌ها.
- ﴿۸۷۷۷﴾ ای زداینده‌ی احساس تنگی و اندوه از من.
- ﴿۸۷۷۸﴾ ای گشایشگر کسی که برایش گشاینده‌ای جز تو نیست.
- ﴿۸۷۷۹﴾ ای از میان‌برنده‌ی اندوه اندوهگینان.
- ﴿۸۷۸۰﴾ ای زداینده‌ی اندوه یعقوب.
- ﴿۸۷۸۱﴾ ای زداینده‌ی اندوه غمناکان.
- ﴿۸۷۸۲﴾ ای گشایشگر هر مضطرب سردرگم غریق مشرف بر هلاکت.
- ﴿۸۷۸۳﴾ ای آن که با رحمت شکوهمند خود بلاها را از مصیبت‌زدگان دور می‌کنی.
- ﴿۸۷۸۴﴾ ای گشاینده بر هر اندوهناک.
- ﴿۸۷۸۵﴾ ای گشاینده بر هر ماتم‌زده.
- ۵-۱۱- برطرف‌کننده، بسیار برطرف‌کننده، آن که گرفتاری را برطرف می‌کند**

- ﴿۸۷۸۶﴾ تو سختی‌ها را به دست قدرتت برطرف می‌کنی.
- ﴿۸۷۸۷﴾ خدایا، تو زداینده‌ی پیشامدهای غمباری.
- ﴿۸۷۸۸﴾ و اگر خداوند، (برای امتحان یا کیفر گناه) زبانی به تو رساند، هیچ کس جز او آن را برطرف نمی‌سازد و اگر اراده خیری برای تو کند، هیچ کس مانع فضل او نخواهد شد! آن را به هر کس از بندگانش بخواهد می‌رساند و او غفور و رحیم است!
- ﴿۸۷۸۹﴾ ای زداینده.
- ﴿۸۷۹۰﴾ ای زداینده‌ی درد.
- ﴿۸۷۹۱﴾ ای گشاینده‌ی کارهای سخت و دشوار.
- ﴿۸۷۹۲﴾ ای برطرف‌کننده‌ی بلا.
- ﴿۸۷۹۳﴾ ای برطرف‌کننده‌ی بدحالی و گرفتاری از ایوب.
- ﴿۸۷۹۴﴾ ای برطرف‌کننده‌ی بلاها.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٨٧٩٥﴾ كَاشِفُ الْبُلْوَى	﴿١٦٣١﴾ يَا كَاشِفَ الْبُلْوَى
﴿٨٧٩٦﴾ كَاشِفُ الْبُلْوَى	﴿١٧٥٩﴾ يَا كَاشِفَ الضَّرِّ وَالْبُلْوَى مَعَ السَّقَمِ
﴿٨٧٩٧﴾ كَاشِفُ الْبَلِيَّاتِ	﴿١٣٧٨﴾ يَا كَاشِفَ الْبَلِيَّاتِ
﴿٨٧٩٨﴾ كَاشِفُ الْبُؤْسَى	﴿٠٠٧٥﴾ يَا كَاشِفَ الْعُسْرِ وَالْبُؤْسَى
﴿٨٧٩٩﴾ كَاشِفُ الْحَوَاتِ	﴿٠٠٢٨﴾ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ مُنْزِلَ الْآيَاتِ مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ كَاشِفَ الْحَوَاتِ
﴿٨٨٠٠﴾ كَاشِفُ الزَّفَرَاتِ	﴿١٧٦٠﴾ يَا كَاشِفَ الزَّفَرَاتِ
﴿٨٨٠١﴾ كَاشِفُ السُّوءِ	﴿٠٣٨٤﴾ يَا كَاشِفَ السُّوءِ
﴿٨٨٠٢﴾ كَاشِفُ السُّوءِ	﴿١٧٦١﴾ يَا كَاشِفَ السُّوءِ عَنِ الْمَكْرُوبِ
﴿٨٨٠٣﴾ كَاشِفُ السُّوءِ	﴿١٧٦٢﴾ يَا كَاشِفَ السُّوءِ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ
﴿٨٨٠٤﴾ كَاشِفُ السُّوءِ	﴿٠٥١٩﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي... يَكْشِفُ السُّوءَ وَالضَّرَّ
﴿٨٨٠٥﴾ كَاشِفُ الضَّرِّ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا كَاشِفَ الضَّرِّ
﴿٨٨٠٦﴾ كَاشِفُ الضَّرِّ	﴿٠٠٣٠﴾ فَيَا كَاشِفَ الضَّرِّ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ
﴿٨٨٠٧﴾ كَاشِفُ الضَّرِّ	﴿٠٠٢٣﴾ يَا كَاشِفَ الضَّرِّ عَنْ أَيُّوبَ
﴿٨٨٠٨﴾ كَاشِفُ الضَّرِّ وَالْأَلَمِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا كَاشِفَ الضَّرِّ وَالْأَلَمِ
﴿٨٨٠٩﴾ كَاشِفُ الضَّرِّ وَالْبَلَاءِ	﴿٠٢٨١﴾ يَا كَاشِفَ الضَّرِّ وَالْبَلَاءِ عَنْ أَيُّوبَ
﴿٨٨١٠﴾ كَاشِفُ الضَّرِّ وَالْبُلْوَى	﴿١٧٥٩﴾ يَا كَاشِفَ الضَّرِّ وَالْبُلْوَى مَعَ السَّقَمِ
﴿٨٨١١﴾ كَاشِفُ الضَّرِّ	﴿٠٣٤٩﴾ يَا كَاشِفَ الضَّرِّ وَالْكَرْبَ الْعِظَامَ عَنْ أَيُّوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
﴿٨٨١٢﴾ كَاشِفُ الْعَذَابِ	﴿١٥٥٢﴾ يَا كَاشِفَ الْعَذَابِ
﴿٨٨١٣﴾ كَاشِفُ الْعُسْرِ	﴿٠٠٧٥﴾ يَا كَاشِفَ الْعُسْرِ وَالْبُؤْسَى
﴿٨٨١٤﴾ كَاشِفُ النِّعَمِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا كَاشِفَ النِّعَمِ
﴿٨٨١٥﴾ كَاشِفُ الْغَمِّ	﴿٠٠٥٧﴾ يَا شَاهِدَ النَّجْوَى وَكَاشِفَ الْغَمِّ
﴿٨٨١٦﴾ كَاشِفُ الْكَرْبِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا كَاشِفَ الْكَرْبِ
﴿٨٨١٧﴾ كَاشِفُ الْكَرْبِ الْعِظَامِ	﴿٠٥٥٩﴾ يَا كَاشِفَ الْكَرْبِ الْعِظَامِ
﴿٨٨١٨﴾ كَاشِفُ الْكَرْبِ الْعِظَامِ	﴿٠٣٤٩﴾ يَا كَاشِفَ الضَّرِّ وَالْكَرْبَ الْعِظَامَ عَنْ أَيُّوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۸۷۹۵﴾ ای برطرف‌کننده‌ی بلاها.
- ﴿۸۷۹۶﴾ ای برطرف‌کننده‌ی آزار و بلاها و بیماری‌ها.
- ﴿۸۷۹۷﴾ ای برطرف‌کننده بلاها.
- ﴿۸۷۹۸﴾ ای برطرف‌کننده‌ی سختی و اندوه.
- ﴿۸۷۹۹﴾ خدایا! ستایش تو راست ای فرودآورنده‌ی نشانه‌ها، ای اجابت‌کننده‌ی دعاها، ای برطرف‌کننده‌ی اندوه‌ها.
- ﴿۸۸۰۰﴾ ای زداینده‌ی اندوه‌ها.
- ﴿۸۸۰۱﴾ ای برطرف‌کننده‌ی بدی و آسیب.
- ﴿۸۸۰۲﴾ ای برطرف‌کننده‌ی رنجوری از اندوهگین.
- ﴿۸۸۰۳﴾ ای برطرف‌کننده گرفتاری از صاحبان اندوه!
- ﴿۸۸۰۴﴾ منزّه است خدایی که... بدی و بیچارگی را از بین می‌برد.
- ﴿۸۸۰۵﴾ ای زداینده‌ی زیان.
- ﴿۸۸۰۶﴾ ای... برطرف‌کننده‌ی بالای مصیبت‌دیدگان.
- ﴿۸۸۰۷﴾ ای زداینده‌ی اندوه یعقوب.
- ﴿۸۸۰۸﴾ ای زداینده‌ی زیان و درد.
- ﴿۸۸۰۹﴾ ای برطرف‌کننده‌ی بدحالی و گرفتاری از ایوب.
- ﴿۸۸۱۰﴾ ای برطرف‌کننده‌ی آزار و بلاها و بیماری‌ها.
- ﴿۸۸۱۱﴾ ای زداینده‌ی رنج و ناراحتی بزرگ از ایوب.
- ﴿۸۸۱۲﴾ ای برطرف‌کننده‌ی عذاب.
- ﴿۸۸۱۳﴾ ای برطرف‌کننده‌ی سختی و اندوه.
- ﴿۸۸۱۴﴾ ای زداینده‌ی غم.
- ﴿۸۸۱۵﴾ ای گواه هر نجوا، ای برطرف‌کننده‌ی اندوه‌ها.
- ﴿۸۸۱۶﴾ ای برطرف‌کننده‌ی گرفتاری.
- ﴿۸۸۱۷﴾ ای برطرف‌کننده‌ی گرفتاری بزرگ.
- ﴿۸۸۱۸﴾ ای زداینده‌ی رنج و ناراحتی بزرگ از ایوب.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٠٢٠٦﴾ يَا كَاشِفَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ؛	﴿٨٨١٩﴾ كَاشِفُ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ
﴿١٧٦٣﴾ اللَّهُمَّ... كَاشِفَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ عَنْ أَيُّوبَ؛	﴿٨٨٢٠﴾ كَاشِفُ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ
﴿١١٠٩﴾ الْكَرْبِ عَنْ مُحَمَّدٍ ﷺ؛	﴿٨٨٢١﴾ كَاشِفُ الْكَرْبِ
﴿١٧٦٤﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ كَاشِفُ الْكَرْبِ وَ الْبَلْوَى؛	﴿٨٨٢٢﴾ كَاشِفُ الْكَرْبِ
﴿٠٠٢٢﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... كَاشِفُ الْكُرْبَاتِ؛	﴿٨٨٢٣﴾ كَاشِفُ الْكُرْبَاتِ
﴿٠٩٣٩﴾ يَا كَاشِفَ الْكُرْبَةِ؛	﴿٨٨٢٤﴾ كَاشِفُ الْكُرْبَةِ
﴿٠٠٣٩﴾ يَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ؛	﴿٨٨٢٥﴾ كَاشِفُ الْكُرُوبِ
﴿٠٦٨٤﴾ يَا سَاتِرَ الْعُيُوبِ وَ يَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ، عَنِ الْمُرْهَقِ الْكَظِيمِ؛	﴿٨٨٢٦﴾ كَاشِفُ الْكُرُوبِ، عَنِ الْمُرْهَقِ الْكَظِيمِ
﴿١٧٦٥﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ كَاشِفُ الْهَمِّ؛	﴿٨٨٢٧﴾ كَاشِفُ الْهَمِّ
﴿١٧٦٥﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ كَاشِفُ الْهَمِّ مُجِيبُ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ؛	﴿٨٨٢٨﴾ كَاشِفُ الْهَمِّ
﴿٠٥٣٩﴾ يَا... كَاشِفَ ضُرِّ الْمَكْرُوبِينَ؛	﴿٨٨٢٩﴾ كَاشِفُ ضُرِّ الْمَكْرُوبِينَ
﴿٠٠٠٢﴾ يَا كَاشِفَ ضُرِّ أَيُّوبَ؛	﴿٨٨٣٠﴾ كَاشِفُ ضُرِّ أَيُّوبَ
﴿١٠٠١﴾ يَا كَاشِفَ ضُرِّ أَيُّوبَ وَ هَمِّ يَعْقُوبَ؛	﴿٨٨٣١﴾ كَاشِفُ ضُرِّ أَيُّوبَ
﴿١٧٦٧﴾ يَا كَاشِفَ غَمِّي؛	﴿٨٨٣٢﴾ كَاشِفُ غَمِّي
﴿٠٣٨٤﴾ يَا كَاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ؛	﴿٨٨٣٣﴾ كَاشِفُ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ
﴿٠٥٣٤﴾ يَا كَاشِفَ كَرْبِ أَيُّوبَ؛	﴿٨٨٣٤﴾ كَاشِفُ كَرْبِ أَيُّوبَ
﴿١٧٦٨﴾ أَفْضُ حَاجَتِي؛	﴿٨٨٣٥﴾ كَاشِفُ كُرْبَتِي
﴿٠٠٢٧﴾ يَا كَاشِفَ كَرْبِي وَ غَمِّي؛	﴿٨٨٣٦﴾ كَاشِفُ كَرْبِي
﴿٠٥٤٠﴾ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ... كَاشِفُ كُلِّ بَلْوَى؛	﴿٨٨٣٧﴾ كَاشِفُ كُلِّ بَلْوَى
﴿٠٣٨٤﴾ يَا كَاشِفَ كُلِّ بَلِيَّةٍ؛	﴿٨٨٣٨﴾ كَاشِفُ كُلِّ بَلِيَّةٍ
﴿٠٨٠٧﴾ يَا... كَاشِفَ كُلِّ سُوءٍ؛	﴿٨٨٣٩﴾ كَاشِفُ كُلِّ سُوءٍ
﴿٠٠٦٤﴾ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ كَاشِفِ كُلِّ كُرْبَةٍ؛	﴿٨٨٤٠﴾ كَاشِفُ كُلِّ كُرْبَةٍ

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۸۸۱۹﴾ ای برطرف‌کننده‌ی گرفتاری بزرگ.
- ﴿۸۸۲۰﴾ خدایا! ای برطرف‌کننده‌ی اندوه بزرگ از ایوب!
- ﴿۸۸۲۱﴾ ای مهربان‌ترین مهربانان! ای نرم‌کننده‌ی آهن برای داود عليه السلام! ای برطرف‌کننده‌ی اندوه از محمد ص!
- ﴿۸۸۲۲﴾ خدایا، تو برطرف‌کننده‌ی اندوه و گرفتاری هستی.
- ﴿۸۸۲۳﴾ خدایا! تو... گشاینده‌ی اندوه‌هایی.
- ﴿۸۸۲۴﴾ ای برطرف‌کننده‌ی اندوه.
- ﴿۸۸۲۵﴾ ای زداینده‌ی غم‌ها.
- ﴿۸۸۲۶﴾ ای پوشاننده‌ی عیب‌ها و ای کسی که سختی‌های کسی را که با ناراحتی‌ها می‌سازد و لب به سخن نمی‌گشاید برطرف می‌گردانی.
- ﴿۸۸۲۷﴾ خدایی جز تو نیست، ای زداینده‌ی غم‌ها.
- ﴿۸۸۲۸﴾ خدایی جز تو نیست، ای زداینده‌ی غم‌ها و اجابت‌کننده‌ی دعای درماندگان.
- ﴿۸۸۲۹﴾ ای رفع‌کننده‌ی بلای مصیبت‌دیدگان.
- ﴿۸۸۳۰﴾ ای برطرف‌کننده‌ی آزار ایوب.
- ﴿۸۸۳۱﴾ ای برطرف‌کننده‌ی گرفتاری ایوب و اندوه یعقوب.
- ﴿۸۸۳۲﴾ ای برطرف‌کننده‌ی اندوه من!
- ﴿۸۸۳۳﴾ ای برطرف‌کننده‌ی گرفتاری گرفتاران.
- ﴿۸۸۳۴﴾ ای برطرف‌کننده‌ی اندوه حضرت ایوب.
- ﴿۸۸۳۵﴾ هان ای امید من! تو برطرف‌کننده‌ی سختی و مصیبت‌های منی، پس تمامی گناهانم را ببخش و نیازم را برطرف کن.
- ﴿۸۸۳۶﴾ ای برطرف‌کننده‌ی گرفتاری و اندوه من.
- ﴿۸۸۳۷﴾ هیچ چاره‌جویی و نیرویی کارساز نیست جز با تکیه بر خداوند بلندپایه و بزرگ؛ برطرف‌کننده‌ی هر بلا.
- ﴿۸۸۳۸﴾ ای زداینده‌ی هر گرفتاری.
- ﴿۸۸۳۹﴾ ای... برطرف‌کننده‌ی هر بدی!
- ﴿۸۸۴۰﴾ هیچ چاره‌جویی و نیرویی کارساز نیست جز با تکیه بر خداوند بلندپایه و بزرگ؛ که برطرف‌کننده‌ی اندوه‌هاست.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

- ﴿٨٨٤١﴾ كَاشِفُ كُلِّ مَكْرُوبٍ ❖ يَا كَاشِفَ كُلِّ مَكْرُوبٍ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٨٨٤٢﴾ كَاشِفُ مَا يَشَاءُ ❖ يَا كَاشِفَ مَا يَشَاءُ مِنْ يَلِيَّةٍ؛ {٠٩٩٨}
- ﴿٨٨٤٣﴾ كَاشِفُ مِخْنَتِي ❖ يَا كَاشِفَ مِخْنَتِي؛ {٠٦٠١}
- ﴿٨٨٤٤﴾ كَاشِفُ هَمِّ يَعْقُوبَ ❖ يَا كَاشِفَ ضُرِّ أَيُّوبَ وَ هَمِّ يَعْقُوبَ؛ {١٠٠١}
- ﴿٨٨٤٥﴾ كَشَّافُ الْكُرْبِ ❖ لَيْتَكَ كَشَّافَ الْكُرْبِ الْعِظَامِ؛ {١٧٩٩}
- ﴿٨٨٤٦﴾ كَشَّافُ الْكُرْبِ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ كَشَّافُ الْكُرْبِ وَ الْبَلَوَى؛ {١٨٠٠}
- ﴿٨٨٤٧﴾ مَنْ يَكْشِفُ الضُّرَّ وَ ❖ سُبْحَانَ مَنْ يَكْشِفُ الضُّرَّ وَ هُوَ الدَّائِمُ الصَّمَدُ الْفَرْدُ الْقَدِيمُ؛
{٠٨٨٣}
- ١١-٨-٤-٦ جلاء: (جالي، جلي، مجلي)

- ﴿٨٨٤٨﴾ جَالِي الْأَحْزَانِ ❖ يَا جَالِي الْأَحْزَانِ؛ {٠٠٥٩}
- ﴿٨٨٤٩﴾ جَالِي الْهُمُومِ ❖ يَا جَالِي الْهُمُومِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٨٨٥٠﴾ جَلِيَّ الْبَرَاهِينِ ❖ يَا جَلِيَّ الْبَرَاهِينِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٨٨٥١﴾ مُجَلِّيَّ الْهَمِّ ❖ يَا مُجَلِّيَّ الْهَمِّ؛ {١٨٧٤}
- ﴿٨٨٥٢﴾ مُجَلِّيَّ الْهَمِّ ❖ يَا مُجَلِّيَّ الْهَمِّ؛ {١٨٧٥}
- ﴿٨٨٥٣﴾ مُجَلِّيَّ عَظَائِمِ الْهُمُومِ ❖ يَا مُجَلِّيَّ عَظَائِمِ الْهُمُومِ؛ {٢٣٠٧}
- ١١-٨-٧-٧ رد الغصص: (مُجْرِي الغصص)

- ﴿٨٨٥٤﴾ مُجْرِي غُصَصِ الْمُؤْمِنِينَ ❖ يَا مُجْرِي غُصَصِ الْمُؤْمِنِينَ؛ {١٨٧٣}
- ١١-٨-٨-٨ مُجَاوِزَة: (مُجَاوِز)

- ﴿٨٨٥٥﴾ مُجَاوِزُ ❖ يَا مُجَاوِزاً بَنَى إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ؛ {٠٠٢٩}
- ١١-٨-٩-٩ إِجَازَة الغصص: (مُجِيزُ الغصص)

- ﴿٨٨٥٦﴾ مُجِيزُ غُصَصِ الْمُؤْمِنِينَ ❖ يَا مُجِيزَ غُصَصِ الْمُؤْمِنِينَ؛ {١٨٧٩}
- ١١-٨-١٠-١٠ رفع: (رافع)

- ﴿٨٨٥٧﴾ رَافِعُ الضَّيْعَةِ ❖ اللَّهُمَّ مُشْبِعَ الْجُوعَةِ وَ رَافِعَ الضَّيْعَةِ؛ {١١٢٩}
- ﴿٨٨٥٨﴾ رَافِعُ الْوَضْعَةِ ❖ يَا رَافِعَ الْوَضْعَةِ؛ {١١٣٠}
- ﴿٨٨٥٩﴾ رَافِعُ عِيسَى بْنِ مَرْيَمَ ❖ يَا رَافِعَ عِيسَى بْنِ مَرْيَمَ مِنْ أَيْدِي الْيَهُودِ؛ {٠٠٤٤}
- ﴿١٠٢٤﴾

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۸۸۴۱﴾ ای زداينده‌ی هر گرفتاری.
﴿۸۸۴۲﴾ ای برطرف‌کننده‌ی هر بلایی که بخواهی.
﴿۸۸۴۳﴾ ای برطرف‌کننده‌ی گرفتاری من!
﴿۸۸۴۴﴾ ای برطرف‌کننده‌ی گرفتاری ایوب و اندوه یعقوب.
﴿۸۸۴۵﴾ لبيک ای برطرف‌کننده‌ی گرفتاری‌های بزرگ.
﴿۸۸۴۶﴾ خدايا، تو برطرف‌کننده‌ی اندوه و گرفتاری هستی.
﴿۸۸۴۷﴾ منزّه است خدایی که گرفتاری را رفع می‌کند و جاودان بی‌نیاز یکتای ازلی است.

۱۱-۸-۶- زداينده

- ﴿۸۸۴۸﴾ ای زداينده‌ی غم‌ها.
﴿۸۸۴۹﴾ ای برطرف‌کننده‌ی اندوه‌ها!
﴿۸۸۵۰﴾ ای صاحب دلیل‌های روشن و آشکار!
﴿۸۸۵۱﴾ ای برطرف‌کننده‌ی غم و اندوه!
﴿۸۸۵۲﴾ ای ازبین‌برنده‌ی اندوه‌ها.
﴿۸۸۵۳﴾ ای ازبین‌برنده‌ی گرفتاری‌های بزرگ.

۱۱-۸-۷- برطرف‌کننده‌ی غصّه‌ها

- ﴿۸۸۵۴﴾ ای برطرف‌کننده‌ی غصّه‌ی مؤمنان.

۱۱-۸-۸- عبوردهنده

- ﴿۸۸۵۵﴾ ای عبوردهنده‌ی بنی اسرائیل از دریا!

۱۱-۸-۹- برطرف‌کننده‌ی غصّه‌ها

- ﴿۸۸۵۶﴾ ای برطرف‌کننده‌ی غم و غصّه‌های مؤمنان!

۱۱-۸-۱۰- برطرف‌کننده

- ﴿۸۸۵۷﴾ ای خدایی که سیرکننده‌ی گرسنگان و برطرف‌کننده‌ی تلف‌شدنی.
﴿۸۸۵۸﴾ ای برطرف‌کننده‌ی خواری.
﴿۸۸۵۹﴾ ای بالابرنده‌ی عیسی پسر مریم و نجات‌دهنده‌ی او از دست یهود.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

- ﴿٨٨٦٠﴾ رَافِعُ كُلِّ سَيِّئَةٍ ❖ أَنْتَ... رَافِعُ كُلِّ سَيِّئَةٍ؛ {٠٠٢٧}
- ﴿٨٨٦١﴾ رَافِعِي ❖ يَا... رَافِعِي بِمَجَاوِرَتِهِ مِنْ وَرْطَةِ الذُّنُوبِ إِلَى رِبْوَةِ التَّقَرُّبِ؛ {١١٣٣}
- ١١-٨-١١- قضاء الحاجات: (قاضي)

- ﴿٨٨٦٢﴾ قَاضِي كُلِّ حَاجَةٍ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ قَاضِي كُلِّ حَاجَةٍ وَدَافِعُ كُلِّ ضَرُورَةٍ؛ {٠٧٤٢}
- ﴿٨٨٦٣﴾ قَاضِي الْحَاجَاتِ ❖ يَا قَاضِي الْحَاجَاتِ؛ {٠٠٠٢}
- ﴿٨٨٦٤﴾ قَاضِي الْحَوَائِجِ ❖ يَا قَاضِي الْحَوَائِجِ؛ {٠٩٢٩}
- ﴿٨٨٦٥﴾ قَاضِي الْمَنَآيَا ❖ يَا قَاضِي الْمَنَآيَا؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٨٨٦٦﴾ قَاضِي حَاجَتِي ❖ يَا قَاضِي حَاجَتِي؛ {١٠٦٩}
- ﴿٨٨٦٧﴾ قَاضِي حَوَائِجِ السَّائِلِينَ ❖ يَا قَاضِي حَوَائِجِ السَّائِلِينَ؛ {٠٥٥٦}
- ﴿٨٨٦٨﴾ قَاضِي حَوَائِجِ الطَّالِبِينَ ❖ يَا قَاضِي حَوَائِجِ الطَّالِبِينَ؛ {١٧٣٦}
- ﴿٨٨٦٩﴾ قَاضِي حَوَائِجِ الْفُقَرَاءِ ❖ يَا قَاضِي حَوَائِجِ الْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ؛ {٠٣١٦}
- ﴿٨٨٧٠﴾ قَاضِي حَوَائِجِ الْمُؤْمِنِينَ ❖ قَاضِي حَوَائِجِ الْمُؤْمِنِينَ؛ {٠٠٤٥}
- ١٢-٨-١١- رَدُّ الْغَائِبِ: (رَادُّ كُلِّ غَائِبٍ)

- ﴿٨٨٧١﴾ رَادُّ كُلِّ غَائِبٍ ❖ يَا رَادُّ كُلِّ غَائِبٍ؛ {١١١٩}

١٣-٨-١١- تَنْفِيسُ: (مُنْفَسٌ)

- ﴿٨٨٧٢﴾ مُنْفَسُ الْمَكْرُوبِينَ ❖ يَا... مُنْفَسُ الْمَكْرُوبِينَ؛ {٠٨٠٧}
- ﴿٨٨٧٣﴾ الْمُنْفَسُ صَرَعَتِي ❖ أَنْتَ الْمُنْفَسُ صَرَعَتِي؛ {٠٨٥٢}
- ﴿٨٨٧٤﴾ الْمُنْفَسُ عَنِ الْمَهْمُومِينَ ❖ يَا اللَّهُ الْمُنْفَسُ عَنِ الْمَهْمُومِينَ؛ {٠٠٦١}
- ﴿٨٨٧٥﴾ مُنْفَسُ الْغَمِّ ❖ اللَّهُمَّ يَا فَارِجَ الْهَمِّ وَ مُنْفَسَ الْغَمِّ؛ {١٩١٨}
- ﴿٨٨٧٦﴾ مُنْفَسُ الْغُومِ ❖ يَا مُنْفَسَ الْغُومِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٨٨٧٧﴾ مُنْفَسُ الْكَرْبِ ❖ يَا مُنْفَسَ الْكَرْبِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٨٨٧٨﴾ مُنْفَسُ الْكُرْبَاتِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... مُنْفَسُ الْكُرْبَاتِ؛ {٠٠٦٣}
- ﴿٨٨٧٩﴾ مُنْفَسُ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ ❖ يَا مُنْفَسُ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ؛ {٠٠٣٧}
- ﴿٨٨٨٠﴾ مُنْفَسُ غَمِّ يُوسُفَ ❖ يَا مُنْفَسَ غَمِّ يُوسُفَ؛ {٠٠٢٣}
- ﴿٨٨٨١﴾ مُنْفَسُ كَرْبِ يُوسُفَ ❖ اللَّهُمَّ... مُنْفَسُ كَرْبِ يُوسُفَ؛ {٠٧٧٨}
- ﴿١٠٢٦﴾

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۸۸۶۰﴾ تو برطرف‌کننده‌ی هر بلا و سختی هستی.

﴿۸۸۶۱﴾ ای خدایی که... با نزدیکی‌اش مرا از باتلاق گناهان بیرون می‌کشد و به سوی تپه‌های قرب خود می‌برد.

۱۱-۸-۱۱- برآورنده‌ی حاجات و نیازها

﴿۸۸۶۲﴾ ستایش مخصوص خدایی است که برآورنده‌ی هر نیاز و دفع‌کننده‌ی هر امر ضروری است.

﴿۸۸۶۳﴾ ای برآورنده‌ی نیازها.

﴿۸۸۶۴﴾ ای برآورنده‌ی نیازها.

﴿۸۸۶۵﴾ ای برآورنده‌ی آرزوها.

﴿۸۸۶۶﴾ ای آن که نیازم را برآورده می‌کنی.

﴿۸۸۶۷﴾ ای برآورنده‌ی نیازهای درخواست‌کنندگان.

﴿۸۸۶۸﴾ ای برآورنده‌ی خواسته‌های درخواست‌کنندگان.

﴿۸۸۶۹﴾ ای برآورنده‌ی نیازهای تهی‌دستان و بر خاک‌نشستگان.

﴿۸۸۷۰﴾ برآورده‌کننده‌ی نیازهای مؤمنان.

۱۱-۸-۱۲- بازگرداننده‌ی غایب

﴿۸۸۷۱﴾ ای بازگرداننده‌ی هر غایب!

۱۱-۸-۱۳- راحت‌کننده

﴿۸۸۷۲﴾ ای... بیرون‌آورنده‌ی صاحبان اندوه از ناراحتی!

﴿۸۸۷۳﴾ تو برطرف‌کننده‌ی گرفتاری منی.

﴿۸۸۷۴﴾ ای خدا ای راحتی‌بخش ناراحتی‌اندوهناکان.

﴿۸۸۷۵﴾ خدایا ای گشاینده‌ی اندوه و ای زداینده‌ی غم.

﴿۸۸۷۶﴾ ای گشایشگر دلتنگی‌ها.

﴿۸۸۷۷﴾ ای گره‌گشای گرفتاری.

﴿۸۸۷۸﴾ ستایش خدای راست که... بازگشاینده‌ی ناراحتی‌هاست.

﴿۸۸۷۹﴾ ای برطرف‌کننده‌ی گرفتاری گرفتاران.

﴿۸۸۸۰﴾ ای برطرف‌کننده‌ی غم یوسف.

﴿۸۸۸۱﴾ خدایا... ای از بین‌برنده‌ی گرفتاری یوسف.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٨٨٨٢﴾ مُنَفِّسُ كُرْبَاتِ الْمَكْرُوبِينَ ﴿٨٨٨٣﴾ يَا... مُنَفِّسَ كُرْبَاتِ الْمَكْرُوبِينَ؛ {٠٩٣٣}

﴿٨٨٨٣﴾ مُنَفِّسُ كُلِّ كَرْبٍ ﴿٨٨٨٤﴾ يَا مُنَفِّسَ كُلِّ كَرْبٍ؛ {١١٢٠}

﴿٨٨٨٤﴾ مُنَفِّسُ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ ﴿٨٨٨٥﴾ يَا مُنَفِّسَ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ؛ {١٠٠٥}

﴿٨٨٨٥﴾ مُنَفِّسُ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ ﴿٨٨٨٦﴾ يَا مُنَفِّسًا عَنِ الْمَكْرُوبِينَ؛ {٠٠٣٩}

١٤-٨-١١- تخفيف: (مُخَفِّفٌ)

﴿٨٨٨٦﴾ الْمُخَفِّفُ لِلشَّدِيدِ ﴿٨٨٨٧﴾ أَنَا اللَّهُ الْمُقَرَّبُ لِلْبَعِيدِ وَالْمُدَلِّلُ لِلْعَبِيدِ وَالْمُخَفِّفُ لِلشَّدِيدِ؛ {١٧٢٧}

﴿٨٨٨٧﴾ مُخَفِّفُ الْأَثْقَالِ ﴿٨٨٨٨﴾ يَا مُخَفِّفَ الْأَثْقَالِ؛ {٠٠٣٩}

١٥-٨-١١- تسهيل: (مُسَهِّلٌ، مُلَيِّنُ الْحَدِيدِ)

﴿٨٨٨٨﴾ الْمُسَهِّلُ لِلْعَسِيرِ ﴿٨٨٨٩﴾ أَنَا اللَّهُ... الْمُسَهِّلُ لِلْعَسِيرِ؛ {١٧٢٧}

﴿٨٨٨٩﴾ مُسَهِّلٌ ﴿٨٨٩٠﴾ يَا مُسَهِّلُ؛ {٠٠٣٩}

﴿٨٨٩٠﴾ مُسَهِّلُ الصَّعَابِ ﴿٨٨٩١﴾ اللَّهُمَّ... مُسَهِّلَ الصَّعَابِ؛ {٠٨٠١}

﴿٨٨٩١﴾ مُسَهِّلُ الْعَسِيرِ ﴿٨٨٩٢﴾ يَا مُسَهِّلَ الْعَسِيرِ؛ {١٩٤٥}

﴿٨٨٩٢﴾ مُسَهِّلُ كُلِّ غُرْبَةٍ ﴿٨٨٩٣﴾ يَا مُسَهِّلَ كُلِّ غُرْبَةٍ؛ {١٩٤٦}

﴿٨٨٩٣﴾ مُسَهِّلُ لِلْوُغُورِ ﴿٨٨٩٤﴾ إِنَّ أَسْمَ اللَّهِ فَاتِقٌ لِلرَّتُوقِ وَخَائِطُ الْخُرُوقِ وَمُسَهِّلُ لِلْوُغُورِ؛ {٠٥٢٦}

﴿٨٨٩٤﴾ مُلَيِّنُ الْحَدِيدِ ﴿٨٨٩٥﴾ يَا... مُلَيِّنَ الْحَدِيدِ لِخَلِيفَتِهِ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ؛ {٠٣٢٢}

﴿٨٨٩٥﴾ مُلَيِّنُ الْحَدِيدِ ﴿٨٨٩٦﴾ يَا مُلَيِّنَ الْحَدِيدِ لِدَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ؛ {٠٠٢٣}

٩-١١- طبابة، مداواة، إشفاء، إصباح، إبراء

١-٩-١١- طبابة: (أَرْجَى طَيِّبٍ، طَيِّبٌ)

﴿٨٨٩٦﴾ أَرْجَى طَيِّبٍ ﴿٨٨٩٧﴾ وَأَنْفَعَنِي بِطَبِّكَ فَلَا طَيِّبَ أَرْجَى عِنْدِي مِنْكَ؛ {٠٠٥٩}

﴿٨٨٩٧﴾ طَيِّبٌ ﴿٨٨٩٨﴾ يَا طَيِّبُ؛ {٠٠٣٩}

﴿٨٨٩٨﴾ طَيِّبُ الْأَوْلِيَاءِ ﴿٨٨٩٩﴾ يَا طَيِّبَ الْأَوْلِيَاءِ؛ {٠٠٣٩}

﴿٨٨٩٩﴾ طَيِّبُ الْقُلُوبِ ﴿٨٩٠٠﴾ يَا طَيِّبَ الْقُلُوبِ؛ {٠٠٣٩}

﴿٨٩٠٠﴾ طَيِّبٌ مَنْ لَا طَيِّبَ لَهُ ﴿٨٩٠١﴾ يَا طَيِّبَ مَنْ لَا طَيِّبَ لَهُ؛ {٠٠٣٩}

﴿٨٩٠١﴾ طَيِّبُنَا ﴿٨٩٠٢﴾ يَا طَيِّبِنَا؛ {٠٠٣٩}

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۸۸۸۲﴾ ای برطرف‌کننده‌ی گرفتاری گرفتاران.

﴿۸۸۸۳﴾ ای برطرف‌کننده‌ی همه‌ی ناراحتی‌ها.

﴿۸۸۸۴﴾ ای تسلی‌دهنده‌ی غم اندوهگینان.

﴿۸۸۸۵﴾ ای غم‌گشای اندوهگینان.

۱۴-۸-۱۱- آسان‌کننده

﴿۸۸۸۶﴾ من خدایی هستم که دور را نزدیک می‌کنم؛ زبون‌کننده‌ی بنده‌ها، آسان‌کننده‌ی

دشوار.

﴿۸۸۸۷﴾ ای سبک‌کننده‌ی بارهای سنگین!

۱۵-۸-۱۱- آسان‌کننده، نرم‌کننده‌ی آهن

﴿۸۸۸۸﴾ منم خداوند... آسان‌کننده‌ی سختی.

﴿۸۸۸۹﴾ ای آسان‌ساز.

﴿۸۸۹۰﴾ خدایا... ای آسان‌کننده‌ی مشکل‌ها.

﴿۸۸۹۱﴾ ای آسان‌کننده‌ی دشوار.

﴿۸۸۹۲﴾ ای خدایی که هر تنهایی را آسان می‌کند.

﴿۸۸۹۳﴾ همانا نام خداوند برهم‌آورنده‌ی شکاف‌ها و دوزنده‌ی پارگی‌ها و آسان‌کننده‌ی

سختی‌هاست.

﴿۸۸۹۴﴾ ای نرم‌کننده‌ی آهن برای جانشین خود حضرت داود علیه السلام.

﴿۸۸۹۵﴾ ای نرم‌کننده‌ی آهن برای داود.

۹-۱۱- درمان، شفابخشی، عافیت‌بخشی، پاک‌کردن از پلیدی‌ها

۱-۹-۱۱- امیدانگیزترین درمان‌کننده

﴿۸۸۹۶﴾ و مرا به طبابت خویش بهره‌رسان که به هیچ طیبی جز تو امید ندارم.

﴿۸۸۹۷﴾ ای شفابخش.

﴿۸۸۹۸﴾ ای شفابخش دوستان!

﴿۸۸۹۹﴾ ای پزشک دل‌ها.

﴿۸۹۰۰﴾ ای درمانگر آن که درمانگری ندارد.

﴿۸۹۰۱﴾ ای درمانگر ما.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

٢-٩-١١- مُدَاوَاة: (دواء، مُتداوى، مُداوى)

- ﴿٨٩٠٢﴾ دَوَاءٌ ❖ يَا مَنْ اسْمُهُ دَوَاءٌ وَ ذِكْرُهُ شِفَاءٌ؛ {٠٠٤١}
- ﴿٨٩٠٣﴾ مُتْدَاوَى ❖ يَا مُتْدَاوَى؛ {٠٢٨٣}
- ﴿٨٩٠٤﴾ مُدَاوَى الْقَلْبِ الْجَرِيحِ ❖ يَا سَاتِرَ الْأَمْرِ الْقَبِيحِ وَ مُدَاوَى الْقَلْبِ الْجَرِيحِ؛ {١٢٤٠}
- ﴿٨٩٠٥﴾ مُدَاوَى الْمَرَضَى ❖ يَا مُدَاوَى الْمَرَضَى وَ شَافِيَهُمْ؛ {٠٠٥٩}
- ٣-٩-١١- إِشْفَاء: (أشفى، شافى، شفاء، مُشفى، مُنزل الشفاء)
- ﴿٨٩٠٦﴾ أَشْفَى مِنْ كُلِّ شَافٍ ❖ يَا أَشْفَى مِنْ كُلِّ شَافٍ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٨٩٠٧﴾ أَشْفَى ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ سَلَامٍ مَا أَشْفَاهُ؛ {٠٠٤٨}
- ﴿٨٩٠٨﴾ أَشْفَى ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ سَلِيمٍ مَا أَشْفَاهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٨٩٠٩﴾ الشَّافِي ❖ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى تِسْعَةَ وَ تِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا
إِنَّهُ... الشَّافِي؛ {٠٠٠٤}
- ﴿٨٩١٠﴾ الشَّافِي الْكَافِي ❖ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ الشَّافِي الْكَافِي؛ {١٤٧٣}
- ﴿٨٩١١﴾ الشَّافِي الْمُعَافِي ❖ سُبْحَانَ الشَّافِي الْمُعَافِي؛ {٠٨٨٧}
- ﴿٨٩١٢﴾ الشَّافِي لَا شَافِيَ إِلَّا أَنْتَ ❖ أَنْتَ الشَّافِي لَا شَافِيَ إِلَّا أَنْتَ؛ {١١٤٠}
- ﴿٨٩١٣﴾ الشَّافِي ❖ أَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ؛ {١٤٧٥}
- ﴿٨٩١٤﴾ شَافِي ❖ يَا شَافِي؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٨٩١٥﴾ شَافِي السَّقَمِ ❖ يَا شَافِي السَّقَمِ؛ {٠٠٠٢}
- ﴿٨٩١٦﴾ شَافِي السَّقِيمِ ❖ يَا شَافِي السَّقِيمِ؛ {٠٦٨٤}
- ﴿٨٩١٧﴾ شَافِي الصُّدُورِ ❖ يَا شَافِي الصُّدُورِ؛ {٠٧٦٤}
- ﴿٨٩١٨﴾ شَافِي الصُّدُورِ كَمَا تُجِيرُ مَنْ فِي الْبُحُورِ ❖ فَاسْأَلْكَ يَا قَاضِيَ الْأُمُورِ وَ يَا شَافِيَ الصُّدُورِ كَمَا تُجِيرُ مَنْ فِي الْبُحُورِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْ تُجِيرَنِي مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ وَ مِنْ دَعْوَةِ الثُّبُورِ وَ مِنْ فِتْنَةِ الْقُبُورِ؛ {٠٤٧٤}
- ﴿٨٩١٩﴾ شَافِي الصُّدُورِ ❖ يَا شَافِيَ الصُّدُورِ وَ كُلِّ مَا يَجْرِي فِي الْبُحُورِ؛ {٠١٢٩}
- ﴿٨٩٢٠﴾ شَافِي الْمَرَضَى ❖ يَا مُدَاوَى الْمَرَضَى وَ شَافِيَهُمْ؛ {٠٠٥٩}
- ﴿٨٩٢١﴾ شَافِي عِلَّتِهِ ❖ أَنَا... شَافِي عِلَّتِهِ؛ {٠٨١٩}

«نام‌های مهر و رحمت»

۲-۹-۱۱- درمانگر

- ﴿۸۹۰۲﴾ ای آن که نامش دوا و یادش شفاست.
﴿۸۹۰۳﴾ ای پوشاننده‌ی زشتی و ای درمان‌کننده‌ی دل‌های مجروح - یا گناهکار -
﴿۸۹۰۴﴾ ای درمان‌کننده!
﴿۸۹۰۵﴾ ای درمان‌کننده‌ی بیماران و شفادهنده‌ی آنان.

۳-۹-۱۱- شفابخش، درمان، نازل‌کننده‌ی درمان

- ﴿۸۹۰۶﴾ ای شفابخش‌تر از هر شفابخش!
﴿۸۹۰۷﴾ منزّه است آن آشتی‌جویی که چه شفادهنده است.
﴿۸۹۰۸﴾ منزّه است آن آشتی‌جویی که چه شفادهنده است.
﴿۸۹۰۹﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از
آن نام‌ها شفادهنده است.

- ﴿۸۹۱۰﴾ خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند شفادهنده است و از غیر بی‌نیاز می‌کند.
﴿۸۹۱۱﴾ منزّه است خدای شفادهنده‌ی عافیت‌بخش.
﴿۸۹۱۲﴾ تویی که شفا می‌دهی و شفادهنده‌ای جز تو نیست.
﴿۸۹۱۳﴾ تویی شفادهنده و شفایی جز شفای تو نیست.
﴿۸۹۱۴﴾ ای درمان‌بخش.
﴿۸۹۱۵﴾ ای شفادهنده‌ی بیماران.
﴿۸۹۱۶﴾ ای شفادهنده‌ی بیمار!
﴿۸۹۱۷﴾ ای شفابخش دل‌ها.
﴿۸۹۱۸﴾ پس از تو می‌خواهم ای آن که امور را انجام می‌دهی و سینه‌ها را شفا می‌دهی،
همان‌طور که در دریاها پناه می‌دهی، بر محمد و آل محمد درود فرستی و مرا از عذاب جهنّم و
دعوت هلاکت‌بار و فتنه‌ی قبر نجات دهی.
﴿۸۹۱۹﴾ ای شفابخش سینه‌ها و هر چه در دریاها جاری است.
﴿۸۹۲۰﴾ ای درمان‌کننده‌ی بیماران و شفادهنده‌ی آنان.
﴿۸۹۲۱﴾ من... شفادهنده‌ی درد او هستم.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

- ﴿٨٩٢٢﴾ شَافِي كُلِّ بَلَاءٍ ❖ يَا شَافِي كُلِّ بَلَاءٍ؛ {١٤٧٤}
- ﴿٨٩٢٣﴾ شَافِي لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ ❖ يَا شَافِي لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ؛ {١٤٧٦}
- ﴿٨٩٢٤﴾ شَافِي مَرَضَى الْمُؤْمِنِينَ ❖ يَا شَافِي مَرَضَى الْمُؤْمِنِينَ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٨٩٢٥﴾ شَافِي مَن اسْتَشْفَاهُ ❖ يَا شَافِي مَن اسْتَشْفَاهُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٨٩٢٦﴾ شَافِي مَن دَعَا الثُّبُورَ ❖ يَا شَافِي مَن دَعَا الثُّبُورَ؛ {٠١٢٩}
- ﴿٨٩٢٧﴾ شَافِي مَن عَذَابِ السَّعِيرِ ❖ يَا شَافِي مَن عَذَابِ السَّعِيرِ؛ {٠١٢٩}
- ﴿٨٩٢٨﴾ شَافِي مَن فِتْنَةِ الْقُبُورِ ❖ يَا شَافِي مَن عَذَابِ السَّعِيرِ وَ مَن دَعَا الثُّبُورَ وَ مَن فِتْنَةِ الْقُبُورِ؛ {٠١٢٩}
- ﴿٨٩٢٩﴾ شَافِي ❖ سُبْحَانَهُ مَن شَافِ مَا أَتَجَاهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٨٩٣٠﴾ شِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ ❖ إِنَّ اسْمَ اللَّهِ فَاتِقٌ لِلرُّتُوقِ وَ خَائِطٌ لِلْخُرُوقِ وَ مُسَهِّلٌ لِلْوُغُورِ وَ جَنَّةٌ عَنِ الشُّرُورِ وَ حِصْنٌ مِّنْ مِّحَنِ الدُّهُورِ وَ شِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ؛ {٠٥٢٦}
- ﴿٨٩٣١﴾ مُشْفِي ❖ يَا مُشْفِي؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٨٩٣٢﴾ مُنْزِلَ الشِّفَاءِ ❖ يَا مُنْزِلَ الشِّفَاءِ بِاللَّيْلِ وَ النَّهَارِ؛ {١٩١٩}
- ٩-١١-٤- إصْحاح: (مُصَحِّح)
- ﴿٨٩٣٣﴾ مُصِحُّ أَبْدَانِ مَلَائِكَتِهِ ❖ يَا مُصِحِّ أَبْدَانِ مَلَائِكَتِهِ؛ {٠٠٥٩}
- ﴿٨٩٣٤﴾ مُصِحُّ أَهْلِ السُّقْمِ ❖ يَا مُصِحِّ أَهْلِ السُّقْمِ بِإِلْبَاسِهِمْ عَافِيَتَهُ بِطِبِّهِ؛ {٠٠٥٩}
- ٥-٩-١١- إِبْرَاء: (مُبْرِي)
- ﴿٨٩٣٥﴾ مُبْرِي ❖ يَا مُبْرِي؛ {٠٠٢٩}
- ١٠-١١- نَجَاة، إِنْقَاز، إِعْتِاق، إِخْرَاجٌ مِّنَ الضِّيقِ، تَبْرِيد، إِطْفَاءُ النَّارِ، إِطْلَاق، فَكٌّ، إِفْتِدَاء
- ١-١٠-١- نَجَاة: (أَنْجَى، مُنْجَى، مُنْجِي، نَجَاة، أَحَقُّ مِّنْ نَّجَى)
- ﴿٨٩٣٦﴾ أَحَقُّ مِّنْ نَّجَى ❖ أَنْتَ أَحَقُّ مِّنْ أَعَاذَ وَ خَلَّصَ وَ نَجَّى؛ {٠٢٠٢}
- ﴿٨٩٣٧﴾ أَنْجَى مِّنْ كُلِّ مُنْجٍ ❖ يَا أَنْجَى مِّنْ كُلِّ مُنْجٍ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٨٩٣٨﴾ أَنْجَى ❖ سُبْحَانَهُ مَن شَافِ مَا أَتَجَاهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٨٩٣٩﴾ الْمُنْجَى ❖ سُبْحَانَ مَنْ لَا مَنْجَى مِنْهُ إِلَّا إِلَيْهِ؛ {١٢٦٨}
- ﴿١٠٣٢﴾

«نام‌های مهر و رحمت»

- «۸۹۲۲» ای شفا‌دهنده‌ی هر مصیبت!
- «۸۹۲۳» ای شفا‌دهنده! هیچ شفایی جز شفای تو وجود ندارد.
- «۸۹۲۴» ای شفا‌دهنده‌ی بیماران مؤمن!
- «۸۹۲۵» ای شفا‌دهنده‌ی هر که از او شفا درخواست کند.
- «۸۹۲۶» ای نجات‌دهنده از عذاب آتش فروزان و از فریاد واویلا.
- «۸۹۲۷» ای نجات‌دهنده از عذاب آتش فروزان.
- «۸۹۲۸» ای نجات‌دهنده از عذاب آتش فروزان و از فریاد واویلا و از فتنه‌ی قبرها.
- «۸۹۲۹» منزّه است شفا‌دهنده‌ای که چه نجات‌دهنده است.
- «۸۹۳۰» همانا نام خداوند برهم‌آورنده‌ی شکاف‌ها و دوزنده‌ی پارگی‌ها و آسان‌کننده‌ی سختی‌ها و امان از بدی‌ها و پناهگاه از گرفتاری‌های روزگار و شفا‌دهنده‌ی سینه‌هاست.
- «۸۹۳۱» ای شفا‌دهنده!
- «۸۹۳۲» ای شفا‌دهنده در روز و شب.

۹-۱۱-۴- صحت‌بخش

- «۸۹۳۳» ای آن که بدن‌های فرشتگان را سالم گردانیدی.
- «۸۹۳۴» ای سلامت‌بخش بیماران با پوشاندن لباس عافیت بر آنان، به طبابت خویش.

۹-۱۱-۵- پاک‌کننده

- «۸۹۳۵» ای پاک‌کننده!
- ۱۰-۱۱- نجات، خلاص‌کردن، آزادکردن از گرفتاری، خنک‌کردن، خاموش‌کردن آتش، آزادکردن، فدیهدادن

۱-۱۰-۱۱- نجات‌دهنده‌ترین، نجات، سزاوارترین به نجات‌دادن

- «۸۹۳۶» تو سزاوارترین کسی هستی که پناه داد، رهایی بخشید و نجات داد.
- «۸۹۳۷» ای نجات‌دهنده‌تر از هر نجات‌دهنده!
- «۸۹۳۸» منزّه است شفا‌دهنده‌ای که چه نجات‌دهنده است.
- «۸۹۳۹» منزّه است خدایی که راه نجاتی از او جز به سوی او نیست.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٨٩٤٠﴾ الْمُنْجَى الْمَنَّانُ	⊗ أَنْتَ الْمُنْجَى الْمَنَّانُ؛ {٠٣٥٨}
﴿٨٩٤١﴾ الْمُنْجَى مِنَ الْهَلَكَاتِ	⊗ أَنْتَ الْمُنْجَى مِنَ الْهَلَكَاتِ؛ {٠٢٢٧}
﴿٨٩٤٢﴾ الْمُنْجَى مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ لَهُ الْبَرُّ وَالْبَحْرُ	⊗ اللَّهُمَّ أَنْتَ... الْمُنْجَى مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ؛ {٠٧٢٩}
﴿٨٩٤٣﴾ مَنْجَايَ	⊗ إِلَهِي إِلَهِي لَيْسَ إِلَّا إِلَيْكَ مِنْكَ فِرَارِي وَلَيْسَ إِلَّا بِكَ مِنْكَ مَنْجَايَ؛ {٠٣٨٢}
﴿٨٩٤٤﴾ مُنْجِي	⊗ يَا مُنْجِي؛ {٠٠٣٩}
﴿٨٩٤٥﴾ مُنْجِي إِبْرَاهِيمَ وَجَاعِلَ النَّارِ عَلَيْهِ بَرْدًا وَسَلَامًا	⊗ يَا... مُنْجِي إِبْرَاهِيمَ وَجَاعِلَ النَّارِ عَلَيْهِ بَرْدًا وَسَلَامًا؛ {٠٦٠١}
﴿٨٩٤٦﴾ مُنْجِي الصَّادِقِينَ	⊗ يَا مُنْجِي الصَّادِقِينَ؛ {٠٠٣٩}
﴿٨٩٤٧﴾ مُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ	⊗ يَا... مُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ؛ {٠١٠٥}
﴿٨٩٤٨﴾ مُنْجِي الْهَالِكِينَ	⊗ يَا مُنْجِي الْهَالِكِينَ؛ {٠٣١٦}
﴿٨٩٤٩﴾ مُنْجِي الْهَلَكَى	⊗ يَا مُنْجِي الْهَلَكَى؛ {٠٤٨٧}
﴿٨٩٥٠﴾ مُنْجِي عِيسَى	⊗ يَا رَافِعَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ وَمُنْجِيَهُ مِنْ أَيْدِي الْيَهُودِ؛ {١٠٤٢}
﴿٨٩٥١﴾ مُنْجِي مِنْ كُلِّ عَثْرَةٍ	⊗ أَنْتَ... مُنْجِي مِنْ كُلِّ عَثْرَةٍ؛ {٢٠٣٦}
﴿٨٩٥٢﴾ مُنْجِي مُوسَى	⊗ يَا مُنْجِي مُوسَى؛ {٢٠٣٧}
﴿٨٩٥٣﴾ مُنْجِي مُوسَى	⊗ يَا... مُنْجِي مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ؛ {٠٥٣٤}
﴿٨٩٥٤﴾ مُنْجِي يُوسُفَ	⊗ يَا مُنْجِي يُوسُفَ مِنْ رَقِّ الْعُبُودِيَّةِ؛ {٢٠٣٨}
﴿٨٩٥٥﴾ الْمُنْجَى	⊗ سُبْحَانَ مَنْ لَوْ كَانَتِ الدُّنْيَا شَرًّا كُلُّهَا أَنْجَى مِنْهَا مَنْ أَرَادَ؛ {١٤٤٠}
﴿٨٩٥٦﴾ مُنْجَى	⊗ يَا أَنْجَى مِنْ كُلِّ مُنْجٍ؛ {٠٢٨٣}
﴿٨٩٥٧﴾ مُنْجَى	⊗ يَا مَنْ هُوَ مُنْجٍ لِأَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠١٣٥}
﴿٨٩٥٨﴾ مُنْجَى	⊗ أَنْتَ... مُنْجٍ مِنْ كُلِّ عَثْرَةٍ؛ {١٦٢٩}
﴿٨٩٥٩﴾ مَنْجَاهُ	⊗ أَنْتَ مَوْلَاهُ وَمَنْجَاهُ؛ {٠٨٣٦}
﴿٨٩٦٠﴾ مُنْجَى	⊗ سُبْحَانَهُ مِنْ مُنْجٍ مَا أَبْرَهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٨٩٦١﴾ مُنْجَى ذِي النُّونِ	⊗ يَا مُنْجَى ذِي النُّونِ مِنَ الظُّلُمَاتِ؛ {٠٥٣٨}
﴿٨٩٦٢﴾ مُنْجَى عِيسَى	⊗ يَا مُنْجَى عِيسَى مِنْ أَيْدِي الظُّلْمَةِ؛ {٠٥٣٨}

﴿نام‌های مهر و رحمت﴾

﴿۸۹۴۰﴾ تو نجات‌دهنده و نعمت‌دهنده‌ای.
﴿۸۹۴۱﴾ تویی که از هلاکت‌ها نجات می‌بخشی.
﴿۸۹۴۲﴾ خدایا! تو... رهایی‌بخشی از تاریکی‌های خشکی و دریا و آنچه متعلق به عالم خلق و امر است.

﴿۸۹۴۳﴾ خدایا، خدایا، گریز من از تو، تنها به سوی توست و رهایی‌ام از تو فقط به دست تو.

﴿۸۹۴۴﴾ ای رهایی‌بخش.
﴿۸۹۴۵﴾ ای... نجات‌دهنده‌ی ابراهیم و سرد و سلامت‌قراردهنده آتش بر او!
﴿۸۹۴۶﴾ ای رهایی‌بخش راستگویان.
﴿۸۹۴۷﴾ ای نجات‌دهنده‌ی مؤمنان.
﴿۸۹۴۸﴾ ای رهایی‌بخش هلاک‌شدگان.
﴿۸۹۴۹﴾ ای رهایی‌دهنده هلاک‌شدگان.
﴿۸۹۵۰﴾ ای بالابرنده‌ی عیسی بن مریم و نجات‌دهنده‌ی او از دست یهودا!
﴿۸۹۵۱﴾ تو نجات‌بخش از هر لغزشی.
﴿۸۹۵۲﴾ ای نجات‌دهنده‌ی موسی!
﴿۸۹۵۳﴾ ای نجات‌دهنده‌ی حضرت موسی و همه‌ی همراهانش.
﴿۸۹۵۴﴾ ای آن‌که یوسف را از بند بندگی رهانید.
﴿۸۹۵۵﴾ منزّه است آن‌که اگر سراسر دنیا شرّ و بدی باشد، آن را که اراده کند نجات می‌دهد.

﴿۸۹۵۶﴾ ای نجات‌دهنده‌تر از هر نجات‌دهنده!
﴿۸۹۵۷﴾ ای آن‌که نجات‌دهنده‌ی اهل آسمان‌ها و زمین است.
﴿۸۹۵۸﴾ تو رهایی‌بخش از همه لغزش‌هایی.
﴿۸۹۵۹﴾ تو سرپرست و نجات‌دهنده‌ی اوپی.
﴿۸۹۶۰﴾ منزّه است نجات‌دهنده‌ای که چه نیکوکار است.
﴿۸۹۶۱﴾ ای نجات‌دهنده‌ی یونس از تاریکی.
﴿۸۹۶۲﴾ ای نجات‌بخش عیسی از دست ستمکاران.
﴿۱۰۳۵﴾

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٨٩٤٣﴾ نَجَاتِي	⊗ يَا نَجَاتِي؛ {٢٠٥٣}
﴿٨٩٤٤﴾ نَجَاتِي	⊗ يَا نَجَاتِي فِي حَاجَتِي؛ {٢٠٥٣}
﴿٨٩٤٥﴾ نَجَاتِي	⊗ أَنْتَ نَجَاتِي مِنْ مُسَاءَلَةِ الْبَرْزَخِ؛ {٥٤٦}

٢-١٠-١١- إِيْلَاص وَ تَخْلِيص: (مُخْلِص، أَحَقُّ مِنْ خَلَصَ)

﴿٨٩٤٦﴾ مُخْلِصُ الْمَسْجُونِ	⊗ يَا مُطْلَقَ الْمَكْبَلِ الْأَسِيرِ وَ مُخْلِصَ الْمَسْجُونِ الْمَكْرُوبِ؛ {١١٢٠}
﴿٨٩٤٧﴾ مُخْلِصُ الْمَكْرُوبِ	⊗ يَا مُخْلِصَ الْمَكْرُوبِ الْمَسْجُونِ؛ {١٩١٠}
﴿٨٩٤٨﴾ مُخْلِصُ قَوْمِ نُوحٍ	⊗ يَا مُخْلِصَ قَوْمِ نُوحٍ مِنَ الْغَرَقِ؛ {٥٣٨}
﴿٨٩٤٩﴾ أَحَقُّ مَنْ خَلَصَ	⊗ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ أَعَاذَ وَ خَلَصَ وَ نَجَّى؛ {٢٠٢}

٣-١٠-١١- إِنْقَاذ: (مُنْقِذ)

﴿٨٩٧٠﴾ مُنْقِذُ الْغَرَقَى	⊗ يَا مُنْقِذَ الْغَرَقَى؛ {٤٨٧}
﴿٨٩٧١﴾ مُنْقِذُ كُلِّ غَرِيقٍ	⊗ يَا مُنْقِذَ كُلِّ غَرِيقٍ؛ {٢٠٥٥}
﴿٨٩٧٢﴾ مُنْقِذُ مَنْ فِي الْوَتَاقِ	⊗ يَا مُنْقِذَ مَنْ فِي الْوَتَاقِ؛ {٣٨٤}
﴿٨٩٧٣﴾ مُنْقِذِي مِنْ كُلِّ شَدِيدٍ	⊗ يَا مُنْقِذِي مِنْ كُلِّ شَدِيدٍ؛ {٩٤٩}
﴿٨٩٧٤﴾ مُنْقِذِي مِنْ كُلِّ شَدِيدَةٍ	⊗ يَا مُنْقِذِي مِنْ كُلِّ شَدِيدَةٍ؛ {٢٠٥٦}
﴿٨٩٧٥﴾ مُنْقِذِي مِنْ هَلَكَتِي	⊗ يَا مُنْقِذِي مِنْ هَلَكَتِي؛ {١٩٩٦}

٤-١٠-١١- إِعْتِاق: (مُعْتِق)

﴿٨٩٧٦﴾ خَيْرُ الْمُعْتَقِينَ	⊗ أَنْتَ خَيْرُ الْمُعْتَقِينَ؛ {٠٠٧٥}
﴿٨٩٧٧﴾ مُعْتِقُ الرِّقَابِ	⊗ يَا مُعْتِقَ الرِّقَابِ؛ {٠٠٢٣}
﴿٨٩٧٨﴾ مُعْتِقُ الرِّقَابِ	⊗ يَا مُعْتِقَ الرِّقَابِ مِنَ الْعَذَابِ؛ {٠٨٨٧}

٥-١٠-١١- إِيْرَاجُ مِنَ الضِّيْقِ: (مَخْرَجِي مِنْ حَلَقِ الْمَضِيْقِ)

﴿٨٩٧٩﴾ مَخْرَجِي مِنْ حَلَقِ الْمَضِيْقِ	⊗ يَا مَخْرَجِي مِنْ حَلَقِ الْمَضِيْقِ؛ {٠٠٥٤}

٦-١٠-١١- تَبْرِيْد: (مُبْرِدُ النَّارِ)

﴿٨٩٨٠﴾ مُبْرِدُ نَارِ الْخَلِيلِ	⊗ يَا مُبْرِدُ نَارِ الْخَلِيلِ؛ {٠٠٢٩}
﴿٨٩٨١﴾ جَاعِلُ النَّارِ عَلَيْهِ	⊗ يَا... مُنْجِي إِبْرَاهِيمَ وَ جَاعِلِ النَّارِ عَلَيْهِ بَرْدًا وَ سَلَامًا؛ {٠٦٠١}

﴿١٠٣٦﴾

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۸۹۶۳﴾ ای مایه‌ی نجات من!

﴿۸۹۶۴﴾ ای مایه‌ی نجات من در نیازم!

﴿۸۹۶۵﴾ تو مایه‌ی نجات من از پرس و جوی برزخی.

۲-۱۰-۱۱- خلاص‌کننده، سزاوارترین به آزادکردن

﴿۸۹۶۶﴾ ای آزادکننده‌ی اسیر به‌بندکشیده‌شده، ای رهاکننده‌ی زندانی اندوهگین.

﴿۸۹۶۷﴾ ای خلاصی‌بخش غمگین در حبس.

﴿۸۹۶۸﴾ ای خلاص‌کننده‌ی قوم نوح از غرق.

﴿۸۹۶۹﴾ تو سزاوارترین کسی هستی که پناه داد، رهایی بخشید و نجات داد.

۳-۱۰-۱۱- آزادکننده

﴿۸۹۷۰﴾ ای نجات‌بخش غریقان.

﴿۸۹۷۱﴾ ای نجات‌دهنده‌ی هر غرق‌شده!

﴿۸۹۷۲﴾ ای نجات‌دهنده‌ی کسانی که در بند اسارت هستند.

﴿۸۹۷۳﴾ ای نجات‌دهنده‌ی من از هر سختی.

﴿۸۹۷۴﴾ ای نجات‌دهنده‌ی من از هر سختی!

﴿۸۹۷۵﴾ ای نجات‌دهنده‌ام از گرفتاری.

۴-۱۰-۱۱- آزادکننده

﴿۸۹۷۶﴾ تو بهترین آزادکنندگانی.

﴿۸۹۷۷﴾ ای آزادکننده‌ی گردن‌ها.

﴿۸۹۷۸﴾ ای آزادکننده‌ی گردن‌ها از عذاب!

۵-۱۰-۱۱- بیرون‌آورنده از تنگنا

﴿۸۹۷۹﴾ ای خارج‌کننده‌ی من از تنگنا.

۶-۱۰-۱۱- خنک‌کننده‌ی آتش

﴿۸۹۸۰﴾ ای سردکننده‌ی آتش ابراهیم خلیل!

﴿۸۹۸۱﴾ ای... نجات‌دهنده‌ی ابراهیم عليه السلام و سرد و سلامت قراردهنده‌ی آتش بر او!

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

٧-١٠-١١- إطفاء النار: (مُطْفِئ)

﴿٨٩٨٢﴾ مَنْ أَطْفَأَ نَارَ إِبْرَاهِيمَ ❖ سُبْحَانَ مَنْ... أَطْفَأَ نَارَ إِبْرَاهِيمَ بِكَلِمَتِهِ؛ {١٣٩٥}

٨-١٠-١١- إطلاق: (مُطْلِق)

﴿٨٩٨٣﴾ مُطْلِقُ الْأَسَارَى ❖ يَا مُطْلِقَ الْأَسَارَى؛ {٠٠٣٩}

﴿٨٩٨٤﴾ مُطْلِقُ الْإِطْلَاقِ ❖ يَا مُطْلِقَ الْإِطْلَاقِ؛ {٠٣٨٤}

﴿٨٩٨٥﴾ مُطْلِقُ الْمَسْجُونِينَ ❖ يَا مُطْلِقَ الْمَسْجُونِينَ؛ {٠٥٩٣}

﴿٨٩٨٦﴾ مُطْلِقُ الْمَكْبَلِ الْأَسِيرِ ❖ يَا مُطْلِقَ الْمَكْبَلِ الْأَسِيرِ؛ {٠٠٣٦}

٩-١٠-١١- فكّ: (فاك، فكّاك)

﴿٨٩٨٧﴾ فَكَّ الرُّقَابِ ❖ يَا فَكَّ الرُّقَابِ مِنَ النَّارِ؛ {١٥١٢}

﴿٨٩٨٨﴾ فَكَّ الْعَانِي الْأَسِيرِ ❖ يَا فَكَّ الْعَانِي الْأَسِيرِ؛ {٠٧٦٣}

﴿٨٩٨٩﴾ فَكَّ الْعُنَاةَ ❖ يَا فَكَّ الْعُنَاةَ؛ {٠٠٢٩}

﴿٨٩٩٠﴾ فَكَّ كُلَّ أَسِيرٍ ❖ يَا فَكَّ كُلَّ أَسِيرٍ؛ {٠٠٤٤}

﴿٨٩٩١﴾ فَكَّاكَ الْأَسَارَى ❖ يَا فَكَّاكَ الْأَسَارَى؛ {٠٦٢٨}

﴿٨٩٩٢﴾ فَكَّاكَ الرُّقَابِ ❖ يَا فَكَّاكَ الرُّقَابِ مِنَ النَّارِ؛ {٠٠٢٩}

﴿٨٩٩٣﴾ فَكَّاكَ الْعُنَاةَ ❖ يَا فَكَّاكَ الْعُنَاةَ؛ {١٧٠٤}

﴿٨٩٩٤﴾ فَكَّاكَ الْمَأْسُورِينَ ❖ يَا فَكَّاكَ الْمَأْسُورِينَ؛ {٠٧٨٠}

﴿٨٩٩٥﴾ فَكَّاكَ كُلَّ أَسِيرٍ ❖ يَا فَكَّاكَ كُلَّ أَسِيرٍ؛ {٠٠٠٢}

١٠-١٠-١١- إفتداء: (فادی)

﴿٨٩٩٦﴾ فَادَى إِسْمَاعِيلَ ❖ يَا فَادَى إِسْمَاعِيلَ مِنَ الذَّبْحِ؛ {٠٠٢٩}

﴿٨٩٩٧﴾ فَادَى أَيْنَهُ ❖ يَا فَادَى أَيْنَهُ بِالذَّبْحِ الْعَظِيمِ؛ {٠٠٢٣}

١١-١١- سرور، إثلاج القلب، قرورة العين، تبييض الوجه

١-١١-١١- سرور: (سار، سرور)

﴿٨٩٩٨﴾ سَارُ الْفُقَرَاءِ ❖ يَا سَارَ الْفُقَرَاءِ؛ {١٢٤٢}

﴿٨٩٩٩﴾ سَارُ أَوْلِيَائِهِ ❖ يَا سَارَ أَوْلِيَائِهِ؛ {٠٠٢٩}

﴿نام‌های مهر و رحمت﴾

۷-۱۰-۱۱- خاموش کننده

﴿۸۹۸۲﴾ منزّه است خدایی که... با سخن خود آتش را بر ابراهیم خاموش کرد.

۸-۱۰-۱۱- آزادکننده

﴿۸۹۸۳﴾ ای بندگشای دربندان.

﴿۸۹۸۴﴾ ای آزادکننده‌ی آزادشدگان.

﴿۸۹۸۵﴾ ای آزادکننده‌ی زندانیان!

﴿۸۹۸۶﴾ ای رهاننده‌ی اسیرِ دربند.

۹-۱۰-۱۱- آزادکننده

﴿۸۹۸۷﴾ ای آزادکننده‌ی گردن‌ها از آتش!

﴿۸۹۸۸﴾ ای رهاننده‌ی زندانی اسیر.

﴿۸۹۸۹﴾ ای آزادکننده‌ی گنهکاران.

﴿۸۹۹۰﴾ ای آزادکننده‌ی هر دربند.

﴿۸۹۹۱﴾ ای آزادکننده‌ی اسیران.

﴿۸۹۹۲﴾ ای گشاینده‌ی بند گردن‌ها از آتش.

﴿۸۹۹۳﴾ ای گشاینده‌ی بندها.

﴿۸۹۹۴﴾ ای رهاکننده‌ی اسیران.

﴿۸۹۹۵﴾ ای آزادکننده‌ی هر دربند!

۱۰-۱۰-۱۱- فدیة‌دهنده

﴿۸۹۹۶﴾ ای رهایی‌بخش اسماعیل عليه السلام از ذبح شدن!

﴿۸۹۹۷﴾ ای آن که فرزند او را با قربانی بزرگ فدا کرد.

۱۱-۱۱- شادمان کردن، خنک کردن قلب، روشنی بخشیدن به چشم، سپید کردن روی

۱-۱۱-۱۱- شادمان کننده، شادمانی

﴿۸۹۹۸﴾ ای خوشحال کننده‌ی نیازمندان.

﴿۸۹۹۹﴾ ای خوشحال کننده‌ی دوستان خویش!

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٠٠﴾ سُورُ الْأَرْوَاحِ ❖ يَا سُورُ الْأَرْوَاحِ؛ {٥٨٠}

﴿٩٠١﴾ سُورُ الْعَارِفِينَ ❖ يَا سُورُ الْعَارِفِينَ؛ {٣٩}

١١-١١-٢- إِتْلَاجُ الْقُلُوبِ: (ثَالِجُ قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ)

﴿٩٠٢﴾ ثَالِجُ الْقُلُوبِ ❖ يَا ثَالِجُ قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ بِذِكْرِهِ؛ {٢٩}

١١-١١-٣- قُرُورَةُ الْعَيْنِ: (قُرَّةُ الْعَيْنِ)

﴿٩٠٣﴾ قُرَّةُ عَيْنِ الْعَابِدِينَ ❖ يَا قُرَّةُ عَيْنِ الْعَابِدِينَ؛ {٣٩}

﴿٩٠٤﴾ قُرَّةُ عَيْنِ الْمَسَاكِينِ ❖ يَا قُرَّةُ عَيْنِ الْمَسَاكِينِ؛ {١٥٤٣}

﴿٩٠٥﴾ قُرَّةُ عَيْنٍ مَنْ لَذَّ بِهِ ❖ يَا قُرَّةُ عَيْنٍ مَنْ لَذَّ بِهِ وَانْقَطَعَ إِلَيْهِ؛ {١٣٣}

﴿٩٠٦﴾ قُرَّةُ عَيْنِ الْمَسَاكِينِ ❖ يَا قُرَّةُ عَيْنِ [عَيْنِ] الْمَسَاكِينِ؛ {١١٠٧}

﴿٩٠٧﴾ مُقَرُّ عَيْنٍ أَوْلِيَائِهِ ❖ يَا مُقَرُّ عَيْنٍ أَوْلِيَائِهِ؛ {٢٩}

١١-١١-٤- تَبْيِضُ الْوَجْهِ: (مُبَيِّضُ الْوَجْهِ)

﴿٩٠٨﴾ مُبَيِّضُ وَجْهِ الْمُؤْمِنِينَ ❖ يَا مُبَيِّضُ وَجْهِ الْمُؤْمِنِينَ؛ {٢٩}

١١-١٢- خَيْرٌ، نِعَمٌ، حُسْنٌ، لَطْفٌ

١١-١٢-١- خَيْرٌ: (أَجُودُ بِالْخَيْرِ، أَخَيْرٌ، بَاسِطُ الْخَيْرَاتِ، بَاسِطُ بِالْخَيْرِ، خَيْرٌ، ذُو الْخَيْرَاتِ،

كَثِيرُ الْخَيْرِ، مُنْزِلُ الْخَيْرِ، نَفَّاحُ الْخَيْرَاتِ)

﴿٩٠٩﴾ أَجُودُ بِالْخَيْرِ ❖ أَنْتَ بِالْخَيْرِ أَجُودُ مِنْكَ بِالْشَّرِّ؛ {٢٢}

﴿٩١٠﴾ أَخَيْرُ ❖ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَجَلُّ وَأَخَيْرُ مِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ؛ {٥٧}

﴿٩١١﴾ بَاسِطُ الْخَيْرَاتِ ❖ يَا بَاسِطُ الْخَيْرَاتِ؛ {١٧٢}

﴿٩١٢﴾ الْبَاسِطُ بِالْخَيْرِ يَدُهُ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْبَاسِطُ بِالْخَيْرِ يَدُهُ؛ {٢٨}

﴿٩١٣﴾ الْبَاسِطُ يَدَاكَ ❖ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْقَابِضِ الْبَاسِطِ يَدَاكَ مَبْسُوطَتَانِ بِالْخَيْرِ

مَبْسُوطَتَانِ بِالْخَيْرِ وَالْجَبْرُوتِ يَا اللَّهُ؛ {١٣٥}

﴿٩١٤﴾ بَاسِطُ الْيَدَيْنِ بِالْخَيْرِ ❖ هُوَ... بَاسِطُ الْيَدَيْنِ بِالْخَيْرِ؛ {٢٨}

﴿٩١٥﴾ خَيْرُ الْحَافِظِينَ ❖ اسْتَحْفَظْتُ بِاللَّهِ خَيْرَ الْحَافِظِينَ وَحَفِظْتُ بِاللَّهِ؛ {٨٥٤}

﴿٩١٦﴾ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ❖ وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا

فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ؛ {الأعراف: ٨٧}

﴿١٠٤٠﴾

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۹۰۰﴾ ای شادمانی جان‌ها.

﴿۹۰۱﴾ ای شادی عارفان.

۲-۱۱-۱۱- خنک‌کننده‌ی دل‌های مؤمنان

﴿۹۰۲﴾ ای شادکننده و خنک‌کننده‌ی دل‌های مؤمنان با یاد خود!

۳-۱۱-۱۱- روشنائی‌بخش چشم

﴿۹۰۳﴾ ای نور چشم عبادت‌کنندگان.

﴿۹۰۴﴾ ای نور چشم بیچارگان.

﴿۹۰۵﴾ ای روشنی چشم هر که به او پناه آورد و از دیگری به سوی او بریده باشد.

﴿۹۰۶﴾ ای روشنی چشم [چشمان] بینوایان!

﴿۹۰۷﴾ ای روشن‌کننده‌ی چشم دوستانش!

۴-۱۱-۱۱- سپیدکننده‌ی روی

﴿۹۰۸﴾ ای سفیدکننده‌ی چهره‌های مؤمنان!

۱۲-۱۱- خیر، بهترین، نیکی، لطف

۱-۱۲-۱۱- سخاوتمندترین در خیر، بهترین، گشاده‌دست به خیر، صاحب خیر،

دارای خیر فراوان، نازل‌کننده‌ی خیر، دمنده‌ی خیر

﴿۹۰۹﴾ تو در اعطای خیر، سخاوتمندتر از اعطای بدی هستی.

﴿۹۱۰﴾ خدایا، تو از آن‌چه از آن می‌ترسم و نگرانم، باشکوه‌تر و بهتری.

﴿۹۱۱﴾ ای گسترش‌دهنده‌ی خوبی‌ها!

﴿۹۱۲﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... دست رحمتش به خیر گشوده است.

﴿۹۱۳﴾ ای خدا! تو را به نامت که تنگ‌گیرنده و گشاینده است و به دستانت که به خیر و

شکوه گشاده است می‌خوانم.

﴿۹۱۴﴾ دستانش را به خیر گشوده است.

﴿۹۱۵﴾ از خدا پناه خواستم، و به خدایی که بهترین حفظ‌کنندگان است خو را حفظ کردم.

﴿۹۱۶﴾ و اگر گروهی از شما به آنچه من به آن فرستاده شده‌ام ایمان آورده‌اند، و گروهی

ایمان نیاورده‌اند، صبر کنید تا خداوند میان ما داوری کند، که او بهترین داوران است!

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٠١٧﴾ خَيْرُ الْحَامِدِينَ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ الْحَامِدِينَ
﴿٩٠١٨﴾ خَيْرُ الْخَالِقِينَ	﴿٠٠٩٨١﴾ اللَّهُ خَيْرُ الْخَالِقِينَ
﴿٩٠١٩﴾ خَيْرُ الذَّاكِرِينَ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ الذَّاكِرِينَ
﴿٩٠٢٠﴾ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ	﴿٠٠٩٨١﴾ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَ أَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ {المؤمنون: ١٠٩}
﴿٩٠٢١﴾ خَيْرُ الرَّازِقِينَ	﴿٠٠٩٨١﴾ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ {المائدة: ١١٤}
﴿٩٠٢٢﴾ خَيْرُ السَّابِقِينَ	﴿٠٠٩٩٢﴾ أَنَا خَيْرُ السَّابِقِينَ
﴿٩٠٢٣﴾ خَيْرُ السَّاتِرِينَ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا خَيْرَ السَّاتِرِينَ
﴿٩٠٢٤﴾ خَيْرُ الشَّاكِرِينَ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا خَيْرَ الشَّاكِرِينَ
﴿٩٠٢٥﴾ خَيْرُ الْعَافِينَ	﴿٠٠٣٩﴾ اللَّهُمَّ... اغْفُ عَنِّي وَأَنْتَ خَيْرُ الْعَافِينَ
﴿٩٠٢٦﴾ خَيْرُ الْغَافِرِينَ	﴿٠٠٣٩﴾ فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ {الأعراف: ١٥٥}
﴿٩٠٢٧﴾ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ	﴿٠٠٣٩﴾ رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ {الأعراف: ٨٩}
﴿٩٠٢٨﴾ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ	﴿٠٠٣٩﴾ قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ
﴿٩٠٢٩﴾ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ	﴿٠٠٣٩﴾ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقْضِ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ {الأنعام: ٥٧}
﴿٩٠٣٠﴾ خَيْرُ الْفَاضِلِينَ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا خَيْرَ الْفَاضِلِينَ
﴿٩٠٣١﴾ خَيْرُ الْفَاطِرِينَ	﴿٠٠٨٠١﴾ يَا خَيْرَ الْفَاطِرِينَ
﴿٩٠٣٢﴾ خَيْرُ الْقَاتِلِينَ	﴿٠٠٦٩١﴾ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ خَيْرُ الْفَاطِرِينَ
﴿٩٠٣٣﴾ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ	﴿٠٠٤٢٩﴾ أَنْتَ خَيْرُ الْقَاتِلِينَ النَّاطِقِينَ
﴿٩٠٣٤﴾ خَيْرُ الْمَالِكِينَ	﴿٠٠٥٤﴾ وَمَكْرُوهًا وَمَكْرَ اللَّهِ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ {آل عمران: ٥٤}
﴿٩٠٣٥﴾ خَيْرُ الْمُجِيرِينَ	﴿٠٠٣٦﴾ يَا خَيْرَ الْمَالِكِينَ وَأَوْسَعَ الرَّازِقِينَ
﴿٩٠٣٦﴾ خَيْرُ الْمُحْبُوبِينَ	﴿٠٠٢١﴾ يَا خَيْرَ الْمُجِيرِينَ
﴿٩٠٣٧﴾ خَيْرُ الْمُحْسِنِينَ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ الْمُحْبُوبِينَ
	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ الْمُحْسِنِينَ

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۹۰۱۷﴾ ای بهترین ستایشگران.

﴿۹۰۱۸﴾ خداوند، بهترین آفریننده.

﴿۹۰۱۹﴾ ای بهترین یادآوران.

﴿۹۰۲۰﴾ گروهی از بندگانم می‌گفتند: پروردگارا! ما ایمان آوردیم ما را ببخش و بر ما رحم کن

و تو بهترین رحم‌کنندگانی!

﴿۹۰۲۱﴾ عیسی بن مریم عرض کرد: «خداوند! پروردگارا! از آسمان مانده‌ای بر ما بفرست! تا

برای اول و آخر ما، عیدی باشد، و نشانه‌ای از تو و به ما روزی ده! تو بهترین روزی دهنده‌گانی!»

﴿۹۰۲۲﴾ من بهترین سبقت‌گیرنده‌ام.

﴿۹۰۲۳﴾ ای بهترین پوشانندگان!

﴿۹۰۲۴﴾ ای بهترین قدرشناسان.

﴿۹۰۲۵﴾ از من درگذر که تو بهترین درگذرندگانی.

﴿۹۰۲۶﴾ ما را بیامرز، بر ما رحم کن، و تو بهترین آمرزندگان!

﴿۹۰۲۷﴾ پروردگارا! میان ما و قوم ما به حق داوری کن، که تو بهترین داورانی!

﴿۹۰۲۸﴾ بگو: «من دلیل روشنی از پروردگارم دارم و شما آن را تکذیب کرده‌اید! آنچه شما در

باره آن (از نزول عذاب الهی) عجله دارید، به دست من نیست! حکم و فرمان، تنها از آن خداست! حق را از باطل جدا می‌کند، و او بهترین جدا کننده (حق از باطل) است.»

﴿۹۰۲۹﴾ ای بهترین حکم‌کنندگان.

﴿۹۰۳۰﴾ ای بهترین بخشنندگان!

﴿۹۰۳۱﴾ خدایا! تو پاک و منزهی؛ تو بهترین آفریننده‌ای.

﴿۹۰۳۲﴾ تو بهترین گویندگان و سخن‌گویانی.

﴿۹۰۳۳﴾ و خداوند (بر حفظ او و آیینش) چاره‌جویی کرد و خداوند، بهترین چاره‌جویان است.

﴿۹۰۳۴﴾ ای بهترین مالکان و گشاده‌دست‌ترین روزی‌رسان.

﴿۹۰۳۵﴾ ای بهترین پناه‌دهندگان!

﴿۹۰۳۶﴾ ای بهترین دلبران.

﴿۹۰۳۷﴾ ای بهترین نیکوکاران.

﴿۱۰۴۳﴾

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٠٣٨﴾ خَيْرُ الْمُحْمُودِينَ	﴿٠٠٢٨﴾ يَا خَيْرَ الْمُحْمُودِينَ؛
﴿٩٠٣٩﴾ خَيْرُ الْمَدْعُودِينَ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ الْمَدْعُودِينَ؛
﴿٩٠٤٠﴾ خَيْرُ الْمَذْكُورِينَ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ الْمَذْكُورِينَ؛
﴿٩٠٤١﴾ خَيْرُ الْمَرْغُوبِينَ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ الْمَرْغُوبِينَ؛
﴿٩٠٤٢﴾ خَيْرُ الْمَرْهُوبِينَ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ الْمَرْهُوبِينَ؛
﴿٩٠٤٣﴾ خَيْرُ الْمُسْتَأْنَسِينَ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ الْمُسْتَأْنَسِينَ؛
﴿٩٠٤٤﴾ خَيْرُ الْمَسْئُولِينَ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ؛
﴿٩٠٤٥﴾ خَيْرُ الْمَشْكُورِينَ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ الْمَشْكُورِينَ؛
﴿٩٠٤٦﴾ خَيْرُ الْمَطْلُوبِينَ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ الْمَطْلُوبِينَ؛
﴿٩٠٤٧﴾ خَيْرُ الْمُعْتَقِينَ	﴿٠٠٧٥﴾ أَنْتَ خَيْرُ الْمُعْتَقِينَ؛
﴿٩٠٤٨﴾ خَيْرُ الْمُعْطِينَ	﴿٠٩٩٤﴾ يَا خَيْرَ الْمُعْطِينَ؛
﴿٩٠٤٩﴾ خَيْرُ الْمُعِينِينَ	﴿٠٠٧٥﴾ يَا خَيْرَ الْمُعِينِينَ؛
﴿٩٠٥٠﴾ خَيْرُ الْمُفْضَلِينَ	﴿٠٩٩٥﴾ أَنْتَ خَيْرُ الْمُفْضَلِينَ؛
﴿٩٠٥١﴾ خَيْرُ الْمُقْصُودِينَ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ الْمُقْصُودِينَ؛
﴿٩٠٥٢﴾ خَيْرُ الْمُنْزَلِينَ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ الْمُنْزَلِينَ؛
﴿٩٠٥٣﴾ خَيْرُ الْمُنْعَمِينَ	﴿٠٠٣٥﴾ يَا خَيْرَ الْمُنْعَمِينَ؛
﴿٩٠٥٤﴾ خَيْرُ الْمَوَالِي	﴿٠١٠٥﴾ أَنْتَ يَا سَيِّدِي خَيْرُ الْمَوَالِي لِعَبِيدِهِ؛
﴿٩٠٥٥﴾ خَيْرُ الْمَوْلَى	﴿٠٩٩٨﴾ خَيْرُ الْمَوْلَى أَنْتَ؛
﴿٩٠٥٦﴾ خَيْرُ النَّاصِرِينَ	﴿١٥٠﴾ بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ؛ {آل عمران: ١٥٠}
﴿٩٠٥٧﴾ خَيْرُ إِلَهٍ	﴿٠٤٦٩﴾ يَا خَيْرَ إِلَهٍ؛
﴿٩٠٥٨﴾ خَيْرُ الْوَارِثِينَ	﴿٠٤٦٩﴾ يَا خَيْرَ الْوَارِثِينَ؛
﴿٩٠٥٩﴾ خَيْرُ أَنْيسٍ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ مُونِسٍ وَأَنْيسٍ؛
﴿٩٠٦٠﴾ خَيْرُ ثَوَابٍ وَخَيْرُ عُقْبَا	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ ثَوَابٍ وَخَيْرَ عُقْبَا؛ {الكهف: ٤٤}

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۹۰۳۸﴾ ای بهترین ستودگان.
- ﴿۹۰۳۹﴾ ای بهترین خوانده‌شدگان.
- ﴿۹۰۴۰﴾ ای بهترین یادشدگان.
- ﴿۹۰۴۱﴾ ای بهترین جویاشدگان.
- ﴿۹۰۴۲﴾ ای بهترین هراس‌انگیزان.
- ﴿۹۰۴۳﴾ ای بهترین همدمان.
- ﴿۹۰۴۴﴾ ای بهترین درخواست‌شدگان.
- ﴿۹۰۴۵﴾ ای بهترین سپاسگزاری‌شدگان.
- ﴿۹۰۴۶﴾ ای بهترین خواسته‌شده‌ها.
- ﴿۹۰۴۷﴾ تو بهترین آزادکنندگانی.
- ﴿۹۰۴۸﴾ ای بهترین عطاکنندگان.
- ﴿۹۰۴۹﴾ ای بهترین یاری‌کنندگان.
- ﴿۹۰۵۰﴾ تو بهترین لطف‌کنندگانی.
- ﴿۹۰۵۱﴾ ای بهترین هدف‌ها.
- ﴿۹۰۵۲﴾ و بگو: «پروردگار! ما را در منزلگاهی پربرکت فرود آر، و تو بهترین فرودآورندگان!»
- ﴿۹۰۵۳﴾ ای بهترین نعمت‌دهندگان.
- ﴿۹۰۵۴﴾ تو ای سرور من، بهترین سرور و آقا برای بندگان خود هستی.
- ﴿۹۰۵۵﴾ بهترین سرپرست و مولا تویی.
- ﴿۹۰۵۶﴾ (آن‌ها تکیه‌گاه شما نیستند) بلکه ولی و سرپرست شما، خداست و او بهترین یاوران است.
- ﴿۹۰۵۷﴾ ای بهترین معبود.
- ﴿۹۰۵۸﴾ و زکریا را (به یاد آور) در آن هنگام که پروردگارش را خواند: «پروردگار من! مرا تنها مگذار و تو بهترین وارثانی!»
- ﴿۹۰۵۹﴾ ای بهترین یار و همدم.
- ﴿۹۰۶۰﴾ در آنجا ثابت شد که ولایت (و قدرت) از آن خداوند بر حق است! اوست که برترین ثواب، و بهترین عاقبت را (برای مطیعان) دارد!
- ﴿۱۰۴۵﴾

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٠٦١﴾ خَيْرُ جَلِيسٍ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ صَاحِبٍ وَجَلِيسٍ
﴿٩٠٦٢﴾ خَيْرُ حَافِظًا	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ؛ {يوسف: ٦٤}
﴿٩٠٦٣﴾ خَيْرُ حَامِدٍ وَمَحْمُودٍ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ حَامِدٍ وَمَحْمُودٍ؛ {٠٠٣٩}
﴿٩٠٦٤﴾ خَيْرُ حَبِيبٍ وَمَحْبُوبٍ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ حَبِيبٍ وَمَحْبُوبٍ؛ {٠٠٣٩}
﴿٩٠٦٥﴾ خَيْرُ دَاعٍ وَمَدْعُوٍّ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ دَاعٍ وَمَدْعُوٍّ؛ {٠٠٣٩}
﴿٩٠٦٦﴾ خَيْرُ ذَاكِرٍ وَمَذْكُورٍ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ ذَاكِرٍ وَمَذْكُورٍ؛ {٠٠٣٩}
﴿٩٠٦٧﴾ خَيْرُ رَبٍّ	﴿٠٩٢٢﴾ يَا مَوْلَايَ شَرُّ عَبْدٍ أَنَا وَخَيْرُ رَبٍّ أَنْتَ؛ {٠٩٢٢}
﴿٩٠٦٨﴾ خَيْرُ شَاكِرٍ وَمَشْكُورٍ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ شَاكِرٍ وَمَشْكُورٍ؛ {٠٠٣٩}
﴿٩٠٦٩﴾ خَيْرُ شَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ شَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ؛ {٠٠٣٩}
﴿٩٠٧٠﴾ خَيْرُ صَاحِبٍ وَجَلِيسٍ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ صَاحِبٍ وَجَلِيسٍ؛ {٠٠٣٩}
﴿٩٠٧١﴾ خَيْرُ عَاصِمٍ	﴿٠٢١٧﴾ يَا خَيْرَ عَاصِمٍ؛ {٠٢١٧}
﴿٩٠٧٢﴾ خَيْرُ لِي مِنْ أَبِي وَ أُمِّي وَمِنْ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ	﴿٠٢٥٠﴾ أَنْتَ خَيْرُ لِي مِنْ أَبِي وَأُمِّي وَمِنْ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ؛ {٠٢٥٠}
﴿٩٠٧٣﴾ خَيْرُ مَا تَنِي	﴿٠٠٢٤﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَزَائِرُكَ فِي بَيْتِكَ وَعَلَى كُلِّ مَا تَنِي حَقٌّ لِمَنْ آتَاهُ وَزَارَهُ وَأَنْتَ خَيْرُ مَا تَنِي وَأَكْرَمُ مَزُورٍ؛ {٠٠٢٤}
﴿٩٠٧٤﴾ خَيْرُ مُجِيبٍ وَمُجَابٍ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ مُجِيبٍ وَمُجَابٍ؛ {٠٠٣٩}
﴿٩٠٧٥﴾ خَيْرُ مُرْتَجَى	﴿٠١٨٦﴾ يَا خَيْرَ مُرْتَجَى؛ {٠١٨٦}
﴿٩٠٧٦﴾ خَيْرُ مُرْسِلٍ	﴿٠٠٢٧﴾ يَا خَيْرَ مُرْسِلٍ؛ {٠٠٢٧}
﴿٩٠٧٧﴾ خَيْرُ مَزُورٍ	﴿٠٠٢٥﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي زَائِرُكَ فِي بَيْتِكَ وَعَلَى كُلِّ مَا تَنِي حَقٌّ لِمَنْ آتَاهُ وَزَارَهُ وَأَنْتَ أَكْرَمُ مَا تَنِي وَخَيْرُ مَزُورٍ؛ {٠٠٢٥}
﴿٩٠٧٨﴾ خَيْرُ مُسْتَعَانَ	﴿٠٩٩٩﴾ هُوَ خَيْرُ مُسْتَعَانَ؛ {٠٩٩٩}
﴿٩٠٧٩﴾ خَيْرُ مُسْتَوْدَعٍ	﴿٠٣٢٢﴾ يَا خَيْرَ مُسْتَوْدَعٍ؛ {٠٣٢٢}
﴿٩٠٨٠﴾ خَيْرُ مَسْئُولٍ	﴿٠٠٣٢﴾ يَا خَيْرَ مَسْئُولٍ؛ {٠٠٣٢}
﴿٩٠٨١﴾ خَيْرُ مَشْكُورٍ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ شَاكِرٍ وَمَشْكُورٍ؛ {٠٠٣٩}
﴿٩٠٨٢﴾ خَيْرُ مَشْهُودٍ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ شَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ؛ {٠٠٣٩}

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۹۰۶۱﴾ ای بهترین همراه و همنشین.
- ﴿۹۰۶۲﴾ خداوند بهترین حافظ، و مهربان‌ترین مهربانان است.»
- ﴿۹۰۶۳﴾ ای بهترین ستاینده و ستوده.
- ﴿۹۰۶۴﴾ ای بهترین دوست و بهترین دوستی‌پذیر.
- ﴿۹۰۶۵﴾ ای بهترین خواهنده و خوانده‌شده.
- ﴿۹۰۶۶﴾ ای بهترین یادکننده و یادشده.
- ﴿۹۰۶۷﴾ مولای من، دانستم که من بدترین بنده هستم و بهترین پروردگار تو هستی.
- ﴿۹۰۶۸﴾ ای بهترین قدردان و ای بهترین سپاس‌گزاری شده.
- ﴿۹۰۶۹﴾ ای بهترین گواه و گواه‌پذیر.
- ﴿۹۰۷۰﴾ ای بهترین همراه و همنشین.
- ﴿۹۰۷۱﴾ ای بهترین نگهدارنده!
- ﴿۹۰۷۲﴾ تو بر من نیکوکارتر از مادرم، پدرم، خودم و همه‌ی مردمی!
- ﴿۹۰۷۳﴾ خدایا! من بنده‌ی تو و زیارت‌کننده‌ی تو در خانه‌ات هستم؛ و بر کسی که به سویش آیند حقّی است نسبت به کسی که به سویش آمده و او را زیارت کرده است؛ و تو بهترین کسی هستی که به سویش آمده‌اند و بزرگواریت زیارت‌شده هستی.
- ﴿۹۰۷۴﴾ ای بهترین پاسخ‌دهنده و پاسخ داده‌شده.
- ﴿۹۰۷۵﴾ ای بهترین کسی که به او امید می‌رود.
- ﴿۹۰۷۶﴾ ای بهترین فرستنده.
- ﴿۹۰۷۷﴾ خدایا! تو را در خانه‌ات زیارت می‌کنم، و کسی را که زیارت می‌کند حقّی است بر کسی که زیارت می‌شود و تو گرامی‌ترین کسی که به دیدارش آیند و برترین زیارت‌شونده‌ای.
- ﴿۹۰۷۸﴾ او بهترین کسی است که از او درخواست یاری می‌شود.
- ﴿۹۰۷۹﴾ ای بهترین امانت‌دار.
- ﴿۹۰۸۰﴾ بهترین درخواست‌شده.
- ﴿۹۰۸۱﴾ ای بهترین قدردان و ای بهترین سپاس‌گزاری شده.
- ﴿۹۰۸۲﴾ ای بهترین گواه و گواه‌پذیر.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٠٨٣﴾ خَيْرُ مَطْلُوب	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرُ مَقْصُودٍ وَمَطْلُوب؛
﴿٩٠٨٤﴾ خَيْرُ مَطْلُوب	﴿٠٧٤٢﴾ يَا خَيْرَ مَطْلُوب إِلَيْهِ الْحَوَائِجُ؛
﴿٩٠٨٥﴾ خَيْرُ مَعْرُوفٍ عَرَفَ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ مَعْرُوفٍ عَرَفَ؛
﴿٩٠٨٦﴾ خَيْرُ مَقْصُودٍ	﴿٠٠٧٤﴾ يَا خَيْرَ مَقْصُودٍ؛
﴿٩٠٨٧﴾ خَيْرُ مَقْصُودٍ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ مَقْصُودٍ وَمَطْلُوب؛
﴿٩٠٨٨﴾ خَيْرُ	﴿٠٣٨٤﴾ يَا خَيْرَ مَنْ رُفِعَتْ إِلَيْهِ الْأَيْدِي؛
﴿٩٠٨٩﴾ خَيْرُ	﴿٠٠٢٧﴾ يَا خَيْرَ مَنْ شَخَّصَتْ إِلَيْهِ الْأَبْصَارُ؛
﴿٩٠٩٠﴾ خَيْرُ	﴿٠٠٢٧﴾ يَا خَيْرَ مَنْ رُفِعَتْ إِلَيْهِ أَيْدِي السَّائِلِينَ وَ مَدَّتْ إِلَيْهِ أَعْنَاقُ
	الطَّالِبِينَ؛ {١٠٠٠}
﴿٩٠٩١﴾ خَيْرُ	﴿٠٢٧٤﴾ يَا خَيْرَ مَنْ أَسْتُ بِهِ وَخَدَتِي وَ نَاجَيْتُهُ بِسِرِّي؛
﴿٩٠٩٢﴾ خَيْرُ	﴿٠٠٢٧﴾ يَا خَيْرَ مَنْ شَخَّصَتْ إِلَيْهِ الْأَبْصَارُ وَ مَدَّتْ إِلَيْهِ الْأَعْنَاقُ وَ
	وَقَدَّتْ إِلَيْهِ الْأَمَالُ؛ {٠٠٢٧}
﴿٩٠٩٣﴾ خَيْرُ مَنْ أَجَابَ	﴿٠٣٨٤﴾ يَا خَيْرَ مَنْ أَجَابَ؛
﴿٩٠٩٤﴾ خَيْرُ مَنْ اسْتَدْعَى	﴿٠٠٣٠﴾ يَا خَيْرَ مَنْ اسْتَدْعَى لِبَذْلِ الرَّغَائِبِ؛
﴿٩٠٩٥﴾ خَيْرُ مَنْ اسْتَدْعَى	﴿١٠٠١﴾ يَا خَيْرَ مَنْ اسْتَدْعَى لِكَشْفِ الرَّغَائِبِ؛
﴿٩٠٩٦﴾ خَيْرُ مَنْ اسْتَعِينَ بِهِ	﴿٠٥٤٩﴾ يَا خَيْرَ مَنْ اسْتَعِينَ بِهِ؛
﴿٩٠٩٧﴾ خَيْرُ مَنْ أَشْرَتْ إِلَيْهِ	﴿٠٠٤٤﴾ يَا خَيْرَ مَنْ أَشْرَتْ إِلَيْهِ بِكَفِّي؛
﴿٩٠٩٨﴾ خَيْرُ مَنْ أَشَرْنَا إِلَيْهِ	﴿١٠٠٢﴾ يَا خَيْرَ مَنْ أَشَرْنَا إِلَيْهِ بِكَفْنَا؛
﴿٩٠٩٩﴾ خَيْرُ مَنْ اعْتَذَرَ إِلَيْهِ	﴿٠٢٦٩﴾ يَا خَيْرَ مَنْ اعْتَذَرَ إِلَيْهِ الْمُسِيئُونَ؛
﴿٩١٠٠﴾ خَيْرُ مَنْ اعْتَمَدَ عَلَيْهِ	﴿٠٥٩٣﴾ يَا خَيْرَ مَنْ اعْتَمَدَ عَلَيْهِ الْمُعْتَمِدُونَ؛
﴿٩١٠١﴾ خَيْرُ مَنْ أَعْطَى	﴿٠٣٨٤﴾ يَا خَيْرَ مَنْ أَعْطَى؛
﴿٩١٠٢﴾ خَيْرُ مَنْ أَقْضَتْ إِلَيْهِ	﴿١٠٠٣﴾ يَا خَيْرَ مَنْ أَقْضَتْ إِلَيْهِ الْقُلُوبُ؛
﴿٩١٠٣﴾ خَيْرُ مَنْ أَمَّتْ إِلَيْهِ	﴿٠٧٤٤﴾ يَا خَيْرَ مَنْ... أَمَّتْ إِلَيْهِ الْقُلُوبُ؛
﴿٩١٠٤﴾ خَيْرُ مَنْ أَنَاخَتْ بِهِ الْوُفُودُ	﴿٠١٤٤﴾ يَا خَيْرَ مَنْ نَزَلَتْ بِفَنَائِهِ الرُّكَّابُ وَ أَنَاخَتْ بِهِ الْوُفُودُ؛
﴿٩١٠٥﴾ خَيْرُ مَنْ انْتَجَعَ	﴿٠٢١٥﴾ فَإِنَّكَ خَيْرُ مَنْ انْتَجَعَ لِكَشْفِ الضَّرِّ؛

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۹۰۸۳﴾ ای بهترین هدف و خواسته.
- ﴿۹۰۸۴﴾ ای بهترین کسی که نیازها از او درخواست می‌شود.
- ﴿۹۰۸۵﴾ ای بهترین شناخته‌شده‌ای که شناخته‌شده است.
- ﴿۹۰۸۶﴾ ای بهترین هدف.
- ﴿۹۰۸۷﴾ ای بهترین هدف و خواسته.
- ﴿۹۰۸۸﴾ ای بهترین کسی که دست‌ها به سوی او بلند می‌شود.
- ﴿۹۰۸۹﴾ ای بهترین کسی که دیدگان به درگاه او خیره شده است.
- ﴿۹۰۹۰﴾ ای بهترین کسی که دستان نیازمندان به سوی او بلند شده و گردن‌های خواهندگان به سوی او کشیده شده است.
- ﴿۹۰۹۱﴾ ای بهترین کسی که همدم تنهایی و همراه اسرار منی.
- ﴿۹۰۹۲﴾ ای بهترین کسی که دیدگان به درگاه او خیره شده و گردن‌ها به سوی آن کشیده شده و آرزوها به درگاهش وارد آمده است!
- ﴿۹۰۹۳﴾ ای بهترین کسی که اجابت می‌کنی.
- ﴿۹۰۹۴﴾ ای بهترین کسی که برای بخشش آرزوها خوانده شده است.
- ﴿۹۰۹۵﴾ ای بهترین کسی که برای برآوردن آرزوها از او درخواست می‌شود.
- ﴿۹۰۹۶﴾ ای بهترین کسی که از او یاری خواهند!
- ﴿۹۰۹۷﴾ ای بهترین کسی که با دستم به او اشاره کردم.
- ﴿۹۰۹۸﴾ ای بهترین کسی که با دستان به او اشاره کردیم.
- ﴿۹۰۹۹﴾ ای بهترین کسی که بدکاران به درگاهش عذر آورند.
- ﴿۹۱۰۰﴾ ای بهترین کسی که اعتمادکنندگان بر او اعتماد کرده‌اند!
- ﴿۹۱۰۱﴾ ای بهترین عطاکننده.
- ﴿۹۱۰۲﴾ ای بهترین کسی که دل‌ها به او رسیده‌اند!
- ﴿۹۱۰۳﴾ ای بهترین کسی که... دل‌ها به سوی او قصد کردند.
- ﴿۹۱۰۴﴾ ای بهترین کسی که سواران بر آستان او فرود آمدند و گروه‌ها بر درگاه او وارد شدند.

﴿۹۱۰۵﴾ همانا تویی بهترین کسی که در برطرف ساختن زبان‌ها به او پناه می‌برند.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩١٠٦﴾ خَيْرٌ مَنْ أَنْزَلْتُ بِهِ الْحَوَائِجَ	﴿٧٢٨﴾ يَا خَيْرَ مَنْ أَنْزَلْتُ بِهِ الْحَوَائِجَ
﴿٩١٠٧﴾ خَيْرٌ مَنْ أَنْسَتُ بِهِ	﴿٢٧٤﴾ يَا خَيْرَ مَنْ أَنْسَتُ بِهِ وَخَدَتِي
﴿٩١٠٨﴾ خَيْرٌ مَنْ بَسَطْتُ إِلَيْهِ يَدِي	﴿١٠٠٤﴾ يَا خَيْرَ مَنْ بَسَطْتُ إِلَيْهِ يَدِي
﴿٩١٠٩﴾ خَيْرٌ مَنْ تُحَوِّكِمَ إِلَيْهِ	﴿٧٤٤﴾ يَا خَيْرَ مَنْ... تُحَوِّكِمَ إِلَيْهِ فِي الْأَعْمَالِ
﴿٩١١٠﴾ خَيْرٌ مَنْ تَذَلَّلْتُ لَهُ الْوُجُوهُ	﴿٧٤٤﴾ يَا... خَيْرَ مَنْ تَذَلَّلْتُ لَهُ الْوُجُوهُ
﴿٩١١١﴾ خَيْرٌ مَنْ تُضَرِّعَ إِلَيْهِ	﴿٣٨٤﴾ يَا خَيْرَ مَنْ تُضَرِّعَ إِلَيْهِ
﴿٩١١٢﴾ خَيْرٌ مَنْ جَادَ	﴿٥٩٣﴾ يَا خَيْرَ مَنْ جَادَ فِي الْمُجْتَهِدِينَ
﴿٩١١٣﴾ خَيْرٌ مَنْ خَلَا بِهِ وَحِيدٌ	﴿٣١٦﴾ يَا خَيْرَ مَنْ خَلَا بِهِ وَحِيدٌ
﴿٩١١٤﴾ خَيْرٌ مَنْ خَلَوْتُ بِهِ	﴿٠٠٦٤﴾ يَا خَيْرَ مَنْ خَلَوْتُ بِهِ فِي وَخَدَتِي
﴿٩١١٥﴾ خَيْرٌ مَنْ خَلَوْنَا بِهِ	﴿١٠٠٢﴾ يَا خَيْرَ مَنْ خَلَوْنَا بِهِ وَخَدَتَا
﴿٩١١٦﴾ خَيْرٌ مَنْ دَعَاهُ	﴿٠٠٧٥﴾ يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ الدَّاعُونَ
﴿٩١١٧﴾ خَيْرٌ مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ	﴿٠٠٦٤﴾ يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ
﴿٩١١٨﴾ خَيْرٌ مَنْ دُعِيَ	﴿٠٠٨٦﴾ يَا خَيْرَ مَنْ دُعِيَ
﴿٩١١٩﴾ خَيْرٌ مَنْ دُعِيَ	﴿٧٤٤﴾ يَا خَيْرَ مَنْ... دُعِيَ بِالْأَلْسُنِ
﴿٩١٢٠﴾ خَيْرٌ مَنْ دُعِيَ	﴿٥٤٨﴾ يَا خَيْرَ مَنْ دُعِيَ فَاسْتَجَابَ
﴿٩١٢١﴾ خَيْرٌ مَنْ دُعِيَ	﴿٠٠٤٢﴾ يَا خَيْرَ مَنْ دُعِيَ لِكَشْفِ الضُّرِّ
﴿٩١٢٢﴾ خَيْرٌ مَنْ رَجَاهُ	﴿٠٠٧٥﴾ يَا خَيْرَ مَنْ رَجَاهُ الرَّاجُونَ
﴿٩١٢٣﴾ خَيْرٌ مَنْ رَجَوْتُ	﴿٠٤٧٧﴾ يَا خَيْرَ مَنْ رَجَوْتُ عِنْدَهُ الْمَغْفِرَةَ بِالْإِقْرَارِ وَالِاغْتِرَافِ
عِنْدَهُ الْمَغْفِرَةَ	
﴿٩١٢٤﴾ خَيْرٌ مَنْ رَجَوْتُهُ	﴿١٠٠٤﴾ يَا خَيْرَ مَنْ رَجَوْتُهُ فِي حَاجَتِي
﴿٩١٢٥﴾ خَيْرٌ مَنْ رَغِبَ إِلَيْهِ	﴿٣٨٤﴾ يَا خَيْرَ مَنْ رَغِبَ إِلَيْهِ
﴿٩١٢٦﴾ خَيْرٌ مَنْ رَفَعَتْ إِلَيْهِ الْأَيْدِي	﴿٣٨٤﴾ يَا خَيْرَ مَنْ رَفَعَتْ إِلَيْهِ الْأَيْدِي
﴿٩١٢٧﴾ خَيْرٌ مَنْ رَفَعَتْ إِلَيْهِ الْأَيْدِي	﴿١٠٠٠﴾ يَا خَيْرَ مَنْ رَفَعَتْ إِلَيْهِ الْأَيْدِي السَّائِلِينَ
﴿٩١٢٨﴾ خَيْرٌ مَنْ زَكَّاهَا	﴿١٠٠٥﴾ أَنْتَ خَيْرٌ مَنْ زَكَّاهَا
﴿٩١٢٩﴾ خَيْرٌ مَنْ زَكَّيْهَا	﴿١٠٠٦﴾ أَنْتَ خَيْرٌ مَنْ زَكَّيْهَا
﴿٩١٣٠﴾ خَيْرٌ مَنْ سَأَلَهُ	﴿٥٩٣﴾ يَا خَيْرَ مَنْ سَأَلَهُ السَّائِلُونَ

«نام‌های مهر و رحمت»

- «۹۱۰۶» ای بهترین کسی که نیازها پیش تو فرود می‌آید.
- «۹۱۰۷» ای بهترین کسی که همدم تنهایی منی.
- «۹۱۰۸» ای بهترین کسی که دستم را به سوی او گشوده‌ام!
- «۹۱۰۹» ای بهترین کسی که... کردارها نزد او محاکمه می‌شود.
- «۹۱۱۰» ای بهترین کسی که روی‌ها در مقابل او خوار شدند.
- «۹۱۱۱» ای بهترین کسی که به سوی او زاری می‌شود.
- «۹۱۱۲» ای بهترین کسی که در میان سخاوتمندان، سخاوتمندانه رفتار کرده است!
- «۹۱۱۳» ای بهترین کسی که فرد تنها می‌تواند با او خلوت کند.
- «۹۱۱۴» ای بهترین کسی که در تنهایی‌ام با او خلوت کردم.
- «۹۱۱۵» ای بهترین کسی که در تنهایی‌مان را با او خلوت کرده‌ایم!
- «۹۱۱۶» ای بهترین کسی که می‌توان او را خواند.
- «۹۱۱۷» تو بهترین درخواست‌شده هستی.
- «۹۱۱۸» ای بهترین کسی که خوانده می‌شوی.
- «۹۱۱۹» ای بهترین کسی که... به زبان‌های مختلف خوانده می‌شود.
- «۹۱۲۰» ای بهترین کسی که خوانده شده و پاسخ داده است!
- «۹۱۲۱» ای بهترین کسی که برای برطرف کردن گرفتاری خوانده می‌شود.
- «۹۱۲۲» ای بهترین کسی که امیدواران می‌توانند به او امید داشته باشند.
- «۹۱۲۳» ای بهترین کسی آمرزش را با اعتراف کردن و اقرار کردن نزد او می‌جویم.
- «۹۱۲۴» ای بهترین کسی که در نیاز خود به او امید بستم.
- «۹۱۲۵» ای بهترین کسی که خواسته می‌شود.
- «۹۱۲۶» ای بهترین کسی که دست‌ها به سوی او بلند می‌شود.
- «۹۱۲۷» ای بهترین کسی که دستان نیازمندان به سوی او بلند شده است.
- «۹۱۲۸» تو بهترین کسی هستی که نفس را پاک می‌کنی.
- «۹۱۲۹» تو بهترین کسی هستی که نفس را پاک می‌کنی.
- «۹۱۳۰» ای بهترین کسی که درخواست‌کنندگان از او درخواست کرده‌اند!

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩١٣١﴾ خَيْرٌ مَنْ سُئِلَ	⊗ يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ؛ {٠١٣٥}
﴿٩١٣٢﴾ خَيْرٌ مَنْ سُئِلَ	⊗ يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ الْمَعْرُوفُ مِنْهُ؛ {١٠٠٧}
﴿٩١٣٣﴾ خَيْرٌ مَنْ شَخَصَتْ	⊗ يَا خَيْرَ مَنْ... شَخَصَتْ إِلَيْهِ الْأَبْصَارُ؛ {٠٧٤٤}
إِلَيْهِ الْأَبْصَارُ	
﴿٩١٣٤﴾ خَيْرٌ مَنْ شَخَصَتْ	⊗ يَا خَيْرَ مَنْ شَخَصَتْ إِلَيْهِ بَبَصَرِي؛ {٠٠٦٤}
إِلَيْهِ بَبَصَرِي	
﴿٩١٣٥﴾ خَيْرٌ مَنْ شُدَّتْ إِلَيْهِ	⊗ اللَّهُمَّ أَنْتَ خَيْرُ مَنْ وَفَدَ إِلَيْهِ الرُّجَالُ وَشُدَّتْ إِلَيْهِ الرَّحَالُ؛ {٠٧٤٦}
الرَّحَالُ	
﴿٩١٣٦﴾ خَيْرٌ مَنْ شَكَّوْتُ إِلَيْهِ	⊗ يَا خَيْرَ مَنْ شَكَّوْتُ إِلَيْهِ وَخَدَّتِي؛ {١٠٠٤}
﴿٩١٣٧﴾ خَيْرٌ مَنْ طَلَبَ	⊗ يَا خَيْرَ مَنْ طَلَبَ الْمَعْرُوفُ مِنْهُ وَأَسْرَعَهُ إِعْطَاءً؛ {٠٢٨٢}
﴿٩١٣٨﴾ خَيْرٌ مَنْ طَلَبَ	⊗ يَا خَيْرَ مَنْ طَلَبَ مِنْهُ الْخَيْرُ؛ {٠٠٥٤}
﴿٩١٣٩﴾ خَيْرٌ مَنْ طَلَبَتْ إِلَيْهِ	⊗ اللَّهُمَّ أَنْتَ أَكْرَمُ مَا تَبَيَّ وَأَكْرَمُ مَزُورٍ وَخَيْرٌ مَنْ طَلَبَتْ إِلَيْهِ
الْحَاجَاتُ	الْحَاجَاتُ؛ {٠٠٧٣}
﴿٩١٤٠﴾ خَيْرٌ مَنْ طَلَبَتْ مِنْهُ الْحَاجَاتُ	⊗ يَا خَيْرَ مَنْ طَلَبَتْ مِنْهُ الْحَاجَاتُ وَرَغِبَ إِلَيْهِ؛ {٠١٩١}
﴿٩١٤١﴾ خَيْرٌ مَنْ عَبَدَ	⊗ يَا خَيْرَ مَنْ عَبَدَ؛ {٠١٣٣}
﴿٩١٤٢﴾ خَيْرٌ مَنْ عَبَدَ فَآثَابَ	⊗ يَا خَيْرَ مَنْ عَبَدَ فَآثَابَ؛ {٠٥٤٨}
﴿٩١٤٣﴾ خَيْرٌ مَنْ فَكَّرْتُ فِيهِ	⊗ يَا خَيْرَ مَنْ فَكَّرْتُ فِيهِ بِقَلْبِي؛ {١٠٠٤}
﴿٩١٤٤﴾ خَيْرٌ مَنْ قَصَدَهُ	⊗ يَا خَيْرَ مَنْ قَصَدَهُ الْقَاصِدُونَ؛ {٠٥٩٣}
﴿٩١٤٥﴾ خَيْرٌ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ	⊗ تَبَارَكَ اللَّهُ الَّذِي هُوَ... خَيْرٌ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٠٢٨}
﴿٩١٤٦﴾ خَيْرٌ مَنْ مَدَّتْ إِلَيْهِ	⊗ يَا خَيْرَ مَنْ رَفَعَتْ إِلَيْهِ أَيْدِي السَّائِلِينَ وَمَدَّتْ إِلَيْهِ أَعْنَاقُ
أَعْنَاقُ الطَّالِبِينَ	الطَّالِبِينَ؛ {١٠٠٠}
﴿٩١٤٧﴾ خَيْرٌ مَنْ مَدَّتْ إِلَيْهِ	⊗ يَا خَيْرَ مَنْ شَخَصَتْ إِلَيْهِ الْأَبْصَارُ وَمَدَّتْ إِلَيْهِ الْأَعْنَاقُ؛ {٠٠٢٧}
الْأَعْنَاقُ	
﴿٩١٤٨﴾ خَيْرٌ مَنْ مَدَّتْ إِلَيْهِ يَدِي	⊗ يَا خَيْرَ مَنْ مَدَّتْ إِلَيْهِ يَدِي؛ {٠٠٦٤}
﴿٩١٤٩﴾ خَيْرٌ مَنْ نَاجَيْتُهُ	⊗ يَا خَيْرَ مَنْ أَنْسْتُ بِهِ وَخَدَّتِي وَنَاجَيْتُهُ بِسَرِّي؛ {٠٢٧٤}

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۹۱۳۱﴾ ای بهترین کسی که مورد درخواست قرار گرفته است.
﴿۹۱۳۲﴾ ای بهترین کسی که احسان او درخواست شده است.
﴿۹۱۳۳﴾ ای بهترین کسی که... چشم‌ها به‌سوی او خیره ماندند.
﴿۹۱۳۴﴾ ای بهترین کسی که دیده‌ام را به او دوختم.
﴿۹۱۳۵﴾ خدایا! تو بهترین کسی هستی که مهمان به درگاهش پذیرفته شود و بارها به سوی بسته شوند.

﴿۹۱۳۶﴾ ای بهترین کسی که از تنهایی‌ام به او گله کردم.
﴿۹۱۳۷﴾ ای خدا ای بهترین کسی که از او درخواست شده است و به سرعت آن را اجابت فرمود.

﴿۹۱۳۸﴾ ای بهترین کسی که خیر از او درخواست شود.
﴿۹۱۳۹﴾ خدایا، تو بزرگوartرین کسی هستی که به سوی تو بیایند و زیارت شوی و بهترین کسی هستی که نیازها، از تو درخواست شود.
﴿۹۱۴۰﴾ ای بهترین کسی که نیازها از او درخواست می‌شود و ای بهترین کسی که رو به سوی او گردانده می‌شود.

﴿۹۱۴۱﴾ ای بهترین کسی که پرستش شده است.
﴿۹۱۴۲﴾ ای بهترین کسی که عبادت شده و پاداش داده است!
﴿۹۱۴۳﴾ ای بهترین کسی که با دل به او اندیشیدم.
﴿۹۱۴۴﴾ ای بهترین کسی که قصدکنندگان او را قصد کرده‌اند!
﴿۹۱۴۵﴾ بزرگ است خداوندی که بهتر از همه چیز است.
﴿۹۱۴۶﴾ ای بهترین کسی که دستان نیازمندان به سوی او بلند شده و گردن‌های خواهندگان به سوی او کشیده شده است.
﴿۹۱۴۷﴾ ای بهترین کسی که دیدگان به درگاه او خیره شده و گردن‌ها به سوی آن کشیده شده.

﴿۹۱۴۸﴾ ای بهترین کسی که دستم را به سوی او دراز کردم.
﴿۹۱۴۹﴾ ای بهترین کسی که مونس تنهایی و همراز اسرار منی.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩١٥٠﴾ خَيْرُ مَنْ نَاجَيْتُهُ	﴿١٠٠٤﴾ يَا خَيْرَ مَنْ نَاجَيْتُهُ فِي سِرِّي؛
﴿٩١٥١﴾ خَيْرُ مَنْ نَاجَيْتُهُ	﴿٠٠٦٤﴾ يَا خَيْرَ مَنْ نَاجَيْتُهُ فِي سِرِّيَتِي؛
﴿٩١٥٢﴾ خَيْرُ مَنْ نَزَلْتُ	﴿٠١٦٤﴾ يَا خَيْرَ مَنْ نَزَلْتُ بِفَنَائِهِ الرِّكَائِبُ؛
بِفَنَائِهِ الرِّكَائِبُ	
﴿٩١٥٣﴾ خَيْرُ مَنْ نُقِلْتُ إِلَيْهِ الْأَقْدَامُ	﴿٠٧٤٤﴾ يَا خَيْرَ مَنْ... نُقِلْتُ إِلَيْهِ الْأَقْدَامُ؛
﴿٩١٥٤﴾ خَيْرُ مَنْ نُودِيَ	﴿٠٥٤٨﴾ يَا خَيْرَ مَنْ نُودِيَ فَأَجَابَ؛
﴿٩١٥٥﴾ خَيْرُ مَنْ هَرَبَ إِلَيْهِ	﴿٠٥٩٣﴾ يَا خَيْرَ مَنْ هَرَبَ إِلَيْهِ الْهَارِبُونَ؛
﴿٩١٥٦﴾ خَيْرُ مَنْ وَجَّهْتُ إِلَيْهِ	﴿١٠٠٤﴾ يَا خَيْرَ مَنْ وَجَّهْتُ إِلَيْهِ وَجْهِي؛
﴿٩١٥٧﴾ خَيْرُ مَنْ وَقَدَّ إِلَيْهِ	﴿٠٧٤٦﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ خَيْرُ مَنْ وَقَدَّ إِلَيْهِ الرَّجَالُ؛
﴿٩١٥٨﴾ خَيْرُ مَنْ وَقَدَّتْ إِلَيْهِ	﴿٠٠٢٧﴾ يَا خَيْرَ... وَقَدَّتْ إِلَيْهِ الْأَمَالُ؛
﴿٩١٥٩﴾ خَيْرُ مُنْتَجِعٍ	﴿٠٠١٢﴾ فَإِنَّكَ خَيْرُ مُنْتَجِعٍ لِكَشْفِ الضُّرِّ؛
﴿٩١٦٠﴾ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ	﴿٠١٦٤﴾ يَا خَيْرَ مَنْزُولٍ بِهِ؛
﴿٩١٦١﴾ خَيْرُ مَوْلَى	﴿١٠٠٨﴾ إِلَهِي أَنَا مَنْ قَدْ عَرَفْتَ شَرَّ عَبْدٍ أَنَا وَخَيْرُ مَوْلَى أَنْتَ؛
﴿٩١٦٢﴾ خَيْرُ مُؤْنِسٍ وَ أَنْيسٍ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ مُؤْنِسٍ وَ أَنْيسٍ؛
﴿٩١٦٣﴾ خَيْرُ كُلِّهِ	﴿١٠٠٩﴾ يَا خَيْرَ كُلِّهِ؛
﴿٩١٦٤﴾ خَيْرُ لِي	﴿٠٠٦٤﴾ يَا خَيْرَ لِي مِنْ أَبِي وَأُمِّي؛
﴿٩١٦٥﴾ خَيْرُ لِي	﴿١٠١٠﴾ يَا خَيْرَ لِي مِنْ أَبِي وَأُمِّي وَمِنْ النَّاسِ جَمِيعًا؛
﴿٩١٦٦﴾ ذُو الْخَيْرَاتِ	﴿٠٠٥٥﴾ أَنْتَ الْفَتْاحُ ذُو الْخَيْرَاتِ؛
﴿٩١٦٧﴾ كَثِيرُ الْخَيْرِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا كَثِيرَ الْخَيْرِ؛
﴿٩١٦٨﴾ مَنْزِلُ الْخَيْرِ	﴿٠١٩٨﴾ أَنْتَ مَنْزِلُهُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ؛
﴿٩١٦٩﴾ نَفَاحُ الْخَيْرَاتِ	﴿٠١٥٦﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ... نَفَاحُ الْخَيْرَاتِ؛
٢-١٢-١١- نِعَم: (نِعَم)	
﴿٩١٧٠﴾ نِعَمَ الْإِلَهِ	﴿٠٠٦٤﴾ إِلَهِي نِعَمَ الْإِلَهِ أَنْتَ؛
﴿٩١٧١﴾ نِعَمَ الْحَبِيبِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا نِعَمَ الْحَبِيبِ؛
﴿٩١٧٢﴾ نِعَمَ الْحَسِيبِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا نِعَمَ الْحَسِيبِ؛

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۹۱۵۰﴾ ای بهترین کسی که با او در دل مناجات کردم.
- ﴿۹۱۵۱﴾ ای بهترین کسی که در درونم با او مناجات کردم.
- ﴿۹۱۵۲﴾ ای بهترین کسی که سواران بر آستان او فرود آمدند.
- ﴿۹۱۵۳﴾ ای بهترین کسی که... گام‌ها به سوی او حرکت می‌کند.
- ﴿۹۱۵۴﴾ ای بهترین کسی که صدایش کرده‌اند و پاسخ داده است!
- ﴿۹۱۵۵﴾ ای بهترین کسی که گریزندگان به سوی او فرار کرده‌اند!
- ﴿۹۱۵۶﴾ ای بهترین کسی که به او روی آوردم.
- ﴿۹۱۵۷﴾ خدایا! تو بهترین کسی هستی که مهمان به درگاهش پذیرفته شود.
- ﴿۹۱۵۸﴾ ای بهترین کسی که... آرزوها به درگاهش وارد آمده است!
- ﴿۹۱۵۹﴾ همانا تویی بهترین کسی که در برطرف ساختن زیان‌ها به او پناه می‌برند.
- ﴿۹۱۶۰﴾ ای بهترین کسی که به درگاه او فرومی‌آیند.
- ﴿۹۱۶۱﴾ خدایا! تو می‌دانی که من بدترین بنده هستم و تو بهترین مولا.
- ﴿۹۱۶۲﴾ ای بهترین یار و همدم.
- ﴿۹۱۶۳﴾ ای بهتر از همه.
- ﴿۹۱۶۴﴾ ای بهتر از پدر و مادرم.
- ﴿۹۱۶۵﴾ ای بهتر از پدر و مادرم و تمامی مردم.
- ﴿۹۱۶۶﴾ تو گشاینده و صاحب خیرات هستی.
- ﴿۹۱۶۷﴾ ای خیرت بسیار.
- ﴿۹۱۶۸﴾ تو فروفرستنده‌ی خیر در شب قدری.
- ﴿۹۱۶۹﴾ معبودی جز تو نیست که بسیار بر ما خیر می‌دمی.

۲-۱۲-۱۱- بهترین

- ﴿۹۱۷۰﴾ خدایا! تو بهترین خدایی.
- ﴿۹۱۷۱﴾ ای بهترین محبوب.
- ﴿۹۱۷۲﴾ ای بهترین حسابگر.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٢٢٤٥﴾ نِعَمَ الْحَكَمِ اللَّهُ؛	﴿٩١٧٣﴾ نِعَمَ الْحَكَمِ
﴿٢٠٩١﴾ لِنِعَمِ الْخَالِقِ أَنْتَ؛	﴿٩١٧٤﴾ نِعَمَ الْخَالِقِ
﴿١٠٢٧﴾ أَنْتَ حَسْبِي وَنِعَمَ الْوَكِيلِ وَرَبِّي وَنِعَمَ الدَّلِيلِ؛	﴿٩١٧٥﴾ نِعَمَ الدَّلِيلِ
﴿٠١٩٨﴾ اللَّهُمَّ نِعَمَ إِلَهِ أَنْتَ وَنِعَمَ رَبِّ أَنْتَ؛	﴿٩١٧٦﴾ نِعَمَ الرَّبِّ
﴿٢٠٩١﴾ لِنِعَمِ الرَّبِّ أَنْتَ؛	﴿٩١٧٧﴾ نِعَمَ الرَّبِّ
﴿٠٠٣٩﴾ يَا نِعَمَ الرَّقِيبِ؛	﴿٩١٧٨﴾ نِعَمَ الرَّقِيبِ
﴿٢٠٩١﴾ لِنِعَمِ الصَّرِيخِ أَنْتَ؛	﴿٩١٧٩﴾ نِعَمَ الصَّرِيخِ
﴿٠٠٣٩﴾ يَا نِعَمَ الطَّيِّبِ؛	﴿٩١٨٠﴾ نِعَمَ الطَّيِّبِ
﴿٢٠٩١﴾ لِنِعَمِ الْقَادِرِ أَنْتَ؛	﴿٩١٨١﴾ نِعَمَ الْقَادِرِ
﴿٠٠٣٩﴾ يَا نِعَمَ الْقَرِيبِ؛	﴿٩١٨٢﴾ نِعَمَ الْقَرِيبِ
﴿٠٠٣٩﴾ يَا نِعَمَ الْكَفِيلِ؛	﴿٩١٨٣﴾ نِعَمَ الْكَفِيلِ
﴿٢٠٩١﴾ لِنِعَمِ الْمُبْتَدِئِ أَنْتَ؛	﴿٩١٨٤﴾ نِعَمَ الْمُبْتَدِئِ
﴿٢٠٩٢﴾ لِنِعَمِ الْمُبْتَدِئِ أَنْتَ؛	﴿٩١٨٥﴾ نِعَمَ الْمُبْتَدِئِ
﴿٠٠٣٩﴾ يَا نِعَمَ الْمُجِيبِ؛	﴿٩١٨٦﴾ نِعَمَ الْمُجِيبِ
﴿٠٧٤٤﴾ اللَّهُمَّ يَا رَبَّ أَنْتَ نِعَمَ الْمُجِيبِ وَنِعَمَ الْمَدْعُوِّ؛	﴿٩١٨٧﴾ نِعَمَ الْمَدْعُوِّ
﴿٢٠٩١﴾ لِنِعَمِ الْمَدْعُوِّ أَنْتَ؛	﴿٩١٨٨﴾ نِعَمَ الْمَدْعُوِّ
﴿٠٧٤٣﴾ يَا نِعَمَ الْمُسْتَعَانِ؛	﴿٩١٨٩﴾ نِعَمَ الْمُسْتَعَانِ
﴿٢٠٩١﴾ لِنِعَمِ الْمُسْتَعَانِ أَنْتَ؛	﴿٩١٩٠﴾ نِعَمَ الْمُسْتَعَانِ
﴿٢٠٩١﴾ لِنِعَمِ الْمُسْتَعَاثِ أَنْتَ؛	﴿٩١٩١﴾ نِعَمَ الْمُسْتَعَاثِ
﴿٠٧٤٤﴾ اللَّهُمَّ يَا رَبَّ أَنْتَ نِعَمَ الْمُجِيبِ وَنِعَمَ الْمَدْعُوِّ وَنِعَمَ الْمَسْئُولِ؛	﴿٩١٩٢﴾ نِعَمَ الْمَسْئُولِ
﴿٠٧٤٤﴾ اللَّهُمَّ يَا رَبَّ أَنْتَ... نِعَمَ الْمُعْطَى؛	﴿٩١٩٣﴾ نِعَمَ الْمُعْطَى
﴿٠٠٤٤﴾ يَا نِعَمَ الْمَوْلَى وَالْمَوْلَى وَالْمَلْجَأَ وَالْمَعْقِلَ؛	﴿٩١٩٤﴾ نِعَمَ الْمَعْقِلِ
﴿٢٠٩١﴾ لِنِعَمِ الْمُعِيدِ أَنْتَ؛	﴿٩١٩٥﴾ نِعَمَ الْمُعِيدِ
﴿٠٣١٦﴾ حَسْبُنَا اللَّهُ وَحْدَهُ وَنِعَمَ الْمُعِينِ؛	﴿٩١٩٦﴾ نِعَمَ الْمُعِينِ
﴿٠٤٠١﴾ هُوَ نِعَمَ الْمُقْصُودِ؛	﴿٩١٩٧﴾ نِعَمَ الْمُقْصُودِ

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۹۱۷۳﴾ بهترین داور خداست.
- ﴿۹۱۷۴﴾ به یقین بهترین آفریدگار تو هستی.
- ﴿۹۱۷۵﴾ تو برای من کافی هستی و بهترین وکیل؛ پروردگار من و بهترین راهنما.
- ﴿۹۱۷۶﴾ خدایا، تو خوب خدا و خوب پروردگاری هستی.
- ﴿۹۱۷۷﴾ به یقین بهترین پروردگار تو هستی.
- ﴿۹۱۷۸﴾ ای بهترین مراقب.
- ﴿۹۱۷۹﴾ به یقین بهترین فریادرس تو هستی.
- ﴿۹۱۸۰﴾ ای که بهترین طیب.
- ﴿۹۱۸۱﴾ به یقین بهترین قادر تو هستی.
- ﴿۹۱۸۲﴾ ای بهترین نزدیک.
- ﴿۹۱۸۳﴾ ای بهترین ضامن.
- ﴿۹۱۸۴﴾ به یقین بهترین آغازگر تو هستی.
- ﴿۹۱۸۵﴾ به یقین بهترین آغازکننده‌ی خوبی تویی.
- ﴿۹۱۸۶﴾ ای بهترین پاسخ‌دهنده.
- ﴿۹۱۸۷﴾ خدایا! تویی نیکو جواب‌دهنده و نیکو خوانده‌شده.
- ﴿۹۱۸۸﴾ به یقین بهترین خوانده‌شده تو هستی.
- ﴿۹۱۸۹﴾ ای خوب یاری خواسته‌شده.
- ﴿۹۱۹۰﴾ به یقین بهترین درخواست کمک شده تو هستی.
- ﴿۹۱۹۱﴾ به یقین بهترین کسی که از او یاری بخواهند تو هستی.
- ﴿۹۱۹۲﴾ خدایا! تویی نیکو جواب‌دهنده و نیکو خوانده‌شده و نیکو درخواست‌شده.
- ﴿۹۱۹۳﴾ خدایا! تویی... نیکو بخشنده.
- ﴿۹۱۹۴﴾ ای بهترین سرپرست و پناهگاه و محل امن و قلعه.
- ﴿۹۱۹۵﴾ به یقین بهترین بازگرداننده تو هستی.
- ﴿۹۱۹۶﴾ خداوند به تنهایی برای ما بس است و او بهترین یاری‌دهندگان است.
- ﴿۹۱۹۷﴾ او چه نیکو قصدشده‌ای است.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩١٩﴾ نِعَمَ الْمَلَجَأِ ﴿٠٠٦٤﴾
﴿٩١٩٩﴾ نِعَمَ الْمَوْلَى وَنِعَمَ النَّصِيرِ
{الأنفال: ٤٠}
﴿٩٢٠٠﴾ نِعَمَ الْمَوْلَى وَنِعَمَ الْمَوْلَى؛ {٠٠٦٤}
﴿٩٢٠١﴾ نِعَمَ الْوَكِيلِ
فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعَمَ الْوَكِيلُ؛ {آل عمران: ١٧٣}
﴿٩٢٠٢﴾ نِعَمَ مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْهِ
﴿٩٢٠٣﴾ نِعَمَ مَنْ فُزِعَ إِلَيْهِ وَتَوَكَّلَ عَلَيْهِ؛ {٠٠٦٤}
٣-١٢-١١- حُسْنُ: (أحسن، ذو الفضل الحسن، ذو الوجه الحسن، حسن، ذو الأسماء الحسنى، ذو البلاء الحسن، ذو الثناء الحسن، ذو الحُسن، ذو الفضل الحسن، من اختار لنفسه أحسن الأسماء)
﴿٩٢٠٤﴾ أَحْسَنَ التَّفَضُّلِ
يَا خَيْرَ مَنْ طُلِبَ مِنْهُ الْخَيْرُ وَأَسْرَعَهُ عَطَاءٌ وَنَجَاحًا وَ
أَحْسَنَهُ عَطْفًا وَتَفَضُّلاً؛ {٠٠٥٤}
﴿٩٢٠٥﴾ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ
﴿٩٢٠٦﴾ أَحْسَنَ الْعَطْفِ
يَا خَيْرَ مَنْ طُلِبَ مِنْهُ الْخَيْرُ وَأَسْرَعَهُ عَطَاءٌ وَنَجَاحًا وَ
أَحْسَنَهُ عَطْفًا وَتَفَضُّلاً؛ {٠٠٥٤}
﴿٩٢٠٧﴾ أَحْسَنَ مَنْ سُئِلَ
﴿٩٢٠٨﴾ ذُو الْفَضْلِ الْحَسَنِ
﴿٩٢٠٩﴾ ذُو الْوَجْهِ الْحَسَنِ
﴿٩٢١٠﴾ الْحَسَنُ الْجَمِيلُ
﴿٩٢١١﴾ الْحَسَنُ الصَّبُغَةُ
سُبْحَانَ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ؛ {٠٠٦٢}
﴿٩٢١٢﴾ الْحَسَنُ الصُّنْعَةُ
﴿٩٢١٣﴾ الْحَسَنُ الصَّنِيعَةُ
﴿٩٢١٤﴾ حَسَنَ الْأَسْمَاءِ
﴿٩٢١٥﴾ حَسَنَ الْأَلَاءِ
أَنْتَ حَسَنُ الْبَلَاءِ جَلِيلُ الثَّنَاءِ سَابِغُ النِّعْمَاءِ عَدْلُ الْقَضَاءِ
حَزِيلُ الْعَطَاءِ حَسَنُ الْأَلَاءِ؛ {٠٨٧٠}

«نام‌های مهر و رحمت»

- «۹۱۹۸» ای بهترین سرپرست و پناهگاه و محل امن.
- «۹۱۹۹» و اگر سرپیچی کنند، بدانید (ضرری به شما نمی‌رسانند) خداوند سرپرست شماست! چه سرپرست خوبی! و چه یاور خوبی!
- «۹۲۰۰» ای بهترین سرپرست و پناهگاه.
- «۹۲۰۱» این‌ها کسانی بودند که (بعضی از) مردم، به آنان گفتند: «مردم [لشکر دشمن] برای (حمله به) شما اجتماع کرده‌اند از آن‌ها بترسید!» اما این سخن، بر ایمانشان افزود و گفتند: «خدا ما را کافی است و او بهترین حامی ماست.»
- «۹۲۰۲» ای بهترین کسی که به سوی او ناله شد و بر او توکل شد.
- «۹۲۰۳» ای بهترین کسی که به سوی او ناله شد و بر او توکل شد.
- ۳-۱۲-۱۱- نیکویی: (نیکوترین، صاحب فضیلت و روی و آزمایش و ستایش نیکو، صاحب نیکویی، آن که نیکوترین نام‌ها را برای خود برگزیده است)
- «۹۲۰۴» ای بهترین کسی که خیر از او درخواست شود و ای سریع‌ترین در بخشش و کامیابی و ای که مهربانی و فضل تو بهتر است.
- «۹۲۰۵» پس بزرگ است خدایی که بهترین آفرینندگان است!
- «۹۲۰۶» ای بهترین کسی که خیر از او درخواست شود و ای سریع‌ترین در بخشش و کامیابی و ای که مهربانی و فضل تو بهتر است.
- «۹۲۰۷» ای بهترین کسی که از او درخواست می‌شود از تو درخواست می‌کنم.
- «۹۲۰۸» لَبَّیک ای صاحب نعمت‌ها و دارای فضیلت نیکو و زیبا.
- «۹۲۰۹» خدایا من به روی گرامی، نیکو و زیباییات خدایا! از تو درخواست می‌کنم.
- «۹۲۱۰» منزّه است نیکوی زیبا.
- «۹۲۱۱» او خدایی است که معبودی جز او نیست کارش محکم و رنگ‌آمیزی او نیکو است.
- «۹۲۱۲» او خدایی است که معبودی جز او نیست... کسی که عمل او نیکوست.
- «۹۲۱۳» اوست خدایی که جز او خدایی نیست... محصول او نیکوست.
- «۹۲۱۴» ای دارنده‌ی نام‌های نیکو!
- «۹۲۱۵» تویی به زیبایی آزمایش‌کننده، ثنایت باشکوه، فراوان‌دهنده‌ی نعمت، عادل در قضاوت، عطایات فراوان؛ و نعمت‌هایت زیبا.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٢١٦﴾ حَسَنُ الْبَلَاءِ	﴿٠٠٢٢﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... حَسَنُ الْبَلَاءِ؛
﴿٩٢١٧﴾ حَسَنُ الْبَلَاءِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا حَسَنُ الْبَلَاءِ؛
﴿٩٢١٨﴾ حَسَنُ الْبَلَاءِ	﴿٠٧٦٣﴾ يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ؛
﴿٩٢١٩﴾ حَسَنُ التَّجَاوُزِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ؛
﴿٩٢٢٠﴾ حَسَنُ التَّقْدِيرِ	﴿٠٠٣٠﴾ يَا حَسَنَ التَّقْدِيرِ؛
﴿٩٢٢١﴾ حَسَنُ الصُّحْبَةِ	﴿٠٤٦٩﴾ يَا حَسَنَ الصُّحْبَةِ؛
﴿٩٢٢٢﴾ حَسَنُ الصُّنْعِ	﴿٠١٣٥﴾ يَا مَنْ هُوَ حَسَنُ الصُّنْعِ فِي أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛
﴿٩٢٢٣﴾ حَسَنُ الْعَائِدَةِ	﴿٠١٣٥﴾ يَا مُوسِعًا فَضْلَهُ عَلَى أَوْلِيَائِهِ بِعِصْمَتِهِ إِيَّاهُمْ فِي الدُّنْيَا وَحُسْنِ عَائِدَتِهِ عَلَيْهِمْ فِي الْآخِرَةِ؛
﴿٩٢٢٤﴾ حَسَنُ الْعَطَايَا	﴿٠٥٥٦﴾ يَا حَسَنَ الْعَطَايَا؛
﴿٩٢٢٥﴾ حَسَنُ الْعَفْوِ	﴿٠٨٧٢﴾ يَا حَسَنَ الْعَفْوِ؛
﴿٩٢٢٦﴾ حَسَنُ الْقَضَاءِ	﴿٠٦٠٧﴾ هُوَ... حَسَنُ الْقَضَاءِ؛
﴿٩٢٢٧﴾ حَسَنُ الْمُجَازَاةِ	﴿٠٨٧٣﴾ يَا حَسَنَ الْمُجَازَاةِ بِالتَّوَابِ مَنْ أَطَاعَهُ؛
﴿٩٢٢٨﴾ حَسَنُ الْمَنْ	﴿٠٨٧٢﴾ يَا حَسَنَ الْمَنْ؛
﴿٩٢٢٩﴾ ذُو الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى	﴿٠٠٨٢﴾ هُوَ... ذُو الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى؛
﴿٩٢٣٠﴾ ذُو الْبَلَاءِ الْحَسَنِ	﴿١٠٥٠﴾ يَا رَبِّ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَالْبَلَاءِ الْحَسَنِ الْجَسِيمِ؛
﴿٩٢٣١﴾ ذُو الثَّنَاءِ الْحَسَنِ	﴿٠٦٦٠﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الثَّنَاءِ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ؛
﴿٩٢٣٢﴾ ذُو الْحُسْنِ	﴿٠٦٦٠﴾ ذُو الْحُسْنِ؛
﴿٩٢٣٣﴾ ذُو الْفَضْلِ الْحَسَنِ	﴿١٠٧٨﴾ لَبَّيْكَ ذَا النِّعَمَاءِ وَالْفَضْلِ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ؛
﴿٩٢٣٤﴾ مَنْ اخْتَارَ لِنَفْسِهِ	﴿١٣٩٢﴾ سُبْحَانَ مَنْ اخْتَارَ لِنَفْسِهِ أَحْسَنَ الْأَسْمَاءِ؛
أَحْسَنَ الْأَسْمَاءِ	

١٢-٤-١١- لطف: (الْطَفُ، ذُو الْطُفِ، ذُو لُطْفٍ، لَطِيفٌ، مُتَلَطِّفٌ)

﴿٩٢٣٥﴾ الْطَفُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ كَرِيمٍ مَا الْطَفُ؛
﴿٩٢٣٦﴾ الْطَفُ	﴿٠٤٦٧﴾ فَاللَّهُ الَّذِي خَلَقَهُمَا هُوَ الْطَفُ بِهِمَا مِنْكَ؛
﴿٩٢٣٧﴾ الْطَفُ مِنْ كُلِّ لَطِيفٍ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا الْطَفُ مِنْ كُلِّ لَطِيفٍ؛

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۹۲۱۶﴾ خدایا! تو خدایی هستی که... آزمایشت نیکوست.
- ﴿۹۲۱۷﴾ ای نیک آزمون.
- ﴿۹۲۱۸﴾ ای نیک آزمون.
- ﴿۹۲۱۹﴾ ای که نیکو درگذری.
- ﴿۹۲۲۰﴾ ای که تقدیرش نیکو و تدبیرش لطیف است.
- ﴿۹۲۲۱﴾ ای نیکو همنشین.
- ﴿۹۲۲۲﴾ ای آن که در میان اهل آسمان‌ها و زمین ساخته‌اش نیکوست.
- ﴿۹۲۲۳﴾ ای گشاینده‌ی فضل و رحمت بر اولیایش با نگهداری آن‌ها در دنیا و دیدار نیکویش با ایشان در آخرت!
- ﴿۹۲۲۴﴾ ای نیکو بخشش.
- ﴿۹۲۲۵﴾ ای نیکو گذشت‌کننده.
- ﴿۹۲۲۶﴾ داوری‌اش نیکوست.
- ﴿۹۲۲۷﴾ ای نیکو پاداش‌دهنده به آنان که فرمانش می‌برند!
- ﴿۹۲۲۸﴾ ای نیکو نعمت‌دهنده.
- ﴿۹۲۲۹﴾ او دارای نام‌های نیکوست.
- ﴿۹۲۳۰﴾ پروردگار! ای صاحب احسان بزرگ و آزمایش نیکوی باعظمت!
- ﴿۹۲۳۱﴾ ستایش مخصوص خدایی است که دارنده‌ی... ستایش نیکوی زیباست.
- ﴿۹۲۳۲﴾ صاحب زیبایی.
- ﴿۹۲۳۳﴾ لَبَّیک ای صاحب نعمت‌ها و دارای فضیلت نیکو و زیبا.
- ﴿۹۲۳۴﴾ منزّه است خدایی که برترین نام‌ها را برای خود برگزید.
- ۴-۱۲-۱۱- لطف: (لطیف‌ترین، صاحب لطف، لطیف)**
- ﴿۹۲۳۵﴾ منزّه است بزرگواری که چه لطیف است.
- ﴿۹۲۳۶﴾ خدایی که آن‌ها را آفریده، نسبت به ایشان از تو مهربان‌تر است.
- ﴿۹۲۳۷﴾ ای لطیف‌تر از هر لطیف.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٢٣٨﴾ الطَّفَكُ	﴿٠٠٢٢﴾ مَا... الطَّفَكَ بِخَلْقِكَ؛
﴿٩٢٣٩﴾ الطَّفُ	﴿٠٢٧٦﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ مَا أَرْحَمَهُ بِخَلْقِهِ وَالطَّفَهُ وَآكْرَمَهُ عَلَى خَلْقِهِ؛
﴿٩٢٤٠﴾ مَنْ دَنَا فِي اللُّطْفِ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ... دَنَا فِي اللُّطْفِ؛
﴿٩٢٤١﴾ ذُو لُطْفٍ خَفِيٍّ	﴿١٠٩٨﴾ هُوَ... ذُو لُطْفٍ خَفِيٍّ؛
﴿٩٢٤٢﴾ اللَّطِيفُ	﴿٠٠٠٤﴾ إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تَسْعَةً وَتَسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا إِنَّهُ... اللَّطِيفُ؛
﴿٩٢٤٣﴾ اللَّطِيفُ	﴿١٢٨٢﴾ سُبْحَانَ الْعَالَمِ بِمَا خَلَقَ اللَّطِيفُ الْمُخْصِي لَهُ الْقَادِرَ عَلَيْهِ؛
﴿٩٢٤٤﴾ اللَّطِيفُ الْجَلِيلُ	﴿٠٣٧٢﴾ أَنْتَ اللَّطِيفُ الْجَلِيلُ؛
﴿٩٢٤٥﴾ اللَّطِيفُ الْخَيْرُ	﴿١٠٣﴾ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ؛
﴿٩٢٤٦﴾ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ	﴿٠٠٤٠﴾ {الأنعام: ١٠٣} جَلَّ عَنْ أَنْ تُدْرِكَهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ؛
﴿٩٢٤٧﴾ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ	﴿٠٨٩٨﴾ هُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ لَا تُغْشَى بَصَرَهُ الظُّلُمَةُ وَلَا يَسْتُرُ مِنْهُ سِتْرٌ وَلَا يُوَارَى مِنْهُ جِدَارٌ وَلَا يَغِيبُ عَنْهُ بَرٌّ وَلَا بَحْرٌ وَلَا يَكُنْ مِنْهُ جَبَلٌ مَا فِي أَصْلِهِ وَلَا قَلْبٌ مَا فِيهِ وَلَا جَنْبٌ مَا فِي قَلْبِهِ وَلَا يَسْتَتِرُ مِنْهُ صَغِيرٌ وَلَا كَبِيرٌ وَلَا يَسْتَخْفِي مِنْهُ صَغِيرٌ لَصِغَرِهِ وَلَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ؛
﴿٩٢٤٨﴾ اللَّطِيفُ	﴿٠٠٢٧﴾ هُوَ... اللَّطِيفُ الَّذِي لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ؛
﴿٩٢٤٩﴾ اللَّطِيفُ الْوَاسِعُ	﴿٠٠٦٥﴾ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ اللَّطِيفُ الْوَاسِعُ؛
﴿٩٢٥٠﴾ اللَّطِيفُ بِعِبَادِهِ	﴿١٨١٢﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الرَّحِيمُ لَخَلَقَهُ اللَّطِيفُ بِعِبَادِهِ عَلَى غَنَاءٍ عَنْهُمْ وَشِدَّةَ فَقْرِهِمْ وَفَاقَتَهُمُ إِلَيْهِ؛
﴿٩٢٥١﴾ اللَّطِيفُ بِعِبَادِهِ	﴿٠٠٦٤﴾ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ اللَّطِيفُ بِعِبَادِهِ عَلَى فَقْرِهِمْ وَغِنَاهُ عَنْهُمْ وَمَلَكَتْهُ إِيَّاهُمْ؛
﴿٩٢٥٢﴾ اللَّطِيفُ بِعِلْمِهِ	﴿٠٠٢٧﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... اللَّطِيفُ بِعِلْمِهِ؛

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۹۲۳۸﴾ چه اندازه... به آفریده‌هایت مهربانی.
- ﴿۹۲۳۹﴾ منزّه است خدا، چقدر خداوند نسبت به بندگان مهربان است و چقدر بر بندگان دلسوز است و لطف دارد!
- ﴿۹۲۴۰﴾ منزّه است خدایی که... در نهایت لطف، به ما نزدیک شده است.
- ﴿۹۲۴۱﴾ صاحب لطفی نهان است.
- ﴿۹۲۴۲﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها دقیق یا دارای لطف است.
- ﴿۹۲۴۳﴾ منزّه است دانای به آنچه آفریده و در آن ریزین است و آن را شماره کرده و بر آن تواناست.
- ﴿۹۲۴۴﴾ تو لطیف و باشکوهی.
- ﴿۹۲۴۵﴾ چشم‌ها او را نمی‌بینند ولی او همه‌ی چشم‌ها را می‌بیند و او بخشنده و آگاه چیز است.
- ﴿۹۲۴۶﴾ باشکوه‌تر از آن است که دیده‌ها او را دریابند؛ لکن او دیده‌ها را در می‌یابد، و او خدایی مهربان و آگاه است.
- ﴿۹۲۴۷﴾ او لطیف و آگاه است؛ تاریکی، بینایی او را فرا نمی‌گیرد و هیچ پوششی [چیزی را] از او نمی‌پوشاند و هیچ دیواری [چیزی را] از او پنهان نمی‌کند و هیچ خشکی و دریایی از او پنهان نمی‌شود و هیچ کوهی آنچه را در زیر خود دارد، از او پنهان نمی‌کند و نه قلبی آنچه در آن است و نه پهلویی آنچه در قلب آن است و هیچ کوچک و بزرگی خود را از او نمی‌پوشاند و هیچ کوچکی به خاطر کوچک‌بودنش از او پنهان نمی‌شود و هیچ چیز، در آسمان و زمین، بر او مخفی نمی‌ماند.
- ﴿۹۲۴۸﴾ اوست آن دقیقی که چیزی از او پنهان نیست.
- ﴿۹۲۴۹﴾ منزّهی تو خدای دقیق گشاینده.
- ﴿۹۲۵۰﴾ معبودی جز تو نیست، مهربان بر آفریدگانش، نرم‌خو با بندگان خود در عین بی‌نیازی از آنان و شدت نیاز آنان به او.
- ﴿۹۲۵۱﴾ هیچ چاره‌جویی و نیرویی کارساز نیست جز با تکیه بر خداوند بلندپایه و بزرگ؛ صاحب لطف بر بندگان نیازمندش درحالی که از آن‌ها بی‌نیاز است و اختیار ایشان در دست اوست.
- ﴿۹۲۵۲﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... در علمش دقیق است.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٢٥٣﴾ اللَّطِيفُ بِمَنْ شَرَدَ	﴿٥٣٣﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ اللَّطِيفُ بِمَنْ شَرَدَ عَنْهُ مِنْ مُسْرِفِي عِبَادِهِ؛
عَنْهُ مِنْ مُسْرِفِي عِبَادِهِ	
﴿٩٢٥٤﴾ اللَّطِيفُ عِنْدَ الْمِيزَانِ	﴿٥٣٣﴾ حَسْبَى اللَّهُ اللَّطِيفُ عِنْدَ الْمِيزَانِ؛ {٥٩٢}
﴿٩٢٥٥﴾ اللَّطِيفُ فِي الْخَلْقِ	﴿١٢٨٢﴾ سُبْحَانَ الْعَالَمِ بِمَا خَلَقَ اللَّطِيفُ فِيهِ الْمُحْصَى لَهُ الْقَادِرُ عَلَيْهِ؛
﴿٩٢٥٦﴾ اللَّطِيفُ لِمَا يَشَاءُ	﴿٢٠٢﴾ أَسْتَطِفُ اللَّهُ الْعَلَى الْعَظِيمَ اللَّطِيفَ لِمَا يَشَاءُ؛ {٢٠٢}
﴿٩٢٥٧﴾ اللَّطِيفُ لِمَا يَشَاءُ	﴿٢٠٢﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُطَّلَعُ عَلَى كُلِّ خَفِيَّةٍ وَالْحَاضِرُ عَلَى كُلِّ سَرِيرَةٍ وَاللَّطِيفُ لِمَا يَشَاءُ؛ {٢٠٢}
﴿٩٢٥٨﴾ لَطِيفٌ	﴿٢٠٢﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ لَطِيفٍ مَا أَبْصَرَهُ؛ {٢٠٢}
﴿٩٢٥٩﴾ لَطِيفٌ	﴿٢٠٢﴾ اللَّهُمَّ يَا لَطِيفُ اغْنِنِي وَادْرِكْنِي بِحَقِّ لُطْفِكَ الْخَفِيِّ؛ {٢٠٢}
﴿٩٢٦٠﴾ لَطِيفٌ	﴿٢٠٢﴾ يَا لَطِيفُ؛ {٢٠٢}
﴿٩٢٦١﴾ لَطِيفُ التَّدْبِيرِ	﴿٢٠٢﴾ يَا لَطِيفُ التَّدْبِيرِ؛ {٢٠٢}
﴿٩٢٦٢﴾ لَطِيفُ الصُّنْعِ	﴿٢٠٢﴾ يَا لَطِيفُ الصُّنْعِ؛ {٢٠٢}
﴿٩٢٦٣﴾ لَطِيفُ اللُّطْفَاءِ	﴿٢٠٢﴾ يَا لَطِيفُ اللُّطْفَاءِ فِي أَجَلِ الْجَلَالَةِ؛ {٢٠٢}
﴿٩٢٦٤﴾ لَطِيفٌ بِاسْتِخْرَاجِ مِثْقَالِ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ	﴿٢٠٢﴾ إِنْ تَكُ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ الْآيَةُ إِنْ اللَّهُ لَطِيفٌ بِاسْتِخْرَاجِهَا؛ {٢٠٢}
﴿٩٢٦٥﴾ لَطِيفٌ بِجُودِكَ	﴿٢٠٢﴾ أَنْتَ لَطِيفٌ بِجُودِكَ عَلَى الْمُسْرِفِينَ؛ {٢٠٢}
﴿٩٢٦٦﴾ لَطِيفٌ بِجُودِهِ	﴿٢٠٢﴾ فَأَنْتَ لَطِيفٌ بِجُودِكَ وَبِرَحْمَتِكَ عَلَى الْمُسْرِفِينَ؛ {٢٠٢}
﴿٩٢٦٧﴾ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ	﴿٢٠٢﴾ اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ؛ {الشورى: ١٩}
﴿٩٢٦٨﴾ لَطِيفٌ بِمَا تَشَاءُ	﴿٢٢٢﴾ إِنَّكَ لَطِيفٌ بِمَا تَشَاءُ؛ {٢٢٢}
﴿٩٢٦٩﴾ لَطِيفٌ تَجُودُ بِرَحْمَتِكَ	﴿٢٢٢﴾ فَأَنْتَ لَطِيفٌ تَجُودُ بِرَحْمَتِكَ عَلَى الْمُسْرِفِينَ وَتَتَفَضَّلُ بِكَرَمِكَ عَلَى الْخَاطِئِينَ؛ {٢٢٢}
﴿٩٢٧٠﴾ لَطِيفٌ تَجُودُ عَلَى الْمُسْرِفِينَ بِرَحْمَتِكَ	﴿٢٢٢﴾ فَأَنْتَ لَطِيفٌ تَجُودُ عَلَى الْمُسْرِفِينَ بِرَحْمَتِكَ وَتَتَفَضَّلُ عَلَى الْخَاطِئِينَ بِكَرَمِكَ؛ {٢٢٢}

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۹۲۵۳﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست که با بندگان اسراف‌کارش که از او دور شده‌اند
مهربان است.

﴿۹۲۵۴﴾ خدای صاحب لطف مرا به هنگام سنجش اعمال کافی است و از غیر او بی‌نیازم.
﴿۹۲۵۵﴾ منزّه است دانای به آنچه آفریده و در آن ریزین است و آن را شماره کرده و بر آن
تواناست.

﴿۹۲۵۶﴾ از خداوند بلندمرتبه‌ی بزرگ که به هرچه بخواهد لطف می‌کند، درخواست لطف
می‌کنم.

﴿۹۲۵۷﴾ معبودی جز تو نیست. آگاه بر هر امر پنهان و حاضر بر هر راز؛ و بر هر آنچه خواهی
دقیق هستی.

﴿۹۲۵۸﴾ منزّه است لطیفی که چه بیناست.

﴿۹۲۵۹﴾ خدایا! ای لطیف به فریادم رس و مرا دریاب؛ به حقّ لطف نهانی خود.

﴿۹۲۶۰﴾ ای لطیف.

﴿۹۲۶۱﴾ ای که تدبیرش دقیق است.

﴿۹۲۶۲﴾ ای آن که ساخت‌هاست دقیق است.

﴿۹۲۶۳﴾ ای لطیف‌ترین لطیفان در شکوه‌مندترین شکوه.

﴿۹۲۶۴﴾ خداوند در قرآن می‌فرماید: اگر به وزن دانه‌ی خردلی باشد خداوند آن را می‌آورد.
یعنی خداوند با دقّت آن را استخراج می‌کند.

﴿۹۲۶۵﴾ تو با بخشش خویش بر اسراف‌کاران لطف داری.

﴿۹۲۶۶﴾ خدایا! تو به سبب بخشش و رحمت، با اسراف‌کنندگان به نرمی و با مدارا رفتار
می‌کنی.

﴿۹۲۶۷﴾ خداوند نسبت به بندگان‌ش لطف (و آگاهی) دارد هرکس را بخواهد روزی می‌دهد و او
قوی و شکست‌ناپذیر است!

﴿۹۲۶۸﴾ به هرکس بخواهی لطف می‌کنی.

﴿۹۲۶۹﴾ تو لطیفی هستی که با رحمت بر اسراف‌کنندگان بخشش می‌کنی و با بزرگواری‌ات
بر خطاکاران لطف می‌کنی.

﴿۹۲۷۰﴾ تو لطیفی هستی که با رحمت بر اسراف‌کنندگان بخشش می‌کنی و با بزرگواری‌ات
بر خطاکاران لطف می‌کنی.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٢٧١﴾ لَطِيفٌ تُحِبُّ اللَّطْفَ	﴿٩٢٧١﴾ لَطِيفٌ تُحِبُّ اللَّطْفَ
﴿٩٢٧٢﴾ لَطِيفٌ فِي قُدْرَتِهِ	﴿٩٢٧٢﴾ لَطِيفٌ فِي قُدْرَتِهِ
﴿٩٢٧٣﴾ لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ	﴿٩٢٧٣﴾ لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ
﴿٩٢٧٤﴾ لَطِيفٌ بِأَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	﴿٩٢٧٤﴾ لَطِيفٌ بِأَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

﴿٩٢٧٥﴾ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ	﴿٩٢٧٥﴾ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ
﴿٩٢٧٦﴾ لَطِيفٌ فَوْقَ كُلِّ لَطِيفٍ	﴿٩٢٧٦﴾ لَطِيفٌ فَوْقَ كُلِّ لَطِيفٍ
﴿٩٢٧٧﴾ لَطِيفٌ لَا يُرَامُ	﴿٩٢٧٧﴾ لَطِيفٌ لَا يُرَامُ
﴿٩٢٧٨﴾ لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ	﴿٩٢٧٨﴾ لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ
﴿٩٢٧٩﴾ مُتَلَطِّفٌ فِي تَرْغِيْبِهِ	﴿٩٢٧٩﴾ مُتَلَطِّفٌ فِي تَرْغِيْبِهِ

١١-١٣-١ إفادة، إنفاع، إرباح، إغنام، إجمال، إسرائ، النفس، إسداء، مبرة

١١-١٣-١ إفادة: (مفيد، باد بالفوائد)

﴿٩٢٨٠﴾ مُفِيدٌ	﴿٩٢٨٠﴾ مُفِيدٌ
﴿٩٢٨١﴾ بَادِيٌ بِالْفَوَائِدِ وَ النَّعْمِ	﴿٩٢٨١﴾ بَادِيٌ بِالْفَوَائِدِ وَ النَّعْمِ
١١-١٣-٢ إنفاع: (ذو النفع، نافع، نفاع، ذو الصلاة النافعة، ذو المغفرة النافعة)	١١-١٣-٢ إنفاع: (ذو النفع، نافع، نفاع، ذو الصلاة النافعة، ذو المغفرة النافعة)
﴿٩٢٨٢﴾ ذُو النَّفْعِ	﴿٩٢٨٢﴾ ذُو النَّفْعِ
﴿٩٢٨٣﴾ مُنْزَلُ الْمَنَافِعِ	﴿٩٢٨٣﴾ مُنْزَلُ الْمَنَافِعِ
﴿٩٢٨٤﴾ النَّافِعُ	﴿٩٢٨٤﴾ النَّافِعُ
﴿٩٢٨٥﴾ النَّافِعُ الضَّارُّ	﴿٩٢٨٥﴾ النَّافِعُ الضَّارُّ
﴿٩٢٨٦﴾ النَّافِعُ لِلْخَلْقِ	﴿٩٢٨٦﴾ النَّافِعُ لِلْخَلْقِ
﴿٩٢٨٧﴾ نَافِعٌ	﴿٩٢٨٧﴾ نَافِعٌ
﴿٩٢٨٨﴾ نَافِعٌ	﴿٩٢٨٨﴾ نَافِعٌ
﴿٩٢٨٩﴾ نَفَاعٌ بِالْخَيْرَاتِ	﴿٩٢٨٩﴾ نَفَاعٌ بِالْخَيْرَاتِ
﴿٩٢٩٠﴾ ذُو الصَّلَاةِ النَّافِعَةِ	﴿٩٢٩٠﴾ ذُو الصَّلَاةِ النَّافِعَةِ
﴿٩٢٩١﴾ ذُو الْمَغْفِرَةِ النَّافِعَةِ	﴿٩٢٩١﴾ ذُو الْمَغْفِرَةِ النَّافِعَةِ

﴿١٠٦٦﴾

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۹۲۷۱﴾ خدایا، تو لطف می‌کنی و لطف کردن را دوست داری.
- ﴿۹۲۷۲﴾ ای خدایی که قدرتت دقیق است.
- ﴿۹۲۷۳﴾ پروردگارم نسبت به آنچه می‌خواهد (و شایسته می‌داند) صاحب لطف است چرا که او دانا و حکیم است!
- ﴿۹۲۷۴﴾ ای لطیف و مهربان برای اهل آسمان‌ها و زمین.
- ﴿۹۲۷۵﴾ ای آن که به بندگان مؤمن لطف داری.
- ﴿۹۲۷۶﴾ خدایا! ای لطیف بالای هر لطیف!
- ﴿۹۲۷۷﴾ ای لطیفی که دست‌یافته نمی‌شود.
- ﴿۹۲۷۸﴾ ای آن که نسبت به آنچه بخواهد، ریزبین است.
- ﴿۹۲۷۹﴾ ای مهربانی‌کننده در تشویق خود!

۱۳-۱۱- فایده‌رساندن، سودرساندن، غنیمت‌رساندن، خیررساندن، خریدنِ جان،

نیکی کردن

۱۳-۱۱- فایده‌رساننده، شروع‌کننده به سودرساندن

- ﴿۹۲۸۰﴾ ای سودرسان.
- ﴿۹۲۸۱﴾ از تو می‌خواهم، ای آن که به نعمت‌دادن و سودرساندن آغازیده‌ای.
- ۲-۱۳-۱۱- صاحب سود، سودرسان، بسیار سودرسان، صاحب درود و آمرزشِ پرفایده
- ﴿۹۲۸۲﴾ ای صاحب سود.
- ﴿۹۲۸۳﴾ فروفرستنده‌ی سودهاست.
- ﴿۹۲۸۴﴾ منزّه است خدای زیان‌زننده و سودرسان.
- ﴿۹۲۸۵﴾ اوست سودرسان، ضرررسان، چیره بر هر چیز.
- ﴿۹۲۸۶﴾ معبودی جز تو نیست، ای اوّلی که پیش از آفریدگان خود موجود بوده... و به ایشان سودرسانی.

- ﴿۹۲۸۷﴾ ای سودبخش.
- ﴿۹۲۸۸﴾ ای سودرساننده‌ی اهل آسمان‌ها و زمین.
- ﴿۹۲۸۹﴾ خدایا! تو... بسیار خیررسانی.
- ﴿۹۲۹۰﴾ خدایا، ای دارنده‌ی رحمت گسترده و درود سودمند و بالابرنده.
- ﴿۹۲۹۱﴾ ای صاحب آمرزش سودمند.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

٣-١٣-١١- إرباح: (مُربِح)

﴿٩٢٩٢﴾ مُرْبِحٌ تِجَارَاتِ الْعَالَمِينَ ❖ يَا مُرْبِحَ تِجَارَاتِ الْعَالَمِينَ بَطَاعَتِهِ؛ {٠٠٥٩}

﴿٩٢٩٣﴾ مُرْبِحٌ مُتَاجِرِيهِ ❖ يَا مُرْبِحَ مُتَاجِرِيهِ؛ {٠٠٢٩}

٤-١٣-١١- غنيمَة: (مَغْنَم)

﴿٩٢٩٤﴾ مَغْنَمٌ ❖ يَا مَغْنَمُ؛ {٠٢٨٣}

٥-١٣-١١- إجمال: (أَجْمَل، مُجْمِل)

﴿٩٢٩٥﴾ أَجْمَلُ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ مُحْسِنٍ مَا أَجْمَلَهُ؛ {٠٠٤٧}

﴿٩٢٩٦﴾ أَجْمَلُ مِنْ كُلِّ مُجْمِلٍ ❖ يَا أَجْمَلُ مِنْ كُلِّ مُجْمِلٍ؛ {٠٠٢٩}

﴿٩٢٩٧﴾ الْمُجْمِلُ ❖ يَا اللَّهُ الْمُحْسِنُ الْمُجْمِلُ؛ {٠٠٦١}

﴿٩٢٩٨﴾ الْمُجْمِلُ الْمُحْسِنُ ❖ سُبْحَانَ الْمُجْمِلِ الْمُحْسِنِ؛ {٠٠٦٤}

﴿٩٢٩٩﴾ الْمُجْمِلُ الْمُنْعَمُ الْمُفْضِلُ ❖ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمُحْسِنِ الْمُجْمِلِ الْمُنْعَمِ الْمُفْضِلِ يَا اللَّهُ؛ {٠١٣٥}

﴿٩٣٠٠﴾ مُجْمِلُ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ مُجْمِلٍ مَا أَقْبَلَهُ؛ {٠٠٤٨}

﴿٩٣٠١﴾ مُجْمِلُ ❖ يَا مُجْمِلُ؛ {٠٠٣٩}

٦-١٣-١١- إشرَاء النفس: (مُشْتَرَى)

﴿٩٣٠٢﴾ مُشْتَرَى ❖ يَا مُشْتَرَى؛ {٠٢٨٣}

﴿٩٣٠٣﴾ مُشْتَرَى أَنْفُسِ الْمُؤْمِنِينَ ❖ يَا مُشْرَى أَنْفُسِ الْمُؤْمِنِينَ بِجَنَّتِهِ؛ {٠٠٢٩}

﴿٩٣٠٤﴾ مُشْتَرَى الْحَمْدِ ❖ لَكَ الْحَمْدُ مُشْتَرَى الْحَمْدِ؛ {٠٠٤٣}

٧-١٣-١١- إسداء: (مُسْدَى)

﴿٩٣٠٥﴾ مُسْدَى ❖ يَا مُؤَمِّلُ يَا مُسْدَى؛ {٠٨٤٥}

٨-١٣-١١- مبرّة: (أَبْر، بَار، بَرّ، فائض البرّ)

﴿٩٣٠٦﴾ أَبْرُ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ مُنْجٍ مَا أَبْرَهُ؛ {٠٠٤٧}

﴿٩٣٠٧﴾ أَبْرُ بِي ❖ أَنْتَ أَبْرُ بِي مِنْ أَبِي وَأُمِّي وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ؛ {٠٠٦٧}

﴿٩٣٠٨﴾ أَبْرُ بِي ❖ أَنْتَ أَبْرُ بِي مِنْ أَبِي وَأُمِّي وَمِنَ النَّاسِ؛ {٠٠٦٨}

﴿٩٣٠٩﴾ أَبْرُ بِي ❖ أَنْتَ أَبْرُ بِي مِنْ أَبِي وَأُمِّي وَمِنَ جَمِيعِ الْخَلَائِقِ؛ {٠٠٦٩}

«نام‌های مهر و رحمت»

۳-۱۱-۱۳- سودرسان

«۹۲۹۲» ای که تجارت‌های جهانیان را به فرمانبرداری خویش، پرفایده گردانی.
«۹۲۹۳» ای عطاکننده‌ی سود به تجارت‌کنندگان با او!

۴-۱۱-۱۳- سود

«۹۲۹۴» ای سود و منفعت!

۵-۱۱-۱۳- نیکوکار

«۹۲۹۵» منزّه است احسان‌کننده‌ای که چه نیکوکار است.
«۹۲۹۶» ای نیکوکارتر از هر نیکوکار!
«۹۲۹۷» ای خدای نیکوکار زیباکردار.
«۹۲۹۸» منزّه است خدایی که نیکوکار و نیکوکردار است.
«۹۲۹۹» از تو به نام نیکوکار و زیباکننده و نعمت‌دهنده و برتری‌دهنده‌ات درخواست می‌کنم.
«۹۳۰۰» منزّه است نیکوکاری که او چقدر پذیرنده است!
«۹۳۰۱» ای نیکوکار.

۶-۱۱-۱۳- خریدار جان‌ها

«۹۳۰۲» ای خریدار!
«۹۳۰۳» ای خریدار جان‌های مؤمنان با بهشت خویش!
«۹۳۰۴» ستایش مخصوص توست، ای خریدار ستایش.

۷-۱۱-۱۳- نیکوکار

«۹۳۰۵» ای برآورنده‌ی آرزو، ای نیکی‌کننده.

۸-۱۱-۱۳- نیکوکارترین، نیکوکار، صاحب نیکی فراوان

«۹۳۰۶» منزّه است نجات‌دهنده‌ای که چه نیکوکار است.
«۹۳۰۷» تو نسبت به من از پدر و مادرم و همه‌ی مردم نیکوکارتری.
«۹۳۰۸» تو نسبت به من از پدر و مادرم و مردم نیکوکارتری.
«۹۳۰۹» تو از پدرم، مادرم و همه‌ی آفریدگان به من نیکوکارتری.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٣١٠﴾ أَبْرُ بِي	﴿٠٠٧٣﴾ أَنْتَ أَبْرُ بِي مِنْ أَبِي وَأُمِّي وَمِنْ نَفْسِي وَمِنْ النَّاسِ أَجْمَعِينَ
﴿٩٣١١﴾ أَبْرُ بِي	﴿٠٠٧٥﴾ يَا مَنْ هُوَ أَبْرُ بِي مِنَ الْوَالِدِ الشَّفِيقِ
﴿٩٣١٢﴾ أَبْرُ بِي	﴿٠٠٧٥﴾ يَا مَنْ هُوَ أَرْحَمُ لِي مِنَ الْوَالِدِ الشَّفِيقِ وَأَبْرُ بِي مِنَ الْوَلَدِ الرَّفِيقِ
﴿٩٣١٣﴾ أَبْرُ مِنْ كُلِّ بَارٍ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا أَبْرَ مِنْ كُلِّ بَارٍ
﴿٩٣١٤﴾ الْبَارُ	﴿٠٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْبَارُ فَلَا تَصِفُ إِلَّا لَسْنُ كُلِّ جَلَالَةٍ مُلْكِهِ وَعِزُّهُ
﴿٩٣١٥﴾ الْبَارُ	﴿٠٠٢٢﴾ أَنْتَ الْبَارُ
﴿٩٣١٦﴾ الْبَارُ	﴿٠١٣٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ النُّورُ الْبَارُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
﴿٩٣١٧﴾ الْبَارُ الرَّحِيمُ	﴿٠٠٧٠﴾ سُبْحَانَكَ أَنْتَ... الْبَارُ الرَّحِيمُ
﴿٩٣١٨﴾ الْبَارُ الْمُتَعَالَى	﴿٠١٦٥﴾ هُوَ... الْبَارُ الْمُتَعَالَى
﴿٩٣١٩﴾ الْبَارُ وَلَا شَيْءَ كَفَوْهُ	﴿٠٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْبَارُ وَلَا شَيْءَ كَفَوْهُ
﴿٩٣٢٠﴾ بَارُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ بَارٍ مَا أَطْلَبَهُ
﴿٩٣٢١﴾ بَارُ	﴿٠٥٩٢﴾ يَا بَارُ فَلَا تَصِفُ إِلَّا لَسْنُ كُنْهَ جَلَالِ مُلْكِهِ وَعِزُّهُ
﴿٩٣٢٢﴾ بَارُ	﴿٠٥٩٢﴾ يَا بَارُ فَلَا شَيْءَ كَفَوْهُ وَلَا مُدَانِي لَوْصَفِهِ
﴿٩٣٢٣﴾ بَارُ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا بَارُ
﴿٩٣٢٤﴾ بَارُ رَحِيمٌ بِالْعِبَادِ	﴿٠٥٥٦﴾ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ بَارُ رَحِيمٌ بِالْعِبَادِ
﴿٩٣٢٥﴾ بَارُ مَا أَطْلَبَهُ	﴿٠٢٢٦﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ بَارٍ مَا أَطْلَبَهُ
﴿٩٣٢٦﴾ بَارُ	﴿٠٠١٧﴾ فَأَجِدْكَ فِي الْمَوَاطِنِ كُلِّهَا لِي جَارًا حَاضِرًا حَفِيًّا بَارًا
﴿٩٣٢٧﴾ بَارُ بِالْمُؤْمِنِينَ	﴿٠٥٩٣﴾ يَا بَارًا بِالْمُؤْمِنِينَ
﴿٩٣٢٨﴾ بَارُ بِعِبَادِهِ	﴿٠١٣٥﴾ يَا بَارًا بِعِبَادِهِ
﴿٩٣٢٩﴾ الْبَرُّ	﴿٢٨﴾ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ
﴿٩٣٣٠﴾ الْبَرُّ الْبَاعِثُ	﴿٠٤٩٥﴾ اللَّهُ... الْبَرُّ الْبَاعِثُ
﴿٩٣٣١﴾ الْبَرُّ التَّوَّابُ	﴿٠٦٣٢﴾ هِيَ اللَّهُ... الْبَرُّ التَّوَّابُ

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۹۳۱۰﴾ تو به من از مادرم، پدرم، از خودم و از همه‌ی مردم نیکوکارتری.
- ﴿۹۳۱۱﴾ ای آن‌که از پدر دلسوز نسبت به من مهربان‌تر هستی.
- ﴿۹۳۱۲﴾ ای آن‌که از پدر و مادر نیز نسبت به من مهربان‌تری و از فرزند بیشتر به من نیکی می‌کنی.
- ﴿۹۳۱۳﴾ ای نیکوکارتر از هر نیکوکار!
- ﴿۹۳۱۴﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست؛ نیکوکاری که زبان‌ها را یارای توصیف کامل شکوه فرمانروایی و شکست‌ناپذیری او نیست.
- ﴿۹۳۱۵﴾ تو نیکوکاری.
- ﴿۹۳۱۶﴾ معبودی جز تو نیست، روشنائی‌بخش، نیکوکار، بخشنده و مهربان.
- ﴿۹۳۱۷﴾ منزّهی تو... نیکوکار و مهربان.
- ﴿۹۳۱۸﴾ او نیکوکار بلندمرتبه است.
- ﴿۹۳۱۹﴾ معبودی جز خدای یگانه‌ی نیکوکار نیست؛ هیچ‌چیز همتای او نیست.
- ﴿۹۳۲۰﴾ منزّه است نیکوکاری که چه خواهان است.
- ﴿۹۳۲۱﴾ ای نیکوکاری که زبان‌ها قادر بر توصیف عمق شکوه سلطنت و شکست‌ناپذیری تو نیستند.

- ﴿۹۳۲۲﴾ ای نیکوکاری که همتایی نداری و هیچ‌چیز به نزدیک اوصاف تو نمی‌رسد.
- ﴿۹۳۲۳﴾ ای نیکوکار.
- ﴿۹۳۲۴﴾ همانا تویی شنوای دعا و مهربان به بندگان.
- ﴿۹۳۲۵﴾ منزّه است نیکوکاری که چه خواهان است.
- ﴿۹۳۲۶﴾ تو را همسایه‌ای حاضر نیکوکار نیک‌رفتار در حقّ خود می‌یابم.
- ﴿۹۳۲۷﴾ ای نیکوکار نسبت به مؤمنان!
- ﴿۹۳۲۸﴾ ای نیکوکار نسبت به بندگان خویش!
- ﴿۹۳۲۹﴾ ما از پیش او را می‌خواندیم (و می‌پرستیدیم)، که اوست نیکوکار و مهربان!
- ﴿۹۳۳۰﴾ خدای نیکوکار برانگیزاننده است.
- ﴿۹۳۳۱﴾ خداوند... نیکوکار و بسیار توبه‌پذیر است.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٣٣﴾ البرِّ الرَّءُوفِ

اللَّهُمَّ... سَائِلُ لَكَ... أَنْ تُقْبَلَ عَلَيَّ أَيْسَرَ مَا تَقَرَّبْتُ بِهِ إِقْبَالَ

﴿۹۳۳﴾ الْبَرُّ الرَّحِيمُ

الرَّاضِي الْكَرِيمَ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى بَنْظَرَةِ الْبَرِّ الرَّؤُوفِ؛ {٠٦٧٩}

﴿٩٣٣٤﴾ الْبَرُّ الشَّكُورُ

❁ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْبَرُّ الشَّكُورُ؛ {٠٠٢٧}

﴿۹۳۵﴾ الْبَرُّ الْكَرِيمُ

﴿ أَنْتَ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ الْبَرُّ الْكَرِيمُ الَّذِي لَا يُخِيبُ قَاصِدِيهِ وَ

﴿٩٣٣﴾ الْبَرُّ النَّصِيرُ

﴿هُوَ الْمُقْتَدِرُ الْوَارِثُ الْبَرُّ النَّصِيرُ﴾ {٠٦٨١}

﴿۹۳۳۷﴾ بر

﴿۰۰۴۶﴾ سُبْحَانَكَ يَا بَرُّ؛

بر (۹۳۳۸)

❁ يَا بَرِّ؛ {۰.۰۳۹}

﴿٩٣٣٩﴾ فَأَيُّزُ الْبِرِّ

❁ يَا فَائِضَ الْبِرِّ؛ {٠٠٢٩}

١٤-١١- حلم، صبر، إمهال، إملاء، تأني، تأجيل، تأخير

١-١١-١٤-١: (أَحْلِم، أَعْظَمُ حِلْماً، حَلِيم، ذُو الْحِلْمِ، مُتَعَطِّفٌ بِالْحِلْمِ، مُتَلَقِّ الْعَصَا بِحِلْمِهِ،

واسعُ الحلم)

﴿ ۹۳۴ 〉 اَحْلَمُ

﴿سُبْحَانَهُ مِنْ نَافِذِ مَا أَحْلَمَهُ﴾؛ {٠٠٤٨}

﴿۹۳۴۱﴾ آحَلَمُ

﴿ فَاللَّهُ أَحْلَمُ وَأَكْرَمُ مِنْ أَنْ يُعَاقِبَ عَبْدَهُ مَرَّتَيْنِ ﴾ {٠٢٢٥}

﴿ ۹۳۴۲ ﴾ اَحْلَمُ

❁ فَاللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَحْلَمُ مِنْ أَنْ يَعُودَ فِي عَفْوِهِ؛ {٠٢٢٤}

﴿٩٣٤﴾ أَحْلَمُ مَنْ قَهَرَ

❁ يَا أَحْلَمَ مَنْ قَهَرَ؛ {۰۱۳۳}

﴿۹۳۴۴﴾ أَحْلَمُ مِنْ كُلِّ حَلِيمٍ

❁ يَا أَهْلَ مَدْيَنَ كُلُّكُمْ لَنَا عَلَيْكُمْ بِرَءُفَةٌ {۰۰۲۹}

﴿۹۳۴۵﴾ اَعْظَمُ حِلْمًا

﴿ أَنْتَ أَوْسَعُ فَضْلًا وَاعْظَمُ حِلْمًا مِنْ أَنْ تُقَاسِنِي بِظُلْمِي أَوْ أَنْ

﴿۹۳۴﴾ اَعْظَمُ حِلْمًا

﴿ أَنْتَ إِلَهِي أَوْسَعُ فُضْلًا وَأَعْظَمُ ﴾

وَ خَطِئَتِي؛ {٠١٩٦}

﴿٩٣٤٧﴾ الْحَلِيمُ

❁ سُبْحَانَ اللَّهِ الْحَلِيمِ؛ {٠٩١٦}

﴿ ٩٣٤٨ ﴾ الْحَلِيمُ

﴿أَنْتَ الْحَلِيمُ وَأَنَا الْعَجُولُ﴾؛ {٠٩١٠}

(۱۰۷۲)

«نام‌های مهر و رحمت»

«۹۳۳۲» خدایا... از تو می‌خواهد به ساده‌ترین راهی که به بنده‌ی خود با رضایت و بزرگواری نزدیک می‌شوی، به من روی آوری؛ و با نظر لطف و مهربانی‌ات به من نگاه کنی.
«۹۳۳۳» معبودی جز خدای یگانه نیست؛ نیکوکار و بخشنده است بر کسی که به سایه‌ی او پناه برد و به ریسمان او چنگ زند.

«۹۳۳۴» ستایش مخصوص خداوندی است که... نیکوکار و بسیار قدردان است.
«۹۳۳۵» تویی دلجو، مهربان، نیکوکار، بزرگوar، که قصدکننده را محروم نمی‌کند، و آرزومندش را از درگاهش نمی‌راند.

«۹۳۳۶» او بااقتدار، ارث‌برنده، نیکوکار و یاری‌کننده است.

«۹۳۳۷» پاک و منزهی تو ای نیکوکار!

«۹۳۳۸» ای نیکوکار!

«۹۳۳۹» ای صاحب نیکی فراوان!

۱۴-۱۱- بردباری، شکیبایی، مهلت‌دادن، درنگ، به تأخیرانداختن

۱۴-۱۱- بردباری: (بردبارترین، بردبار، ملاقات‌کننده با نافرمانان با بردباری،
گشاده‌دست در بردباری

«۹۳۴۰» منزّه است صاحب نفوذی که او چقدر بردبار است!

«۹۳۴۱» پس خدا بردبارتر و بزرگوarتر از آن است که بنده‌ی خود را دو بار عقوبت کند.

«۹۳۴۲» خداوند بلندمرتبه بردبارتر از آن است که به گناهی که در دنیا از آن چشم‌پوشی کرده است دوباره بازگردد.

«۹۳۴۳» ای بردبارترین کسی که چیره شده است.

«۹۳۴۴» ای بردبارتر از هر بردبار!

«۹۳۴۵» فضل تو گسترده‌تر و بردباری‌ات بزرگ‌تر از آن است که مرا به‌خاطر ظلمم مؤاخذه یا به‌خاطر گناهانم بلغزانی.

«۹۳۴۶» ای معبود من، فضل تو گسترده‌تر و بردباری‌ات بزرگ‌تر از آن است که مرا با رفتار و خطاهایم مقایسه کنی.

«۹۳۴۷» منزّه است خدای بردبار.

«۹۳۴۸» تو بردبار هستی و من عجول.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٣٤٩﴾ الْحَلِيمُ الْجَلِيلُ	﴿٠٨٩٤﴾ سُبْحَانَ الْحَلِيمِ الْجَلِيلِ
﴿٩٣٥٠﴾ الْحَلِيمُ الْجَمِيلُ	﴿٠٨٩٥﴾ سُبْحَانَ الْحَلِيمِ الْجَمِيلِ
﴿٩٣٥١﴾ الْحَلِيمُ الْحَفِيفُ	﴿٠٤٩٥﴾ اللَّهُ... الْحَلِيمُ الْحَفِيفُ
﴿٩٣٥٢﴾ الْحَلِيمُ الْخَبِيرُ	﴿٠٨٩٥﴾ هُوَ الْحَلِيمُ الْخَبِيرُ
﴿٩٣٥٣﴾ الْحَلِيمُ الدِّيَّانُ	﴿٠٨٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَلِيمُ الدِّيَّانُ
﴿٩٣٥٤﴾ الْحَلِيمُ	﴿٠٤٤٦﴾ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ... الْحَلِيمُ الَّذِي لَا يَجْهَلُ
﴿٩٣٥٥﴾ الْحَلِيمُ	﴿٠٣٥٨﴾ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَلِيمِ الَّذِي لَا يَعْجَلُ
﴿٩٣٥٦﴾ الْحَلِيمُ الرَّافِعُ	﴿٠٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ... الْحَلِيمُ الرَّافِعُ
﴿٩٣٥٧﴾ الْحَلِيمُ الرَّحِيمُ	﴿٠٣٥٨﴾ يَا مَنْ لَهُ مَلَكُوتُ السَّمَاوَاتِ وَمَلَكُوتُ الْأَرْضِينَ وَغَفَّارُ الذُّنُوبِ وَالسَّمِيعُ الْعَلِيمُ الْغَفُورُ الْحَلِيمُ الرَّحِيمُ
﴿٩٣٥٨﴾ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ	﴿٠٠٢٢﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَلِيمِ الرَّشِيدِ
﴿٩٣٥٩﴾ الْحَلِيمُ الْعَظِيمُ	﴿٠٨٩٧﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْعَظِيمُ
﴿٩٣٦٠﴾ الْحَلِيمُ الْعَلِيمُ	﴿٠٥٣٣﴾ اللَّهُ أَكْبَرُ الْحَلِيمِ الْعَلِيمِ
﴿٩٣٦١﴾ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ	﴿٠٠٢٢﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ
﴿٩٣٦٢﴾ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ	﴿٠٩٢٣﴾ سُبْحَانَ الْحَلِيمِ الْكَرِيمِ
﴿٩٣٦٣﴾ الْحَلِيمُ الْمُثِيبُ	﴿٠٩٠١﴾ وَأَمَّا حَمْدُكَ فَمَعْنَاهُ الْحَلِيمُ الْمُثِيبُ الْعَالِمُ السَّمِيعُ الْقَادِرُ الْقَوِيُّ
﴿٩٣٦٤﴾ الْحَلِيمُ	﴿٠٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ ذُو الْأَوْتَادِ فَلَا شَيْءَ يَغْدِلُهُ مِنْ خَلْقِهِ
﴿٩٣٦٥﴾ الْحَلِيمُ عَمَّنْ أَلْحَدَ فِي آيَاتِهِ	﴿٠٠١٢﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ عَمَّنْ أَلْحَدَ فِي آيَاتِهِ وَانْحَرَفَ عَنْ بَيِّنَاتِهِ وَدَانَ بِالْجُحُودِ فِي كُلِّ حَالَاتِهِ
﴿٩٣٦٦﴾ الْحَلِيمُ عَنِ الْجَبَابِرَةِ الْمُدْعِينَ	﴿٠٢٤١﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الَّذِي لَمْ يَضُرَّهُ بِالْمَعْصِيَةِ الْمُتَكَبِّرُونَ وَلَمْ يَنْفَعَهُ بِالطَّاعَةِ الْمُتَعَبِّدُونَ الْحَلِيمُ عَنِ الْجَبَابِرَةِ الْمُدْعِينَ
﴿٩٣٦٧﴾ الْحَلِيمُ فَلَا تَجْهَلُ	﴿٠٨٣٣﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَلِيمُ فَلَا تَجْهَلُ
﴿٩٣٦٨﴾ الْحَلِيمُ فَلَا تُرَامُ	﴿٠٩٠٦﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَنِيْعُ [الْحَلِيمُ] فَلَا تُرَامُ
﴿٩٣٦٩﴾ الْحَلِيمُ فَلَا تَعْجَلُ	﴿٠٩٠٦﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَلِيمُ فَلَا تَعْجَلُ

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۹۳۴۹﴾ منزّه است خدای بردبار باشکوه.
- ﴿۹۳۵۰﴾ منزّه است خدای بردبار باشکوه.
- ﴿۹۳۵۱﴾ خداوند بردبار نگاهبان است.
- ﴿۹۳۵۲﴾ او بردبار و آگاه است.
- ﴿۹۳۵۳﴾ نیست معبودی جز تو؛ بردبار و جزادهنده.
- ﴿۹۳۵۴﴾ منزّهی تو، معبودی جز تو نیست... بردباری که نادانی نمی‌کند.
- ﴿۹۳۵۵﴾ بر بردباری که شتاب نمی‌ورزد، توکل می‌کنم.
- ﴿۹۳۵۶﴾ معبودی جز الله نیست... بردبار، بالابرنده.
- ﴿۹۳۵۷﴾ ای کسی که ملکوت آسمان‌ها و زمین‌ها از آن توست و ای بسیار آمرزنده‌ی گناهان و شنوا و آگاه، ای بسیار بخشاینده و بردبار و مهربان.
- ﴿۹۳۵۸﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که بردبار و بالغ است.
- ﴿۹۳۵۹﴾ نیست معبودی جز او، زنده، پاینده، بردبار و باعظمت.
- ﴿۹۳۶۰﴾ خداوند بزرگ است بردبار و دانا.
- ﴿۹۳۶۱﴾ معبودی نیست جز خدای بردبار بزرگوار.
- ﴿۹۳۶۲﴾ منزّه است بردبار بزرگوار.
- ﴿۹۳۶۳﴾ و امّا «حم عشق»؛ معنایش بردبار پاداش‌دهنده دانای شنوای توانای نیرومند است.
- ﴿۹۳۶۴﴾ معبودی نیست جز خدای بردبار صاحب کوه‌ها و چیزی از آفریدگانش با او برابری نمی‌کند.
- ﴿۹۳۶۵﴾ معبودی نیست جز خدایی که بر آن که در آیات او کفر ورزید و از بیّنات او منحرف شد و در تمامی حالاتش انکار پیشه کرد نیز بردبار است.
- ﴿۹۳۶۶﴾ ستایش مخصوص خدایی است که گردنکشان با نافرمانی بدو زیانی نزنند، و پرستش‌کنندگان با فرمان‌برداری خویش سودی به او نرسانند، آن که نسبت به سرکشان پرمدّعا بردبار است.
- ﴿۹۳۶۷﴾ خدایا! تو بردباری پس ناآگاه نیستی.
- ﴿۹۳۶۸﴾ خدایا! تو دست‌نیافتنی و بردباری؛ پس به تو نخواهند رسید.
- ﴿۹۳۶۹﴾ خدایا! تو بردباری پس ناآگاه نیستی.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٣٧٠﴾ الْحَيُّ الْحَلِيمُ	﴿٩١٦﴾ سُبْحَانَ الْحَيِّ الْحَلِيمِ
﴿٩٣٧١﴾ حَلِيمٌ عَنِ الْمُذْنِبِينَ	﴿٩٠٥﴾ حَلِيمٌ عَنِ الْمُذْنِبِينَ
﴿٩٣٧٢﴾ حَلِيمٌ	﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ حَلِيمٍ مَا أَخْلَقَهُ
﴿٩٣٧٣﴾ حَلِيمٌ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا حَلِيمُ
﴿٩٣٧٤﴾ حَلِيمٌ بِمَنْ عَصَاهُ	﴿٠٠٧٦﴾ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ
﴿٩٣٧٥﴾ حَلِيمٌ حَكِيمٌ	﴿٠٨٥٨﴾ أَنْتَ حَيُّ حَمِيدٌ حَلِيمٌ حَكِيمٌ حَكِيمٌ حَكِيمٌ
﴿٩٣٧٦﴾ حَلِيمٌ ذُو الْأَنَاءَةِ	﴿٠٥٩٢﴾ يَا حَلِيمُ ذُو الْأَنَاءَةِ فَلَا شَيْءَ يَعْذِلُهُ مِنْ خَلْقِهِ
﴿٩٣٧٧﴾ حَلِيمٌ ذُو أَنَاءَةٍ	﴿٠٤١٤﴾ حَلِيمٌ ذُو أَنَاءَةٍ قَدْ وَسَّعَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ
﴿٩٣٧٨﴾ حَلِيمٌ ذُو أَنَاءَةٍ	﴿٠٩٠٢﴾ فَإِنَّ اللَّهَ حَلِيمٌ ذُو أَنَاءَةٍ لَا يُعْجِلُ بِالْعُقُوبَةِ قَبْلَ الْبَيِّنَةِ
﴿٩٣٧٩﴾ حَلِيمٌ رَشِيدٌ	﴿٠٥٤٨﴾ حَلِيمٌ رَشِيدٌ
﴿٩٣٨٠﴾ حَلِيمٌ شَكُورٌ	﴿٠٩٠٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ... رَحِيمٌ غَفُورٌ حَلِيمٌ شَكُورٌ
﴿٩٣٨١﴾ حَلِيمٌ عَظِيمٌ	﴿٠٩٠٤﴾ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ كَرِيمٌ حَلِيمٌ عَظِيمٌ
﴿٩٣٨٢﴾ حَلِيمٌ غَفَّارٌ	﴿٠٥١٤﴾ أَنْتَ... حَلِيمٌ غَفَّارٌ
﴿٩٣٨٣﴾ حَلِيمٌ قَادِرٌ	﴿٠٠٣٠﴾ أَنْتَ إِلَهِي حَلِيمٌ قَادِرٌ
﴿٩٣٨٤﴾ حَلِيمٌ كَرِيمٌ لَا يُعْجِلُ	﴿٠٩٠٧﴾ إِنَّ اللَّهَ حَلِيمٌ كَرِيمٌ لَا يُعْجِلُ عَلَيْكَ إِنْ شَاءَ فِي أَوَّلِ ذَنْبٍ
﴿٩٣٨٥﴾ حَلِيمٌ لَا تَجْهَلُ	﴿٠٩٠٨﴾ أَنْتَ جَوَادٌ لَا تَبْخُلُ وَحَلِيمٌ لَا تَجْهَلُ
﴿٩٣٨٦﴾ حَلِيمٌ لَا تَجُورُ	﴿٠٠٥٥﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... حَلِيمٌ لَا تَجُورُ
﴿٩٣٨٧﴾ حَلِيمٌ لَا يَجْهَلُ	﴿٠٩١٦﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ حَلِيمٌ لَا يَجْهَلُ
﴿٩٣٨٨﴾ حَلِيمٌ لَا يُعْجِلُ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ حَلِيمٌ لَا يُعْجِلُ
﴿٩٣٨٩﴾ حَلِيمٌ لَا يَلْهُو	﴿٠٩٠٩﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ حَلِيمٌ لَا يَلْهُو
﴿٩٣٩٠﴾ حَلِيمٌ عَنِ كُلِّ ذِي هَفْوَةٍ	﴿٠٩١١﴾ يَا حَلِيمًا عَنْ كُلِّ ذِي هَفْوَةٍ عَصَاهُ
﴿٩٣٩١﴾ حَلِيمٌ غَفُورٌ	﴿٠٩١١﴾ تَسْبِيحٌ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۹۳۷۰﴾ منزّه است خدای زنده‌ی بردبار.
﴿۹۳۷۱﴾ بردبار در برابر گناهکاران.
﴿۹۳۷۲﴾ منزّه است بردباری که او چقدر آفریننده است!
﴿۹۳۷۳﴾ ای بردبار.
﴿۹۳۷۴﴾ ای آن که بر نافرمانان بردبار است.
﴿۹۳۷۵﴾ تویی زنده، ستوده‌شده، بردبار، دانای باتدبیر، حکم‌کننده، حکمروا.
﴿۹۳۷۶﴾ ای بردبار صاحب درنگ که هیچ یک از آفریدگانت با تو برابری نمی‌کند.
﴿۹۳۷۷﴾ بردباری است که به آفریدگانش مهلت می‌دهد، رحمت او بر همه‌چیز گسترده است.
﴿۹۳۷۸﴾ خداوند بردبار است و در عقوبت درنگ‌کننده. پیش از اقامه‌ی دلیل دلیل آشکار کسی را با عجله مجازات نمی‌کند.
﴿۹۳۷۹﴾ بردبار و بالغ.
﴿۹۳۸۰﴾ منزّه است خداوند... مهربان، آمرزنده، بردبار و قدردان.
﴿۹۳۸۱﴾ خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند، بزرگوار، بردبار و بزرگ است.
﴿۹۳۸۲﴾ تویی بردبار و آمرزنده.
﴿۹۳۸۳﴾ ای معبود من، تو بردبار و توانایی.
﴿۹۳۸۴﴾ خداوند بردبار بزرگوار چنانچه بخواهد در گناه اوّل عجله نمی‌کند.
﴿۹۳۸۵﴾ تو بخشنده‌ای هستی که بخل نمی‌ورزد؛ و بردباری هستی چیزی بر او ناشناخته نیست.
﴿۹۳۸۶﴾ خدایا! تو... بردباری هستی که ستم نمی‌کند.
﴿۹۳۸۷﴾ منزّه است خدایی که بردبار است و ناآگاه نمی‌شود.
﴿۹۳۸۸﴾ منزّه است بردباری که شتاب نمی‌کند.
﴿۹۳۸۹﴾ منزّه است آن بردباری که کار بی‌فایده از او سر نمی‌زند.
﴿۹۳۹۰﴾ ای بردبار نسبت به هر صاحب لغزشی که او را نافرمانی کرده است!
﴿۹۳۹۱﴾ آسمان‌های هفتگانه و زمین و کسانی که در آن‌ها هستند، همه تسبیح او می‌گویند و هر موجودی، تسبیح و حمد او می‌گوید ولی شما تسبیح آن‌ها را نمی‌فهمید او بردبار و آمرزنده است.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٣٩٢﴾ حَلِيمٌ لَا يَعْجَلُ	﴿٥٠٣٩﴾ يَا حَلِيمًا لَا يَعْجَلُ
﴿٩٣٩٣﴾ شَكُورٌ حَلِيمٌ	﴿٥٠٣٩﴾ إِنَّ تَقَرُّضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ؛ {التغابن: ١٧}
﴿٩٣٩٤﴾ عَلِيمٌ حَلِيمٌ	﴿٥٠٣٩﴾ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ؛ {النساء: ١٢}
﴿٩٣٩٥﴾ غَفُورٌ حَلِيمٌ	﴿٥٠٣٩﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ؛ {البقرة: ٢٢٥}
﴿٩٣٩٦﴾ غَنِيٌّ حَلِيمٌ	﴿٥٠٣٩﴾ قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذًى وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ؛ {البقرة: ٢٦٣}
﴿٩٣٩٧﴾ ذُو الْحِلْمِ	﴿٥٠٣٩﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْحِلْمِ؛ {٢٢٦١}
﴿٩٣٩٨﴾ مَنْ أَوَّلَهُ حِلْمٌ لَا يُوصَفُ وَآخِرُهُ عِلْمٌ لَا يَبِيدُ	﴿٥٠٣٨﴾ سُبْحَانَ مَنْ أَوَّلَهُ حِلْمٌ لَا يُوصَفُ وَآخِرُهُ عِلْمٌ لَا يَبِيدُ؛ {٥٠٣٨}
﴿٩٣٩٩﴾ الْمُتَعَطِّفُ بِالْحِلْمِ	﴿٥٠٣٨﴾ سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْحِلْمِ وَتَكَرَّمَ بِهِ؛ {١٣٧٠}
﴿٩٤٠٠﴾ مُتَلَقَّى الْعَصَا بِحِلْمِهِ	﴿٥٠٣٩﴾ يَا مُتَلَقَّى الْعَصَا بِحِلْمِهِ؛ {٥٠٣٩}
﴿٩٤٠١﴾ مَنْ وَسَّعَ الْمُذْنِبِينَ حِلْمًا	﴿٥٠٣٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ وَسَّعَ الْمُذْنِبِينَ رَأْفَةً وَحِلْمًا؛ {٥٠٣٧}
١٤-١١-٢ صَبِر: (أَصْبِر، صَابِر، صَبَّار، صَبُور، مُصَبِّر)	
﴿٩٤٠٢﴾ أَصْبِرُ	﴿٥٠٣٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ غَفُورٍ مَا أَصْبَرَهُ؛ {٥٠٣٨}
﴿٩٤٠٣﴾ أَصْبِرُ مِنْ كُلِّ صَبُورٍ	﴿٥٠٣٩﴾ يَا أَصْبِرَ مِنْ كُلِّ صَبُورٍ؛ {٥٠٣٩}
﴿٩٤٠٤﴾ صَابِرٍ	﴿٥٠٣٩﴾ سُبْحَانَكَ يَا صَبُورُ تَعَالَيْتَ يَا صَابِرُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛ {٥٠٣٩}
﴿٩٤٠٥﴾ صَبَّارٍ	﴿٥٠٣٩﴾ يَا صَبَّارَ؛ {٥٠٣٩}
﴿٩٤٠٦﴾ صَبُورٍ	﴿٥٠٣٩﴾ يَا صَبُورَ؛ {٥٠٣٩}
﴿٩٤٠٧﴾ صَبُورُ	﴿٥٠٣٩﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ صَبُورٍ مَا أَجْبَرَهُ؛ {٥٠٣٩}
﴿٩٤٠٨﴾ مُصَبِّرٍ	﴿٥٠٣٩﴾ يَا مُصَبِّرَ؛ {٥٠٣٩}
١٤-١١-٣ إِمْهَال: (مُمْهَل)	
﴿٩٤٠٩﴾ الْمُمْهَلُ	﴿٥٠٣٩﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي... لَا يَعْجَلُ بَلْ يُمْهَلُ وَيَغْفُو وَيَغْفِرُ وَيَرْحَمُ وَيَصْبِرُ؛ {٥٠٣٩}
	﴿١٠٧٨﴾

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۹۳۹۲﴾ ای بردباری که شتاب نکند.
- ﴿۹۳۹۳﴾ اگر به خدا قرض الحسنه دهید، آن را برای شما مضاعف می‌سازد و شما را می‌بخشد و خداوند شکرکننده و بردبار است!
- ﴿۹۳۹۴﴾ و خدا دانا و بردبار است.
- ﴿۹۳۹۵﴾ خداوند شما را به خاطر سوگندهایی که بدون توجه یاد می‌کنید، مؤاخذه نخواهد کرد، اما به آنچه دل‌های شما کسب کرده، (و سوگندهایی که از روی اراده و اختیار، یاد می‌کنید) مؤاخذه می‌کند. و خداوند، آمرزنده و بردبار است.
- ﴿۹۳۹۶﴾ گفتار پسندیده (در برابر نیازمندان)، و عفو (و گذشت از خشونت‌های آن‌ها)، از بخشی که آزاری به دنبال آن باشد، بهتر است و خداوند، بی‌نیاز و بردبار است.
- ﴿۹۳۹۷﴾ ستایش مخصوص خدایی است که دارای... بردباری است.
- ﴿۹۳۹۸﴾ منزّه است خدایی که آغازش بردباری وصف‌ناپذیر و پایانش دانشی فناپذیر است.
- ﴿۹۳۹۹﴾ منزّه است خدایی که با بردباری مهربانی کرد و با آن بزرگواری خود را نمایند.
- ﴿۹۴۰۰﴾ ای استقبال‌کننده از گنهکاران با بردباری‌اش!
- ﴿۹۴۰۱﴾ منزّه است خدایی که... عطوفت و بردباری‌اش گنهکاران را فرا گرفته است.
- ۲-۱۴-۱۱-شکیبایی: (شکیباترین، شکیب، بسیار شکیب، امرکننده به شکیبایی)**
- ﴿۹۴۰۲﴾ منزّه است آمرزنده‌ای که او چقدر شکیباست!
- ﴿۹۴۰۳﴾ ای شکیب‌تر از هر شکیب!
- ﴿۹۴۰۴﴾ ای بسیار شکیبایی‌کننده! تو پاک و منزّه‌ی. ای شکیب! تو بلندمرتبه‌ای. ای پناه‌دهنده، ما را از آتش جهنّم رهایی بخش!
- ﴿۹۴۰۵﴾ ای بس شکیب.
- ﴿۹۴۰۶﴾ ای شکیب.
- ﴿۹۴۰۷﴾ منزّه است آن شکیبایی که چه‌بسیار جبران‌کننده است!
- ﴿۹۴۰۸﴾ ای امرکننده به صبر!
- ۳-۱۴-۱۱-مهلت‌دهنده**
- ﴿۹۴۰۹﴾ منزّه است خدایی که... تعجیل نمی‌کند بلکه مهلت می‌دهد، می‌بخشد و می‌آمرزد، رحم می‌کند و صبر می‌کند.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٤١﴾ مُمَّهْل {٠.٣٩} يَا مُمَّهْل؛

٤-١٤-١١-إملاء: (مُملًى)

﴿٩٤١﴾ الْمُؤْمِنُ لِلْمُشْرِكِ بِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ... الْمُؤْمِنُ لِلْمُشْرِكِ بِهِ؛ {٠٠١٢}

﴿٩٤١٢﴾ مُمْلِي ۞ يَا مُمْلِيًا لِمَنْ لَحَ فِي طُغْيَانِهِ؛ {٠٢٨٣}

٥-١٤-١١- تَأْنِي: (ذو الأناة، ذو أناة)

﴿٩٤١٣﴾ ذُو الْاَلَنَّةِ يَا حَلِيمُ ذُو الْاَلَنَّةِ فَلَا شَيْءَ يَبْدُلُهُ مِنْ خَلْقِهِ؛ {٥٩٢}

﴿٩٤١﴾ ذُو أَنَاةٍ ﴿٩٤٢﴾ ذُو أَنَاةٍ

﴿٩٤١﴾ ذُو الْأَنَآةِ يَا حَلِيمُ ذُو الْأَنَآةِ فَلَا شَيْءَ يَعْدُلُهُ مِنْ خَلْقِهِ؛ {٥٩٢}

﴿٩٤١﴾ ذُو أَنَاةٍ يَا حَلِيمًا ذَا أَنَاةٍ فَلَا شَيْءَ يَعَادِلُهُ مِنْ خَلْقِهِ؛ {٠٤٨٥}

﴿٩٤١٧﴾ ذُو أَنَاةٍ ﴿٩٤١٨﴾ فَإِنَّ اللَّهَ حَكِيمٌ ذُو أَنَاةٍ لَا يُعْجِلُ بِالْعُقُوبَةِ قَبْلَ الْبَيِّنَاتِ؛ {١٠٩٦}

٤-١١-١١- تأجيل: (مُؤَجَّل)

﴿٩٤١٨﴾ مُوَجِّلَ الْآجَالِ يا مُوَجِّلَ الْآجَالِ؛ {٠٠١٣}

٧-١٤-١١- تأخير: (مؤخر)

﴿٩٤١٩﴾ الْمُوَخَّرُ ﴿٩٤١٩﴾ الْمُوَخَّرُ

﴿٩٢٠﴾ مُؤَخَّرُ ﴿سُبْحَانَكَ يَا مُقَدِّمُ تَعَالَيْتَ يَا مُؤَخَّرُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا

مُجیر؛ {۰۰۴۶}

﴿٩٤٢﴾ مُؤَخَّرُ ﴿٠٠٣٩﴾ يَا مُؤَخِّرُ

١٥-١١. حفظ، عصمة، كلاءة، حراسة، وقاية، حبس، إمساك، كفّ، جنّ، فطام

١٥-١١- حفظ: (أَحْفَظ، أَذْنَى حَفِيز، حَافِظ، حَفِيز، ذُو الحَفِظ، مَحْفُوظ، مُسْتَحْفَظ)

﴿٩٤٢٢﴾ أَحْفَظْ ﴿٩٤٢٢﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ سَمِيعٍ مَا أَحْفَظْهُ؛ {٠٠٤٧}

﴿٩٢٣﴾ أَحْفَظْ مِنْ كُلِّ حَفِيزٍ ﴿٩٢٣﴾ يَا أَحْفَظْ مِنْ كُلِّ حَفِيزٍ؛ {٠.٢٩}

﴿٩٢٤﴾ اَدْنَى حَفِيفُ ﴿٩٢٥﴾ اَنْتَ... اَدْنَى حَفِيفُ حُلَّتْ دُونَ الْقُلُوبِ؛ {٠٠٨١}

﴿٩٢٥﴾ الْحَافِظُ ❁ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي... لَا يَشْغَلُهُ خَلْقُ شَيْءٍ عَنْ خَلْقِ شَيْءٍ وَلَا

حَفْظُ شَيْءٍ عَنْ حَفْظِ شَيْءٍ؛ {١٢٩٩}

(人)

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۹۴۱۰﴾ ای امان‌دهنده.

۴-۱۴-۱۱- فرصت‌دهنده

﴿۹۴۱۱﴾ معبودی نیست جز خدای... فرصت‌دهنده بر مشرک.

﴿۹۴۱۲﴾ ای مهلت‌دهنده به کسی که در طغیان‌ش لجاجت ورزد!

۵-۱۴-۱۱- درنگ‌کننده

﴿۹۴۱۳﴾ ای بردبار صاحب درنگ که هیچ یک از آفریدگانت با تو برابری نمی‌کند.

﴿۹۴۱۴﴾ ستایش خدایی را که... به آفریدگانش مهلت می‌دهد.

﴿۹۴۱۵﴾ ای بردبار صاحب درنگ که هیچ یک از آفریدگانت با تو برابری نمی‌کند.

﴿۹۴۱۶﴾ ای بردبار صاحب درنگ که هیچ یک از آفریدگانت با تو برابری نمی‌کند.

﴿۹۴۱۷﴾ خداوند بردبار است و در عقوبت درنگ‌کننده. پیش از اقامه‌ی دلیل آشکار کسی را با

عجله مجازات نمی‌کند.

۶-۱۴-۱۱- تأخیراندازنده

﴿۹۴۱۸﴾ ای به تأخیراندازنده‌ی زمان مرگ!

۷-۱۴-۱۱- تأخیراندازنده

﴿۹۴۱۹﴾ تو به تأخیر اندازنده‌ای.

﴿۹۴۲۰﴾ ای پیش‌اندازنده! تو پاک و منزّه‌ی. ای به تأخیر اندازنده! تو بلندمرتبه‌ای. ای

پناه‌دهنده، ما را از آتش جهنّم رهایی بخش!

﴿۹۴۲۱﴾ ای به تأخیراندازنده.

۱۵-۱۱- حفظ، نگه‌داری، نگهبانی، پوشش

۱-۱۵-۱۱- حفظ: (نگه‌دارنده‌ترین، نگهبان، صاحب نگهبانی، حفظ‌شده)

﴿۹۴۲۲﴾ منزّه است شنونده‌ای که چه نگهبان است.

﴿۹۴۲۳﴾ ای نگهدارنده‌تر از هر نگهدارنده!

﴿۹۴۲۴﴾ نزدیک‌ترین نگاهبانی، تا جایی که بر دل‌ها جای گرفته‌ای.

﴿۹۴۲۵﴾ منزّه است خدایی که... آفرینش چیزی او را از آفرینش چیز دیگر و نگاه‌داری از

چیزی او را از حفظ چیز دیگر، به خود مشغول نمی‌کند.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٤٢٦﴾ الْحَافِظُ أَعْمَالَ خَلْقِهِ	﴿٠١٠٥﴾ لَا تَرَامُ قُوَّتُهُ الْمُحْصَى لِبَرِيَّتِهِ الْحَافِظُ أَعْمَالَ خَلْقِهِ؛
﴿٩٤٢٧﴾ الْحَافِظُ الرَّافِعُ	﴿٠١٦٥﴾ هُوَ... الْحَافِظُ الرَّافِعُ؛
﴿٩٤٢٨﴾ الْحَافِظُ اللَّطِيفُ	﴿٠١٦٥﴾ هُوَ... الْحَافِظُ الرَّافِعُ؛
﴿٩٤٢٩﴾ الْحَافِظُ الْمُؤَدَّى	﴿٢١٨١﴾ أَمْرُهُ بِاللَّهِ الْحَافِظُ اللَّطِيفُ؛
﴿٩٤٣٠﴾ الْحَافِظُ لَا تَغْفُلُ	﴿٠٨٤٣﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَافِظِ الْمُؤَدَّى؛
﴿٩٤٣١﴾ الْحَافِظُ	﴿٠٠٥٦﴾ أَنْتَ... الْحَافِظُ لَا تَغْفُلُ؛
﴿٩٤٣٢﴾ الْحَافِظُ لِكُلِّ سَرِيرَةٍ	﴿٠٨٤٩﴾ كُنْ أَنْتَ الْحَافِظُ لَهُ؛
﴿٩٤٣٣﴾ الْحَافِظُ لِلْعَرْشِ	﴿٠٠٢٧﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُطَّلِعُ عَلَى كُلِّ خَفِيَّةٍ الْحَافِظُ لِكُلِّ سَرِيرَةٍ؛
﴿٩٤٣٤﴾ الْحَافِظُ لِي	﴿٠٨٥٠﴾ الْعَرْشُ وَمَنْ يَحْمِلُهُ وَمَنْ حَوْلَ الْعَرْشِ وَاللَّهُ الْحَامِلُ لَهُمْ
﴿٩٤٣٥﴾ حَافِظُ	﴿٠٨٥٠﴾ الْحَافِظُ لَهُمْ؛
﴿٩٤٣٦﴾ حَافِظُ	﴿٠٣٨٢﴾ أَنْتَ يَا سَيِّدِي الْحَافِظُ لِي؛
﴿٩٤٣٧﴾ حَافِظُ الذِّكْرِ	﴿٠٠٤٦﴾ سُبْحَانَهُ مَنْ حَافِظُ مَا أَمَلَاهُ؛
﴿٩٤٣٨﴾ حَافِظُ الذِّكْرِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا حَافِظُ؛
﴿٩٤٣٩﴾ حَافِظُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْ تَزُولَا	﴿٩﴾ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ؛ {الحجر: ٩}
﴿٩٤٤٠﴾ حَافِظُ الطُّفْلِ الصَّغِيرِ	﴿٠١٢٩﴾ يَا حَافِظَ الذِّكْرِ بِالذِّكْرِ؛
﴿٩٤٤١﴾ حَافِظُ الْوَدَائِعِ	﴿٠٧٧١﴾ يَا مَانِعَ السَّمَاوَاتِ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ وَحَافِظَهُمَا
﴿٩٤٤٢﴾ حَافِظُ بَنَاتِ شُعَيْبٍ	﴿٠٨٤٢﴾ يَا حَافِظَ الطُّفْلِ الصَّغِيرِ؛
﴿٩٤٤٣﴾ حَافِظُ حَسِيبٍ	﴿٠٨٤٤﴾ اللَّهُمَّ أَحْفَظْهُ يَا حَافِظَ الْوَدَائِعِ؛
﴿٩٤٤٤﴾ حَافِظُ كُلِّ ضَالَّةٍ	﴿٠٨٤٥﴾ يَا حَافِظَ بَنَاتِ شُعَيْبٍ؛
﴿٩٤٤٥﴾ حَافِظُ كُلِّ غَرِيبٍ	﴿٠٨٤٦﴾ أَنْتَ... حَافِظُ حَسِيبٍ؛
﴿٩٤٤٦﴾ حَافِظُ لَا يَسْقُطُ	﴿٠٠٠٢﴾ يَا حَافِظَ كُلِّ ضَالَّةٍ؛
﴿٩٤٤٧﴾ حَافِظُ	﴿٠٦٨٢﴾ يَا حَافِظَ كُلِّ غَرِيبٍ؛
	﴿٠٦٤٣﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ حَافِظُ لَا يَسْقُطُ؛
	﴿٠٦٤٣﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ حَافِظُ لَا يَسْقُطُ؛

﴿نام‌های مهر و رحمت﴾

- ﴿۹۴۲۶﴾ به نیروی او نمی‌توان دست یافت، او که آفریده‌هایش را به شمار در می‌آورد و از اعمال آن‌ها نگهداری می‌کند.
- ﴿۹۴۲۷﴾ او نگهبان و برطرف‌کننده است.
- ﴿۹۴۲۸﴾ خودم و خانواده‌ام و دارایی‌ام و برادرانم و تمام کسانی را که کارشان به من مربوط است، به خدای نگهدارنده‌ی مهربان سپردم.
- ﴿۹۴۲۹﴾ ستایش و ستایش مخصوص خداوندی است که حافظ است و اداکننده.
- ﴿۹۴۳۰﴾ تو نگهبانی هستی که غفلت نمی‌کنی.
- ﴿۹۴۳۱﴾ نگاهبان زائر حسین علیه السلام باش.
- ﴿۹۴۳۲﴾ معبودی جز تو نیست. آگاه بر هر امر پنهان تویی و حافظ هر راز پنهان تویی.
- ﴿۹۴۳۳﴾ عرش و حاملانش و هر که گرد آن است، خدا حامل و نگهبان و نگهدار بر آن‌ها.
- ﴿۹۴۳۴﴾ ای سرور من، تو نگهدار منی.
- ﴿۹۴۳۵﴾ منزّه است نگهبانی که او چقدر پر است.
- ﴿۹۴۳۶﴾ ای نگهدارنده.
- ﴿۹۴۳۷﴾ ما قرآن را نازل کردیم و ما به طور قطع نگهدار آنیم!
- ﴿۹۴۳۸﴾ ای آن که ذکر را با ذکر حفظ می‌گردانی.
- ﴿۹۴۳۹﴾ ای بازدارنده‌ی آسمان‌ها تا جز به فرمان او، بر زمین فرونیافتند و ای نگهدارنده‌ی آن دو تا از مدار خود منحرف نشوند!
- ﴿۹۴۴۰﴾ ای نگهدارنده‌ی نوزاد کوچک.
- ﴿۹۴۴۱﴾ ای حفظ‌کننده‌ی امانت‌ها! امانت من را هم حفظ کن.
- ﴿۹۴۴۲﴾ ای نگهدارنده‌ی دختر شعیب.
- ﴿۹۴۴۳﴾ تویی نگهبان کفایت‌کننده.
- ﴿۹۴۴۴﴾ ای نگهدارنده‌ی هر گم‌شده.
- ﴿۹۴۴۵﴾ ای نگهدارنده‌ی هر غریب!
- ﴿۹۴۴۶﴾ پاک و منزّه است آن که نگهدارنده است و چیزی از دستش رها نمی‌شود.
- ﴿۹۴۴۷﴾ پاک و منزّه است آن که نگهدارنده است و چیزی از دستش رها نمی‌شود.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٤٤٨﴾ حَافِظٌ لَا يَغْفُلُ	﴿٠٠٣٩﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... حَافِظٌ لَا يَغْفُلُ؛
﴿٩٤٤٩﴾ حَافِظٌ لَا يَغْفُلُ	﴿٠٩٠٩﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ حَافِظٌ لَا يَغْفُلُ؛
﴿٩٤٥٠﴾ حَافِظٌ لَا يَنْسَى	﴿٠٨٤٨﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ حَافِظٌ لَا يَنْسَى؛
﴿٩٤٥١﴾ حَافِظٌ مَا أَمَلَاهُ	﴿٠٠٤٦﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ حَافِظٍ مَا أَمَلَاهُ؛
﴿٩٤٥٢﴾ حَافِظٌ مُمْسِكٌ	﴿٠٨٥١﴾ هُوَ بِكُلِّ مَكَانٍ مَوْجُودٌ مُدَبِّرٌ صَانِعٌ حَافِظٌ مُمْسِكٌ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	﴿٠٨٥١﴾ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
﴿٩٤٥٣﴾ حَافِظٌ مِنْ اسْتَحْفَظَهُ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا حَافِظَ مَنْ اسْتَحْفَظَهُ؛
﴿٩٤٥٤﴾ حَافِظًا غَيْرَ مَحْفُوظٍ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا حَافِظًا غَيْرَ مَحْفُوظٍ؛
﴿٩٤٥٥﴾ حَافِظٌ لَا يَجْهَلُ	﴿٠٨٠٠﴾ يَا حَافِظًا لَا يَجْهَلُ؛
﴿٩٤٥٦﴾ حَافِظُنَا	﴿٠٠٣٩﴾ يَا حَافِظُنَا؛
﴿٩٤٥٧﴾ حَافِظِي	﴿٠٤١٧﴾ يَا حَافِظِي؛
﴿٩٤٥٨﴾ حَافِظِي فِي غُرْبَتِي	﴿٠٠٠٢﴾ يَا حَافِظِي فِي غُرْبَتِي؛
﴿٩٤٥٩﴾ حَافِظِي فِي غَيْبَتِي	﴿٠٨٥٢﴾ يَا حَافِظِي فِي غَيْبَتِي؛
﴿٩٤٦٠﴾ حَافِظِي وَحَفِيزِي	﴿٠٨٥٣﴾ اللَّهُ... مُحِيطٌ بِي وَحَافِظِي وَحَفِيزِي؛
﴿٩٤٦١﴾ خَيْرَ الْحَافِظِينَ	﴿٠٨٥٤﴾ حَفِيزْتُ بِاللَّهِ وَاسْتَحْفَظْتُ بِاللَّهِ خَيْرَ الْحَافِظِينَ؛
﴿٩٤٦٢﴾ الْحَفِيزُ	﴿٠٤٩٥﴾ اللَّهُ... الْحَفِيزُ؛
﴿٩٤٦٣﴾ الْحَفِيزُ الرَّقِيبُ	﴿٠٠٢٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْحَفِيزُ الرَّقِيبُ؛
﴿٩٤٦٤﴾ الْحَفِيزُ الْعَلِيمُ	﴿٠٢٢٧﴾ هُوَ الْحَفِيزُ الْعَلِيمُ؛
﴿٩٤٦٥﴾ الْحَفِيزُ الْمُغِيثُ	﴿٠٠٦٥﴾ هُوَ... الْحَفِيزُ الْمُغِيثُ؛
﴿٩٤٦٦﴾ حَفِيزٌ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ حَفِيزٍ مَا أَمَلَاهُ؛
﴿٩٤٦٧﴾ حَفِيزٌ	﴿٠٠٢٢﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ أَقْرَبُ حَفِيزٍ؛
﴿٩٤٦٨﴾ حَفِيزٌ	﴿٠٠٥٠﴾ يَا حَفِيزُ تَحْفَظُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِكَ؛
﴿٩٤٦٩﴾ حَفِيزٌ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا حَفِيزُ؛
﴿٩٤٧٠﴾ حَفِيزُ الْحَافِظِ	﴿٠٣٠٦﴾ يَا حَفِيزُ الْحَافِظِ حَفِظْهُ؛
﴿٩٤٧١﴾ حَفِيزٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ	﴿٥٧﴾ إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيزٌ؛ {هود: ٥٧}

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۹۴۴۸﴾ نگهدارنده‌ای که غفلت نمی‌ورزد.
﴿۹۴۴۹﴾ منزّه است آن نگهبانی که غافل نمی‌شود.
﴿۹۴۵۰﴾ منزّه است آن نگهبانی که فراموش نمی‌کند.
﴿۹۴۵۱﴾ منزّه است آن نگهبانی که فراموش نمی‌کند.
﴿۹۴۵۲﴾ او در هر مکانی موجود، مدبّر، سازنده، حافظ، نگهدارنده‌ی آسمان‌ها و زمین است.
﴿۹۴۵۳﴾ ای نگهدارنده‌ی آن که از او حفاظت خواهد.
﴿۹۴۵۴﴾ ای نگهدارنده‌ای که کسی از او نگهداری نمی‌کند.
﴿۹۴۵۵﴾ ای نگهدارنده‌ای که نادانی نمی‌ورزد.
﴿۹۴۵۶﴾ ای نگهدار ما.
﴿۹۴۵۷﴾ ای نگهدار من.
﴿۹۴۵۸﴾ ای نگاهدارنده‌ی من در بی‌کسی‌ام.
﴿۹۴۵۹﴾ ای نگهدارنده‌ی من در نبود من!
﴿۹۴۶۰﴾ خداوند بر من احاطه دارد و او حافظ من و نگاهدار من است.
﴿۹۴۶۱﴾ به حفاظت خدا پناه بردم، حفاظت خدا را که بهترین حفظ‌کنندگان است درخواست کردم.

﴿۹۴۶۲﴾ خداوند نگهدارنده است.
﴿۹۴۶۳﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... نگهدار است و مراقب.
﴿۹۴۶۴﴾ او نگهدارنده و داناست.
﴿۹۴۶۵﴾ او نگهبان و فریادرس است.
﴿۹۴۶۶﴾ منزّه است نگهبانی که او چقدر پر است.
﴿۹۴۶۷﴾ خدایا، تو... نزدیک‌ترین نگاهبانی.
﴿۹۴۶۸﴾ ای نگهدارنده، ای که آسمان را نگه می‌داری که جز به اجازه‌ی تو بر زمین نیافتد.
﴿۹۴۶۹﴾ ای نگهدار.
﴿۹۴۷۰﴾ ای آن که نگهدارنده که حفاظت‌کردنش را نگهبانی می‌کند.
﴿۹۴۷۱﴾ پروردگارم حافظ و نگاهبان هر چیز است!

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٤٧٢﴾ حَفِيزٌ لَا يَغْفُلُ	﴿١٤٤٥﴾ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ حَفِيزٌ لَا يَغْفُلُ
﴿٩٤٧٣﴾ حَفِيزِي	﴿٠٨٥٣﴾ اللَّهُ... مُحِيطٌ بِي وَحَافِظِي وَحَفِيزِي
﴿٩٤٧٤﴾ ذُو الْحِفْظِ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ الَّذِي... حَفِظَهُ مَحْفُوظٌ
﴿٩٤٧٥﴾ مَحْفُوظُ الْحِفْظِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مَحْفُوظَ الْحِفْظِ
﴿٩٤٧٦﴾ مَحْفُوظُ حِفْظِهِ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ الَّذِي حُجَّتْهُ بِالْغَةِ وَحِفْظُهُ مَحْفُوظٌ وَكِيدُهُ مَتِينٌ
﴿٩٤٧٧﴾ مُسْتَحْفِظُ أَنْبِيَائِهِ	﴿٠٣٢٦﴾ يَا مُقَرَّرَ عُيُونِ أَوْلِيَائِهِ وَمُلْبِسَهُمْ جَنَّتَهُ يَا مُؤْتِمِنَ أَنْبِيَائِهِ وَ
﴿٩٤٧٨﴾ مُسْتَحْفِظُ أَنْبِيَائِهِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا... مُسْتَحْفِظَهُمْ شَرَعَهُ
﴿١٥-١١-عصمة﴾: عَصِمَ، مُسْتَعَصِمٌ، مُعْتَصِمٌ، مُعْطَى الْعَصْمَةِ	
﴿٩٤٧٩﴾ الْعَاصِمُ	﴿٠٠٧٥﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... الْعَاصِمُ
﴿٩٤٨٠﴾ الْعَاصِمُ الْمَانِعُ	﴿٠٩٢٢﴾ أَنْتَ الْعَاصِمُ الْمَانِعُ
﴿٩٤٨١﴾ الْعَاصِمُ الْمُجِيرُ	﴿٠٠٧٥﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... الْعَاصِمُ الْمُجِيرُ
﴿٩٤٨٢﴾ الْعَاصِمُ لِلصَّالِحِينَ	﴿٠٠١٠﴾ أَشْهَدُ أَنَّهُ الَّذِي... الْعَاصِمُ لِلصَّالِحِينَ
﴿٩٤٨٣﴾ الْعَاصِمُ لِلصَّالِحِينَ	﴿٠٠٤٠﴾ فَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ... الْعَاصِمُ لِلصَّالِحِينَ
﴿٩٤٨٤﴾ عَاصِمٌ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا عَاصِمُ
﴿٩٤٨٥﴾ عَاصِمُ الْبَائِسِينَ	﴿٠٣١٦﴾ يَا عَاصِمَ الْبَائِسِينَ
﴿٩٤٨٦﴾ عَاصِمُ الْمُسْتَغْصِمِينَ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا عَاصِمَ الْمُسْتَغْصِمِينَ
﴿٩٤٨٧﴾ عَاصِمُ النَّبِيِّينَ	﴿٠٢٢٧﴾ يَا عَاصِمَ النَّبِيِّينَ
﴿٩٤٨٨﴾ عَاصِمُ قُلُوبِ النَّبِيِّينَ	﴿١٥٤١﴾ يَا عَاصِمَ قُلُوبِ النَّبِيِّينَ
﴿٩٤٨٩﴾ عَاصِمٌ مَنِ اسْتَعَصَمَهُ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا عَاصِمَ مَنِ اسْتَعَصَمَهُ
﴿٩٤٩٠﴾ عَاصِمٌ وَضَمِينٌ	﴿٠٠٣٩﴾ اللَّهُمَّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَلَا نَعْبُدُ سِوَاكَ وَنَسْتَعِينُ بِكَ فَكَفَى
	بِكَ مُعِينًا وَنَسْتَكْفِيكَ فَكَفَى بِكَ كَافِيًا وَآمِنًا وَنَعْتَصِمُ
	بِكَ فَكَفَى بِكَ عَاصِمًا وَضَمِينًا
﴿٩٤٩١﴾ عِصْمَةُ النَّائِبِينَ	﴿٠٢٨٣﴾ يَا عِصْمَةَ النَّائِبِينَ

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۹۴۷۲﴾ منزّه است آن نگهبانی که که غافل نمی‌شود.
﴿۹۴۷۳﴾ خداوند بر من احاطه دارد و او حافظ من و نگاهدار من است.
﴿۹۴۷۴﴾ منزّه است خدایی که... نگهداری‌اش ماندگار است.
﴿۹۴۷۵﴾ ای حفظ‌شده در یادها و حافظه‌ها!
﴿۹۴۷۶﴾ منزّه است خدایی که حجتش کامل و نگهداری‌اش ماندگار و مکرش محکم است.
﴿۹۴۷۷﴾ ای روشن‌کننده‌ی چشم دوستانش و پوشاننده‌ی بهشتش بر آنها! ای امانت‌دار
قراردهنده‌ی پیامبران و امامانش بر وحی خویش و سپارنده‌ی آیینش به آنها!
﴿۹۴۷۸﴾ ای... قراردهنده‌ی پیامبران و امامان، به عنوان نگهبانان دین خود!
۲-۱۵-۱۱- نگهداری: (نگهدارنده، آن که از او درخواست حفاظت کنند، بخشنده‌ی

عصمت)

﴿۹۴۷۹﴾ خدایا! تو... نگهدارنده‌ای.
﴿۹۴۸۰﴾ تو حافظ و بازدارنده‌ای.
﴿۹۴۸۱﴾ خدایا! تو... نگهدارنده و پناه‌دهنده‌ای.
﴿۹۴۸۲﴾ شهادت می‌دهم که او... حفظ‌کننده‌ی صالحان است.
﴿۹۴۸۳﴾ اوست خدایی که جز او خدایی نیست... نیکان را از گناه حفظ می‌کند.
﴿۹۴۸۴﴾ ای نگاهدارنده.
﴿۹۴۸۵﴾ ای نگاهدارنده‌ی بینوایان.
﴿۹۴۸۶﴾ ای نگاهدارنده‌ی آنان که از او محافظت جویند.
﴿۹۴۸۷﴾ ای نگاهدارنده‌ی پیامبران.
﴿۹۴۸۸﴾ ای نگاهدارنده‌ی دل‌های پیامبران.
﴿۹۴۸۹﴾ ای نگاهدارنده‌ی آن که از او محافظت جوید.
﴿۹۴۹۰﴾ خدایا! فقط تو را می‌پرستیم نه غیر تو را و از تو یاری می‌خواهیم که تو برای یاری ما
کافی هستی و از تو کفایت می‌خواهیم که تو کفایت‌کننده و امین هستی و به تو چنگ می‌زنیم
که تو نگهدارنده و پشتیبانی.
﴿۹۴۹۱﴾ ای نگاهدارنده‌ی توبه‌کنندگان!

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٤٩٢﴾ عِصْمَةُ الْخَائِفِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ؛
﴿٩٤٩٣﴾ عِصْمَةُ الْخَائِفِينَ	﴿١١١٤﴾ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِينَ؛
﴿٩٤٩٤﴾ عِصْمَةُ الصَّالِحِينَ	﴿٠١٠٥﴾ يَا... عِصْمَةَ الصَّالِحِينَ؛
﴿٩٤٩٥﴾ عِصْمَةُ الْمُتَوَكِّلِينَ	﴿٠٧٤٢﴾ يَا عِصْمَةَ الْمُتَوَكِّلِينَ؛
﴿٩٤٩٦﴾ عِصْمَةُ الْمُضْطَرِّ	﴿١٦٠٣﴾ يَا عِصْمَةَ الْمُضْطَرِّ الضَّرِيرِ؛
﴿٩٤٩٧﴾ عِصْمَةُ أَوْلِيَائِهِ	﴿١٦٠٤﴾ هُوَ عِصْمَةُ أَوْلِيَائِهِ الْمُؤْمِنِينَ؛
﴿٩٤٩٨﴾ عِصْمَةُ لِأُمُورِي	﴿١٢١٤﴾ حَسْبِيَ اللَّهُ عِصْمَةَ لِأُمُورِي؛
﴿٩٤٩٩﴾ عِصْمَةُ مَنْ اعْتَصَمَ بِكَ	﴿٠٠٤٥﴾ أَنْتَ عِصْمَةُ مَنْ اعْتَصَمَ بِكَ مِنْ عِبَادِكَ؛
﴿٩٥٠٠﴾ عِصْمَتِي	﴿٠٢٩٠﴾ أَنْتَ عِصْمَتِي؛
﴿٩٥٠١﴾ عِصْمَتِي	﴿٠٧٥٢﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... عِصْمَتِي عِنْدَ كُلِّ هَلَكَةٍ؛
﴿٩٥٠٢﴾ عِصْمَتِي	﴿١٦٠٥﴾ أَنْتَ رَبِّي وَرَجَائِي وَعِصْمَتِي لَيْسَ لِي مُعْتَصِمٌ إِلَّا أَنْتَ؛
﴿٩٥٠٣﴾ عِصْمَتِي	﴿١٦٠٦﴾ أَنْتَ رَبِّي وَثِقَتِي وَرَجَائِي وَعِصْمَتِي لَيْسَ لِي مُعْتَصِمٌ إِلَّا
	بِكَ؛ ﴿١٦٠٦﴾
﴿٩٥٠٤﴾ مُسْتَعَصِمٌ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُسْتَعَصِمُ؛
﴿٩٥٠٥﴾ مُعْتَصِمٌ	﴿٢٢٤١﴾ أَنْتَ رَبِّي وَرَجَائِي وَعِصْمَتِي لَيْسَ لِي مُعْتَصِمٌ إِلَّا أَنْتَ؛
﴿٩٥٠٦﴾ مُوسَّعُ فَضْلِهِ عَلَى أَوْلِيَائِهِ بِعِصْمَتِهِ	﴿٠٨٧٣﴾ حُسْنُ عَائِدَتِهِ عَلَيْهِمْ فِي الْآخِرَةِ؛

١١-١٥-٣- كِلَاءَةُ: (كَالِي، كَالِي)

﴿٩٥٠٧﴾ كَالِي مَنْ اسْتَكَلَّاهُ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا كَالِي مَنْ اسْتَكَلَّاهُ؛
﴿٩٥٠٨﴾ كَالِي فِي وَحْدَتِي	﴿١٠٠٠﴾ أَنْتَ غَايَتِي فِي رَغْبَتِي وَكَالِي فِي وَحْدَتِي؛
﴿٩٥٠٩﴾ كَالِي فِي وَحْشَتِي	﴿٠٧٥١﴾ يَا ثِقَتِي فِي شِدَّتِي وَمُونِسِي فِي وَحْدَتِي وَكَالِي فِي وَحْشَتِي؛

١١-١٥-٤- حَرَّاسَةُ: (حَارِس)

﴿٩٥١٠﴾ حَارِسُ السَّمَاءِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا حَارِسَ السَّمَاءِ بِالشُّهْبِ؛

١١-١٥-٥- وَقَايَةُ: (وَاقِي)

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۹۴۹۲﴾ ای پناهِ هراسان پناه‌جو.
﴿۹۴۹۳﴾ ای نگاهدارنده‌ی بیمناکان.
﴿۹۴۹۴﴾ ای نگاهدارنده‌ی شایستگان.
﴿۹۴۹۵﴾ ای نگاهدارنده‌ی توکل‌کنندگان!
﴿۹۴۹۶﴾ ای پناه بیچاره‌ی گرفتار.
﴿۹۴۹۷﴾ او پناه دوستداران مؤمن خویش است.
﴿۹۴۹۸﴾ برای محافظت از من در کارهایم خداوند کافی است و از غیر او بی‌نیازم.
﴿۹۴۹۹﴾ تو نگهدارنده‌ی هر یک از بندگان هستی که به تو چنگ زند.
﴿۹۵۰۰﴾ تو نگهبان... منی.
﴿۹۵۰۱﴾ خدایا، تو... نگهبان من در هر گرفتاری هستی.
﴿۹۵۰۲﴾ تویی پروردگار من و مایه‌ی امید و نگهدارندگی منی، من نگهدارنده‌ای جز تو ندارم.
﴿۹۵۰۳﴾ تو پروردگار و مورد اعتماد و امید و نگهدارندگی منی، من نگهدارنده‌ای جز تو ندارم.
﴿۹۵۰۴﴾ ای آن که از او درخواست محافظت شده است.
﴿۹۵۰۵﴾ تویی پروردگار من و مایه‌ی امید و نگهدارندگی منی، من نگهدارنده‌ای جز تو ندارم.
﴿۹۵۰۶﴾ ای گشاینده‌ی فضل و رحمت بر اولیایش با نگهداری آن‌ها در دنیا و دیدار نیکویش با ایشان در آخرت!

۳-۱۵-۱۱- نگهبان و نگهدارنده

﴿۹۵۰۷﴾ ای نگاهبان هر که از او نگاهبانی خواهد.
﴿۹۵۰۸﴾ تویی نهایت اشتیاق من و نگهدار من در تنهایی‌ام.
﴿۹۵۰۹﴾ ای تکیه‌گاه من در سختی‌های من و ای همدم من در تنهایی من و ای نگهدارنده‌ی من در وحشت و تنهایی‌ام!

۴-۱۵-۱۱- نگهبان

﴿۹۵۱۰﴾ ای نگهبان آسمان با شهاب‌ها!

۵-۱۵-۱۱- نگهدارنده

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

- ﴿٩٥١١﴾ الْوَاقِي ◉ بِسْمِ اللَّهِ الْوَاقِي؛ {٢١٣٧}
- ﴿٩٥١٢﴾ الْوَاقِي مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ ◉ أَنْتَ الْعَاصِمُ الْمَانِعُ وَالِدَافِعُ الْوَاقِي مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ؛ {٢١٣٨}
- ﴿٩٥١٣﴾ وَاقِيَ الْأَمْرِ الْمَخُوفِ ◉ اللَّهُمَّ يَا كَافِيَ الْفَرْدِ الضَّعِيفِ، وَوَاقِيَ الْأَمْرِ الْمَخُوفِ؛ {١٧٧٢}
- ﴿٩٥١٤﴾ أَهْلُ التَّقْوَى ◉ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ؛ {المدثر: ٥٦}
- ﴿٩٥١٥﴾ ذُو التَّقْوَى ◉ يَا ذَا التَّقْوَى؛ {٥٦٧٥}
- ١١-١٥-٦- حَبِسَ: (حَابَسَ)
- ﴿٩٥١٦﴾ حَابِسُ يَدَيِ إِبْرَاهِيمَ ◉ يَا حَابِسَ يَدَيِ إِبْرَاهِيمَ عَنْ ذَنْبِ ابْنِهِ وَهُمَا يَتَنَاجِيَانِ أَلْطَفَ عَنْ ذَنْبِ ابْنِهِ الْأَشْيَاءُ؛ {٠٧٧٧}
- ١١-١٥-٧- إِمْسَاكَ: (مُمْسِكٌ)
- ﴿٩٥١٧﴾ مُمْسِكُ يَدِ إِبْرَاهِيمَ ◉ يَا مُمْسِكَ يَدِ إِبْرَاهِيمَ عَنْ ذَنْبِ ابْنِهِ بَعْدَ كِبَرِ سِنِّهِ وَفَنَاءِ عُمُرِهِ؛ {٠٢٨١}
- ١١-١٥-٨- كَفَّ: (كَافٌ)
- ﴿٩٥١٨﴾ كَافُ الشُّرُورِ ◉ يَا كَافَ الشُّرُورِ؛ {٠٠٢٩}
- ١١-١٥-٩- إِجْتَنَانِ: (جُنَّةٌ)
- ﴿٩٥١٩﴾ جُنَّةُ الْعَابِدِينَ ◉ يَا جُنَّةَ الْعَابِدِينَ؛ {٠٢٨٣}
- ﴿٩٥٢٠﴾ جُنَّةُ الْعَائِدِ ◉ يَا مَا مَنَ الْخَائِفِ وَكَهَفَ اللَّاهِفِ وَجُنَّةَ الْعَائِدِ؛ {٠٨٢٢}
- ﴿٩٥٢١﴾ جُنَّةُ الْعَائِدِينَ ◉ يَا جُنَّةَ الْعَائِدِينَ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٩٥٢٢﴾ جُنَّةُ عَنِ الشُّرُورِ ◉ إِنَّ اسْمَ اللَّهِ فَاتِقٌ لِلرُّتُوقِ وَخَائِطٌ لِلْخُرُوقِ وَمُسْهَلٌ لِلْوُغُورِ وَجُنَّةٌ عَنِ الشُّرُورِ؛ {٠٥٢٦}
- ١١-١٥-١٠- فِطَامَ: (فَاطِمٌ)
- ﴿٩٥٢٣﴾ فَاطِمٌ ◉ سُبْحَانَ مَنْ فِطَمَ بِفَاطِمَةَ (س) مَنْ أَحَبَّهَا مِنَ النَّارِ؛ {١٣٩٣}
- ١١-١٦- طَرَدَ، دَفَعَ، تَحَشَّى، رَدَّ، زَجَرَ، مَنَعَ، سَدَّ، تَجَنَّبَ، صَرَفَ، صَدَرَ، إِمَاطَةُ
- ١١-١٦-١- طَرَدَ: (طَارَدَ)
- ﴿٩٥٢٤﴾ طَارَدَ ◉ يَا... طَارَدَ الْعُسْرُ مِنَ الْعُسَيْرِ؛ {٠٠٧٢}

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۹۵۱۱﴾ به نام خدای نگهدارنده.

﴿۹۵۱۲﴾ تو حافظ و بازدارنده، دفع‌کننده، نگهدارنده از همه‌ی امور هستی.

﴿۹۵۱۳﴾ خدایا ای آن که افراد تنها و ناتوان از غیر بی‌نیاز می‌کنی و ای نگهدارنده از هر چه سهمناک و وحشت‌ناک است.

﴿۹۵۱۴﴾ و هیچ کس پند نمی‌گیرد مگر اینکه خدا بخواهد او سزاوار است که از او پروا کنند و نیز سزاوار آمرزیدن!

﴿۹۵۱۵﴾ ای صاحب نگهداری و حفاظت.

۹-۱۵-۱۱- نگه‌دارنده

﴿۹۵۱۶﴾ ای آن که دست ابراهیم را از ذبح فرزندش گرفتی، درحالی‌که آن دو لطیف‌ترین کلام‌ها را نجوا می‌کردند.

۷-۱۵-۱۱- نگه‌دارنده

﴿۹۵۱۷﴾ ای گیرنده‌ی دست‌های ابراهیم از بریدن سر فرزندش، پس از سنّ پیری و به پایان آمدن عمرش.

۸-۱۵-۱۱- نگه‌دارنده

﴿۹۵۱۸﴾ ای بازدارنده‌ی بدی‌ها!

۹-۱۵-۱۱- پناه‌دهنده

﴿۹۵۱۹﴾ ای سپر عبادت‌کنندگان!

﴿۹۵۲۰﴾ ای پناه ترس‌داران و اندوه‌داران و ای محافظ پناه آورندگان.

﴿۹۵۲۱﴾ ای سپر پناهندگان!

﴿۹۵۲۲﴾ همانا نام خداوند برهم‌آورنده‌ی شکاف‌ها و دوزنده‌ی پارگی‌ها و آسان‌کننده‌ی سختی‌ها و امان از بدی‌هاست.

۱۰-۱۵-۱۱- بازدارنده

﴿۹۵۲۳﴾ منزّه است خدایی که دوست‌داران فاطمه علیها السلام را به واسطه‌ی او از آتش جهنّم مانع می‌شود.

۱۶-۱۱- رد کردن، به حاشیه‌راندن، مانع شدن، کنارزدن، راندن، برطرف کردن

۱-۱۶-۱۱- دور کننده

﴿۹۵۲۴﴾ برطرف‌کننده‌ی دشواری از امر دشوار.

﴿۱۰۹۱﴾

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

٢-١٦-١١- دفع: (دافع)

﴿٩٥٢٥﴾ الدَّافِعُ	﴿٠٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الدَّافِعُ؛
﴿٩٥٢٦﴾ الدَّافِعُ الْمَانِعُ النَّافِعُ	﴿٠٠٥٥﴾ اللَّهُ الدَّافِعُ الْمَانِعُ النَّافِعُ؛
﴿٩٥٢٧﴾ الدَّافِعُ النَّقِمَةُ	﴿١٠١٤﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ السَّابِقُ النُّعْمَةُ الدَّافِعُ النَّقِمَةُ؛
﴿٩٥٢٨﴾ الدَّافِعُ الْوَاقِي	﴿٠٩٢٢﴾ أَنْتَ الْعَاصِمُ الْمَانِعُ وَالدَّافِعُ الْوَاقِي مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ؛
﴿٩٥٢٩﴾ الدَّافِعُ عَنِ الْخَلْقِ	﴿٠٠٣٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَوَّلُ قَبْلَ خَلْقِكَ وَالْآخِرُ بَعْدَهُمْ وَالظَّاهِرُ فَوْقَهُمْ وَالْقَاهِرُ لَهُمْ وَالْقَادِرُ مِنْ وَرَائِهِمْ وَالْقَرِيبُ مِنْهُمْ وَمَالِكُهُمْ وَخَالِقُهُمْ وَقَابِضُ أَرْوَاحِهِمْ وَرَازِقُهُمْ وَمُنْتَهَى رَغْبَتِهِمْ وَمَوْلَاهُمْ وَمَوْضِعُ شَكْوَاهُمْ وَالدَّافِعُ عَنْهُمْ؛
﴿٩٥٣٠﴾ دَافِعُ كُلِّ ضَرُورَةٍ	﴿٠٧٤٢﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ قَاضِي كُلِّ حَاجَةٍ وَدَافِعُ كُلِّ ضَرُورَةٍ؛
﴿٩٥٣١﴾ دَافِعُ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا دَافِعُ؛
﴿٩٥٣٢﴾ دَافِعُ الْبَلَوَى	﴿٠٠٥٧﴾ يَا... دَافِعُ الْبَلَوَى؛
﴿٩٥٣٣﴾ دَافِعُ الْبَلِيَّاتِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا دَافِعُ الْبَلِيَّاتِ؛
﴿٩٥٣٤﴾ دَافِعُ السَّطَوَاتِ	﴿١٠١١﴾ يَا دَافِعُ السَّطَوَاتِ؛
﴿٩٥٣٥﴾ دَافِعُ الشَّدَائِدِ	﴿٠٢١٥﴾ أَنْتَ وَلِيُّ الشَّدَائِدِ وَدَافِعُهَا؛
﴿٩٥٣٦﴾ دَافِعُ الضَّرِّ وَالْبَلَوَى	﴿٠٠٧٥﴾ يَا دَافِعُ الضَّرِّ وَالْبَلَوَى؛
﴿٩٥٣٧﴾ دَافِعُ الضَّيْعَةِ	﴿١٠١٢﴾ اللَّهُمَّ مُشْبِعَ الْجَوْعَةِ وَدَافِعَ الضَّيْعَةِ؛
﴿٩٥٣٨﴾ دَافِعُ الْكُرْبَاتِ	﴿٠٢٨١﴾ هُوَ... لِلْكُرْبَاتِ دَافِعُ؛
﴿٩٥٣٩﴾ دَافِعُ النَّقَمِ	﴿٠٠٠٢﴾ يَا دَافِعُ النَّقَمِ؛
﴿٩٥٤٠﴾ دَافِعُ النَّقِمَاتِ	﴿١٠١٣﴾ يَا دَافِعُ النَّقِمَاتِ؛
﴿٩٥٤١﴾ دَافِعُ الْهَمُومِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا دَافِعَ الْهَمُومِ؛
﴿٩٥٤٢﴾ دَافِعُ ضَرَعَةٍ كُلِّ ضَارِعٍ	﴿٠٢٨١﴾ هُوَ... دَافِعُ ضَرَعَةٍ كُلِّ ضَارِعٍ؛
﴿٩٥٤٣﴾ دَافِعُ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ	﴿٠٧٩٠﴾ يَا دَافِعُ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ؛
﴿٩٥٤٤﴾ دَافِعُ كُلِّ بَلِيَّةٍ	﴿٠٠٢٧﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَافِعُ كُلِّ بَلِيَّةٍ؛
﴿٩٥٤٥﴾ دَافِعُ كُلِّ سَيِّئَةٍ	﴿٠٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ... دَافِعُ كُلِّ سَيِّئَةٍ؛

«نام‌های مهر و رحمت»

۲-۱۶-۱۱-ردکننده

﴿۹۵۲۵﴾ معبودی نیست جز خدای دفع‌کننده‌ی بدی‌ها.
﴿۹۵۲۶﴾ خداوند برطرف‌کننده و جلوگیری و سودرسان است.
﴿۹۵۲۷﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست، گشاینده‌ی نعمت، دورکننده‌ی کیفر.
﴿۹۵۲۸﴾ تو حافظ و بازدارنده، دفع‌کننده، نگهدارنده از همه‌ی امور هستی.
﴿۹۵۲۹﴾ معبودی جز تو نیست، ای اوّلی که پیش از آفریدگان خود موجود بوده و آخری که پس از آنان نیز خواهی بود و بر آن‌ها ظاهر و چیره هستی. توانای بر آنان و نزدیک به ایشان و صاحب و آفریننده و گیرنده‌ی جان آنان هستی. رساننده‌ی روزی و نهایت آرزو و سرور آنان و محلّ شکایت آنان تویی. و نیز حامی و پشتیبان آنان.
﴿۹۵۳۰﴾ ستایش مخصوص خدایی است که برآورنده‌ی هر نیاز و دفع‌کننده‌ی هر امر ضروری است.

﴿۹۵۳۱﴾ ای دفع‌کننده.
﴿۹۵۳۲﴾ ای دورکننده‌ی بلا.
﴿۹۵۳۳﴾ ای دورکننده‌ی بلاها.
﴿۹۵۳۴﴾ ای دفع‌کننده‌ی بلاهای قهرآمیز.
﴿۹۵۳۵﴾ تویی صاحب سختی‌ها و بازگرداننده‌ی آن.
﴿۹۵۳۶﴾ ای دفع‌کننده‌ی زیان‌ها و بلاها.
﴿۹۵۳۷﴾ ای خدایی که سیرکننده‌ی گرسنگان و برطرف‌کننده‌ی تلف‌شدنی.
﴿۹۵۳۸﴾ دورکننده‌ی بلاهاست.
﴿۹۵۳۹﴾ ای دفع‌کننده‌ی عقوبت‌ها.
﴿۹۵۴۰﴾ ای دفع‌کننده‌ی محنت‌ها.
﴿۹۵۴۱﴾ ای دورکننده‌ی اندوه‌ها!
﴿۹۵۴۲﴾ دورکننده ناله از زاری‌کنندگان است.
﴿۹۵۴۳﴾ ای دورکننده [اندوه] از صاحبان اندوه!
﴿۹۵۴۴﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست، دورکننده‌ی هر بلا و سختی.
﴿۹۵۴۵﴾ معبودی جز تو نیست... برطرف‌کننده‌ی هر بدی.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

- ﴿٩٥٤٦﴾ دَافِعُ كُلِّ مَا تَشَاءُ ﴿٩٥٤٦﴾ يَا دَافِعُ كُلِّ مَا تَشَاءُ مِنْ يَلِيَّةٍ؛ {١٠١٥}
- ﴿٩٥٤٧﴾ دَافِعُ مَا يَشَاءُ ﴿٩٥٤٧﴾ يَا دَافِعُ مَا يَشَاءُ مِنْ يَلِيَّةٍ؛ {١٠١٦}
- ١١-١٦-٣- تحشّي: (حاشي)
- ﴿٩٥٤٨﴾ حَاشِيَ الْعِزِّ ﴿٩٥٤٨﴾ يَا حَاشِيَ الْعِزِّ قُلُوبَ الْمُتَّقِينَ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٩٥٤٩﴾ حَاشِيَ الْعِزِّ ﴿٩٥٤٩﴾ يَا حَاشِيَ الْعِزِّ قُلُوبَ أَهْلِ التَّقْوَى؛ {٠٠٥٩}
- ١١-١٦-٤- رَدّ: (رادّ)
- ﴿٩٥٥٠﴾ رَادُّ النَّقَمِ ﴿٩٥٥٠﴾ يَا رَادُّ النَّقَمِ؛ {١١١٧}
- ﴿٩٥٥١﴾ رَادُّ حُزْنٍ يَعْقُوبُ ﴿٩٥٥١﴾ يَا رَادُّ حُزْنٍ يَعْقُوبُ؛ {١٠٠٥}
- ١١-١٦-٥- رَدَع: (رادع)
- ﴿٩٥٥٢﴾ الرَّادِعُ ﴿٩٥٥٢﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الرَّادِعُ أَنَسَى الْإِبْصَارَ عَنْ أَنْ تَنَالَهُ أَوْ تُذْرَكَهُ؛ {٠٢٣٩}
- ١١-١٦-٦- زَجَر: (زاجر)
- ﴿٩٥٥٣﴾ زَاجِرُ الظَّلُومِ ﴿٩٥٥٣﴾ يَا زَاجِرَ الظَّلُومِ؛ {٠٠٣٩}
- ١١-١٦-٧- مَنَعَ: (مانع، أَمْنَع)
- ﴿٩٥٥٤﴾ الْمَانِعِ ﴿٩٥٥٤﴾ سُبْحَانَ الْمُعْطَى الْمَانِعِ؛ {٠٠٦٤}
- ﴿٩٥٥٥﴾ الْمَانِعُ الدَّافِعُ الْوَاقِي ﴿٩٥٥٥﴾ أَنْتَ الْعَاصِمُ الْمَانِعُ الدَّافِعُ الْوَاقِي مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ؛ {١٨٢٧}
- ﴿٩٥٥٦﴾ الْمَانِعُ الْعِصْمَةُ ﴿٩٥٥٦﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ السَّابِقُ النُّعْمَةُ الْبَالِغُ الْحِكْمَةُ الدَّامِغُ الْحُجَّةُ
- الْوَاسِعُ الرَّحْمَةُ الْمَانِعُ الْعِصْمَةُ؛ {٠٥٤٥}
- ﴿٩٥٥٧﴾ الْمَانِعُ قُدْرَتُهُ خَلْقُهُ ﴿٩٥٥٧﴾ يَا اللَّهُ الْمَانِعُ قُدْرَتُهُ خَلْقُهُ وَالْمَالِكُ بِهَا سُلْطَانُهُ؛ {١١٠٦}
- ﴿٩٥٥٨﴾ مَانِعِ ﴿٩٥٥٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مَانِعٍ مَا أَغْلَبَهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿٩٥٥٩﴾ مَانِعِ ﴿٩٥٥٩﴾ يَا مَانِعِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٩٥٦٠﴾ مَانِعُ الْبَلَايَا ﴿٩٥٦٠﴾ هُوَ... مَانِعُ الْبَلَايَا؛ {٠٩٠٣}
- ﴿٩٥٦١﴾ مَانِعُ السَّمَاءِ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ ﴿٩٥٦١﴾ اللَّهُمَّ رَبَّ هَذَا الْيَوْمِ الْجَدِيدِ وَكُلِّ يَوْمٍ وَمُخْزَنَ اللَّيْلِ فِي
- الْهَوَاءِ وَمُجْرَى النُّورِ فِي السَّمَاءِ وَمَانِعَ السَّمَاءِ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ؛ {٠٠٥٥}

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۹۵۴۶﴾ ای دورکننده‌ی هر مصیبتی که می‌خواهی!

﴿۹۵۴۷﴾ ای دورکننده‌ی مصیبتی که می‌خواهد!

۳-۱۱-۱۶-کنارزننده

﴿۹۵۴۸﴾ ای دورکننده‌ی تکبر از دل‌های پرهیزکاران!

﴿۹۵۴۹﴾ ای دورکننده‌ی تکبر از دل‌های پرهیزکاران!

۴-۱۱-۱۶-ردکننده

﴿۹۵۵۰﴾ ای ردکننده‌ی عقوبت‌ها.

﴿۹۵۵۱﴾ ای آن‌که اندوه یعقوب را برطرف کردی.

۵-۱۱-۱۶-بازدارنده

﴿۹۵۵۲﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... سیاهی چشم‌ها را از مشاهده‌ی خود باز داشته تا نتوانند به او برسند و او را درک کنند.

۶-۱۱-۱۶-بازدارنده

﴿۹۵۵۳﴾ ای بازدارنده‌ی ستمکار!

۷-۱۱-۱۶-بازدارنده، بازدارنده‌ترین

﴿۹۵۵۴﴾ منزّه است خدایی که عطا می‌کند و باز می‌دارد.

﴿۹۵۵۵﴾ تو حافظ و بازدارنده، دفع‌کننده، نگهدارنده از همه‌ی امور هستی.

﴿۹۵۵۶﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست، خدایی که نعمت‌هایش پی‌درپی جاری و حکمتش

رسا و برهانش ثابت‌شده و رحمتش گسترده و عصمتش نگهدارنده است.

﴿۹۵۵۷﴾ ای خدایی که به قدرت خویش آفریدگان را بازمی‌داری و چیره‌بودن خود را در اختیار

داری.

﴿۹۵۵۸﴾ منزّه است بازدارنده‌ای که چه پیروز است.

﴿۹۵۵۹﴾ ای بازدارنده.

﴿۹۵۶۰﴾ بازدارنده‌ی بلاهاست.

﴿۹۵۶۱﴾ خدایا، ای پروردگار این روز جدید و هر روز؛ و ای آن‌که شب را در هوا ذخیره گرداند

و نور را در آسمان جاری کند و از افتادن آسمان بر زمین جلوگیری کند مگر به اجازه خود.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٥٦٢﴾ مَانِعُ السَّمَاوَاتِ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ وَحَافِظُهُمَا أَنْ تَزُولَا؛ {٠٧٧١}	﴿٩٥٦٣﴾ مَانِعُ الْمُؤْمِنِينَ
﴿٩٥٦٤﴾ مَانِعِي	﴿٩٥٦٥﴾ أَمْنَعُ مِنْ كُلِّ مَانِعٍ
﴿٩٥٦٦﴾ سَادُّ الْفَقْرِ	﴿٩٥٦٧﴾ مُجَنَّبُ
﴿٩٥٦٨﴾ صَارِفُ السُّوءِ	﴿٩٥٦٩﴾ صَارِفُ الشَّدَائِدِ
﴿٩٥٧٠﴾ صَارِفُ الضُّرِّ	﴿٩٥٧١﴾ صَارِفُ اللَّزْبَةِ
﴿٩٥٧٢﴾ مُصْدِرُ	﴿٩٥٧٣﴾ مُمِيطُ الْأَذَى
﴿٩٥٧٤﴾ الْمَفْرَعُ فِي الْمَلِمَاتِ	﴿٩٥٧٥﴾ الْمَفْرَعُ

«نام‌های مهر و رحمت»

«۹۵۶۲» ای بازدارنده‌ی آسمان‌ها تا جز به فرمان او، بر زمین فرونیافتند و ای نگهدارنده‌ی آن دو تا از مدار خود منحرف نشوند!

«۹۵۶۳» ای بازدارنده‌ی مؤمنان!

«۹۵۶۴» خدایا! تو حافظ من، یاور من و بازدارنده‌ی منی.

«۹۵۶۵» ای بازدارنده‌تر از هر بازدارنده!

۸-۱۶-۱۱- برطرف‌کننده

«۹۵۶۶» ای برطرف‌کننده‌ی فقر.

۹-۱۶-۱۱- دور‌کننده

«۹۵۶۷» ای دور‌کننده‌ی کیفر از فرمانبران!

۱۰-۱۶-۱۱- برگرداننده

«۹۵۶۸» ای برطرف‌کننده‌ی بدی و پریشانی و بلاها.

«۹۵۶۹» ستایش خدایی را که بر... بازگرداندن گرفتاری‌ها و بلاها، نزد خردمندان و بی‌خردان

مستوجب ستایش است.

«۹۵۷۰» ای برطرف‌کننده‌ی... بلاها.

«۹۵۷۱» ای برطرف‌کننده‌ی خشکسالی!

۱۱-۱۶-۱۱- برگرداننده

«۹۵۷۲» ای منصرف‌کننده!

۱۲-۱۶-۱۱- دور‌کننده

«۹۵۷۳» ای دور‌کننده‌ی آزار و اذیت!

۱۷-۱۱- فریادرسی

۱-۱۷-۱۱- فریادرس

«۹۵۷۴» تویی پناهگاه همه در گرفتاری‌ها، و دفع نمی‌شود جز آن چه تو دفع کرده باشی و به

کنار نمی‌رود مگر آن چه تو برطرف کرده باشی.

«۹۵۷۵» تو پناه بندگان در هنگام رویارویی با سختی‌هایی.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٥٧٦﴾ مَفْزَعُ الْفَارِعِ	✽ يَا مَفْزَعُ الْفَارِعِ؛ {٥٩٤}
﴿٩٥٧٧﴾ مَفْزَعُ اللَّهِيْفِ	✽ وَيَا مَلْجَأَ الضَّعِيْفِ وَيَا مَفْزَعَ اللَّهِيْفِ، تَبَارَكْتَ مِنْ لَطِيْفِ
	رَحِيْمٍ بَنَى رِءُوفٍ؛ {٥٨٤}
﴿٩٥٧٨﴾ مَفْزَعُ الْمُضِيْعِ	✽ أَنْتَ مَفْزَعُ الْمُضِيْعِ حَظَّ نَفْسِهِ؛ {١٤٦٣}
﴿٩٥٧٩﴾ مَفْزَعُ الْمُفْزَعِيْنَ	✽ أَنْتَ مَفْزَعُ الْمُفْزَعِيْنَ؛ {٥٨١٩}
﴿٩٥٨٠﴾ مَفْزَعُ الْمَلْهُوْفِيْنَ	✽ يَا مَفْزَعُ الْمَلْهُوْفِيْنَ؛ {٥٠٣٩}
﴿٩٥٨١﴾ مَفْزَعُ النَّبِيِّيْنَ وَ	✽ يَا... إِلَهَ الْمُرْسَلِيْنَ وَ رَبَّ النَّبِيِّيْنَ وَ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِيْنَ وَ
الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِيْنَ	مَفْزَعَهُمْ عِنْدَ الْأَهْوَالِ وَ الشَّدَائِدِ الْعِظَامِ؛ {٥٩٣٣}
﴿٩٥٨٢﴾ مَفْزَعُ كُلِّ مَلْهُوْفٍ	✽ مَفْزَعُ كُلِّ مَلْهُوْفٍ؛ {٥٠٠٣}
﴿٩٥٨٣﴾ مَفْزَعُ كُلِّ مَلْهُوْفٍ	✽ يَا رَحِيْمَ كُلِّ مُسْتَرْحِمٍ وَ مَفْزَعُ كُلِّ مَلْهُوْفٍ إِلَيْهِ؛ {١٠٠٧}
﴿٩٥٨٤﴾ مَفْزَعِيْ	✽ يَا مَنْ هُوَ غِيَاثِيْ وَ مَفْزَعِيْ؛ {٥١٣٣}
﴿٩٥٨٥﴾ مَفْزَعِيْ عِنْدَ كُرْبَتِيْ	✽ يَا مَفْزَعِيْ عِنْدَ كُرْبَتِيْ؛ {٥١٩٧}
﴿٩٥٨٦﴾ مَفْزَعِيْ فِي وَرْطَتِيْ	✽ يَا مَفْزَعِيْ فِي وَرْطَتِيْ؛ {١٩٩٦}

٢-١٧-١١- صرخة: (صريخ، مُستصرخ، مُصرخ)

﴿٩٥٨٧﴾ صَرِيخُ الْأَبْرَارِ	✽ يَا صَرِيخَ الْأَبْرَارِ؛ {١٥٢٣}
﴿٩٥٨٨﴾ صَرِيخُ الْأَخْيَارِ	✽ اللَّهُمَّ رَبَّ الْأَرْبَابِ صَرِيخَ الْأَخْيَارِ؛ {٥٣٧٠}
﴿٩٥٨٩﴾ صَرِيخُ الْمُسْتَصْرِخِيْنَ	✽ يَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِيْنَ؛ {٥٠٣٩}
﴿٩٥٩٠﴾ صَرِيخُ الْمَكْرُوْبِيْنَ	✽ يَا صَرِيخَ الْمَكْرُوْبِيْنَ؛ {٥٠٦٢}
﴿٩٥٩١﴾ صَرِيخُ مَنْ اسْتَصْرَخَهُ	✽ يَا صَرِيخَ مَنْ اسْتَصْرَخَهُ؛ {٥٠٣٩}
﴿٩٥٩٢﴾ مُسْتَصْرَخٌ	✽ يَا مُسْتَصْرَخٌ؛ {٥٠٢٩}
﴿٩٥٩٣﴾ مُصْرَخٌ	✽ يَا مُصْرَخٌ؛ {٥٠٢٩}
﴿٩٥٩٤﴾ مُصْرَخِيْ فِي وَرْطَتِيْ	✽ أَنْتَ... مُصْرَخِيْ فِي وَرْطَتِيْ؛ {١٠٠٠}

٣-١٧-١١- غوث: (أحقّ من استغثت بكرمه، أحقّ من أغاث، أقرب مُسْتَغَاث، غوث، غياث، مُسْتَغَاث، مُغِيْث)

﴿٩٥٩٥﴾ أَحَقُّ مَنْ شَكَوْتُ	✽ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ شَكَوْتُ إِلَيْهِ وَ اسْتَغَثْتُ بِكَرَمِهِ وَ رَجَوْتُكَ؛
إِلَيْهِ وَ اسْتَغَثْتُ بِكَرَمِهِ	{٥٠٥٥}

«نام‌های مهر و رحمت»

- «۹۵۷۶» ای پناه پناهجویان.
- «۹۵۷۷» و ای پناه هر ناتوان، و ای پناه هر درمانده، چه خدای بزرگ مهربانی هستی و نسبت به ما دل‌رحم و مهربانی.
- «۹۵۷۸» تو پناهگاه کسی هستی که بهره‌ی خویش را تباه ساخته است.
- «۹۵۷۹» تویی پناه هراسناکان.
- «۹۵۸۰» ای پناه جان‌سوختگان.
- «۹۵۸۱» ای خدای فرستاده‌شدگان و خدای پیامبران و فرشتگان مقرب و فریادرس آن‌ها هنگام دشواری و گرفتاری بزرگ.
- «۹۵۸۲» پناهگاه هر مضطرب.
- «۹۵۸۳» ای رحم‌کننده به هر که درخواست رحمت کند و ای پناه هر ستم‌دیده.
- «۹۵۸۴» ای آن‌که فریادرس و محلّ پناه من است.
- «۹۵۸۵» ای پناهگاه من در اندوهم.
- «۹۵۸۶» ای پناهم در هلاکت.

۱۱-۱۷-۲- فریادرس

- «۹۵۸۷» ای فریادرس خوبان.
- «۹۵۸۸» خدایا! ای پروردگار پروردگاران، ای فریادرس نیکان.
- «۹۵۸۹» ای فریادرس فریادکنان.
- «۹۵۹۰» ای فریادرس بیچارگان.
- «۹۵۹۱» ای دادرسی آن‌که از او دادرسی خواهد.
- «۹۵۹۲» ای آن‌که از او فریادرسی درخواست شده است.
- «۹۵۹۳» ای فریادرس!
- «۹۵۹۴» تو فریادرس من در گرفتاری هستی.

۱۱-۱۷-۳- سزاوارترین و نزدیک‌ترین کس به فریادرسی، فریادرس، آن‌که از او فریادرسی خواهند

- «۹۵۹۵» تو سزاوارترین کسی هستی که به او شکایت بردم و از لطف و بخشش او فریادرس خواستم و به او امید بستم.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٥٩٦﴾ أَحَقُّ مَنْ أَغَاثَ	﴿٠٢٠٢﴾ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ أَغَاثَ وَ سَمِعَ وَ اسْتَجَابَ؛
﴿٩٥٩٧﴾ أَقْرَبُ مُسْتَعَاثَ	﴿٠٢٤١﴾ مُسْتَعَاثَ؛
﴿٩٥٩٨﴾ غَوْتُ اللَّائِذِ	﴿٠٨٢٢﴾ يَا... جُنَّةَ الْعَائِذِ وَ غَوْتُ اللَّائِذِ؛
﴿٩٥٩٩﴾ غَوْتُ اللَّهْفَانِ	﴿٠٥٩٤﴾ يَا غَوْتُ اللَّهْفَانِ؛
﴿٩٦٠٠﴾ غَوْتُ الْمُسْتَعِيثِينَ	﴿٠٠٦٢﴾ يَا غَوْتُ الْمُسْتَعِيثِينَ؛
﴿٩٦٠١﴾ غَوْتُ الْمَلْهُوفِينَ	﴿٠٨٠٠﴾ يَا غَوْتُ الْمَلْهُوفِينَ؛
﴿٩٦٠٢﴾ غَوْتُ كُلِّ ضَعِيفٍ	﴿١٦٧٤﴾ يَا غَوْتُ كُلِّ ضَعِيفٍ فَرِيدٍ؛
﴿٩٦٠٣﴾ غَوْتُ كُلِّ طَرِيدٍ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا غَوْتُ كُلِّ طَرِيدٍ؛
﴿٩٦٠٤﴾ غَوْتُ كُلِّ مَحْذُولٍ	﴿١٦٤٠﴾ يَا غَوْتُ كُلِّ مَحْذُولٍ فَرِيدٍ؛
﴿٩٦٠٥﴾ غَوْتُ كُلِّ مُسْتَعِيثٍ	﴿٠٢٧١﴾ كُلُّ مُسْتَعِيثٍ؛
﴿٩٦٠٦﴾ غَوْتَاهُ	﴿٠١٣٣﴾ يَا غَوْتَاهُ؛
﴿٩٦٠٧﴾ غَوْتِي عِنْدَ شِدَّتِي	﴿١٠٩٧﴾ يَا غَوْتِي عِنْدَ شِدَّتِي؛
﴿٩٦٠٨﴾ غَوْتِي فِي كُرْبَتِي	﴿١٦٧٥﴾ يَا غَوْتِي فِي كُرْبَتِي؛
﴿٩٦٠٩﴾ الْغِيَاثُ	﴿٠٠٠٤﴾ إِنَّهُ... الْغِيَاثُ؛
﴿٩٦١٠﴾ الْغِيَاثُ الْمُسْتَعَاثُ	﴿١٦٧٦﴾ أَنْتَ الْغِيَاثُ الْمُسْتَعَاثُ؛
﴿٩٦١١﴾ الْغِيَاثُ الْمُعِيثُ	﴿٠٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْغِيَاثُ الْمُعِيثُ؛
﴿٩٦١٢﴾ غِيَاثُ الْحَيْرَانِ	﴿٠١٤٢﴾ أَنْتَ غِيَاثُ الْحَيْرَانِ الْمَلْهُوفِ؛
﴿٩٦١٣﴾ غِيَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	﴿٠٨٧٨﴾ يَا غِيَاثَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛
﴿٩٦١٤﴾ غِيَاثُ الْكُرْبَةِ	﴿٠٠٥٧﴾ يَا مُنْتَهَى الرِّغْبَةِ وَ غِيَاثَ الْكُرْبَةِ؛
﴿٩٦١٥﴾ غِيَاثُ الْمُسْتَعِيثِينَ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَعِيثِينَ؛
﴿٩٦١٦﴾ غِيَاثُ الْمَكْرُوبِينَ	﴿٠٠٢٧﴾ يَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ وَ غِيَاثَ الْمَكْرُوبِينَ؛
﴿٩٦١٧﴾ غِيَاثُ الْمَلْهُوفِينَ	﴿٠٠٦٣﴾ أَنْتَ... غِيَاثُ الْمَلْهُوفِينَ؛
﴿٩٦١٨﴾ غِيَاثُ الْمُؤْمِنِينَ	﴿٠٥٦٧﴾ يَا غِيَاثَ الْمُؤْمِنِينَ؛

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۹۵۹۶﴾ تو سزاوارترین کسی هستی که به فریاد رسید، شنید و اجابت کرد.
﴿۹۵۹۷﴾ ای بهترین خواننده شده، و بهترین مایه‌ی امید، و بردبارترین رواکننده و نزدیک‌ترین
فریادرس.

﴿۹۵۹۸﴾ ای محافظ پناه‌آوردندگان و فریادرس یاری‌خواهان.
﴿۹۵۹۹﴾ ای فریادرس دردمندان.
﴿۹۶۰۰﴾ ای پناه کمک‌خواهان.
﴿۹۶۰۱﴾ ای یاری‌کننده‌ی ستمدیدگان!
﴿۹۶۰۲﴾ ای فریادرس [یاری‌کننده] هر ضعیف تنها!
﴿۹۶۰۳﴾ ای یاری‌کننده‌ی هر رانده‌شده!
﴿۹۶۰۴﴾ ای فریادرس خوارشدگان و بی‌کسان.
﴿۹۶۰۵﴾ خدایا! تویی مرجع هر شکایت و گواه بر هر نجوا و فریاد هر فریادخواه.
﴿۹۶۰۶﴾ ای فریادرس.
﴿۹۶۰۷﴾ ای فریادرس من در سختی‌ها.
﴿۹۶۰۸﴾ ای فریادرس من در سختی‌ها.
﴿۹۶۰۹﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از
آن نام‌ها فریادرس است.

﴿۹۶۱۰﴾ تو یاری‌دهنده‌ای هستی که درماندگان و گرفتاران از او یاری می‌خواهند.
﴿۹۶۱۱﴾ معبودی نیست جز خدای یاریگر فریادرس.
﴿۹۶۱۲﴾ تو پناهگاه سرگردان بی‌پناهی.
﴿۹۶۱۳﴾ ای فریادرس آسمان‌ها و زمین!
﴿۹۶۱۴﴾ ای نهایت آرزو و فریادرس اندوه.
﴿۹۶۱۵﴾ ای فریادرس مددجویان.
﴿۹۶۱۶﴾ ای فریادرس فریادخواهان و ای یاری‌گر غمگینان.
﴿۹۶۱۷﴾ تو فریادرس گرفتارانی.
﴿۹۶۱۸﴾ ای فریادرس مؤمنان!

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٦١٩﴾ غِيَاثُ كُلِّ صَارِحٍ وَ	﴿٠٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَحْمَانُ كُلِّ صَارِيخٍ وَ مَكْرُوبٍ وَ غِيَاثُهُ؛
مَكْرُوبٍ	
﴿٩٦٢٠﴾ غِيَاثُ كُلِّ مَكْرُوبٍ	﴿٠٠٢٨﴾ يَا غِيَاثَ كُلِّ مَكْرُوبٍ وَ مَحْزُونٍ؛ {١٦٧٧}
وَ مَحْزُونٍ	
﴿٩٦٢١﴾ غِيَاثُ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ؛ {٠٠٣٩}
﴿٩٦٢٢﴾ غِيَاثُهُ	﴿٠٠٧٠﴾ يَا غِيَاثَاهُ؛ {٠٠٧٠}
﴿٩٦٢٣﴾ غِيَاثُنَا عِنْدَ كُلِّ مَحَلٍّ	﴿٠٠٥٤﴾ أَنْتَ رَجَاؤُنَا عِنْدَ كُلِّ شِدَّةٍ وَ غِيَاثُنَا عِنْدَ كُلِّ مَحَلٍّ؛ {٠٠٥٤}
﴿٩٦٢٤﴾ غِيَاثُهُ	﴿٠٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَحْمَانُ كُلِّ صَارِيخٍ وَ مَكْرُوبٍ وَ غِيَاثُهُ؛ {٠٠٢٨}
﴿٩٦٢٥﴾ غِيَاثِي	﴿٠٠٨٩﴾ أَنْتَ ثِقَتِي وَ عِمَادِي وَ غِيَاثِي؛ {٠٠٨٩}
﴿٩٦٢٦﴾ غِيَاثِي عِنْدَ شِدَّتِي	﴿٠١٩٦﴾ يَا غِيَاثِي عِنْدَ شِدَّتِي؛ {٠١٩٦}
﴿٩٦٢٧﴾ غِيَاثِي عِنْدَ كُرْبَتِي	﴿٠٠٣٩﴾ يَا غِيَاثِي عِنْدَ كُرْبَتِي؛ {٠٠٣٩}
﴿٩٦٢٨﴾ غِيَاثِي عِنْدَ كُلِّ شِدَّةٍ	﴿٠٥٩٢﴾ يَا مُعْتَمِدِي عِنْدَ كُلِّ كُرْبَةٍ وَ غِيَاثِي عِنْدَ كُلِّ شِدَّةٍ؛ {٠٥٩٢}
﴿٩٦٢٩﴾ غِيَاثِي عِنْدَ كُلِّ كُرْبَةٍ	﴿٠٦٠٠﴾ يَا غِيَاثِي عِنْدَ كُلِّ كُرْبَةٍ؛ {٠٦٠٠}
﴿٩٦٣٠﴾ غِيَاثِي فِي رَغْبَتِي	﴿١٠٥٢﴾ يَا غِيَاثِي فِي رَغْبَتِي؛ {١٠٥٢}
﴿٩٦٣١﴾ غِيَاثِي فِي كُرْبَتِي	﴿٠١٨٥﴾ يَا... غِيَاثِي فِي كُرْبَتِي؛ {٠١٨٥}
﴿٩٦٣٢﴾ الْمُسْتَعَاثُ	﴿٠١٣٥﴾ أَنْتَ الْمُسْتَعَانُ وَ عَلَيْكَ الْمُعَوَّلُ وَ إِلَيْكَ الْمُشْتَكَى وَ بِكَ الْمُسْتَعَاثُ؛ {٠١٣٥}
﴿٩٦٣٣﴾ الْمُسْتَعَاثُ	﴿١٩٤٢﴾ بِسْمِ اللَّهِ الْمُسْتَعَاثُ؛ {١٩٤٢}
﴿٩٦٣٤﴾ الْمُغِيثُ	﴿٠٠٢٨﴾ أَنْتَ الْمُغِيثُ وَ إِلَيْكَ الْمُرْغَبُ؛ {٠٠٢٨}
﴿٩٦٣٥﴾ الْمُغِيثُ	﴿٠٦٢٨﴾ أَنْتَ الْمُغِيثُ وَ أَنَا الْمُسْتَغِيثُ؛ {٠٦٢٨}
﴿٩٦٣٦﴾ الْمُغِيثُ	﴿٠٠٢٧﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْأَوَّلُ الْآخِرُ الظَّاهِرُ الْبَاطِنُ الْمُغِيثُ؛ {٠٠٢٧}
﴿٩٦٣٧﴾ الْمُغِيثُ الدَّائِمُ	﴿٠٦٩١﴾ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْمُغِيثُ الدَّائِمُ؛ {٠٦٩١}
﴿٩٦٣٨﴾ الْمُغِيثُ لِمَنْ نَادَاكَ	﴿٠١٣٥﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... الْمُغِيثُ لِمَنْ نَادَاكَ؛ {٠١٣٥}
﴿٩٦٣٩﴾ مُغِيثُ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا مُغِيثُ؛ {٠٠٣٩}
﴿٩٦٤٠﴾ مُغِيثُ الصَّالِحِينَ	﴿٠٠٤٥﴾ مُغِيثُ الصَّالِحِينَ؛ {٠٠٤٥}
﴿٩٦٤١﴾ مُغِيثُ الْمُسْتَغِيثِينَ	﴿٠٠٦٣﴾ أَنْتَ... مُغِيثُ الْمُسْتَغِيثِينَ؛ {٠٠٦٣}
	﴿١١٠٢﴾

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۹۶۱۹﴾ معبودی نیست جز خدای مهربان بر هر فریادخواه و گرفتار و فریادرس او.
- ﴿۹۶۲۰﴾ ای فریادرس هر اندوهگین و محزون.
- ﴿۹۶۲۱﴾ ای فریادرس آن که فریادرسی ندارد.
- ﴿۹۶۲۲﴾ ای فریادرس من.
- ﴿۹۶۲۳﴾ تو امید ما در تمام سختی‌ها هستی، و فریادرس ما در هر مکانی.
- ﴿۹۶۲۴﴾ معبودی نیست جز خدای مهربان بر هر فریادخواه و گرفتار و فریادرس او.
- ﴿۹۶۲۵﴾ تو اعتمادبخش و تکیه‌گاه و فریادرس منی.
- ﴿۹۶۲۶﴾ ای فریادرس من به هنگام شدت.
- ﴿۹۶۲۷﴾ ای فریادرس من در گرفتاری.
- ﴿۹۶۲۸﴾ ای تکیه‌گاه من در هر اندوه و فریادرس من در هر سختی.
- ﴿۹۶۲۹﴾ ای فریادرس من در مشکلات.
- ﴿۹۶۳۰﴾ ای فریادرس من در آنچه مایلم!
- ﴿۹۶۳۱﴾ ای فریادرس من هنگام گرفتاری‌ام.
- ﴿۹۶۳۲﴾ از تو درخواست یاری می‌شود؛ و تکیه‌گاه به توسست؛ و شکایت به سوی توسست؛ و فریادرس خواهی به سوی تو.
- ﴿۹۶۳۳﴾ به نام خداوند فریادرس.
- ﴿۹۶۳۴﴾ تویی فریادرس و تمام رغبت‌ها به سوی توسست.
- ﴿۹۶۳۵﴾ تو فریادرسی و من خواهان فریادرس.
- ﴿۹۶۳۶﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست اول، آخر، آشکار، نهان، فریادرس.
- ﴿۹۶۳۷﴾ خدایا! تو پاک و منزهی؛ تو خدای فریادرس و پایداری.
- ﴿۹۶۳۸﴾ خدایا، تو... فریادرسی برای آن که تو را ندا دهد.
- ﴿۹۶۳۹﴾ ای فریادرس.
- ﴿۹۶۴۰﴾ فریادرس نیکان.
- ﴿۹۶۴۱﴾ تو فریادرس فریادخواهانی.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

- ﴿٩٦٤٢﴾ مُغِيثُ الْمَظْلُومِ ❖ يَا مُغِيثَ الْمَظْلُومِ الْحَقِيرِ؛ {١١١٤}
- ﴿٩٦٤٣﴾ مُغِيثُ الْمَقْهُورِ ❖ يَا مُغِيثَ الْمَقْهُورِ الضَّرِيرِ؛ {١١٢٠}
- ﴿٩٦٤٤﴾ مُغِيثُ الْمَكْرُوبِينَ ❖ يَا مُغِيثَ الْمَكْرُوبِينَ؛ {٠٣١٦}
- ﴿٩٦٤٥﴾ مُغِيثُ الْمَلْهُوفِ ❖ يَا مُغِيثَ الْمَلْهُوفِ الضَّرِيرِ؛ {١٩٨٤}
- ﴿٩٦٤٦﴾ مُغِيثُ الْمُتَمَتِّنِ ❖ يَا مُغِيثَ الْمُتَمَتِّنِ الضَّرِيرِ؛ {٠٠٣٦}
- ﴿٩٦٤٧﴾ مُغِيثُ الْمَهْمُومِينَ ❖ يَا مُغِيثَ الْمَهْمُومِينَ؛ {١٩٨٥}
- ﴿٩٦٤٨﴾ مُغِيثُ كُلِّ مُسْتَصْرِخٍ ❖ يَا اللَّهَ الرَّحْمَنُ بِكُلِّ مُسْتَصْرِخٍ وَ مَكْرُوبٍ وَ مُغِيثَهُ؛ {٠٥٨٩} وَ مَكْرُوبٍ
- ﴿٩٦٤٩﴾ مُغِيثُ كُلِّ مُسْتَعِثٍ ❖ أَنْتَ... مُغِيثُ كُلِّ مُسْتَعِثٍ؛ {٠٧٤١}
- ﴿٩٦٥٠﴾ مُغِيثُ مَنْ اسْتَعَاثَهُ ❖ يَا مُغِيثَ مَنْ اسْتَعَاثَهُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٩٦٥١﴾ مُغِيثُ مَنْ لَا مُغِيثَ لَهُ ❖ يَا مُغِيثَ مَنْ لَا مُغِيثَ لَهُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٩٦٥٢﴾ مُغِيثُ مَنْ لَا مُغِيثَ لَهُ ❖ يَا... مُغِيثُ مَنْ لَا مُغِيثَ لَهُ سِوَاكَ؛ {٠٧٤٠}
- ﴿٩٦٥٣﴾ مُغِيثُنَا ❖ يَا مُغِيثُنَا؛ {١٩٨٣}
- ﴿٩٦٥٤﴾ مُغِيثِي عِنْدَ مَفْزَعِي ❖ يَا مُغِيثِي عِنْدَ مَفْزَعِي؛ {٠٠٧٦}
- ١٧-١١-٤- إِعْتَذَارُ إِلَيْهِ: (أَكْرَمُ مَنْ اعْتَذَرَ إِلَيْهِ)
- ﴿٩٦٥٥﴾ أَكْرَمُ مَنْ اعْتَذَرَ إِلَيْهِ ❖ يَا أَكْرَمَ مَنْ اعْتَذَرَ إِلَيْهِ الْمُسِيئُونَ؛ {٠٣٢٧}
- ١٨-١١- عِيَاذُ، لَوَاذُ، كَهْفُ، كَنْفُ، مَعْقِلُ، إِلْجَاءُ، إِتِّحَادُ، خَفَرُ، حَرْزُ، حَصْنُ، نَهْلُ، إِجَارَةُ، إِيوَاءُ، إِيثَالُ، أَمَانُ وَرَاجِعُ: صفات الكمال
- ١٨-١١-١- عِيَاذُ: (أَحَقُّ مِنْ أَعَاذَ، عَائِذَ، عِيَاذَ، مُسْتَعَاذَ، مَعَاذَ، مُعِيَاذَ)
- ﴿٩٦٥٦﴾ أَحَقُّ مِنْ أَعَاذَ ❖ أَنْتَ أَحَقُّ مِنْ أَعَاذَ وَ خَلَّصَ وَ نَجَّى؛ {٠٢٠٢}
- ﴿٩٦٥٧﴾ عَائِذُ كُلِّ مُحْتَاجٍ ❖ يَا عَائِذَ كُلِّ مُحْتَاجٍ طَرِيدُ؛ {١٥٨٠}
- ﴿٩٦٥٨﴾ عِيَاذُ الْعَائِذِينَ ❖ يَا عِيَاذَ الْعَائِذِينَ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٩٦٥٩﴾ عِيَاذُ الْمَكْرُوبِينَ ❖ يَا عِيَاذَ الْمَكْرُوبِينَ؛ {٠٧٤٢}
- ﴿٩٦٦٠﴾ عِيَاذِي فَبِكَ أَعُوذُ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ عِيَاذِي فَبِكَ أَعُوذُ؛ {٠٢٢٧}
- ﴿٩٦٦١﴾ الْمُسْتَعَاذُ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمُسْتَعَانُ وَالْمُسْتَعَاذُ؛ {٠٠٧٥}
- ﴿١١٠٤﴾

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۹۶۴۲﴾ ای مددکار بینوای تهی‌دست.
- ﴿۹۶۴۳﴾ ای فریادرس انسان مغلوب گرفتار.
- ﴿۹۶۴۴﴾ ای غمگسار غمزدگان.
- ﴿۹۶۴۵﴾ ای فریادرس اندوهگین گرفتار.
- ﴿۹۶۴۶﴾ ای یاری‌گر نیازمند آسیب‌دیده.
- ﴿۹۶۴۷﴾ ای غمخوار غمزدگان.
- ﴿۹۶۴۸﴾ ای خدای مهربان بر هر فریادخواه و گرفتار و فریادرس او.
- ﴿۹۶۴۹﴾ تو یاری‌گر دادخواهانی.
- ﴿۹۶۵۰﴾ ای فریادرس آن‌که از او فریادرسی خواهد.
- ﴿۹۶۵۱﴾ ای فریادرس آن‌که فریادرسی ندارد.
- ﴿۹۶۵۲﴾ ای فریادرس کسی که برایش فریادرسی جز تو نیست.
- ﴿۹۶۵۳﴾ ای یاری‌کننده‌ی ما.
- ﴿۹۶۵۴﴾ ای مدرسان من در پریشانی.

۱۷-۱۱- گرامی‌ترین کسی که به درگاهش عذر برند

- ﴿۹۶۵۵﴾ ای بزرگوارترین کسی که گنهکاران از درگاهش عذرخواهی می‌کنند.

۱۸-۱۱- پناه، غار، پناه‌گاه، پناه‌دادن و. ر. به: صفات کمال

۱۸-۱۱-۱ پناه‌دادن: (سزاوارترین کس به پناه‌دادن، پناه‌دهنده، آن‌که از او پناه خواهند)

- ﴿۹۶۵۶﴾ تو سزاوارترین کسی هستی که پناه داد، رهایی بخشید و نجات داد.
- ﴿۹۶۵۷﴾ ای پناهگاه هر نیازمند رانده‌شده!
- ﴿۹۶۵۸﴾ ای پناه پناهندگان!
- ﴿۹۶۵۹﴾ ای پناه غمدیدگان!
- ﴿۹۶۶۰﴾ خدایا! پناه من تویی، پس به تو پناه می‌آورم.
- ﴿۹۶۶۱﴾ خدایا، تویی آن‌که از او یاری می‌خواهند و به او پناه می‌برند.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٦٦٢﴾ مَعَاذُ	﴿٠٠٣٦﴾ سُبْحَانَكَ يَا جَوَادُ تَعَالَيْتَ يَا مَعَاذُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛
﴿٩٦٦٣﴾ مَعَاذُ الْعَائِذِينَ	﴿٠٣١٦﴾ يَا مَعَاذَ الْعَائِذِينَ؛
﴿٩٦٦٤﴾ مُعَاذُ كُلِّ صَارِخٍ وَ	﴿٠٠٢٨﴾ مَعَاذُهُ؛
﴿٩٦٦٥﴾ مَعَاذِي عِنْدَ كُلِّ شِدَّةٍ	﴿٠٦٠٠﴾ يَا مُجِيبِي عِنْدَ كُلِّ دَعْوَةٍ وَمَعَاذِي عِنْدَ كُلِّ شِدَّةٍ؛
﴿٩٦٦٦﴾ مُعِيدُ	﴿٠٢٨٣﴾ يَا مُعِيدُ؛
١٨-١١-٢- لَوَاذ: (مَلَاذ)	

﴿٩٦٦٧﴾ مَلَاذُ اللَّائِذِينَ	﴿٠٣١٦﴾ يَا مَلَاذَ اللَّائِذِينَ؛
﴿٩٦٦٨﴾ مَلَاذُ الْمُتَحِيرِينَ	﴿٠٧٩٠﴾ يَا مَلَاذَ الْمُتَحِيرِينَ؛
﴿٩٦٦٩﴾ مَلَاذُ مَنْ لَا مَلَاذَ لَهُ	﴿١٦٣١﴾ يَا مَلَاذَ مَنْ لَا مَلَاذَ لَهُ؛
﴿٩٦٧٠﴾ مَلَاذِي فَبِكَ الْوُذُ	﴿١٣٩٥﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ مَلَاذِي فَبِكَ الْوُذُ؛
١٨-١١-٣- كهف: (كهف)	

﴿٩٦٧١﴾ كَهْفُ الضُّعْفَاءِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا كَهْفَ الضُّعْفَاءِ؛
﴿٩٦٧٢﴾ كَهْفُ اللَّاهِفِ	﴿٠٨٢٢﴾ يَا مَا مَنَ الْخَائِفِ وَ كَهْفَ اللَّاهِفِ؛
﴿٩٦٧٣﴾ كَهْفُ الْمُسْتَجِيرِينَ	﴿١٨٠٦﴾ يَا كَهْفَ الْمُسْتَجِيرِينَ؛
﴿٩٦٧٤﴾ كَهْفُ الْمُؤْمِنِينَ	﴿٠١٦٢﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... كَهْفُ الْمُؤْمِنِينَ؛
﴿٩٦٧٥﴾ كَهْفُ	﴿٠١٣٥﴾ يَا اللَّهُ يَا مَنْ هُوَ كَهْفُ لِأَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛
﴿٩٦٧٦﴾ كَهْفُ مَنْ لَا كَهْفَ لَهُ	﴿٠٠٠٢﴾ يَا كَهْفَ مَنْ لَا كَهْفَ لَهُ؛
﴿٩٦٧٧﴾ كَهْفُ	﴿١٨٠٧﴾ هُوَ كَهْفُ وَ غِيَاثُ لِمَنْ اسْتَعَاثَ بِهِ؛
﴿٩٦٧٨﴾ كَهْفُ... مِنَ النَّارِ غَدَا	﴿٠٣٧٠﴾ كَهْفًا وَ حِرْزًا وَ شَافِعًا وَ وَقَايَةً مِنَ النَّارِ غَدَا؛
﴿٩٦٧٩﴾ كَهْفَاهُ	﴿٠٢٥٠﴾ يَا كَهْفَاهُ؛
﴿٩٦٨٠﴾ كَهْفُنَا	﴿٠٠٢٨﴾ يَا كَهْفُنَا؛
﴿٩٦٨١﴾ كَهْفِي	﴿١٨٠٨﴾ أَنْتَ كَهْفِي حِينَ تُعِينِنِي الْمَذَاهِبُ عِنْدَ حُلُولِ النَّوَائِبِ فَتَضِيقُ عَلَيَّ الْأَرْضُ بِرُحْبَاهَا؛

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۹۶۶۲﴾ ای بخشنده، تو پاک و منزّهی! ای پناهگاه، تو بلندمرتبه‌ای! ای پناه‌دهنده، ما را از آتش جهنّم رهایی بخش!

﴿۹۶۶۳﴾ ای پناه پناهندگان.

﴿۹۶۶۴﴾ معبودی نیست جز خدای مهربان بر هر فریادخواه و گرفتار و فریادرس و پناه او.

﴿۹۶۶۵﴾ ای اجابت‌کننده‌ی دعاهاى من و ای پناهگاه من در سختی‌ها.

﴿۹۶۶۶﴾ ای پناه‌دهنده!

۱۱-۱۸-۲- پناه

﴿۹۶۶۷﴾ ای پشتیبان پناه‌جویان.

﴿۹۶۶۸﴾ ای پناهگاه سرگردان‌ها!

﴿۹۶۶۹﴾ ای نگهبان آن‌که نگهبانی ندارد.

﴿۹۶۷۰﴾ خداوندا، پناه من تویی و به تو پناه آورم.

۱۱-۱۸-۳- غار

﴿۹۶۷۱﴾ ای پناهگاه ناتوانان!

﴿۹۶۷۲﴾ ای پناه بیمناکان و اندوهگینان و ای پناه پناه‌آورندگان.

﴿۹۶۷۳﴾ ای پناهگاه پناه‌جویان.

﴿۹۶۷۴﴾ خدایا تو... پناه اهل ایمانی.

﴿۹۶۷۵﴾ ای خدا، ای آن‌که پناهگاه اهل آسمان‌ها و زمین است.

﴿۹۶۷۶﴾ ای پناه کسی که پناهی برای او نباشد.

﴿۹۶۷۷﴾ او همچون پناهگاهی است که هرکس از او چیزی بخواهد، خواسته‌اش بر آورده می‌شود.

﴿۹۶۷۸﴾ و بر خود به این امید که فردای قیامت مرا از عذاب بپوشانی و پشتیبان و پناه و شفیع و نگاهدار من از آتش دوزخ باشی، بیمی ندارم.

﴿۹۶۷۹﴾ ای پناهگاه.

﴿۹۶۸۰﴾ ای پناه ما.

﴿۹۶۸۱﴾ تویی پناهگاه من آن هنگام که دیدگاه‌ها و روش‌ها در زمان روی آوردن سختی‌ها مرا عاجز سازند و زمین با گستردگی‌اش بر من تنگ شود.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

- ﴿٩٦٨٢﴾ كَهْفِي يَا كَهْفِي؛ {٠٠٢٨} ﴿٩٦٨٣﴾ كَهْفِي إِذَا ضَاقَتْ عَلَيَّ مَذَاهِبِي وَ عَظُمَتْ هُمُومِي وَ قَلَّ صَبْرِي عَلَى مَذَاهِبِي وَ ضَعُفَتْ حِيلَتِي وَ كَثُرَتْ فَاقَتِي وَ سَاءَتْ ظُنُونِي وَ قَنَطَتْ نَفْسِي وَ عَجَزْتُ عَنْ تَذْيِيرِ حَالِي وَ تَحِيرْتُ فِي أَمْرِي؛ {٠٠٢٠} ﴿٩٦٨٤﴾ كَهْفِي حِينَ تُعِينِنِي يَا كَهْفِي حِينَ تُعِينِنِي الْمَذَاهِبُ وَ تَضِيقُ عَلَيَّ الْأَرْضُ بِمَا الْمَذَاهِبُ رَحِبَتْ؛ {٠٥٥٩} ١٨-١١-٤ كَنَف: (كَانَف، كَنَف)

- ﴿٩٦٨٥﴾ كَانَفُ الْأَوْلِيَاءِ يَا كَانَفَ الْأَوْلِيَاءِ؛ {٠٠٢٩} ﴿٩٦٨٦﴾ كَنَفِي أَنْتَ كَنَفِي؛ {٠٨٢٢} ﴿٩٦٨٧﴾ كَنَفِي حِينَ تُعِينِنِي يَا كَنَفِي حِينَ تُعِينِنِي الْمَذَاهِبُ وَ تُسَلِّمُنِي الْأَقَارِبُ وَ الْمَذَاهِبُ يَخْذُلْنِي كُلُّ صَاحِبٍ؛ {٠٠٠٢} ١٨-١١-٥ مَعْقِل: (مَعْقِل)

- ﴿٩٦٨٨﴾ مَعْقِلُ الضَّارِعِ يَا مَعْقِلَ الضَّارِعِ؛ {٠٠٢٩} ﴿٩٦٨٩﴾ نِعْمَ الْمَعْقِلُ يَا نِعْمَ الْمَوْلَى وَ الْمَوْتِلُ وَ الْمَلْجَأُ وَ الْمَعْقِلُ؛ {٠٠٦٤} ١٨-١١-٦ إِلْجَاء: (أَرَأَفُ مَنْ لَجَأَ إِلَيْهِ، أَقْرَبُ مَنْ لَجَأَ إِلَيْهِ، لَجَأٌ، مُلْتَجَى، مُلْجَأٌ) ﴿٩٦٩٠﴾ أَرَأَفُ مَنْ لَجَأَ إِلَيْهِ يَا خَيْرَ مَنْ رَجَاهُ الرَّاجُونَ وَ أَرَأَفُ مَنْ لَجَأَ إِلَيْهِ اللَّاجُونَ؛ {٠٠٧٥} اللَّاجُونَ ﴿٩٦٩١﴾ أَقْرَبُ مَنْ لَجَأَ إِلَيْهِ أَنْكَ أَقْرَبُ مَنْ رَجَاهُ الطَّالِبُونَ وَ لَجَأَ إِلَيْهِ الْمُضْطَرُونَ وَ الْمُضْطَرُونَ أَمَلَ مَا لَدَيْهِ الرَّاعِبُونَ؛ {٠٣٨٨} ﴿٩٦٩٢﴾ اللَّجَأُ فِي الشَّدَةِ وَ أَنْتَ الرَّجَاءُ إِذَا انْقَطَعَ الرَّجَاءُ وَ الْمُسْتَعَانُ إِذَا عَظُمَ الْبَلَاءُ وَ الرَّخَاءُ اللَّجَأُ فِي الشَّدَةِ وَ الرَّخَاءُ؛ {٠٢٤١} ﴿٩٦٩٣﴾ لَجَأُ الْخَائِفِ الْغَرِيقِ أَنْتَ لَجَأُ الْخَائِفِ الْغَرِيقِ؛ {٠٥١٤} ﴿٩٦٩٤﴾ لَجَأُ اللَّاجِئِينَ يَا لَجَأَ اللَّاجِئِينَ؛ {٠٠٢٩} ﴿٩٦٩٥﴾ لَجَأُ الْمُضْطَرِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ... لَجَأُ الْمُضْطَرِينَ؛ {٠٠٢٨} ﴿٩٦٩٦﴾ لَجَأَهُ يَا لَجَأَهُ؛ {٠٢٥٠} ﴿١١٠٨﴾

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۹۶۸۲﴾ ای پناه من.

﴿۹۶۸۳﴾ ای پناهگاه من هنگامی که راه‌ها برایم تنگ شود، و ناراحتی‌هایم بزرگ شود، و توانم کاسته شود، و چاره‌ام ضعیف شود، و بیچارگی‌ام افزون شود، و گمانم بد شود، و دلم نومید شود، و از اداره کردن شرایطم ناتوان شود، و در کارم سرگردان شود.

﴿۹۶۸۴﴾ ای پناهگاه من، آن هنگام که روش‌ها و نظرات گوناگون مرا به درماندگی بکشاند، و زمین با گستردگی‌اش تنگ شود .

۱۱-۱۸-۴- پناه

﴿۹۶۸۵﴾ ای پناه‌دهنده به دوستان!

﴿۹۶۸۶﴾ تو پناه منی.

﴿۹۶۸۷﴾ ای پناه من در هنگامی که مرا راه‌ها درگذارند و خویشان مرا به زیر خاک بسپارند و هر همراهی یاری مرا ترک نماید.

۱۱-۱۸-۵- پناهگاه

﴿۹۶۸۸﴾ ای پناهگاه ناتوان!

﴿۹۶۸۹﴾ ای بهترین سرپرست و پناهگاه و محل امن.

۱۱-۱۸-۶- پناه‌دادن: (مهربان‌ترین و نزدیک‌ترین کس که به او پناه برند، پناه، پناه‌دهنده، پناهگاه)

﴿۹۶۹۰﴾ ای بهترین کسی که امیدواران می‌توانند به او امید داشته باشند و ای مهربان‌ترین کسی که بندگان می‌توانند به او پناه آورند.

﴿۹۶۹۱﴾ تو نزدیک‌ترین کسی هستی که خواستاران به او امید دارند و درماندگان به او پناه جستند و گرایندگان به آنچه نزد اوست امید دارند.

﴿۹۶۹۲﴾ آنگاه که امیدها قطع شود تنها مایه امید تویی، و هرگاه بلا و گرفتاری بزرگ و سخت شود تنها کمک‌کارم تویی؛ و در سختی و خوشی یگانه پناه تویی.

﴿۹۶۹۳﴾ تویی پناه‌دهنده‌ی هراسان غرق‌شده.

﴿۹۶۹۴﴾ ای پناهگاه پناهندگان!

﴿۹۶۹۵﴾ ستایش خدایی راست که... پناهگاه بیچارگان است.

﴿۹۶۹۶﴾ ای پناهگاه.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٦٩٧﴾ مُتَجِّى	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُتَجِّى؛
﴿٩٦٩٨﴾ مُلْجَأٌ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ الَّذِي لَا مُلْجَأَ مِنْهُ إِلَّا إِلَٰهِيهِ؛
﴿٩٦٩٩﴾ مُلْجَأُ الْآمِلِينَ	﴿٢٠٠٨﴾ يَا مُلْجَأَ الْآمِلِينَ؛
﴿٩٧٠٠﴾ مُلْجَأُ الْخَائِفِ	﴿٠٢٥٤﴾ أَنْتَ مُلْجَأُ الْخَائِفِ الْغَرِيقِ؛
﴿٩٧٠١﴾ مُلْجَأُ الْخَائِفِينَ	﴿٠٠٥٧﴾ يَا مُلْجَأَ الْخَائِفِينَ؛
﴿٩٧٠٢﴾ مُلْجَأُ الضَّارِعِ	﴿٠٥٩٤﴾ يَا مَفْزَعَ الْفَارِعِ وَمَأْمَنَ الْهَالِعِ وَمَطْمَعِ الطَّامِعِ وَمُلْجَأَ الضَّارِعِ؛
﴿٩٧٠٣﴾ مُلْجَأُ الْعَاصِينَ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا مُلْجَأَ الْعَاصِينَ؛
﴿٩٧٠٤﴾ مُلْجَأُ اللَّاجِينَ	﴿٠٥٩٣﴾ يَا مُلْجَأَ اللَّاجِينَ؛
﴿٩٧٠٥﴾ مُلْجَأُ الْهَارِبِينَ	﴿٠١٣٤﴾ يَا مُلْجَأَ الْهَارِبِينَ؛
﴿٩٧٠٦﴾ مُلْجَأُ أَمَلِ الْآمِلِينَ	﴿٢٠٠٩﴾ يَا مُلْجَأَ أَمَلِ الْآمِلِينَ؛
﴿٩٧٠٧﴾ مُلْجَأُ كُلِّ طَرِيدٍ	﴿٠٠٠٢﴾ يَا مُلْجَأَ كُلِّ طَرِيدٍ؛
﴿٩٧٠٨﴾ مُلْجَأُ كُلِّ لَاجٍ	﴿٠٠٤٤﴾ يَا مُلْجَأَ كُلِّ لَاجٍ؛
﴿٩٧٠٩﴾ مُلْجَأُ كُلِّ مُضْطَرٍّ	﴿٠١٤٢﴾ يَا عَالِمَ كُلِّ سِرٍّ وَمُلْجَأَ كُلِّ مُضْطَرٍّ؛
﴿٩٧١٠﴾ مُلْجَأُ كُلِّ مَطْرُودٍ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا مُلْجَأَ كُلِّ مَطْرُودٍ؛
﴿٩٧١١﴾ مُلْجَأُ كُلِّ مُقْصِيٍّ	﴿٠٦٠١﴾ يَا مَنْ هُوَ مُلْجَأُ كُلِّ مُقْصِيٍّ مَطْرُودٍ؛
﴿٩٧١٢﴾ مُلْجَأُ كُلِّ مَهْمُومٍ	﴿٠٥٥١﴾ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مُلْجَأُ كُلِّ مَهْمُومٍ؛
﴿٩٧١٣﴾ مُلْجَأُ	﴿٠١٣٥﴾ يَا مَنْ هُوَ مُلْجَأُ لَأَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛
﴿٩٧١٤﴾ مُلْجَأُ مَنْ لَا مُلْجَأَ لَهُ	﴿٠٧٦٠﴾ يَا... مُلْجَأُ مَنْ لَا مُلْجَأَ لَهُ غَيْرُكَ؛
﴿٩٧١٥﴾ مُلْجَأُهُ	﴿٠٨٣٦﴾ أَنْتَ مَوْلَاهُ وَمَنْجَاهُ وَمُلْجَأُهُ؛
﴿٩٧١٦﴾ مُلْجِئِي	﴿٠١٥٦﴾ يَا مُعْتَمِدِي وَمُلْجِئِي؛
﴿٩٧١٧﴾ مُلْجِئِي	﴿٠٥٤٥﴾ فَأَنْتَ إِلَهِي رَجَائِي إِذْ ضَاقَ عَنِّي الرَّجَاءُ وَمُلْجِئِي إِذْ لَمْ أَجِدْ فَنَاءً لِلْأَلْتِنَاءِ؛
﴿٩٧١٨﴾ مُلْجِئِي	﴿١٠٠٠﴾ أَنْتَ... مُلْجِئِي حِينَ تَقِيلُ بِي الْحِيلَ؛
﴿٩٧١٩﴾ مُلْجِئِي	﴿٠٠٣٩﴾ يَا مُلْجِئِي عِنْدَ اضْطِرَارِّي؛

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۹۶۹۷﴾ ای پناهگاه!
- ﴿۹۶۹۸﴾ منزّه است خدایی که هیچ پناهگاهی از او نیست جز به سوی او.
- ﴿۹۶۹۹﴾ ای پناهگاه آرزومندان.
- ﴿۹۷۰۰﴾ تو پناهگاه هراسان غرق‌شده‌ای.
- ﴿۹۷۰۱﴾ ای پناه‌دهنده‌ی بیمناکان.
- ﴿۹۷۰۲﴾ ای پناه پناه‌جویان و ای پناهگاه ناشکیبان؛ ای آرزوی آرزومندان و ای پناهِ ضعیفان.
- ﴿۹۷۰۳﴾ ای پناه عصیانگران.
- ﴿۹۷۰۴﴾ ای پناهگاه پناهندگان!
- ﴿۹۷۰۵﴾ ای پناه فراریان.
- ﴿۹۷۰۶﴾ ای پناهگاه آرزوی آرزومندان!
- ﴿۹۷۰۷﴾ ای پناه هر رانده‌شده.
- ﴿۹۷۰۸﴾ ای پناه هر پناه‌جو.
- ﴿۹۷۰۹﴾ بر هر راز و نهانی آگاهی و پناه هر درمانده‌ای.
- ﴿۹۷۱۰﴾ ای پناه هر رانده.
- ﴿۹۷۱۱﴾ ای آن که او پناهگاه هر دورشده‌ی رانده‌شده‌ای است!
- ﴿۹۷۱۲﴾ هیچ چاره‌جویی و نیرویی کارساز نیست جز با تکیه بر خداوند بلندپایه و بزرگ؛ که پناهگاه هر گرفتار است.
- ﴿۹۷۱۳﴾ ای آن که پناه اهل آسمان‌ها و زمین است.
- ﴿۹۷۱۴﴾ ای پناهگاه کسی که پناه‌دهنده‌ای برایش جز تو نیست.
- ﴿۹۷۱۵﴾ تو سرپرست ونجات‌دهنده و پناه‌اویی.
- ﴿۹۷۱۶﴾ ای تکیه‌گاه و پناهگاه من.
- ﴿۹۷۱۷﴾ پس تو ای معبود من، امید منی آن‌گاه که امیدی ندارم و پناهگاه منی آن‌گاه که پناهی نیابم.
- ﴿۹۷۱۸﴾ تو پناهگاه من در هنگام کاسته‌شدن چاره‌هایی.
- ﴿۹۷۱۹﴾ ای پناهم در درماندگی.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

- ﴿٩٧٢٠﴾ مَلَجَيْتِي ❁ أَنْتَ... مَلَجَيْتِي عِنْدَ انْقِطَاعِ حِيلَتِي؛ {١٠٠٠}
- ﴿٩٧٢١﴾ نِعْمَ الْمَلَجَا ❁ يَا نِعْمَ الْمَوْلَى وَالْمَوْلَى وَالْمَلَجَا؛ {٠٠٤٤}
- ١١-١٨-٧-التَّحَاد: (مُلْتَحِد)
- ﴿٩٧٢٢﴾ لَيْسَ مِنْ دُونِكَ مُلْتَحِدٌ ❁ اللَّهُمَّ... لَيْسَ مِنْ دُونِكَ مُلْتَحِدٌ؛ {٠٠٨٢}
- ١١-١٨-٨-خَفِير: (خَفِير)
- ﴿٩٧٢٣﴾ خَفِيرٌ ❁ يَا خَفِيرُ؛ {٠٠٢٩}
- ١١-١٨-٩-حِرْز: (حِرْز)
- ﴿٩٧٢٤﴾ حِرْزُ الضُّعَفَاءِ ❁ حِرْزُ الضُّعَفَاءِ؛ {٠٠٤٥}
- ﴿٩٧٢٥﴾ حِرْزُ الْعَارِفِينَ ❁ يَا... حِرْزُ الْعَارِفِينَ؛ {٠١٠٥}
- ﴿٩٧٢٦﴾ حِرْزُ الْهَارِبِينَ ❁ أَنْتَ... حِرْزُ الْهَارِبِينَ؛ {٠٠٤٣}
- ﴿٩٧٢٧﴾ حِرْزُ كُلِّ ذَلِيلٍ ❁ أَنْتَ... حِرْزُ كُلِّ ذَلِيلٍ؛ {٠٣٧٢}
- ﴿٩٧٢٨﴾ حِرْزٌ ❁ يَا مَنْ هُوَ حِرْزُ لَأَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠١٣٥}
- ﴿٩٧٢٩﴾ حِرْزٌ ❁ أَنْتَ لِي حِرْزٌ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ؛ {٠٤٨٥}
- ﴿٩٧٣٠﴾ حِرْزٌ مَنْ لَا حِرْزَ لَهُ ❁ يَا حِرْزَ مَنْ لَا حِرْزَ لَهُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿٩٧٣١﴾ حِرْزَاهُ ❁ يَا حِرْزَاهُ؛ {٠٢٥٠}
- ﴿٩٧٣٢﴾ حِرْزِي ❁ سُبْحَانَ اللَّهِ حِرْزِي وَنَاصِرِي وَمُونِسِي؛ {٠٢٢٠}
- ﴿٩٧٣٣﴾ حِرْزِي ❁ يَا حِرْزِي؛ {٠٠٢٧}
- ١٠-١٨-١١-حِصْن: (حِصْن، مُحِصَّن)
- ﴿٩٧٣٤﴾ حِصْنُ اللَّاجِينَ ❁ يَا حِصْنَ اللَّاجِينَ؛ {٠٣١٦}
- ﴿٩٧٣٥﴾ حِصْنُ كُلِّ هَارِبٍ ❁ يَا حِصْنَ كُلِّ هَارِبٍ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿٩٧٣٦﴾ حِصْنُ لَأَهْلٍ ❁ يَا مَنْ هُوَ حِصْنُ لَأَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠٨٧٦}
- السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
- ﴿٩٧٣٧﴾ حِصْنٌ مِنْ مِحْنٍ ❁ إِنَّ اسْمَ اللَّهِ فَاتِقٌ لِلرُّتُوقِ وَخَائِطٌ لِلْخُرُوقِ وَمُسَهِّلٌ لِلْوُغُورِ
الدُّهُورِ وَجَنَّةٌ عَنِ الشُّرُورِ وَحِصْنٌ مِنْ مِحْنِ الدُّهُورِ؛ {٠٥٢٦}
- ﴿٩٧٣٨﴾ حِصْنَاهُ ❁ يَا حِصْنَاهُ؛ {٠٢٥٠}

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۹۷۲۰﴾ تو پناهگاه من به هنگام بیچارگی ام هستی.

﴿۹۷۲۱﴾ ای بهترین سرپرست و پناهگاه و محل امن.

۷-۱۸-۱۱- پناهگاه

﴿۹۷۲۲﴾ خدایا... پناهگاهی جز تو وجود ندارد.

۸-۱۸-۱۱- پناه‌دهنده

﴿۹۷۲۳﴾ ای پناه‌دهنده.

۹-۱۸-۱۱- پناهگاه

﴿۹۷۲۴﴾ پناهگاه ضعیفان.

﴿۹۷۲۵﴾ ای پناهگاه عارفان.

﴿۹۷۲۶﴾ تویی پناه گریختگان.

﴿۹۷۲۷﴾ تویی پناه هر خوار و ذلیل.

﴿۹۷۲۸﴾ ای آن که نگهدارنده‌ی اهل آسمان‌ها و زمین است.

﴿۹۷۲۹﴾ تو پناه منی از تمامی خلق.

﴿۹۷۳۰﴾ ای پناه آن که پناهی ندارد.

﴿۹۷۳۱﴾ ای پناه.

﴿۹۷۳۲﴾ منزّه است خدا، پناه، یاری‌کننده و مونس من.

﴿۹۷۳۳﴾ ای پناه من.

۱۰-۱۸-۱۱- پناهگاه

﴿۹۷۳۴﴾ ای دژ پناهندگان.

﴿۹۷۳۵﴾ ای دژ محکم هر فرارکننده!

﴿۹۷۳۶﴾ ای آن که برای اهل آسمان‌ها و زمین پناهگاه است!

﴿۹۷۳۷﴾ همانا نام خداوند برهم‌آورنده‌ی شکاف‌ها و دوزنده‌ی پارگی‌ها و آسان‌کننده‌ی

سختی‌ها و امان از بدی‌ها و پناهگاه از گرفتاری‌های روزگار است.

﴿۹۷۳۸﴾ ای حفظ‌کننده.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٧٣٩﴾ حِصْنُنَا	﴿٠٣٦٦﴾ أَنْتَ رَبُّنَا وَحِصْنُنَا؛
﴿٩٧٤٠﴾ مُحْصِنٌ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُحْصِنُ؛
١١-١٨-١١ نهل: (منهل)	
﴿٩٧٤١﴾ مِنْهَلُ كُلِّ غَرِيبٍ	﴿٠٧٧٨﴾ يَا مِنْهَلُ كُلِّ غَرِيبٍ؛
١١-١٨-١٢ إجارة: (أَعَزُّ مَنْ أَجَارَ، أَكْرَمُ مَنْ اسْتَجَارَ بِهِ، جَارٌ، مُجِيرٌ، مُسْتَجَارٌ)	
﴿٩٧٤٢﴾ أَعَزُّ مَنْ أَجَارَ الْمَظْلُومِينَ	﴿٠٢٩٢﴾ إِنَّكَ أَعَزُّ مَنْ أَجَارَ الْمَظْلُومِينَ؛
﴿٩٧٤٣﴾ أَكْرَمُ مَنْ اسْتَجَارَ بِهِ	﴿٠٤٢٥﴾ يَا أَكْرَمُ مَنْ اسْتَجَارَ بِهِ الْمُسْتَجِيرُونَ؛
﴿٩٧٤٤﴾ جَارُ الْمُتَوَكِّلِينَ	﴿٠٥٩٣﴾ يَا جَارَ الْمُتَوَكِّلِينَ؛
﴿٩٧٤٥﴾ جَارُ الْمُسْتَجِيرِينَ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ؛
﴿٩٧٤٦﴾ جَارُ الْمُؤْمِنِينَ	﴿٠٢٧١﴾ يَا جَارَ الْمُؤْمِنِينَ؛
﴿٩٧٤٧﴾ جَارٌ	﴿٠٧٥٩﴾ يَا... جَارُ لَا جَارَ سِوَاكَ؛
﴿٩٧٤٨﴾ جَارٌ مِنْ لَا جَارَ لَهُ	﴿٠٠٠٢﴾ يَا جَارَ مَنْ لَا جَارَ لَهُ؛
﴿٩٧٤٩﴾ جَارٌ مِنْ لَا جَارَ لَهُ	﴿٠٧٦٠﴾ يَا... جَارَ مَنْ لَا جَارَ لَهُ سِوَاكَ؛
﴿٩٧٥٠﴾ جَارٌ مِنْ لَدَى بَكَ	﴿٠٠٤٥﴾ أَنْتَ جَارٌ مِنْ لَدَى بَكَ وَتَضَرَّعَ إِلَيْكَ؛
﴿٩٧٥١﴾ جَارٌ حَاضِرٌ	﴿٠٠١٧﴾ فَاجِدْكَ فِي الْمَوَاطِنِ كُلِّهَا لِي جَارًا حَاضِرًا حَقِيًّا بَارًا؛
﴿٩٧٥٢﴾ جَارِي اللَّزِيقِ	﴿٠٧٦١﴾ يَا جَارِي اللَّزِيقِ؛
﴿٩٧٥٣﴾ جَارِي اللَّصِيقِ	﴿٠٠٥٧﴾ يَا جَارِي اللَّصِيقِ؛
﴿٩٧٥٤﴾ الْمُجِيرُ	﴿٠٠٧٥﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... الْمُجِيرُ؛
﴿٩٧٥٥﴾ خَيْرُ الْمُجِيرِينَ	﴿٠٠٢١﴾ يَا خَيْرَ الْمُجِيرِينَ؛
﴿٩٧٥٦﴾ مُجِيرٌ	﴿٠٠٤٦﴾ يَا مُجِيرُ؛
﴿٩٧٥٧﴾ مُجِيرَ الْخَائِفِينَ	﴿٠٣١٦﴾ يَا مُجِيرَ الْخَائِفِينَ؛
﴿٩٧٥٨﴾ مُجِيرٌ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُجِيرَ غُصَصِ الْمَلْهُوفِينَ؛
﴿٩٧٥٩﴾ مُجِيرِي	﴿٠٩٤٩﴾ يَا مُجِيرِي مِنْ كُلِّ مَخْذُورٍ؛
﴿٩٧٦٠﴾ الْمُسْتَجَارُ	﴿٠٠٧٥﴾ أَنْتَ... الْمُسْتَجَارُ بِهِ مِنْ كُلِّ فَادِحَةٍ وَلَأْوَاءٍ؛
﴿٩٧٦١﴾ مُسْتَجَارٌ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُسْتَجَارُ؛

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۹۷۳۹﴾ تویی پروردگار ما و پناه ما.

﴿۹۷۴۰﴾ ای نگهدارنده و مقاوم‌کننده!

۱۱-۱۸-۱۱ پناهگاه

﴿۹۷۴۱﴾ ای پناهگاه غریبان.

۱۲-۱۸-۱۱ پناه‌دادن: (عزیزترین و گرامی‌ترین کس که به او پناه برند، پناه‌دهنده،

آن که از او پناه خواهند

﴿۹۷۴۲﴾ همانا تو شکست‌ناپذیرترین پناه‌دهنده به ستم‌دگانی.

﴿۹۷۴۳﴾ ای بزرگوارترین کسی که پناه‌خواهان از او پناه خواستند.

﴿۹۷۴۴﴾ ای پناه‌دهنده‌ی توکل‌کنندگان!

﴿۹۷۴۵﴾ ای پناه پناهندگان.

﴿۹۷۴۶﴾ ای پناه مؤمنان!

﴿۹۷۴۷﴾ ای پناه‌دهنده‌ای که جز تو پناه‌دهنده‌ای نیست.

﴿۹۷۴۸﴾ ای پناه کسی که پناهی ندارد.

﴿۹۷۴۹﴾ ای پناه‌دهنده‌ای که جز تو پناه‌دهنده‌ای نیست.

﴿۹۷۵۰﴾ تو پناه کسی هستی که به درگاهت پناه آورد و به درگاه تو زاری کند.

﴿۹۷۵۱﴾ تو را همسایه‌ای حاضر نیکوکار نیک‌رفتار در حق خود می‌یابم.

﴿۹۷۵۲﴾ ای همسایه‌ی نزدیک من!

﴿۹۷۵۳﴾ ای همسایه به من پیوسته.

﴿۹۷۵۴﴾ خدایا! تو... پناه‌دهنده‌ای.

﴿۹۷۵۵﴾ ای بهترین پناه‌دهندگان!

﴿۹۷۵۶﴾ ای پناه‌دهنده.

﴿۹۷۵۷﴾ ای پناه‌دهنده‌ی بیمناکان.

﴿۹۷۵۸﴾ ای فریادرس غصه‌های صاحبان اندوه!

﴿۹۷۵۹﴾ ای پناه‌دهنده‌ی من از هر چه از آن می‌پرهیزم.

﴿۹۷۶۰﴾ تویی که در زمان مصائب و گرفتاری‌ها به او پناه‌ده می‌شوند.

﴿۹۷۶۱﴾ ای آن که از او درخواست پناهندگی شده است.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

١٣-١٨-١١-إيواء: (أَعْطَفَ مَنْ أَوْى إِلَيْهِ، مَأْوَى، مُؤْوَى)

﴿٩٧٤٣﴾	أَعْطَفَ مَنْ أَوْى إِلَيْهِ	⊗	يَا أَعْطَفَ مَنْ أَوْى إِلَيْهِ طَرِيدُ؛ {٠٣١٦}
﴿٩٧٤٣﴾	مَأْوَى الْحَيْرَانِ	⊗	يَا مَأْوَى الْحَيْرَانِ؛ {٠٠٢٩}
﴿٩٧٤٤﴾	مَأْوَى الْكَرَمِ	⊗	أَنْتَ وَلِيُّ الصَّفْحِ وَمَأْوَى الْكَرَمِ؛ {٠٥٣٣}
﴿٩٧٤٥﴾	مَأْوَى الْمُتَقَطِّعِينَ	⊗	يَا مَأْوَى الْمُتَقَطِّعِينَ؛ {٠٣١٦}
﴿٩٧٤٦﴾	مَأْوَى كُلِّ شَدِيدٍ	⊗	يَا مَأْوَى كُلِّ شَدِيدٍ؛ {٠٠٣٩}
﴿٩٧٤٧﴾	مَأْوَى كُلِّ شَرِيدٍ	⊗	يَا مَأْوَى كُلِّ شَرِيدٍ؛ {٠٠٠٢}
﴿٩٧٤٨﴾	مَأْوَى كُلِّ هَارِبٍ	⊗	يَا مَأْوَى كُلِّ هَارِبٍ؛ {١٨٢٩}
﴿٩٧٤٩﴾	مُؤْوٍ	⊗	يَا مُؤْوِيًّا؛ {٠٢٨٣}
﴿٩٧٧٠﴾	مُؤْوَى فِي ظِلِّهِ	⊗	يَا مُؤْوِيًّا فِي ظِلِّهِ؛ {٠٠٢٩}

١٤-١٨-١١-إيثال: (مَوْتَل، نِعَمَ الْمَوْتَلُ)

﴿٩٧٧١﴾	مَوْتَلُ كُلِّ غَرِيبٍ	⊗	يَا مَوْتَلُ كُلِّ غَرِيبٍ؛ {٠٠٥٩}
﴿٩٧٧٢﴾	نِعَمَ الْمَوْتَلُ	⊗	يَا نِعَمَ الْمَوْتَلِ وَالْمَوْتَلُ؛ {٠٠٤٤}

١٥-١٨-١١-أمان: (أَمَان، أَمِنَ، آمِنَ، آمِينَ، ذُو الْأَمْنِ، مَأْمَنَ، مُؤْمِنَ، مُؤْمِنٌ)

﴿٩٧٧٣﴾	أَمَانُ الْخَائِفِينَ	⊗	يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ؛ {٠٠٣٩}
﴿٩٧٧٤﴾	أَمَانُ كُلِّ خَائِفٍ	⊗	يَا... أَمَانُ كُلِّ خَائِفٍ؛ {٠٠٤٥}
﴿٩٧٧٥﴾	أَمَانُ مَنْ لَا أَمَانَ لَهُ	⊗	يَا أَمَانَ مَنْ لَا أَمَانَ لَهُ؛ {٠٠٣٩}
﴿٩٧٧٦﴾	أَمَانُ يَوْمِ النُّشُورِ	⊗	إِنَّ اسْمَ اللَّهِ فَاتِقُ لِلرُّتُوقِ وَخَائِطُ لِلْخُرُوقِ وَمُسَهِّلُ لِلْوُغُورِ وَجَنَّةٌ عَنِ الشُّرُورِ وَحِصْنٌ مِنْ مِحَنِ الدُّهُورِ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَأَمَانُ يَوْمِ النُّشُورِ؛ {٠٥٢٦}

﴿٩٧٧٧﴾	أَمَانِي	⊗	اللَّهُمَّ لَكَ قَلْبِي وَلِسَانِي وَبَكَ نَجَاتِي وَأَمَانِي؛ {٢١٤٨}
﴿٩٧٧٨﴾	أَمَانِي	⊗	أَنْتَ يَا سَيِّدِي أَمَانِي مِمَّا أَخَافُ وَمِمَّا لَا أَخَافُ؛ {٠٣٨٢}
﴿٩٧٧٩﴾	أَمِنَ الْخَائِفِينَ	⊗	يَا... أَمِنَ الْخَائِفِينَ؛ {٠٥٣٩}
﴿٩٧٨٠﴾	أَمِنُ كُلِّ خَائِفٍ	⊗	لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ... أَمِنُ كُلِّ خَائِفٍ؛ {٠٠٢٨}
﴿٩٧٨١﴾	أَمِنَ مِنْ لَا أَمِنَ لَهُ	⊗	يَا أَمِنَ مَنْ لَا أَمِنَ لَهُ؛ {٠٠٢٩}

«نام‌های مهر و رحمت»

۱۳-۱۸-۱۱- پناه‌دادن: (مهربان‌ترین کسی که به او پناه برند، پناهگاه، پناه‌دهنده)

﴿۹۷۶۲﴾ ای مهربان‌ترین کسی که رانده‌شده به او پناه می‌آورد.

﴿۹۷۶۳﴾ ای جایگاه آرامش سرگردان!

﴿۹۷۶۴﴾ تو صاحب گذشت و جایگاه بزرگواری هستی.

﴿۹۷۶۵﴾ ای جایگاه از همه بریدگان.

﴿۹۷۶۶﴾ ای جایگاه هر سخت و شدید!

﴿۹۷۶۷﴾ ای آرامگاه هر رمیده.

﴿۹۷۶۸﴾ ای پناهگاه همه‌ی گریختگان.

﴿۹۷۶۹﴾ ای پناه‌دهنده!

﴿۹۷۷۰﴾ ای پناه‌دهنده در زیر سایه‌ی عنایتش!

۱۴-۱۸-۱۱- پناه‌دادن: (پناهگاه، بهترین پناهگاه)

﴿۹۷۷۱﴾ ای پناه‌دهنده‌ی هر غریب.

﴿۹۷۷۲﴾ ای بهترین سرپرست و پناهگاه.

۱۵-۱۸-۱۱- امان‌دادن: (امان، امنیت‌بخشی، امنیت بخش، صاحب امنیت، محلّ امن)

﴿۹۷۷۳﴾ ای امان‌دهنده‌ی بیمناکان.

﴿۹۷۷۴﴾ ای امان‌دهنده‌ی هر بیمناک.

﴿۹۷۷۵﴾ ای ایمنی‌بخش آن که ایمنی ندارد.

﴿۹۷۷۶﴾ همانا نام خداوند برهم‌آورنده‌ی شکاف‌ها و دوزنده‌ی پارگی‌ها و آسان‌کننده‌ی سختی‌ها و امان از بدی‌ها و پناهگاه از گرفتاری‌های روزگار و شفا‌دهنده‌ی سینه‌ها و امان‌دهنده در روز قیامت است.

﴿۹۷۷۷﴾ خدایا، قلب و زبان از آن توست و نجات و امنیّت من نیز با کمک توست.

﴿۹۷۷۸﴾ تو ای آقای من مایه‌ی امان منی از هرچه می‌ترسم و یا نمی‌ترسم هستی.

﴿۹۷۷۹﴾ ای مایه‌ی امنیّت افراد هراسان.

﴿۹۷۸۰﴾ هیچ چاره‌جویی و نیرویی کارساز نیست جز با تکیه بر خداوند بلندپایه و بزرگ؛ مایه‌ی

آرامش هر هراسان.

﴿۹۷۸۱﴾ ای امان‌دهنده‌ی کسی که امنیّتی برای او نیست!

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٠٠٥٥﴾ أَنْتَ الْآمِنُ؛	﴿٩٧٨٢﴾ الْآمِنُ
﴿٠٥٤٠﴾ أَنْتَ... الْآمِنُ رَوْعَتِي؛	﴿٩٧٨٣﴾ الْآمِنُ رَوْعَتِي
﴿٠١٣٣﴾ يَا آمَنَ مَنِ اسْتُجِيرَ؛	﴿٩٧٨٤﴾ آمَنُ مَنِ اسْتُجِيرَ
﴿٠١٥٦﴾ أَنْتَ أَوْلَى مَنْ وَثِقَ بِهِ مَنْ رَجَاهُ وَآمَنُ مَنْ خَشِيَهُ وَاتَّقَاهُ؛	﴿٩٧٨٥﴾ آمَنُ مَنْ خَشِيَهُ وَاتَّقَاهُ
﴿٠٥٤٢﴾ يَا آمَنًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ؛	﴿٩٧٨٦﴾ آمَنُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
﴿٠٥٤٣﴾ أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ... أَنْتَ الْآمِنُ وَأَنَا الْخَائِفُ؛	﴿٩٧٨٧﴾ الْآمِنُ
﴿٠٠٦١﴾ يَا اللَّهُ الْقَوِيُّ الْآمِنُ؛	﴿٩٧٨٨﴾ الْآمِنُ
﴿٠٠٣٩﴾ يَا آمِينَ؛	﴿٩٧٨٩﴾ آمِينَ
﴿٠٠٣٩﴾ يَا ذَا الْأَمْنِ وَالْأَمَانِ؛	﴿٩٧٩٠﴾ ذُو الْأَمْنِ وَالْأَمَانِ
﴿٠٨٢٢﴾ يَا مَأْمَنَ الْخَائِفِ وَكَهْفَ اللَّاهِفِ؛	﴿٩٧٩١﴾ مَأْمَنُ الْخَائِفِ
﴿١٠٩٢﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ظَهَرَ اللَّاجِينَ وَمَأْمَنَ الْخَائِفِينَ؛	﴿٩٧٩٢﴾ مَأْمَنُ الْخَائِفِينَ
﴿٠٠٢٩﴾ يَا مَأْمَنَ الْهَالِعِ؛	﴿٩٧٩٣﴾ مَأْمَنُ الْهَالِعِ
﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ {الحشر: ٢٣}	﴿٩٧٩٤﴾ الْمُؤْمِنُ
﴿إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا إِنَّهُ... الْمُؤْمِنُ؛﴾ {٠٠٠٤}	﴿٩٧٩٥﴾ الْمُؤْمِنُ
﴿أَنْتَ السَّائِرُ عَوْرَتِي الْمُؤْمِنُ رَوْعَتِي؛﴾ {٠٥٦٠}	﴿٩٧٩٦﴾ الْمُؤْمِنُ رَوْعَتِي
﴿يَا مُؤْمِنُ؛﴾ {٠٠٣٩}	﴿٩٧٩٧﴾ مُؤْمِنُ
﴿يَا مُؤْمِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛﴾ {٠٠٥٠}	﴿٩٧٩٨﴾ مُؤْمِنُ
﴿يَا مُؤْمِنَ أَوْلِيَائِهِ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ؛﴾ {٠٠٥٧}	﴿٩٧٩٩﴾ مُؤْمِنُ أَوْلِيَائِهِ
﴿يَا مُؤْمِنَ أَوْلِيَائِهِ مِنْ عَذَابِ مُهِينِ؛﴾ {٠١٨٥}	﴿٩٨٠٠﴾ مُؤْمِنُ أَوْلِيَائِهِ
﴿يَا حَاشَى الْعِزِّ قُلُوبَ أَهْلِ التَّقْوَى وَيَا مُتَوَكِّلِيهِمْ بِحُسْنِ سَرَائِرِهِمْ وَيَا مُؤْمِنِيهِمْ بِحُسْنِ تَعَبُّدِهِمْ؛﴾ {٠٠٥٩}	﴿٩٨٠١﴾ مُؤْمِنُ أَهْلِ التَّقْوَى

١٩-١١- ستر، غمر، غمد

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۹۷۸۲﴾ تو امان‌دهنده‌ای.
- ﴿۹۷۸۳﴾ تو امان‌دهنده‌ی ترس منی.
- ﴿۹۷۸۴﴾ ای ایمنی‌بخش‌ترین کسی که به او پناه بسته‌اند.
- ﴿۹۷۸۵﴾ تو سزاوارترین پشتوانه برای کسی هستی که به تو امید بندد و ایمنی‌بخش‌ترین کسی هستی که از او بیم داشته بهراسند.
- ﴿۹۷۸۶﴾ ای آنکه از هر چیزی ایمنی می‌بخشی.
- ﴿۹۷۸۷﴾ از تو می‌خواهم بدین روی که... تویی امان‌دهنده و منم ترسان.
- ﴿۹۷۸۸﴾ ای خدای توانای امان‌دهنده.
- ﴿۹۷۸۹﴾ ای امان‌دهنده.
- ﴿۹۷۹۰﴾ ای صاحب امن و امان.
- ﴿۹۷۹۱﴾ ای پناه بیمناکان و اندوهگینان و ای پناه‌آورندگان.
- ﴿۹۷۹۲﴾ معبودی جز تو نیست، ای پشتیبان پناه‌آورندگان و ای پناه امن بیمناکان.
- ﴿۹۷۹۳﴾ ای جایگاه امن شخص بی‌تاب!
- ﴿۹۷۹۴﴾ و خدایی است که معبودی جز او نیست، حاکم و مالک اصلی اوست، از هر عیب منزّه است، به کسی ستم نمی‌کند، امنیت بخش است، مراقب همه چیز است، قدرتمندی شکست‌ناپذیر که با اراده نافذ خود هر امری را اصلاح می‌کند، و شایسته عظمت است خداوند منزّه است از آنچه شریک برای او قرار می‌دهند!
- ﴿۹۷۹۵﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها مؤمن است.
- ﴿۹۷۹۶﴾ تویی پوشاننده‌ی عیب و ایمنی‌بخش هراسم.
- ﴿۹۷۹۷﴾ ای ایمنی‌بخش.
- ﴿۹۷۹۸﴾ ای ایمنی‌دهنده‌ی آسمان‌ها و زمین.
- ﴿۹۷۹۹﴾ ای ایمن‌کننده‌ی دوستانش از عذاب خوارکننده.
- ﴿۹۸۰۰﴾ ای ایمن‌کننده‌ی دوستانش از عذاب خوارکننده.
- ﴿۹۸۰۱﴾ ای فزاینده‌ی شکست‌ناپذیری در دل‌های پرهیزکاران، ای سرپرست آن‌ها به سبب نیکی باطنشان، ای ایمن‌گرداننده‌ی آنان به سبب بندگی نیکشان.
- ۱۹-۱۱ پوشش**

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

١-١٩-١١- ستر: (أَحَقُّ بِالسَّتْرِ، سَاتِر، سَتَّار، مُسْبِلُ السَّتْرِ، مُسْتَتِر، نَاشِرُ السَّتْرِ)

﴿٩٨٠٢﴾ أَحَقُّ بِالسَّتْرِ ❖ سَيِّدِي سَتَرْتَ عَلَيَّ ذُنُوبِي فِي الدُّنْيَا وَلَمْ تُظْهِرْهَا فَلَا تَفْضَحْنِي

بِهَا فِي الْقِيَامَةِ وَاسْتَرْهَا فَمَنْ أَحَقُّ بِالسَّتْرِ مِنْكَ؛ {٠٠٧٥}

﴿٩٨٠٣﴾ السَّاتِرُ بِالْقَبِيحِ ❖ يَا اللَّهَ السَّاتِرُ بِالْقَبِيحِ؛ {٠٠٦١}

﴿٩٨٠٤﴾ السَّاتِرُ عَوْرَتِي ❖ أَنْتَ السَّاتِرُ عَوْرَتِي؛ {٠٥٤٠}

﴿٩٨٠٥﴾ خَيْرَ السَّاتِرِينَ ❖ يَا خَيْرَ السَّاتِرِينَ؛ {٠٠٢٩}

﴿٩٨٠٦﴾ سَاتِر ❖ يَا سَاتِر؛ {٠٠٣٩}

﴿٩٨٠٧﴾ سَاتِرُ ❖ سَاتِرُ عَلَيَّ الْمَعَاصِيَ ذِيلَ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ؛ {٢٣٠٣}

﴿٩٨٠٨﴾ سَاتِرُ الْأَمْرِ الْقَبِيحِ ❖ يَا سَاتِرَ الْأَمْرِ الْقَبِيحِ؛ {١٢٤٠}

﴿٩٨٠٩﴾ سَاتِرُ الْعَوْرَاتِ ❖ يَا سَاتِرَ الْعَوْرَاتِ؛ {٠٠٣٩}

﴿٩٨١٠﴾ سَاتِرُ الْعُيُوبِ ❖ يَا سَاتِرَ الْعُيُوبِ؛ {٠٩٣٩}

﴿٩٨١١﴾ سَاتِرُ الْعُيُوبِ ❖ فَاجِدْكَ لِلْعُيُوبِ سَاتِرًا؛ {٠٠١٧}

﴿٩٨١٢﴾ سَاتِرُ كُلِّ مَعْيُوبٍ ❖ يَا سَاتِرَ كُلِّ مَعْيُوبٍ؛ {٠٠٣٩}

﴿٩٨١٣﴾ السَّاتِرُ لَذُنُوبِ عِبَادِهِ ❖ هُوَ السَّاتِرُ لَذُنُوبِ عِبَادِهِ؛ {١٤٥٣}

﴿٩٨١٤﴾ سَتَّارُ يُحِبُّ السَّتْرَ ❖ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَتَّارٌ يُحِبُّ السَّتْرَ؛ {١٤٥٦}

﴿٩٨١٥﴾ سَتَّار ❖ يَا سَتَّار؛ {٠٠٣٩}

﴿٩٨١٦﴾ سَتَّارُ الْعُيُوبِ ❖ يَا سَتَّارَ الْعُيُوبِ؛ {٠٠٣٩}

﴿٩٨١٧﴾ سَتَّار ❖ أَنْتَ... سَتَّارُ تَسْتُرُ عَلَيَّ مِنْ عَصَاكَ؛ {٠٥١٤}

﴿٩٨١٨﴾ سَتَّارُ لِعُيُوبِكُمْ ❖ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ سَتَّارٌ لِعُيُوبِكُمْ؛ {١٤٥٤}

﴿٩٨١٩﴾ سَتَّارُ لِمَنْ تَابَ مِنْ ❖ إِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى أَيُّ

الْمَعَاصِي سَتَّارُ لِمَنْ تَابَ مِنَ الْمَعَاصِي فَاسْقَطَ عِقَابَهُ وَأَسْتَرَ عَلَيْهِ

مَعَاصِيهِ؛ {١٤٥٥}

﴿٩٨٢٠﴾ مُسْبِلُ السَّتْرِ ❖ يَا... مُسْبِلُ السَّتْرِ عَلَيَّ الْوَرَى؛ {٠٠٧٥}

﴿٩٨٢١﴾ الْمُسْتَتِرُ ❖ الْبَاطِنُ مِنَ الْغَائِرِ فِي الشَّيْءِ الْمُسْتَتِرُ فِيهِ؛ {٠٦٣٥}

﴿٩٨٢٢﴾ مَنْ اسْتَتَرَ بِالضُّيَاءِ ❖ سُبْحَانَ مَنْ اسْتَتَرَ بِالضُّيَاءِ فَلَا شَيْءٌ يُذَرِّكُهُ؛ {٠٨٤٨}

«نام‌های مهر و رحمت»

۱۹-۱۱- سزاوارترین به پوشاندن، پوشاننده، بسیار پوشاننده، گسترش دهنده‌ی پوشش

﴿۹۸۰۲﴾ سرورم! گناهانم را در دنیا پوشاندی و آن‌ها را آشکار نساختی؛ پس در روز قیامت نیز رسوایم نکن و آن را بپوشان؛ چه کسی بر پوشاندن گناهان از تو شایسته‌تر است؟

﴿۹۸۰۳﴾ ای خدا ای پوشاننده‌ی زشتی‌ها.

﴿۹۸۰۴﴾ تویی پوشاننده‌ی زشتی من.

﴿۹۸۰۵﴾ ای بهترین پوشانندگان!

﴿۹۸۰۶﴾ ای پرده‌پوش.

﴿۹۸۰۷﴾ در طول شب و روز گناهان را می‌پوشاند.

﴿۹۸۰۸﴾ ای پوشاننده‌ی زشتی.

﴿۹۸۰۹﴾ ای پوشاننده‌ی زشتی‌ها.

﴿۹۸۱۰﴾ ای پوشاننده‌ی عیب‌ها.

﴿۹۸۱۱﴾ تو را پوشاننده‌ی عیب‌های خود می‌یابم.

﴿۹۸۱۲﴾ ای پرده‌پوش هر کاستی.

﴿۹۸۱۳﴾ او نسبت به گناهان بندگان بسیار پوشاننده است.

﴿۹۸۱۴﴾ اما خداوند پوشاننده است و پوشاندن را دوست دارد.

﴿۹۸۱۵﴾ ای پرده‌پوش.

﴿۹۸۱۶﴾ ای پرده‌پوش عیب‌ها.

﴿۹۸۱۷﴾ تو عیب‌پوشی، عیوب نافرمانت را می‌پوشی.

﴿۹۸۱۸﴾ خداوند پوشاننده‌ی عیب‌های شماست.

﴿۹۸۱۹﴾ برای هر کس توبه کند و ایمان آورده و عمل صالح انجام دهد و هدایت شود آمرزنده‌ام. یعنی برای هر کس از گناهان توبه کند پوشاننده‌ام و عذابش را برطرف کرده، گناهانش را می‌پوشانم.

﴿۹۸۲۰﴾ ای عیب‌پوش بندگان!

﴿۹۸۲۱﴾ پوشیده از ما جدا از اشیاء و پنهان در آن.

﴿۹۸۲۲﴾ منزّه است خدایی که با نور خود پوشیده است؛ در نتیجه چیزی نیست که او را درک کند.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٨٢٣﴾ النَّاشِرُ جَنَاحَ سِتْرِهِ ☉ أَنْتَ... النَّاشِرُ عَلَى الْخَاطِئِينَ جَنَاحَ سِتْرِكَ؛ {١٠٢٢} ١١-١٩-٢- غمد: (أَحَقُّ مَنْ تَعَمَّدَ، مُتَعَمَّدٌ)

﴿٩٨٢٤﴾ أَحَقُّ مَنْ تَعَمَّدَ ☉ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ تَعَمَّدَهَا؛ {٠٢٠٣}

﴿٩٨٢٥﴾ مُتَعَمَّدٌ بِعُقُوه ☉ يَا مُتَعَمَّدًا بِعُقُوه؛ {٠٠٢٩}

١١-١٩-٣- غمر: (غامر)

﴿٩٨٢٦﴾ غَامِرُ ☉ يَا غَامِرَ خَلْقِهِ بِرَحْمَتِهِ؛ {٠٠٢٩}

﴿٩٨٢٧﴾ غَامِرُ خَلِيقَتِهِ ☉ يَا غَامِرَ خَلِيقَتِهِ؛ {٠٢٨٣}

١١-٢٠- صفح: إقالة، تجاوز، عفو، غفران، محو، إذهاب، حطّ، وضع الإصا، تكفير

١١-٢٠-١- صفح: (أَكْرَمُ الصَّافِحِينَ، ذُو الصَّفْحِ، ذُو صَفْحٍ، صَافِحٍ، صَفُوحٍ، مُتَطَوِّلٌ بِالصَّفْحِ)

﴿٩٨٢٨﴾ أَكْرَمُ الصَّافِحِينَ ☉ أَنْتَ أَكْرَمُ الصَّافِحِينَ؛ {٠٠٧٥}

﴿٩٨٢٩﴾ أَخِذْ بِالصَّفْحِ وَ ☉ يَا مُتَطَوِّلًا عَلَى الْمُذْنِبِينَ بِالْعَفْوِ وَالصَّفْحِ فَلَمْ تَزَلْ أَخِذًا

أَفْضَلَ عَلَى الْمُسْرِفِينَ بِالصَّفْحِ وَالْفَضْلَ عَلَى الْمُسْرِفِينَ؛ {٠٠٣١}

﴿٩٨٣٠﴾ ذُو الصَّفْحِ ☉ ذُو... الصَّفْحِ وَالْإِنَاةِ؛ {٢١٨٧}

﴿٩٨٣١﴾ ذُو الصَّفْحِ الْجَمِيلِ ☉ إِنَّكَ ذُو الْمَنِّ الْقَدِيمِ وَالصَّفْحِ الْجَمِيلِ؛ {١٠٦٢}

﴿٩٨٣٢﴾ ذُو صَفْحٍ عَظِيمٍ ☉ إِنَّكَ ذُو مَنْ قَدِيمٍ وَ صَفْحٍ عَظِيمٍ؛ {١٠٩٧}

﴿٩٨٣٣﴾ صَافِحٍ ☉ يَا صَافِحٍ؛ {٠٠٢٩}

﴿٩٨٣٤﴾ صَفُوحٍ ☉ يَا صَفُوحٍ؛ {٠٠٢٩}

﴿٩٨٣٥﴾ مُتَطَوِّلٌ عَلَى الْمُذْنِبِينَ ☉ يَا مُتَطَوِّلًا عَلَى الْمُذْنِبِينَ بِالْعَفْوِ وَالصَّفْحِ فَلَمْ تَزَلْ أَخِذًا

بِالْعَفْوِ وَالصَّفْحِ بِالْفَضْلِ وَالْفَضْلَ عَلَى الْمُسْرِفِينَ؛ {٠٠٣٠}

١١-٢٠-٢- إقالة: (مُقِيلٌ)

﴿٩٨٣٦﴾ الْمُقِيلِ ☉ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمُقِيلِ يَا اللَّهُ؛ {٠١٣٥}

﴿٩٨٣٧﴾ الْمُقِيلُ عَثْرَتِي ☉ أَنْتَ... الْمُقِيلُ عَثْرَتِي؛ {٠٥٤٠}

﴿٩٨٣٨﴾ مُقِيلُ الْعَثَرَاتِ ☉ يَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ؛ {٠٠٣٩}

﴿٩٨٣٩﴾ مُقِيلُ الْعَثْرَةِ ☉ يَا مُقِيلَ الْعَثْرَةِ؛ {٠٩٣٩}

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۹۸۲۳﴾ تو هستی که بال‌های پرده‌پوشی خود را بر خطاکاران می‌گسترانی.

۱۱-۱۹-۲- سزاوارترین به پوشاندن

﴿۹۸۲۴﴾ تو سزاوارترین کسی هستی که معایب را می‌پوشاند.

﴿۹۸۲۵﴾ ای پوشاننده با عفوش!

۱۱-۱۹-۳- پوشاننده

﴿۹۸۲۶﴾ ای پوشاننده‌ی آفریدگانش با رحمت خویش!

﴿۹۸۲۷﴾ ای پوشاننده‌ی آفریدگان خویش!

۱۱-۲۰- گذشت، عفو، آمرزش، ازبین‌بردن، ریختن، فروریختن گناهان، پوشاندن

۱-۱۱-۲۰- گرامی‌ترین گذشت‌کننده، صاحب گذشت، گذشت‌کننده، بسیار گذشت‌کننده، بخشنده با گذشت

﴿۹۸۲۸﴾ تو بزرگوارترین عفوکنندگانی.

﴿۹۸۲۹﴾ ای لطف‌کننده بر گناهکاران، با عفو و گذشت؛ که پیوسته بر اسرافکاران، گذشت و فضل داشته‌ای.

﴿۹۸۳۰﴾ صاحب عفو و گذشت.

﴿۹۸۳۱﴾ همانا تو دارای نعمت دیرین و چشم‌پوشی نیکو هستی.

﴿۹۸۳۲﴾ همانا تو دارای نعمت دیرین و چشم‌پوشی بزرگی.

﴿۹۸۳۳﴾ ای اغماض‌کننده!

﴿۹۸۳۴﴾ ای بسیاردرگذرنده!

﴿۹۸۳۵﴾ ای لطف‌کننده بر گناهکاران، با عفو و گذشت؛ که پیوسته بر اسرافکاران، گذشت و فضل داشته‌ای.

۱۱-۲۰-۲- درگذرنده

﴿۹۸۳۶﴾ تو را به نامت که درگذرنده است می‌خوانم.

﴿۹۸۳۷﴾ تو نادیده‌گیرنده لغزشم هستی.

﴿۹۸۳۸﴾ ای درگذرنده از لغزش‌ها.

﴿۹۸۳۹﴾ ای درگذرنده از لغزش.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

- ﴿٩٨٤٠﴾ مُقِيلُ الْعَثَرَاتِ ❖ يَا هَادِيَ الْمَضِلِّينَ وَ رَاحِمَ الْمُذْنِبِينَ وَ مُقِيلَ عَثَرَاتِ الْعَاثِرِينَ؛ {٠٦٩٢}
- ﴿٩٨٤١﴾ مُقِيلُ الْعَثَرَاتِ ❖ يَا مُقِيلَ عَثَرَاتِ الْمُذْنِبِينَ؛ {١٥٤٣}
- ﴿٩٨٤٢﴾ مُقِيلُ عَثَرَةِ الْعَاثِرِينَ ❖ يَا مُقِيلَ عَثَرَةِ الْعَاثِرِينَ؛ {٠٠٥٠}
- ﴿٩٨٤٣﴾ مُقِيلُ كُلِّ عَثَرَةٍ ❖ أَنْتَ مَوْلَايَ... مُقِيلُ كُلِّ عَثَرَةٍ؛ {٠٢٥٠}
- ٣-٢٠-١١- تجاوز: (أحق من تجاوز، ذو التَّجَاوُزِ، ذو تَجَاوُزٍ، سَمَحُ فِي تَجَاوُزِهِ، مُتَجَاوِزٌ)
- ﴿٩٨٤٤﴾ أَحَقُّ مَنْ تَجَاوَزَ ❖ يَا أَكْرَمَ مَنْ أَعْطَى وَ أَحَقَّ مَنْ تَجَاوَزَ وَ عَفَى وَ رَحِمَ وَ تَفَضَّلَ بِإِحْسَانِهِ الْقَدِيمِ؛ {٠٢٠١}
- ﴿٩٨٤٥﴾ أَحَقُّ مَنْ تَجَاوَزَ ❖ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ تَجَاوَزَ وَ عَفَا وَ جَادَ بِالْمَغْفِرَةِ عَمَّنْ ظَلَمَ وَ أَسَاءَ؛ {٠٢١٥}
- ﴿٩٨٤٦﴾ ذُو التَّجَاوُزِ الْعَظِيمِ ❖ إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَمِيمِ وَ التَّجَاوُزِ الْعَظِيمِ؛ {١٠٥١}
- ﴿٩٨٤٧﴾ ذُو تَجَاوُزٍ كَرِيمٍ ❖ إِنَّكَ ذُو مَنْ قَدِيمٍ وَ صَفْحٍ عَظِيمٍ وَ تَجَاوُزٍ كَرِيمٍ؛ {١٠٩٧}
- ﴿٩٨٤٨﴾ سَمَحُ فِي تَجَاوُزِهِ ❖ يَا سَمِحاً فِي تَجَاوُزِهِ؛ {٠٨٣٦}
- ﴿٩٨٤٩﴾ الْمُتَجَاوِزُ ❖ فَهُوَ الْمُتَقَبَّلُ مِنْ مُحْسِنِهِمُ الْمُتَجَاوِزُ عَنْ مُسِيئِهِمْ؛ {١٨٤٤}
- ﴿٩٨٥٠﴾ مُتَجَاوِزُ ❖ يَا مُتَجَاوِزاً عَنِ الْمُسِيئِينَ؛ {٠٧٨٠}
- ٤-٢٠-١١- عفو: (أحق من عفا، أَحْلَمُ مِنْ أَنْ يَعُودَ فِي عَفْوِهِ، أَرْأَفُ مِنْ عَفَا، أَعْفَى، أَكْرَمُ مَنْ عَفَا، أُولَى مِنْ عَفَا، ذُو الْعَفْوِ، ذُو عَفْوٍ، عَافَى، عَفُوٌّ، مُتَطَوَّلٌ بِالْعَفْوِ، مُعَافَى، مُعَدِنُ الْعَفْوِ، مُعْفَى)
- ﴿٩٨٥١﴾ أَحَقُّ مَنْ تَجَاوَزَ وَ ❖ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ تَجَاوَزَ وَ عَفَا وَ جَادَ بِالْمَغْفِرَةِ عَمَّنْ ظَلَمَ وَ عَفَا ❖ أَسَاءَ؛ {٠٢١٥}
- ﴿٩٨٥٢﴾ أَحَقُّ مَنْ غَفَرَ وَ عَفَا ❖ أَنْتَ... أَحَقُّ مَنْ رَحِمَ وَ غَفَرَ وَ عَفَا وَ تَجَاوَزَ؛ {٠٢٠٢}
- ﴿٩٨٥٣﴾ أَحَقُّ مَنْ تَجَاوَزَ وَ ❖ يَا أَكْرَمَ مَنْ أَعْطَى وَ أَحَقَّ مَنْ تَجَاوَزَ وَ عَفَى وَ رَحِمَ وَ عَفَى وَ رَحِمَ ❖ تَفَضَّلَ بِإِحْسَانِهِ الْقَدِيمِ؛ {٠٢٠١}
- ﴿٩٨٥٤﴾ أَحَقُّ مِنْ عَفَى ❖ يَا أَحَقَّ مَنْ عَفَى؛ {٠٢٠٩}
- ﴿٩٨٥٥﴾ أَحْلَمُ مِنْ أَنْ يَعُودَ ❖ فَاللَّهُ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى أَحْلَمُ مِنْ أَنْ يَعُودَ فِي عَفْوِهِ؛ {٠٢٢٤}
- فِي عَفْوِهِ

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۹۸۴۰﴾ ای هدایتگر گمراهان و مهرورز نسبت به گنهکاران و درگذرنده از لغزش‌های خطاکاران.

﴿۹۸۴۱﴾ ای پوشاننده‌ی لغزش‌های گنهکاران.

﴿۹۸۴۲﴾ ای درگذرنده از لغزش لغزشکاران.

﴿۹۸۴۳﴾ تو ای سرور من، درگذرنده از هر لغزشی.

۳-۲۰-۱۱- گذشت: (سزاوارترین کسی به گذشت، صاحب گذشت، سخاوتمند در گذشت)

﴿۹۸۴۴﴾ ای بزرگواری‌ترین کسی که عطا کرده و شایسته‌ترین کسی که گذشت کرده، عفو کرده، رحم کرده و با احسان دیرینش نیکی کرده است!

﴿۹۸۴۵﴾ تو سزاوارترین کسی هستی که از ظالم و گنهکار را عفو کرد و از گناه او درگذشت. و او را مورد آموزش قرار داد.

﴿۹۸۴۶﴾ همانا تو دارای فضل و بخشش فراگیر و گذشت بزرگ هستی.

﴿۹۸۴۷﴾ همانا تو دارای نعمت دیرین و چشم‌پوشی بزرگ و گذشت بزرگواری‌ای.

﴿۹۸۴۸﴾ ای بزرگوار و سخاوتمند در گذشت خویش!

﴿۹۸۴۹﴾ او پذیرای شیعیان نیکوکار است، و گذشت‌کننده از بدکاران ایشان.

﴿۹۸۵۰﴾ ای درگذرنده از بدکاران.

۴-۲۰-۱۱- گذشت: (سزاوارترین و بردبارترین و مهربان‌ترین و گرامی‌ترین گذشت‌کننده، صاحب گذشت، گذشت‌کننده، معدن گذشت)

﴿۹۸۵۱﴾ تو سزاوارترین کسی هستی که از ظالم و گنهکار را عفو کرد و از گناه او درگذشت. و او را مورد آموزش قرار داد.

﴿۹۸۵۲﴾ تو سزاوارترین کسی هستی که مهر ورزیده و آمرزیده، بخشیده و چشم‌پوشی کرده است.

﴿۹۸۵۳﴾ ای بزرگواری‌ترین کسی که عطا کرده و شایسته‌ترین کسی که گذشت کرده، عفو کرده، رحم کرده و با احسان دیرینش نیکی کرده است!

﴿۹۸۵۴﴾ ای سزاوارترین کسی که بخشیده است!

﴿۹۸۵۵﴾ خداوند بلندمرتبه بردبارتر از آن است که به گناهی که در دنیا از آن چشم‌پوشی کرده است دوباره بازگردد.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٨٥٦﴾ أَرَأْفُ مَنْ عَفَا	﴿٠٠٧٣﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... أَرَأْفُ مَنْ عَفَا؛
﴿٩٨٥٧﴾ أَغْفَى مِنْ كُلِّ عَفْوٍ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا أَغْفَى مِنْ كُلِّ عَفْوٍ؛
﴿٩٨٥٨﴾ أَغْفَى	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ غَالِبِ مَا أَغْفَاهُ؛
﴿٩٨٥٩﴾ أَكْرَمَ مَنْ عَفَا	﴿٠٢٨١﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَقْرَبُ مِنْ دُعَى وَ أَسْرَعُ مِنْ أَجَابٍ وَأَكْرَمُ مَنْ عَفَا؛
﴿٩٨٦٠﴾ أَوْلَى مَنْ اعْتَمَدَ وَ عَفَا	﴿٠٢٥٤﴾ أَنْتَ أَوْلَى مَنْ اعْتَمَدَ وَ عَفَا وَ جَادَ بِالْمَغْفِرَةِ عَلَى مَنْ ظَلَمَ وَ عَفَا
﴿٩٨٦١﴾ أَوْلَى مَنْ عَفَا عَنِّي	﴿٠٤٥٩﴾ أَنْتَ أَوْلَى مَنْ عَفَا عَنِّي؛
﴿٩٨٦٢﴾ ذُو الْعَفْوِ	﴿١٠٧٢﴾ يَا اللَّهُ؛
﴿٩٨٦٣﴾ ذُو الْعَفْوِ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ؛
﴿٩٨٦٤﴾ ذُو الْعَفْوِ الرَّفِيعِ	﴿١٠٥٥﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... ذُو الْعَفْوِ الرَّفِيعِ وَ الدُّعَاءِ السَّمِيعِ؛
﴿٩٨٦٥﴾ ذُو الْعَفْوِ الْكَرِيمِ	﴿١٠٧٣﴾ إِنَّكَ ذُو الْعَفْوِ الْكَرِيمِ؛
﴿٩٨٦٦﴾ ذُو الْعَفْوِ وَ الرِّضَاءِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا ذَا الْعَفْوِ وَ الرِّضَاءِ؛
﴿٩٨٦٧﴾ ذُو الْعَفْوِ وَ الْغُفْرَانِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا ذَا الْعَفْوِ وَ الْغُفْرَانِ؛
﴿٩٨٦٨﴾ ذُو الْعَفْوِ وَ الْمَغْفِرَةِ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ؛
﴿٩٨٦٩﴾ مَنْ بَعَفُوهُ أَثِقُ	﴿٠٠٦٤﴾ سُبْحَانَ مَنْ... بَعَفُوهُ أَثِقُ؛
﴿٩٨٧٠﴾ ذُو عَفْوٍ جَمٍّ	﴿١٠٩٩﴾ فَإِنَّ اللَّهَ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَ مَغْفِرَةٍ دَائِمَةٍ وَ عَفْوٍ جَمٍّ؛
﴿٩٨٧١﴾ الْعَافِي عَنِ النَّاسِ	﴿١٥٤٤﴾ أَنْتَ الْكَاطِمُ لِلْغَيْظِ وَ الْعَافِي عَنِ النَّاسِ؛
﴿٩٨٧٢﴾ عَافِي	﴿٠٠٢٩﴾ يَا عَافِي؛
﴿٩٨٧٣﴾ عَافٍ عَنِ الْمُجْرِمِينَ	﴿١٥٤٤﴾ يَا عَافٍ عَنِ الْمُجْرِمِينَ؛
﴿٩٨٧٤﴾ عَافِيَا عَنِ الْمُجْرِمِينَ	﴿١٥٤٤﴾ يَا عَافِيَا عَنِ الْمُجْرِمِينَ؛
﴿٩٨٧٥﴾ الْعَفْوُ	﴿٠٠٠٤﴾ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى تِسْعَةً وَ تِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا إِنَّهُ... الْعَفْوُ؛
﴿٩٨٧٦﴾ الْعَفْوُ	﴿٠٥٨٩﴾ الْعَفْوُ الَّذِي وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عَدْلُهُ؛
﴿٩٨٧٧﴾ الْعَفْوُ	﴿٠٢٧١﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْكَرِيمُ الْعَفْوُ الَّذِي وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عَفْوُهُ؛

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۹۸۵۶﴾ خدایا تو... دل‌رحم‌ترین کسی هستی که عفو می‌کنی.
- ﴿۹۸۵۷﴾ ای بخشنده‌تر از هر بخشنده!
- ﴿۹۸۵۸﴾ منزّه است چهره‌ای که چه درگذرنده است.
- ﴿۹۸۵۹﴾ خدایا، تو نزدیک‌ترین کسی هستی که خوانده شد، و سریع‌ترین کسی که پاسخ داد، و بزرگواری‌ترین کسی که گذشت کرد.
- ﴿۹۸۶۰﴾ تو شایسته‌ترین کسی هستی که بر او تکیه شود و گذشت کند؛ و آن که ستم‌کار بدکار را مورد آمرزش قرار دهد.
- ﴿۹۸۶۱﴾ تو سزاوارترین کسی هستی که از من درگذرد.
- ﴿۹۸۶۲﴾ ای خدا! تو را به نامت که صاحب عفو و آمرزش و رحمت و رضوان است می‌خوانم.
- ﴿۹۸۶۳﴾ منزّه است صاحب عفو و آمرزش.
- ﴿۹۸۶۴﴾ خدایا! تو... دارای عفو و بخشش ارزشمند و دعای شنیده‌شده هستی.
- ﴿۹۸۶۵﴾ تو صاحب عفو بزرگوارانه‌ای.
- ﴿۹۸۶۶﴾ ای صاحب گذشت و خشنودی!
- ﴿۹۸۶۷﴾ ای صاحب گذشت و آمرزش.
- ﴿۹۸۶۸﴾ منزّه است صاحب عفو و آمرزش.
- ﴿۹۸۶۹﴾ منزّه است خدایی که... به عفو او اعتماد دارم.
- ﴿۹۸۷۰﴾ خداوند دارای رحمت گسترده و آمرزش دائمی و گذشت بسیار است.
- ﴿۹۸۷۱﴾ تو فروخورنده‌ی خشم و درگذرنده از مردم هستی.
- ﴿۹۸۷۲﴾ ای آمرزنده و ای بخشنده!
- ﴿۹۸۷۳﴾ ای بخشنده‌ی گنهکاران!
- ﴿۹۸۷۴﴾ ای بخشنده‌ی گنهکاران!
- ﴿۹۸۷۵﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها بخشنده است.
- ﴿۹۸۷۶﴾ باگذشتی که عدالتش همه‌چیز را فرا گرفته است.
- ﴿۹۸۷۷﴾ معبودی نیست جز خدای بزرگوار باگذشتی که گذشتش همه جا را فرا گرفته است.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٨٧٨﴾ الْعَفُوُّ الْغَفُورُ	﴿٠٤٩٥﴾ اللَّهُ... الْعَفُوُّ الْغَفُورُ؛
﴿٩٨٧٩﴾ عَفُوٌّ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ عَفْوٍ مَا أَحْسَنَهُ؛
﴿٩٨٨٠﴾ عَفْوٌ تُحِبُّ الْعَفْوَ	﴿٠٠٢٨﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفْوٌ تُحِبُّ الْعَفْوَ؛
﴿٩٨٨١﴾ عَفْوٌ غَفُورٌ	﴿٠٠٢٨﴾ ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لِيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ
﴿٩٨٨٢﴾ عَفْوٌ قَدِيرٌ	﴿٠٠٢٨﴾ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ؛ {الحج: ٤٠}
	﴿٩٨٨٢﴾ إِنْ تَبَدُّوا خَيْرًا أَوْ لُحِقُوا خَيْرٌ أَوْ تَعَفُّوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا قَدِيرًا؛ {النساء: ١٤٩}
﴿٩٨٨٣﴾ عَفْوٌ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا عَفْوُ؛
﴿٩٨٨٤﴾ مُتَطَوِّلٌ عَلَى الْمُذْنِبِينَ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا مُتَطَوِّلًا عَلَى الْمُذْنِبِينَ بِالْعَفْوِ وَالصَّفْحِ فَلَمْ تَزَلْ آخِذًا
بِالْعَفْوِ وَالصَّفْحِ	بِالصَّفْحِ وَالْفَضْلِ عَلَى الْمُسْرِفِينَ؛ {٠٠٣٠}
﴿٩٨٨٥﴾ الْمُعَافَى	﴿٠٠٣٩﴾ أَنْتَ الْمُعَافَى وَأَنَا الْمُتُبَتَّلَى؛ {٠٠٣٠}
﴿٩٨٨٦﴾ الْمُعَافَى	﴿٠٨٨٧﴾ سُبْحَانَ الشَّافِي الْمُعَافَى؛ {٠٨٨٧}
﴿٩٨٨٧﴾ مُعَافَى	﴿٠٠٣٩﴾ يَا مُعَافَى؛
﴿٩٨٨٨﴾ مَعْدِنُ الْعَفْوِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مَعْدِنَ الْعَفْوِ؛
﴿٩٨٨٩﴾ مُعَفَّى آثَارِ الْمَارِقِينَ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُعَفَّى آثَارِ الْمَارِقِينَ؛
٥-٢٠-١١- غفران: (أحق من جاد بالمغفرة، أحق من غفر، أغفر، أكرم من استغفره، أكرم من غفر، أهل المغفرة، أولى بالمغفرة، باسط يده للمغفرة، ذو الغفران، ذو المغفرة، ذو مغفرة، عواد بالمغفرة، غافر، غفار، غفران، غفور، المدرج في غفرانه، مستغفر، واسع المغفرة)	
﴿٩٨٩٠﴾ أَحَقُّ مَنْ تَجَاوَزَ وَ	﴿٩٨٩٠﴾ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ تَجَاوَزَ وَعَفَا وَجَادَ بِالْمَغْفِرَةِ عَمَّنْ ظَلَمَ وَ
عَفَا وَجَادَ بِالْمَغْفِرَةِ	﴿٠٢١٥﴾ أَسَاءَ؛
﴿٩٨٩١﴾ أَحَقُّ مَنْ رَحِمَ وَغَفَرَ	﴿٠٢٠٢﴾ أَنْتَ... أَحَقُّ مَنْ رَحِمَ وَغَفَرَ وَعَفَا وَتَجَاوَزَ؛ {٠٢٠٢}
﴿٩٨٩٢﴾ أَغْفَرُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ شُكُورٍ مَا أَغْفَرَهُ؛ {٠٠٤٧}
﴿٩٨٩٣﴾ أَغْفَرُ الْغَافِرِينَ	﴿٠٢١٥﴾ إِنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَ أَغْفَرُ الْغَافِرِينَ؛ {٠٢١٥}
﴿٩٨٩٤﴾ أَغْفَرُ مِنْ كُلِّ غَفُورٍ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا أَغْفَرَ مِنْ كُلِّ غَفُورٍ؛ {٠٠٢٩}
﴿٩٨٩٥﴾ أَكْرَمُ مَنْ اسْتَغْفَرَهُ	﴿٠٠٧٥﴾ فَاقْبَلْ عُذْرِي يَا خَيْرَ مَنْ اعْتَذَرَ إِلَيْهِ الْمُسِيئُونَ وَأَكْرَمَ مَنْ اسْتَغْفَرَهُ الْخَاطِئُونَ؛ {٠٠٧٥}

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۹۸۷۸﴾ بخشنده‌ی آمرزنده است.
- ﴿۹۸۷۹﴾ منزّه است بخشنده‌ای که چه نیکوکار است.
- ﴿۹۸۸۰﴾ خدایا، تو درگذرنده‌ای و گذشت کردن را دوست داری.
- ﴿۹۸۸۱﴾ (آری) مطلب چنین است! و هرکس به همان مقدار که به او ستم شده مجازات کند، سپس مورد تعدّی قرار گیرد، خدا او را یاری خواهد کرد یقیناً خداوند بخشنده و آمرزنده است!
- ﴿۹۸۸۲﴾ اگر نیکی‌ها را آشکار یا مخفی سازید، و از بدی‌ها گذشت نمایید، خداوند بخشنده و تواناست (و با اینکه قادر بر انتقام است، عفو و گذشت می‌کند).
- ﴿۹۸۸۳﴾ ای درگذرنده.
- ﴿۹۸۸۴﴾ ای لطف‌کننده بر گناهکاران، با عفو و گذشت؛ که پیوسته بر اسرافکاران، گذشت و فضل داشته‌ای.
- ﴿۹۸۸۵﴾ تو معاف‌کننده‌ای و من مبتلا.
- ﴿۹۸۸۶﴾ منزّه است خدای شفادهنده‌ی عافیت‌بخش.
- ﴿۹۸۸۷﴾ ای عافیت‌بخش.
- ﴿۹۸۸۸﴾ ای معدن عفو و بخشش!
- ﴿۹۸۸۹﴾ ای ازبین‌برنده‌ی آثار خارج‌شدگان از دین!
- ۵-۲۰-۱۱- آمرزش: (سزاوارترین و گرامی‌ترین و شایسته‌ترین آمرزنده، گشاده‌دست به آمرزش، صاحب آمرزش، بازگشت‌کننده به آمرزش، آمرزنده، بسیار آمرزنده، بالابرنده در آمرزش، آن که از او آمرزش خواهند، دارای آمرزش گسترده)
- ﴿۹۸۹۰﴾ تو سزاوارترین کسی هستی که از ظالم و گنهکار را عفو کرد و از گناه او درگذشت. و او را مورد آمرزش قرار داد.
- ﴿۹۸۹۱﴾ تو سزاوارترین کسی هستی که مهر ورزیده و آمرزیده، بخشیده و چشم‌پوشی کرده است.
- ﴿۹۸۹۲﴾ منزّه است آن قدردانی که چه‌بسیار آمرزنده است!
- ﴿۹۸۹۳﴾ تویی مهربان‌ترین مهربانان و آمرزنده‌ترین آمرزندگان.
- ﴿۹۸۹۴﴾ ای آمرزنده‌تر از هر آمرزنده!
- ﴿۹۸۹۵﴾ ای بهترین کسی که بدکاران می‌توانند به درگاهش عذر بردند، و ای بزرگوارترین کسی که خطاکاران از او درخواست آمرزش می‌کنند، عذر مرا بپذیر.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٨٩٦﴾ أَكْرَمَ مَنْ غَفَرَ	﴿٠٤٥٩﴾ أَنْتَ... أَكْرَمَ مَنْ غَفَرَ وَ عَادَ بِفَضْلِهِ عَلَى عَبْدِهِ؛
﴿٩٨٩٧﴾ أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ	﴿٥٦﴾ هُوَ... أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ؛ {المدثر: ٥٦}
﴿٩٨٩٨﴾ أَوْلَى بِالْمَغْفِرَةِ	﴿٠٥١٤﴾ أَنْتَ أَوْلَى بِالْمَغْفِرَةِ عَلَى مَنْ ظَلَمَ وَ آسَاءَ؛ {٠٥١٤}
﴿٩٨٩٩﴾ أَوْلَى مَنْ اعْتَمَدَ وَ عَفَا وَ جَادَ بِالْمَغْفِرَةِ عَلَى مَنْ ظَلَمَ وَ عَفَا وَ جَادَ بِالْمَغْفِرَةِ	﴿٠٢٥٤﴾ آسَاءَ؛ {٠٢٥٤}
﴿٩٩٠٠﴾ بَاسِطُ يَدِهِ لِيَغْفِرَ لَهُ	﴿٠٦١٤﴾ اللَّهُ بَاسِطُ يَدِهِ عِنْدَ كُلِّ فَجْرٍ لِمُذْنِبٍ اللَّيْلُ هَلْ يَتُوبُ فَيَغْفِرَ لَهُ؛ {٠٦١٤}
﴿٩٩٠١﴾ ذُو الْغُفْرَانِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا ذَا الْعَفْوِ وَ الْغُفْرَانِ؛ {٠٠٣٩}
﴿٩٩٠٢﴾ ذُو الْغُفْرَانِ	﴿٢١٩٢﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ إِلَّا غُفْرَانُ ذِي الْغُفْرَانِ؛ {٢١٩٢}
﴿٩٩٠٣﴾ ذُو الْمَغْفِرَةِ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ ذِي الْعَفْوِ وَ الْمَغْفِرَةِ؛ {٠٣٢٦}
﴿٩٩٠٤﴾ ذُو الْمَغْفِرَةِ	﴿٠٣٨٤﴾ يَا ذَا الْمَغْفِرَةِ النَّافِعَةِ؛ {٠٣٨٤}
﴿٩٩٠٥﴾ ذُو الْمَغْفِرَةِ	﴿٠٠٧٤﴾ اللَّهُ أَكْبَرُ ذُو الْمَغْفِرَةِ لِمَنْ اسْتَغْفَرَ؛ {٠٠٧٤}
﴿٩٩٠٦﴾ ذُو الْمَغْفِرَةِ	﴿٠٠٢٢﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي... هُوَ ذُو الْمَغْفِرَةِ وَ الرَّحْمَةِ؛ {٠٠٢٢}
﴿٩٩٠٧﴾ ذُو مَغْفِرَةٍ دَائِمَةٍ	﴿١٠٩٩﴾ فَإِنَّ اللَّهَ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَ مَغْفِرَةٍ دَائِمَةٍ؛ {١٠٩٩}
﴿٩٩٠٨﴾ ذُو دَائِمَةٍ لِأَهْلِ طَاعَتِهِ	﴿١١٠٣﴾ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَ مَغْفِرَةٍ دَائِمَةٍ لِأَهْلِ طَاعَتِهِ؛ {١١٠٣}
﴿٩٩٠٩﴾ ذُو مَغْفِرَةٍ لِلطَّالِبِينَ	﴿٠٠٧٥﴾ فَإِنَّكَ ذُو مَغْفِرَةٍ لِلطَّالِبِينَ؛ {٠٠٧٥}
﴿٩٩١٠﴾ ذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ	﴿٠٠٧٥﴾ وَ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلَاتُ وَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ وَ إِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ؛ {الرعد: ٦}
﴿٩٩١١﴾ الْعَوَّادُ بِالْمَغْفِرَةِ	﴿٠٤٥٦﴾ يَا مَوْلَايَ الْعَوَّادُ بِالْمَغْفِرَةِ؛ {٠٤٥٦}
﴿٩٩١٢﴾ الْعَوَّادُ بِالْمَغْفِرَةِ	﴿١٠١٣﴾ أَنْتَ الْعَوَّادُ بِالْمَغْفِرَةِ وَ أَنَا الْعَوَّادُ بِالذُّنُوبِ؛ {١٠١٣}
﴿٩٩١٣﴾ الْغَافِرُ	﴿٠٩١٠﴾ أَنْتَ الْغَافِرُ وَ أَنَا الْمُسِيءُ؛ {٠٩١٠}
﴿٩٩١٤﴾ الْغَافِرُ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ	﴿٠٠٦١﴾ يَا اللَّهُ الْغَافِرُ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ؛ {٠٠٦١}
﴿٩٩١٥﴾ الْغَافِرُ لِلْعَظِيمِ	﴿٠٢٧١﴾ إِنَّكَ... الْغَافِرُ لِلْعَظِيمِ؛ {٠٢٧١}
﴿٩٩١٦﴾ خَيْرُ الْغَافِرِينَ	﴿١٥٥﴾ فَاعْفِرْ لَنَا وَ ارْحَمْنَا وَ أَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ؛ {الأعراف: ١٥٥}

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۹۸۹۶﴾ خدایا، بزرگوارترین آمرزنده و کسی که لطف را بر بنده‌اش تکرار نموده، تویی.
﴿۹۸۹۷﴾ و هیچ کس پند نمی‌گیرد مگر اینکه خدا بخواهد او اهل تقوا و اهل آمرزش
است!

﴿۹۸۹۸﴾ تو به آمرزش کسی که ستم کرده و بدی مرتکب شده سزاوارتری.
﴿۹۸۹۹﴾ تو شایسته‌ترین کسی هستی که بر او تکیه شود و گذشت کند؛ و آن که ستم‌کار بدکار
را مورد آمرزش قرار دهد.
﴿۹۹۰۰﴾ خداوند هر سپیده‌دم دستش را برای گنه‌کار شب می‌گشاید که آیا توبه می‌کند تا او را
بیامرزد؟

﴿۹۹۰۱﴾ ای صاحب گذشت و آمرزش.
﴿۹۹۰۲﴾ روزی که سود نمی‌بخشد مگر آمرزش صاحب آمرزش.
﴿۹۹۰۳﴾ منزّه است صاحب عفو و آمرزش.
﴿۹۹۰۴﴾ ای صاحب آمرزش سودمند.
﴿۹۹۰۵﴾ خداوند بزرگ‌ترین است و کسی را که از او آمرزش بخواهد می‌آمرزد.
﴿۹۹۰۶﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... آمرزنده و رحمت‌گر است.
﴿۹۹۰۷﴾ خداوند دارای رحمت گسترده و آمرزش دائمی است.
﴿۹۹۰۸﴾ خداوند دارای رحمت گسترده و آمرزش همیشگی برای فرمانبران باشد.
﴿۹۹۰۹﴾ تو برای خواهان آمرزش صاحب آمرزشی.
﴿۹۹۱۰﴾ آن‌ها پیش از حسنه (و رحمت)، از تو تقاضای شتاب در سیئه (و عذاب) می‌کنند با
اینکه پیش از آن‌ها بلاهای عبرت‌انگیز نازل شده است؛ و پروردگار تو نسبت به مردم - با اینکه
ظلم می‌کنند - دارای مغفرت است و (در عین حال) پروردگارت دارای عذاب شدید است!
﴿۹۹۱۱﴾ ای مولای من که بسیار به آمرزیدن عادت داری.
﴿۹۹۱۲﴾ تو بسیار بازگشت‌کننده به مغفرت و من بسیار بازگشت‌کننده به گناه هستم.
﴿۹۹۱۳﴾ تو آمرزنده‌ای و من گناهکار.
﴿۹۹۱۴﴾ ای خدا ای آمرزنده‌ی گناه بزرگ.
﴿۹۹۱۵﴾ تویی آمرزنده‌ی گناهان بزرگ.
﴿۹۹۱۶﴾ ما را بیامرز، بر ما رحم کن، و تو بهترین آمرزندگانی!

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٩١٧﴾ غَافِرُ	﴿٩٩١٧﴾ فَأَجِدْكَ... لِلْخَطَايَا وَالذُّنُوبِ غَافِرًا؛ {٠٠١٧}
﴿٩٩١٨﴾ غَافِرُ	﴿٩٩١٨﴾ يَا غَافِرُ؛ {٠٠٣٩}
﴿٩٩١٩﴾ غَافِرُ	﴿٩٩١٩﴾ أَنْتَ إِلَهِي حَلِيمٌ قَادِرٌ رَوْفٌ غَافِرٌ مَلِكٌ قَاهِرٌ؛ {٠٠٣٠}
﴿٩٩٢٠﴾ غَافِرُ الْخَطَاءِ	﴿٩٩٢٠﴾ يَا غَافِرَ الْخَطَاءِ؛ {٠٠٣٩}
﴿٩٩٢١﴾ غَافِرُ الْخَطَايَا	﴿٩٩٢١﴾ يَا غَافِرَ الْخَطَايَا؛ {٠٠٣٩}
﴿٩٩٢٢﴾ غَافِرُ الْخَطِيئَاتِ	﴿٩٩٢٢﴾ يَا غَافِرَ الْخَطِيئَاتِ؛ {٠٠٣٩}
﴿٩٩٢٣﴾ غَافِرُ الذَّنْبِ	﴿٩٩٢٣﴾ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ؛ (غافر: ٣)
﴿٩٩٢٤﴾ غَافِرُ الذَّنْبِ الْكَبِيرِ	﴿٩٩٢٤﴾ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ الْكَبِيرِ؛ {٠٣١٦}
﴿٩٩٢٥﴾ غَافِرُ الذُّنُوبِ	﴿٩٩٢٥﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ غَافِرُ الذُّنُوبِ؛ {٠٠٢٢}
﴿٩٩٢٦﴾ غَافِرُ الْمُذْنِبِينَ	﴿٩٩٢٦﴾ يَا غَافِرَ الْمُذْنِبِينَ؛ {٠٠٣٩}
﴿٩٩٢٧﴾ غَافِرُ خَطِيئَتِي	﴿٩٩٢٧﴾ يَا غَافِرَ خَطِيئَتِي؛ {٠٦٠١}
﴿٩٩٢٨﴾ غَافِرُ ذَنْبِ دَاوُدَ	﴿٩٩٢٨﴾ يَا غَافِرَ ذَنْبِ دَاوُدَ؛ {٠٠٠٢}
﴿٩٩٢٩﴾ غَافِرُ ذُنُوبِ الْمَذْنِبِينَ	﴿٩٩٢٩﴾ يَا غَافِرَ ذُنُوبِ الْمُذْنِبِينَ؛ {٠٥٩٣}
﴿٩٩٣٠﴾ غَافِرُ زَلَّتِي	﴿٩٩٣٠﴾ يَا غَافِرَ زَلَّتِي؛ {١١٢٧}
﴿٩٩٣١﴾ غَافِرُ	﴿٩٩٣١﴾ يَا مَنْ هُوَ غَافِرٌ عَلَى أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {١٠٧٢}
﴿٩٩٣٢﴾ غَافِرُ قَاهِرُ	﴿٩٩٣٢﴾ فَإِنَّكَ مُجِيبٌ مُثِيبٌ رَقِيبٌ قَرِيبٌ قَادِرٌ غَافِرٌ قَاهِرٌ؛ {٠٠١٢}
﴿٩٩٣٣﴾ غَافِرُ كُلِّ خَطِيئَةٍ	﴿٩٩٣٣﴾ أَنْتَ غَافِرُ كُلِّ خَطِيئَةٍ؛ {١٦٣٨}
﴿٩٩٣٤﴾ غَافِرُ كُلِّ ذَنْبٍ	﴿٩٩٣٤﴾ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ غَافِرُ كُلِّ ذَنْبٍ؛ {١٦٣٩}
﴿٩٩٣٥﴾ غَافِرُ كُلِّ ذَنْبٍ	﴿٩٩٣٥﴾ يَا غَافِرَ كُلِّ ذَنْبٍ وَخَطِيئَةٍ؛ {٠٦٢٨}
﴿٩٩٣٦﴾ غَافِرُ لَا تَظْلِمُ	﴿٩٩٣٦﴾ أَنْتَ... غَافِرٌ لَا تَظْلِمُ؛ {٠٠٥١}
﴿٩٩٣٧﴾ غَافِرُ	﴿٩٩٣٧﴾ يَا مَنْ هُوَ غَافِرٌ لِأَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠١٣٥}
﴿٩٩٣٨﴾ غَافِرُ مَنْ اسْتَغْفَرَهُ	﴿٩٩٣٨﴾ يَا غَافِرَ مَنْ اسْتَغْفَرَهُ؛ {٠٠٣٩}
﴿٩٩٣٩﴾ مَنْ قَدَرَ وَغَفَرَ	﴿٩٩٣٩﴾ سُبْحَانَ مَنْ قَدَرَ وَغَفَرَ؛ {١٤٠١}
﴿٩٩٤٠﴾ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ	﴿٩٩٤٠﴾ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ؛ {ص: ٤٦}

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۹۹۱۷﴾ تو را آمرزنده‌ی گناهان و اشتباهات می‌یابم.
- ﴿۹۹۱۸﴾ ای آمرزنده.
- ﴿۹۹۱۹﴾ ای معبود من، تو بردبار، توانا، دل‌رحم، آمرزنده؛ و فرمانروایی چیره‌ای.
- ﴿۹۹۲۰﴾ ای آمرزنده‌ی خطا.
- ﴿۹۹۲۱﴾ ای آمرزنده‌ی خطاها.
- ﴿۹۹۲۲﴾ ای درگذرنده از خطاها.
- ﴿۹۹۲۳﴾ خداوندی که آمرزنده گناه، پذیرنده توبه، دارای مجازات سخت، و صاحب نعمت فراوان است هیچ معبودی جز او نیست و بازگشت (همه‌ی شما) تنها به‌سوی اوست.
- ﴿۹۹۲۴﴾ ای آمرزنده‌ی گناهان بزرگ.
- ﴿۹۹۲۵﴾ خدایا، تو آمرزنده‌ی گناهانی.
- ﴿۹۹۲۶﴾ ای آمرزنده‌ی گنهگاران.
- ﴿۹۹۲۷﴾ ای آمرزنده‌ی خطای من.
- ﴿۹۹۲۸﴾ ای آمرزنده‌ی گناه داود.
- ﴿۹۹۲۹﴾ ای آمرزنده‌ی گناهان گنهکاران!
- ﴿۹۹۳۰﴾ ای آمرزنده‌ی لغزش من.
- ﴿۹۹۳۱﴾ ای آن که او آمرزنده است بر اهل آسمان‌ها و زمین!
- ﴿۹۹۳۲﴾ تو اجابت‌کننده، پاداش‌دهنده، مراقب، نزدیک، توانا، آمرزنده و چیره‌ای.
- ﴿۹۹۳۳﴾ تویی آمرزنده‌ی هر خطا.
- ﴿۹۹۳۴﴾ خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند آمرزنده‌ی هر گناهی است.
- ﴿۹۹۳۵﴾ ای آمرزنده‌ی هر گناه و خطا!
- ﴿۹۹۳۶﴾ تو آمرزنده‌ای هستی که ستم نمی‌کنی.
- ﴿۹۹۳۷﴾ ای آن که آمرزنده اهل آسمان‌ها و زمین است.
- ﴿۹۹۳۸﴾ ای آمرزنده‌ی آن که از او آمرزش خواهد.
- ﴿۹۹۳۹﴾ منزّه است آن که تواناست و می‌آمرزد.
- ﴿۹۹۴۰﴾ پروردگار آسمان‌ها و زمین و آنچه میان آن دو است، پروردگار عزیز و غفار!

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٩٤١﴾ الْغَفَّارُ	﴿٠٠٤٠﴾ فَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ؛
﴿٩٩٤٢﴾ الْغَفَّارُ لِمَنْ تَابَ وَ	﴿٠٠٣٩﴾ أَنْتَ الْغَفَّارُ لِمَنْ تَابَ وَ آمَنَ وَ عَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى؛
آمَنَ وَ عَمِلَ صَالِحًا	{٠٠٣٣}
﴿٩٩٤٣﴾ غَفَّارُ	﴿٠٠٣٢﴾ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَ آمَنَ وَ عَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى؛ {طه: ٨٢}
﴿٩٩٤٤﴾ غَفَّارُ الذُّنُوبِ	﴿٠٠٣١﴾ يَا غَفَّارُ الذُّنُوبِ؛ {٠٠٣٩}
﴿٩٩٤٥﴾ غَفَّارُ الصَّغَائِرِ	﴿٠٠٣٠﴾ أَنْتَ الْقَائِمُ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ غَفَّارُ الصَّغَائِرِ؛ {٠٧٦٥}
﴿٩٩٤٦﴾ غَفَّارُ	﴿٠٠٢٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا؛ {نوح: ١٠}
﴿٩٩٤٧﴾ غُفْرَانِ	﴿٠٠٢٨﴾ يَا غُفْرَانِ؛ {٠٠٣٩}
﴿٩٩٤٨﴾ الْغُفُورُ	﴿٠٠٢٧﴾ إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى تِسْعَةَ وَ تِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا
﴿٩٩٤٩﴾ الْغُفُورُ	إِنَّهُ... الْغُفُورُ؛ {٠٠٠٤}
﴿٩٩٥٠﴾ الْغُفُورُ الرَّحِيمُ	﴿٠١٠٥﴾ أَنْتَ الْغُفُورُ وَ أَنَا الْخَاطِي؛ {٠١٠٥}
﴿٩٩٥١﴾ الْغُفُورُ الرَّحِيمُ	﴿٠٠٢٦﴾ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغُفُورُ الرَّحِيمُ؛ {٠٠٢٦}
﴿٩٩٥٢﴾ الْغُفُورُ الرَّحِيمُ	﴿٠٠٢٥﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْغُفُورُ الرَّحِيمُ وَ أَنَا الْمُذْنِبُ الْخَاطِي الذَّلِيلُ؛ {٠٠٢٧}
﴿٩٩٥٣﴾ الْغُفُورُ الشَّكُورُ	﴿٠٢٧٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْغُفُورِ الرَّحِيمِ؛ {٠٢٧٤}
﴿٩٩٥٤﴾ الْغُفُورُ الْغَفَّارُ	﴿٠٠٦١﴾ يَا اللَّهُ الْغُفُورُ الشَّكُورُ؛ {٠٠٦١}
﴿٩٩٥٥﴾ الْغُفُورُ الْمُحْسِنُ	﴿٠٠٦٥﴾ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْغُفُورُ الْغَفَّارُ؛ {٠٠٦٥}
﴿٩٩٥٦﴾ الْغُفُورُ الْوَدُودُ	﴿٠٠٢٧﴾ أَنْتَ الرَّبُّ الْغُفُورُ الْمُحْسِنُ؛ {٠٠٢٧}
﴿٩٩٥٧﴾ الْغُفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ	﴿١٤﴾ وَ هُوَ الْغُفُورُ الْوَدُودُ؛ {البروج: ١٤}
﴿٩٩٥٨﴾ الْغُفُورُ فَلَا شَيْءَ لَكَ	﴿٠٣٥٨﴾ وَ رَبُّكَ الْغُفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُكُم بِمَا كَسَبْتُمْ لَعَجَلَ بِكُمْ
﴿٩٩٥٩﴾ حَلِيمٌ غُفُورٌ	الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجْدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْثِقًا؛ {الكهف: ٥٨}
﴿٩٩٦٠﴾ رَبُّ غُفُورٌ	﴿٠٣٥٨﴾ أَنْتَ الْغُفُورُ فَلَا شَيْءَ لَكَ
	﴿٠٣٥٨﴾ تَسْبِيحٌ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَ الْأَرْضُ وَ مَنْ فِيهِنَّ وَ إِنْ مِنْ شَيْءٍ
	إِلَّا يَسْبِيحُ بِحَمْدِهِ وَ لَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا
	غَفُورًا؛ {الإسراء: ٤٤}
	﴿١٥﴾ كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَ اشْكُرُوا لَهُ بَلَدَةً طَيِّبَةً وَ رَبُّ غُفُورٌ؛ {سبا: ١٥}

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۹۹۴۱﴾ اوست خدایی که جز او خدایی نیست... شکست‌ناپذیر و بسیار آمرزنده است.
- ﴿۹۹۴۲﴾ تو نسبت به کسی که توبه کند و ایمان آورد و عمل نیکو به جا آورد و به راه هدایت رود، آمرزنده‌ای.
- ﴿۹۹۴۳﴾ و من هر که را توبه کند، و ایمان آورد، و عمل صالح انجام دهد، سپس هدایت شود، می‌آمرزم!
- ﴿۹۹۴۴﴾ ای آمرزنده‌ی گناهان.
- ﴿۹۹۴۵﴾ تویی مشرف بر هرکس به آنچه به دست آورد، آمرزنده‌ی گناهان صغیره‌ای.
- ﴿۹۹۴۶﴾ به آن‌ها گفتم: از پروردگار خویش آمرزش بطلبید که او بسیار آمرزنده است... .
- ﴿۹۹۴۷﴾ ای آمرزش.
- ﴿۹۹۴۸﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها آمرزنده است.
- ﴿۹۹۴۹﴾ تو بسیار آمرزنده‌ای و من خطاکار.
- ﴿۹۹۵۰﴾ تویی خدایی که معبودی جز تو نیست؛ آمرزنده و مهربان.
- ﴿۹۹۵۱﴾ خدایا! تو آمرزنده و مهربانی و من گنهکاری خطاکار و خوار هستم.
- ﴿۹۹۵۲﴾ منزّه است خدای بسیار آمرزنده‌ی مهربان.
- ﴿۹۹۵۳﴾ ای خدا ای آمرزنده‌ی قدردان.
- ﴿۹۹۵۴﴾ منزّه‌ی تو خدای آمرزنده و بخشنده‌ای.
- ﴿۹۹۵۵﴾ تو پروردگار آمرزنده و نیکوکاری.
- ﴿۹۹۵۶﴾ و او آمرزنده و دوستدار (مؤمنان) است.
- ﴿۹۹۵۷﴾ و پروردگارت، آمرزنده و صاحب رحمت است اگر می‌خواست آنان را به خاطر اعمالشان مجازات کند، عذاب را هر چه زودتر برای آن‌ها می‌فرستاد ولی برای آنان موعدی است که هرگز از آن راه فراری نخواهند داشت!
- ﴿۹۹۵۸﴾ تو آن آمرزنده‌ای هستی که نظیر نداری.
- ﴿۹۹۵۹﴾ آسمان‌های هفتگانه و زمین و کسانی که در آن‌ها هستند، همه تسبیح او می‌گویند و هر موجودی، تسبیح و حمد او می‌گوید ولی شما تسبیح آن‌ها را نمی‌فهمید او بردبار و آمرزنده است.
- ﴿۹۹۶۰﴾ از روزی پروردگارتان بخورید و شکر او را بجا آورید شهری است پاک و پاکیزه، و پروردگاری آمرزنده (و مهربان)!

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٩٤١﴾ عَزِيزٌ غَفُورٌ	﴿٩٩٤١﴾ عَزِيزٌ غَفُورٌ
﴿٩٩٤٢﴾ عَفُوٌّ غَفُورٌ	﴿٩٩٤٢﴾ عَفُوٌّ غَفُورٌ
﴿٩٩٤٣﴾ عَفُوٌّ غَفُورٌ	﴿٩٩٤٣﴾ عَفُوٌّ غَفُورٌ
﴿٩٩٤٤﴾ غَفُورٌ	﴿٩٩٤٤﴾ غَفُورٌ
﴿٩٩٤٥﴾ غَفُورٌ	﴿٩٩٤٥﴾ غَفُورٌ
﴿٩٩٤٦﴾ غَفُورٌ	﴿٩٩٤٦﴾ غَفُورٌ
﴿٩٩٤٧﴾ غَفُورٌ	﴿٩٩٤٧﴾ غَفُورٌ
﴿٩٩٤٨﴾ غَفُورُ الْغَفَرَاءِ	﴿٩٩٤٨﴾ غَفُورُ الْغَفَرَاءِ
﴿٩٩٤٩﴾ غَفُورٌ حَلِيمٌ	﴿٩٩٤٩﴾ غَفُورٌ حَلِيمٌ
﴿٩٩٧٠﴾ غَفُورٌ رَحِيمٌ	﴿٩٩٧٠﴾ غَفُورٌ رَحِيمٌ
﴿٩٩٧١﴾ غَفُورٌ رَحِيمٌ	﴿٩٩٧١﴾ غَفُورٌ رَحِيمٌ
﴿٩٩٧٢﴾ غَفُورٌ شَكُورٌ	﴿٩٩٧٢﴾ غَفُورٌ شَكُورٌ
﴿٩٩٧٣﴾ غَفُورٌ عَثْرَتِي	﴿٩٩٧٣﴾ غَفُورٌ عَثْرَتِي
﴿٩٩٧٤﴾ غَفُورٌ وَدُودٌ	﴿٩٩٧٤﴾ غَفُورٌ وَدُودٌ
﴿٩٩٧٥﴾ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا	﴿٩٩٧٥﴾ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا
﴿٩٩٧٦﴾ مُذْرَجُ السُّعْدَاءِ فِي غُفْرَانِهِ	﴿٩٩٧٦﴾ مُذْرَجُ السُّعْدَاءِ فِي غُفْرَانِهِ
﴿٩٩٧٧﴾ الْمُسْتَغْفَرُ الْغَفَّارُ	﴿٩٩٧٧﴾ الْمُسْتَغْفَرُ الْغَفَّارُ

«نام‌های مهر و رحمت»

- «۹۹۶۱» و از انسان‌ها و جنبندگان و چهارپایان انواعی با رنگ‌های مختلف، (آری) حقیقت چنین است: از میان بندگان خدا، تنها دانشمندان از او می‌ترسند خداوند عزیز و غفور است!
- «۹۹۶۲» (آری) مطلب چنین است! و هرکس به همان مقدار که به او ستم شده مجازات کند، سپس مورد تعدی قرار گیرد، خدا او را یاری خواهد کرد یقیناً خداوند بخشنده و آمرزنده است!
- «۹۹۶۳» ممکن است خداوند، آن‌ها را مورد عفو قرار دهد و خداوند، عفو کننده و آمرزنده است.
- «۹۹۶۴» منزّه است آمرزنده‌ای که او چقدر شکیباست!
- «۹۹۶۵» منزّه است آمرزنده‌ای که چه بزرگ است.
- «۹۹۶۶» ای آمرزنده.
- «۹۹۶۷» منزّه است خداوندی که... مهربان و آمرزنده است.
- «۹۹۶۸» آمرزنده‌ی آمرزندگان است.
- «۹۹۶۹» کسانی که در روز روبرو شدن دو جمعیت با یکدیگر (در جنگ احد)، فرار کردند، شیطان آن‌ها را بر اثر بعضی از گناهایی که مرتکب شده بودند، به لغزش انداخت و خداوند آن‌ها را بخشید. خداوند، آمرزنده و بردبار است.
- «۹۹۷۰» خداوند، تنها (گوشت) مردار، خون، گوشت خوک و آنچه را نام غیر خدا به هنگام ذبح بر آن گفته شود، حرام کرده است. (ولی) آن کس که مجبور شود، در صورتی که ستمگر و متجاوز نباشد، گناهی بر او نیست (و می‌تواند برای حفظ جان خود، در موقع ضرورت، از آن بخورد) خداوند بخشنده و مهربان است.
- «۹۹۷۱» همانا خدای آمرزنده‌ای است مهربان، که توبه را قبول می‌کند.
- «۹۹۷۲» (آن‌ها این اعمال صالح را انجام می‌دهند) تا خداوند اجر و پاداش کامل به آن‌ها دهد و از فضلش بر آن‌ها بیافزاید که او آمرزنده و شکرگزار است!
- «۹۹۷۳» از لغزشم درگذر ای آمرزنده.
- «۹۹۷۴» ای آمرزنده‌ی مهربان.
- «۹۹۷۵» پروردگار شما از درون دل‌هایتان آگاهتر است (اگر لغزشی در این زمینه داشتید) هر گاه صالح باشید (و جبران کنید) او بازگشت کنندگان را می‌بخشد.
- «۹۹۷۶» ای داخل کننده‌ی سعادتمندان در آمرزش خود!
- «۹۹۷۷» از تو درخواست آمرزش می‌کند و تو آمرزنده‌ای.
- «۱۱۳۷»

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٩٧٨﴾ واسعُ الْمَغْفِرَةِ ☼ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كِبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ

واسِعُ الْمَغْفِرَةِ؛ {النجم: ٣٢}

﴿٩٩٧٩﴾ واسعُ الْمَغْفِرَةِ ☼ أَنْتَ وَاسِعٌ لِمَغْفِرَتِي؛ {٢١٣٣}

﴿٩٩٨٠﴾ واسعُ الْمَغْفِرَةِ ☼ يَا وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ؛ {٠٠٣٩}

١١-٢٠-٤-محو: (ماحي)

﴿٩٩٨١﴾ مَا حَى السَّيِّئَاتِ ☼ يَا مَا حَى السَّيِّئَاتِ؛ {٠٠٣٩}

١١-٢٠-٧-إذْهَاب: (مُذْهِب)

﴿٩٩٨٢﴾ مُذْهِبُ الْأَخْزَانِ ☼ اَللّٰهُمَّ يَا فَارِجَ الْهَمِّ وَ مُنْفِسَ الْغَمِّ وَ مُذْهِبَ الْأَخْزَانِ؛ {١٩١٨}

﴿٩٩٨٣﴾ مُذْهِبُ الدَّاءِ ☼ يَا مُنْزِلَ الشِّفَاءِ بِاللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ مُذْهِبَ الدَّاءِ؛ {١٩١٩}

﴿٩٩٨٤﴾ مُذْهِبُ الدَّاءِ ☼ يَا... مُذْهِبَ الدَّاءِ بِاللَّيْلِ وَ النَّهَارِ؛ {١٩١٩}

﴿٩٩٨٥﴾ مُذْهِبُ الْغَمِّ ☼ يَا... مُذْهِبَ الْغَمِّ؛ {١٩٢٠}

﴿٩٩٨٦﴾ مُذْهِبُ الْغُومِ ☼ يَا مُذْهِبَ الْغُومِ؛ {٠٠٢٩}

﴿٩٩٨٧﴾ مُذْهِبُ عَنْ أَهْلِ ☼ يَا مُذْهِبَ عَنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ الرَّجْسَ وَ مُطَهِّرَهُمْ تَطْهِيراً؛

بَيْتِ مُحَمَّدٍ الرَّجْسَ {٠٠٢٣}

١١-٢٠-٨-حَطَّ: (أولى من حطَّ الأوزار، حاطّ)

﴿٩٩٨٨﴾ أَوْلَى مَنْ حَطَّ الْأَوْزَارِ ☼ أَنْتَ أَوْلَى مَنْ حَطَّ الْأَوْزَارَ وَ خَفَّفَهَا؛ {٠٠١٢}

﴿٩٩٨٩﴾ حَاطُّ أَوْزَارِ التَّائِبِينَ ☼ يَا حَاطُّ أَوْزَارِ التَّائِبِينَ؛ {٠٠٢٩}

١١-٢٠-٩-وَضَعَ الْإِصَارَ: (واضع)

﴿٩٩٩٠﴾ وَاضِعُ الْإِصَارِ ☼ يَا وَاضِعَ الْإِصَارِ؛ {٠٢٨٣}

١١-٢٠-١٠-تَكْفِير: (مُكَفِّر)

﴿٩٩٩١﴾ مُكَفِّرُ السَّيِّئَاتِ ☼ يَا مُكَفِّرَ السَّيِّئَاتِ؛ {٠٠٢٩}

١١-٢١-جُبْرَان، شَعْب، إِصْلَاح

١١-٢١-١-جُبْرَان: (جابر)

﴿٩٩٩٢﴾ جَابِرُ ☼ يَا جَابِرُ؛ {٠٠٣٩}

﴿١١٣٨﴾

«نام‌های مهر و رحمت»

«۹۹۷۸» همان‌ها که از گناهان بزرگ و اعمال زشت دوری می‌کنند، جز گناهان صغیره (که گاه آلوده آن می‌شوند) آمرزش پروردگار تو گسترده است.
«۹۹۷۹» تو در آمرزش من گشاده‌دستی.
«۹۹۸۰» ای صاحب آمرزش گسترده.

۶-۲۰-۱۱- ناپدیدکننده

«۹۹۸۱» ای ناپدیدکننده‌ی بدی‌ها.

۷-۲۰-۱۱- ازبین‌برنده

«۹۹۸۲» خدایا ای گشاینده‌ی آنچه ما را به خود مشغول می‌کند و ای زداینده‌ی غم و ازبین‌برنده‌ی اندوه.

«۹۹۸۳» ای شفادهنده در روز و شب و ای ازبین‌برنده‌ی دردها.

«۹۹۸۴» ای ازبین‌برنده‌ی دردها در روز و شب.

«۹۹۸۵» ای ازبین‌برنده‌ی غم.

«۹۹۸۶» ای برطرف‌کننده‌ی غم‌ها!

«۹۹۸۷» ای آن‌که ناپاکی را از اهل بیت محمد دور کرد و آنان را کاملاً پاک گردانید.

۸-۲۰-۱۱- سزاوارترین کس به فروریختن گناهان

«۹۹۸۸» تو سزاوارترین کسی هستی که بارها را کم و سبک کرد.

«۹۹۸۹» ای فروریزنده‌ی گناهان توبه‌کنندگان!

۹-۲۰-۱۱- فرونهنده

«۹۹۹۰» ای فرونهنده‌ی سنگینی!

۱۰-۲۰-۱۱- پوشاننده

«۹۹۹۱» ای پوشاننده‌ی بدی‌ها!

۲۱-۱۱- جبران کردن، اصلاح کردن

۱-۲۱-۱۱- جبران کننده

«۹۹۹۲» ای جبران کننده.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿٩٩٩٣﴾ جَابِر	﴿٠٠٢٧﴾ لَا أَجِدُ لِدُنْبِي غَافِرًا غَيْرَكَ وَلَا لِكَسْرِي جَابِرًا سِوَاكَ
﴿٩٩٩٤﴾ جَابِرُ الضَّرِّ	﴿٠٧٥٧﴾ يَا جَابِرَ الضَّرِّ
﴿٩٩٩٥﴾ جَابِرُ الْعَظَمِ الْكَسِيرِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا جَابِرَ الْعَظَمِ الْكَسِيرِ
﴿٩٩٩٦﴾ جَابِرُ الْكَسْرِ	﴿٠٠٥٩﴾ يَا جَابِرَ الْكَسْرِ
﴿٩٩٩٧﴾ جَابِرُ الْكَسِيرِ	﴿٠٥٤٥﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَقْهَرُ الْقَوَى وَيَنْصُرُ الضَّعِيفَ وَيَجْبِرُ الْكَسِيرَ وَيُغْنِي الْفَقِيرَ وَيَقْبِلُ الْبَسِيرَ وَيُعْطِي الْكَثِيرَ
﴿٩٩٩٨﴾ جَابِرُ الْكَسِيرِ	﴿٠٦٨٤﴾ يَا جَابِرَ الْكَسِيرِ
﴿٩٩٩٩﴾ جَابِرُ الْمُتَكْسِرِينَ	﴿٠٣١٦﴾ يَا جَابِرَ الْمُتَكْسِرِينَ
﴿١٠٠٠﴾ جَابِرُ كُلِّ كَسِيرٍ	﴿٠٣٥٨﴾ يَا جَابِرَ كُلِّ كَسِيرٍ
﴿١٠٠٠١﴾ جَابِرِي	﴿٠٠٢٧﴾ يَا جَابِرِي

٢١-١١-٢ شعب: (شاعب)

﴿١٠٠٠٢﴾ شَاعِب	﴿٠١٢٨٣﴾ يَا شَاعِبَ صَدْعِ الْكَسِيرِ
﴿١٠٠٠٣﴾ شَاعِب	﴿٠٠٢٩﴾ يَا شَاعِبَ صَدْعِ الْمَكْسُورِينَ

٣-٢١-١١-إصلاح: (أحق من أصلح، صالح، مُستصلح، مُصلح)

﴿١٠٠٠٤﴾ أَحَقُّ مَنْ أَصْلَحَ مِنْ	﴿٠٢٠٠﴾ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ أَصْلَحَ مِنْ عَبْدِهِ فَاسِدًا وَقَوْمٌ مِنْهُ أَوْدَاءُ عَبْدِهِ فَاسِدًا
﴿١٠٠٠٥﴾ صَالِحُ خَلْقِهِ	﴿٠٠٥٤﴾ يَا صَالِحَ خَلْقِهِ يَوْمَ يَبْعَثُ خَلْقَهُ وَعِبَادَهُ بِالسَّاهِرَةِ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ
﴿١٠٠٠٦﴾ مُسْتَصْلِحُ أَنْبِيَائِهِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا... مُسْتَصْلِحَهُمْ لِعِبَادِهِ
﴿١٠٠٠٧﴾ مُصْلِحَ عَمَلِ الْمُفْسِدِينَ	﴿١٩٥٤﴾ يَا ضَامِنَ جَزَاءِ الْمُحْسِنِينَ وَ مُصْلِحَ عَمَلِ الْمُفْسِدِينَ
﴿١٠٠٠٨﴾ مُصْلِحُ مَعَاشِهِمْ	﴿١٩٥٥﴾ رَازِقُهُمْ هُوَ رَازِقِي وَ مُصْلِحُ مَعَاشِهِمْ هُوَ مُصْلِحُ مَعَاشِي
﴿١٠٠٠٩﴾ مُصْلِحُ مَعَاشِي	﴿١٩٥٥﴾ هُوَ مُصْلِحُ مَعَاشِي

٢٢-١١-وحى، بعث الرُّسُل، إنزال الكتب، إظهار الآيات، إيضاح البيِّنات

«نام‌های مهر و رحمت»

«۹۹۹۳» برای گناه‌آم‌زنده‌ای جز تو نمی‌یابم و برای شکستگی‌ام جبران‌کننده‌ای جز تو نمی‌بینم.

«۹۹۹۴» ای جبران‌کننده‌ی ضرر!

«۹۹۹۵» ای پیوندهنده‌ی استخوان شکسته.

«۹۹۹۶» ای ترمیم‌کننده‌ی استخوان شکسته.

«۹۹۹۷» منزّه است خدایی که بر قدرتمندان چیره است و ضعیف را یاری می‌کند و هر شکسته ای را پیوند می‌زند و فقیر را بی‌نیاز می‌کند و کم را می‌پذیرد و زیاد عطا می‌کند.

«۹۹۹۸» ای اصلاح‌کننده‌ی شکسته!

«۹۹۹۹» ای جبران‌کننده‌ی شکستگان.

«۱۰۰۰۰» ای ترمیم‌کننده‌ی هر شکسته.

«۱۰۰۰۱» ای جبران‌کننده‌ی [شکستگی‌هایم].

۲-۲۱-۱۱- اصلاح‌کننده

«۱۰۰۰۲» ای اصلاح‌کننده‌ی شکاف شکسته!

«۱۰۰۰۳» ای اصلاح‌کننده‌ی شکاف شکستگان!

۳-۲۱-۱۱- شایسته‌ترین کس به اصلاح‌کردن، آن‌که از او طلب اصلاح کنند، اصلاح‌کننده

«۱۰۰۰۴» تو سزاوارترین کسی هستی که فساد بنده‌اش را اصلاح و کجی او را راست می‌کند.

«۱۰۰۰۵» ای که آفریدگانش را در آن روز که آنان را روی زمین برمی‌انگیزاند و آنان می‌ایستند و می‌نگرند، اصلاح می‌کند.

«۱۰۰۰۶» ای... قراردنده‌ی پیامبران و امامان به عنوان اصلاح‌کنندگان بندگان خود!

«۱۰۰۰۷» ای ضمانت‌کننده‌ی پاداش نیکوکاران و اصلاح‌کننده‌ی عمل مفسدان!

«۱۰۰۰۸» روزی‌دهنده‌ی آن‌ها روزی‌دهنده‌ی من است و کسی که زندگی آن‌ها را می‌گرداند

همان کس هم زندگی مرا می‌گرداند.

«۱۰۰۰۹» او زندگی من را می‌چرخاند.

۲۲-۱۱- وحی، برانگیختن پیامبران، فروفرستادن کتاب‌ها، آشکارکردن نشانه‌ها

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

١-٢٢-١١- وحي: (مُوحى)

﴿١٠٠١﴾ مُوحى ﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُوحى إِلَى عَبْدِهِ مَا أَوْحَى؛

٢-٢٢-١١- بعثُ الرُّسُل: (بَاعِثُ الرُّسُل، بَاعِثُ إِبْرَاهِيمَ، بَاعِثُ نَبِيًّا)

﴿١٠٠١١﴾ بَاعِثُ الرُّسُل ﴿٠٠٦٣١﴾ يَا بَاعِثَ الرُّسُل؛

﴿١٠٠١٢﴾ بَاعِثُ الرُّسُل ﴿٠٠٦٣٢﴾ خَلَقْتُ عِبَادِي لِعِبَادَتِي وَالزَّمَنْتُهُمْ حُجَّتِي آلَا إِنِّي بَاعِثُ فِيهِمْ

رُسُلِي؛ ﴿٠٠٦٣٦﴾

﴿١٠٠١٣﴾ بَاعِثُ فِي الْأُمِّيِّينَ ﴿٠٠٦٣٧﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الَّذِي قَضَى فِيمَا قَضَى وَ سَطَرَ فِيمَا رَسُولًا مِنْهُمْ

﴿٠٠٦٣٤﴾ كَتَبَ أَنَّهُ بَاعِثُ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ؛

﴿١٠٠١٤﴾ بَاعِثُ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا ﴿٠٠٦٣٥﴾ إِنِّي بَاعِثُ فِي الْأُمِّيِّينَ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ رَسُولًا؛

﴿١٠٠١٥﴾ بَاعِثُ إِبْرَاهِيمَ ﴿٠٠٦٣٦﴾ رَبَّ إِسْمَاعِيلَ وَ بَاعِثُ إِبْرَاهِيمَ؛

﴿١٠٠١٦﴾ بَاعِثُ مِنْ وَلَدِ آدَمَ ﴿٠٠٦٣٧﴾ يَا آدَمُ إِنِّي قَضَيْتُ فِيمَا قَضَيْتُ وَ سَطَرْتُ فِيمَا سَطَرْتُ أَنِّي

بَاعِثُ مِنْ وَلَدِكَ نَبِيًّا؛ ﴿٠٠٦٣٧﴾

﴿١٠٠١٧﴾ بَاعِثُ نَبِيًّا ﴿٠٠٦٣٨﴾ إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى بَاعِثُ نَبِيًّا اسْمُهُ نُوحٌ؛

﴿١٠٠١٨﴾ بَاعِثُ نَبِيًّا عَرَبِيًّا ﴿٠٠٦٣٩﴾ قَالَ اللَّهُ لَنُؤَدِّعَ نَبِيًّا مِنْ غَيْرِ وَصِيٍّ وَ أَنَا بَاعِثُ نَبِيًّا عَرَبِيًّا؛

﴿١٠٠١٩﴾ بَاعِثُ نَبِيًّا ﴿٠٠٦٣٨﴾ إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى بَاعِثُ نَبِيًّا يُقَالُ لَهُ هُودٌ؛

٣-٢٢-١١- إنزال الكتب: (مُنْزِلُ الْآيَاتِ، مُنْزِلُ الزَّبُورِ وَ الْفُرْقَانِ الْعَظِيمِ، مُنْزِلُ الْقُرْآنِ، مُنْزِلُ

الْكِتَابِ)

﴿١٠٠٢٠﴾ مُنْزِلُ الْآيَاتِ ﴿٠٠٦٣٩﴾ يَا مُنْزِلَ الْآيَاتِ؛

﴿١٠٠٢١﴾ مُنْزِلُ الْآيَاتِ ﴿٠٠٦٣٩﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... مُنْزِلُ الْآيَاتِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَاوَاتٍ؛ ﴿٠٠٦٣٩﴾

﴿١٠٠٢٢﴾ مُنْزِلُ الْآيَاتِ ﴿١٤٢٧﴾ يَا مُنْزِلَ الْآيَاتِ وَ الذِّكْرِ الْعَظِيمِ؛

﴿١٠٠٢٣﴾ مُنْزِلُ الزَّبُورِ ﴿٠٠٦٣٩﴾ اللَّهُمَّ... مُنْزِلُ الزَّبُورِ وَ الْفُرْقَانِ الْعَظِيمِ؛ ﴿٠٠٦٣٩﴾

﴿١٠٠٢٤﴾ مُنْزِلُ الْفُرْقَانِ الْعَظِيمِ ﴿٠٠٦٣٩﴾ اللَّهُمَّ... رَبِّ الظِّلِّ وَ الْحَرُورِ وَ مُنْزِلَ الْفُرْقَانِ الْعَظِيمِ؛ ﴿٠٠٦٣٩﴾

﴿١٠٠٢٥﴾ مُنْزِلُ الْقُرْآنِ ﴿٠٠٦٣٩﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ مُنْزِلُ الْقُرْآنِ؛ ﴿٠٠٦٣٩﴾

﴿١٠٠٢٦﴾ مُنْزِلُ الْكِتَابِ ﴿٠٠٦٣٩﴾ يَا مُنْزِلَ الْكِتَابِ؛ ﴿٠٠٦٣٩﴾

﴿١١٤٢﴾

«نام‌های مهر و رحمت»

۱-۲۲-۱۱- وحی‌کننده

﴿۱۰۰۱۰﴾ ای وحی‌کننده به بنده‌اش آنچه وحی کرد!

۲-۲۲-۱۱- برانگیختن پیامبران: (برانگیزاننده‌ی پیامبران، برانگیزاننده‌ی ابراهیم)

﴿۱۰۰۱۱﴾ ای برانگیزاننده‌ی فرستادگان.

﴿۱۰۰۱۲﴾ بندگان را برای عبادت آفریدم و حجت‌م را بر ایشان تمام کردم و مبعوث‌کننده‌ی پیامبران در میان ایشان هستم.

﴿۱۰۰۱۳﴾ به نام خداوند بخشنده مهربانی که در هرچه حکم کرده حکمش نافذ است و از جمله اموری که مکتوب کرده آن است که از میان مردمان درس‌ناخوانده پیامبری مبعوث خواهد کرد.

﴿۱۰۰۱۴﴾ از فرزندان اسماعیل، در میان امتی درس‌ناخوانده پیامبری برانگیخته‌ام.

﴿۱۰۰۱۵﴾ پروردگار اسماعیل، و برانگیزاننده‌ی ابراهیم.

﴿۱۰۰۱۶﴾ ای آدم! من حکم کرده‌ام در آنچه حکم کرده‌ام و نوشته‌ام در آنچه نوشته‌ام که من از فرزندان تو پیامبری را بر می‌انگیزم.

﴿۱۰۰۱۷﴾ همانا خداوند مبارک و بلندمرتبه پیامبری را مبعوث نمود که نامش نوح بود.

﴿۱۰۰۱۸﴾ خداوند فرمود: من پیامبری را بدون جانشین نمی‌گذارم؛ من برانگیزاننده‌ی پیامبری عربی هستم.

﴿۱۰۰۱۹﴾ همانا خداوند مبارک و بلندمرتبه پیامبری را مبعوث می‌کند که هود نام دارد.

۳-۲۲-۱۱- فروفرستادن کتاب‌ها: (فروفرستنده‌ی آیات و زبور و فرقان عظیم و قرآن و کتاب)

﴿۱۰۰۲۰﴾ ای فرودآورنده‌ی آیات.

﴿۱۰۰۲۱﴾ خدایا! تو نازل‌کننده‌ی آیات از فراز هفت آسمانی.

﴿۱۰۰۲۲﴾ ای فروفرستنده‌ی نشانه‌ها و یاد بزرگ!

﴿۱۰۰۲۳﴾ خدایا، ای... فروفرستنده‌ی زبور و قرآن بزرگ.

﴿۱۰۰۲۴﴾ خدایا، ای... پروردگار سایه و آفتاب، و فروفرستنده‌ی فرقان بزرگ.

﴿۱۰۰۲۵﴾ خدایا، تو فروفرستنده قرآنی.

﴿۱۰۰۲۶﴾ ای نازل‌کننده‌ی کتاب.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

١١-٢٢-٤- إظهار الآيات: (مُظْهِرُ الْآيَاتِ)

﴿١٠٢٧﴾ مُظْهِرُ الْآيَاتِ ❖ يَا مُظْهِرَ الْآيَاتِ؛ {٠٠٢٩}

١١-٢٢-٥- إيضاح (مُوضِّحُ الْأَدِلَّةِ وَ الْبَيِّنَاتِ، مُوضِّحُ الْإِيمَانِ)

﴿١٠٢٨﴾ مُوضِّحُ الْأَدِلَّةِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... مُوضِّحُ الْأَدِلَّةِ وَ الْبَيِّنَاتِ؛ {٢٠٦٧}

﴿١٠٢٩﴾ مُوضِّحُ الْإِيمَانِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... مُوضِّحُ الْإِيمَانِ؛ {٢٠٦٨}

١١-٢٣- إلهام، إيزاع، توفيق، تثبيت القلب، بعث، حث، تذكّر

١١-٢٣-١- إلهام: (مُلْهِم)

﴿١٠٣٠﴾ الْمُلْهِم ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُلْهِمِ عِبَادَةَ الْحَمْدِ؛ {٠٦٢٢}

﴿١٠٣١﴾ الْمُلْهِم ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُلْهِمِ عِبَادَةَ حَمْدِهِ؛ {٠٦٩٧}

﴿١٠٣٢﴾ مُلْهِم ❖ يَا مُلْهِمُ؛ {٠٠٢٩}

﴿١٠٣٣﴾ مُلْهِمُ الْآنْفُسِ الشُّحَّ ❖ يَا مُزِينَ حُبِّ الْمَالِ عِنْدَ عِبَادِهِ وَ مُلْهِمِ الْآنْفُسِ الشُّحَّ وَ

وَ السَّخَاءِ ❖ السَّخَاءِ؛ {٠٧٦٢}

﴿١٠٣٤﴾ مُلْهِمُ الْآنْفُسِ ❖ يَا فَاطِرَ تِلْكَ الْآنْفُسِ أَنْفُسًا وَ مُلْهِمَهَا فُجُورَهَا وَ التَّقْوَى؛

فُجُورَهَا وَ التَّقْوَى {١٦٢٢}

﴿١٠٣٥﴾ مُلْهِمُ السَّدَادِ ❖ يَا هَادِيَ الرَّشَادِ وَ يَا مُلْهِمَ السَّدَادِ؛ {٠٦٨٤}

﴿١٠٣٦﴾ مُلْهِمُ الْعَرَبِ وَ الْعَجَمِ ❖ يَا مُلْهِمَ الْعَرَبِ وَ الْعَجَمِ؛ {٠٠٣٩}

﴿١٠٣٧﴾ مُلْهِمُ النَّفُوسِ ❖ يَا... مُلْهِمَهَا فُجُورَهَا وَ تَقْوَاهَا؛ {٠٠٥٩}

١١-٢٣-٢- إيزاع: (مُوزِعُ الشُّكْرِ)

﴿١٠٣٨﴾ مُوزِعُ الشُّكْرِ ❖ يَا مُوزِعَ الشُّكْرِ؛ {٠٠٢٩}

١١-٢٣-٣- توفيق: (مُوقِّق)

﴿١٠٣٩﴾ الْمُوقِّقُ لِلْمُتَّقِينَ ❖ أَشْهَدُ أَنَّهُ... الْمُوقِّقُ لِلْمُتَّقِينَ؛ {٠٠١٠}

﴿١٠٤٠﴾ الْمُوقِّقُ لِلْمُقْلِحِينَ ❖ أَشْهَدُ أَنَّهُ... الْمُوقِّقُ لِلْمُقْلِحِينَ؛ {٠٠٤٠}

﴿١٠٤١﴾ الْمُوقِّقُ الْخَيْرِ ❖ يَا إِلَهِي... إِنَّكَ وَلِيُّ الْخَيْرِ وَ الْمُوقِّقُ لَهُ؛ {١٣٨٦}

﴿١٠٤٢﴾ الْمُوقِّقُ لِلرَّشَادِ وَ السَّدَادِ ❖ هُوَ الْمُوقِّقُ لِلرَّشَادِ وَ السَّدَادِ؛ {٢٠٧٣}

﴿١٠٤٣﴾ الْمُوقِّقُ لِلصَّوَابِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُوقِّقِ لِلصَّوَابِ؛ {٢٠٧٤}

﴿١١٤٤﴾

«نام‌های مهر و رحمت»

۴-۲۲-۱۱- آشکارکننده‌ی نشانه‌ها

﴿۱۰۰۲۷﴾ ای آشکارکننده‌ی نشانه‌ها!

۵-۲۲-۱۱- روشن‌کننده‌ی دلایل و براهین و ایمان

﴿۱۰۰۲۸﴾ ستایش خدای راست که... روشن‌کننده‌ی دلایل و براهین است.

﴿۱۰۰۲۹﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... آشکارکننده‌ی ایمان است.

۲۳-۱۱- الهام، توفیق، ثابت‌کردن قلب، انگیزش، یادآوری

۱-۲۳-۱۱- الهام‌کننده

﴿۱۰۰۳۰﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که ستایش را به بندگان الهام کرده است.

﴿۱۰۰۳۱﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که ستایش را به بندگان الهام کرده است.

﴿۱۰۰۳۲﴾ ای الهام‌بخش.

﴿۱۰۰۳۳﴾ ای آن که محبت مال را نزد بندگان زینت داد، و بخل و سخاوت را به جان‌ها الهام

کرد.

﴿۱۰۰۳۴﴾ ای آفریننده‌ی جان‌ها به صورت جان و الهام‌کننده‌ی بدی و تقوا به آن.

﴿۱۰۰۳۵﴾ و ای راهنمای به کار درست و ای الهام‌کننده به راستی.

﴿۱۰۰۳۶﴾ ای الهام‌بخش عرب و عجم.

﴿۱۰۰۳۷﴾ ای الهام‌کننده‌ی بدی‌ها و تقوا به جان‌ها.

۲-۲۳-۱۱- الهام‌کننده‌ی سپاسگزاری

﴿۱۰۰۳۸﴾ ای الهام‌کننده‌ی سپاسگزاری!

۳-۲۳-۱۱- توفیق‌دهنده

﴿۱۰۰۳۹﴾ گواهی می‌دهم که او... شهادت می‌دهم که او توفیق‌دهنده به اهل تقواست.

﴿۱۰۰۴۰﴾ گواهی می‌دهم که او توفیق‌دهنده به رستگاران است.

﴿۱۰۰۴۱﴾ ای معبود من... همانا تویی صاحب نیکی و توفیق‌دهنده به آن.

﴿۱۰۰۴۲﴾ اوست که به راه راست و صحیح هدایت می‌کند.

﴿۱۰۰۴۳﴾ ستایش خداوندی را که توفیق‌دهنده به انجام امور درست است.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

- ﴿١٠٠٤٤﴾ الْمُؤَقِّقُ لِلْمُفْلِحِينَ ﴿١٠٠٤٥﴾ الْمُؤَقِّقُ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ ﴿١٠٠٤٦﴾ الْمُؤَقِّقُ مَنْ عَمِلَ مِنْهُمْ صَالِحًا بِمَعُونَتِهِ ﴿٢٨١﴾ بِمَعُونَتِهِ
- ﴿١٠٠٤٤﴾ فَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ... الْمُؤَقِّقُ لِلْمُفْلِحِينَ؛ {٠٠٤٠}
- ﴿١٠٠٤٥﴾ وَاللَّهُ الْمُؤَقِّقُ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ وَارَادَ الْهِدَايَةَ؛ {٢٠٧٥}
- ﴿١٠٠٤٦﴾ هُوَ الْغَنِيُّ عَنْ طَاعَتِهِمُ وَالْمُؤَقِّقُ مَنْ عَمِلَ مِنْهُمْ صَالِحًا بِمَعُونَتِهِ؛ {٢٨١}

١١-٢٣-٤- تثبیت القلب: (مُتَّبِتُ الْقُلُوبِ)

- ﴿١٠٠٤٧﴾ مُتَّبِتُ الْقُلُوبِ ﴿١٠٠٤٨﴾ لَكَ الْحَمْدُ بَاعِثَ الْحَمْدِ؛ {٠٠٤٣}

١١-٢٣-٥- بَعَثَ: (بَاعِثُ)

- ﴿١٠٠٤٨﴾ بَاعِثُ الْحَمْدِ ﴿١٠٠٤٩﴾ يَا حَاشَ عِبَادِهِ عَلَى شُكْرِهِ؛ {٠٠٢٩}

١١-٢٣-٦- حَاشَ: (حَاشَ)

- ﴿١٠٠٤٩﴾ حَاشَ عِبَادِهِ عَلَى شُكْرِهِ ﴿١٠٠٥٠﴾ يَا مُذَكِّرُ؛ {٠٠٣٩}

١١-٢٣-٧- تَذَكَّرَ: (مُذَكِّرُ)

- ﴿١٠٠٥٠﴾ مُذَكِّرُ ﴿١٠٠٥١﴾ يَا مُذَكِّرَ الْخَيْرِ؛ {٠٥٣٧}

- ﴿١٠٠٥١﴾ مُذَكِّرُ الْخَيْرِ ﴿١٠٠٥٢﴾ مُذَكِّرَ الشَّيْءِ ﴿١٠٠٥٣﴾ لَكَ الْحَمْدُ يَا مُذَكِّرَ الشَّيْءِ وَفَاعِلَهُ؛ {١٩١٥}

١١-٢٤- دلالة، قيادة، تربية، إرشاد، هداية، ردة الضلالة، إخراج من الظلمات

١١-٢٤-١- دلالة: (دَالٌّ، دَلِيلٌ، مُنْهَجُ الدَّلَالَةِ، ذُو الدَّلَائِلِ)

- ﴿١٠٠٥٣﴾ الدَّالُّ عَلَى وُجُودِهِ ﴿١٠٠٥٤﴾ دَالٌّ عَلَى كُلِّ خَيْرٍ ﴿١٠٠٥٥﴾ دَالُّنَا عَلَى الْمَنَافِعِ ﴿١٠٠٥٦﴾ الدَّلِيلُ ﴿١٠٠٥٧﴾ دَلِيلُ الْمُتَحِيرِينَ ﴿١٠٠٥٨﴾ دَلِيلٌ مِّنْ انْقَطَعَ دَلِيلُهُ ﴿١٠٠٥٩﴾ أَنْتَ دَلِيلٌ عَلَى مَعْرِفَتِكَ؛ {١٠٢٨}

﴿١٠٠٥٣﴾ الدَّالُّ عَلَى وُجُودِهِ... الدَّالُّ عَلَى وُجُودِهِ بِخَلْقِهِ وَبِحُدُوثِ خَلْقِهِ عَلَى بَخْلَفِهِ

أَزَلَّتِهِ وَبِاشْتِبَاهِهِمْ عَلَى أَنْ لَا شَيْءَ لَهُ؛ {٠٦٢٢}

- ﴿١٠٠٥٤﴾ دَالٌّ عَلَى كُلِّ خَيْرٍ ﴿١٠٠٥٥﴾ دَالُّنَا عَلَى الْمَنَافِعِ ﴿١٠٠٥٦﴾ الدَّلِيلُ ﴿١٠٠٥٧﴾ دَلِيلُ الْمُتَحِيرِينَ ﴿١٠٠٥٨﴾ دَلِيلٌ مِّنْ انْقَطَعَ دَلِيلُهُ ﴿١٠٠٥٩﴾ أَنْتَ دَلِيلٌ عَلَى مَعْرِفَتِكَ؛ {١٠٢٨}

- ﴿١٠٠٥٥﴾ دَالُّنَا عَلَى الْمَنَافِعِ ﴿١٠٠٥٦﴾ الدَّلِيلُ ﴿١٠٠٥٧﴾ دَلِيلُ الْمُتَحِيرِينَ ﴿١٠٠٥٨﴾ دَلِيلٌ مِّنْ انْقَطَعَ دَلِيلُهُ ﴿١٠٠٥٩﴾ أَنْتَ دَلِيلٌ عَلَى مَعْرِفَتِكَ؛ {١٠٢٨}

- ﴿١٠٠٥٦﴾ الدَّلِيلُ ﴿١٠٠٥٧﴾ دَلِيلُ الْمُتَحِيرِينَ ﴿١٠٠٥٨﴾ دَلِيلٌ مِّنْ انْقَطَعَ دَلِيلُهُ ﴿١٠٠٥٩﴾ أَنْتَ دَلِيلٌ عَلَى مَعْرِفَتِكَ؛ {١٠٢٨}

- ﴿١٠٠٥٧﴾ دَلِيلُ الْمُتَحِيرِينَ ﴿١٠٠٥٨﴾ دَلِيلٌ مِّنْ انْقَطَعَ دَلِيلُهُ ﴿١٠٠٥٩﴾ أَنْتَ دَلِيلٌ عَلَى مَعْرِفَتِكَ؛ {١٠٢٨}

- ﴿١٠٠٥٨﴾ دَلِيلُ الْمُتَحِيرِينَ ﴿١٠٠٥٩﴾ دَلِيلٌ مِّنْ انْقَطَعَ دَلِيلُهُ ﴿١٠٠٥٩﴾ أَنْتَ دَلِيلٌ عَلَى مَعْرِفَتِكَ؛ {١٠٢٨}

- ﴿١٠٠٥٩﴾ دَلِيلٌ مِّنْ انْقَطَعَ دَلِيلُهُ ﴿١٠٠٥٩﴾ أَنْتَ دَلِيلٌ عَلَى مَعْرِفَتِكَ؛ {١٠٢٨}

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۱۰۰۴﴾ اوست خدایی که جز او خدایی نیست... رستگاران را توفیق می‌بخشد.
﴿۱۰۰۵﴾ و خداوند کسی را که قلب داشته و خواستار هدایت باشد توفیق می‌دهد.
﴿۱۰۰۶﴾ او بی‌نیاز از طاعت بندگان است، و توفیق‌دهنده‌ی کسی که از آنان به کمک او عمل شایسته به جا آورد.

۴-۲۳-۱۱- پایدارکننده‌ی قلب‌ها

﴿۱۰۰۴۷﴾ خدایا، ای پایدارکننده‌ی قلب‌ها.

۵-۲۳-۱۱- برانگیزنده

﴿۱۰۰۴۸﴾ ستایش مخصوص توست، ای برانگیزنده‌ی ستایش.

۶-۲۳-۱۱- تشویق‌کننده

﴿۱۰۰۴۹﴾ ای تشویق‌کننده‌ی بندگان بر سپاسگزاری!

۷-۲۳-۱۱- یادآور

﴿۱۰۰۵۰﴾ ای یادآور.

﴿۱۰۰۵۱﴾ ای یادآور خیر.

﴿۱۰۰۵۲﴾ خدایا! ستایش برای توست ای یادآور چیز [فراموش‌شده]!

۲۴-۱۱- راهنمایی، پیشوایی، تربیت، هدایت، برگرداندن گمراه، بیرون‌آوردن از تاریکی‌ها

۱-۲۴-۱۱- راهبر، راهنما، آشکارکننده‌ی راه، صاحب راهنمایی‌ها

﴿۱۰۰۵۳﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... به آفریدن آفریدگان بر وجودش و به حدوث آفریدگانش بر ازلیتش و به واسطه‌ی شباهت ایشان به یکدیگر بر بی‌مثال‌بودنش اقامه‌ی دلیل کرده است.

﴿۱۰۰۵۴﴾ ای راهبر به هر نیکی.

﴿۱۰۰۵۵﴾ ای آن‌که با پای‌بندبودن به فرمانش ما را به بهره‌های خودمان هدایت می‌کند.

﴿۱۰۰۵۶﴾ تو راهنمایی و من سرگردان.

﴿۱۰۰۵۷﴾ تو بر شناخت خویش راهنمایی.

﴿۱۰۰۵۸﴾ ای رهنمای گمگشتگان.

﴿۱۰۰۵۹﴾ تو برای هر که راهش را گم کرده، راهبری.

﴿۱۱۴۷﴾

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

- ﴿١٠٠٦٠﴾ دَلِيلُ مَنْ لَا دَلِيلَ لَهُ ❖ يَا دَلِيلَ مَنْ لَا دَلِيلَ لَهُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠٠٦١﴾ دَلِيلُنَا ❖ يَا دَلِيلُنَا؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠٠٦٢﴾ دَلِيلِي ❖ أَنْتَ دَلِيلِي إِذَا انْقَطَعَتْ دَلَالَةُ الْأَدَلَاءِ؛ {٠١٠٥}
- ﴿١٠٠٦٣﴾ دَلِيلِي عِنْدَ حَيْرَتِي ❖ يَا دَلِيلِي عِنْدَ حَيْرَتِي؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠٠٦٤﴾ دَلِيلِي فِي الضَّلَالَةِ ❖ يَا دَلِيلِي فِي الضَّلَالَةِ إِذَا انْقَطَعَتْ دَلَالَةُ الْأَدَلَاءِ؛ {٠٢٧٠}
- ﴿١٠٠٦٥﴾ دَلِيلِي فِي الظَّلَامِ ❖ يَا دَلِيلِي فِي الظَّلَامِ؛ {٠١٠٥}
- ﴿١٠٠٦٦﴾ مَنْ دَلَّ هَذَا الْخَلْقَ ❖ سُبْحَانَ مَنْ دَلَّ هَذَا الْخَلْقَ الْقَلِيلَ مِنْ هَذَا الْخَلْقِ الْكَثِيرِ عَلَى الْقَلِيلِ هَذَا الدِّينَ الْعَزِيزِ؛ {١٤١١}
- ﴿١٠٠٦٧﴾ مَنْ دَلَّ هَذَا الْخَلْقَ ❖ سُبْحَانَ مَنْ دَلَّ هَذَا الْخَلْقَ الْقَلِيلَ مِنْ هَذَا الْعَالَمِ الْكَثِيرِ عَلَى الْقَلِيلِ هَذَا الْفَضْلَ الْجَلِيلِ؛ {١٤١٢}
- ﴿١٠٠٦٨﴾ نِعَمَ الدَّلِيلُ ❖ أَنْتَ... نِعَمَ الدَّلِيلُ؛ {١٠٢٧}
- ﴿١٠٠٦٩﴾ مُنْهَجَ الدَّلَالَةِ ❖ يَا مُنْهَجَ الدَّلَالَةِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١٠٠٧٠﴾ ذُو الدَّلَائِلِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... ذِي... الدَّلَائِلِ الَّتِي يَسْتَبْصِرُ بِنُورِهَا الْمُوجُودُونَ؛ {٢٢٥٦}
- ﴿١٠٠٧١﴾ ذُو الدَّلَائِلِ الَّتِي ❖ ذِي الْمَنَنِ الَّتِي لَا يُخْصِيهَا الْعَادُونَ... وَ الدَّلَائِلِ الَّتِي يَسْتَبْصِرُ بِنُورِهَا الْمُوجُودُونَ؛ {٠٠٧٥}
- ١١-٢٤-٢- قيادة: (قائد)
- ﴿١٠٠٧٢﴾ قَائِدُ الْمُتَوَكِّلِينَ ❖ يَا قَائِدَ الْمُتَوَكِّلِينَ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١٠٠٧٣﴾ قَائِدُ مَنْ أَتَى قَبْرَ ❖ يَا قَائِدَ مَنْ أَتَى قَبْرَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عليه السلام عَارِفًا بِحَقِّ؛ {١٧٣٧}
- ١١-٢٤-٣- تربية: (مربي)
- ﴿١٠٠٧٤﴾ مُرَبِّي بَنِعْمَانِهِ ❖ يَا مُرَبِّيًّا بَنِعْمَانِهِ؛ {٠٠٢٩}
- ١١-٢٤-٤- إرشاد: (أرشد، ذو الأمر الرشيد، ذو الفعل الرشيد، راشد، رشيد، مُرشد)
- ﴿١٠٠٧٥﴾ أَرَشَدُ مِنْ كُلِّ رَشِيدٍ ❖ يَا أَرَشَدَ مِنْ كُلِّ رَشِيدٍ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١٠٠٧٦﴾ ذُو الْأَمْرِ الرَّشِيدِ ❖ يَا ذَا الْحَبْلِ الشَّدِيدِ وَ الْأَمْرِ الرَّشِيدِ؛ {٠٤٧٤}
- ﴿١٠٠٧٧﴾ ذُو الْفِعْلِ الرَّشِيدِ ❖ يَا ذَا الْفِعْلِ الرَّشِيدِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١١٤٨﴾

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۱۰۰۶۰﴾ ای رهنمای آن که رهنمایی ندارد.
﴿۱۰۰۶۱﴾ ای رهنمای ما.
﴿۱۰۰۶۲﴾ تویی رهنمای من آن‌گاه که رهنمایی راهنمایان به پایان می‌رسد.
﴿۱۰۰۶۳﴾ ای رهنمایم در سرگردانی.
﴿۱۰۰۶۴﴾ ای رهنمایم در هر گمراهی، تویی رهنمای من آن‌گاه که رهنمایی راهنمایان پایان پذیرد.
﴿۱۰۰۶۵﴾ ای رهنمای من در هر تاریکی.
﴿۱۰۰۶۶﴾ منزّه است خدایی که از بین موجودات فراوان، این دسته‌ی کوچک و جمعیت اندک را به این دین شکست‌ناپذیر رهنمایی فرمود.
﴿۱۰۰۶۷﴾ منزّه است خدایی که از بین موجودات فراوان، این دسته‌ی کوچک و جمعیت اندک را به این فضیلت باشکوه رهنمایی فرمود.
﴿۱۰۰۶۸﴾ تو بهترین رهنمایی.
﴿۱۰۰۶۹﴾ ای آشکارکننده‌ی رهنمایی و هدایت!
﴿۱۰۰۷۰﴾ ستایش مخصوص خداوند است... صاحب دلایلی که موجودات از روشنایی آن بینا می‌شوند.

﴿۱۰۰۷۱﴾ صاحب نعمت‌های بی‌شماری که شمارشگران از شمارش آن ناتوانند و صاحب دلایل روشنی که همه‌ی موجودات از آن نور می‌گیرند.
۲-۲۴-۱۱- پیشوا

﴿۱۰۰۷۲﴾ ای راهبر توکل‌کنندگان!
﴿۱۰۰۷۳﴾ ای راهبر کسی که نزد قبر حسین بن علی علیه السلام بیاید درحالی که آشنای به حق [و مقام او] است!

۳-۲۴-۱۱- تربیت‌کننده

﴿۱۰۰۷۴﴾ ای تربیت‌کننده با نعمت‌هایش!
۴-۲۴-۱۱- هدایت‌کننده‌ترین، صاحب ریسمان و فعل هدایت‌یافته، هدایت‌کننده
﴿۱۰۰۷۵﴾ ای هدایت‌کننده‌تر از هر هدایت‌کننده!
﴿۱۰۰۷۶﴾ ای صاحب ریسمان محکم و امر استوار.
﴿۱۰۰۷۷﴾ ای صاحب کردار برآزنده.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿١٠٠٧٨﴾ رَاشِدٌ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا رَاشِدُ؛
﴿١٠٠٧٩﴾ الرَّشِيدُ	﴿٠٠٣٢﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَلِيمِ الرَّشِيدِ؛
﴿١٠٠٨٠﴾ الرَّشِيدُ مُرْشِدِنَا	﴿٠١٣٥﴾ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الرَّشِيدِ مُرْشِدِنَا؛
﴿١٠٠٨١﴾ رَشِيدٌ	﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ رَشِيدٍ مَا أَعْظَمَهُ؛
﴿١٠٠٨٢﴾ رَشِيدٌ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا رَشِيدُ؛
﴿١٠٠٨٣﴾ الْمُرْشِدُ	﴿٠٠٧٥﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَلِيُّ الْمُرْشِدُ؛
﴿١٠٠٨٤﴾ مُرْشِدٌ	﴿٠٠٤٦﴾ سُبْحَانَكَ يَا رَشِيدُ تَعَالَيْتَ يَا مُرْشِدُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛
﴿١٠٠٨٥﴾ مُرْشِدُ الضَّالِّ	﴿٠١٤٢﴾ أَنْتَ... مُرْشِدُ الضَّالِّ الْمَكْفُوفِ؛
﴿١٠٠٨٦﴾ مُرْشِدٌ مَنْ اسْتَرْشَدَهُ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا مُرْشِدَ مَنْ اسْتَرْشَدَهُ؛
﴿١٠٠٨٧﴾ مُرْشِدِنَا	﴿٠١٣٥﴾ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الرَّشِيدِ مُرْشِدِنَا؛

٥-٢٤-١١- هداية: (أَهْدَى، مُسْتَهْدَى، مَهْدَى، هَادِي، هُدَى)

﴿١٠٠٨٨﴾ أَهْدَى مَنْ رَغِبَ إِلَيْهِ	﴿٠٥٤٩﴾ يَا أَهْدَى مَنْ رَغِبَ إِلَيْهِ؛
﴿١٠٠٨٩﴾ أَهْدَى مِنْ كُلِّ هَادٍ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا أَهْدَى مِنْ كُلِّ هَادٍ؛
﴿١٠٠٩٠﴾ أَهْدَى	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ بَاسِطٍ مَا أَهْدَاهُ؛
﴿١٠٠٩١﴾ أَهْدَى	﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ زَكِيٍّ مَا أَهْدَاهُ؛
﴿١٠٠٩٢﴾ أَهْدَى	﴿٠٢٢٦﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مَلِيٍّ مَا أَهْدَاهُ؛
﴿١٠٠٩٣﴾ مُسْتَهْدَى	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُسْتَهْدَى؛
﴿١٠٠٩٤﴾ مَهْدَى كُلِّ ضَالٍّ	﴿٢٠٥٤﴾ يَا مَهْدَى كُلِّ ضَالٍّ؛
﴿١٠٠٩٥﴾ هَادٍ لِيَخْلُقَهُ	﴿٠٧٤١﴾ أَنَّهُ هَادٍ لِيَخْلُقَهُ مِنْ أَهْلِ السَّمَاءِ وَأَهْلِ الْأَرْضِ؛
﴿١٠٠٩٦﴾ الْهَادِي	﴿٠٠٠٤﴾ إِنَّهُ... الْهَادِي؛
﴿١٠٠٩٧﴾ الْهَادِي	﴿٠٢٦٩﴾ أَنْتَ الْهَادِي وَأَنَا الضَّالُّ؛
﴿١٠٠٩٨﴾ الْهَادِي الْعَدْلُ	﴿٠٠٢٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْهَادِي الْعَدْلُ؛
﴿١٠٠٩٩﴾ الْهَادِي الْمَهْدَى	﴿٢١٠٣﴾ إِنَّكَ أَنْتَ الْهَادِي الْمَهْدَى؛

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۱۰۰۷۸﴾ ای راهنما.
- ﴿۱۰۰۷۹﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که بردبار و بالغ است.
- ﴿۱۰۰۸۰﴾ تو را به نام هدایت‌کننده‌ات می‌خوانم که راهنمای ماست.
- ﴿۱۰۰۸۱﴾ منزّه است بالغ و رشديافته‌ای که او چقدر مهربان است!
- ﴿۱۰۰۸۲﴾ ای راهنما.
- ﴿۱۰۰۸۳﴾ خدایا، تو سرپرستی هدایتگری.
- ﴿۱۰۰۸۴﴾ ای بالغ و رشديافته! تو پاک و منزّه‌ی. ای راهنما! تو بلندمرتبه‌ای. ای پناه‌دهنده، ما را از آتش جهنّم رهایی بخش!
- ﴿۱۰۰۸۵﴾ تو... راهنمای گمراه بازمانده‌ای.
- ﴿۱۰۰۸۶﴾ ای راهنمای آن که از او راهنمایی جوید.
- ﴿۱۰۰۸۷﴾ تو را به نام هدایت‌کننده‌ات می‌خوانم که راهنمای ماست.

۵-۲۴-۱۱- هدایت‌کننده‌ترین، آن که از او درخواست هدایت شده، هدایت‌گر، هدایت

- ﴿۱۰۰۸۸﴾ ای هدایت‌کننده‌ترین کسی که بدو روی می‌کنند!
- ﴿۱۰۰۸۹﴾ ای هدایت‌کننده‌تر از هر هدایت‌کننده!
- ﴿۱۰۰۹۰﴾ منزّه است از گشاینده‌ای که چه بسیار هدایتگر است.
- ﴿۱۰۰۹۱﴾ منزّه است پاکی که چه هدایتگر است!
- ﴿۱۰۰۹۲﴾ منزّه است توانگری که چه بسیار هدایت‌کننده است.
- ﴿۱۰۰۹۳﴾ ای آن که از او درخواست هدایت شده است.
- ﴿۱۰۰۹۴﴾ ای هدایت هر گمراهی!
- ﴿۱۰۰۹۵﴾ هادی و راهنمای آفریده‌های آسمانی و زمینی است.
- ﴿۱۰۰۹۶﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها هدایت‌گر است.
- ﴿۱۰۰۹۷﴾ تو رهنمایی و من سرگردان.
- ﴿۱۰۰۹۸﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که هدایت‌گر دادگر است.
- ﴿۱۰۰۹۹﴾ همانا تو هدایت‌گر و بر طریق هدایتی.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

- ﴿١٠١٠﴾ الْهَادِي إِلَى الصَّوَابِ ❖ اللَّهُ وَلِيُّ التَّوْفِيقِ وَالْهَادِي إِلَى الصَّوَابِ؛ {٢١٠٥}
- ﴿١٠١١﴾ الْهَادِي إِلَى شُكْرِهِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ مِنْهُمُ النِّعَمِ بِرَحْمَتِهِ وَالْهَادِي إِلَى شُكْرِهِ بِمَنْنِهِ؛ {٢١٠٦}
- ﴿١٠١٢﴾ الْهَادِي إِلَى فَضْلِهِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ مِنْهُمُ النِّعَمِ بِنِعْمَتِهِ وَالْهَادِي إِلَى فَضْلِهِ بِمَنْنِهِ؛ {٢١٠٧}
- ﴿١٠١٣﴾ الْهَادِي لِإِفْضَالِ النِّعَمِ بِمَنْنِهِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ مِنْهُمُ النِّعَمِ بِرَحْمَتِهِ وَالْهَادِي لِإِفْضَالِهِ بِمَنْنِهِ؛ {٢١٠٨}
- ﴿١٠١٤﴾ هَادِي ❖ يَا هَادِي؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠١٥﴾ هَادِي لِلْإِيمَانِ ❖ يَا هَادِي لِلْإِيمَانِ؛ {٠٠٢٣}
- ﴿١٠١٦﴾ هَادِي الرَّشَادِ ❖ يَا هَادِي الرَّشَادِ وَيَا مُلْهِمَ السَّدَادِ، وَيَا رَازِقَ الْعِبَادِ وَيَا مُخَيِّبَ الْبِلَادِ؛ {٠٠٨٤}
- ﴿١٠١٧﴾ هَادِي الضَّالَّةِ ❖ يَا هَادِي الضَّالَّةِ؛ {٢١٠٣}
- ﴿١٠١٨﴾ هَادِي الطَّرِيقِ ❖ يَا هَادِي الطَّرِيقِ؛ {٠٠٥٧}
- ﴿١٠١٩﴾ هَادِي الْمُتَحِيرِ ❖ أَنْتَ... هَادِي الْمُتَحِيرِ فِي ظُلُمَاتِ الْبَحْرِ وَالْبَرِّ؛ {١٠٢٧}
- ﴿١٠١١٠﴾ هَادِي الْمُضِلِّينَ ❖ يَا هَادِي الْمُضِلِّينَ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠١١١﴾ هَادِي الْمُؤْمِنِينَ ❖ يَا هَادِي الْمُؤْمِنِينَ؛ {١٥٤٣}
- ﴿١٠١١٢﴾ هَادِي إِلَى الْحَقِّ ❖ يَا هَادِي إِلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ؛ {٢١٠٤}
- ﴿١٠١١٣﴾ هَادِي كُلِّ شَيْءٍ ❖ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ قَائِمٌ لَا يَسْهُو نُورُ كُلِّ نُورٍ وَهَادِي كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٩١٤}
- ﴿١٠١١٤﴾ هَادِي كُلِّ ضَالٍّ ❖ يَا هَادِي كُلِّ ضَالٍّ؛ {١٩٩٠}
- ﴿١٠١١٥﴾ هَادِي لِلْإِيمَانِ ❖ يَا هَادِي لِلْإِيمَانِ؛ {٠٠٢٣}
- ﴿١٠١١٦﴾ هَادِي مَنْ اسْتَهْدَاهُ ❖ يَا هَادِي مَنْ اسْتَهْدَاهُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠١١٧﴾ هَادِي لِعِبَادَتِهِ ❖ يَا هَادِي لِعِبَادَتِهِ الَّتِي جَعَلَهَا سَبِيلًا إِلَى دَرَكِ رِضَاهُ؛ {٠٠٥٩}
- ﴿١٠١١٨﴾ الْهَادِي ❖ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا؛ {الفرقان: ٣١}
- ﴿١٠١١٩﴾ هَادِي ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ هَادٍ مَا أَصْدَقَهُ؛ {٠٠٤٧}

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۱۰۱۰﴾ خداوند صاحب اختیار توفیق، و هدایت‌کننده به سوی کار درست است.
- ﴿۱۰۱۱﴾ ستایش مخصوص خدایی است که با رحمت خود نعمت را کامل ساخت و با لطف خود مرا به شکرگزاری‌اش ره نمود.
- ﴿۱۰۱۲﴾ ستایش خدای را که به دلیل مهربانی‌اش نعمت می‌بخشد و با لطف خود مردم را به بهره‌مندی از فضل خویش هدایت می‌کند.
- ﴿۱۰۱۳﴾ ستایش خدای را که به دلیل مهربانی‌اش نعمت می‌بخشد و با لطف خود مردم را به بهره‌مندی از فضل خویش هدایت می‌کند.
- ﴿۱۰۱۴﴾ ای راهنما.
- ﴿۱۰۱۵﴾ ای هدایت‌کننده به ایمان.
- ﴿۱۰۱۶﴾ و ای راهنمای به کار درست و ای الهام‌کننده به راستی و ای روزی‌دهنده‌ی بندگان و ای زنده‌کننده‌ی آبادی‌ها..
- ﴿۱۰۱۷﴾ ای راهنمای گمشده.
- ﴿۱۰۱۸﴾ ای نمایان‌کننده راه.
- ﴿۱۰۱۹﴾ تو راهنمای سرگشتگان در تاریکی‌های خشکی و دریایی.
- ﴿۱۰۱۱۰﴾ ای راهنمای گمراهان.
- ﴿۱۰۱۱۱﴾ ای هدایت‌کننده‌ی مؤمنان!
- ﴿۱۰۱۱۲﴾ ای هدایت‌گر من به سوی حق آشکار.
- ﴿۱۰۱۱۳﴾ منزّه است خدایی که برپاست و اشتباه نمی‌کند. نور و روشنایی‌بخش هر نوری است و راهنما و هدایتگر هر چیزی است.
- ﴿۱۰۱۱۴﴾ ای هدایتگر هر گمگشته.
- ﴿۱۰۱۱۵﴾ ای هدایت‌کننده به ایمان.
- ﴿۱۰۱۱۶﴾ ای راهنمای هر که از او راهنمایی جوید.
- ﴿۱۰۱۱۷﴾ ای آن که ما را به عبادت خویش که آن را راه رضایت خویش قرار داد، هدایت کرد.
- ﴿۱۰۱۱۸﴾ (آری) این گونه برای هر پیامبری دشمنی از مجرمان قرار دادیم اما (برای تو) همین بس که پروردگارت هادی و یاور (تو) باشد!
- ﴿۱۰۱۱۹﴾ منزّه است هدایت‌کننده‌ای که چه راستگوست.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

- ﴿١٠١٢٠﴾ هَادٍ إِلَى كُلِّ خَيْرٍ ◉ يَا هَادِيًا إِلَى كُلِّ خَيْرٍ {٢١٠٩}
- ﴿١٠١٢١﴾ هَادٍ مِنَ الضَّلَالَةِ ◉ اللَّهُمَّ رَادَّ الضَّلَالَةِ هَادِيًا مِنَ الضَّلَالَةِ؛ {٢١١٠}
- ﴿١٠١٢٢﴾ هُدًى كُلِّ شَيْءٍ ◉ يَا نُورَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى كُلِّ شَيْءٍ؛ {٣٨٤}
- ﴿١٠١٢٣﴾ هُدًى كُلِّ شَيْءٍ ◉ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ نُورُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدَاهُ؛ {٢٧١}
- ﴿١٠١٢٤﴾ هُدًى كُلِّ شَيْءٍ ◉ يَا اللَّهَ نُورَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدَاهُ الَّذِي فَلَقَ الظُّلُمَاتِ نُورُهُ؛ {٥٨٩}
- ١١-٢٤-٤- رَدَّ الضَّلَالَةَ: (رَادَّ الضَّلَالَةَ)

﴿١٠١٢٥﴾ رَادُّ الضَّلَالَةِ هَادٍ مِنَ الضَّلَالَةِ ◉ اللَّهُمَّ رَادَّ الضَّلَالَةِ هَادِيًا مِنَ الضَّلَالَةِ؛ {١١١٦}

الضَّلَالَةُ

﴿١٠١٢٦﴾ رَادُّ النَّقَمِ ◉ يَا رَادَّ النَّقَمِ؛ {١١١٧}

١١-٢٤-٧- إِخْرَاجُ مِنَ الظُّلُمَاتِ: (المُخْرِجُ مِنَ الظُّلُمَاتِ)

﴿١٠١٢٧﴾ الْمُخْرِجُ مِنَ الظُّلُمَاتِ ◉ اللَّهُمَّ أَنْتَ... الْمُخْرِجُ مِنَ الظُّلُمَاتِ؛ {٨٠١}

﴿١٠١٢٨﴾ مُخْرِجٌ مِّنْ فِيْ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ◉ لَكَ الْحَمْدُ... مُخْرِجَ النُّورِ مِنَ الظُّلُمَاتِ وَمُخْرِجَ مَنْ فِيْ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ {٠٠٤٣}

١١-٢٥- تمهيد، تهيؤ، إعداد، إعتداد، إبطاء، تسهيل، تهوين، تيسير

١١-٢٥-١- تمهيد: (مُمَهِّد)

﴿١٠١٢٩﴾ مُمَهِّدُ الْمَسَالِكِ ◉ الْحَمْدُ لِلَّهِ مَالِكِ الْمَمَالِكِ وَمُمَهِّدِ الْمَسَالِكِ؛ {٠٦٨١}

١١-٢٥-٢- تهيؤ: (مُهَيِّئ)

﴿١٠١٣٠﴾ مُهَيِّئُ أُمُورِ الْمُتَوَكِّلِينَ ◉ يَا مُهَيِّئُ أُمُورِ الْمُتَوَكِّلِينَ؛ {٠٢٨٣}

١١-٢٥-٣- إعداد: (عُدَّة)

﴿١٠١٣١﴾ عُدَّةُ الْوَائِقِينَ ◉ يَا عُدَّةَ الْوَائِقِينَ؛ {٠٠٢٩}

﴿١٠١٣٢﴾ عُدَّتِي ◉ اللَّهُمَّ يَا رَجَائِي وَعُدَّتِي؛ {٠٠٣٦}

﴿١٠١٣٣﴾ عُدَّتِي إِنْ حَزَنْتُ ◉ اللَّهُمَّ أَنْتَ عُدَّتِي إِنْ حَزَنْتُ؛ {١٥٨١}

﴿١٠١٣٤﴾ عُدَّتِي عِنْدَ الْأُمُورِ ◉ اللَّهُمَّ أَنْتَ ثِقَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي وَرَجَائِي عِنْدَ كُرْبَتِي وَعُدَّتِي الَّتِي تَنْزِلُ بِي عِنْدَ الْأُمُورِ الَّتِي تَنْزِلُ بِي؛ {٠٧٥٠}

﴿١٠١٣٥﴾ عُدَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي ◉ يَا عُدَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي؛ {٠٠٣٩}

﴿١١٥٤﴾

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۱۰۱۲۰﴾ ای راهبر به هر نیکی!

﴿۱۰۱۲۱﴾ خدایا! ای بازگرداننده‌ی گم‌شده که از گمراهی به راه هدایت می‌کنی.

﴿۱۰۱۲۲﴾ ای روشنایی‌بخش هر چیز و ای هدایت‌گر هر چیز.

﴿۱۰۱۲۳﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست، روشنی و مایه‌ی هدایت هر موجود.

﴿۱۰۱۲۴﴾ ای خدایی که روشنی و هدایت هر چیز است که نورش تاریکی‌ها را شکافته است.

۶-۲۴-۱۱- بازگرداننده‌ی گم‌شده

﴿۱۰۱۲۵﴾ خدایا! ای بازگرداننده‌ی گم‌شده که از گمراهی به راه هدایت می‌کنی.

﴿۱۰۱۲۶﴾ ای بازگرداننده‌ی عقوبت‌ها.

۷-۲۴-۱۱- بیرون‌آورنده از تاریکی‌ها

﴿۱۰۱۲۷﴾ خدایا! تویی... بیرون‌آورنده از تاریکی‌ها.

﴿۱۰۱۲۸﴾ ستایش مخصوص توست... بیرون‌آورنده‌ی نور از میان تاریکی‌ها، و بیرون‌کشاننده‌ی

کسانی که در تاریکی‌ها هستند، به‌سوی روشنایی.

۲۵-۱۱- آماده‌سازی، زمینه‌سازی، آسان‌سازی

۱-۲۵-۱۱- هموارکننده

﴿۱۰۱۲۹﴾ ستایش مخصوص خدایی است که مالک همه‌ی مملکت‌ها و هموارکننده‌ی

راه‌هاست.

۲-۲۵-۱۱- فراهم‌آورنده

﴿۱۰۱۳۰﴾ ای فراهم‌آورنده‌ی امور توکل‌کنندگان!

۳-۲۵-۱۱- سازوبرگ

﴿۱۰۱۳۱﴾ ای سازوبرگ اعتمادکنندگان!

﴿۱۰۱۳۲﴾ خدایا، ای امید و توشه‌ی من.

﴿۱۰۱۳۳﴾ خدایا، چون محزون شوم تویی ساز و برگ من.

﴿۱۰۱۳۴﴾ خدایا، هنگام سختی‌ها مورد اعتماد و هنگام گرفتاری امید، و در مشکلاتی که بر

من نازل می‌شود، سازوبرگ منی.

﴿۱۰۱۳۵﴾ ای توشه‌ام در سختی.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

- ﴿١٠١٣٦﴾ عُدَّتِي فِي شِدَّتِي ❖ يَا عُدَّتِي فِي شِدَّتِي؛ {٠٠٠٢}
- ﴿١٠١٣٧﴾ عُدَّتِي فِي كُلِّ حَاجَةٍ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ ثِقَتِي فِي كُلِّ أَمْرٍ وَعُدَّتِي فِي كُلِّ حَاجَةٍ؛ {٠٧٥٢}
- ﴿١٠١٣٨﴾ عُدَّتِي فِي كُلِّ شَدِيدَةٍ نَزَلْتُ بِهَا ❖ أَنْتَ عُدَّتِي فِي كُلِّ شَدِيدَةٍ نَزَلْتُ بِهَا وَفِي كُلِّ مُصِيبَةٍ
شَدِيدَةٍ نَزَلْتُ بِهَا دَخَلْتُ عَلَىَّ وَفِي كُلِّ كَلْفَةٍ صَارَتْ عَلَيَّ؛ {٠٥٣٤}

١١-٢٥-٤-إِعْتِدَاد: (ذُو النَّصْرِ الْعَتِيدِ، عَتِيدُ الْإِمْكَانِ)

- ﴿١٠١٣٩﴾ ذُو النَّصْرِ الْعَتِيدِ ❖ يَا ذَا الْمِحَالِ الشَّدِيدِ وَالنَّصْرِ الْعَتِيدِ؛ {٢٢٦٥}
- ﴿١٠١٤٠﴾ عَتِيدُ الْإِمْكَانِ ❖ يَا عَتِيدُ الْإِمْكَانِ؛ {٠٠٢٩}

١١-٢٥-٥-إِطَاء: (مُوَطَّى)

- ﴿١٠١٤١﴾ مُوَطَّى ❖ يَا مُوَطَّئًا مَسَالِكَ الْمُتَّقِينَ؛ {٠٢٨٣}

١١-٢٥-٦-تَسْهِيل: (مُسَهِّل)

- ﴿١٠١٤٢﴾ الْمُسَهِّلُ لِلْعَسِيرِ ❖ أَنَا اللَّهُ... الْمُسَهِّلُ لِلْعَسِيرِ؛ {١٧٢٧}
- ﴿١٠١٤٣﴾ مُسَهِّلٌ ❖ يَا مُسَهِّلُ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١٠١٤٤﴾ مُسَهِّلُ الصَّعَابِ ❖ اللَّهُمَّ... مُسَهِّلُ الصَّعَابِ؛ {٠٨٠١}
- ﴿١٠١٤٥﴾ مُسَهِّلُ الْعَسِيرِ ❖ يَا مُسَهِّلَ الْعَسِيرِ؛ {١٩٤٥}
- ﴿١٠١٤٦﴾ مُسَهِّلُ كُلِّ غُرْبَةٍ ❖ يَا مُسَهِّلَ كُلِّ غُرْبَةٍ؛ {١٩٤٦}
- ﴿١٠١٤٧﴾ مُسَهِّلُ لِلْوُغُورِ ❖ إِنَّ اسْمَ اللَّهِ فَاتِقٌ لِلرُّتُوقِ وَخَائِطٌ لِلْخُرُوقِ وَمُسَهِّلٌ لِلْوُغُورِ؛ {٠٥٢٦}

١١-٢٥-٧-تَهْوِين: (مُهَوِّن)

- ﴿١٠١٤٨﴾ مُهَوِّنٌ ❖ يَا مُهَوِّنُ؛ {٠٠٣٩}

١١-٢٥-٨-تَيْسِير: (مَيْسِرٌ، أَقْدَرُ الْمُوسِرِينَ)

- ﴿١٠١٤٩﴾ الْمَيْسِرُ لِكُلِّ شَيْءٍ ❖ هُوَ الْوَكِيلُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَالْمَيْسِرُ لِكُلِّ شَيْءٍ؛ {٢٠٨٢}
- ﴿١٠١٥٠﴾ مَيْسِرُ كُلِّ عَسِيرٍ ❖ يَا مَيْسِرَ كُلِّ عَسِيرٍ؛ {٢٠٨١}
- ﴿١٠١٥١﴾ الْمَيْسِرُ لِلْيُسْرَى ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ... الْمَيْسِرُ لِلْيُسْرَى الَّذِي هُوَ خَيْرٌ وَأَبْقَى؛
الَّذِي هُوَ خَيْرٌ وَأَبْقَى {٠٠٨٢}
- ﴿١٠١٥٢﴾ مَيْسِرٌ ❖ يَا مَيْسِرُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠١٥٣﴾ أَقْدَرُ الْمُوسِرِينَ ❖ أَنْتَ أَقْدَرُ الْمُوسِرِينَ؛ {٠٣٨٠}

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۱۰۱۳۶﴾ ای ذخیره‌ی من در روز سختی.

﴿۱۰۱۳۷﴾ خدایا، در هر کاری تو مورد اعتماد منی، و در هر نیازی سازوبرگ من، و در هر خواسته‌ای یاور منی.

﴿۱۰۱۳۸﴾ تویی اندوخته‌ی من در هر بلایی که بر من فرو می‌آید و در هر مصیبتی که بر من وارد می‌شود و در هر سختی که بدان دچار می‌شوم.

۴-۲۵-۱۱- صاحب یاری آماده، صاحب توانایی آماده

﴿۱۰۱۳۹﴾ ای صاحب کیفر سخت و یاری آماده!

﴿۱۰۱۴۰﴾ ای صاحب توانایی آماده!

۵-۲۵-۱۱- هموارکننده

﴿۱۰۱۴۱﴾ ای هموارکننده‌ی راه‌های پرهیزکاران!

۶-۲۵-۱۱- آسان‌کننده

﴿۱۰۱۴۲﴾ منم خداوند... آسان‌کننده‌ی سختی.

﴿۱۰۱۴۳﴾ ای آسان‌ساز.

﴿۱۰۱۴۴﴾ خدایا... ای آسان‌کننده‌ی مشکل‌ها.

﴿۱۰۱۴۵﴾ ای آسان‌کننده‌ی دشوار.

﴿۱۰۱۴۶﴾ ای خدایی که هر تنهایی را آسان می‌کنی.

﴿۱۰۱۴۷﴾ همانا نام خداوند برهم‌آورنده‌ی شکاف‌ها و دوزنده‌ی پارگی‌ها و آسان‌کننده‌ی

سختی‌هاست.

۷-۲۵-۱۱- آسان‌کننده

﴿۱۰۱۴۸﴾ ای آسان‌کننده.

۸-۲۵-۱۱- تواناترین آسان‌کننده

﴿۱۰۱۴۹﴾ اوست که بر هر چیزی وکیل است و هر چیزی را آسان‌کننده.

﴿۱۰۱۵۰﴾ ای آسان‌کننده‌ی هر سختی!

﴿۱۰۱۵۱﴾ خدایا! آن آسانی را که خیر باشد و ماندگار، تو آسان‌کننده‌ای.

﴿۱۰۱۵۲﴾ ای ساده‌ساز.

﴿۱۰۱۵۳﴾ تو توانمندترین توانگرانی.

﴿۱۱۵۷﴾

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

١١-٢٦- شفاعَة، عُرْوَة، حبل، سبب، وسيلة، سبيل، مَنَهَج، ذريعة

١١-٢٦-١ شفاعَة: (أشفع الشافعين، شافع، شفيع، مُشفع)

- ﴿١٠١٥٤﴾ أَشْفَعُ الشَّافِعِينَ ❖ يَا أَشْفَعَ الشَّافِعِينَ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠١٥٥﴾ الشَّافِعُ ❖ أَنْتَ الشَّافِعُ الَّذِي لَا يُنَازَعُ؛ {١٤٧١}
- ﴿١٠١٥٦﴾ شَافِعُ ❖ يَا شَافِعُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠١٥٧﴾ شَافِعُ مِنَ النَّارِ غَدَا ❖ مَا أَخَافُ عَلَى نَفْسِي رَجَاءً أَنْ تَكُونَ لِي حِجَابًا وَ سَدَدًا وَ كَهْفًا وَ حِرْزًا وَ شَافِعًا وَ وَقَايَةً مِنَ النَّارِ غَدَاً وَ أَنَا مِنْ مَوَالِيكُمْ؛ {٢٢٨٣}
- ﴿١٠١٥٨﴾ شَفِيعُ ❖ يَا شَفِيعُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠١٥٩﴾ مُشَفِّعُ ❖ يَا مُشَفِّعُ؛ {٠٠٢٩}

١١-٢٦-٢ عُرْوَة: (عروة)

﴿١٠١٦٠﴾ عُرْوَةُ الْمُتَمَسِّكِينَ ❖ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... عُرْوَةُ الْمُتَمَسِّكِينَ؛ {٠١٦٢}

١١-٢٦-٣ حبل: (ذو الحبل الشَّديد)

﴿١٠١٦١﴾ ذُو الْحَبْلِ الشَّدِيدِ ❖ يَا ذَا الْحَبْلِ الشَّدِيدِ وَالْأَمْرُ الرَّشِيدِ؛ {٠٤٧٤}

١١-٢٦-٤ سبب: (سبب، مُسَبِّب)

- ﴿١٠١٦٢﴾ سَبَبُ كُلِّ ذِي سَبَبٍ ❖ يَا سَبَبُ كُلِّ ذِي سَبَبٍ؛ {١٢٤٩}
- ﴿١٠١٦٣﴾ سَبَبُ مَنْ لَا سَبَبَ لَهُ ❖ يَا سَبَبُ مَنْ لَا سَبَبَ لَهُ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١٠١٦٤﴾ مُسَبِّبُ ❖ يَا مُسَبِّبُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠١٦٥﴾ مُسَبِّبُ الْأَسْبَابِ ❖ يَا مُسَبِّبُ الْأَسْبَابِ؛ {٠٠٠٢}
- ﴿١٠١٦٦﴾ مُسَبِّبُ الْأَسْبَابِ ❖ سُبْحَانَ اللَّهِ مُسَبِّبِ الْأَسْبَابِ؛ {٠٩٠٣}

١١-٢٦-٥ وسيلة: (وسيلة)

﴿١٠١٦٧﴾ وَسِيلَتِي ❖ أَنْتَ وَلِيِّي وَ سَيِّدِي وَ وَسِيلَتِي فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ؛ {٢١٤٧}

١١-٢٦-٦ سبيل: (سبيل)

- ﴿١٠١٦٨﴾ سَبِيلُ الصَّالِحِينَ ❖ يَا سَبِيلَ الصَّالِحِينَ؛ {٠٥٩٣}
- ﴿١٠١٦٩﴾ سَبِيلُ حَاجَةِ الطَّالِبِينَ ❖ يَا سَبِيلَ حَاجَةِ الطَّالِبِينَ؛ {٠٠٢٩}

«نام‌های مهر و رحمت»

۱۱-۲۶-۱ واسطت، دستگیره، ریسمان، وسیله، راه

۱۱-۲۶-۱-۱ برترین شفاعت‌کنندگان، شفاعت‌کننده

﴿۱۰۱۵۴﴾ ای برترین شفاعت‌کنندگان.

﴿۱۰۱۵۵﴾ تو شفاعت‌کننده‌ای هستی که کسی با تو منازعه نمی‌کند.

﴿۱۰۱۵۶﴾ ای شفاعت‌کننده.

﴿۱۰۱۵۷﴾ بر خود به این امید که فردای قیامت مرا از عذاب بیوشانی و پشتیبان و پناه و شفیع

و نگاهدار من از آتش دوزخ باشی، بیمی ندارم.

﴿۱۰۱۵۸﴾ ای میانجی.

﴿۱۰۱۵۹﴾ ای پذیرنده‌ی شفاعت!

۱۱-۲۶-۲ دستگیره

﴿۱۰۱۶۰﴾ خدایا تو... دستاویز چنگ‌زندگانی.

۱۱-۲۶-۳ صاحب ریسمان محکم

﴿۱۰۱۶۱﴾ ای صاحب ریسمان محکم و امر استوار.

۱۱-۲۶-۴ سبب، سبب‌ساز

﴿۱۰۱۶۲﴾ ای سبب هر صاحب وسیله!

﴿۱۰۱۶۳﴾ ای وسیله‌ی کسی که وسیله‌ای ندارد.

﴿۱۰۱۶۴﴾ ای سبب‌ساز.

﴿۱۰۱۶۵﴾ ای سبب‌ساز سبب‌ها.

﴿۱۰۱۶۶﴾ منزّه است خداوندی که سبب‌ساز همه‌ی سبب‌هاست.

۱۱-۲۶-۵ وسیله

﴿۱۰۱۶۷﴾ تو سرپرست، سرور و وسیله‌ی من در دنیا و آخرت هستی.

۱۱-۲۶-۶ راه

﴿۱۰۱۶۸﴾ ای راه صالحان!

﴿۱۰۱۶۹﴾ ای راه [رسیدن به] نیاز درخواست‌کنندگان!

﴿۱۱۵۹﴾

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

- ﴿١٠١٧٠﴾ سَبِيلُ حَاجَةِ الطَّالِبِينَ ✽ أَنْتَ... سَبِيلُ حَاجَةِ الطَّالِبِينَ وَالصَّالِحِينَ؛ {٠١٢٩}
- ﴿١٠١٧١﴾ سَبِيلُ حَاجَةِ الْعَابِدِينَ ✽ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي... سَبِيلُ حَاجَةِ الْعَابِدِينَ؛ {٠٠٢٧}
- ١١-٢٦-٧ - مِنْهَجُ الدَّلَالَةِ (مَنْهَجُ الدَّلَالَةِ)
- ﴿١٠١٧٢﴾ مِنْهَجُ الدَّلَالَةِ ✽ يَا مِنْهَجَ الدَّلَالَةِ؛ {٠٠٢٩}
- ١١-٢٦-٨ - ذَرِيعَةُ (ذَرِيعَةُ)
- ﴿١٠١٧٣﴾ ذَرِيعَةُ الْمُؤْمِنِينَ ✽ يَا... ذَرِيعَةُ الْمُؤْمِنِينَ؛ {٠٧٤٤}
- ١١-٢٧ - عَيْنُ، رَصْدُ، مُرَاقَبَةٌ، رِعَايَةٌ، إِشْرَافُ
- ١١-٢٧-١ - عَيْنُ: (عَيْنُ)
- ﴿١٠١٧٤﴾ عَيْنُ الْمُتَوَكِّلِينَ ✽ يَا عَيْنَ الْمُتَوَكِّلِينَ؛ {٠٠٢٩}
- ١١-٢٧-٢ - رَصْدُ: (بِالْمُرْصَادِ، رَاصِدٌ، رَصْدٌ، مُرَاصِدٌ)
- ﴿١٠١٧٥﴾ بِالْمُرْصَادِ ✽ إِنَّ رَبَّكَ لِبِالْمُرْصَادِ؛ {الفجر: ١٤}
- ﴿١٠١٧٦﴾ رَاصِدٌ ✽ يَا رَاصِدٌ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١٠١٧٧﴾ رَصْدُ الرَّاصِدِينَ ✽ لَأَنْتَ عِمَادُ الْمُعْتَمِدِينَ وَرَصْدُ الرَّاصِدِينَ؛ {٠٢١٥}
- ﴿١٠١٧٨﴾ رَصْدُ الْمُرْتَصِدِ ✽ يَا رَصْدَ الْمُرْتَصِدِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١٠١٧٩﴾ مُرَاصِدُ حَرَكَاتِ ✽ أَنْتَ اللَّهُمَّ مُشَاهِدُ هَوَاجِسِ النُّفُوسِ وَ مُرَاصِدُ حَرَكَاتِ
- الْقُلُوبِ ✽ الْقُلُوبِ؛ {١٠٥٨}
- ١١-٢٧-٣ - مُرَاقَبَةٌ: (رَقِيبٌ، نِعَمَ الرَّقِيبِ)
- ﴿١٠١٨٠﴾ الرَّقِيبُ ✽ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ؛ {المائدة: ١١٧}
- ﴿١٠١٨١﴾ الرَّقِيبُ الْحَاضِرُ ✽ أَنْتَ الرَّقِيبُ الْحَاضِرُ؛ {٠٢٨١}
- ﴿١٠١٨٢﴾ الرَّقِيبُ الْحَفِيفُ ✽ أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ الْقَائِمُ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ الرَّقِيبُ الْحَفِيفُ؛ {٠٩٨٢}
- ﴿١٠١٨٣﴾ الرَّقِيبُ ✽ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ... الرَّقِيبُ الَّذِي لَا يَسْهُوُ؛ {٠٤٤٦}
- ﴿١٠١٨٤﴾ الرَّقِيبُ الشَّهِيدُ ✽ أَنْتَ... الرَّقِيبُ الشَّهِيدُ؛ {١٢٣٨}
- ﴿١٠١٨٥﴾ الرَّقِيبُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ ✽ أَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٠٣٠}
- ﴿١٠١٨٦﴾ الرَّقِيبُ عَلَى ✽ أَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَى؛ {٠١٠٤}
- ﴿١١٦٠﴾

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۱۰۱۷۰﴾ تو راه برطرف کردن نیاز درخواست‌کنندگان و شایستگی.

﴿۱۰۱۷۱﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... راه روشن کردن نیاز عبادت‌پیشگان است.

۷-۲۶-۱۱- راه هدایت

﴿۱۰۱۷۲﴾ ای راه هدایت!

۸-۲۶-۱۱- راه

﴿۱۰۱۷۳﴾ ای راه مؤمنان.

۲۷-۱۱- نگهبانی، دیدبانی، مراقبت، رعایت، اشراف

۱-۲۷-۱۱- نگهبانی

﴿۱۰۱۷۴﴾ ای نگهبان توکل‌کنندگان!

۲-۲۷-۱۱- دیدبان

﴿۱۰۱۷۵﴾ همانا پروردگار تو دیدبان است.

﴿۱۰۱۷۶﴾ ای رصدکننده.

﴿۱۰۱۷۷﴾ چرا که تویی تکیه‌گاه اعتمادکنندگان و مقصود جویندگان.

﴿۱۰۱۷۸﴾ ای نگهبان مراقبت‌کننده!

﴿۱۰۱۷۹﴾ تو ای خدا به آنچه به جان‌ها خطور می‌کند آگاهی؛ و درکمین حرکت دل‌هایی.

۳-۲۷-۱۱- بهترین مراقب

﴿۱۰۱۸۰﴾ ولی هنگامی که مرا از میانشان برگرفتی، تو خود مراقب آن‌ها بودی و تو بر هر

چیز، گواهی!

﴿۱۰۱۸۱﴾ تو مراقبی و حاضر.

﴿۱۰۱۸۲﴾ از تو می‌خواهم بدین روی که تو خداوندی هستی که هیچ معبودی جز تو نیست،

باریک‌بین و آگاهی، بر همه و بر آنچه انجام داده‌اند مشرفی، و نیز مراقب و نگاه‌بان.

﴿۱۰۱۸۳﴾ منزهی تو، معبودی جز تو نیست... مراقبی که غفلت نمی‌کند.

﴿۱۰۱۸۴﴾ تو... مراقب و ناظری.

﴿۱۰۱۸۵﴾ تویی ناظر بر هر چیز.

﴿۱۰۱۸۶﴾ تو مراقب منی.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿١٠١٨٧﴾ الرَّقِيبُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ ﴿اللَّهُمَّ أَنْتَ... الظَّاهِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَالرَّقِيبُ عَلَيْهِ﴾ {٠٠٣٢} ﴿١٠١٨٨﴾ الرَّقِيبُ مِنْ وَرَاءِ ﴿كُلِّ سَيِّئَةٍ أَمَرْتُ بِإِثْبَاتِهَا الْكِرَامَ الْكَاتِبِينَ الَّذِينَ وَكَّلْتَهُمْ بِحِفْظِ مَا يَكُونُ مِنِّي وَجَعَلْتَهُمْ شُهُودًا عَلَيَّ مَعَ جَوَارِحِي وَكَنتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيَّ مِنْ وَرَائِهِمْ﴾ {٠٤٢٩}

﴿١٠١٨٩﴾ رَقِيبٌ ﴿يَا رَقِيبُ﴾ {٠٠٣٩} ﴿١٠١٩٠﴾ رَقِيبٌ ﴿يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبٌ وَعَلَى كُلِّ أَمْرٍ حَسِيبٌ﴾ {٠٢٥٤} ﴿١٠١٩١﴾ رَقِيبٌ خَيْرٌ ﴿إِنَّهُ رَقِيبٌ خَيْرٌ﴾ {٠٤٨١} ﴿١٠١٩٢﴾ رَقِيبٌ قَرِيبٌ ﴿فَأَنْتَ مُجِيبٌ مُثِيبٌ رَقِيبٌ قَرِيبٌ﴾ {٠٠١٢} ﴿١٠١٩٣﴾ رَقِيبٌ لَا يَغْفُلُ ﴿سُبْحَانَ مَنْ هُوَ رَقِيبٌ لَا يَغْفُلُ﴾ {١٢٣٩} ﴿١٠١٩٤﴾ رَقِيبٌ ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ {النساء: ١}

﴿١٠١٩٥﴾ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ﴿كَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا﴾ {الأحزاب: ٥٢} ﴿١٠١٩٦﴾ نِعَمَ الرَّقِيبِ ﴿يَا نِعَمَ الرَّقِيبِ﴾ {٠٠٧٦}

١١-٢٧-٤- رعاية: (أرعى، أحق برعاية، راعى، مُسترعى)

﴿١٠١٩٧﴾ أَرَعَى مِنْ كُلِّ رَاعٍ ﴿يَا أَرَعَى مِنْ كُلِّ رَاعٍ﴾ {٠٠٢٩} ﴿١٠١٩٨﴾ أَرَعَى ﴿سُبْحَانَهُ مِنْ فَاطِرِ مَا أَرَعَاهُ﴾ {٠٠٤٧} ﴿١٠١٩٩﴾ أَحَقُّ بِرِعَايَةِ ﴿أَنْتَ أَنْسُ الْآتِسِينَ لَأُولِيائِكَ وَآخَرَى بِكَفَايَةِ الْمُتَوَكِّلِ عَلَيْكَ وَأُولَى بِنَصْرِ الْوَاتِقِ بِكَ وَأَحَقُّ بِرِعَايَةِ الْمُتَقَطِّعِ إِلَيْكَ﴾ {٠١٩٧} ﴿١٠٢٠٠﴾ رَاعَى مَنْ اسْتَرْعَاهُ ﴿يَا رَاعَى مَنْ اسْتَرْعَاهُ﴾ {٠٠٣٩} ﴿١٠٢٠١﴾ رَاعٍ ﴿سُبْحَانَهُ مِنْ رَاعٍ مَا أَغْوَنَهُ﴾ {٠٠٤٧} ﴿١٠٢٠٢﴾ مُسْتَرْعَى أَنْبِيَائِهِ ﴿يَا... مُسْتَرْعِيهِمُ الْآنَامُ﴾ {٠٠٢٩}

١١-٢٧-٥- إشراف: (القائم على كل نفس)

﴿١٠٢٠٣﴾ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ ﴿أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ﴾ {الرعد: ٣٣} ﴿١٠٢٠٤﴾ الْقَائِمُ ﴿يَا حَيُّ مُخَيِّبِ الْمَوْتَى وَمُمِيتِ الْأَحْيَاءِ الْقَائِمُ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ﴾ {١٠٩٦}

﴿١١٦٢﴾

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۱۰۱۸۷﴾ خدایا، تو... بر هر چیز آشکار و مراقب آن هستی.
- ﴿۱۰۱۸۸﴾ هر کار ناپسندی را به نویسندگان گرامی‌ات دستور یادداشت کردن دادی، همان نویسندگانی که آن‌ها را موظف بر ثبت اعمال من کردی، و آن‌ها را همراه با اعضاء و جوارحم گواه بر من کردی، و مشرف بر آن‌ها خودت نیز مراقب من بودی.
- ﴿۱۰۱۸۹﴾ ای دیده‌بان.
- ﴿۱۰۱۹۰﴾ ای آن که مراقب همه چیز است و حساب همه چیز را دارد.
- ﴿۱۰۱۹۱﴾ همانا او مراقبی آگاه است.
- ﴿۱۰۱۹۲﴾ تو اجابت کننده و پاداش دهنده و مراقب و نزدیکی.
- ﴿۱۰۱۹۳﴾ منزّه است نگهبانی که غافل نمی شود.
- ﴿۱۰۱۹۴﴾ و از خدایی بهره‌یزید که هنگامی که چیزی از یکدیگر می‌خواهید، نام او را می‌برید! (و نیز) (از قطع رابطه با) خویشاوندان خود، پرهیز کنید! زیرا خداوند، مراقب شماست.
- ﴿۱۰۱۹۵﴾ خداوند ناظر و مراقب هر چیز است.
- ﴿۱۰۱۹۶﴾ ای بهترین مراقب.

۴-۲۷-۱۱- رعایت کننده ترین، شایسته ترین به رعایت، آن که از او درخواست رعایت کنند

- ﴿۱۰۱۹۷﴾ ای مراقبت کننده تر از هر مراقبت کننده!
- ﴿۱۰۱۹۸﴾ منزّه است آفریننده‌ای که چه بسیار مراقب است.
- ﴿۱۰۱۹۹﴾ تو برای دوستدارانت بهترین مونس، و بر کفایت آنان که به تو توکل کرده‌اند شایسته ترینی، و به یاری آن که به تو امید بسته شایسته تری و به رسیدگی به آن کس که از همه بریده و به تو پیوسته سزاوارتر.
- ﴿۱۰۲۰۰﴾ ای رعایت کننده‌ی هر که از او رعایت خواهد.
- ﴿۱۰۲۰۱﴾ منزّه است مراقبی که چه یاری رسان است!
- ﴿۱۰۲۰۲﴾ ای... قرار دهنده‌ی پیامبران و امامان به عنوان محافظت کنندگان آفریدگان.

۵-۲۷-۱۱- مشرف بر همه

- ﴿۱۰۲۰۳﴾ آیا کسی که بالای سر همه ایستاده، (و حافظ و نگهبان و مراقب همه است) و اعمال همه را می‌بیند، (همچون کسی است که هیچ یک از این صفات را ندارد)؟!
- ﴿۱۰۲۰۴﴾ ای زنده‌ای که زنده کننده‌ی مردگان و میراننده‌ی زندگانی، که بر هر شخصی به آنچه کرده، مراقب است.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿١٠٢٥﴾ الْقَائِمُ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ ﴿١٠٢٥﴾ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْقَائِمُ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ يَا اللَّهُ: {١٣٥}

﴿١٠٢٠٦﴾ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ ﴿١٠٣٩﴾ يَا قَائِمُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ؛ {١٠٣٩}

﴿١٠٢٧﴾ فُذِّرْتُهُ قَائِمَةً عَلَى ٱللَّهِ أَكْبَرُ أَى الْقَادِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ يَقْدِرُ عَلَى مَا يَشَاءُ ٱلْقَوَى ٱلْقَادِرَتِ ٱلْمُقْتَدِرُ عَلَى خَلْقِهِ ٱلْقَوَى لِذَاتِهِ وَ فُذِّرْتُهُ قَائِمَةً عَلَى ٱلْأَشْيَاءِ كُلِّهَا ٱلْأَشْيَاءُ كُلِّهَا؛ {٠١٠١}

٢٨-١١. مُظَاهَرَةٌ، مُعَاذَةٌ، شَادٌّ، تَطْوِيقٌ، إِزَادَةٌ

١-٢٨-١١- مُظَاهَرَةٌ: (ظهر، ظهير)

﴿١٠٢٠٨﴾ ظَهَرَ اللَّاحِجِينَ يَا ظَهَرَ اللَّاحِجِينَ؛ {٠٠٠٢}

﴿١٠٢٠٩﴾ ظَهَرَ الْمُنْقَطِعِينَ ﴿١٠٢٠٩﴾ ظَهَرَ الْمُنْقَطِعِينَ

﴿١٠٢١﴾ ظَهْرِي ﴿٢٢٢٦﴾ ﴿٢٢٢٦﴾ فَهُوَ حِصْنِي... وَظَهْرِي؛

﴿۱۰۲۱۱﴾ ظہیر ﴿۱۰۲۱۱﴾ ظہیر؛ {۰۰۰۲}

٢-٢٨-١١- مُعَاظِدَة: (عاضد، عضد)

﴿١٠٢١٢﴾ عَاصِدُ {٠٠٢٩} يَا عَاصِدُ؛

﴿١٠٢١٣﴾ عَصْدُ الْمُسْتَضْعَفِينَ ﴿١٠٢١٣﴾ يَا عَصْدَ الْمُسْتَضْعَفِينَ؛ {٠٢٨٣}

﴿١٠٢١٤﴾ عَضُدُ كُلِّ مُحْتَاجٍ ﴿١٠٢١٥﴾ يَا عَضُدُ كُلِّ مُحْتَاجٍ طَرِيدٍ؛ {٠١٦٤}

﴿١٠٢١٥﴾ عَصْدِي اللَّهُمَّ أَنْتَ عَصْدِي؛ {١١٣٦}

٣-٢٨-١١- شدة: (شاد)

﴿١٠٢١٦﴾ شَادُّ أَزْرَ النَّيِّينَ ﴿١٠٢١٧﴾ يَا شَادُّ أَزْرَ النَّيِّينَ؛ {٠٠٢٩}

٤-٢٨-١١- تطويق: (مُطَوَّق)

﴿١٠٢١٧﴾ مُطَوَّقُ ﴿١٠٢١٨﴾ مُطَوَّقُ؛ ﴿١٠٢١٩﴾

٥-٢٨-١١- إزادة: (ذائد)

﴿۱۰۲۱۸﴾ ذَائِدُ ﴿۱۰۲۱۹﴾ ذَائِدُ

﴿١٠٢١﴾ يَا ابْنَ سَلَامَ فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى... كَافِيكَ شُرُورَ أَعْدَائِكَ وَ

ذَائِدُ عَنْكَ مَكَايِدُهُمْ؛ {۱۰۳۹}

﴿ ١١٤٢ ﴾

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۱۰۲۰۵﴾ ای خدایی که هیچ معبودی جز تو نیست، تو را به نامت که حاکم بر همه‌ی جان‌ها و آنچه به‌دست آورده اند می‌باشد می‌خوانم.

﴿۱۰۲۰۶﴾ ای خدایی که بر هر چیزی اشراف داری!

﴿۱۰۲۰۷﴾ «الله اکبر» یعنی توانا بر همه‌چیز، او بر هر چه بخواهد تواناست، توانمند است برای توان خویش، چیره است بر آفریدگانش، تواناست برای ذات خود، و توانایی‌اش بر همه‌ی اشیاء اشراف است.

۱۱-۲۸-۱ پشتیبانی، یاری، دفاع

۱۱-۲۸-۱ پشتیبان

﴿۱۰۲۰۸﴾ ای پشتیبانی پناهندگان.

﴿۱۰۲۰۹﴾ ای پشتیبان تنهامانده‌ها!

﴿۱۰۲۱۰﴾ او نگهدار و پشتیبان من است.

﴿۱۰۲۱۱﴾ ای پشتیبان.

۱۱-۲۸-۲ مددکار

﴿۱۰۲۱۲﴾ ای یاری‌کننده!

﴿۱۰۲۱۳﴾ ای یار و مددکار مستضعفان!

﴿۱۰۲۱۴﴾ ای پشتیبانی هر نیازمند رانده‌شده.

﴿۱۰۲۱۵﴾ خدایا! تو یاور منی.

۱۱-۲۸-۳ یاری‌کننده

﴿۱۰۲۱۶﴾ ای محکم‌کننده‌ی پشت پیامبران!

۱۱-۲۸-۴ نیرومندکننده

﴿۱۰۲۱۷﴾ ای نیرومندکننده!

۱۱-۲۸-۵ حمایت‌کننده

﴿۱۰۲۱۸﴾ ای حمایت‌کننده!

﴿۱۰۲۱۹﴾ ای پسر سلام! خداوند بلندمرتبه در دفع شرّ دشمنان برای تو بسنده است و جلوی مکر و حيله‌ی آن‌ها را می‌گیرد.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

٢٩-١١- نصر، عون، مدّ، إنعاش، كَنَف

١-٢٩-١١- نصر: (أَقْوَى النَّاصِرِينَ، أَنْصَرَ، أُولَى بِنَصْرِ الْوَائِقِ، ذُو النَّصْرِ، نَاصِرٌ، نَصِيرٌ)

- ﴿١٠٢٢٠﴾ أَقْوَى النَّاصِرِينَ ❖ يَا أَقْدَرُ الْقَادِرِينَ وَأَقْوَى النَّاصِرِينَ؛ {٠٣٩٣}
- ﴿١٠٢٢١﴾ أَنْصَرُ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ سَخَى مَا أَنْصَرَهُ؛ {٠٠٤٨}
- ﴿١٠٢٢٢﴾ أَنْصَرَ مِنْ كُلِّ نَصِيرٍ ❖ يَا أَنْصَرَ مِنْ كُلِّ نَصِيرٍ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١٠٢٢٣﴾ أَوَلَى بِنَصْرِ الْوَائِقِ بِهِ ❖ أَوَلَى بِنَصْرِ الْوَائِقِ بِكَ؛ {٠٠٥٧}
- ﴿١٠٢٢٤﴾ ذُو النَّصْرِ الْعَتِيدِ ❖ يَا ذَا الْمِحَالِ الشَّدِيدِ وَالنَّصْرِ الْعَتِيدِ؛ {٠٦٧٣}
- ﴿١٠٢٢٥﴾ ذُو النَّصْرِ ❖ يَا ذَا النَّفْعِ وَالنَّصْرِ؛ {١٠٩٤}
- ﴿١٠٢٢٦﴾ النَّاصِرُ ❖ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا إِنَّهُ... النَّاصِرُ؛ {٠٠٠٤}
- ﴿١٠٢٢٧﴾ النَّاصِرُ لِي ❖ أَنْتَ النَّاصِرُ لِي؛ {٠٢٨١}
- ﴿١٠٢٢٨﴾ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ❖ بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ؛ {ال عمران: ١٥٠}
- ﴿١٠٢٢٩﴾ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ❖ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا إِنَّهُ... خَيْرُ النَّاصِرِينَ؛ {٠٠٠٤}
- ﴿١٠٢٣٠﴾ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ❖ يَا خَيْرَ النَّاصِرِينَ؛ {٠٠١٧}
- ﴿١٠٢٣١﴾ نَاصِرٌ ❖ يَا نَاصِرُ؛ {٠٠٠٢}
- ﴿١٠٢٣٢﴾ نَاصِرُ الْأَوْلِيَاءِ ❖ يَا نَاصِرَ الْأَوْلِيَاءِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠٢٣٣﴾ نَاصِرُ الْحَقِّ ❖ أَنْتَ نَاصِرُ الْحَقِّ؛ {٠١٤٢}
- ﴿١٠٢٣٤﴾ نَاصِرُ الضَّعِيفِ ❖ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَقْهَرُ الْقَوَى وَيَنْصُرُ الضَّعِيفَ وَيَجْبِرُ الْكَسِيرَ وَيُغْنِي الْفَقِيرَ وَيَقْبِلُ الْيَسِيرَ وَيُعْطِي الْكَثِيرَ؛ {٠٥٤٥}
- ﴿١٠٢٣٥﴾ نَاصِرُ الْمُسْتَضْعِفِينَ ❖ يَا نَاصِرَ الْمُسْتَضْعِفِينَ؛ {٠٣١٦}
- ﴿١٠٢٣٦﴾ نَاصِرُ الْمُسْلِمِينَ ❖ يَا نَاصِرَ الْمُسْلِمِينَ؛ {٠٤٨٥}
- ﴿١٠٢٣٧﴾ نَاصِرُ الْمَظْلُومِ ❖ يَا نَاصِرَ الْمَظْلُومِ الْمَبْغَى عَلَيْهِ؛ {١٤٩٨}
- ﴿١٠٢٣٨﴾ نَاصِرُ الْمَظْلُومِينَ ❖ يَا نَاصِرَ الْمَظْلُومِينَ؛ {٠٧٤٢}
- ﴿١٠٢٣٩﴾ نَاصِرُ الْمَظْلُومِينَ ❖ يَا نَاصِرَ الْمَظْلُومِينَ الْمَبْغَى عَلَيْهِمْ؛ {٠٥٩٤}

«نام‌های مهر و رحمت»

۲۹-۱۱- یاری، کمک

۱-۲۹-۱۱- تواناترین یاری‌کنندگان، سزاوارترین به یاری اعتمادکننده، یار، یاور

﴿۱۰۲۲۰﴾ ای توانمندترین توانمندان و تواناترین یاری‌کنندگان!

﴿۱۰۲۲۱﴾ منزّه است سخاوتمندی که او چقدر یاری‌کننده است!

﴿۱۰۲۲۲﴾ ای یاری‌کننده‌تر از هر یاری‌کننده!

﴿۱۰۲۲۳﴾ برای یاری کسی که به تو اعتماد کرده، بهترین هستی.

﴿۱۰۲۲۴﴾ ای صاحب کیفر سخت و یاری آماده!

﴿۱۰۲۲۵﴾ ای صاحب سود و یاری.

﴿۱۰۲۲۶﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از

آن نام‌ها یاور است.

﴿۱۰۲۲۷﴾ تو یار منی.

﴿۱۰۲۲۸﴾ (آن‌ها تکیه‌گاه شما نیستند) بلکه ولیّ و سرپرست شما، خداست و او بهترین یاوران

است.

﴿۱۰۲۲۹﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از

آن نام‌ها بهترین یاور است.

﴿۱۰۲۳۰﴾ ای بهترین یاوران.

﴿۱۰۲۳۱﴾ ای یاری‌کننده.

﴿۱۰۲۳۲﴾ ای یاور دوستان.

﴿۱۰۲۳۳﴾ تو یاری‌کننده‌ی حقّی.

﴿۱۰۲۳۴﴾ منزّه است خدایی که بر قدرتمندان چیره است و ضعیف را یاری می‌کند و هر

شکسته‌ای را پیوند می‌زند و فقیر را بی‌نیاز می‌کند و کم را می‌پذیرد و زیاد عطا می‌کند.

﴿۱۰۲۳۵﴾ ای یاور ناتوان‌شمردگان.

﴿۱۰۲۳۶﴾ ای یاری‌کننده‌ی مسلمانان.

﴿۱۰۲۳۷﴾ ای یاری‌گر مظلوم مورد ستم واقع‌شده.

﴿۱۰۲۳۸﴾ ای یاری‌گر ستم‌دیدگان.

﴿۱۰۲۳۹﴾ ای یاری‌گر ستم‌دیدگان و ظلم‌چشیدگان.

﴿۱۱۶۷﴾

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿١٠٢٤٠﴾ نَاصِرُ الْمَنْصُورِينَ	﴿٠٩٦٠﴾ يَا نَاصِرَ الْمَنْصُورِينَ؛
﴿١٠٢٤١﴾ نَاصِرُ أَوْلِيَائِهِ	﴿٠٠٥٤﴾ يَا نَاصِرَ أَوْلِيَائِهِ الْمُتَّقِينَ؛
﴿١٠٢٤٢﴾ نَاصِرُ جُنْدِهِ	﴿٢٠٣٥﴾ اللَّهُ مُجِزٌ وَعْدُهُ وَ نَاصِرُ جُنْدِهِ؛
﴿١٠٢٤٣﴾ نَاصِرُ كُلِّ مَخْذُولٍ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا نَاصِرَ كُلِّ مَخْذُولٍ؛
﴿١٠٢٤٤﴾ نَاصِرُ كُلِّ مَظْلُومٍ	﴿٠٦٨٢﴾ يَا نَاصِرَ كُلِّ مَظْلُومٍ؛
﴿١٠٢٤٥﴾ نَاصِرُ مُحَمَّدٍ ﷺ	﴿٢٠٨٥﴾ يَا مُصْطَفَى مُحَمَّدٍ ﷺ وَ نَاصِرَهُ؛
﴿١٠٢٤٦﴾ نَاصِرُ مُحَمَّدٍ ﷺ	﴿٠٨٩٨﴾ أَنْتَ خَلِيفَةُ مُحَمَّدٍ وَ نَاصِرُ مُحَمَّدٍ ﷺ؛
﴿١٠٢٤٧﴾ نَاصِرُ مُحَمَّدٍ ﷺ	﴿٠٠٢٣﴾ يَا فَاتِحَ لِمُحَمَّدٍ فَتْحاً مُبِيناً وَ يَا نَاصِرَهُ نَصراً عَزِيزاً؛
﴿١٠٢٤٨﴾ نَاصِرُ مَنْ اسْتَنْصَرَهُ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا نَاصِرَ مَنْ اسْتَنْصَرَهُ؛
﴿١٠٢٤٩﴾ نَاصِرُ مَنْ إِلَيْكَ أَوَى	﴿٢٠٨٤﴾ إِنَّكَ... نَاصِرُ مَنْ إِلَيْكَ أَوَى؛
﴿١٠٢٥٠﴾ نَاصِرُ مَنْ انْتَصَرَ بِكَ	﴿٠٠٤٥﴾ نَاصِرُ مَنْ انْتَصَرَ بِكَ؛
﴿١٠٢٥١﴾ نَاصِرُ نَصِيرٍ	﴿٠٨٥٨﴾ أَنْتَ نُورُ نَاصِرٍ نَصِيرٍ؛
﴿١٠٢٥٢﴾ نَاصِرُ	﴿٠٠١٧﴾ فَاجِدْكَ فِي الْأُمُورِ نَاصِراً وَ نَاضِراً؛
﴿١٠٢٥٣﴾ نَاصِرُ غَيْرِ مَنْصُورٍ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا نَاصِراً غَيْرَ مَنْصُورٍ؛
﴿١٠٢٥٤﴾ نَاصِرُنَا	﴿٠٠٣٩﴾ يَا نَاصِرُنَا؛
﴿١٠٢٥٥﴾ نَاصِرُنَا	﴿٠٠٥٤﴾ أَنْتَ... نَاصِرُنَا عِنْدَ كُلِّ ظُلْمٍ؛
﴿١٠٢٥٦﴾ نَاصِرِي	﴿١١٣٦﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ عَضْدِي وَ نَاصِرِي؛
﴿١٠٢٥٧﴾ نَاصِرِي	﴿٠٢٢٢﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ... نَاصِرِي وَ مُوَسِّئِي؛
﴿١٠٢٥٨﴾ النَّصِيرُ	﴿٠١٠٥﴾ أَنْتَ النَّصِيرُ لِي حَتَّى تَنْصُرَنِي وَ تَبْصُرَنِي؛
﴿١٠٢٥٩﴾ النَّصِيرُ	﴿٠٠٢٧﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... النَّصِيرِ؛
﴿١٠٢٦٠﴾ النَّصِيرُ الصَّادِقُ	﴿٠٠٦٥﴾ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ النَّصِيرُ الصَّادِقُ؛
﴿١٠٢٦١﴾ نَصِيرٍ	﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ نَصِيرٍ مَا أَسْلَمَهُ؛
﴿١٠٢٦٢﴾ نَصِيرٍ	﴿٠٠٤٦﴾ سُبْحَانَكَ يَا نَصِيرُ تَعَالَيْتَ يَا نَاصِرُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛
﴿١٠٢٦٣﴾ نِعَمَ النَّصِيرِ	﴿٠٠٤٦﴾ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعَمَ الْمَوْلَى وَ نِعَمَ النَّصِيرِ؛

{الأَنْفَال: ٤٠}

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۱۰۲۴۰﴾ ای یاری‌رسان پیروزمندان.
﴿۱۰۲۴۱﴾ ای یاور اولیای پرهیزکارش.
﴿۱۰۲۴۲﴾ او به وعده‌ی خود وفا می‌کند و سپاه خود را یاری خواهد کرد.
﴿۱۰۲۴۳﴾ ای یاور هر بی‌یاور.
﴿۱۰۲۴۴﴾ ای یاری‌کننده‌ی هر مظلوم!
﴿۱۰۲۴۵﴾ ای برگزینده‌ی محمد ﷺ و یاور او.
﴿۱۰۲۴۶﴾ تو برعهده‌گیرنده‌ی امور محمد ﷺ و یاور اوایی.
﴿۱۰۲۴۷﴾ ای آن که برای محمد، گشایش آشکاری گشود و او را به گونه‌ای شکست‌ناپذیر یاری کرد.

- ﴿۱۰۲۴۸﴾ ای یاور آن که از او درخواست یاری کند.
﴿۱۰۲۴۹﴾ تو به هرکس از تو یاری جوید، یاری می‌رسانی.
﴿۱۰۲۵۰﴾ یاور کسی که از تو یاری جوید.
﴿۱۰۲۵۱﴾ تویی روشنی‌ده، یاری‌دهنده، یاور.
﴿۱۰۲۵۲﴾ تو را ناظر و یاور خود در کارها یافتیم.
﴿۱۰۲۵۳﴾ ای یاری‌کننده‌ی یاری‌نشده.
﴿۱۰۲۵۴﴾ ای یاور ما.
﴿۱۰۲۵۵﴾ تو در تمام ظلم‌ها یاور مایی.
﴿۱۰۲۵۶﴾ خدایا! تو یار و یاور منی.
﴿۱۰۲۵۷﴾ منزّه است خدا... یاری‌کننده و مونس من.
﴿۱۰۲۵۸﴾ تو یاور منی تا مرا پیروز کنی و بینا کنی.
﴿۱۰۲۵۹﴾ ستایش خدایی را که... یاری‌دهنده است.
﴿۱۰۲۶۰﴾ منزّه‌ی تو خدای یاریگر راستگو.
﴿۱۰۲۶۱﴾ منزّه است یاری‌کننده‌ای که او چقدر آشتی‌جوست!
﴿۱۰۲۶۲﴾ ای یاریگر، تو پاک و منزّه‌ی! ای یاری‌کننده، تو بلندمرتبه‌ای! ای پناه‌دهنده، ما را از آتش جهنّم رهایی بخش!
﴿۱۰۲۶۳﴾ و اگر سرپیچی کنند، بدانید (ضرری به شما نمی‌رسانند) خداوند سرپرست شماست!
چه سرپرست خوبی! و چه یاور خوبی!

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

٢-٢٩-١١- عون: (أَحَقُّ مِنْ اسْتَعْنَتْ بِهِ، أَعُوْن، أَقْوَى مُعِين، أَكْفَى مُعِين، ذُو الْمُسْتَعَانِ، عَوْن،

كثير المعونة، مُسْتَعَان، مُعِين)

﴿١٠٢٤٤﴾ أَحَقُّ مَنْ شَكَوْتُ ❖ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ شَكَوْتُ إِلَيْهِ وَاسْتَعْنَتْ بِهِ وَرَجَوْتُهُ؛
إِلَيْهِ وَاسْتَعْنَتْ بِهِ وَرَجَوْتُهُ {٠٠٥٦}

﴿١٠٢٤٥﴾ أَعُوْن ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ رَاعٍ مَا أَعُوْنَهُ؛ {٠٠٤٧}

﴿١٠٢٤٦﴾ أَعُوْنٌ مِنْ كُلِّ مُعِين ❖ يَا أَعُوْنَ مِنْ كُلِّ مُعِين؛ {٠٠٢٩}

﴿١٠٢٤٧﴾ أَقْوَى مُعِين ❖ فَإِنَّ الْحَقَّ أَقْوَى مُعِين؛ {٠٣٩٥}

﴿١٠٢٤٨﴾ أَكْفَى مُعِين ❖ اسْتَعِنْ بِاللَّهِ عَلَى أُمُورِكَ فَإِنَّهُ أَكْفَى مُعِين؛ {٠٤٦٥}

﴿١٠٢٤٩﴾ ذُو الْمُسْتَعَانِ ❖ يَا ذَا الرَّأْفَةِ وَالْمُسْتَعَانِ؛ {٠٠٣٩}

﴿١٠٢٧٠﴾ الْعَوْنُ الْمُؤَيَّدُ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَلِيُّ الْمُرْشِدُ وَالْغِنَى الْمُرْفِدُ وَالْعَوْنُ الْمُؤَيَّدُ؛

{٠٠٧٥}

﴿١٠٢٧١﴾ عَوْنُ الْحَقِّ ❖ أَنْتَ نَاصِرُ الْحَقِّ وَعَوْنُهُ؛ {٢٢٨٨}

﴿١٠٢٧٢﴾ عَوْنُ الصَّالِحِينَ ❖ يَا عَوْنَ الصَّالِحِينَ أَعْنِي؛ {١٦٢٨}

﴿١٠٢٧٣﴾ عَوْنُ الضُّعَفَاءِ ❖ يَا عَوْنَ الضُّعَفَاءِ؛ {١٦٢٩}

﴿١٠٢٧٤﴾ عَوْنُ الْمُسْتَغِيثِينَ ❖ يَا عَوْنَ الْمُسْتَغِيثِينَ؛ {١٦٣٠}

﴿١٠٢٧٥﴾ عَوْنُ الْمُؤْمِنِينَ ❖ يَا عَوْنَ الْمُؤْمِنِينَ؛ {٠٠٣٩}

﴿١٠٢٧٦﴾ عَوْنُ أَهْلِ الْبَلَاءِ ❖ يَا عَوْنَ أَهْلِ الْبَلَاءِ؛ {١٦٣١}

﴿١٠٢٧٧﴾ عَوْنُ أَهْلِ الْبَلَايَا ❖ يَا عَوْنَ أَهْلِ الْبَلَايَا؛ {١٦٣٢}

﴿١٠٢٧٨﴾ عَوْنُ عَلَى كُلِّ دَوَاءٍ ❖ فَإِنَّهُ اسْمُ فِيهِ شِفَاءٌ مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَعَوْنٌ عَلَى كُلِّ دَوَاءٍ؛ {١٦٣٤}

﴿١٠٢٧٩﴾ عَوْنُ كُلِّ ضَعِيفٍ ❖ يَا عَوْنَ كُلِّ ضَعِيفٍ فَرِيدٍ؛ {٠١٦٤}

﴿١٠٢٨٠﴾ عَوْنُ كُلِّ مَخْذُولٍ ❖ يَا عَوْنَ كُلِّ مَخْذُولٍ فَرِيدٍ؛ {٠٥٣٢}

﴿١٠٢٨١﴾ عَوْنُ كُلِّ مُسْتَعِينٍ ❖ عَوْنُ كُلِّ مُسْتَعِينٍ؛ {١٢٩٤}

﴿١٠٢٨٢﴾ عَوْنُ كُلِّ مَظْلُومٍ ❖ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ عَوْنُ كُلِّ مَظْلُومٍ؛ {٠٥٥١}

﴿١٠٢٨٣﴾ عَوْنُ لِكُلِّ مَنْ آمَنَ بِهِ ❖ فَهُوَ عَوْنُ لِكُلِّ مَنْ آمَنَ بِهِ؛ {١٦٣٥}

﴿١٠٢٨٤﴾ عَوْنُ مَنْ بَكَ اسْتَعْدَى ❖ اللَّهُمَّ... إِنَّكَ... عَوْنُ مَنْ بَكَ اسْتَعْدَى؛ {١٦٣٦}

﴿١١٧٠﴾

«نام‌های مهر و رحمت»

۲-۲۹-۱۱- یاری: (سزاوارترین کس که از او یاری خواهند، یاری‌کننده‌ترین، بی‌نیازکننده‌ترین یاور، قوی‌ترین یاری‌کننده، یاری، دارای یاری بسیار، آن که از او یاری خواهند، یاور)

﴿۱۰۲۶۴﴾ تو سزاوارترین کسی هستی که به سوی او شکایت بردم و از او استعانت جستم و به او امید بستم.

﴿۱۰۲۶۵﴾ منزّه است مراقبی که چه یاری‌رسان است!

﴿۱۰۲۶۶﴾ ای یاری‌کننده‌تر از هر یاری‌کننده!

﴿۱۰۲۶۷﴾ پس همانا حقّ قوی‌ترین یاری‌کننده است.

﴿۱۰۲۶۸﴾ از خدا در کارهایت کمک بخواه زیرا که او بی‌نیازکننده‌ترین یاور است.

﴿۱۰۲۶۹﴾ ای صاحب مهر و ای پشتیبان.

﴿۱۰۲۷۰﴾ خدایا، تو سرپرستی هدایتگری و توانگری بخشنده و یآوری نیروبخش.

﴿۱۰۲۷۱﴾ تو یاری‌کننده‌ی حق و یاور آن هستی.

﴿۱۰۲۷۲﴾ ای یاری‌کننده‌ی شایستگان! مرا یاری کن.

﴿۱۰۲۷۳﴾ ای یاور درماندگان.

﴿۱۰۲۷۴﴾ ای یاری‌کننده‌ی ناتوانان.

﴿۱۰۲۷۵﴾ ای یاور مؤمنان.

﴿۱۰۲۷۶﴾ ای یاری‌کننده‌ی بلادیدگان.

﴿۱۰۲۷۷﴾ ای یاری‌کننده‌ی بلادیدگان.

﴿۱۰۲۷۸﴾ بدان که [نام خدا] شفای هر دردی است و به دارویی رهنمون است.

﴿۱۰۲۷۹﴾ ای یاور هر ناتوان تنها.

﴿۱۰۲۸۰﴾ ای مددکار هر رهاشده‌ی تنهامانده.

﴿۱۰۲۸۱﴾ ای یاور هر مددخواه.

﴿۱۰۲۸۲﴾ هیچ چاره‌جویی و نیرویی کارساز نیست جز با تکیه بر خداوند بلندپایه و بزرگ؛ که یاور ستمدیدگان است.

﴿۱۰۲۸۳﴾ همانا او کمک برای کسی است که ایمان به او آورده است.

﴿۱۰۲۸۴﴾ خدایا، هرکس از تو کمک بخواهد، به او کمک می‌کنی.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿١٠٢٨٥﴾ عَوْنُ مَنْ لَا عَوْنَ لَهُ	﴿٠٧٨٠﴾ يَا عَوْنَ مَنْ لَا عَوْنَ لَهُ؛
﴿١٠٢٨٦﴾ عَوْنُ مَنْ لَيْسَ لَهُ عَوْنُ	﴿٠٧١١﴾ يَا عَوْنَ مَنْ لَيْسَ لَهُ عَوْنُ وَلَا مُعِينُ؛
﴿١٠٢٨٧﴾ كَثِيرُ الْمَعُونَةِ	﴿١٧٨٨﴾ يَا كَثِيرَ الْمَعُونَةِ؛
﴿١٠٢٨٨﴾ الْمُسْتَعَانُ	﴿٠٠٢٣﴾ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْمُسْتَعَانَ؛
﴿١٠٢٨٩﴾ الْمُسْتَعَانُ	﴿٠٢٤١﴾ أَنْتَ الرَّجَاءُ إِذَا انْقَطَعَ الرَّجَاءُ وَالْمُسْتَعَانُ إِذَا عَظُمَ الْبَلَاءُ؛
﴿١٠٢٩٠﴾ الْمُسْتَعَانُ	﴿١٩٣٥﴾ هُوَ الْمُسْتَعَانُ عَلَى آدَاءِ الشُّكْرِ؛
﴿١٠٢٩١﴾ الْمُسْتَعَانُ	﴿١٩٣٦﴾ أَنْتَ الْحَامِلُ عَلَى الظَّهْرِ وَالْمُسْتَعَانُ عَلَى الْأَمْرِ؛
﴿١٠٢٩٢﴾ الْمُسْتَعَانُ	﴿١٢٩٥﴾ أَنْتَ الْمُسْتَعَانُ عَلَى الْأُمُورِ كُلِّهَا؛
﴿١٠٢٩٣﴾ الْمُسْتَعَانُ	﴿٠٢٨١﴾ هُوَ الْمُسْتَعَانُ عَلَى الْفَجَائِعِ؛
﴿١٠٢٩٤﴾ الْمُسْتَعَانُ	﴿١٩٣٨﴾ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى كُلِّ حَالٍ؛
﴿١٠٢٩٥﴾ الْمُسْتَعَانُ	﴿١٩٣٩﴾ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَنْ ظَلَمَنَا؛
﴿١٠٢٩٦﴾ الْمُسْتَعَانُ	﴿١٩٤٠﴾ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى نَفْسِي وَأَنْفُسِكُمْ؛
﴿١٠٢٩٧﴾ الْمُسْتَعَانُ	﴿١٩٤١﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ وَالْمُسْتَعَانُ فِي الْأَمْرِ؛
﴿١٠٢٩٨﴾ الْمُسْتَعَانُ	﴿٠٩٩٩﴾ هُوَ خَيْرُ مُسْتَعَانَ؛
﴿١٠٢٩٩﴾ خَيْرُ مُسْتَعَانَ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا مُسْتَعَانَ؛
﴿١٠٣٠٠﴾ مُسْتَعَانَ	﴿٠٧٦٣﴾ يَا نِعَمَ الْمُسْتَعَانَ؛
﴿١٠٣٠١﴾ نِعَمَ الْمُسْتَعَانَ	﴿٠٠٦١﴾ يَا اللَّهَ الْمُعِينُ؛
﴿١٠٣٠٢﴾ الْمُعِينُ	﴿٠٠٦١﴾ يَا اللَّهَ الْمُعِينُ الْخَالِقُ؛
﴿١٠٣٠٣﴾ الْمُعِينُ الْخَالِقُ	﴿١٩٨٠﴾ أَنْتَ يَا رَبِّ... مُعِينُ الصَّالِحِينَ؛
﴿١٠٣٠٤﴾ مُعِينُ الصَّالِحِينَ	﴿١٨٤٠﴾ اللَّهُمَّ يَا مُعِينَ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَحِيدٍ؛
﴿١٠٣٠٥﴾ مُعِينُ كُلِّ مُؤْمِنٍ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مُعِينٍ مَا أَوْهَبَهُ؛
﴿١٠٣٠٦﴾ مُعِينُ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا مُعِينُ؛
﴿١٠٣٠٧﴾ مُعِينُ	

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۱۰۲۸۵﴾ ای یاری‌گر کسی که یاری‌کننده‌ای ندارد.
- ﴿۱۰۲۸۶﴾ ای یاری‌رسان به کسی که هیچ یاری‌رسانی ندارد.
- ﴿۱۰۲۸۷﴾ ای که یاری‌ات بسیار است.
- ﴿۱۰۲۸۸﴾ و پیراهن او را با خونی دروغین (آغشته ساخته، نزد پدر) آوردند گفت: «هوس‌های نفسانی شما این کار را برایتان آراسته! من صبر جمیل (و شکیبایی خالی از ناسپاسی) خواهم داشت و در برابر آنچه می‌گویید، از خداوند یاری می‌طلبم!»
- ﴿۱۰۲۸۹﴾ به خداوند یاری‌دهنده پناه می‌برم.
- ﴿۱۰۲۹۰﴾ آنگاه که امیدها قطع شود تنها مایه‌ی امید تویی، و هرگاه بلا و گرفتاری بزرگ و سخت شود تنها کمک‌کارم تویی.
- ﴿۱۰۲۹۱﴾ خداوند بر ادای شکر یاور ماست.
- ﴿۱۰۲۹۲﴾ تو ما را بر پشت این حیوان نگاه می‌داری و در جمیع امور از تو یاری می‌جوییم.
- ﴿۱۰۲۹۳﴾ خدایا، تویی که همه‌ی کارها به کمک تو انجام می‌شود.
- ﴿۱۰۲۹۴﴾ او یاری‌دهنده در مصیبت‌هاست.
- ﴿۱۰۲۹۵﴾ و خداوند در هر حال یاور ماست.
- ﴿۱۰۲۹۶﴾ و خداوند در مقابل کسی که به ما ستم روا داشته یاور ماست.
- ﴿۱۰۲۹۷﴾ و خداست که باید درباره‌ی خود و شما از او یاری جوییم.
- ﴿۱۰۲۹۸﴾ خدایا تو رفیق سفر، جانشین من در خانواده و یاورم در کار هستی.
- ﴿۱۰۲۹۹﴾ او بهترین کسی است که از او درخواست یاری می‌شود.
- ﴿۱۰۳۰۰﴾ ای پشتوانه.
- ﴿۱۰۳۰۱﴾ ای خوب یاری‌خواسته‌شده.
- ﴿۱۰۳۰۲﴾ ای خدای یاری‌کننده.
- ﴿۱۰۳۰۳﴾ ای خدای یاری‌کننده و آفریننده.
- ﴿۱۰۳۰۴﴾ پروردگار! تو یاور شایستگی.
- ﴿۱۰۳۰۵﴾ خدایا! ای یاری‌کننده‌ی هر مؤمن تنها!
- ﴿۱۰۳۰۶﴾ منزّه است یاری‌کننده‌ای که چه بسیار بخشنده است!
- ﴿۱۰۳۰۷﴾ ای مدد‌رسان.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

- ﴿١٠٣٠٨﴾ مُعِينُ ❖ أَنْتَ مُعِينٌ مَنْ شَكَا إِلَيْكَ فَقَرَّهُ تَوَكُّلاً؛ {٥٣٣}
- ﴿١٠٣٠٩﴾ مُعِينُ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ ❖ يَا مُعِينَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ؛ {١٢٤٣}
- ﴿١٠٣١٠﴾ مُعِينُ الصَّالِحِينَ ❖ مُعِينُ الصَّالِحِينَ؛ {٠٠٤٥}
- ﴿١٠٣١١﴾ مُعِينُ الضُّعَفَاءِ ❖ يَا مُعِينَ الضُّعَفَاءِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠٣١٢﴾ مُعِينُ الْمَغْلُوبِينَ ❖ يَا مُجِيبَ الْمُضْطَرِّينَ وَ مُعِينَ الْمَغْلُوبِينَ؛ {٠٩٣٣}
- ﴿١٠٣١٣﴾ مُعِينُ الْمُؤْمِنِينَ ❖ يَا مُعِينَ الْمُؤْمِنِينَ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿١٠٣١٤﴾ مُعِينُ كُلِّ مُتَوَكِّلٍ عَلَيْهِ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ... مُعِينُ كُلِّ مُتَوَكِّلٍ عَلَيْهِ وَ عَاصِمُهُ؛ {٠٢١٧}
- ﴿١٠٣١٥﴾ مُعِينٌ مَنْ اسْتَعَانَهُ ❖ يَا مُعِينَ مَنْ اسْتَعَانَهُ؛ {٠٠٧٦}
- ﴿١٠٣١٦﴾ مُعِينٌ مَنْ لَا مُعِينَ لَهُ ❖ يَا مُعِينَ مَنْ لَا مُعِينَ لَهُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠٣١٧﴾ مُعِينٌ بِالنَّصْرِ ❖ يَا مُعِينًا بِالنَّصْرِ لِكُلِّ مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْهِ وَ اسْتَكْفَاهُ؛ {٠٩١١}
- ﴿١٠٣١٨﴾ مُعِينِنَا ❖ يَا مُعِينِنَا؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠٣١٩﴾ مُعِينِنَا عَلَى دِينِنَا ❖ يَا مُعِينِنَا عَلَى دِينِنَا بِإِحْيَائِهِ أَنْفُسَنَا بِالَّذِي نَشَرَّ عَلَيْنَا مِنْ رِزْقِهِ؛ {٠٠٥٩}
- ﴿١٠٣٢٠﴾ مُعِينِنَا عَلَى دِينِنَا وَ دُنْيَانَا بِالَّذِي تَنْشُرُ عَلَيْنَا مِنَ الرِّزْقِ؛ ❖ يَا مُعِينِنَا عَلَى دِينِنَا وَ دُنْيَانَا بِالَّذِي تَنْشُرُ عَلَيْنَا مِنَ الرِّزْقِ؛ {١٠٩٤}
- ﴿١٠٣٢١﴾ مُعِينِي عِنْدَ مَقَرَعِي ❖ يَا مُعِينِي عِنْدَ مَقَرَعِي؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠٣٢٢﴾ خَيْرُ الْمُعِينِينَ ❖ يَا خَيْرَ الْمُعِينِينَ؛ {٠٠٧٥}
- ﴿١٠٣٢٣﴾ نِعْمَ الْمُعِينُ ❖ حَسْبُنَا اللَّهُ وَحْدَهُ وَ نِعْمَ الْمُعِينُ؛ {٠٣١٦}
- ٣-٢٩-١١- مَدَّة: (مَادَّة)
- ﴿١٠٣٢٤﴾ مَادَّةُ كُلِّ مَظْلُومٍ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ... مَادَّةُ كُلِّ مَظْلُومٍ؛ {٠٠٢٨}
- ٤-٢٩-١١- إِنْعَاشُ: (مُنْعَشُ)
- ﴿١٠٣٢٥﴾ مُنْعَشٌ مِنَ الصَّرْعَةِ ❖ يَا مُنْعَشًا مِنَ الصَّرْعَةِ؛ {٠٠٢٩}
- ٥-٢٩-١١- كَنْفُ: (كَانِفُ)
- ﴿١٠٣٢٦﴾ كَانِفُ الْأَوْلِيَاءِ ❖ يَا كَانِفَ الْأَوْلِيَاءِ؛ {٠٠٢٩}

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۱۰۳۰۸﴾ هر که را با توکل از فقر خود به تو شکایت کند، یاری کننده‌ای.
- ﴿۱۰۳۰۹﴾ ای یاری کننده‌ی بینوای فقیر!
- ﴿۱۰۳۱۰﴾ یاور نیکان.
- ﴿۱۰۳۱۱﴾ ای یاور ضعیفان.
- ﴿۱۰۳۱۲﴾ ای اجابت کننده‌ی گرفتاران و یاری‌گر شکست خوردگان.
- ﴿۱۰۳۱۳﴾ ای یاور مؤمنان.
- ﴿۱۰۳۱۴﴾ خدایا! تو... یاور هر توکل کننده و نگهبان اویی.
- ﴿۱۰۳۱۵﴾ ای مددکار آن که از او مدد جوید.
- ﴿۱۰۳۱۶﴾ ای مدرسان آن که مددی ندارد.
- ﴿۱۰۳۱۷﴾ ای یاری کننده با پیروزی برای هر کسی که بر او توکل کرد و از او کفایت امورش را خواست!
- ﴿۱۰۳۱۸﴾ ای مدرسان ما.
- ﴿۱۰۳۱۹﴾ ای آن که با زنده‌داشتن ما به واسطه‌ی گسترانیدن روزی‌اش بر ما، ما را بر دینمان یاری کرد.
- ﴿۱۰۳۲۰﴾ ای یاور بر دین و دنیای ما با رزقی که بر ما می‌پراکنی.
- ﴿۱۰۳۲۱﴾ ای یاری کننده‌ی من هنگام هراسم!
- ﴿۱۰۳۲۲﴾ ای بهترین یاری کنندگان.
- ﴿۱۰۳۲۳﴾ خداوند به تنهایی برای ما بس است و او بهترین یاری‌دهندگان است.
- ۳-۲۹-۱۱- یاور**
- ﴿۱۰۳۲۴﴾ معبودی جز تو نیست... و یاور هر ستمدیده.
- ۴-۲۹-۱۱- برپادارنده**
- ﴿۱۰۳۲۵﴾ ای برپادارنده پس از زمین خوردن!
- ۵-۲۹-۱۱- یاری کننده**
- ﴿۱۰۳۲۶﴾ ای یاری کننده به دوستان!

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

١١-٣٠- إنزال الملائكة، إرسال الملائكة، إرداف الملائكة، إهباط الملائكة، تصفيف

الملائكة

١١-٣٠-١- إنزال الملائكة: (مُنْزِلُ الْمَلَائِكَةِ)

﴿١٠٣٢٧﴾ مُنْزِلَ الْمَلَائِكَةِ ◉ يَا مُنْزِلَ الْمَلَائِكَةِ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ؛ {٢٠٤٤}

١١-٣٠-٢- إرسال الملائكة: (مُرْسِلُ الْفَارِقَاتِ، مُرْسِلُ الْمُقْلِيَّاتِ ذِكْرًا، مُرْسِلُ النَّاشِرَاتِ)

﴿١٠٣٢٨﴾ مُرْسِلَ الْفَارِقَاتِ ◉ يَا مُرْسِلَ... الْفَارِقَاتِ؛ {١٧٢٢}

﴿١٠٣٢٩﴾ مُرْسِلَ الْمُقْلِيَّاتِ ◉ يَا... مُرْسِلَ... الْمُقْلِيَّاتِ ذِكْرًا؛ {١٧٢٢}

﴿١٠٣٣٠﴾ مُرْسِلَ النَّاشِرَاتِ ◉ يَا... مُرْسِلَ... النَّاشِرَاتِ؛ {١٧٢٢}

١١-٣٠-٣- إرداف الملائكة: (مُرْدِفُ جُنْدِهِ بِمَلَائِكَتِهِ)

﴿١٠٣٣١﴾ مُرْدِفُ جُنْدِهِ بِمَلَائِكَتِهِ ◉ يَا مُرْدِفًا جُنْدَهُ بِمَلَائِكَتِهِ؛ {٠٠٢٩}

١١-٣٠-٤- إهباط الملائكة: (مُهْبِطُ)

﴿١٠٣٣٢﴾ مُهْبِطُ الْحَرِّ وَالْبَرْدِ ◉ الْحَمْدُ لِلَّهِ... مُهْبِطُ الْحَرِّ وَالْبَرْدِ؛ {٠٠٤٣}

﴿١٠٣٣٣﴾ مُهْبِطُ الْمَلَائِكَةِ ◉ يَا مُهْبِطَ الْمَلَائِكَةِ إِلَى الْأَرْضِ؛ {٠٠٢٩}

١١-٣٠-٥- تصفيف الملائكة: (صَافُّ الْمَلَائِكَةِ)

﴿١٠٣٣٤﴾ صَافُّ الْمَلَائِكَةِ ◉ يَا صَافِّ الْمَلَائِكَةِ بِعَظَمَتِهِ؛ {٠٠٢٩}

١١-٣١- ضمانة، وكالة، كفالة، وثوق

١١-٣١-١- ضمانة: (أَوْفَى الضَّامِنِينَ، أَوْفَى ضَامِنٍ، ضَامِنٌ، ضَمِينٌ)

﴿١٠٣٣٥﴾ أَوْفَى الضَّامِنِينَ ◉ أَنْتَ أَوْفَى الضَّامِنِينَ؛ {٠٥٧١}

﴿١٠٣٣٦﴾ أَوْفَى ضَامِنٍ ◉ اللَّهُ أَوْفَى ضَامِنٍ؛ {٠٥٧٢}

﴿١٠٣٣٧﴾ ضَامِنٍ ◉ يَا ضَامِنٍ؛ {٠٠٣٩}

﴿١٠٣٣٨﴾ ضَامِنُ الْأَرْزَاقِ ◉ يَا ضَامِنَ الْأَرْزَاقِ؛ {٠٠٢٩}

﴿١٠٣٣٩﴾ ضَامِنُ الرِّزْقِ ◉ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... ضَامِنُ الرِّزْقِ لِجَمِيعِ الْحَيَوَانِ؛ {٠٧٤٨}

﴿١٠٣٤٠﴾ ضَامِنُ جَزَاءٍ ◉ يَا ضَامِنَ جَزَاءِ الْمُحْسِنِينَ؛ {١٥٣١}

﴿١١٧٤﴾

«نام‌های مهر و رحمت»

۱۱-۳۰-۱ فرورستنده و پی‌درپی ارسال‌کننده‌ی فرشتگان

۱۱-۳۰-۱ فرورستنده‌ی فرشتگان

«۱۰۳۲۷» ای فرورستنده‌ی فرشتگان با روح [الهی] به فرمانش!

۱۱-۳۰-۲ فرستنده‌ی جداکنندگان، فرستنده‌ی یادآوران، فرستنده‌ی منتشرکنندگان

«۱۰۳۲۸» ای فرستنده‌ی... جداکنندگان [حق از باطل]!

«۱۰۳۲۹» ای... فرستنده‌ی... فرشتگانی که آیات بیدارگر [الهی] را [به انبیا] القا می‌نمایند!

«۱۰۳۳۰» ای... فرستنده‌ی... فرشتگانی که [آیات حق را] منتشر می‌کنند!

۱۱-۳۰-۳ پی‌درپی آورنده‌ی فرشتگان در پی لشگر خویش

«۱۰۳۳۱» ای آورنده‌ی فرشتگان در پی لشگرش!

۱۱-۳۰-۴ فرودآورنده

«۱۰۳۳۲» ستایش خدای راست که... فرودآورنده‌ی گرما و سرماست.

«۱۰۳۳۳» ای فرودآورنده‌ی فرشتگان به زمین!

۱۱-۳۰-۵ به صف‌کننده‌ی فرشتگان

«۱۰۳۳۴» ای به صف‌کننده‌ی فرشتگان با بزرگی خویش!

۱۱-۳۱-۱ ضمانت، وکالت، برعهده‌گرفتن، اعتماد

۱۱-۳۱-۱-۱ باوفاترین ضامن، ضمانت‌کننده، پشتیبان

«۱۰۳۳۵» تو باوفاترین ضمانت‌کنندگانی.

«۱۰۳۳۶» و خدا باوفاترین ضامن است.

«۱۰۳۳۷» ای ضمانت‌کننده.

«۱۰۳۳۸» ای ضمانت‌کننده‌ی روزی‌ها!

«۱۰۳۳۹» خدایا، تو... ضامن روزی همه‌ی جاندارانی.

«۱۰۳۴۰» ای خداوندی که جزای نیکوکاران را بر عهده گرفته‌ای!

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿١٠٣٤١﴾ ضَمِين ✽ اللَّهُمَّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَلَا نَعْبُدُ سِوَاكَ وَنَسْتَعِينُ بِكَ فَكَفَى بِكَ مُعِينًا وَنَسْتَكْفِيكَ فَكَفَى بِكَ كَافِيًا وَآمِينَا وَنَعْتَصِمُ بِكَ فَكَفَى بِكَ عَاصِمًا وَضَمِينًا؛ {٥٢٥}

١١-٣١-٢- وكالة: (وَكِيل، نَعْمَ الْوَكِيلُ)

﴿١٠٣٤٢﴾ الْوَكِيل ✽ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ أَسْمَاءً مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا إِنَّهُ... الْوَكِيلُ؛ {٠٠٠٤}

﴿١٠٣٤٣﴾ الْوَكِيلُ ✽ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَكِيلُ الْكَافِي؛ {٥٦١}

﴿١٠٣٤٤﴾ الْوَكِيلُ ✽ هُوَ الْوَكِيلُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ؛ {١٤٥٢}

﴿١٠٣٤٥﴾ الْوَكِيلُ ✽ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الظَّاهِرِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَالْوَكِيلِ عَلَيْهِ؛ {٠٠٥٢}

﴿١٠٣٤٦﴾ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلُ ✽ قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنْ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ؛ {يوسف: ٦٦}

﴿١٠٣٤٧﴾ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ ✽ ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ؛ {الأنعام: ١٠٢}

﴿١٠٣٤٨﴾ كَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ✽ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا؛ {النساء: ٨١}

﴿١٠٣٤٩﴾ كَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا ✽ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا؛ {الإسراء: ٦٥}

﴿١٠٣٥٠﴾ وَكِيل ✽ يَا وَكِيلُ؛ {٠٠٣٩}

﴿١٠٣٥١﴾ وَكِيلُ ✽ اللَّهُ وَكِيلٌ عَلَى كُلِّ مَنْ سِوَاهُ؛ {١٢٨٢}

﴿١٠٣٥٢﴾ وَكِيلٌ لَا تُحَقِّرُ ✽ وَكِيلٌ لَا تُحَقِّرُ؛ {٠٠٥٥}

﴿١٠٣٥٣﴾ وَكِيلٌ لَا تُخْفَى ✽ أَنْتَ... وَكِيلٌ لَا تُخْفَى؛ {٠٠٥١}

﴿١٠٣٥٤﴾ وَكِيلُ ✽ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا؛ {المزمل: ٩}

﴿١٠٣٥٥﴾ وَكِيلِي ✽ اللَّهُ وَكِيلِي مِنْ كُلِّ مَنْ سِوَاهُ؛ {٠٠٥٩}

﴿١٠٣٥٦﴾ نَعْمَ الْوَكِيلُ ✽ الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنَعْمَ الْوَكِيلُ؛ {آل عمران: ١٧٣}

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۱۰۳۴۱﴾ خدایا! فقط تو را می‌پرستیم نه غیر تو را و از تو یاری می‌خواهیم که تو برای یاری ما کافی هستی و از تو کفایت می‌خواهیم که تو کفایت‌کننده و امین هستی و به تو چنگ می‌زنیم که تو نگهدارنده و پشتیبانی.

۲-۳۱-۱۱- وکیل، بهترین وکیل

﴿۱۰۳۴۲﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها وکیل است.

﴿۱۰۳۴۳﴾ خدایا! تو پاک و منزهی؛ تو خدای برعهده‌گیرنده و بی‌نیازکننده‌ای.

﴿۱۰۳۴۴﴾ او بر همه چیز وکیل است.

﴿۱۰۳۴۵﴾ ستایش مخصوص خداوند است... آشکار بر هر چیز، و کارگزار آن.

﴿۱۰۳۴۶﴾ گفت: «من هرگز او را با شما نخواهم فرستاد، تا پیمان مؤکد الهی بدهید که او را حتماً نزد من خواهید آورد! مگر اینکه (بر اثر مرگ یا علت دیگر) قدرت از شما سلب گردد». و هنگامی که آن‌ها پیمان استوار خود را در اختیار او گذاردند، گفت: «خداوند، نسبت به آنچه می‌گوییم، ناظر و نگهبان است!»

﴿۱۰۳۴۷﴾ (آری) آفریدگار همه چیز است او را بپرستید و او نگهبان و مدبر همه موجودات است.

﴿۱۰۳۴۸﴾ و بر خدا توکل کن! کافی است که او یار و مدافع تو باشد.

﴿۱۰۳۴۹﴾ (اما بدان) تو هرگز سلطه‌ای بر بندگان من، نخواهی یافت؛ همین قدر کافی است که پروردگارت حافظ آن‌ها باشد.

﴿۱۰۳۵۰﴾ ای وکیل.

﴿۱۰۳۵۱﴾ خدا بر غیر خودش وکیل است؛ یعنی امور آنان را برعهده گرفته است.

﴿۱۰۳۵۲﴾ وکیلی که تحقیر نمی‌شود.

﴿۱۰۳۵۳﴾ تو کارگزاری هستی که پنهان نیستی.

﴿۱۰۳۵۴﴾ همان پروردگار شرق و غرب که معبودی جز او نیست، او را نگاهبان و وکیل خود انتخاب کن.

﴿۱۰۳۵۵﴾ خداوند در مقابل دیگران وکیل من است.

﴿۱۰۳۵۶﴾ این‌ها کسانی بودند که (بعضی از) مردم، به آنان گفتند: «مردم [لشکر دشمن] برای

(حمله به) شما اجتماع کرده‌اند از آن‌ها بترسید!» اما این سخن، بر ایمانشان افزود و گفتند: «خدا ما را کافی است و او بهترین حامی ماست.»

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿١٠٣٥٧﴾ نِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٠٣٥٨﴾ الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾ {ال عمران: ١٧٣}

٣-٣١-١١- كِفَالَة: (أكفل، كافل، كفيل، متكفل)

﴿١٠٣٥٨﴾ أَكْفَلُ	﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مُتَقِنٍ مَا أَكْفَلَهُ؛
﴿١٠٣٥٩﴾ أَكْفَلُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ حَكِيمٍ مَا أَكْفَلَهُ؛
﴿١٠٣٦٠﴾ أَكْفَلُ مِنْ كُلِّ كَفِيلٍ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا أَكْفَلُ مِنْ كُلِّ كَفِيلٍ؛
﴿١٠٣٦١﴾ كَافِلَ مُوسَى	﴿٠٠٢٩﴾ يَا كَافِلَ مُوسَى؛
﴿١٠٣٦٢﴾ كَافِلَ وَلَدِ أُمِّ مُوسَى	﴿٠٨٤٥﴾ يَا كَافِلَ وَلَدِ أُمِّ مُوسَى؛
﴿١٠٣٦٣﴾ كَافِلَ وَلَدِ أُمِّ مُوسَى	﴿١٧٧٠﴾ يَا كَافِلَ وَلَدِ أُمِّ مُوسَى عَنْ وَالِدَتِهِ؛
﴿١٠٣٦٤﴾ كَافِلَ وَلَدِ مُوسَى	﴿١٧٧١﴾ يَا كَافِلَ وَلَدِ مُوسَى؛
﴿١٠٣٦٥﴾ الْكَفِيلُ الْمُتَعَالِ	﴿٠٠٤٥﴾ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْكَفِيلُ الْمُتَعَالِ؛
﴿١٠٣٦٦﴾ الْكَفِيلُ الْمُسْتَعَانِ	﴿٠٠٤٦﴾ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْكَفِيلُ الْمُسْتَعَانِ؛
﴿١٠٣٦٧﴾ كَفِيلٍ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ كَفِيلٍ مَا أَشْهَدُهُ؛
﴿١٠٣٦٨﴾ كَفِيلٍ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا كَفِيلٍ؛
﴿١٠٣٦٩﴾ كَفِيلُ الْكُفَلَاءِ	﴿١٨٠٤﴾ يَا كَفِيلُ الْكُفَلَاءِ؛
﴿١٠٣٧٠﴾ مُتَكَفِّلٌ بِالرِّزْقِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُتَكَفِّلًا بِالرِّزْقِ؛

٤-٣١-١١- وثوق: (أولى من وثق به، ثقة، ذو الثقة، وثيق)

﴿١٠٣٧١﴾ أَوَّلَى مَنْ وَثِقَ بِهِ	﴿٠٠٢١﴾ أَنْتَ أَوَّلَى مَنْ وَثِقَ بِهِ؛
﴿١٠٣٧٢﴾ أَوَّلَى مَنْ وَثِقَ بِهِ	﴿٠١٥٦﴾ أَنْتَ أَوَّلَى مَنْ وَثِقَ بِهِ مِنْ رَجَائِهِ؛
﴿١٠٣٧٣﴾ الثَّقَّةُ	﴿٠٥٨٩﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ الثَّقَّةُ؛
﴿١٠٣٧٤﴾ ثِقَّةُ الْمُتَوَكِّلِينَ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا ثِقَّةَ الْمُتَوَكِّلِينَ؛
﴿١٠٣٧٥﴾ ثِقَّةُ الْمَلْهُوفِينَ	﴿٠٧٤٢﴾ يَا ثِقَّةَ الْمَلْهُوفِينَ؛
﴿١٠٣٧٦﴾ ثِقَّةُ الْمُؤْمِنِينَ	﴿٠٧٤٣﴾ يَا... ثِقَّةَ الْمُؤْمِنِينَ؛
﴿١٠٣٧٧﴾ ثِقَّةُ الْوَاتِقِينَ	﴿٠٧٤٤﴾ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ وَجَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ وَثِقَّةَ الْوَاتِقِينَ؛
﴿١٠٣٧٨﴾ ثِقَّةُ	﴿٠٠٥٠﴾ يَا ثِقَّةَ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۱۰۳۵﴾ این‌ها کسانی بودند که (بعضی از) مردم، به آنان گفتند: «مردم [لشکر دشمن] برای (حمله به) شما اجتماع کرده‌اند از آن‌ها بترسید!» اما این سخن، بر ایمانشان افزود و گفتند: «خدا ما را کافی است و او بهترین حامی ماست.»

۳-۱۱- برعهده گرفتن: (برعهده گیرنده ترین، سرپرست، برعهده گیرنده)

﴿۱۰۳۵﴾ منزّه است کارساز محکم‌کاری که او چقدر ضمانت‌کننده است!

﴿۱۰۳۵﴾ منزّه است حکیمی که چقدر ضمانت‌کننده است.

﴿۱۰۳۶﴾ ای برعهده گیرنده تر از هر ضامن!

﴿۱۰۳۶﴾ ای عهده دار کفالت و سرپرستی موسی (علیه السلام)!

﴿۱۰۳۶﴾ ای کفالت‌کننده‌ی فرزند مادر موسی.

﴿۱۰۳۶﴾ ای کفالت‌کننده و عهده دار سرپرستی فرزند مادر موسی از طرف مادرش!

﴿۱۰۳۶﴾ ای کفالت‌کننده و عهده دار سرپرستی فرزندان موسی!

﴿۱۰۳۶﴾ منزّه‌ی تو خدای برعهده گیرنده و بلندمرتبه.

﴿۱۰۳۶﴾ خدایا! تو پاک و منزّه‌ی؛ تو خدای برعهده گیرنده و یاری خواسته شده.

﴿۱۰۳۶﴾ منزّه است ضامنی که چه گواه است.

﴿۱۰۳۶﴾ ای سرپرست.

﴿۱۰۳۶﴾ ای سرپرست سرپرستان.

﴿۱۰۳۷﴾ ای به عهده گیرنده‌ی روزی!

۴-۱۱- سزاوارترین کسی که به او اعتماد شود، مایه‌ی اطمینان، صاحب اطمینان،

مورد اعتماد

﴿۱۰۳۷﴾ تو سزاوارترین کسی هستی که به او اعتماد شود.

﴿۱۰۳۷﴾ تو سزاوارترین پشتوانه برای کسی هستی که به تو امید بندد.

﴿۱۰۳۷﴾ خدایا! مایه‌ی اطمینان من تویی.

﴿۱۰۳۷﴾ ای مورد اعتماد توکل‌کنندگان!

﴿۱۰۳۷﴾ ای تکیه‌گاه ستم‌دیدگان!

﴿۱۰۳۷﴾ ای... مورد اعتماد مؤمنان!

﴿۱۰۳۷﴾ ای امان‌دهنده‌ی بیمناکان و ای پناه پناه‌آوردگان و اعتماد اعتمادکنندگان.

﴿۱۰۳۷﴾ ای تکیه‌گاه اهل آسمان‌ها و زمین.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿١٠٣٧٩﴾ ثِقَّةٌ مَنْ لَا ثِقَّةَ لَهُ	﴿٠٧٤٥﴾ يَا ثِقَّةَ مَنْ لَا ثِقَّةَ لَهُ
﴿١٠٣٨٠﴾ ثِقَّةٌ مَنْ لَمْ يَتَّقْ بِنَفْسِهِ	﴿٠٥٣٣﴾ أَنْتَ مَوْلَايَ ثِقَّةٌ مَنْ لَمْ يَتَّقْ بِنَفْسِهِ لِإِفْرَاطِ حَالِهِ
﴿١٠٣٨١﴾ ثِقَّةٌ مَنْ لَمْ يَتَّقْ بِنَفْسِهِ	﴿٠٠٣٠﴾ أَنْتَ مَوْلَايَ ثِقَّةٌ مَنْ لَمْ يَتَّقْ بِنَفْسِهِ لِإِفْرَاطِ عَمَلِهِ
﴿١٠٣٨٢﴾ ثَقَّتْنَا	﴿٠٧٤٦﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ ثَقَّتْنَا
﴿١٠٣٨٣﴾ ثَقَّتْنَا	﴿٠٧٤٧﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هُوَ ثَقَّتْنَا حَتَّى يَنْقَطِعَ الْحَبْلُ مِنَّا
﴿١٠٣٨٤﴾ ثَقَّتْنَا	﴿٠٧٤٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هُوَ ثَقَّتْنَا حِينَ تَنْقَطِعُ الْحِيلُ عَنَّا
﴿١٠٣٨٥﴾ ثَقَّتْنَا	﴿٠٧٤٩﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هُوَ ثَقَّتْنَا حِينَ يَسُوْءُ ظَنُّنَا بِأَعْمَالِنَا
﴿١٠٣٨٦﴾ ثَقَّتِي	﴿٠٠٦٥﴾ أَنْتَ ثَقَّتِي وَرَجَائِي فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا
﴿١٠٣٨٧﴾ ثَقَّتِي	﴿٠٥٣٤﴾ أَنْتَ ثَقَّتِي حِينَ يَسُوْءُ ظَنِّي بِأَعْمَالِي
﴿١٠٣٨٨﴾ ثَقَّتِي	﴿٠٧٥٠﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ ثَقَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي
﴿١٠٣٨٩﴾ ثَقَّتِي	﴿٠٠٥٩﴾ اللَّهُ ثَقَّتِي فِي جَمِيعِ أُمُورِي كُلِّهَا
﴿١٠٣٩٠﴾ ثَقَّتِي	﴿٠٧٥١﴾ يَا ثَقَّتِي فِي شِدَّتِي
﴿١٠٣٩١﴾ ثَقَّتِي	﴿٠٧٥٥﴾ يَا ثَقَّتِي وَرَجَائِي فِي شِدَّتِي وَرَخَائِي
﴿١٠٣٩٢﴾ ثَقَّتِي	﴿٠٧٥١﴾ هُوَ ثَقَّتِي فِي كُلِّ أَحْوَالِي
﴿١٠٣٩٣﴾ ثَقَّتِي	﴿٠٧٥٢﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ ثَقَّتِي فِي كُلِّ أَمْرٍ
﴿١٠٣٩٤﴾ ثَقَّتِي	﴿٠٢٧٠﴾ يَا ثَقَّتِي فِي كُلِّ شِدَّةٍ
﴿١٠٣٩٥﴾ ثَقَّتِي	﴿٠١٠٥﴾ يَا ثَقَّتِي فِي كُلِّ شَدِيدَةٍ
﴿١٠٣٩٦﴾ ثَقَّتِي	﴿٠٧٥٣﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ ثَقَّتِي فِي كُلِّ كَرْبٍ
﴿١٠٣٩٧﴾ ثَقَّتِي	﴿٠٧٥٤﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ ثَقَّتِي فِي كُلِّ كُرْبَةٍ
﴿١٠٣٩٨﴾ ذُو الثَّقَةِ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ ذِي الرَّجَاءِ وَالثَّقَةِ
﴿١٠٣٩٩﴾ وَثِيقُ الْعَهْدِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا وَثِيقَ الْعَهْدِ
﴿١٠٤٠٠﴾ وَثِيقُ عَقْدِهِ	﴿٢١٤٤﴾ وَاحِدٌ مُوَحَّدٌ وَفِي وَعْدِهِ وَثِيقُ عَقْدِهِ
﴿١٠٤٠١﴾ وَثِيقُ عَقْدِهِ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ الَّذِي كَلِمَتُهُ تَامَةٌ وَعَهْدُهُ وَفِي وَعْدِهِ وَثِيقُ عَقْدِهِ

١١-٣٢-إزلاف، إيصال، إبلاغ، تصديقُ الآمال

١١-٣٢-١-إزلاف: (مُزْلَف)

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۱۰۳۷۹﴾ ای تکیه‌گاه کسی که تکیه‌گاهی برای او نیست.
- ﴿۱۰۳۸۰﴾ آقای من! تو اطمینان‌بخش کسی هستی که به خود به سبب زیاده‌روی‌هایش اطمینان ندارد.
- ﴿۱۰۳۸۱﴾ آقای من! تو اطمینان‌بخش کسی هستی که به خود به سبب زیاده‌روی در رفتارش، اطمینان ندارد.
- ﴿۱۰۳۸۲﴾ تو اعتماد مایی.
- ﴿۱۰۳۸۳﴾ ستایش خدایی را که تا آخرین مرحله‌ی ناامیدی مورد اعتماد ماست.
- ﴿۱۰۳۸۴﴾ ستایش خدایی را که هنگام بسته‌شدن چاره بر ما، مورد اعتماد ماست.
- ﴿۱۰۳۸۵﴾ ستایش خدای را، هنگامی که گمان ما در مورد اعمال‌مان ناامیدمان سازد، مورد اعتماد ماست.
- ﴿۱۰۳۸۶﴾ تو در همه‌ی کارها تکیه‌گاه و امید منی.
- ﴿۱۰۳۸۷﴾ تویی اطمینان من، آن‌گاه که بد به اعمال خود گمان بد می‌برم.
- ﴿۱۰۳۸۸﴾ خدایا، هنگام سختی‌ها مورد اعتماد منی.
- ﴿۱۰۳۸۹﴾ خداوند در همه‌ی کارهایم تکیه‌گاه من است.
- ﴿۱۰۳۹۰﴾ ای تکیه‌گاه من در سختی‌های من!
- ﴿۱۰۳۹۱﴾ ای تکیه‌گاه و امید من در سختی و آسانی‌ام.
- ﴿۱۰۳۹۲﴾ او در همه حالاتم مورد اعتماد من است.
- ﴿۱۰۳۹۳﴾ خدایا، در هر کاری تو مورد اعتماد منی.
- ﴿۱۰۳۹۴﴾ ای تکیه‌گاه من در هر سختی.
- ﴿۱۰۳۹۵﴾ ای تکیه‌گاه من در هر سختی.
- ﴿۱۰۳۹۶﴾ خدایا، تو در هر اندوهی مورد اعتماد منی.
- ﴿۱۰۳۹۷﴾ خدایا، تو در هر ناراحتی مورد اعتماد منی.
- ﴿۱۰۳۹۸﴾ منزّه است صاحب امید و اطمینان.
- ﴿۱۰۳۹۹﴾ منزّه است صاحب امید و اطمینان.
- ﴿۱۰۴۰۰﴾ خدای یگانه‌ی یکتایی که به وعده‌ی خویش وفا می‌کند و پیمان استوار دارد.
- ﴿۱۰۴۰۱﴾ منزّه است خدایی که کلامش کامل و به عهدش وفادار و پیمانش محکم است.
- ۱۱-۳۲-۱- نزدیک کردن، وصل کردن، رساندن، محقق کردن آرزوها
- ۱۱-۳۲-۱- نزدیک کننده

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿١٠٤٠٢﴾ مُزْلَفُ الْجَنَّةِ ◉ يَا مُزْلَفَ الْجَنَّةِ لِمَنْ أَطَاعَهُ؛ {٠٠٢٩}

١١-٣٢-٢- إيصال: (مُتَّصِل، مُوَصِّل، واصل، وَصُول)

﴿١٠٤٠٣﴾ مُتَّصِلُ الْآلَاءِ ◉ يَا مُتَّصِلَ الْآلَاءِ؛ {٠٠٢٩}

﴿١٠٤٠٤﴾ مُوَصِّلُ ◉ يَا مُوَصِّلُ؛ {٠٢٨٣}

﴿١٠٤٠٥﴾ الْوَاصِلُ ◉ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْوَاصِلِ الْحَمْدَ بِالنَّعَمِ وَ النَّعَمَ بِالشُّكْرِ؛ {٢١٣٤}

﴿١٠٤٠٦﴾ وَاصِلُ ◉ يَا وَاصِلُ؛ {٠٠٠٢}

﴿١٠٤٠٧﴾ وَاصِلُ ◉ يَا وَاصِلَ النَّعَمِ؛ {٠٠٢٩}

﴿١٠٤٠٨﴾ وَصُولُ ◉ يَا وَصُولُ؛ {١٠٦٩}

١١-٣٢-٣- إبلاغ: (بلاغ العاجزين، بلاغ، مُبَلِّغ)

﴿١٠٤٠٩﴾ بَلَّاغُ الْعَاجِزِينَ ◉ يَا بَلَّاغَ الْعَاجِزِينَ؛ {٠٠٢٩}

﴿١٠٤١٠﴾ بَلَّاغُنَا فِي كُلِّ عَجْزٍ ◉ أَنْتَ... بَلَّاغُنَا فِي كُلِّ عَجْزٍ؛ {٠٠٥٤}

﴿١٠٤١١﴾ مُبَلِّغُ ◉ يَا مُبَلِّغُ؛ {٠٠٢٩}

١١-٣٢-٤- تصديقُ الآمال: (مُصَدِّقُ الْآمَالِ)

﴿١٠٤١٢﴾ مُصَدِّقُ الْآمَالِ ◉ يَا مُصَدِّقَ الْآمَالِ الْمُبْطِئَةِ؛ {١٨٨٦}

١١-٣٣- نجاح، فوز، ظفر، سعادة، الختمُ بالخير، خيرُ الثواب، الجنة

١١-٣٣-١- نجاح: (أَسْرَعُ نَجَاحًا، أَنْجَحَ، مُنْجَحَ، نَجَاح)

﴿١٠٤١٣﴾ أَسْرَعُهُ نَجَاحًا ◉ يَا خَيْرَ مَنْ طَلِبَ مِنْهُ الْخَيْرُ وَأَسْرَعَهُ عَطَاءً وَ نَجَاحًا؛ {٠٠٥٤}

﴿١٠٤١٤﴾ أَنْجَحَ مَأْمُولُ ◉ يَا خَيْرَ مَنْ اسْتَدْعَى لِبَذْلِ الرِّغَائِبِ وَ أَنْجَحَ مَأْمُولٍ لِكَشْفِ

لِكَشْفِ الْكُرْبَاتِ اللَّوَاظِبِ ◉ الْكُرْبَاتِ اللَّوَاظِبِ؛ {٠٠٣٠}

﴿١٠٤١٥﴾ مُنْجَحُ الطَّلِبَاتِ ◉ يَا مُنْجَحَ الطَّلِبَاتِ؛ {٠٠٠٢}

﴿١٠٤١٦﴾ مُنْجَحُ طَلِبَتِي ◉ هُوَ وَلِيُّ مَسَائِلِي وَ مُنْجَحُ طَلِبَتِي؛ {١٠٩٨}

﴿١٠٤١٧﴾ مُنْجَحِي فِي حَاجَتِي ◉ أَنْتَ... مُنْجَحِي فِي حَاجَتِي؛ {١٠٠٠}

﴿١٠٤١٨﴾ نَجَاحِي فِي حَاجَتِي ◉ يَا نَجَاحِي فِي حَاجَتِي؛ {١٧٧٨}

١١-٣٣-٢- فوز: (فائز، فوز)

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۱۰۴۰۲﴾ ای نزدیک‌کننده‌ی بهشت به کسی که از او اطاعت کند!

۱۱-۳۲-۲ پیوند زنده، رساننده، بسیار رساننده

﴿۱۰۴۰۳﴾ ای صاحب نعمت‌های به هم پیوسته!

﴿۱۰۴۰۴﴾ ای رساننده!

﴿۱۰۴۰۵﴾ ستایش سزای خداوندی است که حمد را به نعمت‌ها و نعمت‌ها را به شکر پیوند زده

است.

﴿۱۰۴۰۶﴾ ای رساننده‌ی نعمت‌ها.

﴿۱۰۴۰۷﴾ ای بخشنده نعمت‌ها!

﴿۱۰۴۰۸﴾ ای بسیاربخشنده و عطابخش.

۱۱-۳۲-۳ رساننده‌ی ناتوانان، رساننده

﴿۱۰۴۰۹﴾ ای رساننده‌ی ناتوانان!

﴿۱۰۴۱۰﴾ تو رساننده‌ی ما در هر ناتوانی هستی.

﴿۱۰۴۱۱﴾ ای رساننده!

۱۱-۳۲-۴ محقق‌کننده‌ی آرزوها

﴿۱۰۴۱۲﴾ ای محقق‌کننده‌ی آرزوهای دیرپا.

۱۱-۳۳-۱ کامیابی، پیروزی، سعادت، پایان خوش، بهترین پاداشی، بهشت

۱۱-۳۳-۱ سریع‌ترین در کامیابی، کامیاب‌ترین، کامیاب، کامیابی

﴿۱۰۴۱۳﴾ ای بهترین کسی که خیر از او درخواست شود و ای سریع‌ترین در بخشش و

کامیابی.

﴿۱۰۴۱۴﴾ ای بهترین کسی که برای بخشش آرزوها خوانده شده است و ای کامیاب‌ترین

آرزوشده برای ازبین‌رفتن اندوه‌های بزرگ.

﴿۱۰۴۱۵﴾ ای رواکننده‌ی درخواست‌ها.

﴿۱۰۴۱۶﴾ اوست عهده‌دار پرسش من؛ اوست برآورنده‌ی خواست من.

﴿۱۰۴۱۷﴾ تو رواکننده‌ی نیاز منی.

﴿۱۰۴۱۸﴾ ای برآورنده‌ی نیاز من!

۱۱-۳۳-۲ پیروز، پیروزی

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿١٠٤١٩﴾ الْفَائِزُ بِالْعِزِّ ❖ سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ وَفَازَ بِهِ؛ {١٣٧٠}

﴿١٠٤٢٠﴾ فَوْزُ الْمُسْتَغْفِرِينَ ❖ يَا فَوْزَ الْمُسْتَغْفِرِينَ؛ {١٠٨٤}

١١-٣٣-٣ ظفر: (ظافر، مُظَفَّر)

﴿١٠٤٢١﴾ ظَافِرُ الْمَظْلُومِينَ ❖ يَا ظَافِرَ الْمَظْلُومِينَ؛ {٠٢٨٣}

﴿١٠٤٢٢﴾ مُظَفَّرُ ❖ يَا مُظَفَّرُ؛ {٠٠٢٩}

١١-٣٣-٤ سعادة: (مُسْعِد)

﴿١٠٤٢٣﴾ مُسْعِد ❖ يَا مُسْعِدُ؛ {٠٠٢٩}

١١-٣٣-٥ الختم بالخير: (خاتم بالخير)

﴿١٠٤٢٤﴾ خَاتِمُ بِالْخَيْرِ ❖ يَا خَاتِمًا بِالْخَيْرِ لِأَوْلِيَائِهِ؛ {٠٠٢٩}

١١-٣٣-٦ خَيْرُ ثَوَابًا: (خَيْرُ ثَوَابًا)

﴿١٠٤٢٥﴾ خَيْرُ ثَوَابًا ❖ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرُ ثَوَابًا وَخَيْرُ عُقْبًا؛ {الكهف: ٤٤}

١١-٣٣-٧ الجنة: (واعد بالجنة، مُلبَسُ أوليائه جنته، مُزَوَّج الحور العين، غارس أشجار

الجنان، جَاعِلُ أَهْلِ الْجَنَّةِ إِخْوَانًا)

﴿١٠٤٢٦﴾ وَاْعِدُ بِالْجَنَّةِ ❖ يَا وَاْعِدًا بِالْجَنَّةِ؛ {٠٠٢٩}

﴿١٠٤٢٧﴾ مُلَبَّسُ أَوْلِيَآءِهِ جَنَّتِهِ ❖ يَا مُلَبَّسَهُمْ جَنَّتِهِ؛ {٠٠٢٩}

﴿١٠٤٢٨﴾ مُزَوَّجُ الْحُورِ الْعَيْنِ ❖ يَا مُزَوَّجَ الْحُورِ الْعَيْنِ؛ {٠٠٢٩}

﴿١٠٤٢٩﴾ غَارِسُ أَشْجَارِ الْجَنَانِ ❖ يَا غَارِسَ أَشْجَارِ الْجَنَانِ لِأَوْلِيَآئِهِ؛ {٠٠٢٩}

﴿١٠٤٣٠﴾ جَاعِلُ أَهْلِ الْجَنَّةِ ❖ يَا جَامِعًا بَيْنَ أَهْلِ الْجَنَّةِ عَلَى تَأْلُفٍ مِنَ الْقُلُوبِ وَشِدَّةِ

إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ الْمَحَبَّةِ وَنَازِعَ الْغِلِّ مِنْ صُدُورِهِمْ وَجَاعِلَهُمْ إِخْوَانًا عَلَى

سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ؛ {٠٧٧٨}

١١-٣٤ أنس، راحة، نفحة، سَكِينَة، إطمينان، وقار، خير منزل، تسليية، سلامة، رضاية

١١-٣٤-١ أنس: (أَخْضَرُ الْآنَسِينَ، أنس، أنيس، مُسْتَأْنَس، مُنْس)

﴿١٠٤٣١﴾ أَخْضَرُ الْآنَسِينَ ❖ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْسُ الْآنَسِينَ لِأَوْلِيَآئِكَ وَأَخْضَرُهُمْ بِالْكَفَايَةِ

بِالْكَفَايَةِ لِلْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ لِلْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ؛ {٠١٨٧}

﴿١١٨٦﴾

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۱۰۴۱۹﴾ منزّه است خدایی که لباس شکست‌ناپذیری پوشید و بر آن موفّق شد.

﴿۱۰۴۲۰﴾ ای مایه‌ی پیروزی آمرزش‌خواهان!

۱۱-۳۳-۳- پیروز‌کننده

﴿۱۰۴۲۱﴾ ای پیروز‌کننده‌ی مظلومان!

﴿۱۰۴۲۲﴾ ای پیروز‌کننده!

۱۱-۳۳-۴- سعادت‌بخش

﴿۱۰۴۲۳﴾ ای سعادت‌بخش!

۱۱-۳۳-۵- پایان‌بخش با خوبی

﴿۱۰۴۲۴﴾ ای ختم‌کننده به خیر برای دوستانش!

۱۱-۳۳-۶- برترین پاداش

﴿۱۰۴۲۵﴾ در آنجا ثابت شد که ولایت (و قدرت) از آن خداوند بر حق است! اوست که برترین

ثواب، و بهترین عاقبت را (برای مطیعان) دارد!

۱۱-۳۳-۷- بهشت: (وعده‌دهنده به بهشت، پوشاننده‌ی بهشت، به همسری

درآورنده‌ی حور العین، کشت‌کننده‌ی درختان بهشت، برادرقراردهنده‌ی اهل بهشت)

﴿۱۰۴۲۶﴾ ای وعده‌دهنده به بهشت!

﴿۱۰۴۲۷﴾ ای پوشاننده‌ی بهشت به دوستانش!

﴿۱۰۴۲۸﴾ ای به همسری درآورنده‌ی حور العین!

﴿۱۰۴۲۹﴾ ای خدایی که درختان بهشت را برای دوستانش کاشته است!

﴿۱۰۴۳۰﴾ ای خدایی که بهشتیان را با نزدیکی دل‌ها و شدت محبت میان آن‌ها گرد هم

می‌آوری و کینه را از دل‌های‌شان برمی‌کنی و بر روی تخت‌ها روبروی هم می‌نشانی و برادر یکدیگر قرار می‌دهی.

۱۱-۳۴- انس، راحتی، آرامش، اطمینان، وقار، بهترین محلّ ورود، تسلی‌دادن، سلامت،

خشنودی

۱۱-۳۴-۱- حاضرترین انس‌گیرندگان، انس، انس‌گیرنده

﴿۱۰۴۳۱﴾ خدایا، تو برای دوستانت بهترین مونسی، و برای بی‌نیاز کردن توکل‌کنندگان از غیر

از همه حاضرتری.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

- ﴿١٠٤٣٢﴾ أَحْضَرُ الْآنَسِينَ ﴿١٠٤٣٣﴾ أَنْسُ الْآنَسِينَ
لِكِفَايَةِ الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ أَنْسُ الْآنَسِينَ
﴿١٠٤٣٤﴾ أَنْسُ الْمُسْتَوْحِشِينَ ﴿١٠٤٣٥﴾ أَنْسُ كُلِّ غَرِيبٍ
﴿١٠٤٣٦﴾ أَنْسُ كُلِّ فَقِيرٍ ﴿١٠٤٣٧﴾ أَنْسُ كُلِّ مُسْتَجِيرٍ
﴿١٠٤٣٨﴾ أَنْسُ كُلِّ مُسْتَوْحِشٍ ﴿١٠٤٣٩﴾ أَنْسُ كُلِّ وَحِيدٍ
﴿١٠٤٤٠﴾ أَنْسِي ﴿١٠٤٤١﴾ أَنْسُ الْآنَسِينَ
﴿١٠٤٤٢﴾ أَنْسُ الْآنَسِينَ ﴿١٠٤٤٣﴾ أَنْسُ الْآنَسِينَ
﴿١٠٤٤٤﴾ أَنْسِي ﴿١٠٤٤٥﴾ أَنْسِي الْأَصْفِيَاءَ
﴿١٠٤٤٦﴾ أَنْسِي الذَّاكِرِينَ ﴿١٠٤٤٧﴾ أَنْسِي الْقُلُوبَ
﴿١٠٤٤٨﴾ أَنْسِي الْمُتَفَرِّدِينَ ﴿١٠٤٤٩﴾ أَنْسِي الْمُرِيدِينَ
﴿١٠٤٥٠﴾ أَنْسِي كُلِّ غَرِيبٍ ﴿١٠٤٥١﴾ أَنْسِي كُلَّ مُتَفَرِّدٍ
﴿١٠٤٥٢﴾ أَنْسِي كُلَّ مُتَقَرِّبٍ ﴿١٠٤٥٣﴾ أَنْسِي كُلَّ وَحِيدٍ
﴿١٠٤٥٤﴾ أَنْسِي مَنْ لَا أَنْسِي لَهُ ﴿١٠٤٥٥﴾ أَنْسِي مَنْ لَا أَنْسِي لَهُ
- ﴿١١٨٨﴾
- ﴿١٠٤٣٢﴾ أَنْسِي الْآنَسِينَ ﴿١٠٤٣٣﴾ أَنْسِي الْآنَسِينَ
لِكِفَايَةِ الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ أَنْسِي الْآنَسِينَ
﴿١٠٤٣٤﴾ أَنْسِي الْمُسْتَوْحِشِينَ ﴿١٠٤٣٥﴾ أَنْسِي كُلِّ غَرِيبٍ
﴿١٠٤٣٦﴾ أَنْسِي كُلِّ فَقِيرٍ ﴿١٠٤٣٧﴾ أَنْسِي كُلِّ مُسْتَجِيرٍ
﴿١٠٤٣٨﴾ أَنْسِي كُلِّ مُسْتَوْحِشٍ ﴿١٠٤٣٩﴾ أَنْسِي كُلِّ وَحِيدٍ
﴿١٠٤٤٠﴾ أَنْسِي ﴿١٠٤٤١﴾ أَنْسِي الْآنَسِينَ
﴿١٠٤٤٢﴾ أَنْسِي الْآنَسِينَ ﴿١٠٤٤٣﴾ أَنْسِي الْآنَسِينَ
﴿١٠٤٤٤﴾ أَنْسِي ﴿١٠٤٤٥﴾ أَنْسِي الْأَصْفِيَاءَ
﴿١٠٤٤٦﴾ أَنْسِي الذَّاكِرِينَ ﴿١٠٤٤٧﴾ أَنْسِي الْقُلُوبَ
﴿١٠٤٤٨﴾ أَنْسِي الْمُتَفَرِّدِينَ ﴿١٠٤٤٩﴾ أَنْسِي الْمُرِيدِينَ
﴿١٠٤٥٠﴾ أَنْسِي كُلِّ غَرِيبٍ ﴿١٠٤٥١﴾ أَنْسِي كُلَّ مُتَفَرِّدٍ
﴿١٠٤٥٢﴾ أَنْسِي كُلَّ مُتَقَرِّبٍ ﴿١٠٤٥٣﴾ أَنْسِي كُلَّ وَحِيدٍ
﴿١٠٤٥٤﴾ أَنْسِي مَنْ لَا أَنْسِي لَهُ ﴿١٠٤٥٥﴾ أَنْسِي مَنْ لَا أَنْسِي لَهُ

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۱۰۴۳﴾ خدایا! تو با دوستان انس گیرنده‌ترین انس گیرندگانی و آماده‌ترین برطرف‌کننده‌ی نیازهای توکل‌کنندگان.

﴿۱۰۴۳﴾ تو از همه انس گیرنده‌تری.

﴿۱۰۴۴﴾ ای همدم دل‌های وحشت‌زده!

﴿۱۰۴۵﴾ ای همدم غریبان تنها.

﴿۱۰۴۶﴾ ای همدم هر نیازمند پناه‌جو.

﴿۱۰۴۷﴾ ای همدم هر پناه‌جو.

﴿۱۰۴۸﴾ ای همدم هر وحشت‌زده‌ی بی‌کس.

﴿۱۰۴۹﴾ معبودی جز تو نیست که همدم هر تنهایی.

﴿۱۰۴۰﴾ ای همدم من در هر هراس.

﴿۱۰۴۱﴾ خدایا! تو برای دوستانت بهترین مونس.

﴿۱۰۴۲﴾ خدایا! تو با دوستان انس گیرنده‌ترین انس گیرندگانی و آماده‌ترین برطرف‌کننده‌ی

نیازهای توکل‌کنندگان.

﴿۱۰۴۳﴾ خدایا، تو برای دوستانت بهترین مونس.

﴿۱۰۴۴﴾ ای [خدای] انس گیرنده، تو پاک و منزهی! ای مونس و همدم، تو بلندمرتبه‌ای! ای

پناه‌دهنده، ما را از آتش رهایی‌بخش!

﴿۱۰۴۵﴾ ای همدم برگزیدگان.

﴿۱۰۴۶﴾ ای همدم ذاکران.

﴿۱۰۴۷﴾ ای همدم جان‌ها.

﴿۱۰۴۸﴾ ای همدم تنهاییان!

﴿۱۰۴۹﴾ ای همدم مریدان.

﴿۱۰۵۰﴾ ای همدم هر تنها.

﴿۱۰۵۱﴾ ای همدم هر تنهایی که با تو خلوت می‌کند!

﴿۱۰۵۲﴾ ای همدم هر نزدیک‌شونده [ای که با تو خلوت می‌کند] در خلوت‌های تو!

﴿۱۰۵۳﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست، همدم هر تنها.

﴿۱۰۵۴﴾ ای همدم آن که همدمی ندارد.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿١٠٤٥٥﴾	أَنِيسَى فِي كُلِّ خَلْوَةٍ	﴿٠٠٧٥﴾	أَنْتِ... أَنْيسَى فِي كُلِّ خَلْوَةٍ وَ وَحْدَةٍ؛
﴿١٠٤٥٦﴾	خَيْرُ الْمُسْتَأْنِسِينَ	﴿٠٠٣٩﴾	يَا خَيْرَ الْمُسْتَأْنِسِينَ؛
﴿١٠٤٥٧﴾	الْمُونِسُ	﴿٠٢٨١﴾	أَنْتَ الْمُونِسُ لَهُمْ حَيْثُ أَوْحَشْتَهُمُ الْعَوَالِمَ؛
﴿١٠٤٥٨﴾	مُونِسُ	﴿٠٠٤٦﴾	سُبْحَانَكَ يَا أَنْيسُ تَعَالَيْتَ يَا مُونِسُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛
﴿١٠٤٥٩﴾	مُونِسُ أَحْبَابِيهِ	﴿٠٠٥٤﴾	يَا مُونِسَ أَحْبَابِيهِ الْمُسْتَوْحِشِينَ؛
﴿١٠٤٦٠﴾	مُونِسُ الْمُسْتَوْحِشِينَ	﴿٠٥٤٤﴾	يَا مُونِسَ الْمُسْتَوْحِشِينَ؛
﴿١٠٤٦١﴾	مُونِسُ الْمُسْتَوْحِشِينَ	﴿٠٢٢٧﴾	يَا مُونِسَ الْمُسْتَوْحِشِينَ فِي الظُّلَمِ؛
﴿١٠٤٦٢﴾	مُونِسُ الْمُوَحِّدِينَ	﴿٠٧٩٠﴾	يَا مُونِسَ الْمُوَحِّدِينَ؛
﴿١٠٤٦٣﴾	مُونِسُ كُلِّ مُسْتَوْحِشٍ	﴿٠٦٨٢﴾	يَا مُونِسَ كُلِّ مُسْتَوْحِشٍ؛
﴿١٠٤٦٤﴾	مُونِسِي	﴿٠٢٢٠﴾	سُبْحَانَ اللَّهِ حِرْزِي وَ نَاصِرِي وَ مُونِسِي؛
﴿١٠٤٦٥﴾	مُونِسِي	﴿١١٣٢﴾	يَا... مُونِسِي حِينَ تَخْفُونِي الْآبَاعِدُ وَ تُبْلِنِي الْآقَارِبُ؛
﴿١٠٤٦٦﴾	مُونِسِي عِنْدَ وَحْدَتِي	﴿٢٠٧٩﴾	يَا مُونِسِي عِنْدَ وَحْدَتِي؛
﴿١٠٤٦٧﴾	مُونِسِي عِنْدَ وَحْشَتِي	﴿٠٠٣٩﴾	يَا مُونِسِي عِنْدَ وَحْشَتِي؛
﴿١٠٤٦٨﴾	مُونِسِي فِي حُفْرَتِي	﴿٠٢٨١﴾	يَا مُونِسِي فِي حُفْرَتِي؛
﴿١٠٤٦٩﴾	مُونِسِي فِي كُلِّ طَرِيقٍ	﴿٠٠٥٤﴾	يَا مُونِسِي فِي كُلِّ طَرِيقٍ؛
﴿١٠٤٧٠﴾	مُونِسِي فِي وَحْدَتِي	﴿٠٠٠٢﴾	يَا مُونِسِي فِي وَحْدَتِي؛
﴿١٠٤٧١﴾	مُونِسُ كُلِّ وَحِيدٍ	﴿٠٠٠٢﴾	يَا مُونِسُ كُلِّ وَحِيدٍ؛
٢-٣٤-١١- راحة: (راحة، الروح، مُرتاح، مُروَّح، مُريح)			
﴿١٠٤٧٢﴾	رَاحَةُ كُلِّ مَخْزُونٍ	﴿٠٣٨٢﴾	يَا رَاحَةَ كُلِّ مَخْزُونٍ؛
﴿١٠٤٧٣﴾	الرُّوحُ	﴿٢٢٩٧﴾	أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الرُّوحَ الْمَكْنُونِ؛
﴿١٠٤٧٤﴾	الْمُرْتَا حُ	﴿٠٦٠٨﴾	اللَّهُمَّ أَنْتِ... الْمُرْتَا حُ؛
﴿١٠٤٧٥﴾	مُرْتَا حُ	﴿٠٠٠٢﴾	يَا مُرْتَا حُ؛
﴿١٠٤٧٦﴾	الْمُرَوَّ حُ	﴿٠٠٢٨﴾	أَنْتَ الْمُرَوَّ حُ عَنِ الْمَغْمُومِينَ؛
﴿١٠٤٧٧﴾	مُرَوَّ حُ	﴿٠٠٣٦﴾	يَا مُرَوَّ حُ عَنِ الْمَغْمُومِينَ؛

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۱۰۴۵۵﴾ تو در تنهایی مونس منی.
﴿۱۰۴۵۶﴾ ای بهترین همدمان.
﴿۱۰۴۵۷﴾ تویی مونس ایشان در آنجا که عوالم وجود آن‌ها را به وحشت اندازد.
﴿۱۰۴۵۸﴾ ای [خدای] انس‌گیرنده، تو پاک و منزّهی! ای مونس و همدم، تو بلندمرتبه‌ای! ای پناه‌دهنده، ما را از آتش رهایی‌بخش!
﴿۱۰۴۵۹﴾ ای همدم دوستان هراسانش.
﴿۱۰۴۶۰﴾ ای مونس وحشت‌زدگان.
﴿۱۰۴۶۱﴾ ای همدم وحشت‌زدگان در دل تاریکی‌ها.
﴿۱۰۴۶۲﴾ ای مایه‌ی انس و الفت یکتاپرستان!
﴿۱۰۴۶۳﴾ ای مایه‌ی انس هر هراسان!
﴿۱۰۴۶۴﴾ منزّه است خدا، پناه، یاری‌کننده و مونس من.
﴿۱۰۴۶۵﴾ ای مونس من آن‌گاه که بیگانگان بر من ستم می‌کنند و نزدیکان مرا خسته می‌کنند.

﴿۱۰۴۶۶﴾ ای همدم من در حال تنهایی.
﴿۱۰۴۶۷﴾ ای همدم در وحشت.
﴿۱۰۴۶۸﴾ ای همراهم در گور.
﴿۱۰۴۶۹﴾ ای مونس من در هر راهی.
﴿۱۰۴۷۰﴾ ای همدم من در تنهایی‌ام.
﴿۱۰۴۷۱﴾ ای هم راز هر تنها.

۲-۳۴-۱۱- آرامش‌بخش، فرح‌بخش، زداینده

﴿۱۰۴۷۲﴾ ای آرامش‌بخش هر اندوهگین.
﴿۱۰۴۷۳﴾ تو را به نامت که همان روح پوشیده است می‌خوانم.
﴿۱۰۴۷۴﴾ خدایا! تو... فرح‌بخشی.
﴿۱۰۴۷۵﴾ ای نفع‌رساننده.
﴿۱۰۴۷۶﴾ تویی زداینده‌ی غم از دل غم‌زدگان.
﴿۱۰۴۷۷﴾ ای برطرف‌کننده‌ی غم از غمدیدگان!

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

- ﴿١٠٤٧٨﴾ مُرِيحُ اللَّاغِبِينَ ◉ يَا مُرِيحَ اللَّاغِبِينَ؛ {٠٠٢٩}
- ١١-٣٤-٣ - نفحة: (نفاح)
- ﴿١٠٤٧٩﴾ النَّفَّاحُ ◉ أَنْتَ الْفَتَّاحُ النَّفَّاحُ؛ {٠٠٥٦}
- ﴿١٠٤٨٠﴾ نَفَّاحُ ◉ يَا نَفَّاحُ؛ {٠٠٠٢}
- ﴿١٠٤٨١﴾ نَفَّاحُ الْخَيْرَاتِ ◉ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ... نَفَّاحُ الْخَيْرَاتِ؛ {٠١٥٦}
- ١١-٣٤-٤ - سَكِينَةٌ: (ذو السَّكِينَةِ، مُسَكِّنٌ، مُنْزِلُ السَّكِينَةِ)
- ﴿١٠٤٨٢﴾ ذُو السَّكِينَةِ ◉ سُبْحَانَ ذِي الْوَقَارِ وَالسَّكِينَةِ؛ {٠٣٢٦}
- ﴿١٠٤٨٣﴾ مُسَكِّنٌ ◉ يَا مُسَكِّنَ الْعُرُوقِ الضَّارِبَةِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١٠٤٨٤﴾ مُنْزِلُ السَّكِينَةِ ◉ يَا مُنْزِلَ السَّكِينَةِ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ؛ {١٥٤٣}
- ١١-٣٤-٥ - إِطْمِينَانٌ: (مُطْمِئِنٌّ)
- ﴿١٠٤٨٥﴾ مُطْمِئِنُّ الْقُلُوبِ ◉ يَا مُطْمِئِنَّ الْقُلُوبِ بِذِكْرِهِ؛ {٠٠٢٩}
- ١١-٣٤-٦ - وقار: (ذو الوقار، مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ وَالْوَقَارَ، مُتَرَدِّى بِالْوَقَارِ، مُتَعَطِّفٌ بِالْوَقَارِ، مُوقِّرٌ)
- ﴿١٠٤٨٦﴾ ذُو الْوَقَارِ ◉ سُبْحَانَ ذِي الْوَقَارِ وَالسَّكِينَةِ؛ {٠٣٢٦}
- ﴿١٠٤٨٧﴾ مَنْ لَبَسَ الْوَقَارَ ◉ سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ وَالْوَقَارَ؛ {٠٣٢١}
- ﴿١٠٤٨٨﴾ مَنْ تَرَدَّى بِالْوَقَارِ ◉ سُبْحَانَ مَنْ تَرَدَّى بِالنُّورِ وَالْوَقَارِ؛ {٠٠٦٦}
- ﴿١٠٤٨٩﴾ الْمُتَعَطِّفُ بِالْوَقَارِ ◉ سُبْحَانَ الَّذِي تَعَطَّفَ بِالْعِزِّ وَالْوَقَارِ؛ {١٢٦١}
- ﴿١٠٤٩٠﴾ مُوقِّرٌ ◉ يَا مُوقِّرُ؛ {٠٠٢٩}
- ١١-٣٤-٧ - منزل به: (أَجُودُ مَنْزُولٍ، مُنْزِلُ بَكِّ كُلِّ حَاجَةٍ، خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ)
- ﴿١٠٤٩١﴾ أَجُودُ مَنْ نَزَلَتْ ◉ يَا أَجُودَ مَنْ نَزَلَتْ بِفَنَائِهِ الرِّكَائِبُ وَطُلِبَ عِنْدَهُ نَيْلُ
- بِفَنَائِهِ الرِّكَائِبُ
- ﴿١٠٤٩٢﴾ الْمُنْزَلُ ◉ يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ أَنْتَ الْمُنْزَلُ بَكِّ كُلِّ حَاجَةٍ؛ {٢٠٣٩}
- ﴿١٠٤٩٣﴾ الْمُنْزُولُ بِهِ كُلِّ حَاجَةٍ ◉ أَنْتَ... الْمُنْزُولُ بِهِ كُلِّ حَاجَةٍ؛ {٠٠٧٣}
- ﴿١٠٤٩٤﴾ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ ◉ يَا خَيْرَ مَنْزُولٍ بِهِ؛ {٠١٦٤}
- ﴿١٠٤٩٥﴾ مَنْزُولُ بِهِ كُلِّ حَاجَةٍ ◉ يَا مَنْزُولًا بِهِ كُلِّ حَاجَةٍ؛ {٠٠٢٩}

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۱۰۴۷۸﴾ ای راحتی‌بخش خستگان!

۳-۳۴-۱۱- راحتی‌بخش

﴿۱۰۴۷۹﴾ تو گشایشگر و راحتی‌بخشی.

﴿۱۰۴۸۰﴾ ای راحتی‌بخش.

﴿۱۰۴۸۱﴾ معبودی جز تو نیست که بسیار بر ما خیر می‌دمی.

۴-۳۴-۱۱- صاحب آرامش، آرامش‌بخش، نازل‌کننده‌ی آرامش

﴿۱۰۴۸۲﴾ منزّه است صاحب وقار و آرامش.

﴿۱۰۴۸۳﴾ ای تسکین‌دهنده‌ی رگ‌های کوبنده.

﴿۱۰۴۸۴﴾ ای آن‌که آرامش را در دل‌های مؤمنان قرار می‌دهی.

۵-۳۴-۱۱- آرامش‌دهنده

﴿۱۰۴۸۵﴾ ای آرامش‌دهنده‌ی دل‌ها با یاد خویش!

۶-۳۴-۱۱- صاحب وقار، آن‌که جامه‌ی وقار به تن کرده، توجّه‌کننده با آرامش، دارای

وقار

﴿۱۰۴۸۶﴾ منزّه است صاحب وقار و آرامش.

﴿۱۰۴۸۷﴾ منزّه است خداوندی که جامه‌ی شکست‌ناپذیری و وقار را به تن کرده.

﴿۱۰۴۸۸﴾ منزّه است خدایی که جامه‌ی نور و وقار بر تن پوشیده است.

﴿۱۰۴۸۹﴾ منزّه است خدایی که با شکست‌ناپذیری و آرامش توجّه می‌کند.

﴿۱۰۴۹۰﴾ ای بزرگ‌دارنده!

۷-۳۴-۱۱- بخشنده‌ترین کسی که بر او وارد می‌شوند، آن‌که هر نیازی نزد او آورده

می‌شود، بهترین کسی که به درگاه او فرومی‌آیند

﴿۱۰۴۹۱﴾ ای بخشنده‌ترین کسی که بر آستانه‌اش متوقّف می‌شوند و بر رسیدن به خواسته‌ها

از تو درخواست می‌شود و میهمانان بر درگاهت وارد می‌شوند.

﴿۱۰۴۹۲﴾ ای پناه‌دهنده‌ی پناهندگان! تو کسی هستی که هر نیازی نزد تو آورده می‌شود.

﴿۱۰۴۹۳﴾ تویی نازل‌کننده‌ی هر نیازی که از او خواسته شود.

﴿۱۰۴۹۴﴾ ای بهترین کسی که به درگاه او فرومی‌آیند.

﴿۱۰۴۹۵﴾ ای آن‌که نیازها نزد تو آورده می‌شود.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

٨-٣٤-١١- تسليية: (مُسَلَّى)

﴿١٠٤٩٦﴾ مُسَلَّى الْأَخْزَانِ ❖ يَا مُسَلَّى الْأَخْزَانِ؛ {٠٠٢٩}

٩-٣٤-١١- سلامة: (أَسْلَم، سالم، سلام، سليم، مُسَلَم)

﴿١٠٤٩٧﴾ أَسْلَمُ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ نَصِيرٍ مَا أَسْلَمَهُ؛ {٠٠٤٨}

﴿١٠٤٩٨﴾ أَسْلَمُ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ بَصِيرٍ مَا أَسْلَمَهُ؛ {٠٠٤٧}

﴿١٠٤٩٩﴾ أَسْلَمُ مِنْ كُلِّ سَلَامٍ ❖ يَا أَسْلَمَ مِنْ كُلِّ سَلَامٍ؛ {٠٠٢٩}

﴿١٠٥٠٠﴾ أَسْلَمَ مِنْ كُلِّ سَلِيمٍ ❖ يَا أَسْلَمَ مِنْ كُلِّ سَلِيمٍ؛ {٠٢٨٣}

﴿١٠٥٠١﴾ سَالِمُ ❖ يَا سَالِمُ؛ {٠٠٣٩}

﴿١٠٥٠٢﴾ السَّلَامُ ❖ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ

الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ؛ {الحشر:

{٢٣

﴿١٠٥٠٣﴾ السَّلَامُ ❖ اللَّهُ هُوَ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ أَوْلِيَاءَهُ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ؛ {٠٨٥٩}

﴿١٠٥٠٤﴾ سَلَامُ ❖ يَا سَلَامَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٢٢٨٢}

﴿١٠٥٠٥﴾ سَلَامُ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ سَلَامٍ مَا أَشْفَاهُ؛ {٠٠٤٨}

﴿١٠٥٠٦﴾ سَلَامُ ❖ يَا سَلَامَ؛ {٠٠٠٢}

﴿١٠٥٠٧﴾ سَلِيمُ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ سَلِيمٍ مَا أَشْفَاهُ؛ {٠٠٤٧}

﴿١٠٥٠٨﴾ مُسَلَّمُ ❖ يَا مُسَلَّمُ؛ {٠٠٢٩}

١٠-٣٤-١١- رضائية: (ذو الرضا، ذو الرضوان راضى، رضوان، رضى، مُرْضَى)

﴿١٠٥٠٩﴾ ذُو الرِّضَا ❖ يَا ذَا الْعَفْوِ وَالرِّضَاءِ؛ {٠٠٣٩}

﴿١٠٥١٠﴾ مَنْ رَضَاهُ فِي الْجَنَّةِ ❖ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْجَنَّةِ رَضَاهُ؛ {٠٠٩١}

﴿١٠٥١١﴾ ذُو الرِّضْوَانِ ❖ يَا ذَا الْعَفْوِ وَالرِّضْوَانِ؛ {١٠٥٧}

﴿١٠٥١٢﴾ ذُو الرِّضْوَانِ ❖ يَا ذَا الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ؛ {٠٠٣٩}

﴿١٠٥١٣﴾ رَاضٍ عَلَى أَوْلِيَائِهِ ❖ يَا رَاضٍ عَلَى أَوْلِيَائِهِ؛ {٠٠٢٩}

﴿١٠٥١٤﴾ رَاضٍ عَنِ الْأَسْخِيَاءِ ❖ اللَّهُ رَاضٍ عَنِ الْأَسْخِيَاءِ؛ {١١٢٤}

﴿١٠٥١٥﴾ رَاضٍ عَنِ الْمُؤْمِنِ ❖ اللَّهُ رَاضٍ عَنِ الْمُؤْمِنِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ؛ {١١٢٥}

﴿١١٩٤﴾

«نام‌های مهر و رحمت»

۸-۳۴-۱۱- تسلی‌دهنده

﴿۱۰۴۹۶﴾ ای تسلی‌دهنده اندوه‌ها!

۹-۳۴-۱۱- آشتی‌جوترین، آشتی‌جو

﴿۱۰۴۹۷﴾ منزّه است یاری‌کننده‌ای که او چقدر آشتی‌جوست!!

﴿۱۰۴۹۸﴾ منزّه است بینایی که چه آشتی‌جوست.

﴿۱۰۴۹۹﴾ ای آشتی‌جو تر از هر آشتی‌جو!

﴿۱۰۵۰۰﴾ ای سالم‌تر از هر سالم!

﴿۱۰۵۰۱﴾ ای سالم.

﴿۱۰۵۰۲﴾ و خدایی است که معبودی جز او نیست، حاکم و مالک اصلی اوست، از هر عیب

منزّه است، به کسی ستم نمی‌کند، امنیّت بخش است، مراقب همه چیز است، قدرتمندی

شکست‌ناپذیر که با اراده نافذ خود هر امری را اصلاح می‌کند، و شایسته عظمت است خداوند

منزّه است از آنچه شریک برای او قرار می‌دهند!

﴿۱۰۵۰۳﴾ خداوند سلام است و ایمن‌دارنده‌ی اولیای خود از عذاب سخت.

﴿۱۰۵۰۴﴾ ای سلامت‌بخش آسمان‌ها و زمین.

﴿۱۰۵۰۵﴾ منزّه است آن آشتی‌جویی که چه شفادهنده است.

﴿۱۰۵۰۶﴾ ای آشتی‌جو، ای سلامت‌بخش.

﴿۱۰۵۰۷﴾ منزّه است آن آشتی‌جویی که چه شفادهنده است.

﴿۱۰۵۰۸﴾ ای آشتی‌جو.

۱۰-۳۴-۱۱- خشنودی: (صاحب خشنودی، خشنود، خشنودکننده)

﴿۱۰۵۰۹﴾ ای صاحب گذشت و خشنودی!

﴿۱۰۵۱۰﴾ منزّه است آن که رضایتش در بهشت است.

﴿۱۰۵۱۱﴾ ای صاحب گذشت و خشنودی.

﴿۱۰۵۱۲﴾ ای صاحب مهر و خشنودی.

﴿۱۰۵۱۳﴾ ای خشنود از اولیای خویش!

﴿۱۰۵۱۴﴾ خداوند از سخاوتمندان راضی و خشنود است.

﴿۱۰۵۱۵﴾ خداوند در دنیا و آخرت از مؤمن خشنود است.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

- ﴿١٠٥١٦﴾ الرَّاضِي الْكَرِيمُ ❁ اللَّهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ مِنِّي حَمْدٌ مَن سَأَلْتُ لَكَ... أَنْ تُقْبَلَ عَلَيَّ
أَيَسَّرَ مَا تَقَرَّبْتُ بِهِ إِقْبَالَ الرَّاضِي الْكَرِيمِ؛ {٠٦٧٩}
- ﴿١٠٥١٧﴾ الرَّاضِي بِالْيَسِيرِ ❁ يَا اللَّهُ الرَّاضِي بِالْيَسِيرِ؛ {٠٠٦١}
- ﴿١٠٥١٨﴾ رَاضِي ❁ يَا رَاضِي؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠٥١٩﴾ رِضْوَانُ ❁ يَا رِضْوَانُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠٥٢٠﴾ رَضِيَ ❁ يَا رَضِيَ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠٥٢١﴾ رَضِيَ الْقَوْلُ ❁ يَا رَضِيَ الْقَوْلُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠٥٢٢﴾ مُرَضِي ❁ يَا مُرَضِي؛ {٠٠٣٩}
- ٣٥-١١- إجابة، قبول التوبة، قبول، إصعاد الأصوات، تصديق الآمال، تحقيق الآمال، إيتاء السّولات
- ٣٥-١١- إجابة: (أحقّ من استجاب، أسرع إجابةً، أسرع من أجاب، أقرب المُجيبين، أقرب مُجيب، ذو الدّعوات المستجابات، مُجيب، مُستجيب، وَحْيُ الْإِجَابَةِ، أَسْمَعُ مَدْعُوًّا، أَسْمَعُ مِنْ دُعَى، أَقْرَبُ مِنْ دُعَى، أَكْرَمُ مَدْعُوًّا، أَكْرَمُ مِنْ دُعَى، ذو الدّعاء السّميع، مَدْعُوًّا، مُسْتَدْعَى)
- ﴿١٠٥٢٣﴾ أَحَقُّ مِنْ اسْتِجَابَ ❁ أَنْتَ أَحَقُّ مِنْ أَغَاثَ وَ سَمِعَ وَ اسْتِجَابَ؛ {٠٢٠٢}
- ﴿١٠٥٢٤﴾ أَسْرَعُهُ إِجَابَةً ❁ يَا أَقْرَبَ مِنْ دُعَى وَ أَسْرَعُهُ إِجَابَةً؛ {٠٠٥٤}
- ﴿١٠٥٢٥﴾ أَسْرَعُ مِنْ أَجَابَ ❁ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَقْرَبُ مِنْ دُعَى وَ أَسْرَعُ مِنْ أَجَابَ؛ {٠٢٨١}
- ﴿١٠٥٢٦﴾ أَقْرَبُ الْمُجِيبِينَ ❁ يَا أَقْرَبَ الْمُجِيبِينَ؛ {٠٣٨٤}
- ﴿١٠٥٢٧﴾ أَقْرَبُ مُجِيبَ ❁ فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ أَكْرَمُ مَدْعُوًّا وَ أَقْرَبُ مُجِيبَ؛ {٠٣٨٧}
- ﴿١٠٥٢٨﴾ ذُو الدّعَوَاتِ ❁ اللَّهُمَّ يَا ذَا السُّلْطَانِ الْعَظِيمِ وَ الْمَنِّ الْقَدِيمِ وَ الْوَجْهِ الْكَرِيمِ
الْمُسْتَجَابَاتِ ذَا الْكَلِمَاتِ النَّامَاتِ وَ الدّعَوَاتِ الْمُسْتَجَابَاتِ؛ {١٠٢٦}
- ﴿١٠٥٢٩﴾ الْمُجِيبُ ❁ أَنْتَ الْمُجِيبُ وَ أَنَا الْمُضْطَرُّ؛ {٠٠٤٥}
- ﴿١٠٥٣٠﴾ الْمُجِيبُ الْعَالِيُ ❁ يَا اللَّهُ الْقَرِيبَ الْمُجِيبَ الْعَالِيَّ الْمُتَدَانِي دُونَ كُلِّ شَيْءٍ قُرْبُهُ؛
الْمُتَدَانِي {٠٥٨٩}
- ﴿١٠٥٣١﴾ الْمُجِيبُ الْمُتَدَانِي ❁ يَا قَرِيبَ الْمُجِيبِ الْمُتَدَانِي دُونَ كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٤٨٥}
- ﴿١٠٥٣٢﴾ الْمُجِيبُ دَعْوَةَ ❁ هُوَ اللَّهُ... الْمُجِيبُ دَعْوَةَ الْمُضْطَرِّينَ وَ الطَّالِبِينَ إِلَى وَجْهِكَ
الْمُضْطَرِّينَ وَ الطَّالِبِينَ الْكَرِيمِ؛ {٠٠٥٥}

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۱۰۵۱۶﴾ خدایا! ستایش تو را، ستایش کسی که... از تو می‌خواهد به ساده‌ترین راهی که به بنده‌ی خود با رضایت و بزرگواری نزدیک می‌شوی، به من روی آوری.

﴿۱۰۵۱۷﴾ ای خدا که به اندک خشنود می‌شوی.

﴿۱۰۵۱۸﴾ ای خشنود.

﴿۱۰۵۱۹﴾ ای خشنودی.

﴿۱۰۵۲۰﴾ ای خشنود.

﴿۱۰۵۲۱﴾ ای پسندیده در سخن!

﴿۱۰۵۲۲﴾ ای خشنودکننده.

۳۵-۱۱- پاسخ‌گویی، پذیرش توبه، پذیرش، بالابردن صداها، محقق کردن آرزوها، دادن درخواست‌ها

۳۵-۱۱- پاسخ‌گویی: (سزاوارترین و سریع‌ترین و نزدیک‌ترین کس برای پاسخ‌گویی، پاسخ‌گو، آن‌که از او پاسخ طلبند، سریع اجابت‌کننده، شنواترین و نزدیک‌ترین و گرامی‌ترین کسی که او را بخوانند، شنوای دعاها، خوانده شده)

﴿۱۰۵۲۳﴾ تو سزاوارترین کسی هستی که به فریاد رسید، شنید و اجابت کرد.

﴿۱۰۵۲۴﴾ ای نزدیک‌ترین کسی که خوانده شود، و ای سریع‌ترین کسی که اجابت کند.

﴿۱۰۵۲۵﴾ خدایا، تو نزدیک‌ترین کسی هستی که خوانده شد، و سریع‌ترین کسی که پاسخ داد.

﴿۱۰۵۲۶﴾ ای نزدیک‌ترین اجابت‌کنندگان.

﴿۱۰۵۲۷﴾ خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند، بزرگواری‌ترین دعا‌شونده، و نزدیک‌ترین اجابت‌کننده است.

﴿۱۰۵۲۸﴾ خدایا! ای صاحب قدرت عظیم و نعمت دیرین و روی گرامی و ای صاحب کلمات کامل و دعا‌های مستجاب.

﴿۱۰۵۲۹﴾ تو اجابت‌کننده‌ای و من درمانده.

﴿۱۰۵۳۰﴾ ای خدای نزدیک اجابت‌کننده و والای نزدیک که از همه‌چیز نزدیک‌تر است.

﴿۱۰۵۳۱﴾ ای اجابت‌کننده‌ی نزدیک که به هر چیزی نزدیک است.

﴿۱۰۵۳۲﴾ اوست خدای... اجابت‌کننده دعای درماندگان و توجّه‌کنندگان به روی گرامی‌اش.

﴿۱۰۵۳۳﴾ تو اجابت‌کننده‌ای هستی که خسته نمی‌شوی.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿١٠٥٣﴾ الْمُجِيبُ لَا تَسْأَمُ	﴿٠٠٥٦﴾ أَنْتَ... الْمُجِيبُ لَا تَسْأَمُ
﴿١٠٥٣٤﴾ الْمُجِيبُ لَا يَسْأَمُ	﴿٠٠٥٦﴾ أَنْتَ... الْمُجِيبُ لَا يَسْأَمُ
﴿١٠٥٣٥﴾ الْمُجِيبُ لِلدَّعَوَاتِ	﴿٠٠٨٠١﴾ اللَّهُمَّ... إِنَّكَ الْمُجِيبُ لِلدَّعَوَاتِ
﴿١٠٥٣٦﴾ الْمُجِيبُ لِمَنْ دَعَاكَ	﴿٠٠١٣٥﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... الْمُجِيبُ لِمَنْ دَعَاكَ
﴿١٠٥٣٧﴾ الْمُجِيبُ لِمَنْ نَادَاهُ	﴿٠٠١٢﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُجِيبُ لِمَنْ نَادَاهُ بِاخْفَظْ صَوْتَهُ
﴿١٠٥٣٨﴾ خَيْرُ مُجِيبٍ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ مُجِيبٍ وَمُجَابٍ
﴿١٠٥٣٩﴾ مُجِيبُ الْمُضْطَرِّ	﴿٠٢٠٩﴾ إِنَّكَ مُجِيبُ الْمُضْطَرِّ إِذَا دَعَاكَ
﴿١٠٥٤٠﴾ مُجِيبُ	﴿هُود: ٤١﴾ فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ
﴿١٠٥٤١﴾ مُجِيبُ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا مُجِيبُ
﴿١٠٥٤٢﴾ مُجِيبُ التَّوَّابِينَ	﴿٠٥٦٧﴾ يَا مُجِيبَ التَّوَّابِينَ
﴿١٠٥٤٣﴾ مُجِيبُ الدُّعَاءِ	﴿٠٠٤٠﴾ فَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ... مُجِيبُ الدُّعَاءِ
﴿١٠٥٤٤﴾ مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ
﴿١٠٥٤٥﴾ مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ	﴿١٨٧٦﴾ يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ السَّائِلِينَ
﴿١٠٥٤٦﴾ مُجِيبُ الْمُضْطَرِّ	﴿٠٣١٦﴾ يَا مُجِيبَ الْمُضْطَرِّ
﴿١٠٥٤٧﴾ مُجِيبُ الْمُضْطَرِّ	﴿سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَالضُّرَّ وَيَعْلَمُ السِّرَّ وَالْجَهْرَ وَيَمْلِكُ الْخَيْرَ وَالشَّرَّ﴾ {٠٥١٩}
﴿١٠٥٤٨﴾ مُجِيبُ الْمُضْطَرِّينَ	﴿٠٠٦٣﴾ أَنْتَ مُجِيبُ الْمُضْطَرِّينَ
﴿١٠٥٤٩﴾ مُجِيبُ الْمَلْهُوفِ	﴿٠٨٠١﴾ أَنْتَ... مُجِيبُ الْمَلْهُوفِ الْمُضْطَرِّ
﴿١٠٥٥٠﴾ مُجِيبُ النِّدَاءِ	﴿١٧٩٠﴾ إِنَّكَ... مُجِيبُ النِّدَاءِ
﴿١٠٥٥١﴾ مُجِيبُ دَعَوَاتِ الْمُتَبْتَهِلِينَ	﴿١٨٧٧﴾ يَا مُجِيبَ دَعَوَاتِ الْمُتَبْتَهِلِينَ
﴿١٠٥٥٢﴾ مُجِيبُ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّ	﴿١٠٢٧﴾ أَنْتَ مُجِيبُ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّ
﴿١٠٥٥٣﴾ مُجِيبُ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ
﴿١٠٥٥٤﴾ مُجِيبُ سَمِيعٍ	﴿٠٠٣٠﴾ أَنْتَ... مُجِيبُ سَمِيعٍ
﴿١٠٥٥٥﴾ مُجِيبُ لَا تَسْأَمُ	﴿٠٠٥٥﴾ إِنَّكَ... مُجِيبُ لَا تَسْأَمُ
﴿١٠٥٥٦﴾ مُجِيبُ لِمَنْ سَأَلَكَ	﴿٠٤١٥﴾ إِنَّكَ وَلِيُّ الْحَسَنَاتِ قَرِيبٌ مِمَّنْ دَعَاكَ مُجِيبُ لِمَنْ سَأَلَكَ وَنَادَاكَ

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۱۰۵۳۴﴾ تو اجابت‌کننده‌ای هستی که خسته نمی‌شود.
- ﴿۱۰۵۳۵﴾ خدایا! تو... اجابت‌کننده دعاهايي.
- ﴿۱۰۵۳۶﴾ خدایا، تو... اجابت‌کننده‌ی هر کسی هستی که تو را خواند.
- ﴿۱۰۵۳۷﴾ معبودی نیست جز خدای پاسخ‌دهنده به کسی که با آرام‌ترین صدا او را ندا می‌دهد.
- ﴿۱۰۵۳۸﴾ ای بهترین پاسخ‌دهنده و پاسخ داده‌شده.
- ﴿۱۰۵۳۹﴾ پاسخ‌دهنده به درمانده‌ای که تو را بخواند.
- ﴿۱۰۵۴۰﴾ از او آمرزش بطلبید، سپس به‌سوی او بازگردید، که پروردگارم (به بندگان خود) نزدیک، و اجابت‌کننده (خواسته‌های آن‌ها) است!
- ﴿۱۰۵۴۱﴾ ای اجابت‌کننده.
- ﴿۱۰۵۴۲﴾ ای اجابت‌کننده‌ی توبه‌کنندگان!
- ﴿۱۰۵۴۳﴾ اوست خدایی که جز او خدایی نیست... اجابت‌کننده‌ی دعاست.
- ﴿۱۰۵۴۴﴾ ای اجابت‌کننده‌ی دعاها.
- ﴿۱۰۵۴۵﴾ ای اجابت‌کننده‌ی دعاهاى درخواست‌کنندگان!
- ﴿۱۰۵۴۶﴾ ای پاسخگوی درماندگان.
- ﴿۱۰۵۴۷﴾ منزّه است خدایی که بیچاره را اجابت می‌کند و بدی و بیچارگی را از بین می‌برد و به نهفته و آشکار آگاه است و مالک خیر و شر است.
- ﴿۱۰۵۴۸﴾ تو اجابت‌کننده‌ی درماندگانی.
- ﴿۱۰۵۴۹﴾ تویی اجابت‌کننده، پناهنده، درمانده.
- ﴿۱۰۵۵۰﴾ همانا تو اجابت‌کننده‌ی ندایی.
- ﴿۱۰۵۵۱﴾ ای اجابت‌کننده‌ی دعاهاى زاری‌کنندگان!
- ﴿۱۰۵۵۲﴾ تو اجابت‌کننده‌ی دعای درماندگانی.
- ﴿۱۰۵۵۳﴾ ای اجابت‌کننده‌ی دعای بیچارگان.
- ﴿۱۰۵۵۴﴾ تو پاسخگو و شنوایی.
- ﴿۱۰۵۵۵﴾ اجابت‌کننده‌ای که خسته نمی‌شوی.
- ﴿۱۰۵۵۶﴾ همانا تو صاحب نیکی‌ها هستی و به کسی که تو را بخواند نزدیکی و هر که تو را بخواند و صدا زند پاسخ می‌دهی.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿١٠٥٥٧﴾ مُجِيبُ مَا أَسْمَعَهُ	﴿٠٠٧٥﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ خَالِقِ مَا أَصْنَعَهُ وَرَازِقِ مَا أَوْسَعَهُ وَقَرِيبِ مَا أَرْفَعَهُ وَمُجِيبِ مَا أَسْمَعَهُ؛
﴿١٠٥٥٨﴾ مُجِيبُ مُثِيبٍ	﴿٠٠١٢﴾ فَإِنَّكَ مُجِيبُ مُثِيبٍ؛
﴿١٠٥٥٩﴾ مُجِيبُ مَنْ دَعَا	﴿٠٤٥٩﴾ فَأَنْتَ مُجِيبُ مَنْ دَعَا؛
﴿١٠٥٦٠﴾ مُجِيبُ مَنْ لَا مُجِيبَ لَهُ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا مُجِيبَ مَنْ لَا مُجِيبَ لَهُ؛
﴿١٠٥٦١﴾ مُجِيبُ نِدَاءِ يُونُسَ	﴿٠٠٠٢﴾ يَا مُجِيبَ نِدَاءِ يُونُسَ فِي الظُّلُمَاتِ؛
﴿١٠٥٦٢﴾ مُجِيبُ إِذَا نُودِيَ	﴿٠٨٣٦﴾ يَا مُجِيبًا إِذَا نُودِيَ؛
﴿١٠٥٦٣﴾ مُجِيبُ بَكَرَامَتِهِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُجِيبًا بِكَرَامَتِهِ؛
﴿١٠٥٦٤﴾ مُجِيبُ لِكُلِّ مُضْطَرٍّ	﴿٠٩١١﴾ يَا مُجِيبًا لِكُلِّ مُضْطَرٍّ دَعَاهُ؛
﴿١٠٥٦٥﴾ مُجِيبِي	﴿٠٦٠٠﴾ يَا مُجِيبِي عِنْدَ كُلِّ دَعْوَةٍ؛
﴿١٠٥٦٦﴾ مُجِيبِي	﴿٠٨٥٢﴾ يَا مُجِيبِي فِي حَاجَتِي؛
﴿١٠٥٦٧﴾ مُجِيبِي	﴿١٠٠٠﴾ أَنْتَ... مُجِيبِي فِي دَعْوَتِي؛
﴿١٠٥٦٨﴾ نِعَمَ الْمُجِيبِ	﴿٠٠٧٦﴾ يَا نِعَمَ الْمُجِيبِ؛
﴿١٠٥٦٩﴾ نِعَمَ الْمُجِيبُونَ	﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ؛ (صافات: ٧٥)
﴿١٠٥٧٠﴾ مُسْتَجِيبٍ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُسْتَجِيبِ؛
﴿١٠٥٧١﴾ مُسْتَجِيبُ الدُّعَاءِ	﴿٠٠١٠﴾ أَشْهَدُ أَنَّهُ... مُسْتَجِيبُ الدُّعَاءِ؛
﴿١٠٥٧٢﴾ وَحَيُّ الْإِجَابَةِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا وَحَيُّ الْإِجَابَةِ؛
﴿١٠٥٧٣﴾ أَسْمَعُ مَدْعُو	﴿٠٢٨٦﴾ يَا أَسْمَعُ مَدْعُو؛
﴿١٠٥٧٤﴾ أَسْمَعُ مَنْ دَعَى	﴿٠٢٨٧﴾ أَنْتَ... أَسْمَعُ مَنْ دَعَى؛
﴿١٠٥٧٥﴾ أَقْرَبُ مَنْ دَعَى	﴿٠٠٥٤﴾ يَا أَقْرَبَ مَنْ دَعَى وَ أَسْرَعَهُ إِجَابَةً؛
﴿١٠٥٧٦﴾ أَكْرَمُ مَدْعُو	﴿٠٣١٦﴾ يَا أَكْرَمَ مَدْعُو؛
﴿١٠٥٧٧﴾ أَكْرَمُ مَنْ دَعَى	﴿٠٤٥٦﴾ يَا أَكْرَمَ مَنْ دَعَى؛
﴿١٠٥٧٨﴾ ذُو الدُّعَاءِ السَّمِيعِ	﴿١٠٥٥﴾ ذُو الْعَقْوِ الرَّفِيعِ وَ الدُّعَاءِ السَّمِيعِ؛
﴿١٠٥٧٩﴾ الْمَدْعُو	﴿٠٠٠٧﴾ اللَّهُمَّ فَأَنْتَ... الْمَدْعُو فَلَا مَنَجَى مِنْكَ؛
﴿١٠٥٨٠﴾ الْمَدْعُو	﴿٠٨٤٠﴾ أَنْتَ الْمَدْعُو؛

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۱۰۵۵۷﴾ منزّه است آفریدگاری که چه سازنده است و روزی‌دهنده‌ای که چه بسیار بخشنده است و نزدیکی که چقدر بلندمرتبه است و اجابت‌کننده‌ای که چقدر شنواست.
- ﴿۱۰۵۵۸﴾ تو اجابت‌کننده و پاداش‌دهنده‌ای.
- ﴿۱۰۵۵۹﴾ تو پاسخ‌دهنده‌ی کسی هستی که تو را بخواند.
- ﴿۱۰۵۶۰﴾ ای پاسخگوی آن که پاسخگویی ندارد.
- ﴿۱۰۵۶۱﴾ ای اجابت‌کننده‌ی دعای یونس در تاریکی‌ها.
- ﴿۱۰۵۶۲﴾ ای اجابت‌کننده، هنگامی که نداده داده شود!
- ﴿۱۰۵۶۳﴾ ای اجابت‌کننده با کرامت خویش!
- ﴿۱۰۵۶۴﴾ ای اجابت‌کننده‌ی هر درمانده و بیچاره‌ای که او را خوانده است!
- ﴿۱۰۵۶۵﴾ ای اجابت‌کننده‌ی دعا‌های من.
- ﴿۱۰۵۶۶﴾ ای اجابت‌کننده‌ی من در مورد نیازم!
- ﴿۱۰۵۶۷﴾ تو پاسخگوی دعای منی.
- ﴿۱۰۵۶۸﴾ ای بهترین پاسخ‌دهنده.
- ﴿۱۰۵۶۹﴾ و همانا نوح ما را صدا زد و ما هم پاسخ‌دهنده‌ی خوبی هستیم.
- ﴿۱۰۵۷۰﴾ ای پاسخ‌دهنده.
- ﴿۱۰۵۷۱﴾ شهادت می‌دهم که او پاسخ‌دهنده‌ی دعاست.
- ﴿۱۰۵۷۲﴾ ای سریع‌اجابت‌کننده!
- ﴿۱۰۵۷۳﴾ ای بهترین خواننده شده.
- ﴿۱۰۵۷۴﴾ تو... نسبت به آن که دعا می‌کند شنونده‌ترینی.
- ﴿۱۰۵۷۵﴾ ای نزدیک‌ترین کسی که خوانده شود، و ای سریع‌ترین کسی که اجابت کند.
- ﴿۱۰۵۷۶﴾ ای بزرگوارترین خواننده‌شده.
- ﴿۱۰۵۷۷﴾ ای بزرگوارترین کسی که خوانده شده است.
- ﴿۱۰۵۷۸﴾ صاحب‌گذشت والا و صاحب‌دعوت شنیده‌شده.
- ﴿۱۰۵۷۹﴾ خدایا... تو کسی هستی که تو را می‌خوانند، پس راه نجاتی از تو نیست.
- ﴿۱۰۵۸۰﴾ تویی که... خوانده می‌شوی.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿١٠٥٨١﴾ الْمَدْعُوُّ	﴿٠٨٠١﴾ أَنْتَ الْمَدْعُوُّ إِذَا مَسَّ الضُّرُّ؛
﴿١٠٥٨٢﴾ الْمَدْعُوُّ لِلْمُهَمَّاتِ	﴿١٩١٣﴾ أَنْتَ الْمَدْعُوُّ لِلْمُهَمَّاتِ؛
﴿١٠٥٨٣﴾ خَيْرُ الْمَدْعُوِّينَ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا خَيْرَ الْمَدْعُوِّينَ؛
﴿١٠٥٨٤﴾ خَيْرُ مَدْعُوٍّ	﴿٠٠٣٢﴾ يَا خَيْرَ مَدْعُوٍّ؛
﴿١٠٥٨٥﴾ مَدْعُوٌّ	﴿١٨٤٦﴾ أَيُّ مَدْعُوٍّ أَيُّ مَسْئُولٍ أَيْ مَطْلُوبًا إِلَيْهِ؛
﴿١٠٥٨٦﴾ نِعَمَ الْمَدْعُوِّ	﴿٠٧٤٤﴾ اللَّهُمَّ يَا رَبَّ أَنْتَ نِعَمَ الْمُجِيبِ وَنِعَمَ الْمَدْعُوِّ؛
﴿١٠٥٨٧﴾ مُسْتَدْعَى	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُسْتَدْعَى لِبَذْلِ الرَّغَائِبِ؛
١١-٣٥-٢- قبول: (أَحَقُّ مِنْ قَبْلِ الْعُذْرِ وَالْمَلَقِ، أَقْبَلُ، قَابِلُ، قَبِيلُ، مُتَقَبِّلُ)	
﴿١٠٥٨٨﴾ أَحَقُّ مِنْ قَبْلِ الْعُذْرِ	﴿٠٢٠٢﴾ أَنْتَ أَحَقُّ مِنْ تَابَ عَلَيَّ وَقَبِلَ الْعُذْرَ وَالْمَلَقَ؛
﴿١٠٥٨٩﴾ أَقْبَلُ	﴿٠٠٤٨﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مُجْمِلٍ مَا أَقْبَلَهُ؛
﴿١٠٥٩٠﴾ أَقْبَلُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ جَمِيلٍ مَا أَقْبَلَهُ؛
﴿١٠٥٩١﴾ أَقْبَلُ مِنْ كُلِّ قَابِلٍ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا أَقْبَلُ مِنْ كُلِّ قَابِلٍ؛
﴿١٠٥٩٢﴾ الْقَابِلُ يَسِيرُ الْحَمْدُ	﴿١٤٧٧﴾ إِنَّكَ... الْقَابِلُ يَسِيرُ الْحَمْدُ؛
﴿١٠٥٩٣﴾ قَابِلُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ قَابِلٍ مَا أَشْكَرَهُ؛
﴿١٠٥٩٤﴾ قَابِلُ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا قَابِلُ؛
﴿١٠٥٩٥﴾ قَابِلُ الْأَعْمَالِ	﴿١٧٠٩﴾ اللَّهُ أَكْبَرُ مُدَبِّرُ الْأُمُورِ وَبَاعِثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ قَابِلُ الْأَعْمَالِ؛
﴿١٠٥٩٦﴾ قَابِلُ الْحَسَنَاتِ	﴿٠٠٦٣﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... قَابِلُ الْحَسَنَاتِ؛
﴿١٠٥٩٧﴾ قَابِلُ السَّحَرَةِ	﴿١٧١١﴾ يَا قَابِلَ السَّحَرَةِ؛
﴿١٠٥٩٨﴾ قَابِلُ الصَّدَقِ	﴿٠٠٥٧﴾ يَا قَابِلَ الصَّدَقِ؛
﴿١٠٥٩٩﴾ قَابِلُ الْعُذْرِ	﴿٠٠٧٥﴾ يَا كَاشِفَ الْعُسْرِ وَالْبُؤْسِ وَقَابِلَ الْعُذْرِ وَالْعُتْبَى؛
﴿١٠٦٠٠﴾ قَابِلُ الْقُرْبَانِ	﴿٠٠٠٢﴾ يَا قَابِلَ الْقُرْبَانِ؛
﴿١٠٦٠١﴾ قَابِلُ الْيَسِيرِ	﴿٠٥٤٥﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَقْهَرُ الْقَوَى وَيَنْصُرُ الضَّعِيفَ وَيَجْزِبُ الْكَسِيرَ وَيَغْنِي الْفَقِيرَ وَيَقْبَلُ الْيَسِيرَ وَيُعْطِي الْكَثِيرَ؛
﴿١٠٦٠٢﴾ قَابِلُ لِكُلِّ مُنِيبٍ	﴿٠٩١١﴾ يَا قَابِلًا لِكُلِّ مُنِيبٍ أَنَابَ إِلَيْهِ فَاتَّاهُ؛

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۱۰۵۸۱﴾ وقتی سختی پیش می‌آید، تو خوانده می‌شوی.
﴿۱۰۵۸۲﴾ تویی که بر دشواری‌ها خوانده می‌شوی.
﴿۱۰۵۸۳﴾ ای بهترین خوانده‌شدگان.
﴿۱۰۵۸۴﴾ ای بهترین فراخوانده‌شده.
﴿۱۰۵۸۵﴾ ای خوانده‌شده، ای درخواست‌شونده، ای خواسته‌شده.
﴿۱۰۵۸۶﴾ خدایا! تویی نیکو جواب‌دهنده و نیکو خوانده‌شده.
﴿۱۰۵۸۷﴾ ای درخواست‌شده برای بخشش فراوان!
۳۵-۱۱- پذیرش، سزاوارترین کسی که عذر و التماس را پذیرفت، پذیراترین،

پذیرا

- ﴿۱۰۵۸۸﴾ تو سزاوارترین کسی هستی که توبه‌ام را پذیرفت و عذر و التماس را قبول کرد.
﴿۱۰۵۸۹﴾ منزّه است نیکوکاری که او چقدر پذیرنده است!
﴿۱۰۵۹۰﴾ منزّه است زیبایی که چه‌بسیار پذیرای توبه است.
﴿۱۰۵۹۱﴾ ای پذیرنده‌تر از هر پذیرنده!
﴿۱۰۵۹۲﴾ تویی که... ستایشی اندک را پذیرنده‌ای.
﴿۱۰۵۹۳﴾ منزّه است پذیرنده‌ای که چه قدردان است.
﴿۱۰۵۹۴﴾ ای پذیرنده.
﴿۱۰۵۹۵﴾ خداوند بزرگ‌ترین است. تدبیرکننده‌ی امور، و برانگیزاننده‌ی خفتگان در گورهاست،
و پذیرنده‌ی اعمال.
﴿۱۰۵۹۶﴾ ستایش خدای راست که... پذیرنده‌ی نیکی‌هاست.
﴿۱۰۵۹۷﴾ ای پذیرنده‌ی ساحران.
﴿۱۰۵۹۸﴾ ای پذیرنده‌ی راستی.
﴿۱۰۵۹۹﴾ ای برطرف‌کننده‌ی سختی و اندوه و ای پذیرنده‌ی عذر و توبه.
﴿۱۰۶۰۰﴾ ای پذیرنده‌ی قربانی.
﴿۱۰۶۰۱﴾ منزّه است خدایی که بر قدرتمندان چیره است و ضعیف را یاری می‌کند و هر شکسته‌ای را پیوند می‌زند و فقیر را بی‌نیاز می‌کند و کم را می‌پذیرد و زیاد عطا می‌کند.
﴿۱۰۶۰۲﴾ ای پذیرنده‌ی هر بازگشت‌کننده‌ای که توبه کرده و بازگشته و به سوی او آمده است.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

- ﴿١٠٦٠٣﴾ قَبِيلُ ❖ يَا قَبِيلَ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠٦٠٤﴾ مُتَقَبِّلُ الْحَسَنَاتِ ❖ يَا مُتَقَبِّلَ الْحَسَنَاتِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١٠٦٠٥﴾ الْمُتَقَبِّلُ ❖ فَهُوَ الْمُتَقَبِّلُ مِنْ مُحْسِنِهِمْ؛ {١٨٤٤}
- ٣-٣٥-١١- قبول التوبة: (قَابِلُ التَّوْبِ، قَابِلُ التَّوْبَاتِ، قَابِلُ التَّوْبَةِ، قَابِلُ تَوْبَةِ التَّوَابِينَ، تَوَابٍ، أَتَوَّبُ مِنْ كُلِّ تَوَابٍ)
- ﴿١٠٦٠٦﴾ قَابِلُ التَّوْبِ ❖ غَافِرِ الذَّنْبِ وَ قَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ؛ {غافر: ٣}
- ﴿١٠٦٠٧﴾ قَابِلُ التَّوْبَاتِ ❖ يَا قَابِلَ التَّوْبَاتِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠٦٠٨﴾ قَابِلُ التَّوْبَةِ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ... قَابِلُ التَّوْبَةِ؛ {١٠٣٦}
- ﴿١٠٦٠٩﴾ قَابِلُ التَّوْبَةِ ❖ اللَّهُمَّ... قَابِلُ التَّوْبَةِ لِمَنْ تَابَ إِلَيْكَ؛ {١٠٤٠}
- ﴿١٠٦١٠﴾ قَابِلُ التَّوْبَةِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... قَابِلُ التَّوْبَةِ مِنَ الْمُذْنِبِ الْمُنِيبِ؛ {١٤٨٣}
- ﴿١٠٦١١﴾ قَابِلُ تَوْبَةِ الْمُذْنِبِينَ ❖ يَا قَابِلَ تَوْبَةِ الْمُذْنِبِينَ؛ {٠٧٤٢}
- ﴿١٠٦١٢﴾ قَابِلُ تَوْبَتِكَ ❖ [يَا آدَمُ تَكَلَّمْ بِهَذِهِ الْكَلِمَاتِ] فَإِنَّ اللَّهَ قَابِلُ تَوْبَتِكَ؛ {١٧١٣}
- ﴿١٠٦١٣﴾ التَّوَابُ الْغَفُورُ ❖ أَنْتَ التَّوَابُ الْغَفُورُ؛ {٠٧٣٥}
- ﴿١٠٦١٤﴾ التَّوَابُ ❖ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى تِسْعَةً وَ تِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا إِنَّهُ... التَّوَابُ؛ {٠٠٠٤}
- ﴿١٠٦١٥﴾ التَّوَابُ الرَّحِيمُ ❖ فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَابُ الرَّحِيمُ؛ {البقرة: ٣٧}
- ﴿١٠٦١٦﴾ التَّوَابُ الْقَابِلُ التَّوْبَاتِ ❖ هُوَ التَّوَابُ الرَّحِيمُ التَّوَابُ الْقَابِلُ التَّوْبَاتِ؛ {٠٧٣٦}
- ﴿١٠٦١٧﴾ التَّوَابُ الْوَهَّابُ ❖ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ التَّوَابُ الْوَهَّابُ؛ {٠٠٦٥}
- ﴿١٠٦١٨﴾ التَّوَابُ عَلَى الْمُذْنِبِينَ ❖ أَنْتَ التَّوَابُ عَلَى الْمُذْنِبِينَ؛ {٠٧٣٧}
- ﴿١٠٦١٩﴾ التَّوَابُ عَلَى مَنْ تَابَ إِلَيْهِ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُقْبِلُ عَلَى مَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِهِ التَّوَابُ عَلَى مَنْ تَابَ إِلَيْهِ مِنْ عَظِيمِ ذَنْبِهِ؛ {٠٢٥٤}
- ﴿١٠٦٢٠﴾ تَوَابٌ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ تَوَابٍ مَا أَسْخَاهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿١٠٦٢١﴾ تَوَابٌ ❖ يَا تَوَابُ؛ {٠٠٢٣}

«نام‌های مهر و رحمت»

﴿۱۰۶۰۳﴾ ای پذیرا.

﴿۱۰۶۰۴﴾ ای پذیرای نیکی‌ها!

﴿۱۰۶۰۵﴾ او پذیرای شیعیان نیکوکار است.

۳-۱۱-۳۵ پذیرش توبه: (پذیرنده‌ی توبه، بسیار توبه‌پذیر توبه‌پذیرتر از هر توبه‌پذیر)

﴿۱۰۶۰۶﴾ خداوندی که آمرزنده‌ی گناه، پذیرنده‌ی توبه، دارای مجازات سخت، و صاحب نعمت فراوان است هیچ معبودی جز او نیست و بازگشت (همه‌ی شما) تنها به‌سوی اوست.

﴿۱۰۶۰۷﴾ ای پذیرنده‌ی توبه‌ها.

﴿۱۰۶۰۸﴾ خدایا! تو... توبه‌پذیری.

﴿۱۰۶۰۹﴾ خدایا... پذیرنده‌ی توبه‌ای از هر که به تو رو کند.

﴿۱۰۶۱۰﴾ ستایش خدای راست که... توبه‌ی گناه کار پشیمان را می‌پذیرد.

﴿۱۰۶۱۱﴾ ای پذیرنده‌ی توبه‌ی گناهکاران!

﴿۱۰۶۱۲﴾ [ای آدم! این کلمات را بازگو کن] خدا پذیرنده‌ی توبه‌ی تو خواهد بود.

﴿۱۰۶۱۳﴾ تو توبه‌پذیر و آمرزنده‌ای.

﴿۱۰۶۱۴﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها بازگشت‌کننده و یا توبه‌پذیر است.

﴿۱۰۶۱۵﴾ سپس آدم از پروردگارش کلماتی دریافت داشت (و با آن‌ها توبه کرد) و خداوند توبه

او را پذیرفت چرا که خداوند توبه‌پذیر و مهربان است.

﴿۱۰۶۱۶﴾ او توبه‌پذیر و مهربان است؛ توآب یعنی توبه‌پذیر.

﴿۱۰۶۱۷﴾ منزّهی تو خدای توبه‌پذیر بخشاینده.

﴿۱۰۶۱۸﴾ تویی آن که توبه‌ی گناهکاران می‌پذیری.

﴿۱۰۶۱۹﴾ معبودی نیست جز خدای روی‌آورنده بر کسی که از یاد او روی‌گرداند، و بسیار توبه

پذیر از کسی که از گناه بزرگش به‌سوی او توبه کند.

﴿۱۰۶۲۰﴾ منزّه است توبه‌پذیری که چه بخشنده است.

﴿۱۰۶۲۱﴾ ای توبه‌پذیر.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

﴿١٠٦٢﴾ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ وَلَا فَضْلَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ؛ {النور: ١٠}

﴿١٠٦٣﴾ تَوَّابٌ ﴿١٠٦٣﴾ يَا مَنْ هُوَ تَوَّابٌ عَلَى أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {١٣٥}

﴿١٠٦٤﴾ تَوَّابٌ وَهَّابٌ ﴿١٠٦٤﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَوَّابٌ وَهَّابٌ؛ {١٧٢}

﴿١٠٦٥﴾ تَوَّابٌ ﴿١٠٦٥﴾ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ، وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا، فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا؛ {النصر: ١-٣}

﴿١٠٦٦﴾ تَوَّابٌ بَرٌّ ﴿١٠٦٦﴾ أَنْتَ... تَوَّابٌ بَرٌّ؛ {٠٠٤٤}

﴿١٠٦٧﴾ تَوَّابٌ رَحِيمٌ ﴿١٠٦٧﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ

هَکِّمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا؛ {النساء: ٦٤}

﴿١٠٦٨﴾ أَتُوبُ مِنْ كُلِّ تَوَّابٍ ﴿١٠٦٨﴾ يَا أَتُوبُ مِنْ كُلِّ تَوَّابٍ؛ {٠٠٢٩}

﴿١٠٦٩﴾ أَتُوبُ ﴿١٠٦٩﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ وَهَّابٍ مَا أَتُوبُهُ؛ {٠٠٤٧}

١١-٣٥-٤- إصعاد الأصوات: (مُصْعِد)

﴿١٠٦٣٠﴾ مُصْعِدُ أَصْوَاتِ الدَّاعِينَ ﴿١٠٦٣٠﴾ يَا مُصْعِدُ أَصْوَاتِ الدَّاعِينَ؛ {٠٠٢٩}

١١-٣٥-٥- تصديق الآمال: (مُصَدِّقُ الْآمَالِ)

﴿١٠٦٣١﴾ مُصَدِّقُ الْآمَالِ ﴿١٠٦٣١﴾ يَا مُصَدِّقُ الْآمَالِ الْمُبْطِنَةِ؛ {١٨٨٦}

١١-٣٥-٦- تحقق الآمال: (مُحَقِّقُ الْآمَالِ)

﴿١٠٦٣٢﴾ مُحَقِّقُ أَمَلِ الْآمِلِينَ ﴿١٠٦٣٢﴾ يَا مُحَقِّقُ أَمَلِ الْآمِلِينَ؛ {٠٠٢٩}

﴿١٠٦٣٣﴾ أَوْلَى الْأَكْرَمِينَ ﴿١٠٦٣٣﴾ أَنْتَ أَوْلَى الْأَكْرَمِينَ بِتَحْقِيقِ أَمَلِ الْآمِلِينَ؛ {٠٢٦٩}

بِتَحْقِيقِ أَمَلِ الْآمِلِينَ

١١-٣٥-٧- إيتاء السُّؤَالَاتِ: (مُؤْتِي السُّؤَالَاتِ)

﴿١٠٦٣٤﴾ مُؤْتِي السُّؤَالَاتِ ﴿١٠٦٣٤﴾ يَا مُؤْتِي السُّؤَالَاتِ؛ {٠٠٠٢}

١١-٣٦- إيتاء، إصطفاء، إرتضاء، إختيار، إجتباء، إنتجاب، إستخلاف، إختصاص،

إستخلاص، تمحيص، إیراث

١١-٣٦-١- إنتخاب: (مُنْتَخِب)

﴿١٠٦٣٥﴾ مُنْتَخِبٌ ﴿١٠٦٣٥﴾ يَا مُنْتَخِبٌ؛ {٠٠٢٩}

«نام‌های مهر و رحمت»

- ﴿۱۰۶۲﴾ و اگر فضل و رحمت خدا شامل حال شما نبود و اینکه او توبه‌پذیر و حکیم است (بسیاری از شما گرفتار مجازات سخت الهی می‌شدید)!
- ﴿۱۰۶۳﴾ ای آن که توبه‌پذیر برای اهل آسمان‌ها و زمین است.
- ﴿۱۰۶۴﴾ خدایا! تو بسیار توبه‌پذیر و بخشنده‌ای.
- ﴿۱۰۶۵﴾ هنگامی که یاری خدا و پیروزی فرارسد، و ببینی مردم گروه گروه وارد دین خدا می‌شوند، پروردگارت را تسبیح و حمد کن و از او آمرزش بخواه که او بسیار توبه‌پذیر است!
- ﴿۱۰۶۶﴾ تو توبه‌پذیر و نیکوکاری.
- ﴿۱۰۶۷﴾ و اگر این مخالفان، هنگامی که به خود ستم می‌کردند (و فرمان‌های خدا را زیر پا می‌گذاشتند)، به نزد تو می‌آمدند و از خدا طلب آمرزش می‌کردند و پیامبر هم برای آن‌ها استغفار می‌کرد خدا را توبه‌پذیر و مهربان می‌یافتند.
- ﴿۱۰۶۸﴾ ای توبه‌پذیرتر از هر توبه‌پذیر!
- ﴿۱۰۶۹﴾ منزه است بخشنده‌ای که چه توبه‌پذیر است.

۴-۳۵-۱۱- بالابرنده‌ی صداها

﴿۱۰۶۳۰﴾ ای بالابرنده‌ی صداها دعاکنندگان!

۵-۳۵-۱۱- محقق‌کننده‌ی آرزوها

﴿۱۰۶۳۱﴾ ای محقق‌کننده‌ی آرزوهای دیرپا.

۶-۳۵-۱۱- محقق‌کننده‌ی آرزوها

﴿۱۰۶۳۲﴾ ای تحقق‌بخشنده‌ی آرزوی آرزومندان!

﴿۱۰۶۳۳﴾ تو شایسته‌ترین بزرگواران برای برآورده کردن آرزوی آرزومندان هستی.

۷-۳۵-۱۱- عطاکننده‌ی درخواست‌ها

﴿۱۰۶۳۴﴾ ای عطاکننده‌ی درخواست‌ها!

۳۶-۱۱- انتخاب، تعیین جانشین، اختصاص دادن، خالص کردن، ارث گذاشتن

۱-۳۶-۱۱- انتخاب‌کننده

﴿۱۰۶۳۵﴾ ای انتخاب‌کننده!

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

٢-٣٦-١١- إصطفاء: (صفى، مُصطَفَى)

- ﴿١٠٦٣٦﴾ صَفَى آدَمَ ☉ يَا صَفَى آدَمَ؛ {١٥٢٤}
- ﴿١٠٦٣٧﴾ الْمُصْطَفَى ☉ هُوَ الْمُصْطَفَى وَ هُوَ الْمَشْرَعُ؛ {١٩٤٩}
- ﴿١٠٦٣٨﴾ مُصْطَفَى الْحَمْدِ ☉ الْحَمْدُ لِلَّهِ مُصْطَفَى الْحَمْدِ وَ مُسْتَخْلِصِهِ لِنَفْسِهِ؛ {١٩٣٢}
- ﴿١٠٦٣٩﴾ مُصْطَفَى الْخَلْقِ ☉ خَالِقُ الْخَلْقِ وَ مُصْطَفِيهِ؛ {٠٦٧٨}
- ﴿١٠٦٤٠﴾ مُصْطَفَى مُحَمَّدٍ ☉ يَا مُصْطَفَى مُحَمَّدٍ ﷺ؛ {٠٣٨٤}
- ﴿١٠٦٤١﴾ مُصْطَفَى مُوسَى ☉ يَا مُصْطَفَى مُوسَى بِالْكَلِمَاتِ؛ {٠٠٠٢}

٣-٣٦-١١- إرتضاء: (مُرتَضَى)

- ﴿١٠٦٤٢﴾ مُرْتَضَى ☉ يَا مُرْتَضَى؛ {٠٠٢٩}

٤-٣٦-١١- إختيار: (مُختَار)

- ﴿١٠٦٤٣﴾ مُخْتَارٌ ☉ يَا مُخْتَارُ؛ {٠٠٣٩}

٥-٣٦-١١- إجتباء: (مُجتَبَى)

- ﴿١٠٦٤٤﴾ مُجْتَبَى ☉ يَا مُجْتَبَى؛ {٠٠٢٩}

٦-٣٦-١١- إنتجاب: (مُنتَجَب)

- ﴿١٠٦٤٥﴾ مَنِ انْتَجَبَ مُحَمَّدًا ﷺ ☉ سُبْحَانَ مَنْ انْتَجَبَ مُحَمَّدًا ص؛ {١٣٩٣}
- ﴿١٠٦٤٦﴾ مُنْتَجَبٌ ☉ يَا مُنْتَجَبُ؛ {٠٠٢٩}

٧-٣٦-١١- إستخلاف: (مُستَخْلَف)

- ﴿١٠٦٤٧﴾ مُسْتَخْلَفُ أَنْبِيَائِهِ ☉ يَا... مُسْتَخْلَفُهُمْ فِي أَرْضِهِ؛ {٠٠٢٩}

٨-٣٦-١١- إختصاص: (خاص، مُخصَّص، مُستَخِص)

- ﴿١٠٦٤٨﴾ خَاصُّ مُوسَى بِكَلَامِهِ ☉ يَا خَاصُّ مُوسَى بِكَلَامِهِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١٠٦٤٩﴾ مَنْ خَصَّ الْحَسَنَ وَ ☉ سُبْحَانَ مَنْ خَصَّ الْحَسَنَ وَ الْحُسَيْنَ ﷺ {١٣٩٣}
- الْحُسَيْنَ ﷺ

- ﴿١٠٦٥٠﴾ مُخَصَّصٌ ☉ يَا مُخَصَّصُ؛ {٠٠٢٩}

- ﴿١٠٦٥١﴾ مُسْتَخَصُّ أَنْبِيَائِهِ ☉ يَا... مُسْتَخَصَّهُمْ بِبُرْهَانِهِ؛ {٠٠٢٩}

- ﴿١٠٦٥٢﴾ مُسْتَخَصٌّ مِنْ خَلْقِهِ لِدِينِهِ ☉ يَا مُسْتَخَصًّا مِنْ خَلْقِهِ لِدِينِهِ رُسُلًا بِدِينِهِ إِلَى مَنْ دُونَهُمْ؛ {٠٩٧٢}

«نام‌های مهر و رحمت»

۲-۳۶-۱۱- برگزینده

﴿۱۰۶۳۶﴾ ای برگزینده‌ی آدم.

﴿۱۰۶۳۷﴾ اوست... برگزینده و تشریع‌کننده.

﴿۱۰۶۳۸﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که برگزینده‌ی ستایش است و آن را برای

خویش خالص نموده است.

﴿۱۰۶۳۹﴾ تو آفریننده‌ی آفریدگان و برگزینده‌ی آن‌هایی.

﴿۱۰۶۴۰﴾ ای برگزینده‌ی محمد ﷺ.

﴿۱۰۶۴۱﴾ ای برگزینده‌ی موسی به هم‌کلامی.

۳-۳۶-۱۱- برگزینده

﴿۱۰۶۴۲﴾ ای انتخابگر.

۴-۳۶-۱۱- برگزینده

﴿۱۰۶۴۳﴾ ای برگزینده.

۵-۳۶-۱۱- برگزینده

﴿۱۰۶۴۴﴾ ای برگزینده!

۶-۳۶-۱۱- برگزینده

﴿۱۰۶۴۵﴾ منزّه است خدایی که محمد ﷺ را برگزید.

﴿۱۰۶۴۶﴾ ای برگزینده!

۷-۳۶-۱۱- جانشین‌قراردهنده

﴿۱۰۶۴۷﴾ ای جانشین‌قراردهنده‌ی پیامبران و امامان در زمین خود!

۸-۳۶-۱۱- اختصاص‌دهنده

﴿۱۰۶۴۸﴾ ای اختصاص‌دهنده‌ی موسی ﷺ به هم‌کلامی با خویشان!

﴿۱۰۶۴۹﴾ منزّه است خدایی که حسن و حسین (علیهم‌السلام) را ویژه گردانید.

﴿۱۰۶۵۰﴾ ای اختصاص‌دهنده!

﴿۱۰۶۵۱﴾ ای... اختصاص‌دهنده‌ی پیامبران و امامان خود به دلیل و برهانش!

﴿۱۰۶۵۲﴾ ای آن‌که برای دین خود، فرستادگانی از آفریدگان را مأموریت داد.

﴿أَسْمَاءُ الرَّحْمَةِ﴾

٩-٣٦-١١- إِسْتِخْلَاص: (مُسْتَخْلَص)

﴿١٠٦٥٣﴾ مُسْتَخْلَصُ أَنْبِيَائِهِ وَ ❶ يَا... مُسْتَخْلَصَهُمْ لِدَعْوَتِهِ؛ {٠٠٢٩} أَتَمَّتْهُ لِدَعْوَتِهِ

﴿١٠٦٥٤﴾ مُخْلَصُ أَنْبِيَائِهِ ❶ يَا... مُخْلَصَهُمْ بِمَشِيَّتِهِ؛ {٠٠٢٩} ١٠-٣٦-١١- تَمَحِّص: (مُحَصِّص)

﴿١٠٦٥٥﴾ مُحَصِّص ❶ يَا مُحَصِّصُ؛ {٠٠٢٩}

١١-٣٦-١١- إِيْرَاث: (مُورِث)

﴿١٠٦٥٦﴾ مَنْ يُورِثُ الْجَنَّةَ ❶ سُبْحَانَ مَنْ يُورِثُهَا مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ ﷺ وَ شَيْعَتَهُمْ؛ {١٣٩٣} مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ ﷺ

﴿١٠٦٥٧﴾ مُورِثُ أَنْبِيَائِهِ ❶ يَا... مُورِثُهُمُ الْكِتَابُ؛ {٠٠٢٩}

«نام‌های مهر و رحمت»

۹-۳۶-۱۱- خالص گرداننده

﴿۱۰۶۵۳﴾ ای... برگزینده‌ی پیامبران و امامان برای دعوت خود!

﴿۱۰۶۵۴﴾ ای... خالص و پاک گرداننده‌ی پیامبران و امامانش علیهم‌السلام بر مبنای خواست خود!

۱۰-۳۶-۱۱- خالص گرداننده

﴿۱۰۶۵۵﴾ ای خالص گرداننده!

۱۱-۳۶-۱۱- میراث گذارنده

﴿۱۰۶۵۶﴾ منزّه است خدایی که بهشت را در اختیار محمّد و آل محمّد و شیعیان آنان

می‌گذارد.

﴿۱۰۶۵۷﴾ ای... میراث قراردهنده‌ی کتاب برای پیامبران و امامانش!

الفصل الثاني عشر: أَسْمَاءُ الْقَهْرِ وَالْغَضَبِ

١٢-١- تهديد، إرعاب، إرهاب، إخافة، تخشية، إتقاء، توعد، إهابة، إنذار، تحذير

١٢-١-١- تهديد: (مُهدّد)

﴿١٠٦٥٨﴾ مُهَدِّدٌ ❖ يَا مُهَدِّدُ؛ {١٧٧٠}

١٢-١-٢- إرعاب: (مُرْعِب)

﴿١٠٦٥٩﴾ مُرْعِبٌ ❖ يَا مُرْعِبَ قُلُوبِ الْمُحَارِبِينَ؛ {٠٠٢٩}

١٢-١-٣- إرهاب: (مُرْهَب، ذو الرّهبة، مرهوب منه)

﴿١٠٦٦٠﴾ مُرْهَبٌ ❖ يَا مُرْهَبُ؛ {٠٠٢٩}

﴿١٠٦٦١﴾ الْمَرْهُوبُ ❖ أَنْتَ الْمَرْهُوبُ رَهَبَ مِنْكَ جَمِيعُ خَلْقِكَ؛ {٠٥٦٧}

﴿١٠٦٦٢﴾ الْمَرْهُوبُ الْمَخُوفُ ❖ اسْتَوْدِعَ اللَّهُ الْمَرْهُوبَ الْمَخُوفَ الْمَتَضَعِّعَ لِعَظَمَتِهِ كُلُّ شَيْءٍ

نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَمَنْ يَغْنِينِي أَمْرُهُ؛ {١٩٢٩}

﴿١٠٦٦٣﴾ الْمَرْهُوبُ بِالنِّقَمِ ❖ أَنْتَ... الْمَرْهُوبُ بِالنِّقَمِ؛ {٠٠٥٤}

﴿١٠٦٦٤﴾ الْمَرْهُوبُ سَطَوْتُهُ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمَرْهُوبُ سَطَوْتُهُ؛ {١٩٣٠}

﴿١٠٦٦٥﴾ الْمَرْهُوبُ عِقَابُهُ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمَرْهُوبُ عِقَابُهُ وَ سَطَوْتُهُ؛ {١٩٣٠}

﴿١٠٦٦٦﴾ الْمَرْهُوبُ مِنْ عَذَابِهِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمَرْهُوبُ مِنْ عَذَابِهِ؛ {١٨٩٠}

﴿١٠٦٦٧﴾ الْمَرْهُوبُ ❖ يَا اللَّهُ أَنْتَ الْمَرْهُوبُ مِنْكَ جَمِيعُ خَلْقِكَ؛ {٠٤٤٥}

﴿١٠٦٦٨﴾ الْمَرْهُوبُ ❖ أَنْتَ الْمَرْهُوبُ يَرْهَبُ مِنْكَ جَمِيعُ خَلْقِكَ؛ {٠٣٣٤}

﴿١٠٦٦٩﴾ خَيْرَ الْمَرْهُوبِينَ ❖ يَا خَيْرَ الْمَرْهُوبِينَ؛ {٠٠٣٩}

﴿١٠٦٧٠﴾ مَرْهُوبُ الْبَطْشِ ❖ يَا مَرْهُوبَ الْبَطْشِ؛ {١٠٠٨}

﴿١٠٦٧١﴾ مَنْ إِلَيْهِ الرَّهْبَةُ ❖ سُبْحَانَ مَنْ إِلَيْهِ الرَّغْبَةُ وَمِنْهُ الْخَوْفُ وَالرَّهْبَةُ؛ {٠٠٤٤}

فصل ۱۲: نام‌های قهر و غضب

۱۲-۱- تهدید کردن، ترساندن، بر حذر داشتن

۱۲-۱-۱- تهدید کننده

﴿۱۰۶۵۸﴾ ای تهدید کننده!

۱۲-۱-۲- ترساننده

﴿۱۰۶۵۹﴾ ای ترساننده‌ی دل‌های جنگاوران [با حق]!

۱۲-۱-۳- ترساننده، مورد هراس

﴿۱۰۶۶۰﴾ ای ترساننده!

﴿۱۰۶۶۱﴾ تو مایه‌ی هراسی و همه‌ی آفریدگان از تو می‌ترسند.

﴿۱۰۶۶۲﴾ خودم و خانواده‌ام و دارایی‌ام و فرزندانم و هر آن کسی را که کارش به من مربوط می‌شود، به خدای سزاوار ترس و بیم می‌سپارم که همه‌چیز در برابر بزرگی‌اش، فروتنی می‌کنند.

﴿۱۰۶۶۳﴾ به واسطه‌ی عذاب‌های مورد هراسی.

﴿۱۰۶۶۴﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... حمله‌اش هراس‌آور است.

﴿۱۰۶۶۵﴾ ستایش خدایی را که... از عذاب و چیرگی‌اش از او هراسانند.

﴿۱۰۶۶۶﴾ ستایش خدایی را که... از عذابش در هراسند.

﴿۱۰۶۶۷﴾ ای الله، تویی که تمام آفریدگانت از تو هراسناک‌اند.

﴿۱۰۶۶۸﴾ تو مایه‌ی هراسی و همه‌ی آفریدگان از تو می‌ترسند.

﴿۱۰۶۶۹﴾ ای بهترین هراس‌انگیزان.

﴿۱۰۶۷۰﴾ ای که برخورد قهرآمیز تو هراسناک است.

﴿۱۰۶۷۱﴾ منزّه است خدایی که آرزوها به سوی اوست و ترس و بیم از اوست.

﴿أَسْمَاءُ الْقَهْرِ وَالْعَضْبِ﴾

- ﴿١٠٦٧٢﴾ رَاهِب ⬢ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ كُلُّ شَيْءٍ رَاهِبٌ مِنْكَ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿١٠٦٧٣﴾ ذُو الرَّهْبَةِ ⬢ يَا رَبُّ اللَّهُمَّ... ذُو الرَّهْبَةِ؛ {١٠٥٩}
- ١-١٢-٤- إخافة: (موقع المخافة، أحق أن تخاف، ذو الخيفة، مخوف، مخوف الأحكام)
- ﴿١٠٦٧٤﴾ مَنْ أَوْفَعَ الْمَهَابَةَ وَ ⬢ سُبْحَانَ مَنْ أَوْفَعَ الْمَهَابَةَ وَالْمَخَافَةَ فِي قُلُوبِ عِبَادِهِ مِنْى؛
- المَخَافَةَ فِي قُلُوبِ عِبَادِهِ مِنْى {٠٠٣٣}
- ﴿١٠٦٧٥﴾ أَحَقُّ أَنْ تَخَافَ ⬢ أَنَا كُنْتُ أَحَقَّ أَنْ تَخَافَ؛ {٠١٨٩}
- ﴿١٠٦٧٦﴾ ذُو الْخِيفَةِ ⬢ سُبْحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ؛ {١٢٧٧}
- ﴿١٠٦٧٧﴾ الْمَخُوفُ دَعْوَتُهُ ⬢ أَنْتَ الْمَخُوفُ إِلَهِي دَعْوَتُكَ؛ {٠٢٢٢}
- ﴿١٠٦٧٨﴾ مَخُوف ⬢ يَا مَخُوف؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠٦٧٩﴾ مَخُوفُ الْآخِذِ ⬢ إِلَهِي... يَا مَخُوفُ الْآخِذِ؛ {١٠٠٨}
- ﴿١٠٦٨٠﴾ مَخُوفُ مَقَامِهِ حَقَّ ⬢ سُبْحَانَ الَّذِي مَقَامُهُ مَخُوفٌ وَ سُلْطَانُهُ عَظِيمٌ وَ بُرْهَانُهُ مُبِينٌ وَ بَقَاؤُهُ حَقٌّ؛ {٠٣٢٦}
- ﴿١٠٦٨١﴾ مَنْ إِلَيْهِ الرَّهْبَةُ ⬢ سُبْحَانَ مَنْ إِلَيْهِ الرَّغْبَةُ وَ مِنْهُ الْخَوْفُ وَ الرَّهْبَةُ؛ {٠٠٦٤}
- ﴿١٠٦٨٢﴾ مَخُوفُ الْأَحْكَامِ ⬢ يَا مَخُوفَ الْأَحْكَامِ؛ {٠٠٢٣}

١-١٢-٥- تخشية: (أحق من خشي، مخشى الانتقام)

- ﴿١٠٦٨٣﴾ أَحَقُّ مِنْ خُشْيَ ⬢ الْحَمْدُ لِلَّهِ أَحَقُّ مِنْ خُشْيَ؛ {٠٢٠٤}
- ﴿١٠٦٨٤﴾ أَحَقُّ مِنْ خُشْيِهِ ⬢ أَنْتَ أَحَقُّ مِنْ خُشْيِهِ وَ اتَّقَاهُ؛ {٠٠٢١}
- ﴿١٠٦٨٥﴾ مَخْشَى الْإِنْتِقَامِ ⬢ يَا مَخْشَى الْإِنْتِقَامِ؛ {٠٠٢٣}
- ١-١٢-٦- إتقاء: (أحق من اتقاه)

- ﴿١٠٦٨٦﴾ أَحَقُّ مِنْ اتَّقَاهُ ⬢ أَنْتَ أَحَقُّ مِنْ خُشْيِهِ وَ اتَّقَاهُ؛ {٠٠٢١}
- ﴿١٠٦٨٧﴾ أَهْلُ التَّقْوَى ⬢ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَ أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ؛ {المدثر: ٥٦}

١-١٢-٧- توعّد: (متواعد، متوعّد، ذو الوعيد، متقدّم بوعيده)

- ﴿١٠٦٨٨﴾ مُتَوَاعِدٌ ⬢ يَا مُتَوَاعِدًا بَعْدَابِهِ الْجَبَّارِينَ؛ {٠٢٨٣}
- ﴿١٠٦٨٩﴾ مُتَوَعَّدٌ ⬢ يَا مُتَوَعَّدًا بَعْدَابِ الْجَبَّارِينَ؛ {٠٠٢٩}

«نام‌های قهر و غضب»

﴿۱۰۶۷۲﴾ معبودی جز تو نیست که همه‌چیز از تو در هراسند.

﴿۱۰۶۷۳﴾ خدایا، ای صاحب... بیم.

۱۲-۱-۴- ایجادکننده‌ی هراس، سزاوارترین کس بر هراس، صاحب ترس، ترساننده، آن که احکامش ترساننده است

﴿۱۰۶۷۴﴾ منزّه است کسی که بیم و ترس مرا در دل بندگاننداخت.

﴿۱۰۶۷۵﴾ من سزاوارم که که از من بهراسند.

﴿۱۰۶۷۶﴾ منزّه است خدایی که رعد آسمان او را توأم با سپاس تقدیس می‌کند و فرشتگان نیز

از بیم.

﴿۱۰۶۷۷﴾ خدایا! تو هراسناکی.

﴿۱۰۶۷۸﴾ ای هراس آور.

﴿۱۰۶۷۹﴾ خدای من... ای که خوفناک می‌ستانی.

﴿۱۰۶۸۰﴾ منزّه است خدایی که جایگاهش هراسناک و فرمانروایی‌اش با عظمت و برهانش

روشن و پایداری‌اش حق است.

﴿۱۰۶۸۱﴾ منزّه است خدایی که آرزوها به سوی اوست و ترس و بیم از اوست.

﴿۱۰۶۸۲﴾ ای آن که احکامش ترساننده است.

۱۲-۱-۵- شایسته‌ترین کس بر هراس، دارای انتقام هراسناک

﴿۱۰۶۸۳﴾ ستایش مخصوص خداوند است؛ شایسته‌ترین کسی که باید از او در هراس بود.

﴿۱۰۶۸۴﴾ تو سزاوارترین کسی هستی که باید از او خشیت داشته و بپرهیزند.

﴿۱۰۶۸۵﴾ ای آن که انتقامش هراسناک است.

۱۲-۱-۶- سزاوارترین کس که باید از او بپرهیزند

﴿۱۰۶۸۶﴾ تو سزاوارترین کسی هستی که باید از او خشیت داشته و بپرهیزند.

﴿۱۰۶۸۷﴾ و هیچ کس پند نمی‌گیرد مگر اینکه خدا بخواهد او سزاوار است که از او پروا کنند و

نیز سزاوار آمرزیدن!

۱۲-۱-۷- تهدیدکننده، هشداردهنده، آن که از پیش هشدار داده است

﴿۱۰۶۸۸﴾ ای تهدیدکننده‌ی زورمداران، با عذاب خویش!

﴿۱۰۶۸۹﴾ ای تهدیدکننده‌ی زورمداران با عذاب!

﴿أَسْمَاءُ الْقَهْرِ وَالْغَضَبِ﴾

- ﴿١٠٦٩٠﴾ ذُو الْوَعْدِ وَالْوَعِيدِ ❁ يَا ذَا الْوَعْدِ وَالْوَعِيدِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠٦٩١﴾ مُتَقَدِّمٌ بِوَعِيدِهِ ❁ يَا مُتَقَدِّمًا بِوَعِيدِهِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠٦٩٢﴾ الْمُتَقَدِّمُ بِالْوَعِيدِ ❁ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُخْتَصَّ بِالتَّوْحِيدِ الْمُتَقَدِّمُ بِالْوَعِيدِ؛ {١٨٥٦}
- ﴿١٠٦٩٣﴾ الْمُقَدِّمُ ❁ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُخْتَصَّ بِالتَّوْحِيدِ، الْمُقَدِّمُ بِالْوَعِيدِ؛ {١٠٤٤}
- ١٢-١-٨- إِهَابَةٌ: (مُهَيِّبٌ، أَهْيَبٌ، مَوْجِعُ الْمَهَابَةِ، مُهَابٌ، مُهَوِّبٌ، ذُو الْمَهَابَةِ)
- ﴿١٠٦٩٤﴾ مُهَيِّبٌ ❁ يَا مُهَيِّبٌ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠٦٩٥﴾ مَهِيْبٌ ❁ يَا مَهِيْبًا لِشِدَّةِ سُلْطَانِهِ؛ {٠٠٥٩}
- ﴿١٠٦٩٦﴾ أَهْيَبٌ ❁ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَنْ هُوَ... أَغْلَبُ وَأَهْيَبُ؛ {٠٣٦٨}
- ﴿١٠٦٩٧﴾ مَنْ أَوْفَعَ الْمَهَابَةَ وَ... ❁ سُبْحَانَ مَنْ أَوْفَعَ الْمَهَابَةَ وَالْمَخَافَةَ فِي قُلُوبِ عِبَادِهِ مِنِّي؛ {٠٠٣٣}
- ﴿١٠٦٩٨﴾ مُهَابٌ ❁ يَا مُهَابًا لِشِدَّةِ سُلْطَانِهِ؛ {١٢٤٢}
- ﴿١٠٦٩٩﴾ مُهَوِّبٌ ❁ يَا مُهَوِّبٌ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠٧٠٠﴾ ذُو الْمَهَابَةِ ❁ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْجَلَالِ وَالْمَهَابَةِ؛ {٠٦٦٠}
- ﴿١٠٧٠١﴾ ذُو الْمَهَابَةِ ❁ سُبْحَانَ ذِي الْإِحْسَانِ وَالْمَهَابَةِ؛ {٠٣٢٦}
- ﴿١٠٧٠٢﴾ ذُو الْمَهَابَةِ ❁ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْجَلَالِ وَالْإِبْهَاءِ وَالْمَهَابَةِ وَالْجَمَالِ؛ {٢٢٦١}
- ﴿١٠٧٠٣﴾ ذُو الْمَهَابَةِ ❁ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْمَهَابَةِ وَالْجَمَالِ؛ {٠٦٦٠}
- ١٢-١-٩- إِنْذَارٌ: (مُنْذِرٌ)
- ﴿١٠٧٠٤﴾ مُنْذِرٌ ❁ يَا مُنْذِرٌ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠٧٠٥﴾ الْمُنْذِرُ مَنْ عِنْدَ عَنْ ❁ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُنْذِرُ مَنْ عِنْدَ عَنْ طَاعَتِهِ وَعَنَّا عَنْ أَمْرِهِ؛ {١٢٥٦}
- ﴿١٠٧٠٦﴾ طَاعَتِهِ وَعَنَّا عَنْ أَمْرِهِ ❁ {١٢٥٦}
- ١٢-١-١٠- تَحْذِيرٌ: (مُحَذِّرٌ)
- ﴿١٠٧٠٦﴾ مُحَذِّرٌ ❁ يَا مُحَذِّرٌ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠٧٠٧﴾ الْمُحَذِّرُ ❁ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُنْذِرُ مَنْ عِنْدَ عَنْ طَاعَتِهِ وَعَنَّا عَنْ أَمْرِهِ وَ... الْمُحَذِّرُ مَنْ لَجَّ فِي مَعْصِيَتِهِ وَاسْتَكْبَرَ عَنْ عِبَادَتِهِ؛ {١٢٥٦}

١٢-٢- رَصْدٌ، عِدَاوَةٌ، مَكْرٌ، كَيْدٌ، خُدْعَةٌ، إِسْتِدْرَاجٌ

﴿١٢١٦﴾

«نام‌های قهر و غضب»

﴿۱۰۶۹۰﴾ ای صاحب نوید و و تهدید.
﴿۱۰۶۹۱﴾ ای آن که از پیش وعید و هشدار داده است!
﴿۱۰۶۹۲﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که توحید تنها او را سزااست، آن وجودی که از پیش وعید و هشدار داده است.
﴿۱۰۶۹۳﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که توحید تنها او را سزااست، آن وجودی که از پیش وعید و هشدار داده است.
۱۲-۱-۸- هراس‌انگیز، هراس‌انگیزترین، ایجادکننده‌ی ترس، صاحب ترس

﴿۱۰۶۹۴﴾ ای هراس‌انگیز.
﴿۱۰۶۹۵﴾ ای هراس‌انگیز به خاطر قدرت بسیارش.
﴿۱۰۶۹۶﴾ خدایا! از تو درخواست می‌کنم ای آن که او... چیره‌تر و باهیبت‌تر است.
﴿۱۰۶۹۷﴾ منزّه است کسی که بیم و ترس مرا در دل بندگانیش انداخت.
﴿۱۰۶۹۸﴾ ای آن که به خاطر نهایت قدرتش پر اُبّهت گشته است.
﴿۱۰۶۹۹﴾ ای باهیبت!
﴿۱۰۷۰۰﴾ ستایش مخصوص خدایی است که صاحب... شکوه و هیبت است.
﴿۱۰۷۰۱﴾ منزّه است صاحب احسان و هیبت.
﴿۱۰۷۰۲﴾ ستایش خدایی را که صاحب... شکوه و درخشش و هیبت و زیبایی است.
﴿۱۰۷۰۳﴾ ستایش مخصوص خدایی است که دارنده‌ی... بزرگی و زیبایی است.

۱۲-۱-۹- بیم‌دهنده

﴿۱۰۷۰۴﴾ ای بیم‌دهنده.
﴿۱۰۷۰۵﴾ معبودی نیست جز خدای بیم‌دهنده بر کسی که فرمان او نپذیرد و از پذیرش امر او سرپیچی کند.

۱۲-۱-۱۰- هشداردهنده

﴿۱۰۷۰۶﴾ ای برحذردارنده.
﴿۱۰۷۰۷﴾ معبودی نیست جز خدای بیم‌دهنده بر کسی که فرمان او نپذیرد و از پذیرش امر او سرپیچی کند، و هشداردهنده به کسی که در نافرمانی او پافشاری کند و از عبادت او تکبر ورزد.

۱۲-۲- در کمین‌بودن، دشمنی، مکر، نیرنگ، خدعه، به‌تدریج فروبردن در گناهان

﴿أَسْمَاءُ الْقَهْرِ وَالْغَضَبِ﴾

١٢-٢-١- رَصَدَ: (راصِد)

﴿١٠٧٠٨﴾ رَاصِدٌ ❖ يَا رَاصِدُ؛ {٠٠٢٩}

﴿١٠٧٠٩﴾ بِالْمِرْصَادِ ❖ إِنَّ رَبَّكَ لَبَاسِرٌ صَادٍ؛ {الفجر: ١٤}

١٢-٢-١٢- عداوة: (عدُوّ)

﴿١٠٧١٠﴾ عَدُوٌّ مَن تَكَلَّفَهُ ❖ اللَّهُ وَلِيُّ مَن عَرَفَهُ وَ عَدُوٌّ مَن تَكَلَّفَهُ؛ {١٥٩١}

١٢-٢-٣- مكر: (ماكر، مكار، أسرع مكرًا)

﴿١٠٧١١﴾ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ❖ وَ مَكْرُوا وَ مَكَرَ اللَّهُ وَ اللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ؛ {آل عمران: ٥٤}

﴿١٠٧١٢﴾ مَكَارٌ بِالْمُتَرَفِينَ ❖ يَا مَكَارًا بِالْمُتَرَفِينَ؛ {٠٠٢٩}

﴿١٠٧١٣﴾ أَسْرَعُ مَكْرًا ❖ وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِن بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَتْهُمْ إِذَا هُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا

قُلْ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا نَكْمُرُونَ؛ {يونس: ٢١}

١٢-٢-٤- كيد: (كائد، مكيد، ذو الكيد)

﴿١٠٧١٤﴾ كَائِدٌ فِرْعَوْنَ ❖ يَا كَائِدَ فِرْعَوْنَ لِمُوسَى؛ {٠٥٣٨}

﴿١٠٧١٥﴾ مَكِيدُ الْمَكْرِ ❖ يَا مَكِيدَ الْمَكْرِ؛ {٠٠٢٩}

﴿١٠٧١٦﴾ ذُو الْكَيْدِ ❖ وَ يَا مَعْدِنَ الْجَلَالِ وَ ذَا الْعِزِّ وَ الْجَمَالِ وَ ذَا الْكَيْدِ وَ الْمِحَالِ

وَ ذَا الْمَجْدِ وَ الْفِعَالِ؛ {٠٦٨٤}

﴿١٠٧١٧﴾ ذُو الْكَيْدِ الْمَتِينِ ❖ يَا ذَا الْكَيْدِ الْمَتِينِ؛ {٠١٨٥}

﴿١٠٧١٨﴾ مَن كَيْدُهُ مَتِينٌ ❖ سُبْحَانَ الَّذِي... كَيْدُهُ مَتِينٌ؛ {٠٣٢٦}

١٢-٢-٥- خدعة: (خادع)

﴿١٠٧١٩﴾ خَادِعُ الْكَافِرِينَ ❖ يَا خَادِعَ الْكَافِرِينَ؛ {٠٠٢٩}

١٢-٢-٦- إستدرج: (مُستدرج)

﴿١٠٧٢٠﴾ مُسْتَدْرِجُ الْعَاصِينَ ❖ يَا مُسْتَدْرِجَ الْعَاصِينَ؛ {٠٠٢٩}

١٢-٣- إضلال، إشقَاء

١٢-٣-١- إضلال: (مُضِلٌّ، مُخْرِجٌ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ)

﴿١٠٧٢١﴾ مُضِلٌّ ❖ يَا مُضِلٌّ؛ {٠٠٢٩}

﴿١٢١٨﴾

«نام‌های قهر و غضب»

۱-۲-۱- در کمین

﴿۱۰۷۰۸﴾ ای رصدکننده‌ی در کمین.

﴿۱۰۷۰۹﴾ همانا پروردگار تو در کمین است.

۲-۲-۱۲- دشمن

﴿۱۰۷۱۰﴾ خداوند سرپرست کسی است که او را بشناسد، و دشمن کسی است که تظاهر به خداشناسی کند.

۳-۲-۱۲- مکرکننده، بسیار مکرکننده، سریع مکرکننده

﴿۱۰۷۱۱﴾ و خداوند (بر حفظ او و آیینش) چاره‌جویی کرد و خداوند، بهترین چاره‌جویان است.

﴿۱۰۷۱۲﴾ ای مکرکننده با مستانِ نعمت!

﴿۱۰۷۱۳﴾ هنگامی که به مردم، پس از ناراحتی که به آن‌ها رسیده است، رحمتی بچشانیم، در آیات ما نیرنگ می‌کنند (، و برای آن نعمت و رحمت توجیهات ناروا می‌کنند) بگو: «خداوند سریع‌تر از شما مکر [چاره‌جویی] می‌کند و رسولان [فرشتگان] ما، آنچه نیرنگ می‌کنید (و نقشه می‌کشید)، می‌نویسند!»

۴-۲-۱۲- نیرنگ‌زننده، صاحب نیرنگ

﴿۱۰۷۱۴﴾ ای نیرنگ‌زننده بر فرعون برای موسی.

﴿۱۰۷۱۵﴾ ای که با نیرنگ مکر می‌کنی!

﴿۱۰۷۱۶﴾ ای سرچشمه و معدن شکوه، ای خداوند شکست‌ناپذیری و زیبایی؛ ای صاحب مکر و کیفر، ای صاحب بزرگواری و ای انجام‌دهنده‌ی کارها.
﴿۱۰۷۱۷﴾ ای دارای تدبیر استوار.
﴿۱۰۷۱۸﴾ منزّه است خدایی که... مکرش محکم است.

۵-۲-۱۲- فریب‌دهنده

﴿۱۰۷۱۹﴾ ای فریب‌دهنده‌ی کافران!

۶-۲-۱۲- به‌تدریج فروبرنده در گناهان

﴿۱۰۷۲۰﴾ ای آن‌که گنهکاران را دچار استدراج می‌کنی و به‌تدریج آنان را در گناه فرو می‌بری.

۳-۱۲- گمراه‌کردن، بدبخت‌کردن

۱-۳-۱۲- گمراه‌کننده، بیرون‌کننده از نور به تاریکی

﴿۱۰۷۲۱﴾ ای گمراه‌کننده.

﴿أَسْمَاءُ الْقَهْرِ وَالْغَضَبِ﴾

﴿١٠٧٢٢﴾ مُخْرِجٌ مِنَ النُّورِ ❀ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... مُخْرِجٌ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ؛ {٠٠٢٢} إِلَى الظُّلُمَاتِ

١٢-٣-٢- إشقاء: (مُشَقِي)

﴿١٠٧٢٣﴾ مُشَقِي ❀ يَا مُشَقِي؛ {٠٠٢٩}

١٢-٤- إضرار، إفقار، إمرض، إجداب، إبتلاء

١٢-٤-١- إضرار: (ضَارٌّ)

﴿١٠٧٢٤﴾ ضَارُّ الْمُعْتَدِينَ ❀ يَا ضَارُّ الْمُعْتَدِينَ؛ {٠٠٢٩}

﴿١٠٧٢٥﴾ الضَّارُّ ❀ سُبْحَانَ الضَّارِّ النَّافِعِ؛ {٠٠٢٧}

﴿١٠٧٢٦﴾ الضَّارُّ النَّافِعِ ❀ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الضَّارِّ النَّافِعِ؛ {٠٠٤٥١}

﴿١٠٧٢٧﴾ ضَارٌّ ❀ يَا ضَارٌّ؛ {٠٠٣٩}

١٢-٤-٢- إفقار: (مُفْقِرٌ)

﴿١٠٧٢٨﴾ مُفْقِرُ الزَّانِينَ ❀ أَنَا اللَّهُ قَاتِلُ الْفَاقِلِينَ وَ مُفْقِرُ الزَّانِينَ؛ {١٧١٤}

١٢-٤-٣- إمرض: (مُمْرِضٌ)

﴿١٠٧٢٩﴾ مُمْرِضٌ ❀ يَا مُمْرِضُ؛ {٠٠٢٩}

١٢-٤-٤- إجداب: (مُجْدِبٌ)

﴿١٠٧٣٠﴾ مُجْدِبٌ ❀ يَا مُجْدِبُ؛ {٠٠٢٩}

١٢-٤-٥- إبتلاء: (مُصِيرٌ إِلَى الْبَلَى)

﴿١٠٧٣١﴾ مُصِيرٌ مَا أَنْشَأَتْ ❀ أَنْتَ يَا اللَّهَ الْآخِرُ كَمَا أَنْتَ الْأَوَّلُ مُبْدِيٌّ مَا أَنْشَأْتَ وَ

إِلَى الْبَلَى مُصِيرُهُمْ إِلَى الْبَلَى؛ {٠٢٣٨}

١٢-٥- إخصاء، تبعيد، بطش، غضب، سخط، مقت

١٢-٥-١- إخصاء: (مُخْسِئٌ)

﴿١٠٧٣٢﴾ مُخْسِئُ الشَّيْطَانِ ❀ يَا مُخْسِئُ الشَّيْطَانِ؛ {٠٠٢٩}

١٢-٥-٢- تبعيد: (مُبْعَدٌ)

﴿١٠٧٣٣﴾ مُبْعَدٌ ❀ يَا مُبْعَدُ؛ {٠٠٢٩}

١٢-٥-٣- بطش: (أَبْطَشَ، بَاطَشَ، بَطَّاشَ، ذُو الْبَطْشِ، ذُو بَطْشٍ)

﴿١٠٧٣٤﴾ أَبْطَشُ ❀ سُبْحَانَهُ مِنْ حَكِيمٍ مَا أَبْطَشَهُ؛ {٠٠٤٧}

﴿١٢٢٠﴾

«نام‌های قهر و غضب»

﴿۱۰۷۲۲﴾ خدایا! تو بیرون‌کننده از نور به سوی تاریکی‌ها هستی.

۱۲-۳-۲- بدبخت‌کننده

﴿۱۰۷۲۳﴾ ای بدبخت‌کننده!

۱۲-۴- زیان‌رساندن، فقیر کردن، بیمار کردن، ایجاد خشک‌سالی، گرفتار کردن

۱۲-۴-۱- زیان‌رساننده

﴿۱۰۷۲۴﴾ ای زیان‌رساننده به ستمکاران!

﴿۱۰۷۲۵﴾ منزّه است خدای زیان‌زننده و سودرسان.

﴿۱۰۷۲۶﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که سود و زیان به دست اوست.

﴿۱۰۷۲۷﴾ ای زیان‌رسان.

۱۲-۴-۲- فقیر‌کننده

﴿۱۰۷۲۸﴾ من خدایم کشنده‌ی قاتلان و فقیرکننده‌ی زناکاران.

۱۲-۴-۳- بیمار‌کننده

﴿۱۰۷۲۹﴾ ای بیمار‌کننده!

۱۲-۴-۴- آورنده‌ی خشک‌سالی

﴿۱۰۷۳۰﴾ ای آورنده‌ی خشک‌سالی!

۱۲-۴-۵- گرفتار‌کننده

﴿۱۰۷۳۱﴾ تو ای خدا، آخری چنانکه اوّل هستی و ایجادکننده‌ی همه‌ی آفریدگانی؛ فناکننده‌ای

و آفریدگان را به فرسودگی می‌رسانی.

۱۲-۵- راندن، دور کردن، برخورد قهرآمیز، خشم

۱۲-۵-۱- دور‌کننده

﴿۱۰۷۳۲﴾ ای دور‌کننده‌ی شیطان!

۱۲-۵-۲- دور‌کننده

﴿۱۰۷۳۳﴾ ای دور‌کننده!

۱۲-۵-۳- دارای برخورد قهرآمیز

﴿۱۰۷۳۴﴾ منزّه است حکیمی که چقدر برخوردش قهرآمیز است.

﴿۱۲۲۱﴾

﴿أَسْمَاءُ الْقَهْرِ وَالْغَضَبِ﴾

﴿١٠٧٣٥﴾ أَبْطَشُ مِنْ كُلِّ بَاطِشٍ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا أَبْطَشَ مِنْ كُلِّ بَاطِشٍ
﴿١٠٧٣٦﴾ بَاطِشٍ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ بَاطِشٍ مَا أَقْوَمَهُ
﴿١٠٧٣٧﴾ بَطَّاشُ	﴿٠٧٠٥﴾ بَطَّاشُ أَيُّ ذَا الْبَطِّشِ الشَّدِيدِ
﴿١٠٧٣٨﴾ بَطَّشُهُ شَدِيدٌ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ الَّذِي... بَطَّشُهُ شَدِيدٌ
﴿١٠٧٣٩﴾ بَطَّشُهُ فِي الْأَرْضِ	﴿٠٠٢٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ فِي الْأَرْضِ بَطَّشُهُ
﴿١٠٧٤٠﴾ ذُو الْبَطِّشِ	﴿٠٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْقَاهِرُ ذُو الْبَطِّشِ
﴿١٠٧٤١﴾ ذُو الْبَطِّشِ الشَّدِيدِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا ذَا الْبَطِّشِ الشَّدِيدِ
﴿١٠٧٤٢﴾ ذُو الْبَطِّشِ الشَّدِيدِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا اللَّهُ الْعَزِيزَ ذُو الْبَطِّشِ الشَّدِيدِ الَّذِي لَا يُطَاقُ انْتِقَامُهُ

{٠٥٨٩}

﴿١٠٧٤٣﴾ ذُو بَطِّشٍ قَوِيٍّ	﴿٠٠٩٨﴾ هُوَ... ذُو لُطْفٍ خَفِيٍّ وَبَطِّشٍ قَوِيٍّ

١٢-٥-٤ - غضب: (شديد الغضب، ذو الغضب)

﴿١٠٧٤٤﴾ شَدِيدُ الْمِحَالِ	﴿١٥٠٠﴾ هُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ أَيُّ شَدِيدِ الْغَضَبِ
﴿١٠٧٤٥﴾ الَّذِي سَبَقَتْ	﴿٠٠٩١﴾ سُبْحَانَ الَّذِي سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ

رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ

١٢-٥-٥ - سَخِطَ: (ساخط)

﴿١٠٧٤٦﴾ السَّاخِطُ عَلَى مَنْ	﴿٠٢٥٤﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُقْبِلُ عَلَى مَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِهِ التَّوَابُّ عَلَى مَنْ تَابَ إِلَيْهِ مِنْ عَظِيمِ ذَنْبِهِ السَّاخِطُ عَلَى مَنْ قَنَطَ مِنْ وَاسِعِ رَحْمَتِهِ وَيَسَّ مِنْ عَاجِلِ رَوْحِهِ
﴿١٠٧٤٧﴾ سَاخِطُ عَلَى الْأُمَّةِ	﴿١٢٤١﴾ فَاللَّهُ سَاخِطُ عَلَى الْأُمَّةِ مَا خَلَا شِيعَتَنَا
﴿١٠٧٤٨﴾ سَاخِطُ عَلَى مَنْ لَقِيَ	﴿٢٢١٨﴾ لَقِيَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ بَغَيْرِ وَكَايَتِنَا أَهْلَ الْبَيْتِ لِلْقِيَةِ وَهُوَ عَنْهُ غَيْرُ رَاضٍ أَوْ سَاخِطٌ عَلَيْهِ

١٢-٥-٦ - مَاقَتَ: (ماقت)

﴿١٠٧٤٩﴾ مَاقَتُ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مَاقَتَ أَعْمَالِ الْمُفْسِدِينَ
﴿١٠٧٥٠﴾ مَاقَتُ	﴿١٨١٨﴾ مَنْ أَظْهَرَ لِلنَّاسِ مَا يُحِبُّ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَبَارَزَ اللَّهَ بِمَا كَرِهَهُ لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ مَاقَتُ لَهُ

﴿١٢٢٢﴾

«نام‌های قهر و غضب»

﴿۱۰۷۳۵﴾ ای که برخورد قهرآمیزت از دیگران قهرآمیزتر است.
﴿۱۰۷۳۶﴾ منزّه است صاحب برخورد قهرآمیزی که چه استوار است.
﴿۱۰۷۳۷﴾ [بَطَّاش] یعنی صاحب برخورد قهرآمیز شدید.
﴿۱۰۷۳۸﴾ منزّه است خدایی که... برخورد قهرآمیزش شدید است.
﴿۱۰۷۳۹﴾ منزّه است خدایی که برخورد قهرآمیز او در زمین است.
﴿۱۰۷۴۰﴾ معبودی نیست جز خدای چیره و صاحب برخورد قهرآمیز.
﴿۱۰۷۴۱﴾ ای صاحب برخورد قهرآمیز سخت.
﴿۱۰۷۴۲﴾ ای خدای شکست‌ناپذیر و صاحب برخورد قهرآمیز شدیدی که کسی تاب انتقامش را ندارد.

﴿۱۰۷۴۳﴾ صاحب لطفی نهان است و غلبه‌ای سخت.

۴-۵-۱۲-خشم: (دارای خشم شدید، صاحب خشم)

﴿۱۰۷۴۴﴾ «وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ» یعنی خشم او شدید است.
﴿۱۰۷۴۵﴾ منزّه است خدایی که رحمتش بر غضبش پیشی گرفت.

۵-۵-۱۲-خشم: (خشمگین)

﴿۱۰۷۴۶﴾ معبودی نیست جز خدای روی‌آورنده بر کسی که از یاد او روی‌گرداند، و بسیار توبه پذیر از کسی که از گناه بزرگش به‌سوی او توبه کند؛ خشمگین بر کسی که از رحمت گسترده‌ی او ناامید و از آسایش زود هنگام او مأیوس شود.
﴿۱۰۷۴۷﴾ خداوند بر همه‌ی اُمّت خشمناک است، مگر شیعیان ما.
﴿۱۰۷۴۸﴾ اگر بدون ولایت ما اهل بیت علیهم‌السلام در برابر خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند قرار بگیرد، در حالی با او دیدار خواهد کرد که از او راضی نیست و یا بر او خشمگین است.

۶-۵-۱۲-خشم: (خشمگین)

﴿۱۰۷۴۹﴾ ای خشمگین بر کارهای مفسدان!
﴿۱۰۷۵۰﴾ هر که آن‌چه را که خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند دوست دارد، برای دیدن مردم انجام دهد، و در آن‌چه خدا را ناخوش می‌دارد با خدا به مبارزه برخیزد، خدا را ملاقات کند؛ خدا را در حالی ملاقات کند که او خشمناک است.

﴿أَسْمَاءُ الْقَهْرِ وَالْعَضْبِ﴾

١٢-٦-١- بتر، تقليل، سلب، إنتزاع

١٠٧٥١ ﴿بَاتِرُ عُمَرُ الْبَاغِينَ﴾ (باتر)

١٠٧٥٢ ﴿يَا بَاتِرَ عُمَرُ الْبَاغِينَ؛ {٠٠٢٩}﴾

١٠٧٥٣ ﴿مُقَلِّلُ (مُقَلِّل)

١٠٧٥٤ ﴿يَا مُقَلِّلُ؛ {٠٠٢٩}﴾

١٠٧٥٥ ﴿سَالِبُ نِعَمِ الْجَاهِدِينَ﴾ (سالب)

١٠٧٥٦ ﴿يَا سَالِبَ نِعَمِ الْجَاهِدِينَ؛ {٠٠٢٩}﴾

١٠٧٥٧ ﴿مُنْتَزِعُ الْمُلْكِ﴾ (مُنْتَزِعُ الْمُلْكِ)

١٠٧٥٨ ﴿يَا مُنْتَزِعَ الْمُلْكِ مِمَّنْ يَشَاءُ؛ {٠٠٢٩}﴾

١٢-٧-١- تزلزل، تشتت، تبدد، إخراس، طمس، إفلال، إكلال، إيهان، هشم، إبطال، إدحاض

١٠٧٥٩ ﴿مُزْزَلْ (مُزْزَلْ)

١٠٧٦٠ ﴿يَا مُزْزَلْ أَقْدَامَ الْأَخْزَابِ؛ {٠٠٢٩}﴾

١٠٧٦١ ﴿مُشْتَّتْ (مُشْتَّتْ)

١٠٧٦٢ ﴿يَا مُشْتَّتْ جَمْعَ الْمُعَانِدِينَ؛ {٠٠٢٩}﴾

١٠٧٦٣ ﴿مُبَدَّدْ (مُبَدَّدْ)

١٠٧٦٤ ﴿يَا مُبَدَّدْ شَمْلَ الْبَاغِينَ؛ {٠٠٢٩}﴾

١٠٧٦٥ ﴿مُخْرَسْ (مُخْرَسْ)

١٠٧٦٦ ﴿يَا مُخْرَسَ أَلْسِنَةِ الْمُعَانِدِينَ؛ {٠٠٢٩}﴾

١٠٧٦٧ ﴿طَامِسْ (طَامِسْ)

١٠٧٦٨ ﴿يَا طَامِسَ عَيْنِ الْأَعْدَاءِ؛ {٠٠٢٩}﴾

١٠٧٦٩ ﴿إِفْلَالْ (مُقَلِّل)

١٠٧٧٠ ﴿يَا مُقَلِّلَ حَدِّ النَّاكِثِينَ؛ {٠٠٢٩}﴾

١٠٧٧١ ﴿إِكْلَالْ (مُكَلِّل)

١٠٧٧٢ ﴿يَا مُكَلِّلَ سِلَاحِ الْقَاسِطِينَ؛ {٠٠٢٩}﴾

١٢-٧-٨- إيهان: (مُوْهِن)

«نام‌های قهر و غضب»

۱۲-۶- کوتاه کردن، کاستن، پس گرفتن

۱-۱۲-۶- کوتاه کننده

«۱۰۷۵۱» ای کوتاه کننده‌ی عمر ستمکاران!

۲-۱۲-۶- کاهنده

«۱۰۷۵۲» ای کم کننده!

۳-۱۲-۶- بازستاننده

«۱۰۷۵۳» ای گیرنده‌ی نعمت‌ها از انکارکنندگان حق!

۴-۱۲-۶- بازستاننده‌ی فرمانروایی

«۱۰۷۵۴» ای بازستاننده‌ی حکومت از هر کس که بخواهد!

۷-۱۲- لرزاندن، پراکنده کردن، لال کردن، کور کردن، گُند کردن، سست کردن،

بی حاصل کردن، باطل کردن

۱-۱۲-۷- لرزاننده

«۱۰۷۵۵» ای لرزاننده‌ی گام‌های دشمنان در جنگ احزاب!

۲-۱۲-۷- پراکنده کننده

«۱۰۷۵۶» ای پراکنده کننده‌ی اتحاد دشمنان حق!

۳-۱۲-۷- پراکنده کننده

«۱۰۷۵۷» ای پراکنده کننده‌ی اتحاد و اتفاق تجاوزگران!

۴-۱۲-۷- لال کننده

«۱۰۷۵۸» ای لال کننده‌ی زبان‌های مخالفت کنندگان!

۵-۱۲-۷- نابینا کننده

«۱۰۷۵۹» ای نابینا کننده‌ی چشمان دشمنان!

۶-۱۲-۷- کند کننده

«۱۰۷۶۰» ای کند کننده‌ی تیزی [شمشیر] پیمان شکنان!

۷-۱۲-۷- کند کننده

«۱۰۷۶۱» ای کند کننده‌ی تیزی [شمشیر] ستمگران!

۸-۱۲-۷- سست کننده

«۱۲۲۵»

﴿أَسْمَاءُ الْقَهْرِ وَالْعَصَبِ﴾

- ﴿١٠٧٤٢﴾ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ﴿١٢-٧-٩﴾ هَاشِمُ: (هَاشِمُ)
- ﴿١٠٧٤٣﴾ هَاشِمُ سُوقِ الْفَجْرَةِ ﴿١٢-٧-١٠﴾ إِبْطَالُ: (مُبْطَلُ)
- ﴿١٠٧٤٤﴾ مُبْطِلُ الْبَاطِلِ ﴿١٢-٧-١١﴾ إِدْحَاضُ: (مُدْحَضُ)
- ﴿١٠٧٤٥﴾ مُدْحِضُ ﴿١٢-٨-١﴾ خَذْلَانُ، إِخْزَاءُ، تَدْوِيخُ، إِذْلَالُ، إِهَانَةٌ، خَفْضُ، إِخْمَالُ، تَصْغِيرُ، وَضْعُ، إِرْغَامُ، سَيْبُ، إِجَامُ، تَسْوِيدُ
- ﴿١٠٧٤٦﴾ خَاذِلُ ﴿١٢-٨-٢﴾ إِخْزَاءُ: (مُخْزَى)
- ﴿١٠٧٤٧﴾ خَاذِلُ ﴿١٠٧٤٨﴾ خَاذِلُ ﴿١٠٧٤٩﴾ مُخْزَى الْكَافِرِينَ ﴿١٢-٨-٣﴾ تَدْوِيخُ: (مُدْوَخُ)
- ﴿١٠٧٥٠﴾ مُدْوَخُ الْمَرَدَةِ ﴿١٢-٨-٤﴾ إِذْلَالُ: (مُذَلُّ، مُذَلَّلُ)
- ﴿١٠٧٥١﴾ الْمُذَلُّ ﴿١٠٧٥٢﴾ مُذَلُّ ﴿١٠٧٥٣﴾ مُذَلُّ الْجَبَّارِينَ ﴿١٠٧٥٤﴾ مُذَلُّ كُلِّ جَبَّارٍ ﴿١٠٧٥٥﴾ مُذَلُّ كُلِّ جَبَّارٍ

«نام‌های قهر و غضب»

﴿۱۰۷۶۲﴾ سرنوشت مؤمنان و کافران، همان بود که دیدید! و خداوند سست‌کننده‌ی نقشه‌های کافران است.

۹-۷-۱۲- بی‌حاصل‌کننده

﴿۱۰۷۶۳﴾ ای بی‌حاصل‌کننده‌ی بازار بدکاران!

۱۰-۷-۱۲- نابودکننده

﴿۱۰۷۶۴﴾ ای نابودکننده‌ی باطل!

۱۱-۷-۱۲- باطل‌کننده

﴿۱۰۷۶۵﴾ ای باطل‌کننده‌ی سخن انکارکنندگان!

۸-۱۲- خوار کردن، رسوا کردن، پایین آوردن، کوچک کردن، به خاک مالیدن، لگام‌زدن، سیاه کردن

۱-۸-۱۲- خوارکننده

﴿۱۰۷۶۶﴾ ای خوارکننده‌ی ظالمان!

﴿۱۰۷۶۷﴾ ای خوارکننده‌ی گروه‌های تجاوزگر.

﴿۱۰۷۶۸﴾ ای خوارکننده‌ی گروه‌های سرکش.

۲-۸-۱۲- رسواکننده

﴿۱۰۷۶۹﴾ با این حال، چهار ماه (مهلت دارید که آزادانه) در زمین سیر کنید (و هر جا می‌خواهید بروید، و ببینید!) و بدانید شما نمی‌توانید خدا را ناتوان سازید، (و از قدرت او فرار کنید! و بدانید) خداوند خوارکننده‌ی کافران است!

۳-۸-۱۲- خوارکننده

﴿۱۰۷۷۰﴾ ای خوارکننده‌ی گردنکشان!

۴-۸-۱۲- خوارکننده

﴿۱۰۷۷۱﴾ معبودی نیست جز خدای عزّت‌بخش، خوارکننده.

﴿۱۰۷۷۲﴾ ای خوارکننده.

﴿۱۰۷۷۳﴾ ای خوارکننده‌ی زورمداران با قدرت خودش.

﴿۱۰۷۷۴﴾ ای خوارکننده‌ی هر زورمدار با چیرگی شکست‌ناپذیر فرمانروایی خود!

﴿۱۰۷۷۵﴾ ای خوارکننده‌ی هر زورمدار لجوج با چیرگی شکست‌ناپذیر فرمانروایی خود!

﴿۱۲۲۷﴾

﴿أَسْمَاءُ الْقَهْرِ وَالْعَضْبِ﴾

- ﴿١٠٧٧٦﴾ مُذِلُّ كُلِّ عَزِيزٍ ❖ يَا مُعِزَّ كُلِّ ذَلِيلٍ وَ مُذِلَّ كُلِّ عَزِيزٍ؛ {١٩١٧}
- ﴿١٠٧٧٧﴾ مَنْ أَذَلَّ الْخَلَائِقَ بِالْمَوْتِ ❖ سُبْحَانَ مَنْ أَذَلَّ الْخَلَائِقَ بِالْمَوْتِ وَ أَعَزَّ نَفْسَهُ بِالْحَيَاةِ؛ {٠٩٢٣}
- ﴿١٠٧٧٨﴾ الْمَذِلُّ كُلَّ شَيْءٍ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْجَبَّارُ الْمَذِلُّ كُلَّ شَيْءٍ بِقَهْرِ عَزِيزِ سُلْطَانِهِ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿١٠٧٧٩﴾ الْمَذِلُّ لِلْعَبِيدِ ❖ أَنَا اللَّهُ الْمُقَرَّبُ لِلْبَعِيدِ وَ الْمَذِلُّ لِلْعَبِيدِ؛ {١٧٢٧}
- ﴿١٠٧٨٠﴾ مُذِلُّ ❖ يَا مُذِلُّ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠٧٨١﴾ مُذِلُّ كُلِّ صَعْبٍ ❖ يَا كَاشِفَ الْكَرْبِ وَ مُذِلَّ كُلِّ صَعْبٍ؛ {١٠٥٥}
- ٨-١٢-٥- إهانة: (مُهين)
- ﴿١٠٧٨٢﴾ مُهِينُ كُلِّ مُخْتَالٍ ❖ فَإِنَّ اللَّهَ مُذِلُّ كُلِّ جَبَّارٍ وَ مُهِينُ كُلِّ مُخْتَالٍ؛ {٢٠٦٢}
- ٨-١٢-٦- خفض: (خافض)
- ﴿١٠٧٨٣﴾ الْخَافِضُ الرَّافِعُ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْخَافِضِ الرَّافِعِ؛ {٠٦٥١}
- ﴿١٠٧٨٤﴾ خَافِضٌ ❖ سُبْحَانَكَ يَا خَافِضُ تَعَالَيْتَ يَا رَافِعُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛ {٠٠٤٦}
- ٨-١٢-٧- إخمال: (مُخْمِل)
- ﴿١٠٧٨٥﴾ مُخْمِلُ سُوقِ الظُّلَمِ ❖ يَا مُخْمِلَ سُوقِ الظُّلَمِ؛ {٠٠٢٩}
- ٨-١٢-٨- تصغير: (صِغَارٌ، مُتَصَاغِرٌ)
- ﴿١٠٧٨٦﴾ صِغَارُ الْمُعْتَدِينَ ❖ يَا صِغَارَ الْمُعْتَدِينَ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١٠٧٨٧﴾ الْمُتَصَاغِرُ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمُتَصَاغِرِ لِعَظَمَتِهِ جَبَّارَةُ الطَّاغِينَ؛ {١٨٤٧}
- ٨-١٢-٩- وضع: (وَضَعُ)
- ﴿١٠٧٨٨﴾ الْوَاضِعُ ❖ سُبْحَانَ الرَّافِعِ الْوَاضِعِ؛ {٠٠٦٤}
- ٨-١٢-١٠- إرغام: (مُرْغَمٌ)
- ﴿١٠٧٨٩﴾ مُرْغَمُ الْأَنْوْفِ ❖ يَا مُرْغَمَ أَنْوْفِ الْمُسْتَكْبِرِينَ؛ {٠٠٢٩}
- ٨-١٢-١١- سائب: (سَائِبُ بِنَوَاصِي الْخَلْقِ)
- ﴿١٠٧٩٠﴾ سَائِبٌ ❖ [يَا سَائِبًا] بِنَوَاصِي الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ؛ {٠٢٨٣}

«نام‌های قهر و غضب»

﴿۱۰۷۷۶﴾ ای عزّت‌بخش هر خوار و ای ذلیل‌کننده‌ی هر شکست‌ناپذیر.

﴿۱۰۷۷۷﴾ منزّه است خدایی که بندگان را با مرگ خوار و خود را با حیات شکست‌ناپذیر

می‌دارد.

﴿۱۰۷۷۸﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست؛ صاحب اراده‌ی نافذی که همه‌چیز را به چیرگی

شکست‌ناپذیری و فرمانروایی‌اش خوار و زبون ساخته است.

﴿۱۰۷۷۹﴾ من خدایی هستم که دور را نزدیک می‌کنم؛ زبون‌کننده‌ی بنده‌ها.

﴿۱۰۷۸۰﴾ ای خوارکننده.

﴿۱۰۷۸۱﴾ ای برطرف‌کننده‌ی اندوه و ای آسان‌کننده‌ی هر سختی!

۱۲-۸-۵- خوارکننده

﴿۱۰۷۸۲﴾ خداوند ذلیل‌کننده‌ی هر گردنکش و خوارکننده‌ی هر متکبری است.

۱۲-۸-۶- پایین‌آورنده

﴿۱۰۷۸۳﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که پایین‌آورنده و بلندکننده است.

﴿۱۰۷۸۴﴾ ای پایین‌آورنده، تو پاک و منزّه‌ی! ای بالابرنده، تو بلندمرتبه‌ای! ای پناه‌دهنده، ما را

از آتش جهنّم رهایی بخش!

۱۲-۸-۷- پایین‌آورنده

﴿۱۰۷۸۵﴾ ای پایین‌آورنده‌ی بازار ظلم!

۱۲-۸-۸- کوچک‌کننده

﴿۱۰۷۸۶﴾ ای مایه‌ی خواری و زبونی ستمکاران!

﴿۱۰۷۸۷﴾ ستایش از آن خداست، خدایی که سرکشان زورمدار در برابر عظمتش خوارند.

۱۲-۸-۹- فروآورنده

﴿۱۰۷۸۸﴾ منزّه است خدای بالابرنده‌ی فروآورنده.

۱۲-۸-۱۰- به‌خاک‌مالنده

﴿۱۰۷۸۹﴾ ای به‌خاک‌مالنده‌ی بینی مستکبران!

۱۲-۸-۱۱- گیرنده‌ی موی سر آفریدگان

﴿۱۰۷۹۰﴾ ای آن‌که موهای جلو سر همه‌ی آفریدگان را گرفته به هر جای خواهد می‌برد.

﴿أَسْمَاءُ الْقَهْرِ وَالْعَذَابِ﴾

١٢-٨-١٢- إجماع: (ملجم)

﴿١٠٧٩١﴾ مَنْ أَلْجَمَ الْجَنَّ ◉ سُبْحَانَ مَنْ أَلْجَمَ الْجَنَّ بِكَلِمَاتِهِ؛ {١٣٩٩}

﴿١٠٧٩٢﴾ مَنْ لَجَمَ الْجَنَّ ◉ سُبْحَانَ مَنْ لَجَمَ الْجَنَّ بِكَلِمَاتِهِ؛ {١٤٣٤}

١٢-٨-١٣- تسويد: (مُسَوَّد)

﴿١٠٧٩٣﴾ مُسَوَّد ◉ يَا مُسَوَّدُ وَجُوهَ الْمُجْرِمِينَ؛ {٠٠٢٩}

١٢-٩- عذاب، عقاب، نقمة، أخذ، نكال، إيباق، محال، ذو البأس، إرسال طير أباييل، الرمي بالسَّجِيل، سفع، ألم، وجع، إيصاد النار، إصلاء النار، تسعير النار، إغلاق النار، إنتصار، إنتصاف، إنتقام

١٢-٩-١- عذاب: (مُعَذَّب)

﴿١٠٧٩٤﴾ مُعَذَّبُ الْكَافِرِينَ ◉ يَا مُعَذَّبُ الْكَافِرِينَ؛ {٠٥٩٣}

﴿١٠٧٩٥﴾ مُعَذَّبٌ مَنْ قَتَلَكَ ◉ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ مُنْجِزُ لَكَ مَا وَعَدَكَ وَ مُهْلِكُ مَنْ خَذَلَكَ

و مُعَذَّبٌ مَنْ قَتَلَكَ؛ {٠١٥٣}

﴿١٠٧٩٦﴾ الْأَلِيمُ الْعَذَابِ ◉ إِلَهَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ شَدِيدِ الْعِقَابِ

الْأَلِيمُ الْعَذَابِ؛ {٠٥٢١}

﴿١٠٧٩٧﴾ الْمُنتَقِمُ مِمَّنْ ◉ يَا كَرِيمَ الْمَاءِ الْوَاحِدِ الْوَهَّابِ الْمُنتَقِمِ مِمَّنْ عَصَاكَ بِأَلِيمِ

الْعَذَابِ؛ {١٠٠١}

﴿١٠٧٩٨﴾ أَلِيمٌ عَذَابُهُ ◉ سُبْحَانَ الَّذِي عَذَابُهُ أَلِيمٌ وَعِقَابُهُ سَرِيعٌ وَأَمْرُهُ مَفْعُولٌ؛ {٠٣٢٦}

١٢-٩-٢- عقاب: (مُعَاقِب، أَشَدُّ الْمُعَاقِبِينَ، ذُو الْعِقَابِ، ذُو عَقُوبَةٍ، سَرِيعُ الْعِقَابِ، مُعَدُّ الْعِقَابِ)

﴿١٠٧٩٩﴾ مُعَاقِب ◉ يَا مُعَاقِبُ؛ {٠٠٢٩}

﴿١٠٨٠٠﴾ مُعَاقِب ◉ يَا رَبِّ أَيُّمَا عُقُوبَةٍ أَنْتَ مُعَاقِبِي بِهَا فِي الْآخِرَةِ فَعَجَّلْهَا لِي

فِي الدُّنْيَا؛ {١٩٤٨}

﴿١٠٨٠١﴾ أَشَدُّ الْمُعَاقِبِينَ فِي ◉ أَنْتَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فِي مَوْضِعِ الْعُقُوفِ وَالرَّحْمَةِ وَ

مَوْضِعِ النَّكَالِ وَالنَّقِمَةِ أَشَدُّ الْمُعَاقِبِينَ فِي مَوْضِعِ النَّكَالِ وَالنَّقِمَةِ؛ {٠١٣٣}

﴿١٠٨٠٢﴾ ذُو الْعِقَابِ الْأَلِيمِ ◉ ذُو الْمَغْفِرَةِ وَ ذُو الْعِقَابِ؛ {٠٠٨٢}

﴿١٠٨٠٣﴾ ذُو عِقَابِ أَلِيمِ ◉ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَ ذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ؛ {فصلت: ٤٣}

«نام‌های قهر و غضب»

۱۲-۸-۱۲- لگام‌زننده

﴿۱۰۷۹۱﴾ منزّه است خدایی که جنّیان را با کلمات خود رام کرد.
﴿۱۰۷۹۲﴾ منزّه است خداوندی که جنّیان را با کلمات خود در بند کشید.

۱۲-۸-۱۳- سیاه‌کننده

﴿۱۰۷۹۳﴾ ای سیاه‌کننده صورت‌های مجرمان!

۱۲-۹- عذاب، مجازات، هلاکت، مجازات دردناک، واردکردن در آتش و برافروختن و بستن درهای آن، انتقام، بازپس گرفتن حق

۱۲-۹-۱- عذاب‌کننده

﴿۱۰۷۹۴﴾ ای عذاب‌کننده‌ی کافران!

﴿۱۰۷۹۵﴾ شهادت می‌دهم که خداوند هر آنچه به تو وعده کرده است انجام خواهد داد و هر آن‌که تو را بی‌یاور گذاشت، نابود خواهد کرد و کسی که تو را کشت عذاب خواهد نمود.
﴿۱۰۷۹۶﴾ خداوند گذشتگان و آیندگان است، مالک روز قیامت هست عقاب او سخت و عذاب او دردناک است.

﴿۱۰۷۹۷﴾ ای صاحب بازگشت بزرگوارانه؛ ای یکتای بسیاربخشنده که از هر که نافرمانی‌ات کند، با عذابی دردناک انتقام می‌گیری.

﴿۱۰۷۹۸﴾ منزّه است خدایی که عذابش دردناک و عقوبتش سریع و دستورش جاری است.

۱۲-۹-۲- مجازات‌کننده، شدیدترین مجازات‌کننده، سریع مجازات‌کننده، آماده‌کننده‌ی مجازات

﴿۱۰۷۹۹﴾ ای مجازات‌کننده.

﴿۱۰۸۰۰﴾ پروردگار! هر عقوبتی برای مجازات من در آخرت گذاشته‌ای آن را در دنیا برایم پیش آور.

﴿۱۰۸۰۱﴾ تو در جایگاه گذشت و مهربانی، مهربان‌ترین مهربانی و به وقت عقوبت و مجازات سخت‌کیفرترینی.

﴿۱۰۸۰۲﴾ هم دارای آمرزش گسترده هستی و هم عذابی دردناک داری.

﴿۱۰۸۰۳﴾ پروردگار تو دارای مغفرت و (هم) دارای مجازات دردناکی است!

﴿أَسْمَاءُ الْقَهْرِ وَالْغَضَبِ﴾

﴿١٠٨٠٤﴾ ذُو عُقُوبَةٍ مُوجِعَةٍ ◉ هُوَ... ذُو لُطْفٍ خَفِيٍّ وَ بَطْشٍ قَوِيٍّ وَ رَحْمَةٍ مُوسِعَةٍ وَ عُقُوبَةٍ

مُوجِعَةٍ؛ {١٠٩٨}

﴿١٠٨٠٥﴾ سَرِيعُ الْعِقَابِ ◉ وَ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَ رَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ

بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيُبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَ

إِنَّهُ لَعَفُورٌ رَحِيمٌ؛ {الأنعام: ١٦٥}

﴿١٠٨٠٦﴾ عِقَابُهُ سَرِيعٌ ◉ سُبْحَانَ الَّذِي... عِقَابُهُ سَرِيعٌ؛ {٠٣٢٦}

﴿١٠٨٠٧﴾ مُعِدُّ الْعِقَابِ ◉ يَا مُعِدَّ الْعِقَابِ لِأَعْدَائِهِ؛ {٠٠٢٩}

٩-١٢-٣-نقمة: (ذو النقم، ذو نقمة، مُنْزِلُ النَّقْمَةِ)

﴿١٠٨٠٨﴾ ذُو النَّقْمِ ◉ يَا ذَا الْبَأْسِ وَ النَّقْمِ؛ {٠٠٣٩}

﴿١٠٨٠٩﴾ ذُو نِقْمَةٍ ◉ إِنَّكَ ذُو نِقْمَةٍ مِنَ الْمُجْرِمِينَ؛ {١١٠٥}

﴿١٠٨١٠﴾ مُنْزِلُ النَّقْمَةِ ◉ أَنْ اللَّهَ مُنْزِلُ بِهِمْ بَأْسَهُ وَ نِقْمَتَهُ؛ {٢٠٤٥}

٩-١٢-٤-أخذ: (أَخَذَ، أَخَذُ بِنَاصِيَةٍ)

﴿١٠٨١١﴾ الْآخِذُ بِذَنْبِ الْعَبْدِ ◉ اللَّهُمَّ أَيُّمَا عَبْدٍ مِنْ عِبَادِكَ سَمِعَ مَقَالَاتِنَا الْعَادِلَةَ غَيْرَ الْجَائِرَةِ

وَ الْمُصْلِحَةَ غَيْرَ الْمُفْسِدَةَ فِي الدِّينِ وَ الدُّنْيَا فَأَبَى بَعْدَ سَمْعِهِ

لَهَا... أَنْتَ بَعْدُ الْمُغْنَى عَنْ نَصْرِهِ وَ الْآخِذُ لَهُ بِذَنْبِهِ؛ {٠٠٣٨}

﴿١٠٨١٢﴾ أَخَذُ بِنَاصِيَةٍ كُلِّ دَابَّةٍ ◉ أَنْتَ آخِذُ بِنَاصِيَةٍ كُلِّ دَابَّةٍ تَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَ مُسْتَوْدَعَهَا؛ {٠٠٣٢}

﴿١٠٨١٣﴾ أَخَذُ بِنَاصِيَةِ الدَّابَّةِ ◉ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا اللَّهُ آخِذُ بِنَاصِيَتِهَا؛ {٠٠٣٣}

﴿١٠٨١٤﴾ أَخَذُ بِنَوَاصِيَتِكُمْ ◉ اللَّهُ جَلَّ وَ عَزَّ عَالٌ عَلَيْكُمْ وَ مُحِيطٌ بِكُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيكُمْ وَ

مِنْ وَرَائِكُمْ وَ آخِذُ بِنَوَاصِيَتِكُمْ وَ بَسْمِعِكُمْ وَ أَبْصَارِكُمْ وَ

قُلُوبِكُمْ وَ أَلْسِنَتِكُمْ وَ قَوَائِمَكُمْ وَ أَيْدِيَكُمْ وَ أَرْجُلَكُمْ؛ {٠٠٣٦}

﴿١٠٨١٥﴾ أَخَذُ بِنَوَاصِيِ الْخَلْقِ ◉ يَا آخِذًا بِنَوَاصِيِ خَلْقِهِ وَ السَّافِعَ بِهَا إِلَى قَدَرِهِ؛ {٠٠٣٥}

٩-١٢-٥-نكال: (نَكَالَ)

﴿١٠٨١٦﴾ نَكَالَ الظَّالِمِينَ ◉ يَا نَكَالَ الظَّالِمِينَ؛ {٠٠٢٩}

٩-١٢-٦-إيباق: (مُوبِقٌ)

«نام‌های قهر و غضب»

﴿۱۰۸۰۴﴾ صاحب لطفی نهان است و برخورد قهرآمیزی پر قدرت و رحمتی گسترده؛ کیفری دردناک.

﴿۱۰۸۰۵﴾ و او کسی است که شما را جانشینان خود در زمین ساخت، و درجات بعضی از شما را بالاتر از بعضی دیگر قرار داد، تا شما را به وسیله آنچه در اختیارتان قرار داده بیازماید به یقین پروردگار تو سریع العقاب و آمرزنده مهربان است.

﴿۱۰۸۰۶﴾ منزّه است خدایی که... عقوبتش سریع است.

﴿۱۰۸۰۷﴾ ای آماده‌کننده‌ی مجازات برای دشمنانش!

۱۲-۹-۳- صاحب عذاب و انتقام، نازل‌کننده‌ی عذاب

﴿۱۰۸۰۸﴾ ای صاحب عذاب و انتقام.

﴿۱۰۸۰۹﴾ تویی عقوبت‌کننده‌ی مجرمان.

﴿۱۰۸۱۰﴾ خداوند عذاب و عقوبت خود را بر آن‌ها فرو می‌فرستد.

۱۲-۹-۴- گرفتارکننده، گیرنده‌ی موی جلوی سر

﴿۱۰۸۱۱﴾ خدایا! هر کدام از بندگان تو، که سخن عادلانه‌ی دور از ستمکاری، و اصلاح‌کننده‌ی دور از فسادانگیزی ما را نسبت به دین و دنیا شنید، و پس از شنیدن سر باز زد... تو از یاری او بی‌نیازی، و او را به کیفر گناهانش گرفتار خواهی کرد.

﴿۱۰۸۱۲﴾ تو مهار اختیار هر جنبه‌ای را به دست داری و محلّ استقرار و محلّ عزیمتش را می‌دانی.

﴿۱۰۸۱۳﴾ هیچ جنبه‌ای نیست که موی پیشانی او در دست خدا نباشد.

﴿۱۰۸۱۴﴾ خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند بر شما برتری دارد و از جلو و پشت شما بر شما احاطه دارد و موی پیشانی، گوش، چشم و دل و زبان و همه‌ی نیروهای شما و نیز دست و پای شما را می‌گیرد.

﴿۱۰۸۱۵﴾ ای آن که اختیار آفریدگان به دست توست، و آن‌ها را به سوی تقدیرشان می‌کشی.

۱۲-۹-۵- عذاب

﴿۱۰۸۱۶﴾ ای مایه‌ی عذاب ظالمان!

۱۲-۹-۶- عذاب‌کننده، هلاک‌کننده

﴿أَسْمَاءُ الْقَهْرِ وَالْغَضَبِ﴾

﴿١٠٨١٧﴾ الْمُؤَبَّقُ بِالْكَبَائِرِ ﴿٠٧٦٥﴾ ﴿٠٧٦٥﴾ أَنْتَ الْقَائِمُ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ غَفَارُ الصَّغَائِرِ وَ
الْمُؤَبَّقُ بِالْكَبَائِرِ؛ {٠٧٦٥}

٧-٩-١٢- محال: (شديد المحال، ذو المحال) و. راجع: سخط

﴿١٠٨١٨﴾ شَدِيدُ الْمِحَالِ ﴿٠٣٢٦﴾ ﴿٠٣٢٦﴾ وَيُسَخِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَأْنِكَ مِنْ خِفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ
بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ؛ {الرعد: ١٣}

﴿١٠٨١٩﴾ مِحَالُهُ شَدِيدٌ ﴿٠٣٢٦﴾ ﴿٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ الَّذِي مِحَالُهُ شَدِيدٌ؛ {٠٣٢٦} ﴿١٠٨٢٠﴾ شَدِيدُ الْمِحَالِ ﴿١٥٠٠﴾ ﴿١٥٠٠﴾ هُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ أَيْ شَدِيدُ الْغَضَبِ؛ {١٥٠٠} ﴿١٠٨٢١﴾ ذُو الْمِحَالِ ﴿٠٦٨٤﴾ ﴿٠٦٨٤﴾ يَا مَعْدِنَ الْجَلَالِ وَذَا الْعِزِّ وَالْجَمَالِ وَذَا الْكَيْدِ وَالْمِحَالِ وَ
ذَا الْمَجْدِ وَالْفِعَالِ؛ {٠٦٨٤}

﴿١٠٨٢٢﴾ ذُو الْمِحَالِ الشَّدِيدِ ﴿١٠٨٥﴾ ﴿١٠٨٥﴾ يَا ذَا الْمِحَالِ الشَّدِيدِ؛ {١٠٨٥}

﴿١٠٨٢٣﴾ ذُو الْمِحَالِ الشَّدِيدَةِ ﴿١٠٧٠﴾ ﴿١٠٧٠﴾ يَا ذَا الْمِحَالِ الشَّدِيدَةِ؛ {١٠٧٠}

٨-٩-١٢- بياس: (ذو البأس، مُنْزِلُ الْبَاسِ)

﴿١٠٨٢٤﴾ ذُو الْبَاسِ ﴿٠٠٥٤﴾ ﴿٠٠٥٤﴾ أَنْتَ... ذُو الْبَاسِ الَّذِي لَا يُسْتَضَامُ؛ {٠٠٥٤}

﴿١٠٨٢٥﴾ ذُو الْبَاسِ ﴿٠٠٣٩﴾ ﴿٠٠٣٩﴾ يَا ذَا الْبَاسِ وَالنَّقَمِ؛ {٠٠٣٩}

﴿١٠٨٢٦﴾ مُنْزِلُ الْبَاسِ ﴿٢٠٤٥﴾ ﴿٢٠٤٥﴾ أَنْ اللَّهَ مُنْزِلُ بِهِمْ بَاسَهُ وَنَقَمَتَهُ؛ {٢٠٤٥}

٩-٩-١٢- إرسال طير أبابيل: (مُرْسِلُ الْأَبَابِيلِ)

﴿١٠٨٢٧﴾ الْمُرْسِلُ عَلَى ﴿٠٥٠٤﴾ ﴿٠٥٠٤﴾ يَا كَافِيَ أَهْلَ الْحَرَمِ مِنْ أَصْحَابِ الْفِيلِ وَالْمُرْسِلَ عَلَيْهِمْ
أَصْحَابَ الْفِيلِ طَيْرًا أَبَابِيلَ؛ {٠٥٠٤}

١٠-٩-١٢- الرمي بالسجيل: (رامي أصحاب الفيل بالسجيل)

﴿١٠٨٢٨﴾ رَامِي ﴿٠٠٢٩﴾ ﴿٠٠٢٩﴾ يَا رَامِيَ أَصْحَابِ الْفِيلِ بِالسَّجِيلِ؛ {٠٠٢٩}

١١-٩-١٢- سفغ: (سافع، أسفع)

﴿١٠٨٢٩﴾ السَّافِعُ بِنَوَاصِي ﴿٠٠٣٥﴾ ﴿٠٠٣٥﴾ يَا آخِذَا بِنَوَاصِي خَلْقِهِ وَالسَّافِعَ بِهَا إِلَى قَدْرِهِ وَالْمُنْفِذَ فِيهَا
خُكْمَهُ وَخَالِقَهَا وَجَاعِلَ قَضَائِهِ لَهَا غَالِبًا وَكُلُّهُمْ ضَعِيفٌ
عِنْدَ غَلَّتِيهِ؛ {٠٠٣٥}

«نام‌های قهر و غضب»

﴿۱۰۸۱۷﴾ تویی مشرف بر هر کس به آنچه به دست آورد، آمرزنده‌ی گناهان صغیره‌ای و عذاب‌کننده بر گناهان کبیره.

۷-۹-۱۲- دارای مجازات سخت و. ر. به: خشم

﴿۱۰۸۱۸﴾ و رعد، تسبیح و حمد او می‌گوید و (نیز) فرشتگان از ترس او! و صاعقه‌ها را می‌فرستد و هر کس را بخواهد گرفتار آن می‌سازد، (درحالی‌که آن‌ها با مشاهده این همه آیات الهی، باز هم) درباره خدا به مجادله مشغولند! و او قدرتی بی‌انتها (و مجازاتی دردناک) دارد!

﴿۱۰۸۱۹﴾ منزّه است خدایی که... توانش برای نابودکردن شدید است.

﴿۱۰۸۲۰﴾ «وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ»؛ یعنی خشم او شدید است.

﴿۱۰۸۲۱﴾ ای سرچشمه و معدن شکوه، ای خداوند شکست‌ناپذیری و زیبایی؛ ای صاحب مکر و کیفر، ای صاحب بزرگواری و ای انجام‌دهنده‌ی کارها.

﴿۱۰۸۲۲﴾ ای صاحب کیفر سخت!

﴿۱۰۸۲۳﴾ ای صاحب کیفرهای سخت.

۸-۹-۱۲- صاحب عذاب، نازل‌کننده‌ی عذاب

﴿۱۰۸۲۴﴾ تویی صاحب عذابی که شکست نمی‌خورد.

﴿۱۰۸۲۵﴾ ای صاحب عذاب و انتقام.

﴿۱۰۸۲۶﴾ خداوند عذاب و عقوبت خود را بر آن‌ها فرو می‌فرستد.

۹-۹-۱۲- فرستنده‌ی پرندگان ابابیل

﴿۱۰۸۲۷﴾ ای برعهده‌گیرنده‌ی امر ساکنان حرم در مقابل فیل‌سواران و ای فرستنده‌ی پرندگان

ابابیل به سوی آن‌ها.

۱۰-۹-۱۲- پرتاب‌کننده سنگ‌ریزه به فیل‌سواران

﴿۱۰۸۲۸﴾ ای پرتاب‌کننده سنگ‌ریزه به فیل‌سواران!

۱۱-۹-۱۲- در اختیارگیرنده، مجازات‌کننده

﴿۱۰۸۲۹﴾ ای آن‌که اختیار آفریدگان به دست توست، و آن‌ها را به سوی تقدیرشان می‌کشی و حکم خویش را در آن جاری می‌کنی و ای آن‌که آفریننده‌ی ایشانی و قضای خود را بر آن غالب می‌کند و تمامی آن‌ها در برابر چیرگی او ناتوانند.

﴿۱۲۳۵﴾

﴿أَسْمَاءُ الْقَهْرِ وَالْغَضَبِ﴾

- ﴿١٠٨٣٠﴾ سَافِعُ ﴿١٠٨٣٠﴾ يَا سَافِعاً بَنَوَاصِي الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١٠٨٣١﴾ أَسْفَعُ السَّافِعِينَ ﴿١٠٨٣١﴾ يَا أَسْفَعَ السَّافِعِينَ؛ {٠٠٢٩}
- ١٢-٩-١٢-ألم: (أَلِيمُ الْأَخْذِ، أَلِيمُ الْعَذَابِ، ذُو الْعِقَابِ الْأَلِيمِ)
- ﴿١٠٨٣٢﴾ أَلِيمُ الْأَخْذِ ﴿١٠٨٣٢﴾ يَا أَلِيمَ الْأَخْذِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١٠٨٣٣﴾ الْأَلِيمُ الْعَذَابِ ﴿١٠٨٣٣﴾ إِلَهَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ مَالِكُ يَوْمِ الدِّينِ شَدِيدُ الْعِقَابِ
- أَلِيمُ الْعَذَابِ؛ {٠٥٢١}
- ﴿١٠٨٣٤﴾ الْمُنْتَقِمُ مِمَّنْ ﴿١٠٨٣٤﴾ يَا كَرِيمَ الْمَاءِ الْوَاحِدِ الْوَهَّابِ الْمُنْتَقِمِ مِمَّنْ عَصَاكَ بِأَلِيمِ
- عَصَاكَ بِأَلِيمِ الْعَذَابِ الْعَذَابِ؛ {١٠٠١}
- ﴿١٠٨٣٥﴾ أَلِيمُ عَذَابِهِ ﴿١٠٨٣٥﴾ سُبْحَانَ الَّذِي عَذَابُهُ أَلِيمٌ وَعِقَابُهُ سَرِيعٌ وَأَمْرُهُ مَفْعُولٌ؛ {٠٣٢٦}
- ﴿١٠٨٣٦﴾ ذُو الْعِقَابِ الْأَلِيمِ ﴿١٠٨٣٦﴾ ذُو الْمَغْفِرَةِ وَذُو الْعِقَابِ الْأَلِيمِ؛ {٠٠٨٢}
- ﴿١٠٨٣٧﴾ ذُو عِقَابِ أَلِيمِ ﴿١٠٨٣٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ؛ {فصلت: ٤٣}
- ١٢-٩-١٣-وجع: (ذُو عَقُوبَةٍ مُوجِعَةٌ)
- ﴿١٠٨٣٨﴾ ذُو عَقُوبَةٍ مُوجِعَةٍ ﴿١٠٨٣٨﴾ هُوَ... ذُو لُطْفٍ خَفِيٍّ وَبَطْشٍ قَوِيٍّ وَرَحْمَةٍ مُوسِعَةٍ وَعَقُوبَةٍ
- مُوجِعَةٍ؛ {١٠٩٨}
- ١٢-٩-١٤-إِيصَادُ النَّارِ: (مُؤْصِدُ النَّارِ)
- ﴿١٠٨٣٩﴾ مُؤْصِدُ ﴿١٠٨٣٩﴾ يَا مُؤْصِدَ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١٠٨٤٠﴾ مُؤْصِدُ النَّارِ ﴿١٠٨٤٠﴾ يَا مُؤْصِدَ النَّارِ عَلَى أَهْلِ مَعْصِيَتِهِ؛ {٠٠٢٩}
- ١٢-٩-١٥-إِصْلَاءُ النَّارِ: (مُضْلِي النَّارِ)
- ﴿١٠٨٤١﴾ مُضْلِي الْأَشْقِيَاءِ ﴿١٠٨٤١﴾ يَا مُضْلِي الْأَشْقِيَاءِ حَرَّ نِيرَانِهِ؛ {٠٠٢٩}
- ١٢-٩-١٦-تَسْعِيرُ النَّارِ: (مُسَعِّرُ النَّارِ)
- ﴿١٠٨٤٢﴾ مُسَعِّرُ النَّارِ ﴿١٠٨٤٢﴾ يَا مُسَعِّرَ النَّارِ لِمَنْ نَاوَاهُ؛ {٠٠٢٩}
- ١٢-٩-١٧-إِغْلَاقُ: (غَالِقُ أَبْوَابِ النَّارِ، مُغْلِقُ)
- ﴿١٠٨٤٣﴾ غَالِقُ أَبْوَابِ النَّارِ ﴿١٠٨٤٣﴾ يَا غَالِقَ أَبْوَابِ النَّارِ عَلَى أَعْدَائِهِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١٠٨٤٤﴾ غَالِقُ أَبْوَابِ النَّيِّرَانِ ﴿١٠٨٤٤﴾ يَا غَالِقَ أَبْوَابِ النَّيِّرَانِ عَلَى أَعْدَائِهِ؛ {٠٢٨٣}
- ﴿١٢٣٦﴾

«نام‌های قهر و غضب»

﴿۱۰۸۳۰﴾ ای گیرنده‌ی موهای جلو سر همه‌ی آفریدگان!

﴿۱۰۸۳۱﴾ ای مجازات‌کننده‌ترین مجازات‌کنندگان!

۱۲-۹-۱۲- مجازات دردناک، صاحب مجازات دردناک

﴿۱۰۸۳۲﴾ ای صاحب مجازات دردناک!

﴿۱۰۸۳۳﴾ خداوند گذشتگان و آیندگان است، مالک روز قیامت هست عقاب او سخت و عذاب او دردناک است.

﴿۱۰۸۳۴﴾ ای صاحب بازگشت بزرگوارانه؛ ای یکتای بسیاربخشنده که از هر که نافرمانی‌ات کند، با عذابی دردناک انتقام می‌گیری.

﴿۱۰۸۳۵﴾ منزّه است خدایی که عذابش دردناک و عقوبتش سریع و دستورش جاری است.

﴿۱۰۸۳۶﴾ هم دارای آمرزش گسترده هستی و هم عذابی دردناک داری.

﴿۱۰۸۳۷﴾ پروردگار تو دارای مغفرت و (هم) دارای مجازات دردناکی است!

۱۳-۹-۱۲- صاحب کیفر دردناک

﴿۱۰۸۳۸﴾ صاحب لطفی نهان است و برخورد قهرآمیزی پر قدرت و رحمتی گسترده؛ کیفری دردناک.

۱۴-۹-۱۲- پوشاننده‌ی آتش

﴿۱۰۸۳۹﴾ ای فرو پوشاننده!

﴿۱۰۸۴۰﴾ ای پوشاننده‌ی آتش بر اهل معصیت!

۱۵-۹-۱۲- داخل‌کننده در آتش

﴿۱۰۸۴۱﴾ ای داخل‌کننده‌ی بدبختان در گرمای آتش خویش!

۱۶-۹-۱۲- شعله‌ورکننده‌ی آتش

﴿۱۰۸۴۲﴾ ای شعله‌ورکننده‌ی آتش برای کسی که با او دشمنی کند!

۱۷-۹-۱۲- قفل‌کننده‌ی درهای آتش

﴿۱۰۸۴۳﴾ ای خدایی که درهای آتش جهنّم را بر دشمنانش بسته است!

﴿۱۰۸۴۴﴾ ای خدایی که درهای آتش جهنّم را بر دشمنانش بسته است!

﴿أَسْمَاءُ الْقَهْرِ وَالْغَضَبِ﴾

- ﴿١٠٨٤٥﴾ مُغْلِقُ ❖ يَا مُغْلِقُ؛ {٠٠٢٩}
- ١٨-٩-١٢- إِنْتَصَارُ: (مُنْتَصِرُ)
- ﴿١٠٨٤٦﴾ الْمُنْتَصِرُ لَهُ ❖ الْمُؤْمِنُ لَا يَحِيفُ عَلَى مَنْ يُبْغِضُ وَلَا يَأْتُمُ فِيمَنْ يُحِبُّ وَإِنْ بُغِيَ عَلَيْهِ صَبَرَ حَتَّى يَكُونَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ هُوَ الْمُنْتَصِرُ لَهُ؛ {٢٠٢٤}
- ﴿١٠٨٤٧﴾ مُنْتَصِرُ ❖ يَا مُنْتَصِرُ؛ {٠٠٠٢}
- ﴿١٠٨٤٨﴾ مُنْتَصِرُ ❖ اللَّهُ مُنْتَصِرٌ لِأَهْلِ هَذَا الْبَيْتِ؛ {٢٠٢٣}
- ١٩-٩-١٢- إِنْتِصَافُ: (مُنْصِفُ)
- ﴿١٠٨٤٩﴾ مُنْصِفُ الْمَظْلُومِينَ ❖ يَا مُنْصِفَ الْمَظْلُومِينَ مِنَ الظَّالِمِينَ؛ {٠٠٥٧}
- ٢٠-٩-١٢- إِنْتِقَامُ: (ذُو الْإِنْتِقَامِ، مُنْتَقِمُ)
- ﴿١٠٨٥٠﴾ ذُو الْإِنْتِقَامِ ❖ هُوَ... ذُو الْإِنْتِقَامِ؛ {٠٠٨٢}
- ﴿١٠٨٥١﴾ ذُو إِنْتِقَامٍ ❖ مِنْ قَبْلُ هُدًى لِلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو إِنْتِقَامٍ؛ {آل عمران: ٤}
- ﴿١٠٨٥٢﴾ الْمُنتَقِمُ ❖ اللَّهُ تَعَالَى هُوَ الْمُنتَقِمُ لَهُمْ؛ {٢٠٢٦}
- ﴿١٠٨٥٣﴾ الْمُنتَقِمُ ❖ يَا كَرِيمَ الْمَاءِ الْوَاحِدِ الْوَهَّابِ الْمُنتَقِمِ مِمَّنْ عَصَاكَ بِأَلِيمِ الْعَذَابِ؛ {١٠٠١}
- ﴿١٠٨٥٤﴾ مُنْتَقِمُ ❖ يَا مُنْتَقِمُ؛ {٠٠٠٢}
- ﴿١٠٨٥٥﴾ مُنْتَقِمُ ❖ إِذَا أَصَابَ الْمُحْرَمُ الصَّيْدَ فَقُولُوا لَهُ هَلْ أَصَبْتَ صَيْدًا قَبْلَ هَذَا وَأَنْتَ مُحْرَمٌ فَإِنْ قَالَ نَعَمْ فَقُولُوا لَهُ إِنَّ اللَّهَ مُنْتَقِمٌ مِنْكَ؛ {٢٠٢٧}
- ﴿١٠٨٥٦﴾ مُنْتَقِمُ ❖ يَا مُنْتَقِمًا بَعِزَّتِهِ مِنْ أَهْلِ الشُّرْكِ؛ {٠٨٠١}
- ١٠-١٢- إِنْهَادُ، تَدْمِيرُ، دَمْدَمَةٌ، دَمْعٌ، إِبَادَةٌ، تَبَابٌ، تَتْبِيرٌ، إِخْتِرَامٌ، فَضٌّ، تَمْزِيقٌ، كَسْرٌ، هَدٌّ، قَمْعٌ، قَصْمٌ، إِسْتِصَالٌ، إِبْتَاتٌ، إِصْطِلَامٌ، إِجْتِثَاتٌ، جَذٌّ، هَتَكٌ
- ١٠-١٢- إِنْهَادُ: (هَادِمُ)
- ﴿١٠٨٥٧﴾ هَادِمُ بُنْيَانِ الْبَدْعِ ❖ يَا هَادِمُ بُنْيَانِ الْبَدْعِ؛ {٠٠٢٩}

«نام‌های قهر و غضب»

﴿۱۰۸۴۵﴾ ای خدایی که می‌بندد!

۱۸-۹-۱۲- انتقام‌گیرنده

﴿۱۰۸۴۶﴾ مؤمن حتی به دشمنش ستم نمی‌کند، و در جانبداری از کسی که دوستش دارد به گناه نمی‌افتد، اگر به حقّ او تجاوزی شود، شکیبایی می‌ورزد تا خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند برای او کین‌خواهی کند.

﴿۱۰۸۴۷﴾ ای انتقام‌گیرنده.

﴿۱۰۸۴۸﴾ خداوند انتقام اهل بیت علیهم‌السلام را می‌گیرد.

۱۹-۹-۱۲- ستاننده‌ی حقّ

﴿۱۰۸۴۹﴾ ای ستاننده‌ی حقّ ستم‌دیدگان از ستم‌کاران.

۲۰-۹-۱۲- صاحب انتقام، انتقام‌گیرنده

﴿۱۰۸۵۰﴾ او صاحب انتقام است.

﴿۱۰۸۵۱﴾ پیش از آن، برای هدایت مردم فرستاد و (نیز) کتابی که حق را از باطل مشخص می‌سازد، نازل کرد کسانی که به آیات خدا کافر شدند، کیفر شدیدی دارند و خداوند (برای کیفر بدکاران و کافران لجوج) توانا و صاحب انتقام است.

﴿۱۰۸۵۲﴾ خداوند بلندمرتبه خود انتقام‌گیرنده برای ایشان است.

﴿۱۰۸۵۳﴾ ای صاحب بازگشت بزرگوارانه؛ ای یکتای بسیاربخشنده که از هر که نافرمانی‌ات کند، با عذابی دردناک انتقام می‌گیری.

﴿۱۰۸۵۴﴾ ای دادستاننده. [ای انتقام‌کشنده].

﴿۱۰۸۵۵﴾ چون فرد محرم صید را شکار کرد به او بگویند: «آیا قبل از این نیز در حال احرام صید کرده‌ای؟» و اگر گفت: «بله»، به او بگویند که خداوند از تو انتقام می‌گیرد.

﴿۱۰۸۵۶﴾ ای آن‌که با شکست‌ناپذیری‌اش از اهل شرک انتقام می‌گیرد.

۱۰-۱۲- ویران کردن، نابود کردن، درهم کوبیدن، درهم شکستن، ریشه‌کن کردن، قطع کردن، پاره کردن

۱-۱۰-۱۲- ویران‌کننده

﴿۱۰۸۵۷﴾ ای ویران‌کننده‌ی ساختمان بدعت‌ها!

﴿۱۲۳۹﴾

﴿أَسْمَاءُ الْقَهْرِ وَالْعَضَبِ﴾

٢-١٠-١٢- تدمير: (مُدْمِر)

﴿١٠٨٥٨﴾ مُدْمِرُ الظَّالِمِينَ

﴿١٠٨٥٩﴾ مُدْمِرُ الْمُتَكَبِّرِينَ

﴿١٠٨٦٠﴾ مُدْمِرُ عَلَى قَوْمِ لُوطٍ

٣-١٠-١٢- دمدمة: (مُدْمِدَم)

﴿١٠٨٦١﴾ مُدْمِدَمٌ

٤-١٠-١٢- دَمَغ: (دَامَغ)

﴿١٠٨٦٢﴾ الدَّامِغُ الْحُجَّةَ

﴿١٠٨٦٣﴾ دَامِغُ الْبَاغِينَ

٥-١٠-١٢- إبادة: (مُبِيد)

﴿١٠٨٦٤﴾ مُبِيدٌ

﴿١٠٨٦٥﴾ مُبِيدُ الْمُتَكَبِّرِينَ

٦-١٠-١٢- إبارة: (مُبِير)

﴿١٠٨٦٦﴾ مُبِيرٌ

﴿١٠٨٦٧﴾ مُبِيرٌ

﴿١٠٨٦٨﴾ مُبِيرُ الْجَبَّارِينَ

﴿١٠٨٦٩﴾ مُبِيرُ الظَّالِمِينَ

﴿١٠٨٧٠﴾ مُبِيرُ الظُّلْمَةِ

٧-١٠-١٢- تباب: (مُتَبِّ)

﴿١٠٨٧١﴾ مُتَبِّ

﴿١٠٨٧٢﴾ مُتَبِّ الْفَسَقَةِ

٨-١٠-١٢- تتبير: (مُتَبِّر)

﴿١٠٨٥٨﴾ يَا فَالِقَ الْبَحْرِ بِأَذْنِهِ وَ مُغْرَقَ فِرْعَوْنَ عَدُوِّهِ وَ مُهْلِكَ نُمْرُودَ

وَ مُدْمِرَ الظَّالِمِينَ؛ {٠٦٠١}

﴿١٠٨٥٩﴾ يَا مُدْمِرَ الْمُتَكَبِّرِينَ؛ {٠٧٤٢}

﴿١٠٨٦٠﴾ يَا مُدْمِرًا عَلَى قَوْمِ لُوطٍ؛ {٠٠٢٩}

﴿١٠٨٦١﴾ يَا مُدْمِدِمًا عَلَى قَوْمِ شُعَيْبٍ؛ {٠٠٢٩}

﴿١٠٨٦٢﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ السَّائِغُ النُّعْمَةِ الْبَالِغُ الْحِكْمَةِ الدَّامِغُ الْحُجَّةَ؛

{٠٥٤٥}

﴿١٠٨٦٣﴾ يَا دَامِغَ الْبَاغِينَ؛ {٠٠٢٩}

﴿١٠٨٦٤﴾ يَا مُبِيدُ؛ {٠٠٠٢}

﴿١٠٨٦٥﴾ أَنْتَ اللَّهُ... مُبِيدُ الْمُتَكَبِّرِينَ؛ {٠٦٥٣}

﴿١٠٨٦٦﴾ يَا مُبِيرَ الْأُمَمِ الطَّاعِيَةِ؛ {١٨٤١}

﴿١٠٨٦٧﴾ يَا مُبِيرَ الْأُمَمِ الظَّالِمَةِ؛ {٠٥٩٤}

﴿١٠٨٦٨﴾ يَا مُبِيرَ الْجَبَّارِينَ؛ {٠٢٢٧}

﴿١٠٨٦٩﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ قَاصِمِ الْجَبَّارِينَ مُبِيرِ الظَّالِمِينَ؛ {١٨٤٢}

﴿١٠٨٧٠﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ قَاصِمِ الْجَبَّارِينَ مُبِيرِ الظُّلْمَةِ؛ {٠٦١٠}

﴿١٠٨٧١﴾ يَا مُتَبِّ أَبَى لَهَبٍ وَ مَنْ تَابَعَهُ؛ {٠٢٨٣}

﴿١٠٨٧٢﴾ يَا مُتَبِّ الْفَسَقَةِ؛ {٠٠٢٩}

«نام‌های قهر و غضب»

۲-۱۰-۱۲- نابودکننده

﴿۱۰۸۵۸﴾ ای شکافنده‌ی دریا به اجازه‌ی خود و ای غرق‌کننده دشمنش فرعون و ای هلاک‌کننده‌ی نمرود و نابودکننده‌ی ظالمان!

﴿۱۰۸۵۹﴾ ای نابودکننده‌ی متکبران!

﴿۱۰۸۶۰﴾ ای نابودکننده‌ی قوم لوط!

۳-۱۰-۱۲- در هم کوبنده

﴿۱۰۸۶۱﴾ ای درهم کوبنده‌ی قوم شعیب!

۴-۱۰-۱۲- درهم شکننده

﴿۱۰۸۶۲﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست، خدایی که نعمت‌هایش پی‌درپی جاری و حکمتش رسا و برهانش درهم‌شکننده است.

﴿۱۰۸۶۳﴾ ای درهم‌شکننده‌ی تجاوزگران!

۵-۱۰-۱۲- از بین برنده

﴿۱۰۸۶۴﴾ ای نابودکننده!

﴿۱۰۸۶۵﴾ تو خدایی هستی... از بین برنده‌ی متکبران.

۶-۱۰-۱۲- نابودکننده

﴿۱۰۸۶۶﴾ ای نابودکننده‌ی امت‌های طغیانگر!

﴿۱۰۸۶۷﴾ ای نابودکننده‌ی امت‌های ستمگر.

﴿۱۰۸۶۸﴾ ای هلاک‌کننده‌ی زورمداران.

﴿۱۰۸۶۹﴾ ستایش مخصوص خدایی است که شکننده‌ی پشت سرکشان و نابودکننده‌ی ظالمان است.

﴿۱۰۸۷۰﴾ ستایش مخصوص خدایی است که شکننده‌ی پشت زورمداران و نابودکننده‌ی ظالمان است.

۷-۱۰-۱۲- نابودکننده

﴿۱۰۸۷۱﴾ ای نابودکننده‌ی ابولهب و پیروانش!

﴿۱۰۸۷۲﴾ ای نابودکننده‌ی بدکاران!

۸-۱۰-۱۲- نابودکننده

﴿۱۲۴۱﴾

﴿أَسْمَاءُ الْقَهْرِ وَالْعَصَبِ﴾

- ﴿١٠٨٧٣﴾ مُتَبَرُّ الظَّلَمَةِ ❖ يَا مُتَبَرُّ الظَّلَمَةِ؛ {٠٠٢٩}
- ٩-١٠-١٢- إخترام: (مُخْتَرَم)
- ﴿١٠٨٧٤﴾ مُخْتَرَم ❖ يَا مُخْتَرَمًا بِسَطَوَتِهِ الْمُتَجَبِّرِينَ؛ {٠٠٢٩}
- ١٠-١٢- فُضَّ: (فَاضٍ)
- ﴿١٠٨٧٥﴾ فَاضٌ رُءُوسِ الضَّلَالَةِ ❖ [يَا فَاضٌ] رُءُوسِ الضَّلَالَةِ؛ {٠٠٢٩}
- ١١-١٢- تَمَزَّقَ: (مُمَزَّق)
- ﴿١٠٨٧٦﴾ مُمَزَّق ❖ يَا مُمَزَّقَ مُلْكِ الْمُتَغَلِّبِينَ؛ {٠٠٢٩}
- ١٢-١٠- كَسَرَ: (كَاسِر)
- ﴿١٠٨٧٧﴾ كَاسِر ❖ يَا كَاسِرَ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠٨٧٨﴾ كَاسِرُ الْأَخْزَابِ ❖ يَا كَاسِرَ الْأَخْزَابِ؛ {٠٠٢٩}
- ١٣-١٠- هَدَّ: (هَادٍ)
- ﴿١٠٨٧٩﴾ هَادٌ رُكْنِ الضَّلَالَةِ ❖ يَا هَادٌ رُكْنِ الضَّلَالَةِ؛ {٠٠٢٩}
- ١٤-١٠- قَمَعَ: (قَامِع)
- ﴿١٠٨٨٠﴾ قَامِعُ الْجَبَابِرَةِ ❖ هُوَ... لِلْجَبَابِرَةِ قَامِعٌ؛ {٠٢٨١}
- ﴿١٠٨٨١﴾ قَامِعُ الْفَجَرَةِ ❖ يَا قَامِعُ الْفَجَرَةِ؛ {٠٠٢٩}
- ١٥-١٠- قَصَمَ: (قَاصِم)
- ﴿١٠٨٨٢﴾ الْقَاصِمُ الْمُمِيرُ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ... الْقَاصِمُ الْمُمِيرُ؛ {٠٠٧٥}
- ﴿١٠٨٨٣﴾ قَاصِمُ الْجَبَابِرَةِ ❖ يَا قَاصِمَ الْجَبَابِرَةِ؛ {٠٥٩٤}
- ﴿١٠٨٨٤﴾ قَاصِمُ الْجَبَّارِينَ ❖ أَنْتَ اللَّهُ... قَاصِمُ الْجَبَّارِينَ؛ {٠٤٥٣}
- ﴿١٠٨٨٥﴾ قَاصِمُ الظَّلَمَةِ ❖ يَا قَاصِمَ الظَّلَمَةِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١٠٨٨٦﴾ قَاصِمُ الْمُتَكَبِّرِينَ ❖ يَا رَبِّ مُمِيرُ الْجَبَّارِينَ وَ قَاصِمُ الْمُتَكَبِّرِينَ؛ {٠٣٠٦}
- ﴿١٠٨٨٧﴾ قَاصِمُ كُلِّ جَبَّارٍ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ... كَافِي كُلِّ جَبَّارٍ وَ قَاصِمُهُ؛ {٠٢١٧}
- ﴿١٠٨٨٨﴾ قَاصِمُ كُلِّ جَبَّارٍ ❖ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ الَّذِي... قَاصِمُ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَ كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ؛ {٠٠١٠}

«نام‌های قهر و غضب»

﴿۱۰۸۷۳﴾ ای نابودکننده‌ی ظالمان!

۹-۱۰-۱۲- نابودکننده

﴿۱۰۸۷۴﴾ ای نابودکننده‌ی زورمداران با غلبه‌ی خویش!

۱۰-۱۰-۱۲- درهم‌شکننده

﴿۱۰۸۷۵﴾ ای درهم‌شکننده و پراکنده‌کننده‌ی سرکرده‌های گمراهی!

۱۱-۱۰-۱۲- متلاشی‌کننده

﴿۱۰۸۷۶﴾ ای متلاشی‌کننده‌ی حکومت غلبه‌کنندگان با زور!

۱۲-۱۰-۱۲- درهم‌شکننده

﴿۱۰۸۷۷﴾ ای شکننده.

﴿۱۰۸۷۸﴾ ای درهم‌شکننده‌ی احزاب!

۱۳-۱۰-۱۲- ویران‌کننده

﴿۱۰۸۷۹﴾ ای ویران‌کننده‌ی تکیه‌گاه محکم گمراهی!

۱۴-۱۰-۱۲- کوبنده

﴿۱۰۸۸۰﴾ کوبنده‌ی گردنکشان است.

﴿۱۰۸۸۱﴾ ای کوبنده‌ی بدکاران!

۱۵-۱۰-۱۲- درهم‌کوبنده

﴿۱۰۸۸۲﴾ خدایا! تو... درهم‌کوبنده و نابودکننده‌ای.

﴿۱۰۸۸۳﴾ ای درهم‌کوبنده‌ی زورمداران.

﴿۱۰۸۸۴﴾ تو خدای... درهم‌شکننده‌ی زورمدارانی.

﴿۱۰۸۸۵﴾ ای درهم‌شکننده‌ی ستمگران!

﴿۱۰۸۸۶﴾ ای پروردگاری که درهم‌شکننده‌ی زورمداران و درهم‌کوبنده‌ی متکبران‌ی.

﴿۱۰۸۸۷﴾ خدایا! تو... از هر زورمداری بی‌نیازی و در هم شکننده‌ی او.

﴿۱۰۸۸۸﴾ گواهی می‌دهم او خدایی است که... درهم شکننده‌ی هر زورمدار لجوج و هر

شیطان سرکش است.

﴿أَسْمَاءُ الْقَهْرِ وَالْغَضَبِ﴾

﴿١٠٨٩﴾ قَاصِمٌ كُلِّ جَبَّارٍ ﴿١٠٨٩﴾ فَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَاصِمٌ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَمُهْلِكٌ كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ؛ {٥٠٤٠}

﴿١٠٨٩﴾ قَاصِمُ كُلِّ جَبَّارٍ ﴿١٧٣٤﴾ يَا قَاصِمَ كُلِّ جَبَّارٍ مُبِيرٍ؛

﴿١٠٨٩﴾ قَاصِمٌ كُلُّ جَبَّارٍ ﴿١٠٨٩﴾ يَا قَاصِمَ كُلِّ جَبَّارٍ مُتَكَبِّرٍ؛ {٠٠٣٦}

١٦-١٠-١٢- إستهصال: (مُستأصل)

﴿١٠٨٩٢﴾ مُسْتَأْصِلُ الْكُفْرَةِ يَا مُسْتَأْصِلَ الْكُفْرَةِ؛ {٠٠٢٩}

١٧-١٠-١٢- إبتات: (مُبتّ)

﴿١٠٨٩٣﴾ مُبْتُ الْفَسَقَةَ ﴿٢٨٣﴾ يَا مُبْتُ الْفَسَقَةَ؛

﴿١٠٨٩٤﴾ مُبْتُ حَبَالُ الْغَشْمِ ❁ يَا مُبْتُ حَبَالُ الْغَشْمِ؛ {٠٠٢٩}

١٨-١٠-١٢-إِصْطِلَام: (مُصْطَلِم)

﴿١٠٨٩﴾ مُصْطَلِمُ الْفَجْرِ ❁ يَا مُصْطَلِمُ الْفَجْرِ؛ {٠٠٣٩}

١٩-١٠-١٢- إجتثاث: (مُجْتَث)

﴿١٠٨٩٦﴾ مُجِثَّتْ أَصْلُ الطَّاغِينِ ﴿١٠٨٩٧﴾ يَا مُجِثَّتْ أَصْلُ الطَّاغِينِ؛ {٠٠٢٩}

٢٠-١٠-١٢- حَذَّ: (حَاذَّ)

﴿١٠٨٩٧﴾ جَاذَ أَصُولَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٨٩٧﴾ يَا جَاذَ أَصُولَ الظَّالِمِينَ؛ {٠٠٢٩}

۲۱-۱۰-۱۲-هَتک: (هاتک)

﴿١٠٨٩﴾ يَا هَاتَكَ جُنَّةَ الظَّلَمَةِ؛ {٠٠٢٩}

١١-١٢. هلاكت، قتل، إماتة، غرق، إقبار، تنخير، إزالة، فقد، إفناء

۱-۱۱-۱۲۔ ہلاکت: (مُہلک)

﴿١٠٨٩٩﴾ مُهْلِكُ ﴿٢٠٠٢﴾ يَا مُهْلِكُ

﴿١٠٩٠﴾ مُهْلِكٌ ﴿١٠٩١﴾ هُوَ مُهْلِكُ الْآخِرِينَ؛ {٠٤١٤}

﴿١٠٩٠﴾ مُهْلِكُ ﴿٥٩٤﴾ { }

﴿١٠٩٢﴾ مُهْلِكُ ﴿فَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَاصِمٌ كُلِّ حَبَّارٍ عِنْدِ وَ مُهْلِكُ كُلِّ

شَيْطَان مَرِيد؛ {۰۰۴۰}

﴿ ١٢٤٤ ﴾

«نام‌های قهر و غضب»

﴿۱۰۸۸۹﴾ اوست خدایی که جز او خدایی نیست... درهم‌شکننده‌ی هر زورمدار لجوج و هلاک-کننده‌ی هر شیطان سرکش.

﴿۱۰۸۹۰﴾ ای درهم‌شکننده‌ی هر زورمدار نابودگر!

﴿۱۰۸۹۱﴾ ای درهم‌شکننده‌ی هر زورمدار متکبر.

۱۶-۱۰-۱۲- ریشه‌کن‌کننده

﴿۱۰۸۹۲﴾ ای ریشه‌کن‌کننده‌ی کافران!

۱۷-۱۰-۱۲- ریشه‌کن‌کننده

﴿۱۰۸۹۳﴾ ای ریشه‌کن‌کننده‌ی بدکاران!

﴿۱۰۸۹۴﴾ ای قطع‌کننده‌ی ریسمان‌های ستم!

۱۸-۱۰-۱۲- ریشه‌کن‌کننده

﴿۱۰۸۹۵﴾ ای ریشه‌کن‌کننده‌ی بدکاران!

۱۹-۱۰-۱۲- ریشه‌کن‌کننده

﴿۱۰۸۹۶﴾ ای برکننده‌ی ریشه‌ی سرکشان!

۲۰-۱۰-۱۲- قطع‌کننده

﴿۱۰۸۹۷﴾ ای قطع‌کننده‌ی ریشه‌ی ظالمان!

۲۱-۱۰-۱۲- پاره‌کننده

﴿۱۰۸۹۸﴾ ای پاره‌کننده‌ی سپر ظالمان!

۱۱-۱۲- هلاک‌کردن، میراندن، غرق‌کردن، متلاشی‌کردن، نابودکردن، ازبین‌بردن، فانی‌کردن

۱-۱۱-۱۲- هلاک‌کننده

﴿۱۰۸۹۹﴾ ای هلاک‌کننده.

﴿۱۰۹۰۰﴾ آخرین را نیز هلاک خواهد کرد.

﴿۱۰۹۰۱﴾ ای هلاک‌کننده‌ی پیشینیان.

﴿۱۰۹۰۲﴾ اوست خدایی که جز او خدایی نیست... درهم‌شکننده‌ی هر زورمدار لجوج و

هلاک‌کننده‌ی هر شیطان سرکش.

﴿أَسْمَاءُ الْقَهْرِ وَالْغَضَبِ﴾

- ﴿١٠٩٠٣﴾ مُهْلِكُ ﴿٢٠٥٩﴾ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ مُنْجِزُ لَكَ مَا وَعَدَكَ وَ مُهْلِكُ مَنْ خَذَلَكَ؛
- ﴿١٠٩٠٤﴾ مُهْلِكُ نُمْرُودَ ﴿٠٦٠١﴾ يَا فَالِقَ الْبَحْرِ بِإِذْنِهِ وَ مُغْرِقَ فِرْعَوْنَ عَذُوهُ وَ مُهْلِكُ نُمْرُودَ؛
- ﴿١٠٩٠٥﴾ مُهْلِكُ نُمْرُودَ ﴿٠٣٢٢﴾ حِزْبِهِ وَ مُهْلِكُ نُمْرُودَ وَ أَشْيَاعِهِ؛
- ﴿١٠٩٠٦﴾ مُهْلِكُ ﴿١٤٤٠﴾ سُبْحَانَ مَنْ لَوْ كَانَتِ الدُّنْيَا خَيْرًا كُلُّهَا أَهْلَكَ فِيهَا مَنْ أَحَبَ؛

١٢-١١-٢- قتل: (قاتل)

- ﴿١٠٩٠٧﴾ قَاتِلُ الْمَرْدَةِ ﴿٠٠٢٩﴾ يَا قَاتِلَ الْمَرْدَةِ؛
- ﴿١٠٩٠٨﴾ قَاتِلُ الْقَاتِلِينَ ﴿١٧١٤﴾ أَنَا اللَّهُ قَاتِلُ الْقَاتِلِينَ؛
- ١٢-١١-٣- إِمَاتَةٌ: (مُيْت)

- ﴿١٠٩٠٩﴾ الْمُيْتِ ﴿١٨١٩﴾ أَنِ الْخَالِقَ هُوَ الْمُيْتِ؛
- ﴿١٠٩١٠﴾ الْمُيْتِ ﴿٠٠٢٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمُيْتِ؛
- ﴿١٠٩١١﴾ الْمُيْتِ ﴿١٤٥٢﴾ أَنِ اللَّهُ الْمُحْيِي الْمُيْتِ وَ أَنَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ عَلَى يَدَيِّ مَنْ يَشَاءُ مِنْ خَلْقِهِ مِنْ مَلَائِكَتِهِ وَ غَيْرِهِمْ؛
- ﴿١٠٩١٢﴾ مُيْتِ ﴿٠٠٤٦﴾ سُبْحَانَكَ يَا مُحْيِي تَعَالَيْتَ يَا مُيْتِ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرِ؛
- ﴿١٠٩١٣﴾ مُيْتِ الْأَحْيَاءِ ﴿١٣٠١﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ... الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى وَ يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ؛
- ﴿١٠٩١٤﴾ مُيْتِ الْأَحْيَاءِ ﴿٠٩١٦﴾ سُبْحَانَ الَّذِي يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ؛
- ﴿١٠٩١٥﴾ مُيْتِ الْأَحْيَاءِ ﴿١٠٦٩﴾ يَا حَيُّ مُحْيِي الْمَوْتَى وَ مُيْتِ الْأَحْيَاءِ؛
- ﴿١٠٩١٦﴾ مُيْتِ الْأَنَامِ ﴿٠٥٩٤﴾ أَنْتَ... مُيْتِ الْأَنَامِ وَ مُعِيدُهَا بَعْدَ الْفَنَاءِ وَ التَّطْمِيسِ؛

﴿١٠٩١٧﴾ مُيْتِ ﴿٠٠٥٠﴾ يَا مُيْتِ أَهْلَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ؛

﴿١٠٩١٨﴾ مُيْتِ كُلِّ شَيْءٍ ﴿٠٤٨٥﴾ يَا مُيْتِ كُلِّ شَيْءٍ؛

﴿١٠٩١٩﴾ مُيْتِ كُلِّ شَيْءٍ ﴿٠٠٧٦﴾ يَا مُحْيِي كُلِّ شَيْءٍ وَ مُيْتِهِ؛

﴿١٠٩٢٠﴾ مُيْتِ كُلِّ شَيْءٍ ﴿٠٤٨٥﴾ يَا مُيْتِ كُلِّ شَيْءٍ وَ وَارَثَهُ؛

﴿١٢٤٦﴾

«نام‌های قهر و غضب»

﴿۱۰۹۰۳﴾ شهادت می‌دهم که خداوند هر آنچه به تو وعده کرده است، انجام خواهد کرد و هر آن‌که تو را بی‌یاور گذاشت، نابود خواهد کرد.

﴿۱۰۹۰۴﴾ ای شکافنده‌ی دریا به اجازهِی خود و ای غرق‌کننده دشمنش فرعون و ای هلاک‌کننده‌ی نمرود!

﴿۱۰۹۰۵﴾ ای شکافنده‌ی دریا برای بنده‌اش حضرت موسی علیه السلام و گفت و گوکننده با او و غرق‌کننده‌ی فرعون و گروه او و نابودکننده‌ی نمرود و پیروانش.

﴿۱۰۹۰۶﴾ اگر دنیا سراسر خیر محض و خوبی خالص باشد، خداوند بالاخره آن کسی را که بخواهد هلاک کند، هلاک می‌کند.

۱۲-۱۱-۲- میراننده

﴿۱۰۹۰۷﴾ ای میراننده‌ی سرکشان!

﴿۱۰۹۰۸﴾ من خدایم کشنده‌ی قاتلان.

۱۲-۱۱-۳- میراننده

﴿۱۰۹۰۹﴾ بدان... آن کسی که می‌آفریند، همان است که می‌میراند.

﴿۱۰۹۱۰﴾ ستایش خداوند را سزااست که... میراننده است.

﴿۱۰۹۱۱﴾ خداوند جان‌دهنده و جان‌ستاننده است و او به دست هریک از آفریدگانش که خود بخواهد، خواه از فرشتگان و خواه از غیر آنان، جان‌ها را می‌ستاند.

﴿۱۰۹۱۲﴾ ای حیات‌بخش! تو پاک و منزّه‌ی. ای میراننده! تو بلندمرتبه‌ای! ای پناه‌دهنده، ما را از آتش جهنّم رهایی بخش!

﴿۱۰۹۱۳﴾ منزّه است خدایی که مردگان را زنده می‌کند و زندگان را می‌میراند.

﴿۱۰۹۱۴﴾ منزّه است خدایی که... زنده‌ها را می‌میراند.

﴿۱۰۹۱۵﴾ ای زنده‌ای که زنده‌کننده‌ی مردگان و میراننده‌ی زندگانی.

﴿۱۰۹۱۶﴾ تو میراننده‌ی زندگانی؛ آن‌ها را بعد از نابود و ناپدیدشدن، دوباره [به زندگی] برمی‌گردانی.

﴿۱۰۹۱۷﴾ ای میراننده‌ی اهل آسمان‌ها و زمین.

﴿۱۰۹۱۸﴾ ای میراننده‌ی هر چیز.

﴿۱۰۹۱۹﴾ ای زندگی‌بخش و میراننده‌ی هر چیز.

﴿۱۰۹۲۰﴾ ای میراننده‌ی هر چیز و وارث آن.

﴿أَسْمَاءُ الْقَهْرِ وَالْعَصَبِ﴾

﴿١٠٩٢١﴾ الْمُمِيتُ	﴿٠٠٦٤﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ... أَمَاتَ وَأَحْيَا؛
﴿١٠٩٢٢﴾ مُغْرَقُ فِرْعَوْنَ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُغْرَقُ فِرْعَوْنَ وَجُنُودِهِ؛
﴿١٠٩٢٣﴾ مُغْرَقُ فِرْعَوْنَ	﴿٠٣٢٢﴾ حَزْبُهُ؛
﴿١٠٩٢٤﴾ مُقْبِرُ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُقْبِرُ؛
﴿١٠٩٢٥﴾ مُنْخَرُ الْعِظَامِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُنْخَرِ الْعِظَامِ؛
﴿١٠٩٢٦﴾ مُزِيلُ الْأَشْيَاءِ	﴿١٢٨٥﴾ سُبْحَانَ مَنْ يُزِيلُ الْأَشْيَاءَ وَلَا يَزُولُ؛
﴿١٠٩٢٧﴾ مُزِيلُ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُزِيلُ؛
﴿١٠٩٢٨﴾ مُزِيلُ	﴿٠٠٥٩﴾ يَا مُزِيلَ قُلُوبِ الْمَخْلُوقِينَ عَنْ هَوَاهُمْ إِلَى هَوَاهُ؛
﴿١٠٩٢٩﴾ زَايِلُ الْأَشْيَاءِ	﴿١٢١٦﴾ سُبْحَانَ مَنْ يُزِيلُ الْأَشْيَاءَ وَلَا يَزُولُ؛
﴿١٠٩٣٠﴾ فَاقِدُ كُلِّ مَفْقُودٍ	﴿٠٨٣٩﴾ يَا... فَاقِدَ كُلِّ مَفْقُودٍ؛
﴿١٠٩٣١﴾ الْمُفْنِي	﴿٠٠٩٣﴾ اَعْلَمْ... أَنَّ الْخَالِقَ هُوَ الْمُمِيتُ وَأَنَّ الْمُفْنِيَ هُوَ الْمُعِيدُ؛
﴿١٠٩٣٢﴾ الْمُفْنِي	﴿٠٠٣٩﴾ هُوَ الْمُفْنِي لَهَا بَعْدَ وُجُودِهَا حَتَّى يَصِيرَ مَوْجُودُهَا كَمَفْقُودِهَا؛
﴿١٠٩٣٣﴾ مُفْنِي	﴿٠٠٣٩﴾ يَا مُفْنِي؛
﴿١٠٩٣٤﴾ مُفْنِي كُلِّ شَيْءٍ	﴿٠٢٧١﴾ أَنْتَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَوَارِثُهُ وَخَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَمُفْنِيهِ؛

«نام‌های قهر و غضب»

﴿۱۰۹۲۱﴾ منزّه است خداوندی که... میراند و زنده کرد.

۴-۱۱-۱۲- غرق‌کننده

﴿۱۰۹۲۲﴾ ای غرق‌کننده‌ی فرعون و لشگریانش!

﴿۱۰۹۲۳﴾ ای شکافنده‌ی دریا برای بنده‌اش حضرت موسی علیه السلام و گفت و گوکننده با او و

غرق‌کننده‌ی فرعون و گروه او.

۵-۱۱-۱۲- واردکننده در قبر

﴿۱۰۹۲۴﴾ ای واردکننده در قبر!

۶-۱۱-۱۲- متلاشی‌کننده

﴿۱۰۹۲۵﴾ ای متلاشی‌کننده‌ی استخوان‌ها!

۷-۱۱-۱۲- نابودکننده

﴿۱۰۹۲۶﴾ منزّه است آن که اشیاء را نابود می‌کند و خود نابود نمی‌شود.

﴿۱۰۹۲۷﴾ ای سوق‌دهنده.

﴿۱۰۹۲۸﴾ ای آن که دل‌های آفریدگان را از تمایلات شخصی، به محبت خدا سوق می‌دهی.

﴿۱۰۹۲۹﴾ منزّه است خدایی که اشیاء را از بین می‌برد و خود از بین نمی‌رود.

۸-۱۱-۱۲- ازبین‌برنده

﴿۱۰۹۳۰﴾ ای ازبین‌برنده‌ی همه‌ی آنچه ازبین‌رفتنی است.

۹-۱۱-۱۲- فانی‌کننده

﴿۱۰۹۳۱﴾ بدان آن کسی که می‌آفریند، همان است که می‌میراند؛ و کسی که نابود می‌سازد،

همان است که باز می‌گرداند.

﴿۱۰۹۳۲﴾ اوست که اشیاء را پس از هستی نابود خواهد ساخت، آنچنان که بودش همچون

نبودش شود.

﴿۱۰۹۳۳﴾ ای نابودکننده.

﴿۱۰۹۳۴﴾ تویی پروردگار هر چیز و وارث آن و آفریدگار هر چیز و فانی‌کننده آنی.

الفصل الثالث عشر: أَسْمَاءُ اللَّهِ فِي الْمُوْاجَهَةِ بِالْعِبَادِ

١٣-١- ذكر، دعوة، إنباء، إخبار، نقلُ القصة، ضربُ المثل، قول، كلام، نداء، نَجْوَى، بيان،

نطق، تلاوة

١٣-١-١- ذكر: (الذَّاكِرُ قَبْلَ الذَّاكِرِينَ، أَذْكَرُ، ذَكُور)

﴿١٠٩٣٥﴾ الذَّاكِرُ ❖ أَنْتَ الذَّاكِرُ قَبْلَ الذَّاكِرِينَ؛ {٠٢٨١}

﴿١٠٩٣٦﴾ ذَاكِرُ ❖ يَا ذَاكِرُ؛ {٠٠٣٩}

﴿١٠٩٣٧﴾ أَذْكَرُ ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ حَمِيدٍ مَا أَذْكَرَهُ؛ {٠٢٢٦}

﴿١٠٩٣٨﴾ ذَكُورُ ❖ يَا ذَكُورُ؛ {٠٠٢٩}

١٣-١-٢- دعوة: (داعى، ذو الدَّعاء، مُجَاب)

﴿١٠٩٣٩﴾ دَاعِي ❖ يَا دَاعِي؛ {٠٠٣٩}

﴿١٠٩٤٠﴾ ذُو الدَّعَاءِ السَّمِيعِ ❖ ذُو الْعَفْوِ الرَّفِيعِ وَالدَّعَاءِ السَّمِيعِ؛ {١٠٥٥}

﴿١٠٩٤١﴾ خَيْرُ مُجَاب ❖ يَا خَيْرَ مُجِيبٍ وَ مُجَابٍ؛ {٠٠٣٩}

﴿١٠٩٤٢﴾ مُجَابُ ❖ يَا مُجَابٍ؛ {٠٠٢٩}

١٣-١-٣- إنباء: (مُنْبِئ)

﴿١٠٩٤٣﴾ مُنْبِئُ ❖ يَا مُنْبِئُ؛ {٠٠٢٩}

١٣-١-٤- إخبار: (مُخْبِر)

﴿١٠٩٤٤﴾ الْمُخْبِرُ ❖ أَنْتَ الْمُخْبِرُ عَنْ نَفْسِكَ فِي كِتَابِكَ النَّاطِقِ وَ النَّبِئِ الصَّادِقِ؛ {٠٢٨١}

١٣-١-٥- نقلُ القصة: (قاصّ)

﴿١٠٩٤٥﴾ قَاصُّ نَبَأِ الْمَاضِينَ ❖ يَا قَاصَّ نَبَأِ الْمَاضِينَ؛ {٠٠٢٩}

فصل ۱۳: اسماء خداوند در ارتباط با بندگان

۱-۱۳- یادآوری، دعوت، خبردادن، داستان‌گویی، نقل ضرب‌المثل، گفتار، صدازدن، تلاوت کردن

۱-۱۳- یادآور قبل از یادکنندگان، یادآورترین، بسیار یادآور

﴿۱۰۹۳۵﴾ تویی یادکننده پیش از آنکه یادکنندگان یادت کنند.

﴿۱۰۹۳۶﴾ ای یادآور.

﴿۱۰۹۳۷﴾ منزّه است ستوده‌ای که چه یادآور است.

﴿۱۰۹۳۸﴾ ای بسیار یادکننده!

۲-۱۳- دعوت‌کننده، پاسخ داده‌شده

﴿۱۰۹۳۹﴾ ای دعوت‌کننده.

﴿۱۰۹۴۰﴾ صاحب گذشت والا و صاحب دعوت شنیده‌شده.

﴿۱۰۹۴۱﴾ ای بهترین پاسخ‌دهنده و پاسخ داده‌شده.

﴿۱۰۹۴۲﴾ ای پاسخ داده‌شده!

۳-۱۳- خبردهنده

﴿۱۰۹۴۳﴾ ای خبردهنده!

۴-۱۳- خبردهنده

﴿۱۰۹۴۴﴾ تو در کتاب گویایت و خبر راستت از خود خبر داده‌ای.

۵-۱۳- قصّه‌گو

﴿۱۰۹۴۵﴾ ای بازگوکننده‌ی خبر گذشتگان!

﴿أَسْمَاءُ اللَّهِ فِي الْمُؤَاجَهَةِ بِالْعِبَادِ﴾

١٣-١-٦- ضربُ الأمثال: (ضاربُ الأمثال)

﴿١٠٩٤﴾ ضَارِبُ الْأَمْثَالِ ❖ يَا ضَارِبَ الْأَمْثَالِ؛ {٠٠٢٩}

١٣-١-٧- قول: (أَجَلُ قَائِلٍ، أَصْدَقُ الْقَائِلِينَ، خَيْرُ الْقَائِلِينَ، ذُو الْقَوْلِ، رَضِيَ الْقَوْلِ، قَائِلِ)

﴿١٠٩٤٧﴾ أَجَلُ قَائِلٍ ❖ هُوَ أَجَلُ قَائِلٍ؛ {٠٠٨٩}

﴿١٠٩٤٨﴾ أَصْدَقُ الْقَائِلِينَ ❖ فَأَنْتَ أَصْدَقُ الْقَائِلِينَ؛ {٠١٥٦}

﴿١٠٩٤٩﴾ خَيْرُ الْقَائِلِينَ ❖ أَنْتَ خَيْرُ الْقَائِلِينَ النَّاطِقِينَ؛ {٠٤٢٩}

﴿١٠٩٥٠﴾ ذُو الْقَوْلِ السَّيِّدِ ❖ يَا ذَا الْقَوْلِ السَّيِّدِ؛ {٠٠٣٩}

﴿١٠٩٥١﴾ رَضِيَ الْقَوْلِ ❖ يَا رَضِيَ الْقَوْلِ؛ {٠٠٢٩}

﴿١٠٩٥٢﴾ الْقَائِلُ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْقَائِلُ وَقَوْلُكَ حَقٌّ؛ {٠١٩٦}

﴿١٠٩٥٣﴾ قَائِلُ الصِّدْقِ ❖ يَا قَائِلَ الصِّدْقِ؛ {٠٠٢٩}

﴿١٠٩٥٤﴾ قَائِلُ بِالصَّوَابِ ❖ يَا قَائِلًا بِالصَّوَابِ؛ {١٠٠٨}

١٣-١-٨- كلام: (مُكَلِّمٌ، كَلِيمٌ، مُتَكَلِّمٌ، وَلِيُّ الْكَلِمَاتِ، ذُو الْكَلِمَةِ، ذُو الْكَلِمَاتِ التَّامَّاتِ، مُلْجِمٌ

الجنَّ بكلمات)

﴿١٠٩٥٥﴾ مُكَلِّمٌ ❖ يَا فَالِقَ الْبَحْرِ لِعَبْدِهِ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ مَكَلَّمَهُ؛ {٠٣٢٢}

﴿١٠٩٥٦﴾ مُكَلِّمٌ ❖ يَا مُكَلِّمَ مُوسَى تَكْلِيمًا؛ {٠٠٢٣}

﴿١٠٩٥٧﴾ مُكَلِّمٌ ❖ يَا... مُكَلِّمَ مُوسَى وَ جَاعِلَ عَصَاهُ نُعْبَانًا؛ {٠٦٠١}

﴿١٠٩٥٨﴾ كَلِيمٌ ❖ يَا كَلِيمٌ؛ {٠٠٣٩}

﴿١٠٩٥٩﴾ مُتَكَلِّمٌ ❖ يَا مُتَكَلِّمٌ؛ {٠٠٢٩}

﴿١٠٩٦٠﴾ وَلِيُّ الْكَلِمَاتِ ❖ يَا ذَا الْمَنِّ الْعَظِيمِ وَالْجُودِ الْكَرِيمِ وَلِيَّ الدَّعَوَاتِ الْمُسْتَجَابَاتِ وَالْكَلِمَاتِ التَّامَّاتِ؛ {٠٣٠٦}

﴿١٠٩٦١﴾ ذُو الْكَلِمَةِ ❖ تَعَالَى اللَّهُ ذُو الْكَلِمَةِ الْعُلْيَا؛ {٢١٩٥}

﴿١٠٩٦٢﴾ ذُو الْكَلِمَةِ الْبَاقِيَةِ ❖ يَا ذَا الْمَغْفِرَةِ النَّافِعَةِ وَ ذَا الْكَلِمَةِ الْبَاقِيَةِ؛ {٠٣٨٤}

﴿١٠٩٦٣﴾ ذُو الْكَلِمَاتِ ❖ يَا ذَا الْمَنِّ الْعَظِيمِ وَالْجُودِ الْكَرِيمِ وَلِيَّ الدَّعَوَاتِ الْمُسْتَجَابَاتِ وَالْكَلِمَاتِ التَّامَّاتِ؛ {٠٣٠٦}

﴿اسماء خداوند در ارتباط با بندگان﴾

۱-۱۳- ضرب المثل زننده

﴿۱۰۹۴۶﴾ ای خدایی که مثلها زده است!

۱-۱۳-۷- برترین و راست‌گوترین و بهترین گوینده، صاحب کلام، صاحب کلام پسندیده، گوینده

﴿۱۰۹۴۷﴾ او باشکوه‌ترین گوینده است.

﴿۱۰۹۴۸﴾ تو راست‌گوترین گویندگانی.

﴿۱۰۹۴۹﴾ تو بهترین گویندگان و سخن‌گویانی.

﴿۱۰۹۵۰﴾ ای صاحب سخن استوار.

﴿۱۰۹۵۱﴾ ای پسندیده در سخن!

﴿۱۰۹۵۲﴾ خدایا! تو گوینده‌ای و گفتارت حق.

﴿۱۰۹۵۳﴾ ای گوینده‌ی راستی!

﴿۱۰۹۵۴﴾ ای که به راستی و درستی سخن می‌گویی.

۱-۱۳-۸- سخن‌گو، هم‌کلام، گوینده، صاحب سخن، صاحب کلمات کامل، لگام‌زننده به جثیان با کلمات خویش

﴿۱۰۹۵۵﴾ ای شکافنده‌ی دریا برای بنده‌اش حضرت موسی علیه السلام و گفت و گوکننده با او.

﴿۱۰۹۵۶﴾ ای آن‌که با موسی سخن گفت.

﴿۱۰۹۵۷﴾ ای گفت‌وگوکننده با موسی علیه السلام و ای آن‌که عصای او را اژدها کردی.

﴿۱۰۹۵۸﴾ ای هم‌سخن.

﴿۱۰۹۵۹﴾ ای سخن‌گو!

﴿۱۰۹۶۰﴾ ای صاحب نعمت‌های فراوان و بخشش بزرگوارانه و ای آن‌که اجابت دعاها در دست اوست و ای صاحب کلمات کامل.

﴿۱۰۹۶۱﴾ بلندمرتبه است خداوند صاحب کلمه‌ی والا.

﴿۱۰۹۶۲﴾ ای صاحب آمرزش سودمند و ای صاحب کلمه‌ی ماندگار.

﴿۱۰۹۶۳﴾ ای صاحب نعمت‌های فراوان و بخشش بزرگوارانه و ای آن‌که اجابت دعاها در دست اوست و ای صاحب کلمات کامل.

﴿أَسْمَاءُ اللَّهِ فِي الْمُوْاجَهَةِ بِالْعِبَادِ﴾

- ﴿١٠٩٤﴾ ذُو الْكَلِمَاتِ ۖ اللَّهُمَّ... يَا ذَا الْكَلِمَاتِ التَّامَّاتِ وَالدَّعَوَاتِ الْمُسْتَجَابَاتِ؛ {٢٦٧}
- ﴿١٠٩٥﴾ مَنْ لَجِمَ الْجَنَّ بِكَلِمَاتِهِ ۖ سُبْحَانَ مَنْ لَجِمَ الْجَنَّ بِكَلِمَاتِهِ؛ {١٤٣٤}
- ١-١٣-٩- نداء: (مُنَادِي)
- ﴿١٠٩٦﴾ مُنَادِي مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ ۖ يَا مُنَادِيَهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ؛ {٠٠٢٩}
- ١-١٣-١٠- نَجْوَى: (نَجِيّ)
- ﴿١٠٩٧﴾ نَجِيّ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ ۖ يَا نَجِيّ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ؛ {٠٣٨٤}
- ١-١٣-١١- بيان: (ذو البيان)
- ﴿١٠٩٨﴾ ذُو الْبَيَانِ ۖ يَا ذَا الْحِكْمَةِ وَ الْبَيَانِ؛ {٠٠٣٩}
- ١-١٣-١٢- ناطق: (ناطق)
- ﴿١٠٩٩﴾ النَّاطِقُ بِالْهُدَى ۖ أَنْتَ النَّاطِقُ بِالْهُدَى؛ {٠٣٧٠}
- ﴿١٠٩٧٠﴾ نَاطِقُ ۖ يَا نَاطِقُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠٩٧١﴾ مُنْطِقُ ۖ يَا مُنْطِقُ؛ {٠٠٢٩}
- ١-١٣-١٣- تلاوة: (تَالِي)
- ﴿١٠٩٧٢﴾ تَالِي الْأَنْبَاءِ ۖ يَا تَالِي الْأَنْبَاءِ عَلَى رَسُولِهِ؛ {٠٠٢٩}
- ١-١٣-٢- إختبار، إبتلاء، إمتحان
- ١-١٣-٢-١- إختبار: (مُخْتَبِر)
- ﴿١٠٩٧٣﴾ مُخْتَبِر ۖ يَا مُخْتَبِرُ؛ {٠٠٢٩}
- ١-١٣-٢-٢- إبتلاء: (ذو البلاء، الْمُبْتَلَى)
- ﴿١٠٩٧٤﴾ ذُو الْبَلَاءِ الْجَمِيلِ ۖ يَا ذَا الْبَلَاءِ الْجَمِيلِ؛ {٠١٨٥}
- ﴿١٠٩٧٥﴾ ذُو الْبَلَاءِ الْحَسَنِ الْجَسِيمِ ۖ يَا يَا رَبِّ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَ الْبَلَاءِ الْحَسَنِ الْجَسِيمِ؛ {١٠٥٠}
- ﴿١٠٩٧٦﴾ الْمُبْتَلَى ۖ أَنْ الْمُبْتَلَى هُوَ الْمُعَافَى؛ {١٨١٩}
- ﴿١٠٩٧٧﴾ مُبْتَلَى الْفَرِيقَيْنِ ۖ يَا مُبْتَلَى الْفَرِيقَيْنِ أَهْلَ الْفَقْرِ وَ أَهْلَ الْغِنَى؛ {٠٧٦٢}
- ﴿١٠٩٧٨﴾ الْأَعْظَمُ الَّذِي يُبْتَلَى ۖ سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْأَعْظَمِ الَّذِي يُبْتَلَى الْخَلْقَ بِمَا يَشَاءُ؛ {٠٣٢٥}

﴿اسماء خداوند در ارتباط با بندگان﴾

﴿۱۰۹۶۴﴾ خدایا! ای صاحب کلمات تمام و دعاهای برآورده شده.
﴿۱۰۹۶۵﴾ منزّه است خداوندی که جنیان را با کلمات خود در بند کشید.

۹-۱-۱۳- صداکننده

﴿۱۰۹۶۶﴾ ای صداکننده‌ی موسی عليه السلام از طرف کوه طور!

۱۰-۱-۱۳- نجواکننده

﴿۱۰۹۶۷﴾ ای نجواکننده با موسی.

۱۱-۱-۱۳- صاحب سخن

﴿۱۰۹۶۸﴾ ای صاحب حکمت و سخن.

۱۲-۱-۱۳- سخن‌گو

﴿۱۰۹۶۹﴾ تویی آن سخنگو به راه هدایت.

﴿۱۰۹۷۰﴾ ای گویا.

﴿۱۰۹۷۱﴾ ای به سخن‌درآورنده!

۱۳-۱-۱۳- تلاوت‌کننده

﴿۱۰۹۷۲﴾ ای تلاوت‌کننده‌ی خبرها بر پیامبرش!

۲-۱۳- آزمایش

۱-۲-۱۳- آزمایش‌کننده

﴿۱۰۹۷۳﴾ ای آزمایش‌کننده!

۲-۲-۱۳- صاحب آزمون، آزمون‌گیرنده

﴿۱۰۹۷۴﴾ ای صاحب آزمون نیکو.

﴿۱۰۹۷۵﴾ پروردگار! ای صاحب احسان بزرگ و آزمایش نیکوی با عظمت!

﴿۱۰۹۷۶﴾ آن کس که به بلا مبتلا می‌کند، همو بهبودی و سلامتی عطا می‌فرماید.

﴿۱۰۹۷۷﴾ ای آن که دو گروه نیازمند و بی‌نیاز را امتحان می‌کنی.

﴿۱۰۹۷۸﴾ منزّه است فرمانروای بزرگی که آفریدگان را به آنچه بخواهد آزمایش می‌کند.

﴿أَسْمَاءُ اللَّهِ فِي الْمُؤَاجَهَةِ بِالْعِبَادِ﴾

- ﴿١٠٩٧٩﴾ الْمُتَبَلِّى ❖ سُبْحَانَ اللَّهِ... بِكُلِّ مَا أَبْلَى وَ أَعْطَى؛ {٠٠٦٤}
- ١٣-٢-٣- إِمْتِحَان: (مُتَمَحِّن)
- ﴿١٠٩٨٠﴾ مُتَمَحِّن ❖ يَا مُتَمَحِّنُ؛ {٠٠٢٩}
- ١٣-٣- صدق، صواب
- ١٣-٣-١- صدق: (صَادِق، أَعْلَى الصَّادِقِينَ، صَدُوق، أَصْدَق، صِدْق، قَائِلُ الصِّدْق، الْجَاعِلُ لِلْخُلُقِ
- لِسَانَ صِدْقٍ)
- ﴿١٠٩٨١﴾ الصَّادِقُ ❖ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْبَصِيرُ الصَّادِقُ؛ {٠٠٦٩١}
- ﴿١٠٩٨٢﴾ صَادِق ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ صَادِقٍ مَا أَبْدَاهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿١٠٩٨٣﴾ صَادِق ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ صَادِقٍ مَا أَعْوَدَهُ؛ {٠٠٤٨}
- ﴿١٠٩٨٤﴾ الصَّادِقُ ❖ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى تِسْعَةً وَ تِسْعِينَ أَسْمَاءً مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا
إِنَّهُ... الصَّادِقُ؛ {٠٠٠٤}
- ﴿١٠٩٨٥﴾ صَادِق ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ صَادِقٍ مَا أَحْمَدَهُ؛ {٠٢٢٦}
- ﴿١٠٩٨٦﴾ صَادِق ❖ يَا صَادِقُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠٩٨٧﴾ الصَّادِقُ الْبَادِي ❖ سُبْحَانَ الصَّادِقِ الْبَادِي؛ {٠٨٨٧}
- ﴿١٠٩٨٨﴾ الصَّادِقُ الْبَارُ ❖ أَنْتَ الصَّادِقُ الْبَارُ؛ {١٥١٥}
- ﴿١٠٩٨٩﴾ الصَّادِقُ ❖ أَنْتَ... الصَّادِقُ الَّذِي لَا تَكْذِبُ؛ {٠٠٥٦}
- ﴿١٠٩٩٠﴾ الصَّادِقُ الْعَدْلُ ❖ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الصَّادِقُ الْعَدْلُ؛ {٠٠٦٩١}
- ﴿١٠٩٩١﴾ الصَّادِقُ الْفَاضِلُ ❖ اللَّهُ الْأَوَّلُ الْآخِرُ الصَّادِقُ الْفَاضِلُ؛ {٠٠٥٥}
- ﴿١٠٩٩٢﴾ صَادِقُ الْكَلَامِ ❖ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ مُقْسِطَ الْمِيزَانِ رَفِيعَ الْمَكَانِ قَاضِيَ
الْبُرْهَانِ صَادِقَ الْكَلَامِ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿١٠٩٩٣﴾ صَادِقُ النُّورِ ❖ يَا صَادِقُ النُّورِ؛ {٠٠٢٣}
- ﴿١٠٩٩٤﴾ صَادِقُ الْوَعْدِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... صَادِقُ الْوَعْدِ وَعْدُهُ حَقٌّ؛ {٠٠٦٠٧}
- ﴿١٠٩٩٥﴾ صَادِقُ الْوَعْدِ ❖ يَا صَادِقُ الْوَعْدِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٠٩٩٦﴾ صَادِقُ فِي دُعَائِكَ ❖ لَأَنَّكَ اللَّهُ... صَادِقُ فِي دُعَائِكَ؛ {٠٠٦٧٥}
- ﴿١٠٩٩٧﴾ صَادِقُ قَوْلُهُ ❖ وَثِيقُ عَقْدِهِ صَادِقُ قَوْلُهُ؛ {٢١٤٤}

«اسماء خداوند در ارتباط با بندگان»

﴿۱۰۹۷۹﴾ منزّه است خداوندی که... آزمود و عطا کرد.

۱۳-۲-۳- آزمایش کننده

﴿۱۰۹۸۰﴾ ای آزمایش کننده!

۱۳-۳- راستی، درستی

۱-۳-۳-۱- راستی: (راست گو، بالاترین راست گویان، راست گوترین، گوینده‌ی راستی، قراردهنده‌ی زبان راستین در آفریدگان)

﴿۱۰۹۸۱﴾ خدایا! تو پاک و منزّه‌ی؛ تو خدای بینا و راستگویی.

﴿۱۰۹۸۲﴾ منزّه است راستگویی که چه شروع کننده است.

﴿۱۰۹۸۳﴾ منزّه است راستگویی که چه بسیار [به سوی بنده‌ی خود] باز می گردد!

﴿۱۰۹۸۴﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها راستگو است.

﴿۱۰۹۸۵﴾ منزّه است راستگویی که چه ستوده است.

﴿۱۰۹۸۶﴾ ای راستگو.

﴿۱۰۹۸۷﴾ منزّه است خدای راستگوی آغازگر.

﴿۱۰۹۸۸﴾ تو راستگو و نیکوکاری.

﴿۱۰۹۸۹﴾ تو راستگویی هستی که دروغ نمی گویی.

﴿۱۰۹۹۰﴾ خدایا! تو پاک و منزّه‌ی؛ تو خدای راستگو و عادل.

﴿۱۰۹۹۱﴾ خداوند اول، آخر، راستگو و صاحب لطف است.

﴿۱۰۹۹۲﴾ خدایا! ستایش تو راست، ترازویت عادلانه و جایگاهت والا، دلیلت کار را تمام می کند، گفتارت راست است.

﴿۱۰۹۹۳﴾ ای راست ترین نور.

﴿۱۰۹۹۴﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... وعده اش راست و حق است.

﴿۱۰۹۹۵﴾ ای راست وعده.

﴿۱۰۹۹۶﴾ زیرا تو خدایی هستی که... در دعوت راستگویی.

﴿۱۰۹۹۷﴾ پیمان استوار دارد و در راست گفتار است.

﴿أَسْمَاءُ اللَّهِ فِي الْمُؤَاجَهَةِ بِالْعِبَادِ﴾

﴿١٠٩٨﴾ صَادِقُ قَوْلُهُ	﴿١٠٩٩﴾ الصَّادِقُ وَعَدُهُ
﴿١١٠٠﴾ صَادِقُ لَا يُخْلَفُ	﴿١١٠١﴾ أَغْلَى الصَّادِقِينَ
﴿١١٠٢﴾ صَدُوقُ	﴿١١٠٣﴾ أَصْدَقُ
﴿١١٠٤﴾ أَصْدَقُ الصَّادِقِينَ	﴿١١٠٥﴾ أَصْدَقُ الْقَائِلِينَ
﴿١١٠٦﴾ أَصْدَقُ مِنْ كُلِّ صَادِقٍ	﴿١١٠٧﴾ صِدْقُ
﴿١١٠٨﴾ قَائِلُ الصَّدَقِ	﴿١١٠٩﴾ جَاعِلُ لِلخَلْقِ لِسَانَ صِدْقٍ
﴿١١٠٩﴾ جَاعِلُ لِلخَلْقِ لِسَانَ صِدْقٍ	

١٣-٣-٢- صواب: (قائل بالصواب، مُصِيب)

﴿١١٠١﴾ قَائِلُ بالصَّوَابِ	﴿١١٠٢﴾ العَادِلُ الْبَارِ
﴿١١٠٣﴾ العَادِلُ الْجَامِعُ	﴿١١٠٤﴾ العَادِلُ
﴿١١٠٥﴾ العَادِلُ فِي بَرِيَّتِهِ	﴿١١٠٦﴾ عَادِلُ
﴿١١٠٧﴾ عَادِلُ	

١٣-٤- عدل، إنصاف، قسط، حكم، قضاء

١٣-٤-١- عدل: (عادل، عدل، ذو العدل، أعدل)

﴿١١٠٢﴾ العَادِلُ الْبَارِ	﴿١١٠٣﴾ العَادِلُ الْجَامِعُ
﴿١١٠٤﴾ العَادِلُ	﴿١١٠٥﴾ العَادِلُ فِي بَرِيَّتِهِ
﴿١١٠٦﴾ عَادِلُ	﴿١١٠٧﴾ عَادِلُ

﴿١٢٥٨﴾

«اسماء خداوند در ارتباط با بندگان»

﴿۱۰۹۸﴾ منزّه است خدایی که سخنش راست و عذابش شدید و خواسته‌اش انجام‌شده، و راهش میانه است.

﴿۱۰۹۹﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که وعده‌اش راست است.

﴿۱۱۰۰﴾ ای راستگویی که خلف وعده نمی‌کند.

﴿۱۱۰۱﴾ راست گفت خدایی که برترین راستگویان است.

﴿۱۱۰۲﴾ ای بسیار راستگو!

﴿۱۱۰۳﴾ منزّه است هدایت‌کننده‌ای که چه راستگوست.

﴿۱۱۰۴﴾ ای راستگوترین راستگویان!

﴿۱۱۰۵﴾ تو راستگوترین گویندگانی.

﴿۱۱۰۶﴾ ای راستگوتر از هر راستگو!

﴿۱۱۰۷﴾ او نوری است که ظلمتی در آن نیست و راستی که دروغی در آن نیست.

﴿۱۱۰۸﴾ ای گوینده‌ی راستی!

﴿۱۱۰۹﴾ ای آن که زبان راستی را در بین مردم، زبان برتر قرار دادی.

۳-۱۳-۲: درست‌گو، درست‌انجام‌دهنده

﴿۱۱۰۱۰﴾ ای که به راستی و درستی سخن می‌گویی.

﴿۱۱۰۱۱﴾ تو دانا و حکیمی، آگاه به هرچیز، حکیمی که هر عمل را به درستی انجام

می‌دهد.

۴-۱۳-۱: دادگری، انصاف، قضاوت

۱-۴-۱۳: دادگر

﴿۱۱۰۱۲﴾ ای عادل و نیکوکار.

﴿۱۱۰۱۳﴾ اوست دادگر گردآورنده.

﴿۱۱۰۱۴﴾ او عادل‌ی است که ستم نمی‌کند.

﴿۱۱۰۱۵﴾ ای خدایی که... در میان آفریدگانش عادل است.

﴿۱۱۰۱۶﴾ منزّه است عادل‌ی که چه امر او دارای استحکام است.

﴿۱۱۰۱۷﴾ ای دادگر.

﴿أَسْمَاءُ اللَّهِ فِي الْمُوَاجَهَةِ بِالْعِبَادِ﴾

﴿١١٠١٨﴾ عَادِلٌ فِي الْحُكْمِ	﴿١١٠١٨﴾ عَادِلٌ فِي الْحُكْمِ
﴿١١٠١٩﴾ عَادِلٌ فِي حُكْمِهِ	﴿١١٠١٩﴾ عَادِلٌ فِي حُكْمِهِ
﴿١١٠٢٠﴾ عَادِلٌ فِي يَوْمِ النُّشُورِ	﴿١١٠٢٠﴾ عَادِلٌ فِي يَوْمِ النُّشُورِ
﴿١١٠٢١﴾ عَادِلٌ فِي الْحُكْمِ	﴿١١٠٢١﴾ عَادِلٌ فِي الْحُكْمِ
﴿١١٠٢٢﴾ الْعَدْلُ	﴿١١٠٢٢﴾ الْعَدْلُ
﴿١١٠٢٣﴾ الْعَدْلُ	﴿١١٠٢٣﴾ الْعَدْلُ
﴿١١٠٢٤﴾ الْعَدْلُ	﴿١١٠٢٤﴾ الْعَدْلُ
﴿١١٠٢٥﴾ الْعَدْلُ	﴿١١٠٢٥﴾ الْعَدْلُ
﴿١١٠٢٦﴾ الْعَدْلُ	﴿١١٠٢٦﴾ الْعَدْلُ
﴿١١٠٢٧﴾ الْعَدْلُ	﴿١١٠٢٧﴾ الْعَدْلُ
﴿١١٠٢٨﴾ الْعَدْلُ	﴿١١٠٢٨﴾ الْعَدْلُ
﴿١١٠٢٩﴾ الْعَدْلُ	﴿١١٠٢٩﴾ الْعَدْلُ
﴿١١٠٣٠﴾ الْعَدْلُ	﴿١١٠٣٠﴾ الْعَدْلُ
﴿١١٠٣١﴾ الْعَدْلُ فَلَا تَظْلِمُ	﴿١١٠٣١﴾ الْعَدْلُ فَلَا تَظْلِمُ
﴿١١٠٣٢﴾ الْعَدْلُ لَا تَحِيفُ	﴿١١٠٣٢﴾ الْعَدْلُ لَا تَحِيفُ
﴿١١٠٣٣﴾ الْعَدْلُ لَا يَحِيفُ	﴿١١٠٣٣﴾ الْعَدْلُ لَا يَحِيفُ
﴿١١٠٣٤﴾ عَدْلٌ	﴿١١٠٣٤﴾ عَدْلٌ
﴿١١٠٣٥﴾ عَدْلٌ	﴿١١٠٣٥﴾ عَدْلٌ
﴿١١٠٣٦﴾ عَدْلُ الْقَضَاءِ	﴿١١٠٣٦﴾ عَدْلُ الْقَضَاءِ
﴿١١٠٣٧﴾ عَدْلٌ عَدَلٌ	﴿١١٠٣٧﴾ عَدْلٌ عَدَلٌ
﴿١١٠٣٨﴾ عَدْلٌ فِي الْحُكْمِ	﴿١١٠٣٨﴾ عَدْلٌ فِي الْحُكْمِ

«اسماء خداوند در ارتباط با بندگان»

- ﴿۱۱۰۱۸﴾ تو برپادارنده‌ی عدل و عادل در داوری هستی.
- ﴿۱۱۰۱۹﴾ حکم‌کننده به عدل است.
- ﴿۱۱۰۲۰﴾ منزّه است خداوند... دادگر روز رستاخیز.
- ﴿۱۱۰۲۱﴾ تو خداوندی هستی که جز تو پروردگاری نیست. بر دادگری قیام کرده و به عدالت حکم می‌کنی.
- ﴿۱۱۰۲۲﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها عدل است.
- ﴿۱۱۰۲۳﴾ تو دادگری پس ظلم نمی‌کنی.
- ﴿۱۱۰۲۴﴾ تو عادل و ستم نمی‌کنی.
- ﴿۱۱۰۲۵﴾ اوست خدایی که جز او خدایی نیست... دادگری است که ستم نمی‌کند.
- ﴿۱۱۰۲۶﴾ تو داور عادل هستی که ظلم را روا نمی‌داری.
- ﴿۱۱۰۲۷﴾ او عادل است که انصاف می‌ورزد.
- ﴿۱۱۰۲۸﴾ ایستادن خود به حالت خاکساری در پیشگاه پروردگارت را به یادآور، دادگری که به اندازه‌ی یک دانه‌ی خردل به هیچ‌کس ستم نمی‌کند.
- ﴿۱۱۰۲۹﴾ ستایش خدا را... آن عادل که غفلت نورزد.
- ﴿۱۱۰۳۰﴾ معبودی نیست جز خدای بزرگوار باگذشت و عدالت‌پیشه‌ای که عدالتش همه جا را پر کرده است.
- ﴿۱۱۰۳۱﴾ تو دادگری پس ظلم نمی‌کنی.
- ﴿۱۱۰۳۲﴾ تو عادل هستی که بی‌عدالتی نمی‌کنی.
- ﴿۱۱۰۳۳﴾ تو عادل هستی که بی‌عدالتی نمی‌کند.
- ﴿۱۱۰۳۴﴾ منزّه است عادل که او چقدر محکم‌کاری کرده است!
- ﴿۱۱۰۳۵﴾ ای برعهده‌گیرنده! تو پاک و منزّه‌ی. ای عادل! تو بلندمرتبه‌ای. ای پناه‌دهنده، ما را از آتش جهنم رهایی بخش!
- ﴿۱۱۰۳۶﴾ او داوری‌اش عادلانه است.
- ﴿۱۱۰۳۷﴾ گواهی می‌دهم که خداوند عدل محض است و به عدالت رفتار می‌کند و حاکمی است که حکم قطعی می‌دهد.
- ﴿۱۱۰۳۸﴾ شهادت می‌دهم که تو خداوندی هستی که جز تو پروردگاری نیست. قیام‌کننده به عدل و عادل در حکم.

﴿أَسْمَاءُ اللَّهِ فِي الْمُوَاجَهَةِ بِالْعِبَادِ﴾

﴿١١٠٣٩﴾ عَدْلٌ فِي حُكْمِهِ	﴿١٥٨٥﴾ أَنَّهُ عَدْلٌ فِي حُكْمِهِ
﴿١١٠٤٠﴾ عَدْلٌ فِي قَضَائِكَ	﴿٠٦٧٥﴾ لِأَنَّكَ اللَّهُ... عَدْلٌ فِي قَضَائِكَ
﴿١١٠٤١﴾ عَدْلٌ كَرِيمٌ حَكِيمٌ	﴿١٥٨٦﴾ اللَّهُ عَدْلٌ كَرِيمٌ حَكِيمٌ لَيْسَ الْجَوْرُ مِنْ شَأْنِهِ
لَيْسَ الْجَوْرُ مِنْ شَأْنِهِ	
﴿١١٠٤٢﴾ عَدْلٌ كَرِيمٌ لَيْسَ	﴿١٥٨٧﴾ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى عَدْلٌ كَرِيمٌ لَيْسَ الْجَوْرُ مِنْ شَأْنِهِ
الْجَوْرُ مِنْ شَأْنِهِ	
﴿١١٠٤٣﴾ عَدْلٌ لَا أَجُورُ ذَاكَ عَبْدِي	﴿١٥٨٨﴾ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَبْدِي أَنَا كَمَا قُلْتَ حَكَمَ عَدْلٌ لَا أَجُورُ
﴿١١٠٤٤﴾ عَدْلٌ لَا تَجُورُ	﴿١٥٨٨﴾ أَشْهَدُ أَنَّكَ حَكَمَ عَدْلٌ لَا تَجُورُ عَبْدُكَ
﴿١١٠٤٥﴾ عَدْلٌ لَا تَحِيفُ	﴿٠٣٨٤﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... عَدْلٌ لَا تَحِيفُ
﴿١١٠٤٦﴾ عَدْلٌ لَا يَجُورُ	﴿٠١٢٩﴾ يَا مَنْ هُوَ عَدْلٌ لَا يَجُورُ
﴿١١٠٤٧﴾ عَدْلٌ لَيْسَ فِيهِ جَوْرٌ	﴿٠٨٧٩﴾ هُوَ نُورٌ لَيْسَ فِيهِ ظِلْمَةٌ وَصِدْقٌ لَيْسَ فِيهِ كَذِبٌ وَعَدْلٌ لَيْسَ فِيهِ جَوْرٌ
﴿١١٠٤٨﴾ عَدْلٌ	﴿١٥٨٩﴾ فَإِنَّ اللَّهَ عَدْلٌ يَأْخُذُ لِلضَّعِيفِ مِنَ الْقَوَى
﴿١١٠٤٩﴾ عَدْلٌ لَا يَحِيفُ	﴿١٠٧٢﴾ يَا عَدْلًا لَا يَحِيفُ
﴿١١٠٥٠﴾ عَدْلُهُ فِي الْقِيَامَةِ	﴿١٢٥٧﴾ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْقِيَامَةِ عَدْلُهُ
﴿١١٠٥١﴾ ذُو الْعَدْلِ الَّذِي مَلَأَ	﴿٠٦٠٠﴾ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ ذَا الْعَدْلِ أَنْتَ الَّذِي مَلَأَ كُلَّ شَيْءٍ عَدْلُهُ
كُلَّ شَيْءٍ عَدْلُهُ	
﴿١١٠٥٢﴾ ذُو الْعَدْلِ	﴿٠٦٦٠﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْعَدْلِ وَالْحَقِّ وَالْخَلْقِ
﴿١١٠٥٣﴾ ذُو الْعَدْلِ	﴿٠٠٢٣﴾ يَا ذَا الْعَدْلِ وَالرَّغَائِبِ
﴿١١٠٥٤﴾ أَعْدَلُ الْحَاكِمِينَ	﴿٠٢٤٢﴾ أَنْتَ أَعْدَلُ الْحَاكِمِينَ
﴿١١٠٥٥﴾ أَعْدَلُ	﴿٠٠٤٦﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مُعْطَفٍ مَا أَعْدَلَهُ
﴿١١٠٥٦﴾ أَعْدَلُ	﴿٠٠٣٩﴾ هَلْ يَكْلَفُ اللَّهُ الْعِبَادَ مَا لَا يُطِيقُونَ فَقَالَ اللَّهُ أَعْدَلُ مِنْ ذَلِكَ
﴿١١٠٥٧﴾ أَعْدَلُ	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ مُتَعَطِّفٍ مَا أَعْدَلَهُ
﴿١١٠٥٨﴾ أَعْدَلُ الْعَادِلِينَ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا أَعْدَلُ الْعَادِلِينَ

«اسماء خداوند در ارتباط با بندگان»

- ﴿۱۱۰۳۹﴾ در فرمان و حکمش عادل است.
- ﴿۱۱۰۴۰﴾ زیرا تو خدایی هستی که... در قضاوت خود دادگری.
- ﴿۱۱۰۴۱﴾ خداوند عادل و بزرگوار و فرزانه است و ستم در شأن او نیست.
- ﴿۱۱۰۴۲﴾ خدای مبارک و بلندمرتبه دادگر و بزرگوار است؛ ستم در شأن ایشان نیست.
- ﴿۱۱۰۴۳﴾ خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند فرمود: ای بنده‌ی من، همان طوری که گفتی من حاکم دادگری هستم و ستم روا نمی‌دارم.
- ﴿۱۱۰۴۴﴾ شهادت می‌دهم که تو حاکم دادگری هستی که ستم روا نمی‌داری.
- ﴿۱۱۰۴۵﴾ خدایا! تو هستی... دادگری که ستم نکنی.
- ﴿۱۱۰۴۶﴾ ای دادگری که ستم نمی‌کند.
- ﴿۱۱۰۴۷﴾ او نوری است که ظلمتی در آن نیست و راستی که دروغی در آن نیست و عدلی که ستمی در آن نیست.
- ﴿۱۱۰۴۸﴾ خداوند عادل است و حقّ ضعیف را از قوی می‌گیرد.
- ﴿۱۱۰۴۹﴾ ای دادگری که ستم نمی‌کند.
- ﴿۱۱۰۵۰﴾ منزّه است خدایی که عدالتش در قیامت است.
- ﴿۱۱۰۵۱﴾ ای صاحب عفو بزرگوارنه و ای صاحب عدالت! تو کسی هستی که عدالت همه‌چیز را در بر گرفت.
- ﴿۱۱۰۵۲﴾ ستایش مخصوص خدایی است که صاحب... دادگری و حقّ و آفرینش است.
- ﴿۱۱۰۵۳﴾ ای صاحب عدالت و امید.
- ﴿۱۱۰۵۴﴾ تو عادل‌ترین حکم‌کنندگانی.
- ﴿۱۱۰۵۵﴾ منزّه است مهربانی که او چه بسیار عادل است!
- ﴿۱۱۰۵۶﴾ [ابراهیم بن محمود گوید: به امام رضا علیه السلام عرض کردم: آیا خداوند بندگان را به آنچه توانایی ندارند مکلف می‌کند؟ فرمود: خداوند عادل‌تر از آن است.
- ﴿۱۱۰۵۷﴾ منزّه است مهربانی که چه عادل است.
- ﴿۱۱۰۵۸﴾ ای دادگرترین دادگران.

﴿أَسْمَاءُ اللَّهِ فِي الْمُوَاجَهَةِ بِالْعِبَادِ﴾

- ﴿١١٠٥٩﴾ أَغْدُلُ الْفَاضِلِينَ ﴿١١٠٥٩﴾ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَارْأَفُ الْأَرَافِينَ وَاجْوَدُ الْجُودِينَ
وَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ وَأَعْدِلُ الْفَاضِلِينَ؛ {٠٢٥٠}
- ﴿١١٠٦٠﴾ أَغْدُلُ الْفَاضِلِينَ ﴿١١٠٦٠﴾ يَا أَغْدُلُ الْفَاضِلِينَ؛ {٠٢٩٠}
- ﴿١١٠٦١﴾ أَغْدُلُ بِالْمَنْعِ عَلَى ﴿١١٠٦١﴾ أَنَا ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَأَعْدِلُ بِالْمَنْعِ عَلَى مَنْ أَشَاءُ؛
مَنْ أَشَاءَ {٠٢٩١}
- ﴿١١٠٦٢﴾ أَغْدُلُ فِي الْحُكْمِ ﴿١١٠٦٢﴾ سَيِّدِي مَنْ أَوْلَى بِالرَّحْمَةِ مِنْكَ إِنْ رَحِمْتَ وَمَنْ أَغْدُلُ فِي
الْحُكْمِ مِنْكَ إِنْ عَذَّبْتَ؛ {٠٠٧٥}
- ﴿١١٠٦٣﴾ أَغْدُلُ قَاضٍ ﴿١١٠٦٣﴾ إِنَّكَ أَعَزُّ مَنْ أَجَارَ الْمَظْلُومِينَ وَأَعْدِلُ قَاضٍ؛ {٠٢٩٢}
- ﴿١١٠٦٤﴾ أَغْدُلُ ﴿١١٠٦٤﴾ اللَّهُ تَعَالَى أَغْدُلُ مَنْ أَنْ يَتْرَكَ الْأَرْضَ بَغَيْرِ عَالِمٍ يَدُلُّ عَلَى
اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى؛ {٠٢٩٣}
- ﴿١١٠٦٥﴾ أَغْدُلُ ﴿١١٠٦٥﴾ اللَّهُ أَغْدُلُ مَنْ أَنْ يَتْرَكَ الْأَرْضَ بِلَا عَالِمٍ؛ {٠٢٩٤}
- ﴿١١٠٦٦﴾ أَغْدُلُ ﴿١١٠٦٦﴾ اللَّهُ أَكْرَمُ وَأَعْدِلُ مَنْ أَنْ يَتَقَرَّبَ إِلَيْهِ عَبْدُهُ فَيَقُومَ فِي اللَّيْلَةِ الْفَرَّةِ
أَوْ يَصُومَ فِي الْيَوْمِ الْحَارِّ أَوْ يَطُوفَ بِهَذَا الْبَيْتِ ثُمَّ يَسْلُبَهُ ذَلِكَ
فَيُعْطَاهُ وَلَكِنْ لِلَّهِ فَضْلٌ كَثِيرٌ يَكْفِي الْمُؤْمِنَ؛ {٠٢٩٥}
- ﴿١١٠٦٧﴾ أَغْدُلُ ﴿١١٠٦٧﴾ فَاللَّهُ أَغْدُلُ مَنْ أَنْ يُثْنِيَ عَلَى عَبْدِهِ الْعُقُوبَةَ؛ {٠٢٩٦}
- ﴿١١٠٦٨﴾ أَغْدُلُ ﴿١١٠٦٨﴾ اللَّهُ أَغْدُلُ مَنْ أَنْ يُجْبَرَ عَبْدًا عَلَى فِعْلٍ ثُمَّ يُعَذِّبُهُ عَلَيْهِ؛ {٠٢٩٧}
- ﴿١١٠٦٩﴾ أَغْدُلُ ﴿١١٠٦٩﴾ اللَّهُ أَغْدُلُ مَنْ أَنْ يُجْبَرَ وَيُعَذَّبَ؛ {٠٢٩٨}
- ﴿١١٠٧٠﴾ أَغْدُلُ ﴿١١٠٧٠﴾ اللَّهُ أَغْدُلُ مَنْ أَنْ يُجْبِرَهُمْ عَلَى الْمَعَاصِي ثُمَّ يُعَذِّبُهُمْ عَلَيْهَا؛
{٠٢٥٨}
- ﴿١١٠٧١﴾ أَغْدُلُ ﴿١١٠٧١﴾ إِنْ اللَّهَ أَحْكَمَ وَأَكْرَمَ وَاجْلٌ وَأَعْظَمَ وَأَعْدِلُ مَنْ أَنْ
يَخْتَجَّ بِحُجَّةٍ ثُمَّ يُغَيِّبُ عَنْهُ شَيْئًا مِنْ أُمُورِهِمْ؛ {٠١١١}
- ﴿١١٠٧٢﴾ أَغْدُلُ ﴿١١٠٧٢﴾ فَهُوَ أَغْدُلُ وَأَنْصَفُ مَنْ أَنْ يَظْلِمَ عَبْدَهُ الضَّعِيفَ وَيَأْخُذَهُ بِمَا
لَمْ يَفْعَلْهُ؛ {٠٣٠٤}
- ﴿١١٠٧٣﴾ أَغْدُلُ ﴿١١٠٧٣﴾ فَهُوَ أَغْدُلُ وَأَنْصَفُ مَنْ أَنْ يَظْلِمَ عَبْدَهُ وَيَأْخُذَهُ بِمَا لَمْ
يَفْعَلْهُ؛ {٠٣٠٥}

«اسماء خداوند در ارتباط با بندگان»

﴿۱۱۰۵۹﴾ تو رحم‌کننده‌ترین رحم‌کنندگان، و مهربان‌ترین مهربانان، و بخشنده‌ترین بخشنندگان، و داورترین داوران، و عادل‌ترین جداکنندگان هستی.

﴿۱۱۰۶۰﴾ ای عادل‌ترین بخشنندگان.

﴿۱۱۰۶۱﴾ من صاحب احسان بزرگ هستم و بر هر کس بخواهم عادلانه مانع می‌شوم.

﴿۱۱۰۶۲﴾ ای مولای من! اگر بندگان را مورد رحمت قرار دهی، چه کسی بیشتر از تو اهل مهربانی است و اگر بندگان را عذاب می‌کنی، هیچ کس از تو عادل‌تر نیست.

﴿۱۱۰۶۳﴾ همانا تو شکست‌ناپذیرترین پناه‌دهنده به ستم‌دیدگان و عادل‌ترین داورانی.

﴿۱۱۰۶۴﴾ خداوند دادگتر از آن است که زمین را بدون وجود عالمی که مردم را راهنمایی کند، به حال خود واگذارد.

﴿۱۱۰۶۵﴾ خداوند دادگتر از آن است که زمین را بدون عالم رها کند.

﴿۱۱۰۶۶﴾ خداوند عادل‌تر و بزرگوarter از آن است که بنده‌اش برای نزدیک‌شدن به او شب‌های سرد به نماز بپردازد و در روزهای گرم روزه بدارد یا طواف خانه‌ی کعبه کند؛ آن وقت این اعمال او را بگیرد و به صاحبان حق بدهد؛ ولی خداوند لطفش زیاد است، از طرف مؤمن حقوق صاحبان حق را می‌دهد.

﴿۱۱۰۶۷﴾ خداوند عادل‌تر از آن است که بنده‌ای را که در دنیا عقوبت کرده دوباره عقوبت کند.

﴿۱۱۰۶۸﴾ خداوند دادگتر از آن است که بنده را بر کاری مجبور کند و سپس او را به سبب آن عذاب کند.

﴿۱۱۰۶۹﴾ خداوند دادگتر از آن است که اجبار کند و بعد عذاب نماید.

﴿۱۱۰۷۰﴾ خداوند دادگتر از آن است که بندگان را بر گناه مجبور کند و سپس به آن جهت عذابشان نماید.

﴿۱۱۰۷۱﴾ خداوند حکیم‌تر و گرامی‌تر و باشکوه‌تر و بزرگ‌تر و عادل‌تر از آن است که بر بنده‌اش به دلیلی احتجاج کند ولی چیزی از امور آن را از او بپوشاند.

﴿۱۱۰۷۲﴾ او عادل‌تر از آن است که بر بنده‌اش ظلم کند و او را برای کاری که نکرده کیفر کند.

﴿۱۱۰۷۳﴾ او عادل‌تر از آن است که بر بنده‌اش ظلم کند و او را برای کاری که نکرده کیفر کند.

﴿أَسْمَاءُ اللَّهِ فِي الْمُوَاجَهَةِ بِالْعِبَادِ﴾

- ﴿١١٠٧٤﴾ أَعْدَلُ ❖ أَنَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَعْدَلُ مِنْ أَنْ يُعَذِّبَ الْعَبْدَ عَلَى فِعْلِهِ الَّذِي يُجْبِرُهُ عَلَيْهِ؛ {٠٢٩٩}
- ﴿١١٠٧٥﴾ أَعْدَلُ ❖ فَاللَّهُ أَغْلَى وَأَعَزُّ وَأَعْدَلُ مِنْ أَنْ يُعَذِّبَ عَمِيدَهُ عَلَى فِعْلِ نَفْسِهِ؛ {٠٣٠٠}
- ﴿١١٠٧٦﴾ أَعْدَلُ ❖ اللَّهُ أَجَلُّ وَأَعْدَلُ وَأَعْظَمُ مِنْ أَنْ يَكُونَ لِعَبْدِهِ عُذْرٌ لَا يَدْعُهُ يَعْتَذِرُ بِهِ؛ {٠١٢٧}
- ﴿١١٠٧٧﴾ أَعْدَلُ ❖ وَاللَّهُ تَعَالَى أَعْدَلُ مِنْ أَنْ يَمْنَعَ ذَا حَقٍّ حَقَّهُ؛ {٠٣٠١}
- ﴿١١٠٧٨﴾ أَعْدَلُ ❖ اللَّهُ أَعْدَلُ مِنْ ذَلِكَ أَنْ يَجْمَعَ عَلَيْهِ عُقُوبَةُ الدُّنْيَا وَ عُقُوبَةُ الْآخِرَةِ؛ {٠٣٠٣}
- ﴿١١٠٧٩﴾ أَعْدَلُ ❖ يَا أَعْدَلُ مِنْ كُلِّ عَدْلٍ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١١٠٨٠﴾ ذُو الْعَدْلِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْعَدْلِ وَالْحَقِّ وَالْخَلْقِ؛ {٢٢٦١}
- ٢-٤-١٣- إنصاف: (مُنْصِيف)
- ﴿١١٠٨١﴾ مُنْصِيفَ الْمُظْلُومِينَ ❖ يَا مُنْصِيفَ الْمُظْلُومِينَ مِنَ الظَّالِمِينَ؛ {٠٠٥٧}
- مِنَ الظَّالِمِينَ
- ٣-٤-١٣- قسط: (قسط، مُقْسِط، الْقَائِمُ بِالْقِسْطِ)
- ﴿١١٠٨٢﴾ الْقِسْطُ ❖ أَنْتَ الْعَدْلُ الَّذِي لَا يَجُورُ وَالْقِسْطُ الَّذِي لَا تَمِيلُ؛ {١٧٥٢}
- ﴿١١٠٨٣﴾ مُقْسِط ❖ سُبْحَانَكَ يَا مُقْسِطُ تَعَالَيْتَ يَا جَامِعُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛ {٠٠٤٦}
- ﴿١١٠٨٤﴾ الْقَائِمُ بِالْقِسْطِ ❖ دَائِمٌ قَائِمٌ بِالْقِسْطِ؛ {٠٠٤٠}
- ﴿١١٠٨٥﴾ قَائِمٌ بِالْقِسْطِ ❖ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، قَائِمٌ بِالْقِسْطِ، عَدْلٌ فِي الْحُكْمِ؛ {١٥٨٤}
- ﴿١١٠٨٦﴾ قَائِمٌ بِقِسْطِكَ ❖ أَنْتَ... قَائِمٌ بِقِسْطِكَ؛ {٠٩٦٦}
- ٤-٤-١٣- حُكْم: (حَاكِم، أَحْكُمُ الْحَاكِمِينَ، خَيْرُ الْحَاكِمِينَ، أَعْدَلُ الْحَاكِمِينَ، أَعْدَلُ فِي الْحُكْمِ، حَكَمَ، مُبْتَدِئٌ بِالْحُكْمِ، مَنْ إِلَى حُكْمِهِ أَسْكُنُ)
- ﴿١١٠٨٧﴾ الْحَاكِمُ ❖ هُوَ الْعَدْلُ الَّذِي لَا يَحِيفُ وَالْحَاكِمُ الَّذِي لَا يَجُورُ؛ {٠٨٥٦}
- ﴿١١٠٨٨﴾ الْحَاكِمُ ❖ هُوَ... الْحَاكِمُ الَّذِي لَا يَحِيفُ؛ {٠٠٢٧}
- ﴿١٢٦٦﴾

«اسماء خداوند در ارتباط با بندگان»

- ﴿۱۱۰۷۴﴾ خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند عادل‌تر از آن است که بنده را به سبب فعلی که خودش او را بر انجام آن مجبور کرده عذاب کند.
- ﴿۱۱۰۷۵﴾ خداوند والا‌تر و شکست‌ناپذیرتر و عادل‌تر است که بنده‌اش را بر کاری که خودش کرده عذاب کند.
- ﴿۱۱۰۷۶﴾ خداوند باشکوه‌تر و دادگرت‌ر و بزرگ‌تر از آن است که بنده‌اش عذری داشته باشد و او نگذارد که عذرش را بیان کند.
- ﴿۱۱۰۷۷﴾ خدای بلندمرتبه عادل‌تر است از این که صاحب حقی را از حقش بازدارد.
- ﴿۱۱۰۷۸﴾ خداوند عادل‌تر از آن است که عقوبت دنیا و عقوبت آخرت را برای او جمع کند.
- ﴿۱۱۰۷۹﴾ ای دادگرت‌ر از هر دادگری.
- ﴿۱۱۰۸۰﴾ ستایش مخصوص خدایی است که صاحب... عدل و حق و آفرینش است.

۲-۴-۱۳- بانصاف

﴿۱۱۰۸۱﴾ ای بانصاف.

۳-۴-۱۳- دادگری، دادگر، ایستاده بر دادگری

- ﴿۱۱۰۸۲﴾ تو عادل‌ی هستی که ستم نمی‌کنی و دادگری هستی که منحرف نمی‌شوی.
- ﴿۱۱۰۸۳﴾ ای دادگر تو پاک و منزهی! ای گردآورنده و ای دارای همه‌چیز! تو بلندمرتبه‌ای. ای پناه‌دهنده، ما را از آتش جهنم رهایی بخش!
- ﴿۱۱۰۸۴﴾ او جاودان است و برپا به دادگری.
- ﴿۱۱۰۸۵﴾ شهادت می‌دهم که تو خداوندی هستی که جز تو پروردگاری نیست. قیام‌کننده به عدل و عادل در حکم.
- ﴿۱۱۰۸۶﴾ تو برپاکننده‌ی عدالتی.

۴-۴-۱۳- قضاوت: (حکم‌کننده، بهترین و دادگرت‌رین حکم‌کننده، داور، شروع‌کننده به قضاوت، آن که به قضاوتش آرام می‌گیرم)

- ﴿۱۱۰۸۷﴾ او عادل‌ی است که انصاف می‌ورزد و حاکمی که ستم نمی‌کند.
- ﴿۱۱۰۸۸﴾ آن حاکمی که بی‌عدالتی نکند.

﴿أَسْمَاءُ اللَّهِ فِي الْمُوَاجَهَةِ بِالْعِبَادِ﴾

﴿١١٠٨٩﴾ الْحَاكِمُ الْعَدْلُ	﴿٠٨٥٧﴾ الْوُقُوفُ بَيْنَ يَدَيِ الْحَاكِمِ الْعَدْلُ؛
﴿١١٠٩٠﴾ الْحَاكِمُ بِالْحَقِّ	﴿٠٠٨٢﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... الْحَاكِمُ بِالْحَقِّ؛
﴿١١٠٩١﴾ الْحَاكِمُ بَعْدِلَهُ	﴿٠٨٥٩﴾ هُوَ... الْحَاكِمُ عَلَيْهِمْ بَعْدِلَهُ؛
﴿١١٠٩٢﴾ الْحَاكِمُ فِي الْأَعْمَالِ	﴿٠٨٦٠﴾ أَنْتَ الْحَاكِمُ فِي الْأَعْمَالِ؛
﴿١١٠٩٣﴾ الْحَاكِمُ فِي بَرِيَّتِهِ	﴿٠٨٦١﴾ الْحَاكِمُ فِي بَرِيَّتِهِ بِالْحُكْمِ؛
﴿١١٠٩٤﴾ الْحَاكِمُ فِيمَا تَنَازَعْنَا	﴿٠٨٦٢﴾ فَاللَّهُ الْحَاكِمُ فِيمَا فِيهِ تَنَازَعْنَا؛
﴿١١٠٩٥﴾ حَاكِمٌ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا حَاكِمُ؛
﴿١١٠٩٦﴾ حَاكِمٌ	﴿٠٨٥٨﴾ أَنْتَ حَيُّ حَمِيدٌ حَلِيمٌ حَكِيمٌ حَكَمَ حَاكِمٌ؛
﴿١١٠٩٧﴾ حَاكِمٌ حَقٌّ	﴿٠٨٥٨﴾ اللَّهُمَّ وَأَنْتَ حَيُّ حَمِيدٌ حَلِيمٌ حَكِيمٌ حَكَمَ حَاكِمٌ حَقٌّ؛
﴿١١٠٩٨﴾ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ	﴿٠٨٥٨﴾ وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ؛ {الأعراف: ٨٧}
﴿١١٠٩٩﴾ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ	﴿٠٨٥٨﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ؛ {التين: ٨}
﴿١١١٠٠﴾ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ	﴿٠٨٥٨﴾ وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ؛ {هود: ٤٥}
﴿١١١٠١﴾ أَحْكَمَ حَاكِمٌ	﴿٠٢١٧﴾ يَا خَيْرَ عَاصِمٍ وَأَكْرَمَ رَاجِمٍ وَأَحْكَمَ حَاكِمٍ؛
﴿١١١٠٢﴾ أَحْكَمُ	﴿٠٢١٧﴾ إِنَّ اللَّهَ أَحْكَمُ وَأَكْرَمُ وَأَجَلُّ وَأَعْظَمُ وَأَعْدَلُ مِنْ أَنْ يَخْتَجَّ بِحُجَّةٍ ثُمَّ يُغَيِّبُ عَنْهُ شَيْئًا مِنْ أُمُورِهِمْ؛ {١١١}
﴿١١١٠٣﴾ أَحْكَمُ	﴿٠٢١٧﴾ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَحْكَمُ وَأَكْرَمُ أَنْ يَسْلُبَ الْمُؤْمِنَ ثَمَرَةً فَوَادِهِ ثُمَّ يُعَذِّبُهُ بَعْدَهَا أَبَدًا؛ {٢٢٠}
﴿١١١٠٤﴾ أَحْكَمُ	﴿٠٢٢١﴾ فَاللَّهُ أَحْكَمُ وَأَكْرَمُ أَنْ يُعَاقِبَ عَبْدَهُ مَرَّتَيْنِ؛
﴿١١١٠٥﴾ أَحْكَمُ	﴿٠٢٢١﴾ اللَّهُ أَحْكَمُ وَأَكْرَمُ مِنْ أَنْ يُفْرَضَ طَاعَةٌ عَبْدٍ يَحْجُبُ عَنْهُ خَيْرَ السَّمَاءِ صَبَاحًا وَمَسَاءً؛ {٢٢٣}
﴿١١١٠٦﴾ أَحْكَمُ	﴿٠٢٢١﴾ إِنَّ اللَّهَ أَحْكَمُ وَأَكْرَمُ وَأَجَلُّ وَأَعْلَمُ مِنْ أَنْ يَكُونَ اخْتِجَّ عَلَى عِبَادِهِ بِحُجَّةٍ ثُمَّ يُغَيِّبُ عَنْهُ شَيْئًا مِنْ أُمُورِهِمْ؛ {١٢٦}
﴿١١١٠٧﴾ أَحْكَمُ	﴿٠٢١٩﴾ اللَّهُ أَحْكَمُ مِنْ أَنْ يُهْمَلَ عَبْدُهُ وَيَكَلَّهُ إِلَى نَفْسِهِ؛

«اسماء خداوند در ارتباط با بندگان»

- ﴿۱۱۰۸۹﴾ ایستادن در پیشگاه حاکم دادگستر.
- ﴿۱۱۰۹۰﴾ خدایا! تو... به حق حکم می کنی.
- ﴿۱۱۰۹۱﴾ با عدل خود بر آن ها حاکم است.
- ﴿۱۱۰۹۲﴾ تویی که حاکم بر اعمال هستی.
- ﴿۱۱۰۹۳﴾ بر بندگان به حکم و فرمان خویش حکومت دارد.
- ﴿۱۱۰۹۴﴾ خداوند در کشمکش های ما داور است.
- ﴿۱۱۰۹۵﴾ ای داور.
- ﴿۱۱۰۹۶﴾ تویی زنده، ستوده شده، بردبار، دانای باتدبیر، حکم کننده، حکمروا.
- ﴿۱۱۰۹۷﴾ خدایا! و تویی زنده، ستوده، بردبار، فرزانه، داور، فرمانده، حق.
- ﴿۱۱۰۹۸﴾ و اگر گروهی از شما به آنچه من به آن فرستاده شده ام ایمان آورده اند، و گروهی ایمان نیاورده اند، صبر کنید تا خداوند میان ما داوری کند، که او بهترین داوران است!
- ﴿۱۱۰۹۹﴾ آیا خداوند بهترین حکم کنندگان نیست؟!
- ﴿۱۱۱۰۰﴾ نوح به پروردگارش عرض کرد: «پروردگارا! پسر من از خاندان من است و وعده تو (در مورد نجات خاندانم) حق است و تو از همه حکم کنندگان برتری!»
- ﴿۱۱۱۰۱﴾ ای بهترین نگهدارنده و بزرگوarterین رحم کننده و استوارترین حکم کننده!
- ﴿۱۱۱۰۲﴾ خداوند حکیم تر و گرامی تر و باشکوه تر و بزرگ تر و عادل تر از آن است که بر بنده اش به دلیلی احتجاج کند ولی چیزی از امور آن را از او بپوشاند.
- ﴿۱۱۱۰۳﴾ خداوند شکستناپذیر و شکوهمند حکیم تر و بزرگوarter از آن است فرزند کسی را از او بگیرد و بعد از آن نیز او را عذاب کند.
- ﴿۱۱۱۰۴﴾ خداوند حکیم تر و بزرگوarter است از اینکه بنده ی خود را دو بار کیفر کند.
- ﴿۱۱۱۰۵﴾ خدا حکیم تر و بزرگوarter از آن است که اطاعت بنده ی را واجب کند و خبر شب و روز آسمان را از او بپوشاند.
- ﴿۱۱۱۰۶﴾ خداوند حکیم تر و گرامی تر و باشکوه تر و بزرگ تر و عادل تر از آن است که بر بنده اش به دلیلی احتجاج کند ولی چیزی از امور آن را از او بپوشاند.
- ﴿۱۱۱۰۷﴾ خداوند حکیم تر از آن است که بنده اش را رها کند و به حال خود واگذارد.

﴿أَسْمَاءُ اللَّهِ فِي الْمُوَاجَهَةِ بِالْعِبَادِ﴾

- ﴿١١١٠٨﴾ أَعْدَلُ الْحَاكِمِينَ ﴿٠٢٤٢﴾ { } أنتَ أَعْدَلُ الْحَاكِمِينَ؛
- ﴿١١١٠٩﴾ أَعْدَلُ فِي الْحُكْمِ ﴿٠٠٧٥﴾ { } سَيِّدِي مَنْ أَوْلَى بِالرَّحْمَةِ مِنْكَ إِنْ رَحِمْتَ وَمَنْ أَعْدَلُ فِي الْحُكْمِ مِنْكَ إِنْ عَذَّبْتَ؛
- ﴿١١١١٠﴾ الْحَكَمُ الْحَقُّ ﴿٠٨٨٠﴾ { } أنتَ الْحَكَمُ الْحَقُّ؛
- ﴿١١١١١﴾ الْحَكَمُ ﴿٠٠٢٨﴾ { } الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْحَكَمُ الَّذِي لَا يَحِيفُ؛
- ﴿١١١١٢﴾ حَكَمٌ ﴿٠٠٤٦﴾ { } سُبْحَانَكَ يَا حَكَمُ تَعَالَيْتَ يَا حَكِيمُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛
- ﴿١١١١٣﴾ حَكَمٌ ﴿٠٨٥٨﴾ { } أَنْتَ حَيُّ حَمِيدٌ حَلِيمٌ حَكِيمٌ حَاكِمٌ؛
- ﴿١١١١٤﴾ حَكَمٌ عَدَلٌ ﴿٠٨٨١﴾ { } فَإِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى حَكَمٌ عَدَلٌ يَأْخُذُ لِلْمَظْلُومِ مِنَ الظَّالِمِ؛
- ﴿١١١١٥﴾ حَكَمٌ فَصَلٌ ﴿٠٨٨٢﴾ { } أَشْهَدُ أَنَّهُ عَدَلٌ عَدَلٌ وَحَكَمٌ فَصَلٌ؛
- ﴿١١١١٦﴾ حَكَمٌ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَحَكَمٌ مَنْ فِي الْأَرْضِ لَا حَكَمَ فِيهَا غَيْرُكَ؛ ﴿٠٧٩٦﴾ { } أَنْتَ حَكَمٌ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَحَكَمٌ مَنْ فِي الْأَرْضِ لَا حَكَمَ فِيهَا غَيْرُكَ؛
- ﴿١١١١٧﴾ حَكَمٌ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ ﴿٠١٣٥﴾ { } يَا حَكَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛
- ﴿١١١١٨﴾ مُبْتَدِئُ بِالْحُكْمِ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿١٨٣٦﴾ { } اللَّهُ مُبْتَدِئُ بِالْحُكْمِ بَيْنَ الْعِبَادِ فِيمَا يَتَسَافَكُونَ مِنَ الدِّمَاءِ؛
- ﴿١١١١٩﴾ مَنْ إِلَى حُكْمِهِ ﴿٠٠٦٤﴾ { } سُبْحَانَ مَنْ فِي مَنَّتِهِ أَتَقَلَّبُ وَبِعَفْوِهِ أَثِقُ وَإِلَى حُكْمِهِ أَسْكُنُ
- ٥-١٣-قضاء: (أقضى، أَعْدَلُ قَاضٍ، ذُو الْقَضَاءِ، قَاضِي)
- ﴿١١١٢٠﴾ أَقْضَى مِنْ كُلِّ قَاضٍ ﴿٠٠٢٩﴾ { } يَا أَقْضَى مِنْ كُلِّ قَاضٍ؛
- ﴿١١١٢١﴾ أَقْضَى ﴿٠٠٤٧﴾ { } سُبْحَانَهُ مِنْ دِيَانٍ مَا أَقْضَاهُ؛
- ﴿١١١٢٢﴾ أَعْدَلُ قَاضٍ ﴿٠٢٩٢﴾ { } إِنَّكَ أَعَزُّ مَنْ أَجَارَ الْمَظْلُومِينَ وَأَعْدَلُ قَاضٍ؛
- ﴿١١١٢٣﴾ ذُو الْقَضَاءِ ﴿٠٠٣٩﴾ { } يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْقَضَاءِ؛
- ﴿١١١٢٤﴾ قَاضِي ﴿٠٠٣٩﴾ { } يَا قَاضِي؛
- ﴿١١١٢٥﴾ الْقَاضِي الْأَكْبَرُ ﴿٠٩٢٠﴾ { } يَا اللَّهَ أَنْتَ... الْقَاضِي الْأَكْبَرُ؛

«اسماء خداوند در ارتباط با بندگان»

﴿۱۱۱۰۸﴾ تو عادل ترین حکم کننده گانی.

﴿۱۱۱۰۹﴾ ای مولای من! اگر بندگان را مورد رحمت قرار دهی، چه کسی بیشتر از تو اهل مهربانی است و اگر بندگان را عذاب می کنی، هیچ کس از تو عادل تر نیست.

﴿۱۱۱۱۰﴾ تو حکم کننده و حق هستی.

﴿۱۱۱۱۱﴾ ستایش مخصوص خداوند است... داوری که بی عدالتی نمی کند.

﴿۱۱۱۱۲﴾ ای داور، تو پاک و منزّهی! ای حکیم تو بلندمرتبه ای! ای پناه دهنده، ما را از آتش جهنّم رهایی بخش!

﴿۱۱۱۱۳﴾ تویی زنده، ستوده شده، بردبار، دانای باتدبیر، حکم کننده، حکمروا.

﴿۱۱۱۱۴﴾ خدای تبارک و تعالی حاکم عادل است و حقّ مظلوم را از ظالم می ستاند.

﴿۱۱۱۱۵﴾ گواهی می دهم که خداوند عدل محض است و به عدالت رفتار می کند و حاکمی است که حکم قطعی می دهد.

﴿۱۱۱۱۶﴾ تویی حکمروای هرچه در آسمان است، و حکمروای هرچه در زمین است و در آن دو، جز تو حکمروایی وجود ندارد.

﴿۱۱۱۱۷﴾ ای داور هر آن که در آسمان ها و زمین است.

﴿۱۱۱۱۸﴾ روز قیامت خدای سبحان قبل از رسیدگی به اعمال بندگان، نسبت به خون های ناحق ریخته شده داوری خواهد کرد.

﴿۱۱۱۱۹﴾ منزّه است خدایی که در نعمتش غوطه ورم و به گذشته اش اطمینان دارم و به قضاوتش آرام می گیرم.

۵-۴-۱۳- قضاوت: (قضاوت کننده ترین، دادگر ترین قاضی)

﴿۱۱۱۲۰﴾ ای قضاوت کننده تر از هر قضاوت کننده!

﴿۱۱۱۲۱﴾ منزّه است جزا دهنده ای که چه قضاوت کننده است.

﴿۱۱۱۲۲﴾ همانا تو شکست ناپذیرترین پناه دهنده به ستم دیدگان و عادل ترین داورانی.

﴿۱۱۱۲۳﴾ ای صاحب برتری و داوری.

﴿۱۱۱۲۴﴾ ای داور

﴿۱۱۱۲۵﴾ ای خدا! تو... داور بزرگ هستی.

﴿أَسْمَاءُ اللَّهِ فِي الْمُؤَاجَهَةِ بِالْعِبَادِ﴾

- ﴿١١١٢٤﴾ الْقَاضِي بِالْحَقِّ ❖ سُبْحَانَ الْقَاضِي بِالْحَقِّ؛ {٠٠٢٧}
- ﴿١١١٢٧﴾ الْقَاضِي بغيرِ تَحِيْفٍ ❖ أَنْتَ الْخَالِقُ بغيرِ تَكْلُفٍ وَالْقَاضِي بغيرِ تَحِيْفٍ؛ {٠٩٦٤}
- ﴿١١١٢٨﴾ قَاضٍ بِلَا حَيِّفٍ ❖ يَا مَنْ هُوَ قَاضٍ بِلَا حَيِّفٍ؛ {٠٠٧٦}
- ﴿١١١٢٩﴾ قَاضِي الْحَقِّ ❖ يَا قَاضِي الْحَقِّ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١١١٣٠﴾ الْقَاضِي ❖ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يُرَدُّ مَا قَضَى وَلَا يُصَرَفُ مَا أَمَضَى وَلَا يَمْنَعُ مَا أَعْطَى وَلَا يَهْفُو وَلَا يَنْسَى وَلَا يُعَجِّلُ بَلْ يُمَهِّلُ وَلَا يَغْفُو وَلَا يَغْفِرُ وَيَرْحَمُ وَيَصْبِرُ؛ {٠٠١٢}
- ﴿١١١٣١﴾ قَاضِي الْقُضَاةِ ❖ يَا قَاضِي الْقُضَاةِ؛ {٠١٧٢}
- ﴿١١١٣٢﴾ قَاضِي الْقَضَاءِ ❖ يَا قَاضِي الْقَضَاءِ؛ {١٧٣٥}
- ﴿١١١٣٣﴾ قَاضِي مَنْ اسْتَقْضَاهُ ❖ يَا قَاضِي مَنْ اسْتَقْضَاهُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١١١٣٤﴾ قَاضِي ❖ يَا قَاضِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠٠٥٠}
- ١٣-٥- تشريع، إلزام الدين، تحليل، تحريم، تكليف، فرض، وجوب، امر، نهى، الوعد و الوعيد، بشارت، إنذار، إعداء، تحذير

١٣-٥-١- تشريع: (شارع، مُشرّع)

- ﴿١١١٣٥﴾ شَارِعُ الْأَحْكَامِ ❖ يَا شَارِعَ الْأَحْكَامِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١١١٣٦﴾ شَارِعُ لِمَلَايِكَتِهِ ❖ يَا شَارِعاً لِمَلَايِكَتِهِ الدِّينِ الْقَيِّمِ دِيناً رَاضِياً بِهِ مِنْهُمْ لِنَفْسِهِ؛
الدِّينِ الْقَيِّمِ {٠٩٧٢}
- ﴿١١١٣٧﴾ الْمُشَرِّعُ ❖ هُوَ الْمُشَرِّعُ؛ {١٩٤٩}
- ١٣-٥-٢- إلزام الدين: (مُلْزِمُ الدِّينِ)

- ﴿١١١٣٨﴾ مُلْزِمُ الدِّينِ ❖ يَا مُلْزِمَ الدِّينِ؛ {٠٠٢٩}
- ١٣-٥-٣- تحليل: (مُحَلِّلٌ)

- ﴿١١١٣٩﴾ مُحَلِّلٌ ❖ يَا مُحَلِّلٌ؛ {٠٠٢٩}
- ١٣-٥-٤- تحريم: (مُحَرِّمٌ)

- ﴿١١١٤٠﴾ مُحَرِّمٌ ❖ يَا مُحَرِّمٌ؛ {٠٢٨٣}

«اسماء خداوند در ارتباط با بندگان»

﴿۱۱۱۲۶﴾ منزّه است خداوند داور دادگر.

﴿۱۱۱۲۷﴾ تو آفریدگاری، بدون هیچ زحمت و داوری بدون ستم و بی‌عدالتی.

﴿۱۱۱۲۸﴾ ای آن که داوری است که ستم نمی‌کند.

﴿۱۱۱۲۹﴾ ای داور بر حق.

﴿۱۱۱۳۰﴾ منزّه است خدایی که آنچه تقدیر کرد رد نمی‌شود و آنچه که اجرا کرد دگرگون

نمی‌شود، و آنچه را عطا کرد کسی مانع نمی‌شود؛ دچار لغزش نمی‌شود و فراموش نمی‌کند؛

تعییل نمی‌کند بلکه مهلت می‌دهد، می‌بخشد و می‌آمزد، رحم می‌کند و صبر می‌کند.

﴿۱۱۱۳۱﴾ ای حاکم حاکمان!

﴿۱۱۱۳۲﴾ ای حکم‌کننده در داوری!

﴿۱۱۱۳۳﴾ ای داور بر هر که از او داوری خواهد.

﴿۱۱۱۳۴﴾ ای حاکم آسمان‌ها و زمین.

۵-۱۳- قانون‌گذاری، حلال کردن، حرام کردن، تکلیف کردن، واجب کردن، فرمان دادن،

بازداشتن، نویددادن، تهدید کردن، بشارت دادن، بیم دادن، برحذر داشتن

۱-۵-۱۳- قانون‌گذار

﴿۱۱۱۳۵﴾ ای وضع‌کننده‌ی احکام.

﴿۱۱۱۳۶﴾ ای آن که برای فرشتگانش دین استواری را که از سوی آن‌ها برای خودش مورد

رضایت است، قرار داده است.

﴿۱۱۱۳۷﴾ اوست... تشریع‌کننده و قانونگذار.

۲-۵-۱۳- استوارکننده‌ی دین

﴿۱۱۱۳۸﴾ ای استوارکننده‌ی دین!

۳-۵-۱۳- حلال‌کننده

﴿۱۱۱۳۹﴾ ای حلال‌کننده!

۴-۵-۱۳- حرام‌کننده

﴿۱۱۱۴۰﴾ ای حرام‌کننده!

﴿أَسْمَاءُ اللَّهِ فِي الْمُؤَاجَهَةِ بِالْعِبَادِ﴾

٥-١٣-٥-٥ تكليف: (مكلف)

﴿١١١٤١﴾ مكلف ◉ يَا مُكَلَّفُ؛ {٠٠٢٩}

٥-١٣-٥-٦ فرض: (فارض)

﴿١١١٤٢﴾ فَارِضُ الطَّاعَةِ ◉ يَا فَارِضَ الطَّاعَةِ؛ {٠٠٢٩}

٥-١٣-٥-٧ وجوب: (موجب)

﴿١١١٤٣﴾ مُوجِبُ التَّعَبُّدِ ◉ يَا مُوجِبَ التَّعَبُّدِ؛ {٠٠٢٩}

٥-١٣-٥-٨ امر: (آمر)

﴿١١١٤٤﴾ آمِر ◉ يَا آمِرُ؛ {٠٠٣٩}

﴿١١١٤٥﴾ الْآمِرُ بِطَاعَتِهِ ◉ هُوَ الْآمِرُ بِطَاعَتِهِ وَطَاعَةِ رَسُولِهِ وَطَاعَةِ أُولَى الْأَمْرِ الَّذِينَ

هُمْ أَوْصِيَاءُ رَسُولِهِ؛ {٠٥٣٥}

﴿١١١٤٦﴾ آمِرٌ بِالطَّاعَةِ ◉ يَا آمِرًا بِالطَّاعَةِ؛ {٠٠٢٩}

﴿١١١٤٧﴾ الْآمِرُ بِالْخَيْرِ ◉ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مُذَكِّرَ الْخَيْرِ وَفَاعِلَهُ وَالْآمِرَ بِهِ؛ {٠٥٣٧}

﴿١١١٤٨﴾ آمِرٌ بِكُلِّ خَيْرٍ ◉ يَا آمِرًا بِكُلِّ خَيْرٍ؛ {٠٥٣٨}

٥-١٣-٥-٩ نهى: (ناهى)

﴿١١١٤٩﴾ نَاهِي ◉ يَا نَاهِي؛ {٠٠٣٩}

﴿١١١٥٠﴾ نَاهِي عَنِ الْمَعَاصِي ◉ يَا نَاهِي عَنِ الْمَعَاصِي؛ {٠٠٢٩}

٥-١٣-٥-١٠ الوعد و الوعيد: (ذُو الْوَعْدِ وَالْوَعِيدِ، واعد، متواعد، متوعد، متقدم الوعيد، متقدم

الوعيد)

﴿١١١٥١﴾ ذُو الْوَعْدِ وَالْوَعِيدِ ◉ يَا ذَا الْوَعْدِ وَالْوَعِيدِ؛ {٠٠٣٩}

﴿١١١٥٢﴾ وَاَعِدْ بِالْجَنَّةِ ◉ يَا وَاَعِدًا بِالْجَنَّةِ؛ {٠٠٢٩}

﴿١١١٥٣﴾ مُتَوَاعِدٌ بِعَذَابِهِ ◉ يَا مُتَوَاعِدًا بِعَذَابِهِ الْجَبَّارِينَ؛ {٠٢٨٣}

﴿١١١٥٤﴾ مُتَوَعِّدٌ بِالْعَذَابِ ◉ يَا مُتَوَعِّدًا بِعَذَابِ الْجَبَّارِينَ؛ {٠٠٢٩}

﴿١١١٥٥﴾ مُتَقَدِّمٌ بِوَعِيدِهِ ◉ يَا مُتَقَدِّمًا بِوَعِيدِهِ؛ {٠٠٢٩}

﴿١١١٥٦﴾ الْمُتَقَدِّمُ بِالْوَعِيدِ ◉ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُخْتَصَّ بِالتَّوْحِيدِ الْمُتَقَدِّمُ بِالْوَعِيدِ؛ {١٨٥٦}

﴿اسماء خداوند در ارتباط با بندگان﴾

۵-۵-۱۳- تکلیف کننده

﴿۱۱۱۴۱﴾ ای تکلیف کننده!

۵-۶-۱۳- واجب کننده

﴿۱۱۱۴۲﴾ ای واجب کننده‌ی فرمانبری.

۵-۷-۱۳- واجب کننده

﴿۱۱۱۴۳﴾ ای واجب کننده‌ی بندگی.

۵-۸-۱۳- فرمان دهنده

﴿۱۱۱۴۴﴾ ای فرمان دهنده!

﴿۱۱۱۴۵﴾ او همان کسی است که به اطاعت خود و اطاعت رسول و اطاعت اولی الامر که جانشینان رسول او هستند امر فرموده است.

﴿۱۱۱۴۶﴾ ای فرمان دهنده به فرمانبرداری!

﴿۱۱۱۴۷﴾ خدایا! از تو درخواست می‌کنم ای به‌یادآورنده‌ی خیر و انجام دهنده‌ی آن و امرکننده به آن.

﴿۱۱۱۴۸﴾ ای فرمان دهنده به هر خیر.

۵-۹-۱۳- بازدارنده

﴿۱۱۱۴۹﴾ ای بازدارنده.

﴿۱۱۱۵۰﴾ ای نهی کننده از گناهان!

۱۰-۵-۱۳- نوید و و تهدید: (صاحب نوید و و تهدید، نویددهنده، تهدیدکننده، تهدیدکننده از پیش)

﴿۱۱۱۵۱﴾ ای صاحب نوید و و تهدید.

﴿۱۱۱۵۲﴾ ای وعده‌دهنده به بهشت!

﴿۱۱۱۵۳﴾ ای تهدیدکننده‌ی زورمداران، با عذاب خویش!

﴿۱۱۱۵۴﴾ ای تهدیدکننده‌ی زورمداران با عذاب!

﴿۱۱۱۵۵﴾ ای آن که از پیش وعید و هشدار داده است!

﴿۱۱۱۵۶﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که توحید تنها او را سزااست، آن وجودی که از پیش وعید و هشدار داده است.

﴿أَسْمَاءُ اللَّهِ فِي الْمُؤَاجَهَةِ بِالْعِبَادِ﴾

﴿١١١٥٧﴾ الْمُقَدِّمُ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُخْتَصَّ بِالتَّوْحِيدِ، الْمُقَدِّمِ بِالْوَعِيدِ؛ {١٠٤٤}

١١-٥-١٣- بشارت: (بُشْرَى، مُبَشِّر)

﴿١١١٥٨﴾ بُشْرَى الْمُؤْمِنِينَ ❖ يَا بُشْرَى الْمُؤْمِنِينَ؛ {٠٠٣٩}

﴿١١١٥٩﴾ مُبَشِّر ❖ يَا مُبَشِّر؛ {٠٠٣٩}

١٢-٥-١٣- إنذار: (مُنْذِر)

﴿١١١٦٠﴾ مُنْذِر ❖ يَا مُنْذِر؛ {٠٠٣٩}

﴿١١١٦١﴾ الْمُنْذِرُ مَنْ عِنْدَ عَنِ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُنْذِرُ مَنْ عِنْدَ عَنِ طَاعَتِهِ وَ عَنَّا عَنْ أَمْرِهِ؛

طَاعَتِهِ وَ عَنَّا عَنْ أَمْرِهِ {١٢٥٦}

١٣-٥-١٣- إغذار: (مُعْذِر)

﴿١١١٦٢﴾ مُعْذِر ❖ يَا مُعْذِرًا إِلَى مَنْ تَمَادَى فِي غِيهِ؛ {٠٠٣٩}

١٤-٥-١٣- تحذير: (مُحْذِر)

﴿١١١٦٣﴾ مُحْذِر ❖ يَا مُحْذِر؛ {٠٠٣٩}

﴿١١١٦٤﴾ الْمُحْذِرُ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُنْذِرُ مَنْ عِنْدَ عَنِ طَاعَتِهِ وَ عَنَّا عَنْ أَمْرِهِ وَ

الْمُحْذِرُ مَنْ لَجَّ فِي مَعْصِيَتِهِ وَ اسْتَكْبَرَ عَنْ عِبَادَتِهِ؛ {١٢٥٦}

١٣-٦- برهان، ذو الدلائل، حُجَّة، إفحام، إغذار

١-٦-١٣- برهان: (برهان، ذو البرهان، أَكْبَرُ بُرْهَانًا)

﴿١١١٦٥﴾ الْبُرْهَانُ ❖ هُوَ... الْبُرْهَانُ؛ {٠١٦٥}

﴿١١١٦٦﴾ الْبُرْهَانُ الَّذِي هُوَ ❖ أَسْأَلُكَ... وَ بِاسْمِكَ السُّبُوحِ الْقُدُّوسِ الْبُرْهَانِ الَّذِي هُوَ نُورٌ

نُورٌ عَلَى كُلِّ نُورٍ عَلَى كُلِّ نُورٍ وَ نُورٌ مِنْ نُورٍ يُضِيءُ مِنْهُ كُلُّ نُورٍ؛ {٠٦٨٢}

﴿١١١٦٧﴾ الْبُرْهَانُ الْعَظِيمُ ❖ هُوَ كَمَا أَتَنَّى عَلَى نَفْسِهِ وَ وَصَفَهَا بِهِ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

الْحَقُّ الْمُبِينُ الْبُرْهَانُ الْعَظِيمُ؛ {٠٠٢٨}

﴿١١١٦٨﴾ الْبُرْهَانُ الْمُبِينُ ❖ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الظَّاهِرِ الْبَاطِنِ الْبُرْهَانِ الْمُبِينِ يَا اللَّهَ؛ {٠١٣٥}

﴿١١١٦٩﴾ الْبُرْهَانُ الْمُنِيرُ ❖ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْبُرْهَانِ الْمُنِيرِ الَّذِي سَكَنَ لَهُ الضِّيَاءُ وَ

النُّورُ؛ {٠١٣٥}

﴿١٢٧٦﴾

﴿اسماء خداوند در ارتباط با بندگان﴾

﴿۱۱۱۵۷﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که توحید تنها او را سزااست، آن وجودی که از پیش وعید و هشدار داده است.

۱۱-۵-۱۳- بشارت‌دهنده

﴿۱۱۱۵۸﴾ ای بشارت‌دهنده‌ی مؤمنان!

﴿۱۱۱۵۹﴾ ای مژده‌دهنده.

۱۲-۵-۱۳- بیم‌دهنده

﴿۱۱۱۶۰﴾ ای بیم‌دهنده.

﴿۱۱۱۶۱﴾ معبودی نیست جز خدای بیم‌دهنده بر کسی که فرمان او نپذیرد و از پذیرش امر او

سرپیچی کند.

۱۳-۵-۱۳- اقامه‌کننده‌ی دلیل

﴿۱۱۱۶۲﴾ ای آن که برای کسی که به گمراهی خود ادامه دهد اقامه‌ی دلیل می‌کنی و او را

برحذر می‌داری!

۱۴-۵-۱۳- برحذردارنده

﴿۱۱۱۶۳﴾ ای برحذردارنده.

﴿۱۱۱۶۴﴾ معبودی نیست جز خدای بیم‌دهنده بر کسی که فرمان او نپذیرد و از پذیرش امر او

سرپیچی کند، و هشداردهنده به کسی که در نافرمانی او پافشاری کند و از عبادت او تکبر ورزد.

۱-۶-۱۳- دلیل، صاحب دلایل، خاموش کردن با دلیل، دلیل‌آوردن

۱-۶-۱۳- دلیل، صاحب دلیل، دارای بزرگ‌ترین دلیل

﴿۱۱۱۶۵﴾ او دلیل است.

﴿۱۱۱۶۶﴾ تو را به حق نامت می‌خوانم که منزّه و مقدّس و دلیل است؛ و بر هر چیزی نور

است و نور از نوری است که هر چیزی از آن نور می‌گیرد.

﴿۱۱۱۶۷﴾ او چنان است که خود ثنای خویش گفته و به وصف خویش پرداخته است. خدای

بخشاینده‌ی مهربان، حق آشکار، دلیل بزرگ.

﴿۱۱۱۶۸﴾ ای خدا! از تو می‌خواهم به نامت که آشکار و مخفی و برهان و روشنگر است.

﴿۱۱۱۶۹﴾ تو را به نامت که برهان است و روشن‌کننده و نور در آن ساکن می‌شود درخواست

می‌کنم.

﴿أَسْمَاءُ اللَّهِ فِي الْمُؤَاجَهَةِ بِالْعِبَادِ﴾

- ﴿١١١٧٠﴾ بُرْهَانُ ❀ يَا بُرْهَانُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١١١٧١﴾ بُرْهَانُهُ مُبِينٌ ❀ سُبْحَانَ الَّذِي مَقَامُهُ مَخُوفٌ وَ سُلْطَانُهُ عَظِيمٌ وَ بُرْهَانُهُ مُبِينٌ وَ بَقَاؤُهُ حَقٌّ؛ {٠٣٢٤}
- ﴿١١١٧٢﴾ ذُو الْبُرْهَانِ ❀ يَا ذَا الْحُجَّةِ وَ الْبُرْهَانِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١١١٧٣﴾ ذُو الْبُرْهَانِ ❀ يَا ذَا النُّورِ وَ الْبُرْهَانِ؛ {٠٠٢٣}
- ﴿١١١٧٤﴾ قَاضِي الْبُرْهَانِ ❀ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ مُقْسِطَ الْمِيزَانِ رَفِيعَ الْمَكَانِ قَاضِيَ الْبُرْهَانِ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿١١١٧٥﴾ أَكْبَرُ بُرْهَانَا ❀ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ أَعْلَى بُرْهَانَا؛ {٠٠٧٤}

٢-١٣-٦-٢- ذو الدلائل: (ذو الدلائل)

- ﴿١١١٧٦﴾ ذُو الدَّلَائِلِ ❀ الْحَمْدُ لِلَّهِ... ذِي... الدَّلَائِلِ الَّتِي يَسْتَبْصِرُ بُنُورَهَا الْمَوْجُودُونَ؛ {٢٢٥٦}
- ﴿١١١٧٧﴾ ذُو الدَّلَائِلِ الَّتِي ❀ ذِي الْمَنَنِ الَّتِي لَا يُخْصِيهَا الْعَادُونَ... وَ الدَّلَائِلِ الَّتِي يَسْتَبْصِرُ يَسْتَبْصِرُ بُنُورَهَا الْمَوْجُودُونَ {٠٠٧٥}

٣-١٣-٦-٣- حُجَّة: (ذو الحُجَّة، ذو الحُجَج، مُحْتَجٌّ)

- ﴿١١١٧٨﴾ ذُو الْحُجَّةِ ❀ يَا ذَا الْحُجَّةِ؛ {٠٠٧٦}
- ﴿١١١٧٩﴾ ذُو الْحُجَّةِ الْبَالِغَةِ ❀ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْحُجَّةِ الْبَالِغَةِ وَ النُّعْمَةِ السَّابِغَةِ وَ الثَّنَاءِ الْحَسَنَ الْجَمِيلَ وَ الْآلَاءِ الْكَرِيمَةِ؛ {٢٢٦١}
- ﴿١١١٨٠﴾ ذُو الْحُجَّةِ الْقَاطِعَةِ ❀ يَا ذَا الْحُجَّةِ الْقَاطِعَةِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١١١٨١﴾ ذُو الْحُجَّةِ وَ الْبُرْهَانِ ❀ يَا ذَا الْحُجَّةِ وَ الْبُرْهَانِ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١١١٨٢﴾ ذُو الْحُجَجِ الْبَالِغَةِ ❀ يَا ذَا الْحُجَجِ الْبَالِغَةِ؛ {٠٣٨٤}
- ﴿١١١٨٣﴾ مُحْتَجٌّ ❀ يَا مُحْتَجٌّ؛ {٠٠٢٩}

٤-١٣-٦-٤- إِفْحَام: (مُفْجِمٌ بِحُجَّتِهِ)

- ﴿١١١٨٤﴾ مُفْجِمٌ بِحُجَّتِهِ ❀ يَا مُفْجِمٌ بِحُجَّتِهِ الْمُجَادِلِينَ؛ {٠٠٢٩}

٥-١٣-٦-٥- إِعْذَار: (مُعْذِرٌ، مُعْذَرٌ)

- ﴿١١١٨٥﴾ مُعْذِرٌ ❀ يَا مُعْذِرًا إِلَى مَنْ تَمَادَى فِي غِيَّهِ؛ {٠٠٢٩}

«اسماء خداوند در ارتباط با بندگان»

﴿۱۱۱۷۰﴾ ای برهان.

﴿۱۱۱۷۱﴾ منزّه است خدایی که جایگاهش هراسناک و فرمانروایی‌اش با عظمت و برهانش روشن و پایداری‌اش حق است.

﴿۱۱۱۷۲﴾ ای صاحب دلیل و برهان.

﴿۱۱۱۷۳﴾ ای صاحب نور و حجت روشن.

﴿۱۱۱۷۴﴾ خدایا! ستایش تو راست، ترازویت عادلانه و جایگاهت والا، دلیلت کار را تمام می‌کند.

﴿۱۱۱۷۵﴾ خداوند بزرگ‌ترین است و در دلیل و برهان از همه بالاتر.

۲-۶-۱۳- صاحب دلایل

﴿۱۱۱۷۶﴾ ستایش مخصوص خداوند است... صاحب دلایلی که موجودات از روشنایی آن بینا می‌شوند.

﴿۱۱۱۷۷﴾ صاحب نعمت‌های بی‌شماری که شمارشگران از شمارش آن ناتوانند و صاحب دلایل روشنی که همه‌ی موجودات از آن نور می‌گیرند.

۳-۶-۱۳- صاحب دلیل، دلیل‌آورنده

﴿۱۱۱۷۸﴾ ای صاحب دلیل.

﴿۱۱۱۷۹﴾ ستایش مخصوص خدایی است که دارنده‌ی... دلیل رسا و نعمت فراوان، و ستایش نیکوی زیبا، و موهبت‌های بزرگوارانه است.

﴿۱۱۱۸۰﴾ ای صاحب برهان قطعی.

﴿۱۱۱۸۱﴾ ای صاحب دلیل و برهان.

﴿۱۱۱۸۲﴾ ای صاحب دلایل رسا.

﴿۱۱۱۸۳﴾ ای استدلال‌کننده!

۴-۶-۱۳- خاموش‌کننده با دلیل خویش

﴿۱۱۱۸۴﴾ ای خاموش‌کننده‌ی مجادله‌کنندگان با دلیل خویش!

۵-۶-۱۳- دلیل‌آورنده

﴿۱۱۱۸۵﴾ ای آن که برای کسی که در گمراهی خود ثابت بماند دلیل می‌آوری!

﴿أَسْمَاءُ اللَّهِ فِي الْمُؤَاجَهَةِ بِالْعِبَادِ﴾

﴿١١١٨٦﴾ الْمُعَذِّرُ إِلَى مَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُنْذِرُ مَنْ عِنْدَ عَنْ طَاعَتِهِ وَ عَنَّا عَنْ أَمْرِهِ وَ تَمَادَى فِي غِيهِ وَ ضَلَّالَتِهِ الْمُحَذِّرُ مَنْ لَجَّ فِي مَعْصِيَتِهِ وَ اسْتَكْبَرَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَ الْمُعَذِّرُ إِلَى مَنْ تَمَادَى فِي غِيهِ وَ ضَلَّالَتِهِ لِتَثْبِيتِ حُجَّتِهِ عَلَيْهِ وَ عِلْمِهِ بِسُوءِ عَاقِبَتِهِ؛ {١٢٥٦}

١٣-٧- جزاء، مكافأة، ثواب، تعويض، تعريض، إلزام العمل، دين، شكر

١٣-٧-١- جزاء: (جازى، مجازى، مجزى)

﴿١١١٨٧﴾ جَازَى أَهْلَ الْفَقْرِ يَا مُبْتَلَى الْفَرِيقَيْنِ أَهْلَ الْفَقْرِ وَ أَهْلَ الْغِنَى وَ جَازِيَهُمْ بِالصَّبْرِ بِالصَّبْرِ فِي الَّذِي ابْتَلَاهُمْ بِهِ فِي الَّذِي ابْتَلَاهُمْ؛ {٠٧٦٢}

﴿١١١٨٨﴾ جَازَى أَهْلَ الْفَقْرِ وَ يَا مُبْتَلَى الْفَرِيقَيْنِ أَهْلَ الْفَقْرِ وَ أَهْلَ الْغِنَى وَ جَازِيَهُمْ بِالصَّبْرِ أَهْلَ الْغِنَى بِالصَّبْرِ فِي الَّذِي ابْتَلَيْتَهُمْ بِهِ؛ {٠٠٥٩}

﴿١١١٨٩﴾ جَازَى كُلَّ صَانِعٍ هُوَ... جَازَى كُلَّ صَانِعٍ؛ {٠٢٨١}

﴿١١١٩٠﴾ مُجَازَى يَا مُجَازَى أَهْلَ الدِّينِ بِمَا عَمِلُوا فِي الدِّينِ؛ {٠٩٧٢}

﴿١١١٩١﴾ مُجَازَى إِنَّكَ مُجَازَى مَنْ أَدْعَنَ بوجُوبِ شُكْرِكَ؛ {٠١٣٥}

﴿١١١٩٢﴾ الْمُجْزَى هُوَ... الْمُجْزَى لِكُلِّ صَانِعٍ؛ {٠١٤٤}

١٣-٧-٢- مكافأة: (مكافى)

﴿١١١٩٣﴾ مُكَافَى يَا مُكَافَى؛ {٠٢٨٣}

﴿١١١٩٤﴾ الْمُكَافَى وَاللَّهُ الْمُؤَقِّقُ لِلصَّوَابِ الْمُكَافَى يَوْمَ الْحِسَابِ؛ {٢٠٠٥}

١٣-٧-٣- ثواب: (مُثِيب، خَيْرُ ثَوَابٍ)

﴿١١١٩٥﴾ مُثِيبٌ يَا مُثِيبُ؛ {٠٠٣٩}

﴿١١١٩٦﴾ مُثِيبُ الصَّابِرِينَ يَا... مُثِيبُ الصَّابِرِينَ؛ {٠١٠٥}

﴿١١١٩٧﴾ مُثِيبٌ رَقِيبٌ فَإِنَّكَ مُجِيبٌ مُثِيبٌ رَقِيبٌ؛ {٠٠١٢}

﴿١١١٩٨﴾ خَيْرُ ثَوَابٍ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرُ ثَوَابٍ وَ خَيْرُ عُقْبَاءٍ؛ {الكهف: ٤٤}

١٣-٧-٤- تعويض: (مُعَوِّض)

﴿١١١٩٩﴾ مُعَوِّضٌ يَا مُعَوِّضُ أَهْلَ السُّقْمِ لِأَجْرِهِ؛ {٠٢٨٣}

﴿اسماء خداوند در ارتباط با بندگان﴾

﴿۱۱۸۶﴾ معبودی نیست جز خدای بیم‌دهنده بر کسی که فرمان او نپذیرد و از پذیرش امر او سرپیچی کند، و هشداردهنده به کسی که در نافرمانی او پافشاری کند و از عبادت او تکبر ورزد. برای کسی که در گمراهی خود ثابت بماند دلیل می‌آورد، برای اینکه حَقَّانیتش بر او ثابت گردد و او به بدی عاقبت خود آگاه شود.

۱۳-۷- پاداش، جزا، عوض دادن، همراه کردن عمل، آویختن عمل، قدردانی

۱- ۱۳-۷- پاداش‌دهنده

﴿۱۱۸۷﴾ ای آن که دو گروه نیازمند و بی‌نیاز را امتحان می‌کنی و آنان را به خاطر صبر در آنچه آزمایش کردی، پاداش می‌دهی.

﴿۱۱۸۸﴾ ای آن که دو گروه نیازمند و بی‌نیاز را امتحان می‌کنی و آنان را به خاطر صبر در آنچه آزمایش کردی، پاداش می‌دهی.

﴿۱۱۸۹﴾ پاداش‌دهنده به هر سازنده.

﴿۱۱۹۰﴾ ای آن که دینداران را به خاطر آنکه به دین عمل می‌کنند، پاداش می‌دهی.

﴿۱۱۹۱﴾ تو جزا‌دهنده به کسی هستی که به واجب‌بودن شکر اقرار کند.

﴿۱۱۹۲﴾ به هر سازنده‌ای پاداش می‌دهد.

۲- ۱۳-۷- جزا‌دهنده

﴿۱۱۹۳﴾ ای جزا‌دهنده!

﴿۱۱۹۴﴾ و خدایی که جزا‌دهنده‌ی روز قیامت است، توفیق انجام کار درست می‌دهد.

۳- ۱۳-۷- پاداش‌دهنده

﴿۱۱۹۵﴾ ای پاداش‌دهنده.

﴿۱۱۹۶﴾ ای... پاداش‌دهنده به شکیبایان.

﴿۱۱۹۷﴾ تو اجابت‌کننده و پاداش‌دهنده و مراقبی.

﴿۱۱۹۸﴾ در آنجا ثابت شد که ولایت (و قدرت) از آن خداوند بر حق است! اوست که برترین ثواب، و بهترین عاقبت را (برای مطیعان) دارد!

۴- ۱۳-۷- عوض‌دهنده

﴿۱۱۹۹﴾ ای عوض‌دهنده‌ی بیماران با پاداش خویش!

﴿۱۲۸۱﴾

﴿أَسْمَاءُ اللَّهِ فِي الْمُؤَاجَهَةِ بِالْعِبَادِ﴾

٥-٧-١٣- تعريض: (مُعَرِّضٌ لِلْأَجْرِ)

﴿١١٢٠٠﴾ مُعَرِّضٌ يَا مُعَرِّضَ أَهْلِ السُّقْمِ وَ أَهْلَ الصَّحَّةِ لِلْأَجْرِ وَ الْبَلِيَّةِ؛ {٠٠٥٩}

﴿١١٢٠١﴾ مُعَرِّضٌ يَا مُعَرِّضَ أَهْلِ السُّقْمِ لِلْأَجْرِ؛ {٠٠٢٩}

٦-٧-١٣- إلزام العمل: (مُلْزِمُ الْعَمَلِ)

﴿١١٢٠٢﴾ مُلْزِمُ الْعَمَلِ يَا بَارِئَ خَلْقِ الْجَنَّةِ وَ النَّارِ وَ مُلْزِمَ أَهْلِهِمَا عَمَلَهُمَا؛ {٠٠٥٩}

٧-٧-١٣- تقليد العمل: (مُقَلِّدُ الْعَمَلِ)

﴿١١٢٠٣﴾ مُقَلِّدُ مَا أَنْشَأَتْ ﴿١١٢٠٣﴾ مُقَلِّدُ مَا أَنْشَأَتْ ﴿١١٢٠٣﴾ يَا اللَّهُ الْآخِرُ كَمَا أَنْتَ الْأَوَّلُ مُبْدِئُ مَا أَنْشَأْتَ وَ مُصِيرُهُمْ إِلَى الْبَلَى وَ مُقَلِّدُهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَ مُحَمِّلُهَا ظُهُورَهُمْ أَعْمَالَهُمْ إِلَى وَقْتِ نُشُورِهِمْ مِنْ بَعْتَةِ قُبُورِهِمْ؛ {٠٢٣٨}

٨-٧-١٣- دين: (دَيَّانٌ)

﴿١١٢٠٤﴾ الدَّيَّانُ الشَّكُورُ ﴿١١٢٠٤﴾ الدَّيَّانُ الشَّكُورُ؛ {٠٤٩٥}

﴿١١٢٠٥﴾ دَيَّانٌ غَيْرَ مُتَوَانٍ ﴿١١٢٠٥﴾ دَيَّانٌ غَيْرَ مُتَوَانٍ؛ {١٠٣١}

﴿١١٢٠٦﴾ مَنْ يَدَّانُ بِدِينِهِ كُلُّ ﴿١١٢٠٦﴾ مَنْ يَدَّانُ بِدِينِهِ كُلُّ ﴿١١٢٠٦﴾ سُبْحَانَ مَنْ يَدَّانُ بِدِينِهِ كُلُّ دَيْنٍ وَ لَا يَدَّانُ بِغَيْرِ دِينِهِ؛ {٠٠٠٩}

﴿١١٢٠٧﴾ مَنْ يَدَّانُ بِدِينِهِ ﴿١١٢٠٧﴾ مَنْ يَدَّانُ بِدِينِهِ ﴿١١٢٠٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ يَدَّانُ بِدِينِهِ كُلُّ دَيْنٍ؛ {١٣٩٧}

﴿١١٢٠٨﴾ الدَّيَّانُ ﴿١١٢٠٨﴾ الدَّيَّانُ ﴿١١٢٠٨﴾ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى تِسْعَةَ وَ تِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا

إِنَّهُ... الدَّيَّانُ؛ {٠٠٠٤}

﴿١١٢٠٩﴾ الدَّيَّانُ ﴿١١٢٠٩﴾ الدَّيَّانُ وَ أَنَا الْمُدَّانُ؛ {٠٤٢٨}

﴿١١٢١٠﴾ الدَّيَّانُ الرَّءُوفُ ﴿١١٢١٠﴾ الدَّيَّانُ الرَّءُوفُ إِلَى اللَّهِ الْمَلِكِ الدَّيَّانِ الرَّءُوفِ؛ {١٠٣٠}

﴿١١٢١١﴾ الدَّيَّانُ الْمُتَحَنِّنُ ﴿١١٢١١﴾ الدَّيَّانُ الْمُتَحَنِّنُ إِلَى اللَّهِ الْمَلِكِ الدَّيَّانِ الْمُتَحَنِّنِ؛ {٠٢٥٠}

﴿١١٢١٢﴾ الدَّيَّانُ فَلَا شَرِيكَ لَهُ ﴿١١٢١٢﴾ الدَّيَّانُ فَلَا شَرِيكَ لَهُ أَنْتَ اللَّهُ الدَّيَّانُ فَلَا شَرِيكَ لَكَ؛ {١٠٢١}

﴿١١٢١٣﴾ الدَّيَّانُ يَوْمَ الدِّينِ ﴿١١٢١٣﴾ الدَّيَّانُ يَوْمَ الدِّينِ اللَّهُمَّ أَنْتَ... الدَّيَّانُ يَوْمَ الدِّينِ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ بَلَا مُعَالَبَةَ؛ {٠٢٢٧}

﴿١١٢١٤﴾ دَيَّانٌ ﴿١١٢١٤﴾ دَيَّانٌ مِنْ دَيَّانٍ مَا أَقْضَاهُ؛ {٠٠٤٧}

﴿١١٢١٥﴾ دَيَّانٌ ﴿١١٢١٥﴾ دَيَّانٌ يَا دَيَّانُ؛ {٠٠٣٩}

﴿١١٢١٦﴾ دَيَّانُ الدِّينِ ﴿١١٢١٦﴾ دَيَّانُ الدِّينِ يَا دَيَّانُ الدِّينِ؛ {٠٣٨٤}

﴿١٢٨٢﴾

«اسماء خداوند در ارتباط با بندگان»

۵-۷-۱۳- در معرض پاداش قراردهنده

﴿۱۱۲۰۰﴾ ای آن که بیماران و تندرستان را در معرض پاداش و بلا قرار می‌دهی.

﴿۱۱۲۰۱﴾ ای آن که بیماران را در معرض پاداش قرار می‌دهی.

۶-۷-۱۳- همراه‌کننده‌ی عمل

﴿۱۱۲۰۲﴾ ای پدیدآورنده‌ای اهل بهشت و دوزخ که عملشان را با آنان همراه می‌گرداند.

۷-۷-۱۳- آویزان‌کننده‌ی عمل

﴿۱۱۲۰۳﴾ تو ای خدا، آخری چنانکه اوّل هستی و ایجادکننده‌ی همه‌ی آفریدگانی؛ فناکننده‌ای و آفریدگان را به فرسودگی می‌رسانی و اعمال بندگان را تا وقت پراکنده‌شدن به هنگام برانگیخته‌شدن از قبرها بر گردن‌شان می‌آویزی و بر پشت‌شان قرار می‌دهی.

۸-۷-۱۳- جزادهنده

﴿۱۱۲۰۴﴾ جزادهنده‌ی قدردان است.

﴿۱۱۲۰۵﴾ ای جزادهنده‌ی بدون سستی!

﴿۱۱۲۰۶﴾ منزّه است آن که هر دینداری به دین اوست، و به غیر از دین او نیست.

﴿۱۱۲۰۷﴾ منزّه است خدایی که هر دینداری به دین اوست.

﴿۱۱۲۰۸﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از

آن نام‌ها پاداش‌دهنده است.

﴿۱۱۲۰۹﴾ تو پاداش‌دهنده‌ای و من پاداش‌گیرنده‌ام.

﴿۱۱۲۱۰﴾ به سوی فرمانروای بسیار چیره و مهربان.

﴿۱۱۲۱۱﴾ به خداوند فرمانروای بسیار چیره، بسیار مهربان.

﴿۱۱۲۱۲﴾ تو خدای غالبی هستی که شریکی نداری.

﴿۱۱۲۱۳﴾ خدایا! حکمران روز قیامت. هر چه را خواهی بدون رقابت انجام می‌دهی.

﴿۱۱۲۱۴﴾ منزّه است جزادهنده‌ای که چه قضاوت‌کننده است.

﴿۱۱۲۱۵﴾ ای جزادهنده.

﴿۱۱۲۱۶﴾ ای پاداش‌دهنده در روز جزا.

﴿أَسْمَاءُ اللَّهِ فِي الْمُوَاجَهَةِ بِالْعِبَادِ﴾

- ﴿١١٢١٧﴾ دَيَّانُ الْعِبَادِ ❖ يَا دَيَّانَ الْعِبَادِ؛ {٠٦٠٠}
- ﴿١١٢١٨﴾ دَيَّانُ حَقَائِقِ يَوْمِ الدِّينِ ❖ اللَّهُمَّ يَا... دَيَّانَ حَقَائِقِ يَوْمِ الدِّينِ؛ {٠٩٧٥}
- ﴿١١٢١٩﴾ دَيَّانُ دَائِمٍ دَيْمُومٌ ❖ أَنْتَ دَيَّانُ دَائِمٍ دَيْمُومٌ؛ {٠٨٥٨}
- ٩-٧-١٣-شكر: (شاكِر، شكور، أَشْكُر)
- ﴿١١٢٢٠﴾ الشَّاكِرُ ❖ إِنَّكَ... الْقَابِلُ يَسِيرَ الْحَمْدِ الشَّاكِرُ قَلِيلَ الشُّكْرِ؛ {١٤٧٧}
- ﴿١١٢٢١﴾ الشَّاكِرُ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الشَّاكِرُ لِلْمُطِيعِ لَهُ؛ {٠٠١٢}
- ﴿١١٢٢٢﴾ الشَّاكِرُ ❖ اللَّهُمَّ أَنْتَ... الشَّاكِرُ لِمَنْ شَكَرَكَ؛ {٠١٣٥}
- ﴿١١٢٢٣﴾ شَاكِرٌ ❖ إِنَّ الصَّفَا وَ الْمُرَّةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتِ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ؛ {البقرة: ١٥٨}
- ﴿١١٢٢٤﴾ شَاكِرٌ ❖ فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ لِصَنِيعِهِ بِحُسْنِ جَزَائِهِ؛ {١٤٧٨}
- ﴿١١٢٢٥﴾ شَاكِرٌ ❖ فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى ذَاكِرٌ مَنْ ذَكَرَهُ وَ شَاكِرٌ مَنْ شَكَرَهُ؛ {١٤٧٩}
- ﴿١١٢٢٦﴾ شَاكِرٌ ❖ إِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ يُحِبُّ أَنْ يُحْمَدَ؛ {١٤٨٠}
- ﴿١١٢٢٧﴾ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ❖ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَ آمَنْتُمْ وَ كَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا؛ {النساء: ١٤٧}
- ﴿١١٢٢٨﴾ خَيْرَ الشَّاكِرِينَ ❖ يَا خَيْرَ الشَّاكِرِينَ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١١٢٢٩﴾ خَيْرُ شَاكِرٍ ❖ يَا خَيْرَ شَاكِرٍ وَ مَشْكُورٍ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١١٢٣٠﴾ مَنْ أَنْعَمَ وَ شَكَرَ ❖ سُبْحَانَ مَنْ أَنْعَمَ وَ شَكَرَ؛ {١٤٠١}
- ﴿١١٢٣١﴾ الشَّكُورُ ❖ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى تِسْعَةَ وَ تِسْعِينَ أَسْمَاءً مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا إِنَّهُ... الشَّكُورُ؛ {٠٠٠٤}
- ﴿١١٢٣٢﴾ الشَّكُورُ الْحَلِيمُ ❖ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الشَّكُورُ الْحَلِيمُ؛ {٠٠٦٥}
- ﴿١١٢٣٣﴾ الشَّكُورُ الرَّزَّاقُ ❖ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الشَّكُورُ الرَّزَّاقُ؛ {٠٠٦٥}
- ﴿١١٢٣٤﴾ الشَّكُورُ الْمُتَعَالِ ❖ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الشَّكُورُ الْمُتَعَالِ؛ {٠٠٦٥}
- ﴿١١٢٣٥﴾ شَكُور ❖ سُبْحَانَهُ مِنْ شَكُورٍ مَا أَغْفَرَهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿١١٢٣٦﴾ شَكُور ❖ يَا شَكُورَ؛ {٠٠٣٩}

﴿اسماء خداوند در ارتباط با بندگان﴾

﴿۱۱۲۱۷﴾ ای پاداش‌دهنده به بندگان.

﴿۱۱۲۱۸﴾ خدایا! ای پاداش‌دهنده‌ی حقایق روز جزا.

﴿۱۱۲۱۹﴾ تویی جزادهنده‌ی همیشه و ازلی.

۹-۷-۱۳-قدردان

﴿۱۱۲۲۰﴾ تویی که... ستایشی اندک را قدردانی و سپاسی ناچیز را سپاسگوی.

﴿۱۱۲۲۱﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست؛ قدردان آن که فرمانش برد.

﴿۱۱۲۲۲﴾ خدایا، تو... قدردان کسی هستی که تو را سپاس گوید.

﴿۱۱۲۲۳﴾ «صفا» و «مروه» از شعائر (و نشانه‌های) خداست! بنا بر این، کسانی که حج خانه خدا و یا عمره انجام می‌دهند، مانعی نیست که بر آن دو طواف کنند (و سعی صفا و مروه انجام دهند. و هرگز اعمال بی‌رویه مشرکان، که بت‌هایی بر این دو کوه نصب کرده بودند، از موقعیت این دو مکان مقدّس نمی‌کاهد!) و کسی که فرمان خدا را در انجام کارهای نیک اطاعت کند، خداوند (در برابر عمل او) شکرگزار، و (از افعال وی) آگاه است.

﴿۱۱۲۲۴﴾ خداوند قدردان عمل او - سعی‌کننده بین صفا و مروه - با پاداش نیکوست.

﴿۱۱۲۲۵﴾ خداوند یاد می‌کند کسی را که به یاد او باشد و از کسی که سپاس‌گزار او باشد قدردانی می‌کند.

﴿۱۱۲۲۶﴾ خداوند قدردان است و دوست دارد که ستوده شود.

﴿۱۱۲۲۷﴾ خدا چه نیازی به مجازات شما دارد اگر شکرگزاری کنید و ایمان آورید؟ خدا شکرگزار و آگاه است. (اعمال و نیات شما را می‌داند، و به اعمال نیک، پاداش نیک می‌دهد).

﴿۱۱۲۲۸﴾ ای بهترین قدرشناسان.

﴿۱۱۲۲۹﴾ ای بهترین قدردان و ای بهترین سپاس‌گزاری شده.

﴿۱۱۲۳۰﴾ منزه است آن که نعمت داد و قدردانی کرد.

﴿۱۱۲۳۱﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها شکور به معنای قدردان است.

﴿۱۱۲۳۲﴾ منزهی تو خدای قدردان و بردبار.

﴿۱۱۲۳۳﴾ منزهی تو خدای قدردان و بسیار روزی‌رسان.

﴿۱۱۲۳۴﴾ منزهی تو خدای قدرشناس بلندمرتبه.

﴿۱۱۲۳۵﴾ منزه است آن قدردانی که چه‌بسیار آمرزنده است!

﴿۱۱۲۳۶﴾ ای قدردان.

﴿أَسْمَاءُ اللَّهِ فِي الْمُوْاجَهَةِ بِالْعِبَادِ﴾

- ﴿١١٢٣٧﴾ شُكْرُ إِذَا شُكِرْتَ ◉ اللَّهُمَّ... شُكْرُ إِذَا شُكِرْتَ؛ {١٠٤٠}
- ﴿١١٢٣٨﴾ شُكْرُ إِنْ شُكِرْتَ ◉ اللَّهُمَّ أَنْتَ... شُكْرُ إِنْ شُكِرْتَ؛ {١٠٣٦}
- ﴿١١٢٣٩﴾ شُكْرُ حَلِيمٍ ◉ إِنْ تَقَرُّضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ؛ {التغابن: ١٧}
- ﴿١١٢٤٠﴾ شُكْرُ مَا أَوْفَاهُ ◉ سُبْحَانَهُ مِنْ شُكْرٍ مَا أَوْفَاهُ؛ {٠٢٢٦}
- ﴿١١٢٤١﴾ صَبَّارُ شُكْرٍ ◉ إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلِلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ؛ {الشورى: ٣٣}
- ﴿١١٢٤٢﴾ غَفُورُ شُكْرٍ ◉ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ؛ {فاطر: ٣٤}
- ﴿١١٢٤٣﴾ أَشْكُرُ ◉ سُبْحَانَهُ مِنْ قَابِلٍ مَا أَشْكُرُهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿١١٢٤٤﴾ أَشْكُرُ مِنْ أَنْ ◉ أَنْتَ أَظْهَرُ وَأَشْكُرُ... مِنْ أَنْ تُذْرَكَ الْعَيَانُ عَظَمَتِكَ أَوْ تُذْرَكَ الْعَيَانُ عَظَمَتِكَ ◉ يَصِفُ الْوَاصِفُونَ صِفَتَكَ أَوْ يَبْلُغُوا غَايَتِكَ؛ {٠٠٢٢}
- ﴿١١٢٤٥﴾ أَشْكُرُ مِنْ حَمْدٍ ◉ يَا أَشْكُرَ مِنْ حَمْدٍ؛ {٠١٣٣}
- ﴿١١٢٤٦﴾ أَشْكُرُ مِنْ عَبْدٍ ◉ اللَّهُمَّ أَنْتَ... أَشْكُرُ مِنْ عَبْدٍ؛ {٠٠٢٢}
- ﴿١١٢٤٧﴾ أَشْكُرُ مِنْ كُلِّ شَاكِرٍ ◉ يَا أَشْكُرَ مِنْ كُلِّ شَاكِرٍ؛ {٠٠٢٩}
- ١٣-٨- وفاء، صدق الوعد، إنجاز، إستيداع، تأدية الأمانة
- ١٣-٨-١- وفاء: (أوفى، أحق من وفى، أولى بالوفاء، ذو الوفاء، موفى، وافى، وفى)
- ﴿١١٢٤٨﴾ أَوْفَى الضَّامِنِينَ ◉ أَنْتَ أَوْفَى الضَّامِنِينَ؛ {٠٥٧١}
- ﴿١١٢٤٩﴾ أَوْفَى ضَامِنٍ ◉ اللَّهُ أَوْفَى ضَامِنٍ؛ {٠٥٧٢}
- ﴿١١٢٥٠﴾ أَوْفَى مِنْ كُلِّ وَفَى ◉ يَا أَوْفَى مِنْ كُلِّ وَفَى؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١١٢٥١﴾ أَوْفَى ◉ سُبْحَانَهُ مِنْ مَلِيٍّ مَا أَوْفَاهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿١١٢٥٢﴾ أَوْفَى ◉ سُبْحَانَهُ مِنْ شُكْرٍ مَا أَوْفَاهُ؛ {٠٢٢٦}
- ﴿١١٢٥٣﴾ أَحَقُّ مَنْ وَفَى ◉ فَأَنَا أَحَقُّ مَنْ وَفَى بِالْعَهْدِ؛ {٠٢١٠}
- ﴿١١٢٥٤﴾ أَحَقُّ مَنْ وَفَى ◉ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ... وَأَنَا أَحَقُّ مَنْ وَفَى بِعَهْدِهِ؛ {٠٢١١}
- ﴿١١٢٥٥﴾ أَحَقُّ مَنْ وَفَى ◉ أَنَا أَحَقُّ مَنْ وَفَى بِعَهْدِي؛ {٠٢١٢}
- ﴿١٢٨٦﴾

«اسماء خداوند در ارتباط با بندگان»

- ﴿۱۱۲۳۷﴾ خدای اگر مورد سپاس قرار گیری قدردانی می کنی.
- ﴿۱۱۲۳۸﴾ خدایا! اگر تو را سپاس گویند، قدردانی می کنی.
- ﴿۱۱۲۳۹﴾ اگر به خدا قرض الحسنه دهید، آن را برای شما مضاعف می سازد و شما را می بخشد و خداوند شکرکننده و بردبار است!
- ﴿۱۱۲۴۰﴾ منزّه است قدردانی که چه باوفاست!
- ﴿۱۱۲۴۱﴾ اگر او اراده کند، باد را ساکن می سازد تا آن ها بر پشت دریا بی حرکت بمانند در این نشانه هایی است برای هر صبرکننده شکرگزار!
- ﴿۱۱۲۴۲﴾ آن ها می گویند: حمد (و ستایش) برای خداوندی است که اندوه را از ما برطرف ساخت پروردگار ما آمرزنده و سپاسگزار است!
- ﴿۱۱۲۴۳﴾ منزّه است پذیرنده ای که چه قدردان است.
- ﴿۱۱۲۴۴﴾ تو... آشکارتر و قدردان تر... از آن هستی که دیدگان عظمت تو را درک کنند، یا توصیف کنندگان بتوانند تو را توصیف کنند و نهایت تو را دریابند.
- ﴿۱۱۲۴۵﴾ ای قدردان ترین کسی که ستایش شده است.
- ﴿۱۱۲۴۶﴾ خدایا! قدردان ترین معبودی.
- ﴿۱۱۲۴۷﴾ ای قدردان تر از هر قدرشناس!
- ۸-۱۳-۱ وفا، صداقت در وعده، عمل کردن به وعده، باز پس دادن امانت**
- ۸-۱۳-۱ وفا: (باوفاترین، سزاوارترین به وفاکردن، صاحب وفا، وفاکننده)**
- ﴿۱۱۲۴۸﴾ تو باوفاترین ضمانت کنندگانی.
- ﴿۱۱۲۴۹﴾ و خدا باوفاترین ضامن است.
- ﴿۱۱۲۵۰﴾ ای باوفاتر از هر باوفا!
- ﴿۱۱۲۵۱﴾ منزّه است توانگری که چه باوفاست!
- ﴿۱۱۲۵۲﴾ منزّه است قدردانی که چه باوفاست!
- ﴿۱۱۲۵۳﴾ من سزاوارترین به وفای عهدم.
- ﴿۱۱۲۵۴﴾ خداوند شکست ناپذیر و شکوهمند فرمود:.... و من بهترین کسی هستم که به عهدش وفا می کند.

﴿۱۱۲۵۵﴾ من سزاوارترم که به عهدم وفا کنم.

﴿أَسْمَاءُ اللَّهِ فِي الْمُوَاجَهَةِ بِالْعِبَادِ﴾

﴿١١٢٥٦﴾ أَحَقُّ مَنْ وَفَى	﴿٠٢١٣﴾ إِنَّ اللَّهَ أَحَقُّ مَنْ وَفَى بِمَا اشْتَرَطَ عَلَيْهِ؛
﴿١١٢٥٧﴾ أَحَقُّ مَنْ وَفَى	﴿٠٢١٤﴾ أَنَا أَحَقُّ مَنْ وَفَى بِوَعْدِهِ؛
﴿١١٢٥٨﴾ أَوْلَى بِالْوَفَاءِ	﴿٠٥٨٢﴾ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَوْلَى بِالْوَفَاءِ وَالزِّيَادَةِ؛
﴿١١٢٥٩﴾ أَوْلَى مَنْ وَفَى	﴿٠٥٨٦﴾ أَنَا أَوْلَى مَنْ وَفَى بِالْعَهْدِ؛
﴿١١٢٦٠﴾ ذُو الْعَهْدِ وَالْوَفَاءِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا ذَا الْعَهْدِ وَالْوَفَاءِ؛
﴿١١٢٦١﴾ مُوفَى الْعَهْدِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا مُوفَى الْعَهْدِ؛
﴿١١٢٦٢﴾ مُوفَى مَنْ اسْتَوْفَاهُ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا مُوفَى مَنْ اسْتَوْفَاهُ؛
﴿١١٢٦٣﴾ وَافٍ بِمَقَامِ الَّذِي وَعَدَنِي بِهِ	﴿٠٠٣٩﴾ إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى إِذَا جَمَعَ النَّاسَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَعَدَنِي الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ وَهُوَ وَافٍ لِي بِهِ؛
﴿١١٢٦٤﴾ الْوَافِي	﴿٢٠٨٩﴾ يَا وَافِي الْقَوْلِ؛
﴿١١٢٦٥﴾ الْوَافِي	﴿٢٠٧٠﴾ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْوَافِي بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ؛
﴿١١٢٦٦﴾ وَافِي	﴿٠٠٣٩﴾ يَا وَافِي؛
﴿١١٢٦٧﴾ الْوَفِيُّ	﴿١٥٣٥﴾ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْغَنِيُّ [الْقَوِيُّ] الْوَفِيُّ؛
﴿١١٢٦٨﴾ الْوَفِيُّ	﴿٠٦٩١﴾ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْغَنِيُّ الْوَفِيُّ؛
﴿١١٢٦٩﴾ الْوَفِيُّ	﴿٠٠٠٤﴾ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةً وَتِسْعِينَ أَسْمَاءً مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا إِنَّهُ... الْوَفِيُّ؛
﴿١١٢٧٠﴾ الْوَفِيُّ الْكَرِيمُ	﴿٠٦٩١﴾ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَفِيُّ الْكَرِيمُ؛
﴿١١٢٧١﴾ الْوَفِيُّ	﴿٠٠٧٥﴾ أَنْتَ... الْوَفِيُّ بِتَكْثِيرِ الرِّغَبَاتِ؛
﴿١١٢٧٢﴾ الْوَفِيُّ لَا تُخْلِفُ	﴿٠٠٥٦﴾ أَنْتَ... الْوَفِيُّ لَا تُخْلِفُ؛
﴿١١٢٧٣﴾ الْوَفِيُّ لَا يُخْلِفُ	﴿٠٦٦٨﴾ أَنْتَ... الْوَفِيُّ لَا يُخْلِفُ؛
﴿١١٢٧٤﴾ وَفَى	﴿٠٠٣٩﴾ يَا وَفَى؛
﴿١١٢٧٥﴾ وَفَى	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ وَفَىٍّ مَا أَغْنَاهُ؛
﴿١١٢٧٦﴾ وَفَى الْحَمْدِ	﴿٠٠٢٢﴾ أَنْتَ وَلِيَ الْحَمْدِ وَنُتْهِى الْحَمْدِ وَفَى الْحَمْدِ؛
﴿١١٢٧٧﴾ وَفَى الْعَهْدِ	﴿٠٠٤٣﴾ لَكَ الْحَمْدُ صَادِقَ الْوَعْدِ وَفَى الْعَهْدِ؛
﴿١١٢٧٨﴾ وَفَى عَهْدِهِ	﴿٠٣٢٦﴾ سُبْحَانَ الَّذِي كَلِمَتُهُ تَامَةٌ وَعَهْدُهُ وَفَى وَعَقْدُهُ وَتَيْقُ؛

﴿اسماء خداوند در ارتباط با بندگان﴾

- ﴿۱۱۲۵۶﴾ خداوند سزاوارترین کسی است که باید به عهدی که با او بسته شد وفادار ماند.
- ﴿۱۱۲۵۷﴾ من شایسته‌ترین فردی هستم که به وعده‌اش وفا کند.
- ﴿۱۱۲۵۸﴾ خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند سزاوارتر به وفای عهد و افزودن لطف است.
- ﴿۱۱۲۵۹﴾ من سزاوارترین کس به وفای عهدم.
- ﴿۱۱۲۶۰﴾ ای صاحب پیمان و وفا.
- ﴿۱۱۲۶۱﴾ ای وفادار به پیمان.
- ﴿۱۱۲۶۲﴾ ای وفادار به هر که از او وفا جوید.
- ﴿۱۱۲۶۳﴾ خداوند مبارک و بلندمرتبه وقتی مردم را در روز قیامت جمع کرد، به من وعده مقام ستوده می‌دهد و مرا به آن می‌رساند.
- ﴿۱۱۲۶۴﴾ ای خداوندی که به هر چه گویی وفا کنی.
- ﴿۱۱۲۶۵﴾ تو را به نامت که کامل‌کننده است و به نام خداوند بخشنده‌ی مهربان می‌خوانم.
- ﴿۱۱۲۶۶﴾ ای وفاکننده.
- ﴿۱۱۲۶۷﴾ خدایا! تو پاک و منزّهی؛ تو خدای بی‌نیاز، توانمند و بسیار باوفایی.
- ﴿۱۱۲۶۸﴾ خدایا! تو پاک و منزّهی؛ تو خدای بی‌نیاز و بسیار باوفایی.
- ﴿۱۱۲۶۹﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها وفاکننده است.
- ﴿۱۱۲۷۰﴾ خدایا! تو پاک و منزّهی؛ تو خدای باوفای بزرگواری.
- ﴿۱۱۲۷۱﴾ تو توانا بر افزودن اشتیاق‌هایی.
- ﴿۱۱۲۷۲﴾ تو وفاداری هستی که خلف وعده نمی‌کنی.
- ﴿۱۱۲۷۳﴾ تو وفاداری هستی که خلف وعده نمی‌کند.
- ﴿۱۱۲۷۴﴾ ای وفادار.
- ﴿۱۱۲۷۵﴾ منزّه است باوفایی که چه بی‌نیاز است.
- ﴿۱۱۲۷۶﴾ تو صاحب ستایش و نهایت آن و وفاکننده به آنی.
- ﴿۱۱۲۷۷﴾ ای کسی که وعده‌ات راست است و به عهدت وفا می‌کنی.
- ﴿۱۱۲۷۸﴾ منزّه است خدایی که کلامش کامل و به عهدش وفادار و پیمانش محکم است.

﴿أَسْمَاءُ اللَّهِ فِي الْمُوَاجَهَةِ بِالْعِبَادِ﴾

﴿١١٢٧٩﴾ وَفِي مَلِي ◉ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... وَفِي مَلِي؛ {٢١٤٨}

﴿١١٢٨٠﴾ وَفِي وَعْدُهُ ◉ وَاحِدٌ مُوَحَّدٌ وَفِي وَعْدُهُ؛ {٢١٤٤}

١٣-٨-٢- صدق الوعد: (صادق الوعد، صادق لا يخلف، موعِدٌ صدق)

﴿١١٢٨١﴾ صَادِقُ الْوَعْدِ ◉ الْحَمْدُ لِلَّهِ... صَادِقُ الْوَعْدِ وَعْدُهُ حَقٌّ؛ {٠٦٠٧}

﴿١١٢٨٢﴾ صَادِقُ الْوَعْدِ ◉ يَا صَادِقُ الْوَعْدِ؛ {٠٠٣٩}

﴿١١٢٨٣﴾ الصَّادِقُ وَعْدُهُ ◉ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الصَّادِقُ وَعْدُهُ؛ {١٥١٦}

﴿١١٢٨٤﴾ صَادِقٌ لَا يُخْلَفُ ◉ يَا صَادِقًا لَا يُخْلَفُ؛ {٠٠٣٩}

﴿١١٢٨٥﴾ مَوْعِدٌ صِدْقٍ ◉ الْحَمْدُ لِلَّهِ مَوْعِدٌ صِدْقٍ؛ {٢٠٧٢}

١٣-٨-٣- إِنْجَاز: (مُنْجِز)

﴿١١٢٨٦﴾ الْمُنْجِزُ لِمَا وَعَدَ ◉ الْمُنْجِزُ لِمَا وَعَدَ؛ {٠٠٠٥}

﴿١١٢٨٧﴾ مُنْجِزُ الْعِدَاتِ ◉ يَا مُنْجِزَ الْعِدَاتِ؛ {٠٠٢٩}

﴿١١٢٨٨﴾ مُنْجِزُكَ مَا وَعَدَكَ ◉ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ مُنْجِزُكَ مَا وَعَدَكَ؛ {٠١٥٣}

﴿١١٢٨٩﴾ مُنْجِزُكُمْ مَا وَعَدَكُمْ ◉ أَنَّ اللَّهَ مُنْجِزُكُمْ مَا وَعَدَكُمْ؛ {١٨٤٧}

﴿١١٢٩٠﴾ مُنْجِزٌ لِّلْوَعْدِ ◉ مَنْ وَعَدَهُ اللَّهُ عَلَى عَمَلٍ ثَوَابًا فَهُوَ مُنْجِزٌ لَهُ؛ {٢٠٣٣}

﴿١١٢٩١﴾ مُنْجِزٌ مَا وَعَدَكَ ◉ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ مُنْجِزٌ مَا وَعَدَكَ؛ {٢٠٣٤}

﴿١١٢٩٢﴾ مُنْجِزٌ وَعْدَهُ ◉ اللَّهُ مُنْجِزٌ وَعْدُهُ؛ {٢٠٣٥}

﴿١١٢٩٣﴾ مُنْجِزٌ وَعْدِي ◉ أَنْتَ مُنْجِزٌ وَعْدِي؛ {٠٣٦٤}

١٣-٨-٤- إِسْتِيدَاع: (مُسْتَوْدِع)

﴿١١٢٩٤﴾ خَيْرٌ مُسْتَوْدِعٍ ◉ يَا خَيْرَ مُسْتَوْدِعٍ؛ {٠٣٢٢}

١٣-٨-٥- تَأْدِيَةُ الْأَمَانَةِ: (مُؤَدِّي الْأَمَانَاتِ، أَمِينٌ، مُؤْتَمِنٌ)

﴿١١٢٩٥﴾ مُؤَدِّي الْأَمَانَاتِ ◉ يَا مُؤَدِّي الْأَمَانَاتِ؛ {٠٠٢٩}

﴿١١٢٩٦﴾ الْأَمِينُ ◉ يَا اللَّهَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ؛ {٠٠٦١}

﴿١١٢٩٧﴾ مُؤْتَمِنٌ أَنْبِيَائِهِ ◉ يَا مُؤْتَمِنَ أَنْبِيَائِهِ وَائِمَّتِهِ عَلَى وَحْيِهِ؛ {٠٢٨٣}

﴿اسماء خداوند در ارتباط با بندگان﴾

﴿۱۱۲۷۹﴾ خدایا! تو با وفا و لبریزی.

﴿۱۱۲۸۰﴾ خدای یگانه‌ی یکتایی که به وعده‌ی خویش وفا می‌کند.

۱۳-۸-۲- راستی در وعده: (راست‌وعده، راست‌گویی که در وعده خلاف نمی‌کند)

﴿۱۱۲۸۱﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... وعده‌اش راست و حق است.

﴿۱۱۲۸۲﴾ ای راست‌وعده.

﴿۱۱۲۸۳﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که وعده‌اش راست است.

﴿۱۱۲۸۴﴾ ای راست‌گویی که خلف وعده نمی‌کند.

﴿۱۱۲۸۵﴾ ستایش از آن خداوندی است که وعده‌اش راست است.

۱۳-۸-۳- وفاکننده به وعده

﴿۱۱۲۸۶﴾ وفاکننده به آنچه وعده می‌دهد.

﴿۱۱۲۸۷﴾ ای وفاکننده به وعده‌ها!

﴿۱۱۲۸۸﴾ شهادت می‌دهم که خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند، وعده‌اش به تو را محقق

خواهد کرد.

﴿۱۱۲۸۹﴾ خداوند آنچه را که به شما وعده داده، عملی خواهد کرد.

﴿۱۱۲۹۰﴾ خداوند هر که را بر عملی وعده‌ی ثواب دهد، به وعده‌ی خود وفا می‌کند.

﴿۱۱۲۹۱﴾ شهادت می‌دهم که خداوند به آنچه به تو وعده داده عمل می‌کند.

﴿۱۱۲۹۲﴾ او به وعده‌ی خود وفا می‌کند.

﴿۱۱۲۹۳﴾ تو به وعده‌ی من وفا می‌کنی.

۱۳-۸-۴- امانت‌دار

﴿۱۱۲۹۴﴾ ای بهترین امانت‌دار.

۱۳-۸-۵- بازگرداننده‌ی امانت‌ها، امانت‌دار به امانت‌دهنده

﴿۱۱۲۹۵﴾ ای بازگرداننده‌ی امانت‌ها!

﴿۱۱۲۹۶﴾ ای خدای توانای امانت‌دار.

﴿۱۱۲۹۷﴾ ای خدایی که پیامبران‌ش و امامانش را بر وحیش امین قرار می‌دهد!

الفصل الرابع عشر: كُلُّ الْأَفْعَالِ مَنْسُوبٌ إِلَى اللَّهِ

١٤-١- فعل، عمل، دأب، جعل، استقرار، تَبَوُّة، ثَوَاء.

١٤-١-١ فعل: (فاعل، فعّال، ذو الفِعال، ذو الفعل)

﴿١١٢٩٨﴾ الْفَاعِلُ	﴿٢٢٩٩﴾ الْفَاعِلُ لِمَا يَشَاءُ فِي عِبِيدِهِ وَإِمَائِهِ؛
﴿١١٢٩٩﴾ الْفَاعِلُ	﴿١٠٨٠﴾ إِنَّ اللَّهَ الْفَاعِلُ بِهِ الْمُدَبِّرُ لَأَمْرِهِ؛
﴿١١٣٠٠﴾ الْفَاعِلُ لِمَا تَشَاءُ	﴿١٠٩٧﴾ أَنْتَ الْفَاعِلُ لِمَا تَشَاءُ تُعَذِّبُ مَنْ تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ؛
﴿١١٣٠١﴾ الْفَاعِلُ لِمَا يَشَاءُ	﴿٠٢٦٠﴾ هُوَ الْقَاسِمُ لِلرَّحْمَتِ وَالْفَاعِلُ لِمَا يَشَاءُ؛
﴿١١٣٠٢﴾ فَاعِلٌ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا فَاعِلُ؛
﴿١١٣٠٣﴾ فَاعِلُ الْخَيْرِ	﴿٠٥٣٧﴾ يَا مُذَكِّرُ الْخَيْرِ وَفَاعِلُهُ؛
﴿١١٣٠٤﴾ فَاعِلُ الرَّحْمَةِ	﴿٠٧٦٩﴾ يَا فَاعِلَ الرَّحْمَةِ؛
﴿١١٣٠٥﴾ فَاعِلُ الشَّيْءِ	﴿١٦٨٩﴾ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ يَا مُذَكِّرَ الشَّيْءِ وَفَاعِلَهُ؛
﴿١١٣٠٦﴾ فَاعِلٌ بَغَيْرِ مُبَاشَرَةٍ	﴿٠٣١٧﴾ يَا فَاعِلُ بَغَيْرِ مُبَاشَرَةٍ؛
﴿١١٣٠٧﴾ فَاعِلُ كُلِّ إِرَادَةٍ	﴿١٦٨٨﴾ يَا فَاعِلَ كُلِّ إِرَادَةٍ؛
﴿١١٣٠٨﴾ فَاعِلُ كُلِّ إِرَادَتِهِ	﴿٠٠٥٩﴾ يَا فَاعِلَ كُلِّ إِرَادَتِهِ؛
﴿١١٣٠٩﴾ فَاعِلُ كُلِّ خَيْرٍ	﴿٠٥٣٨﴾ يَا فَاعِلَ كُلِّ خَيْرٍ؛
﴿١١٣١٠﴾ فَاعِلُ كُلِّ صَالِحٍ	﴿٠٠٢٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... فَاعِلُ كُلِّ صَالِحٍ؛
﴿١١٣١١﴾ فَاعِلُ مَا يَشَاءُ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا فَاعِلَ مَا يَشَاءُ؛
﴿١١٣١٢﴾ فَاعِلُ مَا يَشَاءُ	﴿٠٧٧٩﴾ يَا رَازِقَ مَنْ يَشَاءُ وَفَاعِلَ مَا يَشَاءُ كَيْفَ يَشَاءُ؛
﴿١١٣١٣﴾ فَاعِلًا بَلَا انْتِصَابٍ	﴿٠١٨٥﴾ يَا فَاعِلًا بَلَا انْتِصَابٍ؛

فصل ۱۴: همه‌ی فعل‌ها به خداوند نسبت داده می‌شود

۱-۱۴-۱ انجام دادن، عمل کردن، تکرار عمل، قراردادن

۱-۱۴-۱-۱ انجام دادن: (انجام دهنده، بسیار انجام دهنده، صاحب فعل)

﴿۱۱۲۹۸﴾ هر چه در مورد بندگان بخواند عملی کند.

﴿۱۱۲۹۹﴾ خداوند انجام دهنده و تدبیرکننده‌ی کارهای اوست.

﴿۱۱۳۰۰﴾ تو هر چه بخوای انجام می‌دهی. هر که را، به هر دلیلی و هر گونه بخوای عذاب

می‌کنی.

﴿۱۱۳۰۱﴾ تقسیم‌کننده‌ی مهر، انجام دهنده‌ی آنچه می‌خواهد.

﴿۱۱۳۰۲﴾ ای کردگار.

﴿۱۱۳۰۳﴾ ای یادآور خیر و انجام دهنده‌ی آن.

﴿۱۱۳۰۴﴾ ای رحمت‌آور.

﴿۱۱۳۰۵﴾ خدایا! ستایش برای توست ای یادآور چیز [فراموش شده] و انجام دهنده‌ی آن!

﴿۱۱۳۰۶﴾ ای انجام دهنده‌ی کارها بی‌واسطه!

﴿۱۱۳۰۷﴾ ای به انجام رساننده‌ی هر آنچه اراده کند.

﴿۱۱۳۰۸﴾ ای به انجام رساننده‌ی هر آنچه اراده کند.

﴿۱۱۳۰۹﴾ ای انجام دهنده‌ی همه خوبی‌ها.

﴿۱۱۳۱۰﴾ ستایش خدای راست که... انجام دهنده‌ی هر کار شایسته‌ای است.

﴿۱۱۳۱۱﴾ ای انجام دهنده‌ی آنچه می‌خواهد!

﴿۱۱۳۱۲﴾ ای روزی دهنده‌ی هر کسی که می‌خواهد و ای انجام دهنده‌ی آنچه می‌خواهد

همان‌طور که می‌خواهد!

﴿۱۱۳۱۳﴾ ای انجام دهنده‌ی بی‌زحمت.

﴿كُلُّ الْأَفْعَالِ مَنْسُوبٌ إِلَى اللَّهِ﴾

﴿١١٣١٤﴾ فَعَّالٌ الْخَيْرِ	﴿٠٠٥٤﴾ يَا فَعَّالَ الْخَيْرِ وَلَا يَزَالُ الْخَيْرُ فَعَّالَهُ؛
﴿١١٣١٥﴾ الْفَعَّالُ لِمَا أُرِيدُ	﴿١٧٠٢﴾ أَنَا اللَّهُ الْفَعَّالُ لِمَا أُرِيدُ؛
﴿١١٣١٦﴾ الْفَعَّالُ لِمَا تَشَاءُ	﴿١٠٣٠﴾ أَنْتَ الْفَعَّالُ لِمَا تَشَاءُ؛
﴿١١٣١٧﴾ الْفَعَّالُ لِمَا يُرِيدُ	﴿٠٠٢٨﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ... الْفَعَّالُ لِمَا يُرِيدُ؛
﴿١١٣١٨﴾ الْفَعَّالُ لِمَا يُرِيدُ	﴿٠٩٠٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْفَعَّالِ لِمَا يُرِيدُ؛
﴿١١٣١٩﴾ الْفَعَّالُ لِمَا يُرِيدُهُ	﴿٠٠٤١﴾ يَا اللَّهُ الْفَعَّالُ لِمَا يُرِيدُ؛
﴿١١٣٢٠﴾ الْفَعَّالُ لِمَا يَشَاءُ	﴿٠٠٨٢﴾ اللَّهُمَّ أَنْتَ... الْفَعَّالُ لِمَا يَشَاءُ؛
﴿١١٣٢١﴾ الْفَعَّالُ لِمَا يَشَاءُ	﴿٠٠٨٢﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَعَّالِ لِمَا يَشَاءُ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ وَلَا رَادَّ لِقَضَائِهِ؛ {١٧٠٣}
﴿١١٣٢٢﴾ فَعَّالٌ	﴿٠٠٤٦﴾ سُبْحَانَكَ يَا فَعَّالُ تَعَالَيْتَ يَا مُتَعَالٍ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛
﴿١١٣٢٣﴾ فَعَّالُ الْخَيْرِ	﴿٠٢٠٢﴾ يَا فَعَّالَ الْخَيْرِ وَالتَّعْمَاءِ؛
﴿١١٣٢٤﴾ فَعَّالٌ لِمَا تُرِيدُ	﴿٠٠٢٢﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْفَعَّالِ لِمَا يُرِيدُ؛
﴿١١٣٢٥﴾ فَعَّالٌ لِمَا تَشَاءُ	﴿٠٠٤١﴾ فَإِنَّكَ فَعَّالٌ لِمَا تَشَاءُ؛
﴿١١٣٢٦﴾ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ	﴿١٠٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ؛ {هود: ١٠٧}
﴿١١٣٢٧﴾ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ	﴿٠٣٤٣﴾ سُبْحَانَ... فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ؛
﴿١١٣٢٨﴾ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ	﴿٠٣٤٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَلِكِ الْمَجِيدِ ذِي الْعَرْشِ الْمَجِيدِ فَعَّالٍ لِمَا يُرِيدُ؛ {٠٣٤٣}
﴿١١٣٢٩﴾ فَعَّالًا بَغَيْرِ مُبَاشَرَةٍ	﴿٠١٨٥﴾ يَا فَعَّالًا بَغَيْرِ مُبَاشَرَةٍ؛
﴿١١٣٣٠﴾ مَفْعُولُ الْأَمْرِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مَفْعُولُ الْأَمْرِ؛
﴿١١٣٣١﴾ ذُو الْفَعَّالِ	﴿٠٥٠٧﴾ يَا ذَا الْجُودِ وَالْفَعَّالِ؛
﴿١١٣٣٢﴾ ذُو الْفِعْلِ الرَّشِيدِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا ذَا الْفِعْلِ الرَّشِيدِ؛
١٤-١-٢ عمل: (عاملُ بإرادته)	
﴿١١٣٣٣﴾ عَامِلٌ بِإِرَادَتِهِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا عَامِلًا بِإِرَادَتِهِ؛
١٤-١-٣ دَائِبٌ: (دَائِبٌ)	
﴿١١٣٣٤﴾ الدَّائِبُ	﴿٠١٠٥﴾ أَنْتَ اللَّهُ الدَّائِبُ فِي غَيْرِ وَصَبٍ وَلَا نَصَبٍ؛
	﴿١٢٩٤﴾

﴿همه‌ی فعل‌ها به خداوند نسبت داده می‌شود﴾

- ﴿۱۱۳۱۴﴾ ای انجام‌دهنده‌ی خیر، که پیوسته کارهای او خیر است.
- ﴿۱۱۳۱۵﴾ منم خدایی که هرچه بخواهم انجام می‌دهم.
- ﴿۱۱۳۱۶﴾ تو بر هر چه بخواهی انجام می‌دهی.
- ﴿۱۱۳۱۷﴾ نیست معبودی جز تو که آنچه را می‌خواهد انجام می‌دهد!
- ﴿۱۱۳۱۸﴾ منزّه است خدایی که آنچه را بخواهد انجام می‌دهد.
- ﴿۱۱۳۱۹﴾ ای خدایی که هرچه بخواهد انجام می‌دهد.
- ﴿۱۱۳۲۰﴾ خدایا... تو هر چه بخواهی انجام می‌دهی.
- ﴿۱۱۳۲۱﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که هر چه بخواهد می‌کند و چیزی حکم او را باز نمی‌دارد و قضای او را رد نمی‌کند.
- ﴿۱۱۳۲۲﴾ ای انجام‌دهنده‌ی با نفوذ! تو پاک و منزّه‌ی. ای والامقام، تو بلندمرتبه‌ای! ای پناه‌دهنده، ما را از آتش جهنّم رهایی بخش!
- ﴿۱۱۳۲۳﴾ ای انجام‌دهنده‌ی خیر و نعمت.
- ﴿۱۱۳۲۴﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... هر چه را بخواهد می‌کند.
- ﴿۱۱۳۲۵﴾ تو هرچه بخواهی انجام می‌دهی.
- ﴿۱۱۳۲۶﴾ پروردگارت هر چه را بخواهد انجام می‌دهد!
- ﴿۱۱۳۲۷﴾ منزّه است... آن که هر چه بخواهد می‌کند.
- ﴿۱۱۳۲۸﴾ منزّه است خدایی که فرمانروای بزرگواری است؛ صاحب عرش با عظمت که هر چه بخواهد می‌کند.

﴿۱۱۳۲۹﴾ ای انجام‌دهنده بدون دست به کارشدن.

﴿۱۱۳۳۰﴾ ای خدایی که فرمانش انجام شده است.

﴿۱۱۳۳۱﴾ ای صاحب بخشش و صاحب فعل.

﴿۱۱۳۳۲﴾ ای صاحب کردار برازنده.

۲-۱-۱۴- عمل‌کننده به اراده‌ی خویش

﴿۱۱۳۳۳﴾ ای عمل‌کننده به اراده‌ی خویش!

۳-۱-۱۴- انجام‌دهنده

﴿۱۱۳۳۴﴾ تو همان خدای جاودانه‌ای بی آن که بیمار و یا خسته و رنجور گردی.

﴿كُلُّ الْأَفْعَالِ مَنْسُوبٌ إِلَى اللَّهِ﴾

١٤-١-٤- جعل: (جاعل)

- ﴿١١٣٣٥﴾ جَاعِلٌ يَا جَاعِلُ؛ {٠٠٣٩} ﴿١١٣٣٦﴾ جَاعِلُ الْأَرْضِ مِهَادًا ﴿١١٣٣٧﴾ جَاعِلُ الْبُرُوجِ فِي السَّمَاءِ ﴿١١٣٣٨﴾ جَاعِلُ الْجِبَالِ أَوْتَادًا ﴿١١٣٣٩﴾ جَاعِلُ الْحَدِيدِ حِصْنًا يَا مُلَيْنَ الْحَدِيدِ لِدَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَيَا جَاعِلَهُ حِصْنًا؛ {٠٧٧٦} ﴿١١٣٤٠﴾ جَاعِلُ الْحُرُورِ ﴿١١٣٤١﴾ جَاعِلُ الْحَقُوقِ الْوَاجِبَةِ ﴿١١٣٤٢﴾ جَاعِلُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ آيَتَيْنِ؛ {٠٧٦٦} ﴿١١٣٤٣﴾ جَاعِلُ الشَّمْسِ ضِيَاءً ﴿١١٣٤٤﴾ جَاعِلُ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ بِحُسْبَانٍ ﴿١١٣٤٥﴾ جَاعِلُ الظُّلِّ وَالْحُرُورِ ﴿١١٣٤٦﴾ جَاعِلُ الظُّلُمَاتِ ﴿١١٣٤٧﴾ جَاعِلُ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ ﴿١١٣٤٨﴾ جَاعِلُ الْقَمَرِ نُورًا ﴿١١٣٤٩﴾ جَاعِلُ اللَّيْلِ سَكْنًا ﴿١١٣٥٠﴾ جَاعِلُ اللَّيْلِ لِبَاسًا ﴿١١٣٥١﴾ جَاعِلُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ آيَتَيْنِ؛ {٠٧٦٩}
- ﴿١٢٩٦﴾

﴿همه‌ی فعل‌ها به خداوند نسبت داده می‌شود﴾

۴-۱-۱۴- قراردهنده

﴿۱۱۳۳۵﴾ ای هستی‌بخش.

﴿۱۱۳۳۶﴾ زمین را چون گهواره قرار دادی.

﴿۱۱۳۳۷﴾ منزّه است خدایی که افلاک را در آسمان قرار داد و در آن خورشید و ماهی تابان قرار داد و برای ما ستارگان و قبله‌ای قرار داد که در تاریکی خشکی‌ها و دریاها با کمک آن‌ها به او رو کنیم.

﴿۱۱۳۳۸﴾ کوه‌ها را چون میخ‌هایی قرار دادی.

﴿۱۱۳۳۹﴾ ای نرم‌کننده‌ی آهن برای داود عليه السلام و ای پناهگاه قراردهنده‌ی آن!

﴿۱۱۳۴۰﴾ ای پدیدآورنده‌ی سایه و گرمای آفتاب.

﴿۱۱۳۴۱﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست، همه‌ی امور را تدبیر می‌کند و روزگاران را می‌گرداند و همه‌ی اشیاء را به فرزانی خود می‌آفریند، تا بر ازلی و دیرینگی خود رهنمون باشد. و برای هر کس که بخواهد، از روی مهرورزی و رحمت، حقوق واجبی قرار می‌دهد.

﴿۱۱۳۴۲﴾ ای که شب را مایه‌ی آرامش و شب و روز را دو نشانه قرار دادی.

﴿۱۱۳۴۳﴾ ای آن که آفتاب را نورانی قرار دادی.

﴿۱۱۳۴۴﴾ خدایا، تو فروفرستنده‌ی قرآن، و آفریدگار انسان و جنّ، و قراردهنده‌ی خورشید و ماه بر مبنای محاسبه‌ای.

﴿۱۱۳۴۵﴾ ای پدیدآورنده‌ی سایه و گرمای آفتاب.

﴿۱۱۳۴۶﴾ ای پدیدآورنده‌ی تاریکی‌ها.

﴿۱۱۳۴۷﴾ منزّه است خدایی که نور و ظلمت را آفرید.

﴿۱۱۳۴۸﴾ ای آن که آفتاب را نورانی و ماه را روشن قرار دادی.

﴿۱۱۳۴۹﴾ منزّه است... خداوندی که شب را مایه‌ی آرامش و خورشید و ماه را وسیله‌ی حساب‌کردن قرار داد.

﴿۱۱۳۵۰﴾ ای خدایی که شب را پوشش قرار دادی.

﴿۱۱۳۵۱﴾ ای آن که شب و روز را دو نشانه خود قرار دادی.

﴿كُلُّ الْأَفْعَالِ مَنْسُوبٌ إِلَى اللَّهِ﴾

- ﴿١١٣٥٢﴾ جَاعِلُ الْمَلَائِكَةِ ◉ الْحَمْدُ لِلَّهِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَى أَجْنِحَةٍ مَثْنَى وَثُلَاثَ رُسُلًا
وَرُبَاعٍ؛ {٠٠٢٢}
- ﴿١١٣٥٣﴾ جَاعِلُ النَّارِ بَرْدًا ◉ يَا جَاعِلُ النَّارِ بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ؛ {٠٠٢٣}
- ﴿١١٣٥٤﴾ جَاعِلُ النُّجُومِ قِبْلَةً ◉ سُبْحَانَ مَنْ... جَعَلَ لَنَا نُجُومًا قِبْلَةً نَهْتَدِي بِهَا إِلَى التَّوَجُّهِ إِلَيْهِ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ؛ {١٤٠٨}
- ﴿١١٣٥٥﴾ جَاعِلُ النَّهَارِ مُبْصِرًا ◉ اللَّهُمَّ أَنْتَ... جَاعِلُ اللَّيْلِ سَكَنًا وَالنَّهَارِ مُبْصِرًا؛ {٠٠٨٢}
- ﴿١١٣٥٦﴾ جَاعِلُ النَّهَارِ مَعَاشًا ◉ جَاعِلُ النَّهَارِ مَعَاشًا؛ {٠٠٢٨}
- ﴿١١٣٥٧﴾ جَاعِلُ آيَةِ النَّهَارِ مُبْصِرَةً ◉ يَا مَاحِيَ آيَةِ اللَّيْلِ وَجَاعِلُ آيَةِ النَّهَارِ مُبْصِرَةً؛ {٠٧٧١}
- ﴿١١٣٥٨﴾ جَاعِلُ عَصَا مُوسَى ثُعْبَانًا ◉ يَا... مُكَلِّمَ مُوسَى وَجَاعِلَ عَصَاهُ ثُعْبَانًا؛ {٠٦٠١}
- ﴿١١٣٥٩﴾ جَاعِلُ يُوسُفَ بَعْدَ الْعُبُودِيَّةِ نَبِيًّا مَلِكًا ◉ يَا مُقَيِّضَ الرُّكْبِ لِيُوسُفَ فِي الْبَلَدِ الْقَفْرِ وَغِيَابَةِ الْجُبِّ وَجَاعِلُهُ بَعْدَ الْعُبُودِيَّةِ نَبِيًّا مَلِكًا؛ {٠٧٧٧}

١٤-١-٥- إقرار: (مُقَرَّرُ السَّمَاوَاتِ)

- ﴿١١٣٦٠﴾ مُقَرَّرُ السَّمَاوَاتِ ◉ يَا مُقَرَّرَ السَّمَاوَاتِ بَغَيْرِ عَمَدٍ؛ {٠٠٢٩}
- ١٤-١-٦- تَبَوُّة: (مُبَوَّى)

- ﴿١١٣٦١﴾ مُبَوَّى ◉ يَا مُبَوَّى؛ {٠٠٢٩}
- ١٤-١-٧- ثَوَاء: (مُتَوَّى)

- ﴿١١٣٦٢﴾ مُتَوَّى ◉ يَا مُتَوَّى؛ {٠٠٢٩}

١٤-٢- وضع، بسط، فرش، توسعة، دحو، سطح، طحو، مدّ، سَمَك، إثبات، سدّ، إرساء، نصب، رفع، إرتفاع، إقامة، نضد، توطيد، إرزام، إيماض، إسراج، فلق، فتق، شقّ، سَجَر، فجر، إنباع، صَنَعَ

١٤-٢-١- وضع: (واضع)

- ﴿١١٣٦٣﴾ مَنْ وَضَعَ كُلَّ شَيْءٍ ◉ سُبْحَانَ مَنْ... وَضَعَ كُلَّ شَيْءٍ مِنْهُ مَوْضِعَهُ يَعْلَمُ؛ {١٣٨٩}
- مِنْهُ مَوْضِعَهُ يَعْلَمُهُ

- ﴿١١٣٦٤﴾ وَاضِعُ الْأَرْضِ ◉ سُبْحَانَ الَّذِي بَعِزَّتْهُ رَفَعَ السَّمَاءَ وَوَضَعَ الْأَرْضَ؛ {٠٣٢٦}
- ﴿١١٣٦٥﴾ وَاضِعُ الْمِيزَانِ ◉ اللَّهُمَّ مَنْزِلَ الْكِتَابِ مُنْشِرَ السَّحَابِ وَاضِعَ الْمِيزَانِ؛ {٢١٣٥}

﴿١٢٩٨﴾

﴿همه‌ی فعل‌ها به خداوند نسبت داده می‌شود﴾

﴿۱۱۳۵۲﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که آفریننده‌ی آسمان‌ها و زمین است، فرشتگان را رسولانی قرار داد دارای بال‌های دوگانه و سه‌گانه و چهارگانه.

﴿۱۱۳۵۳﴾ ای آن که آتش را بر ابراهیم سرد و مایه سلامت قرار دادی.

﴿۱۱۳۵۴﴾ منزّه است خدایی که... برای ما ستارگان و قبله‌ای را قرار داد که در تاریکی خشکی ها و دریاها با توجّه به آن‌ها به سوی او - خدا - روی گردانیم.

﴿۱۱۳۵۵﴾ خدایا! تو... شب را مایه‌ی آرامش و روز را روشنگر قرار دادی.

﴿۱۱۳۵۶﴾ روز را مایه‌ی زندگی قرار دادی.

﴿۱۱۳۵۷﴾ ای محوکننده‌ی نشانه‌ی شب و روشنی‌بخش قراردهنده‌ی نشانه‌ی روز!

﴿۱۱۳۵۸﴾ ای گفت‌وگوکننده با موسی عليه السلام و ای آن که عصای او را اژدها کردی.

﴿۱۱۳۵۹﴾ ای آن که برای یوسف در سرزمین خشک و خالی و در پنهانی‌های چاه قافله‌ای را رساندی، و او را پس از بردگی، پیامبر و پادشاه قرار دادی.

۵-۱-۱۴- ثابت‌گرداننده‌ی آسمان‌ها

﴿۱۱۳۶۰﴾ ای ثابت‌گرداننده‌ی آسمان‌ها بدون ستون!

۶-۱-۱۴- جای‌دهنده

﴿۱۱۳۶۱﴾ ای جای‌دهنده!

۷-۱-۱۴- اقامت‌دهنده

﴿۱۱۳۶۲﴾ ای اقامت‌دهنده!

۲-۱۴- قراردادن، گستردن، پهن کردن، هموار کردن، ثابت کردن، محکم کردن، بلند کردن، برپاداشتن، برجا گذاشتن، درخشان کردن، شکافتن، جوشاندن، رنگ‌دادن

۱-۲-۱۴- قراردهنده

﴿۱۱۳۶۳﴾ منزّه است آن که... هرچیزی را با آگاهی در جای خود گذاشته است.

﴿۱۱۳۶۴﴾ منزّه است خدایی که به شکست‌ناپذیری اش آسمان را برافراشت و زمین را فرو نهاد.

﴿۱۱۳۶۵﴾ خدایا! ای نازل‌کننده‌ی کتاب و ای گستراننده‌ی ابر و ای قراردهنده‌ی ترازو!

﴿كُلُّ الْأَفْعَالِ مَنْسُوبٌ إِلَى اللَّهِ﴾

١٤-٢-٢- بسط: (باسط) وراجع: قبض و بسط

- ﴿١١٣٦٦﴾ بَاسِطُ الْأَرْضِ ☉ سُبْحَانَ الَّذِي بَسَطَ الْأَرْضِ؛ {١٢٥٧}
- ﴿١١٣٦٧﴾ بَاسِطُ ☉ يَا مَنْ هُوَ بَاسِطُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠٠٥٠}
- ﴿١١٣٦٨﴾ بَاسِطُ الْبَسِيطَةِ ☉ يَا بَاسِطَ الْبَسِيطَةِ؛ {٠١٣٥}

١٤-٢-٣- فرش: (فارش)

- ﴿١١٣٦٩﴾ فَارِشُ الْأَرْضِ وَ ☉ هُوَ اللَّهُ الْأَوَّلُ خَالِقُ السَّمَاءِ وَمُمْسِكُهَا وَفَارِشُ الْأَرْضِ وَ دَاحِيهَا
- دَاحِيهَا؛ {٠٩٥٥}

١٤-٢-٤- توسعة: (موسع البلد)

- ﴿١١٣٧٠﴾ مُوسِعُ الْبَلَدِ ☉ يَا... مُوسِعَ الْبَلَدِ؛ {٠٠٥٧}
- ١٤-٢-٥- دَحُو: (داحي)

- ﴿١١٣٧١﴾ دَاحِي الْأَرْضِ ☉ هُوَ اللَّهُ الْأَوَّلُ خَالِقُ السَّمَاءِ وَمُمْسِكُهَا وَفَارِشُ الْأَرْضِ وَ دَاحِيهَا؛ {٠٩٥٥}

- ﴿١١٣٧٢﴾ دَاحِي الْكَعْبَةِ ☉ اللَّهُمَّ دَاحِي الْكَعْبَةِ؛ {٠٤٢٣}
- ﴿١١٣٧٣﴾ دَاحِي الْمَذْخَوَاتِ ☉ الْحَمْدُ لِلَّهِ... دَاحِي الْمَذْخَوَاتِ؛ {٠٠٤٠}
- ﴿١١٣٧٤﴾ دَاحِي الْمَذْخَوَاتِ ☉ يَا دَاحِي الْمَذْخَوَاتِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١١٣٧٥﴾ دَاحِي الْمَوْجُودَاتِ ☉ يَا دَاحِي الْمَذْخَوَاتِ [الموجودات]؛ {٠٢٨٣}

١٤-٢-٦- سَطَح: (ساطح)

- ﴿١١٣٧٦﴾ سَاطِحُ الْأَرْضِ ☉ الْحَمْدُ لِلَّهِ... سَاطِحُ الْأَرْضِ؛ {٠٠٦٣}
- ﴿١١٣٧٧﴾ سَاطِحُ الْأَرْضَيْنِ ☉ يَا سَاطِحَ الْأَرْضَيْنِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١١٣٧٨﴾ سَاطِحُ الْأَرْضَيْنِ ☉ يَا سَاطِحَ الْأَرْضَيْنِ الْمَذْخَوَاتِ؛ {١١٢٨}
- ﴿١١٣٧٩﴾ سَاطِحُ الْمَهَادِ ☉ الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ الْعِبَادِ وَ سَاطِحِ الْمَهَادِ؛ {٠٦٥٥}

١٤-٢-٧- طَحُو: (طاحي)

- ﴿١١٣٨٠﴾ طَاحِي الْأَرْضِ ☉ يَا طَاحِي الْأَرْضِ؛ {٠٠٢٩}

١٤-٢-٨- مد: (ماد، مُمدّ)

﴿همه‌ی فعل‌ها به خداوند نسبت داده می‌شود﴾

۲-۱۴-۲- گسترش‌دهنده و. ر. به: تنگ‌گرفتن و گسترش‌دادن

﴿۱۱۳۶۶﴾ منزّه است خدایی که زمین را گسترانید.

﴿۱۱۳۶۷﴾ ای آن که گستراننده‌ی آسمان‌ها و زمین هستی.

﴿۱۱۳۶۸﴾ ای گشاینده‌ی آنچه گسترش یافته است.

۳-۲-۱۴- پهن‌کننده

﴿۱۱۳۶۹﴾ اوست خداوند یکتا، اوّل و آفریننده‌ی آسمان و نگهدارنده‌ی آن و گستراننده‌ی زمین و پهن‌کننده‌ی آن.

۴-۲-۱۴- گسترش‌دهنده

﴿۱۱۳۷۰﴾ ای گسترش‌دهنده‌ی سرزمین‌ها.

۵-۲-۱۴- گستراننده

﴿۱۱۳۷۱﴾ اوست خداوند یکتا، اوّل و آفریننده‌ی آسمان و نگهدارنده‌ی آن و گستراننده‌ی زمین و پهن‌کننده‌ی آن.

﴿۱۱۳۷۲﴾ ای خداوندی که زمین را از زیر کعبه گستردی.

﴿۱۱۳۷۳﴾ ستایش خدایی را که... پستی‌ها را هموار نموده است.

﴿۱۱۳۷۴﴾ ای گستراننده‌ی گسترده‌شده‌ها.

﴿۱۱۳۷۵﴾ ای گستراننده‌ی گسترده‌شده‌ها [موجودات]!

۶-۲-۱۴- هموارکننده

﴿۱۱۳۷۶﴾ ستایش مخصوص خدایی است که... هموارکننده‌ی زمین است.

﴿۱۱۳۷۷﴾ ای هموارکننده‌ی زمین‌ها.

﴿۱۱۳۷۸﴾ ای هموارکننده‌ی زمین‌های گسترده.

﴿۱۱۳۷۹﴾ ستایش خداوندی را سزااست که آفریننده‌ی بندگان و گستراننده‌ی زمین است.

۷-۲-۱۴- گستراننده

﴿۱۱۳۸۰﴾ ای گستراننده‌ی زمین!

۸-۲-۱۴- گستراننده

﴿كُلُّ الْأَفْعَالِ مَنْسُوبٌ إِلَى اللَّهِ﴾

﴿١١٣٨١﴾ مَاذُ الظِّلِّ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مَاذَ الظِّلِّ
﴿١١٣٨٢﴾ مُمِدُّ الْأَرْضِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُمِدَّ الْأَرْضِ
٩-٢-١٤-رفع: (رافع)	
﴿١١٣٨٣﴾ رَافِعُ السَّمَاءِ	﴿١٢٥٧﴾ سُبْحَانَ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاءَ
﴿١١٣٨٤﴾ رَافِعُ السَّمَاءِ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا رَافِعَ السَّمَاءِ
﴿١١٣٨٥﴾ رَافِعُ السَّمَاءِ	﴿١٢٩٣﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاءَ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا
﴿١١٣٨٦﴾ رَافِعُ السَّمَاءِ	﴿١١٢٧﴾ يَا رَافِعَ السَّمَاءِ فِي الْهَوَاءِ
﴿١١٣٨٧﴾ رَافِعُ السَّمَاوَاتِ	﴿١١٢٨﴾ يَا رَافِعَ السَّمَاوَاتِ الْمُنِينَاتِ
﴿١١٣٨٨﴾ رَافِعُ السَّمَاوَاتِ	﴿١٢٩٠﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ
﴿١١٣٨٩﴾ رَافِعُ الْمُرتَفِعِ	﴿٠٤٨٥﴾ يَا رَافِعَ الْمُرتَفِعِ فَوْقَ سَمَائِهِ بِقُدْرَتِهِ
﴿١١٣٩٠﴾ رَافِعُ غَيْرِ مَرْفُوعٍ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا رَافِعاً غَيْرَ مَرْفُوعٍ
١٠-٢-١٤-إرتفاع: (مرتفع)	
﴿١١٣٩١﴾ الْمُرتَفِعِ	﴿٠٤٨٥﴾ يَا رَافِعَ الْمُرتَفِعِ
١١-٢-١٤-سَمَك: (سامك)	
﴿١١٣٩٢﴾ سَامِكُ السَّمَاءِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا سَامِكَ السَّمَاءِ
﴿١١٣٩٣﴾ سَامِكُ السَّمَاءِ	﴿١٢٤٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي... سَامِكُ السَّمَاءِ وَمَاسِكُهَا
﴿١١٣٩٤﴾ سَامِكُ الْمَسْمُوكَاتِ	﴿٠٩٤١﴾ اللَّهُمَّ سَامِكِ الْمَسْمُوكَاتِ
١٢-٢-١٤-إثبات: (مُثَبَّتُ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، مُثَبَّتُ الْأَرْضِ)	
﴿١١٣٩٥﴾ مُثَبَّتِ	﴿٠٠٥٠﴾ يَا مُثَبَّتَ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
﴿١١٣٩٦﴾ مَنْ أَثَبَّتَ الْأَرْضَ	﴿٠٨٨٧﴾ سُبْحَانَ مَنْ أَثَبَّتَ الْأَرْضَ بِقُدْرَتِهِ
١٣-٢-١٤-سَدَّ: (سَادَ)	
﴿١١٣٩٧﴾ سَادُّ الْهَوَاءِ بِالسَّمَاءِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا سَادَّ الْهَوَاءِ بِالسَّمَاءِ
١٤-٢-١٤-إرساء: (مُرسِي)	
﴿١١٣٩٨﴾ مُرْسِي الْجِبَالِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُرْسِي الْجِبَالِ

﴿همه‌ی فعل‌ها به خداوند نسبت داده می‌شود﴾

﴿۱۱۳۸۱﴾ ای آن که سایه را گستردی.

﴿۱۱۳۸۲﴾ ای گستراننده‌ی زمین!

۹-۲-۱۴- برافرازنده

﴿۱۱۳۸۳﴾ منزّه است خدایی که آسمان‌ها را برافراشت.

﴿۱۱۳۸۴﴾ ای برافرازنده‌ی آسمان.

﴿۱۱۳۸۵﴾ منزّه است خدایی که آسمان را بدون ستون‌هایی که ببینید، برافراشت.

﴿۱۱۳۸۶﴾ ای برافرازنده آسمان در هوا.

﴿۱۱۳۸۷﴾ ای برپادارنده آسمان‌های برافراشته.

﴿۱۱۳۸۸﴾ منزّه است خدایی که آسمان‌ها را بدون ستون‌هایی که ببینید، برافراشت.

﴿۱۱۳۸۹﴾ ای سربرافراشته‌ی برافرازنده بر فراز آسمان با قدرت خویش.

﴿۱۱۳۹۰﴾ ای برافرازنده‌ی کسی او را بالا نبرده است.

۱۰-۲-۱۴- برافرازنده

﴿۱۱۳۹۱﴾ ای سربرافراشته‌ی برافرازنده.

۱۱-۲-۱۴- برافرازنده

﴿۱۱۳۹۲﴾ ای برافرازنده‌ی آسمان!

﴿۱۱۳۹۳﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... برافرازنده‌ی آسمان است و نگهدارنده‌ی آن.

﴿۱۱۳۹۴﴾ خدایا، تو برافرازنده‌ی افراشته‌هایی.

۱۲-۲-۱۴- ثابت‌دارنده‌ی اهل آسمان‌ها و زمین

﴿۱۱۳۹۵﴾ ای ثابت‌دارنده‌ی اهل آسمان‌ها و زمین.

﴿۱۱۳۹۶﴾ منزّه است خدایی که زمین را با قدرتش پایدار ساخت.

۱۳-۲-۱۴- ثابت و مسدودکننده

﴿۱۱۳۹۷﴾ ای ثابت و مسدودکننده‌ی هوا با آسمان!

۱۴-۲-۱۴- محکم‌کننده

﴿۱۱۳۹۸﴾ ای ثابت و محکم‌کننده‌ی کوه‌ها!

﴿۱۳۰۳﴾

﴿كُلُّ الْأَفْعَالِ مَنْسُوبٌ إِلَى اللَّهِ﴾

- ﴿١١٣٩٩﴾ مُرْسَى الرِّوَاسِخِ ❁ وَيَا مُرْسَى الرِّوَاسِخِ أَوْتَادَهَا الشَّوَامِخِ، فِي أَرْضِهِ السَّوَانِخِ
أَوْتَادَهَا الشَّوَامِخِ
﴿١١٤٠٠﴾ مُرْسَى الْمُرْسِيَّاتِ ❁ يَا مُرْسَى الْمُرْسِيَّاتِ؛ {٠٠٥٢}
- ١٥-٢-١٤- نصب: (ناصب)
- ﴿١١٤٠١﴾ نَاصِبُ الْجِبَالِ ❁ يَا نَاصِبَ الْجِبَالِ أَوْتَادًا؛ {٠٠٢٩}
- ١٦-٢-١٤- إقامة: (مقيم)
- ﴿١١٤٠٢﴾ مُقِيمٌ ❁ يَا مُقِيمٌ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١١٤٠٣﴾ مَنْ أَقَامَ السَّمَوَاتِ ❁ سُبْحَانَ مَنْ أَقَامَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ وَلَا مُعِينٍ؛ {٠٨٨٧}
- بِغَيْرِ عَمَدٍ وَلَا مُعِينٍ
﴿١١٤٠٤﴾ مَنْ قَامَتْ لَهُ السَّمَوَاتِ ❁ سُبْحَانَ مَنْ قَامَتْ لَهُ السَّمَوَاتِ بِلَا عَمَدٍ؛ {١٣٩٤}
- ١٧-٢-١٤- نضد: (ناضد)
- ﴿١١٤٠٥﴾ نَاضِدُ الْجِبَالِ ❁ الْحَمْدُ لِلَّهِ... نَاضِدِ الْجِبَالِ؛ {٠٠٦٣}
- ١٨-٢-١٤- توطيد: (موطد)
- ﴿١١٤٠٦﴾ مُوطَّدُ الْجِبَالِ ❁ يَا مُوطَّدَ الْجِبَالِ؛ {٠٠٢٩}
- ١٩-٢-١٤- إرزام: (مرزم)
- ﴿١١٤٠٧﴾ مُرْزَمُ الرِّغْدِ ❁ يَا مُرْزَمَ الرِّغْدِ؛ {٠٠٢٩}
- ٢٠-٢-١٤- إيماض: (مومض)
- ﴿١١٤٠٨﴾ مُومِضُ الْبَرْقِ ❁ يَا مُومِضَ الْبَرْقِ؛ {٠٠٢٩}
- ٢١-٢-١٤- إسراج: (مُسْرَج)
- ﴿١١٤٠٩﴾ مُسْرَجُ الشَّمْسِ ❁ يَا مُسْرَجَ الشَّمْسِ؛ {٠٠٢٩}
- ٢٢-٢-١٤- فلق: (فالق)
- ﴿١١٤١٠﴾ الْفَالِقُ ❁ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا
إِنَّهُ... الْفَالِقُ؛ {٠٠٠٤}
- ﴿١١٤١١﴾ فَالِقُ ❁ يَا فَالِقُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٣٠٤﴾

﴿همه‌ی فعل‌ها به خداوند نسبت داده می‌شود﴾

﴿۱۱۳۹۹﴾ ای استوارسازنده‌ی کوه‌های سربه فلک کشیده که ریشه‌های آن را در زمین محکم و کوه‌های مرتفع را برقرار ساخته‌ای.
﴿۱۱۴۰۰﴾ ای استوارکننده‌ی امور استوار.

۱۵-۲-۱۴- نصب‌کننده

﴿۱۱۴۰۱﴾ ای نصب‌کننده‌ی کوه‌ها به عنوان میخ‌های زمین!

۱۶-۲-۱۴- برپادارنده

﴿۱۱۴۰۲﴾ ای برپادارنده.
﴿۱۱۴۰۳﴾ منزّه است آن که آسمان‌ها را بدون ستون و بدون یاور به پا داشت.
﴿۱۱۴۰۴﴾ منزّه است خدایی که آسمان‌ها را بدون ستون برافراشته است.

۱۷-۲-۱۴- برجای‌گذارنده

﴿۱۱۴۰۵﴾ ستایش خدای راست که... برجای‌گذارنده‌ی کوه‌هاست.

۱۸-۲-۱۴- استوارگرداننده

﴿۱۱۴۰۶﴾ ای استوارگرداننده‌ی کوه‌ها!

۱۹-۲-۱۴- رسا قراردهنده

﴿۱۱۴۰۷﴾ ای رسا قراردهنده‌ی بانگ رعد!

۲۰-۲-۱۴- درخشان‌کننده

﴿۱۱۴۰۸﴾ ای باعث درخشش برق!

۲۱-۲-۱۴- روشن‌کننده

﴿۱۱۴۰۹﴾ ای روشن‌کننده‌ی خورشید!

۲۲-۲-۱۴- شکافنده

﴿۱۱۴۱۰﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها شکافنده است.
﴿۱۱۴۱۱﴾ ای شکافنده.

﴿كُلُّ الْأَفْعَالِ مَنْسُوبٌ إِلَى اللَّهِ﴾

- ﴿١١٤١٢﴾ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ ﴿١١٤١٢﴾ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَ جَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ حُسْبَانًا ﴿١١٤١٣﴾ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ ﴿١١٤١٣﴾ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَ جَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ حُسْبَانًا؛ {١٣١٧} ﴿١١٤١٤﴾ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ ﴿١١٤١٤﴾ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ؛ {١٣٥٥} ﴿١١٤١٥﴾ فَالِقُ الْبَحْرِ ﴿١١٤١٥﴾ فَالِقُ الْبَحْرِ يَا فَالِقُ الْبَحْرِ يَا ذَنُوه؛ {٠٦٠١} ﴿١١٤١٦﴾ فَالِقُ الْبَحْرِ ﴿١١٤١٦﴾ فَالِقُ الْبَحْرِ يَا... فَالِقُ الْبَحْرِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ؛ {٠٥٣٤} ﴿١١٤١٧﴾ فَالِقُ الْبَحْرِ ﴿١١٤١٧﴾ فَالِقُ الْبَحْرِ يَا فَالِقُ الْبَحْرِ لِعَبْدِهِ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ؛ {٠٣٢٢} ﴿١١٤١٨﴾ فَالِقُ الْبَحْرِ ﴿١١٤١٨﴾ فَالِقُ الْبَحْرِ يَا... فَالِقُ الْبَحْرِ لِمُوسَى وَ بَنِي إِسْرَائِيلَ؛ {١١٢٠} ﴿١١٤١٩﴾ فَالِقُ الْحَبِّ ﴿١١٤١٩﴾ فَالِقُ الْحَبِّ يَا فَالِقُ الْحَبِّ؛ {٠٠٣٩} ﴿١١٤٢٠﴾ فَالِقُ الْحَبِّ وَ النَّوَى ﴿١١٤٢٠﴾ فَالِقُ الْحَبِّ وَ النَّوَى إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَ النَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ يُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمْ اللَّهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ؛ {الأَنْعَام: ٩٥} ﴿١١٤٢١﴾ فَالِقُ الْحَبِّ وَ النَّوَى ﴿١١٤٢١﴾ فَالِقُ الْحَبِّ وَ النَّوَى يَا فَالِقُ الْحَبِّ وَ النَّوَى؛ {٠٠٣٢} ﴿١١٤٢٢﴾ فَالِقُ الْحَبِّ وَ النَّوَى ﴿١١٤٢٢﴾ فَالِقُ الْحَبِّ وَ النَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقُ الْحَبِّ وَ النَّوَى؛ {٠٦٩٠} ﴿١١٤٢٣﴾ فَالِقُ الْحَبَّةِ ﴿١١٤٢٣﴾ فَالِقُ الْحَبَّةِ اللَّهُمَّ دَاحِيَ الْكَعْبَةِ وَ فَالِقُ الْحَبَّةِ؛ {٠٤٢٣} ﴿١١٤٢٤﴾ فَالِقُ الْحَبَّةِ ﴿١١٤٢٤﴾ فَالِقُ الْحَبَّةِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَالِقُ الْحَبَّةِ وَ بَارِئِ النَّسَمَةِ؛ {٠٥٩٩} ﴿١١٤٢٥﴾ فَالِقُ الْحَبَّةِ وَ النَّوَى ﴿١١٤٢٥﴾ فَالِقُ الْحَبَّةِ وَ النَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقُ الْحَبِّ وَ النَّوَى؛ {٠٦٩٠} ﴿١١٤٢٦﴾ فَالِقُ الْحُبُوبِ ﴿١١٤٢٦﴾ فَالِقُ الْحُبُوبِ أَنْتَ... فَالِقُ الْحُبُوبِ؛ {٠٩٠٣} ﴿١١٤٢٧﴾ فَالِقُ الصَّبَاحِ ﴿١١٤٢٧﴾ فَالِقُ الصَّبَاحِ وَ يَا فَاتِحَ النَّجَاحِ، وَ يَا مُرْسِلَ الرِّيَّاحِ بُكُورًا مَعَ الرِّوَّاحِ؛ {٠٦٨٤} ﴿١١٤٢٨﴾ فَالِقُ الْفَجْرِ ﴿١١٤٢٨﴾ فَالِقُ الْفَجْرِ إِذَا طَلَعَ الْفَجْرُ الثَّانِي فَقُلْ يَا فَاتِقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا أَرَى؛ {١٦٩٠} ﴿١١٤٢٩﴾ فَالِقُ فَمَ حَبِّ الْحَصِيدِ ﴿١١٤٢٩﴾ فَالِقُ فَمَ حَبِّ الْحَصِيدِ بِحُسَامِ سَيْحِ السُّحُبِ؛ {١٤٨٣} ﴿١١٤٣٠﴾ مَن فَلَقَ الْبَحْرَ ﴿١١٤٣٠﴾ مَن فَلَقَ الْبَحْرَ لِمُوسَى؛ {١٣٩٢} ﴿١٤-٢-٢٣-فَتَقَ: (فَاتِق)﴾ ﴿١١٤٣١﴾ فَاتِقُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ ﴿١١٤٣١﴾ فَاتِقُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ بَعْدَ رَتْقِهِمَا؛ {٠٠٢٩}

﴿همه‌ی فعل‌ها به خداوند نسبت داده می‌شود﴾

- ﴿۱۱۴۱۲﴾ او شکافنده‌ی صبح است و شب را مایه‌ی آرامش، و خورشید و ماه را وسیله‌ی حساب قرار داده است این، اندازه‌گیری خداوند توانای داناست!
- ﴿۱۱۴۱۳﴾ منزّه است خداوند؛ پروردگار صبح، شکافنده‌ی صبح، خداوندی که شب را مایه‌ی آرامش و خورشید و ماه را وسیله‌ی حساب کردن قرار داد.
- ﴿۱۱۴۱۴﴾ منزّه است خدای شکافنده صبحگاهان.
- ﴿۱۱۴۱۵﴾ ای شکافنده‌ی دریا به اجازه‌ی خود!
- ﴿۱۱۴۱۶﴾ ای شکافنده‌ی دریا برای بنی اسرائیل.
- ﴿۱۱۴۱۷﴾ ای شکافنده‌ی دریا برای بنده‌اش حضرت موسی (علیه السلام).
- ﴿۱۱۴۱۸﴾ ای شکافنده‌ی دریا برای موسی و بنی اسرائیل.
- ﴿۱۱۴۱۹﴾ ای شکافنده‌ی دانه.
- ﴿۱۱۴۲۰﴾ خداوند، شکافنده‌ی دانه و هسته است زنده را از مرده خارج می‌سازد، و مرده را از زنده بیرون می‌آورد این است خدای شما! پس چگونه از حق منحرف می‌شوید؟!
- ﴿۱۱۴۲۱﴾ ای شکافنده‌ی دانه و هسته‌ی خرما.
- ﴿۱۱۴۲۲﴾ منزّه است خدای شکافنده‌ی دانه و هسته.
- ﴿۱۱۴۲۳﴾ ای خداوندی که زمین را از زیر کعبه گستردی، و دانه را شکافتی!
- ﴿۱۱۴۲۴﴾ معبودی جز او نیست؛ شکافنده‌ی دانه و آفریننده‌ی انسان.
- ﴿۱۱۴۲۵﴾ منزّه است خدای شکافنده‌ی دانه و هسته.
- ﴿۱۱۴۲۶﴾ تو شکافنده‌ی دانه‌های.
- ﴿۱۱۴۲۷﴾ ای شکافنده‌ی صبح! ای گشاینده‌ی پیروزی! ای فرستنده‌ی بادهای ابرآفرین در صبح و شب.
- ﴿۱۱۴۲۸﴾ چون فجر دوّم آشکار شد این چنین بگو: ای شکافنده‌ی فجر از جایی که من نمی‌بینم.
- ﴿۱۱۴۲۹﴾ ستایش مخصوص خدایی است که با آب باران گشاینده‌ی دهانه‌ی دانه است.
- ﴿۱۱۴۳۰﴾ منزّه است خدایی که دریا را برای موسی شکافت.
- ۲۳-۲-۱۴- شکافنده**
- ﴿۱۱۴۳۱﴾ ای بازکننده‌ی آسمان‌ها و زمین از یکدیگر بعد از اینکه به هم پیوسته بودند!

﴿كُلُّ الْأَفْعَالِ مَنْسُوبٌ إِلَى اللَّهِ﴾

١٤-٢-٢٤- شقّ: (شاقّ)

﴿١١٤٣٢﴾ شَاقَ السَّمَاءِ ☉ يَا شَاقَ السَّمَاءِ بِالْغَمَامِ؛ {٠٠٢٩}

١٤-٢-٢٥- سَجَر: (ساجر)

﴿١١٤٣٣﴾ سَاجَرَ الْبَحْرِ ☉ يَا سَاجَرَ الْبَحْرِ؛ {٠٠٢٩}

١٤-٢-٢٦- فَجَر: (مُفَجِّر)

﴿١١٤٣٤﴾ يَا مُفَجِّرَ الْبَحَارِ ☉ يَا مُفَجِّرَ الْبَحَارِ؛ {٠٠٢٩}

﴿١١٤٣٥﴾ مُفَجِّرَ النَّهَارِ ☉ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مُفَجِّرَ النَّهَارِ؛ {١٩٥٩}

١٤-٢-٢٧- إِنْبَاع: (مُنْبِعِ الْعَيُونِ)

﴿١١٤٣٦﴾ مُنْبِعُ الْعُيُونِ ☉ يَا مُنْبِعَ الْعُيُونِ؛ {٠٠٢٩}

١٤-٢-٢٨- صَبَغ: (صايغ)

﴿١١٤٣٧﴾ صَابِغُ خَدِّ الْأَرْضِ ☉ الْحَمْدُ لِلَّهِ... صَابِغُ خَدِّ الْأَرْضِ بَقَانِي شَقِيقِ يَانِعِ الْعُشْبِ؛

بَقَانِي شَقِيقِ يَانِعِ الْعُشْبِ {١٠٨٤}

١٤-٣- تحريك، سير، إسالة، إخراج، سلوك، ادارة، تموّر، إجراء، نشر، إهباب.

١٤-٣-١- تحريك: (مُحَرِّك)

﴿١١٤٣٨﴾ مُحَرِّكُ الْحَرَكَاتِ ☉ يَا مُحَرِّكَ الْحَرَكَاتِ؛ {٠٠٢٩}

﴿١١٤٣٩﴾ مُحَرِّكُ الرِّيحِ ☉ هُوَ خَالِقُ الرِّيحِ وَمَحَرِّكُهَا؛ {٠٩٥٥}

﴿١١٤٤٠﴾ مُحَرِّكُ الرِّيحِ ☉ هُوَ مُحَرِّكُ الرِّيحِ وَمُمَسِّكُهَا؛ {٠٩٥٥}

١٤-٣-٢- سِير: (مُسَيِّر)

﴿١١٤٤١﴾ مُسَيِّرُ السَّحَابِ ☉ الْحَمْدُ لِلَّهِ... مُسَيِّرُ السَّحَابِ؛ {٠٠٦٣}

١٤-٣-٣- إِسَالَة: (مُسِيل)

﴿١١٤٤٢﴾ مُسِيلُ الْوَهَادِ ☉ الْحَمْدُ لِلَّهِ... مُسِيلُ الْوَهَادِ؛ {٠٦٥٥}

١٤-٣-٤- إخراج: (مُخْرِجُ يَنْابِيعِ)

﴿١١٤٤٣﴾ مُخْرِجُ يَنْابِيعِ تَفْرِيعِ ☉ اللَّهُمَّ مُحَرِّكَ الْحَرَكَاتِ وَمُبْدِي نَهَايَةِ الْغَايَاتِ وَمُخْرِجَ

قُضْبَانِ النَّبَاتِ يَنْابِيعِ تَفْرِيعِ قُضْبَانِ النَّبَاتِ؛ {٠١٤٨}

﴿همه‌ی فعل‌ها به خداوند نسبت داده می‌شود﴾

۱۴-۲-۲۴- شکافنده

﴿۱۱۴۳۲﴾ ای شکافنده‌ی آسمان با ابر!

۱۴-۲-۲۵- برافروزنده

﴿۱۱۴۳۳﴾ ای پرکننده و برافروزنده‌ی دریا!

۱۴-۲-۲۶- شکافنده

﴿۱۱۴۳۴﴾ ای شکافنده‌ی دریاها!

﴿۱۱۴۳۵﴾ خدایا! از تو درخواست می‌کنم ای جوشاننده‌ی رودها.

۱۴-۲-۲۷- جوشاننده

﴿۱۱۴۳۶﴾ ای جوشاننده‌ی چشمه‌ها!

۱۴-۲-۲۸- رنگ‌دهنده

﴿۱۱۴۳۷﴾ ستایش مخصوص خدایی است که... زمین را سرخگون و گیاهان را رنگین کرده است.

۱۴-۳- حرکت‌دادن، جاری کردن، بیرون آوردن، به گردش درآوردن، گسترش‌دادن، وزاندن

۱۴-۳-۱- حرکت‌دهنده

﴿۱۱۴۳۸﴾ ای حرکت‌دهنده‌ی حرکت‌ها!

﴿۱۱۴۳۹﴾ او آفریننده و حرکت‌دهنده‌ی باد آن است؛ هرگاه خواست آن را حرکت می‌دهد.

﴿۱۱۴۴۰﴾ او محرک باد و بازدارنده‌ی آن است.

۱۴-۳-۲- حرکت‌دهنده

﴿۱۱۴۴۱﴾ ستایش خدای راست که... حرکت‌دهنده‌ی ابرهاست.

۱۴-۳-۳- جاری‌کننده

﴿۱۱۴۴۲﴾ ستایش خدای راست که... جاری‌کننده‌ی آب در زمین‌های گود است.

۱۴-۳-۴- بیرون‌آورنده

﴿۱۱۴۴۳﴾ خدایا! ای ایجادکننده‌ی حرکت‌ها و آشکارکننده‌ی پایان اهداف! و بیرون‌آورنده‌ی

چشمه‌هایی که باعث افزایش و بلندشدن شاخه‌های درختان می‌شود!

﴿۱۳۰۹﴾

﴿كُلُّ الْأَفْعَالِ مَنْسُوبٌ إِلَى اللَّهِ﴾

١٤-٣-٥- سلوك: (سالكُ الفلك)

﴿١١٤٤٤﴾ سَالِكُ الْفَلَكَ ❖ يَا سَالِكَ الْفَلَكَ الْمُدِيرُ؛ {١٢٤٣}

١٤-٣-٦- إدارة: (مديرُ الأَدْوَارِ)

﴿١١٤٤٥﴾ مُدِيرُ الْأَدْوَارِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ مُدِيرِ الْأَدْوَارِ؛ {١٩١٤}

١٤-٣-٧- تمؤر: (مؤرُ السَّمَاءِ)

﴿١١٤٤٦﴾ مُؤَرُّ السَّمَاءِ ❖ يَا مُؤَرُّ السَّمَاءِ؛ {٠٠٢٩}

١٤-٣-٨- إجرا: (مُجْرَى)

﴿١١٤٤٧﴾ مُجْرَى الْبُحُورِ ❖ يَا مُجْرَى الْبُحُورِ؛ {٠٠٢٣}

﴿١١٤٤٨﴾ مُجْرَى الدَّمِ ❖ يَا مُجْرَى الدَّمِ فِي غُرُوقِي؛ {٠٠٧٠}

﴿١١٤٤٩﴾ مُجْرَى الرِّيحِ وَ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ... مُجْرَى الرِّيحِ وَالْمَاءِ وَالنَّارِ مِنْ أَغْوَارِ الْأَرْضِ

الْمَاءِ وَالنَّارِ مُتَسَارِعَاتٍ فِي الْهَوَاءِ؛ {٠٠٦٣}

﴿١١٤٥٠﴾ مُجْرَى الشَّمْسِ ❖ يَا سَالِخَ اللَّيْلِ مِنَ النَّهَارِ فَإِذَا أَنْتُمْ مُظْلِمُونَ وَ مُجْرَى الشَّمْسِ

لِمُسْتَقَرِّهَا؛ {٠٥٥٦}

﴿١١٤٥١﴾ مُجْرَى الْفَلَكَ ❖ يَا مُجْرَى الْفَلَكَ لِنُوحٍ؛ {٠٠٢٣}

﴿١١٤٥٢﴾ مُجْرَى الْمَاءِ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُجْرَى الْمَاءِ فِي الصَّخْرَةِ الصَّمَاءِ؛ {٠٩٥١}

١٤-٣-٩- نشر: (مُنْشَر)

﴿١١٤٥٣﴾ مُنْشِرُ السَّحَابِ ❖ اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ مُنْشِرَ السَّحَابِ؛ {٢٠٤٩}

﴿١١٤٥٤﴾ نَاشِرُ الرِّيحِ ❖ الْحَمْدُ لِلَّهِ نَاشِرِ الرِّيحِ؛ {٠٠٢٨}

١٤-٣-١٠- إهباب: (مُهَبَّ)

﴿١١٤٥٥﴾ مُهَبُّ الرِّيحِ ❖ يَا مُهَبَّ الرِّيحِ؛ {٠٠٢٩}

١٤-٤- حِفْظ، حِرَاسَة، دِعَامَة، حَمْل، حَبْس، حَصْر، إِمْسَاك، إِخْتِرَان، كَبْس، تَخْلِيَة

١٤-٤-١- حِفْظ: (حَافِظ، حَفِيز، أَذْنَى حَفِيزٍ)

﴿١١٤٥٦﴾ حَافِظُ السَّمَاوَاتِ وَ ❖ يَا مَانِعَ السَّمَاوَاتِ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ وَ حَافِظَهُمَا

الْأَرْضُ أَنْ تَزُولَا ❖ أَنْ تَزُولَا؛ {٠٧٧١}

﴿١٣١٠﴾

﴿همه‌ی فعل‌ها به خداوند نسبت داده می‌شود﴾

۱۴-۳-۵- روان‌کننده

﴿۱۱۴۴۴﴾ ای روان‌کننده‌ی مدار ستارگان دورزننده!

۱۴-۳-۶- گرداننده

﴿۱۱۴۴۵﴾ ستایش مخصوص خدایی است که گرداننده‌ی افلاک است.

۱۴-۳-۷- حرکت‌دهنده

﴿۱۱۴۴۶﴾ ای به شدّت حرکت‌دهنده‌ی آسمان!

۱۴-۳-۸- جاری‌کننده

﴿۱۱۴۴۷﴾ ای جاری‌کننده‌ی دریاها.

﴿۱۱۴۴۸﴾ ای روان‌کننده‌ی خون در رگ‌هایم.

﴿۱۱۴۴۹﴾ ستایش خدای راست که... جاری‌کننده‌ی شتابناک باد و آب و آتش از عمق زمین تا بلندای آسمان است.

﴿۱۱۴۵۰﴾ ای برکننده‌ی شب از روز که به ناگاه شما را در تاریکی فرو می‌برد و خورشید را به [سوی] قرارگاه ویژه‌ی خود جاری می‌گرداند.

﴿۱۱۴۵۱﴾ ای به حرکت درآورنده‌ی کشتی برای نوح.

﴿۱۱۴۵۲﴾ نیست معبودی جز تو؛ روان‌کننده‌ی آب از میان صخره‌های سخت.

۱۴-۳-۹- گستراننده

﴿۱۱۴۵۳﴾ خدایا! ای نازل‌کننده‌ی کتاب و ای گستراننده‌ی ابر!

﴿۱۱۴۵۴﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که گستراننده‌ی بادهاست.

۱۴-۳-۱۰- به‌وزش‌درآورنده

﴿۱۱۴۵۵﴾ ای به‌وزش‌درآورنده‌ی باده‌ها!

۱۴-۴- حفاظت، نگهداری، نگهداری

۱۴-۴-۱- نگهدارنده، نزدیک‌ترین نگهدارنده

﴿۱۱۴۵۶﴾ ای بازدارنده‌ی آسمان‌ها تا جز به فرمان او، بر زمین فرونیافتند و ای نگهدارنده‌ی آن دو تا از مدار خود منحرف نشوند!

﴿كُلُّ الْأَفْعَالِ مَنْسُوبٌ إِلَى اللَّهِ﴾

- ﴿١١٤٥٧﴾ حَافِظٌ مُمْسِكٌ ﴿١١٤٥٨﴾ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴿١١٤٥٩﴾ حَافِظٌ لِلْعَرْشِ وَمَنْ يَحْمِلُهُ وَمَنْ حَوْلَ الْعَرْشِ وَاللَّهُ الْحَامِلُ لَهُمْ ﴿١١٤٦٠﴾ حَافِظٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ ﴿١١٤٦١﴾ أَذْنَى حَافِظٍ ﴿١٤-٤-٢﴾ حِرَاسَةٌ: (حارس) ﴿١١٤٦٢﴾ حَارِسُ السَّمَاءِ ﴿١٤-٤-٣﴾ دَعَامَةٌ: (داعم) ﴿١١٤٦٣﴾ دَاعِمُ الْمَسْمُوكَاتِ ﴿١٤-٤-٤﴾ حَمِلٌ: (حامل) ﴿١١٤٦٤﴾ حَامِلُ الْأَشْيَاءِ ﴿١١٤٦٥﴾ حَامِلُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴿١١٤٦٦﴾ حَامِلُ الْعَرْشِ ﴿١١٤٦٧﴾ حَامِلُ الْعَرْشِ وَالسَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴿١١٤٦٨﴾ حَامِلٌ لِلْعَرْشِ ﴿١١٤٦٩﴾ الْحَامِلُ فِي الْمَاءِ ﴿١١٤٧٠﴾ الْحَامِلُ عَلَى الظَّهْرِ ﴿١١٤٧١﴾ مُحْتَمِلٌ ﴿١٤-٤-٥﴾ حَبَسٌ: (حابس) ﴿١١٤٧٢﴾ حَابِسُ الْأَرْضِ ﴿١١٤٧٣﴾ حَابِسُ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ﴿١٤-٤-٦﴾ حَابِسُهُمَا أَنْ تَزُولَا: ﴿١٠٥٥﴾

﴿همه‌ی فعل‌ها به خداوند نسبت داده می‌شود﴾

﴿۱۱۴۵۷﴾ او در هر مکانی موجود، مدبّر، سازنده، حافظ، نگه‌دارنده‌ی آسمان‌ها و زمین است.
﴿۱۱۴۵۸﴾ ای نگهدارنده، ای که آسمان را نگه می‌داری که جز به اجازه‌ی تو بر زمین نیافتد.
﴿۱۱۴۵۹﴾ عرش و حاملانش و هر که گرد آن است، خدا حامل و نگهبان و نگهدار بر آن‌ها.
﴿۱۱۴۶۰﴾ پروردگارم حافظ و نگهبان هر چیز است!
﴿۱۱۴۶۱﴾ نزدیک‌ترین نگاهبانی، تا جائی که بر دل‌ها جای گرفته‌ای.

۱۴-۴-۲- نگهبان

﴿۱۱۴۶۲﴾ ای نگهبان آسمان با شهاب‌ها!

۱۴-۴-۳- نگهدارنده

﴿۱۱۴۶۳﴾ ستایش از آن خداوندی است که گستراننده‌ی هر گسترده، نگهدارنده‌ی آسمان‌هاست.

۱۴-۴-۴- حمل‌کننده

﴿۱۱۴۶۴﴾ حمل‌کننده‌ی اشیاء به قدرت خود.
﴿۱۱۴۶۵﴾ ای نگاه‌دارنده‌ی آسمان‌ها و زمین.
﴿۱۱۴۶۶﴾ ای نگاه‌دارنده‌ی عرش!
﴿۱۱۴۶۷﴾ خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند حامل عرش و آسمان‌ها و زمین است و نیز آنچه در آن‌ها و میان آن‌هاست.
﴿۱۱۴۶۸﴾ او دربردارنده‌ی عرش است.
﴿۱۱۴۶۹﴾ تویی که مرا بر در آب و بر روی آن حرکت می‌دهی.
﴿۱۱۴۷۰﴾ خدایا! تو در سفر همراه مایی؛ و ما را بر پشت (حیوانات یا زمین) سوار می‌کنی.
﴿۱۱۴۷۱﴾ ای دربردارنده‌ی امور بزرگ.

۱۴-۴-۵- نگهدارنده

﴿۱۱۴۷۲﴾ ای نگهدارنده‌ی زمین بر روی آب!
﴿۱۱۴۷۳﴾ خدایا، ای پروردگار این روز جدید و هر روز؛ و ای آن که شب را در هوا ذخیره گرداند و نور را در آسمان جاری کند و از افتادن آسمان بر زمین جلوگیری کند مگر به اجازه خود و آن دو را نگه می‌دارد تا از بین نروند.

﴿كُلُّ الْأَفْعَالِ مَنْسُوبٌ إِلَى اللَّهِ﴾

﴿١١٤٧٤﴾ حَابِسُ السَّمَاوَاتِ وَ ﴿١١٤٧٤﴾ يَا حَابِسَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْ تَزُولَا؛ {٠٠٢٩} الْأَرْضِ أَنْ تَزُولَا

﴿١١٤٧٥﴾ حَابِسُ قَطَرِ الْمَطَرِ ﴿١١٤٧٥﴾ إِنَّهُ حَابِسُ قَطَرِ الْمَطَرِ؛ {٠٨٣٨} ١٤-٤-٦ حَصْر: (حاصر)

﴿١١٤٧٦﴾ حَاصِرِ الْبَحَارِ ﴿١١٤٧٦﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... حَاصِرِ الْبَحَارِ؛ {٠٠٦٣} ١٤-٤-٧ إمساك: (ماسك، مُمسِك)

﴿١١٤٧٧﴾ مَاسِكُ السَّمَاءِ ﴿١١٤٧٧﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... سَامِكِ السَّمَاءِ وَمَاسِكِهَا؛ {١٢٤٨} ﴿١١٤٧٨﴾ مُمْسِكُ الرِّيحِ ﴿١١٤٧٨﴾ هُوَ خَالِقُ الرِّيحِ وَ مُحَرِّكُهَا إِذَا شَاءَ وَ مُمْسِكُهَا كَيْفَ شَاءَ؛ {٠٩٥٥} كَيْفَ شَاءَ

﴿١١٤٧٩﴾ مُمْسِكُ السَّمَاءِ ﴿١١٤٧٩﴾ هُوَ اللَّهُ الْأَوَّلُ خَالِقُ السَّمَاءِ وَ مُمْسِكُهَا؛ {٠٩٥٥} ﴿١١٤٨٠﴾ مُمْسِكِ ﴿١١٤٨٠﴾ يَا مُمْسِكِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠٠٥٧} ﴿١١٤٨١﴾ مُمْسِكُ لِلْعَرْشِ ﴿١١٤٨١﴾ هُوَ حَامِلُ الْعَرْشِ وَ مُمْسِكُ الْعَرْشِ؛ {٠٨٦٦} ١٤-٤-٨ إختزان: (خازن)

﴿١١٤٨٢﴾ خَازِنُ اللَّيْلِ ﴿١١٤٨٢﴾ يَا خَازِنَ اللَّيْلِ فِي الْهَوَاءِ؛ {٠٧٦٩} ﴿١١٤٨٣﴾ خَازِنُ النُّورِ ﴿١١٤٨٣﴾ يَا خَازِنَ النُّورِ فِي السَّمَاءِ؛ {٠٠٢٩} ١٤-٤-٩ كبس: (كابس)

﴿١١٤٨٤﴾ كَابِسُ الْأَرْضِ ﴿١١٤٨٤﴾ يَا رَافِعَ السَّمَاءِ فِي الْهَوَاءِ وَ كَابِسَ الْأَرْضِ عَلَى الْمَاءِ؛ {١١٢٧} ﴿١١٤٨٥﴾ كَابِسُ الْأَرْضَيْنِ ﴿١١٤٨٥﴾ يَا كَابِسَ الْأَرْضَيْنِ عَلَى الْمَاءِ؛ {٠٠٢٩} ١٤-٤-١٠ تخلية: (مُخْلَى)

﴿١١٤٨٦﴾ مَخْلَى جُنْدٍ ﴿١١٤٨٦﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ... مَخْلَى جُنْدِ الْأُمْلَاكِ عَنْ مَبَاشِرَةِ التَّصَرُّفِ وَ الْأُمْلَاكِ الْكُسْبِ؛ {١٤٨٣}

١٤-٥ إرسال، إلقاء، إنزال، إهباط، إيراد، إيلاج، إخراج، تخليص، سَلَخ ١٤-٥-١ إرسال: (مُرْسِل)

﴿١١٤٨٧﴾ مُرْسِلُ الْمُرْسَلَاتِ ﴿١١٤٨٧﴾ يَا مُرْسِلَ الْمُرْسَلَاتِ وَالْعَاصِفَاتِ؛ {١٧٢٢}

﴿همه‌ی فعل‌ها به خداوند نسبت داده می‌شود﴾

﴿۱۱۴۷۴﴾ ای بازدارنده‌ی آسمان‌ها و زمین از اینکه زایل شوند!

﴿۱۱۴۷۵﴾ نگهدارنده و حبس‌کننده‌ی قطرات باران.

۶-۴-۱۴- محصورکننده

﴿۱۱۴۷۶﴾ ستایش خدایی را که... محصورکننده‌ی دریاهاست.

۷-۴-۱۴- نگهدارنده

﴿۱۱۴۷۷﴾ ستایش مخصوص خدایی است برافرازنده‌ی آسمان و نگهدارنده‌ی آن است.

﴿۱۱۴۷۸﴾ او آفریننده و حرکت‌دهنده‌ی باد است؛ هرگاه خواست آن را حرکت می‌دهد و هرگاه

خواست آن را باز می‌دارد.

﴿۱۱۴۷۹﴾ اوست خداوند یکتا، اوّل و آفریننده‌ی آسمان و نگهدارنده‌ی آن.

﴿۱۱۴۸۰﴾ ای نگهدارنده‌ی آسمان‌ها و زمین.

﴿۱۱۴۸۱﴾ او دربردارنده‌ی عرش و نگهدارنده‌ی آن است.

۸-۴-۱۴- ذخیره‌کننده

﴿۱۱۴۸۲﴾ ای خدایی که شب را در هوا ذخیره می‌کند.

﴿۱۱۴۸۳﴾ ای ذخیره‌کننده‌ی نور در آسمان!

۹-۴-۱۴- نگاه‌دارنده

﴿۱۱۴۸۴﴾ ای برافرازنده‌ی آسمان در هوا و ای کسی که زمین را با فشار بر روی آب

نگاه‌داشته‌ای.

﴿۱۱۴۸۵﴾ ای کسی که زمین را با فشار بر روی آب نگاه‌داشته‌ای!

۱۰-۴-۱۴- دورنگاهدارنده

﴿۱۱۴۸۶﴾ ستایش خدای راست که... دورنگاهدارنده‌ی لشکر فرشتگان از دگرگونی و پذیرش

زیادات است.

۵-۴-۱۴- فرستادن، انداختن، فرودآوردن، واردکردن، فروبردن، بیرون‌آوردن، برکنیدن

۱-۵-۱۴- فرستنده

﴿۱۱۴۸۷﴾ ای فرستنده‌ی فرستادگان و تندبادها!

﴿كُلُّ الْأَفْعَالِ مَنْسُوبٌ إِلَى اللَّهِ﴾

- ﴿١١٤٨٨﴾ مُرْسِلُ الرِّيحِ ❁ يَا مُرْسِلَ الرِّيحِ؛ {٠٠٠٢}
- ﴿١١٤٨٩﴾ مُرْسِلُ الرِّيحِ ❁ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ؛ {١٢٩٩}
- ﴿١١٤٩٠﴾ مُرْسِلُ الرِّيحِ ❁ وَيَا فَالِقَ الصَّبَاحِ وَيَا فَاتِحَ النَّجَاحِ، وَيَا مُرْسِلَ الرِّيحِ بُكُورًا
مَعَ الرِّوَّاحِ؛ {٠٤٨٤}
- ﴿١١٤٩١﴾ مُرْسِلُ الرِّيحِ ❁ سُبْحَانَ مَنْ أَنْشَأَ الرِّيحَ وَيُرْسِلُهَا حَيْثُ يَشَاءُ؛ {٠٨٨٧}
- ﴿١١٤٩٢﴾ مُرْسِلُ الرِّيحِ ❁ يَا مُرْسِلَ الرِّيحِ مِنْ مَعَادِنِهَا؛ {١٩٢٧}
- ٢-٥-١٤- إلقاء: (مُلْقَى)
- ﴿١١٤٩٣﴾ مُلْقَى الرِّوَّاسِي ❁ يَا مُلْقَى الرِّوَّاسِي فِي الْأَرْضِ؛ {٠٠٢٩}
- ٣-٥-١٤- إنزال: (مُنْزَل، مُنْزِل)
- ﴿١١٤٩٤﴾ مُنْزَل ❁ يَا مُنْزِلَ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١١٤٩٥﴾ مُنْزِلُ الْغِيَاثِ ❁ وَيَا مُنْزِلَ الْغِيَاثِ مِنَ الدَّلَجِ الْخِفَاثِ، عَلَى الْحَزَنِ وَالْدَّمَائِ
إِلَى الْجُوعِ الْغَرَاثِ؛ {٠٤٨٤}
- ﴿١١٤٩٦﴾ مُنْزِلُ الْغَيْثِ ❁ يَا... مُنْزِلَ الْغَيْثِ؛ {٠٠٥٧}
- ﴿١١٤٩٧﴾ مُنْزِلُ الْقَطْرِ ❁ اللَّهُمَّ... مُنْزِلَ الْقَطْرِ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ بَعْدَ مَوْتِهَا؛ {٢٠٤٣}
- ﴿١١٤٩٨﴾ مُنْزِلُ الْمَاءِ ❁ الْحَمْدُ لِلَّهِ مُنْزِلَ الْمَاءِ مِنَ السَّمَاءِ؛ {١٩٥٢}
- ﴿١١٤٩٩﴾ مُنْزِلُ الْمَاءِ ❁ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يُنْزِلُ الْمَاءَ مِنَ السَّمَاءِ بِكَلِمَاتِهِ؛ {١٢٩٩}
- ٤-٥-١٤- إهباط: (مُهْبِط)
- ﴿١١٥٠٠﴾ مُهْبِطُ الْحَرِّ وَالْبَرْدِ ❁ الْحَمْدُ لِلَّهِ... مُهْبِطُ الْحَرِّ وَالْبَرْدِ؛ {٠٠٤٣}
- ٥-٥-١٤- إيراد: (مُورِد)
- ﴿١١٥٠١﴾ مُورِدُ ❁ يَا مُورِدُ؛ {٠٠٢٩}
- ٦-٥-١٤- إيلاج: (مُولِج)
- ﴿١١٥٠٢﴾ مُولِج ❁ الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ أَمْشَاجِ النَّسَمِ وَمُولِجِ الْأَنْوَارِ فِي الظُّلَمِ؛ {٠٠٧٥}
- ﴿١١٥٠٣﴾ مُولِج ❁ يَا مُولِجَ اللَّيْلِ فِي النَّهَارِ وَمُولِجَ النَّهَارِ فِي اللَّيْلِ؛ {٠٠٣٦}
- ٧-٥-١٤- إخراج: (مُخْرِج)

همه‌ی فعل‌ها به خداوند نسبت داده می‌شود»

﴿۱۱۴۸۸﴾ ای فرستنده‌ی بادها.

﴿۱۱۴۸۹﴾ منزّه است خدایی که... بادها را به عنوان بشارت رحمت خود گسیل می‌دارد.

﴿۱۱۴۹۰﴾ ای شکافنده‌ی صبح! ای گشاینده‌ی پیروزی! ای فرستنده‌ی بادهای ابرآفرین در

صبح و شب.

﴿۱۱۴۹۱﴾ منزّه است خدایی که بادها را به وجود آورد و آنها را به هر جا بخواهد می‌فرستد.

﴿۱۱۴۹۲﴾ ای فرستنده‌ی بادها از جایگاه‌های مخصوص آن.

۲-۵-۱۴- بر زمین افکننده

﴿۱۱۴۹۳﴾ ای آن که کوه‌های ثابت و محکم را در زمین افکنده است!

۳-۵-۱۴- فرودآورنده

﴿۱۱۴۹۴﴾ ای فرودآورنده.

﴿۱۱۴۹۵﴾ ای فرودآورنده‌ی باران از ابر سریع پرآب! ای فروریزننده‌ی باران از ابرهای متراکم بر

خاک و شن و قحطی‌زدگان.

﴿۱۱۴۹۶﴾ ای فروفرستنده‌ی باران.

﴿۱۱۴۹۷﴾ خدایا! ای نازل‌کننده‌ی قطره‌های باران از آسمان، و ای زنده‌کننده‌ی زمین پس از

مرگ آن.

﴿۱۱۴۹۸﴾ ستایش از آن خدایی است که آب را از آسمان فرود آورد.

﴿۱۱۴۹۹﴾ منزّه است خدایی که... آب را با کلمات خود از آسمان فرو فرستد.

۴-۵-۱۴- فرودآورنده

﴿۱۱۵۰۰﴾ ستایش خدای راست که... فرودآورنده‌ی گرما و سرماست.

۵-۵-۱۴- واردکننده

﴿۱۱۵۰۱﴾ ای واردکننده!

۶-۵-۱۴- فروبرنده

﴿۱۱۵۰۲﴾ ستایش از آن خداوندی است که آفریننده‌ی گونه‌های انسان است، همان که نور را

به تاریکی وارد می‌سازد.

﴿۱۱۵۰۳﴾ ای فروبرنده‌ی شب در روز و روز در شب.

۷-۵-۱۴- بیرون‌آورنده

﴿كُلُّ الْأَفْعَالِ مَنْسُوبٌ إِلَى اللَّهِ﴾

﴿١١٥٠٤﴾ مُخْرِجُ الْفَجْرِ مِنْ ﴿فَإِذَا طَلَعَ الْفَجْرُ الثَّانِي فَقُلْ يَا فَالِقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا أَرَى وَ حَيْثُ أَرَى مَخْرَجَهُ مِنْ حَيْثُ أَرَى﴾ {١٠٧٩}

﴿١١٥٠٥﴾ مُخْرِجُ النُّورِ مِنْ ﴿لَكَ الْحَمْدُ... مُخْرِجِ النُّورِ مِنَ الظُّلُمَاتِ وَمُخْرِجِ مَنْ فِي الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ {٠٠٤٣}

١٤-٥-٨- تَخْلِيصُ: (مُخْلَصُ النَّارِ، مُخْلَصُ اللَّبَنِ)

﴿١١٥٠٦﴾ مُخْلَصُ اللَّبَنِ ﴿يَا مُخْلَصَ اللَّبَنِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ﴾ {١٩٠٨}

﴿١١٥٠٧﴾ مُخْلَصُ النَّارِ ﴿يَا مُخْلَصَ النَّارِ مِنْ بَيْنِ الْحَدِيدِ وَالْحَجَرِ﴾ {١٩٠٨}

١٤-٥-٩- سَلَخُ: (سَالَخُ)

﴿١١٥٠٨﴾ سَالِخُ اللَّيْلِ مِنَ النَّهَارِ ﴿يَا سَالِخَ اللَّيْلِ مِنَ النَّهَارِ﴾ {٠٥٥٦}

١٤-٦- تَغْيِيرُ، تَبْدِيلُ، إِجَالَةٌ، تَحْوِيلُ، خُلُوفَةٌ، تَصْرِيفُ، تَصْيِيرُ، تَغْلِيْبُ، تَكْوِيرُ

١٤-٦-١- تَغْيِيرُ: (مُغَيَّرُ)

﴿١١٥٠٩﴾ مُغَيَّرُ ﴿يَا مُغَيَّرُ﴾ {٠٠٣٩}

١٤-٦-٢- تَبْدِيلُ: (مُبَدَّلُ)

﴿١١٥١٠﴾ مُبَدَّلُ ﴿يَا... مُبَدِّلِي بَوْلَايَتِهِ عِزَّةَ الْعَطَايَا مِنْ ذِلَّةِ الْخَطَايَا﴾ {١١٣٢}

﴿١١٥١١﴾ مُبَدَّلُ ﴿يَا مُبَدِّلُ﴾ {٠٠٣٩}

﴿١١٥١٢﴾ مُبَدَّلُ الْأَزْمَانِ ﴿يَا مُبَدِّلَ الْأَزْمَانِ﴾ {٠٠٣٦}

﴿١١٥١٣﴾ مُبَدَّلُ الزَّمَانِ ﴿يَا مُبَدِّلَ الزَّمَانِ﴾ {٠٠٠٢}

﴿١١٥١٤﴾ مُبَدَّلُ السَّيِّئَاتِ ﴿اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ مُنْزِلَ

الْآيَاتِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَاوَاتٍ مُخْرِجِ النُّورِ مِنَ الظُّلُمَاتِ

مُبَدِّلِ السَّيِّئَاتِ﴾ {٠٨٠٢}

﴿١١٥١٥﴾ مُبَدِّلُ السَّيِّئَاتِ ﴿اللَّهُمَّ إِنَّكَ... مُبَدِّلُ السَّيِّئَاتِ حَسَنَاتٍ وَجَاعِلُ الْحَسَنَاتِ

حَسَنَاتٍ دَرَجَاتٍ﴾ {٠٠٢٢}

١٤-٦-٣- إِجَالَةٌ: (مُجِيلُ)

﴿١١٥١٦﴾ مُجِيلُ جِسْمٍ طَبِيعَةٍ ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ... مُجِيلِ جِسْمِ طَبِيعَةِ الْمَاءِ الْمُبَارَكِ فِي أَشْكَالِ

الْحَبِّ وَالْعِنَبِ وَالزَّيْتُونِ وَالْقَضْبِ﴾ {١٤٨٣}

﴿همه‌ی فعل‌ها به خداوند نسبت داده می‌شود﴾

﴿۱۱۵۰۴﴾ هنگامی که فجر دوّم طلوع کرد، بگو: ای شکافنده‌ی آن از جایی که من نمی‌بینم و بیرون‌آورنده‌ی آن از جایی که می‌بینم.
﴿۱۱۵۰۵﴾ ستایش مخصوص توست... بیرون‌آورنده‌ی نور از میان تاریکی‌ها، و بیرون‌کشاننده‌ی کسانی که در تاریکی‌ها هستند، به‌سوی روشنایی.

۸-۵-۱۴- بیرون‌آورنده

﴿۱۱۵۰۶﴾ ای آن که شیر را از میان غذای هضم‌شده و خون بیرون می‌آوری!
﴿۱۱۵۰۷﴾ ای بیرون‌آورنده‌ی آتش از میان آهن و سنگ.

۹-۵-۱۴- برکننده

﴿۱۱۵۰۸﴾ ای برکننده‌ی شب از روز.

۶-۱۴- دگرگون کردن، تبدیل کردن، تغییردادن، گرداندن

۱-۶-۱۴- دگرگون کننده

﴿۱۱۵۰۹﴾ ای دگرگون‌ساز.

۲-۶-۱۴- تبدیل کننده

﴿۱۱۵۱۰﴾ ای آن که خواری خطاهای مرا به سربلندی عطاهايش تبدیل می‌کند.

﴿۱۱۵۱۱﴾ ای دگرگون‌ساز.

﴿۱۱۵۱۲﴾ ای دگرگون‌کننده‌ی زمان‌ها.

﴿۱۱۵۱۳﴾ ای دگرگون‌کننده‌ی زمان‌ها.

﴿۱۱۵۱۴﴾ خدایا! ستایش تو راست، ای بلندکننده‌ی مرتبه‌ها، ای برآورنده‌ی نیازها، ای فرودآورنده‌ی نشانه‌ها از بالای هفت آسمان، ای بیرون‌آورنده‌ی روشنی از تاریکی‌ها، ای تغییردهنده‌ی بدی‌ها به نیکویی‌ها.

﴿۱۱۵۱۵﴾ خدایا! تو بدی‌ها را به نیکی‌ها تبدیل می‌کنی و نیکی‌ها را درجات [ایمانی] قرار

می‌دهی.

۳-۶-۱۴- دگرگون کننده

﴿۱۱۵۱۶﴾ ستایش خدای راست که... دگرگون‌کننده‌ی طبیعت آب به شکل دانه و انگور و

زیتون و شاخه‌ی درخت است.

﴿كُلُّ الْأَفْعَالِ مَنْسُوبٌ إِلَى اللَّهِ﴾

١٤-٦-٤- تحوّل: (مُحوّل)

﴿١١٥١٧﴾ مُحَوَّلٌ

○ يَا مُحَوَّلُ؛ {٠٠٢٩}

﴿١١٥١٨﴾ مُحَوَّلٌ كُلُّ شَيْءٍ

○ يَا مَكُونُ كُلِّ شَيْءٍ وَ مُحَوَّلُهُ؛ {٠٠٧٦}

١٤-٦-٥- خلوفة: (مُخالف)

﴿١١٥١٩﴾ مُخَالِفٌ طَعْمُ الثَّمَرِ

○ يَا مُخَالِفَ طَعْمِ الثَّمَرِ؛ {٠٠٢٩}

﴿١١٥٢٠﴾ مُخَالِفٌ صُورٍ مَنْ

○ الْحَمْدُ لِلَّهِ... مُصَوِّرٌ أَجْسَادِ الْعِبَادِ بِقُدْرَتِهِ وَ مُخَالِفِ صُورِ

خَلْقٍ مِنْ خَلْقِهِ

○ مَنْ خَلَقَ مِنْ خَلْقِهِ؛ {٠٠٢٢}

١٤-٦-٦- تصريف: (مُصرّف)

﴿١١٥٢١﴾ مُصَرِّفُ الْأَبْصَارِ

○ يَا مُصَرِّفَ... الْأَبْصَارِ؛ {١٩٥٣}

﴿١١٥٢٢﴾ مُصَرِّفُ الْأَمْرِ كَيْفَ

○ الْحَمْدُ لِلَّهِ مُنْزِلَ الْمَاءِ مِنَ السَّمَاءِ وَ مُصَرِّفِ الْأَمْرِ كَيْفَ

يَشَاءُ

{١٩٥٢}

﴿١١٥٢٣﴾ مُصَرِّفُ الدُّهُورِ

○ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُدَبِّرُ الْأُمُورِ وَ مُصَرِّفُ الدُّهُورِ؛ {٠٧٦٥}

﴿١١٥٢٤﴾ مُصَرِّفُ الْقُلُوبِ

○ يَا مُصَرِّفَ الْقُلُوبِ وَ الْأَبْصَارِ؛ {١٩٥٣}

١٤-٦-٧- تصيير: (مُصَيِّر)

﴿١١٥٢٥﴾ مُصَيِّرٌ دَعَاءَ

○ وَاللَّهُ مُصَيِّرُ دَعَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَهُمْ عَمَلًا؛ {١٩٥٧}

الْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَهُمْ عَمَلًا

﴿١١٥٢٦﴾ مُصَيِّرٌ مَا أَنْشَأَتْ

○ أَنْتَ يَا اللَّهَ الْآخِرُ كَمَا أَنْتَ الْأَوَّلُ مُبْدِئُ مَا أَنْشَأْتَ وَ

إِلَى الْبَلَى

○ مُصَيِّرُهُمْ إِلَى الْبَلَى؛ {٠٢٣٨}

١٤-٦-٨- تقليب: (مُقلِّب)

﴿١١٥٢٧﴾ مُقَلِّبُ الْقُلُوبِ

○ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ؛ {٠٠٣٩}

﴿١١٥٢٨﴾ مُقَلِّبُ الْقُلُوبِ

○ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَ الْأَبْصَارِ؛ {٠٠٢٣}

﴿١١٥٢٩﴾ مُقَلِّبُ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ

○ سُبْحَانَ مُقَلِّبِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ خَالِقِ الْأَزْمِنَةِ وَ الْأَعْصَارِ؛ {٠٩٤٣}

١٤-٦-٩- تكوير: (مُكَوِّر)

﴿١١٥٣٠﴾ مُكَوِّرُ الدُّهُورِ

○ يَا مُكَوِّرَ الدُّهُورِ؛ {٠٥٢٠}

﴿همه‌ی فعل‌ها به خداوند نسبت داده می‌شود﴾

۴-۶-۱۴- دگرگون‌کننده

﴿۱۱۵۱۷﴾ ای دگرگون‌کننده!

﴿۱۱۵۱۸﴾ ای هستی‌بخش و دگرگون‌کننده‌ی هرچیز.

۵-۶-۱۴- تغییردهنده

﴿۱۱۵۱۹﴾ ای تغییردهنده‌ی مزه‌ی میوه!

﴿۱۱۵۲۰﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که... به قدرت خویش بدن‌بندگان را شکل داد و

چهره‌ی آفریده‌هایش را تغییر داد.

۶-۶-۱۴- گرداننده

﴿۱۱۵۲۱﴾ ای گرداننده‌ی دیدگان.

﴿۱۱۵۲۲﴾ ستایش از آن خدایی است که آب را از آسمان فرود آورد و تدبیر همه‌ی امور به

خواست اوست.

﴿۱۱۵۲۳﴾ معبودی جز خدای یگانه نیست، همه‌ی امور را تدبیر می‌کند و روزگاران را

می‌گرداند.

﴿۱۱۵۲۴﴾ ای گرداننده‌ی دل‌ها و دیدگان.

۷-۶-۱۴- تبدیل‌کننده

﴿۱۱۵۲۵﴾ خداوند در روز قیامت، دعای اهل ایمان را، عمل و کردار قرار می‌دهد.

﴿۱۱۵۲۶﴾ تو ای خدا، آخری چنانکه اوّل هستی و ایجادکننده‌ی همه‌ی آفریدگانی؛ فناکننده‌ای

و آفریدگان را به فرسودگی می‌رسانی.

۸-۶-۱۴- دگرگون‌کننده

﴿۱۱۵۲۷﴾ ای دگرگون‌ساز دل‌ها.

﴿۱۱۵۲۸﴾ ای دگرگون‌کننده‌ی دل‌ها و دیدگان.

﴿۱۱۵۲۹﴾ منزّه است خدای دگرگون‌کننده‌ی شب و روز و آفریننده‌ی زمان‌ها و روزگاران.

۹-۶-۱۴- گرداننده

﴿۱۱۵۳۰﴾ ای گرداننده‌ی روزگاران.

﴿۱۱۵۳۱﴾ ای خدایی که شب را در روز و روز را در شب فرو می‌بری.

﴿۱۳۳۱﴾

﴿كُلُّ الْأَفْعَالِ مَنْسُوبٌ إِلَى اللَّهِ﴾

﴿١١٥٣١﴾ مُكَوِّرُ اللَّيْلِ عَلَى النَّهَارِ ☉ يَا مُكَوِّرَ اللَّيْلِ عَلَى النَّهَارِ وَ مُكَوِّرَ النَّهَارِ عَلَى اللَّيْلِ؛ {٠٠٢٩}

١٤-٧-١- رَجَّ، بَسَّ، إِطَوَّاءَ، نَثَرَ، نَسَفَ

١٤-٧-١- رَجَّ: (رَاجَ)

﴿١١٥٣٢﴾ رَاجُ الْأَرْضِ ☉ يَا رَاجَ الْأَرْضِ بِعَظَمَتِهِ؛ {٠٠٢٩}

١٤-٧-٢- بَسَّ: (بَاسَ)

﴿١١٥٣٣﴾ بَاسُ الْجِبَالِ ☉ يَا بَاسَ الْجِبَالِ بِقُدْرَتِهِ؛ {٠٠٢٩}

١٤-٧-٣- طَوَّاءَ: (طَاوَى)

﴿١١٥٣٤﴾ طَاوَى السَّمَاءِ ☉ يَا طَاوَى السَّمَاءِ؛ {٠٠٢٩}

١٤-٧-٤- نَثَرَ: (نَاثَرَ)

﴿١١٥٣٥﴾ نَاثِرُ النُّجُومِ ☉ يَا نَاثِرَ النُّجُومِ نَثْرًا؛ {٠٠٢٩}

١٤-٧-٥- نَسَفَ: (نَاسَفَ)

﴿١١٥٣٦﴾ نَاسِفُ الْجِبَالِ ☉ يَا نَاسِفَ الْجِبَالِ نَسْفًا؛ {٠٠٢٩}

١٤-٨- إبْلَاءَ، إِمْحَاءَ، إِطْفَاءَ الْأَنْوَارِ، إِدْجَاءَ، تَكْدِيرَ، إِغْطَاشَ، إِظْلَامَ.

١٤-٨-١- إبْلَاءَ: (مُبْلَى)

﴿١١٥٣٧﴾ مُبْلَى كُلِّ جَدِيدٍ ☉ يَا مُبْلَى كُلِّ جَدِيدٍ؛ {٠٠٢٩}

١٤-٨-٢- إِمْحَاءَ: (مَاحَى، مُحْيَى)

﴿١١٥٣٨﴾ مَاحَى آيَةِ اللَّيْلِ ☉ يَا مَاحَى آيَةِ اللَّيْلِ؛ {٠٧٧١}

﴿١١٥٣٩﴾ مُحْيَى آيَةِ اللَّيْلِ ☉ يَا مَنْ مُحْيَى آيَةِ اللَّيْلِ؛ {١٨٩٤}

١٤-٨-٣- إِطْفَاءَ: (مُطْفِئُ)

﴿١١٥٤٠﴾ مُطْفِئُ الْأَنْوَارِ ☉ يَا مُطْفِئَ الْأَنْوَارِ بِنُورِهِ؛ {٠٠٢٩}

١٤-٨-٤- إِدْجَاءَ: (مُدْجَى)

﴿١١٥٤١﴾ مُدْجَى الظُّلْمَةِ ☉ يَا مُدْجَى الظُّلْمَةِ؛ {٠٠٢٩}

﴿١١٥٤٢﴾ ذُو الْغَسَقِ الدَّجَى ☉ يَا ذَا الْغَسَقِ الدَّجَى؛ {١٠٧٥}

١٤-٨-٥- تَكْدِيرَ: (كَادِرِ)

﴿١١٥٤٣﴾ كَادِرُ النُّجُومِ ☉ يَا كَادِرَ النُّجُومِ؛ {٠٠٢٩}

١٤-٨-٦- إِغْطَاشَ: (مُغْطِشُ)

﴿همه‌ی فعل‌ها به خداوند نسبت داده می‌شود﴾

۱۴-۷- لرزاندن، درهم کوبیدن، درهم پیچیدن، پراکنده کردن

۱-۱۴-۷- به لرزه درآورنده

﴿۱۱۵۳۲﴾ ای به لرزه درآورنده‌ی زمین با عظمت خویش!

۲-۱۴-۷- درهم کوبنده

﴿۱۱۵۳۳﴾ ای درهم کوبنده‌ی کوه‌ها به قدرت خویش!

۳-۱۴-۷- درهم پیچنده

﴿۱۱۵۳۴﴾ ای درهم پیچنده‌ی آسمان!

۴-۱۴-۷- پراکنده کننده

﴿۱۱۵۳۵﴾ ای پراکنده کننده‌ی ستارگان!

۵-۱۴-۷- پراکنده کننده

﴿۱۱۵۳۶﴾ ای و پراکنده کننده‌ی کوه‌ها!

۸-۱۴- کهنه کردن، محو کردن، خاموش کردن، تاریک کردن

۱-۱۴-۸- کهنه کننده

﴿۱۱۵۳۷﴾ ای کهنه کننده‌ی هر نو!

۲-۱۴-۸- محو کننده

﴿۱۱۵۳۸﴾ ای محو کننده‌ی نشانه‌ی شب!

﴿۱۱۵۳۹﴾ ای آن که نشانه‌ی شب را محو کرد!

۳-۱۴-۸- خاموش کننده

﴿۱۱۵۴۰﴾ ای خاموش کننده‌ی نورها.

۴-۱۴-۸- تاریک کننده

﴿۱۱۵۴۱﴾ ای تاریک قراردهنده‌ی تاریکی!

﴿۱۱۵۴۲﴾ ای صاحب شب تار.

۵-۱۴-۸- تیره کننده

﴿۱۱۵۴۳﴾ ای تیره کننده‌ی ستارگان!

۶-۱۴-۸- تاریک کننده

﴿كُلُّ الْأَفْعَالِ مَنْسُوبٌ إِلَى اللَّهِ﴾

- ﴿١١٥٤٤﴾ مُعْطِشُ اللَّيْلِ ☉ يَا مُعْطِشَ اللَّيْلِ؛ {٠٠٢٩}
- ١٤-٨-٧- إظلام: (مُظْلِم، مُخْرِجُ إِلَى الظُّلُمَاتِ، بَاسِطُ الظُّلُمَاتِ)
- ﴿١١٥٤٥﴾ مُظْلِمُ اللَّيْلِ ☉ يَا مُظْلِمَ اللَّيْلِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١١٥٤٦﴾ مُخْرِجُ مِنَ النُّورِ ☉ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... مُخْرِجُ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ؛ {٠٠٢٢}
- إِلَى الظُّلُمَاتِ
- ﴿١١٥٤٧﴾ بَاسِطُ الْيَدَيْنِ ☉ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ... وَالْمَشِيَّةِ وَالْقُدْرَةِ وَالظُّلُمَاتِ وَ
- بِالظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ ☉ النُّورِ؛ {٢١٧٢}
- ١٤-٩- إنبات، إحياء الأرض، إثمار، تخليص الشجر، زرع، إطلاع، إغشاب، إنباء الطعم
- ١٤-٩-١- إنبات: (مُنْبِت، مُخْرِجُ النَّبَاتِ، مُجْرِي الْمَاءِ فِي النَّبَاتِ)
- ﴿١١٥٤٨﴾ مُنْبِتُ... الْأَشْجَارِ ☉ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ... مُنْبِتُ الزُّرُوعِ وَالْأَشْجَارِ؛ {٠٩٠٣}
- ﴿١١٥٤٩﴾ مُنْبِتُ الْأَشْجَارِ ☉ يَا مُنْبِتَ الْأَشْجَارِ فِي الْأَرْضِ الْقِفَارِ؛ {٠٧٨٠}
- ﴿١١٥٥٠﴾ مُنْبِتُ الْخُضْرَةِ ☉ اللَّهُمَّ يَا... مُنْبِتَ الْخُضْرَةِ بِمَا لَا يُرَى؛ {١١٢٧}
- ﴿١١٥٥١﴾ مُنْبِتُ الزُّرُوعِ ☉ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ... مُنْبِتُ الزُّرُوعِ وَالْأَشْجَارِ؛ {٠٩٠٣}
- ﴿١١٥٥٢﴾ مُنْبِتُ الشَّجَرِ ☉ يَا مُنْبِتَ الشَّجَرِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١١٥٥٣﴾ مُنْبِتُ النَّبَاتِ ☉ سُبْحَانَكَ اللَّهُ الَّذِي... يُنْبِتُ النَّبَاتَ بِقُدْرَتِهِ وَيَبْسُطُ الرُّزْقَ
- بِقُدْرَتِهِ بَعْلِمِهِ ☉ بَعْلِمِهِ؛ {١٢٩٩}
- ﴿١١٥٥٤﴾ مُخْرِجُ النَّبَاتِ ☉ يَا مُخْرِجَ النَّبَاتِ؛ {٠٧٦٣}
- ﴿١١٥٥٥﴾ مُخْرِجُ النَّبَاتِ ☉ يَا مُخْرِجَ النَّبَاتِ بِالْعُدْوِ وَالْأَصَالِ؛ {٠٧٦٤}
- ﴿١١٥٥٦﴾ مُجْرِي الْمَاءِ ☉ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُجْرِي الْمَاءِ فِي النَّبَاتِ؛ {٠٩٥١}
- ١٤-٩-٢- (مُحْيِي الْأَرْضِ، مُحْيِي الْبِلَادِ)
- ﴿١١٥٥٧﴾ مُحْيِي الْأَرْضِ ☉ فَانْظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ
- لُمُحْيِي الْمَوْتِينَ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ؛ {الروم: ٥٠}
- ﴿١١٥٥٨﴾ مُحْيِي مَيِّتِ الْأَرْضِ ☉ الْحَمْدُ لِلَّهِ... مُحْيِي مَيِّتِ الْأَرْضِ؛ {١٤٨٣}
- ﴿١١٥٥٩﴾ مُحْيِي الْبِلَادِ ☉ يَا هَادِيَ الرَّشَادِ يَا مُلْهِمَ السَّدَادِ، يَا رَازِقَ الْعِبَادِ وَيَا
- مُحْيِي الْبِلَادِ؛ {٠٦٨٤}
- ﴿١٣٣٤﴾

﴿همه‌ی فعل‌ها به خداوند نسبت داده می‌شود﴾

﴿۱۱۵۴۴﴾ ای تاریک‌کننده‌ی شب!

۱۴-۸-۷- تاریک‌کننده، بیرون‌کننده به سمت تاریکی، گسترش‌دهنده‌ی تاریکی

﴿۱۱۵۴۵﴾ ای تاریک‌کننده‌ی شب!

﴿۱۱۵۴۶﴾ خدایا! تو بیرون‌آورنده از نور به سوی تاریکی‌ها هستی.

﴿۱۱۵۴۷﴾ ای خدایی که دو دست خود را به رحمت، خواست، قدرت و تاریکی‌ها و نور گشوده‌ای.

۱۴-۹-۱- رویانندن، زنده‌کردن، خارج‌کردن، بیرون‌کردن، طعم‌دادن

۱۴-۹-۱- رویاننده، بیرون‌آورنده‌ی گیاه، جاری‌کننده‌ی آب در گیاهان

﴿۱۱۵۴۸﴾ منزّه‌ی تو، نیست خدایی مگر تو که... رویاننده‌ی گیاهان و درختان.

﴿۱۱۵۴۹﴾ ای رویاننده‌ی درختان در زمین بیابان.

﴿۱۱۵۵۰﴾ خدایا! ای رویاننده‌ی سبزه با آن چه دیده نمی‌شود.

﴿۱۱۵۵۱﴾ منزّه‌ی تو، نیست خدایی مگر تو که... رویاننده‌ی گیاهان و درختان.

﴿۱۱۵۵۲﴾ ای رویاننده‌ی درخت!

﴿۱۱۵۵۳﴾ منزّه است خدایی که... گیاه را به قدرت خویش می‌رویاند و روزی را به دانش خود

می‌گستراند.

﴿۱۱۵۵۴﴾ ای بیرون‌آورنده‌ی گیاه.

﴿۱۱۵۵۵﴾ ای آن که هر صبحگاه و شامگاه گیاهان را می‌رویاند.

﴿۱۱۵۵۶﴾ معبودی جز تو نیست که روان‌کننده‌ی آب در گیاهی.

۱۴-۹-۲- زنده‌کننده‌ی زمین، زنده‌کننده‌ی سرزمین‌ها

﴿۱۱۵۵۷﴾ به آثار رحمت الهی بنگر که چگونه زمین را بعد از مردنش زنده می‌کند چنین کسی

(که زمین مرده را زنده کرد) زنده‌کننده مردگان (در قیامت) است و او بر همه چیز تواناست!

﴿۱۱۵۵۸﴾ ستایش خدای راست که... زنده‌کننده‌ی زمین مرده است.

﴿۱۱۵۵۹﴾ و ای راهنمای به کار درست و ای الهام‌کننده به راستی و ای روزی‌دهنده‌ی بندگان

و ای زنده‌کننده‌ی آبادی‌ها.

﴿كُلُّ الْأَفْعَالِ مَنْسُوبٌ إِلَى اللَّهِ﴾

٣-٩-١٤- إثمار: (مُخْرِجُ الثَّمَارِ)

- ﴿١١٥٦٠﴾ مُخْرِجُ الثَّمَارِ ☉ يَا مُنْبِتَ الْأَشْجَارِ فِي الْأَرْضِ الْفَقَارَ وَمُخْرِجَ الثَّمَارِ؛ {٠٧٨٠}
- ﴿١١٥٦١﴾ مُخْرِجُ الثَّمَرَاتِ ☉ أَنْتَ قَاسِمُ الْمَعَاشِ قَاضِي الْأَجَالِ رَازِقُ الْعِبَادِ مُرَوِّى الْبِلَادِ
مُخْرِجُ الثَّمَرَاتِ؛ {٠٠٢٨}

٤-٩-١٤- تخليص: (تخليص الشجر)

- ﴿١١٥٦٢﴾ مُخْلَصُ الشَّجَرِ ☉ يَا مُخْلَصَ الشَّجَرِ مِنْ بَيْنِ رَمْلٍ وَطِينٍ وَمَاءٍ؛ {١٩٠٨}

٥-٩-١٤- زرع: (زَارِعٌ، مُخْرِجُ الزَّرْعِ)

- ﴿١١٥٦٣﴾ زَارِعُ الْحَرْثِ ☉ مُنْزِلُ الْغَيْثِ زَارِعُ الْحَرْثِ؛ {٠٠٨٢}
- ﴿١١٥٦٤﴾ زَارِعُ النَّبَاتِ ☉ يَا زَارِعَ النَّبَاتِ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١١٥٦٥﴾ مُخْرِجُ الزَّرْعِ ☉ يَا مُخْرِجَ الزَّرْعِ وَ النَّبَاتِ؛ {١٩٠٤}

٦-٩-١٤- طلع: (مُطْلِع)

- ﴿١١٥٦٦﴾ مُطْلِعُ النَّبَاتِ ☉ يَا مُطْلِعَ النَّبَاتِ؛ {٠٠٢٩}

٧-٩-١٤- ورق: (مُورِق)

- ﴿١١٥٦٧﴾ مُورِقُ الْأَشْجَارِ ☉ يَا مُورِقَ الْأَشْجَارِ؛ {٠٠٢٩}

٨-٩-١٤- عشب: (مُعْشِب)

- ﴿١١٥٦٨﴾ مُعْشِبُ الْبَرِّ ☉ يَا مُعْشِبَ الْبَرِّ؛ {٠٠٢٩}

٩-٩-١٤- طعم: (مُطْعِم)

- ﴿١١٥٦٩﴾ مُطْعِمُ الثَّمَارِ ☉ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مُفَجِّرَ الْأَنْهَارِ وَمُطْعِمَ الثَّمَارِ؛ {١٩٥٩}

- ﴿١١٥٧٠﴾ مُخَالِفَ طَعْمِ الثَّمَرِ ☉ يَا مُخَالِفَ طَعْمِ الثَّمَرِ؛ {٠٠٢٩}

١٠-١٤- بسط، قبض

١-١٠-١٤- بسط: (أَبْسَطَ، بَاسَطَ، ذُو الْبَسْطِ)

- ﴿١١٥٧١﴾ أَبْسَطُ ☉ سُبْحَانَهُ مِنْ قَابِضٍ مَا أَبْسَطَهُ؛ {٠٠٤٧}

- ﴿١١٥٧٢﴾ أَبْسَطُ ☉ سُبْحَانَهُ مِنْ شَرِيفٍ مَا أَبْسَطَهُ؛ {٠٠٤٨}

- ﴿١١٥٧٣﴾ أَبْسَطُ مِنْ كُلِّ بَاسِطٍ ☉ يَا أَبْسَطَ مِنْ كُلِّ بَاسِطٍ؛ {٠٠٢٩}

﴿١٣٢٦﴾

﴿همه‌ی فعل‌ها به خداوند نسبت داده می‌شود﴾

۳-۹-۱۴- خارج‌کننده‌ی میوه

﴿۱۱۵۶۰﴾ ای رویاننده‌ی درختان در زمین بیابان و خارج‌کننده‌ی میوه‌ها.

﴿۱۱۵۶۱﴾ تویی قسمت‌کننده‌ی زندگی‌ها، تعیین‌کننده‌ی عمرها، روزی‌رسان بندگان، سیراب‌کننده‌ی سرزمین‌ها، برون‌آورنده‌ی میوه‌ها.

۴-۹-۱۴- بیرون‌آورنده‌ی درخت

﴿۱۱۵۶۲﴾ ای آن‌که درخت را از میان شن و گل و آب بیرون می‌آوری!

۵-۹-۱۴- رویاننده

﴿۱۱۵۶۳﴾ فروفرستنده‌ی باران و رویاننده‌ی کشت.

﴿۱۱۵۶۴﴾ ای رویاننده‌ی گیاه!

﴿۱۱۵۶۵﴾ ای بیرون‌آورنده‌ی زراعت و گیاه.

۶-۹-۱۴- رویاننده

﴿۱۱۵۶۶﴾ ای رویاننده‌ی گیاه!

۷-۹-۱۴- برآورنده‌ی برگ

﴿۱۱۵۶۷﴾ ای برآورنده‌ی برگ بر درختان!

۸-۹-۱۴- رویاننده

﴿۱۱۵۶۸﴾ ای رویاننده‌ی گیاه در خشکی.

۹-۹-۱۴- تغییردهنده‌ی مزه

﴿۱۱۵۶۹﴾ خدایا! از تو درخواست می‌کنم ای جوشاننده‌ی رودها و تغذیه‌کننده‌ی میوه‌ها.

﴿۱۱۵۷۰﴾ ای تغییردهنده‌ی مزه‌ی میوه!

۱۰-۱۴- گستردن، تنگ‌گرفتن

۱-۱۰-۱۴- گستراننده، صاحب‌گسترش

﴿۱۱۵۷۱﴾ منزّه است تنگ‌گیرنده‌ای که چه‌بسیار گستراننده است!

﴿۱۱۵۷۲﴾ منزّه است شریفی که چقدر گستراننده است!

﴿۱۱۵۷۳﴾ ای گستراننده‌تر از هر گستراننده!

﴿كُلُّ الْأَفْعَالِ مَنْسُوبٌ إِلَى اللَّهِ﴾

﴿١١٥٧٤﴾ الْبَاسِطُ	﴿١١٥٧٥﴾ الْبَاسِطُ
﴿١١٥٧٦﴾ الْبَاسِطُ	﴿١١٥٧٧﴾ بَاسِطُ
﴿١١٥٧٨﴾ بَاسِطُ	﴿١١٥٧٩﴾ بَاسِطُ
﴿١١٥٨٠﴾ بَاسِطُ كُلِّ شَيْءٍ	﴿١١٥٨١﴾ بَاسِطُ مَا أَهْدَاهُ
﴿١١٥٨٢﴾ ذُو الْبَسْطِ	﴿١١٥٨٣﴾ ذُو الْبَسْطِ
﴿١١٥٨٤﴾ ذُو الْبَسْطِ وَالْقَبْضِ	﴿١١٥٨٥﴾ الْقَابِضُ
﴿١١٥٨٦﴾ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ	﴿١١٥٨٧﴾ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ
﴿١١٥٨٨﴾ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ	﴿١١٥٨٩﴾ قَابِضُ
﴿١١٥٩٠﴾ قَابِضُ	﴿١١٥٩١﴾ قَابِضُ
﴿١١٥٩٢﴾ قَابِضُ	

٢-١٠-١٤- قبض: (قابض، ذو القبض، أقبض)

﴿١١٥٨٥﴾ الْقَابِضُ	﴿١١٥٨٦﴾ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ
﴿١١٥٨٧﴾ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ	﴿١١٥٨٨﴾ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ
﴿١١٥٨٩﴾ قَابِضُ	﴿١١٥٩٠﴾ قَابِضُ
﴿١١٥٩١﴾ قَابِضُ	﴿١١٥٩٢﴾ قَابِضُ

﴿١٣٢٨﴾

«همه‌ی فعل‌ها به خداوند نسبت داده می‌شود»

«۱۱۵۷۴» برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها گسترش‌دهنده است.

«۱۱۵۷۵» منزّه است خدای... گستراننده.

«۱۱۵۷۶» منزّه است قبض‌کننده و گسترش‌دهنده.

«۱۱۵۷۷» منزّه است گشاینده‌ای که [در مورد هر که بخواهد] چقدر تنگ می‌گیرد!

«۱۱۵۷۸» منزّه است از گشاینده‌ای که چه بسیار هدایت‌گر است.

«۱۱۵۷۹» ای گشاینده.

«۱۱۵۸۰» ای تنگ‌گیرنده و گشاینده‌ی هرچیز.

«۱۱۵۸۱» منزّه است از گشاینده‌ای که چه بسیار هدایتگر است.

«۱۱۵۸۲» ستایش مخصوص خدایی است که دارنده‌ی... بی‌نیازی و گشایش، و گشاده‌دستی و تنگ‌گرفتن است.

«۱۱۵۸۳» ستایش مخصوص خدایی است که دارای فرمانروایی و گستردگی است.

«۱۱۵۸۴» ستایش مخصوص خدایی است که صاحب گسترش‌دادن و جمع‌کردن است.

۲-۱۰-۱۴- تنگ‌گیرنده

«۱۱۵۸۵» برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها منقبض‌کننده است.

«۱۱۵۸۶» ای خدای جمع‌کننده و گسترش‌دهنده.

«۱۱۵۸۷» منزّه است قبض‌کننده و گسترش‌دهنده.

«۱۱۵۸۸» ای خدا! تو را به نامت که تنگ‌گیرنده و گشاینده است و به دستانت که به خیر و شکوه گشاده است می‌خوانم.

«۱۱۵۸۹» منزّه است تنگ‌گیرنده‌ای که چه آغازگر است.

«۱۱۵۹۰» منزّه است تنگ‌گیرنده‌ای که چه بسیار گشاده‌دست است!

«۱۱۵۹۱» ای تنگ‌گیرنده.

«۱۱۵۹۲» معبودی جز تو نیست، ای که پیش از آفریدگان خود بوده‌ای و پس از آنان نیز خواهی بود و از فراز ایشان ظهور و بروز داری و رساننده‌ی روزی آنان و گیرنده‌ی آنی و تویی جان‌ستان ایشان.

﴿كُلُّ الْأَفْعَالِ مَنْسُوبٌ إِلَى اللَّهِ﴾

- ﴿١١٥٩٣﴾ قَابِضٌ كُلُّ شَيْءٍ ◉ قَابِضٌ كُلُّ شَيْءٍ و باسطه؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١١٥٩٤﴾ قَابِضًا عَلَى الْمُلْكِ ◉ يَا قَابِضًا عَلَى الْمُلْكِ لِمَا دُونَهُ؛ {٠٠٥٩}
- ﴿١١٥٩٥﴾ ذُو الْقَبْضِ ◉ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْبَسْطِ وَالْقَبْضِ؛ {٠٠٦٠}
- ﴿١١٥٩٦﴾ ذُو الْقَبْضِ ◉ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذِي... الْغِنَاءِ وَالسَّعَةِ وَالْبَسْطِ وَالْقَبْضِ؛ {٢٢٦١}
- ﴿١١٥٩٧﴾ أَقْبِضْ ◉ سُبْحَانَهُ مِنْ رَازِقٍ مَا أَقْبَضَهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿١١٥٩٨﴾ أَقْبِضْ ◉ سُبْحَانَهُ مِنْ بَاسِطٍ مَا أَقْبَضَهُ؛ {٠٠٤٨}
- ﴿١١٥٩٩﴾ أَقْبِضْ مِنْ كُلِّ قَابِضٍ ◉ يَا أَقْبِضْ مِنْ كُلِّ قَابِضٍ؛ {٠٠٢٩}

١١-١٤-إغلاق، حبس

١١-١٤-إغلاق: (مُغْلِقٌ)

﴿١١٦٠٠﴾ مُغْلِقٌ ◉ يَا مُغْلِقُ؛ {٠٠٢٩}

١١-١٤-٢ حبس: (حَابِسٌ قَطَرِ الْمَطَرِ)

﴿١١٦٠١﴾ حَابِسٌ قَطَرِ الْمَطَرِ ◉ إِنَّهُ حَابِسٌ قَطَرِ الْمَطَرِ؛ {٠٨٣٨}

١٢-١٤-رفع، وضع

١٢-١٤-١ رفع: (رَافِعٌ، رَافِعُ الْمُرْتَفِعِ)

﴿١١٦٠٢﴾ الرَّافِعُ ◉ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الدَّافِعُ النَّافِعُ الرَّافِعُ؛ {٠٠٢٨}

﴿١١٦٠٣﴾ الرَّافِعُ الْوَاضِعُ ◉ سُبْحَانَ الرَّافِعِ الْوَاضِعِ؛ {٠٠٦٤}

﴿١١٦٠٤﴾ رَافِعٌ ◉ يَا رَافِعُ؛ {٠٠٣٩}

﴿١١٦٠٥﴾ رَافِعُ النِّيَّاتِ ◉ يَا... رَافِعُ النِّيَّاتِ؛ {٠٣٤٦}

﴿١١٦٠٦﴾ رَافِعُ الدَّرَجَاتِ ◉ هُوَ... لِلدَّرَجَاتِ رَافِعٌ؛ {٠٢٨١}

﴿١١٦٠٧﴾ رَافِعُ الدَّرَجَاتِ ◉ يَا رَافِعُ الدَّرَجَاتِ؛ {٠٠٣٩}

﴿١١٦٠٨﴾ رَافِعُ الْوَضْعَةِ ◉ يَا رَافِعُ الْوَضْعَةِ؛ {١١٣٠}

﴿١١٦٠٩﴾ رَافِعٌ غَيْرُ مَرْفُوعٍ ◉ يَا رَافِعًا غَيْرَ مَرْفُوعٍ؛ {٠٠٣٩}

﴿١١٦١٠﴾ رَافِعُ الْمُرْتَفِعِ ◉ يَا رَافِعُ الْمُرْتَفِعِ؛ {٠٤٨٥}

١٢-١٤-٢ وضع: (وَاضِعٌ)

﴿همه‌ی فعل‌ها به خداوند نسبت داده می‌شود﴾

﴿۱۱۵۹۳﴾ ای گیرنده و ای گشاینده‌ی هر چیز.
﴿۱۱۵۹۴﴾ ای تنگ‌گیرنده‌ی فرمانروایی بر غیر خود.
﴿۱۱۵۹۵﴾ ستایش مخصوص خدایی است که صاحب گسترش‌دادن و جمع‌کردن است.
﴿۱۱۵۹۶﴾ ستایش مخصوص خدایی است که دارنده‌ی... بی‌نیازی و گشایش، و گشاده‌دستی و تنگ‌گرفتن است.

﴿۱۱۵۹۷﴾ منزّه است روزی‌دهنده‌ای که چه تنگ‌گیرنده است.
﴿۱۱۵۹۸﴾ منزّه است گشاینده‌ای که [در مورد هر که بخواهد] چقدر تنگ می‌گیرد!
﴿۱۱۵۹۹﴾ ای جمع‌کننده‌تر از هر جمع‌کننده!

۱۱-۱۴- بستن، حبس کردن

۱-۱۱-۱۴- قفل‌زننده

﴿۱۱۶۰۰﴾ ای خدایی که می‌بندد!

۲-۱۱-۱۴- حبس‌کننده

﴿۱۱۶۰۱﴾ نگهدارنده و حبس‌کننده‌ی قطرات باران.

۱۲-۱۴- بالابردن، پایین آوردن

۱-۱۲-۱۴- بالابرنده

﴿۱۱۶۰۲﴾ معبودی نیست جز خدای بالابرنده، سودرساننده، بالابرنده.

﴿۱۱۶۰۳﴾ منزّه است خدای بالابرنده‌ی فروآورنده.

﴿۱۱۶۰۴﴾ ای بالابرنده.

﴿۱۱۶۰۵﴾ ای برطرف‌کننده‌ی بلاها.

﴿۱۱۶۰۶﴾ بالابرنده‌ی درجات است.

﴿۱۱۶۰۷﴾ ای بالابرنده‌ی جایگاه‌ها.

﴿۱۱۶۰۸﴾ ای بالابرنده‌ی فروافتادگی‌ها

﴿۱۱۶۰۹﴾ ای برافرازنده‌ی کسی او را بالا نبرده است.

﴿۱۱۶۱۰﴾ ای سربرافراشته‌ی برافرازنده.

۲-۱۲-۱۴- فروآورنده

﴿كُلُّ الْأَفْعَالِ مَنْسُوبٌ إِلَى اللَّهِ﴾

- ﴿١١٦١﴾ الواضِعُ ❁ سُبْحَانَ الرَّافِعِ الْوَاضِعِ؛ {٠٠٦٤}
- ١٣-١٤- تقديم و تأخير
- ١-١٣-١٤- تقديم: (مُقَدِّم)
- ﴿١١٦٢﴾ مُقَدِّم ❁ يَا مُقَدِّم؛ {٠٠٣٩}
- ٢-١٣-١٤- تأخير: (مُؤَخَّر)
- ﴿١١٦٣﴾ مُؤَخَّر ❁ يَا مُؤَخَّر؛ {٠٠٣٩}
- ١٤-١٤- رتق، فتق، تأليف، تركيب، جمع، فصل، تفريق
- ١-١٤-١٤- رَتَّق: (رَاتِق)
- ﴿١١٦٤﴾ رَاتِق ❁ يَا رَاتِق؛ {٠٠٣٩}
- ٢-١٤-١٤- فَتَق: (فَاتِق)
- ﴿١١٦٥﴾ فَاتِقُ لِلرُّتُوقِ ❁ إِنَّ اسْمَ اللَّهِ فَاتِقُ لِلرُّتُوقِ؛ {٠٥٢٦}
- ﴿١١٦٦﴾ فَاتِق ❁ يَا فَاتِق؛ {٠٠٣٩}
- ٣-١٤-١٤- الف: (مُؤَلَّف)
- ﴿١١٦٧﴾ فَاتِقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ❁ يَا فَاتِقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَعْدَ رَتَّقِيَهُمَا؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١١٦٨﴾ مُؤَلَّف ❁ يَا مُؤَلَّف؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١١٦٩﴾ مُؤَلَّفُ الْأَسْبَابِ ❁ الْحَمْدُ لِلَّهِ... مُؤَلَّفُ الْأَسْبَابِ بِمَا جَرَتْ بِهِ الْأَقْلَامُ وَمَضَتْ بِهِ الْأَخْتَامُ مِنْ سَابِقِ عِلْمِهِ وَمَقَدَّرِ حُكْمِهِ؛ {١٠٢٥}
- ﴿١١٦٢٠﴾ مُؤَلَّفُ بَيْنِ الْبَرْدِ وَالنَّارِ ❁ يَا مُؤَلَّفَ بَيْنِ الْبَرْدِ وَالنَّارِ؛ {٢٠٧٧}
- ﴿١١٦٢١﴾ مُؤَلَّفُ بَيْنِ الْأَحْبَاءِ ❁ يَا مُؤَلَّفًا بَيْنَ الْأَحْبَاءِ؛ {٠٧٧٨}
- ﴿١١٦٢٢﴾ مُؤَلَّفُ بَيْنِ الْأَحِبَّةِ ❁ يَا مُؤَلَّفًا بَيْنَ الْأَحِبَّةِ؛ {٠٧٨١}
- ٤-١٤-١٤- تركيب: (مُرَكَّب)
- ﴿١١٦٢٣﴾ مُرَكَّب ❁ يَا مُرَكَّب؛ {٠٠٢٩}
- ٥-١٤-١٤- جمع: (جَامِع)
- ﴿١١٦٢٤﴾ جَامِع ❁ يَا جَامِع؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١٣٣٢﴾

﴿همه‌ی فعل‌ها به خداوند نسبت داده می‌شود﴾

﴿۱۱۶۱﴾ منزّه است خدای بالا برنده‌ی فروآورنده.

۱۳-۱۴- پیش آوردن و به تأخیر انداختن

۱-۱۳-۱۴- پیش آورنده

﴿۱۱۶۱۲﴾ ای پیش آورنده.

۲-۱۳-۱۴- به تأخیر اندازنده

﴿۱۱۶۱۳﴾ ای به تأخیر اندازنده.

۱۴-۱۴- پیوند دادن، گشودن، گرد آوردن، ترکیب کردن، جدا کردن

۱-۱۴-۱۴- پیوند دهنده

﴿۱۱۶۱۴﴾ ای پیوند دهنده.

۲-۱۴-۱۴- گشاینده

﴿۱۱۶۱۵﴾ همانا نام خداوند گشاینده‌ی بسته‌هاست.

﴿۱۱۶۱۶﴾ ای گشاینده.

﴿۱۱۶۱۷﴾ ای جداکننده‌ی آسمان‌ها و زمین از یکدیگر، بعد از اینکه به هم پیوسته بودند!

۳-۱۴-۱۴- گردآورنده

﴿۱۱۶۱۸﴾ ای گردآورنده.

﴿۱۱۶۱۹﴾ ستایش خدای را که... تشکیل دهنده‌ی اسبابی است که بر آن قلم رفته و در دانش

پیشینش حتمی بودن آن ثبت شده و حکمش نیز مقدر شده است.

﴿۱۱۶۲۰﴾ ای خدایی که یخ و آتش را کنار هم آوردی.

﴿۱۱۶۲۱﴾ ای خدایی که بین دوستان الفت برقرار می‌کنی!

﴿۱۱۶۲۲﴾ ای خدایی که بین دوستان الفت برقرار می‌کنی!

۴-۱۴-۱۴- ترکیب کننده

﴿۱۱۶۲۳﴾ ای ترکیب کننده!

۵-۱۴-۱۴- گردآورنده

﴿۱۱۶۲۴﴾ ای گردآورنده.

﴿كُلُّ الْأَفْعَالِ مَنْسُوبٌ إِلَى اللَّهِ﴾

﴿١١٦٢٥﴾ جامع الأشتات	⊗ يا جامع الشتات [الأشتات]؛ {٠٧٧٩}
﴿١١٦٢٦﴾ جامع المتفرقين	⊗ يا جامع المتفرقين؛ {٠٧٨٠}
﴿١١٦٢٧﴾ جامع كل شمل	⊗ يا جامع كل شمل؛ {٠٧٦٠}
﴿١١٦٢٨﴾ جامع الأمم	⊗ يا جامع الأمم؛ {٠٠٠٢}
﴿١١٦٢٩﴾ جامع بين أهل الجنة على تألف من القلوب وشدة المحبة؛ {٠٧٧٨}	⊗ يا جامعاً بين أهل الجنة على تألف من القلوب وشدة المحبة؛ {٠٧٧٨}
﴿١١٦٣٠﴾ جامع بين أهل طاعته و بين من خلقه لها طاعته و بين من خلقه لها	⊗ يا جامعاً بين أهل طاعته و بين من خلقها له؛ {٠٧٧٨}

١٤-١٤-٦- فصل: (فاصل، أعدل الفاصلين، ذو الفصل)

﴿١١٦٣١﴾ الفاصل	⊗ أنت الله الصادق الخالق الرازق الباري الفاصل؛ {١٦٨٥}
﴿١١٦٣٢﴾ خير الفاصلين	⊗ قل إني على بينة من ربي وكذبتم به ما تستعجلون به إن الحكم إلا لله يقض الحق وهو خير الفاصلين؛ {الأنعام: ٥٧}
﴿١١٦٣٣﴾ فاصل	⊗ يا فاصل؛ {٠٠٣٩}
﴿١١٦٣٤﴾ أعدل الفاصلين	⊗ أنت أرحم الراحمين و أرفأ الأرفين و أجود الأجودين و أحكم الحاكمين و أعدل الفاصلين؛ {٠٢٥٠}
﴿١١٦٣٥﴾ فصل القضاء	⊗ الحمد لله جزيل العطاء فصل القضاء؛ {٠٠٢٨}
﴿١١٦٣٦﴾ ذو الفصل	⊗ يا ذا الفصل؛ {١٧٠١}

١٤-١٤-٧- تفريق: (فارق، مفرق)

﴿١١٦٣٧﴾ فارق	⊗ يا فارق؛ {٠٠٣٩}
﴿١١٦٣٨﴾ فارق	⊗ يا فارق كل أمر حكيم؛ {٠٠٢٩}
﴿١١٦٣٩﴾ مفرق	⊗ يا مفرقاً بين النور والديجور؛ {٠٨٣٩}

١٤-١٥- إعطاء و منع، تمليك و إنتزاع

١٤-١٥-١- إعطاء: (مُعْطَى) و راجع: أسماء الله في المواجهة بالعباد / إعطاء

﴿١١٦٤٠﴾ المعطى	⊗ اللهم أنت المعطى {٠٠٢٧}

﴿همه‌ی فعل‌ها به خداوند نسبت داده می‌شود﴾

﴿۱۱۶۲۵﴾ ای گردآورنده‌ی پراکندگی [پراکنده‌ها]!

﴿۱۱۶۲۶﴾ ای گردآورنده‌ی پراکندگی [پراکنده‌ها]!

﴿۱۱۶۲۷﴾ ای جمع‌کننده‌ی پراکندگان.

﴿۱۱۶۲۸﴾ ای گردآورنده‌ی اُمّت‌ها.

﴿۱۱۶۲۹﴾ ای خدایی که بهشتیان را با نزدیکی دل‌ها و شدت محبّت میان آن‌ها گرد هم می‌آوری.

﴿۱۱۶۳۰﴾ ای خدایی که اهل طاعت و آن چه را که برای آنان آفریده‌ای در یک جا جمع می‌کنی.

۶-۱۴-۱۴- جداکننده، دادگرتین جداکننده

﴿۱۱۶۳۱﴾ تو خدایی هستی راستگو، آفریننده، روزی‌دهنده، ایجادکننده، جداکننده.

﴿۱۱۶۳۲﴾ بگو: «من دلیل روشنی از پروردگارم دارم و شما آن را تکذیب کرده‌اید! آنچه شما در باره آن (از نزول عذاب الهی) عجله دارید، به دست من نیست! حکم و فرمان، تنها از آن خداست! حق را از باطل جدا می‌کند، و او بهترین جدا کننده (حق از باطل) است.»

﴿۱۱۶۳۳﴾ ای جداکننده.

﴿۱۱۶۳۴﴾ تو رحم‌کننده‌ترین رحم‌کنندگان، و مهربان‌ترین مهربانان، و بخشنده‌ترین بخشنندگان، و داورترین داوران، و عادل‌ترین جداکنندگان هستی.

﴿۱۱۶۳۵﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که عطایش فراوان و حکمش بدون نقص است.

﴿۱۱۶۳۶﴾ ای صاحب دآوری [میان حق و باطل]!

۷-۱۴-۱۴- جداکننده

﴿۱۱۶۳۷﴾ ای جداکننده.

﴿۱۱۶۳۸﴾ ای جداکننده‌ی هر امری بر اساس حکمت!

﴿۱۱۶۳۹﴾ ای جداکننده میان روشنایی و تاریکی.

۱۵-۱۴- عطاکردن و مانع‌شدن، مالک‌کردن و پس‌گرفتن

۱-۱۵-۱۴- عطاکننده و. ر. به: رفتار خدا با آفریدگان / بخشش

﴿۱۱۶۴۰﴾ خدایا! تو عطا می‌کنی.

﴿كُلُّ الْأَفْعَالِ مَنسُوبٌ إِلَى اللَّهِ﴾

٢-١٥-١٤- منع: (مانع، سالبُ النعم) وراجع: أسماء القهر و الغضب / السلب

﴿١١٦٤١﴾ المانع ◉ سُبْحَانَ الْمُعْطَى الْمَانِعِ؛ {٠٠٦٤}

﴿١١٦٤٢﴾ سَالِبُ النِّعَمِ ◉ يَا سَالِبَ نِعَمِ الْجَاهِدِينَ؛ {٠٠٢٩}

٣-١٥-١٤- تمليك: (مُملِك)

﴿١١٦٤٣﴾ مُمْلِك ◉ يَا مُمْلِكُ؛ {٠٠٢٩}

﴿١١٦٤٤﴾ مَنْ يُمْلِكُهَا مُحَمَّدًا ◉ سُبْحَانَ مَنْ يُمْلِكُهَا مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَيْعَتَهُمْ؛

وَآلَ مُحَمَّدٍ ﷺ {١٣٩٣}

٤-١٥-١٤- إنتزاع: (مُنْتَزِعُ الْمُلْكِ)

﴿١١٦٤٥﴾ مُنْتَزِعُ الْمُلْكِ ◉ يَا مُنْتَزِعُ الْمُلْكِ مِمَّنْ يَشَاءُ؛ {٠٠٢٩}

١٦-١٤- نفع و ضرر

١-١٦-١٤- نفع: (ذو النفع، مُنْزِلُ الْمَنَافِعِ، نافع، نَفَاع)

﴿١١٦٤٦﴾ ذُو النَّفْعِ ◉ يَا ذَا النَّفْعِ؛ {١٠٩٤}

﴿١١٦٤٧﴾ النَّافِعُ ◉ سُبْحَانَ الضَّارِّ النَّافِعِ؛ {٠٠٢٧}

﴿١١٦٤٨﴾ مُنْزِلُ الْمَنَافِعِ ◉ هُوَ... مُنْزِلُ الْمَنَافِعِ؛ {٠٢٨١}

﴿١١٦٤٩﴾ النَّافِعُ الضَّارُّ ◉ أَنَّهُ النَّافِعُ الضَّارُّ الْقَاهِرُ لِكُلِّ شَيْءٍ؛ {٢٠٩٠}

﴿١١٦٥٠﴾ النَّافِعُ لِلخَلْقِ ◉ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَوَّلُ قَبْلَ خَلْقِكَ... النَّافِعُ لَهُمْ؛ {٠٠٢٧}

﴿١١٦٥١﴾ نَافِع ◉ يَا نَافِعُ؛ {٠٠٣٩}

﴿١١٦٥٢﴾ نَافِع ◉ يَا نَافِعَ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠٠٥٠}

﴿١١٦٥٣﴾ نَفَاعٌ بِالْخَيْرَاتِ ◉ اللَّهُمَّ إِنَّكَ... نَفَاعٌ بِالْخَيْرَاتِ؛ {٠٠٢٢}

٢-١٦-١٤- ضرر: (ضار)

﴿١١٦٥٤﴾ الضَّارُّ النَّافِعِ ◉ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الضَّارُّ النَّافِعِ؛ {٠٦٥١}

﴿١١٦٥٥﴾ ضَارٌّ ◉ يَا ضَارٌّ؛ {٠٠٣٩}

١٧-١٤- إحياء و إماتة

١-١٧-١٤- إحياء: (حياة، مُحْيِي، مُخْرِجُ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ، مُخْلِصُ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ، مُخْرِجُ

أَوَّلَدٍ مِنَ الرَّحِمِ) وراجع: تجديد الحياة

﴿همه‌ی فعل‌ها به خداوند نسبت داده می‌شود﴾

۱۵-۱۴-۲- مانع‌شونده، پس‌گیرنده‌ی نعمت و. ر. به: نام‌های قهر و خشم / بازپس‌گرفتن

﴿۱۱۶۴۱﴾ منزّه است خدایی که عطا می‌کند و باز می‌دارد.

﴿۱۱۶۴۲﴾ ای بازپس‌گیرنده‌ی نعمت از منکران.

۱۵-۱۴-۳- مالک‌کننده

﴿۱۱۶۴۳﴾ ای مالک‌گرداننده!

﴿۱۱۶۴۴﴾ منزّه است خدایی که بهشت را در اختیار محمّد و آل محمّد و شیعیان آنان

می‌گذارد.

۱۵-۱۴-۴- بازستاننده‌ی حکومت

﴿۱۱۶۴۵﴾ ای بازستاننده‌ی حکومت از هر کس که بخواهد!

۱۶-۱۴- سود و زیان

۱۶-۱۴-۱- صاحب سود، نازل‌کننده‌ی سود، سودرسان

﴿۱۱۶۴۶﴾ ای صاحب سود.

﴿۱۱۶۴۷﴾ منزّه است خدای زیان‌زننده و سودرسان.

﴿۱۱۶۴۸﴾ فروفرستنده‌ی سودهاست.

﴿۱۱۶۴۹﴾ اوست سودرسان، ضرررسان، چیره بر هر چیز.

﴿۱۱۶۵۰﴾ معبودی جز تو نیست، ای اوّلی که پیش از آفریدگان خود موجود بوده... و به ایشان

سودرسانی.

﴿۱۱۶۵۱﴾ ای سودبخش.

﴿۱۱۶۵۲﴾ ای سودرساننده‌ی اهل آسمان‌ها و زمین.

﴿۱۱۶۵۳﴾ خدایا! تو... بسیار خیررسانی.

۱۶-۱۴-۲- زیان‌رساننده

﴿۱۱۶۵۴﴾ ستایش مخصوص خداوندی است که سود و زیان به دست اوست.

﴿۱۱۶۵۵﴾ ای زیان‌رسان.

۱۷-۱۴- زندگی‌بخشیدن و میراندن

۱۷-۱۴-۱- زندگی‌بخش و. ر. به: حیات دوباره

﴿۱۳۳۷﴾

﴿كُلُّ الْأَفْعَالِ مَنْسُوبٌ إِلَى اللَّهِ﴾

- ﴿١١٦٥٦﴾ حَيَاةُ كُلِّ شَيْءٍ ◉ اللَّهُمَّ... أَنْتَ حَيَاةُ كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٠٠٧}
- ﴿١١٦٥٧﴾ حَيَاةُ ◉ يَا حَيَاةُ لِنَفُوسِ الْعَارِفِينَ؛ {٠٥٨٠}
- ﴿١١٦٥٨﴾ الْمُحْيَى ◉ سُبْحَانَ اللَّهِ... أَمَاتَ وَأَحْيَا؛ {٠٠٦٤}
- ﴿١١٦٥٩﴾ الْمُحْيَى ◉ أَنْتَ الْمُحْيَى وَآنَا الْمَمَاتُ؛ {٠٠٥٥}
- ﴿١١٦٦٠﴾ الْمُحْيَى الْمُمِيتُ ◉ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْمُحْيَى الْمُمِيتُ؛ {٠٠٦٥}
- ﴿١١٦٦١﴾ الْمُحْيَى ◉ أَنْتَ الرَّبُّ الَّذِي لَا نَدَّ لَكَ وَالِدَاءُ الَّذِي لَا نَفَادَ لَكَ وَالْقِيَوْمُ الَّذِي لَا زَوَالَ لَكَ وَالْمَلِكُ الَّذِي لَا شَرِيكَ لَكَ الْحَيُّ الْمُحْيَى؛ {٠٠٢٧}
- ﴿١١٦٦٢﴾ مُحْيَى ◉ يَا مُحْيَى؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١١٦٦٣﴾ مُحْيَى ◉ يَا مُحْيَى أَهْلَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠٠٥٠}
- ﴿١١٦٦٤﴾ مُحْيَى كُلِّ شَيْءٍ ◉ يَا مُحْيَى كُلِّ شَيْءٍ وَمُمِيتَهُ؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١١٦٦٥﴾ مُحْيِينَا ◉ يَا مُحْيِينَا؛ {٠٠٢٨}
- ١٧-١٤-٢- إِمَاتَةٌ: (مُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ، مُمِيت)
- ﴿١١٦٦٦﴾ مُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ◉ يَا مُخْرِجُ الْحَيِّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١١٦٦٧﴾ مُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ ◉ إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ مِنْ الْحَيِّ ذَلِكُمْ اللَّهُ فَآتَى تُؤَفِّكُونَ؛ {الأنعام: ٩٥}
- ﴿١١٦٦٨﴾ الْمُمِيت ◉ أَنْ الْخَالِقَ هُوَ الْمُمِيتُ؛ {١٨١٩}
- ﴿١١٦٦٩﴾ الْمُمِيتُ ◉ الْحَمْدُ لِلَّهِ... الْمُمِيتِ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿١١٦٧٠﴾ الْمُمِيتُ ◉ أَنْ اللَّهَ الْمُحْيَى الْمُمِيتُ وَأَنَّهُ يُتَوَفَّى الْأَنْفُسَ عَلَى يَدَيْ مَنْ يَشَاءُ مِنْ خَلْقِهِ مِنْ مَلَائِكَتِهِ وَغَيْرِهِمْ؛ {١٤٥٢}
- ﴿١١٦٧١﴾ مُمِيت ◉ سُبْحَانَكَ يَا مُحْيَى تَعَالَيْتَ يَا مُمِيتُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ؛ {٠٠٤٦}
- ﴿١١٦٧٢﴾ مُمِيتُ الْأَحْيَاءِ ◉ سُبْحَانَ الَّذِي يُمِيتُ الْأَحْيَاءِ؛ {٠٩١٦}
- ﴿١١٦٧٣﴾ مُمِيتُ الْأَحْيَاءِ ◉ يَا حَيُّ مُحْيَى الْمَوْتَى وَمُمِيتُ الْأَحْيَاءِ؛ {١٠٦٩}
- ﴿١١٦٧٤﴾ مُمِيتُ الْأَنَامِ ◉ أَنْتَ... مُمِيتُ الْأَنَامِ وَمُعِيدُهَا بَعْدَ الْفَنَاءِ وَالتَّطْمِيسِ؛ {٠٥٩٤}

﴿همه‌ی فعل‌ها به خداوند نسبت داده می‌شود﴾

- ﴿۱۱۶۵۶﴾ خدایا... تو حیات هر چیزی هستی.
﴿۱۱۶۵۷﴾ ای مایه‌ی حیات جان عارفان.
﴿۱۱۶۵۸﴾ منزّه است خداوندی که... میراند و زنده کرد.
﴿۱۱۶۵۹﴾ تویی زنده و منم مرده.
﴿۱۱۶۶۰﴾ منزّه‌ی تو خدای زندگی‌بخش و میراننده.
﴿۱۱۶۶۱﴾ تویی پروردگاری که همتایی نداری و جاویدی که پایانی نداری و پاینده‌ای که زوالی نداری و فرمانروایی که همتایی نداری. زنده و زندگی‌بخش.
﴿۱۱۶۶۲﴾ ای زندگی‌بخش.
﴿۱۱۶۶۳﴾ ای زندگی‌بخش اهل آسمان‌ها و زمین.
﴿۱۱۶۶۴﴾ ای زندگی‌بخش و میراننده‌ی هر چیز.
﴿۱۱۶۶۵﴾ ای زندگی‌بخش ما.

۲-۱۷-۱۴- میراندن: (خارج‌کننده‌ی مرده از زنده، میراننده)

- ﴿۱۱۶۶۶﴾ ای بیرون‌آورنده‌ی زنده از مرده و خارج‌کننده‌ی مرده از زنده!
﴿۱۱۶۶۷﴾ خداوند، شکافنده‌ی دانه و هسته است زنده را از مرده خارج می‌سازد، و مرده را از زنده بیرون می‌آورد این است خدای شما! پس چگونه از حق منحرف می‌شوید؟!
﴿۱۱۶۶۸﴾ بدان... آن کسی که می‌آفریند، همان است که می‌میراند.
﴿۱۱۶۶۹﴾ ستایش خداوند را سزااست که... میراننده است.
﴿۱۱۶۷۰﴾ خداوند جان‌دهنده و جان‌ستاننده است و او به دست هریک از آفریدگانش که خود بخواهد، خواه از فرشتگان و خواه از غیر آنان، جان‌ها را می‌ستاند.
﴿۱۱۶۷۱﴾ ای حیات‌بخش! تو پاک و منزّه‌ی. ای میراننده، تو بلندمرتبه‌ای! ای پناه‌دهنده، ما را از آتش جهنّم رهایی بخش!
﴿۱۱۶۷۲﴾ منزّه است خدایی که... زنده‌ها را می‌میراند.
﴿۱۱۶۷۳﴾ ای زنده‌ای که زنده‌کننده‌ی مردگان و میراننده‌ی زندگانی.
﴿۱۱۶۷۴﴾ تو میراننده‌ی زندگانی؛ آن‌ها را بعد از نابود و ناپدیدشدن، دوباره [به زندگی] برمی‌گردانی.

﴿كُلُّ الْأَفْعَالِ مَنْسُوبٌ إِلَى اللَّهِ﴾

- ﴿١١٦٧٥﴾ مُمِيتُ ❖ يَا مُمِيتَ أَهْلَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ؛ {٠٠٥٠}
- ﴿١١٦٧٦﴾ مُمِيتُ كُلِّ شَيْءٍ ❖ يَا مُمِيتَ كُلِّ شَيْءٍ؛ {٠٤٨٥}
- ﴿١١٦٧٧﴾ مُمِيتُ كُلِّ شَيْءٍ ❖ يَا مُحِبِّي كُلِّ شَيْءٍ وَمُمِيتَهُ؛ {٠٠٧٦}
- ﴿١١٦٧٨﴾ مُمِيتُ كُلِّ شَيْءٍ ❖ يَا مُمِيتَ كُلِّ شَيْءٍ وَوَارَثَهُ؛ {٠٤٨٥}
- ﴿١١٦٧٩﴾ الْمُمِيتُ ❖ سُبْحَانَ اللَّهِ... أَمَاتَ وَأَحْيَا؛ {٠٠٦٤}

١٧-١٤-٣- قضاء الموت: (من قضى بالموت)

- ﴿١١٦٨٠﴾ مَنْ قَضَى الْمَوْتَ ❖ سُبْحَانَ مَنْ قَضَى الْمَوْتَ عَلَى الْعِبَادِ؛ {١٢٥٢}
- ﴿١١٦٨١﴾ مَنْ قَضَى بِالْمَوْتِ ❖ سُبْحَانَ مَنْ قَضَى بِالْمَوْتِ عَلَى الْعِبَادِ؛ {٠٠٢٨}
- ﴿١١٦٨٢﴾ مَنْ قَضَى بِالْمَوْتِ ❖ سُبْحَانَ مَنْ قَضَى بِالْمَوْتِ عَلَى خَلْقِهِ؛ {٠٠٢٧}
- ١٧-١٤-٤- توفى: (متوفى)

- ﴿١١٦٨٣﴾ مُتَوَفَّى ❖ يَا مُتَوَفَّى؛ {٠٠٢٩}

١٧-١٤-٥- قبض: قابضُ الروح

- ﴿١١٦٨٤﴾ قَابِضُ أَرْوَاحِ الْخَلْقِ ❖ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَوَّلُ قَبْلَ خَلْقِكَ وَالْآخِرُ بَعْدَهُمْ وَالظَّاهِرُ فَوْقَهُمْ وَرَازِقُهُمْ وَقَابِضُهُمْ وَقَابِضُ أَرْوَاحِهِمْ؛ {٠٠٢٧}
- ﴿١١٦٨٥﴾ الْأَمِيرُ بِقَبْضِ الرُّوحِ ❖ وَلَوْ أَنِّي يَا مُحَمَّدٌ أَرَدْتُ قَبْضَ نَفْسٍ بَعُوضَةٍ مَا قَدَرْتُ عَلَى قَبْضِهَا حَتَّى يَكُونَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ هُوَ الْأَمِيرُ بِقَبْضِهَا؛ {٠٥٣٦}

١٧-١٤-٦- قتل: (قاتل)

- ﴿١١٦٨٦﴾ مَنْ يَقْتُلُ أَوْلَادَنَا وَ ❖ سُبْحَانَ مَنْ يَقْتُلُ أَوْلَادَنَا وَلَا نَزْدَادُ لَهُ إِلَّا حُبًّا؛ {١٤٥١}
- لَا نَزْدَادُ لَهُ إِلَّا حُبًّا
- ﴿١١٦٨٧﴾ قَاتِلُ الْقَاتِلِينَ ❖ أَنَا اللَّهُ قَاتِلُ الْقَاتِلِينَ؛ {١٧١٤}

١٧-١٤-٧- إقبار: (مقبر)

- ﴿١١٦٨٨﴾ مُقْبِرُ ❖ يَا مُقْبِرُ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١١٦٨٩﴾ مُخْرِجُ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ ❖ اللَّهُمَّ خَالِقَ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ وَمُخْرِجَ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ؛ {١٩٠٥}
- ﴿١١٦٩٠﴾ مُخْلِصُ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ ❖ يَا خَالِقَ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ وَمُخْلِصَ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ؛ {٠٩٦٣}

﴿همه‌ی فعل‌ها به خداوند نسبت داده می‌شود﴾

﴿۱۱۶۷۵﴾ ای میراننده‌ی اهل آسمان‌ها و زمین.

﴿۱۱۶۷۶﴾ ای میراننده‌ی هر چیز.

﴿۱۱۶۷۷﴾ ای زندگی‌بخش و میراننده‌ی هر چیز.

﴿۱۱۶۷۸﴾ ای میراننده‌ی هر چیز و وارث آن.

﴿۱۱۶۷۹﴾ منزّه است خداوندی که... میراند و زنده کرد.

۱۴-۱۷-۳- مقررکننده‌ی مرگ

﴿۱۱۶۸۰﴾ منزّه است خدایی که مرگ را بر بندگان مقرر کرد.

﴿۱۱۶۸۱﴾ منزّه است خدایی که مرگ را بر بندگان حتمی قرار داده است.

﴿۱۱۶۸۲﴾ منزّه است خدایی که مرگ را بر بندگان حتمی قرار داده است.

۱۴-۱۷-۴- گیرنده‌ی جان‌ها

﴿۱۱۶۸۳﴾ ای گیرنده‌ی ارواح از جان‌ها!

۱۴-۱۷-۵- جان‌ستان

﴿۱۱۶۸۴﴾ معبودی جز تو نیست، ای که پیش از آفریدگان خود بوده‌ای و پس از آنان نیز خواهی بود و از فراز ایشان ظهور و بروز داری و رساننده‌ی روزی آنان و گیرنده‌ی آنی و تویی جان‌ستان ایشان.

﴿۱۱۶۸۵﴾ فرشته‌ی مرگ گفت: اگر بخواهم جان پشه‌ای را بگیرم، بر قبض جانش توانایی ندارم تا اینکه خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند، به قبض جانش دستور دهد.

۱۴-۱۷-۶- میراننده

﴿۱۱۶۸۶﴾ منزّه است خدایی که فرزندان ما را می‌کشد ولی محبت ما به او بیشتر می‌شود.

﴿۱۱۶۸۷﴾ من خدایم کشنده‌ی قاتلان.

۱۴-۱۷-۷- واردکننده در قبر

﴿۱۱۶۸۸﴾ ای واردکننده در قبر!

﴿۱۱۶۸۹﴾ خدایا! ای آفریننده‌ی جان از جان و خارج‌کننده‌ی جان از جان.

﴿۱۱۶۹۰﴾ ای آفریننده‌ی جان از جان، ای رها سازنده جان از جان.

﴿كُلُّ الْأَفْعَالِ مَنْسُوبٌ إِلَى اللَّهِ﴾

- ﴿١١٦٩١﴾ مُخْلَصُ الْأَرْوَاحِ ☉ يَا مُخْلَصَ الْأَرْوَاحِ مِنْ بَيْنِ الْأَحْشَاءِ وَالْأَمْعَاءِ؛ {١٩٠٨}
- ﴿١١٦٩٢﴾ مُخْلَصُ الرُّوحِ ☉ يَا مُخْلَصَ الرُّوحِ مِنْ بَيْنِ الْأَحْشَاءِ وَالْأَمْعَاءِ؛ {١٩٠٩}
- ﴿١١٦٩٣﴾ مُخْلَصُ الْوَلَدِ ☉ يَا مُخْلَصَ الْوَلَدِ مِنْ بَيْنِ مَشِيمَةٍ؛ {١٩٠٨}
- ﴿١١٦٩٤﴾ مُخْرِجُ الْوَلَدِ ☉ اللَّهُمَّ مُخْرِجَ الْوَلَدِ مِنَ الرَّحِمِ؛ {٠٣٦٦}

١٨-١٤- شفاء، إبراء، إعلال، إمراض

١٨-١٤-١- شفاء: (أشفي، الشافي، شفاء، مُشفي، مُنزلُ الشفاء)

- ﴿١١٦٩٥﴾ أَشْفَى مِنْ كُلِّ شَافٍ ☉ يَا أَشْفَى مِنْ كُلِّ شَافٍ؛ {٠٠٢٩}
- ﴿١١٦٩٦﴾ أَشْفَى ☉ سُبْحَانَهُ مِنْ سَلَامٍ مَا أَشْفَاهُ؛ {٠٠٤٨}
- ﴿١١٦٩٧﴾ أَشْفَى ☉ سُبْحَانَهُ مِنْ سَلِيمٍ مَا أَشْفَاهُ؛ {٠٠٤٧}
- ﴿١١٦٩٨﴾ الشَّافِي ☉ إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا
- إِنَّهُ... الشَّافِي؛ {٠٠٠٤}
- ﴿١١٦٩٩﴾ الشَّافِي الْكَافِي ☉ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ الشَّافِي الْكَافِي؛ {١٤٧٣}
- ﴿١١٧٠٠﴾ الشَّافِي الْمُعَافِي ☉ سُبْحَانَ الشَّافِي الْمُعَافِي؛ {٠٨٨٧}
- ﴿١١٧٠١﴾ الشَّافِي ☉ أَنْتَ الشَّافِي لَا شَافِيَ إِلَّا أَنْتَ؛ {١١٤٠}
- ﴿١١٧٠٢﴾ الشَّافِي ☉ أَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ؛ {١٤٧٥}
- ﴿١١٧٠٣﴾ شَافِي ☉ أَنْتَ الشَّافِي وَلَا شَافِيَ إِلَّا أَنْتَ؛ {١٤٧٢}
- ﴿١١٧٠٤﴾ شَافِي ☉ يَا شَافِي؛ {٠٠٣٩}
- ﴿١١٧٠٥﴾ شَافِي السَّقَمِ ☉ يَا شَافِي السَّقَمِ؛ {٠٠٠٢}
- ﴿١١٧٠٦﴾ شَافِي السَّقِيمِ ☉ يَا شَافِي السَّقِيمِ؛ {٠٦٨٤}
- ﴿١١٧٠٧﴾ شَافِي الصُّدُورِ ☉ يَا شَافِي الصُّدُورِ؛ {٠٧٦٤}
- ﴿١١٧٠٨﴾ شَافِي الصُّدُورِ ☉ فَاسْأَلْكَ يَا قَاضِيَ الْأُمُورِ وَيَا شَافِيَ الصُّدُورِ كَمَا تُجِيرُ مَنْ
- فِي الْبُحُورِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تُجِيرَنِي مِنْ
- عَذَابِ السَّعِيرِ وَمِنْ دَعْوَةِ الثُّبُورِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْقُبُورِ؛ {٠٤٧٤}
- ﴿١١٧٠٩﴾ شَافِي الصُّدُورِ ☉ يَا شَافِيَ الصُّدُورِ وَكُلِّ مَا يَجْرِي فِي الْبُحُورِ؛ {٠١٢٩}
- ﴿١١٧١٠﴾ شَافِي الْمَرَضَى ☉ يَا مُدَاوِيَ الْمَرَضَى وَشَافِيهِمْ؛ {٠٠٥٩}

﴿همه‌ی فعل‌ها به خداوند نسبت داده می‌شود﴾

﴿۱۱۶۹۱﴾ ای رهایی‌بخش جان‌ها از میان شکم و روده!

﴿۱۱۶۹۲﴾ ای رهایی‌بخش جان‌ها از میان شکم و روده!

﴿۱۱۶۹۳﴾ ای رهاکننده‌ی نوزاد از میان پرده و زهدان.

﴿۱۱۶۹۴﴾ خدایا، ای بیرون‌آورنده‌ی نوزاد از درون رحم.

۱۸-۱۴- بیماری و شفا

۱-۱۸-۱۴- شفا‌دهنده

﴿۱۱۶۹۵﴾ ای شفا‌بخش‌تر از هر شفا‌بخش!

﴿۱۱۶۹۶﴾ منزّه است آن آشتی‌جویی که چه شفا‌دهنده است.

﴿۱۱۶۹۷﴾ منزّه است آن آشتی‌جویی که چه شفا‌دهنده است.

﴿۱۱۶۹۸﴾ برای خداوند مبارک و بلندمرتبه نودونه نام است - یکی کمتر از صد - ... و یکی از آن نام‌ها شفا‌دهنده است.

﴿۱۱۶۹۹﴾ خداوند شکست‌ناپذیر و شکوهمند شفا‌دهنده است و از غیر بی‌نیاز می‌کند.

﴿۱۱۷۰۰﴾ منزّه است خدای شفا‌دهنده‌ی عافیت‌بخش.

﴿۱۱۷۰۱﴾ تویی که شفا می‌دهی و شفا‌دهنده‌ای جز تو نیست.

﴿۱۱۷۰۲﴾ تویی شفا‌دهنده و شفایی جز شفای تو نیست.

﴿۱۱۷۰۳﴾ شفا‌بخش تویی و شفا‌دهنده‌ای جز تو وجود ندارد.

﴿۱۱۷۰۴﴾ ای درمان‌بخش.

﴿۱۱۷۰۵﴾ ای شفا‌دهنده‌ی بیماران.

﴿۱۱۷۰۶﴾ ای شفا‌دهنده‌ی بیمار!

﴿۱۱۷۰۷﴾ ای شفا‌بخش دل‌ها.

﴿۱۱۷۰۸﴾ پس از تو می‌خواهم ای آن‌که امور را انجام می‌دهی و سینه‌ها را شفا می‌دهی،

همان‌طور که در دریاها پناه می‌دهی، بر محمّد و آل محمّد درود فرستی و مرا از عذاب جهنّم و دعوت هلاکت‌بار و فتنه‌ی قبر نجات دهی.

﴿۱۱۷۰۹﴾ ای شفا‌بخش سینه‌ها و هر چه در دریاها جاری است.

﴿۱۱۷۱۰﴾ ای درمان‌کننده‌ی بیماران و شفا‌دهنده‌ی آنان.

﴿كُلُّ الْأَفْعَالِ مَنْسُوبٌ إِلَى اللَّهِ﴾

﴿١١٧١١﴾ شَافِي عِلَّتِهِ	﴿٠٨١٩﴾ أَنَا... شَافِي عِلَّتِهِ؛
﴿١١٧١٢﴾ شَافِي كُلِّ بَلَاءٍ	﴿١٤٧٤﴾ يَا شَافِي كُلِّ بَلَاءٍ؛
﴿١١٧١٣﴾ شَافِي	﴿١٤٧٤﴾ يَا شَافِي لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ؛
﴿١١٧١٤﴾ شَافِي	﴿٠٠٢٩﴾ يَا شَافِي مَرَضِيَ الْمُؤْمِنِينَ؛
﴿١١٧١٥﴾ شَافِي مَنْ اسْتَشْفَاهُ	﴿٠٠٣٩﴾ يَا شَافِي مَنْ اسْتَشْفَاهُ؛
﴿١١٧١٦﴾ شَافِي	﴿٠٠٤٧﴾ سُبْحَانَهُ مِنْ شَافٍ مَا أَنْجَاهُ؛
﴿١١٧١٧﴾ شِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا شَافِي مَرَضِيَ الْمُؤْمِنِينَ؛
﴿١١٧١٨﴾ مُشْفِي	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُشْفِي؛
﴿١١٧١٩﴾ مُنْزِلُ الشِّفَاءِ	﴿١٩١٩﴾ يَا مُنْزِلَ الشِّفَاءِ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ؛
١٨-١٤-٢ (مُبْرئ)	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُبْرئ؛
﴿١١٧٢٠﴾ مُبْرئ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُبْرئ؛
١٨-١٤-٣ (مُعَلِّ)	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُعَلِّ؛
﴿١١٧٢١﴾ مُعَلِّ	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُعَلِّ؛
١٨-١٤-٤ (مُمرض)	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُمرض؛
﴿١١٧٢٢﴾ مُمرض	﴿٠٠٢٩﴾ يَا مُمرض؛
١٩-١٤-١ إِرْقَادٌ وَ إِيْقَاطٌ	
١٩-١٤-١ إِرْقَادٌ: (مُرْقِد)	
﴿١١٧٢٣﴾ مُرْقِد	﴿٠٢٨٣﴾ يَا مُرْقِد؛
﴿١١٧٢٤﴾ مُرْقِد	﴿٠٢٨٣﴾ يَا مُرْقِد؛
١٩-١٤-٢ (مُنَوِّم)	﴿٠٢٨٣﴾ يَا مُرْقِد؛
﴿١١٧٢٥﴾ مُنَوِّمُ الْعُيُونِ	﴿٠٢٨٣﴾ يَا مُنَوِّمُ الْعُيُونِ السَّاهِرَةِ؛
١٩-١٤-٣ (مُوقِظ)	﴿٠٢٨٣﴾ يَا مُنَوِّمُ الْعُيُونِ السَّاهِرَةِ؛
﴿١١٧٢٦﴾ مُوقِظ	﴿٠٢٨٣﴾ يَا مُنَوِّمُ الْعُيُونِ السَّاهِرَةِ؛
	﴿٢٢٦٠﴾ مَنَحْنِي بِهِ مِنْ مَنِّهِ وَإِحْسَانِهِ؛
	﴿٢٢٦٠﴾ مَنَحْنِي بِهِ مِنْ مَنِّهِ وَإِحْسَانِهِ؛
	﴿١٣٣٤﴾

﴿همه‌ی فعل‌ها به خداوند نسبت داده می‌شود﴾

﴿۱۱۷۱﴾ من... شفا‌دهنده‌ی درد او هستم.

﴿۱۱۷۱۲﴾ ای شفا‌دهنده‌ی هر مصیبت!

﴿۱۱۷۱۳﴾ ای شفا‌دهنده! هیچ شفایی جز شفای تو وجود ندارد.

﴿۱۱۷۱۴﴾ ای شفا‌دهنده‌ی بیماران مؤمن!

﴿۱۱۷۱۵﴾ ای شفا‌دهنده‌ی هر که از او شفا درخواست کند.

﴿۱۱۷۱۶﴾ منزّه است شفا‌دهنده‌ای که چه نجات‌دهنده است.

﴿۱۱۷۱۷﴾ همانا نام خداوند گشاینده‌ی بسته‌ها و دوزنده‌ی پارگی‌ها و آسان‌کننده‌ی سختی‌ها و

امان از بدی‌ها و پناهگاه از گرفتاری‌های روزگار و شفا‌دهنده‌ی سینه‌هاست.

﴿۱۱۷۱۸﴾ ای شفا‌دهنده!

﴿۱۱۷۱۹﴾ ای شفا‌دهنده در روز و شب.

۱۴-۱۸-۲ شفا‌دهنده

﴿۱۱۷۲۰﴾ ای شفا‌دهنده!

۱۴-۱۸-۳ بیمارکننده

﴿۱۱۷۲۱﴾ ای بیمارکننده!

۱۴-۱۸-۴ بیمارکننده

﴿۱۱۷۲۲﴾ ای بیمارکننده!

۱۴-۱۹-۱ به‌خواب‌بردن و بیدار کردن

۱۴-۱۹-۱ به‌خواب‌برنده

﴿۱۱۷۲۳﴾ ای خواباننده!

﴿۱۱۷۲۴﴾ ای آن که مرا در آغوش امن خود به خواب می‌بری و با لطف خود مرا برای

بهره‌مندی از نعمت و احسانت بیدار می‌کنی!

۱۴-۱۹-۲ به‌خواب‌برنده

﴿۱۱۷۲۵﴾ ای به‌خواب‌برنده‌ی چشم‌های بیدار.

۱۴-۱۹-۳ بیدارکننده

﴿۱۱۷۲۶﴾ ای آن که مرا در آغوش امن خود به خواب می‌بری و با لطف خود مرا برای

بهره‌مندی از نعمت و احسانت بیدار می‌کنی!

﴿كُلُّ الْأَفْعَالِ مَنسُوبٌ إِلَى اللَّهِ﴾

١٤-٢٠- إضحاك، إبكاء

١-١٤-٢٠- إبكاء: (مُبْكِي)

﴿١١٧٢٧﴾ مُبْكِي ❁ يَا مُبْكِي؛ {٠٠٢٩}

٢-١٤-٢٠- إضحاك: (مُضْحِك)

﴿١١٧٢٨﴾ مُضْحِك ❁ يَا مُضْحِك؛ {٠٠٢٩}

﴿همه‌ی فعل‌ها به خداوند نسبت داده می‌شود﴾

۱۴-۲۰- گریاندن، خنداندن

۱-۱۴-۲۰- گریاننده

﴿۱۱۷۲۷﴾ ای گریاننده! ای خنداننده!

۲-۱۴-۲۰- خنداننده

﴿۱۱۷۲۸﴾ ای خنداننده!

فهرست منابع

- ❦ قرآن مجید
- ۰۰۱: عدة الداعي، ص ۳۲۰
- ۰۰۲: دعاء المشلول؛ مهج الدعوات، ص ۱۵۴؛
- امير المؤمنين ❦
- ۰۰۳: نهج البلاغة، امير المؤمنين ❦
- ۰۰۴: التوحيد، ص ۲۱۹؛ عدد أسماء الله تعالى؛
- الرسول ﷺ
- ۰۰۵: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۷۲؛ الصادق ❦
- ۰۰۶: شرح نهج البلاغة، ج ۷، ص ۱۹۸
- ۰۰۷: مصباح المتعبد، ص ۴۷۲
- ۰۰۸: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۳۵۷؛ الرضا ❦
- ۰۰۹: مصباح المتعبد، ص ۴۴۸
- ۰۰۱۰: روضة الواعظين، ج ۱، ص ۹۱؛ الرسول ﷺ
- ۰۰۱۱: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۲۶؛ الحجة ﷺ
- ۰۰۱۲: بحار الأنوار، ج ۸۷، ص ۱۳۸؛ امير المؤمنين ❦
- ۰۰۱۳: مصباح الكفعمي؛ الفصل الثاني و الثلاثون في
- الأسماء
- ۰۰۱۴: المقام الأسنى، ص ۲۴؛ في معنى "الله"
- ۰۰۱۵: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۳۸؛ امير المؤمنين ❦
- ۰۰۱۶: المصباح للكفعمي، ص ۴۰۷؛ الجواد ❦
- ۰۰۱۷: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۲۵۲؛ امير المؤمنين ❦
- ۰۰۱۸: البلد الأمين، ص ۳۴۵؛ امير المؤمنين ❦
- ۰۰۱۹: الطرائف، ج ۱، ص ۹؛ الرضا ❦
- ۰۰۲۰: بحار الأنوار، ج ۹۹، ص ۲۴۴؛ الباقر ❦
- ۰۰۲۱: الصحيفة السجادية؛ الدعاء (۳۲)؛ السجاد ❦
- ۰۰۲۲: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۲۳۸؛ الصادق ❦
- ۰۰۲۳: بحار الأنوار، ج ۸۲، ص ۲۶۸؛ الاثمه ❦
- ۰۰۲۴: الكافي، ج ۴، ص ۴۰۲؛ الحسين ❦
- ۰۰۲۵: بحار الأنوار، ج ۸۱، ص ۲۵
- ۰۰۲۶: بحار الأنوار، ج ۵۶، ص ۱۵۵
- ۰۰۲۷: بحار الأنوار، ج ۹۴، ص ۱۳۵؛ الصادق ❦
- ۰۰۲۸: بحار الأنوار، ج ۹۴، ص ۲۱۵؛ امير المؤمنين ❦
- ۰۰۲۹: المقام الأسنى، ص ۸۶؛ في الأسماء
- ۰۰۳۰: بحار الأنوار، ج ۸۷، ص ۲۹۴؛ الرسول ﷺ
- ۰۰۳۱: البلد الأمين، ص ۱۲۸؛ امير المؤمنين ❦
- ۰۰۳۲: بحار الأنوار، ج ۸۴، ص ۳۱۸
- ۰۰۳۳: مستدرک الوسائل، ج ۳، ص ۳۴۰؛
- امير المؤمنين ❦
- ۰۰۳۴: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۳۶۸
- ۰۰۳۵: مستدرک الوسائل، ج ۸، ص ۱۴۱؛ الرسول ﷺ
- ۰۰۳۶: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۳۲۷
- ۰۰۳۷: بحار الأنوار، ج ۹۹، ص ۲۴۲

﴿ فهرست منابع ﴾

- ٠٠٣٨: نهج البلاغة، ص ٣٢٩؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٣٩: مصباح الكفعمي، ص ٢٤٧؛ الرسول ﷺ
- ٠٠٤٠: بحار الأنوار، ج ٣٧، ص ٢٠٤؛ الرسول ﷺ
- ٠٠٤١: مصباح المتعبد، ص ٨٤٤؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٤٢: بحار الأنوار، ج ٨٤، ص ٣٣٩؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٤٣: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ٢٧١؛ الحسين عليه السلام
- ٠٠٤٤: المصباح للكفعمي، ص ٢٦٢؛ الحسين عليه السلام
- ٠٠٤٥: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ٣٣٢؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٤٦: مصباح الكفعمي، ص ٢٦٤؛ الرسول ﷺ
- ٠٠٤٧: مهج الدعوات، ص ٨٢
- ٠٠٤٨: البلد الأمين، ص ٣٦٤؛ الرسول ﷺ
- ٠٠٤٩: بحار الأنوار، ج ٥٨، ص ٤٨؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٥٠: بحار الأنوار، ج ٩٠، ص ٢٦٢؛ الرسول ﷺ
- ٠٠٥١: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٣٥٩؛ الرسول ﷺ
- ٠٠٥٢: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٣٠٨
- ٠٠٥٣: مهج الدعوات، ص ١٢٢؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٥٤: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٤٤٤؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٥٥: بحار الأنوار، ج ٩٤، ص ٢٤٦
- ٠٠٥٦: بحار الأنوار، ج ٨٦، ص ٢٨٩
- ٠٠٥٧: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ٢٧٠
- ٠٠٥٨: وسائل الشيعة، ج ٢، ص ٤٥٦؛ الرسول ﷺ
- ٠٠٥٩: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٣٠٦؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٦٠: جامع الأخبار، ص ٤؛ الرضا عليه السلام
- ٠٠٦١: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٤٤١؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٦٢: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ١٥٣؛ الكاظم عليه السلام
- ٠٠٦٣: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ١١٥؛ الزهراء عليها السلام
- ٠٠٦٤: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٤١٦
- ٠٠٦٥: بحار الأنوار، ج ٩٤، ص ٢٤٠
- ٠٠٦٦: بحار الأنوار، ج ٩٨، ص ١٦٦؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٦٧: دعائم الإسلام، ج ١، ص ٢٠٩؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٦٨: بحار الأنوار، ج ٨٤، ص ٧١؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٦٩: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ١٨؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٧٠: بحار الأنوار، ج ٨٨، ص ١٧٢؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٧١: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ١٦١
- ٠٠٧٢: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٣٦٩؛ الرسول ﷺ
- ٠٠٧٣: بحار الأنوار، ج ٨٤، ص ٦٤؛ الحسن عليه السلام
- ٠٠٧٤: بحار الأنوار، ج ٨٨، ص ١٦
- ٠٠٧٥: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ١٥٣؛ السجاد عليه السلام
- ٠٠٧٦: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ٣٨٢؛ الرسول ﷺ
- ٠٠٧٧: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ٣٧٦؛ الباقر عليه السلام
- ٠٠٧٨: بحار الأنوار، ج ٧٥، ص ٣٢٨؛ الكاظم عليه السلام
- ٠٠٧٩: بحار الأنوار، ج ٨٨، ص ١٨٧؛ الحسن عليه السلام
- ٠٠٨٠: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٣٦٢؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٨١: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ٢٨١؛ الرسول ﷺ
- ٠٠٨٢: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ١٧٤
- ٠٠٨٣: مهج الدعوات، ص ١٨٤؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٨٤: مصباح الكفعمي، ص ٣٧٩
- ٠٠٨٥: الكافي، ج ٢، ص ٥٨٢؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٨٦: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ٣١٤؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٨٧: مستدرک الوسائل، ج ٦، ص ٢٨٨؛ الجواد عليه السلام
- ٠٠٨٨: بحار الأنوار، ج ٦٣، ص ٣١٨؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٨٩: بحار الأنوار، ج ٥٧، ص ٢٥٢
- ٠٠٩٠: بحار الأنوار، ج ٤، ص ٢٧٤؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٩١: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ١٥٧
- ٠٠٩٢: بحار الأنوار، ج ٣، ص ١٥؛ الرضا عليه السلام
- ٠٠٩٣: بحار الأنوار، ج ٧٤، ص ٢١٩؛ امير المؤمنين عليه السلام

﴿ فهرست منابع ﴾

- ٠٠٩٤ :: بحار الأنوار، ج ١٠١، ص ٢٠٥؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٩٥ :: التوحيد، ج ٤٨؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٩٦ :: بحار الأنوار، ج ٣، ص ٣٦؛ الرضا عليه السلام
- ٠٠٩٧ :: وسائل الشيعة، ج ٦، ص ٢٩٣؛ الحجة عليه السلام
- ٠٠٩٨ :: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٢٠٤؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٩٩ :: الكافي، ج ٦، ص ٢٨٠؛ الصادق عليه السلام
- ٠١٠٠ :: الكافي، ج ١، ص ٨٣؛ الصادق عليه السلام
- ٠١٠١ :: بحار الأنوار، ج ٨١، ص ١٣١؛ الحسين عليه السلام
- ٠١٠٢ :: مستدرک الوسائل، ج ٨، ص ١٤٤؛ الرضا عليه السلام
- ٠١٠٣ :: التوحيد، ج ٢٦٥؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠١٠٤ :: بحار الأنوار، ج ٩٤، ص ٢٩٦
- ٠١٠٥ :: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٢٢٨؛ السجاد عليه السلام
- ٠١٠٦ :: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ٢٨٨؛ الرسول عليه السلام
- ٠١٠٧ :: الكافي، ج ١، ص ١٠٢؛ الكاظم عليه السلام
- ٠١٠٨ :: الكافي، ج ١، ص ١٧٨؛ الصادق عليه السلام
- ٠١٠٩ :: بحار الأنوار، ج ٥٢، ص ٢٦٩؛ الصادق عليه السلام
- ٠١١٠ :: بحار الأنوار، ج ٦، ص ١٤٠؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠١١١ :: بحار الأنوار، ج ٢٦، ص ١٣٨؛ الصادق عليه السلام
- ٠١١٢ :: بحار الأنوار، ج ٢٦، ص ١١٠؛ الصادق عليه السلام
- ٠١١٣ :: بحار الأنوار، ج ٣، ص ٣٠٠؛ الكاظم عليه السلام
- ٠١١٤ :: مجموعة ورام، ج ٢، ص ٢٤٨؛ الصادق عليه السلام
- ٠١١٥ :: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ١٦٥
- ٠١١٦ :: بحار الأنوار، ج ٩٠، ص ١٣٨؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠١١٧ :: الكافي، ج ١، ص ١٤٦؛ الباقر عليه السلام
- ٠١١٨ :: الكافي، ج ١، ص ١٦٨؛ الصادق عليه السلام
- ٠١١٩ :: بحار الأنوار، ج ٦، ص ٥؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠١٢٠ :: مستدرک الوسائل، ج ١١، ص ٣٢٥؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠١٢١ :: الكافي، ج ٢، ص ٤٤٥؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠١٢٢ :: الخرائج والجرائح، ج ٢، ص ٧٨٠؛ الباقر عليه السلام
- ٠١٢٣ :: بحار الأنوار، ج ٤٨، ص ٢٢؛ الصادق عليه السلام
- ٠١٢٤ :: الكافي، ج ١، ص ٢٦٢؛ الباقر عليه السلام
- ٠١٢٥ :: بحار الأنوار، ج ٧٣، ص ٢٤٨؛ الكاظم عليه السلام
- ٠١٢٦ :: بحار الأنوار، ج ٢٦، ص ١٣٧؛ الصادق عليه السلام
- ٠١٢٧ :: الكافي، ج ٨، ص ١٧٨؛ الصادق عليه السلام
- ٠١٢٨ :: بحار الأنوار، ج ٥، ص ١١٦؛ الصادق عليه السلام
- ٠١٢٩ :: بحار الأنوار، ج ٩٤، ص ٢٥٥
- ٠١٣٠ :: الكافي، ج ٤، ص ٥٤؛ الصادق عليه السلام
- ٠١٣١ :: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٦٨
- ٠١٣٢ :: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٢٣٢؛ السجاد عليه السلام
- ٠١٣٣ :: بحار الأنوار، ج ٩٤، ص ٣٢٦؛ الصادق عليه السلام
- ٠١٣٤ :: بحار الأنوار، ج ٨٤، ص ٢٧٧؛ الرسول عليه السلام
- ٠١٣٥ :: بحار الأنوار، ج ٩٠، ص ٢٥٤؛ الرسول عليه السلام
- ٠١٣٦ :: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ٦٨؛ الصادق عليه السلام
- ٠١٣٧ :: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٢٤٤؛ الصادق عليه السلام
- ٠١٣٨ :: بحار الأنوار، ج ٩٠، ص ٢٢٥؛ الرسول عليه السلام
- ٠١٣٩ :: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ٣٧٠؛ الصادق عليه السلام
- ٠١٤٠ :: بحار الأنوار، ج ٥٦، ص ١٩؛ الصادق عليه السلام
- ٠١٤١ :: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ٢٠٣؛ الباقر عليه السلام
- ٠١٤٢ :: بحار الأنوار، ج ٨٢، ص ٢١١؛ الحسن عليه السلام
- ٠١٤٣ :: بحار الأنوار، ج ٢١، ص ٣١٩؛ الرسول عليه السلام
- ٠١٤٤ :: بحار الأنوار، ج ٩٤، ص ٣١٤
- ٠١٤٥ :: بحار الأنوار، ج ٥٤، ص ١٧١؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠١٤٦ :: بحار الأنوار، ج ٧٩، ص ٢٧٠؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠١٤٧ :: من لا يحضره الفقيه، ج ١، ص ٣٠٦؛ امير المؤمنين عليه السلام

﴿ فهرست منابع ﴾

- ١٤٨ :: البلد الأمين، ص ٣٤٣
- ١٤٩ :: الكافي، ج ١، ص ١٣٤؛ الصادق عليه السلام
- ١٥٠ :: الغارات، ج ١، ص ٩٨؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ١٥١ :: بحار الأنوار، ج ٥٤، ص ١٦٤؛ الصادق عليه السلام
- ١٥٢ :: مجموعة ورام، ج ٢، ص ١٣٨؛ الصادق عليه السلام
- ١٥٣ :: بحار الأنوار، ج ٩٨، ص ٢٥٧؛ الصادق عليه السلام
- ١٥٤ :: بحار الأنوار، ج ٤٢، ص ٢٠٦؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ١٥٥ :: بحار الأنوار، ج ٣٦، ص ٢٨٣؛ الرسول ﷺ
- ١٥٦ :: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٢٦٢؛ السجاد عليه السلام
- ١٥٧ :: بحار الأنوار، ج ٣، ص ٢٢٢؛ الباقر عليه السلام
- ١٥٨ :: الكافي، ج ٢، ص ٥٧٦؛ الصادق عليه السلام
- ١٥٩ :: بحار الأنوار، ج ٣٤، ص ٥٤؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ١٦٠ :: بحار الأنوار، ج ١٤، ص ٢٨٩؛ الصادق عليه السلام
- ١٦١ :: بحار الأنوار، ج ٩٨، ص ٣٥٢
- ١٦٢ :: الصحيفة السجادية؛ ألدعا (٤٧)؛ السجاد عليه السلام
- ١٦٣ :: بحار الأنوار، ج ٥٣، ص ٧٧؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ١٦٤ :: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٢٦٦؛ الصادق عليه السلام
- ١٦٥ :: بحار الأنوار، ج ٤، ص ٢٠٩؛ الرسول ﷺ
- ١٦٦ :: روضة الواعظين، ج ١، ص ١٨؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ١٦٧ :: شرح نهج البلاغة، ج ٩، ص ١٤٧؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ١٦٨ :: الكافي، ج ١، ص ١٠٣؛ العسكري عليه السلام
- ١٦٩ :: بحار الأنوار، ج ٤، ص ٦٩؛ الباقر عليه السلام
- ١٧٠ :: بحار الأنوار، ج ٣، ص ٢٦٩؛ الرسول ﷺ
- ١٧١ :: بحار الأنوار، ج ٥٧، ص ٢٤١؛ الرسول ﷺ
- ١٧٢ :: مستدرک الوسائل، ج ٢، ص ٢٣٥؛ الرسول ﷺ
- ١٧٣ :: مجموعة ورام، ج ١، ص ٢٢٤؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ١٧٤ :: بحار الأنوار، ج ٢٦، ص ٢٦٠؛ الصادق عليه السلام
- ١٧٥ :: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ١٢٣
- ١٧٦ :: كامل الزيارات، ص ٢٢٣؛ الصادق عليه السلام
- ١٧٧ :: بحار الأنوار، ج ٢٦، ص ٢٩١؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ١٧٨ :: الكافي، ج ١، ص ٩١؛ الصادق عليه السلام
- ١٧٩ :: جامع الأخبار، ص ٥١؛ الصادق عليه السلام
- ١٨٠ :: بحار الأنوار، ج ٨٦، ص ٢٣٤؛ الباقر عليه السلام
- ١٨١ :: بحار الأنوار، ج ٩٤، ص ٣٤٢
- ١٨٢ :: بحار الأنوار، ج ٣، ص ٣٢٢؛ الصادق عليه السلام
- ١٨٣ :: الكافي، ج ١، ص ١٠٨؛ الباقر عليه السلام
- ١٨٤ :: بحار الأنوار، ج ٣، ص ٢٠٦؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ١٨٥ :: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ٣١٤؛ الصادق عليه السلام
- ١٨٦ :: بحار الأنوار، ج ٨٨، ص ١٨٩؛ الحسن عليه السلام
- ١٨٧ :: شرح نهج البلاغة، ج ١١، ص ٢٤٧؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ١٨٨ :: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ١؛ الرضا عليه السلام
- ١٨٩ :: مستدرک الوسائل، ج ١٢، ص ١٨٥؛ الرسول ﷺ
- ١٩٠ :: مستدرک الوسائل، ج ١٠، ص ٢٤٠؛ الصادق عليه السلام
- ١٩١ :: بحار الأنوار، ج ٨٤، ص ٢٣٣
- ١٩٢ :: بحار الأنوار، ج ١٦، ص ٢٨٢؛ الصادق عليه السلام
- ١٩٣ :: مهج الدعوات، ص ٣٤٨
- ١٩٤ :: بحار الأنوار، ج ٧٩، ص ١٤٢
- ١٩٥ :: مسکن الفؤاد، ص ٥٨
- ١٩٦ :: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٨٢؛ السجاد عليه السلام
- ١٩٧ :: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ٢٧٦؛ الصادق عليه السلام
- ١٩٨ :: بحار الأنوار، ج ٨٤، ص ٣٢٦؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ١٩٩ :: بحار الأنوار، ج ٣٢، ص ١٤؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٢٠٠ :: المقنعة، ص ١٢٤
- ٢٠١ :: الإقبال، ص ٤٧٦؛ الصادق عليه السلام

﴿ فهرست منابع ﴾

- ٢٠٢: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ١٢٩
- ٢٠٣: مستدرک الوسائط، ج ١٣، ص ١٤٢؛
امير المؤمنين عليه السلام
- ٢٠٤: الكافي، ج ٨، ص ١٧٥؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٢٠٥: بحار الأنوار، ج ٨٤، ص ٢٦٠؛ الباقر عليه السلام
- ٢٠٦: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ١٠١؛ السجاد عليه السلام
- ٢٠٧: بحار الأنوار، ج ٨٩، ص ٢٣٢؛ العسكري عليه السلام
- ٢٠٨: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٢١٥؛ الكاظم عليه السلام
- ٢٠٩: الإقبال، ص ٣٣٩؛ الكاظم عليه السلام
- ٢١٠: مستدرک، ص ٥، ص ٣٦٤؛ الرسول ﷺ
- ٢١١: بحار الأنوار، ج ١١، ص ٢٧١؛ الباقر عليه السلام
- ٢١٢: القصص للجزائري، ص ٤٣٣؛ الباقر عليه السلام
- ٢١٣: تهذيب الأحكام، ج ٥، ص ٨١؛ الصادق عليه السلام
- ٢١٤: كمال الدين، ج ١، ص ١٢٧؛ الباقر عليه السلام
- ٢١٥: بحار الأنوار، ج ٩٤، ص ٢٧٥
- ٢١٦: بحار الأنوار، ج ٤، ص ٣١٧؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٢١٧: الإقبال، ص ٤٧١؛ الرسول ﷺ
- ٢١٨: تفسير الإمام العسكري، ص ٤٤٤؛ الحسن عليه السلام
- ٢١٩: بحار الأنوار، ج ٥، ص ٥٩؛ الرضا عليه السلام
- ٢٢٠: الكافي، ج ٣، ص ٢١٨؛ الباقر عليه السلام
- ٢٢١: بحار الأنوار، ج ٤، ص ٢٩؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٢٢٢: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ٢٨٠؛ الرسول ﷺ
- ٢٢٣: بحار الأنوار، ج ٢٦، ص ١١٠؛ الصادق عليه السلام
- ٢٢٤: بحار الأنوار، ج ٧٨، ص ١٨٨؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٢٢٥: الكافي، ج ٢، ص ٤٤٣؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٢٢٦: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٣٦٧
- ٢٢٧: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ٣٠٧؛ الكاظم عليه السلام و
الرضا عليه السلام
- ٢٢٨: بحار الأنوار، ج ٥٤، ص ٨٠؛ الكاظم عليه السلام
- ٢٢٩: نهج البلاغة، ص ١٢٤؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٢٣٠: شرح نهج البلاغة، ج ١٦، ص ٧٧؛
امير المؤمنين عليه السلام
- ٢٣١: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ١٣٣؛ السجاد عليه السلام
- ٢٣٢: شرح نهج البلاغة، ج ٧، ص ٩٦؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٢٣٣: الكافي، ج ٢، ص ٥٩٣؛ الصادق عليه السلام
- ٢٣٤: الصحيفة السجادية: ألدعا (١) السجاد عليه السلام
- ٢٣٥: بحار الأنوار، ج ٨٢، ص ٢٢٥
- ٢٣٦: الكافي، ج ١، ص ١١٥؛ الصادق عليه السلام
- ٢٣٧: جمال الأسبوع، ص ١٩١
- ٢٣٨: بحار الأنوار، ج ٨٢، ص ٢١٦؛ الباقر عليه السلام
- ٢٣٩: التوحيد، ج ٣١٣؛ الصادق عليه السلام
- ٢٤٠: شرح نهج البلاغة، ج ٤، ص ٣٤٥؛
امير المؤمنين عليه السلام
- ٢٤١: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ٢٣١؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٢٤٢: الإقبال، ص ٥١٩؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٢٤٣: مصباح المتعبد، ص ٥١٧؛ الحسن عليه السلام
- ٢٤٤: بحار الأنوار، ج ٤، ص ٢٩٨؛ الكاظم عليه السلام
- ٢٤٥: بحار الأنوار، ج ٢٦، ص ٢٩٨؛ الرسول ﷺ
- ٢٤٦: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٤٥٣
- ٢٤٧: ديوان الإمام امير المؤمنين عليه السلام، ص ٢٨٤؛
امير المؤمنين عليه السلام
- ٢٤٨: الكافي، ج ٤، ص ٤؛ الرسول ﷺ
- ٢٤٩: بحار الأنوار، ج ٣٦، ص ٣٠٧؛ الرسول ﷺ
- ٢٥٠: بحار الأنوار، ج ٩٩، ص ٢٣٨؛ العسكري عليه السلام
- ٢٥١: بحار الأنوار، ج ٤٩، ص ١٩٠؛ الرضا عليه السلام
- ٢٥٢: الغيبة للنعماني، ص ٣٢٦؛ الصادق عليه السلام

﴿فهرست منابع﴾

- ٢٥٣: ديوان الإمام امير المؤمنين عليه السلام، ص ٤٨٥؛
 امير المؤمنين عليه السلام
 ٢٥٤: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ١٤٦؛ الرسول ﷺ
 ٢٥٥: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٣٧
 ٢٥٦: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ١٧٦؛ الاثمه طائفة
 ٢٥٧: بحار الأنوار، ج ٨٤، ص ٢٨٠؛ الصادق عليه السلام
 ٢٥٨: الكافي، ج ١، ص ١٥٩؛ الصادق عليه السلام
 ٢٥٩: الكافي، ج ١، ص ١٦١؛ الصادق عليه السلام
 ٢٦٠: بحار الأنوار، ج ٩٩، ص ٢٦٩؛ العسكري عليه السلام
 ٢٦١: الطرائف، ص ٢، ص ٣٢٢؛ الرسول ﷺ
 ٢٦٢: روضة الواعظين، ج ٢، ص ٥٠٣؛ الرسول ﷺ
 ٢٦٣: إرشاد القلوب، ج ١، ص ٨٦؛ الرسول ﷺ
 ٢٦٤: بحار الأنوار، ج ٤٢، ص ١٤٥؛ امير المؤمنين عليه السلام
 ٢٦٥: بحار الأنوار، ج ٥١، ص ٧٨؛ الرسول ﷺ
 ٢٦٦: بحار الأنوار، ج ١٣، ص ١٧٨
 ٢٦٧: بحار الأنوار، ج ٨٩، ص ٢٤٢؛ الباقر عليه السلام
 ٢٦٨: بحار الأنوار، ج ٢٣، ص ٢٦٦؛ الرسول ﷺ
 ٢٦٩: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ١٠٧؛ العسكري عليه السلام
 ٢٧٠: بحار الأنوار، ج ٨٨، ص ٢٠١
 ٢٧١: بحار الأنوار، ج ٩٤، ص ٣٠٥
 ٢٧٢: الصراط المستقيم، ج ٣، ص ٤٨؛ الرسول ﷺ
 ٢٧٣: الصحيفة السجادية: ألدعا (١٢)؛ السجاد عليه السلام
 ٢٧٤: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٢٥٥؛ الصادق عليه السلام
 ٢٧٥: الكافي، ج ١، ص ٢٦١؛ الصادق عليه السلام
 ٢٧٦: مستدرک الوسائل، ج ١١، ص ٢٨٥؛ الرسول ﷺ
 ٢٧٧: بحار الأنوار، ج ٩٠، ص ٩٨؛ امير المؤمنين عليه السلام
 ٢٧٨: بحار الأنوار، ج ٥٤، ص ٣٧؛ امير المؤمنين عليه السلام
 ٢٧٩: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٢٩٥
 ٢٨٠: بحار الأنوار، ج ١٠، ص ١٦٤؛ الصادق عليه السلام
 ٢٨١: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٢١٦؛ الحسين عليه السلام
 ٢٨٢: بحار الأنوار، ج ٨٨، ص ١٨١؛ الزهراء عليه السلام
 ٢٨٣: مصباح الكفعمي، ص ٣٣٩
 ٢٨٤: بحار الأنوار، ج ٩٠، ص ٢٢٧؛ السجاد عليه السلام
 ٢٨٥: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ١٤٧
 ٢٨٦: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ٢٣٠؛ امير المؤمنين عليه السلام
 ٢٨٧: المقنعة، ص ٢٢٨
 ٢٨٨: بحار الأنوار، ج ٢٩، ص ٢٢٠؛ الزهراء عليه السلام
 ٢٨٩: متشابه القرآن، ج ١، ص ١٤٦؛ الرضا عليه السلام
 ٢٩٠: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ٣٢٩؛ الصادق عليه السلام
 ٢٩١: تفسير الإمام العسكري، ص ٢٧٣
 ٢٩٢: بحار الأنوار، ج ٩٩، ص ١٧٨؛ الهادي عليه السلام
 ٢٩٣: بحار الأنوار، ج ٥١، ص ٢١٥؛ الصادق عليه السلام
 ٢٩٤: بحار الأنوار، ج ١١، ص ٣٨٦؛ الصادق عليه السلام
 ٢٩٥: بحار الأنوار، ج ٤٧، ص ٣٦٤؛ الصادق عليه السلام
 ٢٩٦: مستدرک الوسائل، ج ١٨، ص ٣٦؛ الرسول ﷺ
 ٢٩٧: بحار الأنوار، ج ٥، ص ٥١؛ الصادق عليه السلام
 ٢٩٨: بحار الأنوار، ج ٧٥، ص ٣٥٤؛ الصادق عليه السلام
 ٢٩٩: بحار الأنوار، ج ٥، ص ١٧
 ٣٠٠: بحار الأنوار، ج ١٠، ص ٢٤٨؛ الكاظم عليه السلام
 ٣٠١: غرر الحكم، ص ١٩٣؛ امير المؤمنين عليه السلام
 ٣٠٢: الكافي، ج ١، ص ١٥٧؛ الرضا عليه السلام
 ٣٠٣: بحار الأنوار، ج ١١، ص ٢٤٥؛ الباقر عليه السلام
 ٣٠٤: الطرائف، ج ٢، ص ٣٢٨؛ الكاظم عليه السلام
 ٣٠٥: بحار الأنوار، ج ٤٨، ص ١٠٤؛ الكاظم عليه السلام
 ٣٠٦: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ٣٥٤؛ الجواد عليه السلام
 ٣٠٧: الكافي، ج ٤، ص ٤٣٤؛ الصادق عليه السلام

﴿ فهرست منابع ﴾

- ۰۳۰۸: عیون أخبار الرضا علیه السلام، ج ۱، ص ۱۹۵؛ الرضا علیه السلام
- ۰۳۰۹: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۱۸۶؛ الحسين علیه السلام
- ۰۳۱۰: بحار الأنوار، ج ۱۱، ص ۷۸؛ الرضا علیه السلام
- ۰۳۱۱: الکافی، ج ۱، ص ۱۶۰؛ الصادق علیه السلام
- ۰۳۱۲: بحار الأنوار، ج ۵، ص ۷۰؛ الصادق علیه السلام
- ۰۳۱۳: الکافی، ج ۳، ص ۲۱۹؛ الباقر علیه السلام
- ۰۳۱۴: الکافی، ج ۱، ص ۴۳۲؛ کاظم علیه السلام
- ۰۳۱۵: الکافی، ج ۱، ص ۸۶؛ الصادق علیه السلام
- ۰۳۱۶: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۱۴۲؛ السجاد علیه السلام
- ۰۳۱۷: مهج الدعوات، ص ۱۷۵؛ الصادق علیه السلام
- ۰۳۱۸: الصحيفة السجادية؛ ألدعا (۴۵)؛ السجاد علیه السلام
- ۰۳۱۹: بحار الأنوار، ج ۴، ص ۲۱۰؛ الباقر علیه السلام
- ۰۳۲۰: مستدرک الوسائل، ج ۵، ص ۲۷۱؛ الصادق علیه السلام
- ۰۳۲۱: بحار الأنوار، ج ۸۸، ص ۱۹۴؛ الصادق علیه السلام
- ۰۳۲۲: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۳۸۳
- ۰۳۲۳: بحار الأنوار، ج ۲۶، ص ۱؛ امیر المؤمنین علیه السلام
- ۰۳۲۴: بحار الأنوار، ج ۴۱، ص ۱۹۵؛ امیر المؤمنین علیه السلام
- ۰۳۲۵: بحار الأنوار، ج ۱۴، ص ۲۷
- ۰۳۲۶: بحار الأنوار، ج ۸۷، ص ۱۸۵
- ۰۳۲۷: إقبال الأعمال، ص ۱۸۰؛ الرضا علیه السلام
- ۰۳۲۸: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۱۳؛ کاظم علیه السلام
- ۰۳۲۹: بحار الأنوار، ج ۱۱، ص ۲۸۳
- ۰۳۳۰: بحار الأنوار، ج ۷۴، ص ۲۷۴؛ امیر المؤمنین علیه السلام
- ۰۳۳۱: الکافی، ج ۱، ص ۹۸؛ الصادق علیه السلام
- ۰۳۳۲: الکافی، ج ۱، ص ۲۵۲؛ الباقر علیه السلام
- ۰۳۳۳: بحار الأنوار، ج ۴، ص ۵؛ الباقر علیه السلام
- ۰۳۳۴: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۶۹؛ الرسول صلی الله علیه و آله
- ۰۳۳۵: بحار الأنوار، ج ۳۵، ص ۱۰؛ الرسول صلی الله علیه و آله
- ۰۳۳۶: مستدرک الوسائل، ج ۴، ص ۲۸۰؛ الرسول صلی الله علیه و آله
- ۰۳۳۷: بحار الأنوار، ج ۷۸، ص ۳۵۸؛ الباقر علیه السلام
- ۰۳۳۸: مستدرک الوسائل، ج ۲، ص ۲۵۱؛ الرسول صلی الله علیه و آله
- ۰۳۳۹: الکافی، ج ۳، ص ۱۸۴؛ الصادق علیه السلام
- ۰۳۴۰: بحار الأنوار، ج ۸۳، ص ۲۲۰
- ۰۳۴۱: وسائل الشیعة، ج ۱۱، ص ۳۹۳؛ الصادق علیه السلام
- ۰۳۴۲: الإقبال، ص ۲۱۸
- ۰۳۴۳: الکافی، ج ۳، ص ۲۴۸؛ الباقر علیه السلام
- ۰۳۴۴: بحار الأنوار، ج ۲۴، ص ۱۹۲؛ کاظم علیه السلام
- ۰۳۴۵: بحار الأنوار، ج ۴، ص ۹۰؛ الصادق علیه السلام
- ۰۳۴۶: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۳۹۳؛ امیر المؤمنین علیه السلام
- ۰۳۴۷: تفسیر الإمام العسکری، ص ۴۶۵؛ الرسول صلی الله علیه و آله
- ۰۳۴۸: بحار الأنوار، ج ۸۷، ص ۳۰۶؛ الرسول صلی الله علیه و آله
- ۰۳۴۹: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۱۵۵؛ الصادق علیه السلام
- ۰۳۵۰: مستدرک الوسائل، ج ۴، ص ۴۸۴؛ الرسول صلی الله علیه و آله
- ۰۳۵۱: بحار الأنوار، ج ۱۷، ص ۲۳۲؛ کاظم علیه السلام
- ۰۳۵۲: شرح نهج البلاغة، ج ۱۸، ص ۲۴۸؛ امیر المؤمنین علیه السلام
- ۰۳۵۳: شرح نهج البلاغة، ج ۱۸، ص ۲۵۶؛ امیر المؤمنین علیه السلام
- ۰۳۵۴: مستدرک الوسائل، ج ۴، ص ۴۸۲؛ امیر المؤمنین علیه السلام
- ۰۳۵۵: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۴۶؛ الرسول صلی الله علیه و آله
- ۰۳۵۶: بحار الأنوار، ج ۸۲، ص ۱۱۶؛ الصادق علیه السلام
- ۰۳۵۷: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۶۳؛ الصادق علیه السلام
- ۰۳۵۸: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۷۴؛ الرسول صلی الله علیه و آله
- ۰۳۵۹: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۵۹
- ۰۳۶۰: بحار الأنوار، ج ۸۳، ص ۲۹۶؛ الصادق علیه السلام

﴿ فهرست منابع ﴾

- ٣٦٩: بحار الأنوار، ج ٨٩، ص ٣٦٩
 ٣٦٢: بحار الأنوار، ج ٦٧، ص ٢٨٢؛ امير المؤمنين عليه السلام
 ٣٦٣: بحار الأنوار، ج ٩٤، ص ٢٦٧
 ٣٦٤: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٣٣٧؛ الباقر عليه السلام
 ٣٦٥: عوالى اللآلى، ج ٤، ص ١٣٢؛ الرسول ﷺ
 ٣٦٦: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ٣٠٧؛ السجاد عليه السلام
 ٣٦٧: بحار الأنوار، ج ٥٧، ص ٣٤١؛ الكاظم عليه السلام
 ٣٦٨: الإقبال، ص ١٢٤
 ٣٦٩: غرر الحكم، ص ٣٨٥؛ امير المؤمنين عليه السلام
 ٣٧٠: بحار الأنوار، ج ٩٨، ص ١٧٣؛ الصادق عليه السلام
 ٣٧١: تفسير الإمام العسكرى، ص ٥٢٤؛ الرسول ﷺ
 ٣٧٢: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ١٧٣؛ الجواد عليه السلام
 ٣٧٣: بحار الأنوار، ج ٧٥، ص ٣٧٤؛ العسكرى عليه السلام
 ٣٧٤: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ١٨٨؛ الصادق عليه السلام
 ٣٧٥: بحار الأنوار، ج ٩٨، ص ١٩٧؛ الصادق عليه السلام
 ٣٧٦: بحار الأنوار، ج ٩٧، ص ٣١٧؛ امير المؤمنين عليه السلام
 ٣٧٧: بحار الأنوار، ج ٧٤، ص ٣٥٢؛ الصادق عليه السلام
 ٣٧٨: الكافى، ج ٨، ص ٢٤٧؛ الصادق عليه السلام
 ٣٧٩: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٣٩
 ٣٨٠: مصباح الكفعمى، ص ٣٧٨
 ٣٨١: بحار الأنوار، ج ٢٨، ص ٥٦؛ السجاد عليه السلام
 ٣٨٢: بحار الأنوار، ج ٩٤، ص ٣٦٤
 ٣٨٣: بحار الأنوار، ج ٨٨، ص ٣٥٧؛ امير المؤمنين عليه السلام
 ٣٨٤: بحار الأنوار، ج ٨٨، ص ٦٩
 ٣٨٥: بحار الأنوار، ج ٨٤، ص ٢٠١؛ امير المؤمنين عليه السلام
 ٣٨٦: بحار الأنوار، ج ٣٢، ص ١٢٨؛ الصادق عليه السلام
 ٣٨٧: بحار الأنوار، ج ٩٩، ص ٢٤٠
 ٣٨٨: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٢٠٣؛ الرسول ﷺ
 ٣٨٩: بحار الأنوار، ج ٩٠، ص ٣١٢؛ امير المؤمنين عليه السلام
 ٣٩٠: بحار الأنوار، ج ٥، ص ٥٣؛ السجاد عليه السلام
 ٣٩١: بحار الأنوار، ج ٥، ص ٥٣؛ الصادق عليه السلام
 ٣٩٢: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٢٣٢؛ السجاد عليه السلام
 ٣٩٣: المجتبى، ج ١٧؛ الرضا عليه السلام
 ٣٩٤: مصباح الكفعمى، ص ٢٣١؛ الرسول ﷺ
 ٣٩٥: غرر الحكم، ص ٦٩؛ امير المؤمنين عليه السلام
 ٣٩٦: بحار الأنوار، ج ٥٧، ص ٢٣٥
 ٣٩٧: مستدرک الوسائل، ج ٤، ص ٦٥؛ الحسين عليه السلام
 ٣٩٨: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ١٧٨؛ الصادق عليه السلام
 ٣٩٩: شرح نهج البلاغة، ج ١١، ص ٦٠؛
 امير المؤمنين عليه السلام
 ٤٠٠: بحار الأنوار، ج ٨١، ص ٢٥٣؛ امير المؤمنين عليه السلام
 ٤٠١: مستدرک الوسائل، ج ٤، ص ١٥٥؛
 امير المؤمنين عليه السلام
 ٤٠٢: بحار الأنوار، ج ٩٧، ص ٢٨١؛ الصادق عليه السلام
 ٤٠٣: معانى الأخبار، ص ٣٨؛ الحسين عليه السلام
 ٤٠٤: بحار الأنوار، ج ٨٨، ص ٩٩؛ امير المؤمنين عليه السلام
 ٤٠٥: بحار الأنوار، ج ٨٨، ص ٦٣
 ٤٠٦: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ١٧٣؛ الرضا عليه السلام
 ٤٠٧: بحار الأنوار، ج ٨٤، ص ٥٧
 ٤٠٨: بحار الأنوار، ج ٨٨، ص ١٧٨؛ امير المؤمنين عليه السلام
 ٤٠٩: وسائل الشيعة، ج ١٣، ص ٣١٤؛ الصادق عليه السلام
 ٤١٠: من لا يحضره الفقيه، ج ٢، ص ٢٣٨؛ الصادق عليه السلام
 ٤١١: بحار الأنوار، ج ٨١، ص ٣٨٠؛ امير المؤمنين عليه السلام
 ٤١٢: بحار الأنوار، ج ١٨، ص ٣٤٥؛ امير المؤمنين عليه السلام
 ٤١٣: بحار الأنوار، ج ٨١، ص ١٦٩
 ٤١٤: بحار الأنوار، ج ٣٧، ص ٢٠١؛ الباقر عليه السلام

﴿ فهرست منابع ﴾

- ٠٠٤١٥: بحار الأنوار، ج ٩٤، ص ٣٠١
- ٠٠٤١٦: بحار الأنوار، ج ٨٨، ص ١٨
- ٠٠٤١٧: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٣٩٤؛ الحسين عليه السلام
- ٠٠٤١٨: بحار الأنوار، ج ٧٤، ص ٣١
- ٠٠٤١٩: بحار الأنوار، ج ١٠، ص ٣٥٢؛ الرضا عليه السلام
- ٠٠٤٢٠: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ٤٨؛ الهادي عليه السلام
- ٠٠٤٢١: الكافي، ج ٥، ص ٥٠٤؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٤٢٢: الدعوات، ص ٢٢؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٤٢٣: الإقبال، ص ٣١٢
- ٠٠٤٢٤: بحار الأنوار، ج ٩٩، ص ٢٥٦
- ٠٠٤٢٥: بحار الأنوار، ج ٩٧، ص ٤٢٤
- ٠٠٤٢٦: فقه الرضا عليه السلام، ص ٤٠٢
- ٠٠٤٢٧: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ٩٦؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٤٢٨: مهج الدعوات، ص ٣٣٥؛ الباقر عليه السلام
- ٠٠٤٢٩: المصباح للكفعمي، ص ٥٥٣؛ الرضا عليه السلام
- ٠٠٤٣٠: بحار الأنوار، ج ١٨، ص ٥؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٤٣١: وسائل الشيعة، ج ٢٠، ص ١٥٢؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٤٣٢: بحار الأنوار، ج ٧٢، ص ٢١٦؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٤٣٣: الدعوات، ص ١٦٧؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٤٣٤: بحار الأنوار، ج ٢٧، ص ٣١٤؛ الرضا عليه السلام
- ٠٠٤٣٥: بحار الأنوار، ج ٣٠، ص ٢٧٧؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٤٣٦: عدة الداعي، ص ٥٦؛ الحديث القدسي
- ٠٠٤٣٧: شرح نهج البلاغة، ج ٦، ص ١٩٧؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٤٣٨: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ١٥٤؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٤٣٩: بحار الأنوار، ج ٦٣، ص ٣١٧؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٤٤٠: تهذيب الأحكام، ج ٩، ص ٢٨٤؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٤٤١: مستدرک الوسائل، ج ٥، ص ٢٢٦
- ٠٠٤٤٢: وسائل الشيعة، ج ٢٤، ص ٢٩٨؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٤٤٣: شرح نهج البلاغة، ج ١٩، ص ٢٧٩؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٤٤٤: بحار الأنوار، ج ٧، ص ٢٧٢؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٤٤٥: الكافي، ج ٨، ص ٢٥٤؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٤٤٦: مشكاة الأنوار، ص ٢٧٧؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٤٤٧: غرر الحكم، ص ٤٥٠؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٤٤٨: بحار الأنوار، ج ٦٣، ص ٣١٦؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٤٤٩: روضة الواعظين، ج ٢، ص ٥٠٢؛ الرسول ﷺ
- ٠٠٤٥٠: دعائم الإسلام، ج ٢، ص ٤٤٥؛ الرسول ﷺ
- ٠٠٤٥١: بحار الأنوار، ج ٧٨، ص ١٧٩؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٤٥٢: بحار الأنوار، ج ٧٠، ص ٣١٦؛ الرسول ﷺ
- ٠٠٤٥٣: وسائل الشيعة، ج ٧، ص ٩٥؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٤٥٤: التوحيد، ج ٣٦٠؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٤٥٥: عوالي الآلي، ج ٤، ص ١٠٩؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٤٥٦: بحار الأنوار، ج ٩٤، ص ٣٧٧
- ٠٠٤٥٧: بحار الأنوار، ج ٩٧، ص ٤٢٠
- ٠٠٤٥٨: الكافي، ج ٢، ص ٤٤٣؛ الباقر عليه السلام
- ٠٠٤٥٩: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ١٢١؛ السجّاد عليه السلام
- ٠٠٤٦٠: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ٢٣١
- ٠٠٤٦١: ديوان الإمام امير المؤمنين عليه السلام، ص ٢٥٦؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٤٦٢: بحار الأنوار، ج ٢٦، ص ١٠٩؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٤٦٣: بحار الأنوار، ج ٢٤، ص ١٠؛ العسكري عليه السلام
- ٠٠٤٦٤: التوحيد، ج ٢٥٥؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٤٦٥: بحار الأنوار، ج ٧٤، ص ٢١٨؛ الباقر عليه السلام
- ٠٠٤٦٦: الإقبال، ص ٣٧
- ٠٠٤٦٧: وسائل الشيعة، ج ٢٨، ص ٣٥٣؛ الصادق عليه السلام

﴿ فهرست منابع ﴾

- ٠٤٦٨: بحار الأنوار، ج ٣، ص ٣٠٣: الرسول ﷺ
- ٠٤٦٩: بحار الأنوار، ج ١٢، ص ٢٤٤: الباقر عليه السلام
- ٠٤٧٠: الكافي، ج ١، ص ١٢٨: الصادق عليه السلام
- ٠٤٧١: مصباح المتعبد، ص ٦٨: الصادق عليه السلام
- ٠٤٧٢: بحار الأنوار، ج ٨٤، ص ٧٨
- ٠٤٧٣: مستدرک الوسائل، ج ٥، ص ٨٢: الرسول ﷺ
- ٠٤٧٤: بحار الأنوار، ج ٨٤، ص ٣١٦
- ٠٤٧٥: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ٢٨٣: الرضا عليه السلام
- ٠٤٧٦: الجعفریات، ص ٢٢١: امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٤٧٧: بحار الأنوار، ج ٩٧، ص ٣٣٤: الصادق عليه السلام
- ٠٤٧٨: الإقبال، ص ١٤٥: السجّاد عليه السلام
- ٠٤٧٩: بحار الأنوار، ج ٨٨، ص ١٩٥: الكاظم عليه السلام
- ٠٤٨٠: بحار الأنوار، ج ٣، ص ١٨٥
- ٠٤٨١: بحار الأنوار، ج ٩٤، ص ٢٦: الرسول ﷺ
- ٠٤٨٢: تهذيب الأحكام، ج ٥، ص ٩١: الصادق عليه السلام
- ٠٤٨٣: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ١٩١
- ٠٤٨٤: بحار الأنوار، ج ٣٨، ص ٢٠٧: الرسول ﷺ
- ٠٤٨٥: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ٥٥: الرسول ﷺ
- ٠٤٨٦: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٤٧٠
- ٠٤٨٧: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٣٣٣: الرضا عليه السلام
- ٠٤٨٨: مستدرک الوسائل، ج ٧، ص ٤٤٤: الجواد عليه السلام
- ٠٤٨٩: بحار الأنوار، ج ٧٣، ص ١٩١: امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٤٩٠: مفتاح الفلاح، ص ١٤٥: الهادي عليه السلام
- ٠٤٩١: مفتاح الفلاح، ص ٢٩٣: الباقر عليه السلام
- ٠٤٩٢: جمال الأسبوع، ص ٣٤٨
- ٠٤٩٣: بحار الأنوار، ج ٤١، ص ٢٩
- ٠٤٩٤: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ٨٥: الزهراء عليها السلام
- ٠٤٩٥: بحار الأنوار، ج ٤، ص ١٨٦: الرسول ﷺ
- ٠٤٩٦: تفسير فرات، ص ٥٢٣
- ٠٤٩٧: بحار الأنوار، ج ١٤، ص ٣٦٩
- ٠٤٩٨: ديوان الإمام امير المؤمنين عليه السلام، ص ٢١٩: امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٤٩٩: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ١٢٣: الصادق عليه السلام
- ٠٥٠٠: مستدرک الوسائل، ج ٦، ص ١٥٤: امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٥٠١: العدد القوية، ص ١٦٢: الرسول ﷺ
- ٠٥٠٢: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ١٧٩: الصادق عليه السلام
- ٠٥٠٣: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ١٢٢: الصادق عليه السلام
- ٠٥٠٤: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ٣٧٣: الحسن عليه السلام
- ٠٥٠٥: بحار الأنوار، ج ٣، ص ٢٢٤: الصادق عليه السلام
- ٠٥٠٦: بحار الأنوار، ج ١٣، ص ٢٩٦: الصادق عليه السلام
- ٠٥٠٧: بحار الأنوار، ج ٨٦، ص ٣٣٣
- ٠٥٠٨: بحار الأنوار، ج ٤٣، ص ٢٨٦: الحسين عليه السلام
- ٠٥٠٩: بحار الأنوار، ج ٦٧، ص ١٨٦: امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٥١٠: من لا يحضره الفقيه، ج ١، ص ٥١٨: امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٥١١: بحار الأنوار، ج ٤، ص ٣٠٤: الصادق عليه السلام
- ٠٥١٢: بحار الأنوار، ج ١٧، ص ٣٠٢: الباقر عليه السلام
- ٠٥١٣: بحار الأنوار، ج ٣، ص ١٤: الرسول ﷺ
- ٠٥١٤: بحار الأنوار، ج ٩٤، ص ٢٧٩
- ٠٥١٥: بحار الأنوار، ج ٦٦، ص ٢٣: الصادق عليه السلام
- ٠٥١٦: التحصين لابن طاووس، ج ٥٧٨: الرسول ﷺ
- ٠٥١٧: المجتبی، ج ١٢: الصادق عليه السلام
- ٠٥١٨: بحار الأنوار، ج ٨٤، ص ٢٣٦: السجّاد عليه السلام
- ٠٥١٩: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ١٨٣: امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٥٢٠: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٣٢٥

﴿ فهرست منابع ﴾

- ٥٢١: بحار الأنوار، ج ٧٠، ص ١٢٠؛ الصادق عليه السلام
- ٥٢٢: وسائل الشيعة، ج ١٧، ص ٣٢٦؛ الباقر عليه السلام
- ٥٢٣: الكافي، ج ٢، ص ٤٩؛ الباقر عليه السلام
- ٥٢٤: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ١٢٧
- ٥٢٥: بحار الأنوار، ج ٨٤، ص ١١؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٥٢٦: مستدرک الوسائل، ج ٥، ص ٣٠٤؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٥٢٧: بحار الأنوار، ج ١٨، ص ٩٧؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٥٢٨: بحار الأنوار، ج ٧٥، ص ٥٢؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٥٢٩: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٥٩؛ الرسول ﷺ
- ٥٣٠: مستدرک الوسائل، ج ٤، ص ٣٤١؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٥٣١: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٣٠
- ٥٣٢: بحار الأنوار، ج ٨٤، ص ٢٦٧
- ٥٣٣: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ١٧١؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٥٣٤: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٢٦
- ٥٣٥: بحار الأنوار، ج ٧، ص ٢٨٤؛ الصادق عليه السلام
- ٥٣٦: الكافي، ج ٣، ص ١٣٦؛ الباقر عليه السلام
- ٥٣٧: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٣٣٩؛ الصادق عليه السلام
- ٥٣٨: بحار الأنوار، ج ٨٨، ص ٣٧٠؛ الرسول ﷺ
- ٥٣٩: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ١٩٣؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٥٤٠: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ١٠٠
- ٥٤١: مستدرک الوسائل، ج ١١، ص ٢١٨؛ الرسول ﷺ
- ٥٤٢: بحار الأنوار، ج ٨٨، ص ٣٥٥؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٥٤٣: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٣٩١؛ الرسول ﷺ
- ٥٤٤: مصباح الكفعمي، ص ٢٩٩؛ الرسول ﷺ
- ٥٤٥: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ٢٠٧؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٥٤٦: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٣٩١؛ الحجة عليه السلام
- ٥٤٧: البلد الأمين، ص ٣٧٢؛ الصادق عليه السلام
- ٥٤٨: المصباح للكفعمي، ص ٢٨٣؛ الصادق عليه السلام
- ٥٤٩: الصحيفة السجادية؛ ألدعا (٢٤)؛ السجاد عليه السلام
- ٥٥٠: كتاب المزار، ص ١٠٦
- ٥٥١: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٢٧٠
- ٥٥٢: شرح نهج البلاغة، ج ٧، ص ٣١؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٥٥٣: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ٢٠٢؛ الحجة عليه السلام
- ٥٥٤: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ٢٩٤؛ الرسول ﷺ
- ٥٥٥: الصحيفة السجادية؛ ألدعا (١٣)؛ السجاد عليه السلام
- ٥٥٦: بحار الأنوار، ج ٩٤، ص ٢٢٦
- ٥٥٧: جمال الأسبوع، ص ٨٤
- ٥٥٨: بحار الأنوار، ج ٩٧، ص ١٦٠
- ٥٥٩: بحار الأنوار، ج ٩٨، ص ٢٠٦
- ٥٦٠: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٩٥؛ الباقر عليه السلام
- ٥٦١: الكافي، ج ١، ص ١٠٠؛ الرضا عليه السلام
- ٥٦٢: بحار الأنوار، ج ٧٥، ص ٢٢٨؛ الصادق عليه السلام
- ٥٦٣: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ٧٨؛ السجاد عليه السلام
- ٥٦٤: مستدرک الوسائل، ج ٥، ص ٣٠٥؛ الرسول ﷺ
- ٥٦٥: بحار الأنوار، ج ٩٠، ص ٢٥٤؛ الرسول ﷺ
- ٥٦٦: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ٢٢٠؛ الرسول ﷺ
- ٥٦٧: مصباح الكفعمي، ص ٢٩٤
- ٥٦٨: بحار الأنوار، ج ٩٨، ص ٣١٧
- ٥٦٩: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ٣١؛ الصادق عليه السلام
- ٥٧٠: المقنعة، ص ٤١١
- ٥٧١: بحار الأنوار، ج ٩٩، ص ١٩٨
- ٥٧٢: بحار الأنوار، ج ٤٩، ص ٣١٩
- ٥٧٣: بحار الأنوار، ج ٩٧، ص ٤١٠
- ٥٧٤: بحار الأنوار، ج ٧٥، ص ٣٨٣؛ العسكري عليه السلام

﴿ فهرست منابع ﴾

- ٥٧٥: مستدرک الوسائل، ج ٦، ص ٨٦
- ٥٧٦: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٢٩٧؛ الباقر عليه السلام
- ٥٧٧: بحار الأنوار، ج ٤٣، ص ١١٠
- ٥٧٨: بحار الأنوار، ج ٣٦، ص ٢١٧
- ٥٧٩: شرح نهج البلاغة، ج ٥، ص ١٥٣؛
امير المؤمنين عليه السلام
- ٥٨٠: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ١١١
- ٥٨١: بحار الأنوار، ج ٤٤، ص ٣٢٩
- ٥٨٢: بحار الأنوار، ج ٧٥، ص ١٩٩؛ الحسين عليه السلام
- ٥٨٣: بحار الأنوار، ج ٩، ص ٢٦٥؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٥٨٤: بحار الأنوار، ج ٥، ص ١٥؛ الرضا عليه السلام
- ٥٨٥: بحار الأنوار، ج ٤٤، ص ١٥١؛ الحسن عليه السلام
- ٥٨٦: مستدرک الوسائل، ج ٤، ص ١٨٢
- ٥٨٧: بحار الأنوار، ج ٨٩، ص ٣٧٦؛ الصادق عليه السلام
- ٥٨٨: مهج الدعوات، ص ١٧١؛ الرسول ﷺ
- ٥٨٩: بحار الأنوار، ج ٩٤، ص ٣٧٤
- ٥٩٠: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ٥٥
- ٥٩١: ديوان الإمام امير المؤمنين عليه السلام، ص ١٣٩؛
امير المؤمنين عليه السلام
- ٥٩٢: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٩٨
- ٥٩٣: الإقبال، ص ١١٩
- ٥٩٤: بحار الأنوار، ج ٨٢، ص ٢١٩؛ الكاظم عليه السلام
- ٥٩٥: مكارم الأخلاق، ص ٢٨٥
- ٥٩٦: بحار الأنوار، ج ٢٥، ص ٢٩٠؛ الصادق عليه السلام
- ٥٩٧: بحار الأنوار، ج ٤٥، ص ١٤٧؛ السجّاد عليه السلام
- ٥٩٨: الإقبال، ص ٨٠
- ٥٩٩: بحار الأنوار، ج ٥، ص ٢٢٨؛ الباقر عليه السلام
- ٦٠٠: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ١٦٨
- ٦٠١: البلد الأمين، ص ٣٧٠؛ الصادق عليه السلام
- ٦٠٢: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٣١
- ٦٠٣: بحار الأنوار، ج ٦٨، ص ١٤٧؛ الصادق عليه السلام
- ٦٠٤: البلد الأمين، ص ١٣؛ الصادق عليه السلام
- ٦٠٥: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ٣٢٥؛ الرسول ﷺ
- ٦٠٦: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٢
- ٦٠٧: بحار الأنوار، ج ٩٤، ص ١٣٩؛ الرسول ﷺ
- ٦٠٨: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٣٧٦؛ الرسول ﷺ
- ٦٠٩: مصباح الكفعمي، ص ٦٤٧
- ٦١٠: البلد الأمين، ص ١٩٣
- ٦١١: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٢٥٩؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٦١٢: شرح نهج البلاغة، ج ٧، ص ٨٤؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٦١٣: شرح نهج البلاغة، ج ٩، ص ١٨١؛
امير المؤمنين عليه السلام
- ٦١٤: وسائل الشيعة، ج ١٦، ص ٧٤؛ الرسول ﷺ
- ٦١٥: شرح نهج البلاغة، ج ١١، ص ٦٢؛
امير المؤمنين عليه السلام
- ٦١٦: العدد القوية، ص ٣٣٣
- ٦١٧: بحار الأنوار، ج ١٨، ص ٣٧٧؛ الرسول ﷺ
- ٦١٨: شرح نهج البلاغة، ج ٧، ص ٦٧؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٦١٩: بحار الأنوار، ج ٥٣، ص ٦٨؛ الرسول ﷺ
- ٦٢٠: بحار الأنوار، ج ٤، ص ١٧٨؛ الرضا عليه السلام
- ٦٢١: بحار الأنوار، ج ٤١، ص ١٨١؛ الباقر عليه السلام
- ٦٢٢: بحار الأنوار، ج ٤، ص ٢٨٤؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٦٢٣: شرح نهج البلاغة، ج ٨، ص ٢٦٨؛
امير المؤمنين عليه السلام
- ٦٢٤: شرح نهج البلاغة، ج ١٣، ص ٨٩؛
امير المؤمنين عليه السلام

﴿فهرست منابع﴾

- ٠٠٦٢٥: بحار الأنوار، ج ٤، ص ١٧٩
- ٠٠٦٢٦: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٥٢؛ الباقر عليه السلام
- ٠٠٦٢٧: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ١٦٥؛ السجاد عليه السلام
- ٠٠٦٢٨: بحار الأنوار، ج ٩٩، ص ٧٥
- ٠٠٦٢٩: بحار الأنوار، ج ٣٣، ص ٢٨٢؛ الباقر عليه السلام
- ٠٠٦٣٠: المصباح للكفعمي، ص ٣١٣
- ٠٠٦٣١: بحار الأنوار، ج ٣٦، ص ٢٠٤؛ الحسين عليه السلام
- ٠٠٦٣٢: مصباح الكفعمي، ص ٣١٤
- ٠٠٦٣٣: مهج الدعوات، ص ٨٤
- ٠٠٦٣٤: بحار الأنوار، ج ٣٢، ص ٤٢٦؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٦٣٥: إقبال الأعمال، ص ٥٠٩
- ٠٠٦٣٦: بحار الأنوار، ج ٢٦، ص ٣٠٩؛ الرسول عليه السلام
- ٠٠٦٣٧: الإقبال، ص ٦٥٧
- ٠٠٦٣٨: بحار الأنوار، ج ١١، ص ٤٣؛ الباقر عليه السلام
- ٠٠٦٣٩: بحار الأنوار، ج ٢٦، ص ٢٩٥
- ٠٠٦٤٠: بحار الأنوار، ج ٢١، ص ٢٩١
- ٠٠٦٤١: بحار الأنوار، ج ٥، ص ٧٥؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٦٤٢: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٣٨٨؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٦٤٣: بحار الأنوار، ج ٩٠، ص ١٨٢؛ الباقر عليه السلام
- ٠٠٦٤٤: بحار الأنوار، ج ٣، ص ٥٩
- ٠٠٦٤٥: مستدرک الوسائل، ج ٥، ص ١٣٦؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٦٤٦: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ٢٠٢
- ٠٠٦٤٧: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ٢٧٦؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٦٤٨: بحار الأنوار، ج ٩٤، ص ٢٨٠
- ٠٠٦٤٩: مصباح الكفعمي، ص ٧٥٣؛ الرسول عليه السلام
- ٠٠٦٥٠: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ١٠؛ الباقر عليه السلام
- ٠٠٦٥١: بحار الأنوار، ج ٧٤، ص ٣٤٩؛ الباقر عليه السلام
- ٠٠٦٥٢: مستدرک الوسائل، ج ١٤، ص ٢٠٨
- ٠٠٦٥٣: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ٢٩٠؛ الرسول عليه السلام
- ٠٠٦٥٤: بحار الأنوار، ج ٤، ص ٣١٩؛ السجاد عليه السلام
- ٠٠٦٥٥: شرح نهج البلاغة، ج ٩، ص ٢٥٢؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٦٥٦: ديوان الإمام امير المؤمنين عليه السلام، ص ١٧٠؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٦٥٧: بحار الأنوار، ج ٧٤، ص ٧٥؛ الرسول عليه السلام
- ٠٠٦٥٨: البلد الأمين، ص ٦٦
- ٠٠٦٥٩: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٢١٤
- ٠٠٦٦٠: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ١٠٢؛ الزهر عليه السلام
- ٠٠٦٦١: مهج الدعوات، ص ٨؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٦٦٢: بحار الأنوار، ج ٨٢، ص ٢١٥؛ السجاد عليه السلام
- ٠٠٦٦٣: بحار الأنوار، ج ٤، ص ٦٢؛ الرضا عليه السلام
- ٠٠٦٦٤: بحار الأنوار، ج ٣، ص ٣٠٥؛ الرضا عليه السلام
- ٠٠٦٦٥: بحار الأنوار، ج ٩٩، ص ١٦٧؛ الائمه عليهم السلام
- ٠٠٦٦٦: بحار الأنوار، ج ٣، ص ٢٩؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٦٦٧: الإقبال، ص ٤٢٨؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٦٦٨: مصباح الكفعمي، ص ٩١
- ٠٠٦٦٩: عيون أخبار، ج ٢، ص ١٥٤
- ٠٠٦٧٠: جمال الأسبوع، ص ٢٧٩؛ الحسن عليه السلام
- ٠٠٦٧١: بحار الأنوار، ج ٦، ص ١٧١؛ الباقر عليه السلام
- ٠٠٦٧٢: المجتبی، ج ٥؛ الحسن عليه السلام
- ٠٠٦٧٣: المصباح للكفعمي، ص ٣١٢؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٦٧٤: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٣٨١؛ الكاظم عليه السلام
- ٠٠٦٧٥: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٢٧١
- ٠٠٦٧٦: المجتبی، ج ٣٩
- ٠٠٦٧٧: بحار الأنوار، ج ٤، ص ٢٨٩؛ الحسن عليه السلام
- ٠٠٦٧٨: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ١٦٧

﴿ فهرست منابع ﴾

- ٠٠٧٠٦: بحار الأنوار، ج ٥٤، ص ١٦٠؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٧٠٧: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ٨٠؛ الكاظم عليه السلام
- ٠٠٧٠٨: بحار الأنوار، ج ٥٤، ص ١٦٧؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٧٠٩: بحار الأنوار، ج ٥٨، ص ١٠٥؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٧١٠: إرشاد القلوب، ج ١، ص ١٦٦؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٧١١: بحار الأنوار، ج ٤٠، ص ٢٧٧؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٧١٢: إقبال الأعمال، ص ١٦٦؛ السخّاد عليه السلام
- ٠٠٧١٣: بحار الأنوار، ج ٤، ص ١٦٦؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٧١٤: بحار الأنوار، ج ٤، ص ٧؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٧١٥: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ٣٧٧؛ الهادي عليه السلام
- ٠٠٧١٦: التوحيد، ج ١٤١؛ الكاظم عليه السلام
- ٠٠٧١٧: كشف الغمة، ج ١، ص ٥٣٥؛ الحسن عليه السلام
- ٠٠٧١٨: مصباح المتعبد، ص ٤٥٣
- ٠٠٧١٩: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ٤٠٢؛ الرسول عليه السلام
- ٠٠٧٢٠: بحار الأنوار، ج ١٧، ص ٣٨٠؛ الرسول عليه السلام
- ٠٠٧٢١: الصحيفة السجادية؛ ألدعا (٣٩)؛ السخّاد عليه السلام
- ٠٠٧٢٢: بحار الأنوار، ج ٨٤، ص ١٨١؛ الرسول عليه السلام
- ٠٠٧٢٣: بحار الأنوار، ج ٥٤، ص ٤٧؛ الرضا عليه السلام
- ٠٠٧٢٤: بحار الأنوار، ج ٣، ص ٦١؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٧٢٥: بحار الأنوار، ج ٥٧، ص ٣٧٧؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٧٢٦: بحار الأنوار، ج ٣، ص ٣١٨؛ الرضا عليه السلام
- ٠٠٧٢٧: بحار الأنوار، ج ٩٧، ص ٢٢٢؛ الرسول عليه السلام
- ٠٠٧٢٨: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ٣٤٦؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٧٢٩: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ٣٤٨؛ الكاظم عليه السلام
- ٠٠٧٣٠: بحار الأنوار، ج ١١، ص ٢٢٠؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٧٣١: بحار الأنوار، ج ٣، ص ٣٠٤؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٧٣٢: بحار الأنوار، ج ٤، ص ٢٢١؛ الباقر عليه السلام
- ٠٠٧٣٣: بحار الأنوار، ج ٣، ص ٢٢٨؛ الباقر عليه السلام
- ٠٠٦٧٩: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٦٨
- ٠٠٦٨٠: ديوان الإمام امير المؤمنين عليه السلام، ص ١٦٧
- ٠٠٦٨١: مصباح الكفعمي، ص ٧٥٠
- ٠٠٦٨٢: إقبال الأعمال، ص ٣٢٥؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٦٨٣: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ٣٧٦؛ الكاظم عليه السلام
- ٠٠٦٨٤: ديوان الإمام امير المؤمنين عليه السلام، ص ٣٨٢
- ٠٠٦٨٥: مهج الدعوات، ص ٢٦٠
- ٠٠٦٨٦: بحار الأنوار، ج ١٤، ص ٤٣
- ٠٠٦٨٧: شرح نهج البلاغة، ج ١، ص ٧٨؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٦٨٨: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٤٠٠؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٦٨٩: مصباح الكفعمي، ص ١٢٥
- ٠٠٦٩٠: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٥٤؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٦٩١: البلد الأمين، ص ٣٥١؛ الرسول عليه السلام
- ٠٠٦٩٢: بحار الأنوار، ج ٩٤، ص ٢٦٢
- ٠٠٦٩٣: بحار الأنوار، ج ٤، ص ١٧٣؛ الكاظم عليه السلام
- ٠٠٦٩٤: بحار الأنوار، ج ٢٨، ص ٢٣٩؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٦٩٥: بحار الأنوار، ج ١٠، ص ٣٢٩؛ الرضا عليه السلام
- ٠٠٦٩٦: المصباح للكفعمي، ص ٦٩٥؛ الرضا عليه السلام
- ٠٠٦٩٧: الكافي، ج ١، ص ١٣٩؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٦٩٨: بحار الأنوار، ج ٤، ص ١٧٦؛ الرضا عليه السلام
- ٠٠٦٩٩: بحار الأنوار، ج ٤، ص ٢٩٠
- ٠٠٧٠٠: الكافي، ج ١، ص ١٢٠؛ الرضا عليه السلام
- ٠٠٧٠١: الكافي، ج ١، ص ١٠٤؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٧٠٢: شرح نهج البلاغة، ج ١٠، ص ٦٤؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٠٧٠٣: بحار الأنوار، ج ٤، ص ٧٢؛ الصادق عليه السلام
- ٠٠٧٠٤: الكافي، ج ١، ص ١١٦؛ الجواد عليه السلام
- ٠٠٧٠٥: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ٦٢؛ الصادق عليه السلام

﴿ فهرست منابع ﴾

- ٧٣٤: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ٣٣٢؛ الكاظم عليه السلام
- ٧٣٥: مصباح الكفعمي، ص ٤٩؛ السجاد عليه السلام
- ٧٣٦: بحار الأنوار، ج ١١، ص ١٨٩؛ العسكري عليه السلام
- ٧٣٧: الصحيفة السجادية؛ ألدعا (٣١)؛ السجاد عليه السلام
- ٧٣٨: شرح نهج البلاغة، ج ٤ ص ٣٩٢؛
امير المؤمنين عليه السلام
- ٧٣٩: شرح نهج البلاغة، ج ٤ ص ١٨٢
- ٧٤٠: الصحيفة السجادية؛ ألدعا (٤٦)؛ السجاد عليه السلام
- ٧٤١: بحار الأنوار، ج ١٠، ص ٢٩٩؛ الرضا عليه السلام
- ٧٤٢: إقبال الأعمال، ص ٢٤٣؛ السجاد عليه السلام
- ٧٤٣: البلد الأمين، ص ٣٩٦؛ الحجة عليه السلام
- ٧٤٤: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٢٤٦؛ دعاء علوى
المصرى؛ الحجة عليه السلام
- ٧٤٥: وسائل الشيعة، ج ٨، ص ١٢٧؛ الصادق عليه السلام
- ٧٤٦: بحار الأنوار، ج ٩٧، ص ١١٢؛ الصادق عليه السلام
- ٧٤٧: قصص الأنبياء للجزائرى، ص ٤٢٦؛ الصادق عليه السلام
- ٧٤٨: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ١٣٨
- ٧٤٩: بحار الأنوار، ج ٤٢، ص ٨٣
- ٧٥٠: بحار الأنوار، ج ١٠٠، ص ١٩٣؛ الرسول عليه السلام
- ٧٥١: الإقبال، ص ١٢٩
- ٧٥٢: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ٤٤؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٧٥٣: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ١٢٧؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٧٥٤: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ١٣٦؛ الصادق عليه السلام
- ٧٥٥: مستدرک الوسائل، ج ٤، ص ٤٥٠؛ الصادق عليه السلام
- ٧٥٦: فلاح السائل، ص ٤٦؛ الرسول عليه السلام
- ٧٥٧: مصباح الكفعمي، ص ١٧٢
- ٧٥٨: بحار الأنوار، ج ٧٤، ص ٢٩٩؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٧٥٩: بحار الأنوار، ج ٩٨، ص ٢٩٦؛ الصادق عليه السلام
- ٧٦٠: بحار الأنوار، ج ٩٧، ص ٣٠٥؛ الصادق عليه السلام
- ٧٦١: المجتبى، ج ٢٩
- ٧٦٢: مستدرک الوسائل، ج ١٣، ص ٢٨٩؛ الرسول عليه السلام
- ٧٦٣: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ٣٣٤؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٧٦٤: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ١٧٥؛ العسكري عليه السلام
- ٧٦٥: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ١٥٢
- ٧٦٦: مصباح المتعبد، ص ٤٣٢
- ٧٦٧: المقنعة، ص ١٨٤
- ٧٦٨: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ٣٥٤؛ العسكري عليه السلام
- ٧٦٩: الكافي، ج ٤، ص ١٦٢
- ٧٧٠: بحار الأنوار، ج ٤٤، ص ٢٣٣؛ الصادق عليه السلام
- ٧٧١: إقبال الأعمال، ص ٢٢٥؛ السجاد عليه السلام
- ٧٧٢: بحار الأنوار، ج ٢١، ص ٣١٥
- ٧٧٣: بحار الأنوار، ج ٤٤، ص ٢٣٢؛ الصادق عليه السلام
- ٧٧٤: بحار الأنوار، ج ١٥، ص ٢١٨
- ٧٧٥: بحار الأنوار، ج ٣٦، ص ٢١٤
- ٧٧٦: مستدرک الوسائل، ج ١١، ص ١٣٣؛ الصادق عليه السلام
- ٧٧٧: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ١٩٧
- ٧٧٨: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ١١٢
- ٧٧٩: مصباح الكفعمي، ص ٥٣٠
- ٧٨٠: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٢٨١
- ٧٨١: مستدرک الوسائل، ج ٨، ص ٢٤٣
- ٧٨٢: من لا يحضره الفقيه، ج ١، ص ٤٢٧؛
امير المؤمنين عليه السلام
- ٧٨٣: شرح نهج البلاغة، ج ٥، ص ١٩٢؛
امير المؤمنين عليه السلام
- ٧٨٤: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٨٢؛ السجاد عليه السلام
- ٧٨٥: قصص الأنبياء للراوندى؛ الباقر عليه السلام

﴿ فهرست منابع ﴾

- ٧٨٦: مسكن الفؤاد، ص ٤٦؛ الصادق عليه السلام
- ٧٨٧: بحار الأنوار، ج ١١، ص ١٠٣؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٧٨٨: بحار الأنوار، ج ٧٩، ص ٢٠٣؛ الرسول ﷺ
- ٧٨٩: بحار الأنوار، ج ٧١، ص ٣٠٨؛ الرسول ﷺ
- ٧٩٠: البلد الأمين، ص ٣٥٣؛ الرسول ﷺ
- ٧٩١: شرح نهج البلاغة، ج ١٤، ص ١٢؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٧٩٢: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ١٤٨
- ٧٩٣: بحار الأنوار، ج ٧٩، ص ٢٦١؛ الرضا عليه السلام
- ٧٩٤: شرح نهج البلاغة، ج ٩، ص ٦٩؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٧٩٥: بحار الأنوار، ج ٩٠، ص ٣٢٣؛ الصادق عليه السلام
- ٧٩٦: البلد الأمين، ص ٥٥؛ الحجة عليه السلام
- ٧٩٧: البلد الأمين، ص ٣٣٢؛ الرسول ﷺ
- ٧٩٨: مهج الدعوات، ص ١٣٧؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٧٩٩: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ١٧١؛ الحجة عليه السلام
- ٨٠٠: الإقبال، ص ١٠٨
- ٨٠١: مصباح الكفعمي، ص ١٣٣؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٨٠٢: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٤١٢؛ الحسين عليه السلام
- ٨٠٣: ديوان الإمام امير المؤمنين عليه السلام، ص ٥٦؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٨٠٤: شرح نهج البلاغة، ج ١٣، ص ٥٥
- ٨٠٥: بحار الأنوار، ج ١٨، ص ٣٧٢؛ الرسول ﷺ
- ٨٠٦: بحار الأنوار، ج ١٣، ص ٣٣٢
- ٨٠٧: المجتني، ج ٩؛ الرسول ﷺ
- ٨٠٨: بحار الأنوار، ج ٨١، ص ١٧٥؛ الصادق عليه السلام
- ٨٠٩: بحار الأنوار، ج ٧٤، ص ٣٤؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٨١٠: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ٢٣
- ٨١١: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ١٩٤؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٨١٢: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٣٥
- ٨١٣: بحار الأنوار، ج ٩٣، ص ٣٤٨؛ الرسول ﷺ
- ٨١٤: تهذيب الأحكام، ج ٩، ص ١٠٥؛ الصادق عليه السلام
- ٨١٥: بحار الأنوار، ج ٧٤، ص ٣٧٥؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٨١٦: بحار الأنوار، ج ٧٥، ص ٣٦٦؛ الهادي عليه السلام
- ٨١٧: الكافي، ج ٤، ص ٣٩٩؛ الصادق عليه السلام
- ٨١٨: وسائل الشيعة، ج ١٠، ص ٤٩٨؛ الرسول ﷺ
- ٨١٩: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ١٠٢؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٨٢٠: مصباح الكفعمي، ص ٢٠؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٨٢١: ديوان الإمام امير المؤمنين عليه السلام، ص ٣٧١
- ٨٢٢: بحار الأنوار، ج ٨٢، ص ٢١٨؛ الصادق عليه السلام
- ٨٢٣: بحار الأنوار، ج ٥١، ص ٣٠٤
- ٨٢٤: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ١٣٨؛ السجاد عليه السلام
- ٨٢٥: بحار الأنوار، ج ٤، ص ٢٧٤؛ الصادق عليه السلام
- ٨٢٦: شرح نهج البلاغة، ج ٤، ص ٤٠٢
- ٨٢٧: بحار الأنوار، ج ٧٠، ص ٣٩٥؛ الصادق عليه السلام
- ٨٢٨: الكافي، ج ٢، ص ٥٨٣؛ الصادق عليه السلام
- ٨٢٩: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٣٨٨؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٨٣٠: بحار الأنوار، ج ٥٥، ص ٢١؛ العسكري عليه السلام
- ٨٣١: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٢٦٢؛ السجاد عليه السلام
- ٨٣٢: بحار الأنوار، ج ٤٦، ص ١٠٣؛ الصادق عليه السلام
- ٨٣٣: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٣٥١؛ الصادق عليه السلام
- ٨٣٤: بحار الأنوار، ج ٨٩، ص ١٨٤؛ الرسول ﷺ
- ٨٣٥: بحار الأنوار، ج ٨٨، ص ٢٠٠؛ الصادق عليه السلام
- ٨٣٦: الإقبال، ص ٢١٦
- ٨٣٧: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ٣١٧؛ الكاظم عليه السلام
- ٨٣٨: بحار الأنوار، ج ٢٧، ص ٢٢٧؛ الرسول ﷺ
- ٨٣٩: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٣٩٢؛ الحجة عليه السلام

﴿فهرست منابع﴾

- ۰۸۴۰: بحار الأنوار، ج ۸۲، ص ۲۲۸: العسكري (عليه السلام)
- ۰۸۴۱: مصباح الكفعمي، ص ۲۰۴
- ۰۸۴۲: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۷۱
- ۰۸۴۳: من لا يحضره الفقيه، ج ۱، ص ۲۴؛
امير المؤمنين (عليه السلام)
- ۰۸۴۴: بحار الأنوار، ج ۴۰، ص ۲۱: امير المؤمنين (عليه السلام)
- ۰۸۴۵: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۴۰
- ۰۸۴۶: بحار الأنوار، ج ۹۰، ص ۲۲
- ۰۸۴۷: مستدرک الوسائل، ج ۵، ص ۴۰: الصادق (عليه السلام)
- ۰۸۴۸: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۲۰۶: الصادق (عليه السلام)
- ۰۸۴۹: بحار الأنوار، ج ۸۷، ص ۸۲: الصادق (عليه السلام)
- ۰۸۵۰: الكافي، ج ۱، ص ۱۳: الرضا (عليه السلام)
- ۰۸۵۱: بحار الأنوار، ج ۱۰، ص ۳۴۳: الرضا (عليه السلام)
- ۰۸۵۲: مستدرک الوسائل، ج ۶، ص ۲۹۱
- ۰۸۵۳: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۳۷۰: امير المؤمنين (عليه السلام)
- ۰۸۵۴: بحار الأنوار، ج ۸۳، ص ۳۲۷: السجاد (عليه السلام)
- ۰۸۵۵: بحار الأنوار، ج ۶، ص ۲۴۱: الرسول (عليه السلام)
- ۰۸۵۶: بحار الأنوار، ج ۵۰، ص ۲۵۷: امير المؤمنين (عليه السلام)
- ۰۸۵۷: بحار الأنوار، ج ۷۰، ص ۹۶: امير المؤمنين (عليه السلام)
- ۰۸۵۸: بحار الأنوار، ج ۹۰، ص ۲۲۹
- ۰۸۵۹: بحار الأنوار، ج ۳۰، ص ۷: امير المؤمنين (عليه السلام)
- ۰۸۶۰: بحار الأنوار، ج ۹۷، ص ۳۶: امير المؤمنين (عليه السلام)
- ۰۸۶۱: مصباح الكفعمي، ص ۷۲۴
- ۰۸۶۲: بحار الأنوار، ج ۹۷، ص ۷۹: امير المؤمنين (عليه السلام)
- ۰۸۶۳: بحار الأنوار، ج ۴، ص ۲۸۶: الصادق (عليه السلام)
- ۰۸۶۴: الكافي، ج ۱، ص ۱۲۹: امير المؤمنين (عليه السلام)
- ۰۸۶۵: بحار الأنوار، ج ۷۳، ص ۲۴۲: امير المؤمنين (عليه السلام)
- ۰۸۶۶: بحار الأنوار، ج ۳، ص ۲۹: الصادق (عليه السلام)
- ۰۸۶۷: مستدرک الوسائل، ج ۱۱، ص ۲۴۰
- ۰۸۶۸: مستدرک الوسائل، ج ۷، ص ۵۰۰: الرسول (عليه السلام)
- ۰۸۶۹: بحار الأنوار، ج ۹۸، ص ۱۸۶: الصادق (عليه السلام)
- ۰۸۷۰: الكافي، ج ۲، ص ۵۸۱: الرسول (عليه السلام)
- ۰۸۷۱: العدد القوية، ص ۱۶۹: الرسول (عليه السلام)
- ۰۸۷۲: بحار الأنوار، ج ۸۳، ص ۳۴۲: الحسين (عليه السلام)
- ۰۸۷۳: مستدرک الوسائل، ج ۴، ص ۵۴؛
امير المؤمنين (عليه السلام)
- ۰۸۷۴: اليقين، ص ۳۴۷: الباقر (عليه السلام)
- ۰۸۷۵: بحار الأنوار، ج ۲۸، ص ۲۰۴
- ۰۸۷۶: البلدا لأمين، ص ۴۲۰: الرسول (عليه السلام)
- ۰۸۷۷: بحار الأنوار، ج ۳، ص ۵: الرسول (عليه السلام)
- ۰۸۷۸: البلدا لأمين، ص ۳۵۶: الرسول (عليه السلام)
- ۰۸۷۹: بحار الأنوار، ج ۳، ص ۳۰۶: الصادق (عليه السلام)
- ۰۸۸۰: شرح نهج البلاغة، ج ۲، ص ۲۱۲
- ۰۸۸۱: بحار الأنوار، ج ۷۲، ص ۱۸۴: الصادق (عليه السلام)
- ۰۸۸۲: شرح نهج البلاغة، ج ۱۱، ص ۶۵
- ۰۸۸۳: بحار الأنوار، ج ۸۷، ص ۱۸۹
- ۰۸۸۴: بحار الأنوار، ج ۶، ص ۵۸
- ۰۸۸۵: مصباح المتعبد، ص ۴۷۸
- ۰۸۸۶: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۲۱۲: الرسول (عليه السلام)
- ۰۸۸۷: مستدرک الوسائل، ج ۲، ص ۲۳۸: الرسول (عليه السلام)
- ۰۸۸۸: بحار الأنوار، ج ۹۴، ص ۱۳۹: الرسول (عليه السلام)
- ۰۸۸۹: تفسير الإمام العسكري، ص ۲۱۶: العسكري (عليه السلام)
- ۰۸۹۰: بحار الأنوار، ج ۹۴، ص ۲۵۵
- ۰۸۹۱: بحار الأنوار، ج ۲۴، ص ۱۷۷: الصادق (عليه السلام)
- ۰۸۹۲: بحار الأنوار، ج ۹، ص ۴: امير المؤمنين (عليه السلام)
- ۰۸۹۳: شرح نهج البلاغة، ج ۶، ص ۱۸۷: عيسى (عليه السلام)

﴿فهرست منابع﴾

- ٨٩٤:٠٠: البلد الأمين، ص ١٢٤
- ٨٩٥:٠٠: مصباح الكفعمي، ص ١٢٠: الباقر عليه السلام
- ٨٩٦:٠٠: الأمان، ص ٧٤: الحسن عليه السلام
- ٨٩٧:٠٠: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٣٦: الرسول ﷺ
- ٨٩٨:٠٠: التهذيب، ص ٣، ١١٣
- ٨٩٩:٠٠: الكافي، ج ٥، ص ٣٧٠: الباقر عليه السلام
- ٩٠٠:٠٠: بحار الأنوار، ج ٧٦، ص ١١٢: الرسول ﷺ
- ٩٠١:٠٠: بحار الأنوار، ج ٨٩، ص ٣٧٣: الصادق عليه السلام
- ٩٠٢:٠٠: شرح نهج البلاغة، ج ٤، ص ٤٩: امير المؤمنين عليه السلام
- ٩٠٣:٠٠: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٣٧٤: الرسول ﷺ
- ٩٠٤:٠٠: بحار الأنوار، ج ٧٤، ص ٢٦٨: امير المؤمنين عليه السلام
- ٩٠٥:٠٠: التوحيد، ج ٢٣٢: الرضا عليه السلام
- ٩٠٦:٠٠: إقبال الأعمال، ص ١٧٤: الرسول ﷺ
- ٩٠٧:٠٠: بحار الأنوار، ج ٤٠، ص ٢٨٦: امير المؤمنين عليه السلام
- ٩٠٨:٠٠: تهذيب الأحكام، ج ٣، ص ٨٠: الباقر عليه السلام
- ٩٠٩:٠٠: بحار الأنوار، ج ٨٤، ص ٦: امير المؤمنين عليه السلام
- ٩١٠:٠٠: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ٣٣٠: امير المؤمنين عليه السلام
- ٩١١:٠٠: البلد الأمين، ص ٣٦٩
- ٩١٢:٠٠: بحار الأنوار، ج ١١، ص ١٥٠: الرسول ﷺ
- ٩١٣:٠٠: بحار الأنوار، ج ٩٧، ص ٢١١
- ٩١٤:٠٠: جمال الأسبوع، ص ٢٤٨: الصادق عليه السلام
- ٩١٥:٠٠: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ١٨٠
- ٩١٦:٠٠: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ١٧٩
- ٩١٧:٠٠: بحار الأنوار، ج ٤، ص ٦٨: الصادق عليه السلام
- ٩١٨:٠٠: البلد الأمين، ص ٣٦: امير المؤمنين عليه السلام
- ٩١٩:٠٠: مستدرک الوسائل، ج ٢، ص ٧٦: الصادق عليه السلام
- ٩٢٠:٠٠: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٣٧٢: الرسول ﷺ
- ٩٢١:٠٠: بحار الأنوار، ج ٨٤، ص ١٧٦: الكاظم عليه السلام
- ٩٢٢:٠٠: بحار الأنوار، ج ٨٤، ص ٢٩١
- ٩٢٣:٠٠: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ٢٠٥
- ٩٢٤:٠٠: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٢٤٧: امير المؤمنين عليه السلام
- ٩٢٥:٠٠: بحار الأنوار، ج ٢، ص ٣١٩: الحسين عليه السلام
- ٩٢٦:٠٠: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ٣٧٨: امير المؤمنين عليه السلام
- ٩٢٧:٠٠: بحار الأنوار، ج ٥٤، ص ١٧٥: امير المؤمنين عليه السلام
- ٩٢٨:٠٠: بحار الأنوار، ج ٢٠، ص ١١٨: امير المؤمنين عليه السلام
- ٩٢٩:٠٠: بحار الأنوار، ج ٨٤، ص ٢٥٨: الباقر عليه السلام
- ٩٣٠:٠٠: مهج الدعوات، ص ١٩٩: السجّاد عليه السلام
- ٩٣١:٠٠: بحار الأنوار، ج ٩٣، ص ٣٠٩
- ٩٣٢:٠٠: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٢٣٠: السجّاد عليه السلام
- ٩٣٣:٠٠: بحار الأنوار، ج ٨٤، ص ٢٣٩: الرسول ﷺ
- ٩٣٤:٠٠: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٢٣٤
- ٩٣٥:٠٠: بحار الأنوار، ج ٩٩، ص ١١٦
- ٩٣٦:٠٠: تهذيب الأحكام، ج ٧، ص ٤٣٩: الباقر عليه السلام
- ٩٣٧:٠٠: بحار الأنوار، ج ٢٥، ص ٣٤٣: الرضا عليه السلام
- ٩٣٨:٠٠: بحار الأنوار، ج ٦١، ص ٥٣: الصادق عليه السلام
- ٩٣٩:٠٠: بحار الأنوار، ج ٩٤، ص ٢٨٥
- ٩٤٠:٠٠: مستدرک الوسائل، ج ٧، ص ٤٤٣: الصادق عليه السلام
- ٩٤١:٠٠: مستدرک الوسائل، ج ٥، ص ٣٤٢: الصادق عليه السلام
- ٩٤٢:٠٠: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ٢٠٧: تَسْبِيحُ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى عليه السلام فِي الْعَاشِرِ وَالْحَادِي عَشَرَ
- ٩٤٣:٠٠: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٤٠
- ٩٤٤:٠٠: الكافي، ج ١، ص ١١٣: الصادق عليه السلام
- ٩٤٥:٠٠: قصص الأنبياء للجزائري، ص ١٧٥: الصادق عليه السلام
- ٩٤٦:٠٠: بحار الأنوار، ج ٧٤، ص ٢٩١: امير المؤمنين عليه السلام
- ٩٤٧:٠٠: بحار الأنوار، ج ٤، ص ٣١
- ٩٤٨:٠٠: بحار الأنوار، ج ٩٤، ص ١١٢

﴿ فهرست منابع ﴾

- ٠٩٤٩: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٣٨٢
- ٠٩٥٠: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ١٥٩
- ٠٩٥١: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ١٥٧؛ الصادق عليه السلام
- ٠٩٥٢: بحار الأنوار، ج ٩٧، ص ٤٤٢؛ الصادق عليه السلام
- ٠٩٥٣: بحار الأنوار، ج ٣٥، ص ٣٦٩؛ الباقر عليه السلام
- ٠٩٥٤: بحار الأنوار، ج ٢٤، ص ٣٩٨؛ الصادق عليه السلام
- ٠٩٥٥: بحار الأنوار، ج ٣، ص ١٦١؛ الصادق عليه السلام
- ٠٩٥٦: مهج الدعوات، ص ٩٠؛ الرسول ﷺ
- ٠٩٥٧: إقبال الأعمال، ص ١٩٣؛ السجاد عليه السلام
- ٠٩٥٨: وسائل الشيعة، ج ١٣، ص ٣٣٥؛ الرضا عليه السلام
- ٠٩٥٩: بحار الأنوار، ج ٨٢، ص ٥٤؛ الرضا عليه السلام
- ٠٩٦٠: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ٢٦٥؛ السجاد عليه السلام
- ٠٩٦١: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٨٥؛ السجاد عليه السلام
- ٠٩٦٢: فرج المهموم، ص ١٩
- ٠٩٦٣: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ١٢١؛ الصادق عليه السلام
- ٠٩٦٤: بحار الأنوار، ج ٨٢، ص ٢٢٦؛ الرضا عليه السلام
- ٠٩٦٥: بحار الأنوار، ج ٤٣، ص ٣٥٠؛ الصادق عليه السلام
- ٠٩٦٦: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ١٤٤
- ٠٩٦٧: محاسبة النفس، ص ٢٢
- ٠٩٦٨: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ٣٧٤؛ الباقر عليه السلام
- ٠٩٦٩: المصباح للكفعمي، ص ٣٢٩؛ الصادق عليه السلام
- ٠٩٧٠: الكافي، ج ١، ص ١٤٤؛ الصادق عليه السلام
- ٠٩٧١: بحار الأنوار، ج ٤٢، ص ٣٠٦؛ الصادق عليه السلام
- ٠٩٧٢: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ٣٩
- ٠٩٧٣: شرح نهج البلاغة، ج ١٠، ص ١١٣
- ٠٩٧٤: جمال الأسبوع، ص ١٢٢
- ٠٩٧٥: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ٢١٥
- ٠٩٧٦: بحار الأنوار، ج ٣، ص ٢٦٠؛ العسكري عليه السلام
- ٠٩٧٧: بحار الأنوار، ج ٧٥، ص ٣٨٤؛ العسكري عليه السلام
- ٠٩٧٨: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٢٦٨؛ الحجة عليه السلام
- ٠٩٧٩: بحار الأنوار، ج ٣، ص ٣٠٩؛ الصادق عليه السلام
- ٠٩٨٠: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ١٨١
- ٠٩٨١: بحار الأنوار، ج ٤٢، ص ٢٨٨
- ٠٩٨٢: جمال الأسبوع، ص ٢٧٩؛ الحسن عليه السلام
- ٠٩٨٣: المصباح للكفعمي، ص ٦٧
- ٠٩٨٤: مستدرک الوسائل، ج ١٣، ص ٤٠؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٩٨٥: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ٣٥٣؛ العسكري عليه السلام
- ٠٩٨٦: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ٣٦٩
- ٠٩٨٧: بحار الأنوار، ج ٥٨، ص ٢٥٥؛ الصادق عليه السلام
- ٠٩٨٨: بحار الأنوار، ج ٧٣، ص ٢٤٢
- ٠٩٨٩: بحار الأنوار، ج ٤٠، ص ٢٤٢؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٩٩٠: بحار الأنوار، ج ٤٢، ص ٢٥٢
- ٠٩٩١: بحار الأنوار، ج ٣٩، ص ٣٥٢؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٠٩٩٢: بحار الأنوار، ج ١٦، ص ٣١٥؛ الرسول ﷺ
- ٠٩٩٣: بحار الأنوار، ج ١٤، ص ٢٩٦؛ الصادق عليه السلام
- ٠٩٩٤: وسائل الشيعة، ج ٦، ص ٣٧٢؛ الباقر عليه السلام
- ٠٩٩٥: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٢٩٨؛ السجاد عليه السلام
- ٠٩٩٦: بحار الأنوار، ج ٢١، ص ١٨٢؛ الرسول ﷺ
- ٠٩٩٧: بحار الأنوار، ج ٤٩، ص ٢٤٢؛ الرضا عليه السلام
- ٠٩٩٨: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٢٨
- ٠٩٩٩: بحار الأنوار، ج ٤٦، ص ١٧٢؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ١٠٠٠: بحار الأنوار، ج ٩٤، ص ٣٦٢
- ١٠٠١: بحار الأنوار، ج ٩٤، ص ٢٩٠
- ١٠٠٢: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ١٩
- ١٠٠٣: مستدرک الوسائل، ج ١١، ص ١٠٨؛ الصادق عليه السلام

﴿فهرست منابع﴾

- ۱۰۰۴: إقبال الأعمال، ص ۱۲۸
- ۱۰۰۵: بحار الأنوار، ج ۸۷، ص ۱۹۵
- ۱۰۰۶: إقبال الأعمال، ص ۷۱۵
- ۱۰۰۷: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۴۰۴؛ الزهراء عليها السلام
- ۱۰۰۸: بحار الأنوار، ج ۸۴، ص ۲۴۷
- ۱۰۰۹: بحار الأنوار، ج ۱۲، ص ۳۱۶؛ الصادق عليه السلام
- ۱۰۱۰: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۱۲۵؛ الباقر عليه السلام
- ۱۰۱۱: البلدان الأمين، ص ۳۷۸؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۰۱۲: الكافي، ج ۵، ص ۵۲۸؛ الباقر عليه السلام
- ۱۰۱۳: بحار الأنوار، ج ۹۷، ص ۴۱۵
- ۱۰۱۴: بحار الأنوار، ج ۸۳، ص ۳۰۱؛ الصادق عليه السلام
- ۱۰۱۵: الكافي، ج ۴، ص ۷۲؛ الكاظم عليه السلام
- ۱۰۱۶: الكافي، ج ۲، ص ۵۶۰؛ السجاد عليه السلام
- ۱۰۱۷: شرح نهج البلاغة، ج ۱۳، ص ۱۵۶
- ۱۰۱۸: بحار الأنوار، ج ۱۴، ص ۲۸۴
- ۱۰۱۹: بحار الأنوار، ج ۳، ص ۲۸۵؛ الصادق عليه السلام
- ۱۰۲۰: شرح نهج البلاغة، ج ۱، ص ۹۵
- ۱۰۲۱: بحار الأنوار، ج ۸۴، ص ۵۹
- ۱۰۲۲: بحار الأنوار، ج ۹۹، ص ۵۲
- ۱۰۲۳: مصباح المتعبد، ص ۳۳
- ۱۰۲۴: بحار الأنوار، ج ۸۷، ص ۲۱۳
- ۱۰۲۵: الكافي، ج ۵، ص ۳۷۲؛ الكاظم عليه السلام
- ۱۰۲۶: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۳۲؛ الرسول ﷺ
- ۱۰۲۷: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۱۱۲؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۰۲۸: إقبال الأعمال، ص ۱۴۹؛ السجاد عليه السلام
- ۱۰۲۹: شرح نهج البلاغة، ج ۷، ص ۱۹۸؛ الرسول ﷺ
- ۱۰۳۰: بحار الأنوار، ج ۹۹، ص ۲۵۳؛ العسكري عليه السلام
- ۱۰۳۱: المصباح للكفعمي، ص ۳۰۴؛ الصادق عليه السلام
- ۱۰۳۲: بحار الأنوار، ج ۴، ص ۲۸۷؛ الرسول ﷺ
- ۱۰۳۳: بحار الأنوار، ج ۳، ص ۲۸۵؛ الباقر عليه السلام
- ۱۰۳۴: بحار الأنوار، ج ۳۴، ص ۴۱۷؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۰۳۵: بحار الأنوار، ج ۷۳، ص ۲۶۱
- ۱۰۳۶: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۱۲۳
- ۱۰۳۷: تهذيب الأحكام، ج ۶، ص ۷۹؛ السجاد عليه السلام
- ۱۰۳۸: بحار الأنوار، ج ۷۵، ص ۲۱۵؛ الصادق عليه السلام
- ۱۰۳۹: بحار الأنوار، ج ۹، ص ۳۲۶؛ العسكري عليه السلام
- ۱۰۴۰: بحار الأنوار، ج ۹۸، ص ۳۴۷
- ۱۰۴۱: إقبال الأعمال، ص ۱۵۴؛ السجاد عليه السلام
- ۱۰۴۲: البلدان الأمين، ص ۳۳۶
- ۱۰۴۳: شرح نهج البلاغة، ج ۳، ص ۱۶۷
- ۱۰۴۴: بحار الأنوار، ج ۳۱، ص ۴۶۴؛ الصادق عليه السلام
- ۱۰۴۵: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۶۷
- ۱۰۴۶: مهج الدعوات، ص ۳۰۹
- ۱۰۴۷: كامل الزيارات، ص ۲۳۰
- ۱۰۴۸: بحار الأنوار، ج ۸۸، ص ۳۴۴؛ الرضا عليه السلام
- ۱۰۴۹: بحار الأنوار، ج ۸۶، ص ۳۱۵
- ۱۰۵۰: إقبال الأعمال، ص ۱۴۴
- ۱۰۵۱: بحار الأنوار، ج ۹۹، ص ۱۶؛ الكاظم عليه السلام
- ۱۰۵۲: الكافي، ج ۲، ص ۵۹۰؛ الصادق عليه السلام
- ۱۰۵۳: بحار الأنوار، ج ۹۸، ص ۲۴۶
- ۱۰۵۴: بحار الأنوار، ج ۷۴، ص ۳۷۳؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۰۵۵: إقبال الأعمال، ص ۷۱۶
- ۱۰۵۶: ديوان الإمام امير المؤمنين عليه السلام، ص ۲۸۸
- ۱۰۵۷: بحار الأنوار، ج ۸۷، ص ۱۶۴؛ السجاد عليه السلام
- ۱۰۵۸: بحار الأنوار، ج ۸۲، ص ۲۲۳؛ الرضا عليه السلام
- ۱۰۵۹: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۲۴۳؛ الباقر عليه السلام

﴿فهرست منابع﴾

- ۱۰۶۰: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۳۶: الرسول ﷺ
- ۱۰۶۱: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۲۶۸
- ۱۰۶۲: بحار الأنوار، ج ۹۹، ص ۱۸
- ۱۰۶۳: بحار الأنوار، ج ۸۸، ص ۲۰۵
- ۱۰۶۴: بحار الأنوار، ج ۸۷، ص ۷۴: الباقر عليه السلام
- ۱۰۶۵: بحار الأنوار، ج ۹۷، ص ۱۱۰
- ۱۰۶۶: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۲۹: الرسول ﷺ
- ۱۰۶۷: إقبال الأعمال، ص ۱۲۱
- ۱۰۶۸: البلد الأمين، ص ۲۴: الحسين عليه السلام
- ۱۰۶۹: بحار الأنوار، ج ۸۸، ص ۱۸۹؛ صلاة فاطمة عليها السلام
- ۱۰۷۰: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۲۲۱: السجاد عليه السلام
- ۱۰۷۱: بحار الأنوار، ج ۹۸، ص ۲۴۶
- ۱۰۷۲: البلد الأمين، ص ۴۱۱: الأسماء الحسنی؛ الرسول ﷺ
- ۱۰۷۳: بحار الأنوار، ج ۹۷، ص ۱۹۹
- ۱۰۷۴: المصباح للكفعمی، ص ۱۸۹: الجواد عليه السلام
- ۱۰۷۵: بحار الأنوار، ج ۳۵، ص ۱۸
- ۱۰۷۶: بحار الأنوار، ج ۸۳، ص ۲۲۹: الرضا عليه السلام
- ۱۰۷۷: بحار الأنوار، ج ۹۷، ص ۳۷۷
- ۱۰۷۸: وسائل الشيعة، ج ۱۲، ص ۳۸۲: الصادق عليه السلام
- ۱۰۷۹: البلد الأمين، ص ۴۷
- ۱۰۸۰: بحار الأنوار، ج ۶۶، ص ۱۸۷
- ۱۰۸۱: مستدرک الوسائل، ج ۸، ص ۱۳۲: الرسول ﷺ
- ۱۰۸۲: بحار الأنوار، ج ۹۰، ص ۲۳۱
- ۱۰۸۳: بحار الأنوار، ج ۸۶، ص ۲۹۲
- ۱۰۸۴: المصباح للكفعمی، ص ۷۱۱
- ۱۰۸۵: الإرشاد، ج ۲، ص ۱۸۴: الصادق عليه السلام
- ۱۰۸۶: مستدرک الوسائل، ج ۵، ص ۱۳۴: السجاد عليه السلام
- ۱۰۸۷: بحار الأنوار، ج ۹۰، ص ۲۲۶
- ۱۰۸۸: جمال الأسبوع، ص ۹۰: الرسول ﷺ
- ۱۰۸۹: بحار الأنوار، ج ۸۳، ص ۳۴۰: الحسن عليه السلام
- ۱۰۹۰: وسائل الشيعة، ج ۷، ص ۱۷: السجاد عليه السلام
- ۱۰۹۱: بحار الأنوار، ج ۴۸، ص ۲۱۷: الكاظم عليه السلام
- ۱۰۹۲: بحار الأنوار، ج ۹۴، ص ۳۶۷: الصادق عليه السلام
- ۱۰۹۳: إقبال الأعمال، ص ۶۳۳: الهادي عليه السلام
- ۱۰۹۴: بحار الأنوار، ج ۸۸، ص ۳۳۳: الرضا عليه السلام
- ۱۰۹۵: بحار الأنوار، ج ۱۸، ص ۳۲۱: الصادق عليه السلام
- ۱۰۹۶: بحار الأنوار، ج ۳۴، ص ۳۹
- ۱۰۹۷: البلد الأمين، ص ۲۰۵: دعاء السحر؛ السجاد عليه السلام
- ۱۰۹۸: بحار الأنوار، ج ۷۴، ص ۳۴۲: امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۰۹۹: بحار الأنوار، ج ۳۲، ص ۲۳۰: امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۱۰۰: شرح نهج البلاغة، ج ۶، ص ۱۷۸
- ۱۱۰۱: ديوان الإمام امير المؤمنين عليه السلام، ص ۴۴۲
- ۱۱۰۲: بحار الأنوار، ج ۸۹، ص ۲۵۲: الرسول ﷺ
- ۱۱۰۳: الجمل، ص ۴۰۷: امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۱۰۴: بحار الأنوار، ج ۹۹، ص ۶۷: العسكري عليه السلام
- ۱۱۰۵: مستدرک الوسائل، ج ۱۰، ص ۴۱۲: الباقر عليه السلام
- ۱۱۰۶: مصباح المتبجح، ص ۲۴۴
- ۱۱۰۷: المصباح للكفعمی، ص ۶۱۲: الرسول ﷺ
- ۱۱۰۸: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۶۴
- ۱۱۰۹: إقبال الأعمال، ص ۲۳۷
- ۱۱۱۰: بحار الأنوار، ج ۹۹، ص ۱۸۹: الرضا عليه السلام
- ۱۱۱۱: تفسير العياشي، ج ۲، ص ۱۵۰: الكاظم عليه السلام
- ۱۱۱۲: محاسبة النفس، ص ۳۳
- ۱۱۱۳: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۳۸۵
- ۱۱۱۴: بحار الأنوار، ج ۸۳، ص ۳۲۳: الرسول ﷺ

﴿ فهرست منابع ﴾

- ۱۱۱۵: البلد الأمين، ص ۳۸۰: ل امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۱۱۶: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۲۲: الباقر عليه السلام
- ۱۱۱۷: مصباح المتهجد، ص ۱۵۹
- ۱۱۱۸: بحار الأنوار، ج ۵، ص ۳۴۹: الصادق عليه السلام
- ۱۱۱۹: مستدرک الوسائل، ج ۸، ص ۲۱۵
- ۱۱۲۰: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۴۱
- ۱۱۲۱: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۵۳: الرسول ﷺ
- ۱۱۲۲: وسائل الشيعة، ج ۸، ص ۱۳۵: الصادق عليه السلام
- ۱۱۲۳: بحار الأنوار، ج ۹۷، ص ۴۴۰: الصادق عليه السلام
- ۱۱۲۴: بحار الأنوار، ج ۶۹، ص ۴۶: الرسول ﷺ
- ۱۱۲۵: بحار الأنوار، ج ۲۳، ص ۳۶۹: الباقر عليه السلام
- ۱۱۲۶: بحار الأنوار، ج ۹۴، ص ۳۸۱: امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۱۲۷: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۳۷۷
- ۱۱۲۸: بحار الأنوار، ج ۹۹، ص ۱۹۱: السجّاد عليه السلام
- ۱۱۲۹: بحار الأنوار، ج ۴۳، ص ۶۲: الرسول ﷺ
- ۱۱۳۰: بحار الأنوار، ج ۸۸، ص ۳۶۰: الصادق عليه السلام
- ۱۱۳۱: وسائل الشيعة، ج ۱۳، ص ۵۳۸: الصادق عليه السلام
- ۱۱۳۲: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۳۸۲: الهادي عليه السلام
- ۱۱۳۳: بحار الأنوار، ج ۹۴، ص ۳۵۹: العسكري عليه السلام
- ۱۱۳۴: بحار الأنوار، ج ۹۴، ص ۳۴۰: الكاظم عليه السلام
- ۱۱۳۵: البلد الأمين، ص ۳۸۲: الصادق عليه السلام
- ۱۱۳۶: البلد الأمين، ص ۲۶۸
- ۱۱۳۷: بحار الأنوار، ج ۷۳، ص ۲۵۱: الباقر عليه السلام
- ۱۱۳۸: مستدرک الوسائل، ج ۱۰، ص ۵۳
- ۱۱۳۹: الصراط المستقيم، ج ۲، ص ۱۰۳: الرسول ﷺ
- ۱۱۴۰: الأمالي للطوسي، ص ۶۳۸: امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۱۴۱: مستدرک الوسائل، ج ۱۱، ص ۱۰۶: امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۱۴۲: بحار الأنوار، ج ۳۵، ص ۱۳۱
- ۱۱۴۳: بحار الأنوار، ج ۳۸، ص ۴۸: امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۱۴۴: من لا يحضره الفقيه، ج ۱، ص ۱۰۷: الصادق عليه السلام
- ۱۱۴۵: شرح نهج البلاغة، ج ۹، ص ۳۰۱: امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۱۴۶: بحار الأنوار، ج ۶۲، ص ۱۹۳: امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۱۴۷: بحار الأنوار، ج ۹۸، ص ۱۳۴: الصادق عليه السلام
- ۱۱۴۸: ديوان الإمام امير المؤمنين عليه السلام، ص ۴۲۴: امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۱۴۹: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۲۴
- ۱۱۵۰: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۴۰۹: الصادق عليه السلام
- ۱۱۵۱: بحار الأنوار، ج ۹۹، ص ۱۶۰: الصادق عليه السلام
- ۱۱۵۲: بحار الأنوار، ج ۴۵، ص ۱۱۲
- ۱۱۵۳: بحار الأنوار، ج ۷، ص ۳۱۹: الباقر عليه السلام
- ۱۱۵۴: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۳
- ۱۱۵۵: بحار الأنوار، ج ۹۷، ص ۳۷: امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۱۵۶: بحار الأنوار، ج ۱۵، ص ۳۳۲
- ۱۱۵۷: بحار الأنوار، ج ۳۸، ص ۴۳: الرسول ﷺ
- ۱۱۵۸: بحار الأنوار، ج ۸۷، ص ۳۸: الصادق عليه السلام
- ۱۱۵۹: أحكام النساء، ص ۵۹
- ۱۱۶۰: بحار الأنوار، ج ۸۴، ص ۳۵۵: الصادق عليه السلام
- ۱۱۶۱: مستدرک الوسائل، ج ۵، ص ۱۰۸: الرضا عليه السلام
- ۱۱۶۲: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۵۲: امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۱۶۳: ديوان الإمام امير المؤمنين عليه السلام، ص ۱۹۳
- ۱۱۶۴: التوحيد، ج ۲۷۹: الرسول ﷺ
- ۱۱۶۵: المصباح للكفعمي، ص ۶۱۷: الرسول ﷺ
- ۱۱۶۶: بحار الأنوار، ج ۴۳، ص ۱۱۵
- ۱۱۶۷: بحار الأنوار، ج ۱۵، ص ۳۳: الصادق عليه السلام

﴿فهرست منابع﴾

- ۱۱۶۸: بحار الأنوار، ج ۸۶، ص ۲۸۷
 ۱۱۶۹: مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۴۴۶
 ۱۱۷۰: بحار الأنوار، ج ۴۳، ص ۱۷۴
 ۱۱۷۱: بحار الأنوار، ج ۳۶، ص ۲۶۵؛ امیرالمؤمنین (علیه السلام)
 ۱۱۷۲: بحار الأنوار، ج ۱۵، ص ۳۸۵
 ۱۱۷۳: بحار الأنوار، ج ۸۴، ص ۳۵۶؛ الصادق (علیه السلام)
 ۱۱۷۴: دیوان الإمام امیرالمؤمنین (علیه السلام)، ص ۱۶۱
 ۱۱۷۵: بحار الأنوار، ج ۱۵، ص ۱۱۲؛ الصادق (علیه السلام)
 ۱۱۷۶: المقنعة، ص ۴۱۰
 ۱۱۷۷: الکافی، ج ۷، ص ۴۶۱؛ امیرالمؤمنین (علیه السلام)
 ۱۱۷۸: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۰۶؛ الهادی (علیه السلام)
 ۱۱۷۹: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۸۷؛ الصادق (علیه السلام)
 ۱۱۸۰: بحار الأنوار، ج ۹۴، ص ۲۹۱؛ الصادق (علیه السلام)
 ۱۱۸۱: بحار الأنوار، ج ۸۴، ص ۲۸۷؛ الصادق (علیه السلام)
 ۱۱۸۲: بحار الأنوار، ج ۷۰، ص ۲۷۲؛ الرسول (صلی الله علیه و آله)
 ۱۱۸۳: البلد الأمين، ص ۳۱۰
 ۱۱۸۴: بحار الأنوار، ج ۴۳، ص ۳۵۷؛ الحسن (علیه السلام)
 ۱۱۸۵: بحار الأنوار، ج ۴، ص ۲۵۳؛ امیرالمؤمنین (علیه السلام)
 ۱۱۸۶: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۴۱؛ امیرالمؤمنین (علیه السلام)
 ۱۱۸۷: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۳۰
 ۱۱۸۸: بحار الأنوار، ج ۴۱، ص ۷۷؛ الرسول (صلی الله علیه و آله)
 ۱۱۸۹: غرر الحکم، ص ۱۸۷؛ امیرالمؤمنین (علیه السلام)
 ۱۱۹۰: مستدرک الوسائل، ج ۶، ص ۱۵۴؛ الرسول (صلی الله علیه و آله)
 ۱۱۹۱: بحار الأنوار، ج ۸۴، ص ۲۳۸
 ۱۱۹۲: بحار الأنوار، ج ۹۴، ص ۴۰
 ۱۱۹۳: بحار الأنوار، ج ۹۷، ص ۱۲۸
 ۱۱۹۴: من لا یحضره الفقیه، ج ۲، ص ۱۰۲؛ الکاظم (علیه السلام)
 ۱۱۹۵: بحار الأنوار، ج ۹۸، ص ۳۷۱
 ۱۱۹۶: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۳۱؛ الصادق (علیه السلام)
 ۱۱۹۷: بحار الأنوار، ج ۶۷، ص ۲؛ الصادق (علیه السلام)
 ۱۱۹۸: بحار الأنوار، ج ۴۵، ص ۳۱۶؛ السجّاد (علیه السلام)
 ۱۱۹۹: بحار الأنوار، ج ۳۰، ص ۳۸۸
 ۱۲۰۰: بحار الأنوار، ج ۳۲، ص ۴۶۱؛ امیرالمؤمنین (علیه السلام)
 ۱۲۰۱: بحار الأنوار، ج ۹۸، ص ۱۲۸؛ الصادق (علیه السلام)
 ۱۲۰۲: بحار الأنوار، ج ۸۱، ص ۳۷۵؛ الرضا (علیه السلام)
 ۱۲۰۳: بحار الأنوار، ج ۷۲، ص ۱۱۷؛ الصادق (علیه السلام)
 ۱۲۰۴: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۴۵؛ الکاظم (علیه السلام)
 ۱۲۰۵: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۴۴؛ الباقر (علیه السلام)
 ۱۲۰۶: بحار الأنوار، ج ۸۴، ص ۱۸۶؛ الصادق (علیه السلام)
 ۱۲۰۷: بحار الأنوار، ج ۵۵، ص ۹۷؛ الصادق (علیه السلام)
 ۱۲۰۸: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۳۱۵؛ الصادق (علیه السلام)
 ۱۲۰۹: بحار الأنوار، ج ۳۳، ص ۳۸۱؛ الباقر (علیه السلام)
 ۱۲۱۰: بحار الأنوار، ج ۳۵، ص ۹۸
 ۱۲۱۱: بحار الأنوار، ج ۱۵، ص ۱۱۱
 ۱۲۱۲: بحار الأنوار، ج ۴۴، ص ۱۸۱؛ الصادق (علیه السلام)
 ۱۲۱۳: مستدرک الوسائل، ج ۷، ص ۳۶۰؛ امیرالمؤمنین (علیه السلام)
 ۱۲۱۴: دیوان الإمام امیرالمؤمنین (علیه السلام)، ص ۳۵۹
 ۱۲۱۵: بحار الأنوار، ج ۶۸، ص ۵۲؛ الصادق (علیه السلام)
 ۱۲۱۶: الأنوار، ص ۵؛ امیرالمؤمنین (علیه السلام)
 ۱۲۱۷: بحار الأنوار، ج ۲۰، ص ۱۱۸؛ امیرالمؤمنین (علیه السلام)
 ۱۲۱۸: بحار الأنوار، ج ۸۴، ص ۲۲۴؛ الباقر (علیه السلام)
 ۱۲۱۹: بحار الأنوار، ج ۴۰، ص ۱۷۰؛ امیرالمؤمنین (علیه السلام)
 ۱۲۲۰: قصص الأنبياء للجزائری، ص ۴۴۱؛ امیرالمؤمنین (علیه السلام)
 ۱۲۲۱: بحار الأنوار، ج ۸۴، ص ۱۹۸؛ الباقر (علیه السلام)

﴿ فهرست منابع ﴾

- ۱۲۵۰: وسائل الشيعة، ج ۱۰، ص ۴۸۳: الرسول ﷺ
- ۱۲۵۱: بحار الأنوار، ج ۹۸، ص ۳۳۱
- ۱۲۵۲: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۲۰۶
- ۱۲۵۳: إقبال الأعمال، ص ۴۰۱: دعاء آخر فى عشية عرفة
- ۱۲۵۴: نهج الحق، ص ۵۱۶
- ۱۲۵۵: مصباح المتعبد، ص ۲۶۸
- ۱۲۵۶: بحار الأنوار، ج ۸۷، ص ۱۶۰: الصادق عليه السلام
- ۱۲۵۷: المصباح للكفعمي، ص ۶۱: الرسول ﷺ
- ۱۲۵۸: إقبال الأعمال، ص ۹۵: الصادق عليه السلام
- ۱۲۵۹: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۶۴: دُعَاءُ الْيَوْمِ السَّابِعِ وَ الْعِشْرِينَ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ
- ۱۲۶۰: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۳۴۸
- ۱۲۶۱: عوالي اللآلى، ج ۱، ص ۱۹۳: الرسول ﷺ
- ۱۲۶۲: بحار الأنوار، ج ۱۲، ص ۲۵۱
- ۱۲۶۳: مستدرک الوسائل، ج ۸، ص ۲۲۷: الصادق عليه السلام
- ۱۲۶۴: مهج الدعوات، ص ۳۶: حرز محمد بن على الجواد عليه السلام
- ۱۲۶۵: بحار الأنوار، ج ۹۸، ص ۱۴۸: الصادق عليه السلام
- ۱۲۶۶: بحار الأنوار، ج ۵۶، ص ۳۵۷
- ۱۲۶۷: إقبال الأعمال، ص ۲۲۲: السجّاد عليه السلام
- ۱۲۶۸: إقبال الأعمال، ص ۳۲۹: الرسول ﷺ
- ۱۲۶۹: بحار الأنوار، ج ۵۶، ص ۱۷۱: الصادق عليه السلام
- ۱۲۷۰: كامل الزيارات، ص ۲۱۳: الصادق عليه السلام
- ۱۲۷۱: مصباح المتعبد، ص ۴۶۴
- ۱۲۷۲: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۶۵
- ۱۲۷۳: إقبال الأعمال، ص ۹۳: الصادق عليه السلام
- ۱۲۷۴: جمال الأسبوع، ص ۴۵۶: الباقر عليه السلام
- ۱۲۲۲: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۲۱۷: الرسول ﷺ
- ۱۲۲۳: بحار الأنوار، ج ۸۷، ص ۳۷: الصادق عليه السلام
- ۱۲۲۴: البلد الأمين، ص ۲۴۵: السجّاد عليه السلام
- ۱۲۲۵: بحار الأنوار، ج ۸۹، ص ۲۳۱: الصادق عليه السلام
- ۱۲۲۶: بحار الأنوار، ج ۸۹، ص ۲۲۸: الصادق عليه السلام
- ۱۲۲۷: بحار الأنوار، ج ۸۸، ص ۳۵۵: الرضا عليه السلام
- ۱۲۲۸: مستدرک الوسائل، ج ۸، ص ۲۳۴: الرسول ﷺ
- ۱۲۲۹: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۳۶۴: الرسول ﷺ
- ۱۲۳۰: الصحيفة السجّادية: ألدعا (۱۱): السجّاد عليه السلام
- ۱۲۳۱: المصباح للكفعمي، ص ۱۵۳: الباقر عليه السلام
- ۱۲۳۲: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۶۸
- ۱۲۳۳: بحار الأنوار، ج ۳۱، ص ۴۳۲: امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۲۳۴: إقبال الأعمال، ص ۳۹۴: الصادق عليه السلام
- ۱۲۳۵: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۳۵۵: الرسول ﷺ
- ۱۲۳۶: الكافي، ج ۲، ص ۱۲۰: الاثمه عليه السلام
- ۱۲۳۷: بحار الأنوار، ج ۷۲، ص ۵۴: الرسول ﷺ
- ۱۲۳۸: بحار الأنوار، ج ۲۳، ص ۳۴۱
- ۱۲۳۹: مصباح المتعبد، ص ۴۵۹
- ۱۲۴۰: بحار الأنوار، ج ۸۳، ص ۶۶
- ۱۲۴۱: بحار الأنوار، ج ۶۵، ص ۴۳: الصادق عليه السلام
- ۱۲۴۲: بحار الأنوار، ج ۸۸، ص ۴۷
- ۱۲۴۳: إقبال الأعمال، ص ۱۲۲
- ۱۲۴۴: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۵۹
- ۱۲۴۵: بحار الأنوار، ج ۶۴، ص ۲۲۳: الصادق عليه السلام
- ۱۲۴۶: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۶۰: الصادق عليه السلام
- ۱۲۴۷: بحار الأنوار، ج ۹۴، ص ۳۹
- ۱۲۴۸: المصباح للكفعمي، ص ۷۵۷
- ۱۲۴۹: مصباح الكفعمي، ص ۱۷۰

﴿ فهرست منابع ﴾

- ۱۲۷۵: المصباح للكفعمي، ص ۹۳
- ۱۲۷۶: بحار الأنوار، ج ۷۳، ص ۲۰۳؛ الصادق عليه السلام
- ۱۲۷۷: بحار الأنوار، ج ۵۶، ص ۳۵۷
- ۱۲۷۸: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۵۷؛ دُعَاءُ الْيَوْمِ الرَّابِعِ وَ الْعِشْرِينَ
- ۱۲۷۹: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۶۷؛ دُعَاءُ الْيَوْمِ التَّاسِعِ وَ الْعِشْرِينَ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ
- ۱۲۸۰: بحار الأنوار، ج ۸۴، ص ۲۸۹؛ الصادق عليه السلام
- ۱۲۸۱: تفسير الإمام العسكري، ص ۱۲۵؛ الكاظم عليه السلام
- ۱۲۸۲: بحار الأنوار، ج ۸۳، ص ۱۸۵
- ۱۲۸۳: إقبال الأعمال، ص ۱۵۸
- ۱۲۸۴: الأنوار، ص ۷؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۲۸۵: بحار الأنوار، ج ۵۴، ص ۱۹۸؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۲۸۶: شرح نهج البلاغة، ج ۲۰، ص ۳۴۸
- ۱۲۸۷: بحار الأنوار، ج ۸۹، ص ۲۱۷؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۲۸۸: بحار الأنوار، ج ۱۰۰، ص ۶۸
- ۱۲۸۹: الطرائف، ج ۲، ص ۴۶۹
- ۱۲۹۰: البلد الأمين، ص ۱۰۵؛ دعاء يوم الأحد؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۲۹۱: إقبال الأعمال، ص ۲۲۸
- ۱۲۹۲: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۵۲؛ الصادق عليه السلام
- ۱۲۹۳: بحار الأنوار، ج ۸۳، ص ۲۹۹؛ الصادق عليه السلام
- ۱۲۹۴: مستدرک الوسائل، ج ۶، ص ۳۰۸
- ۱۲۹۵: تهذيب الأحكام، ج ۵، ص ۵۰؛ الصادق عليه السلام
- ۱۲۹۶: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۴۷
- ۱۲۹۷: بحار الأنوار، ج ۵۶، ص ۱۸۲؛ الرسول ﷺ
- ۱۲۹۸: بحار الأنوار، ج ۵۰، ص ۱۹۵
- ۱۲۹۹: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۱۰۵؛ الصادق عليه السلام
- ۱۳۰۰: البلد الأمين، ص ۱۲۰؛ دعاء يوم الثلاثاء؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۳۰۱: المصباح للكفعمي، ص ۵۳۹
- ۱۳۰۲: البلد الأمين، ص ۱۱۲؛ دعاء يوم الإثنين؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۳۰۳: المصباح للكفعمي، ص ۸۴؛ الصادق عليه السلام
- ۱۳۰۴: بحار الأنوار، ج ۱۰۱، ص ۲۱۰؛ الباقر عليه السلام
- ۱۳۰۵: ثواب الأعمال، ص ۲۲۷؛ الباقر عليه السلام
- ۱۳۰۶: بحار الأنوار، ج ۸۳، ص ۲۶۹؛ الصادق عليه السلام
- ۱۳۰۷: الأُمالي للطوسي، ص ۴۳۲؛ الباقر عليه السلام
- ۱۳۰۸: بحار الأنوار، ج ۹۸، ص ۱۶۸؛ الصادق عليه السلام
- ۱۳۰۹: مكارم الأخلاق، ص ۳۵۰
- ۱۳۱۰: المصباح للكفعمي، ص ۸۷؛ دعاء العشرات؛ الحسين عليه السلام
- ۱۳۱۱: بحار الأنوار، ج ۸۴، ص ۱۸۷؛ الصادق عليه السلام
- ۱۳۱۲: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۲۰۶
- ۱۳۱۳: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۳۸۶؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۳۱۴: مستدرک الوسائل، ج ۵، ص ۱۲۱؛ الرسول ﷺ
- ۱۳۱۵: بحار الأنوار، ج ۹۴، ص ۲۵۰؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۳۱۶: العدد القوية، ص ۲۰۵
- ۱۳۱۷: بحار الأنوار، ج ۸۴، ص ۳۱۵
- ۱۳۱۸: بحار الأنوار، ج ۲۲، ص ۲۱۴؛ الصادق عليه السلام
- ۱۳۱۹: بحار الأنوار، ج ۹۰، ص ۱۷۳؛ الرسول ﷺ
- ۱۳۲۰: جامع الأخبار، ص ۵۳؛ الرسول ﷺ
- ۱۳۲۱: إقبال الأعمال، ص ۳۲۲
- ۱۳۲۲: من لا يحضره الفقيه، ج ۱، ص ۴۸۰؛ الباقر عليه السلام
- ۱۳۲۳: بحار الأنوار، ج ۸۴، ص ۲۶۸؛ الباقر عليه السلام و الصادق عليه السلام

﴿ فهرست منابع ﴾

- ۱۳۲۴: بحار الأنوار، ج ۷۸، ص ۲۱۲: الكاظم عليه السلام
- ۱۳۲۵: الكافي، ج ۳، ص ۱۲۴: الصادق عليه السلام
- ۱۳۲۶: وسائل الشيعة، ج ۲، ص ۴۵۹: الصادق عليه السلام
- ۱۳۲۷: الكافي، ج ۳، ص ۱۲۴: الصادق عليه السلام
- ۱۳۲۸: بحار الأنوار، ج ۹۷، ص ۱۶۹
- ۱۳۲۹: طب الأئمة عليهم السلام، ص ۷۹: الباقر عليه السلام
- ۱۳۳۰: مصباح المتعبد، ص ۱۹۹
- ۱۳۳۱: بحار الأنوار، ج ۸۴، ص ۱۷۷: الكاظم عليه السلام
- ۱۳۳۲: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۵۷: امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۳۳۳: المحاسن، ج ۱، ص ۳۴: ثواب كلمات الفرج
- ۱۳۳۴: الكافي، ج ۲، ص ۵۲۵: الصادق عليه السلام
- ۱۳۳۵: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۲۰
- ۱۳۳۶: بحار الأنوار، ج ۸۶، ص ۳۸۳: الرسول عليه السلام
- ۱۳۳۷: فلاح السائل، ص ۲۲۵: الصادق عليه السلام
- ۱۳۳۸: من لا يحضره الفقيه، ج ۱، ص ۵۰۱: الصادق عليه السلام
- ۱۳۳۹: البلد الأمين، ص ۳۴: الرسول عليه السلام
- ۱۳۴۰: من لا يحضره الفقيه، ج ۱، ص ۴۸۰: الصادق عليه السلام
- ۱۳۴۱: إقبال الأعمال، ص ۵۵۹
- ۱۳۴۲: بحار الأنوار، ج ۸۷، ص ۲۰۹
- ۱۳۴۳: مصباح المتعبد، ص ۴۸۴
- ۱۳۴۴: مهج الدعوات، ص ۳۲۵
- ۱۳۴۵: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۲۰۷
- ۱۳۴۶: الدعوات، ص ۹۴، صتسبيح الحسن بن علي الزكي عليه السلام في اليوم السادس عشر و السابع عشر
- ۱۳۴۷: بحار الأنوار، ج ۸۳، ص ۱۶۰: الرسول عليه السلام
- ۱۳۴۸: بحار الأنوار، ج ۶۰، ص ۲۳۹: امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۳۴۹: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۳۴۱: امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۳۵۰: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۲۰۵: تسايح النبي عليه السلام و الأئمة عليهم السلام
- ۱۳۵۱: إقبال الأعمال، ص ۸۹: الباقر عليه السلام
- ۱۳۵۲: الدعوات، ص ۹۰
- ۱۳۵۳: مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۲۶۳: الصادق عليه السلام
- ۱۳۵۴: بحار الأنوار، ج ۲۵، ص ۲۷۳: الرضا عليه السلام
- ۱۳۵۵: مكارم الأخلاق، ص ۲۹۸
- ۱۳۵۶: بحار الأنوار، ج ۸۳، ص ۱۳۶
- ۱۳۵۷: شرح نهج البلاغة، ج ۹، ص ۱۷۱
- ۱۳۵۸: مستدرک الوسائل، ج ۱۰، ص ۳۳۸: الباقر عليه السلام
- ۱۳۵۹: مستدرک الوسائل، ج ۵، ص ۳۸۵: الصادق عليه السلام
- ۱۳۶۰: الكافي، ج ۲، ص ۵۴۷: الصادق عليه السلام
- ۱۳۶۱: بحار الأنوار، ج ۹۸، ص ۱۳۷
- ۱۳۶۲: المجتبی، ج ۳۸: الرسول عليه السلام
- ۱۳۶۳: بحار الأنوار، ج ۶۱، ص ۳۵: امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۳۶۴: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۴۰۸: الصادق عليه السلام
- ۱۳۶۵: بحار الأنوار، ج ۶۲، ص ۸: الرسول عليه السلام
- ۱۳۶۶: جمال الأسبوع، ص ۱۱۷: الرسول عليه السلام
- ۱۳۶۷: بحار الأنوار، ج ۹۰، ص ۱۷۸: امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۳۶۸: بحار الأنوار، ج ۸۴، ص ۱۸۱: الرسول عليه السلام
- ۱۳۶۹: مستدرک الوسائل، ج ۶، ص ۲۲۹
- ۱۳۷۰: إقبال الأعمال، ص ۳۳۶
- ۱۳۷۱: الأمالي للمفيد، ص ۱۱۶
- ۱۳۷۲: بحار الأنوار، ج ۷۳، ص ۲۰۴: امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۳۷۳: دعائم الإسلام، ج ۱، ص ۲۰۷
- ۱۳۷۴: الكافي، ج ۳، ص ۴۴۵: الباقر عليه السلام
- ۱۳۷۵: وسائل الشيعة، ج ۷، ص ۳۶۹: الرسول عليه السلام
- ۱۳۷۶: بحار الأنوار، ج ۱۰، ص ۱۰۲: الصادق عليه السلام

﴿ فهرست منابع ﴾

- ۱۳۷۷: مستدرک الوسائل، ج ۴، ص ۱۵۱؛ الصادق عليه السلام
- ۱۳۷۸: بحار الأنوار، ج ۶۱ ص ۳۷؛ الحسين عليه السلام
- ۱۳۷۹: بحار الأنوار، ج ۹، ص ۲۴۹
- ۱۳۸۰: دعائم الإسلام، ج ۱، ص ۱۶۴؛ الصادق عليه السلام
- ۱۳۸۱: بحار الأنوار، ج ۵۵، ص ۴۰؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۳۸۲: شرح نهج البلاغة، ج ۶ ص ۱۹۷؛ آداب الدعاء
- ۱۳۸۳: بحار الأنوار، ج ۸۴، ص ۲۲۴؛ الباقر عليه السلام
- ۱۳۸۴: بحار الأنوار، ج ۸۴، ص ۱۸۳؛ الصادق عليه السلام
- ۱۳۸۵: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۳۴۰؛ من مكارم الأخلاق
- ۱۳۸۶: الكافي، ج ۲، ص ۵۳۸؛ الباقر عليه السلام
- ۱۳۸۷: بحار الأنوار، ج ۱۲، ص ۱۸۳
- ۱۳۸۸: بحار الأنوار، ج ۸۴، ص ۳۵۷
- ۱۳۸۹: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۱۷۹؛ الرضا عليه السلام
- ۱۳۹۰: الدعوات، ص ۹۲؛ تسبیح السجّاد عليه السلام فی اليوم السادس
- ۱۳۹۱: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۲۰۶؛ تسبیحُ السجّاد عليه السلام فی اليوم السادس
- ۱۳۹۲: بحار الأنوار، ج ۸۱، ص ۱۷۸؛ الصادق عليه السلام
- ۱۳۹۳: تهذيب الأحكام، ج ۳، ص ۹۸
- ۱۳۹۴: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۲۰۵؛ تسبیحُ امير المؤمنين عليه السلام فی اليوم الثاني
- ۱۳۹۵: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۳۲۷؛ الكاظم عليه السلام
- ۱۳۹۶: المصباح للكفعمي، ص ۱۰۳؛ تسبیح يوم السبت
- ۱۳۹۷: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۲۰۷؛ تسبیحُ الكاظم عليه السلام فی اليوم التاسع
- ۱۳۹۸: بحار الأنوار، ج ۴۱، ص ۲۴۲؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۳۹۹: وسائل الشيعة، ج ۵، ص ۱۰۱؛ الرضا عليه السلام
- ۱۴۰۰: مكارم الأخلاق، ص ۹۰؛ الرضا عليه السلام
- ۱۴۰۱: بحار الأنوار، ج ۸۶، ص ۳۲۳؛ الحجة عليه السلام
- ۱۴۰۲: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۵۲
- ۱۴۰۳: الدعوات، ص ۹۲؛ تسبیح محمد بن امير المؤمنين عليه السلام فی اليوم السابع
- ۱۴۰۴: البلد الأمين، ص ۳۷۴؛ الرسول عليه السلام؛ دعاء التهليل
- ۱۴۰۵: بحار الأنوار، ج ۸۸، ص ۲۱۸؛ الرسول عليه السلام
- ۱۴۰۶: بحار الأنوار، ج ۷۵، ص ۱۴۲
- ۱۴۰۷: إرشاد القلوب، ج ۱، ص ۱۰۸؛ الباب التاسع و العشرون فی الرجاء لله تعالى
- ۱۴۰۸: مستدرک الوسائل، ج ۴، ص ۱۴۸؛ الصادق عليه السلام
- ۱۴۰۹: فلاح السائل، ص ۲۵۱
- ۱۴۱۰: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۱۳۹
- ۱۴۱۱: بحار الأنوار، ج ۶۵، ص ۲۱؛ الباقر عليه السلام
- ۱۴۱۲: بحار الأنوار، ج ۲۶، ص ۲۹۴؛ الصادق عليه السلام
- ۱۴۱۳: مصباح المتعبد، ص ۳۰۵
- ۱۴۱۴: مستدرک الوسائل، ج ۶، ص ۲۲۸؛ الصادق عليه السلام
- ۱۴۱۵: مستدرک الوسائل، ج ۸، ص ۱۳۶؛ الرضا عليه السلام
- ۱۴۱۶: مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۱۷۶؛ الكاظم عليه السلام
- ۱۴۱۷: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۶۲
- ۱۴۱۸: بحار الأنوار، ج ۳۵، ص ۱۹۷
- ۱۴۱۹: بحار الأنوار، ج ۹۹، ص ۱۱۵
- ۱۴۲۰: بحار الأنوار، ج ۱۰، ص ۱۲۶؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۴۲۱: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۱۴۸؛ الرسول عليه السلام
- ۱۴۲۲: بحار الأنوار، ج ۳، ص ۲۹۴؛ الكاظم عليه السلام
- ۱۴۲۳: بحار الأنوار، ج ۴۰، ص ۲۴۸؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۴۲۴: مصباح المتعبد، ص ۶۳؛ الصادق عليه السلام
- ۱۴۲۵: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۳۶۲؛ الصادق عليه السلام
- ۱۴۲۶: بحار الأنوار، ج ۳، ص ۳۰۱؛ الصادق عليه السلام

﴿ فهرست منابع ﴾

- ١٤٢٧: الكافي، ج ٢، ص ٥٧٣؛ الصادق عليه السلام
- ١٤٢٨: بحار الأنوار، ج ٨٦، ص ٣٥٥؛ الرسول ﷺ
- ١٤٢٩: فلاح السائل، ص ١٥٢؛ الصادق عليه السلام
- ١٤٣٠: مستدرک الوسائل، ج ٦، ص ٢٩٢؛ الصادق عليه السلام
- ١٤٣١: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ١٣٥
- ١٤٣٢: البلد الأمين، ص ٨٨؛ تسبیح يوم الجمعة
- ١٤٣٣: إقبال الأعمال، ص ٦٣٧؛ الرسول ﷺ
- ١٤٣٤: مستدرک الوسائل، ج ٣، ص ٣٠٣؛ الكاظم عليه السلام
- ١٤٣٥: عدة الداعي، ص ٦٣؛ الرسول ﷺ
- ١٤٣٦: الكافي، ج ٨، ص ٣٩٤؛ السجّاد عليه السلام
- ١٤٣٧: بحار الأنوار، ج ٣، ص ٢٨٤؛ الباقر عليه السلام
- ١٤٣٨: بحار الأنوار، ج ٥٧، ص ٢٢٩
- ١٤٣٩: بحار الأنوار، ج ٥٠، ص ٢٣٨
- ١٤٤٠: فقه الرضا عليه السلام، ص ٣٥٩؛ الصادق عليه السلام
- ١٤٤١: الدعوات، ص ٩١
- ١٤٤٢: بحار الأنوار، ج ٣، ص ٣٠١؛ الكاظم عليه السلام
- ١٤٤٣: شرح نهج البلاغة، ج ٢٠، ص ٣٤٨
- ١٤٤٤: مستدرک الوسائل، ج ٣، ص ٩١؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ١٤٤٥: مستدرک الوسائل، ج ٦، ص ٢١٥
- ١٤٤٦: الكافي، ج ١، ص ٨٥؛ الرسول ﷺ
- ١٤٤٧: بحار الأنوار، ج ٣، ص ٢٧٠؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ١٤٤٨: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٣٧
- ١٤٤٩: الدعوات، ص ٩٣؛ تسبیح موسى بن، جعفر عليه السلام
- في اليوم التاسع
- ١٤٥٠: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ٢٠٦
- ١٤٥١: بحار الأنوار، ج ٧٩، ص ١٣٣؛ الصادق عليه السلام
- ١٤٥٢: بحار الأنوار، ج ٩٠، ص ١٢٧؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ١٤٥٣: المصباح للكفعمي، ص ٣١٨؛ الفصل الثاني و
الثلاثون في الأسماء
- ١٤٥٤: مستدرک الوسائل، ج ١٦، ص ١٦٤؛
العسكري عليه السلام
- ١٤٥٥: متشابه القرآن، ج ١، ص ١٢٩
- ١٤٥٦: تفسير العياشي، ج ١، ص ٢٤٣؛ الصادق عليه السلام
- ١٤٥٧: المصباح للكفعمي، ص ٣١٠
- ١٤٥٨: إقبال الأعمال، ص ٣٣؛ الصادق عليه السلام
- ١٤٥٩: نهج البلاغة، ص ٤٢٦
- ١٤٦٠: بحار الأنوار، ج ٤، ص ١٧٥؛ الرضا عليه السلام
- ١٤٦١: شرح نهج البلاغة، ج ٩، ص ٧٢
- ١٤٦٢: مستدرک الوسائل، ج ١٠، ص ٣٦٣؛ الهادي عليه السلام
- ١٤٦٣: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٢٢٥؛ السجّاد عليه السلام
- ١٤٦٤: الكافي، ج ١، ص ١٣٧؛ الصادق عليه السلام
- ١٤٦٥: بحار الأنوار، ج ٣، ص ٢٢٦؛ الرسول ﷺ
- ١٤٦٦: بحار الأنوار، ج ٩٧، ص ٣٣٠؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ١٤٦٧: الكافي، ج ١، ص ١٢٤
- ١٤٦٨: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٤٢
- ١٤٦٩: بحار الأنوار، ج ٨٦، ص ٣٦٩؛ الصادق عليه السلام
- ١٤٧٠: جمال الأسبوع، ص ٤٠٢؛ الصادق عليه السلام
- ١٤٧١: المصباح للكفعمي، ص ٤٩٥؛ زيارة المهدي عليه السلام
- ١٤٧٢: بحار الأنوار، ج ٧٨، ص ٢٢٢؛ امير المؤمنين عليه السلام؛
الرسول ﷺ
- ١٤٧٣: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٩٣؛ الصادق عليه السلام
- ١٤٧٤: بحار الأنوار، ج ٨٨، ص ٣٧٤؛ الباقر عليه السلام
- ١٤٧٥: بحار الأنوار، ج ٥٩، ص ٣٠١؛ الرسول ﷺ
- ١٤٧٦: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ١٤٤؛ الصادق عليه السلام
- ١٤٧٧: الصحيفة السجّادية؛ ألدعا (٣٦)؛ السجّاد عليه السلام

﴿ فهرست منابع ﴾

- ۱۴۷۸: تفسیر الإمام العسکری، ص ۵۶۹
- ۱۴۷۹: إرشاد القلوب، ج ۱، ص ۷۲: الرسول ﷺ
- ۱۴۸۰: مستدرک الوسائل، ج ۵، ص ۳۱۰: الرسول ﷺ
- ۱۴۸۱: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۷۴
- ۱۴۸۲: بحار الأنوار، ج ۹۸، ص ۳۷۳
- ۱۴۸۳: المصباح للكفعمی، ص ۷۲۳: خطبة العیدین
- ۱۴۸۴: الکافی، ج ۱، ص ۱۲۵: الصادق ﷺ
- ۱۴۸۵: بحار الأنوار، ج ۴، ص ۱۹۶: امیر المؤمنین ﷺ
- ۱۴۸۶: عدة الداعی، ص ۳۲۴
- ۱۴۸۷: بحار الأنوار، ج ۸۱، ص ۱۵۳: امیر المؤمنین ﷺ
- ۱۴۸۸: مستدرک الوسائل، ج ۲، ص ۱۲۹: السجّاد ﷺ و الباقر ﷺ
- ۱۴۸۹: بحار الأنوار، ج ۲۵، ص ۱۸۱
- ۱۴۹۰: بحار الأنوار، ج ۵۳، ص ۱۷۸: العسکری ﷺ
- ۱۴۹۱: بحار الأنوار، ج ۵، ص ۴۰: العسکری ﷺ
- ۱۴۹۲: بحار الأنوار، ج ۴، ص ۳۷۳: امیر المؤمنین ﷺ
- ۱۴۹۳: مستدرک الوسائل، ج ۱۸، ص ۲۸۶: امیر المؤمنین ﷺ
- ۱۴۹۴: بحار الأنوار، ج ۷، ص ۲۸۲: الباقر ﷺ
- ۱۴۹۵: شرح نهج البلاغة، ج ۱۹، ص ۲۳۶
- ۱۴۹۶: بحار الأنوار، ج ۴۷، ص ۳۲۸: الرضا ﷺ
- ۱۴۹۷: بحار الأنوار، ج ۱ س ۴، ص ۲۷:
- ۱۴۹۸: بحار الأنوار، ج ۸۳، ص ۳۳۹: امیر المؤمنین ﷺ
- ۱۴۹۹: بحار الأنوار، ج ۷، ص ۱۸۸: العسکری ﷺ
- ۱۵۰۰: بحار الأنوار، ج ۹، ص ۲۱۵
- ۱۵۰۱: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۲۲۸: امیر المؤمنین ﷺ
- ۱۵۰۲: بحار الأنوار، ج ۷۳، ص ۲۶۳: الرسول ﷺ
- ۱۵۰۳: المصباح للكفعمی، ص ۲۸۱: الرسول ﷺ
- ۱۵۰۴: مشکاة الأنوار، ص ۱۹۹: الرسول ﷺ
- ۱۵۰۵: بحار الأنوار، ج ۳۲، ص ۹۶: امیر المؤمنین ﷺ
- ۱۵۰۶: بحار الأنوار، ج ۳، ص ۲۶۰: الصادق ﷺ
- ۱۵۰۷: بحار الأنوار، ج ۷۳، ص ۲۳۴: امیر المؤمنین ﷺ
- ۱۵۰۸: بحار الأنوار، ج ۹۰، ص ۳۰۳: الصادق ﷺ
- ۱۵۰۹: مستدرک الوسائل، ج ۵، ص ۱۷۱: الصادق ﷺ
- ۱۵۱۰: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۳۳۶
- ۱۵۱۱: بحار الأنوار، ج ۷۶، ص ۱۱۲: الرسول ﷺ
- ۱۵۱۲: مفتاح الفلاح، ص ۷۱: الحجة ﷺ
- ۱۵۱۳: بحار الأنوار، ج ۸۴، ص ۳۵۶
- ۱۵۱۴: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۲۳۹: الصادق ﷺ
- ۱۵۱۵: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۱۶
- ۱۵۱۶: بحار الأنوار، ج ۹۸، ص ۲۵۱
- ۱۵۱۷: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۳۷۴: الحسین ﷺ
- ۱۵۱۸: بحار الأنوار، ج ۱۰، ص ۱۳۸: السجّاد ﷺ
- ۱۵۱۹: بحار الأنوار، ج ۸۴، ص ۵۹
- ۱۵۲۰: مصباح المتعجّد، ص ۶۹۶: دعاء الموقف؛ السجّاد ﷺ
- ۱۵۲۱: بحار الأنوار، ج ۹۰، ص ۶: امیر المؤمنین ﷺ
- ۱۵۲۲: بحار الأنوار، ج ۴، ص ۲۶۴: امیر المؤمنین ﷺ
- ۱۵۲۳: بحار الأنوار، ج ۸۸، ص ۳۶۱: الصادق ﷺ
- ۱۵۲۴: بحار الأنوار، ج ۸۸، ص ۳۷۵: السجّاد ﷺ
- ۱۵۲۵: مهج الدعوات، ص ۲۳۶: الصادق ﷺ
- ۱۵۲۶: بحار الأنوار، ج ۳، ص ۲۲۰: کاظم ﷺ
- ۱۵۲۷: بحار الأنوار، ج ۸۲، ص ۵۲
- ۱۵۲۸: بحار الأنوار، ج ۳، ص ۲۲۳: الصادق ﷺ
- ۱۵۲۹: بحار الأنوار، ج ۳، ص ۲۲۰: الباقر ﷺ

﴿ فهرست منابع ﴾

- ۱۵۳۰: مصباح المتعجب، ص ۵۸۲: دعاء السحر فی شهر رمضان
- ۱۵۳۱: الصحيفة السجادية؛ ألدعا (۴۰) السجادة
- ۱۵۳۲: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۸؛ الصادق
- ۱۵۳۳: بحار الأنوار، ج ۹۰، ص ۲۲۵: الرسول
- ۱۵۳۴: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۹۲؛ الصادق
- ۱۵۳۵: المصباح للكفعمي، ص ۲۸۰: الرسول
- ۱۵۳۶: بحار الأنوار، ج ۴۱، ص ۲۷۸: امير المؤمنين
- ۱۵۳۷: المصباح للكفعمي، ص ۱۷۶: الرسول
- ۱۵۳۸: شرح نهج البلاغة، ج ۷، ص ۱۸۱؛ امير المؤمنين
- ۱۵۳۹: تفسير القمي، ج ۱، ص ۳۸۴؛ الصادق
- ۱۵۴۰: شرح نهج البلاغة، ج ۱، ص ۷۸: امير المؤمنين
- ۱۵۴۱: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۶۱
- ۱۵۴۲: تفسير الإمام العسكري، ص ۳۴: العسكري
- ۱۵۴۳: البلد الأمين، ص ۲۱۹: الرسول
- ۱۵۴۴: بحار الأنوار، ج ۹۷، ص ۳۶۴: العسكري
- ۱۵۴۵: تهذيب الأحكام، ج ۳، ص ۱۸۳؛ الصادق
- ۱۵۴۶: بحار الأنوار، ج ۹۸، ص ۲۲۷
- ۱۵۴۷: جمال الأسبوع، ص ۹۳: الرسول
- ۱۵۴۸: مستدرک الوسائل، ج ۵، ص ۱۱۹: الكاظم
- ۱۵۴۹: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۲۸۲: الرسول
- ۱۵۵۰: بحار الأنوار، ج ۹۰، ص ۱۵۸؛ الصادق
- ۱۵۵۱: بحار الأنوار، ج ۸۸، ص ۲۷۰؛ الصادق
- ۱۵۵۲: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۳۶۷
- ۱۵۵۳: شرح نهج البلاغة، ج ۱۳، ص ۱۲۷
- ۱۵۵۴: تفسير الإمام العسكري، ص ۴۹۱: الرضا
- ۱۵۵۵: المناقب، ج ۲، ص ۲۹۱: امير المؤمنين
- ۱۵۵۶: بحار الأنوار، ج ۳، ص ۳۳۳: امير المؤمنين
- ۱۵۵۷: بحار الأنوار، ج ۴، ص ۷۸: الرضا
- ۱۵۵۸: المقام الأسنى، ص ۴۰؛ الصادق
- ۱۵۵۹: بحار الأنوار، ج ۳۴، ص ۱۶: امير المؤمنين
- ۱۵۶۰: بحار الأنوار، ج ۸۹، ص ۳۶۹
- ۱۵۶۱: بحار الأنوار، ج ۸۳، ص ۲۱۵
- ۱۵۶۲: مفتاح الفلاح، ص ۲۲۴: العسكري
- ۱۵۶۳: إقبال الأعمال، ص ۱۳۱
- ۱۵۶۴: إقبال الأعمال، ص ۳۳۲
- ۱۵۶۵: بحار الأنوار، ج ۲۵، ص ۲۶۸: الرضا
- ۱۵۶۶: بحار الأنوار، ج ۲۵، ص ۱۵۰؛ الصادق
- ۱۵۶۷: الكافي، ج ۱، ص ۲۰۳؛ الصادق
- ۱۵۶۸: بصائر الدرجات، ص ۴۱۲؛ الصادق
- ۱۵۶۹: مستدرک الوسائل، ج ۵، ص ۳۰۵: الرسول
- ۱۵۷۰: مستدرک الوسائل، ج ۵، ص ۱۲۱: الرسول
- ۱۵۷۱: كامل الزيارات، ص ۲۱۶؛ الصادق
- ۱۵۷۲: شرح نهج البلاغة، ج ۷، ص ۳۶
- ۱۵۷۳: بحار الأنوار، ج ۸۸، ص ۲۳۳؛ الصادق
- ۱۵۷۴: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۷۲
- ۱۵۷۵: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۵۷
- ۱۵۷۶: بحار الأنوار، ج ۸۳، ص ۱۹۲؛ امير المؤمنين
- ۱۵۷۷: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۴۷
- ۱۵۷۸: إقبال الأعمال، ص ۱۶۳
- ۱۵۷۹: إقبال الأعمال، ص ۷۱۷
- ۱۵۸۰: شرح نهج البلاغة، ج ۶، ص ۱۸۰
- ۱۵۸۱: الصحيفة السجادية؛ ألدعا (۲۰)؛ السجادة
- ۱۵۸۲: بحار الأنوار، ج ۶۰، ص ۲۷۳؛ امير المؤمنين
- ۱۵۸۳: بحار الأنوار، ج ۱۴، ص ۲۲؛ الصادق

﴿ فهرست منابع ﴾

- ۱۵۸۴: : الصحيفة السجادية؛ ألدعا (۴۸): السجّاد عليه السلام
- ۱۵۸۵: بحار الأنوار، ج ۵۴، ص ۱۰۳؛ الصادق عليه السلام
- ۱۵۸۶: بحار الأنوار، ج ۶۷، ص ۲۰۶؛ الصادق عليه السلام
- ۱۵۸۷: بحار الأنوار، ج ۸۲، ص ۶۲؛ الصادق عليه السلام
- ۱۵۸۸: بحار الأنوار، ج ۱۴، ص ۴۵۸؛ الباقر عليه السلام
- ۱۵۸۹: الكافي، ج ۴، ص ۲۵۷؛ السجّاد عليه السلام
- ۱۵۹۰: بحار الأنوار، ج ۳۷، ص ۴۷؛ الصادق عليه السلام
- ۱۵۹۱: بحار الأنوار، ج ۷۵، ص ۲۶۹؛ الصادق عليه السلام
- ۱۵۹۲: بحار الأنوار، ج ۱۵، ص ۲۷۲
- ۱۵۹۳: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۳۹
- ۱۵۹۴: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۳۵۹؛ العسكري عليه السلام
- ۱۵۹۵: المجتبی، ج ۲۰؛ الحسن عليه السلام
- ۱۵۹۶: بحار الأنوار، ج ۸۴، ص ۱۰۳؛ الحسن عليه السلام
- ۱۵۹۷: المصباح للكفعمی، ص ۲۰۵
- ۱۵۹۸: الكافي، ج ۲، ص ۵۱۶؛ الصادق عليه السلام
- ۱۵۹۹: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۴۵؛ الحسن عليه السلام
- ۱۶۰۰: مستدرک الوسائل، ج ۷، ص ۴۴۶؛ الرسول صلی الله علیه و آله
- ۱۶۰۱: مستدرک الوسائل، ج ۵، ص ۲۶۰؛ الحسن عليه السلام
- ۱۶۰۲: مستدرک الوسائل، ج ۹، ص ۳۵۱؛ امیرالمؤمنین عليه السلام
- ۱۶۰۳: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۹۳؛ الصادق عليه السلام
- ۱۶۰۴: بحار الأنوار، ج ۹۹، ص ۲۴۵
- ۱۶۰۵: بحار الأنوار، ج ۹۴، ص ۳۷۵؛ الصادق عليه السلام
- ۱۶۰۶: بحار الأنوار، ج ۸۴، ص ۲۵۱
- ۱۶۰۷: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۳۴۳؛ الرضا عليه السلام
- ۱۶۰۸: إقبال الأعمال، ص ۱۶۱؛ السجّاد عليه السلام
- ۱۶۰۹: المصباح للكفعمی، ص ۲۹۹
- ۱۶۱۰: إقبال الأعمال، ص ۷۰۲؛ الصادق عليه السلام
- ۱۶۱۱: بحار الأنوار، ج ۴، ص ۲۹۷؛ الصادق عليه السلام
- ۱۶۱۲: شرح نهج البلاغة، ج ۱۴، ص ۱۲۰
- ۱۶۱۳: بحار الأنوار، ج ۴۲، ص ۴۰؛ العسكري عليه السلام
- ۱۶۱۴: وسائل الشيعة، ج ۸، ص ۱۰۸؛ الرسول صلی الله علیه و آله
- ۱۶۱۵: بحار الأنوار، ج ۸۳، ص ۲۲۶
- ۱۶۱۶: إقبال الأعمال، ص ۲۲۶
- ۱۶۱۷: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۳۹۵؛ الرسول صلی الله علیه و آله
- ۱۶۱۸: وقعة صفين، ص ۲۷۳
- ۱۶۱۹: المحاسن، ج ۱، ص ۳۸؛ الصادق عليه السلام
- ۱۶۲۰: مستدرک الوسائل، ج ۶، ص ۲۴۸؛ الصادق عليه السلام
- ۱۶۲۱: بحار الأنوار، ج ۸۷، ص ۶۱؛ الباقر عليه السلام
- ۱۶۲۲: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۳۴۶
- ۱۶۲۳: بحار الأنوار، ج ۸۱، ص ۱۳۱؛ امیرالمؤمنین عليه السلام
- ۱۶۲۴: معانی الأخبار، ص ۳۸؛ امیرالمؤمنین عليه السلام
- ۱۶۲۵: جمال الأسبوع، ص ۱۸۰
- ۱۶۲۶: إقبال الأعمال، ص ۷۰۶؛ امیرالمؤمنین عليه السلام
- ۱۶۲۷: البلد الأمين، ص ۳۶۱؛ امیرالمؤمنین عليه السلام
- ۱۶۲۸: إقبال الأعمال، ص ۶۰۸؛ امیرالمؤمنین عليه السلام
- ۱۶۲۹: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۱۳۷؛ الرضا عليه السلام
- ۱۶۳۰: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۳۳
- ۱۶۳۱: بحار الأنوار، ج ۸۴، ص ۲۵۷؛ الرضا عليه السلام
- ۱۶۳۲: مصباح المتعبد، ص ۱۵۱
- ۱۶۳۳: إقبال الأعمال، ص ۲۱۹؛ السجّاد عليه السلام
- ۱۶۳۴: بحار الأنوار، ج ۸۹، ص ۲۵۹؛ امیرالمؤمنین عليه السلام
- ۱۶۳۵: بحار الأنوار، ج ۱۰، ص ۶۰
- ۱۶۳۶: بحار الأنوار، ج ۸۲، ص ۲۱۸؛ الصادق عليه السلام
- ۱۶۳۷: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۳۱
- ۱۶۳۸: بحار الأنوار، ج ۹۴، ص ۲۳۳

﴿ فهرست منابع ﴾

- ۱۶۳۹: مستدرک الوسائل، ج ۱۴، ص ۳۱: الرسول ﷺ
 ۱۶۴۰: الصحيفة السجادية؛ ألدعا (۱۶): السجّاد عليه السلام
 ۱۶۴۱: بحار الأنوار، ج ۹۷، ص ۴۰۷: امير المؤمنين عليه السلام
 ۱۶۴۲: بحار الأنوار، ج ۲۱، ص ۲۲۳: العسكري عليه السلام
 ۱۶۴۳: شرح نهج البلاغة، ج ۱۳، ص ۱۱۵
 ۱۶۴۴: شرح نهج البلاغة، ج ۱۶، ص ۱۶
 ۱۶۴۵: مصباح المتعبد، ص ۵۰۱
 ۱۶۴۶: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۲۴
 ۱۶۴۷: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۳۷۲: امير المؤمنين عليه السلام
 ۱۶۴۸: بحار الأنوار، ج ۲۶، ص ۸
 ۱۶۴۹: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۲۴۲: امير المؤمنين عليه السلام
 ۱۶۵۰: مستدرک الوسائل، ج ۹، ص ۳۵۲: السجّاد عليه السلام
 ۱۶۵۱: بحار الأنوار، ج ۹۷، ص ۲۶۴: الكاظم عليه السلام
 ۱۶۵۲: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۱۲۹: الصادق عليه السلام
 ۱۶۵۳: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۲۰۵
 ۱۶۵۴: الكافي، ج ۱، ص ۹۰: الصادق عليه السلام
 ۱۶۵۵: بحار الأنوار، ج ۴۷، ص ۱۲۲: الصادق عليه السلام
 ۱۶۵۶: بحار الأنوار، ج ۴، ص ۱۶۰: الصادق عليه السلام
 ۱۶۵۷: بحار الأنوار، ج ۴، ص ۱۶۰: الصادق عليه السلام
 ۱۶۵۸: الكافي، ج ۲، ص ۴۳۴: الباقر عليه السلام
 ۱۶۵۹: الصحيفة السجادية؛ ألدعا (۱۰): السجّاد عليه السلام
 ۱۶۶۰: مصباح المتعبد، ص ۸۰۲: الصادق عليه السلام
 ۱۶۶۱: الكافي، ج ۱، ص ۱۳۰: الرضا عليه السلام
 ۱۶۶۲: بحار الأنوار، ج ۷۵، ص ۷۳: امير المؤمنين عليه السلام
 ۱۶۶۳: بحار الأنوار، ج ۸۱، ص ۲۳۰: الصادق عليه السلام
 ۱۶۶۴: أحكام النساء، ص ۶۲
 ۱۶۶۵: شرح نهج البلاغة، ج ۲۰، ص ۲۵۵
 ۱۶۶۶: الإستبصار، ج ۲، ص ۱۵۰: الباقر عليه السلام
- ۱۶۶۷: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۹۴: امير المؤمنين عليه السلام
 ۱۶۶۸: تأويل الآيات الظاهرة، ص ۳۸: الكاظم عليه السلام
 ۱۶۶۹: مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۴۰: امير المؤمنين عليه السلام
 ۱۶۷۰: بحار الأنوار، ج ۳۷، ص ۱۴۱: الكاظم عليه السلام
 ۱۶۷۱: وسائل الشيعية، ج ۶، ص ۴۸۱: الصادق عليه السلام
 ۱۶۷۲: بحار الأنوار، ج ۷۸، ص ۳۵۴: الرضا عليه السلام
 ۱۶۷۳: شرح نهج البلاغة، ج ۷، ص ۲۷۳
 ۱۶۷۴: إقبال الأعمال، ص ۳۹۷
 ۱۶۷۵: بحار الأنوار، ج ۴۷، ص ۱۷۴: الصادق عليه السلام
 ۱۶۷۶: بحار الأنوار، ج ۸۸، ص ۳۲۱: الصادق عليه السلام
 ۱۶۷۷: بحار الأنوار، ج ۹۷، ص ۲۱۲: الباقر عليه السلام و
 الصادق عليه السلام
 ۱۶۷۸: شرح نهج البلاغة، ج ۳، ص ۲۰۰
 ۱۶۷۹: شرح نهج البلاغة، ج ۳، ص ۱۵۲
 ۱۶۸۰: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۳۱۸
 ۱۶۸۱: المصباح للكفعمي، ص ۲۹
 ۱۶۸۲: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۳۷۲: الرسول ﷺ
 ۱۶۸۳: مهج الدعوات، ص ۱۰۵: امير المؤمنين عليه السلام
 ۱۶۸۴: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۲۴۵: امير المؤمنين عليه السلام
 ۱۶۸۵: البلد الأمين، ص ۳۶۵: الرسول ﷺ
 ۱۶۸۶: بحار الأنوار، ج ۴، ص ۲۶۳: الرضا عليه السلام
 ۱۶۸۷: شرح نهج البلاغة، ج ۱۳، ص ۵۵
 ۱۶۸۸: بحار الأنوار، ج ۸۳، ص ۲۷۸: السجّاد عليه السلام
 ۱۶۸۹: الجعفریات، ص ۲۱۷: امير المؤمنين عليه السلام
 ۱۶۹۰: بحار الأنوار، ج ۸۰، ص ۱۱۳
 ۱۶۹۱: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۱۳۳: الصادق عليه السلام
 ۱۶۹۲: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۶۰: الباقر عليه السلام

﴿ فهرست منابع ﴾

- ۱۶۹۳: إقبال الأعمال، ص ۶۱۱
- ۱۶۹۴: المصباح للكفعمي، ص ۲۸۶؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۶۹۵: بحار الأنوار، ج ۲۵، ص ۲۹؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۶۹۶: مستدرک الوسائل، ج ۷، ص ۴۶۳؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۶۹۷: بحار الأنوار، ج ۱۷، ص ۳۹۵؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۶۹۸: بحار الأنوار، ج ۸۲، ص ۲۳۳؛ الحجة عليه السلام
- ۱۶۹۹: بحار الأنوار، ج ۴۵، ص ۲؛ السجّاد عليه السلام
- ۱۷۰۰: بحار الأنوار، ج ۳، ص ۲۹۸؛ الهادي عليه السلام
- ۱۷۰۱: البلداأمين، ص ۴۰۲؛ الرسول عليه السلام
- ۱۷۰۲: بحار الأنوار، ج ۵، ص ۲۲۶؛ الباقر عليه السلام
- ۱۷۰۳: بحار الأنوار، ج ۴۹، ص ۱۴۱؛ الرضا عليه السلام
- ۱۷۰۴: بحار الأنوار، ج ۹۹، ص ۲۵۱؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۷۰۵: بحار الأنوار، ج ۲۷، ص ۱۳۹؛ الرسول عليه السلام
- ۱۷۰۶: بحار الأنوار، ج ۳۴، ص ۱۸۵؛ الباقر عليه السلام
- ۱۷۰۷: بحار الأنوار، ج ۹۷، ص ۲۶۶؛ الباقر عليه السلام
- ۱۷۰۸: شرح نهج البلاغة، ج ۱۷، ص ۳۲
- ۱۷۰۹: مستدرک الوسائل، ج ۶، ص ۱۴۳؛ الصادق عليه السلام
- ۱۷۱۰: بحار الأنوار، ج ۴۶، ص ۳۴۷؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۷۱۱: بحار الأنوار، ج ۸۴، ص ۲۸۸
- ۱۷۱۲: بحار الأنوار، ج ۶۱، ص ۲۷؛ الحسين عليه السلام
- ۱۷۱۳: بحار الأنوار، ج ۷۴، ص ۶۶؛ الرسول عليه السلام
- ۱۷۱۴: وسائل الشيعة، ج ۲۰، ص ۳۵۷؛ الرسول عليه السلام
- ۱۷۱۵: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۳۶۶
- ۱۷۱۶: شرح نهج البلاغة، ج ۶، ص ۴۰۷؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۷۱۷: بحار الأنوار، ج ۲۸، ص ۵۸؛ السجّاد عليه السلام
- ۱۷۱۸: بحار الأنوار، ج ۵۵، ص ۳۳؛ الرسول عليه السلام
- ۱۷۱۹: عوالي اللآلي، ج ۱، ص ۱۲۴؛ الرسول عليه السلام
- ۱۷۲۰: بحار الأنوار، ج ۴۲، ص ۱۵۷
- ۱۷۲۱: بحار الأنوار، ج ۱۸، ص ۱۹؛ الصادق عليه السلام
- ۱۷۲۲: إقبال الأعمال، ص ۲۳۵
- ۱۷۲۳: بحار الأنوار، ج ۱۱، ص ۱۰۸؛ الصادق عليه السلام
- ۱۷۲۴: بحار الأنوار، ج ۵۹، ص ۱۰۴؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۷۲۵: بحار الأنوار، ج ۲۴، ص ۱؛ الباقر عليه السلام
- ۱۷۲۶: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۲۲۹؛ العسكري عليه السلام
- ۱۷۲۷: بحار الأنوار، ج ۲۷، ص ۹۷؛ الرسول عليه السلام
- ۱۷۲۸: بحار الأنوار، ج ۷۵، ص ۵۱؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۷۲۹: بحار الأنوار، ج ۵، ص ۴۰؛ العسكري عليه السلام
- ۱۷۳۰: المصباح للكفعمي، ص ۵۷۸
- ۱۷۳۱: بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۸۳؛ الرسول عليه السلام
- ۱۷۳۲: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۹۵؛ الصادق عليه السلام
- ۱۷۳۳: مستدرک الوسائل، ج ۱۰، ص ۴۱۶؛ الهادي عليه السلام
- ۱۷۳۴: تفسير العياشي، ج ۲، ص ۱۹۸؛ الصادق عليه السلام
- ۱۷۳۵: البلداأمين، ص ۳۵۰؛ الرسول عليه السلام
- ۱۷۳۶: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۳۹۸؛ الكاظم عليه السلام
- ۱۷۳۷: كامل الزيارات، ص ۱۳۹؛ الصادق عليه السلام
- ۱۷۳۸: بحار الأنوار، ج ۵، ص ۷۵؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۷۳۹: الاحتجاج، ج ۲، ص ۳۹۷؛ السجّاد عليه السلام
- ۱۷۴۰: بحار الأنوار، ج ۲۵، ص ۱۸۵؛ الرسول عليه السلام
- ۱۷۴۱: المحاسن، ج ۱، ص ۲۴۰؛ الباقر عليه السلام
- ۱۷۴۲: بحار الأنوار، ج ۷۴، ص ۳۳۳؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۷۴۳: بحار الأنوار، ج ۳، ص ۳۳۶؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۷۴۴: بحار الأنوار، ج ۳، ص ۲۲۰؛ الباقر عليه السلام
- ۱۷۴۵: إقبال الأعمال، ص ۱۴۳
- ۱۷۴۶: إقبال الأعمال، ص ۵۸۷

﴿ فهرست منابع ﴾

- ۱۷۴۷: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۵۱؛ العسكري عليه السلام
- ۱۷۴۸: بحار الأنوار، ج ۲۶، ص ۱۴؛ السجّاد عليه السلام
- ۱۷۴۹: الكافي، ج ۱، ص ۱۱۶؛ الصادق عليه السلام
- ۱۷۵۰: أعلام الدين، ص ۶۹؛ الرضا عليه السلام
- ۱۷۵۱: إقبال الأعمال، ص ۳۳
- ۱۷۵۲: بحار الأنوار، ج ۸۴، ص ۳۰۸؛ السجّاد عليه السلام
- ۱۷۵۳: مستدرک الوسائل، ج ۱۰، ص ۳۶۳؛ الهادي عليه السلام
- ۱۷۵۴: شرح نهج البلاغة، ج ۱۳، ص ۹۰
- ۱۷۵۵: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۳۱
- ۱۷۵۶: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۳۳؛
- ۱۷۵۷: شرح نهج البلاغة، ج ۱۱، ص ۲۳۸
- ۱۷۵۸: بحار الأنوار، ج ۸۸، ص ۱۶۹؛ الرضا عليه السلام
- ۱۷۵۹: مستدرک الوسائل، ج ۹، ص ۳۵۳؛ السجّاد عليه السلام
- ۱۷۶۰: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۳۸۱؛ الحجة عليه السلام
- ۱۷۶۱: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۳۷؛ الرسول عليه السلام
- ۱۷۶۲: إقبال الأعمال، ص ۱۳۳؛ الرسول عليه السلام
- ۱۷۶۳: إقبال الأعمال، ص ۲۶۱
- ۱۷۶۴: بحار الأنوار، ج ۹۹، ص ۸۳
- ۱۷۶۵: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۵۶؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۷۶۶: بحار الأنوار، ج ۹۶، ص ۲۳۸
- ۱۷۶۷: الكافي، ج ۲، ص ۵۶۱؛ الباقر عليه السلام
- ۱۷۶۸: بحار الأنوار، ج ۹۶، ص ۱۹۸؛ السجّاد عليه السلام
- ۱۷۶۹: بحار الأنوار، ج ۹۹، ص ۵۲؛ الجواد عليه السلام
- ۱۷۷۰: إقبال الأعمال، ص ۵۹؛ الكاظم عليه السلام
- ۱۷۷۱: البلد الأمين، ص ۱۸۰
- ۱۷۷۲: الصحيفة السجّادية؛ ألدعا (۲۱) السجّاد عليه السلام
- ۱۷۷۳: بحار الأنوار، ج ۸۹، ص ۳۷۶؛ الصادق عليه السلام
- ۱۷۷۴: بحار الأنوار، ج ۵۳، ص ۲۲۶؛ الحجة عليه السلام
- ۱۷۷۵: المصباح للكفعمي، ص ۱۹۷؛ الرسول عليه السلام
- ۱۷۷۶: الكافي، ج ۲، ص ۵۵۷؛ الصادق عليه السلام
- ۱۷۷۷: بحار الأنوار، ج ۸۳، ص ۱۱۹؛ الصادق عليه السلام
- ۱۷۷۸: مصباح المتعبد، ص ۸۱۶
- ۱۷۷۹: بحار الأنوار، ج ۴، ص ۳۰۱؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۷۸۰: جامع الأخبار، ص ۵؛ الرسول عليه السلام
- ۱۷۸۱: شرح نهج البلاغة، ج ۱۰، ص ۸۸
- ۱۷۸۲: بحار الأنوار، ج ۳، ص ۲۹۸؛ الصادق عليه السلام
- ۱۷۸۳: الكافي، ج ۱، ص ۹۰؛ الصادق عليه السلام
- ۱۷۸۴: بحار الأنوار، ج ۷۴، ص ۳۳۳؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۷۸۵: مصباح المتعبد، ص ۳۶۹؛ السجّاد عليه السلام
- ۱۷۸۶: بحار الأنوار، ج ۹۷، ص ۲۲۳؛ السجّاد عليه السلام
- ۱۷۸۷: المصباح للكفعمي، ص ۲۹۸؛ الرسول عليه السلام
- ۱۷۸۸: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۹۵؛ الباقر عليه السلام
- ۱۷۸۹: بحار الأنوار، ج ۹۶، ص ۲۵۹؛ السجّاد عليه السلام
- ۱۷۹۰: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۴۰۲؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۷۹۱: بحار الأنوار، ج ۸۷، ص ۴۲؛ الصادق عليه السلام
- ۱۷۹۲: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۲۳۶؛ السجّاد عليه السلام
- ۱۷۹۳: بحار الأنوار، ج ۶۴، ص ۲۳۲؛ الصادق عليه السلام
- ۱۷۹۴: تفسير القمي، ج ۲، ص ۴۱۴؛ الباقر عليه السلام
- ۱۷۹۵: البلد الأمين، ص ۳۱۱؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۷۹۶: بحار الأنوار، ج ۶۷، ص ۳۹۴؛ الباقر عليه السلام
- ۱۷۹۷: مستدرک الوسائل، ج ۱۵، ص ۲۵۹؛ الصادق عليه السلام
- ۱۷۹۸: بحار الأنوار، ج ۹۳، ص ۳۵۹؛ الباقر عليه السلام
- ۱۷۹۹: بحار الأنوار، ج ۱۴، ص ۳۸۶؛ الصادق عليه السلام
- ۱۸۰۰: بحار الأنوار، ج ۹۹، ص ۱۰۸
- ۱۸۰۱: الصحيفة السجّادية؛ ألدعا (۵۰) السجّاد عليه السلام
- ۱۸۰۲: إقبال الأعمال، ص ۲۳۶؛ السجّاد عليه السلام

﴿ فهرست منابع ﴾

- ۱۸۰۳: بحار الأنوار، ج ۸۴، ص ۲۱۳؛ الرضا عليه السلام
- ۱۸۰۴: بحار الأنوار، ج ۸۶، ص ۳۸۰؛ الرسول عليه السلام
- ۱۸۰۵: بحار الأنوار، ج ۵۴، ص ۳۴۴؛ امیر المؤمنین عليه السلام
- ۱۸۰۶: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۵۲
- ۱۸۰۷: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۳۵؛ الرسول عليه السلام
- ۱۸۰۸: بحار الأنوار، ج ۸۳، ص ۲۲۵؛ امیر المؤمنین عليه السلام
- ۱۸۰۹: الکافی، ج ۱، ص ۱۴۱؛ امیر المؤمنین عليه السلام
- ۱۸۱۰: بحار الأنوار، ج ۷، ص ۲۰؛ الصادق عليه السلام
- ۱۸۱۱: جمال الأسبوع، ص ۷۲
- ۱۸۱۲: بحار الأنوار، ج ۹۴، ص ۱۵۶؛ الصادق عليه السلام
- ۱۸۱۳: المجتبی، ص ۳
- ۱۸۱۴: بحار الأنوار، ج ۱۵، ص ۲۰۴
- ۱۸۱۵: بحار الأنوار، ج ۸۷، ص ۴۴؛ الصادق عليه السلام
- ۱۸۱۶: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۳۰۵؛ الصادق عليه السلام
- ۱۸۱۷: بحار الأنوار، ج ۸۹، ص ۴۳؛ امیر المؤمنین عليه السلام
- ۱۸۱۸: وسائل الشیعة، ج ۱، ص ۶۴؛ الصادق عليه السلام
- ۱۸۱۹: شرح نهج البلاغة، ج ۱۶، ص ۷۴
- ۱۸۲۰: بحار الأنوار، ج ۲۱، ص ۳۱۷
- ۱۸۲۱: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۳۳۴؛ کاظم عليه السلام
- ۱۸۲۲: بحار الأنوار، ج ۹۷، ص ۴۴۹؛ امیر المؤمنین عليه السلام
- ۱۸۲۳: بحار الأنوار، ج ۵، ص ۲۰؛ الهادی عليه السلام
- ۱۸۲۴: بحار الأنوار، ج ۵، ص ۱۶؛ الرضا عليه السلام
- ۱۸۲۵: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۳۷۷
- ۱۸۲۶: بحار الأنوار، ج ۸۳، ص ۳۴۱
- ۱۸۲۷: الکافی، ج ۲، ص ۵۸۷؛ الباقر عليه السلام
- ۱۸۲۸: مستدرک الوسائل، ج ۱۱، ص ۱۰۷؛ امیر المؤمنین عليه السلام
- ۱۸۲۹: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۳۱
- ۱۸۳۰: بحار الأنوار، ج ۴۸، ص ۱۱۵؛ کاظم عليه السلام
- ۱۸۳۱: جمال الأسبوع، ص ۲۷۵؛ السجّاد عليه السلام
- ۱۸۳۲: بحار الأنوار، ج ۹۰، ص ۶؛ امیر المؤمنین عليه السلام
- ۱۸۳۳: الکافی، ج ۱، ص ۱۰۵؛ الرضا عليه السلام
- ۱۸۳۴: بحار الأنوار، ج ۸۸، ص ۲۸۰؛ الرضا عليه السلام
- ۱۸۳۵: شرح نهج البلاغة، ج ۱۷، ص ۱۱۰
- ۱۸۳۶: بحار الأنوار، ج ۷۴، ص ۲۴۲؛ امیر المؤمنین عليه السلام
- ۱۸۳۷: الکافی، ج ۲، ص ۵۷۸
- ۱۸۳۸: مهج الدعوات، ص ۳۰۴
- ۱۸۳۹: البلد الأمين، ص ۳۴۹؛ الحجة عليه السلام
- ۱۸۴۰: دلائل الإمامة، ص ۲۴۳؛ امیر المؤمنین عليه السلام
- ۱۸۴۱: المصباح للکفعمی، ص ۲۱۱؛ الهادی عليه السلام
- ۱۸۴۲: إقبال الأعمال، ص ۵۸
- ۱۸۴۳: بحار الأنوار، ج ۴، ص ۳۱۷؛ من نهج البلاغة
- ۱۸۴۴: بحار الأنوار، ج ۶۴، ص ۷۴؛ الصادق عليه السلام
- ۱۸۴۵: المصباح للکفعمی، ص ۲۹۷
- ۱۸۴۶: بحار الأنوار، ج ۸۷، ص ۳۲۸؛ امیر المؤمنین عليه السلام
- ۱۸۴۷: بحار الأنوار، ج ۹۷، ص ۴۲۶
- ۱۸۴۸: بحار الأنوار، ج ۱۴، ص ۳۳۷؛ الرسول عليه السلام
- ۱۸۴۹: مستدرک الوسائل، ج ۳، ص ۱۷۵؛ العسکری عليه السلام
- ۱۸۵۰: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۱۲۳
- ۱۸۵۱: البلد الأمين، ص ۳۴۰
- ۱۸۵۲: بحار الأنوار، ج ۲۶، ص ۲۴۷؛ الصادق عليه السلام
- ۱۸۵۳: بحار الأنوار، ج ۲۷، ص ۲۲۱؛ الباقر عليه السلام
- ۱۸۵۴: إقبال الأعمال، ص ۵۱۵
- ۱۸۵۵: البلد الأمين، ص ۲۶۵؛ کاظم عليه السلام
- ۱۸۵۶: الکافی، ج ۵، ص ۳۶۹؛ الصادق عليه السلام
- ۱۸۵۷: بحار الأنوار، ج ۸۶، ص ۲۹۹؛ الصادق عليه السلام

﴿ فهرست منابع ﴾

- ۱۸۵۸: بحار الأنوار، ج ۲۳، ص ۳۱۸: الكاظم عليه السلام
- ۱۸۵۹: الكافي، ج ۱، ص ۱۹۵: الكاظم عليه السلام
- ۱۸۶۰: من لا يحضره الفقيه، ج ۳، ص ۳۹۸: الباقر عليه السلام
- ۱۸۶۱: بحار الأنوار، ج ۸۱، ص ۲۵۰: الباقر عليه السلام
- ۱۸۶۲: جمال الأسبوع، ص ۴۶۴: السجاد عليه السلام
- ۱۸۶۳: بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۶۰: الكاظم عليه السلام
- ۱۸۶۴: بحار الأنوار، ج ۲۴، ص ۳۳۶: الكاظم عليه السلام
- ۱۸۶۵: بحار الأنوار، ج ۱۰۰، ص ۲۶۴: الرضا عليه السلام
- ۱۸۶۶: وسائل الشيعة، ج ۵، ص ۴۷۸: السجاد عليه السلام
- ۱۸۶۷: بحار الأنوار، ج ۷۵، ص ۳۴: السجاد عليه السلام
- ۱۸۶۸: مجموعة ورام، ج ۲، ص ۸۸: السجاد عليه السلام
- ۱۸۶۹: بحار الأنوار، ج ۷۵، ص ۳۴: السجاد عليه السلام
- ۱۸۷۰: بحار الأنوار، ج ۲۷، ص ۳۴۰: امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۸۷۱: عيون أخبار الرضا عليه السلام، ج ۱، ص ۱۳۳: الكاظم عليه السلام
- ۱۸۷۲: تفسير العياشي، ج ۱، ص ۳۵۶
- ۱۸۷۳: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۵۲
- ۱۸۷۴: المصباح للكفعمي، ص ۱۸۰
- ۱۸۷۵: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۳۳۱: الرسول عليه السلام
- ۱۸۷۶: إقبال الأعمال، ص ۲۲۰: دعاء آخر في اليوم الرابع و العشرين
- ۱۸۷۷: إقبال الأعمال، ص ۲۲۳: دعاء آخر في هذا اليوم
- ۱۸۷۸: بحار الأنوار، ج ۸۹، ص ۳۷۷: العسكري عليه السلام
- ۱۸۷۹: البلد الأمين، ص ۲۰۲
- ۱۸۸۰: بحار الأنوار، ج ۱۱، ص ۳۷: الصادق عليه السلام
- ۱۸۸۱: بحار الأنوار، ج ۲۵، ص ۳۰۸
- ۱۸۸۲: بحار الأنوار، ج ۸۶، ص ۳۷۱: الرسول عليه السلام
- ۱۸۸۳: بحار الأنوار، ج ۹۰، ص ۶: امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۸۸۴: مستدرک الوسائل، ج ۱۲، ص ۱۲۶: الباقر عليه السلام
- ۱۸۸۵: إقبال الأعمال، ص ۳۶۹: الصادق عليه السلام
- ۱۸۸۶: مصباح المتعبد، ص ۱۵۵
- ۱۸۸۷: بحار الأنوار، ج ۸۳، ص ۲۴۶: الصادق عليه السلام
- ۱۸۸۸: المصباح للكفعمي، ص ۳۰: الصادق عليه السلام
- ۱۸۸۹: تفسير الإمام العسكري، ص ۲۱۹: الرسول عليه السلام
- ۱۸۹۰: روضة الواعظين، ج ۱، ص ۱۴۷
- ۱۸۹۱: مستدرک الوسائل، ج ۱۴، ص ۲۰۶: الرضا عليه السلام
- ۱۸۹۲: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۲۴۶: امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۸۹۳: بحار الأنوار، ج ۱۰۰، ص ۲۶۵: السجاد عليه السلام
- ۱۸۹۴: البلد الأمين، ص ۲۰۱
- ۱۸۹۵: بحار الأنوار، ج ۴۶، ص ۳۴۷: الباقر عليه السلام
- ۱۸۹۶: بحار الأنوار، ج ۹۷، ص ۲۰۳: الائمه عليهم السلام
- ۱۸۹۷: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۲۰۹: الرسول عليه السلام
- ۱۸۹۸: بحار الأنوار، ج ۳، ص ۳۲۳: الصادق عليه السلام
- ۱۸۹۹: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۳۶۹
- ۱۹۰۰: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۸۲
- ۱۹۰۱: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۲۱۴: الرسول عليه السلام
- ۱۹۰۲: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۳۱۳: الكاظم عليه السلام
- ۱۹۰۳: بحار الأنوار، ج ۵۲، ص ۳۹۱: امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۹۰۴: بحار الأنوار، ج ۸۸، ص ۳۳۹
- ۱۹۰۵: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۷۶: عيسى عليه السلام
- ۱۹۰۶: الصحيفة السجادية: ألدعا (۲۸) السجاد عليه السلام
- ۱۹۰۷: مكارم الأخلاق، ص ۳۳۱
- ۱۹۰۸: وسائل الشيعة، ج ۸، ص ۱۴۰: الكاظم عليه السلام
- ۱۹۰۹: بحار الأنوار، ج ۴۸، ص ۲۱۹: الكاظم عليه السلام
- ۱۹۱۰: بحار الأنوار، ج ۸۷، ص ۳۱: الصادق عليه السلام
- ۱۹۱۱: توحيد الفضل، ص ۹۲: الصادق عليه السلام

﴿ فهرست منابع ﴾

- ۱۹۱۲: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۳۷۹: الكاظم عليه السلام
- ۱۹۱۳: الصحيفة السجادية؛ ألدعا (۷)؛ السجاد عليه السلام
- ۱۹۱۴: بحار الأنوار، ج ۳، ص ۹۰: الصادق عليه السلام
- ۱۹۱۵: مستدرک الوسائل، ج ۶، ص ۴۲۴: امیر المؤمنین عليه السلام
- ۱۹۱۶: بحار الأنوار، ج ۶۱، ص ۲۹۶
- ۱۹۱۷: بحار الأنوار، ج ۸۸، ص ۳۷۷: الصادق عليه السلام
- ۱۹۱۸: مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۲۸۹
- ۱۹۱۹: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۹: الصادق عليه السلام
- ۱۹۲۰: بحار الأنوار، ج ۸۸، ص ۲۳۵: الصادق عليه السلام
- ۱۹۲۱: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۱۹۳: امیر المؤمنین عليه السلام
- ۱۹۲۲: مفتاح الفلاح، ص ۲۰۴: الكاظم عليه السلام
- ۱۹۲۳: البلداً أمين، ص ۶: الصادق عليه السلام
- ۱۹۲۴: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۱۲۳
- ۱۹۲۵: بحار الأنوار، ج ۱۶، ص ۱۰۱
- ۱۹۲۶: من لا يحضره الفقيه، ج ۱، ص ۵۲۷: امیر المؤمنین عليه السلام
- ۱۹۲۷: بحار الأنوار، ج ۸۸، ص ۲۹۳: امیر المؤمنین عليه السلام
- ۱۹۲۸: بحار الأنوار، ج ۲۱، ص ۳۱۰
- ۱۹۲۹: الكافي، ج ۲، ص ۵۷۳: الصادق عليه السلام
- ۱۹۳۰: بحار الأنوار، ج ۱۰۰، ص ۲۶۷: الرسول ﷺ
- ۱۹۳۱: بحار الأنوار، ج ۴۰، ص ۱۷۰: امیر المؤمنین عليه السلام
- ۱۹۳۲: الكافي، ج ۵، ص ۳۷۲: الصادق عليه السلام
- ۱۹۳۳: بحار الأنوار، ج ۵، ص ۲۱۷: الصادق عليه السلام
- ۱۹۳۴: بحار الأنوار، ج ۴، ص ۲۸۴: الرضا عليه السلام
- ۱۹۳۵: بحار الأنوار، ج ۴۴، ص ۳۶۵: السجاد عليه السلام
- ۱۹۳۶: وسائل الشيعة، ج ۱۱، ص ۳۸۷: الصادق عليه السلام
- ۱۹۳۷: شرح نهج البلاغة، ج ۶، ص ۵۷
- ۱۹۳۸: بحار الأنوار، ج ۵۰، ص ۳۲۱: العسكري عليه السلام
- ۱۹۳۹: الكافي، ج ۸، ص ۶۳: خطبة امیر المؤمنین عليه السلام
- ۱۹۴۰: شرح نهج البلاغة، ج ۸، ص ۲۸۷: امیر المؤمنین عليه السلام
- ۱۹۴۱: مستدرک الوسائل، ج ۸، ص ۱۴۰: امیر المؤمنین عليه السلام
- ۱۹۴۲: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۶۹
- ۱۹۴۳: بحار الأنوار، ج ۳، ص ۳۳۰: الصادق عليه السلام
- ۱۹۴۴: عيون أخبار الرضا عليه السلام، ج ۱، ص ۱۳۴: الرضا عليه السلام
- ۱۹۴۵: بحار الأنوار، ج ۴۲، ص ۴۵: على بن أبي طالب عليه السلام
- الحسين عليه السلام
- ۱۹۴۶: بحار الأنوار، ج ۹۷، ص ۱۱۲: السجاد عليه السلام
- ۱۹۴۷: بحار الأنوار، ج ۴۳، ص ۷۷: الباقر عليه السلام
- ۱۹۴۸: بحار الأنوار، ج ۹۴، ص ۳۶۶: الصادق عليه السلام
- ۱۹۴۹: بحار الأنوار، ج ۳۳، ص ۱۳۳: امیر المؤمنین عليه السلام
- ۱۹۵۰: بحار الأنوار، ج ۸۲، ص ۲۱۴: الحسين عليه السلام
- ۱۹۵۱: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۱۴۰: السجاد عليه السلام
- ۱۹۵۲: مستدرک الوسائل، ج ۱۷، ص ۱۲: الرسول ﷺ
- ۱۹۵۳: بحار الأنوار، ج ۸۴، ص ۱۰۸
- ۱۹۵۴: الدعوات، ص ۱۷۷
- ۱۹۵۵: بحار الأنوار، ج ۱۳، ص ۱۶۰: الصادق عليه السلام
- ۱۹۵۶: الصحيفة السجادية؛ ألدعا (۴۳)؛ السجاد عليه السلام
- ۱۹۵۷: بحار الأنوار، ج ۷۵، ص ۲۱۵: الصادق عليه السلام
- ۱۹۵۸: المصباح للكفعمي، ص ۲۸۵: امیر المؤمنین عليه السلام
- ۱۹۵۹: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۲۸۰: الصادق عليه السلام
- ۱۹۶۰: المصباح للكفعمي، ص ۲۱۷: الكاظم عليه السلام
- ۱۹۶۱: المصباح للكفعمي، ص ۲۰۴
- ۱۹۶۲: بحار الأنوار، ج ۲۶، ص ۱۳۶: الكاظم عليه السلام

﴿ فهرست منابع ﴾

- ۱۹۶۳: بحار الأنوار، ج ۸۷، ص ۱۶۶؛ الجواد عليه السلام
- ۱۹۶۴: عيون أخبار الرضا عليه السلام، ج ۲، ص ۱۳۷؛ الرضا عليه السلام
- ۱۹۶۵: بحار الأنوار، ج ۸۳، ص ۳۴۷؛ الصادق عليه السلام
- ۱۹۶۶: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۳۵
- ۱۹۶۷: مهج الدعوات، ص ۳۰۶
- ۱۹۶۸: بحار الأنوار، ج ۱۷، ص ۲۷۳؛ الحسين عليه السلام
- ۱۹۶۹: تهذيب الأحكام، ج ۳، ص ۱۴۳؛ الصادق عليه السلام
- ۱۹۷۰: المصباح للكفعمي، ص ۶۸۱؛ الصادق عليه السلام
- ۱۹۷۱: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۳۰۲؛ الصادق عليه السلام
- ۱۹۷۲: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۵۶؛ الهادي عليه السلام
- ۱۹۷۳: إقبال الأعمال، ص ۱۵۰
- ۱۹۷۴: تهذيب الأحكام، ج ۳، ص ۱۵۱؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۹۷۵: من لا يحضره الفقيه، ج ۱، ص ۵۳۵؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۹۷۶: بحار الأنوار، ج ۸۷، ص ۱۰؛ الباقر عليه السلام
- ۱۹۷۷: بحار الأنوار، ج ۵، ص ۳۲۲؛ الباقر عليه السلام
- ۱۹۷۸: المصباح للكفعمي، ص ۵۸۸؛ السجاد عليه السلام
- ۱۹۷۹: بحار الأنوار، ج ۹۷، ص ۴۴۱؛ الصادق عليه السلام
- ۱۹۸۰: المصباح للكفعمي، ص ۲۸۴؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۹۸۱: الكافي، ج ۲، ص ۴۵۳؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۹۸۲: بحار الأنوار، ج ۴۴، ص ۳۷۲؛ السجاد عليه السلام
- ۱۹۸۳: مستدرک الوسائل، ج ۶، ص ۱۸۲؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۹۸۴: بحار الأنوار، ج ۸۷، ص ۲۹؛ الصادق عليه السلام
- ۱۹۸۵: بحار الأنوار، ج ۲۰، ص ۲۶۷؛ الصادق عليه السلام
- ۱۹۸۶: بحار الأنوار، ج ۳، ص ۱۳۷؛ الصادق عليه السلام
- ۱۹۸۷: بحار الأنوار، ج ۱۳، ص ۳۶؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۹۸۸: المصباح للكفعمي، ص ۴۰۲؛ الرسول عليه السلام
- ۱۹۸۹: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۲۱۲؛ الباقر عليه السلام
- ۱۹۹۰: بحار الأنوار، ج ۲۱، ص ۸۴؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۹۹۱: الصراط المستقيم، ج ۲، ص ۲۲۸
- ۱۹۹۲: بحار الأنوار، ج ۳۶، ص ۴۰۱؛ الصادق عليه السلام
- ۱۹۹۳: بحار الأنوار، ج ۹۷، ص ۲۲۰
- ۱۹۹۴: المصباح للكفعمي، ص ۱۴۹؛ الصادق عليه السلام
- ۱۹۹۵: مهج الدعوات، ص ۱۵۸؛ السجاد عليه السلام
- ۱۹۹۶: بحار الأنوار، ج ۸۷، ص ۱۰۱؛ دعاء السمات؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۹۹۷: وسائل الشيعة، ج ۷، ص ۲۸۸؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۱۹۹۸: بحار الأنوار، ج ۸۱، ص ۲۶۱؛ الرسول عليه السلام
- ۱۹۹۹: بحار الأنوار، ج ۸۳، ص ۱۲۷
- ۲۰۰۰: تفسير الإمام العسكري، ص ۱۳۲
- ۲۰۰۱: الصحيفة السجادية؛ ألدعا (۴۸)؛ السجاد عليه السلام
- ۲۰۰۲: تفسير الإمام العسكري، ص ۱۷۰؛ السجاد عليه السلام
- ۲۰۰۳: البلد الأمين، ص ۳۲۳؛ الرضا عليه السلام
- ۲۰۰۴: بحار الأنوار، ج ۴، ص ۲۶۲؛ الرضا عليه السلام
- ۲۰۰۵: بحار الأنوار، ج ۴۵، ص ۳۴۸؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۲۰۰۶: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۵۲؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ۲۰۰۷: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۱۸۲؛ الكاظم عليه السلام
- ۲۰۰۸: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۲۸
- ۲۰۰۹: إقبال الأعمال، ص ۱۳۴؛ دعاء آخر في هذا اليوم
- ۲۰۱۰: بحار الأنوار، ج ۸۹، ص ۲۲۴؛ العسكري عليه السلام
- ۲۰۱۱: مستدرک الوسائل، ج ۱۰، ص ۳۳۹؛ الصادق عليه السلام
- ۲۰۱۲: البلد الأمين، ص ۱۱۹
- ۲۰۱۳: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۴۳؛ الصادق عليه السلام و الباقر عليه السلام
- ۲۰۱۴: البلد الأمين، ص ۱۰۰؛ السجاد عليه السلام

﴿ فهرست منابع ﴾

- ٢٠١٥: بحار الأنوار، ج ٤، ص ٢٩٩: الباقر عليه السلام
- ٢٠١٦: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ١٦٣: الرسول عليه السلام
- ٢٠١٧: مهج الدعوات، ص ٢٥٩
- ٢٠١٨: مهج الدعوات، ص ٢٦٥: المناجاة بطلب الحوائج؛ الرسول عليه السلام
- ٢٠١٩: بحار الأنوار، ج ١٠٠، ص ٩٥: الرسول عليه السلام
- ٢٠٢٠: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ١١٩: الرضا عليه السلام
- ٢٠٢١: بحار الأنوار، ج ١٨، ص ٣٢١: الصادق عليه السلام
- ٢٠٢٢: الصحيفة السجادية؛ ألدعا (٣٧): الرضا عليه السلام
- ٢٠٢٣: بحار الأنوار، ج ٤٤، ص ١٥٦: الحسن عليه السلام
- ٢٠٢٤: بحار الأنوار، ج ٤٤، ص ٣١٣: أمير المؤمنين عليه السلام
- ٢٠٢٥: بحار الأنوار، ج ٧٥، ص ٧٣: أمير المؤمنين عليه السلام
- ٢٠٢٦: أعلام الدين، ص ١٣٥: الصادق عليه السلام
- ٢٠٢٧: تهذيب الأحكام، ج ٥، ص ٤٦٧: الصادق عليه السلام
- ٢٠٢٨: بحار الأنوار، ج ٣٤، ص ٢٠٣: أمير المؤمنين عليه السلام
- ٢٠٢٩: البلد الأمين، ص ٨٣
- ٢٠٣٠: بحار الأنوار، ج ٨٤، ص ٢٦٩: الصادق عليه السلام
- ٢٠٣١: بحار الأنوار، ج ٣، ص ٢٨٣: الصادق عليه السلام
- ٢٠٣٢: جمال الأسبوع، ص ٣١٨: الصادق عليه السلام
- ٢٠٣٣: بحار الأنوار، ج ٥، ص ٣٣٤: الرسول عليه السلام
- ٢٠٣٤: تهذيب الأحكام، ج ٤، ص ١١٣: الصادق عليه السلام
- ٢٠٣٥: شرح نهج البلاغة، ج ٩، ص ٩٥
- ٢٠٣٦: تهذيب الأحكام، ج ٣، ص ٩٦
- ٢٠٣٧: كشف الغمة، ج ١، ص ٥٥٤: الباقر عليه السلام
- ٢٠٣٨: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ١٩٢: الرسول عليه السلام
- ٢٠٣٩: المصباح للكفعمي، ص ٣٨٨: الرسول عليه السلام
- ٢٠٤٠: بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٣٠٤: الصادق عليه السلام
- ٢٠٤١: تفسير العياشي، ج ٢، ص ١٢٩: الكاظم عليه السلام
- ٢٠٤٢: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ٢٨٤: الصادق عليه السلام
- ٢٠٤٣: بحار الأنوار، ج ٨٨، ص ٣٣٩: الرسول عليه السلام
- ٢٠٤٤: مفتاح الفلاح، ص ١٥٣: أمير المؤمنين عليه السلام
- ٢٠٤٥: بحار الأنوار، ج ٢١، ص ١٣٦: الرسول عليه السلام
- ٢٠٤٦: تهذيب الأحكام، ج ٣، ص ٧٦
- ٢٠٤٧: بحار الأنوار، ج ٣٦، ص ١٦٧: الرسول عليه السلام
- ٢٠٤٨: فضائل شهر رجب، ص ٥٠٤: الصادق عليه السلام
- ٢٠٤٩: مستدرک الوسائط، ج ١١، ص ١٠٩؛ أمير المؤمنين عليه السلام
- ٢٠٥٠: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ٣١٠: الرسول عليه السلام
- ٢٠٥١: بحار الأنوار، ج ١٠٠، ص ٢٧١: الباقر عليه السلام
- ٢٠٥٢: الأمل للمفيد، ص ٣١١: الباقر عليه السلام
- ٢٠٥٣: إقبال الأعمال، ص ٦٧٦
- ٢٠٥٤: تفسير فرائد الكوفي، ص ٥٩٣: الرسول عليه السلام
- ٢٠٥٥: تفسير فرائد الكوفي، ص ٥٩٣: الرسول عليه السلام
- ٢٠٥٦: مصباح المتبجح، ص ٧٩٨: الكاظم عليه السلام
- ٢٠٥٧: بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ١٠: الصادق عليه السلام
- ٢٠٥٨: شرح نهج البلاغة، ج ١٩، ص ١٤٠
- ٢٠٥٩: بحار الأنوار، ج ٩٨، ص ٣٣١: الصادق عليه السلام
- ٢٠٦٠: بحار الأنوار، ج ٥٣، ص ١١٠: أمير المؤمنين عليه السلام
- ٢٠٦١: بحار الأنوار، ج ٧٤، ص ٣١
- ٢٠٦٢: مستدرک الوسائل، ج ١٣، ص ١٤٦
- ٢٠٦٣: بحار الأنوار، ج ٣، ص ٢٦٥: الباقر عليه السلام
- ٢٠٦٤: بحار الأنوار، ج ٣، ص ٢٦٧: الكاظم عليه السلام
- ٢٠٦٥: جمال الأسبوع، ص ١٨١
- ٢٠٦٦: البلد الأمين، ص ١٧٩: الحجة عليه السلام
- ٢٠٦٧: المناقب، ج ٤، ص ١٢٩
- ٢٠٦٨: الألفين، ص ١١

﴿ فهرست منابع ﴾

- ۲۰۶۹: محاسبة النفس، ص ۳۴
- ۲۰۷۰: إقبال الأعمال، ص ۲۶۴: السجّاد عليه السلام
- ۲۰۷۱: محاسبة النفس، ص ۲۲
- ۲۰۷۲: بحار الأنوار، ج ۱۷، ص ۱۶۹: الرسول ﷺ
- ۲۰۷۳: بحار الأنوار، ج ۲۹، ص ۵۴۹: الباقر عليه السلام
- ۲۰۷۴: كنز الفوائد، ج ۱، ص ۳۱۳
- ۲۰۷۵: بحار الأنوار، ج ۴۲، ص ۳۳۲
- ۲۰۷۶: مصباح المتعبد، ص ۲۹۸
- ۲۰۷۷: بحار الأنوار، ج ۵۶، ص ۱۷۴: الصادق عليه السلام
- ۲۰۷۸: بحار الأنوار، ج ۸۷، ص ۴۴: الصادق عليه السلام
- ۲۰۷۹: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۳۶۴: العسكري عليه السلام
- ۲۰۸۰: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۲۴
- ۲۰۸۱: إقبال الأعمال، ص ۱۲۲
- ۲۰۸۲: التوحيد، ج ۲۵۴: امير المؤمنين عليه السلام
- ۲۰۸۳: مفتاح الفلاح، ص ۳۴۲
- ۲۰۸۴: مهج الدعوات، ص ۵۲، جعفر الصادق عليه السلام
- ۲۰۸۵: بحار الأنوار، ج ۸۸، ص ۱۳۲: الكاظم عليه السلام
- ۲۰۸۶: بحار الأنوار، ج ۱۰، ص ۱۹۴: الصادق عليه السلام
- ۲۰۸۷: الكافي، ج ۱، ص ۸۳: الصادق عليه السلام
- ۲۰۸۸: روضة الواعظين، ج ۱، ص ۸۹: الباقر عليه السلام
- ۲۰۸۹: الصحيفة السجّادية ألدعا (۲): السجّاد عليه السلام
- ۲۰۹۰: تهذيب الأحكام، ج ۶، ص ۱۴۱: السجّاد عليه السلام
- ۲۰۹۱: بحار الأنوار، ج ۸۷، ص ۷۸: السجّاد عليه السلام
- ۲۰۹۲: جمال الأسبوع، ص ۴۶۴: السجّاد عليه السلام
- ۲۰۹۳: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۲۲۶: امير المؤمنين عليه السلام
- ۲۰۹۴: المصباح للكفعمي، ص ۳۱۱: امير المؤمنين عليه السلام
- ۲۰۹۵: بحار الأنوار، ج ۵۵، ص ۳۴: الباقر عليه السلام
- ۲۰۹۶: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۳۵
- ۲۰۹۷: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۴۹
- ۲۰۹۸: بحار الأنوار، ج ۷۳، ص ۱۶۵: الصادق عليه السلام
- ۲۰۹۹: بحار الأنوار، ج ۴، ص ۸۴: الصادق عليه السلام
- ۲۱۰۰: بحار الأنوار، ج ۸۲، ص ۵۲
- ۲۱۰۱: بحار الأنوار، ج ۴، ص ۶۸: الصادق عليه السلام
- ۲۱۰۲: بحار الأنوار، ج ۴۰، ص ۱۸۲: امير المؤمنين عليه السلام
- ۲۱۰۳: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۱۵۳: الرسول ﷺ
- ۲۱۰۴: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۱۴۹
- ۲۱۰۵: مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۱۵۳: امير المؤمنين عليه السلام
- ۲۱۰۶: بحار الأنوار، ج ۱۰۰، ص ۲۶۴: الباقر عليه السلام
- ۲۱۰۷: مستدرک الوسائل، ج ۱۴، ص ۲۱۰: الباقر عليه السلام
- ۲۱۰۸: بحار الأنوار، ج ۱۰۰، ص ۲۷۱: الباقر عليه السلام
- ۲۱۰۹: مستدرک الوسائل، ج ۸، ص ۲۱۴: الرسول ﷺ
- ۲۱۱۰: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۲۲: الباقر عليه السلام
- ۲۱۱۱: بحار الأنوار، ج ۸۴، ص ۲۰۴: الباقر عليه السلام یا الصادق عليه السلام
- ۲۱۱۲: البلد الأمين، ص ۱۳۳: الباقر عليه السلام
- ۲۱۱۳: مهج الدعوات، ص ۱۳۱: امير المؤمنين عليه السلام
- ۲۱۱۴: الكافي، ج ۱، ص ۹۲: الصادق عليه السلام
- ۲۱۱۵: بحار الأنوار، ج ۴، ص ۲۵۳: امير المؤمنين عليه السلام
- ۲۱۱۶: شرح نهج البلاغة، ج ۱۳، ص ۹۰: امير المؤمنين عليه السلام
- ۲۱۱۷: بحار الأنوار، ج ۸۷، ص ۱۵۲: السجّاد عليه السلام
- ۲۱۱۸: بحار الأنوار، ج ۲۴، ص ۳۵۰: الصادق عليه السلام
- ۲۱۱۹: مستدرک الوسائل، ج ۱۱، ص ۱۴۹: الصادق عليه السلام
- ۲۱۲۰: مستدرک الوسائل، ج ۱۱، ص ۱۹۶: امير المؤمنين عليه السلام

﴿فهرست منابع﴾

- ۲۱۲۱: بحار الأنوار، ج ۵۸، ص ۱۰۵؛ الجواد عليه السلام
- ۲۱۲۲: بحار الأنوار، ج ۱۵، ص ۲۴۱
- ۲۱۲۳: بحار الأنوار، ج ۵۴، ص ۱۰۳؛ الصادق عليه السلام
- ۲۱۲۴: بحار الأنوار، ج ۲۶، ص ۱۰۶؛ الصادق عليه السلام
- ۲۱۲۵: الكافي، ج ۱، ص ۱۲۶؛ الصادق عليه السلام
- ۲۱۲۶: المجتبی، ج ۹
- ۲۱۲۷: المجتبی، ج ۷
- ۲۱۲۸: بحار الأنوار، ج ۸۶، ص ۲۳۶؛ امیرالمؤمنین عليه السلام
- ۲۱۲۹: شرح نهج البلاغة، ج ۳، ص ۱۷۵
- ۲۱۳۰: مستدرک الوسائل، ج ۵، ص ۲۴۵؛ الصادق عليه السلام
- ۲۱۳۱: إقبال الأعمال، ص ۴۲۳
- ۲۱۳۲: بحار الأنوار، ج ۶۴، ص ۶۵؛ الصادق عليه السلام
- ۲۱۳۳: مصباح المتعبد، ص ۴۶۹
- ۲۱۳۴: شرح نهج البلاغة، ج ۷، ص ۲۵۰
- ۲۱۳۵: مستدرک الوسائل، ج ۱۱، ص ۱۰۹؛ امیرالمؤمنین عليه السلام
- ۲۱۳۶: بحار الأنوار، ج ۷، ص ۳۳۵؛ الرسول عليه السلام
- ۲۱۳۷: الدعوات، ص ۲۰۱
- ۲۱۳۸: بحار الأنوار، ج ۹۴، ص ۳۷۸؛ الباقر عليه السلام
- ۲۱۳۹: إقبال الأعمال، ص ۱۵۳
- ۲۱۴۰: من لا يحضره الفقيه، ج ۱، ص ۳۲۴؛ امیرالمؤمنین عليه السلام
- ۲۱۴۱: وسائل الشيعة، ج ۱، ص ۴۳۶؛ الباقر عليه السلام
- ۲۱۴۲: بحار الأنوار، ج ۳۳، ص ۲۸۹
- ۲۱۴۳: وسائل الشيعة، ج ۱، ص ۴۳۶؛ الباقر عليه السلام
- ۲۱۴۴: بحار الأنوار، ج ۷۵، ص ۲؛ امیرالمؤمنین عليه السلام
- ۲۱۴۵: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۱۷۹؛ العسكري عليه السلام
- ۲۱۴۶: بحار الأنوار، ج ۸۶، ص ۳۳۲؛ الكاظم عليه السلام
- ۲۱۴۷: بحار الأنوار، ج ۹۷، ص ۴۰۹؛ امیرالمؤمنین عليه السلام
- ۲۱۴۸: بحار الأنوار، ج ۷۸، ص ۳۳۲؛ الرسول عليه السلام
- ۲۱۴۹: بحار الأنوار، ج ۸۷، ص ۱۸۷؛ السجّاد عليه السلام
- ۲۱۵۰: شرح نهج البلاغة، ج ۱۵، ص ۷۶
- ۲۱۵۱: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۳۹
- ۲۱۵۲: بحار الأنوار، ج ۸۳، ص ۱۱۳؛ امیرالمؤمنین عليه السلام
- ۲۱۵۳: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۲۹
- ۲۱۵۴: إقبال الأعمال، ص ۲۰۶؛ السجّاد عليه السلام
- ۲۱۵۵: شرح نهج البلاغة، ج ۱، ص ۳۰۸
- ۲۱۵۶: بحار الأنوار، ج ۹۳، ص ۲۶۷؛ امیرالمؤمنین عليه السلام
- ۲۱۵۷: مستدرک الوسائل، ج ۱۴، ص ۸۸؛ الرسول عليه السلام
- ۲۱۵۸: بحار الأنوار، ج ۹۹، ص ۲۶۵؛ الرضا عليه السلام
- ۲۱۵۹: بحار الأنوار، ج ۳۷، ص ۴۷؛ الصادق عليه السلام
- ۲۱۶۰: مستدرک الوسائل، ج ۴، ص ۶۸؛ السجّاد عليه السلام
- ۲۱۶۱: إرشاد القلوب، ج ۱، ص ۷۲؛ الرسول عليه السلام
- ۲۱۶۲: بحار الأنوار، ج ۴، ص ۲۸۷؛ الصادق عليه السلام
- ۲۱۶۳: بحار الأنوار، ج ۳۹، ص ۱۸۸؛ امیرالمؤمنین عليه السلام
- ۲۱۶۴: الكافي، ج ۸، ص ۱۷۵؛ امیرالمؤمنین عليه السلام
- ۲۱۶۵: بحار الأنوار، ج ۱۴، ص ۵۱۴
- ۲۱۶۶: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۲۰۲
- ۲۱۶۷: بحار الأنوار، ج ۶۴، ص ۲۳۳
- ۲۱۶۸: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۱۵۵؛ السجّاد عليه السلام
- ۲۱۶۹: بحار الأنوار، ج ۵۴، ص ۶۱؛ الصادق عليه السلام
- ۲۱۷۰: بحار الأنوار، ج ۹۰، ص ۱۱۶؛ امیرالمؤمنین عليه السلام
- ۲۱۷۱: بحار الأنوار، ج ۵۴، ص ۱۷۲
- ۲۱۷۲: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۳۷۲
- ۲۱۷۳: بحار الأنوار، ج ۷۴، ص ۳۴۴؛ امیرالمؤمنین عليه السلام
- ۲۱۷۴: بحار الأنوار، ج ۳، ص ۱۴۶؛ الصادق عليه السلام

﴿ فهرست منابع ﴾

- ٢١٧٥: وسائل الشيعة، ج ١٤، ص ٥٨٩؛ الباقر عليه السلام
- ٢١٧٦: الكافي، ج ٨، ص ٩٧؛ الباقر عليه السلام
- ٢١٧٧: الزهد، ص ٩٧؛ الرسول عليه السلام
- ٢١٧٨: بحار الأنوار، ج ٤٥، ص ١٩٤؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٢١٧٩: بحار الأنوار، ج ٤٥، ص ١٩٤؛ الرسول عليه السلام
- ٢١٨٠: الكافي، ج ١، ص ١٢٢؛ الرضا عليه السلام
- ٢١٨١: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ٣٣٧؛ السجاد عليه السلام
- ٢١٨٢: بحار الأنوار، ج ٩٧، ص ٤١٠
- ٢١٨٣: بحار الأنوار، ج ٩٣، ص ١٩؛ الصادق عليه السلام
- ٢١٨٤: بحار الأنوار، ج ٧، ص ١٢
- ٢١٨٥: المصباح للكفعمي، ص ٣٢٣
- ٢١٨٦: المقام الأسنى، ص ٤٣
- ٢١٨٧: عدة الداعي، ص ٣٢١
- ٢١٨٨: بحار الأنوار، ج ١٥، ص ١١؛ الرسول عليه السلام
- ٢١٨٩: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ٣٨٦؛ الرسول عليه السلام
- ٢١٩٠: التوحيد، ج ١٩٧؛ الرسول عليه السلام
- ٢١٩١: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ١٢٩
- ٢١٩٢: المناقب، ج ١، ص ٣١٤
- ٢١٩٣: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ٤٨؛ الزهر عليه السلام
- ٢١٩٤: بحار الأنوار، ج ٤، ص ١٨٩
- ٢١٩٥: كنز الفوائد، ج ٢، ص ٢١٨
- ٢١٩٦: بحار الأنوار، ج ١٠٧، ص ١٠٣
- ٢١٩٧: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ١٧٦
- ٢١٩٨: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ٦؛ السجاد عليه السلام
- ٢١٩٩: المناقب، ج ٣، ص ١٩٦
- ٢٢٠٠: بحار الأنوار، ج ١٥، ص ٦٧
- ٢٢٠١: بحار الأنوار، ج ١٣، ص ١٦٣؛ الرسول عليه السلام
- ٢٢٠٢: مهج الدعوات، ص ١٣٤؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٢٢٠٣: بحار الأنوار، ج ٨٤، ص ٢٦٠؛ الباقر عليه السلام
- ٢٢٠٤: بحار الأنوار، ج ٥، ص ٤٣
- ٢٢٠٥: طب الأئمة عليهم السلام، ص ٤١؛ الصادق عليه السلام
- ٢٢٠٦: بحار الأنوار، ج ٣٥، ص ١٠٢؛ الرسول عليه السلام
- ٢٢٠٧: بحار الأنوار، ج ٣٠، ص ٢٨٩
- ٢٢٠٨: بحار الأنوار، ج ٥٥، ص ٣٠؛ الصادق عليه السلام
- ٢٢٠٩: بحار الأنوار، ج ١٥، ص ١٩٣
- ٢٢١٠: بحار الأنوار، ج ٥٥، ص ٣٠٤
- ٢٢١١: بحار الأنوار، ج ٣٣، ص ٢٩١؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٢٢١٢: مستدرک الوسائط، ج ١، ص ٧٦؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٢٢١٣: بحار الأنوار، ج ٤٥، ص ٢٨٥
- ٢٢١٤: أعلام الدين، ص ٧٢؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٢٢١٥: الكافي، ج ٤، ص ٢٠١؛ الصادق عليه السلام
- ٢٢١٦: بحار الأنوار، ج ٤٤، ص ٤٢؛ الحسن عليه السلام
- ٢٢١٧: إقبال الأعمال، ص ١٠٨
- ٢٢١٨: الكافي، ج ٨، ص ١٠٦؛ الصادق عليه السلام
- ٢٢١٩: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ١٥٧
- ٢٢٢٠: بحار الأنوار، ج ٩٤، ص ٢٠٠؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٢٢٢١: بحار الأنوار، ج ٩٤، ص ١٥٢
- ٢٢٢٢: بحار الأنوار، ج ٤١، ص ٤٤؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٢٢٢٣: بحار الأنوار، ج ٩٠، ص ٢٦٢؛ الرسول عليه السلام
- ٢٢٢٤: الكافي، ج ١، ص ١٣٨؛ امير المؤمنين عليه السلام
- ٢٢٢٥: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ٣٩٧؛ الرسول عليه السلام
- ٢٢٢٦: من لا يحضره الفقيه، ج ٢، ص ٥٢٥
- ٢٢٢٧: الكافي، ج ١، ص ٣٦١
- ٢٢٢٨: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ٣٤٨؛ الكاظم عليه السلام
- ٢٢٢٩: إقبال الأعمال، ص ٤٧١؛ الرسول عليه السلام

﴿ فهرست منابع ﴾

- ۲۲۳۰: بحار الأنوار، ج ۹۰، ص ۲۶۲: الرسول ﷺ
- ۲۲۳۱: بحار الأنوار، ج ۴۳، ص ۱۲۴
- ۲۲۳۲: الكافي، ج ۱، ص ۲۱۰: الباقر عليه السلام
- ۲۲۳۳: شرح نهج البلاغة، ج ۹، ص ۲۲۴: أمير المؤمنين عليه السلام
- ۲۲۳۴: تحف العقول، ص ۱۸۸
- ۲۲۳۵: بحار الأنوار، ج ۷۳، ص ۲۱۳: الرسول ﷺ
- ۲۲۳۶: بحار الأنوار، ج ۹۰، ص ۲۶۴: الرسول ﷺ
- ۲۲۳۷: التوحيد، ج ۳۹۷: الباقر عليه السلام
- ۲۲۳۸: الكافي، ج ۲، ص ۵۸۴: الصادق عليه السلام
- ۲۲۳۹: المصباح للكفعمي، ص ۳۵۶
- ۲۲۴۰: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۳۳۲
- ۲۲۴۱: تهذيب الأحكام، ج ۳، ص ۷۴: الصادق عليه السلام
- ۲۲۴۲: البلد الأمين، ص ۶۵
- ۲۲۴۳: مستدرک الوسائل، ج ۶، ص ۲۶۷
- ۲۲۴۴: بحار الأنوار، ج ۶۴، ص ۲۴۳: الرسول ﷺ
- ۲۲۴۵: بحار الأنوار، ج ۲۹، ص ۳۵۰: أمير المؤمنين عليه السلام
- ۲۲۴۶: الكافي، ج ۱، ص ۵۴۱: الكاظم عليه السلام
- ۲۲۴۷: بحار الأنوار، ج ۶۷، ص ۲۶
- ۲۲۴۸: فلاح السائل، ص ۲۸۶
- ۲۲۴۹: بحار الأنوار، ج ۲۲، ص ۲۱۶: الرضا عليه السلام
- ۲۲۵۰: بحار الأنوار، ج ۱، ص ۱۴۸
- ۲۲۵۱: التوحيد (للسدوق)، ص ۲۲۲
- ۲۲۵۲: المصباح للكفعمي (جنة الأمان الواقية)، ص ۳۶۱
- ۲۲۵۳: إقبال بالأعمال الحسنة، ج ۲، ص ۳۶۳
- ۲۲۵۴: بحار الأنوار (ط - بيروت)، ج ۹۴، ص ۲۳۳
- ۲۲۵۵: بحار الأنوار، ج ۹۴، ص ۲۳۳
- ۲۲۵۶: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۱۵۳
- ۲۲۵۷: مصباح المتعبد و سلاح المتعبد، ج ۲، ص ۸۰۲
- ۲۲۵۸: الهداية الكبرى، ص ۳۷۵
- ۲۲۵۹: بحار الأنوار، ج ۱۱، ص ۳۳۸: الكاظم عليه السلام
- ۲۲۶۰: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۲۴۳
- ۲۲۶۱: فلاح السائل و نجاح المسائل، ص ۲۳۸
- ۲۲۶۳: البلد الأمين و الدرع الحصين، ص ۴۸
- ۲۲۶۴: قرب الإسناد (ط - الحديث)، متن ۷
- ۲۲۶۵: المجتبی من الدعاء المجتبی، ص ۵
- ۲۲۶۷: المجتبی من الدعاء المجتبی، ص ۲۸
- ۲۲۶۸: مهج الدعوات و منهج العبادات، ص ۱۷۹
- ۲۲۶۹: مصباح المتعبد و سلاح المتعبد، ج ۱، ص ۱۳۴
- ۲۲۷۴: قرب الإسناد (ط - الحديث)، متن ۷
- ۲۲۷۵: المصباح للكفعمي (جنة الأمان الواقية) ۷۴۲
- ۲۲۷۷: إقبال الأعمال (ط - القديمة)، ج ۱، ص ۳۹۴
- ۲۲۷۹: بحار الأنوار، ج ۷۸، ص ۲۱۵
- ۲۲۸۰: بحار الأنوار، ج ۸۳، ص ۳۹
- ۲۲۸۲: البلد الأمين و الدرع الحصين، ص ۴۱۹
- ۲۲۸۳: بحار الأنوار، ج ۹۸، ص ۱۸۷
- ۲۲۸۴: مهج الدعوات و منهج العبادات، ص ۵۸
- ۲۲۹۰: بحار الأنوار، ج ۳۱، ص ۳۸۶
- ۲۲۹۱: بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۲۶۳
- ۲۲۹۲: بحار الأنوار، ج ۵۷، ص ۲۴۶
- ۲۲۹۳: الصحيفة السجادية، الدعاء (۴۷): السجادة عليه السلام
- ۲۲۹۵: بحار الأنوار، ج ۹۴، ص ۳۷۴
- ۲۲۹۶: بحار الأنوار، ج ۹۱، ص ۳۵۹
- ۲۲۹۷: بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۲۶۵
- ۲۲۹۸: بحار الأنوار، ج ۴۸، ص ۲۴۲
- ۲۲۹۹: بحار الأنوار، ج ۹، ص ۲۷۳

﴿فهرست منابع﴾

٢٣٠٠: بحار الأنوار، ج ٨٧، ص ١٦٢

٢٣٠١: بحار الأنوار، ج ٩١، ص ١٤٠

٢٣٠٢: بحار الأنوار، ج ٨٣، ص ١٠٢

٢٣٠٣: بحار الأنوار، ج ٩٤، ص ٢٩٠

٢٣٠٤: بحار الأنوار، ج ٥٧، ص ٢٤٦

٢٣٠٧: الإقبال، ص ١١٧

فهرست الفبایی أسماء الله

أَبْدَى، ١٣٠، ١٣٢، ١٦٤، ٢٨٦، ٣٨٠، ٤٤٢،	أَجُود، ٣٢٨، ٣٣٠، ٣٤٠، ٩٣٢، ٩٤٨، ٩٨٠،
٨٢٨، ٤٤٦	٩٩٠، ١٠٠٨، ١٠٤٠، ١١٩٢
أَبْدَى، ١٠٨، ١١٠، ١١٤، ١٣٢، ١٨٦	أَحَبَّ، ٩١٢
أَبْرَ، ١٠٦٨، ١٠٧٠	أَحَد، ١٠٤، ١١٤، ١١٨، ١٢٦، ١٤٦، ١٥٢،
أَبْسط، ٩٩٦، ١٣٢٦	١٦٠، ١٦٦، ١٨٠، ٢٠٦، ٢١٤، ٣٤٨،
أَبْصَر، ٦٣٠، ٦٣٢، ٦٣٤	٣٥٨، ٣٧٦، ٣٧٨، ٣٨٠، ٣٨٢، ٣٨٦،
أَبْطَش، ١٢٢٠، ١٢٢٢	٣٨٨، ٣٩٢، ٣٩٦، ٣٩٨، ٤٠٤، ٤٣٦،
أَبْعَد، ٢١٠	٥٩٢، ٦٦٦، ٧٠٠، ٧٠٢، ٧٠٤، ٧٤٨،
أَبْقَى، ١٤٢، ١١٥٦	٧٩٢، ٨١٠، ٨٥٢، ٩٤٨، ١٣٧٣،
أَبْهَى، ٥٨٤	أَحْدَى، ١٠٤، ٣٨٢، ٣٨٤، ٣٩٢، ٣٩٤،
أَتَقَنَ، ٨٣٢	أَحْرَى، ٢٢٤، ٢٩٦
أَتَمَّ، ١٨٨	أَحْسَنَ، ٣٣٠، ٤٠٦، ٩٠٨، ٩٨٠، ١٠٥٨،
أَتَوَبَ، ١٢٠٦	١٠٦٠
أَجْبَر، ٧٦٢	أَحْضَر، ٢٢٤، ٨٨٠، ١١٨٦، ١١٨٨،
أَجْدَر، ٢٩٦	أَحْضَظَ، ١٠٨٠
أَجَلَّ، ١٠٤، ١٤٤، ٣١٤، ٦٤٨، ٦٨٠، ٧٠٠،	أَحَقَّ، ١٠٠، ١٧٠، ١٧٢، ١٩٠، ٢٩٨، ٣٠٠،
٧٠٤، ٧٣٢، ٧٤٨، ٧٥٠، ٧٥٢، ٧٥٤،	٣٠٢، ٣٠٦، ٣١٦، ٣٢٠، ٣٢٨، ٣٣٠،
٧٥٦، ٧٨٠، ١٢٥٢	٣٣٢، ٣٦٠، ٦٢٢، ٦٤٠، ٨٤٨، ٨٨٦،
أَجْمَلَ، ٥٨٠، ١٠٦٨	٩٣٤، ٩٤٢، ٩٤٨، ١٠٣٢، ١٠٣٦، ١٠٩٨،
	١١٠٠، ١١٠٤، ١١٢٠، ١١٢٢، ١١٢٤،

﴿فهرست الفبایی أسماء الله﴾

أزلى، ١٠٨، ١١٠، ٥٧٠	١١٢٨، ١١٤٠، ١١٦٢، ١١٧٠، ١١٩٦
أسبغ، ٢٣٠، ٩٦٨	١٢٠٢، ١٢١٤، ١٢٨٦، ١٢٨٨
أسخى، ٩٤٠	أحكم، ٦٢٠، ٦٢٢، ٨٢٤، ٨٣٢، ١٢٦٨
أسرع، ٦٥٤، ٨٦٠، ٨٦٦، ١١٩٦، ١٢١٨	أحلم، ٨٤٠، ١٠٧٢، ١١٢٤
أسفع، ١٢٣٦	أحمد، ٣٠٦
أسلم، ١١٩٤	أخبر، ٦٢٢
أسمح، ٩٩٠، ١٠٠٦، ١٠١٠	أخذ، ٩٧٠، ٩٧٦، ٩٨٤، ١١٢٢، ١٢٣٢
أسمع، ٣٢٦، ٣٣٠، ٣٣٢، ٦٤٠، ٦٤٢، ١٢٠٠	آخر، ١٢٤، ١٢٦، ١٢٨، ١٥٦، ١٥٨، ١٦٠
أسنى، ٧٢٤	١٦٢، ١٦٨، ٣٥٨، ٣٩٨، ٤٠٠، ٤٤٢
أسيد، ٨٠٠	١٣٧٢، ١٣٨٤، ١٣٨٦
أشد، ٨٢٤، ٨٣٠، ٨٣٦، ١٢٣٠	أخرة، ١٢٢، ١٦٢، ٥٩٠، ٥٩٢، ١٠٧٨
أشرف، ٧٢٦، ٩١٤	أخفى، ٢٠٨، ٦٠٠
أشفع، ١١٥٨	أخلق، ٤٢٢، ٤٢٤
أشفى، ١٠٣٠، ١٣٤٢	أخبر، ١٠٤٠
أشكر، ٣٠٦، ٣١٦، ١٢٨٦	أدرک، ٨٦٤
أشهد، ٦٤٨	أدنى، ٨٧٨، ١٠٨٠، ١٣١٢
أصبر، ١٠٧٨	أدوم، ١٣٢، ١٣٤
أصدق، ١٢٥٢، ١٢٥٨	أذكر، ١٢٥٠
أصمد، ٢١٢	أراف، ٨٩٤، ٩٠٢، ٩٠٤، ١١٠٨، ١١٢٦
أصنع، ٤٤٨	أرجى، ٣٦٠، ١٠٢٨
أطهر، ٤٦٠	أرحم، ٨٠٦، ٨٨٦، ٨٩٠
أظهر، ١٧٨	أرزق، ٩١٦
أعجب، ٢٠٢	أرشد، ١١٤٨
أعدل، ٩٨٠، ١٢٦٢، ١٢٦٤، ١٢٦٦، ١٢٧٠	أرعى، ١١٦٢
١٣٣٤	أرفع، ٦٩٨
أعرف، ٦٢٢	أزكى، ٤٦٨

﴿فهرست الفبایی أسماء الله﴾

أَعَزَّ, ٣٢٠, ٣٢٨, ٣٣٤, ٣٦٦, ٣٨٨, ٦٦٨	أَقْبَل, ١٢٠٢
٧٢٨, ٧٣٠, ٧٣٢, ٧٣٨, ٧٤٢, ٧٤٨	أَقْدَر, ٨٠٦, ١١٥٦
١١١٤, ٧٥٦	أَقْدَس, ٤٦٢
أَعْطَف, ٩٠٨, ٩١٠, ١١١٦	أَقْدَم, ١١٠, ١٦٨, ٣٣٦
أَعْطَى, ٣٣٠, ٣٣٤, ٩٣٢, ٩٤٦, ٩٨٠, ٩٨٢	أَقْرَب, ١٦٨, ٣٢٦, ٣٣٢, ٣٦٢, ٦٤٨, ٨٧٠
٩٩٠, ٩٩٢, ٩٩٤, ٩٩٨, ١٠٤٨	٨٧٢, ٨٧٤, ٩٧٠, ١١٠٠, ١١٠٨, ١١٩٦
أَعْظَم, ١٠٢, ٣٤٦, ٦٦٨, ٦٧٦, ٦٨٠	١٢٠٠
٦٨١, ٦٨٢, ٦٨٦, ٧٠٤, ٧١٢, ٧٣٢	أَقْصَى, ٣٣٦, ٣٤٦
٧٥٦, ٧٦٢, ٧٩٢, ١٠٧٢, ١٢٥٤	أَقْضَى, ١٢٧٠
أُغْفَى, ١١٢٦	أَقْهَر, ٨٤٠
أَعْلَم, ٥٨٨, ٥٩٠, ٦٢٤	أَقْوَم, ١١٤
أَعْلَى, ١٠٢, ٢٦٨, ٢٨٤, ٣٠٦, ٣٣٤, ٣٨٠	أَقْوَى, ٨٢٤
٣٨٨, ٦٧٢, ٦٨٢, ٦٩٨, ٧٠٠, ٧٠٢	أَكْبَر, ٣٢٠, ٣٤٤, ٣٤٦, ٦٤٨, ٦٦٠, ٦٦٢
٧٠٤, ٧٠٦, ٧١٠, ٧١٢, ٧١٤, ٧٣٨	٦٦٤, ٦٦٦, ٦٦٨, ٦٧٠, ٦٧٢, ٦٨٦
٧٥٦, ٧٦٢, ١٢٥٨	٧٠٤, ٧١٤, ٧٣٢, ٧٣٤, ٧٥٦, ٧٧٨
أَعْوَد, ٨٦٨	١٢٧٠, ١٢٧٨
أَعْوَن, ١١٧٠	أَكْبَر, ٣٢٠, ٣٤٤, ٦٤٨, ٦٦٠, ٦٦٢, ٦٦٤
أَغْفَر, ١١٢٨	١٢٧٨, ٧٧٨, ٦٦٨, ٦٦٦
أَغْلَب, ٨٤٤	أَكْرَم, ٣٢٦, ٣٣٠, ٣٣٤, ٣٤٠, ٣٤٢, ٣٦٢
أَغْنَى, ٢١٦	٣٦٦, ٥٧٠, ٦٣٠, ٦٨٠, ٧٣٢, ٧٥٦
أَفْخَر, ٧٢٢	٨٠٨, ٨٦٨, ٨٩٤, ٩٣٤, ٩٤٠, ٩٤٤
أَفْرَد, ٣٩٧, ٣٩٨	٩٤٦, ٩٤٨, ٩٥٠, ٩٥٢, ٩٥٤, ٩٥٦
أَفْضَل, ١٨٦, ٣١٦, ٣٣٠, ٣٤٤, ٣٦٠, ٣٦٢	٩٥٨, ٩٦٢, ٩٦٨, ٩٩٢, ١١٠٤, ١١١٤
٩٦٨, ٩٧٠, ٩٨٠, ٩٨٢, ٩٩٢	١١٢٢, ١١٢٦, ١١٢٨, ١١٣٠, ١٢٠٠
أَفْطَر, ٤٢٦	أَكْفَل, ١١٨٠
أَقْبَض, ١٣٣٠	أَكْفَى, ١١٧٠

﴿فهرست الفبايي أسماء الله﴾

أهل, ١٥٦, ١٨٦, ٢٢٤, ٢٢٦, ٢٣٤, ٢٣٦,	أكمل, ١٠٢, ١٧٠, ١٩٠
٢٣٨, ٢٤٠, ٢٧٤, ٢٨٠, ٢٩٤, ٢٩٨,	إله, ١٠٤, ١٥٠, ١٧٤, ٢٨٢, ٣٤٦, ٣٤٨,
٣٠٦, ٣١٤, ٣١٦, ٣٢٤, ٣٦٢, ٣٦٦,	٣٥٠, ٣٥٢, ٣٥٤, ٣٥٦, ٣٥٨, ٣٦٠,
٤٦٢, ٤٦٨, ٤٧٠, ٤٨٢, ٧٣٢, ٩٧٨,	٣٨٦, ٣٩٢, ٣٩٨, ٥٧٤, ١٠٤٤, ١٠٥٤
٩٨٢, ٩٨٨, ١٠١٨, ١٠٣٢, ١٠٩٠,	أليم, ١٢٣٠, ١٢٣٦
١١١٨, ١١٣٠, ١١٣٨, ١١٧٠, ١١٨٦,	أمان, ١١١٦
١٢١٤, ١٢٨٠, ١٣٣٤	أمجد, ٧٧٠
أهيا, ١٠٦	أمر, ١٢٧٤, ١٣٤٠
أواب, ٨٤٨	أَمْضَى, ٨٥٨
أوحد, ٣٨٤	أمل, ٢٣٠, ٣٤٢, ٣٦٦, ٣٧٠, ٨٣٠, ٩٥٤,
أوسع, ٣٣٠, ٩٢٢, ٩٢٤, ٩٣٤, ٩٨٢, ٩٩٢,	١١١٠, ١٢٠٦
٩٩٤, ٩٩٨, ١٠٠٦	أملك, ٢٨٦, ٧٨٨, ٩٠٤, ٩٤٦
أوفى, ١١٧٦, ١٢٨٦	أمن, ١١١٦, ١١١٨
أول, ١١٠, ١١٨, ١٢٤, ١٢٦, ١٣٤, ١٤٨,	أمنع, ١٩٦, ٧٤٤, ٧٨٠, ١٠٩٦
١٦٠, ٣٨٠, ٣٥٨, ٣٩٨, ٤٠٠, ٤٢٤	أمين, ١٢٩٠, ١١١٨, ٨٢٦, ١٣٩١
أولى, ١٧٤, ١٨٨, ٢٩٤, ٢٩٦, ٣٠٦, ٣١٢,	أنجح, ٣٦٦, ٨٤٦, ١١٨٤
٣١٦, ٣٢٠, ٣٢٤, ٣٢٨, ٣٦٢, ٤٨٢,	أنجي, ١٠٣٢
٧٧٠, ٨٩٠, ٩٣٠, ٩٣٤, ٩٥٤, ٩٨٢,	أنس, ١١٨٨
١١٢٦, ١١٣٠, ١١٣٨, ١١٦٦, ١١٨٠,	أنشأ, ٤٣٢, ٤٣٤, ٨١٠
١٢٠٦, ١٢٨٨	أنصر, ١١٦٦
أوهب, ١٠٠٦	أنظر, ٤٣٠, ٤٣٢
ثيل, ١٠٦	أنعم, ٩٢٢, ٩٤٤, ٩٤٨, ٩٨٢, ١٢٨٤
باتر, ١٢٢٤	أنفذ, ٨٤٢
بات, ٩٢٦	أنور, ٥٤٨
بأدى, ٤٤٢, ٩٤٤, ٩٧٠, ١٠٦٦, ١٢٥٦	أنيس, ١٠٤٤, ١٠٥٤, ١١٨٨, ١١٩٠
بأذخ, ٧٣٢, ٧٣٨, ٧٦٠, ٧٨٠, ٧٨٨, ٩٥٤,	أهدى, ١١٥٠

﴿فهرست الفبايي أسماء الله﴾

بارّ, ٧١٠, ٧١٨, ٩١٢, ١٠٧٠, ١٢٥٦, ١٢٥٨	برىء, ٤٦٨
بارى, ٤٢٨	بسم الله الرحمن الرحيم, ١٠٤
بارئ, ٤٢٨, ٤٣٠, ٤٣٢	بسيط, ١٩٢, ٧٨٨
باسّ, ١٣٢٢	بصير, ١٩٨, ٣٨٠, ٦٢٤, ٦٢٦, ٦٣٤, ٦٣٦
باسط, ١٧٤, ٥٦٨, ٧٦٢, ٨٠٨, ٨٤٨, ٨٩٠	٦٣٨, ٦٤٠, ٦٤٦, ٧٩٢
٩١٦, ٩١٨, ٩٣٤, ٩٩٢, ٩٩٦, ٩٩٨	بطّاش, ١٢٢٢
١٠٤٠, ١١٣٠, ١٣٠٠, ١٣٢٤, ١٣٢٦	بعد, ١٠٨, ١٣٦, ١٤٤, ١٥٢, ١٥٨, ١٦٠
١٣٢٨	١٦٢, ١٦٤, ٣٩٦, ٤٥٦, ٥٧٤, ٨٧٤
باطش, ١٢٢٢	٩٢٨, ١٠١٦, ١٢٩٨
باطن, ١٧٨, ١٨٠, ٢٠٤, ٢٠٦, ٣٥٨, ٣٧٨	بعيد, ٢١٠, ٨٧٦, ٨٧٨
باعث, ٤٥٠, ٤٥٢, ٤٥٦, ١٠٧٠, ١١٤٢	بغية, ٣٦٨
١١٤٦	بلاغ, ١١٨٤
باقى, ١١٤, ١٣٤, ١٤٢, ١٤٤, ١٤٦, ١٤٨	بهجة, ٣٠٤, ٥٦٨, ٥٨٠, ٥٨٤
٣٨٨, ٤٣٦, ٦٩٨, ٧٣٤, ٧٩٠	بهىء, ٥٨٤
بالغ, ١٩٢	تالى, ١٢٥٤
بانى, ٤٤٦	تامّ, ١٨٨, ٥٧٠
باهر, ٥٧٨	تبارك, ٥٦٦
باهيا, ١٠٦	تعالى, ٦٠٦, ٧٠٨, ٧١٨, ٨٤٠, ١٣٤٩
٢٠٤, ٢٠٢, ١٨٢	١٣٧٥
بدىء, ١٢٨, ١٣٠, ٤٤٢, ٤٤٤, ٤٤٦	تقىء, ٤٦٨
٩٢٠	توّاب, ٤٥٠, ٦١٦, ٩٠٠, ١٠٧٠, ١٢٠٤
١٠٧٠, ١٠٧٢, ١٢٠٦, ١٣٢٦	١٢٠٦
١٨٠, ١٨٢, ٥٦٨, ٥٧٦, ٦٨٦, ٧٢٦	ثابت, ١٤٦, ١٤٨, ١٦٨
٨٤٦, ٨٥٦, ١٢٧٦, ١٢٧٨	ثالج, ١٠٤٠
	ثانى, ٨٨٤
	ثقة, ٣٢٤, ٣٢٦, ٣٦٢, ١١٨٠, ١١٨٢

﴿فهرست الفبایی اَسْمَاءِ اللَّهِ﴾

جابر، ۱۱۳۸، ۱۱۴۰	۷۵۸، ۷۶۰، ۷۹۲، ۹۴۲، ۹۵۸، ۱۰۶۲،
جابل، ۴۲۶، ۷۶۸	۱۰۷۴
جاذ، ۱۲۴۴	جمال، ۵۸۰، ۱۳۵۳، ۱۳۵۸، ۱۳۵۹، ۱۳۶۱،
جار، ۸۸۰، ۱۱۱۴	۱۳۶۶، ۱۳۶۷، ۱۳۶۹، ۱۳۷۲، ۱۳۷۴،
جاری، ۸۵۰، ۸۸۲، ۱۱۱۴	۱۳۷۶، ۱۳۷۸، ۱۳۷۹، ۱۳۸۳، ۱۳۸۴،
جازی، ۱۲۸۰	۱۳۸۷، ۱۳۸۸
جاعل، ۵۶۶، ۸۴۴، ۸۹۰، ۹۲۸، ۹۳۰، ۹۳۲،	جمیل، ۱۸۸، ۲۴۰، ۲۹۴، ۳۱۶، ۵۸۰، ۵۸۲،
۱۰۳۴، ۱۰۳۶، ۱۰۸۶، ۱۱۸۶، ۱۲۵۸، ۱۲۹۶،	۶۰۲، ۶۱۶، ۷۵۶، ۹۷۲، ۹۸۴، ۱۰۵۸،
۱۲۹۸	۱۰۷۴، ۱۱۲۲، ۱۲۵۴
جالی، ۱۰۲۴	جَنَّة، ۲۳۶، ۱۰۹۰، ۱۳۹۱
جامع، ۱۹۲، ۴۵۴، ۴۵۶، ۱۲۵۸، ۱۳۳۲،	جواد، ۲۴۴، ۶۰۲، ۷۵۶، ۷۶۲، ۷۷۲، ۹۳۲،
۱۳۳۴، ۱۳۵۰، ۱۳۵۲، ۱۳۷۳، ۱۳۸۲،	۹۳۴، ۹۳۶، ۹۳۸، ۹۷۸، ۱۰۰۸، ۱۳۴۹،
جَبَّار، ۲۲۸، ۶۷۴، ۷۳۸، ۷۵۶، ۷۶۲، ۷۶۴،	۱۳۵۰، ۱۳۵۴، ۱۳۵۶، ۱۳۵۸، ۱۳۶۲،
۷۶۶، ۷۶۸، ۷۹۲، ۷۹۶، ۷۹۸، ۹۰۴،	۱۳۶۹، ۱۳۷۲، ۱۳۸۲، ۱۳۸۶، ۱۳۸۹،
۱۲۲۶، ۱۲۴۲، ۱۲۴۴	حابس، ۲۸۰، ۱۰۹۰، ۱۳۱۲، ۱۳۱۴، ۱۳۳۰،
جَبَّال، ۴۲۶	حاث، ۱۱۴۶
جد، ۷۰۶، ۷۱۰، ۷۱۶، ۷۱۸، ۸۳۸، ۸۴۰	حاذ، ۱۶۴، ۲۰۰
جدید، ۱۶۸، ۲۸۰، ۱۳۲۲	حارس، ۱۰۸۸، ۱۳۱۲
جزیل، ۶۹۴، ۶۹۶	حاشر، ۴۵۴
جسیم، ۹۷۶، ۶۹۶	حاشی، ۱۰۹۴
جل، ۳۱۴، ۳۸۰، ۳۹۲، ۴۳۲، ۷۵۸، ۷۶۰،	حاصر، ۱۳۱۴
جلال، ۲۰۶، ۳۵۶، ۷۵۶	حاضر، ۳۲۰، ۶۳۰، ۸۸۰، ۱۱۱۴، ۱۱۶۰،
جلی، ۱۸۴، ۱۰۲۴	حاط، ۱۱۳۸
جلیس، ۸۸۴، ۱۰۴۶	حافظ، ۱۰۴۶، ۱۰۸۰، ۱۰۸۲، ۱۰۸۴،
جلیل، ۲۴۴، ۲۸۲، ۳۴۶، ۵۸۰، ۶۵۴، ۶۷۲،	۱۳۱۰، ۱۳۱۲
۶۸۶، ۷۱۶، ۷۴۰، ۷۵۴، ۷۵۶،	حاکم، ۶۲۰، ۷۶۲، ۸۰۰، ۱۲۶۸، ۱۲۶۸،

﴿فهرست الفبایی أسماء الله﴾

حال، ۲۱۶، ۲۸۲	۷۴۰، ۸۱۲، ۸۹۶، ۱۰۰۴، ۱۰۷۶، ۱۲۰۶،
حامل، ۱۳۱۲	۱۲۶۲
حبیب، ۹۱۲، ۱۰۴۶	حلو، ۵۸۶
حدّ، ۱۳۶، ۱۶۴، ۲۰۰، ۴۲۲، ۱۲۲۴	حلیم، ۱۴۸، ۱۵۲، ۱۷۴، ۲۲۰، ۴۰۸، ۶۰۸،
حرز، ۱۱۱۲، ۱۳۷۲	۶۸۶، ۷۶۲، ۹۵۸، ۹۶۰، ۱۰۷۲، ۱۰۷۴،
حسن، ۳۳۸، ۳۱۴، ۳۱۶، ۳۲۸، ۹۸۴،	۱۰۷۶، ۱۰۷۸، ۱۱۳۴، ۱۱۳۶، ۱۲۸۴،
۱۰۵۸، ۱۰۶۰، ۱۲۰۸، ۱۲۵۴، ۱۳۵۰،	۱۲۸۶
۱۳۵۱، ۱۳۵۲، ۱۳۵۳، ۱۳۵۸، ۱۳۶۰،	حم، ۱۰۶، ۱۷۲، ۲۴۰، ۲۷۸، ۲۸۰، ۳۰۰،
۱۳۶۱، ۱۳۶۲، ۱۳۶۶، ۱۳۶۷، ۱۳۶۹،	۳۰۶، ۳۱۶، ۳۲۰، ۳۳۰، ۳۵۴، ۳۶۰،
۱۳۷۱، ۱۳۷۴، ۱۳۷۹، ۱۳۸۷، ۱۳۹۰،	۷۰۲، ۱۲۸۶
حسیب، ۶۵۴، ۶۵۶، ۷۵۶، ۱۰۵۴، ۱۰۸۲،	حمید، ۲۱۶، ۲۲۰، ۲۸۲، ۲۸۴، ۳۰۶، ۳۰۸،
حصن، ۱۱۱۲، ۱۱۱۴	۳۱۰، ۳۸۸، ۴۵۰، ۴۱۸، ۷۴۰، ۷۶۰،
حفی، ۸۸۰، ۹۱۰، ۹۱۲	۹۷۸، ۱۰۰۸
حفیظ، ۶۳۰، ۸۷۲، ۸۷۸، ۹۲۴، ۱۰۷۴،	حنّان، ۹۰۶، ۹۰۸، ۹۱۸، ۹۴۲،
۱۰۸۰، ۱۰۸۴، ۱۰۸۶، ۱۱۶۰، ۱۳۱۲،	حول، ۸۲۴، ۸۳۰
حقّ، ۱۴۶، ۱۷۴، ۱۷۶، ۳۴۶، ۳۵۰، ۳۵۲،	حیّ، ۱۲۲، ۱۳۸، ۱۴۲، ۱۴۸، ۱۵۰، ۱۵۲،
۳۵۸، ۳۸۰، ۳۸۸، ۷۱۸، ۷۹۲، ۷۹۸،	۱۵۴، ۱۵۶، ۲۸۲، ۳۵۶، ۳۸۰، ۳۹۴،
۸۰۰، ۹۸۸، ۱۱۵۲، ۱۱۶۶، ۱۱۷۰،	۴۲۸، ۴۳۴، ۴۵۴، ۶۰۸، ۷۹۲، ۷۹۴،
۱۲۱۴، ۱۲۶۸، ۱۲۷۰، ۱۲۷۲، ۱۳۷۲،	۱۰۷۶، ۱۳۳۸
حقیق، ۱۷۴، ۱۷۶، ۳۵۸، ۷۹۲	حیّاه، ۱۵۴، ۱۳۳۸
حکم، ۱۱۶، ۱۰۵۶، ۱۲۶۰، ۱۲۶۴، ۱۳۷۰،	حییّ، ۹۱۶
حکمة، ۸۰۰، ۸۲۰، ۸۵۸، ۸۶۲، ۱۲۶۰،	خاتم، ۲۷۸، ۱۱۸۶
۱۲۶۲، ۱۳۷۰	خادع، ۱۲۱۸
حکیم، ۳۱۰، ۴۲۴، ۴۵۰، ۶۰۸، ۶۱۰، ۶۱۴،	خاذل، ۱۲۲۶
۶۱۶، ۶۱۸، ۶۲۲، ۶۳۸، ۶۹۲، ۷۱۶،	خارج، ۱۹۸، ۲۰۰، ۶۷۰، ۶۸۴،
	خازن، ۲۹۴، ۵۹۰، ۱۳۱۴

﴿فهرست الفبايي أسماء الله﴾

خاصّ، ۱۲۰۸	۱۲۵۲، ۱۲۶۸، ۱۲۷۴، ۱۲۸۰، ۱۲۸۴،
خافض، ۱۲۲۸	۱۲۹۰، ۱۲۹۲، ۱۳۳۴
خالد، ۱۵۶	داحی، ۱۳۰۰
خالق، ۱۲۲، ۲۴۴، ۲۸۴، ۳۵۸، ۳۶۰، ۴۰۶،	داعم، ۱۳۱۲
۴۰۸، ۴۱۰، ۴۱۲، ۴۱۴، ۴۱۶، ۴۱۸،	داعی، ۱۲۵۰
۴۲۰، ۴۲۲، ۴۲۴، ۴۳۲، ۶۰۸، ۸۰۲،	دافع، ۱۴۰، ۱۰۹۲، ۱۰۹۴
۹۱۸، ۱۰۵۶، ۱۱۷۲	دالّ، ۱۶۸، ۱۱۴۶
خبیر، ۱۱۰، ۱۹۴، ۵۹۲، ۶۰۸، ۶۱۰، ۶۱۶،	دامغ، ۱۲۴۰
۶۲۲، ۶۲۴، ۶۲۶، ۷۴۰، ۱۰۶۲، ۱۰۷۴	دانی، ۷۰۸، ۸۷۸
خفیّ، ۲۰۸، ۵۹۶، ۶۰۴، ۶۲۶، ۶۴۸، ۱۰۶۲	دائب، ۱۲۹۴
خفیر، ۱۱۱۲	دائم، ۱۰۸، ۱۱۴، ۱۱۸، ۱۳۲، ۱۳۴، ۱۳۶،
خلاق، ۴۲۴، ۶۰۸	۱۳۸، ۱۴۰، ۱۴۲، ۱۴۶، ۱۴۸، ۱۵۸،
خليفة، ۸۸۴	۱۶۶، ۲۱۶، ۳۸۰، ۳۸۸، ۳۹۸، ۴۰۰،
خلیل، ۹۱۶، ۱۰۳۶	۴۳۶، ۷۹۸، ۹۶۸، ۱۰۲۴، ۱۱۰۲، ۱۲۸۴
خیر، ۱۲۲، ۲۴۰، ۲۴۶، ۲۷۸، ۲۹۲، ۳۱۲،	دلیل، ۱۰۵۶، ۱۱۴۶، ۱۱۴۸
۳۱۴، ۳۲۸، ۳۳۰، ۳۳۲، ۳۳۶،	دنیا، ۲۳۶، ۸۷۸
۳۴۰، ۳۴۶، ۳۶۰، ۳۶۴، ۴۲۲، ۴۲۴،	دَهر، ۲۳۰، ۲۳۶، ۴۶۲
۸۰۰، ۸۵۰، ۸۶۲، ۸۸۲، ۸۸۴، ۸۹۲،	دواء، ۱۰۳۰، ۱۱۷۰
۹۱۲، ۹۱۴، ۹۱۸، ۹۴۰، ۹۶۸، ۹۷۲،	دیان، ۱۲۸۲، ۱۲۸۴
۹۸۸، ۹۹۴، ۱۰۱۲، ۱۰۳۶، ۱۰۴۰،	دیموم، ۱۱۸، ۱۳۴، ۱۳۸، ۱۴۰، ۱۲۸۴
۱۰۴۲، ۱۰۴۴، ۱۰۴۶، ۱۰۴۸، ۱۰۵۰،	دیوم، ۱۴۰
۱۰۵۲، ۱۰۵۴، ۱۰۸۴، ۱۱۱۴، ۱۱۲۰،	ذاری، ۴۳۲
۱۱۳۰، ۱۱۴۶، ۱۱۵۴، ۱۱۵۶، ۱۱۶۶،	ذاکر، ۱۰۴۶، ۱۲۵۰
۱۱۷۲، ۱۱۷۴، ۱۱۸۶، ۱۱۹۰، ۱۱۹۲،	ذائد، ۱۱۶۴
۱۱۹۸، ۱۲۰۲، ۱۲۱۲، ۱۲۱۸، ۱۲۵۰،	ذخر، ۲۳۴، ۳۲۰، ۳۶۶
	ذخيرة، ۲۳۴

﴿فهرست الفبايى أسماء الله﴾

ذو البقاء, ١٤٠, ١٤٦	ذريعة, ١١٦٠
ذو البلاء, ٥٨٢, ١٠٦٠, ١٢٥٤	ذكور, ١٢٥٠
ذو البنیان, ١٣٠, ٣٢٢, ٦٩٨, ٨٣٨	ذو الإحسان, ٩٧٠, ٩٧٢, ٩٨٠
ذو البهاء, ٥٧٨, ٥٨٦	ذو الأسامى, ١٠٠
ذو البهجة, ٥٨٠	ذو الإسم, ١٠٠, ١٩٢
ذو البيان, ١٢٥٤	ذو الأسماء, ١٠٠, ٦٨٢, ٧٠٨, ٨٦٤, ١٠٦٠
ذو التجاوز, ٦٨٢, ١١٢٤	ذو الفضال, ٩٨٢
ذو التحميد, ٣١٠	ذو الإكرام, ٩٥٤
ذو التفضيل, ٩٨٢	ذو الآلاء, ٦١٦, ٩٥٤, ٩٦٦
ذو التقوى, ٤٦٨, ١٠٩٠	ذو الإمتنان, ٩٧٤
ذو التمجيد, ٧٧٠	ذو الأمثال, ١٠٢, ٧١٠
ذو التهليل, ٣٩٦	ذو الأمر, ٨٠٤, ٨٣٠, ١١٤٨
ذو الثقة, ٣٢٦, ١١٨٢	ذو الأمن, ١١١٨
ذو الثناء, ٣١٤, ٣١٦, ٥٨٢, ٧٢٢, ١٠٦٠	ذو الأئناه, ١٠٨٠
ذو الجبروت, ٧٦٨	ذو الانتقام, ١٢٣٨
ذو الجلال, ٦٨٢, ٧٢٢, ٧٦٠, ٨٠٨, ٩٥٤	ذو الإنشاء, ٤٣٤, ٤٣٦, ٤٤٠
ذو الجمال, ٥٨٢	ذو الإنعام, ٩٦٤
ذو الجود, ٩٣٨, ٩٤٠	ذو الأوتاد, ٢٨٤
ذو الجبل, ١١٥٨	ذو الآيات, ١١٦
ذو الحجج, ١٢٧٨	ذو الأيـــــادى, ٥٨٢, ٦٨٢, ٦٩٦, ١٠١٠,
ذو الحجة, ١٢٧٨	١٠١٢
ذو الحساب, ٦٥٦	ذو البأس, ١٢٣٤
ذو الحسن, ١٠٦٠	ذو البركة, ٥٦٦, ٩٣٠
ذو الحفظ, ١٠٨٦	ذو البرهان, ١٢٧٨
ذو الحق, ١٧٦	ذو البسط, ١٩٢, ٨٣٨, ١٣٢٨
ذو الحكم, ٦١٨, ٦٢٠, ٨٠٠	ذو البطش, ٨٣٦, ١٢٢٢

﴿فهرست الفبايى أسماء الله﴾

ذو الحكمة, ٦٢٠, ٦١٨	ذو السماح, ١٠١٠
ذو الحلم, ١٠٧٨	ذو السماحة, ١٠١٠
ذو الحمد, ٩٨٤, ٣١٠	ذو السناء, ٧٢٤
ذو الحول, ٨٣٠	ذو الشأن, ٦٩٨, ٦٩٤
ذو الخطر, ٦٨٢, ٦٩٤	ذو الشرف, ٧٢٦, ٦٨٢
ذو الخلق, ٤٢٤	ذو الصفات, ١٠٠, ١٠٢, ٧٢٠
ذو الخيرات, ١٠١٢, ١٠٥٤	ذو الصفح, ٥٨٢, ١١٢٢
ذو الخيفة, ١٢١٤	ذو الصلاة, ١٠٦٤
ذو الدعاء, ١٢٠٠, ١٢٥٠	ذو الصنائع, ٤٤٨
ذو الدعوات, ٣٢٦, ١١٩٦	ذو الطول, ٧٦٠, ٩٤٠, ٩٤٢
ذو الدلائل, ١١٤٨, ١٢٧٨	ذو العالم, ٢٨٤, ٦٨٢
ذو الرؤفة, ٩٠٤	ذو العبادة, ٣١٦
ذو الرجاء, ٣٦٢	ذو العدل, ١٢٦٢, ١٢٦٦
ذو الرحمة, ٢١٨, ٨٩٠, ١١٣٤	ذو العرش, ٢٨٤, ٢٨٦, ٦٢٨, ٦٨٢, ٦٩٨
ذو الرضا, ١١٩٤	٧٢٠, ٧٧٠, ٩٥٤
ذو الرضوان, ١١٩٤	ذو العز, ١٤٠, ٦٧٠, ٦٨٨, ٧٢٠, ٧٢٢, ٧٣٤
ذو الرغائب, ٨٥٠	٧٣٦, ٧٣٨, ٨٤٠
ذو الرغبة, ٣٣٤, ٨٥٠	ذو العزة, ١٤٠, ٦٨٨, ٧٣٦, ٧٣٨
ذو الرفعة, ٦٩٨	ذو العطاء, ٦٩٦, ٩٨٤, ٩٩٢
ذو الرهبة, ١٢١٤	ذو العطايا, ٦٩٦, ٩٩٢
ذو السخاء, ٩٤٠	ذو العطايات, ٩٩٢
ذو السرعة, ٨٦٠	ذو العظمة, ١٩٦, ٦٨٢, ٦٨٤, ٧٦٨
ذو السعة, ٩٩٨, ١٠٠٠	ذو العفو, ٦٩٢, ٦٩٨, ٩٥٤, ١١٢٦
ذو السكينة, ١١٩٢	ذو العقاب, ١٢٣٠, ١٢٣٦
ذو السلطان, ١١٠, ١٩٦, ٦٨٢, ٧٢٠, ٧٢٢	ذو العلاء, ٧١٠
٧٧٨, ٧٨٠	ذو العلم, ٥٩٠, ٦٨٤

﴿فهرست الفبايى أسماء الله﴾

ذو العلو، ٧١٠	ذو الكرامات، ٩٥٤
ذو العلى، ٧١٠، ٧٤٨	ذو الكرامة، ١٧٨، ٩٥٤
ذو العهد، ١٢٨٨	ذو الكرم، ٩٥٤
ذو العسق، ١٣٢٢	ذو الكفاية، ٢٢٤
ذو الغفران، ١١٣٠	ذو الكلمات، ١٨٨، ١٢٥٢، ١٢٥٤
ذو الغلبة، ٨٤٤	ذو الكلمة، ١٤٤، ١٢٥٢
ذو الغناء، ٢١٤	ذو الكمال، ١٩٠، ١٩٢
ذو الغنى، ٢١٤	ذو الكيد، ٨٣٤، ١٢١٨
ذو الفخر، ٧٢٢	ذو المثل، ١٠٢، ٧١٠
ذو الفصل، ١٣٣٤	ذو المجد، ١٩٠، ٧٧٠، ٧٧٢، ٩٨٤
ذو الفضيلة، ٩٨٤	ذو المحاضرة، ٨٨٠
ذو الفعال، ١٢٩٤	ذو المحال، ٨٣٤، ١٢٣٤
ذو الفعل، ١١٤٨، ١٢٩٤	ذو المحامد، ٣١٠
ذو الفلك، ٢٨٤	ذو المدحه، ٣١٢
ذو الفواصل، ٩٨٤، ٤٨٤	ذو المستعان، ١١٧٠
ذو القبض، ١٣٣٠	ذو المشية، ٨٤٤، ٨٤٨
ذو القدرة، ١٩٠، ١٩٢، ١٩٤، ٥٧٨، ٧٤٨	ذو المعارج، ٢٨٤، ٧٢٨
٨٠٨، ٨١٠، ٨٤٠	ذو المعالى، ٧١٠
ذو القدس، ٤٤٢	ذو المعروف، ٩٤٨
ذو القدم، ١١٠	ذو المغفرة، ١٠٤٤، ١١٣٠
ذو القضاء، ١٢٧٠	ذو الملك، ١١٠، ١٤٤، ١٥٤، ٢٨٤، ٤٤٢،
ذو القمر، ٢٨٤	٨٤٤، ٧٢٢، ٧٢٤، ٧٨٨، ٧٩٠
ذو القول، ٨٣٢، ١٢٥٢	ذو الملكوت، ٧٩٠
ذو القوة، ٩٨٨، ٨٢٤، ٨٣٤، ٨٤٠	ذو المن، ١١٠، ١٢٢، ١٤٠، ١٩٨، ٢٣٠،
ذو القوى، ٨٢٤	٨٤٤، ٤٩٤، ٨٤٢، ٩٥٤، ٩٧٤، ٩٧٤
ذو الكبرياء، ٤٧٠، ٧٤٨، ٨٤٠	ذو المنعة، ١٩٨

﴿فهرست الفبايي أسماء الله﴾

ذو المنن, ١١٠, ٢٣٠, ٤٨٤, ٤٩٤, ٩٧٦	ذو قدرة, ٨١٠
ذو المنة, ١٢٢, ٨٤٢, ٩٧٦	ذو لطف, ٢٠٨, ١٠٤٢
ذو المهابة, ٧٧٤, ٧٧٦, ١٢١٦	ذو مجد, ٧٧٢
ذو المواهب, ٤٨٤, ٤٩٤, ١٠٠٤	ذو مغفرة, ١٤٠, ١١٣٠
ذو النصر, ١١٥٦, ١١٦٦	ذو من, ١١٠, ٣٥٦, ٤٩٤, ٩٧٦
ذو النعم, ٢٣٠, ٢٣٢, ٤٨٤, ٤٩٤, ٩٤٤	ذو نعمة, ١٢٣٢
ذو النعماء, ٢٣٢, ٩٤٤	رعوف, ٢٤٤, ٨١٦, ٨٩٤, ٩٠٠, ٩٠٤, ٩٠٦, ٩٤٤
ذو النعمة, ٢٣٢, ٩٤٤	٩٥٨, ٩٦٠, ١٠٧٢, ١٢٨٢
ذو النفع, ١٠٤٤, ١٣٣٦	رابط, ٨٣٢
ذو النقم, ١٢٣٢	راتق, ١٣٣٢
ذو النور, ٥٤٨	راج, ٣٤٢, ٩٨٢, ١٣٣٢
ذو الوجه, ١٠٢, ٩٥٤, ١٠٥٨	راحم, ٨٩٢, ٨٩٤, ٩٤٤
ذو الوعد, ١٢١٦, ١٢٧٤	راحه, ١١٩٠
ذو الوقار, ١١٩٢	راد, ٣٤٤, ٤٥٨, ١٠٠٤, ١٠٢٤, ١٠٩٤
ذو أناه, ١٠٧٤, ١٠٨٠	١١٥٤
ذو انتقام, ٧٤٤, ١٢٣٨	رازق, ٢٢٤, ٤٠٨, ٩١٦, ٩١٨, ٩٢٠, ٩٢٢
ذو بطش, ٨٢٤, ١٢٢٢	٩٩٢
ذو تجاوز, ٩٥٤, ١١٢٤	راشد, ١١٥٠
ذو رحمه, ٨٩٠	راصد, ٤٢٨, ١١٦٠, ١٢١٨
ذو صفح, ٤٨٤, ١١٢٢	راضى, ١٩٤, ١١٩٤
ذو عفو, ٤٩٤, ١١٢٤	راعى, ١١٤٢
ذو عقاب, ١٢٣٠, ١٢٣٦	رافد, ١٠٠٨
ذو عقوبة, ١٢٣٢, ١٢٣٦	رافع, ٧٠٠, ١٠٢٤, ١٠٢٤, ١٠٧٤, ١٠٨٢
ذو غايه, ٣٤٠, ٨٧٤	١٢٢٨, ١٣٠٢, ١٣٣٠
ذو فضل, ٩٥٤, ٩٨٤	رامى, ١٢٣٤
	راهب, ١٢١٤

﴿فهرست الفبایی اُسماء الله﴾

رائش, ۹۲۴	رفیق, ۹۱۶
رائی, ۶۳۲	رقیب, ۶۲۴, ۶۲۸, ۶۳۰, ۶۵۴, ۱۰۵۶,
ربّ, ۲۴۴, ۲۴۶, ۲۴۸, ۲۵۰, ۲۵۲, ۲۵۴,	۱۰۸۴, ۱۱۶۰, ۱۱۶۲, ۱۲۸۰
۲۵۶, ۲۵۸, ۲۶۰, ۲۶۲, ۲۶۴, ۲۶۶,	رکن, ۳۲۲, ۱۲۴۲
۲۶۸, ۲۷۰, ۲۷۲, ۲۷۴, ۲۷۶, ۲۷۸,	روح, ۲۵۸, ۴۳۶, ۱۱۹۰, ۱۳۴۰, ۱۳۴۲
۲۸۰, ۲۸۲, ۲۸۴, ۳۶۶, ۳۸۴, ۳۸۸,	زاجر, ۱۰۹۴
۴۶۴, ۵۶۶, ۷۳۸, ۷۶۸, ۹۰۰,	زارع, ۱۳۲۶
۱۰۴۶, ۱۰۵۶, ۱۱۳۴	زاکّی, ۴۶۸
رجاء, ۲۳۸, ۳۶۲, ۳۶۴, ۳۷۰, ۳۷۲, ۶۹۰,	زائد, ۹۳۰
۶۹۲, ۱۳۷۵	زایل, ۱۶۶, ۱۲۴۸
رحمن, ۱۰۴, ۷۹۴, ۸۹۴, ۸۹۶, ۹۵۸,	زکّی, ۴۶۸, ۱۳۷۴
رحیم, ۱۰۴, ۲۴۴, ۲۷۶, ۷۴۰, ۷۷۲, ۷۹۴,	زین, ۵۸۴
۸۲۶, ۸۹۰, ۸۹۴, ۸۹۶, ۸۹۸, ۹۰۰,	سابغ, ۲۳۰, ۲۳۲, ۹۸۴
۹۰۴, ۹۰۶, ۹۱۴, ۹۳۶, ۱۰۷۰, ۱۰۷۲,	سابق, ۱۲۲, ۸۶۰, ۸۶۲
۱۰۷۴, ۱۱۳۴, ۱۱۳۶, ۱۲۰۴, ۱۲۰۶,	ساتر, ۱۱۲۰
رزاق, ۸۴۲, ۹۲۲, ۹۲۴, ۱۲۸۴	ساجر, ۱۳۰۸
رشید, ۸۰۴, ۸۳۰, ۱۰۷۴, ۱۰۷۶, ۱۱۴۸,	ساخط, ۱۲۲۲
۱۱۵۰, ۱۲۹۴	سادّ, ۱۰۹۶, ۱۳۰۲
رصد, ۶۲۸, ۱۱۶۰	سارّ, ۵۷۸, ۱۰۳۸
رضوان, ۱۱۹۶	ساطح, ۱۳۰۰
رضیّ, ۱۱۹۶, ۱۲۵۲	سافع, ۱۲۳۴, ۱۲۳۶
رغبة, ۳۳۴, ۳۳۶, ۳۴۲, ۳۴۴, ۳۶۸, ۳۷۰,	ساقی, ۹۲۶
۳۷۲, ۷۰۲	سالب, ۱۲۲۴, ۱۳۳۶
رفیع, ۱۳۰, ۱۵۰, ۲۶۴, ۲۶۸, ۲۷۴, ۲۸۶,	سالخ, ۱۳۱۸
۳۲۲, ۳۸۸, ۴۳۶, ۴۴۲, ۶۹۴, ۶۹۸,	سالک, ۱۳۱۰
۷۰۰, ۸۳۸, ۱۱۲۶	سالم, ۱۱۹۴

﴿فهرست الفبایی اَسْمَاءُ اللَّهِ﴾

سامع, ۶۴۲, ۶۴۴, ۶۴۶	سلطان, ۱۱۰, ۱۳۸, ۱۹۶, ۲۳۸, ۲۵۸
سامق, ۷۲۴	۳۱۸, ۳۸۶, ۴۶۶, ۶۷۶, ۶۹۰, ۶۹۲
سامک, ۱۳۰۲	۷۳۴, ۷۳۶, ۷۴۰, ۷۴۴, ۷۶۸, ۷۷۶
سامی, ۷۲۴	۷۷۸, ۷۸۰, ۷۸۲, ۷۸۴, ۸۰۴, ۸۲۶
سائب, ۱۲۲۸	۸۲۸
سبب, ۱۱۵۸	سليم, ۱۱۹۴
سبحان, ۴۶۸, ۴۷۰, ۴۷۲, ۴۷۴, ۴۷۶	سمج, ۹۳۲, ۱۰۰۸, ۱۰۱۰, ۱۱۲۴
۴۷۸, ۴۸۰, ۴۸۲, ۴۸۴, ۴۸۶, ۴۸۸	سموح, ۱۰۱۰
۴۹۰, ۴۹۲, ۴۹۴, ۴۹۶, ۴۹۸, ۵۰۰	سميح, ۱۰۱۰
۵۰۲, ۵۰۴, ۵۰۶, ۵۰۸, ۵۱۰, ۵۱۲	سميع, ۴۳۶, ۶۰۸, ۶۳۸, ۶۴۲, ۶۴۴, ۶۴۶
۵۱۴, ۵۱۶, ۵۱۸, ۵۲۰, ۵۲۲, ۵۲۴	۶۴۸, ۸۷۴, ۱۱۹۸, ۱۲۰۰, ۱۲۵۰
۵۲۶, ۵۲۸, ۵۳۰, ۵۳۲, ۵۳۴, ۵۳۶	سند, ۳۲۲, ۸۰۲
۵۳۸, ۵۴۰, ۵۴۲, ۵۴۴, ۵۴۶, ۵۴۸	سنی, ۷۲۴, ۷۲۶
۵۵۰, ۵۵۲, ۵۵۴, ۵۵۶, ۵۵۸, ۵۶۰	سؤل, ۳۳۰, ۳۴۲, ۳۷۲
۵۶۲, ۵۶۴	سيّد, ۸۰۰, ۸۰۲
سبّوح, ۴۶۶, ۵۶۴	شاء, ۸۱۴, ۸۴۸, ۸۶۲, ۱۰۷۶, ۱۳۱۴
سبيل, ۱۱۵۸, ۱۱۶۰	شاذّ, ۸۳۶, ۱۱۶۴
ستّار, ۱۱۲۰	شارع, ۱۲۷۲
سخی, ۹۴۰	شاعب, ۱۱۴۰
سدید, ۸۳۲, ۱۲۵۲	شافع, ۱۱۵۸
سرمد, ۱۶۶, ۲۴۴	شافی, ۱۰۳۰, ۱۰۳۲, ۱۳۴۲, ۱۳۴۴
سرمدی, ۱۰۸, ۱۳۲, ۱۶۶	شاقّ, ۱۳۰۸
سرور, ۵۷۸, ۱۰۴۰	شاکر, ۱۰۴۶, ۱۲۸۴, ۱۲۸۶
سريع, ۶۵۶, ۸۶۰, ۱۲۳۲	شامخ, ۲۸۶, ۷۱۰, ۷۱۲, ۷۱۴, ۷۲۰, ۷۳۴
سلام, ۲۵۴, ۲۵۸, ۱۱۹۴	۷۳۸, ۷۷۸, ۷۸۰
	شامل, ۱۹۲, ۸۲۶

﴿فهرست الفبایی اَسْمَاءُ اللَّهِ﴾

شأن, ۱۳۸, ۳۱۲, ۶۹۲, ۶۹۴, ۱۲۶۲	۱۳۷۱, ۱۳۷۲, ۱۳۷۳, ۱۳۷۴, ۱۳۷۵,
شاهد, ۲۰۴, ۶۳۸, ۶۴۸, ۶۵۰, ۱۰۴۶	۱۳۷۶, ۱۳۷۷, ۱۳۷۸, ۱۳۷۹, ۱۳۸۰,
شــــدید, ۱۸۰, ۸۲۶, ۸۳۴, ۸۳۶, ۱۰۳۶,	۱۳۸۱, ۱۳۸۲, ۱۳۸۳, ۱۳۸۴, ۱۳۸۵,
۱۱۱۶, ۱۱۵۶, ۱۲۲۲, ۱۲۳۴	۱۳۸۶, ۱۳۸۷, ۱۳۸۸, ۱۳۸۹, ۱۳۹۰,
شراهیا, ۱۰۶	۱۳۹۱
شرف, ۷۲۶	صارف, ۱۰۹۶
شریف, ۷۲۶	صاف, ۱۱۷۶
شفاء, ۱۰۳۲, ۱۳۴۴	صافَات, ۱۰۶
شفیع, ۱۱۵۸	صافح, ۱۱۲۲
شــــکور, ۱۰۷۲, ۱۰۷۶, ۱۰۷۸, ۱۱۳۴,	صالح, ۱۲۹۲, ۱۱۴۰
۱۲۸۶, ۱۲۸۴, ۱۲۸۲, ۱۱۳۶	صانع, ۳۵۶, ۴۴۶, ۴۴۸, ۱۲۸۰
شهید, ۴۵۰, ۶۳۰, ۶۴۶, ۶۴۸, ۶۵۲, ۶۶۸,	صَبَّار, ۱۰۷۸, ۱۲۸۶
۸۷۲, ۸۷۸, ۱۱۶۰	صبور, ۱۰۷۸
شهید, ۴۵۰, ۶۳۰, ۶۵۲, ۱۱۶۰	صدق, ۱۷۸, ۳۳۸, ۱۲۵۸, ۱۲۹۰
شیء, ۱۶۸	صدوق, ۱۲۵۸
ص, ۱۰۶	صریخ, ۸۹۲, ۸۹۴, ۱۰۹۸
صاب, ۹۲۸	صغار, ۱۲۲۸
صابر, ۱۰۷۸	صفوح, ۱۱۲۲
صایغ, ۱۳۰۸	صفی, ۱۲۰۸
صاحب, ۲۴۰, ۲۴۲, ۸۷۲, ۸۸۲, ۱۰۴۶	صمد, ۱۳۴, ۱۵۰, ۱۵۲, ۲۱۲, ۲۱۴, ۲۱۶,
صادق, ۴۲۴, ۶۳۴, ۸۲۲, ۹۸۸, ۱۱۶۸,	۳۲۲, ۳۴۶, ۳۵۸, ۳۷۶, ۳۷۸, ۳۸۰,
۱۲۵۶, ۱۲۵۸, ۱۲۹۰, ۱۳۴۹, ۱۳۵۰,	۳۸۲, ۳۸۶, ۳۸۸, ۳۹۰, ۳۹۲, ۳۹۴,
۱۳۵۱, ۱۳۵۲, ۱۳۵۳, ۱۳۵۴, ۱۳۵۵,	۳۹۱, ۴۰۰, ۸۰۲, ۱۰۲۴
۱۳۵۶, ۱۳۵۷, ۱۳۵۸, ۱۳۵۹, ۱۳۶۰,	صمدی, ۱۰۸, ۲۱۶
۱۳۶۱, ۱۳۶۲, ۱۳۶۳, ۱۳۶۴, ۱۳۶۵,	ضَّار, ۱۰۶۶, ۱۲۲۰, ۱۳۳۶
۱۳۶۶, ۱۳۶۷, ۱۳۶۸, ۱۳۶۹, ۱۳۷۰,	ضارب, ۱۲۵۲

﴿فهرست الفبایی اَسْمَاءُ اللَّهِ﴾

عاصم, ۱۰۴۶, ۱۰۸۶	ضافی, ۵۸۲, ۱۰۰۴
عاضد, ۱۱۶۴	ضامن, ۱۱۷۶, ۱۲۸۶
عاطف, ۹۱۰	ضائی, ۵۷۶
عافی, ۱۱۲۶	ضمین, ۱۰۸۶, ۱۱۷۸
عالم, ۲۸۴, ۴۵۶, ۵۹۰, ۵۹۲, ۵۹۴, ۵۹۶	ضوء, ۵۷۸, ۵۷۶
۵۹۸, ۶۰۰, ۶۰۲, ۶۰۴, ۶۰۶, ۶۲۶	ضیاء, ۵۷۶, ۱۲۹۶
۶۳۴, ۷۱۴, ۸۹۶	طاحی, ۱۳۰۰
عالی, ۷۱۰, ۷۱۲, ۷۱۴, ۱۱۹۶	طارِد, ۱۰۹۰
عامّ, ۱۸۸, ۱۹۴	طامس, ۱۲۲۴
عامر, ۴۴۸	طاهر, ۴۶۰, ۴۶۲, ۴۶۴, ۴۶۶, ۴۶۸
عامل, ۸۴۸, ۱۲۹۴	طاوی, ۱۳۲۲
عائد, ۸۶۸, ۸۷۰, ۹۰۸, ۹۴۰, ۹۶۸, ۹۷۲	طیب, ۳۶۰, ۱۰۲۸
۹۸۶	الطف, ۱۰۶۰, ۱۰۶۲
عتید, ۱۱۵۶	طلب, ۱۱۰, ۱۶۸, ۳۳۶, ۳۷۲, ۱۰۵۲
عجیب, ۲۰۲, ۸۱۰	طهر, ۴۶۰, ۴۶۲
عدل, ۱۷۴, ۲۸۴, ۲۱۶, ۸۰۰, ۹۶۰, ۱۱۵۰	طهور, ۴۶۲
۱۲۵۶, ۱۲۶۰, ۱۲۶۲, ۱۲۶۰, ۱۲۶۲	طیب, ۴۶۰, ۵۶۴, ۵۶۶
۱۲۶۸	ظافر, ۱۱۸۶
عدّة, ۲۳۲, ۱۱۵۴	ظاهر, ۱۷۸, ۱۸۰, ۱۸۲, ۲۰۴, ۲۰۶, ۳۵۸
عدوّ, ۱۲۱۸	۳۷۸, ۴۶۴, ۷۶۲
عروة, ۱۱۵۸	ظلیل, ۷۸۸
عزّ, ۳۰۲, ۳۸۰, ۳۹۲, ۶۹۰, ۷۳۸, ۷۵۸	ظهر, ۵۹۶, ۱۱۶۴
عزّة, ۱۱۶, ۷۳۸, ۷۴۸, ۷۶۲, ۸۴۴, ۹۶۰	ظهیر, ۱۱۶۴
عزیز, ۱۳۴, ۱۵۰, ۲۷۴, ۲۷۶, ۳۱۰, ۳۵۶	عاجل, ۸۶۰
۳۹۰, ۳۹۴, ۶۱۰, ۶۱۶, ۶۱۸, ۷۰۴	عادل, ۱۱۶, ۶۷۸, ۹۲۰, ۱۲۵۸, ۱۲۶۰
۷۱۴, ۷۳۲, ۷۳۸, ۷۴۰, ۷۴۲, ۷۴۴	عارف, ۶۲۲

﴿فهرست الفبايي أسماء الله﴾

٧١٢, ٧٠٤, ٦٥٠, ٦٣٠, ٦٢٨, ٦١٨	٨١٠, ٨٠٢, ٧٩٤, ٧٨٠, ٧٥٨, ٧٤٦
١١٠٨, ٩٧٠, ٨٩٠, ٨٦٨, ٨٢٢, ٧١٦	١٠٠٦, ٩٥٨, ٩٠٠, ٨٢٦, ٨٢٢, ٨٢٠
١٣٦٦, ١٣٣٤, ١١٦٢, ١١٦٠, ١١٤٨	١٢٢٨, ١١٣٦, ١١٣٢, ١٠١٢
١٣٨٥, ١٣٧٤, ١٣٧٢	عسق, ١٠٦
٥٩٠, ٤٢٤, ٤٠٨, ٣٨٢, ٢٢٦, ١٥٠, عليم	عصمة, ١٠٨٨, ١٠٨٦
٦٠٨, ٦١٠, ٦١٢, ٦١٤, ٦١٦, ٦١٨	عضد, ١١٦٤
٨٢٢, ٧٤٠, ٦٤٤, ٦٣٨, ٦٣٤, ٦٢٦	عطاف, ٩١٠
٩٦٢, ١٠٠٠, ١٠٠٢, ١٠١٢, ١٠٧٤	عطوف, ٩١٤, ٧٩٤, ٩١٠
١٢٨٤, ١٠٨٤, ١٠٧٨	عظمة, ١٣٠, ١٤٤, ١٩٦, ٢٠٠, ٢٣٨, ٢٦٦
عماد, ٣٢٠, ٦٦٦	٣٠٤, ٣٠٨, ٤٠٠, ٦٦٦, ٦٨٤, ٦٨٦
عواد, ٨٦٨, ٨٧٠, ٩٥٦, ٩٥٨, ٩٧٢, ٩٨٦	٧٩٨, ٧٦٢, ٧٣٦, ٧٢٨, ٦٩٠
١١٣٠	عظيم, ١٠٤, ١٢٠, ١٩٤, ٢٤٤, ٢٥٨, ٢٦٤
عون, ١١٧٠, ١١٧٢	٢٦٦, ٢٧٤, ٢٧٦, ٢٨٢, ٢٨٤, ٢٨٦
عياذ, ١١٠٤	٢٩٢, ٢٩٤, ٢٩٦, ٢٩٨, ٣٠٠, ٣٠٢
عين, ٢٠٨, ٢٣٨, ٢٤٠, ٢٤٢, ٢٤٤, ٢٤٦	٥٩٠, ٥٩٢, ٥٩٤, ٥٩٦, ٥٩٨, ٥٩٩
غاذي, ٩٢٦	٦٨٦, ٦٨٨, ٦٩٠, ٦٩٢, ٦٩٤, ٧١٢
غارس, ١١٨٦	٧١٤, ٧٢٢, ٧٢٦, ٧٤٠, ٧٥٨, ٧٦٠
غافر, ٨١٨, ٩٠٦, ١١٣٠, ١١٣٢	٧٦٨, ٧٦٩, ٧٩٤, ٧٩٨, ٩٧٤, ٩٧٦
غالب, ١٩٨, ٧٤٢, ٧٤٤, ٨٤٤, ٨٤٦, ٨٤٨	٩٨٤, ١٠١٦, ١٠٢٢, ١٠٧٤, ١٠٧٦
غاليق, ١٢٣٦	١١٢٢, ١١٢٤, ١١٣٠, ١١٤٢, ١٢٧٦
غامر, ١١٢٢	عفو, ١١٢, ٢٣٨, ٢٤٠, ٢٤٢, ٢٩٨, ٢٩٠
غائب, ١١٢, ٢٠٢, ٢٠٤, ٢٥٠, ١٠٢٦	٨٠٢, ٨٢٠, ٩٦٠, ١٠٦٠, ١١٢٦
غائر, ٢٠٠	١١٢٨, ١١٣٦
غاية, ١٠٠, ١٢٠, ١٣٦, ١٤٢, ١٤٤, ١٤٦	علام, ٦٠٦, ٦٠٨, ٧٩٤
١٦٢, ٣٣٢, ٣٣٦, ٣٤٠, ٣٤٢, ٣٤٤	علي, ١٤٨, ١٧٠, ١٨٠, ٢٢٦, ٢٢٨, ٢٣٦
٣٦٨, ٣٧٢, ٤٢٨	٢٦٠, ٢٦٦, ٢٨٠, ٢٨٢, ٣٠٠, ٣٠٨

﴿فهرست الفبایی اَسْمَاءُ اللَّهِ﴾

غَفَّار, ٣٩٤, ٧٤٠, ٧٦٦, ٧٩٤, ٨٩٦, ١٠٧٦,	فاصل, ١٣٣٤
١١٣٢, ١١٣٤, ١١٣٦	فاض, ١٢٤٢
غفران, ١١٣٤	فاضل, ١٨٢, ٣١٠, ٧٧٢, ٩٨٤, ٩٨٦, ٩٨٨,
غفور, ٢٤٤, ٢٧٦, ٧٤٠, ٨٠٤, ٨٩٢, ٨٩٦,	٩٩٢, ١٢٥٦
٨٩٨, ٩٠٠, ٩١٤, ٩٥٨, ١٠٧٦, ١٠٧٨,	فاطر, ٤٢٤, ٤٢٦
١١٢٨, ١١٣٤, ١١٣٦, ١٢٠٤, ١٢٨٦	فاطم, ١٠٩٠
غنی, ١٥٤, ٢١٦, ٢٣٨, ٢٩٨, ١٢٨٠	فاعل, ١٢٩٢
غوٲ, ١١٠٠	فاقد, ١٢٤٨
غیاث, ٩٢٨, ١١٠٠, ١١٠٢, ١٣١٦	فاقة, ٣٤٦
غیب, ١٨٢, ٢٠٤, ٢٠٠, ٢٠٢, ٨٨٠, ١٠١٢	فاک, ١٠٣٨
غیر ضعیف, ٨٢٨, ٢٠٠	فالق, ١٣٠٤, ١٣٠٥, ١٣٠٦
غیر ظالم, ٢٠٠	فانی, ١٦٤
غیر عاجز, ٨١٨, ٢٠٠	فائز, ٨٦٦, ١١٨٦
غیر غافل, ٢٠٠	فائض, ١٠١٠, ١٠٧٢
غیر متکلف, ١٠٠٢, ٢٠٠	فاتق, ١٩٤
غیر موصوف, ٢٠٠	فتاح, ٦٠٨, ٧٤٢, ٨٧٤, ١٠١٢
فاتح, ١٠١٢	فخر, ٣١٨, ٧٢٤
فاتق, ١٠١٤, ١٣٠٦, ١٣٣٢	فرج, ١٠١٤, ١٣٦٧
فاخر, ٢١٨, ٣١٦, ٥٧٦, ٦٨٤, ٧٢٢, ٧٢٤,	فرد, ١٣٤, ٢١٢, ٢٢٦, ٣٥٨, ٣٧٦, ٣٧٨,
٧٤٤, ٧٦٠, ٧٨٠, ٧٩٠, ٨١٢	٣٨٢, ٣٨٤, ٣٨٦, ٣٨٨, ٣٩٠, ٣٩٢,
فادی, ١٠٣٨	٣٩٨, ٤٠٠, ٤٠٢, ٤٠٤, ١٠٢٤
فارج, ١٠١٤	فردانی, ١١٢, ٤٠٠, ٤٠٢
فارش, ١٣٠٠	فصل, ١٢٧٠, ١٣٣٤
فارض, ١٢٧٤	فَعَال, ١٢٩٤
فارق, ١٣٣٤	فکاک, ١٠٣٨
فاشی, ١٨٤	فوز, ٨٦٦, ١١٨٦

﴿فهرست الفبایی اَسْمَاءُ اللَّهِ﴾

فوق, ۱۱۸, ۱۸۰, ۱۹۴, ۳۶۰, ۳۶۸, ۵۷۰,	قائم, ۱۱۴, ۱۱۶, ۱۱۸, ۱۳۶, ۱۴۰, ۱۴۸,
۵۷۴, ۵۷۶, ۶۰۶, ۷۰۰, ۷۱۰, ۷۱۲,	۱۶۴, ۱۹۰, ۲۱۲, ۳۵۸, ۶۲۲, ۷۸۴,
۷۱۸, ۷۲۰, ۷۵۸, ۸۱۰, ۱۰۶۶,	۷۸۶, ۸۰۴, ۸۲۶, ۱۱۶۲, ۱۱۶۴, ۱۲۶۶,
قابض, ۱۳۲۸, ۱۳۳۰, ۱۳۴۰,	قبل, ۱۰۸, ۱۱۲, ۱۲۰, ۱۲۲, ۱۲۶, ۱۲۸,
قابل, ۱۲۰۲, ۱۲۰۴,	۱۵۰, ۱۵۲, ۱۷۰, ۳۰۰, ۳۰۲, ۳۹۶,
قاتل, ۱۲۴۶, ۱۳۴۰,	۴۱۸, ۴۳۸, ۴۴۲, ۵۷۶, ۸۷۴, ۹۰۰,
قادر, ۱۵۲, ۳۵۴, ۳۵۸, ۳۷۸, ۶۱۸, ۶۷۲,	۱۲۰۲
۷۴۲, ۷۶۰, ۷۹۴, ۸۰۸, ۸۱۲, ۸۱۴,	قبیل, ۱۲۰۴
۸۱۶, ۸۱۸, ۸۲۰, ۸۲۲, ۸۵۲, ۹۸۸,	قدرة, ۱۲۲, ۶۹۶, ۷۳۶, ۷۴۸, ۸۱۰, ۸۲۲,
۱۰۵۶, ۱۰۷۶,	۸۲۴, ۸۵۲, ۸۶۲, ۱۰۰۴, ۱۰۶۶, ۱۰۹۴,
قادم, ۱۱۰,	۱۱۶۴
قاذف, ۱۷۶,	قدس, ۴۶۲, ۴۶۴, ۴۶۶, ۵۷۲,
قاسم, ۹۰۰, ۹۲۴,	قدوس, ۱۵۰, ۲۱۴, ۲۸۴, ۳۴۸, ۳۹۴, ۴۶۲,
قاص, ۱۲۵۰,	۴۶۴, ۴۶۶, ۵۶۴, ۵۷۰, ۶۸۲, ۷۶۴,
قاصد, ۸۴۸, ۸۵۰,	۷۸۴, ۷۹۰, ۷۹۴, ۷۹۸,
قاصر, ۲۰۰,	قدیر, ۱۱۶, ۱۹۸, ۳۸۸, ۶۱۴, ۶۳۴, ۸۰۴,
قاصم, ۱۲۴۲, ۱۲۴۴,	۸۰۶, ۸۱۸, ۸۲۰, ۸۲۲, ۸۹۸, ۹۰۸,
قاضی, ۸۵۶, ۸۵۸, ۱۰۲۶, ۱۲۷۰, ۱۲۷۲,	۱۱۲۸
۱۲۷۸	قدیم, ۱۰۸, ۱۱۰, ۱۱۲, ۱۱۴, ۱۱۸, ۱۲۲,
قامع, ۱۲۴۲,	۱۲۴, ۱۳۲, ۱۳۴, ۱۳۶, ۱۴۸, ۱۵۲,
قاهر, ۲۱۲, ۳۵۴, ۳۷۸, ۶۶۸, ۷۳۴, ۷۳۸,	۱۶۶, ۱۷۶, ۲۱۲, ۲۸۶, ۳۴۸, ۳۹۰,
۷۴۶, ۷۶۴, ۷۶۸, ۷۹۴, ۷۹۸, ۸۰۲,	۳۹۶, ۳۹۸, ۷۲۸, ۷۵۸, ۷۸۰, ۷۹۰,
۸۰۴, ۸۱۲, ۸۱۸, ۸۴۰, ۸۴۲, ۸۴۴,	۸۶۲, ۹۷۴, ۹۷۶, ۱۰۲۴,
۱۱۳۲	قرّة, ۱۰۴۰
قائد, ۱۱۴۸,	
قائل, ۱۷۶, ۷۴۸, ۱۲۵۲, ۱۲۵۸,	

﴿فهرست الفبایی أسماء الله﴾

قريب، ٦٣٠، ٦٤٦، ٧١٢، ٧١٤، ٧١٨، ٨٠٤،	١٣٧٤، ١٣٧٥، ١٣٧٦، ١٣٧٧، ١٣٧٨،
٨٧٢، ٨٧٤، ٨٧٦، ٨٧٨، ٨٨٢، ١٠٥٦،	١٣٧٩، ١٣٨٠، ١٣٨١، ١٣٨٢، ١٣٨٣، ١٣٨٤،
١١٦٢	١٣٨٥، ١٣٨٦، ١٣٨٨، ١٣٨٩، ١٣٩٠،
قل هو الله أحد، ١٠٤	١٣٩١
قهار، ٣٩٠، ٣٩٤، ٦٧٤، ٧٦٤، ٧٩٤، ٨٢٢،	کالی، ١٠٨٨
٨٤٤	کامل، ١١٢، ١٨٨، ١٩٠، ١٩٢، ٧٧٢، ١٣٥٢،
قوام، ١١٨	١٣٦٨، ١٣٧٢، ١٣٦٨، ١٣٨١
قوة، ٢٣٦، ٥٤٨، ٨٢٤، ٨٢٦، ٨٣٠، ٨٣٦،	کانف، ١١٠٨، ١١٧٤
٩٤٢	کاند، ١٢١٨
قوى، ٢٤٤، ٧٤٢، ٧٦٨، ٨٢٤، ٨٢٤،	کبرياء، ١٣٦، ١٧٨، ١٩٦، ٢٠٠، ٢٣٨، ٢٤٦،
١٢٢٢، ٨٤٢، ٨٢٨	٣٠٤، ٥٨٦، ٦٧٠، ٦٧٢، ٦٧٤، ٦٧٦،
قيام، ١١٨	٦٩٠، ٧٣٦، ٧٣٨، ٧٦٢، ٧٧٢
قيوم، ١٠٦، ١١٤، ١١٨، ١٢٠، ١٥٠، ١٥٢،	کبير، ٢٤٢، ٢٨٢، ٣٠٦، ٤٠٤، ٦١٦، ٦٤٨،
٢٨٢، ٣٥٦، ٣٧٦، ٧٩٢، ٩٦٢	٦٧٢، ٦٧٤، ٦٨٦، ٧١٤، ٧٤٢، ٧٥٨،
کابس، ١٣١٤	٧٦٤، ٧٦٦، ٨٤٢، ٨٩٢، ١١٣٢
کاتب، ٦٥٨	کثير، ٢٢٨، ٢٣٠، ١٠٥٤، ١١٧٢
کادر، ١٣٢٢	کريم، ٢٢٢، ٢٢٦، ٢٤٤، ٢٤٦، ٢٧٠، ٢٧٦،
کاسر، ١٢٤٢	٢٨٢، ٢٨٦، ٣٣٤، ٣٥٨، ٣٩٠، ٦٠٢،
کاشف، ١٠١٨، ١٠٢٠، ١٠٢٢، ١٠٢٤،	٦١٠، ٦١٦، ٦٣٤، ٦٨٨، ٦٩٢، ٧١٤،
کاف، ١٠٩٠	٧٥٨، ٧٧٢، ٨٠٢، ٨٢٦، ٩١٦، ٩٢٠،
کافل، ١١٨٠	٩٣٦، ٩٥٢، ٩٥٤، ٩٥٦، ٩٥٨، ٩٦٠،
کافی، ٢٢٦، ٢٢٨، ٤٠٨، ١٠٣٠، ١٣٤٢،	٩٦٢، ٩٧٤، ٩٧٨، ٩٨٠، ٩٨٤، ٩٨٦،
١٣٤٩، ١٣٥٠، ١٣٥١، ١٣٥٢، ١٣٥٣،	١٠٠٠، ١٠٠٢، ١٠٧٢، ١٠٧٤، ١٠٧٦،
١٣٥٤، ١٣٥٥، ١٣٥٦، ١٣٥٧، ١٣٥٨،	١١٢٤، ١١٢٦، ١١٦٢، ١١٩٦، ١٢٨٨،
١٣٥٩، ١٣٦٢، ١٣٦٣، ١٣٦٤، ١٣٦٥،	کشاف، ١٠٢٤
١٣٦٦، ١٣٦٧، ١٣٦٨، ١٣٦٩،	کفی، ٢٢٤، ٢٢٦، ٤٥٠، ٤٥٢، ١١٧٨

﴿فهرست الفبایی اَسْمَاءِ اللَّهِ﴾

کفیل, ۱۰۵۶, ۱۱۸۰	مال, ۲۳۲, ۳۴۲
کلیم, ۱۲۵۲	مالک, ۲۸۶, ۲۸۸, ۲۹۰, ۲۹۲, ۳۵۸, ۴۰۸,
کنز, ۲۳۲	۷۹۸, ۷۹۴, ۷۱۴
کھف, ۱۱۰۸, ۱۱۰۶	مألوف, ۹۰۸, ۹۱۰, ۹۱۴
کھیعص, ۱۰۶	مالئ, ۲۳۰
کنف, ۱۱۰۸	مأمن, ۱۱۱۸
لابس, ۳۰۴	مأمول, ۳۶۶, ۳۶۸, ۳۷۴, ۷۲۸, ۸۱۸, ۸۶۶,
لجأ, ۲۳۰, ۸۱۸, ۹۰۴, ۱۱۰۸	۱۱۸۴, ۹۴۶
لطیف, ۴۰۸, ۵۹۴, ۵۹۶, ۶۲۶, ۶۴۰, ۶۴۸,	مانح, ۱۰۰۸
۱۰۰۰, ۱۰۶۰, ۱۰۶۲, ۱۰۶۴, ۱۰۶۶,	مـانـع, ۱۹۶, ۶۷۰, ۹۹۴, ۱۰۸۶, ۱۰۹۲,
۱۰۸۲	۱۰۹۴, ۱۰۹۶, ۱۳۳۶
الله, ۱۰۲, ۱۰۴, ۱۰۶, ۳۸۰, ۴۵۸, ۵۶۶,	مانعی, ۱۰۹۶
۶۶۸, ۸۱۴, ۱۲۲۲, ۱۲۵۰, ۱۲۹۲,	مأوی, ۱۱۱۶
۱۳۴۹	مبارک, ۴۶۰, ۵۶۶, ۷۱۰, ۷۱۸, ۹۳۰,
لین, ۹۱۶	مباین, ۲۰۴, ۲۱۰
مأتی, ۳۴۰, ۹۴۶, ۱۰۴۶	مبت, ۱۲۴۴
ماجد, ۲۷۸, ۲۸۲, ۴۵۰, ۷۷۰, ۷۷۲, ۹۳۶,	مبتدأ, ۱۳۰
۹۳۸	مبتدع, ۴۳۶, ۴۴۰
ماحی, ۱۱۳۸, ۱۳۲۲	مبتدئ, ۴۴۴, ۴۴۶, ۸۲۲, ۹۰۰, ۹۴۰, ۹۴۲,
ماد, ۱۳۰۲	۹۷۸, ۹۶۸, ۱۰۵۶, ۱۲۷۰
مادّة, ۱۱۷۴	مبتلی, ۱۲۵۴, ۱۲۵۶
مارى, ۱۰۶	مبجل, ۹۱۶
ماسک, ۱۳۱۴	مبدأ, ۱۳۰
ماضى, ۸۵۸	مبدد, ۱۲۲۴
ماقت, ۱۲۲۲	مبدع, ۴۴۰, ۴۴۲
ماکن, ۶۹۴, ۸۳۸	مبدل, ۹۳۰, ۹۳۲, ۱۳۱۸

﴿فهرست الفبایی اَسْمَاءُ اللَّهِ﴾

مبدئ، ۱۱۲، ۳۸۲، ۳۸۸، ۴۴۴، ۴۴۶، ۶۵۲	متجاوز، ۱۱۲۴
۶۵۴، ۹۷۲، ۹۸۸، ۱۰۵۶	متجبر، ۶۷۴، ۷۶۴، ۷۶۸
مبرد، ۱۰۳۶	متجلل، ۷۶۰
مبرئ، ۱۰۳۲، ۱۳۴۴	متجلی، ۱۸۴
مبشر، ۱۲۷۶	متحبب، ۹۱۲
مبصر، ۶۴۰	متحنن، ۹۰۸، ۹۱۰، ۱۲۸۲
مبطل، ۱۲۲۶	متدانی، ۷۱۰، ۸۷۸، ۱۱۹۶
مبعثر، ۴۵۴	متداوی، ۱۰۳۰
مبعد، ۱۲۲۰	متراحم، ۹۰۰
مبقی، ۱۴۶	مترائف، ۹۰۶
مبکی، ۱۳۴۶	مرتذی، ۳۰۴
مبلغ، ۱۹۲، ۱۱۸۴	مرتف، ۹۰۶
مبلی، ۱۳۲۲	متزین، ۵۸۴
مبوی، ۱۲۹۸	متسربل، ۳۰۴
مبید، ۱۶۴، ۱۲۴۰	متسع، ۹۰۰، ۱۰۰۰
مبیر، ۱۲۴۰	متسلط، ۷۸۰، ۷۸۲
مبیض، ۱۰۴۰	متشرف، ۷۲۶
مبین، ۱۷۴، ۱۸۲، ۳۵۰، ۶۸۸، ۷۹۲، ۹۸۸	متصاغر، ۱۲۲۸
۱۲۷۶	متصل، ۹۶۶، ۱۱۸۴
مبین، ۱۸۲، ۶۵۴، ۱۲۷۸	متطهر، ۴۶۲
متأبد، ۱۳۲، ۱۵۶، ۷۹۰	متطول، ۹۴۲، ۱۱۲۲، ۱۱۲۸
متابع، ۹۷۰	متعال، ۴۰۴، ۴۶۶، ۶۷۲، ۷۰۴، ۷۱۴، ۷۱۶
متأزر، ۳۰۴	۷۹۸، ۱۱۸۰، ۱۲۸۴
متب، ۱۲۴۰	متعالی، ۲۱۲، ۳۹۸، ۴۰۴، ۶۷۲، ۷۱۴، ۷۱۶
متبر، ۱۲۴۲	۷۱۸، ۸۷۶، ۱۰۷۰
متتابع، ۹۷۲	متعرف، ۱۸۲، ۹۷۸

﴿فهرست الفبایی اُسماء الله﴾

متعزّز, ۳۵۶, ۶۷۴, ۷۴۴, ۷۴۶, ۷۹۴	متوعّد, ۱۲۱۴, ۱۲۷۴
متعطّف, ۷۳۲, ۹۱۰, ۱۰۷۸, ۱۱۹۲	متوقّی, ۱۳۴۰
متعظّم, ۶۹۲	متولّی, ۲۹۴
متغمّد, ۱۱۲۲	متین, ۳۸۶, ۸۲۴, ۸۳۶, ۱۲۱۸
متفرّد, ۱۳۶, ۲۷۸, ۳۷۶, ۳۷۸, ۳۸۲, ۳۸۴	مثبت, ۱۴۸, ۱۱۴۶, ۱۳۰۲
۳۸۶, ۳۸۸, ۳۹۰, ۳۹۸, ۴۰۰, ۴۰۲	مثیب, ۱۲۰۰, ۱۲۸۰
۷۹۴, ۱۱۸۸	مجاب, ۱۰۴۶, ۱۲۵۰
متفضّل, ۹۵۸, ۹۷۰, ۹۷۲, ۹۸۸	مجازی, ۱۲۸۰
متقبّل, ۱۲۰۴	مجاوز, ۱۰۲۴
متقدّس, ۴۶۶	مجتبی, ۱۲۰۸
متقدّم, ۱۲۱۶, ۱۲۷۴	مجتث, ۱۲۴۴
متقن, ۶۲۰, ۸۳۲	مجدّ, ۱۷۸, ۳۱۰, ۳۱۲, ۷۷۰, ۷۷۴
متکبّر, ۶۷۴, ۶۷۶, ۷۵۸, ۹۰۸	مجدب, ۱۲۲۰
متکرم, ۹۳۶, ۹۵۸, ۹۶۲	مجدّد, ۴۵۴
متکفل, ۱۱۸۰	مجری, ۹۲۶, ۹۲۸, ۱۰۲۴, ۱۳۱۰, ۱۳۲۴
متکلم, ۱۲۵۲	مجزل, ۶۹۶
متلطّف, ۱۰۶۶	مجزی, ۱۲۸۰
متّم, ۱۸۸, ۱۹۰, ۲۹۲	مجسم, ۴۵۰
متمکّن, ۶۹۴, ۸۳۸	مجلّل, ۷۶۰
متملک, ۲۹۲	مجلّی, ۱۰۲۴
متّم, ۱۹۰	مجمل, ۵۸۰, ۵۸۴, ۹۷۲, ۹۸۸, ۱۰۶۸
متواعد, ۱۲۱۴, ۱۲۷۴	مجموع, ۱۹۴
متوحد, ۳۱۸, ۳۸۲, ۳۸۴, ۳۸۶, ۳۸۸, ۳۹۰	مجنّب, ۱۰۹۶
۴۰۲, ۶۷۰, ۹۱۴	مجبّـب, ۳۴۸, ۶۴۶, ۸۷۲, ۸۷۴, ۸۷۶
متودّد, ۹۱۴	۱۰۴۶, ۱۰۵۶, ۱۱۹۶, ۱۱۹۸, ۱۲۰۰
متوسّع, ۲۲۶, ۹۹۲, ۱۰۰۰	

﴿فهرست الفبایی أسماء الله﴾

مجید, ۲۴۶, ۲۸۶, ۳۰۸, ۷۷۰, ۷۷۴, ۷۹۴,	محکم, ۸۳۲
۹۵۸, ۹۳۶	محلّ, ۲۳۲, ۲۹۸, ۱۱۰۲
مجیر, ۱۰۸۶, ۱۱۱۴	محلّ, ۱۲۷۲
مجیز, ۱۰۲۴	محلّی, ۵۸۴
مجل, ۱۳۱۸	محمود, ۱۲۶, ۱۷۰, ۳۰۰, ۳۰۶, ۳۰۸,
محالة, ۱۲۳۴, ۸۳۶	۳۱۰, ۳۱۲, ۳۳۰, ۳۷۶, ۷۰۲, ۹۴۰,
محبّ, ۹۱۲	۱۰۴۶, ۹۵۸
محبّ, ۹۱۴	محوّل, ۱۳۲۰
محبوب, ۳۴۴, ۷۲۶, ۹۱۴, ۱۰۴۶	محيث, ۱۶۶
محتجّ, ۱۲۷۸	محيّر, ۲۰۲
محتجب, ۲۰۸	محيط, ۷۸۶, ۷۸۸, ۸۸۰
محتمل, ۱۳۱۲	محيل, ۸۳۰
محبب, ۲۱۰	محيى, ۱۵۲, ۱۵۴, ۱۵۶, ۴۵۲, ۱۳۲۴,
محبوب, ۲۱۰	۱۳۳۸
محدث, ۱۱۲, ۱۱۴, ۴۴۶	مخالف, ۱۳۲۰, ۱۳۲۶
محدّر, ۱۲۱۶, ۱۲۷۶	مخير, ۶۲۶, ۱۲۵۰
محرّك, ۱۳۰۸	مختار, ۱۲۰۸
محرّم, ۱۲۷۲	مختبر, ۱۲۵۴
محساب, ۶۵۶	مخترع, ۴۳۶
محسن, ۵۸۴, ۹۷۰, ۹۷۲, ۱۰۶۸, ۱۱۳۴	مخترم, ۱۲۴۲
محصلّ, ۶۵۴	مختصّ, ۳۰۲, ۳۸۴
محسن, ۱۱۱۴	مخـرج, ۱۵۶, ۴۲۸, ۴۵۴, ۵۶۶, ۹۲۸,
محصى, ۶۵۸, ۶۵۶	۱۰۳۶, ۱۱۵۴, ۱۲۲۰, ۱۳۰۸, ۱۳۱۸,
محفوظ, ۲۱۰, ۱۰۸۴, ۱۰۸۶	۱۳۳۴, ۱۳۲۶, ۱۳۳۸, ۱۳۴۰, ۱۳۴۲
محقّ, ۱۷۶	مخرس, ۱۲۲۴
محقّق, ۱۷۶, ۱۲۰۶	مخرى, ۱۲۲۶

﴿فهرست الفبایی اَسْمَاءُ اللَّهِ﴾

مخشی، ۱۲۱۴	مذوّخ، ۱۲۲۶
مخصب، ۹۲۴	مدیر، ۸۵۶، ۱۳۱۰
مخصّص، ۱۲۰۸	مدیل، ۸۵۶
مخصوص، ۳۰۲	مدیم، ۱۴۲
مخفّف، ۱۰۲۸	مذکر، ۱۱۴۶
مخفی، ۲۰۸	مذکور، ۳۲۸، ۷۲۸، ۱۰۴۶
مخلّص، ۱۰۳۶، ۱۲۱۰، ۱۳۱۸، ۱۳۲۶	مذلّ، ۷۴۶، ۷۶۴، ۱۲۲۶، ۱۲۲۸
۱۳۴۰، ۱۳۴۲	مذلّل، ۷۶۶، ۱۲۲۸
مخلّی، ۱۳۱۴	مذهب، ۱۱۳۸
مخمل، ۱۲۲۸	مرادف، ۹۷۰
مخوّف، ۱۰۹۰، ۱۲۱۲، ۱۲۱۴	مراصد، ۶۲۸، ۱۱۶۰
مداوی، ۱۰۳۰	مربح، ۱۰۶۸
مدبّر، ۸۵۲، ۸۵۴	مربی، ۹۳۰، ۱۱۴۸
مدجی، ۱۳۲۲	مرتاج، ۱۱۹۰
مدحض، ۱۲۲۶	مرتجی، ۳۶۰، ۳۶۲، ۳۶۴، ۹۸۰، ۱۰۴۶
مدخّر، ۲۳۴، ۲۳۶	مرتدی، ۷۳۲
مدّر، ۹۲۴	مرتضی، ۱۲۰۸
مدرج، ۹۳۰، ۱۱۳۶	مرتفع، ۸۱۰، ۱۳۰۲، ۱۳۳۰
مدرك، ۸۶۴، ۸۶۶	مرجّح، ۹۳۰
مدعو، ۳۰۲، ۳۲۶، ۶۴۰، ۹۴۶، ۱۰۴۶	مرجّو، ۳۶۰، ۳۶۲، ۳۶۴، ۳۶۶، ۹۴۶، ۹۸۰
۱۰۵۶، ۱۲۰۰، ۱۲۰۲	مرجی، ۳۶۶
مدمج، ۸۳۲	مرخّص، ۹۲۴
مدلدم، ۱۲۴۰	مدّ، ۳۳۴
مدصّر، ۱۲۴۰	مردف، ۱۱۷۶
مدنی، ۸۷۸	مرزم، ۱۳۰۴
مدهر، ۸۵۶	

﴿فهرست الفبایی اَسْمَاءُ اللَّهِ﴾

مرسل, ۵۶۶, ۵۶۸, ۹۰۰, ۹۲۸, ۱۰۴۶,	مزید, ۸۲۸, ۹۳۰
۱۱۷۶, ۱۲۳۴, ۱۳۱۴, ۱۳۱۶	مزیل, ۱۲۴۸
مرسی, ۱۳۰۲, ۱۳۰۴	مزیّن, ۵۸۴
مرشد, ۱۱۵۰	مسیّب, ۱۱۵۸
مرضی, ۵۷۸, ۱۱۹۶	مسیّح, ۳۱۸, ۵۶۴
مرغب, ۱۲۱۲	مسیخ, ۲۳۲
مرغب, ۳۳۴, ۸۵۰	مسبل, ۱۱۲۰
مرغم, ۱۲۲۸	مستأثر, ۳۰۲
مرغوب, ۳۳۴	مستأصل, ۱۲۴۴
مرفد, ۱۰۰۸	مستبقی, ۱۴۶
مرقد, ۱۳۴۴	مستتر, ۱۱۲۰
مرکب, ۱۳۳۲	مستجار, ۱۱۱۴
مرهب, ۱۲۱۲	مستجیب, ۱۲۰۰
مرهوب, ۱۲۱۲	مستحفظ, ۱۰۸۶
مروّح, ۱۱۹۰	مستحقّ, ۱۷۶
مروی, ۹۲۶	مستحمد, ۳۱۲
مری, ۶۳۲	مستخصّ, ۱۲۰۸
مریح, ۱۱۹۲	مستخلص, ۱۲۱۰
مرید, ۸۴۸	مستخلف, ۱۲۰۸
مزرع, ۴۵۶	مستدرج, ۱۲۱۸
مزکی, ۴۶۸	مستدعی, ۳۲۸, ۹۴۰, ۱۲۰۲
مزلزل, ۱۲۲۴	مستراش, ۹۲۶
مزلف, ۱۱۸۴	مسترجم, ۸۹۸, ۹۰۰
مزهّر, ۵۷۸	مسترزق, ۹۲۴
مزوّج, ۱۱۸۶	مسترعی, ۱۱۶۲
مزورّ, ۳۴۰, ۹۴۶, ۱۰۴۶	مستشهد, ۶۵۲

﴿فهرست الفبایی اَسْمَاءُ اللَّهِ﴾

مستصرخ, ۸۹۶, ۱۰۹۸, ۱۱۰۴	مسعد, ۱۱۸۶
مستصلح, ۱۱۴۰	مسعر, ۱۲۳۶
مستطیع, ۸۳۰	مستقط, ۸۵۸
مستطیل, ۷۸۴	مستکن, ۱۱۹۲, ۱۳۵۲, ۱۳۶۴
مستعاذ, ۱۱۰۴	مسلط, ۷۸۲
مستعاش, ۹۲۴	مسلم, ۱۱۹۴
مستعان, ۹۰۴, ۱۰۴۶, ۱۰۵۶, ۱۱۷۲,	مسلی, ۱۱۹۴
۱۱۸۰	مسمع, ۶۴۸
مستعبد, ۳۱۶	مسهل, ۱۰۲۸, ۱۱۵۶
مستعصم, ۱۰۸۸	مسود, ۱۲۳۰
مستعلی, ۷۱۸	مسوی, ۸۵۶
مستغاث, ۸۷۲, ۱۰۵۶, ۱۱۰۰, ۱۱۰۲	مسیر, ۱۳۰۸
مستغفر, ۱۱۳۶	مسیل, ۱۳۰۸
مستغنی, ۲۲۲	مستئول, ۳۳۰, ۳۳۲, ۳۴۲, ۹۳۲, ۹۴۶,
مستکبر, ۶۷۶	۱۰۴۶, ۱۰۵۶
مستکفی, ۲۲۸	مشاهد, ۶۵۲
مستمع, ۶۴۸	مشبع, ۹۲۶
مستند, ۳۲۲	مشتت, ۱۲۲۴
مستهدی, ۱۱۵۰	مشتري, ۳۱۲, ۱۰۶۸
مستوجب, ۲۹۴	مشتهر, ۱۸۴
مستودع, ۱۰۴۶, ۱۲۹۰	مشرع, ۱۲۷۲
مستولی, ۷۸۴	مشرف, ۷۲۶
مستخر, ۷۸۲	مشرق, ۲۷۰, ۵۷۶, ۵۷۸
مسدد, ۸۳۲	مشعشع, ۵۷۶
مسدی, ۱۰۶۸	مشفع, ۱۱۵۸
مسرّج, ۱۳۰۴	مشفی, ۱۰۳۲, ۱۳۴۴

﴿فهرست الفبایی اَسْمَاءُ اللَّهِ﴾

مشقی, ۱۲۲۰	مضیی, ۹۳۲, ۱۲۲۰, ۱۳۲۰
مشکور, ۳۱۴, ۷۴۸, ۱۰۴۶	مضاعف, ۹۳۰
مشهور, ۱۸۴	مضحک, ۱۳۴۶
مصباح, ۵۷۸, ۱۳۴۹, ۱۳۵۰, ۱۳۵۳, ۱۳۵۴	مضعف, ۹۳۰
۱۳۵۶, ۱۳۵۸, ۱۳۵۹, ۱۳۶۰, ۱۳۶۱	مضلّ, ۱۲۱۸
۱۳۶۲, ۱۳۶۳, ۱۳۶۴, ۱۳۶۵, ۱۳۶۶	مضیء, ۵۷۶
۱۳۶۸, ۱۳۶۹, ۱۳۷۰, ۱۳۷۲, ۱۳۷۴	مطاع, ۸۰۴
۱۳۷۵, ۱۳۷۷, ۱۳۷۸, ۱۳۷۹, ۱۳۸۰	مطعم, ۹۲۶, ۱۳۲۶
۱۳۸۲, ۱۳۸۴, ۱۳۸۷, ۱۳۸۸, ۱۳۸۹	مطفئ, ۱۳۲۲
۱۳۹۱	مطل, ۷۸۸
مصیی, ۱۰۷۸	مطلب, ۳۳۶, ۳۷۴
مصحّ, ۱۰۳۲	مطلع, ۶۰۴, ۶۲۶, ۶۲۸, ۱۳۲۶
مصدر, ۱۰۹۶	مطلق, ۱۰۳۸
مصدّق, ۱۱۸۴, ۱۲۰۶	مطلوب, ۳۳۴, ۳۳۶, ۷۲۸, ۱۰۴۸
مصرخ, ۱۰۹۸	مطمع, ۳۳۶
مصرف, ۱۳۲۰	مطمئن, ۱۱۹۲
مصطفی, ۱۲۰۸	مطهر, ۴۶۰, ۴۶۲, ۴۶۶
مصطلم, ۱۲۴۴	مطوّق, ۱۱۶۴
مصطنع, ۴۴۸	مطیب, ۵۶۶
مصعد, ۱۲۰۶	مطیق, ۸۳۰
مصلح, ۱۱۴۰	مظفر, ۱۱۸۶
مصلی, ۱۲۳۶	مظلل, ۷۸۸
مصور, ۴۰۸, ۴۴۸, ۴۵۰	مظلم, ۱۳۲۴
مصون, ۲۱۰	مظهر, ۶۵۴, ۱۱۴۴
مصبیب, ۸۳۸, ۸۶۴, ۱۲۵۸	معاد, ۳۳۶
مصیر, ۳۶۸	معاذ, ۱۱۰۶

﴿فهرست الفبایی أسماء الله﴾

معافی, ۱۰۳۰, ۱۱۲۸, ۱۳۴۲	معلن, ۶۵۴
معاقب, ۱۲۳۰	معلی, ۷۲۰
معبود, ۱۵۸, ۲۸۴, ۳۱۰, ۳۱۶, ۳۱۸, ۳۵۶	معوض, ۱۲۸۰
۹۵۸, ۹۸۰	معول, ۳۲۲, ۳۲۴
معتز, ۷۴۶	معید, ۴۴۴, ۴۵۶, ۱۰۵۶
معتصم, ۱۰۸۸	معیذ, ۱۱۰۶
معتق, ۱۰۳۶	معیث, ۹۲۴
معتمد, ۳۲۲, ۳۲۰	معین, ۷۴۲, ۸۲۴, ۱۰۵۶, ۱۱۷۰, ۱۱۷۲
معدّ, ۱۲۳۲	۱۱۷۴
معدّل, ۸۵۶	مغرق, ۱۲۴۸
معدن, ۲۹۸, ۳۳۴, ۷۶۰, ۹۴۰, ۹۶۲, ۹۶۸	مغطش, ۱۳۲۴
۹۸۸, ۱۱۲۸	مغلق, ۱۲۳۸, ۱۳۳۰
مغذب, ۵۸۶, ۹۲۸, ۱۲۳۰	مغنم, ۱۰۶۸
معدّر, ۱۲۷۶, ۱۲۷۸, ۱۲۸۰	مغنی, ۲۲۲, ۲۲۴
معرض, ۱۲۸۲	مغیث, ۱۰۸۴, ۱۱۰۰, ۱۱۰۲, ۱۱۰۴
معرّف, ۶۲۲	مغیّر, ۱۳۱۸
معروف, ۱۳۸, ۱۸۲, ۱۸۴, ۱۹۴, ۱۰۴۸	مفتّح, ۱۰۱۲
معزّ, ۱۹۶, ۷۴۶, ۷۴۸	مفتخر, ۷۲۴
معشب, ۱۳۲۶	مفجر, ۱۳۰۸
معطف, ۹۱۰	مفحم, ۱۲۷۸
معطی, ۸۴۶, ۹۹۲, ۹۹۴, ۹۹۶, ۱۰۵۶	مفرّج, ۱۰۱۴, ۱۰۱۶, ۱۰۱۸
معظم, ۵۹۲, ۶۹۴	مفرّق, ۱۳۳۴
معفی, ۱۱۲۸	مفرع, ۱۰۹۶, ۱۰۹۸, ۱۱۰۴, ۱۱۷۴
معقب, ۸۶۲	مفضال, ۹۳۸, ۹۸۸
معقل, ۱۱۰۸	مفضلّ, ۵۸۲, ۹۰۸, ۹۷۰, ۹۸۲, ۹۸۸, ۹۹۰
معلم, ۶۰۲, ۶۰۶, ۶۱۴	۱۰۶۸, ۱۰۰۰

﴿فهرست الفبایی أسماء الله﴾

مفعول الأمر, ١٢٩٤, ٨٦٤	مقنّى, ٢٣٤
مفقّر, ١٢٢٠	مقوّى, ٨٣٠
مفلّ, ١٢٢٤	مقيّض, ٨٥٦
مفنى, ١٢٤٨, ١٦٤	مقيل, ١١٢٢, ١١٢٤
مفيد, ١٠٦٦	مقيم, ١٣٠٤
مفيض, ٩٩٦, ١٠١٠	مكّار, ١٢١٨
مقبر, ١٢٤٨, ١٣٤٠	مكافى, ١٢٨٠
مقبل, ٨٧٠	مكبّر, ٦٧٦
مقدّر, ٧٤٤, ٧٥٨, ٧٦٤, ٧٩٤, ٨٠٠, ٨١٢	مكتفى, ٢٢٨
٨١٨, ٨٢٠, ٨٢٢, ٨٢٨, ٨٤٢	مكثّر, ٢٣٠
مقدّر, ٨٥٠, ٨٥٢	مكرمّ, ٢٥٦, ٩٦٢
مقدّس, ٣٥٦, ٤٦٠, ٤٦٦	مكفّر, ١١٣٨
مقدّم, ١٢١٦, ١٢٧٦, ١٣٣٢	مكلّ, ١٢٢٤
مقرّ, ٣٨٤, ١٠٤٠, ١٢٩٨	مكلّف, ١٢٧٤
مقرّب, ٨٧٨	مكلّم, ١٢٥٢
مقسط, ١٢٦٦	مكملّ, ١٩٢
مقسم, ٩٢٤	مكون, ٢٠٢, ٤٦٢, ٥٩٦
مقصد, ٣٤٦	مكّور, ١٣٢٠, ١٣٢٢
مقصر, ٢٠٢	مكون, ٤٠٦
مقصود, ٣٤٤, ٣٤٦, ٦٦٦, ٦٨٠, ٩٤٦	مكيد, ١٢١٨
٩٨٠, ١٠٤٨, ١٠٥٦	مكين, ٦٩٤, ٨٣٨
مقصى, ٣٤٦	ملاذ, ١١٠٦
مقصى, ٨٥٨	ملبس, ٩٠٠, ١١٨٦
مقلّب, ١٣٢٠	ملتجى, ١١١٠
مقلّد, ١٢٨٢	ملتحد, ١١١٢
مقلّل, ١٢٢٤	ملجأ, ١١١٠, ١١١٢

﴿فهرست الفبایی اَسْمَاءُ اللَّهِ﴾

ملزم, ۸۸۴, ۱۲۷۲, ۱۲۸۲	ممکن, ۶۹۴, ۸۳۸
ملقی, ۱۳۱۶	مملک, ۱۳۳۶
ملک, ۱۱۰, ۱۳۸, ۱۴۶, ۱۵۶, ۱۷۴, ۲۴۶	مملی, ۱۰۸۰
۲۷۲, ۲۸۴, ۲۸۶, ۲۸۸, ۲۹۰, ۲۹۲	ممنح, ۱۰۰۸
۳۹۰, ۴۶۲, ۵۶۴, ۶۸۴, ۶۹۲, ۷۹۰	ممنن, ۹۷۸
۷۹۲, ۷۹۴, ۷۹۶, ۷۹۸, ۸۱۲, ۹۰۴	ممهد, ۱۱۵۴
۹۶۴, ۱۰۰۴, ۱۲۲۴, ۱۲۹۸, ۱۳۳۰	ممهل, ۱۰۷۸, ۱۰۸۰
۱۳۳۶	مموّر, ۱۳۱۰
ملهم, ۱۱۴۴	ممیت, ۱۵۴, ۱۲۴۶, ۱۳۳۸
ملیّ, ۲۳۰, ۸۳۰, ۱۲۹۰	ممیط, ۱۰۹۶
ملیّء, ۳۳۰	مناجی, ۳۳۲
ملیک, ۷۹۴, ۷۹۸, ۸۰۰, ۸۲۲	منّاح, ۱۰۰۸
ملین, ۱۰۲۸	منادی, ۳۳۲
ممتحن, ۱۲۵۶	مّان, ۳۱۸, ۸۰۴, ۹۰۶, ۹۰۸, ۹۳۸, ۹۵۸
ممتدح, ۳۱۴	۹۶۲, ۹۷۰, ۹۷۸, ۹۸۰, ۹۸۸, ۱۰۳۴
ممنّع, ۱۰۰۸	منبت, ۱۳۲۴
ممنّ, ۹۷۸	منبع, ۱۳۰۸
ممنتع, ۱۹۶, ۱۹۸, ۱۹۸, ۷۷۸, ۷۸۰, ۸۱۲	منبیّ, ۶۲۶, ۱۲۵۰
ممجد, ۷۷۴	منتجب, ۱۲۰۸
ممحص, ۱۲۱۰	منتجع, ۳۳۲, ۱۰۵۴
ممّد, ۱۳۰۲	منتخب, ۱۲۰۶
ممدوح, ۳۱۴	منتزع, ۱۲۲۴, ۱۳۳۶
ممرض, ۱۲۲۰, ۱۳۴۴	منتصر, ۱۲۳۸
ممنزق, ۱۲۴۲	منتقم, ۱۲۳۸
ممسک, ۱۰۸۴, ۱۰۹۰, ۱۳۱۲, ۱۳۱۴	منتهی, ۱۰۰, ۱۱۸, ۱۲۰, ۱۴۴, ۳۶۸, ۳۷۰
ممضی, ۸۵۸	۳۷۲, ۳۷۴, ۴۰۸

﴿فهرست الفبایی اَسْمَاءُ اللَّهِ﴾

منجذب, ۷۲۶	منقذ, ۱۰۳۶
منجیح, ۱۱۸۴, ۸۶۶	منهج, ۱۱۴۸, ۱۱۶۰, ۱۳۹۱
منجز, ۱۲۹۰	منهل, ۱۱۱۴
منجلی, ۱۸۴	منوّر, ۵۶۸, ۵۷۰
منجی, ۱۰۳۴	منوّم, ۱۳۴۴
منح, ۱۰۰۸	منی, ۱۹۴, ۳۴۲, ۳۶۸
منخر, ۱۲۴۸	منیب, ۳۲۸, ۱۲۰۲
منذر, ۱۲۷۶, ۱۲۱۶	منیر, ۴۱۸, ۵۶۸, ۵۷۰, ۵۷۸, ۹۵۸, ۱۲۷۶
منزل, ۱۷۶, ۳۴۰, ۵۶۶, ۵۶۸, ۹۰۲, ۹۲۴	منیع, ۱۹۶, ۱۹۸, ۷۰۰, ۷۳۸, ۷۴۲, ۷۸۰
۹۲۸, ۹۶۸, ۱۰۳۲, ۱۰۵۴, ۱۰۶۶	۸۲۸
۱۱۴۲, ۱۱۷۶, ۱۱۹۲, ۱۲۳۲, ۱۲۳۴	منیف, ۷۲۰
۱۳۱۶, ۱۳۳۶, ۱۳۴۴	منیل, ۱۰۱۰
منزّه, ۴۶۶	مهبّ, ۱۳۱۰
منزول, ۱۱۹۲, ۱۰۵۴, ۳۴۰	مهبط, ۱۱۷۶, ۱۳۱۶
منشر, ۹۰۲, ۹۹۸, ۱۳۱۰, ۴۵۴	مهدّد, ۱۲۱۲
منشئ, ۴۳۰, ۴۳۲, ۴۳۴, ۴۳۶, ۹۲۸	مهدی, ۱۱۵۰
منصف, ۱۲۳۸, ۱۲۶۶	مهرب, ۳۳۶
منضر, ۵۸۰	مهلك, ۱۲۴۴, ۱۲۴۶
منطق, ۱۲۵۴	مهللّ, ۳۹۶
منعام, ۹۶۸	مهتّی, ۵۸۶
منعم, ۵۸۴, ۶۵۲, ۸۳۲, ۹۶۴, ۹۶۸, ۹۷۰	مهوّب, ۷۷۶, ۱۲۱۶
۱۰۶۸	مهوّن, ۱۱۵۶
منعوت, ۱۰۲, ۱۹۰	مهیب, ۷۷۶, ۱۲۱۶
منفذ, ۸۶۲	مهیمن, ۷۴۲, ۷۸۴
منفرد, ۴۰۲, ۴۰۴	مهین, ۴۱۲, ۱۲۲۸
منفّس, ۱۰۲۶, ۱۰۲۸	مهتّی, ۱۱۵۴

﴿فهرست الفبایی أسماء الله﴾

مواتر, ۹۷۰, ۹۷۴	موضـح, ۳۳۶, ۳۳۸, ۶۷۶, ۷۶۲, ۸۳۶,
مؤبد, ۱۳۲	۱۳۳۰
موبق, ۱۲۳۴	موطد, ۱۳۰۴
مؤتمن, ۱۲۹۰	موطئ, ۱۱۵۶
مؤتی, ۶۲۰, ۱۰۰۴, ۱۲۰۶	موعد, ۳۳۸, ۱۲۹۰
موجب, ۱۲۷۴	موفق, ۱۱۴۴, ۱۱۴۶
موجد, ۴۲۴	موفود, ۳۴۰
مؤجل, ۱۰۸۰	موفی, ۱۲۸۸
موجود, ۱۱۰, ۱۴۸, ۱۶۸, ۱۸۲, ۳۳۶, ۴۲۴,	موقت, ۸۵۶
۸۷۲	موقر, ۱۱۹۲
موخذ, ۳۸۶, ۳۹۴	موظا, ۱۳۴۴
موحی, ۱۱۴۲	مولج, ۱۳۱۶
مؤخر, ۱۰۸۰, ۱۳۳۲	مؤلف, ۹۱۴, ۱۳۳۲
مؤدی, ۱۰۰۴, ۱۲۹۰	مومض, ۱۳۰۴
مورث, ۱۰۱۰, ۱۲۱۰	مؤمل, ۳۶۸
مورد, ۱۳۱۶	مؤمن, ۶۲۰, ۷۴۸, ۱۱۱۸, ۱۱۷۲, ۱۱۹۴
مورق, ۱۳۲۶	مونس, ۱۰۵۴, ۱۱۹۰
موزع, ۱۱۴۴	موهب, ۱۰۰۶
مؤسس, ۱۳۰	موهن, ۱۲۲۶
موسح, ۲۲۶, ۸۹۰, ۹۰۲, ۹۲۴, ۹۹۲, ۹۹۸,	موئل, ۱۱۱۶
۱۰۰۰, ۱۰۱۴, ۱۰۸۸, ۱۳۰۰	میسر, ۱۱۵۶
موسعه, ۸۹۰, ۹۰۲, ۱۰۰۰	ناثر, ۱۳۲۲
مؤصد, ۱۲۳۶	ناسف, ۱۳۲۲
موصل, ۱۱۸۴	ناشر, ۴۵۴, ۵۶۸, ۹۲۸, ۹۹۰, ۱۱۲۲, ۱۳۱۰
موصوف, ۱۰۰, ۱۰۲, ۱۲۴, ۲۰۰, ۶۹۸	ناصب, ۱۳۰۴
موضح, ۱۱۴۴	ناصر, ۱۱۶۶, ۱۱۶۸

﴿فهرست الفبایی اَسْمَاءُ اللَّهِ﴾

ناضد, ۱۳۰۴	نور, ۱۸۸, ۱۹۰, ۲۰۸, ۲۶۴, ۲۷۴, ۲۹۰,
ناطق, ۱۲۵۴	۲۹۴, ۴۱۸, ۴۲۰, ۴۲۲, ۴۶۰, ۴۶۴,
ناظر, ۶۳۲	۴۶۶, ۵۶۸, ۵۷۰, ۵۷۲, ۵۷۴, ۵۷۶,
نافخ, ۴۳۶	۵۷۸, ۷۲۴, ۸۵۲, ۸۵۴, ۹۹۶, ۱۱۵۴,
نافذ, ۷۱۶, ۸۶۲, ۸۶۴	۱۲۲۰, ۱۲۵۶, ۱۲۷۶, ۱۲۹۶, ۱۳۱۴,
نافع, ۱۰۶۶, ۱۰۹۲, ۱۲۲۰, ۱۳۳۶	۱۳۲۴, ۱۳۱۸
ناهی, ۱۲۷۴	نیر, ۵۷۶
نائی, ۲۱۰	نیل, ۱۹۶, ۳۳۸
نبیل, ۷۲۸	هاتک, ۱۲۴۴
نجاح, ۸۶۶, ۱۱۸۴, ۱۳۹۱	هاذ, ۵۷۴, ۱۱۵۰, ۱۱۵۴, ۱۲۴۲
نجاه, ۱۰۳۵, ۱۰۳۶	هادم, ۱۲۳۸
نجی, ۳۳۲, ۱۲۵۴	هادی, ۲۲۶, ۴۰۴, ۷۴۲, ۱۱۵۰, ۱۱۵۲
نصیر, ۱۲۴, ۳۰۸, ۴۵۰, ۱۰۵۸, ۱۰۷۲,	هاشم, ۱۲۲۶
۱۱۶۶, ۱۱۶۸	هدی, ۱۱۵۴
نعم, ۲۸۴, ۳۲۶, ۳۳۲, ۳۴۶, ۶۳۰, ۶۵۶,	هنی, ۵۸۶
۸۱۸, ۸۷۸, ۹۱۲, ۹۹۴, ۱۰۵۴, ۱۰۵۶,	هو, ۱۰۴, ۱۰۶, ۱۵۰, ۱۶۶, ۳۴۸, ۳۹۲,
۱۰۵۸, ۱۱۰۸, ۱۱۱۲, ۱۱۱۶, ۱۱۴۸,	۳۹۸, ۵۸۸, ۵۹۶, ۷۱۰, ۷۱۶, ۸۱۰,
۱۱۶۲, ۱۱۶۸, ۱۱۷۲, ۱۱۷۴, ۱۱۷۸,	۱۰۲۴, ۱۱۵۶, ۱۲۷۶
۱۱۸۰, ۱۲۰۰, ۱۲۰۲, ۱۲۲۴	واجد, ۲۹۲, ۲۹۴
نَفَّاح, ۱۰۱۲, ۱۰۵۴, ۱۱۹۲	واحد, ۱۰۴, ۲۱۴, ۲۴۶, ۳۴۸, ۳۵۸,
نَفَّاع, ۱۰۶۶, ۱۳۳۶	۳۷۸, ۳۸۲, ۳۸۴, ۳۸۶, ۳۸۸, ۳۹۰,
نقی, ۴۶۶, ۴۶۸	۳۹۲, ۳۹۴, ۳۹۶, ۳۹۸, ۴۰۰, ۴۲۸,
نکال, ۱۲۳۲	۴۵۰, ۵۷۴, ۶۸۸, ۷۵۶, ۷۹۶, ۸۲۰,
نهایة, ۱۲۶, ۱۴۲, ۱۵۸, ۱۶۰, ۱۶۲, ۳۴۲,	۸۴۴, ۹۳۶
۳۶۸, ۳۷۴, ۶۵۴	واذ, ۹۱۴

﴿فهرست الفبایی اَسْمَاءُ الله﴾

واسع, ۲۶۸, ۶۱۴, ۶۱۸, ۶۳۴, ۶۴۴, ۶۵۴	ودود, ۲۴۶, ۲۸۴, ۸۹۶, ۸۹۸, ۹۱۴, ۱۱۳۴,
۸۰۸, ۸۳۰, ۸۷۰, ۹۰۲, ۹۳۰,	۱۱۳۶
۹۳۶, ۹۴۰, ۹۴۲, ۹۷۰, ۹۹۶, ۱۰۰۰,	وسیع, ۶۹۶, ۹۰۲, ۱۰۰۴
۱۰۰۲, ۱۰۰۴, ۱۰۶۲, ۱۱۳۸, ۱۲۲۲	وصول, ۱۱۸۴
اصل, ۹۷۰, ۱۱۸۴	وفی, ۱۲۸۶, ۱۲۸۸, ۱۲۹۰
واضح, ۱۸۲	وکیل, ۲۲۶, ۱۰۵۸, ۱۱۷۸, ۱۱۸۰
واضح, ۱۱۳۸, ۱۲۲۸, ۱۲۹۸, ۱۳۳۰, ۱۳۳۲	ولی, ۲۱۸, ۲۹۶, ۳۰۸, ۳۶۰, ۱۲۵۲
واعد, ۱۲۷۴	وهّاب, ۲۸۲, ۶۱۶, ۷۰۴, ۷۴۲, ۸۰۴, ۹۳۶,
وافی, ۱۲۸۸	۹۳۸, ۹۶۲, ۹۷۸, ۱۰۰۶, ۱۰۰۸, ۱۲۰۴,
واقی, ۱۰۹۰	۱۲۰۶
واهب, ۱۰۰۶	یاهیا, ۱۰۶
وتر, ۲۶۲, ۲۶۶, ۲۷۴, ۳۵۸, ۳۷۶, ۳۷۸,	ید, ۷۰۴, ۸۳۰, ۱۰۹۰
۳۸۲, ۳۸۶, ۳۹۸, ۴۰۰, ۴۰۴, ۶۸۸	یس, ۱۰۶, ۱۱۸, ۱۷۶, ۱۷۸, ۱۸۰, ۲۰۶,
وثیق, ۳۲۶, ۱۱۸۲	۲۱۴, ۳۹۲, ۳۹۴, ۴۳۸, ۵۷۴, ۵۷۶
وحدانی, ۳۹۶	یقظان, ۶۲۸
وحی, ۱۲۰۰	یقین, ۱۷۸
وحید, ۳۹۶, ۸۸۲, ۸۸۴, ۱۰۵۰, ۱۱۸۸,	ینبوع, ۱۳۰
۱۱۹۰	